TAMIL LEXICON

Published under the authority of the
University of Madras

VOL. VI. PART I

ழ—வெள.

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1934

Price Rs. 2

மு

மு mu. The compound of ம் and உ.

முக்கட்செல்வன் mu-k-kaṭ-celvaṉ, *n.* < மூன்று + கண் +. See முக்கட்பகவன். முக்கட் செலவா நகாவலஞ் செயற்கே (புறநா. 6).

முக்கட்டு[1] mu-k-kaṭṭu, *n.* < id. +. 1. See முச்சந்தி. *Loc.* 2. Fix, difficult situation; கஷ்டநிலை. *Tj.*

முக்கட்டு[2] mu-k-kaṭṭu, *n.* prob. முன் +. Knuckle; விரலின் பொருத்து. *Loc.*

முக்கட்டெண்ணெய் mukkaṭṭeṇṇey, *n.* See முக்கூட்டெண்ணெய். *Tinn.*

முக்கட்பகவன் mu-k-kaṭ-pakavaṉ, *n.* < மூன்று + கண் +. Śiva, as having three eyes; [மூன்று கண்களையுடைய கடவுள்] சிவபிரான். (திவா.) முக்கட் பகவனடி தொழாதார்க்கின்னா (இனா. நாற். 1).

முக்கடுகம் mu-k-kaṭukam, *n.* < id. + கடுகம். The three medicinal stuffs. See திரிகடுகம். (W.)

முக்கடுகு mu-k-kaṭuku, *n.* < id. +. See முக்கடுகம். (W.)

முக்கடை mukkaṭai, *n.* < id. +. Height of the fist with thumb raised vertically = 6 inches; ஆறங்குலமுள்ள ஒரு பிடியுயரம். *Loc.*

முக்கண்டகம் mu-k-kaṇṭakam, *n.* < மூன்று + கண்டகம்[2]. cf. *tri-kaṇṭaka.* Cow's thorn. See நெருஞ்சி. (தைலவ. தைல.)

முக்கண்டலி mukkaṇṭali, *n.* See முக்கண்டகம். (பரி. அக.)

முக்கண்ணப்பன் mu-k-kaṇ-ṇ-appaṉ, *n.* < மூன்று + கண் +. See முக்கண்ணன், 1. முனிவே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா (திவ். திருவாய். 10, 10, 1).

முக்கண்ணன் mu-k-kaṇṇaṉ, *n.* < id. +. Lit., the three-eyed. [மூன்று கண்களுடையவன்] 1. Śiva; சிவபிரான். (சூடா.) 2. Gaṇēśa; விநாயகன். (சூடா.) 3. Vīrabhadra; வீரபத்திரன்.

முக்கண்ணான் mu-k-kaṇṇāṉ, *n.* < id. +. See முக்கண்ணன், 1. கடந்தடு முன்பொடு முக்கணான் (கலித். 2).

முக்கண்ணி mu-k-kaṇṇi, *n.* < id. +. 1. Kāḷī; காளி. (திவா.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (பிங்.) 3. Coconut; தேங்காய். (W.)

முக்கணவன் mukkaṇavaṉ, *n.* A climber; கொடிவகை. (யாழ். அக.)

முக்கணன் mukkaṇaṉ, *n.* See முக்கண்ணன். (பிங்.) முக்கணா போற்றி (தேவா. 968, 10).

முக்கணி mukkaṇi, *n.* See முக்கண்ணி. (W.)

முக்கந்தன் mukkantaṉ, *n.* Title of a sect of shepherds and of betel-vine cultivators; இடையருள்ளும் கொடிக்கால்காரருள்ளும் ... சாரார்க்கு வழங்கும் பட்டப்பெயர்

முக்கப்பு mu-k-kappu, *n.* < மூன்று +. Three-pronged dart; trident; சூலாயுதம். பருமுக் கப்பினரே (தக்கயாகப். 98).

முக்கம் mukkam, *n.* See முற்கம்[1]. (W.)

முக்கம்பாலை mukkam-pālai, *n.* A kind of tree; மரவகை. *Nañ.*

முக்கரணம் mu-k-karaṇam, *n.* < மூன்று +. 1. The three organs. See திரிகரணம். (W.) 2. Somersault; குட்டிக்கரணம். (தனிப்பா. 11, 3, 5.) 3. cf. முக்காரம்[3]. Stubbornness; பிடிவாதம். *Loc.*

முக்கரணம்போடு-தல் mukkaraṇam-pōṭu-, *v. intr.* < முக்கரணம் +. 1. To turn a somersault; குட்டிக்கரணம்போடுதல். முக்கரணம் . . . போட்டு முயன்றிடினும் (தனிப்பா. 11, 3, 5). 2. To be stubborn; பிடிவாதங் காட்டுதல். *Loc.*

முக்கரம் mukkaram, *n.* < முஷ்கரம். Obstinacy; பிடிவாதம். *Loc.*

முக்கருணை mu-k-karuṇai, *n.* < மூன்று + கருணை[3]. The three species of *karuṇai* roots, viz., *kāṟu-karuṇai, kāṟā-k-karuṇai, puḷi-k-karuṇai;* காறுகருணை, காறாக்கருணை, புளிக்கருணை என்ற மூவகைக் கருணைச்செடிகளின் கிழங்குகள். (தைலவ. தைல.)

முக்கருவு mu-k-karuvu, *n.* < perh. முன் +. 1. Egg; முட்டை. 2. Umbilical cord; நாபிக் கொடி. (கரு. அக.)

முக்கல்[1] mukkal, *n.* < முக்கு[1]-. 1. Straining, as in travail; முயற்சி முதலியவற்றில் இறுகப் பிடித்த மூச்சைச் சிற்றொலிபட வெளிவிடுகை. 2. Great effort; பெருமுயற்சி. *Colloq.* 3. High pitch; எடுத்தலோசை. (பிங்.) 4. Voice; பேசலால் எழும் ஒலி. (சது.)

முக்கல்[2] mukkal, *n.* < மக்கல். Stench of things owing to dampness, etc.; ஈரமிகுதி முதலியவற்றால் பொருள்களில் வீசும் துர்நாற்றம். இந்த அரிசி முக்கலடிக்கிறது.

முக்கலிப்பு mukkalippu, *n.* Costus shrub. See கோட்டம்[3], 2. (சங். அக.)

முக்கனி mu-k-kaṉi, *n.* < மூன்று + கனி[3]. The three kinds of fruits, viz., *vāḻai, mā, palā;* வாழை மா பலா என்ற மூவகைப் பழங்கள். முந்து முக்கனியி னொடு முதிரையின் (கம்பரா. நாட்டு. 19).

முக்காட்டங்கி mukkāṭṭaṅki, n. < முக்காடு + அங்கி. Hood or veil, worn by women; மகளிருடைய தலைமறைவுச்சீலை. (W.)

முக்காட்டுக்கூறை mukkāṭṭu-k-kūṟai, n. < id. +. 1. Garment given by the parents to the bride to cover her head; மணப்பெண்ணுக்குப் பெற்றோர் உதவும் தலைமறைவுச்சீலை. (W.) 2. Garment given by the parents of a woman on the occasion of her widowhood; ஒருத்தி விதவையாகும்போது அவளது பெற்றோர் கொடுக்கும் சீலை. *Loc.*

முக்காட்டுச்சீலை mukkāṭṭu-c-cīlai, n. < id. +. See முக்காட்டங்கி. (W.)

முக்காடு mukkāṭu, n. prob. முகம் + ஆடை. cf. முட்டாக்கு. [M. *mukkāḍu.*] Veil, or cloth worn to cover one's head; தலைமறைவுச்சீலை. கவலை யுட்கொடு போர்த்த முக்காடு (பிரபோத. 3, 55).

முக்காணி¹ mu-k-kāṇi, n. < மூன்று + காணி¹. The fraction $\frac{3}{80}$, as three *kāṇi;* 'ஹு' என்ற குறியுள்ளதும் எண்பதில் மூன்றுபங்குடையதுமான பின்னவெண். *Loc.*

முக்காணி² mu-k-kāṇi, n. < id. + கோணம்². Triangular frame on the neck of cattle to prevent them from going astray or drinking their own milk or urine; தன்னிச்சையாய் ஓடாமலிருப்பதற்கும் தன் பால் மூத்திரம் முதலியவற்றைக் குடியாமலிருப்பதற்கும் மாட்டின் கழுத்திலிடும் முக்கோண வடிவாயமைந்த தளை. *Loc.*

முக்காணி³ mukkāṇi, n. See முக்காணியர். (G. Tn. D. I, 507.)

முக்காணியர் mukkāṇiyar, n. < முக்காணி³. A class of Brahmins, who wear the hair-tuft in front of the head, as belonging to the village Mukkāṇi in Tinnevelly district; முன்குடுமி தரிப்பவரும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் முக்காணிகிராமத்தைச் சார்ந்தவருமாகிய பார்ப்பன வகையார்.

முக்காதலர் mu-k-kātalar, n. < மூன்று +. The triple friends, viz., *kaṇavaṉ, tōḻaṉ, makaṉ;* கணவன், தோழன், மகன் என்ற மூன்று நட்பாளர்கள். (W.)

முக்காய்வேளை mukkāy-vēḷai, n. Five-leaved wild indigo, m. sh., *Tephrosia senticosa;* மருந்துச்செடிவகை. (L.)

முக்காரம்¹ mukkāram, n. cf. *mukhara.* Bellowing or roar of a bull; எருதின் முழக்கம்.

முக்காரம்² mukkāram, n. prob. *mudgara.* 1. Wooden bar; மரக்கட்டை. *Loc.* 2. Bolt; தாழ்ப்பாள். (W.)

முக்காரம்³ mukkāram, n. < முஷ்கரம். Stubbornness; பிடிவாதம். இவள் முக்காரம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள். (W.)

முக்காரமிடு-தல் mukkāram-iṭu-, v. tr. < முக்காரம்² +. To plug, stop up, as a hole; துவாரமுதலியன அடைத்தல். மூலத் துவாரத்தை முக்கார மிட்டு (திருமந். 583).

முக்கால்¹ mu-k-kāl, n. < மூன்று + கால்¹. 1. The fraction $\frac{3}{4}$, as three-quarters, 'ஐ' என்ற குறியுள்ளதும் நான்கில் மூன்று பங்குடையதுமான பின்னவெண். 2. A kind of metre; ஒருவகைச் சந்தம். திருமுக்கால் (தேவா. 86, பதிகத்தலைப்பு).

முக்கால்² mu-k-kāl, n. < id. + கால்⁴. 1. Three times; மும்முறை. ஆரியனை முக்காலும் வலங் கொடு (கம்பரா. அதிகாய. 87). 2. A third time; மூன்றாவது முறை. முக்காலின் முடிக்கு [illegible] வான் (கம்பரா. மாரீச. 212). 3. See முக்காலம், 1.

முக்கால்நோக்கு mukkāl nōkku, n. < முக்கால்¹ +. (Astrol.) Aspect of a planet having three-quarters of a sight one of four *kiraka-nōkku*, q.v., நால்வகைக் கிரகநோக்குள் ஒரு கிரகம் முக்கால் பார்வையோடு நோக்குகை.

முக்கால்வட்டம் mu-k-kāl-vaṭṭam, n. < முக்கால்² +. Temple, shrine; கோயில். (T. A. S. iii, 193.)

முக்காலம் mu-k-kālam, n. < மூன்று +. 1. The three parts of the day. See திரிகாலசந்தி. 2. The three divisions of time, viz., *iṟappu, nikaḻvu, etirvu,* இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும் மூன்று காலங்கள். அம்முக்காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளும் (தொல். சொல். 200). 3. (Mus.) Tempo. See காலம், 9.

முக்காலமுணர்ந்தவன் mukkālam-uṇarnta-vaṉ, n. < முக்காலம் +. Sage, as knowing the past, the present and the future; திரிகால ஞானி.

முக்காலி mu-k-kāli, n. < மூன்று + கால்¹. 1. Three-footed stool, tripod; மூன்றுகாற்பீடம். 2. Fire; அக்கினி. (தைலவ. பாயி. 61.)

முக்காவனாடு mu-k-kāvaṉāṭu, n. perh. id. + காவல் + நாடு. A small district in ancient Tamiḻakam; தமிழகத்துப் பழைய சிறு நாடுகளுள் ஒன்று. முக்காவனாட்டு ஆமூர் மல்லனை (புறநா. 80, தலைப்பு).

முக்காவேளை mukkā-vēḷai, n. See முக்காய்வேளை. (பதார்த்த. 472.)

முக்காழ் mu-k-kāḻ, n. < மூன்று + காழ்³. Pearl necklace of three strands; மூன்றுகோவை

யாலான முத்துவடம். *மயிரப்புறஞ் சுற்றிய கயிறகடை முக்காழ்* (மணி. 3, 135).

முக்காழி mu-k-kāḻi, *n.* < id. + காழ்⁴. Fruit containing three stones or seeds, as of the palmyra palm; மூன்று கொட்டையுள்ள பனம்பழம் முதலியன. *முக்காழி யிருப்பை.*

முக்காணோக்கு mukkāṇōkku, *n.* (Astrol.) See முக்கால்நோக்கு. (W.)

முக்கிமுனகு-தல் mukki-muṉaku-, *v. intr.* முக்கு- + . See முக்கிமுனங்கு-.

முக்கிமுனங்கு-தல் mukki-muṉaṅku-, *v. intr.* < id. +. 1. To grumble; மனமின்மை காட்டி முணுமுணுத்தல். 2. To suffer much; மிகத் துன்புறுதல். *Colloq.*

முக்கியப்பொருள் mukkiya-p-poruḷ, *n.* < முக்கியம் +. Primary, literal signification, dist. fr. *kauṇa-p-poruḷ*; இலக்கணையாலன்றிச் சொல்லின்படி நேராகக் கொள்ளும் பொருள். (சி. சி. பாயி. 2, ஞானப்.)

முக்கியம் mukkiyam, *n.* < *mukhya*. 1. That which is primary, principal or important; சிறப்புடையது. *முடிந்ததுக் கொண்ட முக்கியமும* (திவ். திருவாய். 5, 10, 9). 2. Greatness, eminence, superiority; தலைமை. *பிண்டியாரடியாரென்னு முக்கியமே* (திருநூற். 73).

முக்கியஸ்தன் mukkiya-staṉ, *n.* < *mukhyastha*. Chief person, leading man; தலைமையாளன்.

முக்கு¹-தல் mukku-, 5 *v. intr.* < முற்கு. [T. *mukku*, K. *mukkiri*, M. *mukkuga*.] 1. To strain, as a woman in travail; முயற்சி முதலியவற்றில் இறுகப்பிடித்த மூச்சைச் சிற்றொலிபட வெளிவிடுகை. 2. To make great efforts; பெருமுயற்சி செய்தல். *Colloq.*

முக்கு²-தல் mukku-, 5 *v. tr.* cf. மொக்கு-. To eat in large mouthfuls; நிரம்ப வாயிற் பெய்து உண்ணுதல். *பாசவன் முக்கி* (புறநா. 63).

முக்கு³-தல் mukku-, 5 *v. tr.* < முழுக்கு-. To press anything under water; to immerse; மூழ்குவித்தல். *தீர்த்தம் . . . அதிலெனை முக்கி யெடுத்து* (தணிகைப்பு. நந்தி. 60).

முக்கு⁴ mukku, *n.* < முக்கு¹-. 1. See முக்கல், 1, 2. *Colloq.* 2. Suffocation; மூச்சுத்திணறுகை. (W.) 3. A disease; நோய்வகை. *முக்கு நோயற வோட்டு மருந்தென* (சிவதரு. பாவ. 69).

முக்கு⁵ mukku, *n.* < மூக்கு. [M. *mukku*.] 1. Corner; மூலை. 2. Lane, nook; சந்து.

முக்குக்கடுக்கன் mukku-k-kaṭukkaṉ, *n.* A kind of ear-ring; கடுக்கன்வகை. *Loc.*

முக்குடுமி mu-k-kuṭumi, *n.* < மூன்று +. 1. Triple lock of hair; குடுமிவகை. (W.) 2. Trident; சூலம். (பெரியபு. உருத்திர. 10).

முக்குடுமியெறிவேல் mukkuṭumi-y-eri-vēl, *n.* < முக்குடுமி +. See முக்குடுமி, 2. (தக்கயாகப். 461.)

முக்குடை mu-k-kuṭai, *n.* < மூன்று +. An umbrella peculiar to Arhat, of three tiers, viz., *cantirātittam, nittiya-viṉōtam, cakalapācaṉam*; அருகக்கடவுட்கு உரியதும், சந்திராதித்தம் நித்திய விநோதம் சகலபாசனம் என மூவடுக்குள்ளதுமான குடை. *குளிர்முக்குடையி னிழலோய்நீ* (சீவக. 1244).

முக்குடைக்கல் mukkuṭai-k-kal, *n.* < முக்குடை +. Boundary stone for lands granted to Jaina institutions, as marked by *mukkuṭai*; சைன தருமங்கட்கு விடப்பட்ட நிலத்தின் எல்லையைக் குறிக்கும் முக்குடை வடிவு செதுக்கப்பெற்ற கல். (Insc.)

முக்குடைச்செல்வன் mukkuṭai-c-celvaṉ, *n.* < id. +. Arhat, as having *mukkuṭai*; [முக்குடையுடையவன்] அருகக்கடவுள். (சூடா.)

முக்குடையான் mukkuṭaiyāṉ, *n.* < id. See முக்குடைச்செல்வன். *முக்குடையான் றிருவினை* (சீவக. 3142.)

முக்குடையோன் mu-k-kuṭaiyōṉ, *n.* < id. See முக்குடைச்செல்வன். (திவா.)

முக்குணம் mu-k-kuṇam, *n.* < மூன்று +. The three fundamental qualities. See திரிகுணம். (திவா.) *முக்குணவசத்தான் முறைமறந்தறைவரே* (இலக். கொத். 6).

முக்குணுக்கிடு-தல் mu-k-kuṇukkiṭu-, *v. tr.* < id. + குணக்கு + இடு-. To cause three bendings, as in a pose of the body; மூன்றுவளைவு உண்டாம்படி செய்தல். (திவ். பெரியதி. 8, 2, 5, வ்யா.)

முக்குராணிபோடு-தல் mukkurāṇi-pōṭu-, *v. intr.* prob. மூக்கு + உரிஞ்சு- +. To immerse the nose deeply in water when drinking, as bulls; நீர் குடிக்கும்போது மாடு முதலியவை மூக்கை நீருட் செலுத்தி யுறிஞ்சுதல். *மாடு முக்குராணிபோட்டுக் குடிக்கிறது.*

முக்குலம் mu-k-kulam, *n.* < மூன்று +. The three ancient lines of kings. See இராசகுலம், 2. *முக்குலத்தினு மதிக்குல முதன்மை பெற்றது வென்று* (பாரத. குருகுல. 28).

முக்குலைச்சு mukkulaiccu, *n.* See முக்கால்¹, 1. (J.)

முக்குழி mu-k-kuḻi, *n.* < மூன்று +. Sacrificial pits for maintaining the three Vēdic fires; மூன்று வேதாக்கினிகளை வளர்க்குங் குழிகள். *சமிதை*

முக்குழிக்கூட்டததட்ட வோக்கி (பெருங். இலாவாண. 3, 15).

முக்குழிச்சட்டி mu-k-kuḻi-c-caṭṭi, *n.* <id. + குழி +. A pan with three depressions for baking cakes in oil; பணிகாரஞ்சுடும் மூன்று குழியுள்ள சட்டிவகை. *Loc.*

முக்குழிப்பாய்ச்சு-தல் mu-k-kuḻi-p-pāyccu-, *v. tr.* <id. + id. +. 1. To transplant seedlings in triangular shapes; முக்கோண வடிவாக நடவு அமையும்படி நாற்று நடுதல். *Loc.* 2. To entrap and ruin; தந்திரத்தால் கேட்டுக்குள்ளாக்குதல். *அவனை முக்குழிப்பாய்ச்சிவிட்டான். Loc.*

முக்குளம்[1] mu-k-kuḷam, *n.* <id. +. The confluence of the rivers, the Jumna, the Sarasvatī and the Ganges; கங்கை யமுனை சரசுவதிநதிகள் கூடுமிடம். (W.)

முக்குளம்[2] mukkuḷam, *n.* The 20th *nakṣatra.* See மூந்துளம். (W.)

முக்குளி[1]-த்தல் mukkuḷi-, 11 *v. intr.* prob. முழுகு- + குளி-. [T. *pukkilintsu.*] To dive; முழுகுதல். (*திருச்செந். பிள்ளை. செங்கீ.* 10).

முக்குளி[2] mukkuḷi, *n.* Large-flowered purslane. See கோழிமுளையான். (*பதார்த்த.* 607.)

முக்குளிப்பான் mukkuḷippāṉ, *n.* prob. முக்குளி-. 1. Dabchick, a small grebe, *Podiceps philippensis;* சிறுபறவைவகை. (W.) 2. A kind of disease; நோய்வகை. (*சங். அக.*)

முக்குற்றங்கடிந்தோன் mukkuṟṟaṅ-kaṭintōṉ, *n.* <முக்குற்றம் +. The Buddha, as having eradicated *mukkuṟṟam;* [முக்குற்றத்தையும் ஒழித்தவன்] புத்தன். (*திவா.*)

முக்குற்றம் mu-k-kuṟṟam, *n.* <மூன்று +. The three evils pertaining to the soul, viz., *kāmam, vekuḷi, mayakkam;* காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் மூவகை உயிர்க்குற்றங்கள். (*பிங்.*) *முக்குற்ற நீக்கி* (*நாலடி,* 190).

முக்குறுணிப்பிள்ளையார் mu-k-kuṟuṇi-p-piḷḷaiyār, *n.* <id. + குறுணி +. See முக்குறுணியரிசிப்பிள்ளையார்.

முக்குறுணியரிசிப்பிள்ளையார் mu-k-kuṟuṇi-y-arici-p-piḷḷaiyār, *n.* <id. +. An image of Gaṇēśa to whom an offering prepared of three *kuṟuṇi* of rice is made; மூன்றுகுறுணியரிசி சமைத்து நிவேதிக்கப்பெறும் விநாயகமூர்த்தி.

முக்குறும்பு mu-k-kuṟumpu, *n.* <id. +. See முக்குற்றம். *காம முதலா முக்குறும்பற* (*கம்பரா. விராதன்.* 2).

முக்கூட்டரத்தம் mukkūṭṭarattam, *n.* <முக்கூட்டு + அரத்தம்[1]. Red colour produced by chewing betel, arecanut and lime; வெற்றிலை பாக்குச் சுண்ணாம்புகளை மெல்லுதலால் உண்டாஞ் செந்நிறம். *முக்கூட்டரத்த வொண்பசை விலயிகி* (*பெருங். நரவாண.* 1, 205).

முக்கூட்டு mu-k-kūṭṭu, *n.* <மூன்று + கூட்டு. 1. A medicine compounded of three drugs; மூன்று சரக்குக்களாலாகிய மருந்து. *கைபுனைந்தியற்றிய முக்கூட்டமிர்தம* (*பெருங். இலாவாண.* 4, 91). 2. Oven, as formed of three stones or lumps of earth placed triangularly, [மூன்றாகட்டிகளைக் கூட்டியமைத்தது] அடுப்பு (W.) 3. The 2nd *nakṣatra.* See பரணி. (*பிங்.*) 4. See முக்கூட்டெண்ணெய். *Loc.*

முக்கூட்டுநெய் mu-k-kūṭṭu-ney, *n.* <முக்கூட்டு +. See முக்கூட்டெண்ணெய். *Loc*

முக்கூட்டெண்ணெய் mukkūṭṭeṇṇey, *n.* <id. +. A mixture of ghee, castor oil and gingili oil; பசுவினெய் ஆமணக்கெண்ணெய் நல்லெண்ணெய் ஆகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்த மருந்தெண்ணெய். (*பதார்த்த.* 163.)

முக்கூடல் mu-k-kūṭal, *n.* <மூன்று + கூடு-. 1. A place where three rivers meet, generally considered sacred; மூன்றுநதிகள் கூடும் புண்ணியத்துறை. *திருமுக்கூட லென்றிசைப்ப* (*கருவூர்ப்பு. ஆமிரா.* 45). 2. A shrine in Tinnevelly District at the confluence of the Tāmiraparuṇi, the Cittirānati and the Uppōṭai, sacred to Viṣṇu; திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சித்திராநதியும் உப்போடையும் தாமிரபருணியுடன் கூடும் இடத்துள்ளதோர் விஷ்ணுஸ்தலம்.

முக்கூடற்பள்ளு mukkūṭaṟ-paḷḷu, *n.* <முக்கூடல் +. A *pallu* poem on Viṣṇu at Mukkuṭal, by Eṉṉayiṉā-p-pulavar, 17th cent.; முக்கூடல் அழகர் பேரில் என்னயினாப்புலவரால் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட பள்ளு.

முக்கை mu-k-kai, *n.* <மூன்று + கை. Three, a term used in games; மூன்று. *Colloq.*

முக்கைப்புனல் mu-k-kai-p-puṉal, *n.* <id. +. The three handfuls of water poured out as offerings to the manes; மூன்றுமுறை அடங்கையால் நீர்முகந்து பிதிரர்க்குச் செய்யும் நீர்க்கடன். *குருதியால் முக்கைப்புனலுகுப்பன்* (*கம்பரா. மாயாசனக.* 91).

முக்கோட்டை mu-k-kōṭṭai, *n.* cf. முக்கோட்டை. A shrine of Durgā who is said to endow Her votaries with poetic power; வழிபட்டோர்க்குக் கவித்துவ சக்தியை அளிக்கும் துர்க்கையின் கோயில். *பாவேகித்த முக்கோட்டை யிருக்கிறபடி* (*ஈடு,* 4, 5, 2).

முக்கோடியேகாதசி mu-k-kōṭi-y-ēkā-taci, *n.* prob. மூன்று + கோடி + *ēkādaśī.* The

11th *titi* of the bright fortnight of Mārkaḻi; மார்கழிமாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்தில் வரும் ஏகாதசி.

முக்கோண் mu-k-kōṇ, *n.* See முக்கோணம், 1. வட்டமுஞ் சதுரமு முக்கோண வடிவமும (பெருங். உஞ்சைக். 42, 29).

முக்கோணம் mu-k-kōṇam, *n.* <மூன்று + கோணம்[1] 1. Triangle; மூன்று கோணங்களை யுடைய வடிவம். 2. A hell; நரகவகை. அதன் கீழ்க் குலிச முக்கோணம (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109)

முக்கோல் mu-k-kōl, *n.* <id. + கோல்[1]. 1. The trident staff carried by ascetics. See திரிதண்டம். நூலே கரக முக்கோல் மணையே (தொல். பொ. 625). 2. The 22nd *nakṣatra*. See திருவோணம். (பிங்.)

முக்கோற்பகவர் mukkōṟ-pakavar, *n.* <முக்கோல் +. A class of ascetics who carry *tiritaṇṭam;* திரிதண்டந் தாங்கிய சந்நியாசிகள். இடைச்சுரத்து முக்கோற்பகவரைக்கணடு (கலித். 9, துறைக்குறிபபு).

முக்தகஞ்சுகம் mukta-kañcukam, *n.* <*mukta-kañcuka.* Snake which has cast off its slough; தோலுரித்த பாம்பு. (அரு. அக.)

முக்தசர் muktacar, <U. *mukhtasar.* (C. G.) *adj.* Abbreviated, abridged, brief, short, succinct; சுருக்கமான. முக்தசராய்ச் சொனனான்.—*n.* Gist, abstract; சாராம்சம். அவன் பிராதின் முக்தசா என்ன?

முக்தன் muktaṉ, *n.* See முத்தன்.

முக்தா muktā, *n.* <U. *maqta.* Rent fixed for a village as a whole; ஒரு கிராமத்திற்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட மொத்தத்தீர்வை. (C. G.)

முக்தாகரம் muktākaram, *n.* <*muktākara.* Mussel-shell; முத்துச்சிப்பி. (அரு. அக.)

முக்தாபலம் muktā-palam, *n.* <*muktā-phala.* (அரு. அக.) 1. Pearl; முத்து. 2. Camphor; கற்பூரம்.

முக்தி mukti, *n.* <*mukti.* See முத்தி.

முக்தியார் muktiyār, *n.* <U. *mukhtār.* Attorney, pleader; பிறர்க்காக வழக்கை வாதிப்போன். (C. G.)

முக்தியார்நாமா muktiyār-nāmā, *n.* <id. +. Power of attorney; அதிகாரபத்திரம். (C. G.)

முக[1]-த்தல் muka-, *12 v. tr.* [K. *moge.*] 1. To draw, as water; to bale; மொள்ளுதல். கனையிருள் வானங் கடன்முகந்து (கலித். 145). 2. To measure, as grain or liquid; நெல் நீர் முதலியன அளத்தல். முகத்தலளவை. 3. To obtain in full measure; நிரம்பப்பெறுதல். முகந்தனர் திருவருள் (கம்பரா. எழுச்சி. 2). 4. To lift, take up; தாங்கியெடுத்தல். முகந்துயிர் மூழ்கப்புல்லி (கம்பரா. கும்பகர்ண. 129). 5. cf. உக-. To desire, like; விரும்புதல். மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் (நல்வழி, 24).

முக[2]-த்தல் muka-, *12 v. tr.* <மோ-. To smell; மூக்கால் நுகருதல். *Colloq.*

முகக்கட்டை muka-k-kaṭṭai, *n.* <முகம் +. Chin; மோவாய்க்கட்டை. (W.)

முகக்கடுப்பு muka-k-kaṭuppu, *n.* <id. +. Severity of countenance; முகத்தில் தோன்றும் கடுமைக்குறி. (W.)

முகக்கண்ணாடி muka-k-kaṇṇāṭi, *n.* <id. +. Mirror; looking glass; முகம் பார்க்குங் கண்ணாடி. முட்டிணைவட்டு முகக்கண்ணாடியும (பெருங். உஞ்சைக். 38, 170).

முகக்கயில் muka-k-kayil, *n.* <id. + கயில்[2]. Upper half of a coconut shell with the kernel; உடைந்த தேங்காயின் கண்ணுள்ளதாகிய மேன்முறி. (J.)

முகக்கருவி muka-k-karuvi, *n.* <id. +. Bit of a bridle; கடிவாளம். குதிரைகள் . . . முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயை உடைமையான் (புறநா. 4, 8, உரை).

முகக்களை muka-k-kaḷai, *n.* <id. + களை[5]. Charm or brightness of countenance; attractiveness of face; முகத்தின் அழகு. *Colloq.*

முகக்கிளர்ச்சி muka-k-kiḷaicci, *n.* <id. +. See முகமலர்ச்சி. (W.)

முகக்குறி muka-k-kuṟi, *n.* <id. +. Facial expression, indication of the face; முகத்திற் றோன்றுங் குறிப்பு.

முகக்கொம்பு muka-k-kompu, *n.* <id. +. Horn bent forward; கால்நடையின் முன்வளைந்த கொம்பு. (W.)

முகக்கொள்(ளு)-தல் muka-k-koḷ-, *v. tr.* <முக[1]- +. To take in; to comprehend; அளந்து கொள்ளுதல். கணணுக்கு முகக்கொள்ள வொண்ணாத போக்யதை யுடையவன் (ஈடு, 5, 8, 7).

முகக்கொள்ளி muka-k-koḷḷi, *n.* <முகம் +. Will-o'-the-wisp, *ignis fatuus*; கொள்ளிவாய்ப்பேய். முடைக்கொள்ளு முதிர வூன்செம் முகக்கொள்ளி கொண்டு நேடி (இரகு. குசனயோ. 22).

முகக்கோட்டம் muka-k-kōṭṭam, *n.* <id. +. Expression of face, indicating grief, dislike, reluctance, etc.; வெறுப்பு துக்கம் முதலியவற்றின் குறியாக முகங்கோணுகை.

முககந்தம் mukakantam, *n.* Indian horse-radish tree; முருங்கை மரம். (*பரி. அக.*)

முகங்கடு-த்தல் mukaṅ-kaṭu-, *v. intr.* <*முகம்*+. To set one's face in anger; to frown; சினம் வெறுப்பு முதலியவற்றின் குறியாக முகத்திற் கடுமை தோற்றுவித்தல்.

முகங்கருகு-தல் mukaṉ-karuku-, *v. intr.* <id.+. To grow dark in one's face, as from anger, etc.; சினம் முதலியவற்றால் முகங் கன்றுதல். (W.)

முகங்கவிழ்-தல் mukaṉ-kaviḻ-, *v. intr.* <id.+. To bend down one's face, as when put to shame or disgrace; நாணம் முதலியவற்றால் தலைகுனிதல்.

முகங்காட்டு-தல் mukaṉ-kāṭṭu-, *v.* <id. +. Lit., to show one's face. [*முகத்தைக் காட்டுதல்*] *intr.* 1. To appear; to assume a visible form; காட்சி கொடுத்தல். *அவன் முகங் காட்டுகைக் காக* (*ஈடு*, 10, 1, 3) —*tr.* To pay a visit to a great man; பெரியோரைச் சென்று காணுதல். *Nāñ.*

முகங்காண்(ணு)-தல் mukaṉ-kāṇ-, *v. intr.* <id.+. To gather, as a head of a boil; கட்டி உடைவதற்குமுன் வாய்வைத்தல்.

முகங்காண்பி-த்தல் mukaṉ-kāṇpi-, *v. tr.* <id.+. See முகங்காட்டு-, 2. *நாட்டார் மகா ராஜாவை முகங் காண்பிக்க வந்திருக்கிறார்கள். Nāñ.*

முகங்குப்புறு-தல் mukaṉ-kuppuṟu-, *v. intr.* <id.+. See முகங்கவிழ்-. (W.)

முகங்குறாவு-தல் mukaṉ-kuṟāvu-, *v. intr.* <id.+. To have a sorrowful countenance; துன்பத்தால் முகப்பொலிவிழத்தல். (W.)

முகங்கொடு-த்தல் mukaṉ-koṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To show a kindly face; இன்முகங் காட்டுதல். *ஆசாலேச முடையார்க்கு முகங்கொடாத வனுய்* (*ஈடு*, 4, 7, 9). 2. See முகங்காட்டு-, 1. இன்று னுக்கு *இன்னதோபபிலே முகங்கொடுக்கக் கடவோம்* (*திவ். பெரியதி.* 5, 1, *ப்ர.*). 3. To grant a kind hearing; செவிசாய்த்தல். (W.) 4. To fondle, treat with indulgence; செல்லங் கொடுத்தல். *பிள்ளைக்கு முகங்கொடுக்காதே.* (W.)

முகங்கொள்(ளு)-தல் mukaṉ-koḷ-, *v. intr.* <id.+. 1. To obtain consent; சம்மதம் பெறுதல். *இரவுக்குறி யேற்பித்து முகங்கொண்டு* (*திருக்கோ.* 156, *உரை*). 2. To indicate consent; சம்மதக்குறி காட்டுதல். *பொதுப்பட விலக்கி முகங் கொண்டு* (*திருக்கோ.* 81, *உரை*). 3. See முகங் காண்-.

முகங்கோடு-தல் mukaṉ-kōṭu-, *v. intr.* <id.+. See முகங்கோணு-.

முகங்கோணு-தல் mukaṉ-kōṇu-, *v. intr.* <id.+. To indicate dissatisfaction by one's countenance; முகத்தில் வெறுப்புக்குறி காட்டுதல்.

முகச்சரக்கு muka-c-carakku, *n.* <id.+. Commodities exhibited for show; கடையின் பார்வைக்காக வைக்கப்படும் பண்டம். (W.)

முகச்சவரம் muka-c-cavaram, *n.* <id.+. Shaving of the face alone without shaving the head; முகத்தளவிற் செய்துகொள்ளும் சவரம். *Mod.*

முகச்சாடு muka-c-cāṭu, *n.* <id.+ *சாடு*[4]. Veil, covering for the face; முக்காடு. *Loc.*

முகச்சாடை muka-c-cāṭai, *n.* <id.+. 1. See முகச்சாயல். 2. Indication of the face; முகக்குறிப்பு. 3. Slight notice, pretended half notice; winking; கண்டுங் காணாமை. (W.)

முகச்சாய்ப்பு muka-c-cāyppu, *n.* <id.+. 1. Slight aversion; விருப்பின்மை (W.) 2. Displeasure; வருத்தம். *Loc.* 3. Anger; கோபம். (W.)

முகச்சாயல் muka-c-cāyal, *n.* <id.+. Features, lineaments of the face; முகத்தின் தோற்றம்.

முகச்சார்த்து muka-c-cārttu, *n.* <id.+. A kind of *cārttu-vari*; சார்த்துவரி என்னும் இசைப் பாட்டுவகை. (*சிலப்.* 7, *பக்.* 207.)

முகச்சிரட்டை muka-c-ciraṭṭai, *n.* <id.+. Upper half of a coconut shell. See கண்சிரட்டை. (J.)

முகச்செழிப்பம் muka-c-ceḻippam, *n.* <id.+. See முகக்களை. (W.)

முகச்செழிப்பு muka-c-ceḻippu, *n.* <id. +. See முகக்களை. (W.)

முகசந்தி muka-canti, *n.* <*mukha-sandhi.* (Dram.) See முகம், 16. (*சிலப்.* 3, 12, *உரை.*)

முகசர் mukacar, *n.* <*mukha-ja.* Brahmins, as born from the face of *Virāṭ-puruṣa*; [*விராட் புருஷனது முகத்தினின்றுந் தோன்றியவர்*] பார்ப்பார். (*நிகண்டு.*)

முகசரம் muka-caram, *n.* <*முகம்*+ *சரம்*[4]. [K. *mokasara.*] Beam or log supporting the lower part of a roof; கூரையின் அடிப்பாகத்தைத் தாங்கவிட்டுள்ள நீட்டு மரம்.

முகசன்னி muka-caṉṉi, *n.* <id.+. Facial neuralgia, *Tic douloureux*; முகத்திற்காணும் சன்னி வகை. (*இங். வை.*)

முகசுரம் mukacuram, *n.* Toddy; பனங் கள். (*பரி. அக.*)

முகசோதி mukacōti, n. Lime-fruit; எலுமிச்சை. (ம. வெ.)

முகஞ்சா-தல் mukañ-cā-, v. intr. <முகம் +. See முகஞ்சுண்டு-. Colloq.

முகஞ்சின்னம்போ-தல் mukañ-cinnam-pō-, v. intr. <id.+. To be put out of countenance; to be ashamed; வெட்கப்படுதல். (W.)

முகஞ்சுண்டு-தல் mukañ-cuntu-, v. intr. <id.+. 1. See முகங்கருகு-. 2. See முகங்கடு-. (W.) 3. See முகஞ்சின்னம்போ-.

முகஞ்சுளி-த்தல் mukañ-culi-, v. intr. <id.+. See முகங்கடு-.

முகஞ்சூம்பு-தல் mukañ-cūmpu-, v. intr. <id.+. To look worn out and exhausted; முகத்திற் களைப்புத் தோன்றுதல். (W.)

முகஞ்செய்-தல் mukañ-cey-, v. <id.+. tr. To face; to look toward; நோக்குதல். முன்னிறுன் வடதிசை முகஞ்செய்து (சீவக. 1408)—intr. 1. To appear; தோன்றுதல். முகஞ்செய் காரிகை (பெருங். உஞ்சைக். 35, 49). 2. To be first; முன்னுதல். தோற்றிணை முகஞ்செய் கோலம் (சீவக. 675).

முகஞ்செழி-த்தல் mukañ-celi-, v. intr. <id.+. See முகமலர்-. (W.)

முகட்டாணி mukattāṇi, n. <முகடு + ஆணி. Ridge peg; கூரையின் உச்சியிலுள்ள மரஆணிவகை.

முகட்டுக்கால் mukattu-k-kāl, n. <id. +. Small upright post below the ridge piece; வீட்டின் மேல்முகட்டுவளையைத் தாங்கவைக்குங் கால்.

முகட்டுக்காவணம் mukattu-k-kāvaṇam, n. <id.+. See முகட்டுப்பந்தல். Nāñ.

முகட்டுத்துவாரம் mukattu-t-tuvāram, n. <id.+. Ventilator in a sloping roof; கூரையிற் காற்றுச் செல்லவிடும் வழி.

முகட்டுப்பந்தல் mukattu-p-pantal, n. <id.+. A pandal with a ridged roof, dist. fr. taṭṭu-p-pantal; முகடுவைத்த சாய்வுபந்தல். Nāñ.

முகட்டுப்பூச்சி mukattu-p-pūcci, n. prob. id.+. See மூட்டுப்பூச்சி. (W.)

முகட்டுவளை mukattu-valai, n. <id.+. Ridge-piece; கூரைமுகட்டின் நீட்டுவளை.

முகட்டோடு mukattōṭu, n. <id.+. Ridge-tile; முகட்டை மூடும் ஓடு.

முகடி mukaṭi, n. prob. id. Goddess of Misfortune; மூதேவி. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப (குறள், 617).

முகடு mukaṭu, n. [T. K. mogaḍu.] 1. Top, highest part; உச்சி. முகடுதுமித் தடுக்கிய பழமபல் லுணவின் (பெரும்பாண். 246). 2. Ridge of a roof; வீட்டின் மேற்கூரை. (W.) 3. See முகட்டுவளை. இகழ்ந்தாா முகட்டுவழி கட்டிற்பாடு (ஆசாரக். 23). 4. Roof of the heavens; அண்டமுகடு. வானொடு முகட்டை யுற்றனன் (கம்பரா. மருத்து 30). 5. Superiority, excellence, acme; உயர்வு. முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன் (சீவக. 1609). 6. Entrance of a house; வாயில். முகட்டு வழியூண புகழ்ந்தாா (ஆசாரக். 23). 7. Platform, as of an assembly; சபைக்குறடு. பெரியோாகள் சபையிலே முகடேறி வந்தது பிதற்றிடும பெருமூடரும் (அறப். சத. 35). 8. Head; தலை. முகடூா மயிாகடிந்த செய்கையாரும (தேவா. 936, 10). 9. Hump, as of camel, etc; ஒட்டகம் முதலியவற்றின் உயர்ந்த முதுகுப்புறம். சொல்லததகு முகட் டொட்டகம (கனு. 15). 10. The region of Chaos, as beyond the worlds; பாழ். நீாமலிய முகடுபடு மணடகோளகை (தக்கயாகப. 140). 11. Salvation; மோட்சம். (தக்கயாகப. 140, உரை.)

முகடுதெற்று-தல் mukatu-terru-, v. intr. <முகடு+. To construct the ridge of an ola roof; கூரைவீட்டில் மோடுகட்டுதல். (W.)

முகடுபடு-தல் mukatu-patu-, v. intr. <id. +. To be devastated, ruined; பாழாதல். புறம்பு நீா மலிய முகடுபடு மணடகோளகை (தக்கயாகப். 140).

முகடுமுறி-த்தல் mukaṭu-muri-, v. intr. <id.+. See முகடுதெற்று-. (W.)

முகடோடி mukaṭōṭi, n. <id.+ஓடு-. See முகட்டுவளை. (J.)

முகத்தமா mukattamā, n. <U. muqaddma. Case; affair; விஷயம். Loc.

முகத்தல் mukattal, n. <முக-. See முகத்தலளவை.

முகத்தலளவு mukattal-aḷavu, n. <முகத்தல்+. See முகத்தலளவை. (W.)

முகத்தலளவை mukattal-aḷavai, n. <id.+. Measure of capacity, one of four aḷavai, q v.; நால்வகை யளவைகளுள் தானியம் முதலியவற்றை முகந்தளக்கும் அளவை. (நன். 290, உரை.)

முகத்தலை muka-t-talai, n. <முகம்+. See முகதலை[1], 2. முகத்தலை யறிந்து உடுத்தா யிருந்ததே (ஈடு, 8, 9, 5).

முகத்தாச்சிணை muka-t-tāccinai, n. <id. +. See முகதாட்சிணியம். (W.)

முகத்தாராளம் muka-t-tārālam, n. <id. +. Cheerfulness; முகமலர்ச்சி. (W.)

முகத்தாலடி-த்தல் mukattāl-aṭi-, *v. intr. & tr.* <id.+. See முகத்திலடி-. (W.)

முகத்தாவு mukattāvu, *n.* See முகதா. (W.)

முகத்திரியக்குநாடி muka-t-tiriyakku-nāṭi, *n.* <*முகம்*+. Transverse facial artery; முகத்தில் குறுக்காயோடும் இரத்தக்குழாய்வகை. (W.)

முகத்திலடி-த்தல் mukattil-aṭi-, *v.* <id. +. *tr.* 1. To abuse or reproach another to his face; நேரே நிந்தித்தல். *Loc.* 2. To condemn or forbid by one's countenance; கடு முகங்காட்டிக் கண்டித்தல். (W.)—*intr.* To be repulsive or disgusting; அருவருப்படுதல். *Loc.*

முகத்திலருப்பமிறங்குகை mukattil-aruppam-iṟaṅkukai, *n.* <id.+. See முகத்திலரும்புகை. (W.)

முகத்திலரும்புகை mukattil-arumpukai, *n.* <id.+. Sprouting of hairs in the upper lip; மேலுதட்டில் மயிர்தோன்றுகை. (W.)

முகத்திலீயாடாமை mukattil-ī-y-āṭāmai, *n.* <id.+. Having a very anxious look; கவலைகொண்ட முகங்கொள்ளுகை. *Colloq.*

முகத்திற்கரிக்கோடிடுகை mukattiṟ-kari-kkōṭiṭukai, *n.* <id.+. See முகத்திலரும்புகை. (W.)

முகத்தீடு mukattīṭu, *n.* <id.+இடு-. Face-cloth; பிரேதத்தின் முகமூடிச்சீலை. (W.)

முகத்துதி muka-t-tuti, *n.* <id.+. See முகஸ்துதி. (W.)

முகத்துநாடி mukattu-nāṭi, *n.* <id.+. Facial artery; முகத்திலோடும் இரத்தக்குழாய். (இங். வை.)

முகத்துரை mukatturai, *n.* <id.+உரை-. Direct speech of a person; தானே நேரில்நின்று பேசுகை. *கொண்டெடுத்து மொழியப்படுவதல்லது முகத்துரையாக நிகழ்த்தும் நிகழ்ச்சி . . . இல்லாமை* (இலக். வி. 563, *உரை*).

முகத்துவாரம் muka-t-tuvāram, *n.* <id. +. Mouth of a firth or river; கழிமுகம். *Colloq.*

முகத்தெளிவு muka-t-teḷivu, *n.* <id.+. See முகக்களை. *Colloq.*

முகத்தேங்காய் muka-t-tēṅkāy, *n.* <id. +. See முகக்கயில். (J.)

முகதரிசனம் muka-taricaṉam, *n.* <id.+. Sight of a person's face; பெரியோர் முதலியவரின் முகத்தைக் காண்கை.

*முகதலை*¹ muka-talai, *n.* <id.+. 1. The front or outer end of a saree, dist. fr. *camatalai;* மகளிரின் சீலைமுந்தானை. 2. Confrontation; எதிர்முகமாக்குகை. (W.)

முகதலை²-த்தல் mukatalai-, 11 *v. tr.* <*முகதலை*¹. To confront, face; எதிர்முகமாக்குதல். *எங்களை முகதலைத்தருளிடும்.* (W.)

*முகதலை*³ mukatalai, *n.* <U. *mubaddal.* Temporary loan; கைம்மாற்றுக்கடன். *Loc.*

முகதலைப்பு muka-talaippu, *n.* <*முகம்*+. See முகதலை¹. (W.)

முகதா mukatā, *n.* <*mukhatas.* Presence of a person; முன்னிலை. *அவனை முகதாவிற் பேசினேன்.*

முகதாட்சிணியம் muka-tāṭciṇiyam, *n.* <*mukha*+. Delicacy, consideration for the feelings of a person in his presence; ஒருவன் முன்னிலையிற் காட்டும் கண்ணோட்டம். *Colloq.*

முகதாட்சிணை muka-tāṭciṇai, *n.* <id.+. See முகதாட்சிணியம். (W.)

முகதாவு mukatāvu, *n.* See முகதா. (W.)

முகந்தகம் mukantakam, *n.* <*mukandaka.* Onion. See நாட்டுவெங்காயம். (*மூ. அ.*)

முகந்தம் mukantam, *n.* See முகுந்தம். (*அரு. அக.*)

முகந்தரு-தல் mukan-taru-, *v. intr.* <*முகம்*+. To show favour; பட்சங்காட்டுதல்.

முகந்திரி-தல் mukan-tiri-, *v. intr.* <id. +. See முகமாறு-. *முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து* (குறள், 90).

முகந்திருத்து-தல் mukan-tiruttu-, *v. tr.* <id.+. To compose one's countenance; முகவாட்டந் தவிர்த்தல். இருந்து *முகந்திருத்தி* (... 1, 94, 11).

முகந்துடை-த்தல் mukan-tuṭai-, *v. tr.* <id.+. To shave one's face; முகச்சவரஞ் செய்தல். (Pudu. Insc. No. 909.)

முகநட்பு muka-naṭpu, *n.* <id.+. Pretended, outward friendship; வெளிநட்பு. *Colloq.*

முகநாடி muka-nāṭi, *n.* <id.+. See முகக்குறி. (W.)

முகநிலை muka-nilai, *n.* <id.+. A kind of song; இசைப்பாட்டுவகை. (*சிலப்.* 6, 35, *உரை.*)

முகநிலைப்பாசாசம் muka-nilai-p-pacācam, *n.* <id.+. (Nāṭya.) A gesture in which the thumb and forefinger are joined just below the nails; பெருவிரலும் சுட்டுவிரலும் முகங்கூடி உகிர்விட்டிருக்கும் பசாசக்கைவகை. (*சிலப்.* 3, 18, *உரை.*)

முகநோக்கு-தல் muka-nōkku-, *v. intr.* <id.+. To meet face to face; to exchange glances; நோக்கெதிர் நோக்குதல். (இலக். வி. 580, *உரை, பக்.* 530.)

முகப்படு-தல் muka-p-paṭu-, v. intr. <id. +. To appear in front; முன்றோன்றுதல். விழியிணைக்கு முகப்பட்டிடுமே (பாரத. நச்சுப. 19).

முகப்பணி muka-p-paṇi, n. <id. +. See முகச்சவரம். (W.)

முகப்பரு muka-p-paru, n. <id. +. Pimple on the face; முகத்தில்தோன்றும் சிவப்பு. (W.)

முகப்பழக்கம் muka-p-paḻakkam, n. <id. +. Acquaintance; அறிமுகம். (W.)

முகப்பாக்கு muka-p-pākku, n. <id. +. The upper part of an arecanut; பாக்கின் மேற்பகுதி. (J.)

முகப்பிரியம் muka-p-piriyam, n. <id. +. See முகமாட்டம், 3. (W.)

முகப்பு mukappu, n. <id. [K. mogappu.] 1. Front; முன்னிலை. இருந்திடா யெங்கள் கண்முகப்பே (திவ். திருவாய். 9, 2, 7). 2. Forepart; frontispiece; முற்பகுதி. 3. Porch; facade; வீட்டு முன் கூரைக் கட்டிடம். முகத்தணிந்த முகப்பு (அரிச பு. இந்திர. 20). 4. Front piece of a jewel; ஆபரணங்களில் முன்புறத்தில் லேப்பாகச் செய்யப்பட்ட பொருத்துவாய் முதலியன. 5. See முகதலை[1], 1.

முகப்புற்று muka-p-puṟṟu, n. <id. +. Lupus; முகத்திற் கட்டிவெடிக்கும் நோய்வகை.

முகப்பூச்சு muka-p-pūccu, n. <id. +. (W.) 1. Powder for face; முகத்தில் தடவும் பொடி. 2. Ostentatious appearance; வெளிப்பகட்டு.

முகப்பொருத்தம் muka-p-poruttam, n <id. +. 1. See முகநட்பு. (W.) 2. See முகராசி. (யாழ். அக.)

முகப்பொலி muka-p-poli, n. <id. +. Paddy dropped from ears of corn; கதிரினின்றும் உதிர்ந்த நெல். Loc.

முகப்பொலிவு muka-p-polivu, n. <id. +. See முகக்களை.

முகப்போத்ரவு muka-p-pōtaravu, n. <id. +. Coaxing, flattery; இச்சகம். (W.)

முகபங்கம் muka-paṅkam, n. <id. +. Shame; இலச்சை. (W.)

முகபடாம் muka-paṭām, n. <id. +. Ornamental cloth on the face of an elephant; யானையின் முகத்தில் இடும் அலங்காரத்துணி. முகபடா மன்ன மாயை நூறி (தாயு. மௌன. 1).

முகபரிச்சயம் muka-pariccayam, n. <id. +. See முகப்பழக்கம். (W.)

முகபாடம் muka-pāṭam, n. <id. +. That which is learnt by heart; வாய்ப்பாடம். (W.)

முகபூரணம் muka-pūraṇam, n. <id. +. See முகக்களை. (W.)

முகபூஷணம் muka-pūṣaṇam, n. <id. +. Betel; தாம்பூலம். (அரு. அக.)

முகம் mukam, n. <mukha. 1. Face; தலையில் நெற்றிமுதல் மோவாய் வரையுள்ள முன்புறம். முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி (குறள், 93). 2. Mouth; வாய். மொழிகின்ற முகத்தான் (கம்பரா. வாலிவ. 74). 3. Entrance, as of a house; வாயில். (சங். அக.) 4. Backwater; கழி. (பிங்.) 5. Place; இடம். (திருக்கோ. 356, உரை.) 6. Head, top; மேலிடம். (W.) 7. Point; நுனி. அயின் முகக்கணை (கம்பரா. ஆற்றுப. 14). 8. Commencement; தொடக்கம். (W.) 9. Form, shape; வடிவு. கூன் முகமதி (பிரபுலிங். கைலாச. 3). 10. Look, sight; நோக்கு. புகுமுகம்புரிதல் (தொல். பொ. 261). 11. Meditation; தியானம். செல்வன் . . . இரண்டுருவை மோதி நோமுக நோக்கினனே (சீவக. 1289). 12. Praise, flattery; முகத்துதி. முகம பலபேசி யறியேன் (தேவா. 742, 2). 13. Cause, reason; காரணம். Colloq. 14. (Gram.) Ending of seventh case; ஏழாம் வேற்றுமையுருபு. இனிய செய்தி நின் னார்வலா முகத்தே (புறநா. 12). 15. Front; முன்பு. ஈன்றுள முகத்தேயு மின்னுதாம (குறள், 923). 16. (Dram.) The first juncture or opening of a drama, one of five nāṭaka-c-canti, q.v.; நாடகச் சந்தி ஐந்தனுள் முதலிலுள்ள சந்தி. (சிலப். 3, 13, உரை.) 17. Opening dance before the appearance of the actors on the stage; நடிகர்கள் அரங்கத்திற்கு வருமுன் நிகழும் கூத்து. (சிலப். 3, 147, உரை.) 18. Character, nature; இயல்பு. களிமுகச் சுரும்பு (சீவக. 298). 19. State, condition; நிலை. (W.) 20. Aspect, appearance; தோற்றம். களிமுகக் களிறன்னான (சீவக. 298). 21. Head, as of a boil; கட்டி முதலியவற்றின் முனையிடம். 22. Chieftaincy; முதன்மை. (W.) 23. Full-growth; maturity; பக்குவம். பயமபின்வீழ முகக்கேழல் (மதுரைக். 295). 24. Side; பக்கம். Colloq. 25. Part, as of a town or village; கிராம முதலியவற்றின் பகுதி. Nāñ. 26. Particle of comparison; உவமவுருபு. களிமுகக் களவி (சீவக. 298). 27. Instrumentality; மூலம். 28. Sacrifice; யாகம். மறைவழி வளர முகமது சிதைதர (தேவா. 573, 5). 29. Cochineal insect; இந்திரகோபம். (பரி. அக.)

முகம்பார்-த்தல் mukam-pār-, v. tr. <முகம் +. 1. To look one in the face; நேர் நோக்குதல். 2. To show kindness to; அன்பு செய்தல். (W.) 3. To treat with regard; நன்கு மதித்தல். (சிலப். 11, 182, அரும்.) 4. To recognise faces of persons, as a child; முகத்தைக் கவனித்து இனந்தெரிதல். Colloq.

முகம்பார்வை mukam-pārvai, n. prob. id. +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. ஜோடி, முகம்பார்வை, சுங்கசாலை, சம்படம் (I.M.P. Cg. 1095).

முகம்புகு-தல் mukam-puku-, *v. intr.* <id.+. 1. See முகமலர்-. முகம்புகன் முறைமையின் (தொல். பொ. 152). 2. To approach for favours; தயவுக்காக எதிர்சென்றுநிற்றல். முகம்புகுத லாற்றுமோ மேல் (நாலடி, 306). முகம்புகுகின்ற தோழிக்கு (ஐங்குறு. 20, துறைக்குறிப்பு).

முகம்புடை-த்தல் mukam-putai-, *v. intr.* <id.+. 1. To beat oneself on the face, as an expression of grief; துக்கக்குறியாக முகத்திலடித்துக் கொள்ளுதல். பலசன முகம்புடைத்த தகங்குழைந்தழவே (சீவக. 2758). 2. To gather, as the head of a boil. See முகங்காண்-.

முகம்புதை-த்தல் mukam-putai-, *v. intr.* <id +. To cover one's face; முகத்தை மூடுதல். கையா னகைமுகம் புதைத்த தோற்றம் (சீவக 2461).

முகம்பெறு-தல் mukam-peru-, *v. intr.* <id.+. To rise, as the sun; to appear; தோன்றுதல். சுடாமுகம்பெற்றபோதே (சீவக. 1404).

முகம்மதியர் mukammatiyar, *n.* <முகம்மது. Followers of the religion of Muhammad; இஸ்லாம் மார்க்கத்தவர்.

முகம்மது mukammatu, *n.* <Arab. *Muhammad.* See முகம்மதுநபி.

முகம்மதுநபி mukammatu-napi, *n.* <முகம்மது+. Muhammad the Prophet of Islam; முகம்மதியமத தீர்க்கதரிசியான முகம்மது.

முகம்வை-த்தல் mukam-vai-, *v. intr.* <முகம்+. To gather, as the head of a boil. See முகங்காண்-.

முகமண்டகம் muka-mantakam, *n.* See முகமண்டபம். விஷ்ணுக் கிருகத்து முகமண்டகத்தே கூடியிருந்து (S. I. I. iii, 12).

முகமண்டபம் muka-mantapam, *n.* <முகம்+. Front hall in a temple; கோயிலின் முன்மண்டபம். முகமண்டபஞ் செய்து நிரத்தளித்தான் (செங். iv, பக். 335).

முகமண்டலம் muka-mantalam, *n.* <id. +. See முகம், 1. (W.)

முகமயக்கு muka-mayakku, *n.* <id.+. 1. Bewitching by looks, a magic art; பார்வையால் மயக்கும் மாயவித்தை. (சங். அக.) 2. See முகமாயம். *Loc.*

முகமல் mukamal, *n.* <Arab. *makhmal.* Velvet. See மகமல்.

முகமலர்-தல் muka-malar-, *v. intr.* <முகம் +. To wear a cheerful countenance; முகப்பொலிவுகொள்ளுதல். பூம்புனலூரன்புக முகமலர்ந்த . . . கோதை (திருக்கோ. 363, கொளு).

முகமலர்ச்சி muka-malarcci, *n.* <id.+. Cheerfulness of countenance; முகத்தில் மகிழ்ச்சி தோற்றுகை. முகமலர்ச்சி கூறல் (திருக்கோ. 363, தலைப்பு).

முகமறி-தல் mukam-ari-, *v. tr.* <id.+. To be acquainted with; அறிமுகமாதல். முகமறியா விருந்தொன்று (இலக். வி. 555, உதா.).

முகமறு-த்தல் mukam-aru-, *v. intr.* <id. +. (W.) 1. To speak impartially; தாட்சிணியமின்றிப் பேசுதல் முகமறுத்துச் சொன்னான். 2. To speak accurately; கணக்காய்ப் பேசுதல்.

முகமன் mukaman, *n.* prob. id. 1. Civility, politeness; உபசாரம். முன்னைப்பிறப்புனைக்கு முகமனளித்தகும (கலித். 13). 2. Praise; துதி. புகழ்ந்துமுனைவனையா தென் முகமனே (தேவா. 863, 3). 3. Flattery; முகஸ்துதி. *Colloq.*

முகமா-தல் mukam-ā-, *v. intr.* <id +. To agree; உடன்படுதல். தன் முகத்தும் பகுதிக்கு முகமாகாமை கண்டு (சீவக. 1120, உரை).

முகமாட்டம் mukam-āttam, *n.* <id.+. 1. Showing one's face; முகங்காட்டுகை. (W.) 2. Partiality; பாரபட்சம். (W.) 3. Respect for persons; மரியாதை. (W.) 4. See முகமன், 1. (யாழ். அக.)

முகமாயக்காரி muka-māya-k-kāri, *n.* <முகமாயம்+. Woman of fascinating looks or charming face; முகவசீகரமுள்ளவள். (W.)

முகமாயம் muka-māyam, *n.* <முகம்+. Charm of a fascinating face, as of a woman; முகவழகில் உண்டாம் வசீகரம். (W.)

முகமாற்று muka-mārru, *n.* <id.+. See முகமயக்கு, 1. (சங். அக.)

முகமாறு-தல் muka-māru-, *v. intr.* <id. +. See முகங்கோணு-. தம்பால் இரந்தவர்க்கு . . . முகமாறுதல் ஈதலே (கலித். 61, 11, உரை).

முகமில்வரி mukam-il-vari, *n.* <id.+ prob. இல[2]+. A kind of song; இசைப்பாட்டு வகை. (சிலப். 7, 4, அரும்.)

முகமுகங்கநோக்கு-தல் muka-mukaṅ-ka-nōkku-, *v. intr.* <id.+ முகம்+. See முகமுகம்பார்-. கணமல்குநீரார் முகமுகங்க நோக்கினார் (சீவக. 1808).

முகமுகம்பார்-த்தல் muka-mukam-pār-, *v. intr.* <id.+id.+. To look one another in the face; முகத்தை முகம் பார்த்தல். மதுரைநகர் நின்ற மாயவினப்புரவி முகமுகம்பார்த்து (திருவாலவா. 29, 1).

முகமுகமாய் muka-mukam-āy, *adv.* <id. +id.+. Face to face, personally; நேருக்கு நேராய். (W.)

முகமுகெனல் mukamukeṉal, *n.* Onom. expr. signifying (a) humming of bees; வண்டு ரீங்காரஞ்செய்யும் ஒலிக்குறிப்பு: (b) gurgling of water; குடத்துள் நீர்புகும் ஒலிக்குறிப்பு.

முகமுடைவரி mukam-uṭai-vari, *n.* <முகம் +. A kind of song, of four to seven lines; மூன் றடிமுதல் ஏழடிவரை வரும் இசைப்பாட்டுவகை. (சிலப். 7, 4, அரும்.)

முகமுழி muka-muḻi, *n.* Corr. of முகவிழி.

முகமுறி[1]-தல் muka-muri-, *v. intr.* <முகம் +. 1. To be discourteous; to be unsympathetic; தாட்சிணிய மறுதல் 2. To be offended; மனநோதல். ஒருவனை முகமுறியப் பேசாதே. (W.)

முகமுறி[2]-த்தல் muka-muri-, *v. tr.* <id +. 1 To wound one's feelings; to offend; தாட்சிணியமின்றித் துன்புறுத்துதல். (W.) 2. To provoke another to anger; கோபமூட்டுதல். (யாழ். அக.)

முகமுறிவு muka-murivu, *n.* <முகமுறி-. 1. Discourteous behaviour; want of consideration for the feelings of others; நிர்த்தாட்சிணியம். (W.) 2. Dislike; hatred; வெறுப்பு. (சங். அக.)

முகமுன்னிலை muka-muṉṉilai, *n.* <முகம் +. One's presence; நேர்முகம். (W.)

முகமூடி muka-mūṭi, *n.* <id.+. 1. Covering often found on the face of children when born; பிறக்கும்போது குழந்தையின் முகத்தை மூடியுள்ள பை. (W.) 2. Veil; முக்காடு. *Mod.* 3. Face-cloth; பிணத்தின் முகத்தை மூடும் ஆடை. *Loc.*

முகமூடிவஸ்திரம் muka-mūṭi-vastiram, *n.* <முகமூடி +. See முக்காட்டங்கி. (யாழ். அக.)

முகமை mukamai, *n.* See முகாமை. அவன் முகமையா யிருந்து காரியத்தை நிர்வகித்தான். *Loc.*

முகமொட்டு-தல் mukam-oṭṭu-, *v. tr.* <முகம் +. To turn the face of one cock towards another rousing them to fight; சேவல் களைச் சண்டைக்கு எதிர்முகமாக்குதல். (J.)

முகர்[1]-தல் mukar-, *4 v. tr.* <மோ-. To smell; மூக்கால் மோத்தல்.

முகர்[2] mukar, *n.* <Persn. *muhar.* Seal; முத்திரை.

முகர்வுக்கணு mukarvukkaṇu, *n.* Tubercle; பரு. (T. U. L. M.)

முகர்வை-த்தல் mukar-vai-, *v. intr.* <முகர் +. To seal; முத்திரையிடுதல்.

முகரதம் muka-ratam, *n.* <*mukha*+*rata.* Carnal intercourse in the mouth; முகத்திற் புணர்கை. தன் மனையாளை முகரதஞ் செயவித்தது (கடம்ப பு. இலீலா. 108).

முகரம் mukaram, *n.* <*mukhara.* 1. Noise; continuous sound; சடிப ஒலி. முகரப்பாய்மா (கம்பரா. அதிகாய 186). 2. Conch; சங்கு. முகரத் திரை . . . சுறவங்கொணர்ந்தெற்று மறைக்காடே (தேவா. 846, 2). 3. Crow; காகம். (சங். அக.)

முகரன் mukaraṉ, *n.* <*mukhara.* Chatterbox; one who speaks without purpose; பயனில் சொல் சொல்லுவோன். (சங். அக.)

முகராசி muka-rāci, *n.* <முகம் +. 1. See முகவசீகரம். 2. Luck; அதிர்ஷ்டம்.

முகரி[1] mukari, *n.* perh. முகர்-. 1. [T. *mogali*] 1. Jasmine flower; மல்லிகைப்பூ. (W.) 2. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (மலை.)

முகரி[2] mukari, *n.* <*mukhara.* One who makes noise; ஆரவாரஞ் செய்வோன். பஞ்சேந் திரிய வஞ்ச முகரிகாள் (தேவா. 719, 9).

முகரி[3] mukari, *n.* <முகம். (யாழ். அக.) 1. See முகனை, 1, 2, 3. 2. Bottom of the nose; மூக்கினடி.

முகரி[4] mukari, *n.* See மூரி. (யாழ். அக.)

முகரி[5] mukari, *n.* cf. *svarṇa-mukhī.* See முகலி.

முகரிகுளித்தல் mukari-kuḷittal, *n.* prob. முகரி[2] +. Plunder, pillage; அள்ளுகொள்ளை. (யாழ். அக.)

முகரிமை mukarimai, *n.* <முகரி[2]. cf. முகமை. 1. Wisdom, knowledge of divine things; பேரறிவு. (பிங்.) முகரிமைசா னற்றவர் (சேதுபு. பலதீ. 30). 2. Chieftaincy, lordship; தலைமை. முகரிமை யடைந்தவன் வேல்முகத்தவன் (கந்தபு. கயமுகனுற். 49).

முகரியோலை mukari-y-ōlai, *n.* cf. முறி யோலை. Uneven palm-leaf; முடங்கின பனை யோலை. (W.)

முகரீர் mukarīr, *n.* <Arab. *muharrir.* Clerk, writer, scribe; குமாஸ்தா.

முகரூபம் muka-rūpam, *n.* <முகம் +. 1. See முகச்சாயல். (W.) 2. Beauty of face; முகத்தின் அழகு. (யாழ். அக.)

முகரூபு muka-rūpu, *n.* <id. +. See முக ரூபம், 2. (யாழ். அக.)

முகரெனல் mukareṉal, *n.* Onom. expr. of humming, as of bees; ஒலிக்குறிப்புவகை. (W.)

முகரை mukarai, *n.* perh. *mukha.* cf. Hind. *mukhrā.* [T. *mōra*, K. *mōre.*] 1. See மோரை. *Loc.* 2. See முகரி[3], 2. *முகரையாலுழுத தொய்யில்* (திருக்காளத். பு. கண்ணப்ப. 3).

முகரைக்கட்டை mukarai-k-kaṭṭai, *n.* <முகரை+. See முகரை, 1. *Loc.*

முகரையெலும்பு mukarai-y-elumpu, *n.* <id.+. Lower jaw-bone; மோவாயெலும்பு.

முகரோமம் muka-rōmam, *n.* <முகம்+. Moustache; மீசைமயிர். (சிந். மரபுக்ண். பக். 6.)

முகலாங்கலம் muka-lāṅkalam, *n.* <*mukha-lāṅgala.* Pig; பன்றி. (பரி. அக.)

முகலி mukali, *n.* cf. முகரி[5] A river flowing by Kālahasti; சீகாளத்திப் பக்கத்தோடும் ஓர் ஆறு. *முகலியின் கரையினி லாங்கமா காளத்தி யடிகளை* (தேவா. 1095, 3).

முகவங்கு muka-vaṅku, *n.* <முகம்+. Freckles, spreading spots on the face; முகத்திற் படருந் தேமல். (சங். அக.)

முகவசிகரம் muka-vacikaram, *n.* <*mukha* +. 1. See முகவசியம், 1, 2. (W.) 2. Kindly look; பட்சமான பார்வை. (யாழ். அக.)

முகவசியம் muka-vaciyam, *n.* <id.+. 1. Charm of face; முகத்தினழகு. 2. See முகமயக்கு, 1. (யாழ். அக.)

முகவசீகரம் muka-vacīkaram, *n.* <id.+. See முகவசிகரம். (யாழ். அக.)

முகவட்டம் muka-vaṭṭam, *n.* <id.+. See முகமண்டலம். (W.)

முகவட்டு muka-vaṭṭu, *n.* <id.+. An ornament worn on the forehead of an animal; விலங்கின் நெற்றியுச்சியில் அணியும் அணிவகை. *நெற்றி முன்னுப் பூட்டுத்தாள முகவட்டும் பொலிய* (திருவிளை. மாயப்பசு. 15).

முகவணை muka-v-aṇai, *n.* <id.+ அணை-. 1. Facade; porch; முகப்பு. 2. Preface; முகவுரை. (W.) 3. Driver's seat in front of a cart; வண்டியின் முகப்பில் வண்டிக்காரன் இருந்தோட்டும் இடம். 4. See முகவணைக்கல். *நிலைகால் அருகணை முகவணை . . . கட்டினதும்* (கோயிலொ. 138).

முகவணைக்கல் muka-v-aṇai-k-kal, *n.* <முகவணை+. Stone placed at the top across the pillars of a gate; வாசலின் மேலுள்ள உத்தரப் படிக்கல். (W.)

முகவபிநயம் muka-v-apinayam, *n.* <முகம்+. (Nāṭya.) Gestures of the face showing various emotions, 14 in number, viz., *añcita-mukam, atō-mukam, ākampita-mukam, pirakampita-mukam, ālōlita-mukam, ulōlita-mukam, uttuvākita-mukam, cama-mukam, cauntara-mukam, tuta-mukam, vituta-mukam, parāvirutta-mukam, parivākita-mukam, tiracciṉa-mukam;* அஞ்சிதமுகம், அதோமுகம், ஆகம்பிதமுகம், பிரகம்பிதமுகம், ஆலோலிதமுகம், உலோலிதமுகம், உத்துவாகிதமுகம், சமமுகம், சௌந்தரமுகம், துதமுகம், விதுதமுகம், பராவிருத்தமுகம், பரிவாகிதமுகம், திரச்சீனமுகம் என்ற பதினான்கு வகையாய் முகத்தாற் குறிக்கும் அபிநயங்கள் ([illegible])

முகவரி muka-vari, *n.* <id.+ வரி-. Address, superscription; மேல்விலாசம்.

முகவல்லபம் muka-vallapam, *n.* <*mukhavallabha.* Pomegranate; மாதுளை. (பரி. அக.)

முகவலிப்பு muka-valippu, *n.* <முகம்+. See முகவாதசன்னி.

முகவவ்வால் muka-vavvāl, *n.* <id.+. White pomfret, brownish grey, *Stromateus sinensis;* சிவப்பும் சாம்பனிறமுங் கலந்த வவ்வால்வகை.

முகவழி muka-vaḻi, *n.* <id.+. Means; மூலம். *அவன் முகவழியாகப் போகவேண்டும்.*

முகவாசச்செப்பு muka-vāca-c-ceppu, *n.* <முகவாசம்[1]+. Casket or box for spices used with betel; முகவாசம் வைக்கும் பரணி. *ஒண்முக வாசச்செப்பும் . . . இளையவ ரேந்தினாரே* (சீவக. 838).

முகவாசம்[1] muka-vācam, *n.* <*mukha-vāsa.* 1. Fragrant spices, of which there are five, viz., *takkōlam, tīmpū, ilavaṅkam, karuppūram, cāti;* வாசனைக்காக வாயில் இட்டுக்கொள்ளுதற்கு உரிய தக்கோலம், தீம்பூ, இலவங்கம், கருப்பூரம், சாதி என்ற ஐவகை நறுமணப்பண்டங்கள். (சீவக. 838, உரை.) 2. Betel; வெற்றிலை. *கொண்டாரின்முகவாசம்* (சீவக. 1055). 3. Familiarity, acquaintance; முகப்பழக்கம். (யாழ். அக.)

முகவாசம்[2] muka-vācam, *n.* <*mukha*+ *vāsas.* Face-cloth; பிணத்தின் முகத்தை மூடும் ஆடை. *Colloq.*

முகவாசல் muka-vācal, *n.* <id.+. Front gate; தலைவாசல்.

முகவாசை[1] muka-v-ācai, *n.* <id.+ ஆசை. Partiality; பட்சபாதம். (W.)

முகவாசை[2] muka-vācai, *n.* See முகவாசம்[2]. *Loc.*

முகவாட்டம் muka-vāṭṭam, *n.* < முகம் +. Jaded countenance; fatigued appearance; முகத்தில் தோற்றுஞ் சோர்வு. (W.)

முகவாடல் muka-vāṭal, *n.* < id. +. See முகவாட்டம். (W.)

முகவாத்தியம் muka-vāttiyam, *n.* < id. +. (W.) 1. Playing on the mouth by striking it with the hand; கையால் வாயை யடித்து இசை யொலி யெழுப்புகை. 2. See முகவீணை.

முகவாதசன்னி muka-vāta-caṉṉi, *n.* < முகவாதம் +. Facial paralysis; முகத்தைக் கோணச்செய்யும் சன்னிவகை. (W.)

முகவாதம் muka-vātam, *n.* < முகம் +. See முகவாதசன்னி. (W.)

முகவாய் muka-vāy, *n.* < id +. See முகவாய்க்கட்டை.

முகவாய்க்கட்டை muka-vāy-k-kaṭṭai, *n.* < முகவாய் +. Chin; மோவாய்.

முகவாள் muka-vāḷ, *n.* < முகம் +. Ploughshare; கலப்பைக்கூர். (செந். iv, பக். 212.)

முகவிச்சகம் muka-v-iccakam, *n.* < id. +. See முகஸ்துதி. (யாழ். அக.)

முகவிச்சை muka-v-iccai, *n.* < id. +. 1. See முகஸ்துதி. (யாழ். அக.) 2. Desire excited by countenance; முகவழகில் ஈடுபட்டு உண்டாகிய காதல். (W.)

முகவிம்பம் muka-vimpam, *n.* < id. +. 1. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 *civākamam*, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று. (சைவச. பொது. 334, உரை.) 2. See முகமண்டலம். *தார மார்பமு முகவிம்பமும்* (தக்கயாகப். 10).

முகவியர் mukaviyar, *n.* < id. Those who look pleased; இன்முகமாயுள்ளோர். *முன்பட்ட தொழிந்து நுவதண முகவியர் முனிவு தீர்ந்தார்* (சீவக. 2045).

முகவிலாசம் muka-vilācam, *n.* < id. +. Beaming countenance; முகப்பொலிவு. (W.)

முகவிழி muka-viḻi, *n.* < id. +. Facing, meeting; முகத்தில் விழிக்கை. *அவனுடன் முகவிழி கிடையாது.*

முகவிழுப்பு muka-v-iḻuppu, *n.* < id. + இழு-. See முகவாதசன்னி. (M. L.)

முகவீணை muka-vīṇai, *n.* < id. +. Indian clarionet; ஒருவகை இசைக்கருவி. *திந்திசிறு முகவீணை . . . மிழற்ற* (குற்றா. தல. தருமசா. 54).

முகவு mukavu, *n.* < id. (அரு. நி.) 1. Facade, porch; மாளிகைமுகப்பு. 2. Brilliance; காந்தி.

முகவுரை muka-v-urai, *n.* < id. +. Introduction, preface; முன்னுரை. (நன். 1.)

முகவெட்டி muka-veṭṭi, *n.* An official; ஓர் உத்தியோகஸ்தன். (S. I. I. iii, 118)

முகவெட்டு muka-veṭṭu, *n.* < முகம் +. See முகவசீகரம். *Colloq.*

முகவெண்டலை muka-veṇṭalai, *n.* < id. +. A blemish in cattle, of having the face alone white; முகமட்டும் வெள்ளை நிறமாயிருக்கும் மாட்டுக்குற்றம். (மாட்டுவா. 15)

முகவெழுத்து muka-v-eḻuttu, *n.* < id. +. Painting on the face; முகத்தில் எழுதிப் புனையும் அலங்காரம். (பெருங். வத்தவ. 13, தலைப்பு.)

முகவெள்ளைப்பருந்து muka-veḷḷai-p-paruntu, *n.* < id. +. A species of white-headed kite; பருந்துவகை. (W.)

முகவேலை muka-vēlai, *n.* < id. +. See முகச்சவரம். (W.)

முகவை mukavai, *n.* < முக[1]-. 1. Drawing, as water; taking up, as grain; முகந்துகொள்ளுகை. 2. Anything which is given in large quantities; மிகுதியாகக் கொடுக்கப்படும் பொருள். *புகர்முக முகவை* (புறநா. 371). 3. Bucket for drawing water; நீர் முகக்குங் கருவி. *கயிறுகுறு முகவை* (பதிற்றுப். 22, 14). 4. Ladle; அகப்பை. (W.) 5. Heap of paddy on the threshing-floor; நெற்பொலி. (சிலப். 10, 137, உரை.) 6. Ramnad; இராமநாதபுரம். *தென் முகவையின் சேதுபதி* (தனிச். சிந். பக். 456, 34).

முகவைப்பாட்டு mukavai-p-pāṭṭu, *n.* < முகவை +. Song sung during the treading of grain on the threshing-floor by cattle; களத்திற் சூடடிக்கும்போது பாடும் பொலிப்பாட்டு. *பெருஞ்செய்ந் நெல்லின் முகவைப்பாட்டும்* (சிலப். 10, 137).

முகவோலை muka-v-ōlai, *n.* < முகம் +. Ola letter of a king or of a great person; அரசர் முதலியோர் எழுதும் திருமுகம். *கன்னிதன்னை முன்னாப் பயந்தோன் முகவோலை . . . மன்னர்க் கெழுத* (பாரத. சம்பவ. 43).

முகனை mukaṉai, *n.* < id. 1. Forepart, front; முன்புறம். 2. Beginning; introduction; தொடக்கம். 3. Headship, leadership; தலைமை. *அவன் முகனை பண்ணுகிறான்.* (W.) 4. Instantaneousness; தட்சணம். *நான் வந்த முகனையிலே*

அவன் போய்விட்டான். (W.) 5. Irritability, irascibility; முன்கோபம். என் இவ்வளவு முகனை உனக்கு? *Loc.*

முகனைக்கல் mukaṉai-k-kal, *n.* <முகனை +. cf. மோகனக்கல். Stone lintel, as of a temple gateway; கோயில் முதலியவற்றின் வாசற்காலின் மேலுள்ள உத்திரக்கல்.

முகனைக்காரன் mukaṉai-k-kāraṉ, *n.* <id. +. Manager, superintendent; headman; முதலாளி. (W.)

முகனைமுடிவு mukaṉai-muṭivu, *n.* <id. +. Beginning and end; ஆதியந்தம். (W.)

முகஸ்தம் mukastam, *n.* <*mukha-stha.* 1. See முகபாடம். அவனுக்கு நிகண்டு முகஸ்தமாய் வரும். 2. Direct perception; பிரத்தியக்ஷம். *Loc.*

முகஸ்துதி mukastuti, *n.* <*mukha-stuti.* Face-flattery; எதிர்நின்று கூறும் புகழ்ச்சிமொழி.

முகஸ்தோத்திரம் muka-stōttiram, *n.* <id. +. See முகஸ்துதி. *Loc.*

முகாக்கினி mukākkiṉi, *n.* <*mukhāgni.* (யாழ். அக.) 1. The sacrificial fire; ஓமத்தீ. 2. Forest fire; காட்டுத்தீ. 3. Will o' the wisp; கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு. 4. Fire placed at the mouth of a corpse laid on the pyre; சுடலையில் வைத்த பிரேதத்தின் வாயிலிடும் நெருப்பு.

முகாசா mukācā, *n.* <Hind. *mukhāsā.* Village or land assigned to an individual, either rent-free or at a low quit-rent, on condition of service; உத்தியோகத்தின்பொருட்டு வரியில்லாமலேனும் வரி குறைத்தேனும் கொடுக்கப்படும் மானிய கிராமம். (M. M. 506.)

முகாந்தரம் mukāntaram, *n.* <*mukha+antara.* [T. *mukhāntaramu.*] 1. Cause, reason; காரணம். 2. Means; மூலம். யார் முகாந்தரம் போனால் இது கைகூடும்? 3. Another matter; வேறு விஷயம். இதுவும் முகாந்தரமாய்ச் செல்லுகிறதோ (ஈடு, 9, 8, 3).

முகாந்திரம் mukāntiram, *n.* Corr. of முகாந்தரம்.

முகாபிலா mukāpilā, *n.* <Arab. *muqabila.* Examination, comparison, as of a copy with the original; பிரதி முதலியவற்றை அசலுடன் ஒத்துப் பார்க்கை. (W.)

முகாபிலாதார் mukāpilā-tār, *n.* <id. +. Comparer, one whose duties are to compare copies with the originals; பிரதிகளை அசலுடன் ஒத்துப்பார்ப்போன். (C. G.)

முகாபிலாராயசம் mukāpilā-rāyacam, *n.* <id. +. See முகாபிலாதார். (W.)

முகாம் mukām, *n.* <Arab. *muqām.* Place of encamping; camp; சுற்றுப்பிரயாணத்தில் தாமதிக்கும் இடம். (C. G.)

முகாம்புயம் mukāmpuyam, *n.* <*mukh-āmbuja.* Lotus-like face; தாமரைமலர்போன்ற முகம். பாவை யொருத்தி முகாம்புயத்தே சென்று (தெய்வச்சிலைக் கோ. 33).

முகாம்புரி mukāmpuri, *n.* A goddess; ஒரு தேவி. *Nāñ.*

முகாமுகமாய் mukā-mukamāy, *adv.* See முகமுகமாய். (W.)

முகாமை mukāmai, *n.* <U. *mukhaiyam.* Headship, superiority, pre-eminence, precedence; முதன்மை. (W.)

முகாமைக்காரன் mukāmai-k-kāraṉ, *n.* <முகாமை +. Manager, headman, president, as of a society; agent; முன்னின்று நடத்துவோன். (W.)

முகாரவிந்தம் mukāravintam, *n.* <*mukhāravinda.* See முகாம்புயம்.

முகாரி[1] mukāri, *n.* (Mus.) A musical mode; இராகவகை.

முகாரி[2] mukāri, *n.* <U. *mukhariyu.* See முகாமைக்காரன். (I.)

முகாலோகனம் mukālōkaṉam, *n.* <*mukha+ā-lōkana.* See முகாவலோகனம்.

முகாலோபனம் mukālōpaṉam, *n.* Corr. of முகாவலோகனம். *Colloq.*

முகாவலோகனம் mukāvalōkaṉam, *n.* <*mukha+ava-lōkana.* Seeing another's face; meeting; முகத்தைப் பார்க்கை.

முகாவளி[1] mukāvaḷi, *n.* <Arab. *muqabila.* Confronting; எதிர்முகமாகி நிற்கை. (W.)

முகாவளி[2]-த்தல் mukāvaḷi-, 11 *v. tr.* <முகாவளி. To confront; எதிர்முகமாக்குதல். (W.)

முகான் mukāṉ, *n.* See முகாம். (W.)

முகி[1]-தல் muki-, 4 *v. intr.* cf. முடி-. [T. *mugiyu,* K. *mugi.*] To end, terminate; to be finished; முடிதல். முகியாத பகுதி புகுடா (திருப்பு. 681).

முகி[2]-த்தல் muki-, 11 *v. tr.* Caus. of முகி[1]-. To finish, conclude; to achieve, accomplish; முடித்தல். ஆற்றிற் பாலத்தை முகித்தே னைம்மேலன் (குற்றா. தல. கண்டக. 39).

முகில் mukil, *n.* prob. முக-. [T. *mogulu,* K. *mugil.*] 1. Cloud; மேகம். முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி (பு. வெ. 6, 22). 2. Gathering, mass; திரள். (பிங்.)

முகில்வண்ணன் mukil-vaṇṇaṉ, *n.* <முகில் +. Viṣṇu, as cloud-coloured; [மேகநிறம்

வாய்ந்தவன்] திருமால். முகில்வண்ணன் போபாட (திவ். திருப்பா. 11).

முகிலன் mukilaṉ, n. <Arab. mugal. Mogul; மோகலாயன். Nāñ.

முகிவு mukivu, n. <முகி¹-. End, termination; முடிவு. (W.)

முகிவுகாலம் mukivu-kālam, n. <முகிவு+. See முடிவுகாலம். (W.)

முகிழ்¹ mukiḻ, n. <mukula. 1. Bud; அரும்பு. குறுமுகிழ வாயினுங் கள்ளிமேற் கைநீட்டார (நாலடி, 262). 2. See முகிழ்ப்புறம். அனிச்சப்பூவை முகிழ்களையாது சூடினாள (குறள, 1115, உரை). 3. Integument, as of a coconut or palmyra fruit; தேங்காய் முதலியவற்றின் மடல். (J.) 4. Bubble; மொக்குள். பெயறுளி முகிழென (கலித 56). 5. Mass, as of curds; தயிர் முதலியவற்றின் கட்டி. குவிந்த முகிழ்களையுடைய உறையாலே இறுகத தோய்ந்த இனிய தயிர (பெரும்பாண. 157, உரை). 6. (Nāṭya) See முகுளம், 3. (W.)

முகிழ்²-தல் mukiḻ-, 4 v. intr. See முகிழ்³-, 1. முகிழ்நது வீங்கிள முலை (சீவக. 1004).

முகிழ்³-த்தல் mukiḻ-, 11 v. intr. [K. mugul.] 1. To bud, put forth buds; அரும்புதல். அருமணி முகிழ்த்தவேபோ விளங்கிற முலையும . . . பாநத (சீவக. 551). 2. To appear; தோன்றுதல் மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே (ஐங்குறு. கடவுள.) 3. To fold or close up, as a flower its petals; to shut, as the eyes; குவிதல். மகவுகண முகிழ்ப்ப (கல்லா. 7). —tr. 1. To display; to cause to appear; தோற்றுவித்தல். அற்புத முகிழ்த்தார (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு. 163). 2. To bear, bring forth; ஈனுதல். அமராதி யரை முகிழ்த்து (விநாயகபு. 81, 154).

முகிழ்காங்கூலம் mukiḻ-kāṅkūlam, n. <முகிழ்³-+. A kind of kāṅkūlam pose; காங்கூலக்கைவகை. (சிலப். 3, 18, உரை, பக். 94.)

முகிழ்த்தம் mukiḻttam, n. See முகூர்த்தம். பெரியோரைச் சேரநத முகிழ்த்தத்தினுல் (திருவிளை. பயகா. 63).

முகிழ்நகை mukiḻ-nakai, n. <முகிழ்²-+. Smile; புன்சிரிப்பு. முளவெயி றிலங்கு முகிழ்நகை (பு. வெ. 11, ஆணபாற. 9).

முகிழ்ப்புறம் mukiḻ-p-puṟam, n. <முகிழ்¹ +. That part of flower or fruit to which the stalk is attached; காய் பூ முதலியவற்றின் காம்படி. (W.)

முகிழம் mukiḻam, n. <id. Flower bud about to bloom; மலரும் பருவத்தரும்பு. (சது.)

முகிழி-த்தல் mukiḻi-, 11 v. intr. See முகிழ்³-, 3. (W.)

முகிழிதம் mukiḻitam, n. <முகிளிதம். See முகிழ், 1. பொன்னின் முகிழிதம விளைத்து (குற்று. தல. நாட்டுச். 9).

முகிள் mukiḷ, n. <id. See முகிழ், 1. முகிண முலை (கமபரா. காப்பு. 3).

முகிளம் mukiḷam, n. <id. See முகிழ், 1. (பிங.)

முகிளிதம் mukiḷitam, n. <mukulita. 1. See முகிழ், 1. 2. Half-closing, as of flowers or of eyes; சிறிது குவிகை. முகிளிதங்கொணடு வாட்கண மொழிதரா (விநாயகபு. திருநகரப. 126).

முகிற்குன்மம் mukiṟ-kuṉmam, n. See முகிற்குன்றம். (அ. அ.)

முகிற்குன்றம் mukiṟ-kuṉṟam, n. A mineral poison; வச்சிராந்தபாஷாணம். (மூ. அ.)

முகின்மேனி mukiṉ-mēṉi, n. <முகில்+. Viṣṇu; திருமால். முகினமேனி வேதன்றேட (திரு வாலவா காப்பு. 3).

முகினாயகன் mukiṉāyakaṉ, n. <id.+ நாயகன். Varuṇa; வருணன். முகினாயகனை நினைப் பிட்டான் (திருவாலவா. 30, 2).

முகினி mukiṉi, n. Tamarind. See புளி. (மலை.)

முகுடம் mukuṭam, n. <mukuṭa. 1. Crown; மகுடம். முகுடமும் பெருஞ்சேனையும் (பாரத. குரு. 14). 2. A part of the crown, one of five muṭi-y-uṟuppu, q.v.; முடியுறுப்பு ஐந்தனு ளொன்று. (திவா.)

முகுத்தம் mukuttam, n. See முகூர்த்தம். உதித்த நன்முகுத்ததாலும (திருவாலவா. 3, 12).

முகுந்தநிதி mukunta-niti, n. <mukunda +. See முகுந்தம். (W.)

முகுந்தம் mukuntam, n. <mukunda. A treasure of Kubēra, one of nava-niti, q.v.; குபேரனது நவநிதியி லொன்று. (W.)

முகுந்தன் mukuntaṉ, n. <Mukunda. Viṣṇu; திருமால். (பிங.)

முகுர்த்தம் mukurttam, n. See முகூர்த்தம். முனிவனு மதிதிமாது முகுர்த்தமொன் றவசமெய்தி (விநாயகபு. 80, 785).

முகுரம் mukuram, n. <mukura. 1. Mirror; கண்ணாடி. (திவா.) முக முகுரமபுரை முத லொடு சொன்னான் (பாரத. வாரணு. 102). 2. Single-flowered Arabian jasmine. See பெருமல்லிகை. (மூ. அ.) 3. Tender leaf; தளிர். (சங். அக.)

முகுரவானனன் mukura-v-āṉaṉaṉ, *n.* <id.+*ānana*. Dhṛtarāṣṭra, as being sightless like the image in a mirror; [கண்ணாடிப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிறரைக் காணாத முகமுடையவன்] திருதராட்டிரன். *முகுரவானனனும் வேதது முனிவனும் . . . தழுவினார் (பாரத. சம்பவ. 115).*

முகுலி mukuli, *n.* cf. *முசலி.* Fragrant screwpine. See தாழை, 1. (*பரி. அக.*)

முகுளம் mukuḷam, *n.* <*mukula.* 1. Bud; அரும்பு. *பங்கய முகுளந் தன்னைக் கொங்கையாப் படைத்த (திருவாலவா. 4, 14).* (*சூடா.*) 2. Lotus-stalk; தாமரைத் தண்டு. (*தைலவ. தைல.*) 3. (Nāṭya.) A gesture with one hand in which all the fingers are held upright with the tips joined together, one of 33 *iṇaiyā-viṉaikkai*, q.v.; ஐந்து விரலும் தம்மில் தலைகுவிந்து உயர்ந்துநிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை. (*சிலப். 3, 18, உரை.*) 4. (Yōga.) A squatting posture in which the two legs are joined to form a horizontal circle; இரண்டு காலும் ஒக்கவைத்து மண்டலமாக இருக்கும் ஆசனவகை. (*தத்துவப். 109, உரை.*) 5. (Yōga.) See முகுளாதனம். (*தத்துவப். 108.*) 6. Medulla oblongata, hindmost segment of the brain; மூளையின் பின் பகுதியாகிய முள்ளந்தண்டுக் கோடியின் சிகரம். (இங். வை. பக். 27.)

முகுளமண்டலாதனம் mukuḷa-maṇṭalātaṉam, *n.* <id.+. (Yōga.) See முகுளம், 4. (*தத்துவப். 109, உரை.*)

முகுளாதனம் mukuḷātaṉam, *n.* <id.+. (Yoga.) A pose in which a devotee's hands are joined together on his back in a praying attitude; இரண்டு கையும் முதுகிலேகூட்டிக் கும்பிட்டிருக்கும் ஆசனவகை. (*தத்துவப். 108, உரை.*)

முகுளி-த்தல் mukuḷi-, 11 *v. intr.* <id. To close, as a flower; குவிதல். *முகுளிக்கும . . . அரவிந்த நூறாயிரம (தண்டி. 62).*

முகூர்த்தக்கம்பு mukūrtta-k-kampu, *n.* <*முகூர்த்தம்*+. See முகூர்த்தக்கால். *Loc.*

முகூர்த்தக்கால் mukūrtta-k-kāl, *n.* <id.+. First post fixed at an auspicious moment for erecting a pandal for a marriage; கலியாணப்பந்தர்க்கு நல்வேளையில் முதலாக நாட்டும் தம்பம். (W.)

முகூர்த்தநாடி mukūrtta-nāṭi, *n.* <id.+. Auspicious time; சுபவேளை. (W.)

முகூர்த்தம் mukūrttam, *n.* <*muhūrta.* 1. Moment, time; நேரம். 2. A division of time = $3\frac{3}{4}$ *nāḻikai* = $1\frac{1}{2}$ hours; ஒன்றரை மணிநேரங்கொண்ட ஒரு காலவளவை. *பகலை முகூர்த்தங் காட்டைகளென்று (காஞ்சிப்பு. காயாரோகண. 2).* 3. (Jaina.) A division of time of 2 *nāḻikai*; இரண்டு நாழிகைகொண்ட காலப்பகுதி. (*மேருமந். 94, உரை.*) 4. Auspicious time; சுபவேளை. *ஒப்பகனறிடு முகூர்த்தமிவ் வெல்லை (கந்தபு. தெய்வயா. 187).* 5. Marriage, wedding; விவாகம்.

முகூர்த்தம்பார்-த்தல் mukūrttam-pār-, *v. intr.* <*முகூர்த்தம்*+. 1. To find out an auspicious time; கலியாணம் முதலிய சுபகாரியங்களுக்கு நல்ல வேளை ஆராய்ந்தறிதல். 2. See முகூர்த்தம்வை-.

முகூர்த்தம்வை-த்தல் mukūrttam-vai-, *v. intr.* <id.+. To fix an auspicious time, as for a wedding; விவாக முதலியவற்றுக்குச் சுபவேளை நியமித்தல்.

முகூர்த்தவிதானி mukūrtta-vitāṉi, *n.* <id.+. Astrologer; expert in fixing auspicious hours; முகூர்த்தம் விதிப்பவன். (*சீவக. 2363, உரை.*)

முகூலகம் mukūlakam, *n.* <*mukūlaka.* True croton. See நேர்வாளம். (*மூ. அ.*)

முகேரெனல் mukēreṉal, *n.* Onom. expr. signifying humming, splashing; ஒலிக்குறிப்பு வகை. (*திவா.*) *தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக் கையாற் குடைந்து (திருவாச. 7, 11).*

முகை[1] mukai, *n.* <*முகிழ்.* 1. Opening bud; அரும்பு. *முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போல் (குறள், 1274).* 2. Cave; குகை. *கன்முகை வயப்புலி (ஐங்குறு. 246).* 3. [T. *meggamu.*] Crowd; கூட்டம். (*பிங்.*) 4. Large earthen vessel; மிடா. (*பிங்.*)

முகை[2]*-த்தல்* mukai-, 4 *v. intr.* <*முகை.* To bud; அரும்புதல். *பொய்கை முகைத்த தாமரை (ஐங்குறு. 6).*

முகை[3]*-த்தல்* mukai-, 11 *v. intr.* <id. See முகை[2]-. (W.)

முகைதிற-த்தல் mukai-tiṟa-, *v. intr.* <id.+. To blossom; அரும்பு மலர்தல். *பொரிப்புன்கும . . . முருக்கிலெழும் முகைதிறந்து (இலக். வி. 487, உரை).*

முங்காச்சி muṅkācci, *n.* prob. *முங்கு-.* Plunging in water; நீருள் அமுங்கி முழுகுகை. *Loc.*

முங்காச்சு muṅkāccu, *n.* See முங்காச்சி. *Loc.*

முங்கு-தல் muṅku-, 5 *v. intr.* prob. *மூழ்கு-.* [T. *mungu.*] 1. To plunge into water; நீரில் மூழ்குதல். *கிள்ளை . . . முங்கியெழும் (இரகு. தேனு. 14).* 2. To sink; அமிழ்தல். *முன்னிய வங்க முங்கிக் கெடுதே (மணி. 29, 16).* 3. To be full; நிரம்பியிருத்தல். *கொலைமுங்குங் கனலிமொல் (இரகு. நகரப். 25).*

முச்சக்கரம் mu-c-cakkaram, *n.* < மூன்று +. See முப்புவனம். முச்சக்கரமு மளப்பதற்கு நீட்டிய கால் (பொருந. இறுதிவெண்பா. 3).

முச்சகம் mu-c-cakam, *n.* < id.+. See முப்புவனம். முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை (நன். 258).

முச்சங்கம் mu-c-caṅkam, *n.* < id.+. The three ancient Tamil academies which flourished under the patronage of the Pāṇḍya kings, viz., *talai-c-caṅkam, iṭai-c-caṅkam, kaṭai-c-caṅkam;* பாண்டியமன்னர் ஆதரவின்கீழ்த் தமிழாராய்ந்த புலவர்களாலாகிய தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்ற மூவகைத் தமிழ்ச் சங்கங்கள். ஆதிமுச்சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிஞா (சிலப். பக். 8, கீழ்க்குறிப்பு).

முச்சட்டை muccaṭṭai, *n.* [T. *mutsaṭa.*] (W.) 1. Elegance, beauty; அழகு. 2. Neatness; order; ஒழுங்கு.

முச்சடை mu-c-caṭai, *n.* < மூன்று +. A Rākṣasī. See திரிசடை. முச்சடை யென்பாளவள் சொல்ல (கம்பரா. நிந்தனை. 82).

முச்சத்தி mu-c-catti, *n.* < id.+. The three powers of a king, viz., *pirapu-catti, mantira-catti, uṟcāka-catti;* பிரபுசத்தி, மந்திரசத்தி, உற்சாக சத்தி என்ற அரசர்க்குரிய மூவகை யாற்றல். (இரகு. திக்கு. 25.)

முச்சதுரம் mu-c-caturam, *n.* < id.+. 1. Triangle; முக்கோணம். நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில்வடிவுமாகிய மூன்றுவகை (திருமுரு. 181, உரை). 2. Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (மூ. அ.)

முச்சந்தி mu-c-canti, *n.* < id.+. 1. The three periods of the day. See திரிசந்தி. 2. Junction of three streets or ways; மூன்று தெரு அல்லது வழி கூடுமிடம். (திருமுரு. 225, உரை.) 3. A petty taluk officer of old days; முற்காலத்தில் தாலூக்காவிலுள்ள சிறு உத்தியோகஸ்தன். *Nāñ.*

முச்சந்திமூப்பன் muccanti-mūppaṉ, *n.* < முச்சந்தி +. A village deity, having its abode at the junction of three streets or ways; முச்சந்தியிலுள்ள ஒரு கிராமதேவதை. *Loc.*

முச்சலிக்கா muccalikkā, *n.* < Hind. *mucalka.* 1. Note of hand; written obligation, agreement, bond; deed; counterpart of a lease, as by a tenant to his landlord; உடன்படிக்கை. 2. Recognisance, bail, penalty bond; சாமீன்பத்திரம்.

முச்சலிக்கை muccalikkai, *n.* See முச்சலிக்கா.

முச்சலிலிகை mu-c-calilikai, *n.* < மூன்று + சலிலம். The three liquids, viz., *vāy-nīr, ciṟu-nīr, nāta-nīr;* வாய்நீர் சிறுநீர் நாதநீர் என்னும் மூவகை நீர். முச்சலிலிகை சொக்கிடுவோா (திருப்பு. 603).

முச்சாரிகை mu-c-cārikai, *n.* < id.+ சாரிகை¹. Parade of horses, chariots and elephants; குதிரை தேர் யானை என்ற இவை சேர்ந்து சாரிபோகை. முச்சாரிகை யொதுங்கு மோரிடத்தும் (ஏலாதி, 12).

முச்சி¹ mucci, *n.* < உச்சி. [M. *mucci.*] 1. Crown of head; தலையுச்சி. மகளை . . . முச்சி மோந்து (சூளா. இரத. 102). 2. Tuft of hair on the head; கொண்டை முடி. இவள் போதவிழ் முச்சி யூதும் வண்டே (ஐங்குறு. 93). 3 Crest; சூட்டு. வாகையொண்பூப் புரையு முச்சிய தோகை (பரிபா. 14, 7).

முச்சி² mucci, *n.* See முச்சில். (W.)

முச்சி³ mucci, *n.* < Hind. *mōcī.* 1. Stationer, one who serves out stationery in a public office; கச்சேரிகளில் உத்தியோகஸ்தர்க்கு எழுதுமை கருவி முதலியன சித்தஞ்செய்து கொடுக்கும் வேலையாள். (C. G.) 2. One who works in leather; தோல்வினைஞன். (C. G.) 3. Sheath-maker; உறைகாரன். (அக. நி.) 4. See முச்சியன், 1. (M. M.) 5. Painter; வர்ணக்காரன். (W.)

முச்சியன் mucciyaṉ, *n.* < id. [M. *mucciyan.*] 1. Carpenter, cabinet-maker; தச்சன். (J.) 2. See முச்சி³, 5. (W.)

முச்சிரம்¹ mu-c-ciram, *n.* < மூன்று + சிரம்¹. Trident; சூலம். (W.)

முச்சிரம்² mucciram, *n.* Anise seed; பெருஞ்சீரகம். (பரி. அக.)

முச்சில் muccil, *n.* < முற்றில். [T. *mutstsilu,* K. *muccal.*] Toy winnow; சிறுமுறம். (பிங்.)

முச்சிலிகா muccilikā, *n.* See முச்சலிக்கா. (G. Tn. D. I, 284.)

முச்சினி mucciṉi, *n.* Third month; மூன்றா மாதம். (க. அக.)

முச்சு-தல் muccu-, 5 *v. tr.* cf. மூய்-. [T. *mūyu,* K. Tu. *muccu.*] 1. To cover; மூடுதல். தாட்செருப்புலகெலாந் தோன் முச்சுந் தரமபோல் (ஞானவா. மாவலி. 8). 2. cf. முற்று-. To make; செய்தல். முச்சியே மரக்கோவை முயற்சியால் (சிவதரு. பாவ. 81).

முச்சுடர் mu-c-cuṭar, *n.* < மூன்று +. The three luminaries, viz., *cūriyaṉ, cantiraṉ, akkiṉi;* சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய மூன்று சோதிகள். அந்திச் சேயொளி முச்சுடா முக்கணும் (தக்கயாகப். 281).

முச்சூடும் muccūṭum, *adv.* prob. முச்சு-. [M. *muccūḍum.*] Entirely, altogether, wholly; முழுவதும். *Loc.*

முச்சை muccai, *n.* prob. மூன்று. The three strings tied to a paper kite in a triangular form with their free ends knotted together with the line; காற்றாடிப்பட்டத்தில் முக்கோணமாகக்கட்டி நூலுடன் இணைத்து முடிச்சிடும் மூன்று சிறு நூல்கள் (J.)

முச்சொல்லலங்காரம் mu-c-col-l-alaṅkāram, *n.* <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which an expression is capable of three meanings when divided in three different ways; ஒரு தொடர் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு மூன்று பொருள்கொண்டு நிற்கும் சொல்லணிவகை. (W.)

முசங்கி mucaṅki, *n.* A kind of *kovvai;* கோவ்வைவகை. (சங். அக.)

முசத்தி mucatti, *n.* <Hind. *mutasaddi.* Writer in a public office, accountant; கணக்கன். (C. G.)

முசர் mucar, *n.* [K. *mosaru.*] 1. Butter-milk; மோர். (பிங.) 2. Curds; தயிர். (சது.)

முசரு mucaru, *n.* See முசர். (தைலவ. தைல.)

முசல்[1] mucal, *n.* See முயல். (W.)

முசல்[2] mucal, *n.* (வை. மூ.) 1. Gourd; சோம்மட்டி. 2. A plant; ஓர் பூண்டு.

முசல்மான் mucalmāṉ, *n.* <Arab. *Muslimūn.* pl. of *Muslim.* Muhammadan; முகம்மதியன்.

முசல்வலி mucal-vali, *n.* <முசல்[1]+. See முசல்வலிப்பு.

முசல்வலிப்பு mucal-valippu, *n.* <id +. A kind of recurring fit or spasm, epilepsy; வலிப்புநோய்வகை. (மூ. அ.)

முசலகன் mucalakaṉ, *n.* <முசல். 1. A Bhūta. See முயலகன். கனமாகச் செய்த முசலகன் ஒன்று (S. I. I. 11, 135, 30). 2. A disease; ஒரு நோய். அகங்காரமாகிய முசலகனேறி (திவ். திருமாலை, 43, வ்யா. 140).

முசலம் mucalam, *n.* <*musala.* 1. Wooden pestle for pounding paddy; உலக்கை. (பிங.) 2. A pestle-like weapon of war; club; போரில் உபயோகிக்கும் ஓர் ஆயுதம். (திவா.) நெடு முசலங் கொண்டடிப்ப (கம்பரா. கும்பகருண. 56).

முசலி[1] mucali, *n.* <*musalin.* Balarāma, as wielding a pestle-like weapon; [முசலத்தை யுடையோன்] பலராமன். (பிங.)

முசலி[2] mucali, *n.* <*musalī.* 1. House-lizard; பல்லி. (W.) 2. Blood-sucker. See ஓந்தி (சூடா.) 3. Chameleon. See பச்சோணான். (பிங.) 4. A large kind of lizard. See உடும்பு. (சூடா.) 5. Alligator; முதலை. (திவா.) 6. A sea-fish, brassy brown, attaining 2½ in. in length, *Lobotes surinamensis;* கபிலநிறமும் 2½ அங்குல வளர்ச்சியும் உள்ள கடல்மீன்வகை. 7. A plant common in sandy tracts. See நிலப்பனை. (மலை.) 8. Long-rooted arum; வெருகங்கிழங்கு (தைலவ. தைல.)

முசலி[3] mucali, *n.* [T. *mogali.*] Fragrant screwpine; தாழை. (சூடா.)

முசலிகை mucalikai, *n.* <*musalikā.* 1. See முசலி[2], 4. (திவா.) 2. See முசலிகையாதனம். முசலிகையு மிருகாசனமு மைகம்பிராசநகல் (தத்துவப். 108).

முசலிகையாதனம் mucalikai-y-ātaṉam, *n.* <முசலிகை+. (Yōga) A kind of yogic posture which consists in lying on one's chest with hands and legs folded in a peculiar way; இரண்டுகையுங் காலுஞ் சம்மணங்கூட்டிக் கொத்தோலே மடக்கி மார்பு நிலத்திலே பொருந்தக் கிடப்பது. (தத்துவப். 108, உரை.)

முசலியார் mucaliyār, *n.* Arab. *muslim.* [M. *musali.*] Muhammadan priest; மதாசிரிய குரு. *Loc.*

முசலை mucalai, *n.* The fragrant tuber of *Cyperus rotundus.* See கோரைக்கிழங்கு. (W.)

முசற்காது mucaṟ-kātu, *n.* prob. முசல்[1]+. 1. A medicinal plant, *Ludwigia;* மருக்காரைப்பூண்டு வகை. (W.) 2. Goat's-foot creeper. See ஆட்டுக்காலடம்பு. வீக்கம . . . வெருமை முசற்காது மொருக்கு முறைவிட்டு (பதார்த்த. 573).

முசற்கொம்மட்டி mucaṟ-kommaṭṭi, *n.* prob. id.+. A kind of melon, *Convolvulus copticus;* ஒருவகைப்பூண்டு. (W.)

முசற்றழை mucaṟṟaḻai, *n.* prob. id.+. Goat's-foot creeper. See ஆட்டுக்காலடம்பு. (M. M. 5.)

முசற்றாழை mucaṟṟāḻai, *n.* prob. id.+. Goat's-foot creeper. See ஆட்டுக்காலடம்பு. (L.)

முசற்றிசை mucaṟṟicai, *n.* <id.+. (Astrol.) North-east. See முயற்றிசை. (W.)

முசாதகம் mucātakam, *n.* White lotus; வெண்டாமரை. (பரி. அக.)

முசாபர் mucāpar, *n.* <Arab. *musāfir.* 1. Traveller; பிரயாணி. 2. Travelling, tour, going in camp; பிரயாணம். (W.)

முசாபர்கானா mucāpar-kāṉā, *n.* <Arab. *musāfir-khāna.* See முசாவரிபங்களா. (W.)

முசாபரி mucāpari, *n.* See முசாபர். (W.)

முசாவரி mucāvari, *n.* See முசாபர். *Loc.*

முசாவரிபங்களா mucāvari-paṅkaḷā, *n.* <முசாவரி+. Traveller's bungalow; பிரயாணிகள் தங்கும் கட்டடம். *Loc.*

முசி[1]-தல் muci-, *4 v. intr.* 1. To be torn; அறுதல். மகுடந் தேய்பப முசிந்து . . . தழும்பேறி (பதினொ. காரை. அற்பு. 76). 2. To be crumpled, as a garment; கசங்குதல். முசிந்த புடைவையை யுடைய (கலித். 96, உரை). 3. To be tired, களைத்தல். *Loc.* 4. To feel discouraged; ஊக்கங் குன்றுதல். முசியாத அதவிதிய காரணமா யெனறுதல் (ரகு. 2, 8, 5). 5. See முசி[2]-, 1, 3. (W.) 6. See முசி[2]-, 4. மூங்கிலபோல் அன்னை சுற்றம் முசியாமல வாழ்ந்திடுவீர.

முசி[2]-த்தல் muci-, *11 v. intr.* 1. To faint, become tired; களைத்தல். (W.) 2. To be distressed; கிலேசித்தல். (திவ். பெரியதி. 1, 9, 4, அரும.) 3. To grow thin; மெலிதல். என்னை வரவிட்ட பாவி முசித்துச் சதை கழியாமல் (தனிப்பா. i, 236, 3). 4. To perish; அழிதல். முசிதலிடாமல் வாழ்ந்திருத்தி (பிரபோத. 3, 66). 5. See முசி[1]-, 2. திருவரையிலே முசிக்கையாலும் (திவ். திருப்பல. 9, வ்யா.).—*tr.* To wrench, twist; திருகுதல். அன்னவன் முடித்தலை முசித்து (கம்பரா. பொழிலிறு. 7).

முசிடு muciṭu, *n.* <முசிறு. [K. *musuṭu.*] See முசிறு, 1, 2. (W.)

முசிப்பாற்றி mucippāṟṟi, *n.* <முசிப்பு +. Rest; refreshment; இளைப்பாறுகை. (W.)

முசிப்பாறு-தல் mucippāṟu-, *v. intr.* <id.+. To rest, revive, take comfort; இளைப்பாறுதல். (W.)

முசிப்பு mucippu, *n.* <முசி[2]-. 1. Thinness, emaciation; மெலிவு. விலாப்புடை முசிப்பற வீங்க (உத்தரரா. சுக்கிரகே. 71). 2. Languor, debility; fatigue; weariness; களைப்பு. (W.) 3. Destruction; அழிவு. போகந்துய்த்தது முசுப்பின்றி வாழ்தல் வாழ்வு (பிரபோத. 38, 30). 4. cf. நுசுப்பு. Waist; இடை. (W.)

முசிரம் muciram, *n.* <*mucira.* Liberality, generosity; வள்ளன்மை. (W.)

முசிரி muciri, *n.* See முசிறி. முகையவிழ் தார்க்கோதை முசிரியார் கோமான் (முத்தொள். 6).

முசிலாப்பு mucilāppu, *n.* Compression to a small bulk; ஒடுக்கிக் கட்டுகை. (J.)

முசிவு mucivu, *n.* <முசி[1]-. See முசிப்பு, 2. அரிமுசிவொடுமெழ (தேவா. 832, 3).

முசிறி muciṟi, *n.* Muziris, an ancient sea-port, near Cranganore; மேற்கடற்கரையிலுள்ள பழைய துறைமுகப்பட்டினம். முழங்குகடன் முழவின் முசிறியன்ன (புறநா. 343, பி-ம்).

முசிறு muciṟu, *n.* cf. முயிறு. 1. Red ant, *Formica smaragdina;* செந்நிறமுள்ள எறும்பு வகை. 2. One easily enraged; surly, irritable person; சுடுசுடுப்புள்ளவ-ன்-ள். 3. See முசு[1]. (W.)

முசு[1] mucu, *n.* [K. *musu,* M. *mocca,* Tu. *muji̮u*] Langur, *Semnopithecus priamus* கருங்குரங்குவகை. கருமை மெழுகியவை போன்றினியவலலா முகதத முசுவுங் குரங்கு மிரிய (சீவக. 1414)

முசு[2] mucu, *n.* Hump; திமில். *Loc.*

முசுக்கட்டை mucukkaṭṭai, *n.* 1. Indian mulberry, m. tr., *Morus indica;* மரவகை. (மலை.) 2. See முசுக்கட்டைப்பூச்சி.

முசுக்கட்டைப்பூச்சி mucukkaṭṭai-p-pūcci, *n.* <முசுக்கட்டை+. Hairy caterpillar; கம்பளிப்பூச்சி.

முசுக்கை mucukkai, *n.* See முசுமுசுக்கை. (மூ. அ.)

முசுகுந்தன் mucukuntaṉ, *n.* <*Mucukunda.* An emperor, who assisted the Dēvas in their wars against the Asuras; தேவர்கள் அசுரரோடு பொருதபொழுது தேவர்களுக்கு உதவிய ஒரு சக்கரவர்த்தி. வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய முசுகுந்தனென்னும் மன்னனுக்கு வரும் இடையூற்றை (சிலப. 5, 65, உரை).

முசுட்டுமுட்டைத்தைலம் mucuṭṭu-muṭṭai-t-tailam, *n.* <முசுடு+. A medicinal oil prepared from the eggs of red ants; முசுற்றெறும்பின் முட்டைகளினின்று வடித்தெடுக்கும் தைலம்.

முசுட்டை mucuṭṭai, *n.* [K. *musuṭe.*] 1. See முசுண்டை. (நெடுநல். 13, உரை.) 2. Clove-scented creeper, l. cl., *Rivea hypocrateriformis;* கொடிவகை. (L.) 3. A kind of creeper, *Iponoea candicans;* கொடிவகை. (W.)

முசுடர் mucuṭar, *n.* See முசுண்டர். (சூடா.)

முசுடு mucuṭu, *n.* See முசிறு. (W.)

முசுண்டர் mucuṇṭar, *n.* perh. முசுடு. [K. *musuṇḍi.*] Low, mean people; கீழ்மக்கள். (பிங.) தவிர்தி யினி முசுண்டரவர் சங்கந்தன்னை (சேதுபு. துரா. 65).

முசுண்டி mucuṇṭi, n. < musuṇṭhī. A sledge-like weapon of war; ஆயுதவகை. (பிங்.) முழுமுரட்டணடுவேன் முசுணடி (கமபரா. பிரமாத் திர. 48).

முசுண்டை mucuṇṭai, n. [K. musuṭē] Leather-berried bindweed, l. cl., Rivea ornata; கொடிவகை. புல்கொடி முசுணடையும (நெடுநல. 13).

முசுப்பதி mucuppati, n. Barracks for soldiers; போர்வீரருறையுமிடம். (W.)

முசுப்பாத்தி mucuppātti, n. (J.) 1. See முசிப்பாற்றி. 2. Work; வேலை.

முசுப்பு mucuppu, n. [T. mūpu.] See முசு². Colloq. (திருவிருத். 21, வ்யா.)

முசும்தார் mucumtār, n. See முசுமுதார்.

முசும்பு-தல் mucumpu-, 5 v. intr. cf. உசும்பு-. To mumble, mutter, murmur; முணமுணத்தல். (W.)

முசுமுசு-த்தல் mucumucu-, 11 v. < முசுமுசெனல். intr. 1 To bubble up, as boiling water; நீர்முதலியன கொதித்தல். (W.) 2. To snore; குறட்டை விடுதல். (W.) 3. To feel a sensation of itching; தினவெடுத்தல். (சங. அக.)—tr. To snuff up, as a hog; உறிஞ்சுதல்.

முசுமுசுக்கை mucumucukkai, n. [M. musumusukka.] Bristly bryony, creeper, Mukia scabrella; மருந்துக்கொடிவகை. முசுமுசுக்கை மா மூலி (பதார்த்த. 571).

முசுமுசுச்சாலை mucumucuccālai, n. prob. முதுமக்கட்சால். Kistvaen, ancient grave; பழைய புதைகுழிவகை. Loc.

முசுமுசுப்பு mucumucuppu, n. < முசுமுசு-. (W.) 1. Sound of boiling; நீர்முதலியன கொதிக்கும் ஒலி. 2. Sound of scratching provoked by itching; சொறியும்போது உண்டாகும் ஒலி.

முசுமுசெனல் mucumucenal, n. (W.) Onom. expr. signifying (a) sound of boiling; நீர் முதலியன கொதித்தற் குறிப்பு: (b) itching sensation; தினவெடுத்தற் குறிப்பு.

முசுமுதார் mucumutār, n. < U. majmūadār. District accountant; நாட்டுக்கணக்கன். (W.)

முசுலி muculi, n. A disease of swelling in the ankles of horse which makes it limp; குதிரையின் கணைக்காற் குழைச்சில் வீக்கங் கண்டு நொண்டச்செய்யும் நோய்வகை. (அசுவசா. 107.)

முசுவல் mucuval, n. See முசுண்டை. (மலை.)

முசுறி mucuṟi, n. See முசிறி. முசுறி யன்ன நலஞ்சால் விழுபபொருள் (புறநா. 343).

முசுறு mucuṟu, n. 1. See முசு¹. Colloq. 2. See முசிறு, 1, 2. (W.)

முசுறுப்புல் mucuṟu-p-pul, n. prob. முசுறு +. See முயிற்றுப்புல். (மலை.)

முசைப்பேயெட்டி mucappēyeṭṭi, n. Common grey mango laurel; மைலாலக்கட்டிமரம். (L.)

முஞ்சம் muñcam, n. perh. முசசி¹. Ornament worn in the crown of head by children; குழந்தைகளின் உச்சியிலணியும் அணிவகை. ... புதல்வர் கபாரதலை முசசிய முஞ்சமொடு தழீஇ (பரிபா. 16, 8).

முஞ்சரம் muñcaram, n. < muñjara. Lotus-root; தாமரைக்கிழங்கு. (பரி. அக.)

முஞ்சி muñci, n. < muñja. 1. Reedy sugarcane, l. sh., Saccharum arundinaceum; ஒருவகை நாணல். (L.) முஞ்சியிடைச் ... கரும் (தேவா 990, 1). 2. Girdle formed of the reed, worn by Brahmin celibate-students; மௌஞ்சி பிரமசாரிகள் அரையிற்கட்டும் நாண். ... முப்புரி நூலினன் முஞ்சியன (கமபரா. ... 22).

முஞ்சு-தல் muñcu-, 5 v. intr. < முடி¹-. cf. mūrch. 1. cf. முஞ்சு-. To die; சாதல். ... முஞ்சுதல் பிழைதரும் (... 4, 19). 2. To end; முடிதல். Colloq.

முஞ்ஞை muññai, n. See முன்னை². ... மேய்ந்த தொழிந்த குறுநறு முஞ்ஞை ... (புறநா. 197).

முஞல் muñal, n. Mosquito, gnat; கொசுகு. (W.)

முட்கடு muṭ-kaṭu, n. < முள் +. A species of kaṭu tree; கடுமரவகை. (அ. அ.)

முட்கத்திரி muṭ-kattiri, n. < id. +. See முள்ளங்கத்தரி. (மூ. அ.)

முட்கரம் muṭkaram, n. < mudgara. Mace, club; ஓராயுதம். கணிச்சி முட்கரம் கொடாரி (குற்று. தல. தக்கன்வேள்விய. 14).

முட்கலப்பை muṭ-kalappai, n. < முள் +. A kind of harrow; முளையிற் பற்களையுடைய கலப்பைவகை. (J.)

முட்காய்வேளை muṭ-kāy-vēḷai, n. < id. +. Five-leaved wild indigo, m. sh., Tephrosia senticosa; செடிவகை. (L.)

முட்கிளுவை muṭ-kiḷuvai, n. < id. +. Indian balm of gilead, l. sh., Balsamodendron berryi; செடிவகை. (W.)

முட்கீரை muṭ-kīrai, n. < id. +. Thorny spinach, Amaranthus spinosus; கீரைவகை. (W.)

முட்கொன்றை muṭ-konṟai, *n.* <id.+. A species of prickly brasiletto, l cl., *Caesalpinia nuga;* கொடிவகை. (W.)

முட்கோல் muṭ-kōl, *n.* <id.+. A kind of goad for horses; குதிரையைத் தூண்டும் தாற்றுக் கோல்வகை. *முட்கோல் வலக்கையாற் ருங்கி* (சீவக. 794).

முட்சங்கு muṭ-caṅku, *n.* <id.+. 1. Chank with thorn-like points; முள்ளுள்ள சங்கு வகை. (W.) 2. Mistletoe berry thorn. See சங்கஞ்செடி.

முட்சவள் muṭ-caval, *n.* <id.+. Spade fork; கவைக்கோல்வகை. (J.)

முட்செடி muṭ-ceṭi, *n.* <id.+. See முள்ளி, 1. (பரி. அக.)

முட்செம்பை muṭ-cempai, *n.* <id.+. Prickly sesban. See செங்கிடை. (L.)

முட்செவ்வந்தி muṭ-cevvanti, *n.* <id.+. Rose; ரோஜா. (J.)

முட்ட muṭṭa, *adv.* <முற்று-. See முற்ற. *முட்ட நிறைந்த பந்தரின்* (பாரத. கிருட். 103).

முட்டடி[1] muṭṭaṭi, *n.* <முட்டு-+. 1. Nearness, propinquity; சமீபம். (W.) 2. See முட்டிடை. *Loc.*

முட்டடி[2]-த்தல் muṭṭaṭi-, *v.* <முட்டு+. *intr.* To strike the knuckles of a defeated player with the balls, at a game of marbles; கோலியாட்டத்தில் தோற்றவனுடைய முட்டில் வென்றவன் கோலியாலடித்தல். *Tinn.*—*tr.* See முட்டாடு-. *Loc.*

முட்டடைப்பான் muṭṭaṭaippāṉ, *n.* 1. A cattle disease, flatulent distension of the belly, *tympanites;* வயிற்றை வீங்கச்செய்யும் மாட்டு நோய்வகை. (M. Cm. D. I, 248.) 2. Black leg. See கருங்கால். (மாட்டுவா. 84.)

முட்டத்தட்டு-தல் muṭṭa-t-taṭṭu-, *v. tr.* <முட்ட+. *Colloq.* 1. To shake down completely, as fruits from a tree; முழுதும் பறித்தல். 2. To be wanting entirely; முழுதும் இல்லையாதல்.

முட்டத்தனம் muṭṭa-t-taṉam, *n.* <முட்டன்+. Ignorance, stupidity; மூடத்தன்மை. (W.)

முட்டம்[1] muṭṭam, *n.* perh. முற்று-. 1. Village, town; ஊர். (சூடா.) 2. Side, slope; பக்கம். *நளிமலை முட்டமும்* (பெருங. வத்தவ. 2, 43). 3. cf. *musta.* Crow; காக்கை. *குரங்கணின் முட்டம் போக்கு நீற்றும்* (கச்சி. வண்டு. 75, உரை).

முட்டம்[2] muṭṭam, *n.* See முட்டான்[1].

முட்டம்[3] muṭṭam, *n.* <*Muṣṇa.* A Vaiṣṇava shrine in South Arcot District; தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள ஸ்ரீ முஷ்ணமென்கிற ஒரு விஷ்ணுஸ்தலம். *முட்டத்துப் பன்றி முளரிதத்திருப் பதத்தை* (பெருந்தொ. 26).

முட்டமுடிபோக muṭṭa-muṭi-pōka, *adv.* <முட்ட+. See முட்ட. (W.)

முட்டமுடிய muṭṭa-muṭiya, *adv.* <id.+. See முட்ட. *Colloq.*

முட்டரிசி muṭṭarici, *n.* <முட்டு+அரிசி. Rice not fully boiled; நன்றாய் வேகாத சோறு. *Colloq.*

முட்டவும் muṭṭa-v-um, *adv.* <முட்ட+. See முற்ற. (W.)

முட்டன் muṭṭaṉ, *n.* <*mūḍha.* Dunce; மூடன். (W.)

முட்டா muṭṭā, *n.* 1. Estate; zamin. See மிட்டா, 2. (C. G.) 2. Goods, estate; சொத்து. (W.)

முட்டாக்கிடு-தல் muṭṭākkiṭu-, *v. tr.* <முட்டாக்கு+. 1. To cover the face, as a veil; முகத்தைப் போர்த்தல். *வையையென்னு மகள் மலராகிய ஆடையை முட்டாக்கிட்டு* (சிலப. 13, 173, அரும்.). 2. To subordinate; உள்ளடக்குதல். *தன்னழகாலே அல்லாத வழகை முட்டாக்கிடும் திருவபிஷேகத்தை யுடையவன* (ஈடு, 8, 8, 1).

முட்டாக்கு muṭṭākku, *n.* prob மூடு-ஆக்கு-. 1. Veil; தலைமூடு சீலை. *முட்டாக்கை இழுத்து மூடு.* 2. Overall, mantle; போர்வை. (சிலப். 13, 173, அரும்.)

முட்டாட்டம்[1] muṭṭāṭṭam, *n.* <முட்டு-+. Butting; முட்டுகை. (W.)

முட்டாட்டம்[2] muṭṭāṭṭam, *n.* <முட்டன்+ஆட்டம். (W.) 1. Stupidity; முட்டாள்தன்மை. 2. Pertinacity or conceit arising from ignorance; அறிவின்மையாலுண்டாம் செருக்கு. *அவன் முட்டாட்டமாடுகிறான்.*

முட்டாடு-தல் muṭṭāṭu-, *v. tr.* <முட்டு+. To form into a pile or heap; குவித்தல். *Loc.*

முட்டாள்[1] muṭṭāḷ, *n.* cf. முட்டன். [M. *muṭṭāḷ.*] Dunce, simpleton, stupid fellow; மூடன். *முட்டாளரக்கா* (திருப்பு. 141).

முட்டாள்[2] muṭṭāḷ, *n.* perh. முட்டு-+ஆள். [K. *muṭṭāḷa.*] 1. Image placed underneath a vehicle as if in support; வாகனத்தினடியில் அதைத் தாங்குவதுபோல் வைக்கும் பிரதிமை. 2. Mason's assistant, boy or girl cooly; கொத்துவேலைச் சிற்றாள். *செங்கலுக்கு நீறெடுத்து முட்டாளாய் நிற்பாரும்* (பணவிடு. 285).

முட்டாள்வேலை muṭṭāḷ-vēlai, *n.* < முட்டாள்¹ +. Work of a blunderer; மூடகாரியம். (W.)

முட்டாற்றுக்கோல் muṭ-ṭāṟṟu-k-kōl, *n.* < முள் + தாற்றுக்கோல். Steel-yard; தூக்குக்கோல். *Loc.*

முட்டாறு muṭṭāṟu, *n.* < id. + தாறு. See முட்கோல். முட்டாற்றிற் குத்தி யுழுபெருது பொன் றப் புடைத்து (சீவக. 2783).

முட்டான்¹ muṭṭāṉ, *n.* < முட்டு-. 1. Fuel placed over the flame to keep it steadily burning; அணையாது வைக்கும் நெருப்பு மூட்டம். *Loc.* 2. Ball of cow dung used in preparing sacred ashes; விபூதி நீற்றுவதற்குரிய சாணவுண்டை. விபூதிக்கு முட்டான் போடு.

முட்டான்² muṭṭāṉ, *n.* < முட்டு. See முட்டான்மஞ்சள். *Tinn.*

முட்டான்மஞ்சள் muṭṭāṉ-mañcaḷ, *n.* < முட்டான்² +. Root of turmeric; மஞ்சட்கிழங்கு. *Loc.*

முட்டி¹ muṭṭi, *n.* 1. Sticky mallow, s. sh., *Pavonia;* சிற்றுமுட்டி பேராமுட்டிகள். (மூ. அ.) 2. cf. *viṣa-muṣṭi.* Strychnine-tree. See எட்டி. (தைலவ. தைல. 74) 3. Bitter water-melon. See பேய்க்கொம்மட்டி. (சங். அக.) 4. Cockle, *Cardium edule;* சிப்பிவகை. (M. M.)

முட்டி² muṭṭi, *n.* < *muṣṭi.* 1. Fist; விரல் முடக்கிய கை. *Colloq.* 2. Blow with the fist; கைக்குத்து. முட்டிகள் படபட (பாரத. வேத் திர. 56). 3. (Dram.) A gesture with one hand in which the four fingers are closed tightly and the thumb is pressed over them, one of 33 *iṇaiyā-viṉaikkai,* q.v.; நான்கு விரல்களை யிறுக முடக்கி அவற்றின்மீது கட்டை விரலை முறுகப்பிடிக் கும் இணையாவினைக்கை. (சிலப். 3, 18, உரை.) 4. Handful; கைப்பிடியளவு. முட்டி மாத்திரமேனும் (சேதுபு. இராமதீ. 3). 5. Alms; பிச்சை. முட்டி புகும் பார்ப்பார (தனிப்பா. i, 142, 39). 6. A mode of holding a weapon; ஆயுதம் பிடிக்கும்வகை. துய்ய பாசுபதத்தொடையு முட்டியும் (பாரத. அருச் சுனன்றவ. 129) 7. Art of discovering anything concealed in the closed hand, one of *aṟupattunālu-kalai,* q.v.; அறுபத்துநாலுகலை களுள் கையுள் மறைத்ததை இன்னதென்று அறிந்து கூறும் வித்தை. நட்டமுட்டி சிந்தனை. 8. Small earthen pot; சிறு பானை. 9. A standard weight = 1 *palam;* ஒருபலவளவு. (தைலவ. தைல. 1.) 10. Quantity consisting of 20 *kavaḷi;* 20 கவளி கொண்ட அளவு. முட்டி வெற்றிலை. *Tj.* 11. Oblation of ball of rice deposited on the boundary line of a village in a festival; திருவிழா வில் ஊரெல்லையிலிடும் பலிச்சோறு. (M. M.) 12. Jaggery; வெல்லம் (சங். அக.) 13. Broken brick; உடைந்த செங்கலின் துண்டு. *Tinn.* 14. See முட்டிகை. (யாழ். அக.)

முட்டிக்கத்திரி muṭṭi-k-kattiri, *n.* cf. முட்டைக்கத்திரி. Brinjal. See கத்தரி¹. (W.)

முட்டிக்கால் muṭṭi-k-kāl, *n.* < முட்டு- +. 1. Knee-pan, knee-cap; முழங்கால்சில்லி. *Colloq.* 2. Knock-knee; முட்டிக்கால்கோணல். (W.)

முட்டிக்கால்தட்டு-தல் muṭṭi-k-kāl-taṭṭu-, *v. intr.* < முட்டிக்கால் +. See முட்டுக்கால் தட்டு-.

முட்டிக்காலன் muṭṭi-k-kālaṉ, *n.* < id. Knock-kneed person; முட்டுக்கால் தட்டும்படி நடப் போன். (W.)

முட்டிக்கொள்(ளு)-தல் muṭṭi-k-koḷ-, *v. intr.* < முட்டு- +. 1. To hit or dash one's head, as in despair or in anger; கோபம் துக்கம் முதலிய வற்றால் தலையை மோதிக்கொள்ளுதல். (W.) 2. To put forth great efforts; to try one's utmost; பெரும்பிரயாசைப்படுதல். *Colloq.*

முட்டிகை muṭṭikai, *n.* [M. *muṭṭi.*] Jeweller's small hammer; தட்டார் சிறுசுத்தி. முட் டிகைபோல . . . கொட்டி யுண்ணுமாம் (நாலடி, 208).

முட்டிச்சண்டை muṭṭi-c-caṇṭai, *n.* < முட்டி² +. See முட்டியுத்தம். (W.)

முட்டிச்சுரை muṭṭi-c-curai, *n.* Calabash, climber. See கின்னரச்சுரை. (சங். அக.)

முட்டிடை muṭṭiṭai, *n.* < முட்டு +. 1. Hardship, straits; நெருக்கடி. *Loc.* 2. Over-crowding; நெருக்கம்.

முட்டிப்பிச்சை muṭṭi-p-piccai, *n.* < முட்டி² +. Begging handfuls of rice; பிடியரிசியாகப் பெறும் யாசகம்.

முட்டிமுரண்டு-தல் muṭṭi-muraṇṭu-, *v. intr.* < முட்டு- +. To endeavour with persistence, struggle with stubbornness; அருமுயற்சி யெடுத்தல்.

முட்டியடி-த்தல் muṭṭi-y-aṭi-, *v. intr.* < முட்டி² +. To struggle hard; திண்டாடுதல். உத்தியோகத்திற்கு முட்டியடிக்கிறான்.

முட்டியுத்தம் muṭṭi-yuttam, *n.* < id. +. Boxing, pugilism; கைக்குத்துச்சண்டை.

முட்டிவெற்றிலை muṭṭi-veṟṟilai, *n.* < id. +. Betel leaves, of a coarse variety; மட்டமான வெற்றிலைவகை. *Loc.*

முட்டு[1]-தல் muṭṭu-, 5 v. tr. [K. muṭṭu.] 1. To dash against, butt; to hit against; மோதுதல். துள்ளித்தூண் முட்டுமாங்கீழ் (நாலடி, 64). 2. To oppose, hinder; தடுத்தல். 3. To assault, attack; எதிர்த்தல். 4. To meet; எதிர்ப்படுதல். வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும் (தொல். பொ. 112). (சூடா.) 5. To grip, grasp; பிடித்தல். குழலாள் . . . கையினைக் கையாலவன் முட்டிடலும் (உத்தரரா. திக்குவி. 16). 6. To seek; தேடுதல். கொண்டருது நளினத்தாளை . . . உலகினை முற்று முட்டி (கம்பரா. சம்பாதி. 7).—intr. 1. To be deficient; குன்றுதல். முட்டா வின்பத்து முடிவுல கெய்தினார் (சிலப். 15, 197). 2. To be full; நிறைதல். தேரய முட்டிய தோடவிழ் மலர்த்தடம் (காஞ்சிப்பு. கழுவாய். 79). 3. To end; முடிதல். முட்டடி யின்றிக் குறைவு சீர்த்தாகியும் (தொல். பொ. 435). 4. To be hindered, prevented; தடைப்படுதல். வெண்ணெல் வினரிசி முட்டாது . . . பெறுகுவீர் (மலைபடு. 564). இத்தன்மமுட்டில (S. I. I. iii, 95). 5. To fight, attack; பொருதல் குலப்பகைஞன் முட்டினன் (கம்பரா. நட்புக. 50). 6. To fail, stray away; வழுவுதல். புணணிய முட்டாள் (மணி. 16, 49).

முட்டு[2] muṭṭu, n. < முட்டு-. [T. K. M. Tu. muṭṭu.] 1. Battering, butting; விலங்கு முதலியன கொம்புமுதலியவற்றால் தாக்குகை. 2. Hindrance, obstacle, impediment; தடை. முட்டுவயிற் கழறல் (தொல். பொ. 271). பன முட்டின்றுற ரேறுழி நங்களவே (அகநா. 122). 3. See முட்டுப்பாடு, 1, 2. 4. Shortness, deficiency; குறைவு. மூவேழ் குறையு முட்டின்று போகிய (புறநா. 166). 5. Difficulty, as in passing; உட்சென்று கடத்தலருமை. முட்டுடை முடுக்கரும (சீவக. 1216). 6. Pollution; கண்டு முட்டுக் கேட்டுமுட்டு முதலிய தீட்டுக்கள். (பெரியபு. திருஞான. 692.) 7. Menses; மாதவிடாய். (W.) 8. Tool, instrument; கருவி. கொற்றரு மிருப்பு முட்டு (திருவாலவா. 45, 8). 9. Sundry things; சில்லறைப் பொருள்கள். கட்டினேம முட்டுக்களை (புறநா. 206, உரை). 10. Prop, support; பற்றுக்கோடு. 11. Knee; elbow; knuckle; முழங்கால் முழங்கை விரல்கள் இவற்றின் பொருத்து. 12. Rising ground, high ground; மேடு. (W.) 13. Heap; குவியல். பண்டங்கள் முட்டு முட்டாய்க் கிடக்கின்றன.

முட்டுக்கட்டியாடு-தல் muṭṭu-k-kaṭṭi-y-āṭu-, v. intr. < முட்டுக்கட்டு- +. To go on stilts; பொய்க்கால்களில் நின்று நடத்தல். (W.)

முட்டுக்கட்டு-தல் muṭṭu-k-kaṭṭu-, v. intr. < முட்டு +. 1. To prop, buttress; ஆதாரமாகக் கட்டைமுதலியன கொடுத்தல். 2. To blockade, shut up a place or an entrance, shut or beset the avenues of a town; வழியை யடைத்தல். (W.) 3. To form ridges, as in a field; to limit or confine within bounds; வயல் முதலியவற்றுக்கு எல்லை கட்டுதல். (J.) 4. To sit cross-legged with arms folded round the knees; முழந்தாளைக் கைகளாற் கட்டுதல். முட்டுக்கட்டி உட்காராதே.

முட்டுக்கட்டை muṭṭu-k-kaṭṭai, n. < முட்டு- +. 1. Block or stake, as a prop or support; தாங்குகம்பம். 2. Person or object which is a hindrance; தடைசெய்-பவன்-பவள்-வது

முட்டுக்காய் muṭṭu-k-kāy, n. < முட்டு +. 1. See முட்டுக்குரும்பை. 2. Ice; பனி. (பரி. அக.)

முட்டுக்காய்த்தேங்காய் muṭṭu-k-kāy-t-teṅkāy, n. < முட்டுக்காய் +. See முட்டுக்குரும்பை. (J.)

முட்டுக்காரன் muṭṭu-k-kāraṉ, n. < முட்டு +. One who plays on mattaḷam; மத்தளமடிப்பவன். Tj.

முட்டுக்கால் muṭṭu-k-kāl, n. < முட்டு- +. 1. Support, pedestal, beam to support an old wall or tree; தாங்குகால். தேவருலகுக்கு முட்டுக் காலாக ஊன்றிவைத்த (பெரும்பாண. 346, உரை). 2. See முட்டிக்கால். (W.)

முட்டுக்கால்தட்டு-தல் muṭṭukkāl-taṭṭu-, v. intr < முட்டுக்கால் +. To have one's knees knocking together, as a donkey; முழங்கால் ஒன்றோடொன்று இடித்தல்.

முட்டுக்குட்டு muṭṭu-k-kuṭṭu, n. [T. muṭṭukuṭṭu.] See முட்டுவலி. (பைஷஜ. 257.)

முட்டுக்குத்து-தல் muṭṭu-k-kuttu-, v. intr. < முட்டு +. To fall upon one's knees; முழங்கால் மேல் நிற்றல். (W.)

முட்டுக்குரும்பை muṭṭu-k-kurumpai, n. < id +. Very immature coconut; முற்றாத இளநீர். Loc.

முட்டுக்கொடு-த்தல் muṭṭu-k-koṭu-, v. intr. < id. +. 1. To put up a prop; ஆதாரக்கால் நிறுத்துதல். 2. To put an obstacle in the way; இடையூறு செய்தல்.

முட்டுக்கோல் muṭṭu-k-kōl, n. < id. +. Clamps; கிட்டி. முட்டுக்கோல்கொண்டு அபகரித்த தனத்தை (ஈடு, 5, 3, 9, ஜீ.).

முட்டுச்சட்டம் muṭṭu-c-caṭṭam, n. < id. +. Brace, strut; உதைமானச் சட்டம். (C. E. M.)

முட்டுச்சீலை muṭṭu-c-cīlai, n. < id. +. Cloth worn by a woman in her periods; மாதவிடாயில் உடுக்கும் புடைவை. (W.)

முட்டுச்சுவர் muṭṭu-c-cuvar, n. < id. +. Buttress; உதைமானச் சுவர். (C. E. M.)

முட்டுத்தொய்வு muṭṭu-t-toyvu, n. < id. +. Difficulty in breathing, as from pulmonary disease; சுவாசநோயால் மூச்சுவிட உண்டாம் கஷ்டம். (W.)

முட்டுதோஷம் muṭṭu-tōṣam, *n.* <id. +. Malignant influence on an infant supposed to be exercised by the glance of a woman before taking any food after her bath after menstruation. See துளிதோஷம். (சீவரட்.)

முட்டுப்பட்டினி muṭṭu-p-paṭṭiṉi, *n.* <id. +. (Jaina.) Fasting to atone for meeting a heretic or hearing about heretics; கண்டுமுட்டுக் கேட்டுமுட்டுக்களால் நேரிடும் பட்டினி. *பறிதலைக்கையர் . . . முட்டுப் பட்டினிகளோடும் . . . பாழிசெல்ல* (திருவாலவா. 37, 74).

முட்டுப்படு-தல் muṭṭu-p-paṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To be pressed, perplexed; to be in difficulty or extremity, as one beset by creditors; துன்புறுதல். (W.) 2. To be hindered; தடைப்படுதல். *அறத்தொழில்கள் முட்டுப்படாத . . . நன்னெஞ்சினோர்* (பட்டினப். 204, உரை).

முட்டுப்பாடு muṭṭu-p-pāṭu, *n.* <முட்டுப்படு-. 1. Dilemma; சங்கடம். 2. Need, want; தட்டுப்பாடு. *கூடும் பொருள்கள் கூடாமையாலுள்ள முட்டுப் பாடு* (கலித். 93, பக். 565, உரை). 3. Trouble, distress; இடையூறு. *பரத்தையரெல்லாரக்கும் முட்டுப் பாடு உண்டாதலும் உண்டு* (கலித். 93, உரை, பக். 564). 4. See முட்டு², 6. (சிலப். 15, 164, உரை.) 5. Evil; தீது. (சூடா.)

முட்டுப்பாந்தை muṭṭu-p-pāntai, *n.* <முட்டு+. See முட்டுச்சீலை. *Parava.*

முட்டுப்பிடிப்பு muṭṭu-p-piṭippu, *n.* <id. +. Formation of a stiff joint, *Anchylosis;* கீல்வாயுநோய். (M. L.)

முட்டுமுடுகு muṭṭu-muṭuku, *n.* <id.+. See முட்டு². 5. *Nāñ.*

முட்டுயுத்தம் muṭṭu-yuttam, *n.* See முட்டியுத்தம். (யாழ். அக.)

முட்டுவலி muṭṭu-vali, *n.* <முட்டு+. Painful menstruation, *Dysmenorrhoea;* சூதகவலி. (M. L.)

முட்டுவாள் muṭṭu-vāḷ, *n.* <id.+. Hand-saw; கைவாள். (C. E. M.)

முட்டுவீக்கம் muṭṭu-vīkkam, *n.* <id.+. Inflammation of the synovial membrane of the knee-joint, *Synovitis;* முட்டுக்காலில் வீங்குகை. (M. L.)

முட்டுளசி muṭṭuḷaci, *n.* <முள + துளசி. A kind of basil; துளசிவகை. (பதார்த்த. 308.)

முட்டுற்றவன் muṭṭuṟṟavaṉ, *n.* <முட்டு+ உறு¹-. (W.) 1. Needy person; குறைவுள்ளவன். 2. Ignorant or foolish person; அறிவீனன்.

முட்டுறடு muṭṭuṟaṭu, *n.* <முன் + உறடு. See முட்டோறடு. *Bible.*

முட்டை muṭṭai, *n.* perh. முடு-. [K. *motte.*] 1. [M. *mutta.*] Egg, ovum; அண்டம். *புலவுநாறு முட்டையை . . . கிழவுகொள வெறாஉம்* (புறநா. 176). 2. World, as a globe; அண்டகோளம். *திசைமுகன் செய்த முட்டை திறைமடுத்து* (கம்பரா. திருவடி. 66). 3. Body; தேகம். *முட்டை பிறந்தது முந்நூறு நாளினில்* (திருமந். 163). 4. Dry cake of cowdung; சாணியுருண்டை தட்டிய வரட்டி. *நெருப்புக்கு முட்டையும்* (அருட்பா, 1, திருவருள். 105). 5. Bran; தவிடு. (சூடா.) 6. Small spoon; சிறுகரண்டி. *ஒரு முட்டை நெய்* (பு. வெ. சேஷ். 16). *நெய்முட்டையொன்று* (S. I. I. ii, 91, 115).

முட்டைக்கண் muṭṭaikkaṇ, *n.* cf. முண்டைக்கண். Goggle eye, large rolling eye; உருண்டைவிழி. (W.)

முட்டைக்கண்ணீர் muṭṭai-k-kaṇṇīr, *n.* <முட்டை+. Large drops of tears; கண்ணீரின் பெருந்துளி. (W.)

முட்டைக்கத்தரி muṭṭai-k-kattari, *n.* perh. id.+ cf. முட்டிக்கத்தரி. Brinjal. See கத்தரி¹. (W.)

முட்டைக்கார் muṭṭai-k-kār, *n.* perh. id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (C. G.)

முட்டைக்கால் muṭṭai-k-kāl, *n.* <id.+. See முட்டை, 6.

முட்டைக்காளான் muṭṭai-k-kāḷāṉ, *n.* prob. id.+. A fungus; காளான்வகை. *Loc.*

முட்டைக்கோங்கு muṭṭai-k-kōṅku, *n.* prob. id.+. Whirling nut, m. tr., *Gyrocarpus jacquinii;* மரவகை. (L.)

முட்டைக்கோசு muṭṭai-k-kōcu, *n.* <id.+. Cabbage, *Brassica oleracea capitata;* செடிவகை. *Mod.*

முட்டைச்சாம்பல் muṭṭai-c-campal, *n.* <id.+. 1. Ash of burnt cowdung; வரட்டிச்சாம்பல். (W.) 2. Mixture of cowdung, ash and oil, used medicinally; வரட்டிச் சாம்பலும் விளக்கெண்ணெயுங் குழைத்திடும் மருந்து. *Loc.*

முட்டைத்தயிலம் muṭṭai-t-tayilam, *n.* <id.+. See முசுட்டுமுட்டைத்தயிலம். *Nāñ.*

முட்டைநாறி muṭṭai-nāṟi, *n.* perh. id.+. 1. See முட்டை, 3. (சங். அக.) 2. False nettle; வெதுப்படக்கி. (மூ. அ.) 3. Fetid-tree. See பீநாறி, 1. (சங். அக.)

முட்டைப்பாசி muṭṭai-p-pāci, *n.* <id.+. Aquatic plants with inflated appendages to

roots, especially *Utricularia stellaris;* நீர்ப்பூடு வகை. (M. M. 669.)

முட்டைப்பாரை muṭṭai-p-pārai, *n.* perh. id. +. A sea-fish, attaining 5 in. in length; ஐந்து அங்குல நீளமுள்ள கடல்மீன்வகை. (J.)

முட்டையோடு muṭṭai-y-ōṭu, *n.* <id. +. Egg-shell; அண்டத்தின் தோடு. (W.)

முட்டைவடிவு muṭṭai-vaṭivu, *n.* <id. +. Spheroid; நீண்டு உருண்ட வடிவம். (W.)

முட்டொறடு muṭṭoṟaṭu, *n.* <முள் +. Flesh-hook, மாமிசம் தொங்கவிடும் முள். (W.)

முட்பரம்பு muṭ-parampu, *n.* <id. +. See முட்பலுவு. *Loc.*

முட்பலுகு muṭ-paluku, *n.* <id. + பலுகு. See முட்பலுவு. *Loc.*

முட்பலுவு muṭ-paluvu, *n.* <id. +. Harrow; முட்களுள்ள பரம்புப்பலகை. *Loc.*

முட்பன்றி muṭ-paṉṟi, *n.* <id. +. See முள்ளம்பன்றி. (யாழ். அக.)

முட்பாஷாணம் muṭ-pāṣāṇam, *n.* <id. +. 1. A kind of arsenic; பாஷாணவகை. (W.) 2. Quill of porcupine; முள்ளம்பன்றியின் முள். (சங். அக.)

முட்புளிச்சை muṭ-puḷiccai, *n.* <id. +. Thorny hemp bendy, s. sh., *Hibiscus surattensis;* புளிச்சைவகை. (L.)

முட்புறக்கனி muṭ-puṟa-k-kaṉi, *n.* <id. + புறம் +. Jack fruit; பலாப்பழம். முட்புறக்கனியின்றேனும் (நைடத. நாட்டுப. 20).

முட்பூல் muṭ-pūl, *n.* <id. +. A thorny phyllanthus; பூலாவகை. (W.)

முடக்கடி muṭakkaṭi, *n.* <முடக்கு- +. 1. Hindrance, objection, thwarting; தடை. (W.) 2. Straits, difficulties; கஷ்டம். *Loc.*

முடக்கம் muṭakkam, *n.* <id. 1. Restraint, hindrance, obstacle; தடை. எய்து மதி முடக்கமானுல் (அரிச். பு. நகரநீங். 21). 2. Contraction; அடக்கம். (பிங்.) 3. Lameness, being crippled by paralysis; கைகால் முடங்குகை. 4. Bend; curve; வளைவு. வாளையினது பருத்த வாயை யொக்க முடக்கத்தை உண்டாக்கி . . . விர லிடத்தேயிட்ட முடக்கென்னு மோதிரம் (நெடுநல். 143-4, உரை). 5. Want, as of money; பண முடை. 6. Lying idle, as money in a bank; பணம் முதலியன தேங்கிக்கிடக்கை.

முடக்கம்மை muṭakkammai, *n.* <id. +. Dengue; கைகால்களை முடக்கும் சுரவகை. (M. L.)

முடக்கற்றான் muṭakkaṟṟāṉ, *n.* See முடக் கொற்றான். (தைலவ. தைல. 93.)

முடக்கறுத்தான் muṭakkaṟuttāṉ, *n.* <முடக்கு + அறு²-. 1. See முடக்கொற்றான், 1. *Loc.* 2. See முடக்கொற்றான், 2. (L.)

முடக்கறை muṭakkaṟai, *n.* <id. +. Inner mound of a fortification, as cover for bowmen; மறைந்து அம்பெய்தற்குரிய மதிலுறுப்பு. பகழியினையுடைய முடக்கறையாற் சிறந்த எயிலிடத்து (பு. வெ. 6, 24, உரை).

முடக்கன் muṭakkaṉ, *n.* cf. முடங்கல். Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (சங். அக.)

முடக்கு¹-தல் muṭakku-, *5 v. tr.* Caus. of முடங்கு-. 1. To bend, as knee, arm, etc.; மடக்குதல். முடக்கிச் சேவடி (திவ். பெருமாள். 7, 2). 2. To wind round, wrap, as one's person; சுற்றிக்கொள்ளுதல். நாகங்கச்சா முடக்கினை (தேவா. 955, 1). 3. To prevent, hinder; தடுத்தல். (அக. நி.) 4. To cause to bend or contract; to disable, as one's limbs; முடங்கச் செய்தல். வாயுநோய் அவனை முடக்கிவிட்டது. (W.) 5. To cease activity; to stop, discontinue; நிறுத்துதல். பணக் கஷ்டத்தினுல் சீட்டை முடக்கிவிட்டான். 6. To roof in, as a hut; to cover; வேய்தல். குடிசை முடக்கினைத்தேன். (W.)—*intr.* To lie down; படுத்துக்கொள்ளுதல். *Colloq.*

முடக்கு² muṭakku, *n.* <முடக்கு-. [K. *muḍuku.*] 1. Curve, bend; வளைவு. மகளிர் காலிற் பாடகம் ஒரு கம்பியாய்ப் பல முடக்காலே போக்கும் வரவும் உணடானாற்போல (சீவக. 510, உரை). 2. Tongue; நாக்கு. அணணமூடெழ முடக்கினை யழுத்தி (தணிகைபபு. அகத்தியனருள். 280). 3. Corner of a winding street; தெருவின் கோணம். அத்தெரு மூலைமுடக்கா யிருக்கிறது. (W.) 4. A kind of ring. See முடக்குமோதிரம். (நெடுநல். 143-4, உரை.) 5. See முடக்கறை. (பு. வெ. 5, 1, கொளு.) 6. Hindrance; தடை. *Loc.* 7. Delay; தாமதம். *Loc.* 8. Unemployment; வேலை யின்மை. *Loc.* 9. Anger, wrath; கோபம். *Loc.* 10. A disease; நோய்வகை. (வை. மூ.)

முடக்குக்காய்ச்சல் muṭakku-k-kāyccal, *n.* <முடக்கு +. See முடக்கம்மை. (M. L.)

முடக்குக்குடர் muṭakku-k-kuṭar, *n.* <id. +. Small intestines; சிறுகுடல். (யாழ். அக.)

முடக்குச்சரக்கு muṭakku-c-carakku, *n.* <id. +. Dead stock, unsaleable or damaged goods; விலைப்படாது கிடக்குஞ் சரக்கு. (W.)

முடக்குச்சுரம் muṭakku-c-curam, *n.* <id. +. See முடக்கம்மை. *Loc.*

முடக்குப்பனை muṭakku-p-paṉai, n. <id.+. Crooked palmyra; கோணலாக வளர்ந்த பனை. (W.)

முடக்குமாரி muṭakku-māri, n. <id.+. See முடச்சும்மை. (M. L.)

முடக்குமோதிரம் muṭakku-mōtiram, n. <id.+. A kind of ring. See நெளி³. (சிலப். 6, 95, அரும்.)

முடக்குவாதம் muṭakku-vātam, n. <id. +. Rheumatism; கை கால் முதலிய உறுப்புக்களை முடங்கச் செய்யும் நோய்வகை. முடக்கு வாததா (கடம்ப. பு. இலீலா. 131).

முடக்குற்றான் muṭakkuṟṟāṉ, n. See முடக்கொற்றன். (W.)

முடக்கெடு-த்தல் muṭakkeṭu-, v. intr. <முடக்கு+. Loc. 1. To straighten, as anything bent; வளைவை நிமிர்த்தல். 2. To appease; கோபத்தைத் தணித்தல்.

முடக்கொத்தான் muṭakkottāṉ, n. 1. See முடக்கொற்றன், 1. (W.) 2. See முடக்கொற்றன், 2. (L.)

முடக்கொற்றான் muṭakkoṟṟāṉ, n. <முடம்+. 1. Balloon-vine, s. cl., *Cardiospermum halicacabam;* கொடிவகை. 2. Lesser balloon-vine, s. cl., *Cardiospermum canescens;* கொடிவகை.

முடங்கர் muṭaṅkar, n. <முடங்கு-. Physical exhaustion, as in confinement; ஈன்றணிமையில் உண்டாம் அசக்தி. குருளை மூன்றுடனீன்ற முடங்கா நிழத்த (அகநா. 147).

முடங்கல் muṭaṅkal, n. <id. 1. Being bent, as a bow; மடங்குகை. (சூடா.) 2. See முடக்கம், 6. (தாயு. சிற்சுகோதய. 1.) 3. Being hindered; தடைப்படுகை. முயலுநோன்பு முடங்க விலான் (சேதுபு. முத்தீர. 6). 4. See முடக்குவாதம். (சூடா.) 5. Roll of palm-leaf used in letter-writing; சுருளோலைக்கடிதம். மணனுடை முடங்கல் (சிலப். 13, 96). 6. Smallness; சிறுமை. முடங்கன் மருவலையமே யினிதாயிற்று (திருநூற். 30). 7. Small coin, equivalent to 1 anna; ஓர் அணு மதிப்புள்ள சிறுநாணயம். *Loc.* 8. Spiny bamboo. See மூங்கில். (பிங்.) 9. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (பிங்.) 10. Indian nightshade. See முள்ளி. (மலை.)

முடங்கன்முளை muṭaṅkaṉ-muḷai, n. <முடங்கல்+. Switch of the fragrant screw-pine; தாழை விழுது. (தைலவ. தைல.)

முடங்கி muṭaṅki, n. <முடங்கு-. 1. Bed-ridden person; நோயாற் கிடையாய்க் கிடப்பவன். (யாழ். அக.) 2. Elbow or jutting part of a piece of land; நிலத்தின் மூலை நீட்டம். *Tinn.*

முடங்கிறை muṭaṅkiṟai, n. <id.+. Valley of a roof; கூடல்வாய். முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர வருவி (முல்லைப். 87).

முடங்கு¹-தல் muṭaṅku-, 5 v. intr. [T. muḍugu, K. muduku.] 1. To contract; சுருங்குதல். இடங்குறை வாயிலின் முடங்கி மிடைந்து கூறி (பதினொ. திருவிடை. மும். 22). 2. To become lame or maimed; கைகால் வழங்காமற்போதல். கைகால் முடங்கு பொறியிலி (பாரதவெ. ... 1). 3. To be hindered, frustrated; தடைப்படுதல். காரியம் முடங்கிவிட்டது. 4. To bend; வளைதல். மடங்கினன் முடங்கியவை வாகு (உத்தரரா. வரையெடுத்த. 72). 5. To be spoiled; கெடுதல். சிறுமை பெருகிற் பெருமை முடங்கி (... 372). 6. To abide, remain, stay, தங்குதல். அங்காறு பறவை முடங்கிய செஞ்சடை முக்கணருக்கு (பதினொ. பொன்வண். 64). 7. To lie down; படுத்துக்கொள்ளுதல். பசியட முடங்கிய பைங்கட் செந்நாய் (நற். 103).

முடங்கு² muṭaṅku, n. <முடங்கு-. 1. See முடக்குவாதம். (சூடா.) 2. Lane; தெருச்சந்து. 3. Turning in a street; தெருவளைவு. *Loc.*

முடங்குளை muṭaṅkuḷai, n. <id.+. 1. Mane, as of horse; பிடரிமயிர். (சூடா.) 2. Lion, as having a mane; [பிடரி மயிருடையது] சிங்கம். முடங்குளை முகத்த . . . அவுணவெறும்பு (கல்லா. முருக. துதி). (பிங்.)

முடத்தாமக்கண்ணியார் muṭa-t-tāma-k-kaṇṇiyār, n. An ancient poet, author of Porunar-āṟṟuppaṭai; பொருநராற்றுப்படை இயற்றிய பழைய புலவர்.

முடத்தி muṭatti, n. <முடம். (யாழ். அக.) 1. Fem. of முடவன். Lame woman; முடப்பெண். 2. Anything bent; வளைவுள்ளது.

முடத்திருமாறன் muṭa-t-tiru-māṟaṉ, n. <id.+. The last of the Pāndya kings of the middle Saṅgam; இடைச்சங்கத்திறுதியில் வாழ்ந்த பாண்டியன். (இறை. 1, 5.)

முடத்தெங்கு muṭa-t-teṅku, n. <id.+. Crooked coco-palm; கோணலாக வளர்ந்த தென்னை. முடத்தெங்கொப்பன (நன். 30).

முடந்தை muṭantai, n. <id. 1. Lameness; முடம். 2. Anything bent; வளைந்தது. முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனி (பதிற்றுப். 32, 13). 3. Failure or suspended flow of the menses, *Amenorrhoea;* சூதகக்கட்டுநோய். (M. L.)

முடம் muṭam, n. prob. முடங்கு-. 1. Crippled condition of leg or arm; கை கால் உபயோகத்திற்கின்றிப்போதும் நிலை. 2. Anything bent; வளைந்தது. முடத்தாழை (கலித். 136). 3. Bend; வளைவு. முடத்தொடு துறந்த வாழா வண்டுகடு

(புறநா. 307). 4. (Mus.) Defects in singing and dancing; ஆடல்பாடல் முதலியவற்றின் குற்றம். பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே (சிலப. 3, 46).

முடமயிர் muṭa-mayir, n. <முடம்+. 1. A disease affecting the eyelashes; ஒருவகைப் புருவமயிர்நோய். (சீவரட். 267.) 2. A disease said to be caused by the growth of hairs in the throat; தொண்டையில் உரோமம் முளைப்பதால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் நோய்வகை. *Colloq.*

முடமுடெனல் muṭamuṭeṉal, n. Onom. expr. signifying cracking noise; ஒலிக்குறிப்பு வகை. (யாழ். அக.)

முடரோமம் muṭa-rōmam, n. <முடம்+. See முடமயிர், 2. செறிமுடரோம வெமபிணியா (கடம்ப. பு. இலீலா. 105).

முடலை¹ muṭalai, n. prob. முடங்கு-. 1. Ball, globe; உருண்டை. (பிங்.) 2. Twist in the fibre, as of firewood; முறுக்கு. முடலை விறகின் (மணி. 16, 26). 3. Roughness; முருடு. (திவா.) 4. Wen, tubercle, excrescence; கழலை. (அக. நி.) 5. Hardness of heart; மனவன்மை. நன்றுணரா ராய முடலை முழுமக்கள் (பழ. 25). 6. Large pincers; பெருங்குறடு. (அக. நி.)

முடலை² muṭalai, n. cf. முடை. Bad smell, as of flesh; புலால் நாற்றம். முடலை யாக்கையின் (ஞானா. 23, 5).

முடலை³ muṭalai, n. (பிங்.) 1. cf. மிடல். Strength; வலி. 2. Greatness; பெருமை.

முடவன் muṭavaṉ, n. <முடம். 1. Lame person; நொண்டி. காலான் முடவன் (தொல். சொல். 73, இளம்பூ.) முடவரல்லீர (தேவா. 919, 8). 2. Aruna; அருணன். (அக. நி.) 3. The planet Saturn; சனி. (பிங்.)

முடவன்முழுக்கு muṭavaṉ-muḻukku, n. <முடவன்+. Bath in the Cauvery on the first day of Kārttikai, considered as meritorious as bath on *kaṭai-mukam* day; காவிரியில் கடைமுகத்து ஸ்நானபலனை யளிக்கும் கார்த்திகைமாத முதற்றேதி ஸ்நானம்.

முடவாட்டுக்கல் muṭa-v-āṭṭukkal, n. prob. முடை+. Bezoar found in sheep; ஆட்டு ரோசனை. (W.)

முடவாண்டி muṭa-v-āṇṭi, n. <முடம்+. A class of beggars in Koṅku country, who voluntarily take and bring up all children born blind or lame in the Koṅku Vēḷāḷa caste; கொங்கு நாட்டில் கொங்குவேளாளர் கூட்டத்துட் பிறக்கும் பிறவிக்குருடு முடங்களான குழந்தைகளை வலிய எடுத்து வளர்த்துவரும் பிச்சைக்கார வகையினர். (E. T. v, 84.)

முடவு-தல் muṭavu-, 5 v. intr. <id. To limp; நொண்டுதல். (J.)

முடி¹-தல் muṭi-, 4 v. [K. *mudi.*] intr. 1. To end, terminate; to be complete, as in sense; முற்றுப்பெறுதல். சொன்முறை முடியாது (தொல். சொல். 233). இந்நூல் முடிந்தது முற்றும். 2. To be effected or accomplished; நிறைவேறுதல். முட்டினறி மூன்று முடியுமேல் (நாலடி, 250). 3. To be destroyed; to perish; அழிதல். 4. To die; சாதல். கயலோ கணணி கணவனொடு முடிய (பு. வெ. 10, சிறப்பிற். 9, கொளு). 5. To appear; தோன்றுதல். முடிந்தது முடிவது முகிழ்ப்பது மவை மூன்றும் (பரிபா. 13, 46). 6. To be possible, capable; இயலுதல். என்னால் அதனைச்செய்ய முடியவில்லை. 7. To incite persons to a quarrel; சண்டை மூட்டுதல். அவனுக்கும் இவனுக்கும் முடிந்து விட்டான். 8 To make a marriage alliance; சம்பந்தப்படுத்துதல். அவளுக்கும் இவனுக்கும் முடிந்துவிட்டார்கள்.—tr. 1. To tie, fasten; to make into a knot; முடிச்சிடுதல். தலையை முடிந்தான்; ரூபாயை முடிந்தான். 2. To put on, adorn; சூடுதல். அவள் தலையிற் பூவை முடிந்தாள்.

முடி²-த்தல் muṭi-, 11 v. tr. Caus. of முடி¹-. 1. To end, terminate; முற்றுவித்தல். நின்னன்னை சாபமு முடிததென் னெஞ்சத்திடர் முடித்தான் (கம்பரா. மிதிலை. 88). 2. To effect, accomplish; நிறைவேற்றுதல். அருந்தொழில் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன் (புறநா. 171). 3. To destroy; அழித்தல். சேனையை . . . முடிக்குவன் (கம்பரா. மிதிலை. 98). 4. To fasten, tie; கட்டுதல். பாஞ்சாலி கூந்தல் முடிக்க (திவ். பெரியதி. 6. 7, 8). 5. To decorate with, put on, as flowers; சூட்டுதல். கூழையு ளேதிலாள் கைபுனை கணணி முடித்தான் (கலித். 107, 15).

முடி³ muṭi, n. <முடி²-. 1. Knot, tie; முடிச்சு. கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞா (மதுரைக். 256). 2. Tuft or coil of hair on the head, one of *ai-m-pāl*, q.v.; ஐம்பாலுள் உச்சியில் முடிக்கும் மயிர்க்கட்டுவகை. (திவா.) 3. Man's hair tuft; குடுமி. (பிங்.) 4. Head; தலை. அதுவே சிவன் முடிமேற்றான் கண்டு (திவ். திருவாய். 2, 8, 6). (திவா.) 5. Crown, as of the head; top, as of a mountain; உச்சி. முடியை மோயின னின்றுழி (கம்பரா. மீட்சி. 186). 6. Crown; கிரீடம். ஞாயிற்றணி வனப்பமைந்த . . . புனைமுடி (பரிபா. 13, 2). 7. End; முடிவு. (W.) 8. Bundle, as of paddy seedlings for transplantation; நாற்றுமுடி. நிரை நிரை விளம்பி வழிமுடி நடுநரும் (கல்லா. 46, 14). 9. Noose; புட்படுக்குங் கண்ணி. துறவாம் பறவை மயன்முடியிற் படுதல் (பிரபுலிங். மாயையுற். 56). 10. Tuft of fibre left on the upper part of the coconut; தேங்காய்க் குடுமி. (J.) 11. Sacred basil. See துளசி. (பிங்.) 12. cf. மூடி. Half of a coconut; தேங்காயிற்பாதி. (W.)

முடிக்கண்ணி muṭi-k-kaṇṇi, *n.* <முடி+. See முடிமாலை. கங்கைகாணக் கொடார்முடிக் கண்ணியை (தேவா. 456, 6).

முடிக்கலம் muṭi-k-kalam, *n.* <id.+. Crown; கிரீடம். ஆண்டு அரசருடைய முடிக்கல முதலியவற்றை வாங்கிக் கொண்டு (பெரும்பாண். 451, உரை).

முடிக்காணிக்கை muṭi-k-kāṇikkai, *n.* <id.+. Offering of the hair of a person's head which has been allowed to grow for a certain time, in fulfilment of a vow; தெய்வப் பிரார்த்தனையின் பொருட்டு வளர்த்த மயிர் முடியை மழித்துக் காணிக்கையாக இடுகை. *Colloq.*

முடிக்கீரை muṭi-k-kīrai, *n.* <id.+. Young greens, tender potherbs; முளைக்கீரை. (W.)

முடிக்கோரை muṭi-k-kōrai, *n.* <id.+. A kind of sedge; கோரைவகை. (யாழ். அக.)

முடிகத்தரிக்கிறவன் muṭi-kattarik-kiṟavaṉ, *n.* <id.+. Cut-purse; திருடன். (W.)

முடிகவி-த்தல் muṭi-kavi-, *v. tr.* <id.+. See முடிசூட்டு-. இன்னு னெனவறியா வென்னை முடிகவித்து (பாரதவெண். 315).

முடிகொண்டசோழபுரம் muṭi-koṇṭa-cōḻa-puram, *n.* <முடிகொண்டசோழன்+. A Chōla capital in Trichinopoly District; திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ள சோழர் தலைநகரம். (I. M. P. Rd. 285.)

முடிகொண்டசோழன் muṭi-koṇṭa-cōḻaṉ, *n.* A title of Rajendra Chola Deva I; முதல் இராஜேந்திர சோழதேவனது பட்டப்பெயர். (S. I. I. ii, 107.)

முடிச்சடைமுனிவன் muṭi-c-caṭai-muṉivaṉ, *n.* <முடி+. Vīrabhadra, as wearing matted locks; வீரபத்திர தேவன். முடிச்சடை முனிவனன்று வேள்வியிற் கொண்ட (சீவக. 2285).

முடிச்சவிழ்-த்தல் muṭiccaviḻ-, *v. intr.* <முடிச்சு+. 1. To untie money knotted in a cloth, with a view to theft; ஒன்றைத் திருடுதற்கு அதை முடிந்துவைத்துள்ள துணிமுடிச்சை நெகிழ்த்தல். (W.) 2. To steal; திருடுதல். *Loc.*

முடிச்சவிழ்க்கி muṭiccaviḻkki, *n.* <முடிச்சவிழ்-. 1. One who secretly removes money tied in a cloth; முடிச்சவிழ்ப்பவன். (W.) 2. Thief; திருடன். *Loc.*

முடிச்சன் muṭiccaṉ, *n.* <முடிச்சு. Scheming fellow; தந்திரி. *Loc.*

முடிச்சாத்து muṭi-c-cāttu, *n.* <முடி+. Turban; தலைப்பாகை. தனி முடிச்சாத்துஞ் சாத்தி (திருவாலவா. 54, 14, பி-ம்.).

முடிச்சு muṭiccu, *n.* <முடி²-. 1. Tie; கட்டு. 2. Tuft of hair, மயிர்முடி. 3. Small bundle; சிறு மூட்டை. மூட்டை முடிச்சு. 4. Knot in wood; கணு. 5. An ear-ring worn by women; மகளிர் காதணிவகை. *Tinn.* 6. Deep scheme, cunning plan, stratagem; கண்டறிந்து தீர்த்தற்கரிய தந்திரம். அவன் போட்டது நல்ல முடிச்சு.

முடிச்சுக்காரன் muṭiccu-k-kāraṉ, *n.* <முடிச்சு+. 1. One who possesses a bundle; சிறுமூட்டைகளை யுடையவன். 2. One who has money; பணமுள்ளவன். 3. Scheming person; தந்திரி.

முடிச்சுக்கோரை muṭiccu-k-kōrai, *n.* <id.+. See முடிக்கோரை. (W.)

முடிச்சுப்போடு-தல் muṭiccu-p-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. See முடி¹-, 7, 8. *Colloq.*

முடிச்சுமாறி muṭiccu-māṟi, *n.* <id.+. See முடிச்சவிழ்க்கி. (W.)

முடிச்சுற்று muṭi-c-cuṟṟu, *n.* <முடி+. Turban, as tied about the head; தலைப்பாகை தொகு முடிச்சுற்றுஞ் சுற்றி (திருவாலவா. 54, 14).

முடிச்சுற்றுமாலை muṭi-c-cuṟṟu-mālai, *n.* <id.+. See முடிச்சூட்டு. (தக்கயாகப். 119, உரை.)

முடிச்சூட்டு muṭi-c-cūṭṭu, *n.* <id.+. Garland worn on the head; முடியில் அணியும் மாலை. முடிச்சூட்டு முல்லையோ (தக்கயாகப். 119).

முடிசாய்¹-தல் muṭi-cāy-, *v. intr.* <id.+. To die, as having the head droop; இறத்தல். (W.)

முடிசாய்²-த்தல் muṭi-cāy-, *v. intr.* <id. +. 1. To lie down; to rest, as lowering the head; படுத்துக்கொள்ளுதல். பாருந் தம்முடன் பாணடவரு முடிசாய்த்தார் (பாரத. பதிற். 77). 2. To pay homage, bow one's head in reverence; தலை வணங்குதல். முனிந்தருளலென்று முடிசாய்த்து நின்றான் (நள. கலிநீங்கு. 63). 3. To incline the head sideways; ஒருபக்கமாகத் தலையைச்சாய்த்தல்.

முடிசூட்டு¹-தல் muṭi-cūṭṭu-, *v. tr.* Caus. of முடிசூடு-. To crown, as king; அரசுக்குரிய மகுடந் தரிப்பித்தல். முன்றின் முரசமுழங்க முடி சூட்டி (கம்பரா. இரணிய. 171).

முடிசூட்டு² muṭi-cūṭṭu, *n.* <முடிசூட்டு-. Coronation; அரசன் மகுடஞ் சூடுகை. முடிசூட்டு மங்கல நாள் (தமிழ்நா. 171, தலைப்பு).

முடிசூடு-தல் muṭi-cūṭu-, *v. intr.* <முடி+. 1. To be crowned as king; மகுடாபிஷேகஞ் செய்தல். 2. To wear a crown; மகுடந்தரித்தல். முடி சூடு முடியொன்றே (கலிங். 525).

முடித்தகேள்வி muṭitta-kēlvi, *n.* < முடி²- +. Complete learning; கரைகண்ட கேள்வி. *முடித்தகேள்வி முழுதுணர்ந்தோரே* (சிலப. 1, 19).

முடித்துக்காட்டல் muṭittu-k-kāṭṭal, *n.* < id. +. (Gram.) A literary device which consists in showing that the author's statements are in line with the ancient authorities, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டுவது. (நன். 145, உரை.)

முடித்துக்கொடு-த்தல் muṭittu-k-koṭu-, *v. tr.* < id. +. To accomplish, complete, as a piece of business; நிறைவேற்றித் தருதல்.

முடித்தேங்காய் muṭi-t-tēṅkāy, *n.* < முடி +. Coconut with the husk removed, leaving a small part of the fibre on the upper part of the nut; குடுமியுள்ள தேங்காய். (W.)

முடித்தைலம் muṭi-t-tailam, *n.* < id. +. Hair-oil; தலைக்கிடுந் தைலம். (சு. வை. ர. 44.)

முடிதீட்டு-தல் muṭi-tīṭṭu-, *v. tr.* < id. +. To prostrate, as touching with one's head another's feet; வணங்குதல். *பாதந் தெழின்முடி தீட்டினனே* (சீவக. 2641).

முடிதும்பை muṭi-tumpai, *n.* prob. id. +. A species of white dead-nettle; தும்பைவகை. (யாழ். அக.)

முடிதுளக்கு-தல் muṭi-tuḷakku-, *v.* < id. +. *intr.* To assent, show appreciation, as by a nod; தலையசைத்தல். *திருமுடி துளக்கி நோக்கி* (சீவக. 1881).—*tr.* See முடிதீட்டு-. *முனிவற் றெழுது முடிதுளக்கி* (சீவக. 2357).

முடிந்தகணம் muṭinta-kaṇam, *n.* < முடி¹- +. (Jaina.) Present time; நிகழ்காலம். *முன்னைக் கணத்தி னிறந்தவனு முடிந்த கணத்து நின்றவனும்* (மேருமந். 662).

முடிந்தகொள்கை muṭinta-koḷkai, *n.* < id. +. Final conclusion; முடிவான தீர்மானம்.

முடிந்ததுமுடித்தல் muṭintatu-muṭittal, *n.* < id. +. (Gram.) Recapitulation, briefly re-stating the point discussed, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் முன்னர் விளக்கிக்கிடந்த வற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவது. (நன். 382, உரை.)

முடிந்ததுமுற்றும் muṭintatu-muṟṟum, *n.* < id. +. Expression indicating conclusion, used at the end of a treatise, 'finis'; நூலிறுதியில் முடிவைக் குறிக்க எழுதப்படுந் தொடர். (W.)

முடிந்தநூல் muṭinta-nūl, *n.* < id. +. Exhaustive treatise; முழுதுங்கூறும் நூல். *முடிந்த நூலிற் கண்டுகொள்க* (இறை. 1, பக். 2).

முடிந்தபொழுது muṭinta-poḻutu, *n.* < id. +. Old age; முதிர்ந்த வயது. *முடிந்தபொழு திற் குறவாணர் ஏனம் படிந்துழுசால் பைந்தினைகள் வித்த* (திவ். இயற். 3, 89).

முடிநடை muṭi-naṭai, *n.* < முடி +. Walking on one's head; தலையால் நடக்கை. *அங்க வட விழுந்து முடிநடையா லேறி* (திருத. பு. சா. 28).

முடிநர் muṭinar, *n.* < முடி¹-. Those who tie knots; கட்டுபவர். *வம்பு நிறை முடிநரும்* (மதுரைக். 514).

முடிநாதம் muṭinātam, *n.* Cochineal insect. See இந்திரகோபம். (யாழ். அக.)

முடிநாறு muṭi-nāṟu, *n.* < முடி +. Sheaf or bundle of seedlings; நாற்றுமுடி. *முடிநாறழுத்திய நெடுநீர்ச்செறு* (பெரும்பாண். 212).

முடிப்பானை muṭi-p-pāṉai, *n.* < id. +. Large earthen vessel for storing money or treasure; பொன் முதலிய அரும்பண்டங்களை வைக்கும் பெரிய மட்கலம். *Loc.*

முடிப்பிசைக்குறி muṭippicai-k-kuṟi, *n.* < முடிப்பு + இசை +. Full-stop; வாக்கியமுடிவைக் காட்டும் முற்றுக்குறி. (நான். பால. 169.)

முடிப்பிரி muṭippiri, *n.* Corr. of முடிப்புரி.

முடிப்பு muṭippu, *n.* < முடி²-. [T. K. *muḍupu*.] 1. Tying, fastening; முடிபோடுகை. 2. Tie, knot; முடிச்சு. 3. Bundle; கட்டு. 4. That which is worn on the head; தலையில் அணியும் பொருள். 5. Money wrapt in a cloth and tied up; பணமுடிச்சு. *ஒரு பொன்முடிப்பு வைத்தேன்* (விறலிவிடு. 899). 6. Remittance of kist into the treasury; இருசாற்பணம். *இன்று முடிப்புச் செலுத்தியாகவேணும்.* 7. Money, wealth; சொத்து. *அவனுக்கு முடிப்பொன்று மில்லை.* *Loc.* 8. Total sum; மொத்தத் தொகை. (யாழ். அக.) 9. Decision; தீர்ப்பு. (யாழ். அக.) 10. End, result; முடிவு. (W.)

முடிப்புக்கட்டு-தல் muṭippu-k-kaṭṭu-, *v.* < முடிப்பு +. *tr.* To conclude; முடிவுசெய்தல். (யாழ். அக.)—*intr.* To set apart, as a provision for a future expenditure; பணமுடிப்புச் சேர்த்து வைத்தல். *பெண் பிறந்திருப்பதனால் இனி முடிப்புக் கட்டிவைக்கவேண்டும்.*

முடிப்புக்காரன் muṭippu-k-kāraṉ, *n.* < id. +. *Loc.* 1. Collector of the revenue of a village, in ancient times; பண்டைக்காலத்து அரசிறைத் தண்டற்காரன். 2. One who keeps money; பணமுள்ளவன்.

முடிப்புமாறி muṭippu-māṟi, *n.* < id. +. See முடிச்சுமாறி. *Loc.*

முடிப்புரி mutippuri, n. <id.+உரி-. (W.) 1. Receiver of rents and taxes; அரசிறைத் தண்டற் காரன். 2. Shroff; சராப்புக்காரன்.

முடிபு mutipu, n. <முடி¹-. See முடிவு. முனிவரா வெகுளியின முடிபென்ரூா சிலா (கம்பரா. மாரீச. 34).

முடிபெழுத்து mutipeluttu, n. <முடிபு+ எழுத்து. A class of letters; எழுத்துவகைகளுள் ஒன்று. (நன். 256, மயிலை.)

முடிபொருட்டொடர்நிலை muti-poruṭ-toṭar-nilai, n. <முடி+பொருள்+. Epic or narrative poem. See பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். முடிபொருட்டொடாநிலையுள் தானபயன் கூறும் வழி (சிலப. 2, 9, உரை).

முடிபோடு-தல் muṭi-pōtu-, v. <id.+. tr. To tie into a knot; ஒன்றேடொன்று மாட்டிப் புணைத்தல்.—intr. 1. To be pre-destined or ordained to be married to each other; கணவனும் மனைவியுமாதற்கு விதியமைதல். அவனுக்கும் இவளுக்கும் முடிபோட்டிருக்கிறது. 2. See முடி¹-, 7.

முடிமயிர்¹ muṭi-mayir, n. <முடி²-+. 1. Lock of hair; சேர்த்து முடித்த தலைமயிர். (W.) 2. Switch; மகளிர் தலைமயிரோடு சேர்த்துமுடித்துக் கொள்ளும் கட்டுமயிர். (W.)

முடிமயிர்² muti-mayir, n. <முடி+. Hair offered to a deity in pursuance of a vow; தெய்வத்துக்குக் காணிக்கையாக மழித்து இடும் தலைமயிர். *Loc.*

முடிமன்னன் muṭi-mannan, n. <id.+. Crowned monarch; மகுடந்தரித்த அரசன். முடிமன்னா மூவருங் காத்தோம்பும் (சிலப. 29, பக். 575).

முடிமார் mutimār, n. <முடி²-. Those who accomplish things; முடிப்பவர். தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார் (திருமுரு. 89).

முடிமாலை muti-mālai, n. <முடி+. Garland for the head, chaplet; தலையில் அணியும் மாலை. (திவா.)

முடிமேன்முடி muti-mēl-muṭi, n. prob. id.+. Panicled golden-blossomed pear tree. See சிலந்தி², 1. (மலை.)

முடிமேலழகி muti-mēl-alaki, n. prob. id. +. A very small plant. See கோடகசாலை. (மலை.)

முடிய mutiya, *adv.* <முடி¹-. Unto the end, finally; முழுதும். (திவா.) என்று முடியக் கட்டுரைப்பது (தக்கயாகப். 728).

முடியரசன் muṭi-y-aracan, n. <முடி+. See முடிமன்னன். (தக்கயாகப். 623, விசேடக்குறிப்பு.)

முடியல் muṭiyal, n. <முடி¹-. All, whole; எல்லாம். (சது.)

முடியறுத்தல் muti-y-aruttal, n. <முடி+ அறு²-. The first shaving of a baby, ceremonially observed; குடுமிவைக்குஞ் சடங்கு. *Loc.*

முடியிறக்கு-தல் muti-y-irakku-, v. <id. +. *intr* To shave the hair of the head in fulfilment of a vow; பிரார்த்தனையாக மயிர் கழித்தல். *Loc.*—*tr.* To put to disgrace; அவமானஞ் செய்தல். (யாழ். அக.)

முடியுப்பு muti-y-uppu, n. Rock salt; கல்லுப்பு. (மூ. அ.)

முடியுயர்-தல் muṭi-y-uyar-, v. *intr.* <முடி+. To grow prosperous, as a king; இராசாங்கஞ் செழித்தல். குடியுயா முடியுயரும்.

முடியுலகம் muti-y-ulakam, n. <id.+. See முடியுலகு. முடியுலக மூதறி (சீவக 1245).

முடியுலகு muṭi-y-ulaku, n. <id.+. Heaven, celestial world, as the highest world; மேலுலகம். வால்வளை முடியுலகுற (சீவக. 1847).

முடியுறுப்பு muti-y-uruppu, n. <id.+. Ornamental parts of a crown, five in number, viz., *tāmam, mukuṭam, paṭumam, kōṭakam, kimpuri;* தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரி என ஐவகைப்பட்ட மகுட வுறுப்புக்கள். (திவா.)

முடியெடு-த்தல் muti-y-eṭu-, v. *intr.* <id. +. 1. See முடியிறக்கு-. 2. To become prominent; தலையெடுத்தோங்குதல். மறையவர் முடி யெடுத்தனா (கலிங. 251).

முடிவறி-தல் mutivari-, v. *tr.* <முடிவு +. To be advanced in knowledge; to master completely; நன்றாக உணர்தல். (யாழ். அக.)

முடிவாங்கு-தல் muṭi-vāṅku-, v. *intr.* <முடி+. See முடியிறக்கு-. *Colloq.*

முடிவாளை muti-vāḷai, n. perh. id.+. [K. *mutivāḷa.*] Cuscus-grass. See வெட்டிவேர். மிச்சை. (பிங.)

முடிவிடங்கூறல் muṭiviṭaṅ-kūral, n. <முடிவு+. (Gram.) Giving particular reference to the rule followed in the context, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு விதி கூறும் இடத்தைக் குறிப்பது. (நன். 97, உரை.)

முடிவிலாற்றல் mutivil-āṟṟal, n. <id.+ இல் neg.+. See முடிவிலாற்றலுடைமை. (திவா.)

முடிவிலாற்றலுடைமை muṭivil-āṟṟal-uṭaimai, n. <முடிவிலாற்றல்+. Omnipotence, one of *civan̠-en̠-kuṇam*, q.v.; சிவனெண்குணத் தொன்றாகிய அனந்த சத்தி. (குறள், 9, உரை.)

முடிவினை muṭi-vinai, n. <முடி¹-+. Past karma whose effect has begun to operate. See

பிராரத்தம். ஆகாமிய வினையும முடிவினையும ஒததல் வேணடுமெ (சி. போ. பா. 8, 1, பக. 175, சுவாமிநா.).

முடிவு mutivu, n. <id. 1. End, finality; இறுதி. 2. Completion; பூர்த்தி. 3. Issue, result; பயன். 4. Conclusion; decision; தீர்மானம். முடிவென்ன சொல்லுகிறீர ? 5. Resoluteness; முடிவான உட்கோள். அக்கணே . . . முடுகிய முடிவை நோக்கி (கமபரா. நிகும்ப. 177). 6. (Mus.) Tonic at the conclusion of a piece; நியாசசுவரம். 7. A kind of note in music; இசைப்பாதுபாட்டினுள் ஒன்று. (சிலப. 3, 41-2, உரை, பக். 108.) 8. Death; மரணம். முடிவுகாலம. 9. Limit; எல்லை. சூழ்சசி முடிவு துணிவெய்தல் (குறள், 671).

முடிவுகட்டு-தல் mutivu-kattu-, v. tr. <முடிவு+. To come to a conclusion; தீர்மானித்தல். Colloq.

முடிவுகாலம் mutivu-kālam, n. <id.+. Time of death; மரணகாலம்.

முடிவுசொல்(லு)-தல் mutivu-col-, v. intr. <id.+. To give a decision; to deliver judgment; தீர்ப்புச் சொல்லுதல்.

முடிவுபோ-தல் mutivu-pō-, v. intr. <id +. To be accomplished, fulfilled; நிறைவேறுதல். முடிவுபோகாமையின் (குறள், 262, உரை).

முடிவுபோக்கு-தல் mutivu-pōkku-, v. tr. Caus. of முடிவுபோ-. To accomplish, fulfil; நிறைவேற்றுதல். தான் சூளுற்ற காரியததினை முடிவு போக்காது (கலித. 149, 10, உரை).

முடிவுரை mutivurai, n. <முடிவு+. Epilogue; concluding section of a work; நூலிறுதியில் அமையும் சட்டுரை.

முடிவெட்டு-தல் muti-vettu-, v. intr. <முடி+. To crop the hair; மயிர் கத்தரித்தல். Mod.

முடிவெழுத்து mutiveluttu, n. <முடிவு +எழுதது. See முடியெழுத்து. (பிங.)

முடிவேந்தர் muti-vēntar, n. <முடி+. See முடிமன்னர். முடிவேந்தா மன்னும் அரணகளை (சிறுபாண. 247, உரை).

முடுக்கடி mutukkati, n. <முடுக்கு²+. Busy time; critical moment; நெருக்கடி. கலியாண முடுக்கடியில் துணிகள வாஙகாதே. Loc.

முடுக்கம் mutukkam, n.<முடுக்கு-. 1. High price, dearness; விலையேற்றம். Loc. 2. Tightness; இறுகல். Nāñ.

முடுக்கர் mutukkar, n.<முடுக்கு². 1. Short street; குறுந்தெரு. முடுக்கரும் வீதியும் (சிலப். 5, 187). 2. Pathway difficult to pass; அருவழி. முட்டுடை முடுக்கரு மொய்கொள் குன்றமும் (சீவக. 1216). 3. Lane; தெருச்சந்து. முடுக்காதோறும் புகுநத வல்லிருளின் பொமமல (இரகு. இலவ. 55). 4. Mountain cavern; மலைக்குகை. (பிங.) 5. Place where water presses against a bank and erodes; நீர்க்குத்தான இடம். குணடுகெய முடுக்கா . . . யாறறு (மலைபடு. 213). 6. Interstice, interspace; இடைவெளி. முடததாழை முடுக்கருள (கலித. 136).

முடுக்கன் mutukkan, n. <முடுக்கு³. Strong man; வலியோன். (யாழ். அக.)

முடுக்காணி mutukkāṇi, n. <முடுக்கு-+. Screw; ஆணிவகை. Loc.

முடுக்கு¹-தல் mutukku-, 5 v. tr. Caus. of முடுகு-. [K. mutukku.] 1. To urge, bring pressure on; அவசரப்படுத்துதல். (W.) 2. To drive in, as a screw; திருகாணிமுதலியன உட்செலுத்துதல். கைவல் கமமியன் முடுககலிற் புரைதீாந்து (நெடுநல். 85). 3. To drive, cause to run, as a horse; to set in motion, as a potter's wheel; விரையச்செலுத்துதல். கடுகிமுடுக்கிலும் (விநாயக பு. 55, 7). 4. To bite off hurriedly; விரைந்து கடித்தல். பிணவு நாய் முடுக்கிய தடியொடு (மலைபடு. 177). 5. To plough; உழுதல். மூரி தவிர முடுக்கு முதுசாடி (பரிபா. 20, 54). 6. To induce, urge on; தூண்டிவிடுதல். என் அவனுடன் சணடை செய்யும் படி முடுக்குகிறாய் ? Colloq.—intr. 1. To feel urgently, as the call of nature; உணர்ச்சிமிகுதல். ஒன்றுக்கு முடுக்குகிறது. 2. To increase, as in price; அதிகமாதல். விலைமுடுக்கிப்போகிறது. 3. To hasten; விரைதல். முடுக்கிவந்து (உததிராா. இலஙகையழி. 20).

முடுக்கு² mutukku, n. <முடுக்கு-. [K. mutukku.] 1. Urging, pressing hard; துரிதப்படுத்துகை. 2. Corner; மூலை. 3. Narrow, winding street; சோணல்தெரு. முட்டுமுடுக்கு மிட்டிடை கழியும . . . வீதியும் (பெருங. உஞ்சைக். 33, 16). 4. Increase; dearness, as of price; அதிகம். தஙகம் விலை வெகு முடுக்கு.

முடுக்கு³ mutukku, n. <மிடுக்கு. 1. Strength, power; வலிமை. (W.) 2. Pride, arrogance; stiffness of manners; அகம்பாவம். Loc.

முடுக்குச்சந்து mutukku-c-cantu, n. <முடுக்கு²+. Alley, narrow lane; சிறுசந்து. Colloq.

முடுக்குவழி mutukku-vali, n. <id.+. See முடுக்குச்சந்து. (சிலப. 14, 214, உரை.)

முடுகடி mutukati, n. cf. முடுக்கடி. Nearness; சமீபம். (யாழ். அக.)

முடுகல் mutukal, n. <முடுகு-. (சூடா.) 1. Quickness; விரைவு. 2. Strength; வலிமை.

முடுகியல் mutukiyal, *n.* <id. +. (Pros.) A part of *kali* verse, characterised by rapid movement. See அராகம்[1], 1. (*வீரசோ. யாப். 11, உரை.*)

முடுகியல்வண்ணம் mutukiyal-vaṇṇam, *n.* <முடுகியல் +. See முடுகியல். (*பிங்.*)

முடுகு[1]-தல் mutuku-, 5 *v.* [T. K. *muduku*, M. *mudugu*.] *intr.* 1. To hasten; to be in haste; to move quickly; விரைந்து செல்லுதல். *முடுகழலின் முந்துறுதல்* (*பு. வெ. 3, 6*). 2. To become urgent; to come to a head; to throng and surge; நெருங்கிவருதல். *வெம்மைக்கூற்ற முடுகாதே* (*தேவா. 116, 7*). 3. To be strong; வலிமையாதல். (W.)—*tr.* To meet; to advance against; எதிர்தல். (*பிங்.*)

முடுகு[2] mutuku, *n.* <முடுகு-. 1. A rapid movement in verse; முடுகிச் செல்லும் சந்தவகை. (W.) 2. Bad odour, stench; நாற்றம். *முடுகு நாறிய வடுகர* (*தேவா. 918, 1*). 3. Bracelet made of lac; அரக்காற் செய்யப்பட்ட கங்கணம். *Tinn.* 4. Mould in which lac bracelets are made; அரக்குவளை செய்யுஞ் சட்டவளை. *Loc.* 5. A ring; மோதிரவகை. *Nāñ.*

முடுகு[3] mutuku, *n.* Female elk; கடமை விலங்கின் பெண். (W.)

முடுகுவண்ணம் mutuku-vaṇṇam, *n.* <முடுகு- +. (Pros.) A rhythm effected by mixing lines of short syllables in rapid succession with those of a different type; அராகந் தொடுத்த அடியோடு பிற அடிசேர்ந்து தொடர்ந் தோடுஞ் சந்தம். (*தொல். பொ. 545.*)

முடுகுவெண்பா mutuku-veṇpā, *n.* <id. +. (Pros.) A species of *veṇpā* verse composed either wholly or partly in quick rhythm; சந்தமுடுகுள்ள வெண்பாவகை.

முடுத்தார் mututtār, *n.* prob. மூடு-. Act of covering; மூடுகை. *அந்த சவத்துக்கு முடுத்தார பண்ணினீர்களா?* *Tranquebar.*

முடுதம் mututam, *n.* perh. *mūrdhan*. Leadership; தலைமை. *Nāñ.* •

முடுவல் mutuval, *n.* prob. முடுகு-. 1. Dog; நாய். (*பிங்.*) *சினமுடுவல் நரி கழுகு* (*திருப்பு. 519*). 2. Bitch; பெண்ணாய். *முடுவலறந்த பைங் கிணத் தடியொடு* (*மலைபடு. 563*). (*பிங்.*) 3. A brown-coloured dog. See செந்நாய். (*அக. நி.*)

முடுவல்வெம்படையோன் mutuval-vem-pataiyōṉ, *n.* <முடுவல் + வெம்-மை +. Bhairava, as having an army of dogs; [நாய்ப்படை யுடையவன்] வயிரவன். (*சூடா.*)

முடை[1] mutai, *n.* 1. Flesh; புலால். *முடைச் சாகாடு* (*நாலடி, 48*). 2. Stench, offensive odour; துர்நாற்றம். *முடையரைத் தலைமுண்டிக்கு மொட்டரை* (*தேவா. 423, 4*). 3. Smell of sour buttermilk or curds; புளித்த மோர் முதலியவற்றின் வீச்சம். *இடைப்பேச்சு முடைநாற்றமாயவிட்டது* (*திவ். திருப்பா. வ்யா. அவ.*) 4. Bran; தவிடு (*பிங்.*)

முடை[2]-தல் mutai-, 4 *v.* <மிடை-. *tr.* To braid, plait, wattle; பின்னுதல். *உலரந்த பழுத்தலை முடைந்து வேயந்த தனிமனை* (*பெரும்பாண். 353, உரை*).—*intr.* To become lean; மெலிதல். (W.)

முடை[3] mutai, *n.* <முடை-. 1. Ola basket; குடையோலை. (*திவா.*) 2. Umbrella of palm leaves; ஓலைக்குடை. (W.) 3. Straits, urgency, as of poverty; நெருக்கடி. *பணத்துக்கு முடையா யிருக்கிறது.*

முடைச்சேரி mutai-c-cēri, *n.* <முடை[1] +. Village in the forest tracts; முல்லை நிலத்தூர். (*யாழ். அக.*)

முடைசல் mutaical, *n.* <முடை-. 1. Plaiting, braiding; முடைகை. 2. That which is plaited; முடையப்பட்டது. 3. Screen of bamboo or palm leaves for protecting the banks of rivers from erosion by floods; வெள்ளத்தால் கரை உடைந்து போகாதவாறு மூங்கில் முதலியவற்றால் கட்டும் அடைப்பு. *Loc.*

முடைஞ்சல் mutaiñcal, *n.* <முடை-. Trouble, distress; இடையூறு. (*நாமதீப. 631.*)

முடைநாற்றம் mutai-nāṟṟam, *n.* <முடை[1] +. See முடை, 1, 2, 3. *முடை நாற்ற நோயுடலர* (*கடம்ப. பு. இலீலா. 107*).

முடைநாறி mutai-nāṟi, *n.* <id. +. Small downy-lobed vine, m. cl., *Vitis linnaei*; கொடிவகை. (L.)

முடைப்படு-தல் mutai-p-patu-, *v. intr.* <id. +. To be in straits; நெருக்கடி உண்டாதல்.

முண்டக்கண் muṇṭa-k-kaṇ, *n.* See முண்டைக்கண். *Colloq.*

முண்டக்கண்கறவா muṇṭakkaṇ-kaṟavā, *n.* prob. முண்டக்கண் +. Sea-fish, violet-brown, *Pempheris malabarica*; நீலமும் பழுப்பும் கலந்த நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

முண்டக்கண்காக்காச்சி muṇṭakkaṇ-kākkācci, *n.* <id. +. 1. Sea-fish, yellowish-green, attaining 3 in. in length, *Apogon glaca*; மஞ்சள் கலந்த பசுமை நிறமுள்ளதும் மூன் றங்குலம் வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை. 2. Sea-fish, scarlet, *Myripristis botche*; செந்நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

முண்டகம்[1] muṇṭakam, *n.* prob. முள் + அகம். 1. Thorn; முள். *முண்டக விதும்பி னுற்று* (*அரிச். பு. வேட்டஞ். 36*). 2. Thorn bush; முள்

ளுடைத்தூறு. (பிங.) 3. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (பிங.) கூன்முண முண்டகக் கூரமபனி மாமலா (குறுந். 51). 4. Lotus; தாமரை. முண்டக வதன மழகெழ (திருவாலவா. 37, 58). 5. Water-thorn. See நீர்முள்ளி. (திவா.) முண்டகங் கரும் பெனத துயதது (கல்லா. 62, 14). 6. Indian night-shade. See கழிமுள்ளி. மணிபபூ முண்டகதது (மதுரைக். 96). 7. Jagged jujube. See கருக்கு வாய்ச்சி. (அக. நி.) 8. Sweet toddy; பதநீர். (சங. அக.) 9. cf. *manda*. Toddy; கள். (பிங.) 10. Jaggery from palmyra; கருப்புக்கட்டி. (சங. அக.)

முண்டகம்^{2} muṇṭakam, *n.* <*muṇḍaka*. 1. Forehead; நெற்றி. (பிங.) முண்டகக் கணணு போற்றி (குற்று. தல. திருமால். 141). 2. Head; தலை. (அருநி.) 3. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று. 4. Plantain; வாழை. (மலை.)

முண்டகம்^{3} muṇṭakam, *n.* Sea; கடல். (அக. நி.)

முண்டகன் muṇṭakaṉ, *n.* <*muṇḍaka*. Brahmā, as lotus-born; பிரமன். (இலக். அக.)

முண்டகாசனன் muṇṭakācaṉaṉ, *n.* <id. + *āsana*. See முண்டகன். (யாழ். அக.)

முண்டகாசனி muṇṭakācaṉi, *n.* <id. +. See முண்டகாசனை. (யாழ். அக.)

முண்டகாசனை muṇṭakācaṉai, *n.* <id. +. Lakṣmī, as seated on a lotus; [தாமரையில் இருப் பவள்] இலக்குமி. முண்டகாசனை கேள்வன். (சூடா.)

முண்டகோபநிடதம் muṇṭakōpaniṭatam, *n.* <*muṇḍaka* + *upa-ni-ṣad*. See முண்ட கம்^{2}, 3.

முண்டணி muṇṭaṇi, *n.* cf. முண்டனி. See விஷ்ணுக் கரந்தை. (பரி. அக.)

முண்டபங்கி muṇṭapaṅki, *n.* (Śaiva.) Meditation of Śiva-liṅgam as having five faces, in *āṉmārtta-pūcai*; ஆன்மார்த்த பூசையில் இலிங்க உருவமாயுள்ள சிவபெருமானை ஐந்து முகங்களோடு கூடியவராகத் தியானிக்கை. முறைமையிற்றண்டபஙகி முண்டபஙகியு மியற்றி (சூத. சிவமான். 4, 18). (தத்து வப். 64, உரை.)

முண்டபலம் muṇṭa-palam, *n.* <*muṇḍa-phala*. Coconut; தேங்காய் (யாழ். அக.)

முண்டம் muṇṭam, *n.* <*muṇḍa*. 1. Head; தலை. (பிங்.) முண்டம் வெம்ப (திருவாலவா. 44, 31). 2. Forehead; நெற்றி. முண்டததுற்ற கண்ணெரியினன் (இரகு. தேனுவ. 86). 3. Clean-shaven head; மழித்த தலை. சடையு முண்டமுஞ் சிகையும் (அரிச். பு. விவாக. 2). 4. Bald head; வழுக்கைத்தலை. (W.) 5. Skull; கபாலம். இறை யான் கையினிறையாத முண்டம் நிறைதத வெந்தை (திவ். பெரியதி. 5, 1, 8). 6. Headless trunk; உடற் குறை. (யாழ். அக.) 7. Limbless body; உறுப்புக் குறை கை முண்டம், கால் முண்டம். 8. Undeveloped fœtus; நிரம்பாக் கருப்பிண்டம். முண்டமவிழுந்தது. 9. Naked body; நிர்வாணமான உடல். *Colloq.* 10. Useless person; blockhead; அறிவில்லாதவன். 11. Sphere, globe; திரட்சி. (சூடா.) 12. Stump, stake; குற்றி. (இலக். அக.) 13. Iron dross. See மண்டூரம். (அக. நி.) 14. An Upaniṣad. See முண் டகம்^{2}, 3. (யாழ். அக.) 15. See முண்டபங்கி. நலத்த வருவது காணடல் முண்டம (தததுவப. 64). 16. cf. *puṇḍra*. Caste mark on the forehead; புண்டரம். ஆட்கொண்டான்றிரு முண்டந் தீட்டமாட் டாது (திருவாச. 35, 9). 17. cf. *piṇḍa*. A preparation of rice-flour cooked in steam; பிட்டு. (அக. நி.) 18. Ankle; கணுக்காற்பொருத்து. 19. Piece, as of timber; மரத்துண்டு. 20. Mass; கட்டி. பொராறு பெருகிவர பீமுண்டம மிதந்துவர.

முண்டன்^{1} muṇṭaṉ, *n.* <id. 1. Shaven-headed person; மழித்த தலையன். கண்டராய் முண்டராகி (தேவா. 269, 3). 2. Śiva, as having a skull in His hand; [கையிற் கபாலத்தையுடைய வன்] சிவபிரான். முண்டனீறன் (திவ். திருச்சந். 71). 3. Śaivite; சைவன். (திவ். திருமாலை, 8, வ்யா.) 4. Jain; அமணன். (திவ். திருமாலை, 8, வ்யா.) 5. Barber; நாவிதன். (யாழ். அக.) 6. Ascending node; இராகு. (யாழ். அக.)

முண்டன்^{2} muṇṭaṉ, *n.* <மிண்டு-. 1. Strong, powerful person; வலியவன். (திவ். திரு மாலை, 8, வ்யா.) 2. Hard portion of a tuber; கிழங்கின் கடினமான பகுதி. சேப்பம முண்டன்.

முண்டனம் muṇṭaṉam, *n.* <*muṇḍana*. Shaving of the head; தலைசிரைக்கை.

முண்டனி muṇṭaṉi, *n.* <*muṇḍī*. Indian globe-thistle; விஷ்ணுக்கரந்தை. (சங. அக.)

முண்டா muṇṭā, *n.* <U. *mōṇḍhā*. Shoulder, upper arm; தோள். முண்டாத்தட்டிச் சண்டைக்கு அழைக்கிறான்.

முண்டாகாரம் muṇṭākāram, *n.* <*muṇḍa* + *ā-kāra*. 1. See முண்டம், 6. 2. Shapeless mass; உருவிளங்காத பொருள். *Colloq.*

முண்டாசு muṇṭācu, *n.* <Hindi *muṇḍāsā* <*muṇḍa* + *vāsās*. A kind of head-dress, small loose turban; தலைப்பாகைவகை. கொடுததா னொ முண்டாசு (விறலிவிடு. 1116).

முண்டாணி muṇṭāṇi, *n.* See மூன்றுவீசம். *Tinn.*

முண்டாத்தட்டு-தல் muṇṭā-t-taṭṭu-, *v. intr.* <முண்டா +. To clap the shoulders,

as in challenge or defiance; வீரக்குறிப்பாகத் தோள்தட்டுதல். *Colloq.*

முண்டாயி muṇṭāyi, *n.* <U. *mīṭhāī.* Sweetmeats, confectionery; மிட்டாய். (J.)

முண்டாரி[1] muṇṭāri, *n.* See முண்டேறி. *Loc.*

முண்டாரி[2] muṇṭāri, *n.* See முண்டன்[2], 1. *Loc.*

முண்டான் muṇṭāṉ, *n.* prob. *muṇḍa.* Turmeric tuber; மஞ்சட்கிழங்கு. *Loc.*

முண்டி[1] muṇṭi, *n.* <Hindi. *muṇḍa.* [T. *muṇḍi*, K. *moṇḍu.*] Pertinacious beggar. See கல்லுளிமங்கன். *Loc.*

முண்டி[2] muṇṭi, *n.* <*muṇḍin.* 1. Person with a clean-shaven head; மழித்த தலையினன். (திருவாலவா. குறிப்பு.) 2. Barber; நாவிதன். (இலக். அக.) 3. cf. *puṇḍrin.* One who wears a caste mark on his forehead; நெற்றியில் திரிபுண்டரம் அணிந்தவன். *நீற்றுப புண்டரு முண்டி யேடா* (திருவாலவா. 13, 14).

முண்டி[3]-த்தல் muṇṭi-, *11 v. tr.* <*muṇḍa.* To shave the head completely; மொட்டையாய்ச் சிரைத்தல். *தலை முண்டிக்கு மொட்டரை* (தேவா. 423, 4).

முண்டி[4] muṇṭi, *n.* See முண்டனி. (நாமதீப. 329.)

முண்டிதம் muṇṭitam, *n.* <*muṇḍita.* 1. Shaving the head clean; மொட்டையடிக்கை. *முண்டிதப்படு சென்னியன்* (கந்தபு. மார்க். 117). 2. A masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 18, உரை.)

முண்டிதை muṇṭitai, *n.* The Indian sloth. See தேவாங்கு[2]. (நாமதீப. 222.)

முண்டிரம் muṇṭiram, *n.* An Upaniṣad; ஓர் உபநிடதம். (யாழ். அக.)

முண்டீரம் muṇṭīram, *n.* A kind of greens; கீரைவகை. (சங். அக.)

முண்டு[1]-தல் muṇṭu-, *5 v. intr.* <மிண்டு-. 1. To be unruly, refractory; to act saucily; முரண்டுபண்ணுதல். 2. To attack vehemently; முனைந்துநிற்றல். *ஒரு முண்டு முண்டிப்பார்த்தான்.*

முண்டு[2] muṇṭu, *n.* <முண்டு-. [K. *moṇḍu.*] 1. Petulance, obstinacy; முருட்டுத்தனம். (யாழ். அக.) 2. Vehement attack; முனைந்து செய்யும் எதிர்ப்பு. 3. Stupidity; மடமை. (யாழ். அக.) 4. Knot, as in a tree; மரமுதலியவற்றின் கணு. 5. Bulging or protuberance; திரட்சி. 6. Short log; wooden prop; சிறுகட்டை. *Loc.* 7. Joint of the body; உடற்சந்து. *முண்டிலே பட்டது.* *Colloq.* 8. Hump; திமில். *Loc.*

முண்டு[3] muṇṭu, *n.* [K. M. *muṇḍu.*] Short-sized cloth; சிறுவேஷ்டி. (நாமதீப. 780.)

முண்டுபலகை muṇṭu-palakai, *n.* prob. முண்டு[2] +. Paddle; கடலில் கட்டுமரத்தைச் செலுத்த உதவும் துடுப்பு. *Loc.*

முண்டேறி muṇṭēṟi, *n.* <Hindi. *muṇḍērī.* Coping of a wall; மதிலின்மேலுள்ள தலையீடு. *Loc.*

முண்டை[1] muṇṭai, *n.* <முட்டை. Egg; முட்டை. *முண்டை விளைபழம* (பரிபா. 60, 6).

முண்டை[2] muṇṭai, *n.* <மிண்டை. Apple of the eye; கண்ணின் கருவிழி. *Colloq.*

முண்டை[3] muṇṭai, *n.* <*muṇḍā.* Widow, as having a shaven head; கைம்பெண். *சேஷியெனு மொட்டை முண்டை* (தனிப். சிந். 370, 4).

முண்டைக்கட்டை muṇṭai-k-kaṭṭai, *n.* <முண்டம்[1] +. Nakedness; நிர்வாணம். *Colloq.*

முண்டைக்கண் muṇṭai-k-kaṇ, *n.* <முண்டை[2] +. Goggle eye; வெளியில் பிதுங்கியுள்ள பருத்தவிழி. *Colloq.*

முண்டைச்சி muṇṭaicci, *n.* <முண்டை[3]. See முண்டை[3].

முண்டைமோப்பி muṇṭai-mōppi, *n.* <T. *muṇḍā-mōpi.* 1. Widow; விதவை. (W.) 2. Son born to a widow; விதவைக்குப் பிறந்த பிள்ளை. *Madr.*

முண்ணாயகி muṇṇāyaki, *n.* <முள் +. A kind of poisonous herb. See பாம்புதின்னி. (W.)

முண்ணாவல் muṇṇāval, *n.* <id. + நாவல். A species of rose-apple; நாவல்வகை. *Loc.*

முண்மா muṇmā, *n.* <id. +. Porcupine; முள்ளம்பன்றி. (யாழ். அக.)

முண்முரண்டை muṇ-muraṇṭai, *n.* <id. +. Necklace berried climbing caper, m. cl., *Maerua arenaria*; கொடிவகை. (L.)

முண்முருக்கு muṇ-murukku, *n.* <id. +. See முள்ளுமுருக்கு. (மூ. அ.)

முண்முருங்கை muṇ-muruṅkai, *n.* <id. +. See முள்ளுமுருக்கு. *Loc.*

முணக்கு-தல் muṇakku-, *5 v. tr.* Caus. of முணங்கு-. To contract, withdraw, bend; உள்வளைத்தல். *வள்ளுகிர் முணக்கவும்* (நற். 114).

முணங்கு[1]-தல் muṇaṅku-, *5 v. intr.* 1. To be contracted, withdrawn, bent; உள்ளடங்குதல். 2. To be subject to; அடங்குதல். (W.) 3. cf. முனங்கு-. To speak in a suppressed tone, mutter in a low tone, murmur; தாலையடக்கிப் பேசுதல். (W.)

முணங்கு² munaṅku, n. < முணங்கு-. 1. Withdrawing, contracting, bending; அடக்கம். (சூடா.) 2. Shaking off drowsiness or laziness by stretching one's limbs; சோம்பல்முறிப்பு. முணங்கு நிமிர் வயமான (புறநா. 52). 3. Idleness; சோம்பு. (இலக். அக.)

முணங்குநிமிர்-தல் munaṅku-nimir-, v. intr. < முணங்கு +. To shake off drowsiness or laziness; மூரிநிமிர்தல். முணங்குநிமிர்ந் தளைச் செறி யுழுவை யிரைக்குவந் தன்ன (புறநா. 78).

முணமுண-த்தல் muna-muṇa-, 11 v. tr. To mutter, murmur; வாய்க்குட்பேசுதல். Colloq.

முணவல் muṇaval, n. < முணவு-. Anger; கோபம். (நாமதீப. 637.)

முணவு-தல் muṇavu-, 5 v. tr. 1. To dislike, feel aversion to; வெறுத்தல். களிறு நிலை முணவுதற்குக் காரணம இருஞ்சேறுபடுதல் (பதிற்றுப. 64, 7, உரை). 2. To be angry; சினத்தல்.

முணுமுணு-த்தல் muṇu-muṇu-, 11 v. tr. See முணமுண-.

முணை¹ muṇai, n. < முணவு-. 1. Aversion; வெறுப்பு. முணையில்கொடை (சிவப. பிரபந். சிவஞா. பிள. முத்தப். 5). 2. Abundance; மிகுதி. முணையி னுற கடலக முழக்க மொத்தவே (சீவக. 2222).

முணை²-தல் muṇai-, 4 v. tr. < முணை. To dislike, feel aversion to; வெறுத்தல். களிறு நிலை முணைஇய (பதிற்றுப. 64, 7).

முத்கலை mutkalai, n. < Mudgalā. An Upanisad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

முத்தக்காசு mutta-k-kācu, n. < musta +. 1. Straight sedge, *Cyperus rotundus;* கோரை வகை. (M. M. 228.) 2. Straight sedge tuber, *Cyperus pertenuis;* கோரைக் கிழங்கு. முத்தக காசை அமுது செய்விப்பது (ஈடு, 1, 6, 1).

முத்தகம்¹ muttakam, n. < muktaka. 1. A stanza which, by itself, is complete in sense; தனிநின்று பொருள் முடியுஞ் செய்யுள். (தண்டி. 2.) 2. A kind of literary composition adapted to singing; இசைப்பாவகையுள் ஒன்று. (சிலப. 6, 35.) 3. Missile; எறியாயுதம். (யாழ். அக.)

முத்தகம்² muttakam, n. < atimuktaka. (மலை.) 1. Common delight of the woods. See குருக்கத்தி. 2. cf. முண்டகம்¹. Jagged jujube. See கருக்குவாய்ச்சி.

முத்தங்கி muttaṅki, n. < முத்து² +. Cloak made of pearls; முத்துச்சட்டை. Loc.

முத்தங்கொஞ்சு-தல் muttaṅ-koñcu-, v. < முத்தம்¹ +. tr. See முத்தமிடு-.—intr. See முத்தந்தா-.

முத்தங்கொடு-த்தல் muttaṅ-koṭu-, v. < id. +. tr. See முத்தமிடு-.—intr. See முத்தந்தா-.

முத்தங்கொள்(ளு)-தல் muttaṅ-koḷ-, v. tr. < id. +. 1. See முத்தமிடு-. தாய் வாய் முத்தங் கொள்ள (பெரியபு. கண்ணப்ப. 23). 2. To touch, come in contact with; பொருந்துதல். சிலை முத்தங் கொள்ளுந் திண்டோள் (சீவக. 2312). 3. To embrace; புல்லுதல். முலை முத்தங் கொள்ள (சீவக. 2312).

முத்தண்டு mu-t-taṇṭu, n. < மூன்று +. Triple staff of an ascetic; திரிதண்டம். முத்தண்டு தொட்டிமுத்தாய் (உபதேசகா. உருத்திராக். 86).

முத்தண்ணா muttaṇṇā, n. < மூ- + அண்ணன். Brāh. 1. Elder brother; தமையன். 2. Dullard, a term of abuse; அசடன்.

முத்தந்தா-தல் [முத்தந்தருதல்] muttan-tā-, v. intr. < முத்தம்¹ +. To offer one's cheek for a kiss; முத்தமிடுமாறு கன்னம் முதலியவற்றைக் காட்டுதல். என் குட்டனே முத்தந் தா (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 2).

முத்தப்பருவம் mutta-p-paruvam, n. < id. +. A section of *piḷḷai-t-tamiḻ*, which describes the stage of childhood in which the child is asked to offer its cheek for a kiss; பிள்ளைத்தமிழ்ப் பருவங்களுள் குழந்தையை முத்தந் தரும்படியாகப் பாடும் பகுதி.

முத்தம்¹ muttam, n. perh. முத்து-. 1. Lip; உதடு. (பிங.) 2. Kiss; அன்பிற்குறிகுறியாக ஒருவகை யொலி யுண்டாக உதடுகளாற் பரிசிக்கை. (சூடா.) மணிவாயிடை முத்தம் தருதலும் (திவ். பெருமாள். 7, 5). 3. See முத்தப்பருவம். (இலக். வி. 806.) 4. Agricultural tract; மருதநிலம். (சூடா.)

முத்தம்² muttam, n. < muktā. 1. Pearl; முத்து. சீரமிகு முத்தந் தைஇய (பதிற்றுப். 39). 2. Castor bean; முத்துக்கொட்டை. (தைலவ. தைல.) 3. A superior quality of emerald; மரகத குணங்களுளொன்று. (திருவிளை. மாணிக். 67.) 4. See முத்தாபலம், 2.

முத்தம்³ muttam, n. prob. Pāli *muttam* < mūtra. Penis; ஆண்குறி. அச்சுதன் முத்த மிருந் தவா காணீரே (திவ். பெரியாழ். 1, 2, 6).

முத்தம்⁴ muttam, n. < mugdha. 1. Love, endearment; பிரியம், (சூடா.) 2. Joy; மகிழ்ச்சி. (அரு. நி.)

முத்தம்[5] muttam, *n.* <*mukta.* 1. See முத்தாசனம். *முத்தமென விடப்பாட்டாற் சிவனியை யழுத்தி வலக்காலொத்த பாடப் பாட்டின் கீழமுந்த வைகுதல்* (*பிரபோத.* 44, 9). 2. Salvation; மோட்சம். *எய்திய பெத்தமு முத்தமும்* (*திருமந்.* 2256). 3. Release; விடுதலை. (*யாழ். அக.*)

முத்தம்[6] muttam, *n.* <*musta.* 1. Sedge; கோரை. (*நாமதீப.* 348.) 2. See முத்தக்காசு. (*பாலவா.* 761.)

முத்தம்[7] muttam, *n.* Corr. of முற்றம். *Colloq.*

முத்தமாலை mutta-mālai, *n.* <*முத்தம்*[2] +. See முத்துமாலை. *முத்தமாலை முடிமுதல் வருட* (*பெருங். இலாவாண.* 4, 136).

முத்தமிடு-தல் muttam-iṭu-, *v. tr.* <*முத்தம்*[1] +. To kiss; அன்பிற்சறிகுறியாக ஒருவகை யொலி யுண்டாக உதடுகளாற் பரிசித்தல்.

முத்தமிழ் mu-t-tamiḻ, *n.* <*மூன்று* +. The three kinds of literature in Tamil, viz., *iyal, icai, nāṭakam;* இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூவகையான தமிழ். *மும்முரசு முத்தமிழும்* (*வள்ளுவமா.* 10).

முத்தமிழ்முனிவன் muttamiḻ-muṉivaṉ, *n.* <*முத்தமிழ்* +. Agastya, as the exponent of *muttamiḻ;* [*முத்தமிழையும் பரவச்செய்த இருடி*] அகத்தியன். *முத்தமிழ் முனிவன் கேட்ப* (*காஞ்சிப்பு. வீராட்.* 6).

முத்தமிழுரியோன் muttamiḻ-uriyōṉ, *n.* <id. +. 1. See முத்தமிழ்முனிவன். (*யாழ். அக.*) 2. Bhairava; வயிரவன். (*சது.*)

முத்தமுண்(ணு)-தல் muttam-uṇ-, *v. tr.* <*முத்தம்*[1] +. See முத்தமிடு-. *தணிவற முத்த முண்டாள்* (*திருவால்வா.* 45, 15).

முத்தர் muttar, *n.* Mound, hillock; திடர். (W.)

முத்தரை muttarai, *n.* <*முத்து*[2] +. Waist-band made of pearls; அரையிலணியும் முத்துவடம். *பிறங்கிய முத்தரை முப்பத்திருகாழ்* (*சிலப்.* 6, 87).

முத்தரையர் mu-t-taraiyar, *n.* perh. *மூன்று* + *தரை.* A dynasty of feudal chiefs; ஒரு சார் சிற்றரசர். *பெருமுத்தரையர் பெரிதுவந் தீயும* (*நாலடி,* 200).

முத்தலை mu-t-talai, *n.* <id. +. See முத்தலைக்கழு. (*திவா.*)

முத்தலைக்கழு muttalai-k-kaḻu, *n.* <*முத்தலை* +. The trident, as having three heads or spikes; சூலம். (*பிங்.*) *முத்தலைக கழுக்கள் வீசுவன* (*திருவிளை. திருநகர.* 24).

முத்தலைவேல் muttalai-vēl, *n.* <id. +. See முத்தலைக்கழு. (*பிங்.*)

முத்தலைவேலோன் muttalai-vēlōṉ, *n.* <*முத்தலைவேல்.* Bhairava; வைரவன். (*சது.*)

முத்தவள்ளி mutta-vaḷḷi, *n.* <*முத்தம்*[1] + *valli.* A garland of pearls, as shaped like a creeper; முத்துக்கோத்த கொடிபோல்வதோர் அழுந்தணி. *முத்த வள்ளியொடு மும்மணி சுடர* (*பெருங். உஞ்சைக்.* 34, 203).

முத்தவி muttavi, *n.* <*முத்து*[2] + *அவி-.* Castor oil; ஆமணக்கெண்ணெய். (*சங். அக.*)

முத்தழல் mu-t-taḻal, *n.* <*மூன்று* +. See முத்தீ. *முத்தழல் வேள்வி* (*காசிக. சிவசன். தெய்.* 23).

முத்தளகி muttaḷaki, *n.* See முருங்கை. (*சங். அக.*)

முத்தன்[1] muttaṉ, *n.* <*mukta.* 1. One who has attained salvation; Jivan-mukta; முத்தி பெற்றவன். *முத்தனைய்ப் பிரகாசமுறுமே* (*சி. சி.* 4, 19). 2. Śiva, as being by nature free from bonds; [*இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கியவன்*] சிவபிரான். *அத்தன் முத்தன்* (*திருக்கோ.* 358). 3. Viṣṇu; திருமால். (W.) 4. Bhairava; வைரவன். (*பிங்.*) 5. Arhat; அருகன். (*பிங்.*) 6. The Buddha; புத்தன். (*பிங்.*)

முத்தன்[2] muttaṉ, *n.* <*mugdha.* 1. One who gives pleasure, as a child; பிரியன். (*பாரத. சூது.* 14.) 2. Fool; மூடன். (*சது.* Mss.)

முத்தாகலாபம் muttā-kalāpam, *n.* <*muktā-kalāpa.* See முத்தாரம். (W.)

முத்தாகாரம் muttākāram, *n.* <*muktā-gāra.* Mother of pearl; முத்துச்சிப்பி. (W.)

முத்தாசனம் muttācaṉam, *n.* <*mukta* + *āsana.* A yogic posture which consists in placing the left ankle beneath the region of the anus and the right ankle under the left so placed, while the head and neck are held straight with the body, one of nine *ācaṉam,* q.v.; ஆசனம் ஒன்பதனுள் இடது கணுக்காலைக் குதத்தின் கீழும் வலது கணுக்காலை இடது கணுக்காலின் கீழும் வைத்துத் தலை முதலியவை நேர்நிமிர இருக்கும் யோகாசனவகை.

முத்தாடு-தல் muttāṭu-, *v. tr.* <*முத்தம்*[4] + ஆடு-. [T. *muddāḍu.*] To kiss; முத்தமிடுதல். *முகத்தின் முத்தாடியும்* (*காஞ்சிப்பு. திருக்கண். பு.* 137).

முத்தாத்துக்கோல் muttāttukkōl, *n.* <*முன்* + *தாற்றுக்கோல்.* Balance; தூக்குக்கோல். (G. Sm. D. I, i, 284.)

முத்தாத்துமா muttāttumā, *n.* <*muktātman.* Soul which has attained salvation; வீடுபெற்ற உயிர். (W.)

முத்தாதனம் muttātaṉam, *n.* <*mukta*+. 1. See முத்தாசனம். (W.) 2. A yogic posture which consists in sitting with both legs stretched out; காலிரண்டும் நீட்டியிருக்கும் யோகாசன வகை. (*தத்துவப.* 107, *உரை.*)

முத்தாதி muttāti, *n.* <*முத்தம்*[6]+prob. ஆதி. (*சங். அக.*) 1. See முத்தக்காசு. 2. Indian winter cherry. See அமுக்கிரா.

முத்தாந்தம் muttāntam, *n.* <*muktānta.* Salvation, as the highest state; முத்தியாகிய உயர் கதி. *அவமாகாச் சித்தா முத்தாந்தத்து வாழ்வர்* (*திரு மந்.* 497).

முத்தாபலம் muttāpalam, *n.* <*muktā-phala.* 1. Pearl; முத்து. (*இலக். அக.*) 2. Mistletoe berry thorn. See சங்கஞ்செடி. (*மலை.*)

முத்தாமணக்கு muttāmaṇakku, *n.* <*முத்து*[2]+. A kind of castor plant; ஆமணக்கு வகை. (*சங். அக.*)

முத்தாய் muttāy, *n.* <Arab. *muddaā.* The complainant; the plaintiff; வாதி. (C. G.)

முத்தாயலே muttāyalē, *n.* <Arab. *muddaā-alayh.* The accused; the defendant; பிரதி வாதி. (C. G.)

முத்தாயாலே muttāyālē, *n.* See முத்தாயலே. (C. G.)

முத்தாயிபாகம் muttāyi-pākam, *n.* <U. *muddaī*+. (Mus.) Finale; இராக முதலியவற்றில் முடித்துவிடும் பகுதி. *Loc.*

முத்தாரம் muttāram, *n.* <*muktā*+*hāra.* Garland of pearls; முத்துமாலை. *கவரியுங் கடகமுங் கதிர்முத் தாரமும்* (*பெருங். உஞ்சைக்.* 32, 74).

முத்தாலத்தி muttālatti, *n.* <*முத்து*[2]+. Waving balls of boiled rice coloured with saffron, as before an idol. See அன்னலத்தி. *முத்தாலத்திகொண் டெண்ணுயிர மடவாரசூழ* (*தமிழ் நா.* 240).

முத்தாலதை muttālatai, *n.* <*muktā-latā.* See முத்தாரம். (*யாழ். அக.*)

முத்தாவலி muttāvali, *n.* See முத்தாவளி. (*இலக். அக.*)

முத்தாவளி muttāvaḷi, *n.* <*muktāvalī.* (W.) 1. Garland of pearls; முத்துமாலை. 2. (Mus.) A musical mode; பண்வகை.

முத்தாளம் muttāḷam, *n.* Morning; காலை. *Nāñ.*

முத்தான்மா muttāṉmā, *n.* See முத்தாத்துமா. (W.)

முத்தானம் muttāṉam, *n.* <*uddhāna.* Oven; அடுப்பு. (*நாமதீப.* 496.)

முத்தி[1] mutti, *n.* <*முத்து*-. Kiss; முத்தம். *மணிவாயில் முத்தி தரவேணும்* (*திருப்பு.* 183).

முத்தி[2] mutti, *n.* <Pkt. *mutti* <*mukti.* 1. Release; விடுபடுகை. 2. Final beatitude or emancipation, release of the soul from metempsychosis; மோட்சம். *முத்திக்குழன்று* (*திரு வாச.* 11, 12). 3. Stage in salvation, of two kinds, viz., *patamutti, paramutti;* பதமுத்தி பரமுத்தி யென்ற இருவகை முத்திநிலை. (*வேதா. சூ.* 56, *உரை.*)

முத்தி[3] mutti, *n.* Direction; திசை. (*யாழ். அக.*)

முத்தி[4] mutti, *n.* cf. *உத்தி.* (*அரு. நி.*) 1. Lakṣmī; இலக்குமி. 2. Yellow spreading spots on the breasts of women; தேமல்.

முத்திக்கை muttikkai, *n.* <*முற்றுகை.* [K. *muttige.*] Siege; அரண்வளைப்பு. (*யாழ். அக.*)

முத்திகம் muttikam, *n.* <*muktikā.* An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

முத்திசாதனம் mutti-cātaṉam, *n.* <*முத்தி*[2]+. The path of liberation or final deliverance, one of eight *camaya-patārttam,* q.v.; சமய பதார்த்தங்களில் ஒன்றன முத்திசாதனக் கருவி. (*சைவப.* 68.)

முத்திதசை mutti-tacai, *n.* <id.+. A stage when one is free from all worldly attachments; பாசபந்தத்தினின்று விடுபட்ட நிலை.

முத்திதாசாரியன் muttitācāriyaṉ, *n.* <*mukti-da*+*ācārya.* Guru who is able to secure final beatitude for his disciple; சீடனுக்கு வீடளிக்கவல்ல ஆசாரியன். (*சைவச. ஆசா.* 31, *உரை.*)

முத்திதிசை mutti-ticai, *n.* <*mukti*+. See முத்திதசை. (W.)

முத்திநெறி mutti-neṟi, *n.* <id.+. Way to final beatitude; மோட்சநெறி. *முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு* (*திருவாச.* 51, 1).

முத்திப்பேறு mutti-p-pēṟu, *n.* <id.+. Attainment of final beatitude; மோட்சவாழ்வு. (*யாழ். அக.*)

முத்திபஞ்சாட்சரம் mutti-pañcāṭcaram, n. < id. +. A form of *pañcākkaram* with *praṇava*; பிரணவஞ் சேர்ந்த பஞ்சாக்கர மந்திர வகை. (பஞ்சாக்கர. 45, உரை.)

முத்திபதம் mutti-patam, n. < id. +. 1. The state of final beatitude; மோட்சபதவி. 2. The state of spiritual knowledge; ஞானநிலை. (யாழ். அக.)

முத்திமார்க்கம் mutti-mārkkam, n. < id. +. 1. See முத்திநெறி. 2. The course of karma; கருமவிதிமார்க்கம். (யாழ். அக.)

முத்திமுத்திரை mutti-muttirai, n. The River Tāmiraparuṇi; தாமிரபருணி. (நாமதீப. 525.)

முத்திமுதல் mutti-mutal, n. < முத்தி² +. Soul, as eligible for salvation; முத்தியைப்பெறு தற்கு முதலாகிய ஆன்மா. முத்திமுதற்கே மோகக் கொடி படர்ந்து (திருவுந்தி. 41).

முத்தியெறி-தல் mutti-y-eṟi-, v. tr. prob. முத்து- + எறி-. To remove entirely, put away; கழித்தல். முத்தியெறிந்து விடற்கு (கலித். 64).

முத்திரமம் muttiramam, n. Cinnamon. See இலவங்கப்பட்டை. (சங். அக.)

முத்திராசாலை muttirā-cālai, n. < *mudrā* +. Printing office; அச்சுக்கூடம். *Colloq.*

முத்திராதாரணம் muttirā-tāraṇam, n. < id. +. Wearing the emblems of Viṣṇu impressed on one's body; சங்க சக்கர முதலிய முத்திரைகள் சரீரத்தில் ஒற்றிக்கொள்ளுகை.

முத்திராதானம் muttirā-tāṉam, n. < id. +. Ceremony of initiation by branding the emblems of *caṅku* and *cakkiram* on a person's shoulders; அக்கினியிற் சூடேறப் பெற்ற சங்கசக்கர முத்திரைகளைத் தோள்களில் ஒற்றும் சடங்கு. சாத்தி மேன் முத்திராதானம (பிரபோத. 11, 11).

முத்திரி[1] muttiri, n. < id. 1. A kind of ear ornament, in the form of a hollow cylinder; உட்டுளையமைந்த காதணிவகை. 2. Sign, seal; அடையாளம். (யாழ். அக.)

முத்திரி²-த்தல் muttiri-, 11 v. tr. < முத்திரி. To seal; முத்திரையிடுதல்.

முத்திரிகை muttirikai, n. < *mudrikā*. Engraved signet or seal; எழுத்துப்பதிக்கப்பெற்ற மோதிரம். (W.)

முத்திருக்கஞ்செடி muttirukkañ-ceṭi, n. Safflower. See செந்துருக்கம். (யாழ். அக.)

முத்திருக்கன்செவி muttirukkaṉ-cevi, n. cf. முத்தெருக்கன்செவி. A plant. See நிலக் கடம்பு. (மூ. அ.)

முத்திருங்கஞ்செவி muttiruṅkañ-cevi, n. See முத்திருக்கன்செவி. (W.)

முத்திரை muttirai, n. < *mudrā*. 1. Impress, mark; அடையாளம். அசாதாரண முத்திரை யோடே வரவேணு மென்கிறார் (திவ். பெரியாழ். 1, 8, 9, வ்யா.). 2. Seal, signet; இலாஞ்சனை. பொறித்த முத்திரையும் வேறுய (திருவாலவா. 21, 8). 3. Stamp, as for postage, for court fees; தபால் முத்திரை முதலியன. 4. Badge of a soldier or peon; போர்ச்சேவகன் அல்லது சேவகனுக்குரிய அடையாள வில்லை. 5. Composer's name introduced at the end of a song or poem, as his mark; பதிகம், பிரபந்தம், பாட்டு முதலியவற்றின் இறுதியில் வரும் ஆக்கியோன் பெயர்ப்பகுதி. 6. cf. முத்திரி. Ear ornament; காதில் அணியும் குண்டலவகை. காதினமேற் செய்ய முத்திரையும (திருவாலவா. 13, 4). 7. Hand-pose in worship; பூசை செய்யும்போது காட்டும் கையடையாளம். திருந்த முத்திரை சிறப்பொடு காட்டி (பதினொ. நக்கீர. திருக்கண். மறம். அடி, 55). 8. (Nāṭya.) Hand-pose; கையாற் காட்டும் அபிநயக்குறி. இறைவன் மோனமுத்திரையத்தனாய் (திருமுரு. 112, உரை). 9. The hole in a flute or pipe which is not fingered while playing; வங்கியம் நாகசுரம் வாசிக்கும்போது தொழிற்படாத துளை. (சிலப். 17, 3, உரை.) முத்திரையே முதலனைத்து முறைத்தானஞ் சேர்த்து (பெரியபு. ஆனாய. 24).

முத்திரைக்கடுதாசி muttirai-k-kaṭutāci, n. < முத்திரை +. Stamped paper; முத்திரையிட்ட பத்திரம். (C. G.)

முத்திரைக்கம்பு muttirai-k-kampu, n. < id. +. See முத்திரைக்கோல், 1. (W.)

முத்திரைக்கூடம் muttirai-k-kūṭam, n. < id. +. 1. Prison, காவலறை. (யாழ். அக.) 2. Place where goods are stamped; பண்டங்களின் மேல் முத்திரையிடும் இடம். (W.)

முத்திரைக்கோல் muttirai-k-kōl, n. < id. +. 1. Seal; முத்திரையச்சு. (W.) 2. Wooden seal for marking a heap of grain; தானியக் குவியலிற் குறியிடுதற்குதவும் மரத்தாலியன்ற அடையாளக்கோல்.

முத்திரைகுத்திப்பாப்பார் muttirai-kutti-p-pāppār, n. < id. + குத்து- +. Mādhva Brahmins, who impress, with sandal paste, the marks of *pañcāyutam* of Viṣṇu on different parts of their persons; சங்குசக்கர முதலிய பஞ்சாயுத அடையாளங்களைச் சரீரத்திற் சந்தனத்தாற் பதித்துக் கொள்வோரான மாத்துவப்பிராமணர். *Loc.*

முத்திரைச்சங்கு muttirai-c-caṅku, n. < id. +. A kind of conch; சங்குவகை. முத்திரைச் சங்கொன்று (S. I. I. ii, 275, 11).

முத்திரைச்சூடு muttirai-c-cūṭu, n. <id. +. Branding of animals; கால்நடைகளுக்கு இடும் சூடு. (W.)

முத்திரைச்சேவகன் muttirai-c-cēvakaṉ, n. <id.+. Peon wearing a badge; வில்லைச் சேவகன்.

முத்திரைத்தலை muttirai-t-talai, n. <id. +. Postage stamp; court fee stamp; தபாற் கட்டணம் முதலிய கட்டணத்திற்காக ஏற்பட்ட தலை பதிக்கப்பட்ட முத்திரை.

முத்திரைத்தாள் muttirai-t-tāḷ, n. <id. +. See முத்திரைக்கடுதாசி.

முத்திரைதானம் muttirai-tāṉam, n. See முத்திராதானம். (W.)

முத்திரைப்படி muttirai-p-paṭi, n. <முத்திரை +. Madras measure, as stamped as the standard measure; அரசாங்க அடையாளமிட்டப் பட்ட படி.

முத்திரைப்பல்லவம் muttirai-p-pallavam, n. <id.+. A pallavi repeated at the end of each patam; இசைப்பதத்தினடிதோறும் ஒட்டிப் படிக்கும் பல்லவி. (யாழ். அக.)

முத்திரைப்பல்லவி muttirai-p-pallavi, n. <id.+. See முத்திரைப்பல்லவம். (W.)

முத்திரைப்பலகை muttirai-p-palakai, n. <id.+. Plank with some writing or mark thereon, used as a seal on a heap of grain; தானியக்குவியலுக்கு முத்திரையிடுதற்குரிய எழுத்து அல்லது அடையாளமமைந்த பலகை. (C. G.)

முத்திரைமண் muttirai-maṇ, n. <id.+. Loc. 1. Seal of earth affixed to a grain heap; தானியக் குவியலிலிடும் மண்குறி 2. Any soft substance that will hold an impression, in sealing; முத்திரையிடற்குரிய மண் முதலிய பொருள்.

முத்திரைமனிதன் muttirai-maṉitaṉ, n. <id.+. King's ambassador; இராசதூதன். (R.)

முத்திரைமோதிரம் muttirai-mōtiram, n. <id.+. Seal-ring; முத்திரையிட்ட மோதிரம். Colloq.

முத்திரையரக்கு muttirai-y-arakku, n. <id.+. Sealing wax; முத்திரைபதித்தற்கு உரிய அரக்குவகை.

முத்திரையிலாஞ்சனை muttirai-y-ilāñcaṉai, n. <id.+. Impress of a seal; முத்திரைக் குறி. (W.)

முத்திரையுட்சிக்கு muttiraiyuṭ-cikku, n. <id.+. Defect in the impress of a coin; நாணய முத்திரையில் உள்ள கேடுவகை. (பணவிடு. 179.)

முத்திவிக்கினம் mutti-vikkiṉam, n. <முத்தி[2]+. Obstacles to salvation, three in number, viz., aiyam, tiripu, aṟiyāmai; முத்திக்குத் தடையுறுகளான ஐயம் திரிபு அறியாமைகள். (W.)

முத்திவிலக்கு mutti-vilakku, n. <id.+. See முத்திவிக்கினம். (W.)

முத்திளம் muttiḷam, n. Kakri-melon. See கக்கரி. (சங். அக.)

முத்திறங்குதல் muttiṟaṅkutal, n. <முத்து[2]+. Waning of pustules, in smallpox; வைசூரியில் முத்துக்கள் பால் வடிந்து மறைகை. (W.)

முத்திறமணி mu-t-tiṟa-maṇi, n. <மூன்று +. (Buddh.) The three objects of veneration. See திரிமணி. முத்திறமணியை . . . வணங்கி (மணி. 30, 4).

முத்தீ mu-t-tī, n. <id.+. 1. The three sacrificial fires, viz., kārukapattiyam, ākavaṉīyam, taṭciṉākkiṉi; காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி என்ற மூவகை வேதாக்கினி. இருபிறப் பாளர் முத்தீப் புரைய (புறநா. 367). 2. The threefold fires of the body, viz., utara-t-tī, kāma-t-tī, ciṉa-t-tī; உதரத்தீ, காமத்தீ, சினத்தீ என்னும் மூவகை யக்கினி. (சூடா.) 3. Fire used in preparing medicines, of three kinds or degrees. See ஆயுர்வேதாக்கினி.

முத்தீமரபினர் muttī-marapiṉar, n. <முத்தீ +. Brahmins, as guardians of the sacrificial fires; [வேதாக்கினி மூன்றையும் பேணும் குலத்தவர்] பார்ப்பார். (பிங்.)

முத்து[1]-தல் muttu-, 5 v. tr. 1. To unite, join; சேர்தல். திருமுத்தாரம் (சீவக. 504). 2. To kiss; முத்தமிடுதல். புதல்வர் பூங்கண் முத்தி (புறநா. 41).

முத்து[2] muttu, n. <muktā. 1. Pearl, one of nava-maṇi, q.v.; நவமணியி லொன்று. முல்லை முகைமுறுவல் முத்தென்று (நாலடி, 45). 2. Tears; கண்ணீர். பருமுத்துறையும் (சீவக. 1518). 3. Castor bean; ஆமணக்கு விதை. முத்திருக்கும் கொம்பசைக்கும் (தனிப்பா. 1, 3, 2). 4. Pock of smallpox, pustule; வைசூரிக்கொப்புளம். Colloq. 5. Oil-seed, as rape, castor, etc.; நெய்யுள்ள விதை. (நாமதீப. 373.) 6. Succulent seed of pomegranate; மாதுளையின் விதை. 7. Rice; அரிசி. 8. A goldsmith's weight=$\frac{7}{8}$ paṇa-v-eṭai; $\frac{7}{8}$ பண வெடைகொண்டதோர் பொன்னிறை. 9. Seeds, shells etc., used in games; ஆட்டக் காய்கள். Loc. 10. That which is excellent or praiseworthy; மேலானது. (யாழ். அக.)

முத்து[3] muttu, n. <mugdha. 1. Beauty; அழகு. அடியாற் படியளந்த முத்தோ (திவ். இயற்.

பெரியதிருவங். 27). 2. Joy, happiness; மகிழ்ச்சி. (திவ். இயற். பெரியதிருவங். 27, வ்யா.) 3. Love, endearment; பிரியம். (W.) வேலைமுத்தோ, பிள்ளை முத்தோ?

முத்து[4] muttu, *n.* <முத்து-. Kiss; முத்தம். *Colloq.*

முத்து[5] muttu, *n.* A water-bird; வெண் குருகு. (அரு. நி.)

முத்துக்கடுக்கன் muttu-k-kaṭukkaṉ, *n.* <முத்து[2]+. Pearl ear-ring; முத்துக்கட்டிய கடுக்க னென்னுங் காதணி. (W.)

முத்துக்கண்டி muttu-k-kaṇṭi, *n.* <id.+. Pearl necklace; முத்தாலாகிய கழுத்தணிவகை.

முத்துக்கற்கம் muttu-k-kaṟkam, *n.* <id. +. (W.) 1. Oil cake of castor beans; முத்துக் கொட்டைப் பிண்ணாக்கு. 2. Medicine prepared by calcining pearls, முத்தைப்புடமிட்டுச் செய்யும் மருந்துவகை.

முத்துக்கறுப்பன் muttu-k-kaṟuppaṉ, *n.* <id.+. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை.

முத்துக்குடை muttu-k-kuṭai, *n.* <id.+. One of the three umbrellas of Arhat; அருகனது மூன்று குடையுளொன்று. (W.)

முத்துக்குத்து-தல் muttu-k-kuttu-, *v. intr.* <id.+. 1. To reject inferior pearls which may readily break; தாழ்ந்த முத்தை நீக்கு தல். 2. To pound rice, for using it for sacred purposes, chanting mantras; கடவுட்பலிக்காக மந்திரஞ் சொல்லி அரிசி குத்துதல்.

முத்துக்குமாரன் muttu-k-kumāraṉ, *n.* <id.+. Skanda; முருகக்கடவுள். முத்துக் குமாரனைத் தனிப்புரக்க (குமர. பிர. முத்துக்குமார. பிள். 2).

முத்துக்குளி[1]-த்தல் muttu-k-kuḷi-, *v. intr.* <id.+. To dive for pearl-oysters; முத்துச் சிப்பி யெடுப்பதற்காகக் கடலுள் மூழ்குதல்.

முத்துக்குளி[2] muttu-k-kuḷi, *n.* <id.+. Pearl-fishery; நீரில் மூழ்கி முத்தெடுக்கை. (W.)

முத்துக்குறி muttu-k-kuṟi, *n.* <id.+. Divination by means of a handful of pearls; கையிலுள்ள முத்துக்களைக் கணக்கிட்டுப் பலன் சொல்லுங் குறி. *Loc.*

முத்துக்கொட்டை muttu-k-koṭṭai, *n.* <id.+. See முத்து[2], 3. (தைலவ. தைல. 124, உரை.)

முத்துக்கொட்டைச்செடி muttu-k-koṭṭai-c-ceṭi, *n.* <முத்துக்கொட்டை+. Castor-plant. See ஆமணக்கு.

முத்துக்கொண்டை muttu-k-koṇṭai, *n.* <முத்து[2]+. Head-dress of pearls, as for idols; விக்கிரகத்தின் சிரசில் அணியும் முத்தாலான தலை யணிவகை. *Colloq.*

முத்துக்கொதி muttu-k-koti, *n.* <id.+. Stage in the boiling of rice, when bubbles begin to appear, முதற் கொப்புளங் கிளம்பும் அரிசிக்கொதி.

முத்துக்கொம்பன் muttu-k-kompaṉ, *n.* <id.+. 1. Elephant with pearly-white tusks; முத்துநிறமான கொம்புள்ள யானை. (W.) 2. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (W.)

முத்துக்கொறித்தல் muttu-k-koṟittal, *n.* <id.+. Chirp of a lizard; பல்லி சத்த மிடுகை. *Nāñ.*

முத்துக்கோவை muttu-k-kōvai, *n.* <id. +. See முத்துமாலை. (W.)

முத்துச்சம்பா muttu-c-campā, *n.* <id.+. A kind of paddy that matures in five months; ஐந்துமாதங்களில் விளையும் ஒருவகை நெல். (A.)

முத்துச்சல்லி muttu-c-calli, *n.* <id.+. Ornamental hangings of strung pearls; முத்துக் கோத்த தொங்கல். (சங். அக.)

முத்துச்சலாபம் muttu-c-calāpam, *n.* <id.+. 1. Pearl-fishery; முத்துக்குளிப்பு. 2. The out-turn in pearl-fishery; முத்துக்குளிப்பில் அடையும் பேறு. (யாழ். அக.)

முத்துச்சனிப்பு muttu-c-caṉippu, *n.* <id.+. Place where pearls are formed; முத்து உண்டாகும் இடம். (யாழ். அக.)

முத்துச்சிப்பி muttu-c-cippi, *n.* <id.+. (W.) 1. Pearl-oyster; முத்துள்ள ஓட்டினையுடைய நீர்வாழ்பிராணி. 2. Mother of pearl; முத்துத் தங்கிய சிப்பியோடு.

முத்துச்சிவிகை muttu-c-civikai, *n.* <id. +. Palanquin adorned with pearls; முத்துக் களால் அலங்கரித்த பல்லக்கு. (W.)

முத்துச்சுண்ணம் muttu-c-cuṇṇam, *n.* <id.+. Lime obtained by calcining pearls; முத்தை நீற்றிய சுண்ணம். (பதார்த்த. 135.)

முத்துச்சுண்ணாம்பு muttu-c-cuṇṇāmpu, *n.* <id.+. See முத்துச்சுண்ணம்.

முத்துச்சொரிதல் muttu-c-corital, *n.* <id.+சொரி-. Offering of boiled rice to a deity; அன்னம் நிவேதிக்கை. *Loc.*

முத்துச்சோளம் muttu-c-cōḷam, *n.* <id.+. Indian corn, maize, *Zea mays*; வெள்ளைச்சோளம். (யாழ். அக.)

முத்துடக்கன் muttuṭakkaṉ, *n.* A plant. See நிலக்கடம்பு. (சங். அக.)

முத்துத்தரியம் muttuttariyam, n. முத்து² +. Upper garment decorated with pearls; முத்தினால் அலங்கரித்த மேலாடை. முத்துத் தரியமும் பவழப்பிணையலும் (பெருங். இலாவாண. 1, 5).

முத்துத்தாமம் muttu-t-tāmam, n. <id. +. 1. See முத்துமாலை. கோலமாமணி யாரமு முத்துத்தாமமும் (திவ். அமலனாதி. 9). 2. See முத்துச்சல்லி. முத்துத்தாம முறையொடு நாற்றுமின் (மணி. 1, 49).

முத்துத்தாழ்வடம் muttu-t-tālvatam, n. <id. +. See முத்துமாலை. (W.)

முத்துநீர் muttu-nīr, n. <id. +. Dew-drop; பனிநீர்த் திவலை. முத்து நீர்ச் சாந்தடைந்த மூடயதததநி (பரிபா. 10, 13).

முத்துநெய் muttu-ney, n. <id. +. Castor oil; சிற்றாமணக்கு நெய். (பதார்த்த. 162.)

முத்துப்பந்தர் muttu-p-pantar, n. <id. +. Canopy decorated with strings of pearls; முத்துமாலைகளால் அலங்கரித்த விதானமமைந்த பந்தல். முத்துப் பந்தரி னிற்குங் குருளைக்கும் (தமிழ்நா. 119).

முத்துப்பல்லக்கு muttu-p-pallakku, n. <id. +. See முத்துச்சிவிகை.

முத்துப்புரி muttu-p-puri, n. <id. +. See முத்துச்சல்லி. முத்துப்புரிநாற்றி (பெருங். வத்தவ. 5, 48).

முத்துப்போடு-தல் muttu-p-pōṭu-, v. intr. <id. +. To break out in pustules, as in smallpox or measles; அம்மைநோயில் முத்துத் தோன்றுதல். (W.)

முத்துமணல் muttu-maṇal, n. <id. +. Small pearl resembling a grain of sand; மணல் போன்ற சிறிய முத்து. நற்பெரும் பந்தருண முத்து மணல் பரப்பி (பெருங். உஞ்சைக். 48, 88).

முத்துமழை muttu-maḻai, n. <id. +. The seasonal rain; பருவமழை. Loc.

முத்துமழைபெய்-தல் muttu-maḻai-pey-, v. intr. <id. + மழை +. To prosper; to amass wealth; செல்வம் பொங்குதல். Colloq.

முத்துமாதுளை muttu-mātuḷai, n. <id. +. A species of pomegranate; மாதுளை வகை. (யாழ். அக.)

முத்துமாலை muttu-mālai, n. <id. +. Garland of pearls; முத்துக்கோத்த கழுத்தணி. (திவ். அமலனாதி. 9, வ்யா.)

முத்துமாலைக்குறுவை muttu-mālai-k-kuṟuvai, n. <id. + மாலை³ +. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். முத்துமாலைக் குறுவை (பருளை. பள்ளு. 24).

முத்துமுறி muttu-muṟi, n. <id. +. Best bell-metal, as pearl-white; முத்துப்போல் வெண்மையான உயர்ந்த வெண்கலம். Loc.

முத்துமுறிவெண்கலம் muttumuṟi-veṇkalam, n. <முத்துமுறி +. See முத்துமுறி. Loc.

முத்துருட்சிமணி mutturuṭci-maṇi, n. <முத்து² + உருட்சி +. Pearl-like gold bead; முத்துப்போலுருண்ட பொன்மணி. (W.)

முத்துருவி mutturuvi, n. prob. mudrā. An ear-ornament for women; மகளிர் காதணி வகை. (யாழ். அக.)

முத்துருளைமணி mutturuḷai-maṇi, n. <முத்து² + உருளை +. See முத்துருட்சிமணி. (W.)

முத்துலையிடு-தல் mu-t-tulai-y-iṭu-, v. intr. <மூன்று + துலை⁴ +. To exaggerate threefold; ஒன்றுக்கு மூன்று கற்பித்தல். முத்துலையிட்டுக் கொண்டு (திருவிருத். 71, வ்யா. பக். 370).

முத்துவட்டம் muttu-vaṭṭam, n. <முத்து² +. 1. A kind of round pearl; ஒருவகை யுருண்டை முத்து. (S. I. I. ii, 143, 30.) 2. Unit consisting of a certain number of pearls; முத்தெண்ணிக்கை யின் வகை.

முத்துவடம் muttu-vaṭam, n. <id. +. 1. See முத்துமாலை. முத்துவடமு முழுமணிக் காசும் (பெருங். மகத. 17, 164). 2. A kind of saree; ஓர் புடைவை. (யாழ். அக.)

முத்துவண்ணச்சேலை muttu-vaṇṇa-c-cēlai, n. <முத்துவாணம் +. A kind of saree, of olden days; முற்காலத்து வழங்கிய புடைவைவகை. (பணவிடு. 303.)

முத்துவர்ணச்சேலை muttu-varṇa-c-cēlai, n. See முத்துவண்ணச்சேலை. (விறலிவிடு. 717.)

முத்துவர்ணம் muttu-varṇam, n. <முத்து² +. Pearl-like colour, as of teeth; வெள்ளை நிறம். முத்துவாண மூரனல்லாள் (விறலிவிடு. 717).

முத்துவெள்ளை muttu-veḷḷai, n. <id. +. 1. White lead, Ceruse; ஈயவெள்ளை. 2. A kind of paddy; நெல்வகை. (Nels.)

முத்துளம் muttuḷam, n. <id. + உள். Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

முத்தூர்க்கூற்றம் muttūr-k-kūṟṟam, n. See முத்தூற்றுக்கூற்றம். (சிலப். 11, 22, உரை.)

முத்தூற்றுக்கூற்றம் muttūṟṟu-k-kūṟṟam, n. <முத்தூறு +. A tract of land belonging to the Vēḷir and annexed to the Pāndya kingdom later on; வேளிர்க் குரியதாயிருந்து பாண்டிநாட்டின் பகுதியான நிலப்பிரிவு. (புறநா. 24, உரை.)

முத்தூறு muttūṟu, *n.* See முத்தூற்றுக் கூற்றம். குடபுலவியனார் முத்தூறு தந்த கொற்றநீள் குடை (புறநா. 24).

முத்தெட்டு muttettu, *n.* Field cultivated free of wages for the proprietor by his farm-labourers; பண்ணையாருக்குப் பண்ணையாட்கள் கூலியின்றிப் பயிரிடும் நிலம். (J.)

முத்தெயில் mutteyil, *n.* < முது-மை + எயில். Ancient fortress; பழமையான மதில். முத்தெயில் மதுரைதன்னில (திருவாலவா. 62, 7).

முத்தெருக்கஞ்செவி mutterukkaṉcevi, *n.* cf. முத்திருக்கஞ்செவி. A plant. See நிலக்கடம்பு. (பாலவா. 886.)

முத்தெழும்பு-தல் muttelumpu-, *v. intr.* < முத்து[2] +. See முத்துப்போடு-. (W.)

முத்தெறி-தல் mutteṟi-, *v. intr.* < id. +. See முத்துப்போடு-. (யாழ். அக.)

முத்தை[1] muttai, *n.* < முந்தை[1]. Front; முன்னிடம். முத்தை வரூஉங் காலந்தோன்றின் (தொல். எழுத். 164).

முத்தை[2] muttai, *n.* cf. மொத்தை. [T. *mudda.*] 1. Lump, large mass; திரட்சி. (சூடா.) 2. Boiled rice gathered into a ball; சோற்றுருண்டை. (W.)

முத்தை[3] muttai, *n.* < *mugdhā.* Innocent girl; girl between the ages of five and seven; பேதைப்பருவத்தாள். (யாழ் அக.)

முத்தை[4] muttai, *n.* < *mustā.* See முத்தகாசு. (சங். அக.)

முத்தையன் muttaiyaṉ, *n.* < முத்து[2] + ஐயன். See முத்துக்குமாரன். (யாழ். அக.)

முத்தொகைவினா mu-t-tokai-viṉā, *n.* < மூன்று +. Rule of three; rule of proportion; முதல் எண்ணுக்கும் இரண்டாம் எண்ணுக்குமுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுக்சொத்தபடி மூன்றாவது எண் ஒன்றுக்குரிய மற்றோர் எண்ணைக் காணுங் கணக்குமுறை. (W.)

முத்தொருகன் muttorukaṉ, *n.* See முத்தடக்கன். (சங். அக.)

முத்தொழில் mu-t-tolil, *n.* < மூன்று +. The triple functions of Godhead, viz., *pataippu, kāppu, alippu;* படைப்பு காப்பு அழிப்பு என்ற கடவுளின் மூவகைச் செயல். (பிங்.)

முத்தொழிலர் mu-t-tolilar, *n.* < id. +. 1. Sūdras; சூத்திரர். (பிங்.) 2. Vaiśyas, as engaged in three pursuits, viz., agriculture, trade, herding cattle; [உழவு வாணிகம் ஆனிரை காத்தலாகிய மூன்று தொழில்கள் உடையோர்] வைசியர். (W.)

முத்தொழிற்பகவன் muttoliṟ-pakavaṉ, *n.* < முத்தொழில் +. God, the Supreme Being; கடவுள். (யாழ். அக.)

முத்தொள்ளாயிரம் mu-t-tollāyiram, *n.* < மூன்று +. A poem of 2700 *veṇpā*, in honour of the Chēra, Pāndya and Chōla kings, having 900 each; சேர பாண்டிய சோழருள் ஒவ்வொருவருக்கும் 900 செய்யுட்களாக மொத்தம் இரண்டாயிரத்தெழுநூறு வெண்பாக்களாலியன்ற ஒரு பழைய நூல்.

முத்தோஷம் mu-t-tōsam, *n.* < id. + . 1. The three humours of the body, viz., *vātam, pittam, cilēttumam;* வாத பித்த சிலேட்டுமங்கள். 2. Disturbance of the equilibrium of the three humours. See திரிதோஷம், 2. (பதார்த்த. 555.) 3. (Log.) The three possible defects in definition, viz., *ativyāpti, avviyāpti, acampavam;* இலக்கணம் வகுப்பதில் வரும் அதிவியாப்தி, அவ்வியாப்தி, அசம்பவம் என்ற மூன்றுவகைக் குற்றங்கள்.

முதங்கி mutaṅki, *n.* A kind of brinjal; கத்தரிவகை. (சங். அக.)

முதம் mutam, *n.* < *mud.* Pleasure, delight; உவகை. புகரியின் முதமெய்தி (கந்தபு. மீட்சிப. 11).

முதல் mutal, *n.* [K. *mudal.*] 1. Beginning; ஆதி. முதலூழியிறுதிக்கண் (சிலப். 8, 1, உரை). 2. First, as in rank, place, etc.; ஒரு பொருள் முதலியவற்றில் முதலாயிருப்பது. முதல் நிலை (தொல். எழுத். 458). 3. Cause; காரணம். நோய் முதல் நாடி (குறள், 948). 4. God, as the First Cause; மூலகாரணனான கடவுள். மூவர்க்கு முதலாய நின்ற முதல்வா (திருவாச. 27, 10). 5. One who is first or oldest; முதலானவர் முதல்வரில் நல்லாரொருவரல்லால (திவ். இயற். 1, 5) 6. Best, that which is superior; சிலாக்கியம் அல்லது சிறந்தது. முதல் மாணாக்கன். 7. That which is qualified; விசேடியம். (சைவப்.) 8. Principal, fund, capital, money yielding interest; மூலதனம். முதலிலார்க் கூதியமில்லை (குறள், 449). 9. Root; வேர். முதலிலூற்றுநீர (அரிச். பு. மீட்சி. 17). 10. Tuber; கிழங்கு. 11. Base, foot, bottom or lowest part of anything; அடிப்பாகம். வாடிய வள்ளி முதலரிந்தற்று (குறள், 1304). 12. Stump; lowest part of stem; மர முதலியவற்றினடி. வேழங்களையக் கருவுகொண்டதன் முதற் குத்திய மதயானை (கலித். 38). 13. Place; இடம். சான்முதன் யாரதகவி கிழவ (சிறுபாண். 8). 14. (Akap.) See முதற்பொருள், 2. முதலெனப்படுவது நிலம்பொழு திரண்டி னியல்பென மொழிப (தொல். பொ. 4). 15. Whole, integral thing; பிண்டப் பொருள். முதலுஞ் சினையும் (தொல். சொல். 89). 16. Stock, store; செலவுக்காகச் சேமித்தும் பொருள். திருப்பூ மண்டபத்துக்கு முதலாக அளக்கவும் (S. I. I. iii, 215, 11). 17. (Mus.) A variety of

tune; இசைப்பாட்டின் ஒன்று. (சிலப. 3, 41-2, உரை.) 18. Cost price; சொத்தின் கொள்முதல்விலை. *Colloq.* 18. (Gram). See முதலக்கரம். (நன் 59). —*adv.* See முதலான. (W.)—*prep.* 1. (Gram.) Termination of the locative case; ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு. (நன். 302.) குணமுதற் சேரன்றியு . . . மதியின் (மதுரைக். 195). 2. (Gram.) Termination of the ablative case, meaning 'from hence-forth'; ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபு. அதுமுதல் இது வரை.

முதல்செலவு mutal-celavu, *n.* <முதல்+ Income and expenditure; வரவுசெலவு. *Nāñ.*

முதலதரம் mutal-taram, *n.* <id.+. See முதற்றரம்.

முதல்தீர்த்தம் mutal-tīrttam, *n.* <id. +. Honour of receiving holy water first in a congregation in a Visnu temple; திருமால் கோயிலில் கோஷ்டியில் முதன்முதலாகத் தீர்த்தம் பெறும் மரியாதை. *Vaisn.*

முதல்பிடி mutal-piṭi, *n.* <id.+. 1. Conductor of a chit fund; சீட்டுநிதி நடத்துவோன். *Tinn.* 2. Treasurer; பொக்கிஷதாரன்.

முதல்மரியாதை mutal-mariyātai, *n.*<id. +. First preference in doing the honours, as at a temple; கோயிலில் முதலியவற்றில் முதலாவதாகப் பெறும் உபசாரம்.

முதல்ரகம் mutal-rakam, *n.* <id.+ First sort, best grade; உயர்தரம். (C. G.)

முதல்ரதம் mutalratam, *n.* Corr. of முதல் ரகம்.

முதல்வஞ்சி mutal-vañci, *n.* <முதல்+. See முதுமொழிவஞ்சி. (புறநா. 37, முதற்குறிப்பு.)

முதல்வடி mutal-vaṭi, *n.* <id.+. 1. Oil obtained in the first distillation; முதலில் வடிக்கும் தைலம். *Loc.* 2. Alcohol obtained in the first distillation; முதலில் வடித்த சாராயம். (W.)

முதல்வர் mutalvar, *n.* <id. 1. Persons beginning with; முதலாயினர். முந்தை முதல்வர (பு. வெ. 1, 19). 2. Celestials; வானவர். (சது.)

முதல்வள்ளல்கள் mutal-vaḷḷalkaḷ, *n.* <id.+. The liberal chiefs of the first order whose bounty knows no limit, seven in number, viz., Cempiyaṉ, Kāri or Cakāri according to Aciriya nikaṇṭu, Virāṭaṉ, Niruti, Tuntumāri, Cakaraṉ, Naḷaṉ; வரையாது கொடுப்போராகிய செம்பியன், காரி அல்லது சகாரி (ஆ. நி.), விராடன், நிருதி, துந்துமாரி, சகரன், நளன் ஆகிய ஏழு வள்ளல்கள். (சூடா.)

முதல்வன் mutalvaṉ, *n.* <id. 1. One who is first, chief, head; தலைவன். மூவர்க்கு முதல்வனாரை (தேவா. 453, 2). 2. God, as the First Cause; எல்லாப்பொருட்குங் காரணனான கடவுள். ஞாலமூன்றடித்தாய முதல்வன் (கலித். 124). 3. King; அரசன். (திவா) 4. Father; தந்தை. தன் முதல்வனை பெருமபெயா (கலித். 75).

முதல்வன்சேய் mutalvaṉ-cēy, *n.* <முதல்வன்+. Skanda; முருகன். (உரி. நி.)

முதல்வன்வாக்கு mutalvaṉ-vākku, *n.* <id.+. The Āgamas; ஆகமம். (பிங்.)

முதல்வாடை mutal-vāṭai, *n.* <முதல்+. Block of fields nearest the source of irrigation; முதன்முதலிற் பாசனமாகும் வயல்கள். (W. G.)

முதல்வி mutalvi, *n.* Fem. of முதல்வன். Lady of first rank; mistress; தலைவி. (சூடா.) மனுஷ்யப பெண்களுக்கும் இவளே முதல்வி யென்ற வாறு (தக்கயாகப. 321, உரை).

முதல்வெண்குருத்து mutal-veṇ-kuruttu, *n.* <முதல்+வெண்-மை+. First sprout; முதலாவது தோன்றும் குருத்து. (பிங்.)

முதல்வேதம் mutal-vētam, *n.* <id.+. Ṛg Vēda, as the first Vēda; இருக்குவேதம். (பிங்.)

முதலவேர் mutal-vēr, *n.* <id.+. Tap-root; அடிவேர்

முதலக்கரம் mutal-akkaram, *n.* <id.+. The primary letters comprising the twelve vowels and the eighteen consonants; பன்னிருயிரெழுத்தும் பதினெண் மெய்யெழுத்தும். (சங். அக.)

முதலடி mutal-aṭi, *n.* <id.+. 1. Beginning; தொடக்கம். *Loc.* 2. First crop of the year; ஆண்டின் முதல் மகசூல். (C. G.)

முதலடிப்பருவம் mutalaṭi-p-paruvam, *n.* <முதலடி+. First ploughing season; உழவதற்குள்ள முதற்பருவம். *Tj.*

முதலவன் mutalavaṉ, *n.* <முதல். See முதல்வன். முதலவன் முதலிய முந்தையோர (கம்பரா. பள்ளிபடை. 50).

முதலற்றுப்போ-தல் mutal-aṟṟu-p-pō-, *v. intr.* <id.+. To be totally extinguished, as a family; to be eradicated; அடியோடழிதல். (W.)

முதலனுமானம் mutal-aṉumāṉam, *n.* <id.+. Direct inference of an effect from a root-cause, as that the rain-clouds will rain; முதற்காரணத்தைக்கொண்டு அனுமானிக்கை. (W.)

முதலாய் mutal-āy, *adv.* <id.+. Even; கூட: தண்ணீர முதலாய் இங்கே கிடையாது. (W.)

முதலாயிரம் mutal-āyiram, *n.* <id.+. The first of the four sections of Nālāyira-p-pirapantam; நாலாயிரப்பிரபந்தத்தில் முதலாவது பகுதி.

முதலாளி mutal-āḷi, *n.* <id.+. 1. Capitalist; மூலதனம் உள்ளவன். (W.) 2. Proprietor; சொந்தக்காரன். *Loc.* 3. Landlord; நிலமுடையவன். *Loc.* 4. Chief; president; responsible person; தலைவன். (W.)

முதலான mutal-āṉa, *adj.* <id.+ஆ⁶-. Beginning with; தொடக்கமாகவுடைய.

முதலி[1] mutali, *n.* <id. [K. *modaliga.*] 1. Head, chief; தலைவன். *எங்கண் முன் பெரு முதலி யல்லையோவென* (பெரியபு. கணம்ப். 177). 2. Saint, religious teacher; பெரியோர். *மூவர் முதலிகளுந் தேவாரஞ்செய்த திருப்பாட்டும்* (ஏகாம். உலா, 78). (ஈடு, 6, 1, 1.) 3. See முதலியார், 3. (E. T. I, 84.)

முதலி[2] mutali, *n.* cf. *முசலி*³. 1. Fragrant screw pine. See தாழை, 1. (*பரி. அக.*) 2. Sapodilla. See சீமை யிலுப்பை. *Loc.*

முதலிமை mutalimai, *n.* <*முதலி*¹. Headship; தலைமை. (Pudu. Insc. no. 361.)

முதலிய mutaliya, *adj.* <*முதல்*. See முதலான.

முதலியாண்டான் mutali-y-āṇṭāṉ, *n.* <*முதலி*¹+. 1. A Vaiṣṇava Ācārya, the chief disciple of Rāmānuja; இராமாநுஜாசாரியரின் சீடருள் பிரதானரான ஒரு வைணவாசாரியர். (*அஷ்டப. திருவரங்க ஊச.* 21). 2. A crown bearing the image of Rāmānuja's sandals, used in temples of Rāmānuja for blessing worshippers by placing it on their heads; வழிபடுவோர் தலையில் வைக்கப்படுவதும் இராமாநுஜரின் திருவடிநிலையுள்ளதுமான கிரீடம். *Vaiṣṇ.*

முதலியார் mutaliyār, *n.* <id. 1. See முதலி, 1. *முதலியார என்னவும் பணணி* (ஈடு, 4, 1, 7). (I. M. P. Tj. 1634.) 2. An honorific title bestowed by the Ceylon Government; இலங்கை யரசாங்கத்தார் வழங்கும் ஒரு பட்டப்பெயர். 3. A caste title of a sect of Vēḷāḷas, of Ceṅkuntar, and of a sect of Jains in the Tanjore District; வேளாளருள் ஒரு சாரார்க்கும் செங்குந்தருக்கும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஜைனருள் ஒரு சாரார்க்கும் உரிய பட்டப்பெயர்.

முதலில்வருஞ்சனி mutalil-varuñ-caṉi, *n.* <*முதல்*+. (Astrol.) The 10th nakṣatra. See ஆதியேழஞ்சனி. (*சூடா.*)

முதலீடு mutal-īṭu, *n.* <id.+. 1. Placing first; முதலில்டுகை. 2. That which is placed first; முதலிலிட்ட பொருள். 3. The first instalment; முதற் செலுத்துந் தொகை. 4. The first crop of the year; ஆண்டின் முதலறுவடை. *Loc.* 5. Capital invested in trade; வாணிகமுதல். (*சிலப். 9, 74, அரும்.*) 6. Repayment of principal amount of a loan; அசல்கடன்தொகைக்குப் பணஞ் செலுத்துகை. *கொடுபபதை முதலீடாக வைத்துக்கொள்ளாமை.*

முதலீற்று mutal-īṟṟu, *n.* <id.+. (W.) 1. First calving; முதன்முதலாக ஈனுகை. 2. Firstborn calf, firstling; தலையீற்றுக்கன்று

முதலு-தல் mutalu-, prob. 5 *v.* <id. *intr.* 1. To commence, begin, come first; முதலாதல். *முதலா வேன தம்பெயர முதலும* (தொல். எழுத. 66). 2. To have a beginning; தொடக்க முடையதாதல். *மூவா முதலா வுலகம்* (சீவக. 1) —*tr.* To have as the origin; to begin with; தலைமை உடைத்தாதல். *அகரமுதல வெழுத்தெல்லாம்* (குறள், 1).

முதலூழி mutal-ūḻi, *n.* <id.+. First yuga; கிருதயுகம். *முதலூழி யிண்டையவா* (திருக்கோ. 286).

முதலெழுஞ்சனி mutal-eḻuñ-caṉi, *n.* <id.+. See முதலில்வருஞ்சனி (W.)

முதலெழுத்து mutal-eḻuttu, *n.* <id +. (Gram.) See முதலக்கரம். (நன். 59, விருத்.)

முதலை[1] mutalai, *n.* cf. *musalī.* [M. *mutala.*] Crocodile; நீர்வாழும் பிராணிவகை. *நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை* (குறள், 495).

முதலை[2] mutalai, *n.* <*முதல்*. (சங். அக.) 1. Quill of a feather; இறகின் அடிக்குருத்து. 2. Prickly sesban. See செங்கிடை.

முதலைக்கண் mutalai-k-kaṇ, *n.* <*முதலை*¹ +. Protuberant eye, as of a crocodile; goggle-eye; முன்தள்ளிய விழி. *Loc.*

முதலைக்கோரை mutalai-k-kōrai, *n.* <id. +. A tall sedge, *Cyperus dubius*; கோரைவகை. (W.)

முதலைதள்ளு-தல் mutalai-taḷḷu-, *v. intr.* <id.+. To have bulging eyes; கண் வெளிப்பிதுங்குதல். *Loc.*

முதலைப்பூண்டு mutalai-p-pūṇṭu, *n.* <id. +. Alligator's nose, s. sh., *Polygonum barbatum*; பூடுவகை. (W.)

முதலோன் mutalōṉ, *n.* <*முதல்*. God, as the First Cause; கடவுள். *செஞ்சடை முதலோன்* (கம்பரா. நிகும்பலை. 142).

முதள் mutaḷ, *n.* cf. *முகிழ்*. Bud; மொக்கு. (*சங். அக.*)

முதளை mutaḷai, *n.* 1. See முதலை¹. (W.) 2. See முதலைப்பூண்டு. (*சங். அக.*)

முதற்கடவுள் mutaṟ-kaṭavuḷ, *n.* <*முதல்* +. The Supreme Being; பரதெய்வம்.

முதற்கடன் mutaṟ-kaṭaṉ, *n.* <id.+. 1. First duty; தலைமையான கடமை. 2. Advance

of money to ryots, agricultural loan; உழவுத் தொழிற்காக முன் கொடுக்கும் பணம். *Loc.*

முதற்கரு mutar-karu, *n.* <id.+. Brain-matter; மூளை. (அரு. அக.)

முதற்கருவி mutar-karuvi, *n.* <id.+. 1. See முதற்காரணம். 2. A kind of drum used to introduce music and dancing; ஆடல் பாடல்களின் தொடக்கத்தில் வாசிக்கும் மத்தளம். (சிலப. 3, 27, உரை.)

முதற்காரணகாரியம் mutar-kāraṇa-kāriyam, *n.* <id.+. Primary or material cause; காரியப்படும் காரணப்பொருள். (W.)

முதற்காரணம் mutar-kāraṇam, *n.* <id. +. Primary or material cause; காரியநிகழ்ச்சிக்கு இன்றியமையாத காரணம். (நன். 296, மயிலை.)

முதற்காரன் mutar-kāraṉ, *n.* <id.+. Capitalist; முதலாளி. (W.)

முதற்காலம் mutar-kālam, *n.* <id.+. 1. (Mus.) Slow measure in beating time, as the first or starting measure of a song; இசையின் விளம்ப காலம். 2. First pūjā in a temple in the morning; கோயிலிற் காலையிற்செய்யும் முதற் பூசை.

முதற்குறை mutar-kuṟai, *n.* <id.+. 1. (Gram.) Poetic licence which consists in the shortening of a word by one or more letters at the beginning, as *marai* for *tāmarai;* சொன் முதலில் எழுத்துக் குறைந்துவரும் செய்யுள்விகார வகை. (நன். 156, உரை.) 2. Initial defect or mistake; காரியத் தொடக்கத்திற்றோயுள்ள குறை. முதற்குறை முற்றுங்குறை. 3. Primary need; முதலாவதாயுள்ள தேவை.

முதற்கைகொடு-த்தல் mutar-kai-koṭu-, *v. intr.* <id.+. To show one's great love by taking in one's arms. See தலைச்கைதா-. (புறநா. 24, உரை.) (திருமுரு. 216, உரை.)

முதற்கொடி mutar-koṭi, *n.* <id.+. The first sprout of a creeper; இளந்தளிர். (W.)

முதற்கொண்டு mutar-koṇṭu, *adv.* <id. +. From, beginning with; தொடங்கி.

முதற்சங்கம் mutar-caṅkam, *n.* <id.+. The first of the three Sangams; முச்சங்கங்களுள் முதலாவது சங்கம்.

முதற்சீர் mutar-cīr, *n.* <id.+. (Poet.) Metrical foot of two syllables; ஈரசைச்சீர். (வீரசோ. யாப். 2.)

முதற்பக்கம் mutar-pakkam, *n.* <id.+ *pakṣa.* (Astrol.) The three *titi.* See நந்தை², 1. (பிங்.)

முதற்பட்சம் mutar-paṭcam, *n.* <id.+. First thing to be considered; முதலில் வைத் தெண்ணத்தக்கது. *Colloq.*

முதற்பா mutar-pā, *n.* <id.+. (Pros.) Veṇpā. See முற்பா. (பிங.)

முதற்பாதம் mutar-pātam, *n.* <id.+. 1. (Astron.) Time taken by a heavenly body to pass the first quarter of a *nakṣatra;* கிரகங்கள் நட்சத்திரத்தினது நாலுபாகங்களுள் முதற்காலில் செல்லுங் காலம். 2. Foreleg of cattle; வலது முன்னங்கால். 3. Rogue of the first order; முதல்தரமான போக்கிலி. *Colloq.*

முதற்பாவாடை mutar-pāvāṭai, *n.* <id. +. Chief servant; வேலைக்காரர் தலைவன். (I. M. P. Cg. 146.)

முதற்பெயர் mutar-peyar, *n.* <id.+. (Gram.) Name denoting an object in its entirety; அவயவியான முழுப்பொருளைக் குறிக்கும் பெயர். (நன். 281.)

முதற்பேர் mutar-pēr, *n.* prob. id.+. [M. *mutarper.*] Head peon; தலைமை வேலைக்காரன். *Nāñ.*

முதற்பேறு mutar-pēṟu, *n.* <id.+. (W.) 1. First-born child; தலைப்பிள்ளை. 2. First fruits; முதற்பலன்.

முதற்பொருள் mutar-poruḷ, *n.* <id.+. 1. God; கடவுள். 2. (Akap.) Nature of land and seasons; அகப்பொருட்குரிய நிலம்பொழுதுகளின் இயல்பு. (தொல். பொ. 4.) 3. Capital invested in a business; மூலதனம் (சங். அக.) 4. (Gram.) See முதற்பெயர். (தொல். சொல். 59, தெய்வச்.)

முதற்றரம் mutaṟṟaram, *n.* <id.+. 1. First time; முதற்றடவை. 2. First class or grade; that which is first rate; முதன்மையானது.

முதற்றிருவந்தாதி mutaṟṟiru-v-antāti, *n.* <id.+. A poem in Nālāyira-p-pirapantam by Poykai-y-āḻvār; நாலாயிரப் பிரபந்தத்தி லுள்ளதும் பொய்கையாழ்வாரால் இயற்றப்பட்டது மான அந்தாதிநூல்.

முதன்மடை mutaṉ-maṭai, *n.* <id.+. 1. Head of a water-channel; தலைவாய்க்கால். 2. Field near the head of an irrigation source; முதன்மடை பாயும் நிலம்.

முதன்மறிநிலை mutaṉ-maṟi-nilai, *n.* <id. +. (Rhet.) A figure of speech which consists in applying *cinai-p-peyar* instead of *mutar-peyar* and *vice versa;* சினைப்பெயர் முதற்கும் முதற் பெயர் சினைக்கும் வரும் அலங்காரம். (யாழ். அக.)

முதன்முதல் mutaṉ-mutal, *n.* <id.+. The very first time; ஆரம்பகாலம்.

முதன்முன்னம் mutaṉ-muṉṉam, *n.* <id. +. The very beginning; தொடக்கம். *அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே* (திவ். திருவாய். 2, 3, 6).

முதன்மை mutaṉmai, *n.* <id. Priority; superiority, supremacy; தலைமை. *கூறி முதன்மை* (கம்பரா. மந்தரை 1).

முதனடை mutaṉatai, *n.* <id.+நடை. (Mus.) Slow-measured song, one of the four varieties of *iyakkam*, q.v.; இயக்கம் நான்கனுள் மிகத்தாழ்ந்த செலவினையுடைய பாடல். (சிலப. 3, 67, உரை.)

முதனா mutaṉā, *n.* <id.+நா². Base or innermost part of the tongue; நாக்கின் அடிப் பாகம். *ஙகார முதனா அண்ணம* (தொல். எழுத. 89).

முதனாள் mutaṉāḷ, *n.* <id.+நாள். 1. The first *nakṣatra*. See அசுவினி. (சூடா.) 2. The first day; முதல் தினம். 3. Previous day; முந்தின தினம். (சங். அக.)

முதனிலை mutaṉilai, *n.* <id.+நிலை. 1. That which stands first; முதலில் நிற்பது. *முதனிலை மூன்றும்* (தொல். சொல். 230). 2. (Gram.) Root form; பகுதி. (நன். 144, சங்கர.) 3. Cause; காரணம். *ஆயிெட்டென்ப தொழிலின் முதனிலையே* (தொல். சொல். 112). 4. Outer door; தலைவாயில்.

முதனிலைத்தீவகம் mutaṉilai-t-tīvakam, *n.* <முதனிலை+. (Rhet.) A figure of speech in which a word used in the beginning of a sentence is understood in other parts also; ஒருசொல் கவியின் முதலில் நின்று குணமுதலிய பொருள் குறித்து ஏனையிடத்துஞ் சென்று பொருள் விளக்குந் தீவகவணிவகை. (தண்டி. 38.)

முதனிலைத்தொழிற்பெயர் mutaṉilai-t-toḻiṟpeyar, *n.* <id.+. (Gram.) Verbal noun formed from a verbal root without any suffix and without any variation of the root form, as *kuṟi;* தன்னியல்பின் மாறாத வினைப்பகுதியே தொழிற் பெயராக நிற்பது. (குறள், 117, உரை.)

முதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர் muta-ṉilai-tirinta-toḻiṟpeyar, *n.* <id.+. (Gram.) Verbal noun formed by modifying the initial letter of a verbal root as *kēṭu* from *keṭu;* வினைப் பகுதி முதலெழுத்து திரிந்துவருவதனால் தொழிற் பெயராய் நிற்பது.

முதனிலைவிளக்கு mutaṉilai-viḷakku, *n.* <id.+. (Rhet.) See முதனிலைத்தீவகம். (W.)

முதனிறம் mutaṉiṟam, *n.* A kind of black stone; மாங்கிசச்சிலை. (யாழ். அக.)

முதனினைப்பு mutaṉiṉaippu, *n.* <முதல +நினைப்பு. Mnemonic formed of initial syllables of stanzas of a poem or work; நூல் அல்லது உதாரணப் பாடல்களை நினைப்பூட்டும் அப்பாடல் களின் முதற்குறிப்புச் செய்யுள். *பாட்டின் முதனினைப் பாகுமன்றே* (காரிகை, ஒழிபி. ஈறுநசெய்யுள்).

முதனூல் mutaṉūl, *n.* <id.+நூல். 1. Original or primary work regarded as divine, one of three kinds of *nūl*, q.v.; நூல்வகை மூன்றனுள் பிறநூலைப் பின்பற்றாது இறைவனால் இயற்றப் பெற்றது. (தொல். பொ. 649.) 2. Source of a *vaḻi-nūl;* வழிநூலுக்கு மூலமாகவுள்ள நூல். (நன். 7, விருத.)

முதாம் mutām, *adj.* <U *mudām*. Permanent, constant; நிரந்தரமான (C. G.)

முதாம்சிப்பந்தி mutām-cippanti, *n.* <முதாம+. Permanent employee; நிரந்தரமான உத்தியோகஸ்தன். (C. G.)

முதார்சிங்கி mutārciṅki, *n.* Litharge. See மதார்சிங்கு. *Loc.*

முதார்மாடு mutār-māṭu, *n.* <முதாரி¹+. Milch cow almost dry; பால்மறுக்கு நிலையிலுள்ள பசு. *Loc.*

முதாரி¹ mutāri, *n.* <முது-மை+ஆ-. 1. Being old or ancient; முதுமையுறுகை. *முதாரிப் பாணை* (புறநா. 138). 2. Calf almost weaned; பால்மறக்குங் கன்று. (W.) 3. See முதார்மாடு. (சங். அக.) 4. That which is ripe; முற்றியது. *முதாரிக் காய்* (சிலப். 16, 24, அரும்.).

முதாரி² mutāri, *n.* <id.+prob. அரி. Bracelet; முன்கை வளையல். *முன்கை முதாரிப் பொளிகால* (குமா. பிர. முதுக. பன். 17).

முதாரு mutāru, *n.* See முதாரி¹, 2, 3. (W.)

முதாருப்பால் mutāru-p-pāl, *n.* <முதாரு +. Milk of a cow that is almost dry; கன்று பருத்து மறுக்குநிலையிலுள்ள பசுவின்பால். (W.)

முதிசம் muticam, *n.* <முதசொம். Ancestral property; பூர்வீகச்சொத்து. (J.)

முதிசல் mutical, *n.* Galangal. See அரத்தை. (சங். அக.)

முதிதபாவனை mutita-pāvaṉai, *n.* <*muditā*+. See முதிதை, 3. (மணி. 30, 253, உரை.)

முதிதம் mutitam, *n.* <*mudita*. See முதம். (சங். அக.)

முதிதை mutitai, *n.* <*muditā*. 1. Joy, delight, happiness; மகிழ்ச்சி. *அறிவருண் முதிதை*

(ஞானவா. வீதக. 62). 2. A virtue which cleanses the mind, one of four *citta-parikarmam* q v.; சித்தபரிகர்மம் நான்கனுளொன்றான மனத்தூய்மை. (பரிபா. 4, 1, உரை.) 3. A set mode of meditation practised by Buddhist ascetics to free themselves from anger; செற்றத்தை நீக்கும் பொருட்டுப் பௌத்தர்களாற் செய்யப்படும் தியானம். மைத்திரி கருணை முதிதை (மணி. 30, 256).

முதியகுழல் mutiya-kuḻal, *n.* A species of grass. See குதிரைவாலிப்புல். (தைலவ. தைல. 76.)

முதியம் mutiyam, *n.* A sticky plant that grows best in sandy places. See நாய் வேளை. (மலை.)

முதியவன் mutiyavaṉ, *n.* <முது-மை. [K. *muduka.*] 1. Brahmā; பிரமன். தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக (கலித். 2). 2. Elder, senior; மூத்தோன். மக்களுள் முதியவன் (கலித். 25). 3. Aged man; வயது முதிர்ந்தவன்.

முதியன் mutiyaṉ, *n.* See முதியவன். இளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றி (அகநா. 30).

முதியார்குழல் mutiyār-kuḻal, *n.* <முதியாள் +. See முதியார்கூந்தல். (சங். அக.)

முதியார்கூந்தல் mutiyār-kūntal, *n.* <id. +. Sita's thread. See அம்மையார்கூந்தல். *Loc.*

முதியாள் mutiyāḷ, *n.* <முது-மை. [K. *muduki.*] 1. Elderly woman; மூத்தவள். 2. Woman possessed by a spirit. See தேவராட்டி. (பிங்.) தெய்வ நிகழ் குறமுதியாள் சென்ற பின்பு (பெரியபு. கண்ணப்ப. 52).

முதியான் mutiyāṉ, *n.* <id. 1. See முதியவன். (சங். அக.) 2. A bird; பறவைவகை. (சங். அக.) 3. Full-grown calf; முதுகன்று. (யாழ். அக.)

முதியோர் mutiyōr, *n.* <id. Persons of ripe wisdom; அறிஞர்.

முதியோள் mutiyōḷ, *n.* <id. 1. Old woman; கிழப்பருவமடைந்தவள். 2. Goddess; பெண்தேவதை. முதியோள்கோட்டம் (மணி. 17, 88).

முதிர்-தல் mutir-, 4 *v.* [T. *muduru*, K. *mudu.*] *intr.* 1. To grow old; to have the qualities of age; இளமைத்தன்மை நீங்கி முற்றுதல். முதிராக் கிளவியள் (மணி. 22, 181). 2. To become mature; to grow ripe; பக்குவமாதல். கொணவூ . . . சூன் முதிர்பு (புறநா. 161). 3. To excel, surpass; to become satiated; to be saturated; நிறைதல். உறைமுதிரா நீரால் (திணைமாலை. 103). 4. To precede; முற்படுதல். முதிர்வினை (சிலப். பதி.). 5. To end, cease; ஒழிதல். கதிரொழிகாறும் கடவுட் டன்மை முதிராது (சிலப். 30, 66). 6. To become dry; உலர்தல். (சூடா.)—*tr.* To encompass, surround; சூழ்தல். தீவினை முதிர்வலை (சிலப். 16, 156).

முதிர்கஷாயம் mutir-kaṣāyam, *n.* <முதிர்-+. Strong decoction; வற்றக் காய்ந்த கஷாயம்.

முதிர்காடு mutir-kāṭu, *n.* <id. +. See முதையல், 1. (சூடா.)

முதிர்காற்று mutir-kāṟṟu, *n.* <id. +. Gale, strong wind; கடுங்காற்று. (W.)

முதிர்ச்சி mutircci, *n.* <id. 1. Maturity, ripened condition; பக்குவம். 2. Great age, old age; வயதின் முதுமை. 3. Excellence in learning or experience; முதுக்குறைவு. (திவா.) 4. Arrogance; செருக்கு. (J.)

முதிர்ச்சிக்காரன் mutircci-k-kāraṉ, *n.* <முதிர்ச்சி +. Arrogant man; செருக்குள்ளவன். (W.)

முதிர்ந்தகுறிஞ்சி mutirnta-kuṟiñci, *n.* perh. முதிர்-+. (Mus.) A melody-type; பண் வகை. (திவ். திருவாய். 1, 1, தலைப்பு.)

முதிர்ந்தவிந்தளம் mutirnta-v-intaḷam, *n.* perh. id. +. (Mus.) A secondary melody-type of the *kuṟiñci* class; குறிஞ்சியாழ்த்திறவகை. (பிங்.)

முதிர்ப்பு mutirppu, *n.* <id. 1. Perturbation; மனக்கலக்கம். (திவா.) 2. See முதிர்ச்சி, 1, 2. (யாழ். அக.)

முதிர்பிறை mutir-piṟai, *n.* <id. +. The second quarter of the waxing moon; சுக்கில பட்சத்துச் சதுர்த்தி முதல் அஷ்டமிவரையுள்ள சந்திரன். (W.)

முதிர்பு mutirpu, *n.* <id. [M. *mutirppu.*] See முதிர்வு. (சங். அக.)

முதிர்வு mutirvu, *n.* <id. 1. See முதிர்ச்சி, 1, 2. கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும் (தொல். பொ. 68). 2. Excess, plenty; மிகுதி. மான்மத முதிர்வுறக் கமழ்வன (கம்பரா. நகரப். 60).

முதிர்வேனில் mutir-vēṉil, *n.* <id. +. See முதுவேனில். (சங். அக.)

முதிரம்[1] mutiram, *n.* <*mudira.* Cloud; மேகம். (பிங்.)

முதிரம்[2] mutiram, *n.* A mountain belonging to the ancient chief Kumaṇaṉ; குமணனுக்குரிய ஒரு மலை. நல்லிசைக் குமணன் . . . முதிரத்தோனே (புறநா. 160, 13).

முதிரன் mutiraṉ, *n.* < *mudira*. 1. Libertine; தூர்த்தன். (*யாழ். அக.*) 2. Vile or wicked person; துர்ச்சனன். (W.)

முதிராப்பிண்டம் mutirā-p-piṇṭam, *n.* < *முதிர்-* + ஆ neg. +. Embryo; முற்றாத கருப்பம். (W.)

முதிரிமை mutirimai, *n.* < id. See முதுமை. (*யாழ். அக.*)

முதிரை mutirai, *n.* prob. *முதிர்-*. 1. Pulse or other leguminous plant; அவரை துவரை முதலாயின. *முதிரை வாலுன் வல்சி மழவர* (*பதிற்றுப்.* 55, 7). 2. Pigeon-pea, dholl; துவரம்பருப்பு. (பிங.) *முதிரையின் முழுத்த செய்யில* (*கம்பரா. நாட்டுப்.* 19). 3. East Indian satin-wood, m. tr., *Chloroxylon swietenia;* மரவகை. (W.)

முது mutu, *n.* < *முது-மை*. Vast knowledge; பேரறிவு. *முதுவா யிரவல* (*சிறுபாண.* 40).

முதுக்குடி mutu-k-kuṭi, *n.* < id. +. See முதுகுடி. *முரசு கடிப்பிகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்* (*மணி.* 1, 31).

முதுக்குறை[1]*-தல்* mutukkuṟai-, *v. intr.* < id + *உறை-*. To become ripe in wisdom; அறிவு மிகுதல். *முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ* (*குறள்*, 707).

முதுக்குறை[2] mutukkuṟai, *n.* < *முதுக் குறை-*. See முதுக்குறைவு. *முதுக்குறை நங்கை* (*சிலப.* 15, 202).

முதுக்குறைமை mutukkuṟaimai, *n.* < *முதுக்குறை*. See முதுக்குறைவு. *போற்றுயகளை நின்முதுக்குறைமை* (*கலித்.* 62).

முதுக்குறைவி mutukkuṟaivi, *n.* < id. Wise woman; பேரறிவுள்ளவள். *சிறுமுதுக்குறைவி . . . சேயிழைக் காற்றி* (*பெருங. மகத.* 22, 68).

முதுக்குறைவு[1] mutukkuṟaivu, *n.* < id. 1. Great wisdom; பேரறிவு. (பிங.) *ஏதிலார் யாதும் புகல விறைமகன் கோடுதொரீஇக் கொள்கை முதுக் குறைவு* (*குமர. பிர. நீதிநெறி.* 33). 2. Pubescence of girls; பெண் தெருளுகை. (W.)

முதுக்குறைவு[2] mutu-k-kuṟaivu, *n.* < *முது-மை* + *குறை-*. Innocence; பேதைமை. (சூடா.)

முதுகண் mutu-kaṇ, *n.* < id. +. Chief support; முக்கிய ஆதாரம். *முற்றிழை மகளிர்க்கு முதுக ணமென* (*பெருங. உஞ்சைக்.* 36, 198).

முதுகயம் mutu-kayam, *n.* < id. +. Sea; கடல். *முதுகயந் தீப்பட* (*திவ். பெரியதி.* 8, 5, 6).

முதுகன்றிருமல் mutu-kaṉṟu-irumal, *n.* < id. + *கன்று* +. Hoose, a disease incident to cattle, especially calves; கன்றுகட்கு வரும் நோய் வகை (M. L.)

முதுகன்று mutu-kaṉṟu, *n* < id. +. Weaned calf, பால்குடி மறந்த கன்று. (W.)

முதுகாஞ்சி mutu-kāñci, *n.* < id. +. 1. (Puṟap.) Theme of admonition and instruction by men of ripe wisdom to inexperienced youths; அறிவின்மிக்க மூத்தோர் அறிவில்லாத இளையோர்க்கு இளமைநிலையாமை முதலியவற்றை எடுத்து மொழியும் புறத்துறை. (*தொல். பொ.* 79, *உரை*) 2 A poem on the *mutukāñci* theme; முதுகாஞ்சித் துறை பற்றிய பிரபந்தவகை. (*சு. ரா.*)

முதுகாட்டுத்தரிசு mutu-kāṭṭu-t-tarícu, *n.* < *முதுகாடு* +. 1. Land left waste for over 15 years; பதினைந்து வருடத்துக்கு மேலாகச் சாகுபடி செய்யப்படாத நிலம். (W.) 2. Waste land used as a burial or cremation ground; சுடுகாட்டுக்காக விடப்பட்ட நிலம். *Loc.*

முதுகாடு mutu-kāṭu, *n.* < *முது-மை* +. 1. See முதையல். (*திவா.*) 2. Cremation or burial ground; சுடுகாடு. (*திவா.*) *முதுகாட்டிடை . . . நடமாடி* (*தேவா.* 773, 1).

முதுகால் mutu-kāl, *n.* < id. + *கால்*. Garden of betel vines more than a year old; ஓராண்டுக்கு மேற்பட்ட கொடிகளையுடைய வெற்றிலைத் தோட்டம். (*யாழ். அக.*)

முதுகால்வெற்றிலை mutu-kāl-veṟṟilai, *n.* < *முதுகால்* +. Betel leaf plucked from a full-grown creeper; முதிர்ந்த கொடியினின்று பறித்த வெற்றிலை. (C. G.)

முதுகிடு-தல் mutukiṭu-, *v. intr.* < *முதுகு*[1] +. To be defeated and flee; புறங்காட்டுதல். *முகில்வண்ணன் றனக்கஞ்சி முதுகிட்டோடி* (*கம்பரா. உத்தா. இராவணன் பிறப்பு.* 39).

முதுகு[1] mutuku, *n.* [M. *mudugu*.] 1. Back; the region of the spine; உடம்பின் பின் புறம். *முதுகிற் றைத்த வாளிகள்* (*கம்பரா. யுத்த. மந்திர.* 116). 2. Back portion; back, as of a chair; நாற்காலி முதலியவற்றின் பின்புறம். 3. Middle place; நடுவிடம். *தவள மாடத்தகன் முதுகு பற்றி* (*கல்லா.* 19, 22). 4. Ridge, mound; வரம்பு மேடு. *மிடைந்து வயல்திரிந்து முதுகு சரிந்தடைந்து* (*கல்லா.* 53, 33).

முதுகு[2] mutuku, *n.* [T. *mudugu*.] Coarseness, grossness; முருடு. (W.)

முதுகுகாட்டு-தல் mutuku-kāṭṭu-, *v. intr.* < *முதுகு*[1] +. See முதுகிடு-.

முதுகுகாண்(ணு)-தல் mutuku-kāṇ-, v. tr. <id.+. To defeat; தோல்வியுறச்செய்தல். இந்திரன் முதுகுகண்ட வீராவாண்ற கேயச சொன்ஞன் (கம்பரா. இலங்கைகாண். 5).

முதுகுகொடு-த்தல் mutuku-koṭu-, v. intr. <id.+. 1. See முதுகிடு-. போர்க்களத்தே சென்று முதுகுகொடாமல (பட்டினப். பக். 538, உரை). 2 To help, assist; துணைசெய்தல். (W.) 3. To allow one to mount, as a riding horse, etc.; குதிரை முதலியன தன்மேலேற இடங்கொடுத்தல். *Loc.* 4. To carry a person on one's back, as a punishment or in a game; விளையாட்டாகவும் தண்டனையாகவும் முதுகிற் பிறனைத் தூக்கிச் சுமத்தல். *Loc.*

முதுகுச்சுண்ணம்பு mutuku-c-cuṇṇāmpu, n. <முதுகு² +. Coarse chunam; மணல் மிகுதியாய்ச் சேர்ந்த சுண்ணும்பு. (C. E. M.)

முதுகுடி mutu-kuṭi, n. <முது-மை+. Ancient and respectable family, as of warriors; தொன்றுதொட்டு வரும் குடி. முதுகுடி மகட்பாடஞ்சிய மகட் பாலானும (தொல். பொ. 79).

முதுகுத்துணி mutuku-t-tuṇi, n. <முதுகு² +. Coarse cloth; முருட்டுச்சீலை. (C.E.M.)

முதுகுதாங்கி mutuku-tāṅki, n. <முதுகு¹ +. Support to lean back on, as in a palanquin, in a chair or on a pial; சார்மணை. (W.)

முதுகுநீர்குத்தல் mutuku-nīr-kuttal, n. <id.+நீர்¹ +. See முதுகுநீர்ச்சடங்கு. *Cempaṭava.*

முதுகுநீர்ச்சடங்கு mutuku-nīr-c-caṭaṅku, n. <id.+id.+. A purificatory ceremony of pouring water upon the back of a woman in her first pregnancy; முதுகில் நீருற்றிச்செய்யுஞ் சீமந்தச் சடங்கு. (W.)

முதுகுநூல் mutuku-nūl, n. <முதுகு² +. Coarse yarn, opp. to *caṇṇa-nūl;* முருட்டு நூல். (W.)

முதுகுநெளி-த்தல் mutuku-neḷi-, v. intr. <முதுகு¹ +. To shirk work; to be indolent; வேலைக்குச் சோம்புதல். *Colloq.*

முதுகுப்பிடிப்பு mutuku-p-piṭippu, n. <id.+. Sprain of the back; முதுகில் வலியுண்டாக்கும் வாயுநோய்வகை. (M. L.)

முதுகுப்பிளவு mutuku-p-piḷavu, n. <id. +. See முதுகுப்பிளவை. (M. L.)

முதுகுப்பிளவை mutuku-p-piḷavai, n. <id.+. Carbuncle appearing on one's back; முதுகிலுண்டாம் இராசபிளவை. (W.)

முதுகுமண்காட்டு-தல் mutuku-maṇ-kāṭṭu-, v. tr. <id.+. To defeat in wrestling; மற்போரில் தோல்வியுறச்செய்தல். *Loc.*

முதுகுமண்கொடு-த்தல் mutuku-maṇ-koṭu-, v. intr. <id +. To be defeated in wrestling; மற்போரில் தோல்வியுறுதல். *Loc.*

முதுகுமுள் mutuku-muḷ, n. <id.+. See முதுகெலும்பு. (W.)

முதுகுமுள்ளணைதசை mutuku-muḷ-l-aṇai-tacai, n. <id.+. A muscle, *Semispinalis dorsi;* முதுகெலும்பினை யடுத்துள்ள தசை. (W.)

முதுகுரவர் mutu-kuravar, n. <முது-மை +. Parents; தாய்தந்தையர். எமமுதுகுரவ ரென்னுற்றனா கொல் (சிலப. 16, 60).

முதுகுருகு mutu-kuruku, n. <id.+. An ancient poem of the first Saṅgam, not now extant; தலைச்சங்கத்து இறந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்று. (இறை. 1, உரை, 4.)

முதுகுன்றம் mutu-kuṉṟam, n. <id.+. Viruttācalam, a Śiva shrine in the South Arcot district; தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ள விருத்தாசலம் என்ற சிவதலம். முததாறு . . . நித்திலம் வாரிக்கொழிக்கு முதுகுன்றமே (தேவா. 981, 1).

முதுகுன்று mutu-kuṉṟu, n. <id.+. See முதுகுன்றம். முததாறு வநதடி வீழ்தரு முதுகுன்றடைவோமே (தேவா. 978, 1).

முதுகெலும்பு mutukelumpu, n. <முதுகு¹ +. Back-bone, vertebral column, spine; முதுகின் நடுவில் நீளமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் எலும்புத்தண்டு. (W.)

முதுசாயம் mutu-cāyam, n. <முது-மை +. Deep dye; அழுத்தமான சாயம். (W.)

முதுசார்வு mutu-cārvu, n. <id.+. Palmyra or talipot leaves next to *iḷañ-cārvu;* இளஞ்சார்வை யடுத்திருக்கும் பனையோலை. (J.)

முதுசூரியர் mutu-cūriyar, n. <id.+சூரி². One of the two poets known as Iraṭṭai-p-pulavar; இரட்டைப்புலவருள் ஒருவர். (தமிழ்நா. 113, தலைக்குறிப்பு.)

முதுசொம் mutu-com, n. <id.+. See முதுபொருள். (J.)

முதுசொல் mutu-col, n. <id.+. See முதுமொழி, 1. தம்பானை சாய்ப்பற்ருரென்னு முதுசொல்லும் (திருவிசை. வேணுட். 2). (திவா.)

முதுதரிசு mutu-tarícu, n. <id.+. See முதுகாட்டுத்தரிசு, 2. *Nāñ.*

முதுதலை mutu-talai, *n.* <id.+. Lower end of the trunk or stem of a tree, as hardened by growth, dist fr. *ilan-talai;* மரத்தின் முற்றிய அடிப்பாகம். *மரமிசைக்கும்போது முதுதலை கீழாகவும் இளந்தலை மேலாகவும்* (சாவா. சிற். 68).

முதுதவம் mutu-tavam, *n.* <id.+. Penance performed in previous birth or long ago in this birth; முற்பிறப்பிலோ இப்பிறப்பில் முன்போ செய்த தவம். (W.)

முதுநாரை mutu-nārai, *n.* <id.+. An ancient poem of the first Saṅgam, not now extant; தலைச்சங்கத்து இறந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்று. (இறை. 1, உரை, 4.)

முதுநிலம் mutu-nilam, *n.* <id.+. 1. Brackish ground; களர் நிலம். (பிங்.) 2. Large extent of barren ground; பெரும் பாழ்நிலம். (W.) 3. Desert tract; பாலை. (யாழ். அக.)

முதுநீர் mutu-nīr, *n.* <id.+. See முன்னீர். *சுடரபடு முதுநீரில்* (திவ். பெரியதி. 8, 5, 5).

முதுபயிர் mutu-payir, *n.* <id.+. 1. Full-grown crop; முற்றிய பயிர். (W.) 2. Tree full-grown and ready to bear fruit; கனிதரக்கூடிய மரம். (W.) 3. See முதுகால். *Loc.*

முதுபாலை mutu-pālai, *n.* <id.+. (Puṟap.) Theme of a lonely woman bewailing the loss of her husband in a desert; கணவனை இழந்த தலைவி காட்டில் தனிநின்று புலம்புவதைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 79.)

முதுபாழ் mutu-pāḻ, *n.* <id.+. See முதுநிலம். *முதுபாழ் பெயல்பெய்தன்ன* (புறநா. 381).

முதுபுண் mutu-puṇ, *n.* <id.+. Festering sore; நெடுநாட் புண். *மெய்ப்படு முதுபுண் ணுடையான்* (சீவக. 2881).

முதுபெண்டு mutu-peṇṭu, *n.* <id.+. 1. Woman between the ages of 32 and 40. See பேரிளம்பெண், 1. 2. Woman past menstruation; சூதகநீங்கிய பெண். 3. Old woman; வயதானவள்.

முதுபொருள் mutu-poruḷ, *n.* <id.+. Ancestral property; பிதிரார்ச்சிதச் சொத்து. *ஒரு முதலாகி முதுபொருளாயிருந்த தனங்களும்* (பட்டினத். உடற்கூற்றுவ. 11).

முதுமக்கட்சாடி mutumakkaṭ-cāṭi, *n.* <முதுமக்கள்+. See முதுமக்கட்டாழி. *முதுமக்கட் சாடி வகுத்த தராபதியும்* (விக்கிரம. உலா). (தக்கயா கப். 376, உரை.)

முதுமக்கட்டாழி mutumakkaṭṭāḻi, *n.* <id.+. 1. A large earthen jar wherein corpses of warriors were interred in ancient times; முற்காலத்து இறந்த வீரர் உடல்களை இட்டு வைக்குஞ் சாடிவகை. (புறநா. 256, உரை.) 2. A large pot into which Ājīvaka ascetics enter for performing penance; ஆசீவக முனிவர் புக்கிருந்து நோற்கும் பெருந்தாழிவகை. 3. A large earthen jar in which persons were kept and looked after in their extreme old age; மிகவும் வயது முதிர்ந்தவர்களை வைத்துப் பாதுகாக்குஞ் சாடிவகை.

முதுமக்கள் mutu-makkaḷ, *n.* <முது-மை +. Elders, aged persons; வயதுசென்றோர். *நரை முதுமக்க ளுவப்ப* (பழமொழி).

முதுமகள் mutu-makaḷ, *n.* <id.+. See முதுபெண்டு. *பாாப்பன முதுமகள* (பொருந. இலா வாண. 3, 30).

முதுமகன் mutu-makaṉ, *n.* <id.+. 1. Man of advanced years; வயது சென்றவன். *புரைநு புள்ளுரைத்த முதுமகன்* (பொருந. உரைக். 56, 231). 2. Man past the age of thirty; முப்பதுக்கு மேற்பட்ட பிராயமுள்ளவன். (பன்னிருபா. 232.) 3. The planet Saturn; சனி (பிங்.) *முதுமகனும் மோனவு மொன்பா னிற்கில்* (சினேந். 272).

முதுமரம் mutu-maram, *n.* <id.+. Banyan. See ஆல்[1], 2. *பறவை . . . மகறவைற முதுமரத* (குறுந். 352).

முதுமுறை mutu-muṟai, *n.* <id.+. Seniority in age; மூத்த முறைமை. *முதல்வற்கு முதுமுறைய பாலன்ன மேனியான்* (கலித். 124).

முதுமூப்பு mutu-mūppu, *n.* <id.+. Ripe old age; மிகமுதிர்ந்த வயது. *முதுமூப்பாய மக்களை* (திருவிளை. எல்லாம்வல்ல. 9).

முதுமை mutumai, *n.* <மூ-. [T. *mudimi*, M. *muduma.*] 1. Antiquity, oldness; பழமை. (பிங்.) 2. Old age; மூப்பு. *இளமை கழிந்த பின்றை முதுமை யெய்தி* (மணி. 4, 107). 3. See முதுமொழி, 1. (சூடா.) 4. Maturity; முற்றின தன்மை. (பிங்.) 5. See முதுகாஞ்சி. *கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்* (தொல். பொ. 79).

முதுமொழி mutu-moḻi, *n.* <முது-மை+. 1. Proverb, old saying; பழமொழி. (தொல். பொ. 489.) 2. Words of wisdom; அறிவுரை. *முது மொழி கூற முதல்வன் கேட்டு* (மணி. 25, 119). 3. Poems of ancient poets; சான்றோர் செய்யுட்கள். *செவி செறுவாக முதுமொழி நீரா* (கலித். 68). 4. The Vēdas; வேதம். *முன்னை மரபின் முதுமொழி முதல்வ* (பரிபா. 3, 47). 5. The mystic syllable *ōm;* பிரணவம். *அந்தணர் முதுமொழி நினைவார்* (கலித். 126). 6. Tiru-k-kuṟaḷ; திருக்குறள். (வள்ளுவமா. 31.)

முதுமொழிக்காஞ்சி mutumoḻi-k-kāñci, *n.* <முதுமொழி+. 1. (Puṟap.) Theme of wise men giving instruction on *aṟam, poruḷ* and

inpam to the people at large; அறிவுடையோர் அறம்பொருளின்பங்களைப் பலரும் அறியச் சொல்லும் புறத்துறை. (பு. வெ. 10, காஞ்சிப. 1.) 2. An ancient didactic poem of 100 verses by Kūtalūr-kiḻār, one of *patiṉeṉ-kīḻ-k-kaṇakku*, q.v.; பதினெண்கீழ்க்கணக்கு ளொன்றானதும் கூடலூர்கிழார் இயற்றியதுமான நீதிநூல்.

முதுமொழிவஞ்சி mutu-moḻi-vañci, *n.* < முதுமை + மொழி- +. (Puṟap.) Theme of a son describing the heroic acts of his father; மகன் தகப்பனுடைய வீரச்செயலைக்கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 3, 13.)

முதுவர் mutuvar, *n.* < id. 1. Elders, old persons; மூத்தோர். *தமராகிய முதுவர்* (கந்தபு. வள்ளியம. 43). 2. Persons of ripe wisdom; men of experience; ஞான முதலியவற்றின் மிக்கோர். *முதுவருண் முந்து கிளவாச்செறிவு* (குறள், 715). (பிங்.) 3. Counsellors; மந்திரிகள். (பிங்.) 4. See முதுவோர், 3. (W.) 5. A hill tribe; ஒருசார் மலைச்சாதியார். (E. T. v, 86.)

முதுவல் mutuval, *n.* < id. That which is time-worn; பழமையாற் பழுதானது. *Loc.*

முதுவானாள் mutuvāṉāḷ, *n.* < id. +. See முதுவர், 5. (E. T. v, 86.)

முதுவு mutuvu, *n.* See முதுகு². (W.)

முதுவெழுத்து mutu-v-eḻuttu, *n.* < முதுமை +. Settled, well-formed handwriting; தேறின எழுத்து. (W.)

முதுவேனில் mutu-vēṉil, *n.* < id. +. Summer, the months of Āṉi and Āṭi, as the season of extreme heat, one of six *paruvam*, q.v.; பருவம் ஆறனுள் ஆனி ஆடி மாதங்களாகிய கோடைக்காலம். (பிங்.)

முதுவோர் mutuvōr, *n.* < id. 1. See முதுவர், 1, 2, 3. 2. The great; the elders, as king, teacher, mother, father, elder brother; அரசன் உபாத்தியாயன் தாய் தந்தை அண்ணன் முதலிய பெரியோர்கள். *முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை* (சிறுபாண். 231). 3. Poets; புலவர். (திவா.)

முதை mutai, *n.* < id. 1. See முதைப்புனம். (பிங்.) *முதைச் சுவற்கலித்த முற்றுரு வரும புனம்* (குறுந். 204). 2. Mistletoe berry-thorn. See சங்கஞ்செடி. (பரி. அக.)

முதைப்புனம் mutai-p-puṉam, *n.* < முதை +. 1. Ground long under cultivation, dist. fr. *itai-p-puṉam*; பழங்கொல்லை. (திவா.) 2. Ground cleared and prepared for tillage; சாகுபடிக்குரியதாகத் திருத்திய பூமி. (W.)

முதையல் mutaiyal, *n.* < id. 1. Wild jungle; ancient forest; பழங்காடு. (சூடா.) *விதையா கொன்ற முதையற் பூழி* (நற். 121). 2. Mustard; கடுகு. (சங். அக.)

முந்தல்¹ muntal, *n.* < முந்து-. 1. Being first or before; முற்படுகை. *Colloq.* 2. Projection, promontory; முனை. (W.)

முந்தல்² muntal, *n.* perh. மூன்று. Junction of three roads; முச்சந்தி. (யாழ். அக.)

முந்தன் muntaṉ, *n.* < முந்து-. God, as the First Being; கடவுள். *முந்தனை யான்மா வென்றும்* (சி. சி. 4, 28).

முந்தாங்கி mun-tāṅki, *n.* < முன்¹ + தாங்கி. *Loc.* 1. A kind of saree striped lengthwise; நீளத்திற் கோடிட்ட மகளிர் சீலைவகை. 2. Keeper, ring that keeps another on the finger or toe; விரலாழிக்கு முன்னிடும் வளையம். 3. Axle-ring of a cart; வண்டிச்சக்கரங் கழலாமைப் பொருட்டு அதன் முன் இடும் வளையம்.

முந்தாணி muntāṇi, *n.* Corr. of முந்தானை. (W.)

முந்தாநாள் muntā-nāḷ, *n.* < முந்து- + ஆ- +. Day before yesterday; நேற்றை என்று விவகரிக்கப்படுவதற்கு முந்திய நாள். *முந்தாநாளிரவு கண்ட கனா* (விறலிவிடு. 501).

முந்தானை mun-tāṉai, *n.* See முன்றானை.

முந்தானைபோடு-தல் muntāṉai-pōṭu-, *v. intr.* < முந்தானை +. See முன்றானைவிரி-. *Loc.*

முந்தானைவிரி-த்தல் muntāṉai-viri-, *v. intr.* < id. +. 1. See முன்றானைவிரி-. 2. See முந்திவிரி-, 2. *Loc.*

முந்தி munti, < முந்து-. *n.* 1. Front; முன்னிடம். 2. See முந்தானை. *பொதுமாதர் முந்தியே தொடு மிடங்கள்* (குற்று. தல. மந்தமா. 21).—*adv.* Some time before; முற்காலம். *முந்தி வானோர்கள் வந்து* (தேவா. 477, 8).

முந்திசினோர் munticiṉōr, *n.* < id. The ancients; முன்னோர். *இலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசினோரே* (பதிற்றுப். 69, 17).

முந்தியவட்டி muntiya-vaṭṭi, *n.* < id. +. Interest taken in advance at the time of the loan; கடன்கொடுக்கும்போது முன்னதாகப் பிடித்துக் கொள்ளும் வட்டி. (C. G.)

முந்திரி¹ muntiri, *n.* The fraction $\frac{1}{320}$; ஹ என்ற குறியுள்ள பின்னவெண். *முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல்* (நாலடி, 346).

முந்திரி[2] muntiri, n. [T. muntamāmiḍi, M. mundiri.] 1. Cashew tree, s. tr., *Anacardium occidentale;* மரவகை. 2. cf. *mṛdvīkā.* See முந்திரிகை[2], 1. (W.)

முந்திரிக்கொட்டை muntiri-k-koṭṭai, n. <முந்திரி[2] +. 1. Cashew-nut; முந்திரியின் விதை. 2. Presumptuous person, one who pokes his nose into other's affairs; அனுவசியமாக எதிலும் தலையிடுபவன். *Loc.*

முந்திரிகை[1] muntirikai, n. See முந்திரி[1]. *காணியே முந்திரிகை* (தொல். எழுத். 164, உரை).

முந்திரிகை[2] muntirikai, n. 1. cf. *mṛd-vīkā.* Common grape vine; திராட்சை *முந்திரிகைப் பழச்சோலைத் தேன்* (சீவக. 3063). 2. See முந்திரி[2], 1. *Loc.*

முந்திரியணா muntiri-y-aṇā, n. <முந்திரி[1] +. One anna; ஓர் அணா. *Chetti.*

முந்திவிரி-த்தல் munti-viri-, v. intr. <முந்தி +. *Loc.* 1. See முன்றானைவிரி-. 2. To unfold or spread one's cloth to receive alms; பிச்சை வாங்கத் துணிவிரித்தல்.

முந்து[1]-தல் muntu-, 5 v. intr. [K. mundu.] 1. To rise up; மேலெழுதல். *முந்துவளி தோன்றி* (தொல். எழுத். 83). 2. To go fast; விரைதல். *முந்தா நின்ற வேட்கை* (ஞானவா. சுக்கி. 7). 3. To come in front; to advance; to meet; எதிர்ப்படுதல். *முந்தினனருமறைக் கிழவன்* (கம்பரா. தாடகை. 28). 4. To be prior in time, place, etc.; காலம் இடம் முதலியவற்றால் முற்படுதல். *முந்து வருண் முந்துகிளவாச் செறிவு* (குறள், 715). 5. To take precedence; to take the lead; to be first; முதன்மையாதல். *அவையில் முந்தி யிருப்பச்செயல்* (குறள், 67). 6. To surpass, excel; சிறந்தல். 7. To be old; to be long-standing; பழமையாதல்.

முந்து[2] muntu, n. <முந்து-. 1. Antiquity; முற்காலம். *முந்துறை சனகனுகி* (கந்தபு. மேருப. 10). 2. Priority; முன்பு. 3. Beginning; ஆதி. *முந்துநடுவு முடிவு மாகிய . . . சேவடியானே* (திருவாச. 18, 5).

முந்து[3] muntu, n. A kind of white heron; வெண்ணாரை. (அக. நி.)

முந்துநூல் muntu-nūl, n. <முந்து +. The Vedas; வேதம். *முந்துநூலு முப்புரிநூலு முன்னீந்த வந்தணாளன்* (திவ். பெரியதி. 6, 5, 7).

முந்துறு[1]-தல் munturu-, v. intr. <முந்து +உறு[1]-. 1. To be in front, as of a person; முன்னிலையாதல். *மொய்வளைத்தோளி முந்துற மொழிந்தன்று* (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 1, கொளு). 2. To be first; to be in advance; to precede; முற்படுதல். *இல்லைகளு முந்துருத வினை* (பழமொ. 12).

முந்துறு[2]-த்தல் munturu-, v. <id. + உறு[2]-. tr. 1. To cause to appear; தோற்றுவித்தல். *நோய் முந்துறுத்து நொதுமலர் மொழியல்* (அகநா. 39). 2. To show, assume; காட்டிக்கொள்ளுதல். *பற்று மாக்களிற் பரிவு முந்துறுத்து* (புறநா. 29). 3. To disclose in one's presence, ஒருவன் முன்னிலையில் அறிவித்தல். *வேட்கை முந்துறுத்தல்* (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 1) —intr. To begin with; முதலாதல். *அசைசமு நாலு யடலு முந்துறுத்த* (தொல். பொ. 99).

முந்தூழ்[1] muntūḻ, n. Spiny bamboo; மூங்கில். (திவா.) *முந்தூழ் வேலிய மலை* (சிறுபா. 239).

முந்தூழ்[2] muntūḻ, n. <முந்து + ஊழ். Fate, destiny; பழவினை. (W.)

முந்தை[1] muntai, <முந்து-. n. [T. mundu, K. munde.] 1. Antiquity; பழைமை. (பிங்.) 2. The past, former time, முற்காலம். *முந்தைத் தானே கேட்டவாறே* (சீவக. 545). 3. Ancestor; முன்னோன். *அந்தணா . . . தந்தை தாயென் றிவர்கரு . . . முந்தைவழி நின்று* (பு. வெ. 9, 33).—adv. In front of; முன். *வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பவன்* (புறநா. 10).

முந்தை[2] muntai, n. cf. மொந்தை. [T. munta, K. munde.] A small vessel; சிறுபாத்திர வகை. (W.)

முந்தைநாள் muntai-nāḷ, n. <முந்தை[1] +. 1. Day before yesterday. See முந்தாநாள். (W.) 2. See முந்தை[1], 2.

முந்நாடி mu-n-nāṭi, n. <மூன்று +. The three tubular organs of breath. See நாடி[2], 1.

முந்நீர் mu-n-nīr, n. <id. +. [T. munnīru, K. munnīr.] Sea, as having the three qualities of forming, protecting and destroying the earth, or as consisting of three waters, viz., river water, spring water and rain water; [பூமியை ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்ற மூன்று தன்மைகளையுடையது; அல்லது ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மழைநீர் என்ற மூன்று நீர்களை உடையது] கடல். *முந்நீர் விழவி னெடியோன்* (புறநா. 9).

முந்நூல் mu-n-nūl, n. <id. +. 1. The sacred thread, as containing three strands; பூணூல். *மார்பிடை முந்நூல் விளையார் முன்னர்* (மணி. 13, 23). 2. Woman's necklace, as having three strands; மகளிர் கழுத்தணிவகை. *Loc.*

முந்நூற்றுநாலு mu-n-nūṟṟu-nālu, n. <முந்நூறு +. A game of cards; சீட்டாட்டத்தில் ஒருவகை.

முந்நூறு mu-n-nūṟu, n. <மூன்று+. The number 300; மூன்று நூறு. முந்நூறூரதே தண் பறம்பு நன்னாடு (புறநா. 110).

முப்தி muptı, n. Muhammadan law-officer. See முப்தீ. (W.)

முப்பகை mu-p-pakai, n. <மூன்று+. 1. The three evil qualities of the soul, viz., *kāmam, vekuḷi, mayakkam;* ஆன்மாவைக் கெடுக்கின்ற மூன்று குற்றங்களாகிய காமம் வெகுளி மயக்கம். முப்பகைவென்றார் (கம்பரா. காமு. 26). 2. The three enemies of mankind, viz., *picācu, ulaku, uṭal;* பிசாசு உலகு உடலாகிய மனிதனது மூன்று விரோதிகள். (சது.)

முப்பத்தாறாயிரப்படி muppattāṟāyira-p-paṭi, n. <முப்பது+ஆறு+. A commentary on Tiruvāymoḻi. See ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம்.

முப்பத்திமண்டபம் mu-p-patti-maṇṭa-pam, n. <மூன்று+பத்தி+. Pillared hall containing four rows of pillars, as having three vestibules; மூன்றுபத்திகளுள்ள மண்டபம்.

முப்பத்திரண்டறம் mu-p-pattiran-ṭaṟam, n. <முப்பது+இரண்டு+. Thirty-two kinds of charity, viz., *ātular-cālai, ōtuvārk-kuṇavu, aṟucamayattōrkkuṇavu, pacuvukku-vāy-uṟai, ciṟai-c-cōṟu, aiyam, naṭai-t-tiṉpaṇ-ṭam, maka-c-cōṟu, maka-p-peṟuvittal, maka-vaḷarttal, maka-p-pāl, aṟavai-p-piṇañ-cuṭutal, aḻintōrai-niṟuttal, vaṇṇār, nāvitar, vatuvai, pūṇūl, nōy-maruntu, kaṇṇāṭi, nāḷōlai, kaṇ-maruntu, talaikkeṇṇey, peṇ-pōkam, aṭṭūṇ, piṟar-aṟaṅkāttal, taṇṇīr-p-pantar, maṭam, taṭam, kā, ā-v-uriñcu-naṭutaṟi, ēṟu-viṭuttal, vilai-y-uyir-koṭuttu-k-kolai-y-uyir-mīṭṭal;* ஆதுலர்சாலை, ஓதுவார்க்குணவு, அறுசமயத்தோர்க்குணவு, பசுவுக்கு வாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், நடைத்தின்பண்டம், மகச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவளர்த்தல், மகப்பால், அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், அழிந்தோரைநிறுத்தல், வண்ணார், நாவிதர், வதுவை, பூணூல், நோய் மருந்து, கண்ணாடி, நாளோலை, கண்மருந்து, தலைக் கெண்ணெய், பெண்போகம், அட்டூண், பிறரறங் காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தர், மடம், தடம், கா, ஆவுரிஞ்சுநடுதறி, ஏறுவிடுத்தல், விலையுயிர்கொடுத்துக் கொலையுயிர்மீட்டல் என்னும் முப்பத்திரண்டுவகையான அறம். (திவா. Mss.)

முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் mu-p-pattu-mukkōṭi-tēvar, n. <id.+மூன்று+கோடி³+. 1. See முப்பத்துமூவர். செருக்கொண்ட முப்பத்துமுக் கோடிதேவருஞ் சேனையுமே (அஷ்டப். திருவரங்கத்து மா. 64). 2. Hindu gods numbering thirty-three crores; முப்பத்துமூன்றுகோடியாகக் கணக்கிடப்படும் தேவர்கள். (தக்கயாகப். 183, உரை.)

முப்பத்துமுத்தேவர் mu-p-pattu-mu-t-tēvar, n. <id.+id.+. See முப்பத்துமூவர். (திவா.) அதிதி புதல்வராய முப்பத்துமுத்தேவர் (தக்கயாகப். 16).

முப்பத்துமூவர் mu-p-pattu-mūvar, n. <id+. The 33 celestials in four groups, viz., *aṣṭa-vacukkaḷ, ēkātaca-ruttirar, tuvāta-cātittar, accuvini-tēvar;* அஷ்டவசுக்கள் ஏகாதச ருத்திரர், துவாதசாதித்தர், அசுவினிதேவர் இருவர் ஆக முப்பத்துமூன்று தேவர். (பிங.) முப்பத்து மூவரம ரர்க்கு (திவ். திருப்பா. 20).

முப்பதம் mu-p-patam, n. <மூன்று+. The formula *tat-tuvam-aci*, as comprising three words; 'தத்துவமசி' என்னும் வாக்கியம். முப்பதப் போதாந்தமான பிரணவத்துள் (திருமந். 225)

முப்பது mu-p-patu, n. <id.+பத்து. Thirty; மூன்றுபத்து. (திவ். திருப்பா. 30.)

முப்பதுநோன்பு muppatu-nōṉpu, n. <முப்பது+. 1. Fast observed by Muhammadans daily in the month of Ramzān; ரம்ஸான் மாதத்திற் முகம்மதியர் பிரதிதினமும் கொண்டாடும் விரதம். *Colloq.* 2. Ceremonial observance practised by newly married Telugu girls in Tamil districts, as lasting for 30 days from the date of marriage; தமிழ் நாட்டில் வசிக்கும் தெலுங்கரில் மணம்பெற்ற நாள்முதல் பெண்கள் 30 நாள் நோற்கும் நோன்புவகை. *Loc.*

முப்பலம் mu-p-palam, n. See முப்பலை. (W.)

முப்பலை mu-p-palai, n. cf. *triphalā.* The three myrobalans. See திரிபலை. (யாழ். அக.)

முப்பழம் mu-p-paḻam, n. <மூன்று+. 1. The three fruits. See முக்கனி. (சிலப். 6, 76, உரை.) (சூடா.) 2. The three myrobalans. See திரிபலை. முப்பழ நீரபளிங்களோடு (சீவக. 2356).

முப்பாட்டன்¹ mu-p-pāṭṭaṉ, n. <முன்¹+பாட்டன். Great-grandfather; பாட்டனுக்குத் தந்தை.

முப்பாட்டன்² mu-p-pāṭṭaṉ, n. prob. மூன்று+பாட்டன். Grandfather's grandfather; பாட்டனுக்குப் பாட்டன். (W.)

முப்பாட்டி¹ muppāṭṭi, n. Fem. of முப்பாட்டன்¹. Great-grandmother; பாட்டியின் தாய்.

முப்பாட்டி² mu-p-pāṭṭi, n. Fem. of முப்பாட்டன்². Grandfather's grandmother; பாட்டனுக்குப் பாட்டி. (யாழ். அக.)

முப்பால் mu-p-pāl, n. <மூன்று+. [T. *muppālu.*] 1. The three divisions, *aṟam, poruḷ, iṉpam;* அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று பகுப்புக்கள். 2. Tiru-k-kuṟaḷ, as dealing with *mu-p-pāl;* [முப்பாலை விரித்துக் கூறுவது] திருக்குறள். வள்ளுவர் முப்பாலாற் றலைக்குத்துத் தீர்வு

சாத்தற்கு (வள்ளுவமா. 11). 3. (Gram.) The three genders, viz., *āṇ-pāl, peṇ-pāl, ali-p-pāl;* ஆண் பால், பெண்பால், அலிப்பால் என்பன. அதநிணை மருஙகின் முபபாற்கு முரிததே (தொல். சொல். 212). 4. The three preparations of milk, viz., *kāyc-cu-p-pāl, tirattu-p-pāl, kuḻampu-p-pāl;* காய்ச்சுப் பால், திரட்டுப்பால், குழம்புப்பால் என்ற மூன்று வகைப்பட்ட பால். (யாழ். அக.) 5. The three kinds of milk, viz., mother's milk, cow's milk, goat's milk; தாய்ப்பால், பசுவின்பால், ஆட்டுப்பால் என்னும் மூவகைப் பால். (தமிழ்விடு. 25, உரை.)

முப்பாலகர் mu-p-pālakar, *n.* <id.+பாலகன்². Children of three kinds, viz., those who drink milk alone, those who take milk and rice and those who take rice alone; பால்குடிப்பவர், பாலும் அன்னமும் உண்பவர், அன்னமாத்திரம் உண்ப வர் என மூவகைப்பட்ட குழந்தைகள். (தைலவ. தைல. 117, உரை.)

முப்பாலர் mu-p-pālar, *n.* <id.+பாலன்¹. See முப்பாலகர். (தைலவ. தைல. 117.)

முப்பாழ் mu-p-pāḻ, *n.* <id.+. 1. The three forms of ruin which a land is subject to, viz., *veyiṟ-pāḻ, vella-p-pāḻ, kuti-p-pāḻ;* நிலத் திற் குண்டாம் வெயிற்பாழ், வெள்ளப்பாழ், குடிப்பாழ் என்ற மூவகையான கேடு. 2. The three entities, viz., *civaṉ, īcuvaraṉ, cakam;* சீவேசுவர ஜகத்துக் கள். (சங். அக.) 3. The three vacant regions believed to exist in the body; உடம்புக்குட் சூனிய மான மூன்றிடம். (W.)

முப்பாற்புள்ளி mu-p-pāṟ-puḷḷi, *n.* <முப் பால்+. 1. The letter ஃ, as having three dots; ஆய்தவெழுத்து. (தொல். எழுத. 2.) 2. The three letters *kuṟṟiyalukaram, kuṟṟiyalikaram* and *āytam*, as written with dots; குற்றியலுகரம், குற் றியலிகரம், ஆய்தம் என்ற புள்ளியுள்ள மூன்றெழுத் துக்கள். (தொல். விருத். பக். 26.)

முப்பான் mu-p-pāṉ, *n.* See முப்பது. (W.)

முப்பிடாரி mu-p-piṭāri, *n.* <id.+. A village goddess; ஒரு கிராமதேவதை.

முப்பிணி mu-p-piṇi, *n.* <id.+பிணி. See முத்தோஷம், 1, 2. (பிங்.)

முப்பிறைச்சுமை mu-p-piṟai-c-cumai, *n.* <id.+பிறை+. Whooping cough; கக்குவான். (இங். வை. 234.)

முப்பு muppu, *n.* 1. See முப்பூ. 2. A medical treatise by Agastya; அகஸ்தியரியற்றிய வாகடநூல். (மூ. அ.)

முப்புடி mu-p-puṭi, *n.* cf. *tri-puṭi.* 1. The three factors of knowledge. See திரிபுடி. (W.) 2. See முக்குணம். (யாழ். அக.)

முப்புடைக்கனி mu-p-puṭai-k-kaṉi, *n.* <மூன்று+புடை+. See முப்புடைக்காய். முப புடைக்கனிசிதத மோதி (மீனாட். பிள்ளைத். 55).

முப்புடைக்காய் mu-p-puṭai-k-kāy, *n.* <id.+id.+. Coconut, as having three vertical sections; [மூன்று பிரிவுகளுடையது] தேங்காய். (பெரும்பாண. 364.)

முப்புரம் mu-p-puram, *n.* <id.+. The three aerial cities burnt by Śiva. See திரிபுரம். ஒகக முபபுர மோஙகெரி நாவ (தேவா. 485, 5).

முப்புரமெரித்தான் muppuram-erittāṉ, *n.* <முபபுரம+. (சங். அக.) 1. Śiva; சிவபெரு மான். 2. Wiry indigo. See சிவனார்வேம்பு. 3. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை.

முப்புரி¹ mu-p-puri, *n.* <மூன்று+புரி³ [T. *muppiri*, K. *muppuri*.] Cord of three strands; மூன்று நூல்சேர்ந்துத் திரித்த கயிறு. புரிநூலொடுகொண்ட முபபுரி யாக்குதலின (திருமுரு. 183, உரை).

முப்புரி² mu-p-puri, *n.* <id.+புரி⁵. See முப்புரம். (W.)

முப்புரிச்சவுக்கம் muppuri-c-cavukkam, *n.* <முப்புரி¹+. Cloth woven from yarn of three strands; முப்புரிநூலாலமைந்த சிறிய ஆடை. *Loc.*

முப்புரிநூல் muppuri-nūl, *n.* <id.+. The sacred thread, as of three strands; பூணூல். முபபுரி நூலொடு மானுரி யிலஙகு மார்பினின் (புறநா. இயற். திருவெழு. வரி. 7).

முப்புரிநூலோர் muppurinūlōr, *n.* <முப்புரிநூல். Brahmins, as wearing the sacred thread; பார்ப்பார். (திவா.)

முப்புரிமுண்டு muppuri-muṇṭu, *n.* <முப்புரி¹+. See முப்புரிச்சவுக்கம் *Loc.*

முப்புவனம் mu-p-puvaṉam, *n.* <மூன்று +. The three worlds, *cuvarkkam, pūmi, pātāḷam,* சுவர்க்கம், பூமி, பாதாளம் ஆகிய மூன்று உலகங்கள். (திருவிளை. தலவிசேட. 2.)

முப்புள்ளி mu-p-puḷḷi, *n.* <id.+புள்ளி. The letter ஃ, as having three dots; ஆய்தம். (இலக். அக.)

முப்பூ mu-p-pū, *n.* prob. id.+உப்பு. A salt believed to have the power of transmuting baser metals into gold, and to enable one to live 1,00,000 years; இரும்பு முதலியவற்றைப் பொன்னாக் கவும் ஓரிலக்ஷம் ஆண்டுகள் உயிர்வாழச் செய்யவும் வல்ல ஒரு சித்தௌஷதம்.

முப்பூப்புடம் mu-p-pūpputam, *n.* <id.+. The three modes of calcining medicines, viz., *maṇavai-p-pūpputam, kuḻi-p-*

pūppuṭam, pūpataṉa-p-pūppuṭam; மணலைப் பூப்புடம், குழிப்பூப்புடம், பூபதனப்பூப்புடம் என்ற மூவகைப் பூப்புடங்கள். (*தைலவ. தைல.*)

முப்பூரம் mu-p-pūram, *n.* <id.+. The three *nakṣatras*, viz., *pūram, pūrāṭam, pūraṭṭāti;* பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்கள். *ஆயில் முப்பூரஞ் சோதி* (*சூடா. உள்.* 165).

முப்பேதம் mu-p-pētam, *n.* <id.+. (Phil.) The three differences, viz., *cukata-pētam, cucāti-pētam, vicāti-pētam;* சுகதபேதம், சுசாதி பேதம், விசாதிபேதம் என்ற மூன்றுவகை வேறுபாடு. (*வேதா. சூ.* 27, *உரை.*)

முப்பொருள் mu-p-poruḷ, *n.* <id.+. 1. (Śaiva.) The three fundamental entities, *pati, pacu, pācam;* பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்று முதற் பொருள்கள். (*சி. போ. பா.* 6, 2, *பக்.* 328.) 2. The Hindu triad. See திரிமூர்த்தி. (W.)

முப்பொழுது mu-p-poḻutu, *n.* <id.+. See முப்போது. *முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க்கு* (*தேவா. திருவெழுகூ.* 142, *வரி*, 7).

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார் muppoḻutun-tiru-mēṉi-tīṇṭuvār, *n.* < முப்பொழுது + திருமேனி +. Ādi-śaiva Brahmins, as entitled to touch the sacred idol of Śiva morning, noon and evening for anointing and decorating, one of *tokai-y-aṭiyār*, q.v.; தொகையடியாருள் காலை, உச்சி, மாலை என்ற மூன்று பொழுதுகளிலும் சிவனது திருமேனியைத் தொட்டுப் பூசனை செய்தற்குரிய ஆதி சைவப்பிராமணர். (*தேவா.* 738, 10.)

முப்பொறி mu-p-poṟi, *n.* <மூன்று+. The three organs of sense. See திரிகரணம். (*திவா.*)

முப்போது mu-p-pōtu, *n.* <id.+. The three portions of a day, viz., *kālai, ucci, mālai;* காலை, உச்சி, மாலை என்ற மூன்று வேளைகள். *முப்போதுங் கடைந் தீண்டிய வெண்ணெயினோடு* (*திவ். பெரியாழ்.* 3, 1, 5).

முபலகு mupalaku, *n.* <U. *mublag.* Total, especially written in words instead of figures; எண்ணினாலன்றி எழுத்தினாற் காட்டும் மொத்தத்தொகை. (C. G.)

முபாதலா mupātalā, *n.* <Arab. *mubadl* Sum lent on a running account; temporary loan; கைம்மாற்றுக்கடன். (C. G.)

மும்மடங்கு mu-m-maṭaṅku, *n.* <மூன்று +. [T. *mummaḍugu.*] Three times over, three-fold; மூன்று பங்கு. *மும்மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன்* (*கம்பரா. காட்சிப்.* 19).

மும்மடி mu-m-maṭi, *n.* <id.+. [K. *mummaḍi.*] 1. See மும்மடங்கு. *பதாதி மும்மடி சேனாமுகமே* (*பிங.* 6, 540). 2. Three creases in a woman's abdomen, considered as a sign of beauty; அழகின் குறியாக மகளிர் வயிற்றிற் காணப்படும் மூன்று மடிப்பு. *Loc.*

மும்மடியாகுபெயர் mummaṭi-y-āku-peyar, *n.* <மும்மடி+. (Gram.) An *āku-peyar* of treble transference, as *kār* which literally means black and figuratively means first cloud, secondly rainy season and thirdly the crop of the rainy season; கருமையென்று பொருள்படுங் கார் என்பது மேகத்தையுணர்த்திப் பின் மழைக்காலத்தையுணர்த்திப் பின் மழைக்காலத்துப் பயிரை யுணர்த்துவதுபோல ஒன்றன்மேலொன்றாக மும்முறை சென்று பொருளுணர்த்தும் ஆகுபெயர் வகை. (*நன்.* 290, *உரை.*)

மும்மண்டலம் mu-m-maṇṭalam, *n.* <மூன்று+. (*சங். அக.*) 1. The three regions, viz., *cūriya-maṇṭalam, cantira-maṇṭalam, akkiṉi-maṇṭalam;* சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலம், அக்கினிமண்டலம் என்ற மூன்று பகுதிகள். 2. The triple regions, viz., *pūmi, antaram, cuvarkkam;* பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் என்ற மூன்று பகுதிகள்.

மும்மணி mu-m-maṇi, *n.* <id.+. 1. The three gems, viz., *puruṭa-rākam, vaiyiṭūriyam, kōmētakam;* புருடராகம், வயிடூரியம், கோமேதகம் என்ற மூவகை இரத்தினங்கள். *மும்மணியாவன சொன்னபுருடராக முறுவயிடூரியங் கோமேதகமே* (*திருவாலவா.* 25, 22). 2. See மும்மணிக்காசு. *முத்தவள்ளியொடு மும்மணிசுடர* (*பெருங். உஞ்சைக்.* 34, 203). 3. (Buddh.) The three objects of veneration. See திரிமணி. (*மணி. அரும.*)

மும்மணிக்காசு mu-m-maṇi-k-kācu, *n.* <மும்மணி+. An ornament; ஆபரணவகை. *மும்மணிக்காசும் பன்மணித் தாலியும்* (*பெருங். நரவாண.* 9, 49).

மும்மணிக்கோவை mummaṇi-k-kōvai, *n.* <id.+. 1. Necklace of three strings of beads; மூன்று கோத்துள்ள கழுத்தணிவகை. (W.) 2. A poem of 30 stanzas, in which *akaval, veṇ-pā* and *kali-t-tuṟai* occur serially one after another in *antāti-t-toṭai*, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் 96-னுள் அகவலும் வெண்பாவும் கலித்துறையும் முறையே மாறிவர அந்தாதித்தொடையாகப் பாடப்பெறும் முப்பது பாடல்களையுடைய பிரபந்த வகை. (*இலக். வி.* 815.)

மும்மணிமண்டலம் mummaṇi-maṇṭalam, *n.* <id.+. See மும்மண்டலம். (*பொருட். நி.*)

மும்மணிமாலை mummaṇi-mālai, n. <id.+. A poem of 30 stanzas in which *veṇpā*, *kali-t-turai* and *akaval* occur serially one after another in *antāti-t-toṭai*, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் 96-னுள் வெண்பாவும் கலித்துறையும் அகவலும் முறையே மாறிவர அந்தாதித்தொடையாகப் பாடப்பெறும் முப்பது பாடல் களையுடைய பிரபந்தவகை. (இலக். வி. 820.)

மும்மதக்கோடு mummatakkōṭu, n. A mineral poison. See தாலம்பபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மும்மதத்தன் mummatattaṉ, n. <மும்மதம். Gaṇēśa; விநாயகர். மும்மதத்த னுலவா யைங்கரத்தன் (சி. சி. காப்பு).

மும்மதம் mu-m-matam, n. <மூன்று+. Exudations of a must elephant, as from three places, viz., *kaṉṉa-matam*, *kai-matam*, *kōca-matam*; மதயானையின் கன்னமதம் கைமதம் கோசமதம் என்ற மூவகைப்பட்ட மதநீர். பொழிந்திழி மும்மதக் களிற்றின் மருப்பும (தேவா. 184, 5).

மும்மதன் mummataṉ, n. <மும்மதம். See மும்மதத்தன். (பிங.)

மும்மதில் mu-m-matil, n. <மூன்று+. 1. See முப்புரம். (பிங.) 2. (Jaina.) The three fortifications of *camavacaraṇam*, viz., *utaya-taram*, *pirīti-taram*, *kalyāṇa-taram*; சமவசரணத்துள்ள உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம் என்னும் மூன்று மதில்கள். (மேருமந். 61, உரை.)

மும்மரம் mummaram, n. [T. *mummara*.] 1. Impetuosity, severity, vehemence, fierceness; கடுமை. வியாதி மும்மரமா யிருக்கிறது. 2. Swiftness; விரைவு. மும்மரமாய்ப் போனான். 3. Pomp; ஆடம்பரம். கலியாணம மும்மரமாய் நடக்கிறது. 4. Attentiveness, concentration of mind; eagerness; கவனம். மும்மரமாய்ப் படிக்கிறான்.

மும்மரி-த்தல் mummari-, v. intr. <மும்மரம். See மும்முரி-.

மும்மலத்தார் mummalattār, n. <மும்மலம். 1. (Śaiva.) Souls of the lowest class. See சகலர். 2. (Śaiva.) *Viññāṉakalar*, as having three of the *pañca-malam*, viz., *āṇavam*, *māyēyam*, *tirōtāṉam*; பஞ்சமலத்துள் ஆணவம், மாயேயம், திரோதானம் என்னும் மூன்று மலமுடைய விஞ்ஞானகலர். (தத்துவப. 21, உரை.)

மும்மலம் mu-m-malam, n. <மூன்று+. 1. (Śaiva.) The three impurities of the soul which cling to it until it attains final liberation, viz., *āṇava-malam*, *kaṉma-malam*, *māyā-malam*; ஆணவமலம், கன்மமலம், மாயாமலம் என்ற மூவகை மலங்கள். மயக்கமாயதோர் மும்மலப் பழ வல்வினைக்குள் (திருவாச. 30, 7). 2. The three out of the five impurities of the soul, viz., *āṇavam*, *māyēyam*, *tirōtāṉam*; பஞ்சமலத்துள் ஆணவம், மாயேயம், திரோதானம் என்ற முவகை மலங்கள். 3. See முக்குற்றம். (சீவக. 96, உரை.)

மும்மறை mu-m-maṟai, n. <id.+. The three Vēdas, viz., *irukku*, *ecus*, *cāmam*; இருக்கு, எசுஸ், சாமம் என்ற மூன்று வேதங்கள்.

மும்மா mu-m-mā, n. <id.+மா[3]. The fraction $\frac{3}{20}$, as three *mās*; ங என்ற குறியுள்ள பின்ன வெண்.

மும்மாங்காய் mu-m-māṅkāy, n. <id. Rare cases of pregnancy, believed to extend to three years; மூன்றுவருடம்வரை வெளிப்படாது நிற்பதாகிய கருப்பம். (சீவரட்.)

மும்மாமுக்காணி mummā-mukkāṇi, n. <மும்மா+. The fraction $\frac{8}{50}$, as a sum of *mummā* and *mukkāṇi*; ஙஃ என்ற குறியுள்ள பின்ன வெண்.

மும்மாமுந்திரி mummā-muntiri, n. <id.+. The fraction $\frac{49}{320}$, as a sum of *mummā* and *muntiri*; ஙஉ என்ற குறியுள்ள பின்னவெண்.

மும்மாரி mu-m-māri, n. <மூன்று+மாரி. Three showers in a month; ஒரு மாதத்திற் பெய்யும் மூன்றுமழை. வான மும்மாரி பொழிக (மணி. 1, 33).

மும்மீன் mu-m-mīṉ, n. <id.+மீன்[1]. The fifth *nakṣatra*. See மிருகசீரிடம். (திவா.)

மும்முக்காணி mu-m-mukkāṇi, n. <id.+. See மும்மாமுக்காணி.

மும்முட்டி mu-m-muṭṭi, n. <id.+. The three plants whose names end in *muṭṭi*, viz., *ciṟṟāmuṭṭi*, *pērāmuṭṭi*, *nākamuṭṭi*; சிற்றாமுட்டி பேராமுட்டி நாகமுட்டி யென்ற செடிகள். (தைலவ. தைல. 76.)

மும்முடிச்சோழன் mu-m-muṭi-c-cōḻaṉ, n. <id.+முடி+. Rājarāja I, as wearing the crowns of the three kings of the Tamil country; [தமிழ்நாட்டு வேந்தர் மூவருக்குமுரிய முடிகளைத்தரித்த சோழன்] முதல் இராசராசன். (Insc.)

மும்முரசு mu-m-muracu, n. <id.+. 1. The three drums, viz., *niyāya-muracu*, *vīra-muracu*, *tiyāka-muracu*; நியாயமுரசு, வீரமுரசு, தியாகமுரசாகிய மூன்று முரசுகள். மும்முரசு முத்தமிழும் (வளையாபதி. 10). (கலித். 132, உரை.) 2. The three drums, viz., *vīra-muracu*, *niyāya-muracu*, *maṇa-muracu*; வீரமுரசு, நியாயமுரசு, மணமுரசாகிய மூன்று முரசுகள். (புறநா. 58, உரை.) 3. The drums of Cēraṉ, Cōḻaṉ and Pāṇḍyaṉ; சேர சோழபாண்டியர்க்குரிய மூன்று முரசுகள். (கலித். 132, உரை.)

மும்முரம் mummuram, *n.* See மும்மரம். *மும்முரமாய . . . புக்கார* (குலோத். கோ. 429).

மும்முரி-த்தல் mummuri-, *11 v. intr.* <மும்முரம். [T. *mummarintsu.*] To rage, storm; to be violent, vehement or impetuous; உக்கிரங்கொள்ளுதல்.

மும்முறை mu-m-murai, *n.* <மூன்று+. Three times; மூன்றுதரம். *திருந்தடி மும்முறை வணங்கி* (மணி. 12, 6, உரை).

மும்மூட்சு mummūṭcu, *n.* See முமுட்சு, 1. (W.)

மும்மூடம் mu-m-mūṭam, *n.* <மூன்று+. (Jaina.) The three kinds of folly, viz., *ulōka-mūṭam, tēvatā-mūṭam, pāsaṇṭa-mūṭam;* உலோகமூடம், தேவதாமூடம், பாஷண்டமூடம் என்ற மூவகை அறிவீனம்.

மும்மூடர் mummūṭar, *n.* <மும்மூடம். Downright fools; முழுமூடர். (திருநூற். 53, உரை.)

மும்மூர்த்தி mu-m-mūrtti, *n.* <மூன்று+. 1. The Hindu Triad; திரிமூர்த்தி. *பொறபூடணா மும்மூர்த்திகளாம விமலனாகவே* (சிவரக. கணபதிவந் தனை. 15). 2. Three medicinal stuffs. See திரிகடுகம். (தைலவ. தைல.)

மும்மூன்று mu-m-mūṉṟu, *n.* <id.+. 1. Three times three; ஒன்பது. 2. Three by three, threes; தனித்தனி மூன்று.

மும்மை mummai, *n.* <id. [K. *mūme.*] 1. The state of being three; மூன்றுயிருக்குந் தன்மை. (யாழ். அக.) 2. Three, threefold; மூன்று. *தெரிமாண் டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருபபன்* (குறள், 23, உரை). 3. The three states of existence, viz., *ummai, immai, maṟumai;* உம்மை, இம்மை, மறுமையாகிய மூவகை நிலைபேறு. (திவா.) 4. (Gram.) The three tenses, viz., *iṟappu, nikaḻvu, etirvu;* இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற மூன்று காலங்கள். *எதிர்மறை மும்மையு மேற் கும* (நன். 145).

மும்மைத்தமிழ் mummai-t-tamiḻ, *n.* <மும்-மை+. 1. See முத்தமிழ். 2. The three sections of Tamil grammar, viz., *eḻuttu, col, poruḷ;* எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்று பகுதிப்பட்ட தமிழ் இலக்கணம். (மாறனலங். சிறப்புப் பாயிரம்.)

மும்மையணு mummai-y-aṇu, *n.* <id.+. Mote in a sunbeam. See திரிசரேணு. (சி. போ. பா. 1, 1, பக். 30, சுவாமிநா.)

மும்மொழி mu-m-moḻi, *n.* <மூன்று+. The three kinds of speech, viz., *paḻi-kūṟal, pukaḻ-kūṟal, mey-kūṟal;* பழிகூறல், புகழ்கூறல், மெய்கூறல் ஆகிய மூன்றுவகைப்பட்ட மொழி. (சூடா.)

முமுக்கு mumukku, *n.* See முமுட்சு, 1. (நாமதீப. 134.)

முமுட்சு mumuṭcu, *n.* <*mumukṣu.* 1. One who is eager for salvation; மோட்சவிச்சை யுள்ளவன். *முதத்னு மவனே நாடரிய முமுட்சு* (வேதா. சூ. 14). 2. Renunciation; துறவு. (யாழ். அக.)

முமுட்சுத்துவம் mumuṭcuttuvam, *n.* <*mumukṣu-tva.* Desire for liberation or salvation, one of four *cātaṉa-catuṭṭayam,* q.v.; சாதனசதுட்டயம் நான்கனுள் வீடுபேற்றின் விருப்பம். *முதவிருப பதுவே வயஙகு முமுட்சுததுவம* (வேதா. சூ. 10).

முமுட்சுப்படி mumuṭcu-p-paṭi, *n.* <முமுட்சு+படி. A Vaisnava treatise by Piḷḷai-lōkācāriyar, a section of *aṣṭātaca-rahasyam;* பிள்ளைலோகாசாரியர் இயற்றிய அஷ்டா தசரஹஸ்யத்தில் ஒரு பகுதி.

முமுடம் mumuṭam, *n.* Total or complete renunciation; முழுத்துறவு. (W.)

முமூட்சு mumūṭcu, *n.* See முமுட்சு, 1. (W.)

முயக்கம் muyakkam, *n.* <முயங்கு-. 1. Embrace; தழுவுகை. *பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம* (குறள், 913). 2. Copulation; புணர்ச்சி. *முயக்கம பெற்றவழி* (ஐங்குறு. 93, உரை). 3. Connection; uniting, joining; சம்பந்தம். *ஆணவத் தின் முயக்கமற்று* (தணிகைப்பு. நந்தி. 110).

முயக்கு muyakku, *n.* See முயக்கம். *வளியிடை போழப படாஅ முயக்கு* (குறள், 1108). *முன்பு மாதவப்பயததினுலவண முயக்கமாவார* (தணி கைப்பு. நாட்டுப். 48).

முயங்கிக்கொள்(ளு)-தல் muyaṅki-k-koḷ-, *v. intr.* <முயங்கு-+. To live together as man and wife; புருஷனும் மனைவியுமாக வாழ்தல். (W.)

முயங்கு-தல் muyaṅku-, *5 v. tr.* 1. To embrace; தழுவுதல். *முயங்கிய கைகளை யூக்க* (குறள், 1238). 2. To copulate with; புணர்தல். *அறனில்லான் பைய முயங்கியுழி* (கலித். 144). 3. To join; to cling to; பொருந்துதல். *முலையு மார்பு முயங்கணி மயங்க* (பரிபா. 6, 20). 4. To do, perform; செய்தல். *மணவினை முயங்கலில்லென்று* (சூளா. தூது. 100).

முயல்[1](லு)-தல் muyal-, *3 v. tr. & intr.* 1. To practise, persevere, make continued exertion; விடாது பற்றி ஊக்கத்தோடு செய்தல். *செய்தவ மீண்டு முயலப்படும* (குறள், 265). 2. To take pains; வருந்துதல். *தவங்கள் முயன்று செய்தாலும்*

(தஞ்சைவா. 19). 3. To begin, undertake; தொடங்குதல். (W.)

முயல்² muyal, n. < முயல்-. War; போர். (சது.)

முயல்³ muyal, n. [K. mola.] Hare, *Lepus nigricollis;* சிறுவிலங்குவகை. கான முயலெய்த வம்பினில் (குறள், 772).

முயல்மீன் muyal-mīn, n. prob. முயல்³+. A sea-fish; கடல்மீன்வகை.

முயல்வலி muyal-vali, n. < id.+. [M. *muyalvalippu.*] Epilepsy. See முசல்வலிப்பு. பெருவியாதி முயல்வலி பீனசம (குற்று. தல. மந்தமா. 102).

முயல்வாதம் muyal-vātam, n. < id.+. See முயல்வலி. *Loc.*

முயல்வு muyalvu, n. < முயல்-. Endeavouring, persevering; exercising; effort; முயலுகை. முயல்வா லளித்த நின்னருளால் (ஞானவா. இட்ச. 10).

முயலகன் muyalakaṉ, n. < முயல்³. 1. A Bhūta over whose body Naṭarāja dances; நடராசப்பெருமான் ஏறி நடிக்கும் பூதம். மூடாய முயலகன் (தேவா. 878, 3). 2. See முயல்வலி. மன்னு பெருமபிணியாகும் முயலகன் வந்தணைவுற (பெரியபு. திருஞான. 311).

முயலடி muyal-aṭi, n. < முயல்³+. (Erot.) Nail mark resembling a hare's foot, made on the body of a woman, during sexual union, one of six *naka-k-kuṟi*, q.v.; கலவியில் நிகழும் நகக்குறி ஆறனுள் மகளிரின் அவயவத்தில் முயலடி போன்று ஆடவர் நகத்தினூற் பதிக்கும் அடையாளம். முயலடி யென்னவே மொழிய வேணமொல் (கொக். கோ. 5, 61).

முயலாக்கிரம் muyalākkiram, n. < musalāgra. Head of a pestle; உலக்கைத்தலை. (யாழ். அக.)

முயலின்கூடு muyaliṉ-kūṭu, n. < முயல்³ + கூடு. See முயற்கூடு. (சூடா.)

முயலுப்பு muyal-uppu, n. perh. id.+. Glass-gall; வளையலுப்பு. (மூ. அ.)

முயலை muyalai, n. See முசலை. (J.)

முயற்களங்கம் muyaṟ-kaḷaṅkam, n. < முயல்³+. See முயற்கறை. (W.)

முயற்கறை muyaṟ-kaṟai, n. < id.+. Spots on the moon, as like a hare; சந்திரனிடத்துள்ள களங்கம். முயற்கறை மதிதவழ் முன்றிற் குன்றுகள (கம்பரா. சேது. 10).

முயற்காது muyaṟ-kātu, n. Fly-nut; இருபுறமும் காதுடைய மரைவகை. *Mod.*

முயற்கூடு muyaṟ-kūṭu, n. < முயல்³+. Moon; சந்திரன். (பிங்.) முயறகூடு கணடு சாலத் தாம் பனிக்கும பொய்கைத தாமரை (சீவக. 2284).

முயற்கொம்பு muyaṟ-kompu, n. < id.+. Lit., hare's horns. [முயலின் கொமபு] Non-existent thing, unreality; இல்பொருள். கான்முயற் கொமபே யென்கோ (தாயு. தேன்முகம. 1).

முயற்கோடு muyaṟ-kōṭu, n. < id.+. See முயற்கொம்பு. (W.)

முயற்சி muyaṟci, n. < முயல்-. 1. Effort, exertion, activity, application; பிரயத்தனம். முயறசி மெய்வருத்தக் கூலிதரும (குறள, 619). 2. Perseverence, diligence, industry; ஊக்கம். (சூடா.) 3. Employment; வேலை. உனககு முயற்சி என்ன? 4. Performing religious ceremonies, of two kinds, viz., *cāttira-muyaṟci, acāttira-muyaṟci;* சாத்திரமுயற்சி அசாத்திரமுயற்சி என்று இருவகையாகச் சடங்குகளைச் செய்கை. (W.)

முயற்சி-த்தல் muyaṟci-, 11 v. tr. < முயற்சி. See முயல்-. *Colloq.*

முயற்செவி muyaṟ-cevi, n. < முயல்³+. [M. *muyalcevi.*] Hare's-ear, shrub, *Emilia sonchifolia;* செடிவகை. (M. M. 339.)

முயற்செவிக்கள்ளி muyaṟ-cevi-k-kaḷḷi, n. < id.+செவி+. Five-tubercled spurge. See இலைக்கள்ளி, 1. (யாழ். அக.)

முயற்சை muyaṟcai, n. Corr. of முயற்சி. See முயற்சி, 1, 2.

முயற்புல் muyaṟ-pul, n. prob. முயல்³+. Hariali grass. See அறுகு, 1. (மூ. அ.) (M. M. 349.)

முயற்றி muyaṟṟi, n. See முயற்சி, 1, 2. முயறறியா விடாகள் வநதால் (தேவா. 1104, 9).

முயற்றிசை muyaṟṟicai, n. < முயல்³ + திசை². The north-eastern quarter, as the region of the hare; வடகீழ்த்திசை. (W.)

முயற்று muyaṟṟu, n. See முயற்சி, 1, 2. முயற்றின்மை யின்மை புகுத்திவிடும (குறள், 616).

முயன்மார்க்கம் muyaṉ-mārkkam, n. < முயல்³+. A pace of horse. See சசகதி. (திருவாலவா. 28, 58.)

முயனோய் muyaṉōy, n. < id. + நோய். See முயல்வலி. (கூரமபு. நிதநியகன்ம. 10.)

முயிற்றுப்புல் muyiṟṟu-p-pul, n. < முயிறு +. Ant-grass, *Pommereulla;* புல்வகை. (மூ. அ.)

முயிற்றெறும்பு muyiṟṟeṟumpu, n. < id.+. See முசிறு, 1.

முயிறு muyiṟu, n. See முசிறு, 1. முயிறுமூசு குடம்பை (நற். 180).

முரகரி murakari, n. <Mura-hari. See முராந்தகன். (சங். அக.)

முரங்கினம் muraṅkiṉam, n. Pepper; மிளகு. (சங். அக.)

முரச்சு-தல் muraccu-, 5 v. tr. Caus. of முரஞ்சு. To accomplish, make ready; முற்றுவித்தல். முரசுசெய முரச்சி (பதிற்றுப. 44, 16).

முரசக்கொடியோன் muraca-k-koṭiyōṉ, n. <முரசம்+. Dharmaputra, as having the emblem of a drum on his banner; [முரசத்தைக் கொடியிலுடையவன்] தருமன். (பிங்.)

முரசகேது muraca-kētu, n. <muraja-kētu. See முரசக்கொடியோன். கேட்டிநீ முரசகேது (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 16).

முரசபந்தம் muraca-pantam, n. <muraja-bandha. A kind of cittira-kavi; மிறைக்கவி வகை. (தண்டி. 96, உரை.)

முரசபலம் muraca-palam, n. <muraja-phala. Jack-tree. See பலா[1]. (யாழ். அக.)

முரசம் muracam, n. <muraja. 1. Drum, tabour; பறைப்பொது. (சூடா.) ஆனக முரசஞ் சங்க முருட்டொடு மிரட்டவாடி (கம்பரா. களியாட்டு. 3). 2. A drum of the agricultural tracts; மருத நிலப்பறைவகை. (பிங்.) 3. War drum; போர்ப் பறை. முரச மிடைப்புலத் திரங்க வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பில் (புறநா. 288).

முரசல் muracal, n. perh. முரஞ்சு-. That which is brittle; ஒடியக்கூடிய முருடுள்ளது. இந்த வெற்றிலை முரசல். Loc.

முரசவாகை muraca-vākai, n. <முரசம்+. (Puṟap.) Theme describing the ceremony of offering oblations to the vīra-muracu in a king's palace; அரசனது மாளிகையிற் பலிபெறும் வீரமுரசினுடைய தன்மையைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 4.)

முரசவுழிஞை muraca-v-uḻiñai, n. <id. +. (Puṟap.) Theme describing the vīra-muracu being decorated with a garland of uḻiñai flowers made of gold and being offered goat-sacrifice; பொன்னாலே செய்த உழிஞைமாலை யணிந்து ஆடுவெட்டியிடும் பலியை நுகரும் வீரமுரசின் நிலைமையைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 4.)

முரசறை-தல் muracaṟai-, v. intr. <முரசு[2] +. 1. To announce by beat of drum; யாவரும் அறியப் பறையடித்துச் சொல்லுதல். 2. To proclaim; வெளியிடுதல். அருமறைகள் முரசறையவே (தாயு. திருவருளா. 3).

முரசு[1] muracu, n. The gums; பல்லினடித் தசை. (J.)

முரசு[2] muracu, n. <முரசம். 1. See முரசம். இடியென முழங்கு முரசின் (புறநா. 17). 2. The 26th nakṣatra. See உத்திரட்டாதி. (திவா.)

முரசுகட்டில் muracu-kaṭṭil, n. <முரசு[2]+. Dais for the royal drum; அரசற்குரிய முரசு வைக்கும் ஆசனம். (புறநா. 50, தலைப்பு.)

முரசுயர்த்தோன் muracuyarttōṉ, n. <id. + உயர்[2]-. See முரசக்கொடியோன். முரசுயர்த் தோ 'புனதருளுக் கஞ்சினேனே (பாரத. கிருட்டிணன்றூ. 13).

முரசுவைத்தல் muracu-vaittal, n. <id. +. Possessing or being allowed to keep drums, as a paraphernalia; பேரிகையுடன் செல்லும் மரியாதையுடைமை. (W.)

முரசை muracai, n. <Murajā. Wife of Kubera; குபேரன் மனைவி. (அபி. சிந்.)

முரஞ்சு[1]-தல் murañcu-, 5 v. intr. 1. To mature; to be old, ancient; முதிர்தல். முரஞ்சல் முதிர்வே (தொல். சொல். 333) 2. To gain strength; வலிபெறுதல். நோயுடல் முன்செயல் முரஞ்சியதெவண (ஞானா. 59). 3. To be full or abundant; நிரம்புதல். பூண்களெல்லா முரஞ்சொளி கான்று மின்ன (காஞ்சிப்பு. தீர்த்த. 89).

முரஞ்சு[2] murañcu, n. <முரஞ்சு-. 1. Maturing; முதிர்கை. முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே (மலைபடு. 144). 2. Rock, ledge; பாறை. (சூடா.)

முரட்கை muraṭkai, n. Kali verse. See முறற்கை, 3. (சது.)

முரட்டடி muraṭṭaṭi, n. <முரடு+. Rough, rude, reckless, lawless behaviour; இணக்கமற்ற குணம். முரட்டடித் தவத்தக்கன்றன் வேள்வி (தேவா. 710, 5).

முரட்டாட்டம் muraṭṭāṭṭam, n. <id.+. See முரட்டடி. (யாழ். அக.)

முரட்டுக்கழுத்து muraṭṭu-k-kaḻuttu, n. <id.+. 1 Stiff neck, as of an ox not broken to the yoke; நுகம்பூணா எருத்தின் கழுத்து. (W.) 2. See முரட்டடி. (யாழ். அக.)

முரட்டுக்குணம் muraṭṭu-k-kuṇam, n. <id.+. See முரட்டடி. (W.)

முரட்டுத்தனம் muraṭṭu-t-taṉam, n. <id. +. See முரட்டடி.

முரட்டுப்பாட்டு muraṭṭu-p-pāṭṭu, n. <id. +. *Loc.* 1. Music harsh to the ear; இனிமையற்ற இசைப்பாடல். 2. Melody difficult to be sung; அரிதிற்பாடும் பாட்டு.

முரட்டுப்பெண் muraṭṭu-p-peṇ, n. <id. +. Obstinate, unyielding woman; பிடிகோடாப் பெண். *முரட்டுப்பெண்ணும் சுருட்டுப்பாயும்.*

முரட்டோலை muraṭṭōlai, n. <id.+ ஓலை. Uneven strip of palm-leaf; வளைந்திருக்கும் ஓலை முறி. (W.)

முரட்பயம்பு murat-payampu, n. <முரண் +. Pit or trench in an uneven tract; ஏற்றிழிவையுடைய நிலத்திலுள்ள குழி. *பரன்முரட் பயம்பிடை* (சீவக. 1900).

முரடன் muraṭaṉ, n. <முரடு. [K. *morada.*] 1. Rude man; மரியாதை தெரியாதவன். 2. Obstinate man; பிடிவாதக்காரன். 3. See முருடன், 3.

முரடு muraṭu, n. <முருடு. 1. Roughness, unevenness; ruggedness; கரடு. *முரட்டுக்கட்டை.* 2. Knob or knot, as in timber; மரக்கணு. 3. Joint of the body; சரீரத்தின் மூட்டு. (W.) 4. Ill-temper, wildness, rudeness; மரியாதையின்மை 5. Obstinacy; பிடிவாதம். 6. Largeness, bigness; பருமன். *முரட்டுப் பாம்பு.*

முரண்¹-தல் [முரண்டல்] muraṇ-, 7 v. intr. To be at variance; to be opposed; பகைத்தல். *முரணடு மாய்க்கவே* (பாரத. குரு. 49).

முரண்² muraṇ, n. <முரண்-. [M. *muran.*] 1. Variance, opposition; perversity; மாறுபாடு. *கடுமுரண முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சி* (புறநா. 37). 2. Spite, hatred; பகைமை. (திவா.) *முரணியோர் முரணடப* (கலித். 132). 3. Fight, battle; போர். (திவா.) 4. See முரண்டொடை. (தொல். பொ. 407.) 5. Strength; வலிமை. (திவா.) 6. Greatness; பெருமை. (மாறனலங். 265, உதா. 749.) 7. Roughness; stubbornness; முருட்டுக் குணம். (W.) 8. Fierceness; கொடுமை. (W.) 9. A flaw in rubies; மாணிக்கக்குற்றங்களுள் ஒன்று. (திருவாலவா. 25, 14.)

முரண்டன் muraṇṭaṉ, n. <முரண்டு. 1. Cross-tempered, quarrelsome person; மாறுபாடுள்ளவன். (சங். அக.) 2. Obstinate person; பிடிவாதக்காரன். *Loc.* 3. Impatient person; பொறுமையில்லாதவன். (யாழ். அக.) 4. Hasty, impetuous person; அவசரக்காரன். (யாழ். அக.)

முரண்டு¹-தல் muraṇṭu-, 5 v. intr. <முரண்-. *Colloq.* 1. To be obstinate, persistent; பிடிவாதமாதல். 2. To be opposed, cross-grained; மாறுபடுதல்.

முரண்டு² muraṇṭu, n. <முரண்டு-. 1. Persistence, obstinacy; பிடிவாதம் *Colloq.* 2. Opposition, variance; மாறுபாடு. (தாமரிப். 628.) (யாப். வி. 3, உரை, பக். 38.) 3. Disagreement; அமையாமை. (யாழ். அக.) 4. Unyielding nature; வளையாமை. (யாழ். அக.)

முரண்டொடை muraṇ-toṭai, n. <முரண் +. (Pros.) A mode of versification in which there is antithesis of words or ideas, one of five *toṭai*, q.v.; தொடையைந்தனுள் மொழியானும் பொருளானும் மறுதலைப்படப் பாட்டுந் தொடுப்பது. (இலக். வி. 723, உரை.)

முரண்படு-தல் muraṇ-paṭu-, v. intr. <id. +. To be perverse; மாறுபடுதல். (யாழ். அக.)

முரண்மொழி muraṇ-moḻi, n. <id.+. 1. (Rhet.) Contrast, antithesis; பொருள் மாறுபடும் சொல். 2. Contradictory statement; எதிர் மொழி (யாழ். அக.)

முரண்விளைந்தழிவணி muraṇ-viḷaintaḻivaṇi, n. <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which there is an apparent contradiction; மேனோக்கில் மாறுபாடு தோன்றக் கூறும் அணி.

முரண்வினைச்சிலேடை muraṇ-viṉai-c-cilēṭai, n. <id.+. (Rhet.) A figure of speech which consists in a *cilēṭai* in verbs relating to persons or objects of opposite characteristics; மொழியப்பட்ட வினைப்பொருள் முரணைச் சிலேடைப் படுத்தும் அணிவகை. (மாறனலங். 152.)

முரணணி muraṇ-aṇi, n. <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which words or ideas are used in antithesis; சொல்லேனும் பொருளேனும் முரண அமையும் ஓரலங்காரம். (வீரசோ. அலங். 12.)

முரணர் muraṇar, n. <முரண்-. Enemies; பகைவர். *அரணையுறு முரணரை பலர* (தேவா. 118, 7).

முரணு-தல் muraṇu-, 5 v. <முரண்-. intr. To be at variance; மாறுபடுதல். *நீ முரணிய நீரும்* (புறநா. 2).—tr. (Arith.) To multiply; பெருக்குதல். *இரு திணையும பொதுவுமான மூன்றிரண்டும் முரணப் பதினெட்டாம்* (நன். 269, மயிலை.).

முரதம் muratam, n. <*mura-da.* Viṣṇu's conch; பாஞ்சசன்னியம். (W.)

முரப்பா murappā, n. <Hind. *murabbā.* Preserve, jam; பாகில் ஊறவைத்த தின்பண்டம்.

முரப்பு murappu, n. cf. முரம்பு. Roughness; கைக்கத மேன்மையற்றுத் தோன்றுந்தன்மை. *தோல் முரபபேறி* (அசுவசா. 66).

முரபா murapā, n. See முரப்பா. *இஞ்சி முரபா.*

முரம் muram, n. < முரம்பு. Granite crushed to dust for road-making; கருங்கற்பொடி. (C. E. M.)

முரம்பு murampu, n. cf. முரப்பு. [T. moramu.] 1. Mound of gravel or stone; பருக்கைக் கல்லுள்ள மேட்டுநிலம். முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை (மலைபடு. 432). 2. Mound, elevation; மேடு. (சூடா.) 3. Rock; பாறை. (பிங்.) 4. Rough, hard ground; வன்னிலம். பரன்முரம்பாகிய பயமில கானம் (அகநா. 5). 5. Backwater, creek, small arm of the sea; கழி. (சூடா.) 6. Salt-pan; உப்பளம். (யாழ். அக.)

முரமுரவெனல் muramuravenal, n. See முரமுரெனல்.

முரமுரெனல் muramurenal, n. Onom. expr. of (a) foaming, effervescing; நுரைத்தற் குறிப்பு. முரமுரெனவே புளித்ததமோரும் (தனிப்பா. i, 103, 34): (b) crackling in the mouth; வாய்க்குள் கரகரப்பாயிருத்தற்குறிப்பு: (c) being clean and neat; சுத்தமாயிருத்தற்குறிப்பு.

முரரை murarai, n. prob. முரடு + அரை. Hard, stout trunk of a tree; மரத்தின் முருட்டரை. முரரை முழுமுதற் றுமியப் பண்ணி (பதிற்றுப. 5-ஆம் பத. பதி.).

முரல்¹(லு)-தல் mural-, 3 v. cf. murala. [K. moral.] intr. 1. To make sound; ஒலித்தல். மதுகரமுரலுந் தாரோனை (திருவாச. 5, 16). 2. To cry; கதறுதல். குடுமிக் கூகை குராலொடு முரல (மதுரைக். 170).—tr. To sing; பாடுதல். ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க்கல்லதை (கலித். 9).

முரல்² mural, n. < murala. Needle-fish, *Syngnathus*; மீன்வகை. (நாமதீப. 271.)

முரல்வு muralvu, n. < முரல்-. Soft sound, as of a lute; யாழின் மெல்லோசை. வண்டின் றெழுதி முரல்வு (பரிபா. 8, 36).

முரலல் muralal, n. < id. [T. mora, K. more, M. muralu.] 1. Sounding; ஒலிக்கை. (W.) 2. Confused noise; கலப்போசை. (சது.) 3. High pitch; எடுத்தலோசை. (சூடா.)

முரலி murali, n. See முரளி, 1. (W.)

முரவம் muravam, n. prob. முரல்-. 1. A drum; பறைவகை. முரவமொந்தை (தேவா. 385, 5). 2. Noise; reverberation; resonance; முழக்கம். முரவம்படு மண்ணுமைலே (தேவா. 1025, 5).

முரவு¹ muravu, n. < முரி¹-. Break; broken condition, as of the mouth of a pot; முரிவு. முரவு வாய்க் குழிசி (பெரும்பாண். 99).

முரவு² muravu, n. See முரவம், 1. முரவுந் தூமபு முழங்குபு துவைப்ப (பெருங். மகத. 25, 16).

முரவை muravai, n. < முரி¹-. Streaks in unpolished rice; அரிசியிலுள்ள வரி. முரவை போகிய முரியா வரிசி (பொருந. 113).

முரள் mural, n. prob. முரல். A shell-fish; இப்பிவகை (தொல். பொ. 584.)

முரளி murali, n. < muralī. 1. Flute or pipe made of bamboo; வேய்ங்குழல். (சது.) 2. A small flute, blown by the nose; மூக்கால் வாசிக்குஞ் சிறுகுழல். (W.)

முரளீதரன் muralītaran, n. < muralī-dhara. Kṛṣṇa, as holding a flute; [வேய்ங் குழல் கொண்டவன்] கண்ணன்.

முரற்கை murarkai, n. < முரல்-. 1. Sound; ஒலி. பாணர் நரம்புளர் முரற்கைபோல (ஐங்குறு. 402). 2. See முரற்சி, 2. பாணர் நயம்படு முரற்கையின் (ஐங்குறு. 407). 3. *Kali* verse; கலிப்பா. (தொல். பொ. 382.) 4. (Mus.) A time-measure; தாளவகை. இன்புறு முரற்கை நும்பாட்டு (மலைபடு. 390).

முரற்சி¹ murarci, n. < id. 1. Sound; ஒலி. கொன்றைத் தீங்குழன் முரற்சியர் (கலித். 106). 2. Song; பாட்டு. நரம்பின் முரலும் நயம்வரு முரற்சி (மதுரைக். 217).

முரற்சி² murarci, n. < முரண். 3. Cord; கயிறு. பெண்டிர் கூந்தல் முரற்சியால் (பதிற்றுப். 5-ஆம் பத. பதி.)

முரற்று-தல் murarru-, 5 v. intr. < முரல்-. 1. To make sound; ஒலித்தல். கிடப்பதோ முரற்ற வினறி (கம்பரா. மீட்சி. 308). 2. To cry; கதறுதல். அரற்றிய மயர்ந்து முரற்றிய முயிர்த்தும (பெருங். இலாவாண. 19, 208). (பிங்.)

முரற்றுமம் murarrumam, n. Water-pot; குடம். (அக. நி.)

முரன் muran, n. < Mura. An Asura killed by Viṣṇu; திருமாலால் வதஞ்செய்யப்பட்ட ஓர் அசுரன். முரன சிரமவை காலனெடுக்கட (திவ். திருச்சந். 104).

முரன்றுபாடு-தல் muranru-pāṭu-, v. tr. < முரல்- + . To elaborate a musical note or melody; ஆலாபனஞ் செய்தல். களிவண்டு முரன்று பாட (சீவக. 1959).

முராந்தகன் murāntakan, n. < Murāntaka. Viṣṇu, as the slayer of Muran; [முரனென்ற அசுரனைக் கொன்றவன்] திருமால். மற்றை முராந்தகன் முனிவன் முன்னு (கம்பரா. பிணிவீ. 115).

முராரி murāri, n. < Murāri. See முராந்தகன். விடுத்தலு முராரி யேகி (கந்தபு. ததீசி. யுத். 39).

முரி¹-தல் muri-, 4 v. intr. [K. muri.] 1. To break off, snap off; ஒடிதல். (சூடா.) 2. To perish; to be ruined; கெடுதல். இடைக்கண் முரிந் தார் பலர் (குறள், 473). 3. To be scattered; சிதறுதல். பஞ்சினம் புகைமுரிந் தெழுந்தென விண்ணகத் தலமர (கல்லா. 7). 4. To go wrong; தவறுதல். முரியுங்காலைத் தெரிய மற்றதிற் றட்டினள் . . . எழுபபி (பெருங். வத்தவ. 12, 99). 5. To be defeated; தோல்வியுறுதல். முற்றிய வமராசேனை முரிந்தன (விநாயகபு. 34, 15). 6. To separate, leave; நீங்குதல். (சீவக. 372.) 7. To lose one's position; நிலைகெடுதல். இடை முரிந்து வேந்தனும் வேந்து கெடும் (குறள், 899). 8. To be spoiled; துணங் கெடுதல். ஒழுகுபால் கதிரவெயிற் படமுரிந்து (திருச்செந்தூர். பிள்ளைத். செங்கீரை. 1). 9. To bend; வளைதல். முரிந்து கடைநெரிய வரிந்த சிலைபுருவமும் (மணி. 18, 161). 10. To lack in strength; to be gentle, as in gait; தளர்தல். முரிந்தநடை மடந்தையர்தம் முழங்கொலியும் வழங்கொலியும் (திருவிளை. கருவூ 5, 10).

முரி²-த்தல் muri-, 11 v. tr. Caus. of முரி¹-. [T. muriyu, M. murikka.] 1. To break off, snap off; ஒடித்தல். நன்சிலை முரிந்திட்டமைவ வாடினன பிடித்துநின்றான் (சீவக. 2185). 2. To ruin; அழித்தல். மதிலொடு வடவாயிலை முரித்து (திருவாலவா. 24, 4). 3. To defeat; தோற்கச்செய்தல். (யாழ். அக.) 4. To manage, as a business; நடத்துதல். (W.)

முரி³ muri, n. < முரி¹-. [T. K. M. Tu. muri.] 1. Piece, bit, half; துண்டு. 2. Broken rice; நொய்யரிசி. குததிய வரிசி யெல்லா முரியறக் கொழிக்கவாரீர (தக்கயாகப். 736). 3. Anything short or dwarfish; முழுதிற் குறைவானது. மக்கண் முரியே (கலித். 94). 4. Scratch, blemish; சிதைவு. (சிலப். 25, 146, அரும்.) 5. Curve, bend; வளைவு. முரியா ரளகத் தடாதகை (திருவிளை. பயகர. 8). 6. Written bond. See முறி, 4. Loc. 7. (Mus.) The closing section of a musical composition; இசைப்பாவில் இறுதிப் பகுதி. (சிலப். 6, 35, உரை.) 8. The curitakam at the close of a poem in nāṭaka-t-tamiḻ; நாடகத்தமிழின் இறுதியில் வருஞ் சுரிதகம். (தொல். பொ. 444, உரை.)

முரிகம் murikam, n. < முரி. [T. muri.] Woollen blanket; மயிர்ப்படாம். (சூடா.)

முரிகிரந்தி muri-kiranti, n. < முரி¹- +. Disease becoming incurable because of the non-observance of the prescribed diet; பத்திய முறிந்ததால் தீராததாகும் நோய். (W.)

முரிகிரந்திப்படு-தல் murikiranti-p-paṭu-, v. intr. < முரிகிரந்தி +. To grow worse from neglect of the prescribed diet; பத்தியக்குறைவால் வியாதி மிகுதல். (W.)

முரிச்சார்த்து muri-c-cārttu, n. < முரி +. (Mus.) A kind of cārttu-vari; சார்த்துவரிப்பாட்டு வகை. (சிலப். கானல். அரும.)

முரித்தல் murittal, n. (அரு. நி.) 1. Laughter; நகை. 2. Shining; இலங்குகை.

முரிநிலை muri-nilai, n. < முரி +. Closing part of a song; இசைப்பாவில் இறுதியிற் பாடுநிலை. (சிலப். 6, 35, உரை.)

முரிப்பு murippu, n. < முரி²-. [T. mūppu.] 1. Breaking, bruising, cracking from external force; முரிக்கை. (W.) 2. Hump of an ox; திமில். (திவா.)

முரிமுரி¹-தல் muri-muri-, v. intr. < முரி¹- +. To bend, curve; வளைதலைச்செய்தல். புருவமும முரிமுரிந்தவே (சீவக. 2310).

முரிமுரி² murimuri, n. Nux vomica. See எட்டி. (சங். அக.)

முரியல் muriyal, n. < முரி¹-. 1. Bit, fragment; துண்டு (யாழ். அக.) 2. That which is brittle; எளிதில் முரிவது.

முரிவரி muri-vari, n. < முரி +. Closing part of a dance-song, வரிப்பாட்டுவகை. (சிலப். 3, 16, அரும்.)

முரிவாய் muri-vāy, n. < முரி¹- +. 1. Opening made in a wall, used as entrance; இடித்து உண்டாக்கின வாசல். கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான் (திருவாலவா. 24, 4). 2. Opening made in house-breaking; கன்னவாயில். களவுபோகினற வென்றுந் தாபிய முரிவாயில்லை (திருவாலவா. 55, 5). 3. Pitted pial; முரிந்த குறடு. முரிவாய முற்றம் (புறநா. 261).

முரிவு murivu, n. < id. [K. murivu.] 1. Breaking, snapping; ஒடிகை. (யாழ். அக.) 2. Contracting; சுருக்குகை. புருவமுரிவு கண்டஞ்சி (முதுதொள். களம்). 3. Leaving, separation; நீங்குகை. இளையார் மார்ப முரிவிலரொழுகி வாழும் (சீவக. 372). 4. Trouble, difficulty; வருத்தம். பாவைமார் முரிவுற்றார்களின் மூர்ச்சனை செய்யவால் (சீவக. 1627). 5. Fate; ஊழ். (அரு. நி.) 6. Greatness; பெருமை. (அரு. நி.) 7. Fold; மடிப்பு. (யாழ். அக.) 8. Laziness; சோம்பு. (அரு. நி.)

முருக்கம்புளி murukkam-puḷi, n. < முருக்கு- +. Citric acid; எலுமிச்சம்புளிப்பு. (அமுதாகரம்.)

முருக்கள்ளி muru-k-kaḷḷi, n. prob. முருக்கு +. Prickly climbing cockspur. See சூரிண்டு. (L.)

முருக்கன்மரம் murukkaṉ-maram, n. < முருக்கு +. Bengal kino tree, *Butea frondosa*; மரவகை.

முருக்கிஷம் murukkisam, *n.* See முருங்கிஷம். (சங். அக.)

முருக்கு[1]-தல் murukku-, *5 v. tr.* Caus. of முருகு-. 1. To destroy, crush, ruin; அழித்தல். விறல்வேன் மன்னர மன்னெயில் முருக்கி (சிறுபாண. 247). 2. To kill; கொல்லுதல். (திவா.) எற்றி முருக்குவ ரரக்கர முன்பர் (கம்பரா. மகரக். 12). 3. To break in pieces; முறித்தல். காப்புடைய வெழு முருக்கி (புறநா. 14). 4. To melt; உருக்குதல். (W.) 5. To dissolve; கரைத்தல். (W.)

முருக்கு[2] murukku, *n.* < முருக்கு-. Killing; கொலை. (அரு. நி.)

முருக்கு[3] murukku, *n.* 1. See முள்ளுமுருக்கு, 1. 2. Palas-tree. See பலாசம்[1], 4. முருக்குத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புற ழடைகரை (பதிற்றுப். 23, 20). 3. Sour lime, எலுமிச்சை. (தைலவ. தைல.) 4. Italian lemon; கொடியெலுமிச்சை. (W.) 5. White fig; துருது. (குறிஞ்சிப. 73, உரை.)

முருக்குத்தடி murukku-t-taṭi, *n.* prob. முறுக்கு +. A piece of wood, used in climbing palm-trees; பனையேறிகள் பனைமுட்டிற் சார்த்தி மிதித் தேறுவதற்கு வைக்கும் தடி. *Nāñ.*

முருகக்கடவுள் muruka-k-kaṭavul, *n.* < முருகன் +. Skanda; குமரக் கடவுள்.

முருகநாயனார் muruka-nāyaṉār, *n.* A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

முருகயர்-தல் murukayar-, *v. intr.* < முருகு +. 1. To offer worship to Skanda; முருகக் கடவுளுக்குப் பூசை செய்தல். 2. To dance while under possession by Skanda; வெறியாடுதல். முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேலன் (குறுந். 362). 3. To give feast, as in sacrifice; விருந்திடலாகிய வேள்விசெய்தல். படையோர்க்கு முருகயர (மதுரைக். 38).

முருகவுருட்டிசுறா murukavuruṭṭi-curā, *n.* A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முருகவேள் muruka-vēl, *n.* < முருகன +. See முருகக்கடவுள். (பட்டினப். 158, உரை.)

முருகன் murukaṉ, *n.* < முருகு. [K. *muruga*, M. *murugan.*] 1. Youth; கட்டிளமை யோன். (திவா.) 2. See முருகக்கடவுள். (திருமுரு. பக். 56, உரை.) 3. One possessed by Skanda; வெறியாட்டாளன். (பிங.) முதியாளோடு முருகனை முறையிற் கூவி (கந்தபு. வள்ளி. 155). 4. Chief of the desert tract; பாலைநிலத்தலைவன். (அரு. நி.) 5. An inebriating preparation. See மாஜூன். *Loc.*

முருகனாடல் murukaṉ-āṭal, *n.* < முருகன் +. Skanda's dance, of two kinds, viz., *tuṭi* and *kuṭai*; துடி குடை என்ற இருவகைக் கூத்து. (பிங.)

முருகியம் murukiyam, *n.* < முருகு + இயம்[1]. Drum used in the worship of Skanda, in hilly tracts; குறிஞ்சிநிலத்தில் முருகனுக்குரிய வெறியாட்டுப் பறை. (தொல். பொ. 18, உரை.)

முருகு[1] muruku, *n.* 1. Tenderness, tender age; youth; இளமை. (திவா.) 2. Skanda; முருகன். அருகுகடி வேலன் முருகொடு வளைஇ (மதுரைக். 611). 3. Fragrance; மணம். முருகமர்பூ முரணகிடக்கை (பட்டினப். 37). 4. [T. *muruvu.*] Beauty; அழகு. (பிங.) 5. Divinity, god; தெய்வம். முருகு மெய்ப் பட்ட புலைத்திபோல (புறநா. 259) 6. Dancing while under possession by Skanda; வெறியாட்டு. முருகயர்ந்துவந்த முதுவாய் வேலன் (குறுந். 362). 7. Sacrificial feast; வேள்வி. படையோர்க்கு முருகயர (மதுரைக். 38). 8. Festival; திருவிழா. (திவா.) முருகயர்பாணியும் (சூளா. நாட். 7). 9. Flower-salver; பூத்தட்டு. (நாமதீப. 429.) 10. Honey; தேன். முருகு வாய்மடுத்துண்டளி மூசும் (நைடத. மணமபுரி. 23). 11. Toddy; கள். (பிங.) 12. Sour lime; எலுமிச்சை. (பிங.) 13. Elevation, height; எழுச்சி. (திவா.) 14. Eagle-wood. See அகில், 1. (திவா.) 15. A poem in Pattu-p-pāṭṭu. See திருமுருகாற்றுப்படை. முருகு பொருநாறு (பத்துப் பாட்டு, தனிப்பா.). 16. cf. முருடு. Fuel; விறகு. (திவா.)

முருகு[2]-தல் muruku-, *5 v. intr.* < முறுகு-. 1. To be ripe or mature; முதிர்தல். முருகு காதலின் (கம்பரா. அகலிகை. 54). 2. To exceed the proper limit in heating; காய்ச்சுதலிற் பக்குவம் மிஞ்சுதல். நெய் முருகிவிட்டது.

முருகு[3] muruku, *n.* perh. முறுக்கு-. [T. K. *murugu.*] An ornament worn in the helix of the ear; காதணிவகை. வசர முருகை யெந்தக் கோனுன் றன் கையிற் கொடுத்தானோ (விறலிவிடு. 703).

முருகேசன் murukēcaṉ, *n.* < முருகு + ஈசன். See முருகக்கடவுள். (யாழ். அக.)

முருகை murukai, *n.* A kind of stone; ஒருவகைக் கல். (J.)

முருகைநண்டு murukai-naṇṭu, *n.* prob. முருகை +. A kind of crab; நண்டுவகை. (J.)

முருங்கன் muruṅkaṉ, *n.* A coarse kind of *kār* paddy sown in Āvaṇi and maturing in four months; ஆவணியில் விதைக்கப்பட்டு நான்கு மாதங் களில் விளைவதாகும் கார்நெல்வகை.

முருங்கிஷம் muruṅkiṣam, *n.* Bow-string hemp. See பெருங்குரும்பை. (சங். அக.)

முருங்கு[1]-தல் muruṅku-, *5 v. intr.* [T. *murugu.*] 1. To perish; to be destroyed; அழிதல். அமரு ளேற்றூர் முரண முருங்க (பு. வெ.

1, 7). 2. To break; முறிதல். சூம்பு முதன் முருங்க (மதுரைக். 377). 3. To simmer; அடங்கியெரிதல். முருங்கெரியிற் புக (கம்பரா. காாமுக. 29).

முருங்கு² murunku, n. See முருக்கு³, 1, 2. (சங். அக.)

முருங்கை murunkai, n. <Sinh. <muruṅgā <muruṅgī. [T. munaga, M. muriññа.] Horse-radish tree, m.tr., Moringa pterygosperma; மரவகை. முருங்காவெனனுஞ் சிங்களச சொல முருங்கையென வந்தவாறும (வீரசோ. தத. 8).

முருட்டுக்கையர் muruṭṭu-k-kaiyar, n. <முருடு + கை⁵. Persons of rude behaviour; அடங்கா வொழுக்கமுள்ளவர். முருட்டுக்கையா புறப பட்டார் புரட்டுப பேசி (திருவாலவா. 38, 14).

முருட்டுத்தன்மை muruṭṭu-t-taṉmai, n. <id. +. Recklessness; ஓராது செய்யுந் துணிவு. (குறள், 1063, உரை.)

முருடன் muruṭaṉ, n. <id. [K. moraḍa.] 1. Obstinate person; பிடிவாதமுள்ளவன். முருட ரான ராவணுங்களை (ரகு, 2, 7, 10). 2. Reckless person; முன்பின் யோசனையில்லாதவன். 3. Ignorant, foolish person; மூடன். கல்லா முருடரும (அஷ்டப. அழக. 30) 4. Hunter; வேடன். (சூடா.) 5. Rude person; savage; அநாகரிகன்.

முருடு muruṭu, n. <முரண்-. [K. moraḍu.] 1. Coarseness, roughness; கரடுமுரடு. முருட்டுச சிரமொன் றுருட்டினே (சங்கற்ப. ஈசுவரவிகார. வரி. 26). 2 Obstinacy, obdurateness; பிடிவாதம். 3. Cruelty; கொடுமை. அரக்கா குலம முருடு தீரதத பிரான் (திவ். திருவாய். 2, 7, 10). 4. Knot in wood; மரக்கணு. (திருவாலவா. 23, 4.) 5. Stump; வெட்டுமரத்தினடி. (சங். அக.) 6. Firewood; விறகு. (பிங்.) முருட்டு மெததையின முன் கிடத்தா முனம் (தேவா. 710, 5). 7. Piece of wood; மரக்கட்டை. வன்பராய் முருடொக்கு மென் சிந்தை (திருவாச. 23, 4). 8. Drum; பறைப்பொது. (பிங்.) 9. Hand drum with two faces; மத்தள வகை. முருடதிர்ந்தன (செப். மங்கல.). 10. A kind of bucket; பத்தல். (சங். அக.) 11. Largeness; பருமை. முருட்டு மோதததைத தலைபெற்றமை (தக்க யாகப். 47). 12. Large tongs; பெருங்குறடு. (W.)

முருத்து muruttu, n. Corr. of மிருத்தியு.

முருந்தம் muruntam, n. See முருந்து, 5. (சூடா.) குருந்த நின்றரும்பின முருந்தம் (கம்பரா. வனம்புகு. 45).

முருந்தன் muruntaṉ, n. prob. முருந்து. 1. Person of ability; சமர்த்தன். டெருநதகைப பெரி யோனைப் பிணித்தபோர் முருந்தன் (கம்பரா. பிணி வீட். 37). 2. Famous man; பிரசித்தன். (இலக். அக.)

முருந்து muruntu, n. prob. mṛdu. 1. Quill of a feather; இறகினடிக்குருத்து. (பிங்.) 2. Root of peacock's feather; மயிலிறகினடிக்குருத்து. முருநதேயக்கு முட்போ லெயிற்றினைய (ஏலா. 7). 3. White and fresh sprout of a palm; தென்னை முதலியவற்றின் அடி வெண்குருத்து. (சூடா.) 4. Tendril; கொழுந்து. (சங். அக.) 5. Tender leaf; இளந்தளிர். (அரு. நி.) 6. Stalk of plant just above the roots; வேரின் மேற்றண்டு. வைஞ் சாயக் கோரையின் முருந்தினென்ன (அகநா. 62). 7. Cartilage, tendon, இளவெலும்பு. (W.) 8. Bone; எலும்பு. முருந்தின காறுய கூழையை (சீவக. 1661). 9. Whiteness; வெண்மை. (சூடா.) 10. Pearl; முத்து. (அரு. நி.)

முருமுரு-த்தல் murumuru-, 11 v. tr. See முறுமுறு-.

முருவிலி muruvili, n. prob. முருகு + வல்லி. [K. murikul, M. mural.] 1. See முருவிலிக்கொடி. (மலை.) 2. Wind-killer; வாதமடக்கி. (சங். அக.)

முருவிளிக்கொடி muruviḷi-k-koṭi, n. <முருவிலி +. Prickly climbing cock-spur. See காரிண்டு. (L.)

முரைசு muraicu, n. See முரசு. முரைசு மூன்றுளபவா (கலித். 132).

முல்லை mullai, n. [T. molla, K. molle, M. mulla.] 1. Arabian jasmine, m. sh., Jasminum sambac; கொடிவகை. முல்லை வைந்நுனை தோன்ற (அகநா. 4). 2. Trichotomus-flowering smooth jasmine, m.cl., Jasminum trichotomum; கொடி வகை. (L.) 3. Wild jasmine. See காட்டுமல் லிகை. (L.) 4. Eared jasmine. See ஊசிமல் லிகை, 1. (L.) 5. Pointed leaved wild jasmine, m. cl., Jasminum malabaricum; கொடிவகை. (L.) 6. Indian birthwort. See ஈசுரமூலி. 7. Forest, pastoral tract, one of aiṉ-ṉ-tiṇai, q.v.; ஐந்திணையுள் ஒன்றான முல்லைநிலம். (தொல். பொ. 5.) 8. (Mus.) A melody-type of the forest tracts; முல்லைநிலப்பண்வகை. 9. (Mus.) A secondary melody-type. See சாதாரிப்பண். (பிங்.) 10. (Akap.) Patient endurance of a lady during the period of separation from her lover; உரிப்பொரு ளில் ஒன்றாகிய இருத்தல். முல்லை சான்ற புறவு (மது ரைக். 285). 11. Chastity; கற்பு. தாறுடை முல்லை யெல்லாந் தாதுகப் பறித்திட்டானே (சீவக. 686). 12. Chief characteristic; சிறப்பியல்பு. (பு. வெ. 8, 17, உரை.) 13. Victory; வெற்றி. முல்லைத்தார்ச் செம்பியன் (பு. வெ. 9, 34). 14. See முல்லைப்பாட்டு. பாணிரண்டு முல்லை (பத்துப்பாட்டு, தனிப்பா.). (தக்க யாகப். 54, உரை.) 15. See முல்லைக்குழல். (சிலப். 17, பாட்டு 3.)

முல்லைக்காரன் mullai-k-kāraṉ, n. <முல்லை +. (J.) 1. Lessee; குத்தகைக்காரன். 2.

2. One who cultivates the land and looks after the cattle, etc., of a land-owner; பண்ணைவேலை பார்ப்பவன்.

முல்லைக்குழல் mullai-k-kuḻal, n. <id.+. A flute or pipe with mouth-piece made of *mullai* creeper; முல்லைக்கொடியால் அமைத்த வளையத்தை வாயினிடத்தே செறித்த இசைக்குழல். (சிலப. 17, பாட்டு, 3, உரை.)

முல்லைச்சிலந்தி mullai-c-cilanti, n. See முலைச்சிலந்தி. (இராசவைத். 98, உரை.)

முல்லைச்சூட்டு mullai-c-cūṭṭu, n. <முல்லை +. Chaplet of *mullai* flowers, as the emblem of chastity; சற்பிற்சிறிதுறியாகத் தலையிலணியும் முல்லைப் பூவாலான மாலை. பனிமுல்லைச் சூட்டு வேயநதார (சீவக. 624).

முல்லைப்பண் mullai-p-paṇ, n. <id.+. (Mus.) Primary melody-type of the forest tract; முல்லை நிலத்துக்குரிய பெரும்பண்வகை. (திவா.)

முல்லைப்பாட்டு mullai-p-pāṭṭu, n. <id. +. A poem in Pattu-p-pāṭṭu by Nappūtaṉār; பத்துப்பாட்டினுள் நப்பூதனர் பாடிய பாட்டு.

முல்லைமாறி mullai-māṟi, n. Pickpocket; முடிச்சுமாறி. *Loc.*

முல்லையர் mullaiyar, n. <முல்லை. See முல்லையாளர். (திவா.)

முல்லையாழ் mullai-yāḻ, n. <id.+. (Mus.) Primary melody-type of the forest tract; முல்லைப் பண். (பிங.)

முல்லையாழ்த்திறம் mullai-yāḻ-t-tiram, n. <முல்லையாழ் +. (Mus.) Secondary melody-type of *cevvaḻi* class; செவ்வழிப்பண்ணினம். (பிங.)

முல்லையாளர் mullai-y-āḷar, n. <முல்லை +. Herdsmen and shepherds, as inhabitants of the forest tracts; முல்லைநிலமாக்கள். (திவா.)

முல்லையுரிப்பொருள் mullai-y-uri-p-poruḷ, n. <id.+. (Akap.) See முல்லை, 10.

முல்வயன் mulvayaṉ, n. See முல்வாயன். (யாழ். அக.)

முல்வாயன் mul-vāyaṉ, n. perh. முள்+. A kind of white ant; கறையான்வகை. (யாழ். அக.)

முலகாத் mulakāt, n. <Arab. *mulāqāt.* Interview, meeting; சந்திப்பு. *Loc.*

முலங்கம் mulaṅkam, n. Liquorice-plant. See அதிமதுரம்[2], 1. (சங். அக.)

முலமுலெனல் mula-muleṉal, n. Onom. expr. signifying humming, buzzing, as of flies; ஓரொலிக்குறிப்பு. (W.)

முலவை mulavai, n. cf. முவ்வை. Dog; நாய். (சங். அக.)

முலாகாத் mulākāt, n. See முலகாத். *Loc.*

முலாஞ்சனை mulāñcaṉai, n. cf. Arab. *mulāhizā.* Favour; தயவு. *Loc.*

முலாம் mulām, n. <Arab. *mulammā.* Gilding, electro-plating; பொன்வெள்ளிப்பூச்சு.

முலாம்பண்ணு-தல் mulām-paṇṇu-, v. tr. <முலாம +. See முலாம்பூசு-. (W.)

முலாம்பழம் mulām-paḻam, n. <E. *melon* +. Musk-melon, *Cucumis melo;* பழவகை. *Loc.*

முலாம்பூசு-தல் mulām-pūcu-, v. tr. & intr. <முலாம +. To gild; உலோகங்களின்மேல் வெள்ளி தங்கங்களை இளக்கி மேற்பூச்சிடுதல். (w.)

முலாம்போடு-தல் mulām-pōṭu-, v. tr. & intr. <id.+. See முலாம்பூசு-.

முலை mulai, n. [K. *mole,* M. *mula,* Tu. *murei.*] 1. Woman's breast; ஸ்தனம். முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக்கொண்டோன் (தொல். பொ. 77). 2. Beast's dug; பெண்பிராணியின் உடலில் பாலுண்டாம் இடம்.

முலைக்கச்சு mulai-k-kaccu, n. <முலை +. Bodice, stays for the breast; இரவிக்கை.

முலைக்கட்டி mulai-k-kaṭṭi, n. <id.+. Mammary abscess; ஸ்தனத்தில் உண்டாம் கட்டி.

முலைக்கட்டு mulai-k-kaṭṭu, n. <id.+. 1. See முலைக்கச்சு. (W.) 2. Accumulation of milk in the breast; ஸ்தனங்களிற் திரண்டு நிற்கும் பாற்கட்டு.

முலைக்கடுப்பு mulai-k-kaṭuppu, n. <id.+. Pain in the breast or udder, due to excessive secretion of milk; பால் அதிகம் தங்குவதால் ஸ்தனத்திலுண்டாம் வலி. முலைக்கடுப்புக்கெடக் கறந்து (திவ். திருப்பா. 11, உரை).

முலைக்கண் mulai-k-kaṇ, n. <id.+. [M. *mulakkaṇ.*] See முலைக்காம்பு. (திவா.) துணை முலைக்கணகடோய் சுவடு (திருவாச. 29, 5).

முலைக்காம்பு mulai-k-kāmpu, n. <id.+. Nipple, teat; ஸ்தனத்தின் நுனிப்பகுதி. (C. G.)

முலைக்காம்புவீக்கம் mulai-k-kāmpu-vīkkam, n. <முலைக்காம்பு +. Inflammation of the breast, *Mastitis;* ஸ்தனம் வீங்குகை. (M. L.)

முலைக்கால் mulai-k-kāl, *n.* < முலை +. 1. See முலை. தட முலைக்கால்கள்சாய (சீவக. 2542). 2. Grinding stone; அட்டுக்கல். (யாழ். அக.)

முலைக்கிரந்தி mulai-k-kiranti, *n.* < id. +. (W.) 1. Venereal eruption in the breasts; ஸ்தனத்தில் உண்டாம் கிரந்திப்புண். 2. A plant, *Barleria vitida;* பூடுவகை.

முலைக்குத்து mulai-k-kuttu, *n.* < id. +. See முலைக்கடுப்பு. (W.)

முலைக்கோள் mulai-k-kōḷ, *n.* < id. +. Suckling; முலைப்பால் உண்ணுகை. முலைக்கோள விடாஅ மாத்திரை (பொருந. 141).

முலைகுடி mulai-kuṭi, *n.* < id. + குடி-. [M. *mulakuṭi.*] 1. See முலைகுடிப்பிள்ளை. (W.) 2. Simpleton, inexperienced person; பேதையன். *Loc.*

முலைகுடிப்பிள்ளை mulai-kuṭi-p-piḷḷai, *n.* < முலைகுடி +. Suckling child; பால்குடிக்கும் இளம் பிள்ளை. (W.)

முலைகுயன்மீன் mulai-kuyaṉ-mīṉ, *n.* prob. முலை +. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முலைகொடு-த்தல் mulai-koṭu-, *v. intr.* < id. +. To suckle a child; பிள்ளைக்கு முலைப் பால் ஊட்டுதல். (C. G.)

முலைச்சிலந்தி mulai-c-cilanti, *n.* < id. +. A kind of tumour in the breasts; ஸ்தனத்தில் உண்டாம் புண்கட்டிவகை. (W.)

முலைத்தளம் mulai-t-taḷam, *n.* < id. +. A kind of metal stays for the breast, used for images in temples; கோயிலில் விக்கிரகங்களுக்கு இடும் பொன் முதலியவற்றாற்செய்த முலைக்கச்சு. *Nāñ.*

முலைத்தாய் mulai-t-tāy, *n.* < id. +. Wet nurse, one of *ai-vakai-t-tāyar*, q.v.; ஐவகைத் தாயரில் குழந்தைக்குப் பால்கொடுப்பவள். பல் வினைக்கும் முலைத்தாய் பயந்தார (சீவக. 3096). (பிங்.)

முலைப்பரிசம் mulai-p-paricam, *n.* < id. +. See முலைப்பாற்கூலி. *Loc.*

முலைப்பால் mulai-p-pāl, *n.* < id. +. Mother's milk; தாய்ப்பால். முலைப்பாற் காலத்து முடிமுறையெய்தி (பெருங். உஞ்சைக். 33, 52).

முலைப்பால்மீன் mulai-p-pāl-mīṉ, *n.* prob. id. +. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முலைப்பால்விரை mulaippālvirai, *n.* Black horse-gram. See கருங்காணம். (M. M. 658.)

முலைப்பாலி mulai-p-pāli, *n.* perh. முலை + பாலி-. Termites in an ant-hill; புற்றிலுள்ள கறையான் திரள். (யாழ். அக.)

முலைப்பாலெண்ணெய் mulai-p-pāl-eṇṇey, *n.* < முலைப்பால் +. 1. Mixture of mother's milk and castor oil, given to babies; தாய்ப்பாலுடன் கலந்து பச்சைக்குழந்தைகளுக்கு ஊட்டும் ஆமணக்கெண்ணெய். (W.) 2. A medicinal oil used for the head; தலைக்கு இடும் மருந்தெண்ணெய் வகை. *Loc.*

முலைப்பாற்கூலி mulai-p-pāṟ-kūli, *n.* < id. +. Bride-price, money presented by the bridegroom to the bride's mother as compensation for having nourished her during her infancy; பெண்ணின் தாய்க்குப் பெண்ணை வளர்த்ததன் பொருட்டு மணமகன் கொடுக்கும் பரிசப்பணம். (G. Tj. D. I, 73.)

முலைமற-த்தல் mulai-maṟa-, *v. intr.* < முலை +. To be weaned; பால்குடி மறத்தல். (W.)

முலைமறு-த்தல் mulai-maṟu-, *v. intr.* < id. +. To cease to give milk, as a cow; பசு முதலியன பால்கொடுக்க மறுத்தல். *Loc.*

முலைமார்பு mulai-mārpu, *n.* < id. +. (W.) 1. Heart; இருதயம். 2. Breast; மார்பு.

முலைமுகம் mulai-mukam, *n.* < id. +. 1. See முலைக்காம்பு. (C. G.) 2. Woman's breast; ஸ்தனம். முத்தாரமார்பின் முலைமுகந்திருகி (சிலப். பதிக. 34).

முலைமூக்கரிவாள் mulaimūkkarivāḷ, *n.* A knife for cutting the stems of betel leaf. See இலைமூக்கரிகத்தி. (நாமதீப. 421.)

முலையமுது mulai-y-amutu, *n.* < முலை +. See முலைப்பால்.

முலையழற்சி mulai-y-aḻaṟci, *n.* < id +. Inflammation of the udder, garget; பால்மடியி லுண்டாம் வலி. (M. L.)

முலைவிலை mulai-vilai, *n.* < id. +. See முலைப்பாற்கூலி. வரைந்தெய்துதற்கு முலைவிலையோடு புகுந்து பொன்னணிவா னின்றுரு மூன்றா (இறை. களவி. 23, பக். 715). முலைவிலையும் பள்ளியாரே கொள்ளப்பெறுவார் (T. A. S. ii, 81).

முலைவெடிப்பு mulai-veṭippu, *n.* < id. +. Sore teats; முலைக்காம்பு புண்படுகை.

முவ்வை muvvai, *n.* cf. முலவை. Dog; நாய். (பரி. அக.)

முவட்டிபண்டு muvaṭṭipaṇṭu, *n.* < T. *muṣṭipaṇḍu.* Fruit of nux vomica; எட்டிப் பழம். (பரி. அக.)

முவலம் muvalam, *n.* cf. *aupala.* A mineral poison; அவுபலபாஷாணம். (யாழ். அக.)

முழ muḻa, *n.* See முழவு, 1, 2, 3. இன்வளி விசித்த முழவொடு ஆகுளி (மலைபடு. 3).

முழக்கட்டை mula-k-kattai, n. < முழம் + Anything short of the full measure, as a piece of cloth; நீளக்குறைவானது. (W.)

முழக்கம் mulakkam, n. < முழங்கு-. (W.) 1. Loud sound, as of thunder or of drums; பேரொலி. 2. Clamour, hubbub, roar; ஆரவாரம்.

முழக்கு[1]-தல் mulakku-, 5 v. tr. Caus. of முழங்கு-. 1. To sound; to beat a sounding instrument; ஒலிப்பித்தல். குணில் வலத்தேந்தி முழக்கினுளென (கம்பரா. கும்பக. 346). 2. To do a thing pompously; விமரிசைபெறச் செய்தல்.

முழக்கு[2] mulakku, n. < முழக்கு-. [K. molagu.] Sound, noise; ஒலி. (W.)

முழக்கோல் mula-k-kōl, n. < முழம் +. (W.) 1. Measuring rod; அளவுகோல். 2. A measuring rod of eight cubits; எட்டுமுழங் கொண்ட அளவுகோல் 3. Mason's rule of two cubits, about 33 inches; இரண்டு தச்சு முழமுள்ள அளவுகோல்.

முழங்கால் mulan-kāl, n. < id. +. [T. mōkālu, K. molakālu, M. mulakkāl.] 1. See முழங்கால்முட்டு, 1. 2. Part of the leg from knee to ankle; முழங்கால் முட்டுக்கும் கணுக்காலுக்கும் இடையிலுள்ள உறுப்பு.

முழங்கால்முட்டி mulankāl-mutti, n. < முழங்கால் +. 1. Knock- knee. See முட்டிக் கால், 2. 2. Coming down heavily on the knees, as a punishment; முழங்காற்சில்லைத் தரையி லூன்றிப் போடுவதாகிய தோப்பிக்கர்ண தண்டனை. Loc.

முழங்கால்முட்டு mulankāl-muttu, n. < id. +. 1. Knee; தொடையும் காலும் சேரும் இடம். (M. L.) 2. See முழங்கால்முட்டி, 1.

முழங்கால்வலி mulankāl-vali, n. < id. +. Arthritis, inflammation of the knee; முழங்கால் முட்டில் உண்டாம் வலி. (M. L.)

முழங்கால்வாதம் mulankāl-vātam, n. < id. +. Synovitis, inflammation of the synovial membrane of the knee; கீல்பிடிப்பு. (M. L.)

முழங்காற்சிப்பி mulankār-cippi, n. < id. +. See முழங்காற்சில். (W.)

முழங்காற்சில் mulankār-cil, n. < id. +. Knee-cap, patella; காலையும் தொடையையும் சேர்க் கும் எலும்புப்பூட்டின் மேற்பாகம். (W.)

முழங்காற்சில்லி mulankār-cilli, n. < id. +. See முழங்காற்சில். Loc.

முழங்காற்படியிடு-தல் mulankār-pati-y-itu-, v. intr. < id. +. To kneel down; முழந் தாளைக் கீழிட்டு வணங்குதல். (W.)

முழங்காற்பிடிப்பு mulankār-pitippu, n. < id. +. See முழங்கால்வாதம். (M. L.)

முழங்கு-தல் mulanku-, 5 v. intr. [K. molagu.] 1. To roar; thunder, to make a loud noise; பேரிதொலித்தல். எழிலி முழங்குந் திசை யெல்லாம் (நாலடி, 392). 2. To be noised abroad; to be made public; பலருமறியக் கூறப்படுதல். தொல்காப்பியந் திருவள்ளுவர் கோவையார் மூன்றினு முழங்கும் (இலக். கொத். 7).

முழங்கை mulan-kai, n. < முழம் +. [K. molakai.] 1. Forearm; கையில் மணிக்கட்டுக்கும் தோளுக்கும் இடையிலுள்ளபாகம். 2. Elbow; கையின் மேற்பாகமும் அதன் கீழ்ப்பாகமும் கூடும் இடம். (W.)

முழந்தாட்கச்சு mulantāt-kaccu, n. < முழந்தாள் +. (J.) 1. Garter; முழங்காலிற் கட்டுங் கச்சை. 2. Short drawers; half pantaloons; shorts; சல்லடம்.

முழந்தாள் mulan-tāl, n. < முழம் +. See முழங்கால். (சூடா.)

முழந்து mulantu, n. See முழங்கால். (சூடா.)

முழம் mulam, n. [T. mura, K. mola, M. Tu. mulam.] Cubit, measure from the elbow to the tip of the middle finger = 2 span; இருசாண் கொண்டதான முழங்கை நீள அளவு. ஒரு முழமுயர்ந்த (கம்பரா. இலங்கைகா. 15).

முழம்போடு-தல் mulam-pōtu-, v. < முழம் +. tr. 1 To measure with the forearm; கையால் முழவளவாக அளத்தல். (W.) 2. To sound a person; ஆழம் பார்த்தல். Loc.—intr. To utter baseless falsehood; பொருந்தாப் பொய் பேசு தல். Loc.

முழமிடு-தல் mulam-itu-, v. tr. < id. +. See முழம்போடு-, 1. (W.)

முழல் mulal, n. Molucca-bean. See கழற்சி, 1. (சூடா.)

முழவம் mulavam, n. < முழவு. 1. See முழவு, 1. (பிங்.) மணகனை முழவம் விம்ம (சீவக. 628). 2. See முழவு, 2. தண்ணுமைப்பின்வழி நின்றது முழவே (சிலப். 3, 141).

முழவு[1] mulavu, n. prob. முழங்கு-. [M. mulāvu.] 1. Drum; முரசு. முழவின் முழக்கீண்டிய (சீவக. 2399). 2. Large loud-sounding drum, hemispherical in shape; குடமுழா. (பிங்.) 3. Tom-tom; தம்பட்டம். (பிங்.) 4. [T. modava.] Vessel for milk; பால்கறத்தற்குரிய பாத்திரம். முழவிற் பிழிந்த பால்வழிநுரை (கம்பரா. கார்கால. 47). 5. Mould for casting a vessel; பாத்திர முதலியன வார்ப்பதற்குரிய கரு.

முழவு²-தல் mulavu-, *5 v. intr.* To move on intimate terms; நெருங்கிப் பழகுதல். *Loc.*

முழவுக்கனி mulavu-k-kani, *n.* <முழவு+. Jack-fruit; பலாப்பழம். (சங். அக.)

முழவுகட்டு-தல் mulavu-kattu-, *v. intr.* <id.+. To prepare mould for casting vessels; பாத்திரஞ்செய்யக் கருக்கட்டுதல். *Loc.*

முழவுமண் mulavu-man, *n.* <id.+. 1. Black paste smeared on the head of a drum. See மார்ச்சனை, 1. (யாழ். அக.) 2. Clay used in making moulds; கருக்கட்டுங் களிமண்.

முழவுமேளம் mulavu-mēlam, *n.* <id.+. 1. Band of musical instruments, including *mulavu;* முழவுமுதலிய கருவிகளின் கூட்டம். *Loc.* 2. Kettle-drum; பறைவகை. (W.)

முழா mulā, *n.* <id. 1 See முழவு, 1. (பிங்.) 2. See முழவு, 2. (சிலப். 3, 141.) 3. See முழவு, 3. (பிங்.)

முழாசு¹-தல் mulācu-, *5 v. intr.* To burst into a flame, blaze up; சுவாலித்தல். (J.)

முழாசு² mulācu, *n.* <முழாசு-. Blaze, conflagration; சுவாலை. (J.)

முழால் mulāl, *n.* prob. முழுவு-. Embracing; தழுவுகை. சிறுர் முலை முழாலிற் பில்கி (சீவக. 2541).

முழாவு-தல் mulāvu-, *5 v. intr.* See முழவு-. *Loc.*

முழாவுசால் mulāvu-cāl, *n.* The last or exterior furrow in ploughing; கடைசி உழவு சால். (J.)

முழாள் mulāl, *n.* <முழு+ஆள். Adult workman; வயது வந்த வேலையாள். (W.)

முழி¹-தல் muli-, *4 v. tr.* Corr. of உமிழ்-, 1.

முழி² muli, *n.* <மொழி. [T. *mōda*, K. Tu. *mudi*, M. *muli.*] Joint, as of the body; எலும்புப்பூட்டு.

முழி³ muli, *n.* Corr. of விழி.

முழி⁴-த்தல் muli-, *11 v. intr.* Corr. of விழி-.

முழிவாதம் muli-vātam, *n.* <முழி²+. Sciatica. See சந்துவாதம். (M. L.)

முழு¹ mulu, *adj.* 1. All, entire, whole; எல்லாம். முழுவலி முதலை (திவ். பெரியதி. 5, 8, 3). 2. Large; பருத்த. முழுமுத லொருலைந்த கோளி யாலத்து (புறநா. 58).

முழு²-த்தல் mulu-, *11 v. intr.* <முழு-மை. To be whole, entire; முழுமையாதல். (இலக். அக.)

முழுக்க mulukka, *adv.* <முழு-. Wholly, entirely, altogether, completely; முழுதும். உயிரை முழுக்கச் சுடுதலின் (சீவக. 1966, உரை).

முழுக்களவாளி mulu-k-kalavāli, *n.* <முழு+. Great thief, robber; பெருந்திருடன்.

முழுக்காட்டு-தல் mulukkāttu-, *v. tr.* <முழுக்கு+ஆட்டு-. To bathe; ஸ்நானம் பண்ணுவித்தல். கடல்வேந்தை யவன்புனலான் முழுக்காட்டு முறைமை யென்கோ (சௌந்த. 103).

முழுக்காடு-தல் mulukkātu-, *v. intr.* <id. +ஆடு-. [K. *mulukādu.*] To bathe; ஸ்நானம் செய்தல். எண்ணெய் சோததே முழுக்காடுவார் (அறப. சத. 50).

முழுக்காப்பு mulu-k-kāppu, *n.* <முழு+. Ceremony of daubing the idol completely with sandal paste, in temples; ஆலயங்களில் விக்கிரகங்களின்மீது சந்தனமப்பி அலங்கரிக்குஞ் சடங்கு. *Loc.*

முழுக்காய் mulu-k-kāy, *n.* <id.+. Fruit almost ripe; பழுக்கும் பருவந்துக் காய். (W.)

முழுக்காளி mulukkāli, *n.* <முழுக்கு+. 1. Diver for pearls; முத்துக்குளிப்போன். (W.) 2. A near relation of a person, as one who is under obligation to bathe on his death; ஒருவன் இறந்தால் அவன்பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டிய நெருங்கிய உறவினன். *Loc.*

முழுக்கிரகணம் mulu-k-kirakanam, *n.* <முழு+. Total eclipse; பூர்ணகிரகணம். (W.)

முழுக்கு¹-தல் mulukku-, *5 v. tr.* Caus. of முழுகு-. [K. *mulugisu.*] See முழுத்து-. அயில்களும வாளுந்தோள்களின் முழுக்கினா (கம்பரா. அதிகாய. 98).

முழுக்கு² mulukku, *n.* <முழுக்கு-. [T. *munugu*, K. *muluku*, M. *mulugu*, Tu. *mulu.*] 1. Bath, bathing; ஸ்நானம். பல நீட்டுக்கு ஒரு முழுக்கு. 2. Menses; மாதவிடாய். *Loc.*

முழுக்குமுறை mulukku-murai, *n.* <முழுக்கு+. *Brāh.* 1. The period soon after child-birth, during which the mother takes baths on alternate days; பிரசவமானபின் ஒன்றுவிட்டொருநாள் முறையாக ஸ்நானம் செய்யுங் காலம். 2. The alternate days when a woman after child-birth takes baths; பிரசவமானபின் முறையாக ஸ்நானம் செய்யும் நாள்.

முழுக்குழவி mulu-k-kulavi, *n.* <முழு+. Full-grown or weaned calf; முதுகன்று. மோட்டெருமை முழுக்குழவி (பட்டினப். 14).

முழுக muluka, *adv.* <முழுகு-. Wholly, entirely; முழுவதும். மதிலுமாடமு மாடகச்செய் குன்று முழுகக் குழாமீண்டி (திருவாரூ. 142).

முழுகவிடு-தல் muluka-vitu-, *v. tr.* <முழுகு-+. 1. To let a thing go to ruin; பொருள் முதலியன தொலையும்படி விடுதல். 2. To be unable to redeem, as a pledged thing; கடனுக்கீடான சொத்தை மீட்க முடியாதிருத்தல். *Loc.*

முழுகாமலிரு-த்தல் mulukāmal-iru-, *v. intr.* <id. + ஆ neg. +. To be pregnant; கருப்பமாதல். அவன் பெண்சாதி மூன்று மாதமாய் முழுகாமலிருக்கிறாள்.

முழுகிக்கிட-த்தல் muluki-k-kiṭa-, *v. intr.* <id. +. 1. To be involved completely; முழுவதும் முடங்கிக்கிடத்தல். அவன்சொத்து முழுவதும் வியாபாரத்தில் முழுகிக்கிடக்கிறது. 2. To be absorbed, engrossed; ஈடுபட்டிருத்தல். அவன் சூதாட்டத்தில் முழுகிக் கிடக்கிறான். 3. To be under water; நீரிலாழ்தல். பயிர் முழுகிக் கிடக்கிறது.

முழுகிப்போ-தல் muluki-p-pō-, *v. intr.* <id. +. 1. To sink, founder; to be drowned; அமிழ்தல். 2. To be ruined, swallowed up; அடியோடு கெடுதல். அவன் குடித்தனம் முழுகிப்போயிற்று. 3. To be entirely lost beyond redemption; சொத்து மீட்கமுடியாது கடனுக்கு உட்பட்டுவிடுதல். *Loc.*

முழுகு-தல் muluku-, 5 *v. intr.* [T. *munugu*, K. *mulu*, M. *muluguga.*] 1. To bathe the entire body by dipping or pouring; ஸ்நானஞ் செய்தல். 2. To be entirely immersed, as in business; அழுந்தி யிருத்தல். 3. To sink; அமிழ்ந்து போதல். கப்பல் முழுகிவிட்டது. 4 To be in menses; மாதவிடாயடைதல். (W.) 5. To be irretrievably involved in debts; சொத்து மீட்கமுடியாமல் கடனுள் அமிழ்ந்து போதல். *Loc.*

முழுங்கு-தல் mulunku-, 5 *v. tr.* [T. *mingu.*] Corr. of விழுங்கு-.

முழுச்சவரம் mulu-c-cavaram, *n.* <முழு +. Shaving the body and not merely the head; உடல் முழுதுமுள்ள மயிர் கழிக்கை. *Colloq.*

முழுச்செம்பு mulu-c-cempu, *n.* <id. +. An ancient South Indian coin; தென்னிந்தியாவில் வழங்கிய பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 140.)

முழுச்சோம்பேறி mulu-c-cōmpēri, *n.* <id. +. Great sluggard; அதிகச் சோம்பலுள்ளவ-ள்-ன்.

முழுச்சௌரம் mulu-c-cauram, *n.* <id. +. See முழுச்சவரம். (W.)

முழுசு[1]-தல் mulucu-, 5 *v. intr.* cf. முழுவு-. 1. To dive, dip, get in, enter; உட்புகுதல். முழுசி வண்டாடிய தண்டுழாயின் (திவ். பெரியதி. 2, 8, 7). 2. See முழுவு-. அழுந்தத் தழுவாதே முழுசாதே (திவ். பெருமாள். 9, 6). 3. To rub, strike against; முட்டுதல். பிள்ளைகள் முலைக்கீழ் முழுசினவாறே பால்சுரக்கும் (ஈடு, 5, 3, 3).

முழுசு[2] mulucu, *n.* <முழுது. Entirety; whole. See முழுமை, 1. *Colloq.*

முழுத்த mulutta, <முழு. *adj.* Fully developed; முதிர்ச்சி பெற்ற. முழுத்த வின்பக்கடல் (திருக்கருவை. கலித். அந.).—*adv.* See முழுதும்.

முழுத்தசுரம் mulutta-curam, *n.* prob. முழுத்த +. A kind of fever; சுரநோய்வகை. (யாழ். அக.)

முழுத்தம் muluttam, *n.* <*muhūrta*. See முகூர்த்தம். தாமரைச்சேவடி பணியு முழுத்த மீஙகிது (சிலப. 26, 30).

முழுத்து-தல் muluttu-, 5 *v. tr.* prob. அமிழ்த்து-. [T. *munugu.*] To plunge, dip in, drown; அமிழ்த்துதல். துதிக்கை முழுத்திற்று (ஈடு, 3, 5, 1).

முழுத்தும் muluttum, *adv.* See முழுதும். முழுத்தும பழுதற்ற முத்தமிழின் (சிலப. உரைச்சிறப். பக். 11).

முழுத்துவி-த்தல் muluttuvi-, 11 *v. tr.* Caus. of முழுத்து-. See முழுத்து-. மன்னவரை. . . முழுத்துவிப்பன் செஙகுருதிமுன் (பாரதவெண். 126.)

முழுத்தேங்காய் mulu-t-tēṅkāy, *n.* <முழு +. Coconut not broken into two halves; உடைபடாத தேங்காய். (W.)

முழுத்தொகை mulu-t-tokai, *n.* <id. +. 1. Capital and interest; வட்டியுடன் கூடிய முதல். 2. Total; மொத்தம்.

முழுது mulutu, <முழு-மை. *n.* All, whole, entirety; எஞ்சாமை.—*adv.* See முழுதும். (தொல். சொல். 326.)

முழுதும் mulutum, *adv.* <முழுது Wholly, entirely; எஞ்சுதலின்றி. முழுதும் வெண்ணெயளைந்து தொட்டுண்ணும் (திவ். பெருமாள். 7, 8).

முழுதுமபாவம் mulutum-apāvam, *n.* <முழுதும +. (Log.) Absolute non-existence, one of four *apāvam*, q.v.; அபாவம் நான்கனுள் முழுதுமின்மை. (தருக்கசங.)

முழுதொருங்குணர்ந்தோன் mulu-torunkunarntōn, *n.* <முழுது + ஒருஙகு +. 1. Arhat; அருகன். (திவா.) 2. God; கடவுள். (யாழ். அக.) 3. Śiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.)

முழுதோன் mulutōn, *n.* <id. God; கடவுள். முழுதோன் காணக (திருவாச. 3, 29).

முழுந்து muluntu, *n.* <id. See முழுமை, 1. முழுந்து சுகவடிவாம் (ஞானவா. சனக. 14).

முழுநாயகம் mulunāyakam, *n.* A creeper; கொடிவகை. (சங். அக.)

முழுநாள் mulu-nāl, *n.* <முழு +. *Nakṣatra* falling entirely within a zodiacal sign; ஓர் இராசிக்குள்ளாகவே முழுதும் அமையும் நட்சத்திரம். (சங். அக.)

முழுநீறுபூசியமுனிவர் mulu-nīru-pūciya-munivar, n. <id.+. Śaiva devotees who besmear sacred ashes all over their bodies, one of *tokai-y-atiyār*, q.v; தொகையடியாருள் ஒருசாராரும் உடல் முழுவதும் திருநீற்றை அணிபவருமான சிவனடியார் கூட்டம். (தேவா. 738, 10.)

முழுநெறி mulu-neṟi, n. <id.+. 1. Full flower with the calyx; இதழொடிக்கப்படாத முழுப்பூ. (சிலப். 2, 14, உரை.) 2. Full flower without the calyx; புறவிதழொடிக்கப்பட்ட முழுப்பூ. குவளைக் கூம்பவிழ் முழுநெறி (புறநா. 116, 2).

முழுநோக்கு mulu-nōkku, n. <id.+. Full aspect of a planet, one of four *kiraka-nōkku*, q.v.; ஒரு கிரகம் முழுப்பலத்தோடு நோக்குகை. கனனி மதி முழுநோக்கெய்தி (பிரபுலிங. மாயையினுற்பத்தி. 58).

முழுப்பங்கு mulu-p-paṅku, n. <id.+. Whole or undivided share, as in land owned in definite shares; நிலத்துரிமையில் உட்பிரிவில்லாத தனிப்பங்கு. (W.)

முழுப்பாய்சுருட்டி mulu-p-pāy-curutti, n. <id.+பாய்?+. Swindler, great cheat; பெருமோசக்காரன். *Colloq.*

முழுப்பார்வை mulu-p-pārvai, n. <id. +. See முழுநோக்கு. (மங்களே. 3, 32, உரை.)

முழுப்புரட்டன் mulu-p-puraṭṭan, n. <id.+. 1. See முழுப்புளுகன். 2. See முழுப்பாய்சுருட்டி. (W.)

முழுப்புளுகன் mulu-p-pulukan, n. <id. +. Downright liar; பெரும்பொய்யன். (W.)

முழுப்பொய் mulu-p-poy, n. <id.+. Downright lie; பெரும்பொய்.

முழுப்பொருள் mulu-p-porul, n. <id.+. The Supreme Being; கடவுள். மனவாக்கினுக்கு மெட்டாத முழுப்பொருளா முதல்வா (சிவரக. கணபதி குமா. 7).

முழுமக்கள் mulu-makkaḷ, n. <id.+. Fools, as barely satisfying the definition of human beings; அறிவிலார். முழுமக்கள் காதலவர் (திரிகடு. 9).

முழுமகன் mulu-makan, n. <id.+. Fool; அறிவிலான். (திவா.)

முழுமணி mulu-maṇi, n. <id.+. 1. Unpierced gem; துளையிடா மணி. 2. Flawless gem; குற்றமற்ற இரத்தினம். முற்ற முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா (நீதிநெறி. 13).

முழுமதி mulu-mati, n. <id.+. Full moon; பூர்ணசந்திரன். முழுமதி புரைமுகமே (சிலப். 7, பாட்டு, 14).

முழுமன்[1] mulu-man, n. <id.+prob. மகன். See முழுமகன். சனகியைக் கவர்ந்து போய முழுமனை (அரிசமய. குலசேகா. 143).

முழுமன்[2] muluman, n. <முழு. Grain escaping unbroken in the process of grinding; அரைக்கும்போது சிதைபடாது விழும் முழுத்தானியம். *Loc.*

முழுமனசு mulu-manacu, n. <id.+. Entire willingness, full accord; whole-heartedness; முழுச்சம்மதம். *Colloq.*

முழுமனை mulu-manai, n. <id.+. Ground measuring 2400 sq ft.; 2400 சதுர அடி கொண்ட நிலப்பகுதி. (W.)

முழுமிடறுசெய்-தல் mulu-miṭaṟu-cey-, v. tr. <id.+மிடறு+. To drink in large mouthfuls; வாய்நிறையப் பருகுதல். முழுமிடறு செய் தனுபவித்து (ஈடு, 2, 3, 9).

முழுமுதல் mulu-mutal, n. <id.+. 1. God, as the Sole Cause; கடவுள். பொன்னம்பலத் தெம் முழுமுதலே (திருவாச. 21, 3). 2. Stem, as of a tree; மரத்தின் அடிப்பகுதி. யாஅத்து . . . முழுமுதல் (குறுந். 255).

முழுமுற்றும் mulu-muṟṟum, *adv.* <id. +. See முழுதும். முழுமுற்றுந் தானே விளக்காய (சீவக. 1870).

முழுமூச்சு mulu-mūccu, n. <id.+. 1. Utmost effort, as with full breath; முழுப்பலத்துடன் செய்யும் முயற்சி. *Colloq.* 2. Inflexible determination; விடாத்தீர்மானம். *Loc.* 3. Breathlessness; மூச்சுத்திணறுகை. (W.)

முழுமூடன் mulu-mūṭan, n. <id.+. Great fool; பெருமூடன். (திருவேங். சத. 49.)

முழுமை mulumai, n. <முழு. 1. Entireness, perfection, completeness; எல்லாம். (பிங்.) 2. Great size; பருமை. (பெரியபு. திருநா. 39.)

முழுவது muluvatu, n. & *adv.* <முழு-மை. See முழுவதும்.

முழுவதும் muluvatum, <id. n. All, whole; முழுமை. முழுவதும் படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் (திருவாச. 3, 12).—*adv.* Wholly, totally, completely; பூர்ணமாக. நின்னையேத்த முழுவதுமே (திருவாச. 5, 6).

முழுவல்[1] muluval, n. perh. முழுகு-. An aquatic bird; நீர்ப்பறவைவகை. ஒடுங்கு சிறை முழுவலும் (மணி. 8, 29).

முழுவல்[2] muluval, n. cf. உழுவல். Perfect love; விடாது தொடர்ந்த அன்பு. முழுவற்கடல் பெருத்தீரன் (தணிகைப்பு. நந்தியு. 6).

முழுவலயம்[1] mulu-valayam, n. <முழு+வளை-. Full circle; முழுவட்டம். (யாழ். அக.)

முழுவலயம்[2] muḻu-valayam, n. prob. id. + வலம. Victory; வென்றி. (யாழ். அக.)

முழுவலி muḻu-vali, n. <id. +. 1. Great strength; நிறைந்த வலிமை. முழுவலி வயமா (பு. வெ. 7, 17). 2. Powerful person; person of great strength; பூர்ண பலமுள்ளவ ன்-ள்.

முழுவாசி muḻu-vāci, <id. +. n. 1. Whole; முழுமை. (W.) 2. Fully developed grain; முற்றின நென்மணி. Loc.—adv. See முழுவாசியும்.

முழுவாசியும் muḻuvāciyum, adv. < முழு வாசி. To a great extent, almost completely; பெரும்பகுதியும். வீட்டுவேலை முழுவாசியுந் தீர்ந்து விட்டது.

முழுவு-தல் muḻuvu-, 5 v. tr. To kiss; முத்தமிடுதல். வந்தென் முலைமுழுவித தழுவி (திருக் கோ. 227).

முழுவெலும்பு muḻu-v-elumpu, n. < முழு +. See முழுவென்பு.

முழுவென்பு muḻu-v-eṉpu, n. <id. +. Skeleton; எலும்புக்கூடு. (திவா.)

முழை[1] muḻai, n. cf. mūṣā. Large mountain cave, cavern, den; குகை. அவ்விசை முழை யேற்றழைபப (பரிபா. 19, 63).

முழை[2] muḻai, n. cf. மூழை. Spatula, ladle; துடுப்பு. (W.)

முழை[3]-த்தல் muḻai-, 11 v. tr. < முழை[1]. To pierce, bore; துளைத்தல். முழைத்த வான்புழை (பாரத. காண்டவ. 17).

முழை[4]-தல் muḻai-, 4 v. intr. prob. நுழை-. To enter; நுழைதல். Loc.

முழைஞ்சு muḻaiñcu, n. < முழை[1]. 1. See முழை[1]. மாரி மலை முழைஞ்சில் மன்னி (திவ். திருப்பா. 23). 2. Hole; துளை. குழன் முழைஞ்சு களினூடு குமிழ்த்து (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 11).

முழைத்தல் muḻaittal, n. 1. Inarticulate sound, vocal sound having no corresponding written character; எழுத்திலாவோசை. (சது.) 2. Language not possessing a written alphabet or characters; எழுத்தில்லா மொழி. (W.)

முள் muḷ, n. [T. K. M. mullu, Tu. muḷ.] 1. Thorn, brier, thistle, bristle, spine; மரஞ் செடிகளில் கூர்மையுடையதாய்ச் சிறு குச்சிபோற் காணப்படும் பகுதி. இளைதாக முண்மரங் கொல்க (குறள், 879). 2. Anything sharp or pointed, as fish-bone, porcupine's quill, etc.; குத்தக்கூடிய கூர்மையுடைய பொருள். 3. Goad, spur; தாற்றுக் கோல். முள்ளிட் டூர்மதி வலவ (ஐங்குறு. 481). 4. Bit; கடிவாளம். முள்ளுறீஇச் செய்கயி ரூயந்தன (சீவக. 2214). 5. Quill or springing point of feather; இறகினடி. இதன் முட் செங்கணை (அகநா. 23). 6. The rough points on the rind of the jack fruit; பலாக்காய்மேற் காணப்படும் கூரிய முனைகள். (W.) 7. Fork; sharp-pointed instrument; முள்வடிவாகச் செய்யப்பட்ட கருவி. 8. Index of a balance; தராசுக் கோலின் நடுவில் சம நிலையைக் காட்டும் ஊசி. 9. Hand of a clock or time-piece; கடிகாரத்தில் காலத்தைக் காட்டும் ஊசி. Mod. 10. Male organ of a pigeon; புறவின் ஆண்குறி. Loc. 11. Sharpness; கூர்மை. முள் வாயச சஙகம் (சிலப். 4, 78). 12. Minuteness; நுண்மை. (சூடா.)

முள்கா-த்தல் muḷkā-, 4 v. intr. prob. முளகு- + ஆ[7]-. To sit with arms and legs folded; குந்தியிருத்தல். சான்றோர் முசுப்போல முள்காந்திருப் பா (நன். 96, விருத்.).

முள்கு-தல் muḷku-, 5 v. intr. [T. meli-gonu, melagu.] 1. To embrace; முயங்குதல். இளமுலை முகிழ்செய முள்கிய (கலித். 125). 2. To enter, pierce; உட்செல்லுதல். அமாக்க ணுமா னரு நிற முள்காது (நற். 165).

முள்சீதா muḷ-citā, n. See முள்ளுச்சீத்தா.

முள்மகிழ் muḷ-makiḻ, n. < முள் +. Woolly ironwood, m. tr., Sideroxylon tomentosum; மர வகை. (L.)

முள்முரண்டை muḷ-muranṭai, n. <id. +. Necklace berried climbing caper, l. cl., Muma arenaria; கொடிவகை. (L.)

முள்வறையன் muḷ-varaiyaṉ, n. <id. +. A kind of termite that consumes wood; மரத்தை அரிக்கும் கறையான்வகை. (J.)

முள்வாங்கி muḷ-vāṅki, n. <id. + வாஙகு-. Thorn pincers; முள்ளெடுக்குங் கருவி.

முள்வாயன் muḷ-vāyaṉ, n. <id. + வாய். See முள்வறையன். (J.)

முள்வாளி muḷ-vāḷi, n. <id. +. See முள் வேலி. Nāñ.

முள்வாளை muḷ-vāḷai, n. <id. +. [M. muḷḷavāḷa.] Large herring-like fish, bluish green, attaining 12 ft. in length, Chirocentrus dorab; நீலங்கலந்த பச்சை நிறமுடையதும் 12 அடி வரை வளர்வதுமான வாளைமீன்வகை.

முள்வெள்ளரி muḷ-veḷḷari, n. <id. +. Kakri-melon, Cucumis melo-utilissimus; கொடி வகை. (சூடா.)

முள்வேங்கை muḷ-vēṅkai, n. <id. +. Spinous kino tree. See மலைவேங்கை. (L.)

முள்வேல் muḷ-vēl, n. <id. +. (L.) 1. Buffalo thorn cutch. See குடைவேல், 2. 2. Entire leaved staff-tree, s. tr., Gymnosporia emarginata; முள்ளுடைய வேலமரவகை.

முள்வேலி muḷ-vēli, n. <id. +. 1. Fence of thorn; முள்ளாலான அடைப்பு. அமரினிட்ட வரு முள்வேலி (புறநா. 301). 2. Fence of barbed wire; முட்களையுடைய இரும்புக் கம்பியாலான வேலி. *Mod.*

முள்ளங்கத்தரி muḷḷaṅ-kattari, n. <id. +. Woolly sinuate bluish-flowered prickly nightshade, m. sh., *Solanum melongena;* கத்தரி வகை. (L.)

முள்ளங்கி muḷḷaṅki, n. <mūlaka. [T. mullangi, K. mūlangi, M. muḷḷanki.] Radish, *Raphanus sativus;* செடிவகை. (பதார்த்த. 409.)

முள்ளங்கிழங்கு muḷḷaṅ-kiḻaṅku, n. <முள் +. Thorny yam, *Dioscorea tomentosa;* ஒருவகை வள்ளிக்கொடி. (W.)

முள்ளங்கீரை muḷḷaṅ-kīrai, n. <id. +. See முட்கீரை. (W.)

முள்ளஞ்சங்கு muḷḷañ-caṅku, n. <id. + சங்கு². A conch armed with spikes; முட்களையுடைய சங்குவகை. (W.)

முள்ளடி muḷ-ḷ-aṭi, n. <id. + அடி. Clue; trace; துப்பு. *Loc.*

முள்ளடிக்கூலி muḷḷaṭi-k-kūli, n. <முள்ளடி +. Payment for furnishing clue, as to a theft; துப்புக்கூலி. *Loc.*

முள்ளந்தண்டு muḷḷan-taṇṭu, n. <முள் + தண்டு². Vertebral column, backbone, spine; முதுகிலுள்ள நடு எலும்பு. (C. G.)

முள்ளந்தண்டுக்கொடி muḷḷan-taṇṭu-k-koṭi, n. <முள்ளந்தண்டு +. Spinal cord; முள்ளந்தண்டிற்குள் அமைந்த நரம்புச்சுவ்வு. (இங். வை.)

முள்ளந்திருக்கை muḷḷan-tirukkai, n. <முள் +. 1. Sting-ray, greenish, attaining 5 ft. in length and 2 ft. across the disc, *Urogymnus asperrimus;* பச்சைநிறமுடையதும் குறுக்கில் 2 அடியும் நீளத்தில் 5 அடியும் வளர்வதுமான திருக்கைவகை. 2. Sea-fish, pinkish, attaining 8 in. in length, *Halieutaea stellata;* வெண்சிவப்பு நிறமும் 8 அங்குலம் வரை வளர்ச்சியுமுடைய கடல் மீன்வகை.

முள்ளம்பலாச்சை muḷḷam-palāccai, n. <id. +. 1. Sea-fish, light brown, attaining 2 ft. in length, *Diodon hystrix,* as covered with spines; வெளிறின பழுப்பு நிறமுள்ளதும் இரண்டுஅடி வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை. 2. Sea-fish, brown or black, attaining 13 in. in length, *Tetrodon patoca;* பழுப்பு அல்லது கறுப்பு நிறமுடையதும் 13 அங்குலம் வரை வளர்வதுமான கடல் மீன்வகை.

முள்ளம்பன்றி muḷḷam-paṉṟi, n. <id. +. [T. mullampandi, M. muḷḷampanni.] Porcupine, *Hystrix hirsutirostris;* மேலே முள் அடர்ந்துள்ள பன்றிவகை. (பதார்த்த. 855.)

முள்ளன்பலாச்சை muḷḷaṉ-palāccai, n. See முள்ளம்பலாச்சை.

முள்ளாங்கத்தரி muḷḷāṅ-kattari, n. See முள்ளங்கத்தரி. (மூ. அ.)

முள்ளாறு muḷḷāṟu, n. <முள் +. Silvery sea-fish. See இராமழுழியன்.

முள்ளி¹ muḷḷi, n. <id. [T. mulaku, K. M. muḷḷi.] 1. Thorny plant; முள்ளுள்ள செடி. (நன். 62, உரை.) 2. Indian nightshade, m. sh., *Solanum indicum;* கத்தரிவகை. முள்ளுச் செழுமலரோன் (திவ். இயற். சிறிய. ம. தனியன்). 3. Nail dye, *Barleria;* மருதோன்றி. (L.) 4. Holly-leaved bear's-breech. See கழுதைமுள்ளி. 5. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. கூர்முள்ள முள்ளி (அகநா. 26) 6. Toddy; கள். (பரி. அக.)

முள்ளி² muḷḷi, n. See முளி³, 3.

முள்ளிக்கீரை muḷḷi-k-kīrai, n. <id. +. See முட்கீரை. (மூ. அ.)

முள்ளிடுக்கி muḷ-ḷ-iṭukki, n. <id. +. See முள்வாங்கி. (W.)

முள்ளிப்பூ muḷḷi-p-pū, n. A masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.)

முள்ளியார் muḷḷiyār, n. Author of Ācāra-k-kōvai. See பெருவாயின்முள்ளியார்.

முள்ளிலவம் muḷ-ḷ-ilavam, n. <முள் +. See முள்ளிலவு.

முள்ளிலவு muḷ-ḷ-ilavu, n. <id. +. Red flowered silk-cotton tree, l. tr., *Bombax malabaricum;* இலவுவகை. (சீவக. 788.)

முள்ளிழைப்புளி muḷ-ḷ-iḻaippuḷi, n. <id. +. Plane with serrated bit; இழைப்புளிவகை.

முள்ளுக்கடம்பு muḷḷu-k-kaṭampu, n. <id. +. Nepal berberry, m. sh., *Berberis nepalensis;* செடிவகை. (L.)

முள்ளுக்கடம்பை muḷḷu-k-kaṭampai, n. <id. +. See முள்ளுக்கடம்பு. (L.)

முள்ளுக்கத்திரி muḷḷu-k-kattiri, n. <id. +. See முள்ளங்கத்தரி. *Loc.*

முள்ளுக்கரப்பன் muḷḷu-k-karappaṉ, n. <id. +. See முள்ளுக்கரப்பான். (W.)

முள்ளுக்கரப்பான் muḷḷu-k-karappāṉ, n. <id. +. A kind of eruption with pimples; மீந்தோல்மீது படரும் நோய்வகை. *Colloq.*

முள்ளுக்களா muḷḷu-k-kalā, *n.* <id.+. 1. Fascicled leaved spinous berberry, m. sh., *Berberis aristata;* களாச்செடிவகை. (Nels.) 2. See முள்ளுக்கடம்பு. (L.)

முள்ளுக்காரை muḷḷu-k-kārai, *n.* <id.+. Common emetic nut, s. tr., *Randia dumetorum;* சிறுமரவகை. (W.)

முள்ளுக்கீரை muḷḷu-k-kīrai, *n.* <id.+. See முட்கீரை. (W.)

முள்ளுக்கூலி muḷḷu-k-kūli, *n.* <id.+. See முள்ளடிக்கூலி. *Loc.*

முள்ளுச்சங்கு[1] muḷḷu-c-caṅku, *n.* <id. + சங்கு[1]. Mistletoe berry thorn. See சங்கஞ்செடி. (L.)

முள்ளுச்சங்கு[2] muḷḷu-c-caṅku, *n.* <id. + சங்கு[2]. See முள்ளஞ்சங்கு. *Loc.*

முள்ளுச்சம்பா muḷḷu-c-campā, *n.* <id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (நாமதீப. 351, குறிப்பு.)

முள்ளுச்சிரங்கு muḷḷu-c-ciraṅku, *n.* <id.+. Urticoria. See நாய்முள். (M. L.)

முள்ளுச்சீத்தா muḷḷu-c-cīttā, *n.* <id.+. Sour sop, s. tr., *Anona muricata;* மரவகை. (L.)

முள்ளுச்சுண்டெலி muḷḷu-c-cuṇṭeli, *n.* <id.+. Spiny mouse, a kind of field mouse, as having fine spinous fur; முட்போன்ற மயிருள்ள வயற்சுண்டெலிவகை.

முள்ளுடுப்பை muḷ-ḷ-uṭuppai, *n.* <id.+. Woody-fruited jujube. See கோட்டையிலந்தை. (L.)

முள்ளுடைமூலம் muḷ-ḷ-uṭai-mūlam, *n.* <id.+உடை+. 1. Thorny plant; முட்செடிப் பொது. (பிங்.) 2. Spiked root; முட்கள்பொருந்திய வேர். (W.)

முள்ளுநாயகம் muḷḷu-nāyakam, *n.* <id. +. A creeper whose leaves are used in extracting thorns; தைத்த முள்ளை வெளிப்படுத்துந் துணையுள்ள இலைகளையுடைய கொடிவகை.

முள்ளுப்படுகளம் muḷḷu-p-paṭukaḷam, *n.* <id.+. Bed of thorns or spikes on which people lie in fulfilment of vows; பிரார்த்தனை நிறைவேற்றுதற்கு மக்கள் படுக்கும் முள்ளாலான படுக்கை. *Loc.*

முள்ளுப்பலா muḷḷu-p-palā, *n.* <id.+. A kind of jack-fruit tree; பலாமரவகை. (யாழ். அக.)

முள்ளுப்பலாச்சி muḷḷu-p-palācci, *n.* <id.+. Sea-porcupine, light brown, attaining $2\frac{1}{3}$ ft. in length, *Diodon hystrix;* வெளிறின பழுப்பு நிறமுள்ளதும் $2\frac{1}{3}$ அடி நீளம் வளர்வதுமான கடல் மீன்வகை.

முள்ளுப்போட்டடை-த்தல் muḷḷu-p-pōṭṭaṭai-, *v. tr.* <id.+போடு-+. To hedge with thorny shrubs; முள்ளுடைய பூண்டுகளைக் கொண்டு வேலிவைத்தல். (W.)

முள்ளுப்போடு-தல் muḷḷu-p-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. To throw obstacles in one's way; இடையூறு செய்தல்.

முள்ளுமுருக்கு muḷḷu-murukku, *n.* <id. +. 1. East Indian coral tree, m.tr., *Erythrina indica;* மரவகை. (L.) 2. Coral tree of the Eastern Ghats; வெள்ளைக்கலியாணமுருக்கு. (L.) 3. Coral tree of the Western Ghats. See கிஞ்சுகம், 1. (L.) 4. Palas tree. See பலாசம்[1], 4. 5. See முள்ளுமுருங்கை, 1.

முள்ளுமுருங்கை muḷḷu-muruṅkai, *n.* <id.+. 1. Holly-leaved berberry, m. tr., *Berberis nepalensis;* மரவகை. (L.) 2. See முள்ளுமுருக்கு, 1, 2, 3, 4.

முள்ளுவெள்ளரி muḷḷu-veḷḷari, *n.* <id. +. See முள்வெள்ளரி.

முள்ளுவேங்கை muḷḷu-vēṅkai, *n.* <id. +. Spinous kino-tree. See மலைவேங்கை. (L.)

முள்ளுளி muḷ-ḷ-uḷi, *n.* <id.+. Stone-cutter's smoothing chisel; கற்றச்சரின் உளிவகை.

முள்ளூர்மலை muḷḷūr-malai, *n.* A mountain belonging to Malaiyamāṉ Tirumuṭi-k-kāri; மலையமான்திருமுடிக்காரியினுடைய மலை. (புறநா. 123.)

முள்ளெலி muḷ-ḷ-eli, *n.* <முள் +. A hedgehog, *Erinaceus micropus;* எலிவகை. (M. M. 290.)

முள்ளெலும்பு muḷ-ḷ-elumpu, *n.* <id.+. 1. Vertebra; முள்ளந்தண்டின் எலும்பு. (இங். வை.) 2. See முதுகெலும்பு. *Loc.*

முளகரணை muḷakaraṇai, *n.* [T. *moḷaka-kūra.*] Lopez root. See மிளகுகரணை. (W.)

முளகரியம் muḷakariyam, *n.* West Indian pea-tree. See அகத்தி. (சங். அக.)

முளகி muḷaki, *n.* <மிளகி. A *campā* paddy of superior quality. See மிளகுச்சம்பா.

முளரி muḷari, *n.* perh. முள் + அலரி. [T. *muḷalaru*, K. M. *muḷalar.*] 1. Lotus; தாமரை. முளரிமுக நாகம் (சீவக. 2870). (பிங்.) 2. Ten million crores. See பதுமம், 8. கடாமுகத்த முளரிக்கணக்கவால் (கம்பரா. வானராக. 32). 3. Brahma's world; பிரமலோகம். (தக்கயாகப. 240, உரை.) 4. Bramble; முட்செடி. (பிங்.) 5. Jungle; காடு. (பிங்.) 6. Thorny twig, used by birds

in building nests; முள்ளுள்ள சுள்ளி. முளரியங் குடம்பை (நற். 384). 7. Firewood; விறகு. தகரமுளரி நெருப்பமைத்து (நெடுநல். 55). 8. Sacrificial fuel; சமிதை. (யாழ். அக.) 9. Fire; நெருப்பு. (பிங்.) 10. Firebrand; கடைக்கொள்ளி. (பிங்.) 11. Fever; காய்ச்சல். (இராசவைத். 163.) 12. Subtlety; நுண்மை. (சூடா.)

முளரிப்பகை muḷari-p-pakai, n. < முளரி +. Moon, as the enemy of the lotus; சந்திரன்.

முளரிப்பாவை muḷari-p-pāvai, n. <id. +. Lakṣmī, as seated on a lotus; [தாமரையில் இருப்பவள்] இலக்குமி. பவளவாய் முளரிப்பாவை (பாகவத. 1, பரிட்சித்துவின். 64).

முளரியான் muḷariyāṉ, n. <id. Brahmā, as seated on a lotus; [தாமரையில் இருப்பவன்] பிரமன்.

முளவு muḷavu, n. < முள். 1. Porcupine, *Hystrix leucura;* முள்ளம்பன்றி. முளவுமாத் தொலைச்சிய (புறநா. 325, 5). 2. Goad; முட்கோல். முளவுகோல் கயிறுபற்றி (கந்தபு. சூர. வதை. 45).

முளா¹ muḷā, n. <id. See முளவு, 1. (நாமதீப. 221.)

முளா² muḷā, n. cf. *mūlaka.* See முள்ளங்கி. (மலை.)

முளி¹-தல் muḷi-, 4 v. intr. [K. *muḷi.*] 1. To dry; உலர்தல். முளிமுதல் மூழ்கிய வெம்மை (கலித். 16). (பிங்.) 2. To burn; to be scorched; வேதல். ஆரெயி லோரழ லம்பின் முளிய (பரிபா. 5, 25). 3. To perish; கெடுதல். முளிந்த தீவினையான் (விநாயகபு. 22, 2). 4. To mature; முற்றுதல். முளிபுல்லுங் கானமுஞ் சேரார் (ஆசாரக். 57). 5. To curdle; தோய்தல். முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல் (குறுந். 167).

முளி²-த்தல் muḷi-, 11 v. intr. < முளி¹-. 1. To dry; உலர்தல். (நாமதீப. 757.) 2. To become dried; வறத்தல். (யாழ். அக.) 3. To become scorched; காய்தல். (யாழ். அக.)

முளி³ muḷi, n. <id. 1. Dryness; உலர்ச்சி. முளிவெள்ளெலும்பும் (தேவா. 326, 6). 2. Faded condition; வாட்டம். (பிங்.) 3. That which is dry; வற்றியபொருள். நெல்லிமுளி.

முளி⁴-தல் muḷi-, 4 v. intr. prob. மிளிர்-. To boil up; பொங்குதல். சாதம் முளிந்து வருகிறது.

முளி⁵ muḷi, n. cf. முழி². 1. Joint of the body; உடல்மூட்டு. திகழ்முச்சாணென்பு முளியுற (தத்துவப். 133). 2. Knot in trees; மரக்கணு. (யாழ். அக.) 3. Ankle; கணுக்கால். (W.)

முளி⁶ muḷi, n. < முள். Thorny nail-dye. See செம்முள்ளி, 2. (தைலவ. தைல. 72.)

முளு-தல் muḷu-, 4 v. intr. See முளி⁴-. சோறு முளுந்துவருகிறது. *Loc.*

முளை¹-த்தல் muḷai-, 11 v. intr. cf. *mūl.* [T. *molatsu,* K. *mole,* M. *mulai.*] 1. To spring; to grow, as horns, hair; to sprout, as shoots; to germinate, as seeds; முளைமுதலியன தோன்றுதல். ஒன்றாய முளைதெழுந்து (திருவாச. 10, 8). 2. To rise, appear, come to light; உதித்தல். காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்து முளைப்ப (மணி. 8, 18).

முளை²-தல் muḷai-, 4 v. intr. < முளை¹-. See முளை¹-. அந்த விதை இன்னும் முளையவில்லை.

முளை³ muḷai, n. < முளை¹-. [T. *molaka,* K. *mole,* M. *mula,* Tu. *muḷe.*] 1. Shoot, tender shoot of trees or plants; seed-leaf; வித்தினின்று வெளிப்படுவது. (சூடா.) வித்திய வெண்முளை (ஐங்குறு. 29). 2. Tenderness; இளமை. முளையமை திங்கள் (கம்பரா. கும்பக. 16). 3. Young tender plant; seedling; மரக்கன்று. அதன்றாள் வழியே முளையோங்குபு (சீவக. 223). 4. See முளையான். *Colloq.* 5. Bamboo; மூங்கில். (பிங்.) 6. Son; மகன். (பிங்.) 7. Core of a boil; புண்முளை. கட்டியில் முளை இன்னும் வெளிவரவில்லை. 8. Piles. See மூலமுளை. 9. Club with knobs; தண்டாயுதம். (பிங்.) முசுண்டியு முளையும (கம்பரா. பிரமாத். 108). 10. Peg, stake; குறுந்தறி. குத்து முளை செறிந்த விதானத்து (பெருங். இலாவாண. 5, 24). 11. Handle, as of a millstone; திரிகையின் கைப்பிடி. *Loc.* 12. Pivot, as of a millstone; திரிகையின் அச்சு. *Loc.* 13. Wedge-shaped piece of wood used for tightening or securing; பிளப்பில் அடிக்க உதவும் கூருடைய சிறு மரத்துண்டு. 14. Pivot, pin of door; கதவு முதலியவற்றின் குடுமி. 15. Staple of a padlock; நாதாங்கி மாட்ட உதவும் கதவுறுப்பு. (W.) 16. Die; முத்திரையச்சு. (யாழ். அக.) 17. An ancient coin; ஒரு பழைய நாணயம். 18. Sharp end or point; முனை. முளைநுதழ் முளை யெயிற்று (கலித். 4).

முளைக்கட்டு-தல் muḷai-k-kaṭṭu-, v. tr. < முளை +. To season pigeon-pea by mixing it with wet red loam, in preparing dholl; செம்மண் கொண்டு துவரையைப் பதப்படுத்துதல்.

முளைக்காற்கோதை muḷai-k-kāṟ-kōtai, n. <id. + கால்¹ +. A garland of paddy-sprouts; நெல் முளைகளால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை. முளைக் காற் கோதை துயல்வர (பெருங். இலாவாண. 5, 23).

முளைக்கீரை muḷai-k-kīrai, n. <id. +. [T. *molakkūra.*] A kind of greens, *Amarantus blitum;* கீரைவகை. (பதார்த்த. 587.)

முளைக்குச்சி muḷai-k-kucci, n. <id. +. Pin, as of a yoke; நுகத்திற் பூட்டுங்கோல். *Colloq.*

முளைக்குச்சு muḷai-k-kuccu, n. <id. +. See முளைக்குச்சி. *Loc.*

முளைக்குடம் mulai-k-kuṭam, *n.* <id.+. Pot in which pulses are sown and allowed to sprout on auspicious occasions; பாலிகைக் குடம். முளைக்குடந் தூபம . . . வைம்மின் (திருவாச. 9, 1).

முளைக்கூச்சு mulai-k-kūccu, *n.* <id.+. See முளைக்குச்சி. (யாழ். அக.)

முளைக்கூர்ச்சு mulai-k-kūrccu, *n.* <id.+ *kūrca.* See முளைக்குச்சி. (W.)

முளைக்கொட்டு[1] mulai-k-koṭṭu, *n.* <id.+. 1. Ceremony of women taking the *mulai-k-kuṭam* to a river or tank and casting it away, as at the close of a *karakam* festival; கரக மெடுத்தல் முதலிய விழாவிறுதியில் மகளிர் பாலிகையை எடுத்துக் கொண்டுபோய் நீரில் விடுஞ் சடங்கு. *Loc.* 2. Singing and dancing by women around pots of growing sprouts; மகளிர் முளைப் பாலிகையைச் சுற்றி ஆடும் கும்மிக்கூத்து. (W.)

முளைக்கொட்டு[2]-தல் mulai-k-koṭṭu-, *v. tr.* <id.+. See முளைக்கட்டு-. *Tinn.*

முளைக்கோல் mulai-k-kōl, *n.* <id.+. Pole or stake set up on the ground; நட்டி நாட்டிய கோல். முளைக்கோற பெருநிரை விளைதத வட்டத்து (பெருங. உஞ்சைக். 47, 45).

முளைகட்டல் mulai-kaṭṭal, *n.* <id.+. Ceremony of sowing nine kinds of seeds in pots and allowing them to sprout, as in weddings, festivals, etc.; விவாக முதலியவற்றில் நவதானியங்களைப் பாலிகைகளில் விதைக்கும் ஒரு சுபச்சடங்கு.

முளைகட்டு-தல் mulai-kaṭṭu-, *v. tr.* See முளைக்கட்டு-. (W.)

முளைகடாவு-தல் mulai-kaṭāvu-, *v.* <முளை+. (W.) *intr.* To drive a wedge; ஆப்படித்தல்.—*tr.* To restrain, restrict; அடக்கிவைத்தல்.

முளைத்தண்டு mulai-t-taṇṭu, *n.* <id.+. See முளைக்கீரை. *Loc.*

முளைத்தண்ணீர் mulai-t-taṇṇīr, *n.* <id.+. 1. Water for seedlings; நெல் முளைக்குப் பாய்ச்சிய நீர். 2. Water drained from fields after the sprouting of the seeds; முளைகிளம்பியதும் வயலினின்று வடிக்கு நீர். *Loc.*

முளைத்தாலி mulai-t-tāli, *n.* <id.+. A kind of gold bead for stringing in a necklace, shaped like tender shoots; கழுத்தணியிற் கோக்கும் முளைபோன்ற பொன்னுபரணம். (திவ். திருப்பா. 7, வ்யா. பக். 99.)

முளைத்தாழ்வு mulai-t-tāḻvu, *n.* <id.+. Failure of seeds to sprout; விதை முளையாமை. (W.)

முளைத்தானியம் mulai-t-tāṉiyam, *n.* <id.+. 1. The nine kinds of grain. See நவதானியம். *Loc.* 2. Malt; grain steeped in water and dried in a kiln; நனைத்து முளையுண்டானபின் உலர்த்தி வறுத்த தானியம்.

முளைத்திங்கள் mulai-t-tiṅkaḷ, *n.* <id.+. Crescent moon; பிறைச்சந்திரன். முளைத்திங்கள் சூடி (தேவா. 257, 2).

முளைத்தேங்காய் mulai-t-tēṅkāy, *n* <id. +. Coconut that has sprouted before planting; முளை வெளிப்பட்ட தேங்காய். *Colloq.*

முளைதெளி-த்தல் mulai-teḷi-, *v. intr.* <id.+. 1. To perform the ceremony of sowing nine kinds of seeds in pots, as at weddings, festivals, etc.; சுபச்சடங்கிற் பாலிகைகளில் நவதானியம் விதைத்தல். *Loc.* 2. To sow a field with grains that have been allowed to sprout; முளைத்த விதையை வயலில் இடுதல். (W.)

முளைப்பயறு mulai-p-payaṟu, *n.* <id.+. Pulses which have just sprouted; முளையுடன் கூடிய பயறு.

முளைப்பருப்பு mulai-p-paruppu, *n.* <id. +. Dholl prepared from pigeon-pea seasoned by mixing it with wet red loam; முளைகட்டிய பருப்பு.

முளைப்பாரி mulai-p-pāri, *n.* <id.+. See முளைப்பாலிகை. *Loc.*

முளைப்பாலிகை mulai-p-pālikai, *n.* <id. +. Pot in which nine kinds of seeds are sown, as at weddings, festivals, etc.; சுபச்சடங்குகளில் நவதானியவிதை முளைக்கவைத்த மட்பாண்டம். வெண்டாமரை முளைப்பாலிகை (வெங்கைக்கோ. 97).

முளைமால் mulai-māl, *n.* <id.+. 1. Boundary fixed by pegs, marking the utmost spread of water in a tank; ஏரியில் நீர்பெருகும் அளவைக் குறித்தற்கு முளையடித்த எல்லைக்கட்டு. *Loc.* 2. A certain limit in the bed of a tank within which cultivation is prohibited; ஏரியின் உள்வாயிற் சாகுபடி செய்யக்கூடாதென வரையறுத்த வெல்லை. (R. T.)

முளைமூலம் mulai-mūlam, *n.* <id.+. Piles, fistula in ano; மூலநோய். (பதார்த்த. 416, உரை.)

முளையடி-த்தல் mulai-y-aṭi-, *v. intr.* <id. +. 1. To nail; to drive pegs; முளையை அடித்து உட்செலுத்துதல். 2. To coin; to stamp metal; நாணயத்தில் முத்திரை பதித்தல். (W.)

முளையரில் mulai-y-aril, *n.* <id.+. Thicket of bamboos; மூங்கிற்றூறு. முளையரிற்

பிணங்கிய முள்ளுடை யிலவத்து (பெருங. உஞ்சைக். 56, 9).

முளையாணி mulai-y-āṇi, n. <id.+. 1. Iron pin of a door; கதவு நின்றடும் இரும்புக் குடுமி. (யாழ். அக.) 2. Staple; தாழ்ப்பாள்விழும் இரும்புக்கூடு. (W.)

முளையான் mulaiyāṉ, n. <id. Little child; சிறுகுழந்தை. இந்த முளையான் பேச்சை யார் கேட்கிறது. (W.)

முளையுருளி mulai-y-uruli, n. <id.+உருள்-. Loc. 1. Withered crops; வாடியழிந்த பயிர். 2. Person spoilt even in his boyhood; இளமையிற் கேடடைந்தவன்.

முளையெறி-தல் mulai-y-eṟi-, v. intr. <id. +. To sow grain that has been allowed to sprout; முளைத்தவிதையை வயலில் விசிறுதல்.

முற்கட்டு muṟ-kaṭṭu, n. <முன்[1]+. (Mus.) The opening section of a song; பாட்டின் ஆரம்பத்திலுள்ள எடுப்பு. முற்கட்டும் பாகமுஞ் சீரமோனைகளும் (விறலிவிடு. 493).

முற்கந்தெறி-த்தல் muṟkan-teṟi-, v. intr. <முற்கம்[1]+. 1. To cluck, as a lizard; பல்லி கொட்டுதல். 2. To make a sound with the tongue, like the cluck of a lizard; நாவாற்கொட்டுதல். (W.) 3. To express disapprobation by a clucking sound; சம்மதமின்மைக் குறிப்பாகச் சத்தங் காட்டுதல். (யாழ். அக.)

முற்கம்[1] muṟkam, n. <முற்கு. 1. The cluck of a lizard; பல்லி செய்யும் ஒலி. 2. A sound made with the tongue, like the cluck of a lizard; நாவாற் கொட்டும் ஒலி. (W.) 3. Loud noise; கர்ச்சிதம். (யாழ். அக.)

முற்கம்[2] muṟkam, n. <mudga. 1. See முதிரை, 1. 2. Green gram. See சிறுபயறு. முற்கந் தருவாரும் (உத்தரரா. அசுவ. 30). (திவா.)

முற்கரம் muṟkaram, n. <mudgara. 1. See முசுண்டி. (பிங.) முற்கரங்களு முசலமும் (கம்பரா. பிரமாத்திர. 108). 2. Large club; பெரிய தடி. (இலக். அக.) 3. Hammer; சம்மட்டி. (யாழ். அக.)

முற்கரவன் muṟkaravaṉ, n. prob. mudgara. Kubera; குபேரன். (திவா. MSS.)

முற்கலம் muṟkalam, n. See முத்கலை. (யாழ். அக.)

முற்காசு muṟkācu, n. cf. முத்தக்காசு. Sedge-tuber; கோரைக்கிழங்கு. (சங். அக.)

முற்கார் muṟ-kār, n. <முன்[1]+. A kār paddy sown in Āvaṇi; ஆவணியில் விதைக்கும் கார்ப்பயிர். (G. Sm. D. I, i, 213.)

முற்கான்னம் muṟkāṉṉam, n. <mudgānna. A kind of preparation made of rice, green-gram and coconut-scrapings; அரிசியும் சிறுபயறும் தேங்காய்த்துருவலுங் கூட்டிப் பக்குவப்படுத்தின சோறு. (இலக். அக.)

முற்கு muṟku, n. <முக்கு[4]. 1. Inarticulate sound; எழுத்திலா ஒலி. முற்கு வீளை முதலியன (தொல். சொல். 1, உரை). 2. See முற்கம்[1], 2. (W.)

முற்குலத்தோர் muṟ-kulattōr, n. <முன்[1] +. Brahmins; பார்ப்பார். (பிங.)

முற்குளம் muṟ-kuḷam, n. <id.+. The 20th nakṣatra. See பூராடம். (பிங.)

முற்கூறு muṟ-kūṟu, n. <id.+கூறு[2]. 1. Earlier part; முன்பகுதி. முற்கூற்றுல் . . . உபாயமாகப் பற்றுகிறது (அஷ்டாதச. முமுட்சுப். தவய. 6). 2. Beginning; துவக்கம். (யாழ். அக.)

முற்கொழுங்கால் muṟ-koḻuṅkāl, n. <id. +. The 25th nakṣatra. See பூரட்டாதி. (சூடா.)

முற்கொழுங்கோல் muṟ-koḻuṅkōl, n. <id.+. See முற்கொழுங்கால். (யாழ். அக.)

முற்கொள்(ளு)-தல் muṟ-koḷ-, v. tr. <id. +. To go ahead of; to anticipate; முந்துதல். முற்கொண்டா னரக்க னென்னு (கம்பரா. நாகபாச. 116). இவரென்மேல் விடாமுன் முற்கொள்வென் (கம்பரா. பிரமாத். 85).

முற்கொளுங்கால் muṟ-koḷuṅkāl, n. <id. +prob. கொள்-+. See முற்கொழுங்கால். (இலக். அக.)

முற்கோபம் muṟ-kōpam, n. See முன்கோபம்.

முற்சனி muṟ-caṉi, n. <முன்[1]+. The 10th nakṣatra. See மகம். (நாமதீப. 107.)

முற்சீர் muṟ-cīr, n. <id.+. See முதற்சீர். அசையிரண்டொன்றின் முற்சீர (வீரசோ. யாப். 1).

முற்பக்கம் muṟ-pakkam, n. <id.+. 1. The front part; முன்பகுதி. 2. Bright fortnight, as the earlier part of a lunar month; [சாந்திரமான மாதத்தின் முற்பகுதி] வளர்பிறை. (பரிபா. 11, 31, உரை.)

முற்பகல் muṟ-pakal, n. <id.+. [T. munpagalu.] 1. Forenoon; பகலின் முற்பகுதி. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யின் (குறள், 319). 2. The preceding day; முன்னாள். (W.) 3. Former time; முற்காலம். (W.)

முற்படர்-தல் muṟ-paṭar-, v. intr. <id. +. 1. To go before; முன்னேசெல்லுதல். 2. To become exalted; மேம்படுதல். முற்படர்ந்த மொழி மிகுத்தன்று (பு. வெ. 9, 32).

முற்படு-தல் mur̲-paṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To precede, go ahead; முந்துதல். 2. To come before; முன் அமைதல். பிற்படக் கிளவாா முற்படக் கிளத்தல் (தொல். சொல். 286). 3. To meet; எதிர்ப்படுதல். சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை (நாலடி, 237).

முற்பணம் mur̲-paṇam, *n.* <id.+. Advance, earnest money; அச்சாரம். முற்பணந் தாரும் (திருப்பு. 730).

முற்பவம்[1] mur̲-pavam, *n.* <id.+பவம்[1]. Past birth; முற்பிறப்பு. முற்பவத்திற் செய்த வினை (வாக்குண. 20).

முற்பவம்[2] mur̲-pavam, *n.* <id.+பவம்[2]. (யாழ். அக.) 1. Past sins of the present birth; இப்பிறவியில் முன்செய்த பாவம். 2. Sins of past birth; முற்பிறவியிற்செய்த பாவம்.

முற்பழி mur̲-paḻi, *n.* <id.+. See முற்பவம்[2]. (யாழ். அக.)

முற்பனி mur̲-paṉi, *n.* See முன்பனி. (பிங்.)

முற்பா mur̲-pā, *n.* <முன்[1]+. *Veṇpā*, as the first of the four main metres in Tamil; நால்வகைப் பாவினுள் முதலாவதாகிய வெண்பா. (சூடா.)

முற்பாடன் mur̲pāṭaṉ, *n.* <முற்பாடு. One who is ahead of others or first; முற்பட்டவன். ஆத்திக்கு முற்பாடனாய் (திவ். திருப்பா. 4, வ்யா. பக். 73).

முற்பாடு mur̲-pāṭu, *n.* <முன்[1]+படு-. 1. Being first or in advance; முற்படுகை. இன்பனுமிடத்தில் முற்பாடு இஙகேயாய் (ஈடு, 4, 5, 8). 2. Front; முன்னிடம். பகைவாநாட் டெல்லையின் முற்பாடு சென்றுவிட்ட தூசிப்பெரும்படை (பதிற்றுப். 33, 5, உரை).

முற்பாடை mur̲pāṭai, *n.* A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றம். (பெ. மாட். 21.)

முற்பாதி mur̲-pāti, *n.* <முன்[1]+. The first or earlier half; முந்திய பகுதி. (W.)

முற்பார் mur̲-pār, *n.* <id.+prob. பால். See முற்பாதி. (யாழ். அக.)

முற்பால் mur̲-pāl, *n.* <id.+. See முன்பு. முற்பானிகழ்ந்தவும் (பெருங். இலாவாண. 11, 162).

முற்பாற்கிழமை mur̲pār̲-kiḻamai, *n.* <முற்பால்+. Long-standing attachment, enduring friendship; பழமையான நட்புரிமை. முற்பாற் கிழமை முதலற வின்றி (பெருங். மகத. 18, 25).

முற்பிறப்பு mur̲-piṟappu, *n.* <முன்[1]+. Past birth; முன்சன்மம்.

முற்பூண் mur̲-pūṇ, *n.* <id.+. Marriage-badge; திருமங்கலியம். தெம்மாதர் முற்பூண்கவா முன்னன் (பாரத. திரௌபதி. 87).

முற்பெரியான் mur̲-periyāṉ, *n.* <id.+. Brahmā; பிரமன். முற்பெரியானை யாகத்தருபவை யான் முடிநது (சீவக. 2464).

முற்போக்கு mur̲-pōkku, *n.* <id.+. Progress, advancement; முன்னேற்றம். *Mod.*

முற்ற mur̲r̲a, *adv.* <முற்று-. [T. *muṭṭa.*] 1. Entirely, fully, totally; முழுதும். முற்ற மண்ணிடந்தாவி (திவ். நாய்ச். 2, 9). 2. Exceedingly; மிகவும். முற்றமூத்து (திவ். பெரியதி. 1, 3, 1).

முற்றகப்படு-தல் mur̲r̲akappaṭu-, *v. intr.* <id.+. [T. *muṭṭaḍipaḍuta.*] To be caught in a siege; முற்றுகையில் அகப்படுதல். முற்றகப்பட்டோனை முற்றவிடுத்தலும் (தொல. பொ. 181, உரை).

முற்றத்திற்குப்போ-தல் mur̲r̲attiṟku-p-pō-, *v. intr.* <முற்றம+. To make water; ஒன்றுக்குப்போதல். *Brāh.*

முற்றத்துற-த்தல் mur̲r̲a-t-tuṟa-, *v. tr.* <முற்ற+. To renounce completely; முழுதுந் துறத்தல். முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார் (குறள், 348, உரை).

முற்றம் mur̲r̲am, *n.* prob. முன்[1]. 1. Courtyard of a house; வீட்டின் முன்னிடம். மணன் மலிமுற்றம் புக்க சான்றோர (புறநா. 178). 2. Inner yard of a house; தொட்டிமுற்றம். 3. Esplanade, open space; ஊரின் வெளியிடம். வஞ்சி முற்றம் வயக்களனாக (புறநா. 373). 4. Expanse; பரப்பு. ஏந்து முலைமுற்றம வீங்க (அகநா. 51).

முற்றமுடிய mur̲r̲a-muṭiya, *adv.* <முற்ற+முடி-. To the very end; கடைசிவரை. (W.)

முற்றல் mur̲r̲al, *n.* <முற்று-. [K. *muttu.*] 1. Maturing; முதிர்ச்சி. 2. Anything that is fully grown or developed; முற்றியது. முற்றன் மூங்கில் (திவ். திருச்சந். 52). 3. Hardness, as of the core of a tree; வைரங்கோள்ளுகை. (சூடா.) 4. Fruit almost ripe; பழுக்குந்தருவாயிலுள்ள முற்றியகாய். முற்றற் சிறுமந்தி . . . குற்றிப்பறிக்கும் (நாலடி, 237). 5. Completing; ending; முடிகை. (சூடா.) 6. Strength; திண்மை. முற்றல் யானை (திவ். திருச்சந். 52). 7. Old age; மூப்பு. (சூடா.) 8. See முற்றுகை. அரணமுற்றலும (தொல். பொ. 65). 9. Surrounding, encircling; வளைவு. (யாழ். அக.) 10. Hating; வெறுக்கை. (யாழ். அக.)

முற்றவிடு-தல் mur̲r̲a-viṭu-, *v. tr.* <id.+. 1. To allow to mature or ripen, as fruits; முதிரவிடுதல். *Colloq.* 2. See முற்றத்துற-. மற்றவன் பாசஙகள் முற்றவிட்டு (திவ். திருவாய். 8, 2, 11).

முற்றவும் mur̲r̲avum, *adv.* <id. See முற்ற, 1. வீடுமின் முற்றவும் (திவ். திருவாய். 1, 2, 1).

முற்றவெளி murra-veḷi, n. < முற்றம் + வெளி. Open space; esplanade; வெளியிடம். திருமுற்றவெளி.

முற்றவை[1] murravai, n. < முற்று- + அவை. Assembly of wise men; அறிவால் முதிர்ந்தோர் கூடிய சபை. கற்றோர மொய்த்த முற்றவை நடுவண (பெருங். உஞ்சைக். 36, 245).

முற்றவை[2] murravai, n. < id. + அவ்வை. [K. muttavve.] Grandmother; பாட்டி. நற்றவை யென்னைப் பெற்ற முற்றவை (தேவா. 186, 7).

முற்றளபெடை murraḷapeṭai, n. < முற்று +. (Pros.) Lengthening of sound by alapetai, in all the feet of a line; அடியின் எல்லாச் சீர்க் கண்ணும் அளபெடை வரத் தொடுப்பது. (யாப். வி. 48.)

முற்றறிவன் murrarivaṉ, n. < id. +. God, as the omniscient; [எல்லாமறிந்தவன்] கடவுள்.

முற்றறிவு murrarivu, n. < id. +. Omniscience; முழுதுணரும் அறிவு.

முற்றன் murraṉ, n. < id. Perfect being; பூர்ணன். முற்றிலாதானை முற்றனே யென்று மொழியினும் (தேவா. 648, 9).

முற்றாமை murrāmai, n. < முற்று- + ஆ neg. 1. Incompleteness; முடிவுபெறாமை. (சங். அக.) 2. Impossibility; ஏலாமை. Colloq.

முற்றாய்தம் murrāytam, n. < முற்று +. The letter 'ḵ' in its full quantity; தன்மாத்திரையிற் குறைதலில்லாத ஆய்தவெழுத்து. முற்றாய்த மெட்டு (நன். 90, விருத்.).

முற்றாவுரு murrā-v-uru, n. < முற்று- + ஆ neg. +. Child; சிசு. ஓர் முற்றாவுருவாகி யாலம் பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யு மம்மானே (திவ். திருவாய். 8, 3, 4).

முற்றி-த்தல் murri-, 11 v. tr. Caus of முற்று-. To complete, finish; முடித்தல். முடியாக் கருமமாயினும முடியும் வாயின் முற்றித்து (பெருங். மகத. 1, 69).

முற்றிக்கை murrikkai, n. < முற்று-. [T. muttadi, K. muttige.] 1. See முற்றுகை, 1. (W.) 2. See முற்றுகை, 4. சாபபாட்டுக்கு மெத்த முற்றிக்கையாயிருக்கிறது.

முற்றிகரம் murrikaram, n. < முற்று +. See முற்றியலிகரம். (சங். அக.)

முற்றிகை murrikai, n. See முற்றுகை, 1. Loc.

முற்றிமை murrimai, n. < முற்றி-. Mature wisdom; முதிர்ந்த ஞானம். முற்றிமை சொல்லின் (சீவக. 2511).

முற்றியலிகரம் murriyal-ikaram, n. < முற்று + இயல்- +. (Gram.) The letter 'i' in its full quantity or sound value; தனது மாத்திரையிற் குறையாத இகரம். (யாழ். அக.)

முற்றியலுகரம் murriyal-ukaram, n. < id. + இயல்- +. (Gram.) The letter 'u' in its full quantity or sound value; தனது மாத்திரையிற் குறையாத உகரம். (நன். 164, விருத்.)

முற்றியார் murriyār, n. < முற்று-. [T. muttadinstuvāru.] Besiegers; முற்றுகை செய்தவர். முற்றியார முற்றுவிட (பு. வெ. 6, 25).

முற்றியைபு murriyaipu, n < முற்று + இயைபு. (Pros.) Rhyming of the last letter in all the feet of a line; அடியின் எல்லாச் சீர்க் கண்ணும் இயைபுவரத் தொடுப்பது. (யாப். வி. 48.)

முற்றில்[1] murril, n. prob. முற்று-. [K. moccal.] 1. Small winnow; சிறுமுறம். முற்றில் சிற்றிலுண்ணுெந்து வைதரு (சீவக. 1099). 2. The 16th nakṣatra, as resembling a winnow. See விசாகம். (திவா.) 3. A kind of shell-fish; சிப்பிவகை. (தொல். பொ. 584, உரை.)

முற்றில்[2] murril, n. < முன்றில். See முற்றம், 1. (யாழ். அக.)

முற்றிலும் murrilum, adv. < முற்று-. See முற்ற, 1. Colloq.

முற்றிழை murrilai, n. < id. +. Lady, as bedecked with ornaments of finished workmanship; [வேலைப்பாடு திருந்திய அணிகளை அணிந்தவள்] பெண். பெற்றிலேன் முற்றிழையை (திவ். பெரியதி. 3, 7, 8).

முற்றினவெள்ளை murriṉa-veḷḷai, n. < id. +. Gleet; மேகநோய்வகை. (M. L.)

முற்று[1]-தல் murru-, 5 v. [T. muduru, K. mudu, M. muttuga.] intr. 1. To become mature; to ripen; முதிர்தல். முற்றி யிருந்த கனி யொழிய (நாலடி, 19). 2. To be fully grown; முழுவளர்ச்சி பெறுதல். ஓர் முற்றாவுருவாகி (திவ். திருவாய். 8, 3, 4). 3. To be advanced in age; முதுமையாதல். (பிங்.) 4. To abound, increase; பெருததல். முற்றெரிபோற் பொங்கி (பு. வெ. 8, 16). 5. To become hardened, as the core of a tree; வைரங்கொள்ளுதல். (சூடா.) 6. To abide, dwell; தங்குதல். குடகடன் முற்றி (மதுரைக். 238). 7. To be fulfilled, as one's desire; நிறைவேறுதல். இமையோர்க்குற்ற குறைமுற்ற (கம்பரா. கடல்காண். 11). 8. To come to an end; to be finished; முடிதல். தமகரும முற்றுந் துணை (நாலடி, 231). 9. To die; இறத்தல். மாற்றமுந் தாரானு லின்று முற்றும் (திவ். பெரியாழ். 2, 10, 1). 10. To be similar; போலுதல். எழுமுற்றுந் தோளார் (சீவக. 1870).—tr.

1. To complete, finish; செய்துமுடித்தல். வேள்வி முற்றி (புறநா. 15). 2. To destroy, kill, அழித்தல். முற்றினன முற்றின னென்று முனபுவநது (கமபரா. குமபகா. 311). 3. [K. muttu.] To surround; சூழ்தல். பாணமுற்றுக நின் னணமகி ழிருக்கை (புறநா. 29). 4. [K. muttu.] To besiege, blockade; வளைத்தல். முறறிய வகததோன வீழ்நத கொசசியும (தொல். பொ. 68). 5. To approach, reach; அடைதல். அணிகிளர ரடிக்கன் முற்றிய வெழிலி (இலக். வி. 754, உரை). 6. To get upon; மேற்கொள்ளுதல். சுளிமுகத துவாவின முற்றி (ஞானு. 26). 7. To become expert in; தேர்தல். புரவிபபோருங காப் பறக் கற்று முற்றி (சீவக. 1678).

முற்று[2] murru, n. <முறறு-. 1. Perfection, completeness; பூர்ணம். முற்றிலாதானை முற்றனே யென்று மொழியினுங கொடுபபாரிலை (தேவா. 648, 9). 2. That which is complete; பூர்ணமானது. (அக. நி.) 3. Ripeness; maturity; முதிர்ச்சி. கற்றை யீந்தின் முறறுக்குலை யன்ன (நற். 174). 4. End, termination; முடிவு. (சூடா.) 5. Finite verb; வினைமுற்று. வினையொடு முடியினும் விளமபிய முற்றே (நன். 333). 6. See முற்றுகை. முற்றியார் முற்று விட (பு. வெ. 6, 25).

முற்றுகரம் murrukaram, n. <முற்று+. (Gram.) See முற்றியலுகரம். (நன். 94, உரை.)

முற்றுகை murrukai, n. <முற்று-. 1. Blockade, siege; கோட்டை முதலியவற்றை வளைக்கை. 2. Surrounding; சூழகை. 3. Completion; நிறைவேறுகை. 4. Distress, want; நெருக்கடி. (W.)

முற்றுச்சொல் murru-c-col, n. <முற்று+. (Gram.) Finite verb; வினைமுற்றாகிய பதம். (திருமுரு. 102, உரை.)

முற்றுணர்வு murrunarvu, n. <id.+. Omniscience; எல்லாமறியுந்தன்மை. முற்றுணாவி னனுதல். (சூடா.)

முற்றுத்தொடர்மொழி murru-t-totar-moli, n. <id.+. A complete sentence, as consisting of a subject and a predicate; எழுவாயும் பயனிலையுங்கொண்டு பொருள் முடிவுபெற்று நிற்கும் வாக்கியம். (யாழ். அக.)

முற்றுத்தொடை murru-t-totai, n. <id. +. (Rhet.) Versification in which mōnai, etc., occur in all the feet of an alavati verse; அளவடி நான்குசீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது. (இலக். வி. 723, உரை.)

முற்றுப்பெறு-தல் murru-p-peru-, v. intr. <id.+. To be finished; முடிவடைதல்.

முற்றும் murrum, adv. <id. 1. Wholly, entirely; முழுதும். இன்றுமுற்று முதுகு நோவ (திவ். நாய்ச். 2, 2). 2. All; எல்லாம். (சூடா.)

முற்றும்மை murrummai, n. <id.+ உம்மை. Connective particle. See உம், 1. முற்றுமமை யொரோவழி யெச்சமு மாகும் (நன். 426).

முற்றுமடக்கு murru-matakku, n. <id. +. (Rhet.) Repetition of the whole of the first line of a stanza, as the second, third and fourth lines, though conveying different meanings; ஒரு செய்யுளின் முதலடி முழுதும் பின் மூன்றடிகளாக மடங்கிவரும் சொல்லணிவகை. (தண்டி. சொல். 4, உரை.)

முற்றுமுடுகுவெண்பா murru-mutuku-venpā, n. <id.+முடுகு-+. (Rhet.) A venpā which has a quickflowing rhythm in all the four lines; நான்கடியும் முடுக்குச்சந்தமாகவரும் வெண்பா. (சங். அக.)

முற்றுமுணர்தல் murrum-unartal, n. <முற்றும்+. Being omniscient, one of civan-en-kunam, q.v.; சிவனெண்குணத் தொன்றாகிய எல்லாம் அறியுந்தன்மை. (குறள், 80, உரை.)

முற்றுமுரண் murru-muran, n. <முற்று +. (Rhet.) Versification in which muran occurs in all the feet of an alavati verse; அளவடியின் சீர்முழுதும் முரண்வரத் தொடுப்பது. (யாப. வி. 48.)

முற்றுமோனை murru-mōnai, n. <id.+. (Rhet.) Versification in which alliteration of the initial letter occurs in all the feet of an alavati verse; அளவடியின் எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் மோனைவரத் தொடுப்பது. (யாப. வி. 48.)

முற்றுருவகம் murruruvakam, n. <id. +உருவகம. (Rhet.) Complete metaphor; metaphor in which there is similarity in all respects between the objects of comparison; அவயவமும் அவயவியும் முற்றும் உருவகஞ் செய்யப்படும் அணி. (தண்டி. 35, 13.)

முற்றுவமை murruvamai, n. <id.+ உவமை. (Rhet.) Simile, in which comparison holds good in all respects; எல்லாவகையினும் உவமான வுவமேயங்கள் ஒத்துவர அமைக்கும் உவமை.

முற்றுவிடு-த்தல் murru-vitu-, v. tr. <id. +. To cause a siege to be raised; முற்றுகை நீக்குவித்தல். முற்றகப்பட்டோனை முற்றுவிடுத்தலும் (தொல். பொ. 181, உரை).

முற்றுவினை murru-vinai, n. <id.+. (Gram.) Finite verb; வினைமுற்று. முற்றுவினைப் பத மொன்றே (நன். 324).

முற்றுழிஞை murrulinai, n. <id.+ உழிஞை. (Purap.) A theme describing the excellence of the uliñai garland which Siva wore

when He destroyed *tiri-puram;* திரிபுரங்களை அழித்தபோது சிவபெருமான் சூடிய உழிஞைப்பூமாலையின் சிறப்புரைக்கும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 8.)

முற்றாட்டு murṟūṭṭu, *n.* <id.+ஊட்டு. 1. Land in the exclusive possession and enjoyment of the owner; பூர்ணானுபவமுடைய நிலம். *இவ்விடம் எந்தையது முற்றாட்டு* (*திருக்கோ.* 252, *உரை.*) 2. Land given in endowment, free of tax; சர்வமானியம். *இவ்வைரைமா நிலமும் இறையிலி முற்றாட்டாக இநாயனாக்கு தேவதானமாவதாகவும* (S. I. I. iii, 45). 3. Anything which is exclusively enjoyed, as of right; பூர்ணானுபவமுள்ளது. *அப புகழை எனக்கு முற்றாட்டாக்கினவன்* (ரூ, 1, 7, 3).

முற்றெச்சம் murṟeccam, *n.* <id.+எச்சம (Gram.) Finite verb, used participially; எச்சப் பொருளில்வரும் முற்று. (நன். 351.)

முற்றெதுகை murṟetukai, *n.* <id.+ எதுகை. (Rhet.) Rhyming of the second letter in all the feet of an *aḷavaṭi* verse; அளவடியின் எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் எதுகைவரத் தொடுப்பது. (*யாப. வி.* 48.)

முற்றெருத்தின்செவி murṟeruttiṉ-cevi, *n.* Style-plant. See எழுத்தாணி, 2. (*யாழ். அக.*)

முற்றை murṟai, *adv.* <முன்¹. [M. *muṯṯa.*] Formerly, before; முன்பு. *முற்றையு முடையமோ மற்றே* (*நற்.* 374).

முற்றொப்பு murṟoppu, *n.* <முற்று+. Complete resemblance; முழுதுமொத்திருக்கை. (*சிவசமவா.* 55.)

முறக்கன்னன் muṟa-k-kaṉṉaṉ, *n.* <முறம் +. Gaṇēśa, as having winnow-like ears; [முறம்போன்ற காதுடையவன்] கணபதி. (*நாமதீப.* 27.)

முறண்டு muṟaṇṭu, *n.* See முரண்டு. (*யாழ். அக.*)

முறண்டுகம் muṟaṇṭukam, *n.* A mineral poison; அவுபலபாஷாணம். (*யாழ். அக.*)

முறப்பா muṟappā, *n.* See முரப்பா. (*பைஷஜ.* 98.)

முறம் muṟam, *n.* [K. *mora*, M. *muṟam.*] 1. Winnow; தானிய முதலியவை புடைக்க உதவுங் கருவி. *முறஞ்செவியானை* (*புறநா.* 339). 2. The 16th *nakṣatra* as resembling a winnow. See விசாகம். (*சிலப்.* 3, 123, *உரை.*) (*பிங.*)

முறமுற-த்தல் muṟa-muṟa-, 11 *v. intr. Loc.* 1. To be neat; சுத்தமாயிருத்தல். 2. To be rough or stiff; to be crisp; முறுமுறுப்பாதல்.

முறமுறக்க muṟamuṟakka, *adv.* <முற முற-. Neatly, cleanly; சுத்தமாக. *Loc.*

முறமுறப்பு muṟa-muṟappu, *n.* <id.+. *Loc.* 1. Cleanliness; சுத்தம். 2. Roughness, stiffness, as of washed cloth; crispness; முறுமுறுப்பு.

முறவளைவு muṟa-vaḷaivu, *n.* <முறம்+. Elliptical arch; நிலை பலகணி முதலியவற்றின் மீது முறம்போல் வளைவாய்க் கட்டும் கட்டிடவேலை. (C. E. M.)

முறளச்சிப்பி muṟaḷa-c-cippi, *n.* perh. முரல+. A kind of shell; சிப்பிவகை. (W.)

முறாக்கத்தலை muṟākkattalai, *n.* <முறால் +. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முறால் muṟāl, *n.* A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முறி¹-தல் muṟi-, 4 *v. intr.* [T. *murikonu*, K. *muri*, M. *murikka.*] 1. To break, give way, as a branch; ஒடிதல். *அச்சு முறிந்ததென் றுந தீபற* (*திருவாச.* 14, 2). 2. To be defeated, as an army; தோற்றல். 3. To be discomfited; நிலை கெடுதல். *அரக்க னெடுந்தகு முறிந்து* (*பெரியபு. திரு ஞா.* 77). 4. To perish, cease to exist; அழிதல். *வீரமுறிந்த நெஞ்சினர்* (*விநாயகபு.* 79, 66). 5. To change in one's nature; to be spoiled; தன்மை மாறுதல். *பால் முறிந்துபோயிற்று.* 6. To exceed the proper stage, as in boiling or heating; பதந் தப்புதல். *நெய முறியக்காய்ந்ததனுற் கசக்கின்றது.* 7. To become ineffectual, as medicine; பயனிலதாதல். *இரசம் முறிய மருந்து சாப்பிடுகிறது.* (W.) 8. To fail, as a business concern; குலைதல். *Colloq.* 9. To be ungracious; அருள்மாறுதல். *Loc.*

முறி²-த்தல் muṟi-, 11 *v. tr.* Cause. of முறி¹-. [K. *muri.*] 1. To break, as a stick; ஒடித்தல். *பொருசிலை முறித்த வீரன்* (*பாரத. கிருட் டிண.* 141). 2. To cut; கீறுதல். *வேஷ்டியை இரண்டாக முறி.* 3. To close; to discontinue; நிறுத்திவிடுதல். *எலச்சீட்டை முறித்து விட்டான்.* 4. To change the nature of, as milk, medicine; தன்மைமாற்றுதல். *ஆசைபபிணி பறித்தவனை யாவர் முறிப்பவர்* (*கம்பரா. அங்கத.* 18). 5. To fold, turn back, as the warp in a loom; நெசவுத் தறியில் உண்டைமறித்தல்.

முறி³ muṟi, *n.* <முறி²-. [T. K. M. *muri.*] 1. Piece; துண்டு. *ஈண்ட வளையின் முறியொன்று கிடப்ப* (*ஞானவா. சிகித.* 107). 2. Half; பாதி. 3. Broken half of a cocoanut; உடைத்த தேங்காயிற் பாதி. *தேங்காய் முறி.* 4. Deed, written bond; பத்திரம். *மோக வாசை முறியிட்ட பெட்டியை* (*தாயு. சிற்ப.* 1). 5. Receipt written on a piece of ola;

ஓலையில் எழுதிய ரசீது. (R. F.) 6. Piece of cloth; துணி. *கொளளி முறிப பாதியேது* (*அரிச. பு. மயான.* 41). 7. Rough cloth; முருட்டுத்துணி. (G. Tn. D. I, 216.) 8. Sprout, shoot; தளிர். *முறிமேனி* (*குறள்*, 1113). 9. Tender leaf; கொழுந்திலை. *இலையே முறியே தளிரே தோடே* (*தொல். பொ.* 642). 10. Leaf; இலை. (*யாழ். அக.*) 11. Part of a village or town; சேரி. (*பிங.*) 12. Room; அறை. *Nāñ.* 13. Corner; மூலையிடம். (*யாழ். அக.*) 14. See முறி திரிசூலை. (*மூ. அ.*) 15. Alloy of a superior quality, especially bell-metal; உயர்ந்த வெண் கலம். (*யாழ். அக.*)

முறி⁴-தல் muṟi-, 4 *v. intr.* <முறி. To sprout; துளிர்த்தல். *முறிந்தகோல முகிழ் முலையாா* (*சீவக.* 2358).

முறிக்கட்டி muṟi-k-kaṭṭi, *n.* <id.+. Bell-metal of superior quality; உயர்ந்தவெண் கலம். (*யாழ். அக.*)

முறிக்கலைச்சுருக்கு muṟi-k-kalai-c-curukku, *n.* <id.+கலை+. A piece of cloth usually kept tied to the trident-staff of an ascetic; துறவியின் முக்கோலிற் சுருக்கிக்கட்டிய சிறு துணி. (*கல்லா. கண.*)

முறிகதவு muṟi-katavu, *n.* <முறி¹-+. Half-doors; மேற்பாதி தனியாகவும் கீழ்ப்பாதி தனியாகவும் திறந்துமூடும்படி அமைந்த கதவு. *Nāñ.*

முறிகரை muṟi-karai, *n.* <id.+. Broken bank or dam; இடிந்த கரை. (*யாழ். அக.*)

முறிகிரந்தி muṟi-kiranti, *n.* <id.+. See முரிகிரந்தி. (W.)

முறிகுளம் muṟi-kuḷam, *n.*<id.+. 1. A tank with a broken bund; கரையுடைந்த குளம். (*பிங்.*) 2. [T. *murugu.*] Drainage tank; வடிகால்நீர் தேங்கும் குளம். 3. The 20th *nakṣatra.* See பூராடம். (*பிங.*)

முறிச்சல் muṟiccal, *n.*<id. 1. Breaking; முறிகை. 2. Indigence, want; குறைவு. *எனக்கு இப்போது முறிச்சலாயிருக்கிறது.* (W.)

முறிச்சாதனம் muṟi-c-cātaṉam, *n.*<முறி +. See முறிச்சீட்டு, 1. (*யாழ். அக.*)

முறிச்சி muṟicci, *n.* Fem. of முறியன். Female slave; அடிமைப்பெண். (W.)

முறிச்சீட்டு muṟi-c-cīṭṭu, *n.*<முறி+. 1. Written bond or agreement; உடன்படிக்கைச் சீட்டு. (W.) 2. Bond of slavery; அடிமையோலை. *Loc.*

முறிச்சூலை muṟi-c-cūlai, *n.* <id.+. See முறிதிரிசூலை. (*சீவரட்.*)

முறிச்சேலை muṟi-c-cēlai, *n.*<id.+. 1. A kind of chequered saree; நெசவில் உண்டை மறித்த சேலை. *Loc.* 2. A kind of fine white cloth for women; நேர்த்தியான வெண்ணிறப் புடவைவகை. (W.)

முறிசாதனம் muṟi-cātaṉam, *n.* <id.+. 1. See முறிச்சீட்டு, 1. 2. See முறிச்சீட்டு, 2. (W. G.)

முறிசெய்-தல் muṟi-cey-, *v. tr.* <id.+. To enslave; அடிமையாக்குதல். *ஆணடபிரான் குணம்பரவி முறிசெய்து நம்மை* (*திருவாச.* 13, 8).

முறித்துவெட்டு-தல் muṟittu-veṭṭu-, *v. tr.* <முறி²-+வெட்டு-. 1. To divert the water of a channel; வாய்க்காலின் நீரைத் தடுத்து வேற் றிடத்திற் பாயும்படிசெய்தல். *வாய்க்காலை முறித்து வெட்டி முழுநிலத்திற்கும் பாயும்படி செய்தான்.* 2. To straighten the course of a channel; வாய்க் காலின் வளைவை நேராக்குதல்.

முறித்தேன் muṟi-t-tēṉ, *n.* <முறி+. Clarified honey; தெளிந்த தேன். (J.)

முறிதிரிசூலை muṟi-tiri-cūlai, *n.* <id.+. A disease of the spinal nerves; சூலைநோய்வகை. (W.)

முறிப்பட்டையம் muṟi-p-paṭṭaiyam, *n.* <id.+. 1. See முறிச்சீட்டு, 1. (W.) 2. See முறிச்சீட்டு, 2. (W. G.)

முறிப்பத்திரம் muṟi-p-pattiram, *n.* <id. +. 1. See முறிச்சீட்டு, 2. *Loc.* 2. Ola document; ஓலைப்பத்திரம். (W.)

முறிப்பு muṟippu, *n.* <முறி²-. 1. Antidote; மாற்றுமருந்து. 2. Harshness; கடுமை. 3. Pride; கர்வம். *முறிப்பான பேசி மலையெடுத்தான்* (*தேவா.* 684, 10). 4. Estrangement, breach of friendship; சிநேகம் மாறுகை. (W.) 5. See முரிப்பு. (*யாழ். அக.*)

முறிப்பெட்டி muṟi-p-peṭṭi, *n.* <முறி+. Box for documents; பத்திரம்வைக்கும் பெட்டி. *Loc.*

முறியடி-த்தல் muṟi-y-aṭi-, *v. tr.* <முறி¹-+. To rout; தோல்வியுறச் செய்தல்.

முறியல் muṟiyal, *n.* See முறிவு. (W.)

முறியன் muṟiyaṉ, *n.*<முறி. 1. [T. *murikkadu*, K. *muṟuva*, M. *muṟiyan.*] Male slave; ஆண் அடிமை. (W.) 2. A disease of crops; பயிரிற்காணும் ஒருவகை நோய்.

முறியெழுது-தல் muṟi-y-eḻutu-, *v. intr.* <id.+. To write a bond or document; பத்திர மெழுதுதல்.

முறியோலை muṟi-y-ōlai, *n.* <முறி¹-+. Uneven palm-leaf; முகரிவோலை. (J.)

முறிவு muṟivu, n. <id. [M. muṟivu.] 1. Breaking; முறிகை. 2. Breach; rupture; பிளப்பு. (W.) 3. Enmity, misunderstanding; பிணக்கம். 4. Antidote; மாற்றுமருந்து. 5. Fracture; எலும்பு ஒடிகை.

முறிவுமருந்து muṟivu-maruntu, n. <முறிவு+. Antidote; மாற்றுமருந்து. (M. L.)

முறிவெட்டியான் muṟi-veṭṭiyāṉ, n. A kind of sea-fungus resembling sponge; கடற்காளான்வகை. (யாழ். அக.)

முறுக்கடி-த்தல் muṟukkaṭi-, v. tr. prob. முறுக்கு+அடி-. To oppose, disobey, as a command; மறுத்தல். (W.)

முறுக்கம்பாகம் muṟukkam-pākam, n. <id.+. Difficult style of composition. See நாரிகேளபாகம். (கம்பரங். 93.)

முறுக்கரவு muṟukkaravu, n. <id.+. See முறுக்கரா. (சங். அக.)

முறுக்கரா muṟukkarā, n. <id.+அரா. A kind of snake; பாம்புவகை. (நாமதீப. 261.)

முறுக்கவரை muṟukkavarai, n. <id.+. Goa bean, l. sh., *Psophocarpus tetragonolobus;* அவரைவகை. (A.)

முறுக்கவிழ்-தல் muṟukkaviḻ-, v. intr. <id.+. 1. To open into flower; அரும்பு மலர்தல். 2. See முறுக்காறு-.

முறுக்காணி muṟukkāṇi, n. <முறுக்கு-+. Peg of stringed musical instruments, as of violin; வீணை முதலியவற்றின் நரம்பை முறுக்குங் கருவி. (W.)

முறுக்காற்று-தல் muṟukkāṟṟu-, v. tr. <முறுக்கு+. To loosen or unwind what is over-twisted; அதிகம் முறுக்கிய நூற்புரியை நெகிழ்த்தல். (W.)

முறுக்காறு-தல் muṟukkāṟu-, v. intr. <id.+ஆறு-. To be straightened, smoothed out, as a twisted rope; கயிற்றின் புரி ஒருநிலைப்பட்டு நேராதல்.

முறுக்கான் muṟukkāṉ, n. <id. [M. *muṟukkāṉ*.] 1. Tobacco; புகையிலை. *Loc* 2. Betel leaves chewed with tobacco; புகையிலையுடன் போட்டுக்கொள்ளும் தாம்பூலம். *Nāñ.*

முறுக்கிக்கொள்(ளு)-தல் muṟukki-k-koḷ-, v. <முறுக்கு-+. *intr.* 1. See முறுக்கு[1]-, 1 (W.) 2. See முறுக்கு[1]-, 2, 3. *Colloq.*—*tr.* See முறுக்கு[1]-, 5. *Nāñ.*

முறுக்கிவிடு-தல் muṟukki-viṭu-, v. tr. <id.+. 1. To spin, as a potter his wheel; to wind; to cause to rotate; சுழற்றிவிடுதல். முறுக்கிவிட்ட குயமகன் றிகிரிபோல (சீவக. 786). 2. To twirl, as the moustache; திருகிவிடுதல். மீசையை முறுக்கிவிட்டான். 3. To induce, instigate; தூண்டிவிடுதல். (W.) 4. To create ill-feeling between; to set one against another; விரோதமுண்டாக்குதல். *Loc.*

முறுக்கிழைச்சேலை muṟukkiḻai-c-cēlai, n. <முறுக்கு+இழை+. Saree of twisted thread; முறுக்கு நூலாலான புடவை. (W.)

முறுக்கு[1]-தல் muṟukku-, 5 v. [T. *murakaṭṭu*, K. M. *muṟukku*.] *tr.* 1. To twist, as a rope; கயிறு முதலியன திரித்தல். வாய்மடித் திரண்டு கையு முறுக்கி (கம்பரா. மருத்து. 10). 2. To twirl; திருக்குதல். 3. To break; ஒடித்தல். பிடிபடி முறுக்கிய பெருமரப்பூசல் (அகநா. 8). 4. To spin, as a potter his wheel; சுழற்றுதல். முறுக்கிவிட்ட குயமகன் றிகிரிபோல (சீவக. 786). 5. To chew betel; வெற்றிலையுண்ணுதல். *Nāñ* 6. To chafe, as the hands and legs; கை கால்களைப் பிசைந்து தேய்த்தல். (W.)—*intr.* 1. To be proud, haughty, arrogant; செருக்குதல். *Colloq.* 2. To disagree; மாறுபடுதல். 3. To be angry; சினத்தல். (யாழ். அக.)

முறுக்கு[2] muṟukku, n. <முறுக்கு-. [T. *murikāḍu*, K. *muṟuku*.] 1. Twisting; திரிக்கை. 2. Turn or thread of a screw; திருகாணியின் சுற்று. *Loc.* 3. Disagreement, discord, rancour; மாறுபாடு. (W.) 4. Arrogance, impertinence; செருக்கு. 5. Stiffness of manners; மிடுக்கு. கிழமாய்நரைத்து முகந்திரைந்து மிகமுறுக்கேன் (தனிப்பா. 1, 88, 173). 6. Compact, unblown condition of bud; அரும்புத்தன்மை. முறுக்குடைந் தலர்ந்த மலர்களும் (காஞ்சிப்பு. திருக்கண. 180). 7. A kind of cake, made of flour; மாவினுற் செய்த பணியாரவகை. அடைமுறுக்கு (விநாயகபு. 39, 39). 8. Ball of thread; நூலுருண்டை. *Loc.* 9 Vehemence; கடுமை. (இலக். அக.) 10. Convulsion; வலிப்பு. (இலக். அக.) 11. Stiffness, as of a person in full dress; நெறிப்பு. (W.)

முறுக்குக்கொம்பு muṟukku-k-kompu, n. <முறுக்கு+. Twisted horn; திருகியகொம்பு. (W.)

முறுக்குச்சர்ப்பம் muṟukku-c-carppam, n. <id.+. A poisonous snake; ஒருவகை விஷப்பாம்பு. (சீவரட்.)

முறுக்குடை-த்தல் muṟukkuṭai-, v. tr. <id.+உடை-. See முறுக்குவாங்கு-. (W.)

முறுக்குத்திருப்பு muṟukku-t-tiruppu, n. <id.+. 1. Anger; கோபம். 2. Twisting oneself and averting one's face, as in contempt; அலட்சியத்திறைல் உடலை முறுக்கிக்கொண்டு முகமெடுத்துப் பாராது திரும்புகை. *Loc.*

முறுக்குத்திருவட்டம் muṟukku-t-tiru-vaṭṭam, *n.* <id.+. See முறுக்குவட்டம்.

முறுக்குப்பண்ணு-தல் muṟukku-p-paṇṇu-, *v. intr.* <id.+. To be stiff in manners; to be haughty; செருக்குக்காட்டுதல்.

முறுக்குப்பணிகாரம் muṟukku-p-paṇi-kāram, *n.* <id.+. See முறுக்கு, 7. (W.)

முறுக்குமீசை muṟukku-mīcai, *n.* <முறுக்கு-+. Twisted moustache; முறுக்கிவிட்ட மீசை. (W.)

முறுக்குவட்டம் muṟukku-vaṭṭam, *n.* <id.+. Revolving frame for spinning threads; நூலைமுறுக்குங் கருவி.

முறுக்குவாங்கு-தல் muṟukku-vāṅku-, *v.* <முறுக்கு+. *tr.* To untwine; புரிநெகிழ்த்துதல். —*intr.* To be weakened in body; தேகக்கட்டு விடுதல்.

முறுக்குவிரியன் muṟukku-viriyaṉ, *n.* <id.+. A kind of viper; விரியன்பாம்புவகை.

முறுக்கெடு-த்தல் muṟukkeṭu-, *v. tr.* <id. +. See முறுக்குவாங்கு-. *Loc.*

முறுகல் muṟukal, *n.* <முறுகு-. That which is scorched or over-heated; காய்ந்து கரிந்தது.

முறுகனாற்றம் muṟukaṉāṟṟam, *n.* <முறுகல்+நாற்றம். Smell of being scorched, charred or scalded; காந்தினமணம். *Colloq.*

முறுகு[1]-தல் muṟuku-, *5 v.* [M. *muṟukku.*] *intr.* 1. To wriggle, twist; திருகுதல். (பிங.) 2. To accelerate; to hasten; விரைதல். முறுகிய விசையிற்றுகி (சீவக. 796). 3 To ripen, mature; முதிர்தல். கனி முறுகி விண்டென (சூளா. சீய. 7). 4. To increase; மிகுதல். வேட்கையின் முறுகி யூர்தர (சீவக. 1183). 5. To become vehement or intense; கடுமையாதல். வெயின் முறுக (நாலடி, 171). 6. To be scorched or charred, as in frying; காந்திப்போதல். *Colloq.* 7. To be haughty or insolent; to bluster; செருக்குதல். வரையெடுக்க லுற்று முறுகினான் (தேவா. 289, 10).—*tr.* To violate or infringe, as a right; மீறுதல். (பிங.)

முறுகு[2] muṟuku, *n.* <முறுகு-. Firmness, hardness, as the core of tree; திண்மை. மீளாத படி முறுகு கொளுந்துகை (திருவிருத். 88, வ்யா. பக். 426).

முறுகுகஞ்சா muṟuku-kañcā, *n.* <id.+. A variety of Bengal hemp. See சடைக்கஞ்சா. *Loc.*

முறுகுகொளுந்து-தல் muṟuku-koḷuntu-, *v. intr.* <முறுகு+. To become firm; to gain strength; வலிமை பெறுதல். காதல் முறுகு கொளுந்தினாக்கும் (திருவிருத. 97, வ்யா. பக். 459).

முறுகுசடை muṟuku-caṭai, *n.* <முறுகு-+. Matted or entangled curls of hair; சிக்கலுள்ள தலைமயிர். முறுகுசடை முடிய விபலாது. (W.)

முறுகுநெய் muṟuku-ney, *n.* <id.+. Ghee spoiled by over-heating; பதங்கெடக் காய்ந்த நெய்.

முறுகுபதம் muṟuku-patam, *n.* <id.+. Excessive heating, a stage in the preparation of medicinal oils, one of five *maruntenney-p-patam*, q.v.; மருந்தெண்ணெய்ப்பதம் ஐந்தனுள் அதிகமாகக் காய்ச்சும் பக்குவநிலை. (யாழ். அக.)

முறுகுவெல்லம் muṟuku-vellam, *n.* <id.+. Jaggery spoiled by over-heating; பதங்கெடக் காய்ச்சிய வெல்லம்.

முறுமுறு-த்தல் muṟumuṟu-, *11 v. intr.* [T. M. *murumuru.*] To murmur, grumble; முணுமுணுத்தல். (யாழ். அக.)

முறுவஞ்சி muṟuvañci, *n.* perh. முறுவல் +அஞ்சு-. Pearl; முத்து. (மூ. அ.)

முறுவல் muṟuval, *n.* [T. *murupu*, K. *muruva.*] 1. Tooth; பல். முத்த முறுவல (குறள், 1113). 2. Smile; புன்னகை. புதியதோர் முறுவல் பூத்தாள் (கம்பரா. சூர்ப்ப. 5). 3. Happiness; மகிழ்ச்சி. பழிதீர முறுவல சிறிதே தோற்றல (தொல். பொ. 111). 4. An ancient treatise on dancing, not extant; இறந்துபட்டதோரு பழைய நாடகத்தமிழ் நூல். (சிலப். உரைப்பாயிரம், பக். 9.)

முறுவலி-த்தல் muṟuvali-, *11 v. intr.* <முறுவல். To smile; புன்னகைசெய்தல். அது முறுவலித்துநகுதலும் அளவே சிரித்தலும் பெருகச் சிரித்தலும் என மூன்றென்ப (தொல். பொ. 251, உரை).

முறுவற்செடி muṟuvaṟ-ceṭi, *n.* <id.+. Lettuce-tree. See இலச்சைசெட்டமரம், 1.

முறுவிலி muṟuvili, *n.* Cock's spur; வவ்வாலோட்டி. (பாலவா. 400.)

முறை[1]-த்தல் muṟai-, *11 v. intr.* cf. விறை-. [T. *muri*, K. *murittu.*] 1. To become stiff, hard; நெறித்து நிமிர்தல். 2. To be stiff-necked, haughty; செருக்குறுதல். *Colloq.* 3. See முறைத்துப்பார்-, 1.

முறை[2] muṟai, *n.* [T. *mora*, K. *mure*, M. *mura.*] 1. Order, manner, plan, arrangement, course; அடைவு. முறைமுறை . . . கழியு மிவ்வுலகத்து (புறநா. 29). 2. Regularity, system, routine; நியமம். 3. Turn by which work is done; ஆள் மாறிமாறி வேலைசெய்யும் நியமம். பணி

முறை மாற முந்துவார (கம்பரா. ஊர்தேடு. 49). 4. Time, as once, twice; தடவை. எழுமுறை யிறைஞ்சி (சீவக. 3052). 5. Birth; பிறப்பு. மறு முறை யமையததும் (பரிபா. 11, 139). 6. Manners; custom; approved course of conduct; ஒழுக்கம். முறையிலோயைத தென்புலத தய்யபன் (கமபரா. வாலிவதை. 117). 7. Relationship by blood or marriage; உறவு. பொருட்டுமுறை யாதியி னிதற்கி தெனல் பொருளே (நன். 298). 8. Term of relationship; உறவுமுறைப்பெயர். பெரியாரையென்று முறைகொணடு கூறுர் (ஆசாரக். 91). 9. Justice; இராசநீதி. முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் (குறள், 559). 10. Antiquity; பழமை. (பிங.) 11. Fate; ஊழ். ஆருயிர் முறைவழிப் படூஉம் (புறநா. 192). 12. Things gathered together; கூட்டு. (பிங.) 13. Treatise; நூல். (பிங.) இளைய பாலகன் முறைவரை வேனென முயல்வது (கந்தபு. அவைய. 1). 14. Nature; தன்மை. முததீப பேணு முறையெனக் கில்லென (மணி. 22, 48). 15. See முறையீடு. 16. Faithfulness, chastity; கற்பு. முகிழ்மயஙகு முலலை முறைநிகழ்வு காட்ட (பரிபா. 15, 39).

முறைக்கட்டு murai-k-kattu, n. < முறை + கட்டு. Marriage between persons of specific relationship, as being in accordance with the caste rules; சாதிவழக்கத்திலுள்ள உறவுமுறைப்படி புரியும் விவாகம். (J.)

முறைக்காய்ச்சல் murai-k-kāyccal, n. <id.+. Intermittent fever; இடைவிட்டு முறையாக வரும் சுரம். முறைக்காய்ச்ச றப்பாதவிடமாய் (அறப். சத. 49).

முறைக்காரன் murai-k-kāraṉ, n. <id.+. See முறைகாரன்.

முறைக்காற்று murai-k-kāṟṟu, n. <id.+. Trade winds; monsoon; பருவக்காற்று. (J.)

முறைகாரன் murai-kāraṉ, n. <id.+. 1. One employed to attend to a job, by turns; முறைப்படி வேலைபார்ப்போன். (கோயிலொ. 78.) 2. See முறைமாப்பிள்ளை. Colloq. 3. One who is entitled to an office, as in a temple; கோயில் முதலியவற்றில் வேலைசெய்யும் உரிமையுடையவன். (சங. அக.)

முறைகேடு murai-kēṭu, n. <id.+. 1. Injustice; நீதித்தவறு. 2. Unbecoming act; தகுதியற்ற செயல். (W.) 3. Irregularity, disorder; ஒழுங்கீனம். Loc. 4. Depravity, indecency; துர்நடத்தை. (W.)

முறைச்சுரம் murai-c-curam, n. <id.+. See முறைக்காய்ச்சல்.

முறைசிற-த்தல் murai-ciṟa-, v. intr. <id.+. To excel; ஒன்று ஒன்றனிற் சிறந்துவருதல். நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே (தொல். பொ. 3).

முறைசெய்-தல் murai-cey-, v. tr. <id. +. 1. To do justice; இராசநீதி யளித்தல். முறைசெய்து காபபாற்று மன்னவன (குறள், 388). 2. To punish, as the guilty; தண்டித்தல். கழுவி லேற்றி முறைசெய்க வென்று கூற (பெரியபு. திரு ஞான. 853).

முறைசெய்வோர் murai-ceyvōr, n. <id. +. Executive officers; சட்டஙளை நிறைவேற்றும் ஏவலாளர். வேநதன் . . . விட்டனன் முறைசெய் வோரை (திருவாலவா. 13, 10).

முறைத்தண்ணீர் murai-t-taṇṇīr, n. <id. +. See முறைநீர். Loc.

முறைத்துப்பார்-த்தல் muraittu-p-pār-, v. < முறை-+. tr. To stare; ஏறவிழித்து நோக்குதல்.—intr. 1. To stare in bewilderment, as cattle, horses; குதிரை முதலியன வெருண்டு நோக்குதல். (W.) 2. See முறை-, 2.

முறைநிரனிறை murai-niraṉirai, n. < முறை+. (Rhet.) Arrangement of a series of verbs in the same order as their respective nouns, opp. to etir-niraṉirai; பெயர்களை நிறுத்த முறைக்கேற்ப அவற்றிற்குரிய வினைமுதலியவற்றை அடைவே நிறுத்துகை. (மாறனலங. 172.)

முறைநிலைப்பெயர் murai-nilai-p-peyar, n. <id.+. (Gram.) See முறைப்பெயர். (தொல். சொல். 165.)

முறைநீர் murai-nīr, n. <id.+. Water allowed to irrigate fields, in turn or in a regulated manner; வயலுக்கு முறைப்படிவிடப்படும் பாசனநீர். (C. G.)

முறைப்படு-தல் murai-p-paṭu-, v. intr. <id.+. 1. To be in order; to be systematised; அடைவுபடுதல். முறைபபடச சூழ்நது (குறள், 640). 2. To complain; முறையிடுதல். அழியச் செய்யா நின்றார்களென்று . . . முறைப்பட்டால் (திவ். திருப்பா. 11, வ்யா. பக். 127).

முறைப்பாடு muraippāṭu, n. < முறைப்படு-. [T. mura.] 1. See முறையீடு. பேய்முறைப் பாடு (தககயாகப். 7-ஆம் உறுப்பு). 2. Duty, tax; அரசிறை. (Insc.)

முறைப்பாடுதீர்-த்தல் muraippāṭu-tīr-, v. intr. < முறைப்பாடு+. To become reconciled to each other and resume friendly relations in the presence of a deity; இருவர் தமக்குள்ள விரோதத்தைத் தெய்வத்தின்முன் தீர்த்துக்கொண்டு சிநேகமாதல். Loc.

முறைப்பு muraippu, n. < முறை-. [T. K. muri, M. murai, Tu. murei.] 1. Stiffness, as of a corpse; விறைப்பு. முறைப்பு ஏறவில்லை.

Colloq. 2. High price, as of goods; விலையின் ஏற்றம். Loc. 3. Haughtiness; impudence; செருக்கு. (W.)

முறைப்பெண் murai-p-peṇ, n. <முறை +. Girl related in a particular manner to a boy and allowed by caste rules to be taken in marriage by him, as the daughter of a maternal uncle or paternal aunt; அத்தை அல்லது அம்மான் மகள்போல ஒருவனை மணம்புரியும் உறவுமுறையுள்ளவள். Colloq.

முறைப்பெயர் murai-p-peyar, n. <id. +. (Gram.) Words indicating relationship by blood or by marriage; உறவுமுறைகாட்டும் பெயர்ச்சொல். (தொல். சொல். 138.)

முறைமசக்கு murai-macakku, n. <id.+ மயக்கு. Depravity; துர்நடத்தை. அவன் முறைமசக்காய்த் திரிகிறான். (W.)

முறைமயக்கி murai-mayakki, n. prob. id.+. Indian acalypha. See குப்பைமேனி. (மலை.)

முறைமயக்கு[1]-தல் murai-mayakku-, v. tr. <id.+. To put out of order, disarrange; ஒழுங்கீனமாக்குதல். Loc.

முறைமயக்கு[2] murai-mayakku, n. <id. +. Disorderliness, irregularity; ஒழுங்கீனம்.

முறைமயங்கி murai-mayaṅki, n. prob. id. +. See முறைமயக்கி. (J.)

முறைமாப்பிள்ளை murai-māppiḷḷai, n. <id.+. Boy related in a particular manner to a girl and allowed by caste rules to marry her, as the father's sister's son or mother's brother's son; அத்தை அல்லது அம்மான் மகன் போல ஒருத்தியை மணம்புரியும் உறவுமுறையுள்ளவன்.

முறைமாறு-தல் murai-māṟu-, v. intr. <id.+. 1. To fail in propriety or order; ஒழுங்கு தப்பிவருதல். 2. To regulate the supply of water for irrigation by turns; முறைப்படி தண்ணீர் பாய்ச்சுதல். (W.) 3. To marry against recognised custom; சாதிவழக்கத்திற்கு மாறாக மணம்புரிதல். Loc.

முறைமுதற்கட்டில் murai-mutaṟ-kaṭṭil, n. <id.+. Throne; சிங்காதனம். மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிலின் (சிலப. 27, 134).

முறைமை muraimai, n. <முறை. 1. See முறை, 1, 6, 7, 9, 11, 14. உணர்கிலை முறைமை நோக்காய் (கம்பரா. மாயாசன. 19). 2. Right, propriety; உரிமை. முறைமை யென்பதொன்றுண்டு (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 5).

முறையம்பிள்ளை muraiyam-piḷḷai, n. See முறையாம்பிள்ளை. மோட்டுக்கால் முறையம்பிள்ளை கேட்டால் (குருகூரப. 23).

முறையாம்பிள்ளை muraiyām-piḷḷai, n. <முறை+. A village servant; ஒரு கிராமவேலைக்காரன். Nāñ.

முறையிடு-தல் murai-y-iṭu-, v. intr. <id. +. [T. morayidu, K. moreyiḍu.] To complain, express grievance; குறைசொல்லிக் கொள்ளுதல். சகந்தானறிய முறையிட்டால் (திருவாச. 21, 3).

முறையிலார் murai-y-ilār, n. <id.+. Low, vulgar people; கீழ்மக்கள். (சூடா.)

முறையின்வைப்பு muraiyiṉ-vaippu, n. <id.+வைப்பு. (Gram.) Logical order in the treatment of a subject, systematic treatment, one of ten nūl-aḻaku, q.v.; நூலழகு பத்துனுள் எடுத்துக்கொண்ட பொருள்களை வரிசைப்படி வைப்பது. (நன். 13.)

முறையீடு muraiyīṭu, n. <முறையிடு-. Complaint; நீதிவேண்டிக் குறையிரக்கை.

முறையுளி muraiyuḷi, adv. <முறை. According to order; நியமப்படி. மூவகை யியக்கமு முறையுளி கழிப்பி (சிலப். 8, 42).

முறையோர் muraiyōr, n. <id. See முறை செய்வோர். மன்னவன் முறையோர்தம்மை முன் விடுப்ப (திருவாலவா. 37, 60).

முறைவன் muraivaṉ, n. prob. id. 1. Śiva; சிவபிரான். நான்மறை முக்கண முறைவனுக்கே (பதினொ. பொன்வண. 52). 2. Driver; conductor; mahout of an elephant; பாகன். மேலியன் முறைவர் நூலிய லோசை (பெருங. உஞ்சைக். 44, 79).

முறைஜபம் murai-japam, n. <id.+. 1. A religious ceremony lasting for 41 or 56 days, celebrated by the Travancore State every sixth year, with fasting and recitation of the Vēdas by Brahmins standing in water; பிராமணர்கள் விரதமிருந்து நீரில்நின்று வேதமோத திருவிதாங்கூர் அரசாங்கத்தார் ஆறு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நாற்பத்தொன்று அல்லது ஐம்பத்தொரு நாள் நடத்தும் ஒரு பெருஞ்சடங்கு. 2. A prayer invoking Varuṇa for rain in times of drought; மழைவேண்டி வருணனைக் குறித்துச் செய்யும் சபம். Loc.

முன்[1] muṉ, [T. munu, K. mun.] adj. & adv. 1. In front; இடத்தால் முன். மஃகான் புள்ளி முன் வவ்வுந் தோன்றும் (தொல். எழுத். 28). யானை முன்கால். (பிங்.) 2. Previous, prior; காலத்தால் முன். (நன். 123, உரை.) முற்றுற்றுந் துற்றினை (நாலடி,

190).—*n.* 1. Antiquity; பழமை. (சூடா.) 2. That which is first or chief; முதல். (பிங்.) 3. Eminence; உயர்ச்சி. (திவா.) 4. See முன்றேன்றல். *அறுமுகேசன் முன் (திருவாலவா. காப்பு, 2).* (திவா.)—*part.* Sign of the locative; ஏழனுருபுள் ஒன்று. (நன். 302.)

முன்² muṉ, *n.* < முன்னு¹-. [K. *munnu.*] Meaning, idea; மனக்குறிப்பு. *முன்னுற வுணர்தல (தொல். பொ. 127).*

முன்கட்டு muṉ-kaṭṭu, *n.* < முன்¹ +. 1. Front apartments of a house; வீட்டின் முற்பகுதி. 2. Pinioning the hands in front; கைகளை முன்னாகவைத்துக் கட்டுகை.

முன்கடை muṉ-kaṭai, *n.* < id. +. [T. *mungaḍa.*] Front entrance of a house; porch; வீட்டுவாயில். *தேரெம முன்கடை நிற்க (ஐங்குறு. 5)*

முன்கால் muṉ-kāl, *n.* < id. + கால்¹. See முன்னங்கால்.

முன்குடுமி muṉ-kuṭumi, *n.* < id. +. Tuft of hair in front, dist. fr. *piṉ-kuṭumi,* சிரசின் முன்பக்கமாக வைத்துக்கொள்ளுங் குடுமி. *சுருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச் சோழியா (தனிப்பா. i, 29, 54).*

முன்கை muṉ-kai, *n.* < id. +. [K. *mungai.*] 1. Forearm; முன்னங்கை. *முன்கை யிறை யிறவா நின்ற வளை (குறள், 1157).* 2. Hand; கைத்தலம். *முன்கை நீண்டால் முழங்கை நீளும்.*

முன்கொம்பு muṉ-kompu, *n.* < id. +. 1. Horn bent forwards; விலங்கின் முன்வளைந்த கொம்பு. (W.) 2. Front pole, as of palanquin; பல்லக்கு முதலியவற்றின் முன்தண்டு.

முன்கோபம் muṉ-kōpam, *n.* < id. +. Quick temper, irascibility; சடிதியிற் றேன்றுங் கோபம். (சூடா.) *முன்கோபம் பின்னிரக்கம்.*

முன்கோபி muṉ-kōpi, *n.* < id. + கோபி². A person who suddenly gets angry; one who is of an irascible temperament; சடிதியிற் சினங்கொள்வோன்.

முன்சிகை muṉ-cikai, *n.* < id. + சிகை¹. See முன்குடுமி.

முன்சொல் muṉ-col, *n.* < id. +. Old saying, proverb; பழமொழி. (பிங்.)

முன்தட்டு muṉ-taṭṭu, *n.* < id. +. Deck across the bow of a vessel; மரக்கலத்தின் முகப்புத் தட்டு. *Naut.*

முன்பணம் muṉ-paṇam, *n.* < id. +. Advance; earnest; அச்சாரத் தொகை. *Colloq.*

முன்பன் muṉpaṉ, *n.* < முன்பு. 1. Powerful man; வலியுடையான். *செருச்செய் முன்ப (புறநா. 41).* 2. Leader; master; தலைவன். *முன்பனை முன்பு நோக்கி (கம்பரா. நாகபாச. 90).* 3. Conductor of a chit-fund; நிதிச்சீட்டை நடத்துபவன். *Nāñ.*

முன்பனி muṉ-paṉi, *n.* < முன்¹ +. The months of Mārkaḻi and Tai, being the season in which dew falls during the early part of the night, one of six *paruvam,* q.v.; பருவம் ஆறனுள் இரவின் முற்பகுதியிற் பனிமிகுதியுடைய மார்கழி தை மாதங்கள். (தொல். பொ. 10, உரை.) (பிங்.)

முன்பால் muṉpāl, *adv.* < முன்பு. In front; முன்னாக. *அகத்தியன் முன்பாலிட்ட சாபம் (சிலப. 3, 2, உரை).*

முன்பாலைநாடு muṉ-pālai-nāṭu, *n.* < முன்¹ +. A division of the Tamil country, supposed to have been submerged in a deluge; கடல் கொண்டதாகக் கருதப்படும் தமிழ்நாட்டுப்பகுதி. *ஏழ் முன்பாலைநாடும் (சிலப. 8, 2, உரை).*

முன்பில் muṉpil, *adj.* & *adv.* < முன்பு. See முன்¹. *முன்பிற் காதையில் (சிலப. 7, 1, அரும.).*

முன்பிலாண்டு muṉpil-āṇṭu, *n.* < முன்பில் +. Previous year; முன்சென்ற வருஷம். *முன்பிலாண்டை ஒழுகினபடி* (S. I. I. i, 129).

முன்பிற்படி muṉpiṟ-paṭi, *adv.* < id. +. As before; முன்போல. *முன்பிற்படியே . . . செம்பாலையு மாயின (சிலப். 3, 86-9, உரை).*

முன்பிறந்தாள் muṉ-piṟantāḷ, *n.* < முன்¹ +. 1. Elder sister; தமக்கை. (திவா.) 2. Goddess of Misfortune; மூதேவி. (பிங்.)

முன்பிறந்தான் muṉ-piṟantāṉ, *n.* < id. +. Elder brother; தமையன்.

முன்பின் muṉ-piṉ, *adv.* < id. +. Before and after, before and behind; முந்தியும் பிந்தியும். *முன்பின் விசாரித்துச்செய்.* (R.)

முன்பின்பார்-த்தல் muṉpiṉ-pār-, *v. tr.* < முன்பின் +. To consider carefully, as looking about; to weigh the *pros* and *cons;* தீர்க்காலோசனை செய்தல்.

முன்பு muṉpu, < முன்¹. [T. *munupu,* K. *mundu,* M. *munbu.*] *n.* 1. Former time; முற்காலம். 2. Front; முன்னிடம். *தோட்டியான் முன்பு துரந்து சமந்தாங்கவும் (புறநா. 14).* 3. Antiquity; பழமை. (W.) 4. cf. மொய்ம்பு. Bodily strength; மெய்வலி. *முன்பாலுடல் சினஞ்செருக்கி (குறிஞ்சிப். 159).* 5. Greatness; பெருமை. (திவா.)—*adv.* 1. Before; in front of; முன்னாக. *தலையில் வணங்கவுமாங் கொலோ தையலார் முன்பே (திவ். திருவாய். 5, 3, 7).* 2. Formerly; முன்காலத்தில். *முன்புநின் றம்பி வந்து சரண்புக (கம்பரா. வாலிவதை. 117).*

முன்புத்தை munputtai, *adv.* cf. முன்புற்றை. See முன்பு. (திவ். திருவாய். 1, 4, 2, பன்னீ.)

முன்புருவம் muṉ-puruvam, *n.* < முன்[1] +. Anterior bicipital ridge; அடிக்கை எலும்பின் முனைப்பாகம். (W.)

முன்புள்ளார் munpuḷḷār, *n.* < முன்பு + உள்ளார்[1]. The ancients; forefathers; predecessors; பூர்விகர். முன்புள்ளார் . . . என்பார்கள் (திருவிருத். 34, வ்யா. பக். 206).

முன்புற்றை muṉpuṟṟai, *adv.* cf. முன்புத்தை. See முன்பு. முனபுற்றையிற் காட்டில் (ஈடு, 7, 9, 4).

முன்மடி muṉ-maṭi, *n.* < முன்[1] +. [Tu. *munmaḍi.*] Tuck or fold in the cloth serving the purpose of a bag or receptacle; ஆடையின் மடியிற் செய்துகொள்ளும் பை. (W.)

முன்மற-த்தல் muṉ-maṟa-, *v. intr.* < முன் மறம். To grow vehement; to burst into a passion; உக்கிரங்கொள்ளுதல். (W.)

முன்மறம் muṉ-maṟam, *n.* < முன்[1] +. See முன்கோபம். முன் மறததிலே சொல்லாதே. (W.)

முன்மாதிரி muṉ-mātiri, *n.* < id. +. Example; precedent; model; திருட்டாந்தம். *Mod.*

முன்மாரி muṉ-māri, *n.* < id. +. Cultivation when the seed is sown before the rains; பருவமழைக்குமுன் செய்யும் விதைப்பு. (J.)

முன்முகப்பு muṉ-mukappu, *n.* < id. +. Entrance, as of a palace; அசாரவாசல். (யாழ். அக.)

முன்முகனை muṉ-mukaṉai, *n.* < id. +. Commencement; தொடக்கம். (யாழ். அக.)

முன்முடுகுவெண்பா muṉ-muṭuku-veṇpā, *n.* < id. + முடுகு- +. A kind of *veṇpā* having a quick flowing rhythm in the first two lines; முன்னிரண்டடிகள் முடுகியசந்தங்கொண்டு வரும் வெண்பாவகை.

முன்முறை muṉ-muṟai, *n.* < id. +. Previous or past birth; முற்பிறப்பு. முன்முறை செய்தவத்தினிம்முறை யியைந்தே (பரிபா. 11, 138).

முன்மொழி muṉ-moḻi, *n.* < id. +. 1. Old saying, proverb; பழமொழி. (W.) 2. (Gram.) The second member of a compound word; தொகைமொழியில் இரண்டாவதாக வரும் மொழி. முன்மொழி நிலையலும் (தொல. சொல். 419).

முன்மொழிந்துகோடல் muṉ-moḻintu-kōṭal, *n.* < id. + மொழி- +. (Gram.) Mention at the commencement of what must needs be stated frequently in the course of a treatise, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் பின்னர் அடிக்கடி கூறவேண்டியவற்றை முன்னர் எடுத்துக் கூறும் உத்திவகை. (நன். 14.)

முன்மொழிநிலையல் muṉ-moḻi-nilaiyal, *n.* < id. +. Compound word in which there is emphasis of meaning on the second member; தொகைமொழியுள் இரண்டாவது மொழிக்கண்ணே பொருள் சிறந்து நிற்கை. (தொல். சொல். 419.)

முன்வளம் muṉ-vaḷam, *n.* < id. + வள்ளம். (J.) 1. Prow or bow of a vessel; தோணியின் முன் பக்கம். 2. Front, forepart; முன்னிடம்.

முன்வாய் muṉ-vāy, *n.* < id. +. 1. Forepart of the mouth; வாயின் முற்பக்கம். 2. Lip; உதடு. (W.) 3. The direction opposite to that whence the wind blows, in winnowing; பொலி தூற்றுவதில் காற்றுக்கு எதிர்ப்பக்கம். (W.) 4. Grain found mixed with chaff even after winnowing. See சாட்டுவாய்.

முன்வாய்ப்பல் munvāy-p-pal, *n.* < முன்வாய் +. Incisor. See முன்னம்பல். (M. L.)

முன்றணிவு munṟaṇivu, *n.* prob. முன்[1] + தணிவு. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெ. மாட். 17.)

முன்றலை munṟalai, *n.* < id. + தலை. See முன்னணை, 4. (யாழ். அக.)

முன்றாங்கி munṟāṅki, *n.* < id. + தாங்கு-. A kind of ring worn by women, on the toes; மகளிர் சால்விரல்களிலணியும் அணிவகை. *Nāñ.*

முன்றாதை munṟātai, *n.* < id. + தாதை[2]. Grand-father; பாட்டன். (யாழ். அக.)

முன்றாய் munṟāy, *n.* < id. + தாய். Grand-mother; பாட்டி. (யாழ். அக.)

முன்றானை munṟāṉai, *n.* < id. + தானை. 1. The outer end of a saree or cloth; சீலைத் தலைப்பு. முன்றானையிலே முடிந்தாளலாம்படி (ஈடு, 1, 10, 11). 2. Upper garment; மேற்போர்வை. (யாழ். அக.)

முன்றானைபோடு-தல் munṟāṉai-pōṭu-, *v. intr.* < முன்றானை +. See முன்றானைவிரி-. *Loc.*

முன்றானைவிரி-த்தல் munṟāṉai-viri-, *v. intr.* < id. +. To be one's wife; to yield to a man's embrace; ஒருவனுக்குப் பெண்டாயிருத்தல். *Loc.*

முன்றிணைமுதல்வன் munṟiṇai-mutal-vaṉ, *n.* < முன்[1] + திணை +. Progenitor, ancestor; குலமுன்னோரில் முதல்வன். நின்முன்றிணை முதல்வர் போல நின்று (பதிற்றுப். 14, 20).

முன்றில் muṉṟil, n. <id.+இல்[1]. [T. mungili.] 1. Front of a house; வீட்டின் முன்னிடம். பலவின் சுளையுடை முன்றில் (நற். 77). 2 Space; வெளியிடம். சிகரபடர முன்றிரெறும (கம்பரா. கடறு. 47).

முன்றுடரிபின்றி muṉṟuṭari-piṉṟi, n. <முன்றொடரி+பின்று-. See முன்றொடரி. (பரி. அக.)

முன்றுடரிபின்றுடரி muṉṟuṭari-piṉṟu-ṭari, n. <id.+. See முன்றொடரி. (கரு. அக.)

முன்றுறை muṉṟuṟai, n. <முன்[1]+துறை. Port, harbour; துறைமுகம். மூழ்கருநீர முன்றுறைக் கலம்புணர கம்மியர (மணி. 7, 70).

முன்றுறையரையர் muṉṟuṟai-y-araiyar, n. A poet, author of Paḻamoḻi, as a native of Muṉṟuṟai; பழமொழியின் ஆசிரியரான புலவர்.

முன்றூதன் muṉṟūtaṉ, n. <முன்[1]+தூதன். Herald, forerunner; சென்று அறிவிப்போன். (W.)

முன்றேர்க்குரவை muṉṟēr-k-kuravai, n. <id.+தேர்[3]+. (Puṟap.) Theme describing the dance of a king on the dais of his chariot, joining hands with his victorious warriors, in celebration of his victory; வெற்றியடைந்த வேந்தன் வெற்றிக்களிப்பால் தன் தேர்த்தட்டிலே நின்று போர்த்தலைவரோடு கைபிணைந்து ஆடுவதைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 76.)

முன்றொடரி muṉṟoṭari, n. prob. id.+தொடர்-. A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி. (சங். அக.)

முன்றோன்றல் muṉṟōṉṟal, n. <id.+தோன்றல். 1. First-born among brothers; சகோதரருள் முன்பிறந்தவன். பாண்டவரின் முன்றோன்றல பாரமுழுதுந் தோற்று (நள. சுயம். 1). 2. Elder brother; தமையன். தன்னுடைய முன்றோன்றல் கொண்டேக (திவ். இயற். பெரிய. ம. 53).

முன்னங்கால் muṉṉaṅ-kāl, n. <id.+கால்[1]. (W.) 1. Foreleg of a quadruped; விலங்கின் முன்பக்கத்துக் கால். 2. Shin, the forepart of the leg; முழங்காலின் முன்பக்கம். (W.) 3. Instep; பாதத்தின் மேற்புறம். Loc.

முன்னங்கை muṉṉaṅ-kai, n. <id.+. Forearm; கையின் முன்பாகமான உறுப்பு.

முன்னடி muṉ-ṉ-aṭi, <id.+அடி[3]. n. 1. Portion of a house near its entrance; வீட்டின் முகப்பிடம். (W.) 2. Proximity; சமீபம். அது முன்னடியிலே யிருக்கிறது. 3. Brink, edge; விளிம்பு. கிணற்று முன்னடி. 4. First line of a poem; பாட்டின் முதலடி. 5. See முன்னடியான். Loc.—adv. Before; முன்பு. (யாழ். அக.)

முன்னடிபின்னடிசேவித்தல் muṉṉaṭi-piṉṉaṭi-cēvittal, n. <முன்னடி+. A short method of reciting Tivviya-p-pirapantam, by which a portion only of each half of a stanza is recited; திவ்வியப்பிரபந்தப் பாசுரங்களுடைய முன்பாதிபின்பாதிகளின் முதல்நிலைப்புக்களை மாத்திரம் அனுசந்திக்கை. Vaiṣṇ.

முன்னடியார் muṉṉaṭiyār, n. <id. Ancestors; முன்னோர். (W.)

முன்னடியான் muṉṉaṭiyāṉ, n. <id. Minor deity in front of a shrine; கோயிலின் வாயிலில் உள்ள சிறுதேவதை. சுவாமி வரங்கொடுத்தாலும் முன்னடியான் வரங்கொடான். (W.)

முன்னடியில் muṉṉaṭiyil, adv. <id. 1. Shortly; சிறிது நேரத்தில். முன்னடியில் வந்துவிட்டேன். Loc. 2. Near; சமீபத்தில்.

முன்னடிவிளக்கு muṉṉaṭi-viḷakku, n. <id.+. Light carried in front; முன்கொண்டு செல்லும் கைவிளக்கு. சுடர்வேன் முன்னடி விளக்கா (பதினொ. திருவாரு. 7).

முன்னடைப்பன் muṉ-ṉ-aṭaippaṉ, n. <முன்[1]+அடைப்பன். A disease which prevents cattle from chewing the cud; அசைபோடாமற் செய்யும் மாட்டுநோய்வகை. (W.)

முன்னடையாளம் muṉ-ṉ-aṭaiyāḷam, n. <id.+. Portent, indication; முன்குறி. (W.)

முன்னணி muṉ-ṉ-aṇi, n. <id.+. [K. munnaṇi.] Van of an army; தூசிப்படை. (W.)

முன்னணிசு muṉ-ṉ-aṇicu, n. <id.+. A kind of head-dress; தலைமுன்டாகுவகை. முத்துராயன் கொடுத்தான் முன்னணிசு (விறலிவிடு. 1108).

முன்னணை muṉ-ṉ-aṇai, n. <id.+. 1. Crib, manger; மாட்டுத்தொட்டி. (W.) 2. Elder-born child or calf, dist. fr. piṉ-ṉ-aṇai; முன்பிறந்த குழந்தை அல்லது கன்று. (திவ். திருமாலை, 19, வ்யா. பக். 71.) (W.) 3. See முன்னோர். Loc. 4. Clog or cord fastening the forelegs of a refractory animal; கொண்டிமாட்டுக்கு முன்னங்காலிற் கட்டுந் தளை. Loc. 5. Ring-bund; அணைக்குமுன் தாற்காலிகமாகப் போடும் அணை. Loc.

முன்னத்தின்கால் muṉṉattiṉ-kāl, n. <id.+. See முன்னங்கால், 1. Tinn.

முன்னதம் muṉṉatam, n. (Nāṭya.) A kind of hand-pose in which the fore-finger is held separate from the rest; நாட்டியத்தில் ஆட்காட்டிவிரலை மற்றை விரல்களினின்றும் பிரித்துச் செய்யும் கரலட்சணவகை. (W.)

முன்னதாக munnatāka, *adv.* <முன்¹ + ஆ-. [K. *muntāgi.*] Before; முன்பு.

முன்னந்தம் mun-n-antam, *n.* <id. + அந்தம்¹. Front view; முன்பார்வை. (W.)

முன்னந்தலை munnan-talai, *n.* <id. +. Forepart of the head, sinciput; நெற்றியிலிருந்து உச்சிவரையுள்ள தலைப்பாகம். (C. G.)

முன்னந்தொடை munnan-toṭai, *n.* <id. + தொடை⁴. (W.) 1. Upper part of the thigh; தொடையின் மேற்பாகம். 2. Fore-quarter of mutton; முன்தொடை இறைச்சி.

முன்னபாவம் mun-n-apāvam, *n.* <id. +. Previous non-existence, one of four *apāvam*, q.v.; அபாவம் நான்கனுள் முன்பு இல்லாமை. (தருக்க சங். 96.)

முன்னம்¹ munnam, *adj.* & *adv.* <id. [K. *munnam.*] See முன்¹. *நம்மினு முன்ன முணர்ந்த வளை* (குறள், 1277).

முன்னம்² munnam, *n.* <முன்னு¹-. 1. Thought, intention; கருத்து. *முன்ன முகத்தி னுணரந்து* (புறநா. 3). 2. Mind; மனம். (திவா.) 3. Sign, indication; குறிப்பு. *முன்னத்தா னென்று குறித்தாய்போற் காட்டினை* (கலித். 61). 4. Implication, suggestion; குறிப்புப்பொருள். *முன்னவிலக்கு.* 5. Indication of the person speaking and the person addressed, in a stanza; இம்மொழி சொல்லுதற்கு உரியாரும் கேட்டற்கு உரியாரும் இன்னு ரெனப் படிப்போர் அறியுமாறு செய்யப்படுவதாகிய செய்யுளுறுப்பு. (தொல். பொ. 519.)

முன்னம்³ munnam, *n.* (பிங்.) 1. Lion; சிங்கம். 2. Black sirissa. See சீக்கிரி.

முன்னம்பல் munnam-pal, *n.* <முன்னம்¹ +. Front tooth, incisor; வாயின் முன்புறத்துள்ள பல். (C. G.)

முன்னர் munnar, *adv.* <முன்¹. [K. *munna.*] 1. Before; inadvance; in front of; முன்பு. (பிங்.) *வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை* (குறள், 435). 2. In former times; முற்காலத்தில்.

முன்னர்விலக்கு munnar-vilakku, *n.* See முன்னவிலக்கு. (W.)

முன்னல் munnal, *n.* <முன்னு¹-. [T. *munnu.*] (சூடா.) 1. Thinking; நினைவு. 2. Mind; நெஞ்சு.

முன்னவள் munnavaḷ, *n.* <முன்¹. 1. Elder sister; தமக்கை. (பிங்.) 2. Goddess of Misfortune; மூதேவி. *முன்னவள் பதாகையோடு . . . வந்துற்றவாபோல்* (கந்தபு. சிங்கமு. 443).

முன்னவன் munnavaṉ, *n.* <id. 1. The First Being; God; கடவுள். *முன்னவன் போதி யில்* (மணி. 28, 141). 2. Śiva; சிவபிரான். (பிங்.) *முன்னவன்கூடல்* (கல்லா. 32, 10). 3. Elder brother; தமையன். (சூடா.) *முன்னவன் வினவ* (கம்பரா. வேள். 4).

முன்னவிலக்கு munna-vilakku, *n.* <முன்னம்² +. (Rhet.) A figure of speech in which a statement is heightened in effect by the suggestion of an apparent contradiction; குறிப்பினால் ஒன்றனைமறுத்து மேன்மைதோன்றச் சொல்லும் விலக்கணிவகை. (தண்டி. 42.)

முன்னறிகுறி mun-n-arikuri, *n.* <முன்¹ +. Portent, presage; பின்னிசழ்ச்சிக்கு அறிகுறி யாக முன்னிகழ்வது.

முன்னன் munnaṉ, *n.* <id. See முன்னவன், 3. *பெட்பொடு முன்னனைக் காணும* (இரகு. அவதாரநீங். 13).

முன்னா-தல் mun-n-ā-, *v. intr.* <id. +. To be first; to be early; முன்னதாதல். *முன்னுன பூதங்கள்* (கம்பரா. இரணியன்வதை. 170).

முன்னாடி munnāṭi, *adv.* <id. + நாடு-. Formerly; previously; already; முன்னமே. *Colloq.*

முன்னாலே munnālē, *adv.* <id. See முன்னாடி. *Colloq.*

முன்னாள்¹ munnāḷ, *n.* <id. + நாள். 1. Yesterday; previous day; முன்தினம். 2. Former days; முற்காலம். *முன்னாள் பாய்விடைக ளேழடர்த்து* (திவ். பெரியதி. 3, 4, 4).

முன்னாள்² munnāḷ, *n.* <id. Elder sister; தமக்கை. (W.)

முன்னிசிவு mun-n-icivu, *n.* <id. +. A kind of rheumatism in which the body is bent forward; உடம்பை முன்பக்கமாக வளையச் செய்யும் தம்பவாதநோய். (சீவரட். 165.)

முன்னிட்டி mun-n-iṭṭi, *n.* prob. முன்னிடு-. Crib, manger, trough for fodder; விலங்கிற்கு உணவிடுந்தொட்டி. (W.)

முன்னிடு-தல் mun-n-iṭu-, *v.* <முன்¹ +. [T. *munnidu*, K. *mundidu*, M. *munniduga.*] *intr.* 1. To advance; to go in front; முந்துதல். 2. To be ready, prompt; சித்தமாயிருத்தல். 3. To succeed, be successful; அனுகூலமாதல். *உனக்குக் காரியம் முன்னிடும்.*—*tr.* 1. To put before; முன் வைத்தல். 2. To meet; எதிர்ப்படுதல். (W.) 3. To let one go before or in advance; முன்போக விடுதல். (W.) 4. To bear in mind; நோக்கமாக் கொள்ளுதல். *அந்தக்காரியத்தை முன்னிட்டு வந்தான்.*

5. To invoke the aid of; துணைக்கொள்ளுதல். இவன் முன்னிமெவாகளை அவன் முன்னிடுமெ (ஸ்ரீவசந. 2, 151).

முன்னிருட்டு mun-n-iruṭṭu, n. <id.+. Darkness in the early hours of the night, as during the dark fortnight; அபரபட்சத்து இரவின் முன்னேரத்திலுள்ள இருள். *Colloq.*

முன்னிருப்பு mun-n-iruppu, n. <id.+. 1. Former condition; முன்னிலைமை. 2. Ancestral property; பூர்வசொத்து. 3. Balance on hand; கையிருப்புத்தொகை. *Mod.* 4. Balance brought forward; கணக்கில் முன்னேட்டிலிருந்து எடுத்தெழுதும் இருப்புத் தொகை.

முன்னில்-தல் [முன்னிற்றல்] mun-nil-, v. intr. <id.+நில-. 1. To appear before; முன்தோன்றுதல். முன்னின்ருணடாய (திருவாச. 21, 2). 2. To stand by; to assist, guide; துணைநிற்றல். முன்னவனே முன்னின்ருல முடியாத பொருளுளதோ (பெரியபு. மனுநீதி. 47). 3. To take the lead; தலைமை வகித்தல். 4. To assume responsibility; பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுதல்.

முன்னிலவு munnilavu, n. <id.+நிலவு. See முன்னிலா. (W.)

முன்னிலா munnilā, n. <id.+நிலா. Moonlight in the early hours of the night, as during the bright fortnight; பூர்வபட்சத்து இரவின் முன்னேரத்திலுள்ள நிலவு.

முன்னிலை munnilai, n. <id.+நிலை. 1. Person or thing that stands in front; முன்னிற்ப-வன்-வள்-து. முன்னிலையாக்கல் (தொல். பொ. 101). 2. (Gram.) Second person, the person or thing spoken to; தன்மை முதலிய மூவிடங்களுள் ஒன்று. உயிரீருகிய முன்னிலைக் கிளவியும (தொல். எழுத. 152). 3. Cause; காரணம். (தஞ்சைவா. 7, தலைப்பு, உரை.) 4. That which is essential; பிரதானமானது. கலவிக்கு முன்னிலையாய் (திருவிருத். 16, வ்யா. பக். 113). 5. Presence; சமுகம். அவா முன்னிலையிற் சொல்லியுள்ளேன். 6. Place of manifestation; வெளிப்படுமிடம். முன்னிலை கமரேயாக (பெரியபு. அரிவாட்டாய. 23).

முன்னிலைக்காட்சி munnilai-k-kāṭci, n. <முன்னிலை+. Realising God as being immediately present; இறைவனை அணித்தாகக் காணும் காட்சி. (பிரபஞ்சவி.)

முன்னிலைக்காரன் munnilai-k-kāraṉ, n. <id.+. 1. Headman of the caste, as of Kammāḷaṉ, Vaṇṇāṉ, etc.; கம்மாளர் வண்ணார் முதலிய சாதிகளின் தலைவன். (யாழ். அக.) 2. A petty officer; ஒருவகைக் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தன். *Nāñ.*

முன்னிலைப்படர்க்கை munnilai-p-paṭarkkai, n. <id.+. (Gram.) Word which in form is in the third person, but is used in the second person; முன்னிலைப்பொருளில் வழங்கும் படர்க்கைச்சொல். எம்பி முன்னிலைப படாக்கை (சீவக. 1760, உரை).

முன்னிலைப்பரவல் munnilai-p-paraval, n. <id.+. Praise addressed to God; கடவுளை முன்னிலைப்படுத்திப் புகழுகை. (சிலப். 17, பக் 448.)

முன்னிலைப்பாடு munnilai-p-pāṭu, n. <id.+படு-. Bail, security, pledge; பிணைப்பொருள். (W.)

முன்னிலைப்புறமொழி munnilai-p-puṟamoḻi, n. <id.+. (Akap.) Speech intended for one who is present but spoken as if to a third person; முன்னிலையாக நிற்பாரைக் குறித்துப் பிறனைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுஞ் சொல். (தொல. பொ. 165, இளமபூ.)

முன்னிலைப்பெயர் munnilai-p-peyar, n. <id.+. (Gram.) Second personal pronoun or noun; முன்னிலையிடத்துவரும் பெயர்ச்சொல். (தொல். எழுத. 321.)

முன்னிலையசை munnilai-y-acai, n. <id. +. (Gram.) Expletive used with the second person sing., as *miyā* in *cenmiyā*; முன்னிலையில் வழங்கும் அசைச்சொல். (புறநா. 40, உரை).

முன்னிளவல் mun-n-iḷaval, n. <முன்[1]+. See முன்றேன்றல். (திவா.)

முன்னின்மை mun-n-iṉmai, n. <id.+. இன்-மை. (Log.) Previous non-existence. See முன்னபாவம் முன்னின்மையோடு பின்னின்மை யன்றி (வேதா. சூ. 35).

முன்னீடு[1] mun-n-īṭu, n. <முன்னிடு-. 1. Going before; முன்செல்லுகை. 2. Placing before; முன்னிடுகை. 3. Leadership; தலைமை. (யாழ். அக.) 4. Responsible person; பொறுப்பாளி. (W.) 5. An ear-ornament, worn by women; பெண்டிர் காதணிவகை. (W.)

முன்னீடு[2] mun-n-īṭu, n. <முன்[1]+. First or prior mortgage; முதல் அடைமானம்.

முன்னீர் munnīr, n. <முன்[1]+நீர். [T. munnīru, K. munnīr.] Sea, as having been formed before land; [நிலத்துக்குமுன்தோன்றியது] கடல். முன்னீர் விழவி னெடியோன் (புறநா. 9, பாடபேதம்).

முன்னீர்க்கோவை munnīr-k-kōvai, n. <id.+. Catarrh; ஜலதோஷவகை. (சீவரட்.)

முன்னு[1]-தல் munnu-, 5 v. tr. cf. உன்னு-. [K. munnu.] To think, contemplate; கருதுதல். வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந (பொருந. 3).

முன்னு[2]-தல் munnu-, 5 v. <முன்[1]. tr. 1. To meet; எதிர்ப்படுதல். கதிர்முலைக் கன்னிமாரை முன்னினார் முயங்கி னல்லால (சீவக. 483). 2. To reach, arrive at; அடைதல். முனிவன் முன்னினு னல் (சூளா. தூது. 123). 3. To approach; அணுகுதல். நகர் நெறியின் முன்னினுன் (சீவக. 1249). 4. To get to, join; பொருந்துதல். முன்னுபு கீழ்த் திசைநோக்கி (சீவக. 2636). 5. To adhere to; to follow; பின்பற்றுதல். முற்றுட னுணர்ந்தவ னமுத முன்னினார் (சீவக. 2639).—intr. 1. To swell, rise, as the waves; கிளர்தல். நளிகடன் முன்னியது போலும் (பரிபா. 12, 7). 2. To spread; படர்ந்து செல்லுதல் முன்னுங் கருவிடமுண்ட . . . முன்னேன் (திருக்கோ. 236). 3. To precede, go before; முற்படுதல். முன்னியாடு பின்யான் . . . உங்ஙனே வந்து தோன்றுவனே (திருக்கோ. 16) 4. To happen; சம்பவித்தல். மடந்தைக்கு முன்னிய தறிய (திருக்கோ. 229, கொளு).

முன்னுக்குவா-தல் [முன்னுக்குவருதல்] munnukku-vā-, v. intr. <id.+. To come to the fore; to advance, progress; விருத்தியடைதல். Mod.

முன்னுச்சி mun-n-ucci, n. <id.+. Front part of the head; தலையுச்சியின் முன்பாகம்.

முன்னுச்சிப்பூ munnucci-p-pū, n. <முன்னுச்சி+. An ornament for the forehead of a child. See உச்சிப்பூ. Loc.

முன்னுரை[1]-த்தல் mun-n-urai-, v. tr. <முன்[1]+. 1. To indicate beforehand; முற்பட அறிவித்தல். முகம்போல முன்னுரைப்பதில் (நான்மணி. 47.) 2. To foretell, predict; வருவது கூறுதல். (W.)

முன்னுரை[2] mun-n-urai, n. <id.+. 1. Ancient saying; பழமொழி. 2. Ancient history; பூர்வ சரித்திரம். முன்னுரையிற் கேட்டறிவதில்லையே (திவ். இயற். பெரிய. ம. 59). 3. Preface; முகவுரை. Mod.

முன்னுற mun-n-uṟa, adv. <id.+உறு-. Previously, beforehand, already; முன்பாக. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் (குறள், 535).

முன்னுறவுணர்தல் mun-n-uṟa-v-uṇar-tal, n. <id.+id.+. (Akap.) Theme describing a maid getting to know of the secret love-affair of her mistress; தலைவிக்கு முன்னுற்ற களவு நிலையைத் தோழி அறிதலைக் கூறும் அகத்துறை. (திருக்கோ. 62, கொளு.)

முன்னுறுபுணர்ச்சி mun-n-uṟu-puṇarcci, n. <id.+id.+. (Akap.) First union of lovers. See இயற்கைப்புணர்ச்சி. (இறை. 2, பக். 33.)

முன்னூல் munnūl, n. <id.+நூல். 1. Original treatise, as distinguished from subsequent works or commentaries; ஆதிநூல். 2. The Vēdas; வேதம். (W.)

முன்னூற்கேள்வன் munnūṟ-kēḷvaṉ, n. <முன்னூல்+. God; கடவுள். (யாழ். அக.)

முன்னெண்ணம் mun-n-eṇṇam, n. <முன்[1]+. Loc. 1. Thoughts about the past; முன்னிகழ்ச்சி பற்றிய நினைவு. 2. Forethought; முன் ஆலோசனை.

முன்னெழுச்சி mun-n-eḻucci, n. <id.+. See முன்னெண்ணம், 1. (W.)

முன்னெற்றி munneṟṟi, n. <id.+நெற்றி. Upper part of the forehead; நெற்றியின் மேற்பாகம். முன்னெற்றி நரைத்தன போல (திவ். பெரியாழ். 3, 5, 10).

முன்னெற்றிமயிர் munneṟṟi-mayir, n. <முன்னெற்றி+. Forelock; தலையின் முன்புறத்து மயிர். Loc.

முன்னே muṉṉē, adv. <முன்[1]. [K. munna.] 1. Before; முன்பு. முன்னே கொடுத்தா ருயப் போவார் (நாலடி, 5). 2. In the presence of; எதிரில். முன்னேயுரைத்தான் முகமனே யொக்கும் (தேவா. 1199, 3).

முன்னேர் mun-n-ēr, n. <id.+ஏர். Leading plough, in ploughing; உழவில் முதலிற் செல்லும் ஏர். Colloq.

முன்னேர்க்குண்டை munnēr-k-kuṇṭai, n. <முன்னேர்+. Leading team of oxen, in ploughing; உழவில் முந்திச்செல்லும் ஏர்மாடு. (W.)

முன்னேரம் munnēram, n. <முன்[1]+நேரம். 1. Early time, as forenoon; இளம்பகல். 2. Morning twilight; விடியற்போது. 3. Evening twilight; அந்திவேளை. (W.)

முன்னேற்றம் mun-n-ēṟṟam, n. <முன்னேறு-. Progress, advance; விருத்தியடைகை. Mod.

முன்னேறு-தல் mun-n-ēṟu-, v. intr. <முன்[1]+. 1. To progress, advance; விருத்தியடைதல். Mod. 2. To anticipate, forestall; முந்திக்கொள்ளுதல். (W.)

முன்னை[1] munnai, n. <id. [K. M. munne.] 1. Former times, antiquity; பழமை. முன்னைப் பழம்பொருட்கும் (திருவாச. 7, 9). 2. Elder sister; தமக்கை. என்ற னன்னை நும்முன்னை (கம்பரா. மிதிலைக். 124). 3. Elder brother; தமையன். (திவா.)

முன்னை[2] munnai, *n.* 1. Firebrand teak, *Premna;* முன்னைமரப்பொது. 2. Headache-tree. See பசுமுன்னை. 3. Dusky-leaved firebrand teak. See எருமைமுன்னை. 4. Woolly-leaved firebrand teak. See பீநாறி, 2. 5. Charcoal-tree. See பேய்முன்னை, 1.

முன்னைக்கணம் munnai-k-kaṇam, *n.* <முன்னை[1]+. Past time; சென்றகாலம். முன்னைக் கணத்தி னிறந்தவனும் (மேருமந். 662).

முன்னைக்கீரை munnai-k-kīrai, *n.* <முன்னை[2]+. Leaves of *munnai* tree; முன்னை மரத்தின் இலை.

முன்னைக்கூட்டி munnai-k-kūṭṭi, *adv.* <முன்னை[1]+. See முன்னைக்கூடி. *Tinn.*

முன்னைக்கூட munnai-k-kūṭa, *adv.* <id.+. See முன்னைக்கூடி. *Loc.*

முன்னைக்கூடி munnai-k-kūṭi, *adv.* <id. +. Before; already; முன்னமே. *Loc.*

முன்னையோர் munnaiyōr, *n.* <id. 1. Predecessors; ancestors; முன்னோர். முன்னையோ ரிறந்தார் (கம்பரா. இந்திரசித். 8). 2. Elders; பெரியோர். முன்னையோர் கொடுத்த நன்மனைக்கிழத்தி யாகிய வஞ்சிலை (பதினொ. திருவிடை. 7).

முன்னைவினை munnai-viṉai, *n.* <id.+. Past karma, destiny; பழவினை. உழல்வதெல்லாம் . . . முன்னை வினையாய் விடும் (நாலடி, 107).

முன்னொற்றி muṉ-ṉ-oṟṟi, *n.* <முன்[1]+. First or prior mortgage; முதல் அடைமானம். *Mod.*

முன்னோட்டம் muṉ-ṉ-ōṭṭam, *n.* <id.+. Cursory glance or perusal; மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்வையிடுகை. *Loc.*

முன்னோட்டுக்கொள்(ளு)-தல் muṉ-ṉ-ōṭṭu-k-koḷ-, *v. tr.* <id.+ஓடு-+. To learn by investigation; ஆராய்ந்துகொள்ளுதல். அவதாரங்களை முன்னோட்டுக்கொண்டு (ஈடு, 1, 3. பிர.).

முன்னோடி muṉ-ṉ-ōṭi, *n.* <id.+ஓடு-. An evil spirit, supposed to walk the streets in times of pestilence; கொள்ளைநோயுள்ள காலத்தே தெருக்களில் உலாவுவதாகக் கருதப்படும் பேய். (W.)

முன்னோடும்பிள்ளை muṉ-ṉ-ōṭum-piḷḷai, *n.* <id.+id.+. 1. One who voluntarily helps in managing the affairs of a family; வீட்டுக்காரியங்களை நிர்வகிப்பதில் வலியவந்து உதவிசெய்பவன். *Loc.* 2. An attendant god of *kuṭṭi-y-āṇṭavaṉ;* குட்டியாண்டவனது முன்னடியான். (E. T. vi, 182.)

முன்னோர் munnōr, *n.* <id. 1. Predecessors, ancestors; குலத்தலைவர். 2. Chief ministers; மந்திரித்தலைவர். (பிங.) 3. The ancients; பூர்விகர். முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி (நன். 9).

முன்னோலை muṉ-ṉ-ōlai, *n.* <id.+. Previous records or deeds; எழுதிக்கொடுத்திருப்பதற்கு முன்னுள்ள ஆதாரச்சீட்டு. *Nāñ.*

முன்னோன் munnōṉ, *n.* <id. 1. Gaṇēśa; விநாயகன். (சூடா.) 2. Arhat; அருகன். (யாழ். அக.) 3. God; கடவுள். முன்னோன் காண்க (திருவாச. 3, 29). 4. Predecessor, ancestor; குலத்தலைவன். தாதைக் கொன்பது வழிமுறை முன்னோன் (மணி. 28, 123-4). 5. Father; தகப்பன். வாட்குடியின் முன்னோனது நிலை (பு. வெ. 3, 13, கொளு). 6. Elder brother; தமையன். தம்முன்னோர் தந்தை தாய (பு. வெ. 9, 33).

முனக்கம் muṉakkam, *n.* <முனங்கு-. 1. Muttering, murmuring; grumbling; முணுமுணுக்கை. *Nāñ.* 2. Moan; புலப்பம்.

முனகர் muṉakar, *n.* <முனகு. Low, mean persons; நீசர். வினையின்முனகர் துன்னு மின்னுக் கடறு (திருக்கோ. 217).

முனகு[1]-தல் muṉaku-, 5 *v. intr.* See முனங்கு-.

முனகு[2] muṉaku, *n.* prob. முனகு-. Defect, fault; குற்றம். முனகு தீர தொழுதெழுமின்களே (தேவா. 356, 2).

முனங்கு[1]-தல் muṉaṅku-, 5 *v. intr.* 1. To mutter, murmur; to grumble; முணுமுணுத்தல். 2. To moan; வேதனையாற் புலம்புதல்.

முனங்கு[2] muṉ-aṅku, *n.* முன்[1]+ prob. அங்கம்[2]. Edge, border, side; ஓரம். *Loc.*

முனல் muṉal, *n.* (மலை.) 1. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. 2. Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை.

முனாசிப் muṉācip, <Arab. *munāsib*. *adj.* Proper, pertinent, fit; தகுந்த.—*n.* Just or reasonable tax; நியாயமான வரி. (R. T.)

முனாசிப்கம்மி muṉācip-kammi, *n.* <முனாசிப+. Proper remission of assessment; நியாயமான வரிவஜா. (R. T.)

முனாது muṉātu, *n.* <முன்[1]. 1. That which is in front; முன்னிடத்துள்ளது. சித்திரகூட முனாதென (சீவக. 1421). 2. That which is earlier; முன்புள்ளது.

முனி[1]-தல் muṉi-, 4 *v. tr.* [K. M. *muni.*] 1. To dislike; வெறுத்தல். முனிதக னிலைதல் வெருஉதன் மடிமை (தொல். பொ. 260). 2. To be

angry with; கோபங்கொள்ளுதல். முடிபொருளன்று முனியன் முனியல் (பரிபா. 20, 93), (திவா.)

முனி² muṉi, n. prob. முனி-. 1. Bow; வில். (திவா.) முனிநாணகோத்து (உபதேசகா. பஞ்சாக். 96). 2. Young elephant; யானைக்கன்று. முனியுடைக் கவளம்போல (நற். 360). 3. cf. முனியன். Devil, goblin; பேய். *Loc.*

முனி³ muṉi, n. <*muni*. 1. Saint, sage; இருடி. (பிங்.) முனியுந் தம்பியும் . . . . . . இனிய பள்ளிகளெய்தியபின் (கம்பரா. மிதிலைக். 139). 2. The Buddha; புத்தன். (யாழ். அக.) 3. West Indian pea-tree. See அகத்தி. (திவா.)

முனிசடிலம் muṉi-caṭilam, n. perh. id.+. Southernwood. See மருக்கொழுந்து. (மூ. அ.)

முனிசீப்பு muṉicīppu, n. <Arab. *munsif*. 1. Village headman; கிராமப் பெரியதனக்காரன். (W.) 2. District Munsif, presiding officer in certain subordinate Courts of Justice; நீதிவழங்கும் ஒருவகை உத்தியோகஸ்தன்.

முனிசுவ்விரதர் muṉi-cuvviratar, n. <*Muni-suvrata*. An Arhat, one of 24 *tīrttaṅkarar*, q.v.; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள் ஒருவர். (திருக்கலம். காப்பு, உரை.)

முனித்திரயம் muṉi-t-tirayam, n. <*muni-traya*. 1. The three chief Sanskrit grammarians, viz., Pāṇini, Kāttiyāyaṉar, Patañcali; பாணினி காத்தியாயனர் பதஞ்சலி என்ற வடமொழி இலக்கண வாசிரியர்களாகிய முனிவர் மூவர். 2. A sect of Vaṭakalai Vaiṣṇava Brahmins; வடகலை வைஷ்ணவ பிராமணருள் ஒரு வகுப்பினர்.

முனித்துருமம் muṉi-t-turumam, n. <*muni-druma*. West Indian pea-tree. See அகத்தி. (மூ. அ.)

முனித்துறை muṉi-t-turai, n. <முனி³+துறை. Rites and ceremonies; சடங்கு. முனித்துறை முதல்வியர் (பரிபா. 11, 82).

முனிந்துரை muṉinturai, n. Fenugreek. See வெந்தயம். (பரி. அக.)

முனிநன் muṉinaṉ, n. <முனி-. One who dislikes or hates; வெறுப்பவன். நங்தோளிடை முனிநர் சென்றவாறே (ஐங்குறு. 314).

முனிபித்தலம் muṉipittalam, n. <*muni-pittala*. Copper; தாமிரம். (அரு. அக.)

முனிமரபு muṉi-marapu, n. <முனி³+. Godhead; இறைமை. அருமுனி மரபி னன்றவர் (பரிபா. 19, 3).

முனிமூத்திரம் muṉi-mūttiram, n. prob. id.+. 1. Rock salt; கல்லுப்பு. (யாழ். அக.) 2. Salt in lumps, composed of *ilēntu*, *ilēvuntu*, *kūrmai*, *cavarccalam*, *cārucam*, *cārōtakam*, *kalluppu*; இலேந்து, இலேவுந்து, கூர்மை, சவர்ச்சலம், சாருசம், சாரோதகம், கல்லுப்பு என்பவை கலந்த உப்புக்கட்டி. (W.)

முனிமை muṉimai, n. <id. Saintliness; முனிவனுக்குரிய தன்மை. முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன் (சீவக. 1609).

முனிமையின்வடிவு muṉimaiyiṉ-vaṭivu, n. <முனிமை+. (Jaina.) A kind of *tītcai*; சைனதீட்சைவகை. முனிமையின் வடிவினை முடிய நின்று (மேருமந். 1200).

முனியன் muṉiyaṉ, n. <முனி². A village demon; ஒரு சிறுதேவதை. *Colloq.*

முனிவர் muṉivar, n. <*muni*. 1. Hermits, ascetics, ṛṣis; இருடிகள். முனிவர்களும் யோகிகளும் (திவ். திருப்பா. 6). 2. A class of sages, one of *patiṉeṉ-kaṇam*, q.v.; பதினெண் கணத்துள் ஒரு தொகுதியினர். (பிங்.)

முனிவரன் muṉi-varaṉ, n. <*muni-vara*. Eminent sage; முனிசிரேட்டன். தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன் (பு. வெ. சிறப்.).

முனிவறாமை muṉivaṟāmai, n. <முனிவு+அறு-+ஆ neg. Unappeasable wrath, as a cause of distress, one of 12 *uyir-vētaṉai*, q.v.; உயிர்வேதனை பன்னிரண்டனுள் ஒன்றான தீராக் கோபம். (பிங்.)

முனிவன் muṉivaṉ, n.<முனி³. 1. Sage; ஞானி. வந்தெதிர்ந்த முனிவனை (கம்பரா. மிதிலைக். 85). 2. God; கடவுள். முனிவன்புத்திரன் (திருவாலவா. காப்பு, 2).

முனிவிலனுதல் muṉivilaṉ-ātal, n. <முனிவு+இலன்+ஆ-. Being without anger, one of eight qualities of merchants; வணிகர் குணம் எட்டனுளொன்றான கோபமின்மை. (பிங்.)

முனிவு muṉivu, n. <முனி-. [K. *munipu*, M. *munivu*.] 1. Anger, wrath; கோபம். முனிவு தீர்ந்தேன் (கம்பரா. வருண. 82). 2. Dislike, aversion; வெறுப்பு. (தொல். சொல். 386.) 3. Fatigue; களைப்பு 4. Suffering; வருத்தம். முனிவிகந்திருந்த . . . இரவல (சிறுபாண. 40). 5. Endeavour; முயற்சி. (சிவதரு. சிவத. 1, உரை.)

முனிஷி muṉiṣi, n. <Arab. *munshi*. Munshi, teacher of a language; பாஷை கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர். *Mod.*

முனீந்திரன் muṉīntiraṉ, n. <*munīndra*. 1. Eminent sage; முனிசிரேட்டன். 2. The Buddha; புத்தன். (சூடா.) 3. Arhat; அருகன். (சீவக. 3094, உரை.)

முனை[1]-தல் munai-, *4 v.* [K. Tu. *muni.*] *intr.* 1. To fight; பொருதல். 2. cf. முன்[1]. To be zealous, enthusiastic; ஊக்கங்கொள்ளுதல். *அவன் அந்தக் காரியத்தில் முனைந்திருக்கிறான்.* 3. To be deeply engaged; மூண்டு நிற்றல்.—*tr.* 1. To be angry with; to resent; கோபித்தல். (பிங.) 2. To dislike; வெறுத்தல். *இன்றீம்பாலை முனையின்* (பெரும்பாண. 180).

முனை[2]-த்தல் munai-, *11 v. tr.* To attack; எதிர்த்தல். *முனைப்பது நோக்கிவேல் முனையவி முற்றத்து* (கல்லா. 70, 16).—*intr.* 1. To be active, busy oneself in, bestir oneself; காரியத்தில் முற்படுதல். *முனைத்திடா தசத்துச சத்தின்முன்* (சி. சி 7, 1). 2. See முனை[1]-தல், 3. *Colloq.* 3. To be of overweight; நிறை அதிகமாதல். *சாக்கரையைக் கொஞ்சம் முனைக்கப்போடு.*

முனை[3] munai, *n.* < முனை[1]-. [K. *mone.*] 1. Battle, fight, war; போர். *கடிநெறி முனையகன் பெரும்பாழ்* (பதிற்றுப. 25, 9). 2. Battle-field; போர்க்களம். 3. Enemy country; பகைப்புலம். *முனை பாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பின்* (குறிஞ்சிப. 128). 4. Hatred; பகை. (பிங.) 5. Dislike, aversion; வெறுப்பு. (சூடா.) 6. Austerity; தவம். *முனைத் திறத்து மிக்கசீர் முனைவா* (சீவக. 707). 7. Boldness, valour, audacity; துணிவு. (W.) 8. Crowd; collection; திரள். (ரீடு, 10, 5, 10.)

முனை[4] munai, *n.* < முன்[1]. [T. *muna*, K. *mone.*] 1. Front; முன். *அதனினை மகர முனையில்லை* (தொல். எழுத். 125). 2. Face, appearance; முகம். (ரீடு, 10, 5, 10.) 3. Superiority, eminence, priority; தலைமை. (அக. நி.) 4. Point, sharpened end, edge; tenon; நுனி. *வெய்யமுனைத் தண்டு* (சீவக. 1136, பாடபேதம்). (திவா.) 5. Cape, headland; கடலுட்செல்லும் நீண்டு கூரிய தரைப்பாகம்.

முனைகாரன் munai-kāraṉ, *n.* < முனை[3] +. Courageous person; valiant, brave man; தீரன். (W.)

முனைகுலை-தல் munai-kulai-, *v. intr.* < id. +. To be dispirited, discouraged; ஊக்கங் குன்றுதல். (W.)

முனைகேடு munai-kēṭu, *n.* prob. முனை[4] +. Disrespect, disgrace; shame, insult; அவமானம். (W.)

முனைசுனை munaicunai, *n.* 1. Invidious distinction; ஒழுங்கற்ற வேறுபாடு. (யாழ். அக.) 2. Double dealing; வஞ்சகம். *Loc.*

முனைஞர் munaiñar, *n.* < முனை[3]. Commander of an army; தண்டத்தலைவர். *வேந்துவிடு முனைஞர்* (தொல். பொ. 57).

முனைந்தோர் munaintōr, *n.* < முனை[1]-. Enemies; பகைவர். (திவா.)

முனைப்பதி munai-p-pati, *n.* < முனை[3] +. Military encampment; பாசறை. (பிங.)

முனைப்பாடி munaippāṭi, *n.* An ancient province comprising portions of North and South Arcot Districts; வட ஆர்க்காடு தென்னார்க்காடு ஜில்லாக்களின் பகுதிகள் அடங்கிய பழைய நாடுகளுள் ஒன்று. *சிறந்த திருமுனைப்பாடித் திறம் பாடுஞ் சீர்ப்பாடு* (பெரியபு. திருநாவு. 11). (I. M. P. N.A. 387: S. A. 737.)

முனைப்பாடியார் munaippāṭiyār, *n.* A poet, author of Aṟaneṟi-c-cāram; அறநெறிச்சாரம் என்ற நூலின் ஆசிரியராகிய புலவர்.

முனைப்புலம் munai-p-pulam, *n.* < முனை[3] +. See முனைப்பதி. (தொல். பொ. 57, உரை.)

முனைமழுங்கு[1]-தல் munai-maḻuṅku-, *v. intr.* < முனை[4] +. To become blunt, as the edge of an instrument; கூர்மைகெடுதல்.

முனைமழுங்கு[2]-தல் munai-maḻuṅku-, *v. intr.* < முனை[3] +. To become dispirited, lose courage; ஊக்கங் குன்றுதல்.

முனைமுகம் munai-mukam, *n.* < id. +. 1. Front of battle; போர்க்களத்தின் முன்னிடம். *முனைமுகத்து நில்லேல்* (ஆத்திசூ.). 2. See முனையிடம், 1. 3. Commencement of battle; போரின் தொடக்கம். *முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய* (குறள், 749).

முனைமேற்செல்(லு)-தல் munai-mēṟ-cel-, *v. intr.* < id. +. To invade an enemy country; பகைமேற் படையெடுத்தல். *முனைமேற் சென்றோர் முறைமைப்பதி.* (திவா.)

முனையடுவார்நாயனார் munai-y-aṭuvār-nāyaṉār, *n.* A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

முனையர் munaiyar, *n.* See முனையரையர். *இம்முனையார் பெருந்தகையார்* (பெரியபு. நரசிங்க. 2).

முனையரையர் munaiyaraiyar, *n.* A dynasty of chiefs who ruled in Munai-p-pāṭi; முனைப்பாடிநாடாண்ட சிற்றரசர். *காவலனார் நரசிங்க முனையரையர்* (பெரியபு. நரசிங்க. 1).

முனையிடம் munai-y-iṭam, *n.* < முனை[3] +. 1. Battle-field; போர்க்களம். 2. Town in a desert tract; பாலைநிலத்தூர். (பிங.)

முனையுள்ளோன் munai-y-uḷḷōṉ, *n.* < id. +. See முனைகாரன். (W.)

முனையோர் munaiyōr, *n.* <id. Enemies; பகைவர். ஒன்று முனையோராக வொழிக வினிதாயில் (பு. வெ. 4, 21)

முனைவன்[1] munaivan, *n.* <முனை[4]. 1. God, as the First Being; கடவுள். வினையினீங்கி விளங்கியவறிவின் முனைவன் (தொல். பொ. 649). 2. Saint, sage; முனிவன். முனைத்திறத்து மிக்கசீர் முனைவா (சீவக. 707). 3. Chief; தலைவன். முனைவற் குறறழி வினைமுற்றி வருவோான் (திருக்கோ. 329, கொளு). 4. The Buddha, புத்தன். (பிங.) 5. Arhat; அருகன். முனைவனுக் கிறைஞ்சினன முருக வேளனன் (சீவக. 1943).

முனைவன்[2] munaivan, *n.* <முனை[3]. Enemy; பகைவன். (சது.)

முனைவு munaivu, *n.* <முனை[1]-. 1. Aversion, dislike; வெறுப்பு. (தொல். சொல். 386) 2. Freedom from desire, அவாவின்மை. (சூடா.) 3. Anger, wrath; கோபம்.

முஜரா mujarā, *n.* <Arab. *mujra.* Remission granted to ryots for adverse seasons; any authorised deduction; set off; வரிவஜா.

முஜுமுதார் mujumutār, *n.* See முசுமுதார். (W.)

முஷ்கரம் muṣkaram, *n.* [T. *muṣkaramu*, K. *muṣkara.*] Obstinacy; பிடிவாதம்.

முஷ்டி muṣṭi, *n.* <*muṣṭi.* See முட்டி[2].

முஷ்டியுத்தம் muṣṭi-yuttam, *n.* <id.+. Pugilism, boxing, fisticuffs; கையினுற் செய்யுங் குத்துச்சண்டை.

முஷ்டிவாங்கி muṣṭi-vāṅki, *n.* <id.+. Recipient of doles; mean beggar; பிடியரிசி வாங்கும் பிச்சைக்காரன். முஷ்டிவாங்கிப் பயலோ மோபபாச்சு (விறலிவிடு. 772).

முஸ்தாஜார் mustājār, *n.* <Arab. *mustājar.* One who farms the government revenue for a fixed amount; renter; நிலவரியைக் கட்டுக் குத்தகைக்கு எடுப்பவன். (R. T.)

முஸ்தாஜிரி mustājiri, *n.* <Arab. *mustājar.* Renting system, as opposed to ryotwāri system; கட்டுக்குத்தகை மூலம் வரிவசூல் செய்யு முறை. (R. T.)

முஸ்திப்பு mustippu, *n.* <Arab. *mustaid.* 1. Preparedness; ஆயத்தம். 2. Appurtenances, accoutrements, paraphernalia; தளவாடங்கள்.

முஸ்தீப்பு mustīppu, *n.* See முஸ்திப்பு. *Colloq.*

முஸ்தீபு mustīpu, *n.* See முஸ்திப்பு. பூஷணு லங்கிருதசோடு முஸதீபுவேணடும் (திருவேங். சத. 65).

முஸ்தை mustai, *n.* <*mustā.* Fragrant tuber of *Cyperus rotundus;* கோரைக்கிழங்கு. (தைலவ. தைல.)

முஸ்லீம் muslīm, *n.* <Arab. *muslim.* Muhammadan; முகம்மதியன்.

மூ

மூ[1] mū. The compund of ம் and ஊ.

மூ[2] mū, *adj.* [K. *mū.*] Three; மூன்று. (W.)

மூ[3]-த்தல் mū-, 11 *v. intr.* [K. *mūdu.*] 1. To become old; to be older than another; to be senior in age; முதுமையுறுதல். தமியணை மூத்தற்று (குறள், 1007). 2. To end; முடிதல். மூவா முதலா வுலகம (சீவக. 1). 3. To be damaged or spoiled; கேடுறுதல். மதிலெய்த மூவாச் சிலை முதல் வாக்கு (தேவா. 936, 4).

மூ[4] mū, *n.* <மூ[3]-. Old age; மூப்பு. (யாழ். அக.)

மூக்கடைப்பான் mūkkaṭaippāṉ, *n.* <மூக்கு[1]+அடை[2]-. (M. L.) 1. Hindrance to breathing through the nostrils, due to cold; ஜலதோஷ வடைப்பு. 2. Polypus in the nose; மூக்குநோய்வகை. 3. Quinsy in cattle; மாட்டு நோய்வகை.

மூக்கடைப்பு mūkkaṭaippu, *n.* <id.+. See மூக்கடைப்பான், 1, 2. *Loc.*

மூக்கணாங்கயிறு mūkkaṇāṉ-kayiṟu, *n.* <மூக்கணை+கயிறு. See மூக்காங்கயிறு. (W.)

மூக்கணை mūkkaṇai, *n.* <மூக்கு[1]+அணை-. 1. See மூக்காங்கயிறு. 2. Driver's seat in front of the cart. See முகவணை. *Loc.*

மூக்கணைமரம் mūkkaṇai-maram, *n.* <மூக்கணை+மரம். Pole of a cart; வண்டியின் ஏர்க் கால்மரம்.

மூக்கந்தண்டு mūkkan-taṇṭu, *n.* <மூக்கு[1]+. See மூக்குத்தண்டு. (C. G.)

மூக்கப்பன் mūkkappaṉ, *n.* Author of Nīticāram; நீதிசாரநூலாசிரியர். (அபி. சிந்.)

மூக்கம் mūkkam, *n.* <*mūrkha.* Rage; சீற்றம். படமூக்கப பாம்பணையானோடு (தேவா. 1232, 8).

மூக்கர் mūkkar, *n.* <id. Low, vulgar people; கீழ்மக்கள். (திவா.)

மூக்கரட்டை mūkkaraṭṭai, n. See மூக்கி ரட்டை. Loc.

மூக்கரிகத்தி mūkkari-katti, n. <மூக்கு¹ + அரி¹-+. A special kind of knife for cutting the stem of betel leaf. See இலைமூக்கரிகத்தி. (யாழ். அக.)

மூக்கறட்டை mūkkaṟaṭṭai, n. See மூக்கி ரட்டை. (யாழ். அக.)

மூக்கறிவு mūkkaṟivu, n. <மூக்கு¹+. Scent, sense of smell; மோப்பந்தாலறிகை. (W.)

மூக்கறு-த்தல் mūkkaṟu-, v. tr. <id.+. 1. To disfigure one by cutting off one's nose; மூக்கை யறுத்தல். தங்கையும் மூக்கறுத்தாளை தான் தானே (இராமநா. உயுத. 44). 2. To put one to disgrace; அவமானஞ் செய்தல். (இராமநா. உயுத. 44.)

மூக்கறுத்தான் mūkkaṟuttāṉ, n. <id.+ அறு²-. See மூக்கிரட்டை. (சங். அக.)

மூக்கறுப்பு mūkkaṟuppu, n. <மூக்கறு-+. Disgrace; அவமானம். என்குடிக்கொரு மூக்கறுப்பா (இராமநா. உயுத. 44).

மூக்கறை mūkkaṟai, n. <மூக்கு¹+அறு¹-. [K. mūkoṟe.] Person or animal with a defective nose; குறைமூக்குள்ள-வன்-வள்-து. மூக்கறை மட்டை மகாபல காரணி (திருப்பு. 266).

மூக்கறைச்சி¹ mūkkaṟaicci, n. Fem. of மூக்கறையன். [K. mukoṟati.] Woman with a defective nose; குறை மூக்குள்ளவள். உன்னைத் தனித்து உகப்பாள் மூக்கறைச்சியன்றே (ரகு. 10, 3, 9).

மூக்கறைச்சி² mūkkaṟaicci, n. (யாழ். அக.) 1. Yellow orpiment; அரிதாரம். 2. A plant; செடிவகை.

மூக்கறையன் mūkkaṟaiyaṉ, n. <மூக்கறை. [K. mūkoṟeya.] Man with a defective nose; குறைமூக்குள்ளவன். Colloq.

மூக்கன்¹ mūkkaṉ, n. <மூக்கு¹. 1. Man with a large or prominent nose; எடுப்பான நாசி யுள்ளவன். (W.) 2. Kingfisher; மீன்கொத்தி. ஓல்காச் சிவல்மூக்க னொணபுறவு (சினேந். 261).

மூக்கன்² mūkkaṉ, n. <mūrkha. 1. Low, vulgar man; கீழ்மகன். (திவா.) 2. Rage; கடுஞ்சினம். Loc.

மூக்கன்வாளை mūkkaṉ-vāḷai, n. prob. மூக்கன்¹+. A kind of fish; மீன்வகை. பவளைவாளை மூக்கன்வாளை (பறுளை. பள்ளு. 16).

மூக்காங்கயிறு mūkkāṅ-kayiṟu, n. <மூக்கு¹+. Rope or string put through a bullock's nose as a curb; எருத்தின் மூக்கைத் துளைத்துப் பூட்டுங் கயிறு. (W.)

மூக்காங்கொழுந்து mūkkāṅ-koḻuntu, n. <id.+. Tip of the nose; மூக்கினுனி. (W.)

மூக்காந்தண்டு mūkkāṉ-taṇṭu, n. <id. +. See மூக்குத்தண்டு. (W.)

மூக்காமண்டை mūkkāmaṇṭai, n. <id. +. See மூக்குத்தண்டு. Loc.

மூக்காலழு-தல் mūkkāl-aḻu-, v. intr. <id. +. To whine, snivel, indicating discontent or unwillingness; சிணுங்குதல். Colloq.

மூக்காவளை mūkkāvaḷai, n. 1. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.) 2. See மூக்காவணை. (W.)

மூக்காவணை mūkkāvaṇai, n. Spurious wild indigo. See கற்றூரை. (W.)

மூக்காவேளை mūkkāvēḷai, n. Corr. of மூக்காய்வேளை.

மூக்கிரட்டை mūkkiraṭṭai, n. perh. மூக்கு¹ + இரட்டை. Spreading hogweed, s. cl., Boerhaavia diffusa; கொடிவகை. (W.)

மூக்கில் mūkkil, n. Sweetflag; வசம்பு. (மலை.)

மூக்கில்வேர்-த்தல் mūkkil-vēr-, v. intr. <மூக்கு¹+. Lit., to sweat in the nose, like a vulture which scents its prey. [இரையின் மோப் பத்தால் கழுகுக்கு மூக்கில் வேர்வை யுண்டாதல்] To get a clue or scent; முன்னடையாளந் தெரிதல். Loc.

மூக்கிலழகி mūkkil-aḻaki, n. <id.+. Small Cashmere tree. See நிலக்குமிழ். (மலை.)

மூக்கிலி mūkkili, n. <id.+. [T. mukkiḍi.] 1. See மூக்கறை. மூக்கிலி முகத்தில் (பிரபுலிங். வசவண. 31). 2. Large-flowered purslane. See சிறுபசளை. (மலை.) 3. A common wayside weed. See சிறுபூளை. 4. Arabian costum. See கோட்டம்³, 1. (சங். அக.)

மூக்கிற்கல் mūkkiṟ-kal, n. prob. முகில்+. Black loadstone. See காகச்சிலை. (யாழ். அக.)

மூக்கினி mūkkiṉi, n. Cashew tree. See முந்திரி², 1. (சங். அக.)

மூக்கு¹ mūkku, n. prob. மோ-. [T. mūkku, K. mūgu, M. mūkku, Tu. muku.] 1. Nose, nostril; நாசி. மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே (தொல். பொ. 582). 2. Bird's beak; bill; பறவை யலகு. (திவா.) 3. Elephant's trunk; யானைத் துதிக்கை. மூரி யேழ்கடலுந்தரு மூக்கின (தக்க யாகப். 273). 4. Nose-shaped part of a cup, etc.;

spout of kettle or pot; பாத்திரவாயிலுள்ள மூக்குப் போன்ற உறுப்பு. கலசபபானை யொன்று மூக்குமடியு முட்பட (S. I. I. ii, 5). 5. Nose-shaped end of the pole of a cart; வண்டிப் பாரின் தலைப்பகுதி. காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின் (பெரும்பாண. 57). 6. Germinating end of seeds; முளைதோன்றும் விதையின் முனை. குன்றி மூக்கிற் கரியாருடைத்து (குறள், 277). 7. Base or stem of a leaf; இலைக் காம்பு. மாஅத்து மூக்கிறு புதிர்ந்த (ஐங்குறு. 213). 8. Broken ends of rice; குறுநொய். *Loc.*

*மூக்கு*² mūkku, *n.* <*mūrkha*. Rude talk; முரட்டுப் பேச்சு. மூக்குப பேசுகின்ற ளிவளென்று (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 1).

மூக்குக்கண்ணாடி mūkku-k-kaṇṇāṭi, *n.* <மூக்கு¹+. Spectacles; பார்வை நன்கு தெரியு மாறு அணியும் கண்ணாடி. *Mod.*

மூக்குக்குத்து-தல் mūkku-k-kuttu-, *v. intr.* <id.+. To perforate the nose, as of a girl-child; சிறுமிகளின் மூக்கில் துளையிடுதல்.

மூக்குக்கொழுந்து mūkku-k-koḻuntu, *n.* <id.+. See மூக்காங்கொழுந்து. (யாழ். அக.)

மூக்குச்சட்டி mūkku-c-caṭṭi, *n.* <id.+. A vessel with a projecting lip, used to pour liquid food; இரசமுதலியன பரிமாறுதற்குரிய மூக் குள்ள பாத்திரவகை. *Colloq.*

மூக்குச்சளி mūkku-c-caḷi, *n.* <id.+. Mucus of the nose, snivel, catarrhal discharge; மூக்கினின்று வெளிப்படுஞ் சளி.

மூக்குச்சாத்திரம் mūkku-c-cāttiram, *n.* <id.+. Art of divination by studying the nature of one's respiration. See சரசாத்திரம். (யாழ். அக.)

மூக்குச்சிந்து-தல் mūkku-c-cintu-, *v. intr.* <id.+. To blow the nose; மூக்குச்சளியை வெளிப்படுத்துதல். (C. G.)

மூக்குச்சீறு-தல் mūkku-c-cīṟu-, *v. intr.* <id.+. See மூக்குச்சிந்து-. (W.)

மூக்குச்சுழி-த்தல் mūkku-c-cuḻi-, *v. intr.* <id.+. To turn up one's nose in contempt; இகழ்ச்சிக்குறியாக மூக்கை நெரித்துத் திருப்புதல். (யாழ். அக.)

மூக்குத்தடை mūkku-t-taṭai, *n.* <id.+. See மூக்குத்தி, 1, 2. *Loc.*

மூக்குத்தண்டு mūkku-t-taṇṭu, *n.* <id.+. Bridge of the nose; மூக்கின் எலும்புள்ள மேற் பாகம்.

மூக்குத்தழுக்கி mūkku-t-taḻukki, *n.* See மூக்குத்தளுக்கு. (யாழ். அக.)

மூக்குத்தளுக்கு mūkku-t-taḷukku, *n.* <மூக்கு¹+. See மூக்குத்தி, 1.

மூக்குத்தி mūkkutti, *n.* cf. மூக்கொற்றி. [K. Tu. *mūkuti*, M. *mūkkutti*.] 1. Nose-jewel worn by women; பெண்டிர் பூணும் மூக்கணி. (S. I. I. ii, 339.) முத்தமிட வொட்டாத மூக்குத்தியைக் கழற்றி (விறலிவிடு. 569). 2. See மூக்குவாளி. 3. Blunt-leaved hogweed, s. cl., *Boerhaavia verticillata;* சோடிவகை. (L.) 4. Pointed-leaved hogweed, s. cl., *Boerhaavia rependa;* சோடிவகை. (L.) 5. See மூக்கொற்றி, 3. *Loc.*

மூக்குத்திருகு mūkku-t-tiruku, *n.* <மூக்கு¹+. See மூக்குத்தி, 1, 2.

மூக்குத்தூள் mūkku-t-tūḷ, *n.* <id.+. See மூக்குப்பொடி.

மூக்குப்பிடிக்கவுண்(ணு)-தல் mūkku-p-piṭikka-v-uṇ-, *v. tr.* <id.+. To eat to surfeit; நிரம்பவுண்ணுதல். *Colloq.*

மூக்குப்பிழிதல் mūkku-p-piḻital, *n.* <id.+. A ceremony during the pregnancy of a woman, performed with a view to securing a male child. See புஞ்சவனம். *Loc.*

மூக்குப்பிளவை mūkku-p-piḷavai, *n.* <id.+. An abscess in the nose; மூக்கில் வரும் ஒரு வகைப் புண். (யாழ். அக.)

மூக்குப்பீ mūkku-p-pī, *n.* <id.+. Dried mucus of the nose; மூக்கிலுள்ள உலர்ந்த சளிப் பொருக்கு. *Loc.*

மூக்குப்பீனசம் mūkku-p-pīṉacam, *n.* <id.+. (M. L.) 1. Inflammation of the nose; பீனசரோகம். 2. Polypus in the nose; மூக்கில் சதைவளரும் நோய்.

மூக்குப்பூரி mūkku-p-pūri, *n.* <id.+ perh. பீறு-. *Loc.* 1. Male child who is born after the early death of the first two previous male children of the same parents and whose nose is perforated in the belief that its death in childhood will thereby be averted; முதலிரண்டு ஆண் குழந்தைகள் இறக்க மூன்றும் பிள்ளையாகப் பிறந்தவனும் பாலாரிஷ்டநிவர்த்திக்காக மூக்குக் குத்தப் பெற்றவனுமான ஆண்குழந்தை. 2. Hare-lipped person; மேலுதடு விண்டவன்.

மூக்குப்பூரு-தல் mūkku-p-pūru-, *v. intr.* <id.+id. See மூக்குக்குத்து-.

மூக்குப்பூறி mūkku-p-pūṟi, *n.* See மூக்குப் பூரி.

மூக்குப்பொட்டு mūkku-p-poṭṭu, *n.* <மூக்கு¹+. See மூக்குத்தி, 1.

மூக்குப்பொடி mūkku-p-poṭi, *n.* <id.+. Snuff; மூக்கால் உறிஞ்சப்படும் புகையிலைத்தூள். *Mod.*

மூக்குயர்-த்தல் mūkkuyar-, *v. intr.* <id. +உயர்-. To pinch up the nose of a new-born infant to prevent it being flat-nosed; பிறந்த குழந்தையின் மூக்கைச் சப்பையாகாமலிருப்பதற்காக இழுத்துவிடுதல். *அணுணு வுரிஞ்சி மூக்குயாததா* (சீவக. 2703).

மூக்குரட்டை mūkkuraṭṭai, *n.* See மூக்கிரட்டை. (பைஷஜ.)

மூக்குரத்தம் mūkku-rattam, *n.* <மூக்கு[1]+. Bleeding from the nose. See இரத்தபீனசம்.

மூக்குரி-த்தல் mūkkuri-, *v. tr.* <id.+. See மூக்கறு-. *அவனை மூக்குரித்துவிட்டான்.*

மூக்குவட்டகை mūkku-vaṭṭakai, *n.* <id. +. Cup with a nose-shaped lip; விளிம்பில் மூக்குப்போன்ற வாயுடைய கிண்ணம். (S. I. I. ii, 418.)

மூக்குவாளி mūkku-vāḷi, *n.* <id.+. A ring worn in the nose; மூக்கணிவகை. (W.)

மூக்குறட்டை mūkkuṟaṭṭai, *n.* See மூக்கிரட்டை. (பதார்த்த. 348.)

மூக்குறுங்காற்று mūkkuṟāṅ-kāṟṟu, *n.* perh. மூக்கு[5]+உறு-+. Cyclone; சுழல்காற்று. *Loc.*

மூக்குறிஞ்சு-தல் mūkkuṟiñcu-, *v. intr.* <மூக்கு[1]+. To sniff; ஓசையுண்டாக மூக்கினால் மூச்சை உள்வாங்குதல். *மூக்குறிஞ்சி முலையுணுயே* (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 2).

மூக்கூளை mūkkūḷai, *n.* <id.+ஊளை[2]. See மூக்குச்சளி. (யாழ். அக.)

மூக்கை mūkkai, *n.* <மொக்கு. [K. *magge.*] Bud; மொட்டு. (சங். அக.)

மூக்கைச்சுளி-த்தல் mūkkai-c-cuḷi-, *v. intr.* <மூக்கு[1]+. See மூக்குச்சுழி-. (W.)

மூக்கைச்சொறி-தல் mūkkai-c-coṟi-, *v. intr.* <id.+. To plead poverty or abject condition, as by rubbing the tip of one's nose; எளிமை காட்டுதல். *தயங்கவைத்தா யெனப்பேசி மூக்கைச் சொறிந்து* (திருப்பு. 695).

மூக்கைநெறி-த்தல் mūkkai-neṟi-, *v. intr.* <id.+. See மூக்குச்சுழி-. (W.)

மூக்கைப்பிடி-த்தல் mūkkai-p-piṭi-, *v. intr.* <id.+. 1. To control the breath, as in devotional exercises; பிராணயாமஞ்செய்தல். 2. To mutter mantras; மந்திரஞ் செபித்தல். *Loc.*

மூக்கொலியன் mūkkoliyan, *n.* <id.+. Chank; சங்கு. (மூ. அ.)

மூக்கொற்றி mūkkoṟṟi, *n.* <id.+ஒற்று-. 1. See மூக்குத்தி, 1, 2. (W.) 2. See மூக்கொற்றிக்கோரை. (சங். அக.) 3. A climber, *Thunbergia racemosa;* கொடிவகை. (W.) 4. See மூக்குத்தி, 3, 4. *Loc.*

மூக்கொற்றிக்கோரை mūkkoṟṟi-k-kōrai, *n.* <மூக்கொற்றி+. A kind of club grass, *Scirpus antarcticus;* புல்வகை. (W.)

மூக்கொற்றிப்பூடு mūkkoṟṟi-p-pūṭu, *n.* <id.+. [T. *mukkidi.*] A plant, *Inula indica;* சிறுசெடிவகை. (W.)

மூக்கொற்றிப்பூண்டு mūkkoṟṟi-p-pūṇṭu, *n.* <id.+. See மூக்கொற்றிப்பூடு. (W.)

மூக்கொற்றைக்கோரை mūkkoṟṟai-k-kōrai, *n.* <id.+. See மூக்கொற்றிக்கோரை. (W.)

மூக்கோட்டை[1] mūkkōṭṭai, *n.* <மூக்கு[1]+. Nostril; நாசித்துவாரம்.

மூக்கோட்டை[2] mūkkōṭṭai, *n.* See மூக்கோட்டை. (திவ். பெரியதி. 8, 10, 10, வ்யா.)

மூகம் mūkam, *n.* <*mūka.* 1. Dumbness; ஊமை. 2. Speechlessness; silence; மௌனம். (சூடா.) 3. Poverty; வறுமை. (யாழ். அக.) 4. A kind of fish; ஒருவகை மீன். (யாழ். அக.) 5. A class of devils; பைசாசவகை. (யாழ். அக.)

மூகன்[1] mūkaṉ, *n.* <*mūka.* 1. Dumb man; ஊமையன். *சீறிசசமணமூகா* (தக்கயாக. 189). 2. An Asura; ஓர் அசுரன். *மூகநாமதானவன்* (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 79). 3. Poor man; வறிஞன். (யாழ். அக.)

மூகன்[2] mūkaṉ, *n.* <மூக்கன்[2]. Low, mean person; கீழ்மகன். (திவா.)

மூகா-த்தல் mūkā-, 11 *v. intr.* <மூகம்+ஆ[7]-. To be mute or silent; மௌனமாயிருத்தல். (யாழ். அக.)

மூகி mūki, *n.* Ragi; கேழ்வரகு. (நாமதீப. 354.)

மூகை[1] mūkai, *n.* <*mūka.* Dumb person; ஊமை. (பிங்.)

மூகை[2] mūkai, *n.* 1. Liver; ஈரற்குலை. (பிங்.) 2. [T. *mūka.*] Vast horde; படைக்கூட்டம். *நான்முகத்தன மூகைசூழ வமைந்த* (தக்கயாகப். 621). 3. cf. மூதை[2]. Mistletoe berrythorn; சங்கஞ்செடி. (சங். அக.)

மூகைமை mūkaimai, *n.* <மூகை[1]. Dumbness; ஊமையாயிருக்குந் தன்மை. *மூகைமைக் கொள்கையே மிக்கான்* (தணிகைப்பு. வீராட். 43).

மூகையெழுத்து mūkai-y-eḻuttu, n. <id.+. Consonant. See ஊமையெழுத்து. (W.)

மூங்கர் mūṅkar, n. <mūka. Dumb persons; ஊமையர். கொத்தைக்கு மூங்கர் வழிகாட்டு வித்து (தேவா. 1040, 2).

மூங்கா mūṅkā, n. 1. A species of mongoose; கீரிவகை. (தொல். பொ. 562.) 2. [T. K. mungi.] Mongoose; கீரி. (மூ. அ.) 3. [M. mūṅṅā.] Owl; ஆந்தை. Nāñ.

மூங்கி mūṅki, n. <Hindi. mūṅga <mudga. cf. மூங்கு. Green gram; பாசிப்பயறு. (மலை.)

மூங்கிடப்பை mūṅkiṭappai, n. Corr. of மூங்கிற்றப்பை.

மூங்கில் mūṅkil, n. [M. mūṅgil.] 1. Bamboo, s. tr., Bambusa arundinacea; புறக்காழுள்ள பெரும்புல்வகை. அம்பணை மூங்கிற பைம் போழ் (பெருங். உஞ்சைக். 42, 28). 2. The seventh nakṣatra; புனர்பூசநாள். (திவா.)

மூங்கிலம்மா mūṅkil-ammā, n. <மூங்கில் +. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. Loc.

மூங்கிலரிசி mūṅkil-arici, n. <id.+. The seed of the bamboo; மூங்கிலினின்று உண்டாம் விதை. (சீவக. 1422, உரை.)

மூங்கிலாடை mūṅkil-āṭai, n. <id.+. Paper-like tissue inside bamboos; மூங்கிலின் உட்புறத்தில் மெல்லியதாகவுள்ள தாள். (சிறுபாண. 236, உரை.)

மூங்கிலுப்பு mūṅkil-uppu, n. <id.+. Bamboo-salt, tabasheer, a secretion from the joints of unhealthy bamboo; நோய்கொண்ட மூங்கிற் கணுக்களினின்று வடியும் பிசின். (M. M. 69.)

மூங்கிற்குத்து mūṅkiṟ-kuttu, n. <id.+. 1. See மூங்கிற்புதர். Loc. 2. See மூங்கிற்போத்து. (W.)

மூங்கிற்குழல் mūṅkiṟ-kuḻal, n. <id.+. See மூங்கிற்குழாய். (யாழ். அக.)

மூங்கிற்குழாய் mūṅkiṟ-kuḻāy, n. <id.+. 1. Bamboo reed, used as a flask; பானீயங்களைப் பெய்துவைக்க உதவும் மூங்கிற் பாத்திரம். மூங்கிற் குழாய்க்குள்ளே பெய்தலையுடைய . . . கட்டெளிவை (மலைபடு. 171, உரை). 2. Flute of bamboo; புல்லாங்குழல். (W.)

மூங்கிற்கொட்டை mūṅkiṟ-koṭṭai, n. <id.+. See மூங்கிலரிசி. (யாழ். அக.)

மூங்கிற்கொத்து mūṅkiṟ-kottu, n. <id. +. See மூங்கிற்குத்து, 1. Loc.

மூங்கிற்கோல் mūṅkiṟ-kōl, n. <id.+. Bamboo stick; மூங்கிற்கழி. மூங்கிற்கோலைத் தலையிலே வலித்துக் கட்டின (பெரும்பாண். 285, உரை).

மூங்கிற்பட்டை mūṅkiṟ-paṭṭai, n. <id. +. 1. See மூங்கிற்பிளாச்சு. 2. Sheath at the knot of a bamboo; மூங்கிற்கணுவின் மேலுள்ள தோலி. Loc.

மூங்கிற்பண்ணை mūṅkiṟ-paṇṇai, n. <id. +. Dense clump of bamboos; அடர்த்தியான மூங்கிற்காடு. Nāñ.

மூங்கிற்பத்தை mūṅkiṟ-pattai, n. <id.+ T. badda. See மூங்கிற்பிளாச்சு. Loc.

மூங்கிற்பிளாச்சு mūṅkiṟ-piḷāccu, n. <id.+. Splint, splinter, lath of bamboo; நீளத்திற்பிளந்த மூங்கிற்றுண்டு. Colloq.

மூங்கிற்பிளிச்சு mūṅkiṟ-piḷiccu, n. <id. +. 1. See மூங்கிற்பிளாச்சு. Loc. 2. Thin bamboo stick; ஒல்லியான மூங்கிற்கழி. (சீவக. 634, உரை.)

மூங்கிற்புதர் mūṅkiṟ-putar, n. <id.+. Cluster of bamboos; நெருங்கி வளர்ந்த மூங்கிற்றொகுதி. (W.)

மூங்கிற்புல் mūṅkiṟ-pul, n. <id.+. A kind of grass; புல்வகை. (மூ. அ.)

மூங்கிற்போத்து mūṅkiṟ-pōttu, n. <id. +. Cluster of bamboo saplings; கொத்தாகவுள்ள மூங்கிற்கன்று. (W.)

மூங்கிற்றண்டு mūṅkiṟṟaṇṭu, n. <id.+ தண்டு. Bamboo stick; மூங்கிற்கழி. (யாழ். அக.)

மூங்கிற்றப்பை mūṅkiṟṟappai, n. <id.+ தப்பை. See மூங்கிற்பிளாச்சு. (W.)

மூங்கின்முத்து mūṅkiṉ-muttu, n. <id. +. A kind of pearl said to be obtained from the bamboo; மூங்கிலினின்று உண்டாவதாகக் கருதப்படும் முத்துவகை. (W.)

மூங்கினெல் mūṅkiṉel, n. <id.+ நெல். See மூங்கிலரிசி. (W.)

மூங்கு mūṅku, n. See மூங்கி. (W.)

மூங்கை mūṅkai, n. See மூகை[1]. தீய புறங்கூற்றின் மூங்கையாய் (நாலடி, 158).

மூங்கையான் mūṅkaiyāṉ, n. <மூங்கை. Dumb person; ஊமையன். மூங்கையான் பேசலுற்றுற்ற (கம்பரா. நாட். 1).

மூங்கைரோகம் mūṅkai-rōkam, n. perh. id.+. A kind of disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு இலீலா. 127.)

மூச்சடக்கு-தல் mūccaṭakku-, v. intr. <மூச்சு+. To control and hold the breath; சுவாசத்தை உள்ளடக்குதல். மூச்சடக்கி யென்றும் வார்புனலிடையே நின்று (குற்று. தல. வடவருவி. 28).

மூச்சடை-த்தல் mūccaṭai-, v. intr. <id. +. To cause choking; மூச்சுத்திணறச்செய்தல்.

மூச்சடைப்பான் mūccaṭaippāṉ, n. <மூச்சடை-. See மூச்சடைப்பு, 2. (R.)

மூச்சடைப்பு mūccaṭaippu, n. <id. 1. Difficulty in respiration; hard breathing; panting for breath; மூச்சுவாங்குகை. 2. Choking, asphyxia; மூட்டுமூச்சுவாங்குகை.

மூச்சன் mūccaṉ, n. <மூச்சு. Powerful, strong person; வலியவன். (J.)

மூச்சிழுப்பு mūcciḻuppu, n. <id.+. Asthma; சுவாசகாசம். Loc.

மூச்சு mūccu, n. [M. mūccu.] 1. Respiration, breath; சுவாசம். மூச்சுவிடு முன்னே முந்நூறு நானூறும் (தனிச. சிந். 111, 1). 2. Manliness; ஆண்மை. (யாழ். அக.) 3. Strength; பலம். (யாழ். அக.) 4. Effort; பிரயத்தனம். முதல் மூச்சில. Loc.

மூச்சுக்காட்டாமை mūccu-k-kāṭṭāmai, n. <மூச்சுக்காட்டு- + ஆ neg. Breathless silence; நிச்சத்தமாயிருக்கை.

மூச்சுக்காட்டு-தல் mūccu-k-kāṭṭu-, v. intr. <மூச்சு+. 1. To show signs of life; ஆளரவஞ்செய்தல். 2. To show signs of courage; ஆண்மை காட்டுதல். (யாழ். அக.)

மூச்சுக்காங்கை mūccu-k-kāṅkai, n. <id.+. Breathing hard, as a sign of expiring; மரணக்குறியாக மேன்மூச்சுத் தோன்றுகை. Loc.

மூச்சுக்குத்து mūccu-k-kuttu, n. <id.+. A kind of gout; ஒருவகை வாதநோய். (W.)

மூச்சுண்டை mūccuṇṭai, n. See மூசுண்டை. மூச்சுண்டை விற்று . . . பாடெட்டு (ஆதியூரவதானி, 3).

மூச்சுத்தாங்கல் mūccu-t-tāṅkal, n. <மூச்சு+. See மூச்சடைப்பு. (யாழ். அக.)

மூச்சுப்பறிதல் mūccu-p-paṟital, n. <id. +. (யாழ். அக.) 1. Breathing out; exhalation; சுவாசம் வெளியே செல்கை. 2. Becoming weak; பலவீனப்படுகை.

மூச்சுப்பிடி-த்தல் mūccu-p-piṭi-, v. intr. <id.+. 1. To control or suppress the breath; மூச்சை உள்ளடக்குதல். (W.) 2. To be short of breath; மூச்சுத்திணறுதல். (W.) 3. To be sprained at the hip; இடுப்பில் சுளுக்கிக்கொள்ளுதல். மூட்டையைத் தூக்கினேன்: மூச்சுப்பிடித்துக் கொண்டுவிட்டது. 4. To strain one's powers; தீவரமாக முயலுதல்.

மூச்சுப்பிடிப்பு mūccu-p-piṭippu, n. <id. +. 1. Pleurisy; pleurodynia; ஒருவகைச் சுவாச நோய். 2. Suppression of breath; மூச்சை யுள்ளடக்குகை. (W.) 3. Sprain at the hip; இடுப்பி லுண்டாஞ் சுளுக்கு. (M. L.)

மூச்சுப்பேச்சு mūccu-p-pēccu, n. <id. +. 1. Talk; பேசுகை. (W.) 2. Sign of life; உயிரிருக்குஞ் சாடை. மூச்சுப்பேச்சு இல்லை. (யாழ். அக.)

மூச்சுப்பொறு-த்தல் mūccu-p-poṟu-, v. intr. <id.+. To suppress breath; மூச்சை யுள்ளடக்குதல். (W.)

மூச்சுமுட்டல் mūccu-muṭṭal, n. <id.+. 1. Suffocation; மூச்சுத்திணறுகை. 2. Asthma; சுவாசகாசம். (பைஷஜ.)

மூச்சுவாங்கு-தல் mūccu-vāṅku-, v. intr. <id.+. 1. To restrain breath, as in making an effort or dragging a heavy thing; சுவாசத்தை உள்ளேயடக்குதல். (யாழ். அக.) 2. To breathe hard; பெருமூச்சுவிடுதல். 3. To crack, split open; to give way, as a wall; வெடிப்புக் காணுதல். இந்தக் கட்டடம் மூச்சுவாங்கிவிட்டது.

மூச்சுவாங்குதல் mūccu-vāṅkutal, n. <id.+. Colloq. 1. Panting, breathing hard, as in fatigue; இளைப்பினால் பெருமூச்சு வருகை. 2. Long-drawn breathing at the moment of death; மரணகாலத்தில் நெடுமூச்சுவிடுகை.

மூச்சுவிடாமல் mūccu-viṭāmal, adv. <மூச்சுவிடு- + ஆ neg. Loc. 1. In breathless silence; வாய் திறவாமல். 2. Without break or intermission; இடைவிடாமல். மூச்சுவிடாமல் மழை பெய்கிறது.

மூச்சுவிடு-தல் mūccu-viṭu-, v. intr. <மூச்சு+. 1. To breathe, respire; உட்கொண்ட வாயுவை வெளியிற் போக்குதல். மூச்சுவிடு முன்னமே (தனிப்பா. i, 80, 160). 2. See மூச்சுவாங்கு-, 3.

மூச்செடுத்தல் mūcceṭuttal, n. <id. + எடு-. 1. Gasping one's last breath; மேல்மூச்சு எழுகை. (யாழ். அக.) 2. Holding one's breath; மூச்சடக்குகை. Loc.

மூச்செறி-தல் mūcceṟi-, v. intr. <id.+. See மூச்சுவிடு-, 1. (W.)

மூச்சை mūccai, n. See மூர்ச்சை. (W.)

மூச்சொடுங்குகை mūccoṭuṅkukai, n. <மூச்சு + ஒடுங்கு-. Ceasing to breathe, as when dying; பிராணன் ஒடுங்குகை. (W.)

மூசடை mūcaṭai, n. cf. ஊசடை. [K. musari.] 1. Rancidity; பழுதாய்ப்போகை. 2. Anything that has become rancid; anything unclean; பழுதாய்ப்போன பண்டம். Loc.

மூசல் mūcal, n. <மூசு-. 1. Swarming, thronging; மொய்க்கை. (பிங.) 2. Death; சாவு. (பிங.) 3. Being spoiled; கெடுகை. (W.)

மூசாந்தம் mūcāntam, *n.* White lotus; வெண்டாமரை. (மலை.)

மூசாப்பு mūcāppu, *n.* <U. *musāb*. 1. Cloudiness, duskiness; மந்தாரம். (யாழ். அக.) 2. Difficult breathing; மூச்சுமுட்டல். (W.)

மூசாப்புவாங்குதல் mūcāppu-vāṅkutal, *n.* <மூசாப்பு+. Dispersing of clouds; மேகம் வெளிவாங்குகை. (W.)

மூசாம்பரம் mūcāmparam, *n* <U. *muṣāmbar*. 1. Scarlet flowered aloe. See கரிய போளம், 1. 2. Resinous inspissated juice of aloe; கரியபோளப் பிசின். *Madr.* 3. A compound of catechu. See காசுக்கட்டி[1]. (சங். அக.)

மூசாலை mūcālai, *n.* <U. *musal*. 1 Laziness; சோம்பு. (யாழ். அக.) 2. Stupidity; முட்டாள் தனம். (W.) 3. That which is void of beauty or attraction; அழகற்றது. (யாழ். அக.)

மூசு[1]-தல் mūcu-, *5 v. tr.* [T. *musuru*.] To swarm about, gather round; மொய்த்தல் வண்டு மூசுதேறன் மாந்தி (நெடுநல். 33).—*intr.* 1. To go bad; to be spoiled, rancid; கெடுதல். (W.) 2. To die; சாதல். (பிங்.) 3. [T. *mūtsūtsu*.] To sniff; மோப்பம் பிடித்தல். நாசி மூசி (திருவாலவா. 36, 22).

மூசு[2] mūcu, *n.* <மூசு-. 1. [T. K. *musuru*.] Swarming, thronging; மொய்க்கை. வண்டு மூசறு (சீவக. 418). 2. Green or unripe fruit; இளங்காய். பலாமூசு.

மூசுண்டை mūcuṇṭai, *n.* 1. Eatables; தின்பண்டம். *Madr.* 2. Spoiled cake; கெடுற்ற பணிகாரம். (W.)

மூசுமல்லிகை mūcu-mallikai, *n.* prob. ஊசி+. Eared jasmine. See ஊசிமல்லிகை, 1. (பதார்த்த. 331.)

மூசுமூசெனல் mūcumūceṉal, *n.* Onom. expr. of (a) crunching sound, as of cattle eating seeds; ஓரொலிக்குறிப்பு: (b) breathing hard, as when intensely at work; panting, as in running; பெருமூச்சுவிடுதற் குறிப்பு.

மூசெனல் mūceṉal, *n.* Onom. expr. of breathing hard. See மூசுமூசெனல். *Loc.*

மூசை mūcai, *n.* <*mūṣā*. *Colloq.* 1. Crucible; மண்ணாலான குகை. 2. Earthen mould for casting molten metal; உலோகங்களை உருக்கி வார்ப்பதற்கான மட்கரு.

மூஞ்சான் mūñcāṉ, *n.* Sea-fish, scarlet, *Serranus miniatus;* கடல்மீன்வகை.

மூஞ்சி mūñci, *n.* [T. K. *mūti*, M. *mūcci*.] Face; முகம். பிணிகொண்ட மூஞ்சிப் பிசாசகன் (நீல கேசி, பூதவாதச். 3).

மூஞ்சிகாட்டு-தல் mūñci-kāṭṭu-, *v.* <மூஞ்சி+. *intr.* To wear a long face; எளிமையைக் காட்டுதல்.—*tr.* See மூஞ்சியாலடி-. *Loc.*

மூஞ்சிச்சுவர் mūñci-c-cuvai, *n.* <id.+. Gable wall; நெற்றிச்சுவர். (கட்டட. நாமா. 15.)

மூஞ்சிசுண்டு-தல் mūñci-cuṇṭu-, *v. intr.* <id.+. (யாழ். அக.) 1. To be wry-faced; முகத்தைச் சுளித்தல். 2. To look small or withered; முகங் கருகுதல்.

மூஞ்சியாலடி-த்தல் mūñciyāl-aṭi-, *v. tr.* <id.+. To show irritability or bad temper; உடன்படாமைக் குறிப்புத்தோன்ற எரிந்துவிழுதல். *Loc.*

மூஞ்சு-தல் mūñcu-, *5 v. tr.* <மூசு-. 1. See மூசு-. (W.) 2. To lick; நச்சியுண்ணுதல்.

மூஞ்சுறு mūñcuṟu, *n.* See மூஞ்சூறு. (W.)

மூஞ்சூற்றுமுள்ளன் mūñcūṟṟu-muḷḷaṉ, *n.* prob. மூஞ்சூறு+. A bulbous-rooted creeper; கிழங்குள்ள கொடிவகை. (யாழ். அக.)

மூஞ்சூறு mūñcūṟu, *n.* 1. Musk-rat, *Sorex indicus;* பிராணிவகை. *Colloq.* 2. A cattle disease; மாட்டுநோய்வகை. *Loc.*

மூஞ்சை mūñcai, *n.* <மூஞ்சி. 1. Pouting, sullen countenance; கோணிய முகம். (W.) 2. Longish face; நீண்ட முகம். (யாழ். அக.) 3. Longish nose; நீண்ட மூக்கு. (யாழ். அக.)

மூஞ்சையன் mūñcaiyaṉ, *n.* <மூஞ்சை. Pouter, sulky fellow; முகங்கோணியவன். (W.)

மூட்கு[1]-தல் mūṭku-, *5 v. tr.* prob. மூழ்-. To ladle out, as rice from a pot; அகப்பையால் எடுத்தல். *Loc.*

மூட்கு[2]-தல் mūṭku-, *5 v. tr.* prob. மீள்-. To unravel; to free, as from an encumbrance; சிக்கலை விடுவித்தல். *Loc.*

மூட்சி mūṭci, *n.* <மூள்-. Violent temper; rage; கோபமிகுதி. மூட்சியிற் கிழித்த வோலை (பெரியபு. தடுத்தாட். 56).

மூட்டங்கட்டு-தல் mūṭṭaṉ-kaṭṭu-, *v.* <மூட்டம்+. *intr.* 1. To make a pit or cavity to serve as a crucible for melting metals; உலோகமுருக்கக் குழியுண்டாக்குதல். (W.) 2. To gather, as clouds; மேகம் ஒருங்கு சேர்தல். மேகம் மூட்டங் கட்டுகிறது.—*tr.* 1. To cover with mud, etc., as a corpse in the funeral pyre; மண் முதலியவற்றால் மூடுதல். *Loc.* 2. To prepare, fit, arrange; ஆயத்தப்படுத்துதல். (W.) 3. To set going, commence as an undertaking; தொடங்குதல். (W.)

மூட்டங்கலை-த்தல் mūṭṭaṉ-kalai-, *v. tr.* <id.+. To break open or break up, as a covering or coating of mud; மூடியுள்ள மூட்டத்தை நீக்குதல். (W.)

மூட்டம் mūṭṭam, *n.* <மூடு-. 1. That which is covered; மூடியிருப்பது. (சது.) 2. Sky overcast with clouds; மேகமூட்டம். *Loc* 3. Furnace; உலைமுகம். (யாழ். அக.) 4. Smouldering fire; மூடுதழல் 5. Heap of coin protected by a cover of straw and mud; மூடிய தானியக்குவை. 6 Interval between a woman's delivery and the first subsequent menstruation; மகளிர் பிரசவத்திற்குப் பின்னும் அடுத்துவரும் மாதவிடாய்க்கு முன்னுமுள்ள காலம். *அவள் மூட்டத்திலேயே கருக்கொண்டாள். Loc.* 7. Fuel; விறகு. (யாழ். அக.) 8. Bonfire; சொக்கப்பனை. (W.) 9. Readiness; ஆயத்தம். *மூட்டம் பண்ணுகிறான்.* (W.) 10. A smith's tool; கம்மக் கருவிவகை. (யாழ். அக.)

மூட்டம்பண்ணு-தல் mūṭṭam-paṇṇu-, *v. intr.* <மூட்டம்+. To prepare, as for a journey; ஆயத்தப்படுதல். (W.)

மூட்டம்பிரி-த்தல் mūṭṭam-piri-, *v. tr.* <id.+. See மூட்டங்கலை-. (W.)

மூட்டம்பொதி-தல் mūṭṭam-poti-, *v. tr.* <id.+. See மூட்டங்கட்டு-, 3. *Nāñ.*

மூட்டாள் mūṭṭāḷ, *n.* prob. மூட்டை[1] + ஆள். [K. *mūṭcyāḷu.*] Porter; மூட்டைதூக்கி. *சீட்டாளுக்கொரு மூட்டாளா? Colloq.*

மூட்டு[1]-தல் mūṭṭu-, 5 *v. tr.* Caus. of மூள்-. [T. *muṭṭintsu*, M. *mūṭṭuga.*] 1. To kindle, as a flame; மூளச்செய்தல். *மூட்டிய தீ* (நாலடி, 224). 2. To cause to enter; to put into; செலுத்துதல். *கடுகுபு கதிர் மூட்டி* (கலித். 8). 3. To join, link; இசைத்தல். *கால்கொடுத் தெலும்பு மூட்டி* (தேவா. 631, 3). 4. To stitch, sew together; தைத்தல். 5. To stimulate, as a quarrel; to stir up, as feelings; தூண்டிவிடுதல். *அவனை அந்தக் காரியத்தில் மூட்டினான்.* 6. To increase; அதிகப்படுத்துதல். (W.)

மூட்டு[2] mūṭṭu, *n.* <மூட்டு-. [T. M. *mūṭṭu*, K. *mūṭe.*] 1. Joint; articulation; உடல் முதலிய வற்றின் பொருத்து. *கவசத்தையு மூட்டறுத்தான்* (கம்பரா. சடாயுவ. 113). 2. Junction; சந்திப்பு. (யாழ். அக.) 3. Bridle, bit; குதிரைக்கடிவாளம். (பிங்.) 4. Tale-bearing; கோள். (யாழ். அக.) 5. Tie, bond; கட்டு. *வன்றூண் மிசைப்பிணித்த வல்லிகளின் மூட்டறுத்து* (கந்தபு. மீட்சிப். 8). 6. That which is tied; கட்டப்பட்டது. (W.) 7. Stitch; தையல். 8. Excitement; provocation; மனவெழுச்சி. (W.)

மூட்டு[3] mūṭṭu, *n.* <மூடு-. 1. That which forms a cover, coating; மூடுகின்ற பொருள். *மாலையை மூட்டாகப் பெய்து வெயிலை மறைத்து* (சீவக. 1267, உரை). 2. See மூட்டம், 1. (W.)

மூட்டுக்காயம் mūṭṭu-k-kāyam, *n.* <மூட்டு[2] +. Wound at a joint; உடற்பொருத்திலுள்ள காயம். (C. E. M.)

மூட்டுச்சாட்டு mūṭṭu-c-cāṭṭu, *n.* <id.+. 1. Scandal; backbiting; கோள். (J.) 2. Joint; சந்து. *Loc.*

மூட்டுச்சூலை mūṭṭu-c-cūlai, *n.* <id.+. See மூட்டுச்சூலைவாயு. (M. L.)

மூட்டுச்சூலைவாயு mūṭṭu-c-cūlai-vāyu, *n.* <மூட்டுச்சூலை+. Inflammation of the joints; சூலைவியாதிவகை. (M. L.)

மூட்டுச்சேலை mūṭṭu-c-cēlai, *n.* <மூட்டு[2] +. Patched saree; மூட்டித் தைத்த புடைவை. *Loc.*

மூட்டுத்திமிர்வாயு mūṭṭu-t-timir-vāyu, *n.* <id.+. Anchylosis of joint; மூட்டிற் பிடிப்புண்டாக்கும் வாதநோய்வகை. (M. L.)

மூட்டுநழுவல் mūṭṭu-naḻuval, *n.* <id.+. Dislocation of a joint; உடற்பொருத்துப் பிசகல். (M. L.)

மூட்டுப்பூச்சி[1] mūṭṭu-p-pūcci, *n.* <மூடு[3] +. Bed-bug, *Cimex lectularius;* பூச்சிவகை.

மூட்டுப்பூச்சி[2] mūṭṭu-p-pūcci, *n.* prob. மூடு[2] +. Hairy caterpillar; கம்பளிப்பூச்சி. (G. S.A. D. I, 126.)

மூட்டுவாய் mūṭṭu-vāy, *n.* <மூட்டு[2] +. Joint; clasp; பொருத்து. (இலக். வி. 640, உரை, பக். 643.)

மூட்டுவிலகல் mūṭṭu-vilakal, *n.* <id.+. See மூட்டுநழுவல். (இங். வை.)

மூட்டை[1] mūṭṭai, *n.* <மூடு-. [T. *mūṭa*, K. *mūṭe*, M. *mūṭṭa.*] 1. Bundle, that which is tied up; bag; wallet; satchel; உள்ளே பண்டம் வைத்துக் கட்டப்பட்ட சட்டு. 2. Load carried in a sack; bale; பொதி. 3. A large measure of capacity; bag, as of rice, containing generally 48 Madras measures; 48 பட்டணம்படி கொண்ட ஒருசாக்கு அளவு. (G. Tj. D. I, 134.) 4. Great lie; பெரும்பொய். *Loc.*

மூட்டை[2] mūṭṭai, *n.* <மூடு[3]. [M. *mūṭṭa.*] See மூட்டுப்பூச்சி[1]. *மூட்டை கலம் புகுந்து முக்கலம்* (தமிழ்நா. பக். 228).

மூட்டைக்காரன் mūṭṭai-k-kāraṉ, *n.* <மூட்டை[1] +. 1. See மூட்டைதூக்கி. 2. Great liar; பெரும்பொய் கூறுவோன். *Loc.*

மூட்டைதூக்கி mūṭṭai-tūkki, n. <id.+. Porter; சாமான்களைத் தூக்கிச்செல்லுங் கூலியாள்.

மூட்டைப்பூச்சி mūṭṭai-p-pūcci, n. <மூட்டை[2]+. See முட்டுப்பூச்சி[1].

மூட்டையவிழ்-த்தல் mūṭṭai-y-aviḻ-, v. intr. <மூட்டை[1]+. See மூட்டைவிடு-. Loc.

மூட்டைவிடு-தல் mūṭṭai-viṭu-, v. intr. <id.+. To give out a fictitious account; to start false rumours; பொய்ச்செய்தி கூறுதல். Loc.

மூடகருப்பம் mūṭa-karuppam, n. <mūḍha-garbha. 1. Still-born child; கருப்பத்திலிறந்த சிசு. (யாழ். அக.) 2. A disease in which a pregnant woman is not easily delivered of her child; பிரசவகாலத்திற் சிசுவை எளிதில் வெளியேறமற் செய்யும் நோய்வகை. (சீவரட். 208.)

மூடத்தனம் mūṭa-t-taṉam, n. <mūḍha +. Stupidity, dullness, ignorance; அறிவீனம்.

மூடதை mūṭatai, n. <mūḍha-tā. See மூடத்தனம். (யாழ். அக.)

மூடபத்தி mūṭa-patti, n. <மூடம்[2]+பத்தி[2] +. Superstition, blind zeal, bigotry; காரணமறியாமற் செய்யும் பக்தி. Colloq.

மூடம்[1] mūṭam, n. <மூடு-. [K. mōḍa.] 1. cf. மூட்டம். Dark, clouded sky; மந்தாரம். (யாழ். அக.) 2. Chillness; cold; குளிர். (யாழ். அக.) 3. A measure of capacity = 8 marakkāl; 8 மரக்கால் கொண்ட முகத்தலளவை. (தைலவ. தைல.) 4. Place of concealment; secret place; மறைந்த இடம். வேட்கைவிட்டார நெஞ்சின் மூடத்துளே நின்று முத்தி தந்தானே (திருமந். 2614).

மூடம்[2] mūṭam, n. <mūḍha. 1. Foolishness, stupidity; அறிவின்மை. (பிங்.) 2. Confusion; error; மயக்கவுணர்வு. பாசணடி மூடம் (அறநெறி. 16). 3. Doubt; ஐயம். (யாழ். அக.)

மூடல் mūṭal, n. <மூடு-. 1. Covering; மூடுகை. 2. Cover; lid; மூடி. சாடியின் மூடல்.

மூடவிஷ்கம்பகருப்பம் mūṭa-viṣkampa-karuppam, n. <மூடவிஷ்கம்பம்+. Painful labour; மந்தபிரசவம். (சீவரட்.)

மூடவிஷ்கம்பம் mūṭa-viṣkampam, n. <mūḍha+viṣkambha. Wrong position of the child in the womb, at the time of delivery; பிரசவகாலத்தில் கர்ப்பாசயத்தில் சிசு நிலைமாறிக் கிடக்கை. (சாரங்க. பக். 84.)

மூடன் mūṭaṉ, n. <mūḍha. 1. Fool, ignoramus, stupid person; அறிவிலான். பயன் றெரிதற் றேற்றாத மூடர் (நாலடி, 316). (திவா.) 2. Low, mean man; கீழ்மகன். (திவா.)

மூடனம்[1] mūṭaṉam, n. <ūṣaṇa. Black pepper; மிளகு. (மலை.)

மூடனம்[2] mūṭaṉam, n. <மூடம்[2]. See மூடம்[2], 1. Loc.

மூடாக்கு mūṭākku, n. prob. மூடு-+ஆ-. See முக்காடு Colloq.

மூடாத்துமா mūṭāttumā, n. <mūḍha+ ātman. Fool, stupid person; மூடன். Colloq.

மூடாந்தகாரம் mūṭāntakāram, n. <id. +. Excessive mental darkness; மிக்க அறிவீனம். (W.)

மூடாம்பரக்கண் mūṭāmparakkaṇ, n. perh. மூடு-+அம்பரம்+. (Nāṭya.) Seeing with half-closed eyes; squinting eyes; அரைக்கண் பார்வையான அபிநயக் கண்வகை. (பரத. பாவ. 94.)

மூடி[1] mūṭi, n. <மூடு-. [T. mūta, M. mūṭi.] 1. That which covers; cover, lid, top; மூடுகருவி. 2. Half of a split coconut; தேங்காய் மூடி. Colloq. 3. Coriander; கொத்துமல்லி. (மலை.)

மூடி[2] mūṭi, n. <mūḍhā. Stupid, foolish woman; மூடத்தன்மை யுள்ளவள். வடிமூடி (அரிச். பு. மயான. 37).

மூடிகம் mūṭikam, n. <mūṣika. 1. Bandicoot. See மூஷிகம். மீனுமானேன் மாய்ந்து மூடிகமு மானேன் (பிரமோத. 15, 29). 2. Rat; எலி. (யாழ். அக.)

மூடிகாராதி mūṭikārāti, n. <mūṣikārāti. Cat; பூனை. (யாழ். அக.)

மூடிவை-த்தல் mūṭivai-, v. tr. <மூடு-+. 1. To preserve, keep safe; சேமஞ்செய்தல். ஓடு நீரினை யோட்டைக் குடத்தட்டி மூடிவைத்திட்ட மூர்க்கனொ டொக்குமே (தேவா. 1218, 9). 2. To conceal, hide, as secrets; இரகசியமாக மறைத்து வைத்தல்.

மூடு[1]-தல் mūṭu-, 5 v. [T. mūyu, K. muccu, M. mutuga.] tr. 1. To cover, shroud, veil; போர்த்தல். மூடித்தீக் கொண்டெழுவா (நாலடி, 24). 2. To hide, screen; to obscure; மறைத்தல். மூடி மேனியை (கம்பரா. பிரமாத்திர. 173). 3. To shut in, enclose; to close, as the eyes; to shut, as the mouth; அடைத்தல். கணமூடித்திறந்தான். 4. To surround, encompass; சுற்றிக்கொள்ளுதல். ஆர்த்துமணடி மூடினன் (கம்பரா. நாகபாச. 92). —intr. To reach a critical stage, as a disease; to come to a head; வியாதி முதலியன மிகுதல். சைத்தியம் மூடிவிட்டது.

மூடு[2] mūṭu, n. <மூடு-. [T. mōḍu, M. mūṭu.] 1. Root; வேர். மன்னு புனன் மூட்டில் விடக் கொப்பெலாந் தழைத்த தோங்கும் (குறளு. தல. மூததி. 17). 2. Cause; origin; காரணம். இவற் றிற்கெல்லாம் அவன்தான் மூடு. 3. cf. பூடு. Small bush; சிறுதூறு. Tinn. 4. Ewe; பெண்ணுடு. (தொல. பொ. 619.) 5. Stand, as of a chariot; நிலை. தேர்மூடு. Loc.

மூடு[3] mūṭu, n. prob. முகடு. See மூட்டுப் பூச்சி[1]. மூட்டுக்குங் கொதுகுக்கும் (அருட்பா, vi, தனிப்பா. பக். 750).

மூடு[4] mūṭu, n. See மூடன், 1. மூடாய முயல கன் (தேவா. 878, 3).

மூடுகுப்பாயம் mūṭu-kuppāyam, n. <மூடு- +. 1. Mantle; long coat; நீண்ட அங்கி. (J.) 2. Overcoat; மேற்போர்வை. (யாழ். அக.)

மூடுசன்னி mūṭu-caṉṉi, n. <id.+. Catalepsy; சன்னிநோய்வகை. (யாழ். அக.)

மூடுசாந்து mūṭu-cāntu, n. <id +. Lime mortar used in flooring, terracing, etc.; தளம் முதலியவற்றிற்கு உபயோகப்படுத்தும் அரை சாந்து. (J.)

மூடுசீலை mūṭu-cīlai, n. <id.+. Wrapper, cloth-cover; போர்க்கும் ஆடை. (W.)

மூடுசூளை mūṭu-cūḷai, n. <id.+. A kind of brick kiln; செங்கற் சூளைவகை. (W.)

மூடுடமரம் mūṭuṭa-maram, n. <id.+ perh. உடை[5]+. East Indian satinwood. See முதிரை, 3. (L.)

மூடுதார் mūṭu-tār, n. <id.+தாறு[2]. See மூடுசீலை. (W.)

மூடுதிரை mūṭu-tirai, n. <id.+. See மூடுசீலை. (W.)

மூடுபல்லக்கு mūṭu-pallakku, n. <id.+. A kind of covered palanquin; மூடிய பல்லக்கு வகை.

மூடுபனி mūṭu-paṉi, n. <id.+. Fog, mist; அடர்ந்து பெய்யும் பனி. Colloq.

மூடுபாறை mūṭu-pāṟai, n. <id.+. Covering stone of a tunnel or a sluice; தூம்பின்மேல் மூடுங் கல். (W. G.)

மூடுமந்திரம் mūṭu-mantiram, n. <id.+. Profound secret; பரமரகசியம். (W.)

மூடுவழி mūṭu-vaḻi, n.<id.+. Subterranean passage, as in a fort; கோட்டை முதலியவற் றில் கட்டிடத்தால் மூடிச்சாக்கப்பட்ட வழி. (கட்டட. நாமா.)

மூடை mūṭai, n. <id. [T. mūṭa, K. mūḍe, M. mūḍa.] 1. Sack, sack-load, pack; பண்ட மூட்டை. பொதிமூடைப் போரேறி (பட்டினப 137). 2. Packed bundle, as of paddy; தானியக் கோட்டை. (புறநா. 285.) 3. A large receptacle for grains; தானியக்குதிர். கடுந்தெறறு மூடையின் (பொருந. 245).

மூண்டன் mūṇṭaṉ, n. cf. மூடணம்[1]. Black pepper; மிளகு. (மலை.)

மூண்டாணி mūṇṭāṇi, n. cf. முண்டாணி. See மூன்றுவீசம். Nāñ.

மூத்தண்ணா mūttaṇṇā, n. <மூ- + அண்ணா. Eldest brother; தமையன். Loc.

மூத்ததிகாரம் mūttatikāram, n. <id.+ அதிகாரம். Supreme authority; தலைமையதிகாரம். (T. A. S.)

மூத்ததிருப்பதிகம் mūtta-tiruppatikam, n. <id.+. A poem in Patiṉoräntirumuṟai by Kāraikkāl-ammaiyār; காரைக்காலம்மையாரியற் றியதும் பதினோராந்திருமுறையிலுள்ளதுமான ஒரு பதி கம். (பெரியபு. காரைக்கா 63.)

மூத்தநயினார் mūtta-nayiṉār, n. <id.+. Gaṇēśa, as the eldest son of Śiva; [சிவபிரானது மூத்த புதல்வர்] விநாயகர். பெருச்சாளியை மூத்த நயினார் மொழிவாய்க் கொடுபோனார் (குற்ரு. குற. 93, 2).

மூத்தநாயனார் mūtta-nāyaṉār, n. <id.+. See மூத்தநயினார். மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணி மாலை. (பதினொ.)

மூத்தப்பன் mūttappaṉ, n. <id.+ அப்பன். [M. muttappan.] Father's father; பாட்டன். எம்மு னெந்தை மூத்தப்பன் (தேவா. 1086, 9). தம் மூத்தப்பன் (திவ். திருப்பல். 6).

மூத்தபிள்ளை mūtta-piḷḷai, n. <id.+. A title conferred on the Vēḷāḷas of Nāñcināṭu, by Travancore kings; திருவாங்கூர் அரசரால் நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டவகை. Nāñ.

மூத்தபிள்ளையார் mūtta-piḷḷaiyār, n. <id. +. See மூத்தநயினார். மூத்த பிள்ளையார் திருமும் மணிக்கோவை. (பதினொ.)

மூத்தம் mūttam, n. See முகூர்த்தம். மூத்த மொன்றின் முடிந்தவர் (கம்பரா. கரன்வதை. 189).

மூத்தமாமியார் mūtta-māmiyār, n. <மூ- +. 1. First wife of one's father-in-law; மாம னரின் மூத்தமனைவி. 2. Elder sister-in-law; மனைவியின் தமக்கை. Madr.

மூத்தவன் mūttavaṉ, n. <id. 1. One who is senior in age; வயதிற்பெரியவன். 2. Elder brother; தமையன். மூத்தவற் கரசுவேண்டி முன்பு தூதெழுந்தருளி (திவ். பெரியதி. 4, 6, 7). 3. Superior; மேலோன். (W.)

மூத்தார் mūttār, *n.* <id. 1. See மூத்தோர், 1. மூத்தா ரிளையார் பசுப பெண்டிர் (ஆசாரக். 65). 2. Husband's elder brother; கணவனுடைய தமையன். *Loc.*

மூத்தாள் mūttāḷ, *n.* <id. 1. Aged woman; முதியவள். (பிங்.) 2. Elder sister; தமக்கை. (பிங்.) 3. See மூதேவி. (யாழ். அக.) 4. First wife; முதல் மனைவி. *Colloq.*

மூத்தானுப்பு mūttāṉ-uppu, *n.* See மூத்திரவுப்பு. (சங். அக.)

மூத்திரக்கல் mūttira-k-kal, *n.* <மூத்திரம் +. Stone in the bladder, a disease; மூத்திரப் பையில் உண்டாம் நோய்வகை. (இங். வை.)

மூத்திரக்கிருச்சம் mūttira-k-kiruccam, *n.* <id.+*krcchra.* 1. See மூத்திரக்கல். 2. See மூத்திரக்கிருச்சிரம். (W.)

மூத்திரக்கிருச்சிரம் mūttira-k-kirucci-ram, *n.* <id.+. Strangury, scant urination, difficulty in passing urine; கஷ்டப்பட்டுச் சிறிது சிறிதாக மூத்திரம் போகச்செய்யும் நோய்வகை. (பைஷஜ.)

மூத்திரக்குடுக்கை mūttira-k-kuṭukkai, *n.* <id.+. Person incontinent of urine; சிறுநீரை வெளிவிடாது சிறிதுநேரமும் அடக்கமுடியாதவ-ன்-ள். (W.)

மூத்திரக்குண்டி mūttira-k-kuṇṭi, *n.* <id. +. Person who passes urine in bed during sleep; தூங்கும்போது படுக்கையில் சிறுநீர்விடுப வ-ன்-ள். *Colloq.*

மூத்திரக்குண்டிக்காய் mūttira-k-kuṇṭi-k-kāy, *n.* <id.+. Kidney; இரத்தத்துள்ள கெட்டநீரைப்பிரித்து மூத்திரமாக்கும் உடலுறுப்பு. (இங். வை.)

மூத்திரக்குண்டிக்காய்க்குழல் mūttira-k-kuṇṭikkāy-k-kuḻal, *n.* <மூத்திரக்குண்டிக்காய் +. Ureter; மூத்திரக்குண்டிக்காயினின்றும் மூத்திரப் பைக்குச் செல்லும் சிறுநீர்க் குழல். (இங். வை.)

மூத்திரக்குண்டிக்காய்ரோகம் mūttira-k-kuṇṭikkāy-rōkam, *n.* <id.+. Bright's disease, *Albuminuria;* மூத்திரக்குண்டிக்காயைப் பற்றிய நோய்வகை. (M. L.)

மூத்திரக்குழல் mūttira-k-kuḻal, *n.* <மூத்திரம்+. (இங். வை.) 1. Tubulus urinifer; மூத்திரச்குண்டிக்காயுள் மூத்திரஞ்சுரக்குங் குழல். 2. See மூத்திரக்குண்டிக்காய்க்குழல்.

மூத்திரக்குளவி mūttira-k-kuḷavi, *n.* <id. +. A kind of hornet, said to lick urine; மூத்திரங் குடிப்பதாகக் கருதப்படும் குளவிவகை. (யாழ். அக.)

மூத்திரகிரிச்சம் mūttira-kiriccam, *n.* See மூத்திரக்கிருச்சம். (யாழ். அக.)

மூத்திரகிரிச்சனம் mūttira-kiriccaṉam, *n.* See மூத்திரக்கிருச்சம். (யாழ். அக.)

மூத்திரகிறிச்சனம் mūttira-kiṟīccaṉam, *n.* See மூத்திரக்கிருச்சம். (யாழ். அக.)

மூத்திரகோசம் mūttira-kōcam, *n.* <*mūtra*+. 1 Scrotum; அண்டப்பை. 2. See மூத்திராசயம். (C. G.)

மூத்திரசங்கம் mūttira-caṅkam, *n.* <*mūtra-saṅga.* Diabetes; நீரிழிவுநோய். (W.)

மூத்திரசங்கிரகணம் mūttira-caṅkiraka-ṇam, *n.* <*mūtra*+. Drug or medicine that suppresses urine; மூத்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் மருந்து.

மூத்திரசுக்கிலம் mūttira-cukkilam, *n.* <*mūtra-śukla.* The whites, a disease in which semen is discharged along with urine, leucorrhea; மூத்திரத்துடன் சுக்கிலம் இறங்கும் வெட்டை நோய். (யாழ். அக.)

மூத்திரத்தரிப்பு mūttira-t-tarippu, *n.* <மூத்திரம்+. See மூத்திரக்கிருச்சிரம். (பைஷஜ. 291.)

மூத்திரத்துவாரம் mūttira-t-tuvāram, *n.* <id.+. Urethra; மூத்திரம் விடும் வழி.

மூத்திரதாகரோகம் mūttira-tāka-rōkam, *n.* <*mūtra*+*dāha*+. See மூத்திரக்கிருச்சிரம். (பைஷஜ. 291.)

மூத்திரதாரை mūttira-tārai, *n.* <id.+ *dhārā.* 1. Flow of urine; மூத்திரநீரோட்டம். 2. See மூத்திரத்துவாரம். (பைஷஜ.)

மூத்திரதோஷம் mūttira-tōṣam, *n.* <id.+. Diabetes, a urinary disease; நீரிழிவு நோய். (யாழ். அக.)

மூத்திரப்பை mūttira-p-pai, *n.* <மூத்திரம் +. See மூத்திராசயம். (யாழ். அக.)

மூத்திரப்பைக்கல் mūttirappai-k-kal, *n.* <மூத்திரப்பை+. See மூத்திரக்கல்.

மூத்திரப்பைரோகம் mūttirappai-rōkam, *n.* <id.+. Inflammation of the bladder, *Cystitis;* மூத்திரப்பையில் உண்டாம் நோய்.

மூத்திரப்பைவீக்கம் mūttirappai-vīk-kam, *n.* <id.+. See மூத்திரப்பைரோகம்.

மூத்திரபவுந்திரம் mūttira-pavuntiram, *n.* <*mūtra*+. Urinary fistula; சுரந்த மூத்திரத்தை வெளிவாராதுகட்டும் நோய். (M. L.)

மூத்திரபுடம் mūttira-puṭam, *n.* <*mūtra-puṭa.* The lower region of the abdomen; அடிவயிறு. (W.)

மூத்திரபுரீடங்கள் mūttira-purīṭaṅkaḷ, *n.* <*mūtra*+*purīsa.* Urine and fæces; சலமலங்கள். (இறை. 1, உரை, பக். 9.)

மூத்திரபேதி mūttira-pēti, *n.* <id.+*bhēdin.* See மூத்திரவர்த்தனகாரி. (இங். வை.)

மூத்திரம் mūttiram, *n.* <*mūtra.* Urine; சிறுநீர். உங்கள் மூத்திரப் பிள்ளையை (திவ். பெரியாழ். 4, 6, 9).

மூத்திரம்பெய்-தல் mūttiram-pey-, *v.* <மூத்திரம்+. *intr.* To urinate; சிறுநீரை வெளிவிடுதல்.—*tr.* To disregard; அலட்சியஞ் செய்தல். மேலிருந்து வந்த உத்தரவை மூத்திரம்பெய்தான்.

மூத்திரமார்க்கம் mūttira-mārkkam, *n.* <*mūtra*+. See மூத்திரத்துவாரம்.

மூத்திரலம் mūttiralam, *n.* <*mūtrala.* See மூத்திரவர்த்தனகாரி. (யாழ். அக.)

மூத்திரவடைப்பு mūttira-v-aṭaippu, *n.* <மூத்திரம்+. See மூத்திரக்கிருச்சிரம். (M. L.)

மூத்திரவர்த்தனகாரி mūttira-varttana-kāri, *n.* <*mūtra*+*vardhana-kārin.* Diuretic; சிறுநீர் மிகுந்து சுரப்பதற்கான மருந்து. (இங். வை.)

மூத்திரவிசர்ச்சனி mūttira-vicarccaṉi, *n.* <id.+*visarjanī.* A urinary muscle, *Accelerator urinæ;* மூத்திரப்பையை யொட்டிய தசைவகை. (W.)

மூத்திரவிரேசனீயம் mūttira-virēcaṉī-yam, *n.* <id.+*virēcin.* See மூத்திரவர்த்தனகாரி. (J.)

மூத்திரவுப்பு mūttira-v-uppu, *n.* <மூத்திரம்+. Uric acid; மூத்திரத்திலுள்ள உப்பு. (பைஷஜ.)

மூத்திரவெரிச்சல் mūttira-v-ericcal, *n.* <id.+. Irritation of the bladder; சிறுநீர் வெளிவிடும்போது உண்டாம் எரிச்சல். (M. L.)

மூத்திராசயம் mūttirācayam, *n.* <*mūtra*+*āśaya.* Bladder; உடலில் மூத்திரந்தங்கும் உறுப்பு. (W.)

மூத்திராசயவாதரோகம் mūttirācaya-vātarōkam, *n.* <மூத்திராசயம்+. Inflammation of the bladder; மூத்திரப்பையின் வீக்கம்.

மூத்திராதிசாரம் mūttirāticāram, *n.* <*mūtra*+*ati-sāra.* Diabetes; நீரிழிவு. (இங். வை.)

மூத்திரோற்சங்கம் mūttirōṟcaṅkam, *n.* <*mūtrōtsaṅga.* Painful and bloody discharge of urine; நீர் இரத்தமாக இறங்குகை. (யாழ். அக.)

மூத்தோர் mūttōr, *n.* <மூ-. 1. Aged persons; elders; முதியவர். விருந்தினர் மூத்தோர் பசு சிறை பிள்ளை (ஆசாரக். 22). 2. Learned persons; பண்டிதர். (திவா.) 3. Ministers; மந்திரிமார். (திவா.)

மூத்தோன் mūttōṉ, *n.* <id. 1. Aged person; elderly man; senior; முதியவன். 2. Elder brother; அண்ணன். (பிங்.) 3. Gaṇēśa, as the eldest of Śiva's sons; விநாயகன். (பிங்.) 4. Man between 48 and 64 years age; 48 வயதுக்குமேல் 64 வயதுக்குட்பட்ட மனிதன். (W.)

மூதண்டகஷாயம் mūtaṇṭa-kaṣāyam, *n.* Decoction of the root of Bermuda-grass and pepper; அறுகும் மிளகுஞ் சேர்த்துச்செய்த கஷாயம். (W.)

மூதண்டம் mūtaṇṭam, *n.* <மூது+. 1. The universe, believed to be egg-shaped; பிரமாண்டம். உந்திக்கமலம் விரிந்தால் விரியும . . . இம்மூதண்டமே (அஷ்டப. திருவரங்க. மா. 19). 2. Roof of the universe; பிரமாண்டத்தின் முகடு. (பிங்.)

மூதணங்கு mūtaṇaṅku, *n.* <id.+அணங்கு. Durgā; துர்க்கை. (சூடா.)

மூதம் mūtam, *n.* cf. *kāma-mūta.* Semen; இந்திரியம். (சங். அக.)

மூதரி-த்தல் mūtari-, 11 *v. tr.* <மூதலி-. See மூதலி-. *Colloq.*

மூதலி-த்தல் mūtali-, 11 *v. tr.* [T. *mūdalintsu*, K. *mūdalisu.*] To establish with evidence; to confront with proof; நிரூபித்தல். அவன் படியை நெஞ்சுக்கு மூதலிக்கிறார் (ஈடு, 1, 10, 5).

மூதறி-தல் mūtaṟi-, *v. intr.* <மூது+. 1. To be ripe in wisdom; அறிவு முதிர்தல். 2. To know the past; பழமையான செய்திகளை அறிதல். மூதறியு மம்மனைமார் சொல்லுவார் (திவ். இயற். சிறிய. ம. 19).

மூதறிவாளன் mūtaṟivāḷaṉ, *n.* <மூதறிவு +. Man of ripe wisdom; அறிவு முதிர்ந்தோன். மூதறிவாளர் முதல்வன் (திவ். பெரியாழ். 5, 2, 2).

மூதறிவு mūtaṟivu, *n.* <மூது+. Mature understanding, ripe wisdom; பேரறிவு.

மூதா[1] mūtā, *n.* <id.+ஆ[1]. Aged cow; வயதுசென்ற பசு. விளைதலை மூதா (பதிற்றுப். 13, 6).

மூதா[2] mūtā, n. cf. மூதாய்[2]. See இந்திர கோபம். (சூடா.)

மூதாக்கள் mūtākkaḷ, n. See மூதாட்கள். (சங். அக.)

மூதாட்கள் mūtāṭkaḷ, n. < மூது + ஆள். Forefathers, ancestors; முன்னோர். (யாழ். அக.)

மூதாட்டி mūtāṭṭi, n. Fem. of மூதாளன். Aged woman; முதியவள். நரைமூதாட்டி யொருத் தியை (மணி. 20, 40).

மூதாதை mūtātai, n. < முது-மை + தாதை. Grandfather, பாட்டன். மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை (திருவாச 5, 30).

மூதாய்[1] mūtāy, n. < மூது + ஆய்[4]. Grandmother; பாட்டி.

மூதாய்[2] mūtāy, n. < ஈயன்மூதாய. Cochineal insect. See இந்திரகோபம். (திவா.)

மூதாளன் mūtāḷaṉ, n. < மூது + ஆள்-. Aged man; முதியவன். நரைமூதாளா நாயிடக் குழிந்த (புறநா. 52).

மூதானந்தம் mūtāṉantam, n. < id. +. 1. Supreme Bliss; பேரானந்தம். மூதானந்தவாரி தியே (அருட்பா, v, முறையிட்ட. 9). 2. (Puṟap.) Theme in which the bystanders describe the great love of a wife dying immediately on her husband's death; தன்கணவன் இறந்தபோதே மனைவி உயிர்நீங்கிய பேரன்பை நினைந்து கண்டோர் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 79.)

மூதிக்கம் mūtikkam, n. Wiry indigo. See சிவனார்வேம்பு. (மலை.)

மூதிசகம் mūticakam, n. See மூதிக்கம். (மூ. அ.)

மூதியோலை mūti-y-ōlai, n. < மூசியோலை. Uneven palm-leaf. See முசரியோலை. Nāñ.

மூதிரி[1]-த்தல் mūtiri-, 11 v. tr. < மூதலி-. See முதலி-. Loc.

மூதிரி[2] mūtiri, n. cf. மூரி. Buffalo; எருமை. (சது.)

மூதிரை mūtirai, n. prob. ஆதிரை. 1. The sixth nakṣatra; திருவாதிரைநாள். (பிங.) 2. Śiva; சிவபிரான். (சூடா.)

மூதில் mūtil, n. < மூது + இல்[1]. 1. Ancient family; பழங்குடி. 2. Ancient warrior-tribe; பழைய மறக்குடி. தமியன் வந்த மூதிலாள (புறநா. 284).

மூதிற்பெண்டிர் mūtiṟ-peṇṭir, n. < மூதில் +. Women of warrior-tribes; மறக்குடி மகளிர். மூதிற்பெண்டிர் கசிந்தழ நாணி (புறநா. 19).

மூதின்முல்லை mūtiṉ-mullai, n. < id. +. (Puṟap.) Theme describing the spirit of valour manifested among women of warrior-tribes; மறக்குடியிற் பிறந்த ஆடவர்க்கேயன்றி அக்குடியி லுள்ள மகளிர்க்கும் மறமுண்டாதலைச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 21.)

மூது mūtu, n. < முது-மை. [K. mūdi.] 1. Oldness; elderliness; முதுமை. மூதானவன் முன்னா முடிநதிடும் (கம்பரா. பிராட்டிகளங்காண. 18). 2. Gift; ஈகை. (அரு. நி.)

மூதுணர்-தல் mūtuṇar-, v. tr. < மூது +. To know thoroughly; to have ripe knowledge of; நன்றாகவுணர்தல். மூதுணர்ந்தவ ரன்றி மொழி வரோ (உபதேசகா. சிவபுண. 229).

மூதுணர்ந்தோர் mūtuṇarntōr, n. < மூதுணர்-. Persons of ripe knowledge; அறிவு முதிர்ந்தோர். (சூடா.)

மூதுணர்வு mūtuṇarvu, n. < id. Ripe knowledge or wisdom; முதிர்ந்த அறிவு. மூதுணர் வின் மிக்கான் மதிவீடணன் (கம்பரா. அதிகாயன். 87).

மூதுரை mūturai, n. < மூது + உரை. 1. Proverb; பழமொழி. மூழை யுப்பறியாத தென்னு மூதுரையு மிலளே (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 4). 2. A didactic poem attributed to Auvaiyār; ஔவை யார் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் ஒரு நீதிநூல். 3. The Vēdas; வேதம். முற்றுமோர்ந்தவர் மூதுரை யாததமே (தாயு. பொன்னைமாதரை. 51).

மூதுவர் mūtuvar, n. < id. Elders; ancients; முன்னோர். விண்ணுட்டவர் மூதுவர் (திரு விருத. 2).

மூதூர் mūtūr, n. < id. + ஊர். Ancient town; பழைய ஊர். பொற்கொடி மூதூரப் பொழிலாட் டமர்ந்தாங்கு (சிலப. 14, 82).

மூதேவி mū-tēvi, n. < மூ- +. 1. Goddess of Misfortune, as the elder sister of Lakṣmi; [இலக்குமிக்கு மூத்தவள்] துர்ப்பாக்கியத்தின் அதி தேவதை (பிங.) சீதேவி யாள்பிறந்த செய்யதிருப் பாற்கடலில் மூதேவி யேன்பிறந்தாள் முன் (தனிப்பா. 1, 179, 1). 2. Deformed person; குரூபி. (W.)

மூதேவிகொடி mūtēvi-koṭi, n. < மூதேவி + Crow, as the emblem on the banner of Mūtēvi; [மூதேவியின் துவசம்] காகம். (பிங.)

மூதேவிபடை mūtēvi-paṭai, n. < id. +. Broom, as the weapon of Mūtēvi; [மூதேவியின் ஆயுதம்] துடைப்பம். (பிங.)

மூதேவியூர்தி mūtēvi-y-ūrti, n. < id. +. Donkey, as the vehicle of Mūtēvi; [மூதேவியின் வாகனம்] கழுதை. (பிங.)

மூதை[1] mūtai, n. 1. cf. முதை. Ground cleared of wood and prepared for tillage; வெட்

டித்திருத்திய காடு. (அக. நி.) 2. See முதணங்கு. (W.)—*adj*. Old, past, ancient; முந்தை. மூதை வினை கடைக்கூட்ட (சிலப. 9, இறுதிவெண்பா).

மூதை[2] mūtai, *n*. cf. மூகை[2]. Mistletoe berrythorn. See இசங்கு. (மலை.)

மூப்தி mūpti, *n*. <U. *muftī*. Muhammadan law officer who, in ancient days, expounded the law and supplied the Qāzi with precedents in difficult cases; முற்காலத்தில் முகம்மதிய நியாயாதிபதிக்குச் சட்டத்தைத் தெரிவித்துதவிய ஓர் உத்தியோகஸ்தன். (W.)

மூப்பர் mūppar, *n*. <மூப்பு. 1. Elders in age; superiors; பெரியோர். மூப்பரை யிகழ்நதே மாகில் (அரிச். பு. நகாீ. 151). 2. Deacons; கிறிஸ்தவமதத்தலைவருள் ஒருவகையார். (W.)

மூப்பன் mūppaṉ, *n*. <id. 1. Headman, in some castes; ஒருசார்சாதிகளின் தலைமைக்காரன். 2. Title of Ilaivāṇiyar and other castes; இலைவாணியர் முதலிய சிலசாதிகளின் பட்டப்பெயர். வருஞ்சனிக்கு மூப்பராம (சினேந். 141). (E. T. v, 118.)

மூப்பான் mūppāṉ, *n*. <id. 1. Elder; முதியோன். 2. Śiva; சிவபிரான். மூப்பான் மழுவும் (தனிப்பா. 1, 32, 61).

மூப்பானசுவாமி mūppāṉa-cuvāmi, *n*. <id.+. A principal officer in Travancore; திருவிதாங்கூரில் ஓர் தலைமையுத்தியோகஸ்தர். (W.)

மூப்பி mūppi, *n*. <id. [M. *mūppi*.] 1. Aged woman; elderly woman; முதுமகள். மூப்பி மாராலே . . . நீராட்டி (சீவக. 1892, உரை). 2. Woman of distinction; mistress; தலைவி. (W.)

மூப்பு mūppu, *n*. <மூ-. [T. K. *muppu*, M. *mūppu*.] 1. Seniority in age; old age; முதுமை. முனிதக்க மூப்புள (நாலடி, 92). 2. Power of management; leadership; தலைமை. (யாழ். அக.) 3. Wilfulness; பிடிவாதம். *Loc.*

மூப்புக்கழிவு mūppu-k-kaḻivu, *n*. <மூப்பு +. 1. Dues payable to the village headman; கிராமத்தலைமைக்காரனுக்குச் சேருதற்குரிய பொருள். (M. M. 509.) 2. Deduction from the revenue on account of the dues paid to the village headman; வரித்தொகையிலிருந்து கிராமத்தலைமைக்காரனுக்கு உரியதைக் கொடுத்ததால் கழிக்கப்படும் பகுதி. *Loc.*

மூப்புக்களவு mūppu-k-kaḷavu, *n*. <id. +. See மூப்புக்கழிவு, 1. (W. G.)

மூப்புமுகனை mūppu-mukaṉai, *n*. <id. +. Influence due to age, rank, etc.; தலைமை பற்றிவருஞ் செல்வாக்கு. (J.)

மூய்[1]*-தல்* mūy-, 4 & 5 *v*. [T. *mūyu*, K. *muccu*.] *tr*. 1. To cover; மூடுதல். (திவா.) பருமணன் மூஉய் (பரிபா. 10, 4). 2. To fill; நிரப்புதல். கயிறுகுறு முகவை மூயின (பதிற்றுப். 22).—*intr*. 1. To surround closely; நெருங்கிச் சூழ்தல். ஆயிரரு மஙகண மூயினாக ளெண்ணலை (கந்தபு சகத்திரவா. 18). 2. To end; முடிதல். கதை மூய்ந்தது.

மூய்[2] mūy, *n*. <மூய்[1]-. 1. Cover; மூடி. பொன்செய் பேழை மூய்திறந் தன்ன (குறுந். 233). 2. Flower basket; பூப்பெட்டி. முத்தரிச் சாந்தடைந்த மூஉய் (பரிபா. 10, 14).

மூய்[3]*-தல்* mūy-, 4 *v. tr*. prob. உமிழ்-. To spit; துப்புதல். *Loc.*

மூர்க்ககுணம் mūrkka-kuṇam, *n*. <*mūrkha*+. See மூர்க்கம், 1, 2, 3. *Colloq.*

மூர்க்கத்தனம் mūrkka-t-taṉam, *n*. <மூர்க்கம+. See மூர்க்ககுணம். (W.)

மூர்க்கநாகம் mūrkka-nākam, *n*. <*mūrkha* + *nāga*. Whip-snake. See கண்குத்திப்பாம்பு, 1. (நிகண்டு.)

மூர்க்கநாயனார் mūrkka-nāyaṉār, *n*. A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

மூர்க்கம் mūrkkam, *n*. <*mūrkha*. 1. Foolishness, stupidity; மூடத்தன்மை. (W.) 2. Rage, fury, wrath; கடுஞ்சினம். மூர்க்கத்தவனை நரங்கலந்த சிஙகமாய்க் கீண்ட (திவ். இயற். 2, 84). 3. Obstinacy; பிடிவாதம். (W.) 4. Opposition; hatred; பகை. (W.) 5. Violence, force; முரட்டுப்பலம். *Loc.* 6. Cobra; நாகப்பாம்பு (யாழ். அக.) 7. Thread worm. See நாக்குப்பூச்சி. (சங். அக.)

மூர்க்கவெறி mūrkka-veṟi, *n*. <மூர்க்கம் +. Fury, rage, ungovernable passion; அடங்காத கடுங்கோபம். (W.)

மூர்க்கன் mūrkkaṉ, *n*. <*mūrkha*. 1. Ignorant person; fool; மூடன். முதநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு (திருவாச. 51, 1). 2. Angry person; கடுஞ்சினத்தன். மூர்க்கர்புர மூன்றெரி செய்தாய் (தேவா. 301, 6). (யாழ். அக.) 3. Obstinate man; பிடிவாதகுணமுள்ளவன். தன்னெஞ்சிற் றேற்றினதே சொல்லியிது சுத்தவுபதேசவா வாற்றதென்பார் மூர்க்கரா வார் (உபதேசாத. 71). 4. Arrogant person; அகங்காரன். 5. Mean person; கீழ்மகன். (சூடா.) 6. Cobra; நாகப்பாம்பு. (சூடா.) 7. Tree-snake. See கொம்பேறிமூக்கன். (W.)

மூர்க்கு mūrkku, *n*. <மூர்க்கம். 1. Obstinacy; பிடிவாதம். மூர்க்குப் பேசுகின்ற வேடனென்று (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 1). 2. Arrogance; pride; செருக்கு. தசமுடியுடை வேந்தனை மூர்க்கழித்த முதன் மூர்த்தியும் (தேவா. 522, 8).

மூர்க்கை mūrkkai, *n.*<*mūrkhā*. 1. Obstinate woman; பிடிவாதகுணமுள்ளவள். (W.) 2. Arrogant woman; அகங்காரி. (யாழ். அக.) 3. See மூர்க்கம், 1, 2, 3. (யாழ். அக.)

மூர்ச்சனம் mūrccaṉam, *n.* <*mūrchana*. 1. See மூர்ச்சை, 1. (யாழ். அக.) 2. See மூர்ச்சனை, 2. (சங். அக.)

மூர்ச்சனை mūrccaṉai, *n.* <*mūrchanā*. 1. See மூர்ச்சை, 1. முந்திய வுயிரப்புமற மூர்ச்சனையடைந் தான் (பிரமோத். 5, 22). 2. Sigh, deep breath; நெட்டுயிர்ப்பு. முரிவுற்றாகளின் மூர்ச்சனை செய்ப வால் (சீவக. 1627). 3. (Mus.) The regulated rise and fall through the musical scale; modulation, one of ten *kamakam*, q.v.; கமகம் பத்தனு ளொன்று. (பரத. இராக. 24.)

மூர்ச்சி-த்தல் mūrcci-, *11 v. intr.* <*mūrchā*. 1. To swoon, faint; பிரஞ்ஞை தவறுதல். அன்பினால் மூர்ச்சித்த வன்பருக்கு (தாயு. சுகவாரி. 4). 2. To sigh; பெருமூச்சுவிடுதல். துயர் சிறிதாறி மூர்ச்சியா (கம்பரா. சடாயுவு. 139).

மூர்ச்சிதம் mūrccitam, *n.* <*mūrchita*. (யாழ். அக.) 1. Ignorance; அறிவின்மை. 2. See மூர்ச்சை, 1, 2. 3. Height; உயரம்.

மூர்ச்சை mūrccai, *n.*<*mūrchā*. 1. Fainting, loss of consciousness, swoon, syncope; பிரஞ்ஞை தவறுகை. *Colloq.* 2. Languishing; வாட்டம். (யாழ். அக.) 3. (Mus.) See மூர்ச்சனை, 3. அந்தக் கீதத்தில மூர்ச்சை நன்றாயிருக்கிறது. 4. Sharpness; கூர்மை. கத்தியின் மூர்ச்சை.

மூர்ச்சைவாயு mūrccai-vāyu, *n.* <மூர்ச்சை +. A wind in the body, supposed to cause swooning; மூர்ச்சையுண்டுபண்ணுவதாகக் கருதும் வாயு. (W.)

மூர்த்தகோலம் mūrtta-kōlam, *n.* <*mūrdha-khōla*. Umbrella; குடை. (சங். அக.)

மூர்த்தசம் mūrttacam, *n.* <*mūrdha-ja*. Hair on the head; தலைமயிர். (யாழ். அக.)

மூர்த்தண்டம் mūrttaṇṭam, *n.* prob. *mūrdhanya*. Rage; unruliness; recklessness; உக்கிர மிகுதி. *Loc.*

மூர்த்தபாஷாணம் mūrtta-pāṣāṇam, *n.* A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை. (யாழ். அக.)

மூர்த்தம்[1] mūrttam, *n.*<*mūrta*. 1. That which has form, figure, shape or body; வடிவுடைப்பொருள். அன்மையின் மூர்த்தம் (ஞானா. 55, 2). 2. Body; உடல். (சூடா.) 3. Limb; உறுப்பு. (பிங்.)

மூர்த்தம்[2] mūrttam, *n.*<*mūrdhan*. Head; தலை. (பிங்.) முசல மற்றவன் மூர்த்தமேற் படுதலும் (சேதுபு. இலக்கும. 21).

மூர்த்தம்[3] mūrttam, *n.* <*muhūrta*. See முகூர்த்தம். பிறந்த நாளும் பெற்ற மூர்த்தமும் (பெருங். நரவாண. 6, 73).

மூர்த்தரசம் mūrtta-racam, *n.* <*mūrdha-rasa*. Scum of boiling rice; கஞ்சிநுரை. (யாழ். அக.)

மூர்த்தவேட்டணம் mūrtta-vēṭṭaṇam, *n.*<*mūrdha-vēṣṭana*. 1. Turban; தலைப்பாகை. 2. Diadem; கிரீடம். (யாழ். அக.)

மூர்த்தன்னியம் mūrttaṉṉiyam, *n* <*mūrdhanya*. 1. Chieftaincy, pre-eminence; தலைமை. 2. Great energy; enthusiasm; ஊக்கமிகுதி. (W.)

மூர்த்தன்னியன் mūrttaṉṉiyaṉ, *n.*<*mūrdhanya*. 1. Prominent man; பிரதானன். மும் மதமால் யானை மூர்த்தன்னியனை (விறலிவிடு. 24). 2. Person of great energy; ஊக்கமிகுதியுடையவன்.

மூர்த்தாபிசித்தன் mūrttāpicittaṉ, *n.* <*mūrdhābhiṣikta*. 1. Ksatriya; க்ஷத்திரியன். 2. Minister; மந்திரி. (யாழ். அக.)

மூர்த்தாபிஷேகம் mūrttāpisēkam, *n.* <*mūrdhābhiṣēka*. Consecration, as of a king; பட்டாபிஷேகம். (ரு.)

மூர்த்தி mūrtti, *n.* <*mūrti*. 1. Body; embodiment; உடல். ஒதொளிரு மூர்த்தியார் (சூளா. குமார. 1). 2. Form; figure; வடிவம். அன்பெனு மூர்த்தியார (பெரியபு. மூர்த்தி. 9). 3. God; கடவுள். திரிமூர்த்தி. 4. Arhat; அருகன். (திவா.) 5. The Buddha; புத்தன். (திவா.) 6. Śiva; சிவன். (யாழ். அக.) 7. The Śakti of *cattiyōcātam*; சத்தியோ சாதத்தின் சத்தி. (சதாசிவ.) 8. Ascetic; one who performs penance; தவவேடமுடையவன். (சீவக. 3071.) 9. Saint, sage, great personage, a term of reverence; பெரியார். ஓதுவார்மூர்த்தி. 10. Lord; தலைவன். (யாழ். அக.) 11. Matter; substance; பொருள். (யாழ். அக.) 12. Style; fashion; மாதிரி. (யாழ். அக.)

மூர்த்திகரம் mūrttikaram, *n.* <மூர்த்தீகரம். (யாழ். அக.) 1. Divine act; தெய்வச் செயல். 2. See மூர்த்தீகரம், 2.

மூர்த்திகன் mūrttikaṉ, *n.* <மூர்த்தி. (யாழ். அக.) 1. Skanda; குமாரக்கடவுள். 2. Vairava; வயிரவக்கடவுள்.

மூர்த்திசாதாக்கியம் mūrtti-cātākkiyam, *n.* <id.+. (Śaiva.) Manifestation of Śiva in a crystal-clear form, with a single face, three eyes, two hands and two legs; ஒரு முகமும் மூன்று

கண்களும் இரண்டு கையும் இரண்டு காலுமுடைய ராய்ப் படிகநிறத்தோடு தோன்றும் சிவபிரானது திருவுருவம். (தத்துவப. 191, உரை.)

மூர்த்திசெட்டிவெட்டு mūrtti-cetti-veṭṭu, n. An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (பணவிடு. 141)

மூர்த்திநாயனார் mūrtti-nāyaṉār, n. A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

மூர்த்திமான் mūrttimāṉ, n. <mūrti-mān nom. sing. of mūrti-mat. Image of God; அர்ச்சை வடிவம். (சங். அக.)

மூர்த்தினி mūrttiṉi, n. <mūrdhni loc. sing. of mūrdhan. Head; தலை. (யாழ். அக.)

மூர்த்திகரம் mūrttīkaram, n. <mūrtī-kara. 1. That which assumes form; வடிவெடுத்துள்ளது. 2. Divinity; divine nature; தெய்வத்தன்மை. (W.)

மூர்த்திகரி-த்தல் mūrttīkari-, 11 v. intr. <id. To manifest; to assume form, as a deity; தெய்வமுதலியன வடிவுகொள்ளுதல்.

மூரல் mūral, n. [T. muruvu, murugu, K. muruva, M. mural, Tu muruja.] 1. Tooth; பல். (பிங்.) 2. Smiling; புன்சிரிப்பு. (பிங்.) முத்தவா ணகையின் மூரன் முகத்தகியா (கம்பரா. களியாட். 20). 3. Boiled rice; சோறு. பசுங் கினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர (பெரும்பாண். 168). 4 Milk; பால். (பரி. அக.)

மூரலி-த்தல் mūrali-, 11 v. intr. <மூரல். To laugh, smile; புன்முறுவல் செய்தல். மூரலித்த முகத்தினன் (உபதேசகா. அயமுகி. 61).

மூரன்முறுவல் mūraṉ-muṟuval, n. <id +. Smile; புன்சிரிப்பு. முட்போன்ற பல்லுவிளங்கும் மூரன்முறுவலையும் (பு. வெ. 11, ஆண்பாற். 9, உரை). மூரன் முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே (குறுந். 286).

மூரி mūri, n. [T. K. M. Tu. muri.] 1. Strength; வலிமை. (பிங்.) மூரி வெஞ்சிலை (கம்பரா. கும்பகருண. 26). 2. Greatness; பெருமை. மூரிக்கடற்றுனை (பு. வெ. 3, 3). (பிங்.) 3. Antiquity; பழமை. (W.) 4. Old age; கிழம். மூரி யெருத்தாலுழவு (இன். நாற். 21). 5. Buffalo; எருமை. மோட்டிள மூரி யுழக்க (கம்பரா. அகலிகை. 69). (பிங்.) 6. [M. mūri.] Ox, bullock; எருது. நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு (பதிற்றுப். 67, 15). (பிங்.) 7. Taurus of the zodiac; இடபராசி. (திவா.) 8. Hump; திமில். (யாழ். அக.) 9. cf. முரி. Bit, part; துண்டம் வெண்ணிண மூரி யருள (புறநா. 393). 10. See முகரியோலை. (W.) 11. Enmity; முரண். (பிங்.) 12. Laziness, indolence; சோம்பல். (பிங்.) 13. Shaking off laziness; சோம்பல் முரிப்பு. பொய்த்ததோா மூரியா னிமிர்ந்து (கம்பரா. உண்டாட். 35). 14. cf. முரி. Crack, breach; நெரிவு. (W.)

மூரிநிமிர்-தல் mūri-nimir-, v. intr. <மூரி +. To stretch oneself, as from laziness; நெட்டைமுரிப்பு முரித்தல். சிங்கம் . . . மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டு (திவ். திருப்பா. 23).

மூரிபோ-தல் mūri-pō-, v. intr. <id. +. See மூரிநிமிர்-. நாஞ்சின் மூரி போகாது முடிக்கும் (பரிபா. 20, 54).

மூரிமுரி-த்தல் mūri-muri-, v. intr. <id. +. See மூரிநிமிர்- (W.)

மூரியோலை mūri-y-ōlai, n. <id. +. See முகரியோலை Nāñ.

மூருவம் mūruvam, n <mūrvā Bow-string hemp. See பெருங்குரும்பை. (பரி. அக.)

மூலக்கடுப்பு mūla-k-kaṭuppu, n. <மூலம் +. See மூலநோய், 1. (W.)

மூலக்கரப்பான் mūla-k-karappaṉ, n. <id. +. A spreading eruption; கரப்பான்வகை. (W.)

மூலக்கனல் mūla-k-kaṉal, n. <id. +. See மூலாக்கினி, 2. (தாயு. சித்தர்கண. 7).

மூலக்காணி mūlakkāṇi, n. A mineral poison. See கர்ச்சடகபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மூலக்காரன் mūla-k-kāraṉ, n. <மூலம் +. 1. Author of a work, as distinguished from its commentator; நூலின் மூலமியற்றியவன். 2. Person suffering from piles; மூலநோயுள்ளவன். (W.) 3. Short-tempered man, முன்கோபமுள்ளவன். (W.)

மூலக்கிரந்தி mūla-k-kiranti, n. <id. +. 1. A disease due to impure blood in the body; நல்ல இரத்தங் கெடுதலால் வரும் நோய்வகை. (W.) 2. Haemorrhoids. See மூலநோய், 1. (M. L.)

மூலக்கிராணி mūla-k-kirāṇi, n. <id. + கிராணி[2]. 1. Chronic enteritis, one of six kirakaṇi, q.v.; அறுவகைக் கிரகணி நோய்களுள் ஒன்று. (M. L.) 2. See மூலநோய், 1. (W.) 3. Dysentery; வயிற்றுளைச்சல். (W.)

மூலக்கூறு mūla-k-kūṟu, n. <id. +. Radical part or essential principle of a substance; பொருள்களின் அடிப்படையான தத்துவம். (W.)

மூலக்கொதி mūla-k-koti, n. <id. +. 1. Painful sensation from piles; மூலநோயால் உண்டாம் எரிச்சல். (W.) 2. See மூலநோய், 1.

மூலகச்சம் mūla-kaccam, n. < மூலை+. See மூலைக்கச்சம். Colloq.

மூலகணம் mūla-kaṇam, n. < mūla+. Tabes mesenterica, a disease; சீதமும் இரத்தமும் கலந்துவிழும் நோய்வகை. (பைசஜ.)

மூலகதலம் mūlaka-talam, n. prob. mūlaka+dala. cf. mūlaka-parṇī. Indian coral tree. See முண்முருங்கை, 1. (மூ. அ.)

மூலகந்தம் mūla-kantam, n. perh. mūla+kanda. Cuscus-grass. See இருவேலி. (பிங.)

மூலகபல்லவம் mūlaka-pallavam, n. prob. mūlaka+pallava. cf. mūlaka-parṇī. Indian coral tree. See முண்முருங்கை. (மூ. அ.)

மூலகம் mūlakam, n. < mūlaka. 1. Radish. See முள்ளங்கி. (மலை.) 2. Tuber; கிழங்கு. (பிங.) 3. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (பரி. அக.)

மூலகவொளி mūlaka-v-oḷi, n. < id.+. See மூலாக்கினி, 2. சுடரிலகு மூலகவொளி மேவியருவி பாய (திருப்பு. 586).

மூலகன்மம் mūla-kaṉmam, n. < mūla+. (Šaiva.) Karma eternally clinging to the soul; அனுதியே ஆன்மாவைப் பற்றியுள்ள கன்மம். (சி. சி. 2, 39, சிவஞா.)

மூலகாரணம் mūla-kāraṇam, n. < id.+. First cause; முதற்காரணம். நானவற்றினுக்கு மூல காரணமாகுவன் (பிரபுலிங. மாயைகோ. 68).

மூலகுணக்காரன் mūla-kuṇa-k-kāraṉ, n. < id.+. See மூலக்காரன், 3. (W.)

மூலச்சூடு mūla-c-cūṭu, n. < id.+. 1. See மூலநோய், 1. 2. A disease of children. See கணைச்சூடு. 3. See மூலக்கொதி, 1. (W.)

மூலச்சோதி mūla-c-cōti, n. < id.+. God, as the Primeval Light; கடவுள். (W.)

மூலசம் mūlacam, n. < mūla-ja. Plants having tubers; கிழங்குள்ள செடிகொடி. (W.)

மூலட்டம் mūlaṭṭam, n. See மூலட்டானம். திருமூலட்டந் தொழுது (காஞ்சிப்பு. தழுவக்கு. 172).

மூலட்டானம் mūlaṭṭāṉam, n. < mūla+sthāna. The sacred shrine of Tiru-v-ārūr. See திருமூலட்டானம். (தேவா. 725, 4.)

மூலட்டானன் mūlaṭṭāṉaṉ, n. < மூலட்டானம். 1. The presiding deity at the Temple of Tiru-v-ārūr; திருவாரூரிற் கோயில்கொண்டுள்ள சிவபிரான். மணியாரூரத திருமூலட்டானனுரே (தேவா. 720, 1). 2. See மூலவர்.

மூலத்தம்பம் mūla-t-tampam, n. prob. mūla+sthambha. A treatise on architecture; ஒரு சிற்பநூல். (W.)

மூலத்தனம் mūla-t-taṉam, n. < மூலம்+. See மூலதனம். (யாழ். அக.)

மூலத்தானம் mūla-t-tāṉam, n. < id.+sthāna. 1. Base, foundation; அடிப்படை. 2. Sanctum sanctorum of a temple; கருப்பக்கிருகம். 3. See மூலவர். (யாழ். அக.) 4. Royal residence, palace; அரசிருக்கை. (W.)

மூலத்திரவியம் mūla-t-tiraviyam, n. < id. +. See மூலதனம். (யாழ். அக.)

மூலத்தின்சாரம் mūlattiṉ-cāram, n. (யாழ். அக.) 1. See இந்துப்பு. 2. Urine; சிறுநீர்.

மூலத்துருவம் mūla-t-turuvam, n. < mūla+. (Astron.) Epoch-longitude, longitude of a planet; கிரகநிலையின் அளவுவகை.

மூலதனம் mūla-taṉam, n. < id.+dhana. 1. Capital; முதற்பொருள். 2. Hereditary property; பிதிரார்ச்சித நிதி. 3. Cash; ரொக்கப்பணம்.

மூலதோஹானி mūlatōhāṉi, n. < mūla-tō-hāni. See மூலநாசம்.

மூலநாசம் mūla-nācam, n. < mūla+. Eradication, complete destruction; அடியோடு அழிகை. மூலநாசமபெற முடிக்கு மொய்ம்பினுள் (கமபரா. ரூாபப. 8).

மூலநாடி mūla-nāṭi, n. < id.+nāḍī. See சுழுமுனை. (திருமந். 622.)

மூலநாள் mūla-nāḷ, n. < மூலம்+. The 19th nakṣatra; பத்தொன்பதாம் நட்சத்திரம்.

மூலநோக்காடு mūla-nōkkāṭu, n. < id.+. See மூலநோய், 1. (W.)

மூலநோய் mūla-nōy, n. < id.+. 1. Piles; haemorrhoids; ஆசனத் துவாரத்திற் காணும் நோய்வகை. 2. (Šaiva.) An impurity eternally clinging to the soul. See ஆணவமலம். மூல நோய் தீர்க்கு முதல்வன் கணடாய் (தேவா. 845, 9).

மூலப்பகுதி mūla-p-pakuti, n. < id.+. 1. (Sāṅkhya.) Matter, the material cause in which the three guṇas are well-balanced; முக்குணங்களும் சமநிலையடையப்பெற்றதும் எல்லாவற்றுக்கும் மூலகாரணமும் நித்தியமுமான பிரகிருதி தத்துவம். எல்லாப்பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச் சொல்லுதன் மூலப்பகுதி (மணி. 27, 205-6). 2. (Šaiva.) The unmanifest primordial cause of the material world in the form of objects of experi-

ence, considered an evolute of *kalā-tattuvam*, one of seven *cuttācutta-tattuvam*, q. v.; சுத்தா சுத்ததத்துவம் ஏழனுள் போக்கியரூபமாய் நின்ற தத்துவப்பிரபஞ்சங்கட்கெல்லாம் மூலகாரணமாவதும் கலாதத்துவத்தின் விகுதியாவதுமான பிரகிருதி. (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 160.)

மூலப்பட்டை mūla-p-paṭṭai, *n.* <id.+. Bark of Ceylon leadwort; சித்திரமூலத்தின் மேற்றோல். (சங். அக.)

மூலப்படை mūla-p-paṭai, *n.* <id.+. Soldiers who have been maintained from very early times or from time immemorial; reserved force, one of *aṟuvakai-p-paṭai*, q.v.; அறுவகைப் படையுள் நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்து வரும் படை (குறள், 762, உரை.) (சுக்கிரநீதி, 303.)

மூலப்பிரகிருதி mūla-p-pirakiruti, *n.* <id.+. See மூலப்பகுதி. (சங். அக.)

மூலப்பொருள் mūla-p-poruḷ, *n.* <id.+. 1. The primary elements; மூலகாரணமான பொருள். *Mod.* 2. God, as the Primal Being; கடவுள். (W.)

மூலபஞ்சாட்சரம் mūla-pañcāṭcaram, *n.* <*mūla*+. The mystic mantra of five letters, viz., *nama-civāya*; நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்தாலாய மந்திரம். (W.)

மூலபண்டாரம் mūla-paṇṭāram, *n.* <id. +. Treasure kept in reserve; சேமவைப்பு. எங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் னடியவர்க்கு மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான் (திருவாச. 36, 5).

மூலபதம் mūla-patam, *n.* <id.+. Etymon, radix or indivisible part of a word; சொல்லின் பகுதி. (W.)

மூலபரடை mūla-paraṭai, *n.* See மூலபருஷை. (S. I. I. vi, 13.)

மூலபரிஷை mūla-pariṣai, *n.* See மூலபருஷை. (I. M. P. Rd. 236.)

மூலபருஷை mūla-paruṣai, *n* <*mūla*+ *pariṣad*. Chief assembly; தலைமைச்சபை. பெரும்பற்றப்புலியூர் மூலபருஷையாரில் (S. I. I. iii, 214).

மூலபலதம் mūlapalatam, *n.* <*mūla-phala-da*. Jack tree. See பலா. (சங். அக.)

மூலபலம் mūla-palam, *n.* <*mūla-bala*. See மூலப்படை. மூலபலவதைப்படலம். (கம்பரா.)

மூலபவுந்திரம் mūla-pavuntiram, *n.* <*mūla*+. Cancer of the rectum, fistula of the anus; மூலத்தில் உண்டாம் புண்கட்டி. (M. L.)

மூலபாடம் mūla-pāṭam, *n.* <id.+. Bare text without commentary; உரையில்லாத மூலம். (W.)

மூலபாடை mūla-pāṭai, *n.* <id.+ See மூலபாஷை. (W.)

மூலபாஷை mūla-pāṣai, *n.* <id.+. Primary or parent language; ஆதிமொழி. (W.)

மூலபுருஷன் mūla-puruṣaṉ, *n* <id.+. *Colloq.* 1. Progenitor, ancestor; குல முதல்வன். 2. One who is the cause; முக்கிய காரணமானவன்.

மூலபேரம் mūla-pēram, *n.* <id.+. See மூலவர். *Vaiṣṇ.*

மூலம் mūlam, *n.* <*mūla*. 1. Root; வேர். (திவா.) 2. Foot, base; அடி. போதிமூலம் பொருந்தி (மணி. 26, 47). 3. Bulb, tuber; கிழங்கு. (பிங்.) முதிரகனி மூல முனிக்கண மறுப்ப (கல்லா. 38). 4. Origin; source; that which is original; ஆதி. மூலவோலை மாட்சியிற் காட்ட (பெரியபு. தடுத். 56). 5. Agency, means; வாயில். இது அவன் மூலமாகக் கிடைத்தது. 6. Cause, foundation; காரணம். (பிங்.) மூலமாகிய மும்மலம் (திருவாச. 2, 111) 7. Importance, பிரதானம். மூலவேள்விக்கு (கம்பரா. பிரமாத். 164). 8. See மூலவர். (யாழ். அக.) 9. Tree; மரம். (பிங்.) 10. The 19th *nakṣatra;* மூலநாள். (பிங்.) 11. Text of a book; மூலபாடம். 12. Piles, haemorrhoids, *Prolapsus ani;* மூலநோய். (அக. நி.) 13. See மூலாதாரம், 2. 14. See மூலப்பகுதி. மூலமுமறனும் . . . . கனலும (பரிபா. 13, 24). 15. See மூலதனம். 16 Nearness; சமீபம். (யாழ். அக.) 17. Ownership; சொந்தம். (யாழ். அக.) 18. A mineral poison. See தாலம்பபாஷாணம். (யாழ். அக.) 19. Mercury; பாதரசம். 20. Ceylon leadwort; சித்திரமூலம்.

மூலமந்திரம் mūla-mantiram, *n.* <id.+. 1. The chief mantra; தலைமை மந்திரம். மும்மைசா லுலகுக்கெல்லா மூலமந்திரத்தை (கம்பரா. வாலிவ. 71). 2. The mystic syllable *Ōm;* பிரணவம்.

மூலமலம் mūla-malam, *n.* <id.+. (Śaiva.) See மூலநோய், 2. அடங்குமே வெகாதி மூலமலவலி (சிவதரு. சிவஞானயோ. 107).

மூலமுளை mūla-muḷai, *n.* <id.+. Haemorrhoidal shoots or tumours; மூலநோயில் ஏற்படும் முளைபோன்ற நுனி. (பதார்த்த. 416.)

மூலமொழி mūla-moḻi, *n.* <id.+. See மூலபாஷை.

மூலர் mūlar, *n.* A saint. See திருமூலர். மூலர் முறை யொன்று (சேக்கிழார். பு. 96).

மூலர்முறை mūlar-muṟai, *n.* <மூலர்+. Tirumantiram; திருமந்திரம். (சேக்கிழார். பு. 96.)

மூலரோகம் mūla-rōkam, *n.* <*mūla*+*rōga*. See மூலநோய், 1. (பதார்த்த.)

மூலவர் mūlavar, *n.* <id. Idol fixed in the *sanctum sanctorum* of a temple, dist. fr. *uṟcavar;* கோயிலுட் கர்ப்பக்கிருகத்தில் ஸ்திரமாக வுள்ள மூர்த்தி.

மூலவல்லி mūla-valli, *n.* <id.+. Betel vine; வெற்றிலை. (பிங்.)

மூலவாசல் mūla-vācal, *n.* <id.+. 1. Entrance into the *sanctum sanctorum* of a temple; கோயிலுட் கர்ப்பக்கிருக வாயில். 2. Fontanelle. See பிரமரந்திரம். மூலவாசல் வெளிவிட்டு (திருப்பு. 399).

மூலவாயு mūla-vāyu, *n.* <id.+. Wind in the intestines, a disease; குடலில் வாதத்தினால் உண்டாம் நோய். (W.)

மூலவிக்கிரகம் mūla-vikkirakam, *n.* <id. +. See மூலவர். (W.)

மூலவியாதி mūla-viyāti, *n.* <id.+. See மூலநோய், 1. (W.)

மூலவிருள் mūla-v-iruḷ, *n.* <id.+. 1. (Advaita.) *Tamam*, the original darkness of the soul; ஆன்மாவை அனுதியே பற்றியிருக்குந் தமம். (W.) 2. (Śaiva.) The original impurity of the soul; ஆணவமலம். (யாழ். அக.)

மூலவுபத்திரவம் mūla-v-upattiravam, *n.* <id.+. See மூலநோய், 1. *Colloq.*

மூலவெதுப்பு mūla-vetuppu, *n.* <id.+. A disease of cattle; மாட்டுநோய்வகை. (மாட்டுவா. 158.)

மூலவெழுத்து mūla-v-eḻuttu, *n.* <id.+. 1. See மூலாக்கரம். 2. The mystic incantation *Ōm;* பிரணவம். மூலவெழுத்துடனொன்றுங் கொளுவி (கந்தபு. கயமுகனு. 72).

மூலவேர் mūla-vēr, *n.* <id.+. Tap root, main root of a tree; அடிவேர். மகாமேரு பாவத்தை மூலவேருடன் முடியுடன் வாங்கினவன்று (தக்கயாகப. 161, உரை).

மூலவோலை mūla-v-ōlai, *n.* <id.+. Original of a deed, as distinguished from its copy; மூலசாஸனம். மூலவோலை மாட்சியிற் காட்ட வைத்தேன் (பெரியபு. தடுத்தாட். 56).

மூலஸ்தானம் mūla-stāṉam, *n.* See மூலத் தானம்.

மூலாக்கரம் mūlākkaram, *n.*<*mūlākṣara*. *Akaram*, the fundamental or basic letter from which all other letters are derived; பிற அட்சரங் களுக்குக் காரணமான அகரம். (W.)

மூலாக்கினி mūlākkiṉi, *n.* <*mūla*+*agni*. 1. Fire of hunger. See உதராக்கினி. (W.) 2. (Yōga.) Internal heat having its seat in the *mūlātāram;* மூலாதாரத்திலுள்ள உஷ்ணம்.

மூலாகமம் mūlākamam, *n.*<id.+*āgama*. The Book of Genesis; உலகத்தோற்ற வரலாறு. *Chr.*

மூலாசனம் mūlācaṉam, *n.* <id.+*aśana*. Food consisting only of roots and bulbs; வேர் கிழங்குகளாகிய உணவு. (யாழ். அக.)

மூலாட்சரம் mūlāṭcaram, *n.* See மூலாக் கரம். (W.)

மூலாதாரம் mūlātāram, *n.* <*mūlādhāra*. 1. Fundamental cause; அடிப்படை. 2. (Yōga.) A *cakkiram* or nerve-plexus in the body, described as a four-petalled lotus, situate between the base of the sexual organ and the anus, one of *āṟātāram*, q.v.; ஆறுதாரங்களுள் குய்யத் துக்கும் குதத்துக்கும் மத்தியில் நான்கிதழ்த்தாமரை போலுள்ள சக்கரம். (சிலப. 3, 26, உரை.)

மூலி mūli, *n.* <*mūlin*. 1. Plant; செடி கொடி. பாதாள மூலி படருமே (நல்வழி, 23). 2. See மூலிகை. (W.) 3. One who is the cause; காரண பூதன் மூலிவடிவா மெயினன் (பாரத. அருச்சுனன் றவ. 103).

மூலிக்கரணம் mūli-k-karaṇam, *n.* <மூலி +. (யாழ். அக.) 1. Commencement; ஆதி. 2. Sale deed; கிரயப்பத்திரம்.

மூலிக்கை mūlikkai, *n.* See மூலிகை. (யாழ். அக.)

மூலிகை mūlikai, *n.* <*mūlikā*. 1. Roots of plants, used medicinally; மருந்தாக உபயோ கிக்கும் செடிகொடிகளின் வேர். (W.) 2. Medicinal herbs; ஔஷதி. *Colloq.*

மூலியம் mūliyam, *n.*<*mūlya*. 1. Price; விலை. 2. Article purchased; விலைக்குக்கொண்ட பொருள். (யாழ். அக.) 3. Wages, salary; சம்பளம். (யாழ். அக.) 4. Means, agency; நிமித்தம். *Loc.*

மூலேரம் mūlēram, *n.* <*mūlēra*. Spikenard herb. See சடாமாஞ்சி. (சங். அக.)

மூலை mūlai, *n.* perh. *mūla*. [T. M. *mūla*, K. *mūle*.] 1. Corner; angle; கோணம். மூலை முடுக்குகளும் (இராமநா. சுந். 3). 2. Intermediate point of the compass; மூலைத்திசை. (W.) 3. House; வீடு. (W.)

மூலைக்கச்சம் mūlai-k-kaccam, *n.* <மூலை +. Fashion of tying a man's cloth so that one

end is partly tucked in behind and partly let freely down; பின்கச்சத்திலிருந்து ஆடைநுனி தொங்கும்படி உடைகட்டும்வகை.

மூலைக்கப்புப்பாய்தல் mūlai-k-kappu-p-pāytal, n. <id.+. A children's game; குழந்தைகளின் விளையாட்டுவகை. *Loc.*

மூலைக்கார்த்திகை mūlai-k-kārttikai, n. <id.+. The days of the month of Kārttikai after Tiru-k-kārttikai; கார்த்திகை மாதத்தில் திருக்கார்த்திகைக்குப் பின்வரும் நாட்கள். *Loc.*

மூலைக்கால் mūlai-k-kāl, n. <id.+. See முகூர்த்தக்கால். மூலைக்கால் நாட்டும விதி (சாவா. சிற். 39).

மூலைக்காற்று mūlai-k-kāṟṟu, n. <id.+. Wind blowing from an intermediate point of the compass; மூலைத்திசையினின்று அடிக்குங் காற்று. (W.)

மூலைக்குடா mūlai-k-kuṭā, n. <id.+. 1. Corner of a bay, harbour, etc.; குடா துறைமுகம் முதலியவற்றின் மூலை. 2. Out-of-the-way room in a large house; remote corner of a large field; வீடு வயல் முதலியவற்றின் மூலையிடம். (W.)

மூலைக்குத்து mūlai-k-kuttu, n. <id.+. 1. Position of a house in which its main doorway faces a corner of the courtyard; முற்றத்து மூலைக்கு எதிராக வீட்டுத் தலைவாயிலின்நிலை அமையப்பெற்றிருக்கை. 2. See மூலைப்பார்வை.

மூலைக்குமூலை mūlaikku-mūlai, adv. <id. +. In a scattered manner; சிதறுபட. *Colloq.*

மூலைக்குமூலைவரிசை mūlaikku-mūlai-varicai, n. <id.+. Diagonal bond, herring-bone work, rows of parallel lines in which the alternate rows slope in different directions; ஒன்றுவிட்டோருகல் எதிர்முகமாகச் சாயும்படி அமைக்கும் கட்டடமுறை. (C. E. M.)

மூலைக்கை mūlai-k-kai, n. <id.+. Beam from a corner to the ridge of a roof; வீட்டின் மூலைமுகட்டுச் சட்டம். (W.)

மூலைகா-த்தல் mūlai-kā-, v. intr. <id.+. To lie mourning in a corner of a house, as a recently widowed woman; புருஷனையிழந்த மனைவி வீட்டுக்குள் ஒருமூலையிற் கிடந்து துக்கங் கொண்டாடுதல். *Loc.*

மூலைத்தாய்ச்சி mūlai-t-tāycci, n. <id.+. A game. See நாலுமூலைத்தாய்ச்சி.

மூலைத்திசை mūlai-t-ticai, n. <id.+. Intermediate point of the compass; பெருந்திசைகளுக்கு ஊடேயுள்ள கோணத்திக்கு. (W.)

மூலைப்பார்வை mūlai-p-pārvai, n. <id. +. 1. Position of house facing an intermediate point of the compass, considered inauspicious; கோணத்திசையை நோக்கிய வீட்டுநிலை. 2. Fixed, oblique look of the eyes at the time of death; மரணத்தறுவாயில் விழி ஒருபுறமாகச் செருகி நிலைக்குத்திடுகை.

மூலைமட்டப்பலகை mūlai-maṭṭa-p-palakai, n. <மூலைமட்டம்+. Mason's set-square; மூலைமட்டம்பார்க்குங் கருவி. (C. E. M.)

மூலைமட்டம் mūlai-maṭṭam, n. <மூலை+. 1. Right angle; நேர்கோணம். 2. See மூலைமட்டப்பலகை. (கட்டட. நாமா.)

மூலைமட்டம்பார்த்தல் mūlai-maṭṭam-pārttal, n. <மூலைமட்டம்+. Testing a door-frame by diagonal measurement; வாயில்நிலையில் மூலைகளின் சரிசமத்தை அளவிட்டுப் பார்க்கை.

மூலைமுடக்கு mūlai-muṭakku, n. <மூலை +. 1. See மூலைமுடுக்கு. 2. Crooked way; வளைந்துசெல்லும் வழி. (W.)

மூலைமுடுக்கு mūlai-muṭukku, n. <id.+. Nook, corner; சந்துபொந்து.

மூலையடியே mūlai-y-aṭiyē, adv. <id.+ அடி[3]. At one's pleasure, as one likes; மனம்போனபடியாய். மூலையடியே சுகானுபவம பண்ணித் திரிந் தாரகளாம்படி (ஈடு, 4, 9, 5).

மூலையடிவழி mūlai-y-aṭi-vaḻi, n. <id.+ id.+. Short cut; குறுக்குவழி. எனக்கு இங்ஙனே யிருப்பதொரு மூலையடிவழி யுண்டாவதே (ஈடு, 10, 8, 3).

மூலையரம் mūlai-y-aram, n. <id.+. Three-sided rasp or file; மூன்று பட்டையுள்ள அரம். (W.)

மூலையோட்டம் mūlai-y-ōṭṭam, n. <மூலை ஓடு-. Angular extension, diagonal extending out of square; நேர்கோணமின்றி மூலையாய் அமைகை. (W.)

மூலையோடு[1] mūlai-y-ōṭu, n. <மூலை+ஓடு[2]. 1. Ridge-tile; கூரைமுகட்டில் வேயும் ஓட்டுவகை. *Mod.* 2. A kind of tile used for covering the valley of a roof; கூடல்வாயிலிடும் ஓடு.

மூலையோடு[2]-தல் mūlai-y-ōṭu-, v. intr. <id.+ஓடு-. To be elongated, as a corner; to run out of square; நேர்கோணமின்றி மூலைவாக்கா யமைதல். (W.)

மூலைவாக்கு mūlai-vākku, n. <id.+. Diagonal position, oblique position; மூலைகோணிய நிலை. (W.)

மூலைவாங்கல் mūlai-vāṅkal, n. <id.+ வாங்கு-. See மூலையோட்டம். (W.)

மூலைவாசல் mūlai-vācal, *n.* <id.+. Gate or door-way at or near a corner of a house; வீட்டின் நேராகவன்றி ஒதுக்கமா யமைந்த வாயில்.

மூலைவாட்டம் mūlai-vāṭṭam, *n.* <id.+. See மூலைவாக்கு.

மூலைவாட்டு mūlai-vāṭṭu, *n.* <id.+. See மூலைவாக்கு.

மூலைவிட்டம் mūlai-viṭṭam, *n.* <id.+. Diagonal; நாற்கோணத்திலுள்ள எதிர்மூலைகளைச் சேர்க்குங் கோடு.

மூலைவேர் mūlai-vēr, *n.* <id.+. Root running aslant; நேராகவன்றிச் சரிவாய்ச் செல்லும் வேர். (W.)

மூலோங்காரம் mūlōṅkāram, *n.* <*mūla*+*ōṅkāra*. Praṇava, the mystic syllable *Ōm;* பிரணவம். *ஆதி பராபரத்தின பாலாய் மூலோங்காரப பொருளாயிருந்தாள* (கந்தபு. அசுரத. சாப. 2).

மூலோதாரணம் mūlōtāraṇam, *n.* <*mūlōdāharaṇa*. Illustration embodied in the text; மூலத்துடன் அமைந்த உதாரணம். *தண்டியாசிரியர மூலோதாரணங் காட்டினாற் போல* (பி. வி. 3, உரை).

மூவசைச்சீர் mū-v-acai-c-cīr, *n.* <மூ[2]+அசை+. Metrical foot of three syllables; உரிச்சீர். *வெண்பா வினமா நேரசையாலிற்ற மூவசைச்சீர* (காரிகை, உறுப். 6).

மூவட்சி mū-v-aṭci, *n.* <id.+அட்சி. Coconut, as having three eyes; தேங்காய். (தைலவ. தைல.)

மூவடிமுப்பது mū-v-aṭi-muppatu, *n.* <id.+அடி[3]+. A poem of 30 stanzas of three lines each, attributed to Iṭai-k-kāṭar; இடைக்காடர் செய்ததாகக் கூறப்படுவதும் சிந்தடிச் செய்யுள் முப்பதுகொண்டதுமான ஒரு நூல். (தொல். பொ. 548, உரை.)

மூவடிவு mū-vaṭivu, *n.* <id.+வடிவு. The three forms of living things, viz., *āṇ, peṇ, ali;* ஆண் பெண் அலி என்ற மூவகை உருவம். (பிங.)

மூவணை mū-v-aṇai, *n.* <id.+அணை[3]. Three yokes of oxen; மூன்று சோடி ஏர்மாடு. (W.)

மூவர் mūvar, *n.* <id. 1. The Hindu Trinity. .See திரிமூர்த்திகள். *பலாபுகழ் மூவருந் தலைவராக* (திருமுரு. 162). 2. See மூவேந்தர். *வண புகழ் மூவா தணபொழில் வரைப்பின்* (தொல். பொ. 391). 3. The three Śaiva saints, viz., Appar, Cuntarar, Campantar, authors of the Tēvāram hymns; தேவார ஆசிரியர்களான அப்பர் சுந்தரர் சம்பந்தர் ஆகிய மூன்று நாயன்மார்கள். *மூவர்செய் பனுவல்* (தாயு. சச்சிதா. 3).

மூவரசர் mū-v-aracar, *n.* <id.+. See மூவேந்தர். (W)

மூவராயர் mūvarāyar, *n.* <மூவரையர். See மூவேந்தர். *மூவராயா கண்டன்* (S. I. I. i, 110).

மூவரியணில் mū-vari-y-aṇil, *n.* <மூ[2]+வரி+. Striped squirrel, *Sciurus palmarum*, as having three longitudinal stripes along its back; முதுகில் நீளமாக மூன்று வரிகளுடைய அணில் வகை. *மூவரியணிலோடாங்கவை நான்கும குட்டிக் குரிய* (தொல். பொ. 561).

மூவரையர் mū-v-araiyar, *n.* <id.+அரையன். See மூவராயர். (Insc.)

மூவறிவுயிர் mū-v-aṟivuyir, *n.* <id.+அறிவு+உயிர். Creatures such as ants, having only three senses, viz., *ūṟu, cuvai, nāṟṟam;* ஊறு சுவை நாற்றம் ஆகிய மூவறிவுமட்டுமேயுள்ள சிதலெறும்பாதியான பிராணிகள். (தொல். பொ. 585.)

மூவாசை[1] mū-v-ācai, *n.* <id.+. The three desires or passions, viz., *maṇ-ṇ-ācai, peṇ-ṇ-ācai, poṉ-ṉ-ācai;* மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை என்ற மூவகைப்பட்ட பற்று.

மூவாசை[2] mūvācai, *n.* prob. முகவாசை[2]. Cloth spread over a corpse; சவத்தின்மேல் மூடுஞ் சீலை. *Loc.*

மூவாதியார் mūvātiyār, *n.* A poet, author of Aintiṇai-y-elupatu; ஐந்திணையெழுபது என்ற நூலை இயற்றிய ஆசிரியர்.

மூவாமருந்து mūvā-maruntu, *n.* <மூ-+ஆ neg.+. Nectar, as preventing old age; அமிர்தம். *மூவாமருந்தின் முன்னாத தோன்றலின்* (சிலப. 2, 46).

மூவாமலை mūvā-malai, *n.* <id.+id.+. The Mount Mēru; மேருமலை. (பிங.)

மூவாமுதல் mūvā-mutal, *n.* <id.+id.+. God; கடவுள். (யாழ். அக.)

மூவாயிரவர் mū-v-āyiravar, *n.* <மூ[2]+ஆயிரம். The community of 3000 Brahmins, being special devotees of the God at Chidambaram. See தில்லைமூவாயிரவர். *மூவாயிரவர்க்கு மூர்த்தி யென்னப்பட்டானே* (தேவா. 17, 7).

மூவார் mūvār, *n.* <மூ-+ஆ neg. The Dēvas, as never aging; [மூப்பில்லாதவர்] தேவர். *மூவார தொழுதெழு வடிவம்* (மேருமந். 874).

மூவிசை mū-v-icai, *n.* <மூ[2]+இசை[5]. (Mus.) Pitch of three grades, viz., *mantam, mattimam, uccam;* மந்தம் மத்திமம் உச்சம் என்ற மூன்றன சுரவகை. (W.)

மூவிடம் mū-v-iṭam, n. <id.+. (Gram.) The three persons, viz., taṉmai, muṉṉilai, paṭarkkai; தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்ற மூன்று இடங்கள். (பிங.)

மூவிராசாக்கள்திருநாள் mū-v-irācāk-kaḷ-tirunāḷ, n. <id.+. Epiphany, a festival in honour of the three wise men of the East who came to worship the infant Jesus at Bethlehem; பெத்லெகேமில் ஏசுநாதர் பிறந்தபோது அவரை வழிபடவந்த கீழ்நாட்டு ஞானிகள் மூவரைப் போற்றும் திருநாள். R. C.

மூவிலை mū-v-ilai, n. <id.+. 1. See மூவிலைவேல். கொலைமலி மூவிலையான் (தேவா. 923, 11). 2. Field-gram. See நரிப்பயறு. (மலை.) 3. Bael, as triple-leaved; வில்வம். நல்லறுகு மூவிலைப பத்திர மிரணடும (செவ்வந்தி. பு. பிரமதேவன். 43).

மூவிலைச்சூலம் mūvilai-c-cūlam, n. <மூவிலை+. See மூவிலைவேல். மூவிலைச்சூல மென்மேற் பொறி (தேவா. 937, 1).

மூவிலைமின்னி mūvilai-miṉṉi, n. <id.+. Field-bean. See அவரை. (சங். அக.)

மூவிலைவேல் mūvilai-vēl, n. <id.+. Trident; திரிசூலம். மூவிலைவேல் வலனேநதிப் பொலிபவனே (திருவாச. 6, 9). (சூடா.)

மூவிலைவேலோன் mūvilaivēlōṉ, n. <மூவிலைவேல். Bhairava, as wielding the trident; [திரிசூலத்தைத் தாங்கியவன்] வயிரவன். (பிங.)

மூவினம் mū-v-iṉam, n. <மூ²+. 1. The three kinds of cattle, viz., pacu, erumai, āṭu; பசு எருமை ஆடு ஆகிய மூவகைப்பட்ட கால்நடை. மூவின மேய்த்தல் சேவினந் தழுவல் (இலக். வி. 390). 2. (Gram.) The three classes of consonants, viz., valliṉam, melliṉam, iṭaiyiṉam; வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் என்ற மூவகை மெய் யெழுத்து. (நன். 236.)

மூவு-தல் mūvu-, 5 v. intr. cf. ஓவு-. To separate, remove; விலகுதல். (யாழ். அக.)

மூவுலகம் mū-v-ulakam, n. <மூ²+. See மூவுலகு. (பிங.) மூவுலகம விளைத்த வுந்தி (திவ். இயற். திருவாசி. 4).

மூவுலகளந்தோன் mūvulakaḷantōṉ, n. <மூவுலகு+அள-. Viṣṇu; திருமால். (சங். அக.)

மூவுலகாளி mūvulakāḷi, n. <id.+ஆள்-. 1. God; கடவுள். மூவுலகாளி (திவ். திருவாய். 8, 9, 5). 2. Indra; இந்திரன். (யாழ். அக.)

மூவுலகு mū-v-ulaku, n. <மூ²+. The three worlds, viz., cuvarkkam, mattiyam, pātālam; சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என்ற மூன்று உலகங்கள். மூவுலகுங் கேட்குமே . . . கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல் (நாலடி, 100).

மூவுலகுணர்ந்தமூர்த்தி mūvulak-uṇarnta-mūrtti, n. <மூவுலகு+உணர்¹-+. Arhat; அருகன் (சூடா.)

மூவெயில் mū-v-eyil, n. <மூ²+எயில். The three cities destroyed by Śiva. See திரிபுரம். முக்கணனுன் மூவெயிலு முடனறக்கால (கலித். 2).

மூவேந்தர் mū-vēntar, n. <id.+. The three Tamil kings, viz., Cēraṉ, Cōḻaṉ, Pāṇṭiyaṉ; சேர சோழ பாண்டியர் ஆகிய மூன்று தமிழரசர். முடியா லுலகாண்ட மூவேந்தர் முன்னே (தேவா. 880, 11).

மூழ்¹-தல் mūḻ-, 4 v. tr. <மூள்-. To seize, take hold of; பற்றிக்கொள்ளுதல். மூழ்ந்த பிணி நலிய (நன். 417, விருத்).

மூழ்²-த்தல் mūḻ-, 11 v. tr. cf. முழுத்து-. To submerge, engulf; மூழ்கச்செய்தல். மூழ்த்த நாளந்நீரை மீனுயமைத்த பெருமானை (திவ். பெரியதி. 6, 8, 2).—intr. cf. ஊழ்²-. To be mature; முதிர்தல். (பதிற்றுப. அரும்.)

மூழ்³-த்தல் mūḻ-, 11 v. tr. <முகிழ்-. 1. To close, as a bud; மூடுதல். மறவாரும வாய் மூழ்த்தனரே (புறநா. 336). 2. To swarm round; மொய்த்தல். கதழ்பு மூழ்த்தேறி (பரிபா. 10, 18). (திவா.) 3. To surround; வளைத்தல். முரணுடை வேட்கோ மூழ்த்தனர் (பெருங். உஞ்சைக். 56, 49).

மூழ்⁴ mūḻ, n. <மூழ்³-. Flower-bud. See முகிழ். (J.)

மூழ்கடி-த்தல் mūḻkaṭi-, v. tr. <மூழ்கு-+அடி-. To drown; மூழ்கச்செய்தல்.

மூழ்கு-தல் mūḻku-, 5 v. intr. [T. munugu, K. muḻugu, M. munuguga.] 1. To plunge, submerge; to sink, as a ship; அமிழ்தல். வேட்கை வெந்நீரிற் கடிப்ப மூழ்கி (திருவாச. 6, 41). 2. To be hidden, screened; மறைதல். வியன்மலை மூழ்கிச் சுடர்கான மாறிய செவ்வி நோக்கி (சிறுபாண். 170). 3. To reach, enter; புகுதல். வான மூழ்கிச் சில்காற் றிசைக்கும (மதுரைக். 357). 4. To be thrust; அழுந்துதல். சுரையம்பு மூழ்க (கலித். 6). 5. To abide; to remain; தங்குதல். முனிமுதன் மூழ்கிய வெம்மை தீரநது (கலித். 16).

மூழ்த்தம் mūḻttam, n. See முகூர்த்தம். ஊழ்வினை துரப்பவோடி யொன்று மூழ்த்தத்தினுள்ளே (சீவக. 2763).

மூழ்த்து-தல் mūḻttu-, 5 v. tr. cf. முழுத்து-. 1. See மூழ்²-. 2. To plunge, immerse, weigh down; ஆழ்த்துதல்.

மூழக்கு mūḻakku, n. <மூ² + உழக்கு. Three uḻakku; மூன்று உழக்கு. (தொல். எழுத். 457, உரை.) குறசசிறுர் மூழக் குழக்குத் தினை தந்தார (தமிழ்நா. 29).

மூழட்டி mūḻaṭṭi, n. Pepper; மிளகு. (சங். அக.)

மூழல் mūḻal, n. <மூழ்³-. 1. Lid; மூடி. காணடிகைச் செபபு ஒன்று அடியும் மூழலும் உட்பட (S. I. I. ii, 5). 2. cf. முழல். Bonduc nut; கழற் காய். (திவா.)

மூழாக்கு mūḻākku, n. See மூழக்கு. (தொல். எழுத. 457, உரை.)

மூழி mūḻi, n. prob. மூழ்²-. [K. mūḷi.] 1. Ladle; அகப்பை. (திவா.) 2. A vessel for holding water. See கமண்டலு. மயிற்பீலியோடு மூழிநீர் கையிற்பற்றி (பெரியபு. திருஞான. 601). 3. A vessel used in sacrifices; யாகத்தில் உபயோகிக்கும் பாண்ட விசேடம். (சீவக. 2464, அரும்.) 4. Reservoir of water; tank; நீர்நிலை. (பிங.) 5 Churning stick; மத்து. (W.) 6. Boiled rice; சோறு. (சூடா.)

மூழிவாய் mūḻi-vāy, n. perh. மூழ்⁴+. Flower-basket; பூக்கூடை. மூழிவாய் முல்லைமாலை (சீவக. 833).

மூழை mūḻai, n. cf. மூழி. 1. Ladle; அகப்பை. மூழை சுவையுணரா தாங்கு (நாலடி, 321). 2. Boiled rice. See மூழி, 6. (சூடா.) 3. Churning stick; மத்து. (சது.) 4. Hollow place; குழிந்த இடம். குன்றை யமமூல மூழைவாய் வைத்து (கமப ரா. மருத்து. 116).

மூள்(ளு)-தல் mūḷ-, 2 v. intr. 1. To kindle, catch fire; நெருப்புப் பற்றுதல். 2. To be kindled, stirred up, as anger; சினங்கிளம்பு தல். 3. To enter upon with earnestness; ஊக் கத்துடன் முற்படுதல். முதலற முடிக்க மூண்டான் (கமபரா. மாயாசீ. 96).

மூளி mūḷi, n. prob. முளி-. 1. Defect of limb; deformity; உறுப்புக்குறை. சூர்ப்பணகையை மூளியாக்க (இராமநா. உயுத. 26). 2. One who is deformed or has defective limbs; உறுப்பறை. 3. That which has lost a part or piece, especially at the top; தலைப்பகுதியிற் பின்னப்பட்டிருப்பது. மூளிக்குடம். 4. That which is defective; குறை வுற்றது. அவன் வராமையால் அந்தக் காரியம் மூளியா யிருந்தது. 5. Person or thing devoid of the usual ornaments; வழக்கமாயுள்ள அணிகலனில் லாத-வன்-வள்-து. 6. Ugly woman, a term of abuse; அழகற்றவள்.

மூளிக்காது mūḷi-k-kātu, n. <மூளி+. 1. Woman's ear devoid of the usual ornaments; பெண்டிரின் ஆபரணம் பூணாத காது. 2. Ear with torn lobe; அறுபட்ட காது.

மூளிநாய் mūḷi-nāy, n. <id.+. Dog with clipped ears; காதறுபட்ட நாய். (W.)

மூளிமுக்காடு mūḷi-mukkāṭu, n. <id.+. Hood, covering for the head of a woman; மகளிர் தலையை மறைக்குந் துணி. (W.)

மூளியுதடு mūḷi-y-utaṭu, n. <id.+. Hare-lip; பிளந்த உதடு. (W.)

மூளியோடு mūḷi-y-ōṭu, n. <id.+. Chipped tile; சிதைந்த ஓடு. (W.)

மூளை mūḷai, n. perh. மூள்-. [M. mūḷa.] 1. Brain; மண்டையின் உள்ளீடு. மூளையார சிரத்து (திவ். பெரியதி. 4, 2, 8). 2. Marrow, medullary substance, one of catta-tātu, q. v.; சத்ததாதுக்க ளுள் ஒன்றான மச்சை. (சூடா.) 3. Intelligence, intellect; அறிவு. அவனுக்கு மூளையில்லை.

மூளைக்கொதிப்பு mūḷai-k-kotippu, n. <மூளை+. (M. L.) 1. Sunstroke; வெயிலால் தாக்கப்படுகை. 2. Rush of blood to the head; சிரசில் சென்று தாக்கும் மிகுதியான இரத்தவோட்டம். மிக்கபடிபபால் அவனுக்கு மூளைக்கொதிப்பு உணடாய விட்டது.

மூளைகெடு-தல் mūḷai-keṭu-, v. intr. <id. +. To be weak in brain power; அறிவு குறை தல்.

மூளைப்பிதுக்கம் mūḷai-p-pitukkam, n. <id.+. Protrusion of the brain, as from an accident; மூளை பிதுங்கிவிடுகை. (இங். வை.)

மூளையதிர்ச்சி mūḷai-y-atircci, n. <id.+. Concussion of the brain; தலையில் அடிபடுவதால் உண்டாம் மூளைக்கலக்கம். (இங். வை.)

மூளையமுக்கம் mūḷai-y-amukkam, n. <id.+. Compression of the brain, as from an accident; மூளை அழுந்திவிடுகை. (இங். வை.)

மூளையில்லாதவன் mūḷai-y-illātavaṉ, n. <id.+. Fool, as devoid of brains; மூடன். (C. G.)

மூளைவறண்டவன் mūḷai-varaṇṭavaṉ, n. <id.+. 1. Eccentric man; கோணற்புத்தியுள்ள வன். (W.) 2. See மூளையில்லாதவன். Loc.

மூற்றை mūṟṟai, n. <மூன்று. Three-fold; triple; மும்மடங்கு. நூற்றுப்பத்து நூவன்ற தோன் முகன் மூற்றைக்கையினன் (கந்தபு. கயமுகன. 2).

மூறுவா mūṟuvā, n. <mūrvā. Bowstring hemp. See பெருங்குரும்பை. (மலை.)

மூன்றாங்கட்டு mūṉṟāṅ-kaṭṭu, n. <மூன்று +ஆ⁶-+. 1. The third compartment of a house; வீட்டின் மூன்றும் கட்டடப்பகுதி. Colloq. 2.

Final or decisive opinion, as the third and last bandage to a broken limb; [ஒடிந்த உறுப்புக்கு இறுதியாக மூன்றாமுறை கட்டுங் கட்டுப்போலுள்ளது] முடிவான தீர்மானம். (W.)

மூன்றாங்கால் mūṉṟāṉ-kāl, *n.* <id.+id.+. 1. The first post of a marriage *pandal*, set up three days before the wedding, விவாகத்துக்கு மூன்றுநாள்முன்பு நடும் பந்தற்கால். (W.) 2. Consanguinity of the third degree; மூன்றாந் தலைமுறை உறவு. (W.) 3. The third male child of a person; மூன்றும் ஆண்குழந்தை. *Loc.*

மூன்றாங்கொம்பு mūṉṟāṉ-kompu, *n.* <id.+id.+. Seeds of paddy kept in water for two days, for sowing on the third day; மூன்றும் நாள் விதைப்பதற்காக அதற்கு முன் இரண்டு நாளும் நீரில் ஊறவைத்த நெல்விதை. *Tj.*

மூன்றாந்திருவந்தாதி mūṉṟāṉ-tiru-v-antāti, *n.* <id.+id.+. An *antāti* in *veṇpā* metre in Nālāyira-p-pirapantam by Pēyālvār; நாலாயிரப்பிரபந்தத்துள் பேயாழ்வார் வெண்பாவிற் பாடிய அந்தாதிநூல்.

மூன்றாநடவு mūṉṟā-naṭavu, *n.* <id.+id.+. Third transplantation of seedlings; மூன்றுமுறை பிடுங்கிநடும் நாற்று. *Loc.*

மூன்றாம்பாட்டன் mūṉṟām-pāṭṭaṉ, *n.* <id.+id.+. Grandfather's grandfather; பாட்டனுக்குப் பாட்டன். *Colloq.*

மூன்றாம்பேஸ்து mūṉṟām-pēstu, *n.* <id.+id.+. The third and last failure in a particular game of cards, as involving a heavy penalty; ஒருவகைச் சீட்டாட்டத்தில் பெருநஷ்டம் ஏற்படும் மூன்றாந்தோல்வி.

மூன்றாமுறைக்காய்ச்சல் mūṉṟā-muṟai-k-kāyccal, *n.* <id.+id.+. Malaria, tertian fever; ஒன்றுவிட்டொருநாள் வரும் சுரநோய். (M. L.)

மூன்றாவது mūṉṟāvatu, <id.+id. *n.* 1. That which is third; இரண்டாவதற்கு அடுத்துள்ளது. 2. Quicklime, as the third article used in chewing betel, the other two being betel and areca-nut; [வெற்றிலைபாக்குடன் சேர்த்துணணும் மூன்றாம பொருள்] சுண்ணும்பு. *Colloq.* — *adv.* Thirdly; இரண்டாவதுச்கு அடுத்ததாக. (W.)

மூன்று mūṉṟu, *n.* [T. *mūḍu*, K. *mūḍru*, M. *mūnnu*, Tu. *muji.*] Three; இரண்டுக்குமேல் அடுத்துள்ள எண். சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்று தலையிட்ட (தொல். எழுத். 1).

மூன்றுதண்டர் mūṉṟu-taṇṭar, *n.* <மூன்று +. Ascetics with trident-staff; திரிதண்ட சந்நியாசிகள். மூன்றுதண்ட ரொன்றினர் (திவ். திருச்சந். 52).

மூன்றுநூல் mūṉṟu-nūl, *n.* <id.+. The sacred thread, as having three strands, பூணூல். மூன்றுநூல கிடந்த தோணமுடி (கம்பரா. கிளை. 137).

மூன்றுமா mūṉṟu-mā, *n.* <id.+. The fraction $\frac{3}{20}$; ௩ என்று குறியுள்ளதும் இருபதில் மூன்றுகொண்டதுமான பின்னவெண்.

மூன்றுவீசம் mūṉṟu-vīcam, *n.* <id.+. The fraction $\frac{3}{16}$; ௩- என்று குறியுள்ளதும் பதினுறில் மூன்றுகொண்டதுமான பின்னவெண்.

மூனாயம் mūṉāyam, *n.* cf. *ūna* Fault; குற்றம். என்வார்த்தையில எப்போதும மூனாயமபிடிக்கிறான்.

மூஜபர் mūjapar, *n.* <Arab. *mutabar*. Respectability, position; மதிப்பு

மூஷாதுத்தம் mūṣātuttam, *n.* <*mūṣā-tuttha*. Blue vitriol. See துரிசு. (W.)

மூஷாம்பரம் mūṣāmparam, *n.* <U. *muṣāmbar*. Socotrine aloe. See கரியபோளம், 1. (இங். வை.)

மூஷிகம் mūṣikam, *n.* <*mūṣika*. 1. Rat; mouse; எலி. (W.) 2. Bandicoot. See பெருச்சாளி. *Loc.* 3. The region between Quilon and Cape Comorin; கொல்லத்துக்கும் குமரிக்கும் இடைப்பட்ட நாடு. (T. A. S. ii, 105.)

மூஷிகவாகனன் mūṣika-vākaṉaṉ, *n.* <id. +. Gaṇēśa, as riding the bandicoot; [பெருச்சாளியை வாகனமாக உடையவன்] விநாயகக்கடவுள்.

மெ

மெ me. The compound of ம் and எ.

மெக்கா mekkā, *n.* <Arab. *Makka*. A city in Arabia, being the chief place of pilgrimage for the Muhammadans, முகம்மதியர்க்கு முக்கிய க்ஷேத்திரமானதும் அரேபியாவிலுள்ளதுமான ஒரு நகரம்.

மெகனத்து mekaṉattu, *n.* <Arab. *mihnat*. Exertion, labour, toil; உழைப்பு. (C. G.)

மெச்சாதவர் meccātavar, *n.* <மெச்சு-+ஆ neg. (W.) 1. Welcome guests; நல்விருந்து. 2. Friends; சிநேகர்.

மெச்சு[1]-தல் meccu-, *5 v. tr.* [T. *metstsu*, K. *meccu*, M. *meccuga*, Tu. *meccuni.*] 1. To praise, extol; to flatter; புகழ்தல். அமரர்மெச்ச

மலாமல்கு பொழில் (தேவா. 543, 9). 2. To esteem; மதித்தல். (W.) 3. To admire greatly, wonder; வியத்தல். மெச்சுநது சஙகமிடததான் (திவ. பெரியாழ். 2, 1, 1).

மெச்சு[2] meccu, n. < மெச்சு-. Approbation, commendation; உவப்பு. (W.)

மெஞ்ஞலம் meññalam, n. Corr. of மெய்ந்நலம். (யாழ். அக.)

மெட்டி meṭṭi, n. [T. meṭṭe.] A kind of plain ring worn on the great toe or the next toe; கால்விரலணிவகை.

மெட்டு[1]-தல் meṭṭu-, 5 v. tr. cf. நெட்டு-. [K. meṭṭu.] To spurn or push with the foot; காலால் தாக்குதல். நிகளத்தை மெட்டி மெட்டிப பொடிபடுத்தி (பழனிபபிள்ளைத். 12).

மெட்டு[2] meṭṭu, n. 1. [T. meṭṭa, K. meṭṭu.] Mound; மேடு. (திவா.) 2. Section of earth left in the centre of an excavation as a measure of its depth; வெட்டும் பள்ளத்தின் நடுவில் வெட்டளவின் உயரத்தைக் காட்டவிடும் மண்திட்டு. Loc. 3. Bridge of a fiddle; பிடிலில் வைக்கும் மிதப்புக் கட்டை. 4. Wood or jungle which surrounds a village; ஊர்சூழ்காடு. (W.)

மெட்டு[3] meṭṭu, n. [T. meṭṭe, K. meṭṭu.] See மெட்டி. மெட்டினைப பததநி விட்டு (தனிபபா. 11, 29, 68).

மெட்டு[4] meṭṭu, n. 1. [T. meṭṭu.] Place where custom is paid, custom-house; ஆயத்துறை. (W.) 2. Obstacle; obstruction; தடை. உள்ளே வரவொட்டாமல மெட்டுவைததுவிட்டான். Tinn.

மெட்டு[5] meṭṭu, n. perh. மட்டு[1]. [T. metstsu.] 1. Honour; கௌரவம். மெட்டுக்கடக்க வெருட்டிடும் (விறலிவிடு. 860) 2. Fashion, style; இரீதி. Loc. 3. (Mus.) Tune of a song; rhythm; பாட்டின் இராகப்போக்கு. இது இந்துஸ்தானி மெட்டு.

மெட்டுக்காரன் meṭṭu-k-kāraṉ, n. < மெட்டு[4] +. Customs officer; one who collects customs; toll-gatherer; சுங்கம் வசூலிப்போன். (C. G.)

மெட்டுச்சேவகன் meṭṭu-c-cēvakaṉ, n. < id. +. 1. See மெட்டுக்காரன். (W.) 2. Peon of the revenue department; வரிவசூலிலாகாவிலுள்ள சேவகன். Loc.

மெத்த metta, adv. < மெத்து-. Much, abundantly, greatly; மிகவும். மெதத நேயவனே (தேவா. 758, 7).

மெத்தம்பாரை mettam-pārai, n. Sea-fish, yellowish red, attaining 16 in. in length, Caesia pinjalo; மஞ்சள் கலந்த சிவப்பு நிறமுடையதும் 16 அங்குலம்வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

மெத்தம்பிரியன் mettam-piriyaṉ, n. Sea-fish, crimson with orange tints, Lutjanus annularis, used as bait; சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்ததும் தூண்டிலிரையாக உபயோகப்படுவதுமான கடல்மீன்வகை.

மெத்தனவு mettaṉavu, n. < மெத்தெனல். [T. mettana.] 1. See மெத்தெனவு. 2. Light-heartedness; கவலையின்மை. மெத்தனவிற் றுயிலுங கால் (திருவாலவா. 27, 70).

மெத்து-தல் mettu-, 5 v. [T. K. mettu, M. mettuga.] intr. 1. To abound, increase; மிகுதல். மெத்துபேரொளியாய் (சேதுபு தோத 66). 2. To be filled; நிரம்புதல். மேவிய வடிவு மெததல் (திருவாலவா. 1, 5) — tr. 1. To fill; நிரப்புதல். மனககுறை மெத்தவுளளுபு (தணிகைபபு. வீராட். 35). 2. To pad, pack; to plaster; அப்புதல். இறைச்சி மெததி (சீவக. 1577).

மெத்துவாத்துவம் mettuvāttuvam, n. (Śaiva.) See மெத்துவாத்துவாதனம். மெதது வாததுவ மிடக்கால் வலக்கால் (தததுவப. 108).

மெத்துவாத்துவாதனம் mettuvāttu-vātaṉam, n. < மெததுவாத்துவம் +. (Śaiva.) A reclining posture with one arm supporting the head and the other arm stretched along the body, while both the legs are outstretched; இரண்டு காலும் நீட்டி ஒரு முழங்கையூன்றித் தலையையேந்தி ஒரு கையை முசிவற நீட்டிக் கிடக்கும் ஆசனவகை. (தததுவப. 108, உரை)

மெத்தெனல் metteṉal, n. < மெது. [K. mettane.] Expr. signifying (a) being smooth or soft; மென்மைக்குறிப்பு. மெதவென்ற பஞ்சசயனத்தின் மேலேறி (திவ். திருபபா. 19).: (b) being gentle; அமைதிக்குறிப்பு.: (c) being slow; காலத்தாழ்ச்சிக்குறிப்பு. மெதவென மாதைக்கொண்டு வருகுவல் (திருவாலவா. 62, 7).: (d) being dull; மந்தக்குறிப்பு. (ஈடு, 1, 10, 11.)

மெத்தெனவு metteṉavu, n. < மெதவெனல். 1. Mildness of disposition; even temper; gentleness; சாந்தகுணம். (W.) 2. Pliancy; வளைந்துகொடுக்குந் தன்மை.

மெத்தை[1] mettai, n. < மெத்தெனல். [T. M. metta, K. mette.] 1. Bed, cushion; படுக்கை. ஒரு பாம்பை மெததையாக விரிதது (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 7). 2. Quilt stuffed with cotton; பஞ்சணை. 3. Sleeping place; துயிலிடம். (திவா.) 4. Coat,

jacket; சட்டை. (பிங்.) 5. A hunting accessory carried on the shoulder; வேட்டையாடும்போது தோளிலிடும் சாதனம். வலத்தோளிலே இட்ட மெத்தையும் (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 170).

மெத்தை² mettai, n. [T. midde, M. metta.] See மெத்தைவீடு. (W.)

மெத்தை³ mettai, n. A plant; பூடுவகை. (சங். அக.)

மெத்தைப்பாய் mettai-p-pāy, n. <மெத்தை¹+. [M. mettapāyi.] 1. Double mat, the upper one being finer than the lower; கீழ்ப் பாயைக்காட்டிலும் நயமாகச் செய்த மேற்பாயை யுடைய இரட்டைப்பாய். Loc. 2. Mat for spreading on a mattress; மெத்தைமேல் விரிக்கும் பாய். (W.)

மெத்தைப்பாரை mettaippārai, n. See மெத்தம்பாரை. (J.)

மெத்தைவீடு mettai-vīṭu, n. <மெத்தை² +. (W.) 1. Storied house; மாடிவீடு. 2. Upper storey; மேனிலை மாடம். 3. Terraced house; மொட்டைமாடிவீடு.

மெது metu, n. <mṛdu. [K. medu.] 1. Softness; மிருது. 2. Gentleness; அமைதி. (W.) 3. Slowness; தாமதம். 4. Dullness; மந்தம். 5. Bluntness, as of an edge; கூர்மழுக்கம். (W.)

மெதுக்கு metukku, n. (W.) 1. [T. metuku.] Boiled rice; சோறு. 2. Pomelo. See பம்பளிமாசு. (W.)

மெதுகரம் metukaram, n. <மெது + அரம்¹. A kind of small, smooth file, used in fine workmanship; சன்ன அரம்.

மெதுகாணி metukāṇi, n. <id. + ஆணி¹. A polishing tool. See மெருகுவளை. (சங். அக.)

மெதுகு metuku, n. See மெருகு.

மெதுமெது-த்தல் metu-metu-, 11 v. intr. Redupl. of மெது. To be soft to the touch, as fruit; மிருதுவாயிருத்தல். (W.)

மெதுமெதுப்பு metumetuppu, n. <மெதுமெது-. Softness; having a soft surface; மெதுத்தன்மை. (W.)

மெந்தியம் mentiyam, n. <methikā. Fenugreek; வெந்தயம். Loc.

மெந்திரி mentiri, n. [M. mediyam.] Frame-work of a loft or ceiling; பரண்சட்டம். (J.)

மெய்¹ mey, n. [K. mey.] 1. Truth, reality; உண்மை. மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு (குறள், 354). 2. Soul; ஆன்மா. காட்டாகி நின்றுனைக் கண்ணறியா மெய்யென்ன (சி. போ. 6, 2, 4). 3. Consciousness; உணர்ச்சி. மெய்ம்மறந்துபட்ட (புறநா. 25). 4. Body, used euphemistically; உடம்பு. முயற்சி தன் மெய்வருத்தக் கூலிதரும் (குறள், 619). 5. Breast; மார்பு. முழுமெய் முறீஇ (சிலப். 5, 226). 6. (Gram.) Consonant; ஒற்றெழுத்து. பதினெணெழுத்து மெய்யென மொழிப (தொல். எழுத். 9).

மெய்²-த்தல் mey-, 11 v. intr. <மெய். To be true; உண்மையாதல். மெய்த்த திருவாளுவனார் (சோமேச. முகு. 41).

மெய்க்கலவை mey-k-kalavai, n. <id.+. Unguent for the body; மெய்யிற் பூசுங் கலவைச் சாந்து. தாளுக்கிய மெய்க்கலவைபோல (பரிபா. 7, 20).

மெய்க்கவசம் mey-k-kavacam, n. <id. +. Coat of mail, armour; உடலில் இடும் காப்புச்சட்டை. (W.)

மெய்க்காட்டு¹-தல் mey-k-kāṭṭu-, v. intr. <id.+. To mark one's presence; to attend personally; to appear; நேரில்வந்து தோற்றுதல். (அஷ்டாதச. பக். 62.)

மெய்க்காட்டு² meykkāṭṭu, n. <மெய்க் காட்டு-+. 1. Personal attendance; நேரில்வந்து தோற்றுகை. தேவர்களைச் சனியும் புதனும் மெய்க் காட்டுக்கொண்டு . . போருகிற இந்திரனும் (ஈடு, 3, 6, 4). 2. Parade, review of an army; சேனையைப் பார்வையிடுகை. மெய்க்காட்டிட்ட படலம். (திருவிளை.) 3. See மெய்க்காட்டுவேலை.

மெய்க்காட்டுவேலை meykkāṭṭu-vēlai, n. <மெய்க்காட்டு+. Work done under muster-roll, as different from work done under a contract; குத்தகைக்குவிடாமல் நேரில் நடத்தும் வேலை. இந்த வேலை மெய்க்காட்டில் நடக்கிறதா? அடங்கலில் நடக்கிறதா?

மெய்க்காடு mey-k-kāṭu, n. <id. See மெய்க்காட்டுவேலை. Loc.

மெய்க்காவல் mey-k-kāval, n. <மெய்+. See மெய்காவலன்.

மெய்க்கிளை mey-k-kiḷai, n. <id.+. Genuine sprout in jack-trees; கனிசொரிக்கும் பலா முளை. (J.)

மெய்க்கீர்த்தி mey-k-kīrtti, n. <id.+. 1. Fame; புகழ். Colloq. 2. A poem detailing the geneology and achievements of a king, with a prayer for his long life and his queen's and a mention of his proper name and regnal year; அரசனது புகழ் வரலாறுகளைக் கூறி, அவன் தேவியுடன் வாழ்க என்று வாழ்த்தி, அவன் இயற்பெயருடன் ஆட்சிவருடத்தைக் கூறும் பாடல்வகை. (பன்னிருபா. 311).

மெய்க்கீர்த்திமாலை meykkīrtti-mālai, *n.* < மெய்க்கீர்த்தி +. Panegyric poem about the great deeds of a king, one of 96 *pirapantam*, q.v.; 96 பிரபந்தங்களுள் ஒன்றும் அரசனது புகழ்களைக் கூறுவதுமாகிய நூல்வகை. (இலக். வி. 805.)

மெய்க்குற்றம் mey-k-kuṟṟam, *n.* < மெய் +. 1. Ill-mannered bodily action, of which there are five kinds, viz., *koṭṭāvi, neṭṭai, kuṟu-kuṟuppu, kūṉ-kiṭai, naṭṭuviḻal;* கொட்டாவி, நெட்டை, குறுகுறுப்பு, கூன்கிடை, நட்டுவிழல் என்பனவாகிய உடலில் உண்டாம் ஐந்துவகைக் குற்றங்கள். (பிங்.) 2 Permanent defect; நிலைநின்ற தோஷம். *என் செய்வினையா மெய்க்குற்ற நீக்கி* (திவ். இராமாநுச. 26).

மெய்க்கூத்து mey-k-kūttu, *n.* < id. +. (Nāṭya.) Dancing with gesticulation, of three kinds, viz., *tēci, vaṭuku, ciṅkaḷam:* தேசி, வடுகு, சிங்களம் என்ற முப்பாற்பகுதியை யுடைய அபிநயக் கூத்து. (சிலப். 3, 12, உரை.)

மெய்க்கொட்டை mey-k-koṭṭai, *n.* < id. +. See மெய்க்கிளை. (யாழ். அக.)

மெய்க்கொள்(ளு)-தல் mey-k-koḷ-, *v. tr.* < id. +. To believe to be true; மெய்யாகக் கொள்ளுதல். (W.)

மெய்க்கோள் meykkōḷ, *n.* < மெய்க் கொள்-. 1. Acceptance as truth; மெய்யாகக் கொள்ளுகை. 2. Earnest; அச்சாரம். *மெய்க் கோளாய் வாங்கினேன்.* (W.)

மெய்கண்டசந்தானம் meykaṇṭa-cantāṉam, *n.* < மெய்கண்டான் +. Followers of Meykaṇṭa-tēvar's philosophical teachings; மெய் கண்டதேவரது சித்தாந்தத்தைப் பின்பற்றுவோர். (அபி. சிந்.)

மெய்கண்டசாத்திரம் meykaṇṭa-cāttiram, *n.* < id. +. Canonical texts of the Śaiva Siddhānta philosophy, 14 in number, viz., *tiru-v-untiyār, tiru-k-kaḷiṟṟu-p-paṭiyār, civa-ñāṉa-pōtam, civañāṉa-cittiyār, irupā-v-irupaḵtu, uṇmai-viḷakkam, civa-p-pirakācam, tiru-v-aruṭpayaṉ, viṉā-veṇpā, pōṟṟi-p-paḵṟoṭai, koṭi-k-kavi, neñcu-viṭu-tūtu, uṇmai-neṟi-viḷakkam* or *tukaḷ-aṟu-pōtam, caṅkaṟpa-nirākaraṇam;* திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபஃது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம் அல்லது துகளறுபோதம், சங்கற்பநிராகரணம் என்ற சைவ சித்தாந்தத்தைக் கூறும் 14 சாத்திரங்கள்.

மெய்கண்டதேசிகன் meykaṇṭa-tēcikaṉ, *n.* < id. +. See மெய்கண்டதேவர். (சித். மரபு கண். 1.)

மெய்கண்டதேவர் meykaṇṭa-tēvar, *n.* < id. +. A Śaiva Ācārya, author of Civa-ñāṉa-pōtam, 13th C., the chief of *cantāṉa-kuravar*, q.v.; சந்தானகுரவருள் முதல்வரும் சிவஞானபோத ஆசிரியராய் 13-ஆம் நூற்றண்டில் விளங்கியவருமான சைவப்பெரியார்.

மெய்கண்டநூல் meykaṇṭa-nūl, *n.* < id. +. See மெய்கண்டசாத்திரம். (சித். மரபு கண். 1.)

மெய்கண்டான் meykaṇṭāṉ, *n.* See மெய்கண்டதேவர். *மெய்கண்டானூல்* (சி. சி. பாயி. 2)

மெய்காட்டு-தல் mey-kāṭṭu-, *v. intr.* < மெய் +. To exhibit one's strength; ஒருவன் தன் பலத்தைக் காட்டுதல். (W.)

மெய்காண்(ணு)-தல் mey-kāṇ-, *v. tr.* < id. +. To ascertain by investigating truly; உண்மையாக ஆராய்ந்தறிதல். *நீ மெய்கண்ட தீமை* (புறநா. 10).

மெய்காப்பாளன் mey-kāppāḷaṉ, *n.* < id. +. See மெய்காவலன். (W.)

மெய்காவல் mey-kāval, *n.* < id. +. 1. Guarding a person; ஒருவனைப் பாதுகாக்கை. *அபபூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக ஏவுதலின்* (சிலப. 6, 12, உரை). 2. Custody of person; imprisonment; சிறை.

மெய்காவலன் meykāvalaṉ, *n.* < மெய் காவல். Body-guard; பிறனுக்கு ஆபத்துநேராமற் காப்பவன்.

மெய்காவற்காரன் meykāvaṟ-kāraṉ, *n.* < id. + காரன்[1]. See மெய்காவலன். *Loc.*

மெய்கூறல் mey-kūṟal, *n.* < மெய் +. Speaking the truth, one of *mu-m-moḻi*, q.v.; மும்மொழியிலொன்றான உண்மைபேசுகை. (யாழ். அக.)

மெய்ச்சு-தல் meyccu-, 5 *v. tr.* < மெச்சு-. See மெச்சு-. *படிமெத்த மெய்ச்சு பாவலனே* (திருப போ. சந். சின்னகட். ஐங்கர. 6).

மெய்சிலிர்-த்தல் mey-cilir-, *v. intr.* < மெய் +. To horripilate; மயிர்க்குச்செறிதல். *மெய்சிலிராக் கைமோவா* (திவ். இயற். சிறிய. ம. 21).

மெய்ஞ்ஞானநிட்டை meyññāṉa-niṭṭai, *n.* < மெய்ஞ்ஞானம் +. Firm stand in the path of spiritual wisdom; மெய்ஞ்ஞானநெறியில் நிற்கை. (W.)

மெய்ஞ்ஞானம் mey-ñ-ñāṉam, *n.* < மெய் +. True knowledge, spiritual wisdom; உண்மை

யறிவு. இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினும் (நாலடி, 116).

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம் meyññāṉa-viḷakkam, n. < மெய்ஞ்ஞானம் +. A metaphysical poem. See பிரபோதசந்திரோதயம்.

மெய்ஞ்ஞானி mey-ñ-ñāṉi, n. < மெய் +. Person of true spiritual wisdom; தத்துவஞானி. (பு. வெ. 10, 4, உரை.)

மெய்டா meytā, n. Flowering murdah. See பூமருது, 1. (Nels.)

மெய்த்தகை mey-t-takai, n. < மெய் +. 1. Natural, unadorned beauty; புனையாத இயற்கை யழகு. மெய்த்தகை மாது (திருக்கோ. 231, கொளு). 2. True chastity; உண்மைக்கற்பு. (திருக்கோ. 231, கொளு, உரை.)

மெய்த்திடு-தல் meyttiṭu-, v. intr. < மெய் +. See மெய்-. மெய்த்திடும பலமுனக்கு (சி. சி. 2, 18).

மெய்த்திறம் mey-t-tiṟam, n. < மெய் +. Treatise expounding religious truths; மதவுண் மையை யுணர்த்தும் நூல். (மணி. 27, 106.)

மெய்தீண்டு-தல் mey-tīṇṭu-, v. tr. < id. +. 1. To touch affectionately, as the body of a child; to caress; அன்போடு ஒருவன் சரீரத்தைத் தோடுதல். மக்கள்மெய் தீண்ட லுடற்கின்பம் (குறள், 65). 2. To outrage a woman's modesty; ஒருத்தியின் கற்பைக் கெடுத்தல். *Colloq.*

மெய்தீய்-தல் mey-tīy-, v. intr. < id. + தீய்¹-. To prove false; சத்தியந் தவறுதல். உததம நம்பி விகாதம் பணணி நியாயமபோலே மெய்தீயநது (கோயிலொ. 96).

மெய்தொட்டுப்பயிறல் mey-toṭṭu-p-payiṟal, n. < id. + தொடு- +. (Akap.) Theme describing a lover touching the person of his beloved to ascertain her inclinations; தலைவியின் மனக்குறிப்பை யறிதற்பொருட்டுத் தலைவன் அவளைத் தொட்டுப்பழகுவதைக் கூறும் அகத்துறை. (தொல். பொ. 102.)

மெய்ந்நலம் mey-n-nalam, n. < id. +. 1. Beauty of person; உடம்பினழகு. 2. Strength; வலிமை. (சூடா.)

மெய்ந்நவை mey-n-navai, n. < id. +. See மெய்க்குற்றம். (பிங்.)

மெய்ந்நிலை mey-n-nilai, n. < id. +. 1. Reality; உண்மைத்தன்மை. 2. (Nāṭya.) A gesture with one hand in which the four fingers are spread out and the thumb is joined to the forefinger, one of *iṇaiyā-viṉai-k-kai*, q.v.; சிறு விரலும் அணிவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் ஒன்றன்மீது ஒன்றுபடாமல் விட்டுநிமிரச் சுட்டு விரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பதாகிய இணையா வினைக்கைவகை. (சிலப. 3, 18, உரை.)

மெய்ந்நிலைமயக்கம் mey-n-nilai-mayakkam, n. < id. + நிலை +. (Gram.) See மெய்ம் மயக்கம். (நன். 109, மயிலை.)

மெய்ந்நீர்மை mey-n-nīrmai, n. < id. +. 1. Truth; உண்மை. 2. Salvation, as the ultimate reality; மோக்ஷம். மெய்ந்நீர்மை மேனிற்பவர (திரிகடு. 35).

மெய்ந்நூல் mey-n-nūl, n. < id. +. Sacred writings, as teaching the truth, உண்மை யுணர்த் தும் நூல். பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூ லென்றென் றோதி (திவ். பெரியதி 2, 5, 2).

மெய்ந்நெறி mey-n-neṟi, n. < id. +. The true path, the path of virtue; உண்மைவழி. மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய விதிசயங் கண்டாமே (திருவாச. 26, 10).

மெய்நலம் mey-nalam, n < id. +. See மெய்ந்நலம், 2. (W.)

மெய்நூலன் mey-nūlaṉ, n. < id. +. Drōṇācārya; துரோணசாரியன். (W.)

மெய்ப்படாம் mey-p-paṭām, n. < id. +. Mantle, cloak, as covering the body; உடலை மூடும் போர்வை. (W.)

மெய்ப்படு-தல் mey-p-paṭu-, v. intr. < id. +. To be true; to prove correct; உண்மை யாதல். மெய்ப்பட வுணாவு தோன்றி (சீவக. 2726). 2. To be possessed, as by a deity or a spirit; ஆவேசிக்கப் பெறுதல். முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போல (புறநா. 259).

மெய்ப்பரிசம் mey-p-paricam, n. < id. +. Causes of sensation in the body, of eight kinds, viz., *ūṉṟal, kaṭṭal, kuttal, taṭaval, taṭṭal, tīṇṭal, paṟṟal, veṭṭal;* ஊன்றல், கட்டல், குத்தல், தடவல், தட்டல், தீண்டல், பற்றல், வெட்டல் என்ற எண் வகைப்பட்ட உடலுணர்ச்சிக் காரணங்கள். (பிங்.)

மெய்ப்பாட்டிசைக்குறி meyppāṭṭicai-k-kuṟi, n. < மெய்ப்பாடு +. Mark of exclamation; வியப்பைக்குறிக்கச் சொல்லின்பின் இடும் அடையா ளம். *Mod.*

மெய்ப்பாட்டியற்கை meyppāṭṭiyaṟkai, n. < id. +. The Jain Scriptures; சைனபரமாக மம். கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின் மெய்ப்பாட் டியற்கையின் விளங்கக் காணாய் (சிலப். 11, 154).

மெய்ப்பாடு mey-p-pāṭu, n. < மெய் + படு-. 1. Manifest physical expression of the emotions,

of eight kinds, viz., *nakai, aḻukai, iḷivaral, maruṭkai, accam, perumitam, vekuḷi, uvakai;* நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என எண்வகைப்பட்டதும் புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றன் வெளிப்படுவது மான உள்ள நிகழ்ச்சிகள். (தொல். பொ. 251.) 2. Praise; புகழ். (பிங.) 3. Nature, innate disposition; இயற்கைக்குணம். இடைச்சாதியின் மெய்ப் பாட்டாலே அடங்கக்கறக்க வல்ல சாமர்த்தியம் (திவ். திருப்பா. 11, வ்யா.).

மெய்ப்பி-த்தல் meyppi-, *11 v. tr.* Caus. of மெய்-. To prove, substantiate; நிரூபித்தல்.

மெய்ப்பிரம் meyppiram, *n.* cf. *abhra.* Cloud; மேகம். (பிங.)

மெய்ப்பு meyppu, *n.* <மெய்-. 1. Verification, proof; நிரூபணம். 2. Eulogy; புகழ்ச்சி. (சூடா.)

மெய்ப்பூச்சு mey-p-pūccu, *n.* <மெய்+. Fragrant paste, oil, etc., for smearing on the body; உடலின்மேற் பூசும் கலவைச்சாந்து முதலி யன. மெய்ப்பூச்சு செய்தருங் கொழுந் தூபதீபங்கள் (பெரியபு. திருக்குறிப்புத். 60).

மெய்ப்பை mey-p-pai, *n.* <id.+. Coat; cloak; சட்டை. மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற் றத்து (முல்லைப். 60).

மெய்ப்பொருணாயனார் mey-p-poru-ṇāyaṉār, *n.* <மெய்ப்பொருள்+. A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

மெய்ப்பொருள் mey-p-poruḷ, *n.* <மெய்+. 1 Truth, essence, reality; உண்மை. மெய்ப் பொருள் காண்ப தறிவு (குறள், 385). 2. True wealth; உண்மையான செல்வம். கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி (கொன்றைவே. 3). 3. God, as Reality; கடவுள். வேதமு முடிவு காணு மெய்ப்பொருள் (கம்பரா. விபீடணனடைக்கல. 113). 4. See மெய்ப்பொருணாயனார். (தேவா. 736, 1.)

மெய்ப்பொறி mey-p-poṟi, *n.* <id.+. 1. Mark or feature of the body; சரீரலக்ஷணம். விணைகத் திளையானன்ன மெய்ப்பொறி (சீவக. 1949). 2. Body; உடல். (W.)

மெய்ப்படுபருவம் mey-paṭu-paruvam, *n.* <id.+படு-+. Stages in the life of man, five in number, viz., *pālai, pālaṉ, kālai, iḷaiyōṉ, mutiyōṉ;* பாலை, பாலன், காளை, இளையோன், முதியோன் என்ற ஐவகை ஆண்மக்கட் பருவம். (பிங.)

மெய்புகுகருவி mey-puku-karuvi, *n.* <id. +புகு-+. Coat of armour; கவசம். புலியினது தோலாற் செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவி (புறநா. 13, உரை).

மெய்புதையரணம் mey-putai-y-araṇam, *n.* <id.+புதை-+. See மெய்புகுகருவி. பஃறோன் மெய்புதையரண மெண்ணாது (பதிற்றுப. 52, 6).

மெய்பெறு-தல் mey-peṟu-, *v. intr.* <id. +. To assume definite sound-values, as letters; எழுத்துக்கள் திருந்திய ஒலிவடிவு பெறுதல். மெய் பெறு மழலைச்சொல் (கலித். 81, 2).

மெய்ம்மயக்கம் mey-m-mayakkam, *n.* <id.+. (Gram.) Agreement between successive consonants, in words; சொற்களில் ஒற் றெழுத்து இயைந்துவருகை. (தொல். எழுத். 22, இளம் பூ.)

மெய்ம்மயக்கு mey-m-mayakku, *n.* <id. +. (Gram.) See மெய்ம்மயக்கம். (நன். 109.)

மெய்ம்மலம் mey-m-malam, *n.* <id.+. See மெய்மாசு, 1. (பிங.)

மெய்ம்மற-த்தல் mey-m-maṟa-, *v. intr.* <id.+. 1. To swoon, lose consciousness; அறிவு நீங்குதல். மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல் (புறநா. 25). 2. To forget oneself; தன்னை மறத் தல். கடவுளைத் தரிசித்து மெய்ம்மறந்து நின்றான்.

மெய்ம்மறதி meymmaṟati, *n.* <மெய்ம்ம மற-. 1. Swooning, losing consciousness; அறிவு நீங்குகை. (W.) 2. Self-forgetfulness; தன்னை மறக்கை. 3. Fit of anger; கோபவெறி. 3. Fit of insanity; வெறி.

மெய்ம்மறை mey-m-maṟai, *n.* <மெய்+ மறை-. See மெய்புகுகருவி. சான்றோர் மெய்ம்மறை (பதிற்றுப. 14, 12).

மெய்ம்மை meymmai, *n.* <id. 1. Truth, reality; உண்மை. மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயி னாக்கு (திருவாச. 9, 20). 2. Natural state; பட் டாங்கான இயல்பு. (தொல். எழுத். 156.) 3. (Phil.) Existence; சத்து. மெய்ம்மையொடு சித்தாகும் (வேதா. சூ. 31). 4. Signification; பொருண்மை. மெய்ம்மையானு மவ்விரண்டாகும் (தொல். சொல். 427).

மெய்ம்மையா-தல் meymmai-y-ā-, *v. intr.* <மெய்ம்மை+. 1. To prove true; உண்மை யாதல். 2. To remain without change; இயல் பாதல். மெய்ம்மையாதலு முறழத்தோன்றலும் (தொல். எழுத். 156).

மெய்ம்மொழி mey-m-moḻi, *n.* <மெய்+. 1. True word; true teaching; உண்மையான வாக்கு. 2. The Vēdas; வேதம். 3. Malediction or benediction, uttered by sages; முனிவரின் சாபா னுக்கிரக வார்த்தை.

மெய்மறதி mey-maṟati, *n.* <id.+. See மெய்ம்மறதி. (யாழ். அக.)

மெய்மாசு mey-mācu, n. <id.+. 1. Dirt in the body; உடலழுக்கு. (பிங்.) 2. Excreta; மலம். (W.)

மெய்மேலாதனம் mey-mēl-ātanam, n. <id.+மேல்+. (Yōga.) A posture in which the body is raised and supported by both the hands placed on the ground; இரண்டுகைகளையும் ஊன்றி உடலை உயர்த்தி நிறுத்தும் ஆசனவகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

மெய்மேனிற்றல் mey-mēniṟṟal, n. <id. +id.+நில்-. (Yōga.) See மெய்மேலாதனம். வீராசனம் மாமை மெய்மேனிற்றல் (தத்துவப. 109).

மெய்யவத்தை mey-y-avattai, n. <id.+. See மெய்க்குற்றம். (சூடா.)

மெய்யவற்குக்காட்டல்வினா mey-y-avaṟku-k-kāṭṭal-viṉā, n. <id.+அவன்+காட்டு-+. Question put to a person with a view to instructing him; பிறனை யறிவுறுத்தற்குக் கேட்கும் வினாவகை. (தொல். சொல். 13, சேனா.)

மெய்யன் meyyaṉ, n. <id. 1. One who has realised the truth; உண்மையுணர்ந்தவன். 2. True, honest, trustworthy, faithful person; உண்மையானவன். அவனுக்கும் மெய்யனல்லை (திவ். பெருமாள். 6, 3). 3. Sage; முனிவன். (பிங்.) 4. Brahmin; அந்தணன். (சூடா.) 5. One who speaks the truth; உண்மை பேசுவோன். (யாழ். அக.) 6. God, as the Embodiment of Truth; கடவுள். (யாழ். அக.) 7. Son; மகன். (யாழ். அக.)

மெய்யாப்பு mey-yāppu, n. <id.+யா-. Coat; cloak; சட்டை. (சங். அக.)

மெய்யீறு mey-y-īṟu, n. <id.+. (Gram.) Word ending in a consonant; மெய்யெழுத்தை இறுதியிலுடைய சொல். மெய்யீறெல்லாம் (தொல். எழுத். 105, இளம்பூ.).

மெய்யுணர்தல் mey-y-uṇartal, n. <id.+. See மெய்யுணர்வு. (குறள், அதி. 36.)

மெய்யுணர்வு mey-y-uṇarvu, n. <id.+. Knowledge of reality; தத்துவஞானம். (குறள், 352, உரை.)

மெய்யுதகம் mey-y-utakam, n. <id.+. See மெய்வழிநீர். (மூ. அ.)

மெய்யுரை mey-y-urai, n. <id.+. 1. Faithful commentary, as true to the text; நூற்குப்பொருத்தமான உரை. (இறை. 1, உரை, பக். 8.) 2. True word; உண்மையான மொழி. மெய்யுரை பைய விளம்பினன் (கம்பரா. பிணிவீ. 111).

மெய்யுவமம் mey-y-uvamam, n. <id.+. (Rhet.) Comparison based on form or shape; வடிவுபற்றி வரும் உவமை. (தொல். பொ. 276, உரை.)

மெய்யுறுபுணர்ச்சி mey-y-uṟu-puṇarcci, n. <id.+உறு-+. (Akap.) Copulation, embrace; சரீரத்தாற் கூடுங் கூட்டம். (தொல். பொ. 145, உரை.)

மெய்யுறை mey-y-uṟai, n. <id.+. See மெய்க்கவசம். (சூடா.)

மெய்யெழுத்து mey-y-eḻuttu, n. <id.+. (Gram.) Consonant, as the body to which the vowel gives life; [உயிரெழுத்திற்கு உடம்பாயிருப்பது] ஒற்றெழுத்து. (வீரசோ. சந்தி. 1, உரை.)

மெய்வசை mey-vacai, n. <id.+. (Rhet.) A poem holding up a person to ridicule; ஒருவனைப்பற்றி வசைதோன்றப்புகூறும் பாட்டுவகை. (இலக். வி. 753.)

மெய்வருக்கை mey-varukkai, n. <id.+ varga. The series of consonants; மெய்யெழுத்துக்களின் வரிசை. (W.)

மெய்வலி mey-vali, n <id.+. Physical, bodily strength; உடலின் பலம். நாயப்ப மெய்வலியினையுடைய மாக்கள (பெரும்பாண். 61, உரை).

மெய்வழிநீர் mey-vaḻi-nīr, n. <id.+ வழி-+. Urine; சிறுநீர். (யாழ். அக.)

மெய்வார்த்தை mey-vārttai, n. <id.+. See மெய்யுரை, 2. (சிலப். 30, 192, அரும்.)

மெய்வாழ்த்து mey-vāḻttu, n. <id.+. (Rhet.) A poem in praise of a person; ஒருவனை வாழ்த்திக்கூறும் பாட்டுவகை. (இலக். வி. 753.)

மெய்விடு-தல் mey-viṭu-, v. intr. <id.+. To die, as casting off one's body; இறத்தல். இரங்கி மெய்விடவும் (சிலப். 27, 97).

மெய்விரதன் mey-viratan, n. <id.+. (W.) 1. Yudhisṭhira; உதிட்டிரன். 2. Bhīṣma; வீடுமன்.

மெய்விவாகம் mey-vivākam, n. <id. +. 1. Marriage with the consent of parents; பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் செய்துகொள்ளும் மணம். (யாழ். அக.) 2. Marriage according to law; சட்டரீதியான மணம். (W.)

மெய்வேறு mey-vēṟu, adv. <id.+. Individually; தனித்தனியாய். மெய்வேறு ஆழாக்கு செய்யும் (S. I. I. iii, 232).

மெய்வை-த்தல் mey-vai-, v. intr. <id.+. See மெய்விடு-. வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும் (மணி. 6, 131).

மெரிபாகல் meripākal, n. Corr. of மிதிபாகல்.

மெருகங்கிழங்கு merukan-kiḻaṅku, *n.* <வெருகங்கிழங்கு. Long-rooted arum; வெருகங் கிழங்கு. (பதார்த்த. 405.)

மெருகரம் merukaram, *n.* <மெருகு¹ + அரம்¹. Smooth file; மெருகுவேலையில் உபயோகப் படும் அரவகை. (C. G.)

மெருகாணி merukāṇi, *n.* <id. + ஆணி¹. See மெருகுவளை.

மெருகிடு-தல் merukiṭu-, *v. intr. & tr.* <id. +. To polish, burnish; பளபளப்பு உண் டாகச் செய்தல். (W.)

மெருகு¹ meruku, *n.* [T. K. M. Tu. *merugu.*] Smoothness, glitter, lustre, polish; பளபளப்பு.

மெருகு² meruku, *n.* <வெருகு. Long-rooted arum; வெருகஞ்செடி.

மெருகுக்கல் meruku-k-kal, *n.* <மெருகு¹ +. Pumice stone, used in polishing; மெருகிட உதவுங் கல். (C. E. M.)

மெருகுச்சுண்ணாம்பு meruku-c-cuṇṇāmpu, *n.* <id. +. Fine chunam used in plastering, flooring, etc., as giving a polished surface; சுவர் முதலியவற்றிற் பூசும் சுண்ணாம்புச் சாந்து. (C. E. M.)

மெருகுத்தைலம் meruku-t-tailam, *n.* <id. +. See மெருகெண்ணெய். *Mod.*

மெருகுதேய்-த்தல் meruku-tēy-, *v. tr. & intr.* <id. +. See மெருகிடு-. (W.)

மெருகுபோடு-தல் meruku-pōṭu-, *v. tr. & intr.* <id. +. See மெருகிடு-. (W.)

மெருகுமண் meruku-maṇ, *n.* <id. +. A kind of earth used by goldsmiths in polishing; தட்டார் மெருகிடுதற்குதவும் மண்வகை.

மெருகுவளை meruku-vaḷai, *n.* <id. +. Polishing-pin, used by goldsmiths; மெருகிட வுதவும் தட்டார் கருவிவகை. *Loc.*

மெருகெண்ணெய் merukeṇṇey, *n.* <id. + எண்ணெய். 1. Varnish, oil used to give polish to cabinet work; மரச்சாமான் முதலிய வற்றிற்கிடும் மேற்பூச்சுத்தைலம். (W.) 2. Unguent for improving the complexion; மினுக் கெண்ணெய். (யாழ். அக.)

மெருகோடு merukōṭu, *n.* <id. + ஓடு. Glazed tile; மேற்புறத்தில் பளபளப்புள்ள ஓடு. (C. E. M.)

மெருவணை meruvaṇai, *n.* <Mhr. *meruvani.* [T. *meravaḍi*, K. *meruvani.*] 1. Ostentation, display; ஆடம்பரம். 2. Procession, as in a wedding; ஊர்வலம். *Loc.*

மெருள்¹(ளு)-தல் meruḷ-, *2 v. intr.* <மிரள்-. To fear; to shy; அச்சமடைதல்.

மெருள்² meruḷ, *n.* <மெருள்-. Fear; அச் சம். (நள. 101, மயிலை.)

மெருளி meruḷi, *n.* <id. Shy person or animal; பயங்கொள்ளி. *Loc.*

மெல்¹ mel, *adj.* Soft, tender; மிருதுவான. ஆம்பன் மெல்லடை கிழிய (அகநா. 56).

மெல்²(லு)-தல் mel-, *3 v. tr.* [K. *mellu.*] 1. To chew, as betel; to masticate, வாயாற் குதட்டுதல். மெல்லிலைப பணடியும (சீவக. 62). 2. To chide; கடித்தல். இரவும் பகலும் என்னை மென்று கொண்டிருக்கிறான்.

மெல்கு-தல் melku-, *5 v.* <மென்-மை. *intr.* 1. To become soft; மிருதுவாதல். காவின் மென் மைக்குத தக்கபடி தானும மெலகிற்றிலள (சிலப. 15, 138, அரும்.). 2. To be light; இலேசாதல். (W.) —*tr.* See மெல்-. மெலகிடு கவுள வல்குநிலை புகுதரும் (அகநா. 56).

மெல்கோல் mel-kōl, *n.* <மெல்- +. Stick for cleaning the teeth; பற்குச்சி. மெல்கோ றின்று (சீவக. 803). (சூடா.)

மெல்ல mella, *adv.* <மென்-மை. [T. *mellagā*, K. *mellane.*] Softly; slowly; gently; quietly; மெதுவாக. தானோக்கி மெல்ல நகும் (குறள், 1094).

மெல்லடை mel-l-aṭai, *n.* <மெல் +. A kind of soft cake; அப்பவருக்கம். (பிங்.)

மெல்லணை mel-l-aṇai, *n.* <id. +. 1. See மெத்தை. மெல்லணைமேல் முன்துயின்றாய் (திவ். பெருமாள். 9, 3). 2. Jacket; சட்டை. (சூடா.)

மெல்லம்புலம்பன் mellampulampaṉ, *n.* <மெல்லம்புலம்பு. Chief of a maritime tract; நெய்தனிலத்தலைவன். மெல்லம்புலமபன் பிரிந் தென (குறுந். 5). (பிங்.)

மெல்லம்புலம்பு mellam-pulampu, *n.* <மெல் + புலமபு. Maritime tract; நெய்தனிலம். (திருக்கோ. 379, உரை.)

மெல்லரி mel-l-ari, *n.* <id. + அரி². Rice of a superior quality; உயர்ந்த அரிசிவகை. உலை தந்த மெல்லரி (திருமந். 422).

மெல்லி melli, *n.* <id. See மெல்லியல், 2. மெல்லி நல்லா டோள்சேர (ஆத்திசூ.).

மெல்லிக்கை mellikkai, *n.* <மெலி-. Thinness; பருமனற்றது. (W.)

மெல்லிசரம் mellicaram, n. <மெல்லிசு + அரம்[1]. Sash file; நுட்பமாய் அராவ வுதவும் அரம். (C. E. M.)

மெல்லிசு mellicu, n. <மெல்லிது. See மெல்லிது. *Colloq.*

மெல்லிசுப்பிரம்பு mellicu-p-pirampu, n. <மெல்லிசு +. Rattan-palm, m. cl., *Calamus rotang*; மெல்லிதான பிரம்புவகை. (L.)

மெல்லிசை mel-l-icai, n. <மெல் +. Soft tone; மிருதுவான ஓசை.

மெல்லிசைவண்ணம் mellicai-vaṇṇam, n. <மெல்லிசை +. (Pros.) A rhythm effected by the frequent use of the nasals; மெல்லெழுத்து மிகுந்து வருஞ் சந்தம். (தொல். பொ. 529.)

மெல்லிது mellitu, n. <மென்-மை. [K. *mellitu*.] 1. That which is soft or fine; மென்மை வாய்ந்த பொருள். *மலரினு மெல்லிது காமம* (குறள், 1289). 2. Thinness, slenderness; ஒல்லி.

மெல்லியர் melliyar, n. <id. 1. The weak; வலிமையில்லாதவர். *தேவா மெல்லியா* (கம்ப ரா. யுத்த. மந்திரப 32). 2. The emaciated; உடல் மெலிந்தவர் (W.) 3. The poor; எளியர். *எச்சத் தின் மெல்லியராகி* (நாலடி, 299). 4. Low, mean persons; புல்லிய குணங்களையுடையவர். *மடவா மெல்லியர் செல்லினும்* (புறநா. 106). 5. Women, as of delicate build; பெண்டிர். (W.)

மெல்லியல் mel-l-iyal, n. <id. +. 1. Tender nature; மென்மையான இயல்பு. *மெல்லியற் குறுமகள்* (குறுந். 89). 2. Woman; பெண். *மெல்லிய லாக்கை முற்று நடுங்கினள்* (கம்பரா. மாயா சனக. 18). 3. Tender twig of a tree; இளங் கொம்பு. (சூடா.)

மெல்லியலாள் melliyalāḷ, n. <மெல்லியல். See மெல்லியல், 2. *மெல்லியலா ளொடுமொபாடி* (தேவா. 284, 8).

மெல்லியார்கூந்தல் melliyār-kūntal, n. <மெல்லி +. Seeta's thread. See அம்மையார் கூந்தல். (யாழ். அக.)

மெல்லிலை mel-l-ilai, n. <மெல் +. 1. Betel leaf; வெற்றிலை. *மெல்லிலைக் காவும்* (சீவக. 826). 2. Betel pepper, vine; வெற்றிலைக்கொடி. (சூடா.)

மெல்லினம் mel-l-iṉam, n. <மெல் +. (Gram.) The group of soft or nasal consonants, one of *mū-v-iṉam*, q.v.; மூவினத்துள் மெல் லோசையுடைய எழுத்துக்களின் வர்க்கம். (நன். 69.)

மெல்லெழுத்து mel-l-eḻuttu, n. <id. +. (Gram.) The six consonants, ṅ, ñ, ṇ, n, m, ṉ, classified as soft or nasal consonants, dist. fr. *val-l-eḻuttu* and *iṭai-y-eḻuttu*; மெல்லோசை யுடைய ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், என்ற எழுத்துக்கள். (தொல். எழுத். 20.)

மெல்லென mellena, *adv*. See மெல்ல.

மெல்லெனல் mel-l-eṉal, n. <மெல் +. Expr. signifying (a) being soft; மெத்தெனற் குறிப்பு. *மெலலென் சீறடி* (தொல். பொ. 146).: (b) being gentle in speech; குரல்தாழ்ந்து பேசற் குறிப்பு. *மெல்லெனக் கிளந்தனமாக* (பொருந. 122).: (c) being dull; மந்தக்குறிப்பு. (சூடா.)

மெல்லொற்று mel-l-oṟṟu, n. <id. +. (Gram.) See மெல்லெழுத்து. (தொல். எழுத். 414.)

மெல்வினை mel-viṉai, n. <id. +. (Śaiva.) *Cariyai* and *kiriyai*, the first two of the four paths to salvation, as easier; சரியை கிரியைகள். *எளிதானவற்றை மெல்வினையே யென்றது* (திருக்களிற் றுப். 17).

மெலி[1]-தல் meli-, 4 v. intr. 1 To be weak; வலிகுறைதல். 2. To become lean, thin; உடல் இளைத்தல். *ஆக்கையைப் போக்கப் பெறறு மெலிகின்ற என்னை* (திருவாச. 6, 10). (சூடா.) 3. To suffer; to languish; வருந்துதல். *அளாயினுள மெலிகிற்பாள* (காசிக. மகளிர். 8). 4. To perish; அழி தல். *மெலியு நமமுடன் மேல்வினை யானவே* (தேவா. 318, 10). 5. To become poor; to be reduced in circumstances; எளியராதல். (W.) 6. (Gram.) To be softened, as a hard consonant into the corresponding soft or nasal consonant; இன மொத்த மெல்லெழுத்தாக மாறுதல். *குழைத்த வென் பது குழைந்தவென மெலிந்து நின்றது* (புறநா. 21, உரை). 7. (Mus.) To be lowered in pitch; சுரத்திற் றாழ்தல். *யாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலிய* (சிலப். 3, 92).

மெலி[2]-த்தல் meli-, 11 v. tr. Caus. of மெலி[1]-. 1. To weaken; வலிகுறைத்தல். 2. To make thin, lean; உடல் மெலியச்செய்தல். 3. To cause suffering; வருத்துதல். 4. To destroy; அழித்தல். *கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரி* (சிலப். 6, 164). 5. (Gram.) To soften, as a hard consonant into the corresponding soft or nasal consonant; வல்லினவெழுத்தை இனமொத்த மெல் லினவெழுத்தாக மாற்றுதல். *மெலிக்கும் வழி மெலித் தலும்* (தொல். சொல். 403). 6. (Mus.) To lower the pitch; சுரத்தைத் தாழ்த்தல்.

மெலி[3] meli, n. <மெலி[1]-. (Gram.) See மெல் லெழுத்து. *மெலிமிகலுமாகும்* (நன். 215).

மெலிகோல் meli-kōl, n. <மெலி[2]- +. Rod of tyranny; tyranny; கொடுங்கோல். *மெலி கோல் செய்தேனாகுக* (புறநா. 71).

மெலித்தல் melittal, n. < id. (Gram.) Changing of a hard consonant into the corresponding soft or nasal consonant, one of nine *ceyyuḷ-vikāram*, q.v.; செய்யுள்விகாரம் ஒன்பதனுள் வல்லெழுத்து இனமெல்லெழுத்தாக மாறும் விகாரம். (நன். 155.)

மெலிந்தோன் melintōṉ, n. < மெலி¹-. (W.) 1. Person emaciated by disease; நோய் முதலியவற்றால் உடம்பு மெலிந்தவன். 2. See மெலியவன். 3. Destitute person; ஏழை.

மெலிப்பு melippu, n. < id. 1. See மெலித்தல். 2. See மெல்லெழுத்து. வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிபபொடு தோன்றலும் (தொல். எழுத். 157).

மெலியவன் meliyavaṉ, n. < id. Weak, powerless man; வலியற்றவன். மெலியவா பாலதேயோ வொழுக்கமும விழுபபந்தானும் (கம்பரா. வாலிவதை. 80).

மெலியார் meliyār, n. < id. Weak, powerless persons; பலவீனர். மெலியார்மேன் மேகபகை (குறள், 861).

மெலிவு melivu, n. < id. 1. Weakness, feebleness, languor; தளர்ச்சி. அணியிழை மெலிவின் (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 5). 2. Fatigue; களைப்பு. மெலிவு தீாதி (கமபரா. திருவடி. 5). 3. Pain, suffering; துன்பம். 4. Trouble, difficulty; கஷ்டம். எஙகளுக் குணடான மெலிவுகளுஞ் சொல்லி (Insc. Pudu. 799). 5. Defeat; தோல்வி. மெலிவென்பது முணாந்தேன் (கமபரா. முதற்போ. 181). 6. Tyranny; oppression; கொடுமை வலியவா மெலிவு செய்தால் (கம்பரா. வாலிவ. 80). 7. (Mus.) Low pitch; படுத்தலோசை. வலிவும் மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம் (சிலப். 3, 93).

மெலு melu, n. perh. id. Coin below the standard weight; எடைக்குறைவான நாணயம். (W.)

மெலுக்கு¹ melukku, n. < மெலுக்குவை. 1. Exquisiteness; tenderness; மென்மை. (W.) 2. Wakefulness; விழிப்பு. *Loc.*

மெலுக்கு² melukku, n. cf. மேலுக்கு. Pomp, ostentation; வெளியலங்காரம். (யாழ். அக.)

மெலுக்குவை melukkuvai, n. < T. *mela-kuva*. 1. See மெலுக்கு¹, 1. (W.) 2. See மெலுக்கு¹, 2. *Loc.*

மெழுக்கம் meḻukkam, n. < மெழுகு-. Ground or floor prepared by being smeared with cow-dung water; சாணியால் மெழுகிவைத்த இடம். மலரணி மெழுக்கமேறி (பட்டினப். 248).

மெழுக்கு meḻukku, n. < id. [M. *meḻukku.*] 1. Smearing with cow-dung water, as the floor; மெழுகுகை. புலாவதன் முன்னலகிட்டு மெழுக்குமிட்டு (தேவா. 727, 3). 2. Cow-dung; சாணம். திருவலகும திருமெழுக்கும் தோணடியுங்கொண்டு (பெரிய பு. திருநாவுக். 68). 3. Substance or solution used to smear any surface; மெழுகும் பொருள். வேரியின் மெழுக்காாநத மென்பூ நிலததுு (சீவக. 129). 4. See மெழுகு, 3, 4.

மெழுக்குச்சாத்து-தல் meḻukku-c-cāttu-, v. tr. < மெழுக்கு +. See மெழுகு-, 1. (W.)

மெழுக்குத்துணி meḻukku-t-tuṇi, n. < id. +. 1. Wax-cloth; cloth water-proofed with a layer of wax; நீர் ஊறாதிருப்பதற்காக மெழுகு பூசின துணி. (C. E. M.) 2. Oil-cloth, நனையாதிருப்பதற்காக மேற்பூச்சிட்ட துணி. *Mod.* 3. Tarpaulin; தார்த்தைலமிட்ட கூரைப்பாய். *Mod.*

மெழுக்கூட்டு-தல் meḻukkūṭṭu-, v. tr. < id. + ஊட்டு-. To smear, as with wax; to coat; மேற்பூச்சிடுதல். நிஷித்த திரவியத்தை உள்ளே வைத்து மெழுக்கூட்டினவோபாதி (ஈடு, 1, 2, 1, பாடபேதம).

மெழுகிடு-தல் meḻukiṭu-, v. tr. < மெழுகு + இடு-. (யாழ். அக.) 1. To wax, smear with wax, as a thread; நூலின்மேல் மெழுகு பூசுதல். 2. See மெழுகு¹-. 3. See மெழுகுகட்டு-.

மெழுகு¹-தல் meḻuku-, 5 v. tr. 1. To cleanse the floor with cow-dung water; தரையைச் சாணமிட்டுச் சுத்திசெய்தல். நின்றிருக் கோயிலூகேன் மெழுகேன் (திருவாச. 5, 14). 2. To smear, as the body with sandal paste; பூசுதல். முகிணமுலை மெழுகிய சாநதின் (கம்பரா. பிணிவீ. 53). 3. To gloss over; varnish; குற்றத்தை மறைத்துப் பூசிவிடுதல்.

மெழுகு² meḻuku, n. < மெழுகு-. [K. *maya-na.*] 1. Cow-dung; சாணம். தூய்யமெழுகுடன் (திருமங். 1720). 2. Smoothness; மிருது. (அழகாகல. 10.) 3. cf. *mākṣika*. Wax; beeswax; தேனடையின் சக்கை. (குறுந். 155). 4. Gum; பிசின். 5. Soft, waxy pill; mass; மாத்திரையுமாகாது லேகியமுமாகாது பிசுபிசுத்த தன்மையுடைய மருந்து.

மெழுகுக்களிம்பு meḻuku-k-kaḷimpu, n. < மெழுகு +. Medicinal ointment for itches, etc.; சிரங்கு முதலியவற்றிற்கிடும் களிம்புவகை. (M. L.)

மெழுகுகட்டிவார்-த்தல் meḻuku-kaṭṭi-vār-, v. tr. < id. +. To pour molten metal into a wax-mould and cast, as an image; மெழுகுக் கருவில் உலோகங்களை யுருக்கிவிட்டு விக்கிரகம் வார்த்தல். (W.)

மெழுகுகட்டு-தல் meḻuku-kaṭṭu-, v. intr. < id. +. To make a wax-mould for casting an image; விக்கிரகம் வார்க்க மெழுகினாற் கருக்கட்டுதல். (W.)

மெழுகுசாணை meḻuku-cāṇai, n. <id.+. 1. Touchstone cleaned with beeswax; மெழுகால் துடைத்த உரைகல். Loc. 2. Whetstone formed of black sand and wax; மெழுகுங் கருமணலுங் கலந்து செய்த சாணைக்கல். (W.)

மெழுகுசாத்து-தல் meḻuku-cāttu-, v. intr. <id.+. See மெழுகுகட்டு-. சிற்பாகளான மெழுகுசாத்தி (திருவாலவா. 45, 2).

மெழுகுசாரணை meḻuku-cāraṇai, n. A prostrate plant; பூடுவகை. (சங். அக.)

மெழுகுசீலை meḻuku-cīlai, n. <மெழுகு+. See மெழுக்குத்துணி.

மெழுகுசெய்-தல் meḻuku-cey-, v. tr. <id. +. To smooth, soften; மிருதுவாக்குதல். புரவி கருவிகொ ளிரிஞ்சிமிக மெழுகுசெயது (அழகாகல. 10).

மெழுகுசேர்வை meḻuku-cērvai, n. <id. +. See மெழுகுக்களிம்பு. (W.)

மெழுகுத்தட்டு meḻuku-t-taṭṭu, n. <id.+. See மெழுகுபாளம். (W.)

மெழுகுத்தண்டு meḻuku-t-taṇṭu, n. <id. +. See மெழுகுவத்தி. (யாழ். அக.)

மெழுகுத்திரி meḻuku-t-tiri, n. <id.+. See மெழுகுவத்தி. (W.)

மெழுகுத்துணி meḻuku-t-tuṇi, n. <id.+. See மெழுக்குத்துணி. (W.)

மெழுகுத்தைலம் meḻuku-t-tailam, n. <id.+. Medicinal oil prepared with wax and other ingredients; மெழுகு முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட தைலவகை.

மெழுகுதிரி meḻuku-tiri, n. <id.+. See மெழுகுவத்தி. (W.)

மெழுகுதுணி meḻuku-tuṇi, n. <id.+. See மெழுக்குத்துணி. (W.)

மெழுகுபதம் meḻuku-patam, n. <id.+. Thick consistency or viscosity, one of five *maruntеṇṇey-p-patam;* q.v.; மருந்தெண்ணெய்ப் பதம் ஐந்தனுள் காய்ச்சப்பட்ட மருந்தெல்லாம் சேர்ந்து மெழுகுபோல் திரண்டுவரும் பதம்.

மெழுகுபனையன் meḻuku-paṉaiyaṉ, n. prob. id.+. A kind of smallpox; வைசூரிவகை. (யாழ். அக.)

மெழுகுபாகல் meḻuku-pākal, n. prob. id. +. Bristly balsam-pear, climber, *Momordica dioica;* பாகல்வகை. (மூ. அ.)

மெழுகுபாளம் meḻuku-pāḷam, n. <id. +. Cake of wax, generally of a particular weight; குறித்த நிறையுள்ள மெழுகுத் தகடு. Loc.

மெழுகுபீர்க்கு meḻuku-pīrkku, n. <id. +. A kind of gourd; பீர்க்குவகை. (சங். அக.)

மெழுகுபூச்சு meḻuku-pūccu, n. <id.+. Mould or imprint taken with wax, as of images; விக்கிரக முதலியவற்றின்மேல் மெழுகு பூசியெடுக்கும் அச்சு. Loc.

மெழுகுபொம்மை meḻuku-pommai, n. <id.+. [K. *mēṇadubombe*] 1. Doll made of wax; மெழுகினாற் செய்த பதுமை. 2. Person easily fatigued; சிரமங்களைத் தாங்கமுடியாதவன்-ள். Colloq.

மெழுகுபோடு-தல் meḻuku-pōṭu-, v. intr. <id.+. To wax cabinet work, in polishing; மரவேலைக்குப் பளபளப்பேற்ற மெழுகைக் காய்ச்சிப் பூசுதல். (W.)

மெழுகுமண் meḻuku-maṇ, n. <id.+. Clay used in forming a mould over the figure of wax, in casting; கருக்கட்டும் பசைமண். (W.)

மெழுகுமுட்டம் meḻuku-muṭṭam, n. <id. +. See மெழுகுபாளம். Loc.

மெழுகுவத்தி meḻuku-vatti, n. <id.+. Wax candle, taper; விளக்காக உதவும்படி நடுவே திரியிட்டுச் செய்யப்பட்ட மெழுகுக்கோல். (W.)

மெழுகுவர்த்தி meḻuku-vartti, n. <id.+. See மெழுகுவத்தி. (W.)

மெழுகெண்ணெய் meḻukeṇṇey, n. <id.+. 1. Solution of wax and glue, used in polishing wood; மரச்சாமானுக்கு மெருகிட உதவும் மெழுகுசேர்த்த பூச்சுத்தைலம். Loc. 2. See மெழுகுத்தைலம். (தைலவ. தைல.)

மெழுகெழுது-தல் meḻukeḻutu-, v. intr. <id.+. To form designs with wax, in printing chintz; துணியில் அச்சடிக்க மெழுகால் உருவ மெழுதுதல். Loc.

மெள்ள meḷḷa, adv. <மெல்ல. See மெல்ல. மெள்ளவெழுந் தரியென்ற பேரரவம் (திவ். திருப்பா. 6).

மெள்ளென meḷḷeṉa, adv. See மெல்லென. மெள்ளெனவே மொய்க்கு நெய்க்குடந்தன்னை யெறும்பு (திருவாச. 6, 24).

மென்கண் meṉ-kaṇ, n. <மெல்+. Tenderness of heart, mercy; இரக்கம். மென்கண் பெருகி னறம்பெருகும் (நான்மணி. 92).

மென்கணம் meṉ-kaṇam, n. <id.+. (Gram.) See மெல்லினம். (நன். 158, உரை.)

மென்கால் meṉ-kāl, n. <id.+கால்³. Southern breeze; தென்றல். மென்கால் பூவளவிய தெய்த (கம்பரா. வனம்புகு. 2).

மென்கொடி meṉ-koṭi, n. <id.+. A species of creeper; கொடிவகை. (பிங்.)

மென்செய் meṉ-cey, n. <id.+. Wet land; நன்செய். புன்செய் மென்செயும் (S. I. I. v, 285).

மென்சொல் meṉ-col, n. <id.+. 1. Soft, pleasant word; இனியசொல். (நாமதீப. 668.) 2. Kind word; அன்பான வார்த்தை. (W.)

மென்பறை meṉ-paṟai, n.<id.+. Young bird; பறவைக்குஞ்சு. மென்பறை விளிகுரல (ஐங் குறு. 86).

மென்பால் meṉ-pāl, n. <id.+பால்². Agricultural tract; மருதநிலம். வளம் வீங்கிருக்கை . . . மென்பாலேறுழம (பதிற்றுப். 75, 8). (பிங்.)

மென்பிணி meṉ-piṇi, n. <id.+. Light sleep, nap; சிறுதுயில். மயக்கத்துப் பொழுதுகொண மரபின் மென்பிணி யவிழ (பதிற்றுப். 50, 21).

மென்புரட்டு meṉ-puraṭṭu, n. <id.+. Dealings in money obtained by simple loans and other temporary expedients; கைம்மாற்றிலே பணம் புரட்டுகை. (யாழ். அக.)

மென்புலம் meṉ-pulam, n. <id.+. 1. The agricultural tract; மருதநிலம். மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப பொருந (புறநா. 42). 2. The maritime tract; நெய்தனிலம். மென்புலக் கொண கன் (ஐங். 119).

மென்மெல meṉ-mela, adv. <id.+. Slowly, softly; மெல்ல. மென்மெல வியலி வீதி போந்து (பெருங். வத்தவ. 17, 99).

மென்மேல் meṉ-mēl, adv. <மேல்+. Further and further. See மேன்மேலும். Colloq.

மென்மை meṉmai, n. [T. melimi, K. melpu, M. melivu, Tu. meliyuni.] 1. Fineness, thinness; நுண்மை. 2. Tenderness, softness; மிருதுத்தன்மை. கயவென் கிளவி மென்மையு மாகும் (தொல். சொல. 322). 3. (Gram.) See மெல் லெழுத்து. மேவு மென்மை மூக்கு (நன். 75). 4. Lowness; inferiority; தாழ்வு. மென்சொலேனும் . . . இகழாா (கந்தபு. அவையட. 3). 5. Weakness, infirmity; வலியின்மை. மேவற்க மென்மை பகைவ ரகத்து (குறள், 877). 6. Gentleness; அமைதி. மெல்லிய நல்லாருண் மென்மை (நாலடி, 188).

மென்றொடர் meṉṟoṭar, n. <மெல்+. (Gram.) See மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம். வன் றொடா மென்றொடாாயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன் (தொல். எழுத். 406).

மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் meṉṟoṭai-k-kuṟṟiyalukaram, n. <மென்றொடா+. (Gram.) The final shortened 'u' in a word, preceded by a soft consonant; மெல்லொற்றைத் தொடர்ந்துவரும் குற்றியலுகரம். (நன். 94.)

மென்றொடர்மொழி meṉṟoṭar-moḻi, n. <id.+. (Gram.) See மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம். (தொல். எழுத். 415.)

மென்னகை meṉṉakai, n. <மெல்+நகை. Smile; புன்சிரிப்பு. கவாதலைச்சுலி மென்னகை விளைதது (உபதேசகா. சிவவிரத. 163).

மென்னடை meṉṉaṭai, n. <id.+நடை. 1. Gentle, graceful gait; மெதுவான நடை. மென் னடையன்னம பரந்து விளையாடும் (திவ். நாயச். 5, 5). 2. Swan; அன்னம். (பிங்.)

மென்னி meṉṉi, n. See மென்னை, 1. (W.)

மென்னிகட்டி meṉṉi-kaṭṭi, n. <மென்னி +கட்டு-. A cattle disease; கால்நடைநோய்வகை. (M. Cm. D. 248.)

மென்னிலை meṉṉilai, n. <மெல்+நிலை. (Nāṭya.) A kind of hand-pose; அபிநயக்கைவகை. (W.)

மென்னு-தல் meṉṉu-, 5 v. tr. To lift with a lever; நெம்புதல். Loc.

மென்னை meṉṉai, n. cf. மன்னை². 1. Throat; மிடறு. (W.) 2. Cheek; கதுப்பு. (யாழ். அக.)

மென்னைக்கட்டி meṉṉai-k-kaṭṭi, n. <மென்னை+. Loc. 1. Goitre; தொண்டைக்கட்டி. 2. Mumps. See மன்னைக்கட்டி.

மென்னைப்பிடிக்க meṉṉai-p-piṭikka, adv. <id.+. To the full, as in eating; முட்ட. Colloq.

மென்னையைப்பிடி-த்தல் meṉṉaiyai-p-piṭi-, v. tr. <id.+. 1. To throttle; கழுத்தை நெரித்தல். 2. To importunate; நிர்ப்பந்தித்து வேண்டுதல். Colloq.

மெனக்கெடு¹-தல் meṉakkeṭu-, v. intr. <வினை+கெடு-. 1. To waste time, labour, etc. See மினக்கெடு-. வீணகாரியத்தில் மெனக்கெடு கிறான். 2. To be wasted, as time, labour, etc.; வீணாதல். என் வேலையெல்லாம் மெனக்கெட்டது. 3. To act with a single purpose, as setting aside everything else; வேறு வேலைகளைவிட்டு ஒன்றிற் சிரத்தைகொள்ளுதல். அதை மெனக்கெட்டுச் செய்து முடித்தான்.

மெனக்கெடு²-த்தல் menakketu-, *v. tr.* Caus. of மெனக்கெடு¹-. See மெனக்கெடுத்து-. பொழுதையெல்லாம் மெனக்கெடுக்கிறான்.

மெனக்கெடுத்து-தல் meṉakkeṭuttu-, *v. tr.* Caus. of மெனக்கெடு¹-. To waste, as one's time or labour; பயனின்றிப் போகச்செய்தல். என் காலத்தை மெனக்கெடுத்திவிட்டாய.

மெஜண்டா mejaṇṭā, *n.* < E. *magenta* Fine-colour; நன்னிறம். மெஜண்டாபபொடி (பிரதாப. விலா.).

மே

மே¹ mē. The compound of ம் and ஏ.

மே² mē, *n.* Desire. See மேவு, 1. (W.)

மே³ mē, *n.* < மேல். Excellence; மேம்பாடு. மேதக மிகப்பொலிந்த . . . வயக்களிறு (மதுரைக. 14).

மேக்கடி-த்தல் mēkkaṭi-, *v.* < மேக்கு² + அடி-. *intr.* To drive in a wedge or stake; ஆப்பறைதல். (W.)—*tr.* To deceive; வஞ்சித்தல். (W.)

மேக்கு¹ mēkku, *n.* < மேல். [K. *mēku.*] 1. Height; high place; மேலிடம். மேக்கெழு பெருஞ்சினை (குறுந். 26). 2. Superiority; மேலான தன்மை. மேக்கு நீங்கிய வெள்ள வுவகையால (கமபரா. மீட்சி. 26). 3. West; மேற்கு. (பிங.)

மேக்கு² mēkku, *n.* < Persn. *mēkh.* 1. Wedge; ஆப்பு. (W.) 2. Wooden nail; wooden peg; மரவாணி. *Loc.*

மேகக்கட்டி mēka-k-kaṭṭi, *n.* < மேகம்² +. Boil resulting from impure blood; venereal eruption; இரத்தங்கெடுதலினாலுண்டாம் கட்டிவகை. *Loc.*

மேகக்கரப்பன் mēka-k-karappaṉ, *n.* < id. +. A skin disease characterized by the development of blebs or blisters on the body, *Pemphigus;* மேகநீராலுண்டாகும் கரப்பான்வகை. (M. L.)

மேகக்கருப்பக்கல் mēka-k-karuppa-k-kal, *n.* < *mēka* + கருபபம் +. See மேகக்கல். (யாழ். அக.)

மேகக்கல் mēka-k-kal, *n.* < id. +. Bezoar of the sheep; ஆட்டுரோசனை. (W.)

மேகக்காக்கையோன் mēka-k-kākkai-yōṉ, *n.* A mineral poison; சீர்பந்தபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மேகக்காங்கை mēka-k-kāṅkai, *n.* < மேகம்² +. 1. Gonorrhœa; வெட்டைநோய். (இங். வை.) 2. A disease in children; கணைச்சூடு. *Loc.*

மேகக்கிரந்தி mēka-k-kiranti, *n.* < id. +. Syphilis; பறங்கிப்புண். (M. L.)

மேகக்கிராணி mēka-k-kirāṇi, *n.* < id. +. A kind of diarrhœa, one of six *kirakaṇi*, q.v.; கிரகணி ஆறனுள் ஒன்று. (பைஷஜ.)

மேகக்குறிஞ்சி mēka-k-kuṟiñci, *n.* < மேகம்¹ +. cf. மேகரஞ்சி. (Mus.) A musical mode; ஓர் இராகம்.

மேகக்கூட்டம் mēka-k-kūṭṭam, *n.* < id. +. See மேகசஞ்சாரம்². (W.)

மேககர்ச்சனை mēka-karccaṉai, *n.* < id. +. Rumbling of clouds; thunder; மேகங்களினூடே உண்டாம் ஒலி. (W.)

மேககர்ச்சிதம் mēka-karccitam, *n.* < id. +. See மேககர்ச்சனை. (W.)

மேககாந்தி mēka-kānti, *n.* < மேகம்² + காந்து-. See மேகக்காங்கை, 1. (W.)

மேககாரகம் mēka-kārakam, *n.* < *mēha-kāraka*. See மேகக்காங்கை, 1. (W.)

மேககாலம் mēka-kālam, *n.* < *mēgha-kāla*. Rainy season; கார்காலம். (யாழ். அக.)

மேககுலாந்தகன் mēka-kulāntakaṉ, *n.* < *mēha* +. A compound medicine for venereal, urinary and other diseases; மேகரோகங்களைப் போக்குதற்குரிய ஒருவகைக் கூட்டுமருந்து. (பதார்த்த. 1214.)

மேககெற்சனம் mēka-keṟcaṉam, *n.* < *mēgha-garjana*. See மேககர்ச்சனை. (யாழ். அக.)

மேகச்சிரங்கு mēka-c-ciraṅku, *n.* < மேகம்² +. Erysipelas; துர்நீரால் தோன்றுஞ் சிரங்குவகை. (M. L.)

மேகச்சிலை mēka-c-cilai, *n.* prob. மேகம்¹ +. (யாழ். அக.) 1. Soap-stone; மாக்கல். 2. Kunkar stone; சுக்கான்கல்.

மேகச்சூடு mēka-c-cūṭu, *n.* < மேகம்² +. See மேகக்காங்கை, 1. (M. L.)

மேகசஞ்சாரம்¹ mēka-cañcāram, *n.* < *mēha* +. Spreading of venereal virus; மேகநோய் படருகை.

மேகசஞ்சாரம்² mēka-cañcāram, *n.* < *mēgha* +. Passage of rain-clouds; மழைமுகிற் கூட்டத்தின் சஞ்சரிப்பு.

மேகசடை mēka-caṭai, *n.* cf. மேசசை. Black realgar; கரிய மனோசிலை. (சங். அக.)

மேகசம் mēkacam, *n.* <*mēgha-ja.* Pearl; முத்து. (யாழ். அக.)

மேகசாரம் mēka-cāram, *n.* <*mēgha-sāra.* Camphor; கர்ப்பூரம். (சங். அக.)

மேகசாலம் mēka-cālam, *n.* <*mēgha-jāla.* 1. Range of clouds; மேகத்தொகுதி. (W.) 2. A gem; மணிவகை. (யாழ். அக.)

மேகசுரம் mēka-curam, *n.* perh. *mēha* + சுரம்[1]. Malaria; மலேச்சுரம். (M. L.)

மேகசூலை mēka-cūlai, *n.* <id. +. Formation of stiff joint, anchylosis; மேகநோயால் உடற்பொருத்தில் உண்டாம் விறைப்பு.

மேகசோரணம் mēka-cōranam, *n.* prob. *mēha* + *cōra.* A blue-coloured gem; ராஜாவர்த்தம். (யாழ். அக.)

மேகத்தின்விந்து mēkattin-vintu, *n.* prob. மேகம்[1] +. Earthworm; பூநாகம். (மூ. அ.)

மேகத்துவாரம் mēka-t-tuvāram, *n.* <*mēgha-dvāra.* Sky; ஆகாயம். (யாழ். அக.)

மேகத்தொனி mēka-t-toni, *n.* <மேகம்[1] +. See மேககர்ச்சனை. (W.)

மேகதனு mēka-tanu, *n.* <*mēgha* + *dhanus.* Rainbow; இந்திரவில். மேகதனு . . . நின்றதொக்குமே (இரகு. அயனெழுச்சி. 40).

மேகதாரி mēka-tāri, *n.* <id. Peacock feather; மயிலிறகு. (யாழ். அக.)

மேகதிமிரம் mēka-timiram, *n.* <id. +. A disease of the eye that clouds vision; பார்வையை மங்கச்செய்யும் கண்ணோய்வகை. (சீவரட்.)

மேகதீபம் mēka-tīpam, *n.* <*mēgha-dīpa.* Lightning; மின்னல். (யாழ். அக.)

மேகதேகம் mēka-tēkam, *n.* <*mēha* +. Body afflicted with venereal or urinary disease; மேகநோய்கொண்ட உடம்பு. (யாழ். அக.)

மேகநாதம் mēka-nātam, *n.* <*mēgha-nāda.* 1. See மேகத்தொனி. 2. A species of amaranth. See சிறுகீரை, 1. (சூடா.) 3 Palas tree. See பலாசம்[1], 4. (சங். அக.) 4. Mysore gamboge. See பச்சிலை, 2. (சங். அக.)

மேகநாதன்[1] mēkanātan, *n.* <*Mēgha-nāda.* 1. Indrajit. See இந்திரசித்து. அடல் மேகநாதன் புகுந் திலங்கை மேயநாள் (கம்பரா. திருவவ. 10). 2. Varuṇa; வருணன். (யாழ். அக.)

மேகநாதன்[2] mēka-nātan, *n.* perh. மேகம்[2] +. Sal-ammoniac. See நவச்சாரம். (சங். அக.)

மேகநீர் mēka-nīr, *n.* <id +. 1. See மேகக்காங்கை, 1. 2. Impure blood in the body; venereal virus; துர்நீர். (W.)

மேகநீர்ப்பாய்ச்சல் mēkanīr-p-pāyccal, *n.* <மேகநீர் +. See மேகக்காங்கை, 1.

மேகப்பச்சை mēka-p-paccai, *n* <மேகம்[1] +. A variety of greenstone; நாகப்பச்சை. (சங். அக.)

மேகப்படை mēka-p-paṭai, *n.* <மேகம்[2] +. Ringworm; தோல்மேலுண்டாம் சொறிவகை. (M. L.)

மேகப்பற்று mēka-p-paṟṟu, *n.* <id. +. Syphilitic psoriasis; ஒருவகை மேகவியாதி. (M. L.)

மேகப்புடை mēka-p-puṭai, *n.* <id. +. 1. Secondary syphilis; பறங்கிப்புண்வகை. (இங். வை.) 2. Numbness; திமிர்வாதம். (பைஷஜ.)

மேகப்புண் mēka-p-puṇ, *n.* <id. +. Syphilis, soft chancre; பறங்கிப்புண். (இங். வை.)

மேகப்புள் mēka-p-puḷ, *n.* <மேகம்[1] +. Lark; வானம்பாடி. மேகப்புள் வயிற்றிறந்த புட்போல் (சீவக. 2897). (பிங்.)

மேகப்புற்று mēka-p-puṟṟu, *n.* <மேகம்[2] +. A venereal eruption; மேகநோயா லுண்டாம் கட்டிவகை. (W.)

மேகபடலம்[1] mēka-paṭalam, *n.* <*mēgha* +. 1. See மேகசாலம். மேகபடலத்தால் நீல நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே (மதுரைக். 678, உரை). 2. See மேகதிமிரம். (W.)

மேகபடலம்[2] mēka-paṭalam, *n.* <*mēha* +. A spreading venereal sore; மேகநோயாற் படரும் புண்வகை. (W.)

மேகபதம் mēka-patam, *n.* <*mēgha-patha.* See மேகமண்டலம். மேகபதத்துக்கு மேலுள்ள தேவர்கள் (தக்கயாகப. 510, உரை).

மேகபந்தி mēka-panti, *n.* <*mēgha-paṅkti.* Mass of clouds; முகிற்கூட்டம். (W.)

மேகபுட்பம் mēka-putpam, *n.* See மேகபுஷ்பம். (சங். அக.)

மேகபுஷ்பம் mēka-puṣpam, *n.* <*mēgha-puṣpa.* 1. Water; நீர். (W.) 2. Rain; மழை.

மேகம்[1] mēkam, *n.* <*mēgha.* 1. Cloud; முகில். நன்னிற மேக நின்றது போல (சிலப். 11, 46). 2. The seven celestial clouds. See சத்தமேகம். (பிங்.) 3. Water; நீர். (பிங்.) 4. The Indian cuckoo; குயில். (யாழ். அக.) 5. Straight sedge. See முத்தக்காசு. (சங். அக.)

மேகம்² mēkam, *n.* <*mēha.* 1. Venereal or urinary disease; disease due to impure blood; துர்நீர் துர்நடத்தை மூத்திரக்சோஸாறு என்ற வற்றல் உண்டாம் நோய். 2. A urinary disease, *Leucorrhoea;* வெள்ளைநோய். (W.) 3. Chebulic myrobalan. See கடுக்காய், 2. (மலை.)

மேகமண்டலம் mēka-manṭalam, *n.* <*mēgha*+. The region of the clouds, cloud-lands; மேகம் சஞ்சரிக்கும் ஆகாயவெளி.

மேகமந்தாரம் mēka-mantāram, *n.* prob. id.+. A medicinal stone; மந்தாரச்சிலை. (யாழ். அக.)

மேகமாலை mēka-mālai, *n.* <id.+. See மேகபந்தி. *மேகமாலை வெங்கோடைமாரிபோல வாளி கூட* (கம்பரா. மூலபல. 84)

மேகமுழக்கம் mēka-muḻakkam, *n.* <மேகம்¹+. See மேகத்தொனி. (W.)

மேகமூட்டம் mēka-mūṭṭam, *n.* <id.+ Overspreading of the clouds; மேகம் பரந்து நிற்கை.

மேகமூர்ந்தோன் mēkam-ūrntōṉ, *n.* <id.+. Indra; இந்திரன். (நாமதீப. 60.)

மேகமூலி mēka-mūli, *n.* prob. id.+. Creeping aumanac. See நீர்ப்பனை. (சங். அக.)

மேகர் mēkar, *n.* prob. id. 1. Water-sprinklers; those who water the roads, as for a king's progress; செல்லும் வழிகளில் நீர்தெளிப் போர். *ராஜா போம்போது முன்னே மேகா நீர விடுமா போலே* (ஈடு, 10, 1, 1). 2. Those who clear the way, as for a king; செல்லும் வழிகளைச் சீர்ப் படுத்துவோர். (ஈடு, 10, 1, 1, ஜீ.)

மேகரஞ்சி mēkarañci, *n.* cf. *மேகக்குறிஞ்சி.* (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (W.)

மேகரணம் mēka-raṇam, *n.* <*mēha*+. 1. See மேகப்புண். 2. Leprosy; குட்டம். (M. L.)

மேகராகக்குறிஞ்சி mēka-rāka-k-kuṟiñci, *n.* <*mēgha*+. (Mus.) A secondary melody-type of *kuṟiñci* class; குறிஞ்சியாழ்த்திறத் தொன்று. (பிங்.)

மேகராகம் mēka-rākam, *n.* <id.+. (Mus.) A secondary melody-type of the *pālai* class; பாலையாழ்த்திறவகை. (பிங்.)

மேகராசி mēka-rāci, *n.* <*mēgha-rajī.* See மேகபந்தி. *மேகராசி பொழிய* (தக்கயாகப். 643).

மேகராடி mēkarāṭi, *n.* cf. *மேகாரடி.* False peacock's foot tree. See மயிலடிக்குருந்து. (சங். அக.)

மேகரோகம் mēka-rōkam, *n.* <*mēha*+. See மேகம்², 1, 2. (இங். வை.)

மேகரோகி mēka-rōki, *n.* <*mēha-rōgin.* Person afflicted with venereal disease; மேக ரோகத்தால் வருந்துபவ-ன்-ள்.

மேகலாபதம் mēkalāpatam, *n.* <*mēkhalā-pada.* Waist; இடை. (யாழ். அக.)

மேகலாபாரம் mēkalāpāram, *n.* <*mēkhalā+bhāra.* See மேகலை. (யாழ். அக.)

மேகலை mēkalai, *n.* <*mēkhalā.* 1. Waist-cord; அரைஞாண். *அரைசெய மேகலையான்* (தேவா. 281, 9). 2. A waist-cord of moonja grass in three strands, used by a *piramacāri;* பிரமசாரி தன் இடையிலணிவதற்கு உரிய முஞ்சிப்புல்லினால் முப் புரிக்கயிறு. *முஞ்சியெனும் புன்மூன்று புரியினாறு கயிறு . . . மேகலை* (திருவானைக். கோசசெங். 116). 3. A jewelled girdle of 7 or 8 strands; மாதர் இடையிலணியும் ஏழு அல்லது எட்டுக்கோவையுள்ள அணிவகை. *மின்னுமேகலையுந தோடும் கொடுத்தது* (சீவக. 2662). (சிலப். 4, 30, உரை.) (திவா.) 4. Cloth; ஆடை. (அக. நி.) 5. Saree; புடைவை. (W.) 6. Ornamental moulding, as on the outside of the *vimāṉam* of a temple; கோயில் விமானத்தின் வெளிப்புறத்திற் செய்யப்பட்ட எழுதகவேலை. 7. (Arch.) Cincture; girdle; தூண் முதலியவற்றைச் சுற்றி யமைக்கும் வளையம். 8. Lines drawn round the sacrificial pit or the receptacle in which the sacrificial fire is deposited; ஓமகுண்டத்தைச் சுற்றி யிடுங் கோலம். *வேதியுங் குண்டமும் மேகலையொடு . . . கண்டு* (திருவிளை. திருமணப். 67). 9. The sloping sides of a mountain; மலைச்சாரல். (W.) 10. A row or ridge of peaks on Mount Mēru; மேருகிரியின் சிகரத்தொடர். (W.) 11. Auspicious curl of hair just above a horse's navel; குதிரை யின் கொப்பூழுக்கு மேலே காணப்படும் நற்சுழி. (அசுவசா. 20.)

மேகவண்ணக்குறிஞ்சி mēkavaṇṇa-k-kuṟiñci, *n.* <*mēgha-varṇa*+. Western Ghats blue nail dye, m. sh., *Barleria montana;* மேகவண்ணப்பூவுள்ள செடிவகை. (யாழ். அக.)

மேகவண்ணப்பூவுளமருதோன்றி mēkavaṇṇa-p-pū-v-uḷa-marutōṉṟi, *n.* <id.+. See மேகவண்ணக்குறிஞ்சி. (L.)

மேகவண்ணன் mēkavaṇṇaṉ, *n.* <*mēgha-varṇa.* Viṣṇu, dark in colour like a rain-cloud; [மேகம்போன்ற கருநிறமுள்ளவன்] திருமால். *வண்ண மருள்கொளணி மேகவண்ணா* (திவ். திருவாய். 6, 10, 3).

மேகவண்ணிக்குறிஞ்சி mēkavaṇṇi-k-kuṟiñci, *n.* See மேகவண்ணக்குறிஞ்சி. (L.)

மேகவத்துமம் mēkavattumam, *n.* perh. *mēgha-vartman.* 1. See மேகத்துவாரம். 2. Atom; பரமாணு. (யாழ். அக.)

மேகவர்ணப்புடைவை mēkavarṇa-p-puṭaivai, *n.* <மேகவர்ணம்+. A shot saree; பலபடியாக நிறம் மாறும் புடைவைவகை.

மேகவர்ணம் mēkavarṇam, *n.* <*mēgha-varṇa.* 1. Sky-blue; கருநீலம். 2. Shifting or changing colour, as of shot silk; பலபடியாக மாறித்தோன்றும் நிறம். *Loc.*

மேகவர்ணனை mēkavarṇaṉai, *n.* See மேகவருணை. (சங். அக.)

மேகவருணை mēkavaruṇai, *n.* <*mēgha-varṇā.* Indigo; அவுரி. (யாழ். அக.)

மேகவாகனன் mēka-vākaṉaṉ, *n.* <*mēgha+vāhana.* 1. Indra, as riding on a cloud; இந்திரன். (பிங்.) 2. Šiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.) 3. Granite; கருங்கல். (யாழ். அக.)

மேகவாதசூலை mēka-vāta-cūlai, *n.* <*mēha*+. Syphilis; மேகநோய்வகை. (M. L.)

மேகவாதம் mēka-vātam, *n.* <id.+. Gout; gonorrhœal rheumatism; வாதநோய்வகை. (M. L.)

மேகவாய் mēkavāy, *n.* Curd; தயிர். (சங். அக.)

மேகவாயு mēka-vāyu, *n.* <*mēha*+. 1. Flatulency caused by venereal heat; மேகநோய் வெப்பத்தாலுண்டாம் வாயு. (W.) 2. See மேகவாதம். *Loc.*

மேகவிடுதூது mēka-viṭu-tūtu, *n.* <மேகம்[1] +விடு-+. A poem in which a lover is supposed to send a love-message by means of a cloud; காதலரிடம் மேகத்தைத் தூதுவிடுவதாகக் கூறும் பிரபந்தவகை. *திருநறையூர்நம்பி மேகவிடு தூது.*

மேகவித்திரதி mēka-vittirati, *n.* <*mēha* +. Carbuncle; பிளவைநோய். (பைஷஜ.)

மேகவிநாசம் mēka-vinācam, *n.*<*mēgha* +. Dispersing of clouds; மழைமேகம் கலைகை. (சீவக. 2833, உரை.)

மேகவியாதி mēka-viyāti, *n.* <*mēha*+. Syphilis, primary or secondary; துர்நீரால் உண்டாம் நோய்வகை. (M. L.)

மேகவிரஞ்சி mēkaviraññci, *n.* See மேகரஞ்சி. (பாரத. இராச. 56.)

மேகவிரணம் mēka-viraṇam, *n.* <*mēha* +. See மேகரணம். (M. L.)

மேகவிரிஞ்சி mēkaviriññci, *n.* See மேகரஞ்சி. (சங். அக.)

மேகவிருளி mēka-v-iruḷi, *n.* prob. மேகம்[1] +இருள்-. Insanity; பித்து. (சங். அக.)

மேகவூறல் mēka-v-ūṟal, *n.* <மேகம்[2]+. 1. Spread of bad humours in the body; துர்நீர் பரவுகை. (W.) 2. See மேகப்படை.

மேகவெட்டை mēka-veṭṭai, *n.* <id.+. See மேகக்காங்கை, 1. (M. L.)

மேகவெள்ளை mēka-veḷḷai, *n.* <id.+. See மேகக்காங்கை, 1. (M. L.)

மேகனம் mēkaṉam, *n.* <*mēhana.* Membrum virile; ஆண்குறி. (W.)

மேகாக்கினி mēkākkiṉi, *n.* <*mēghāgni.* Lightning; மின்னல். (யாழ். அக.)

மேகாகுந்தம் mēkākuntam, *n.* Quill-end of peacock's feather; மயிலிறகினடி. (சங். அக.)

மேகாதிபதி mēkātipati, *n.* <*mēgha*+*adhipati.* The planet that determines the rainfall in a particular year, one of *nava-nāyakar*, q.v.; நவநாயகருள் குறித்த வருஷத்து மழைக்குரிய கிரகம். (பஞ்.)

மேகாதிபன் mēkātipaṉ, *n.* <id.+*adhipa.* See மேகாதிபதி. (W.)

மேகாந்தகாரம் mēkāntakāram, *n.* <id. +. Cloudy darkness; மழைக்காலிருட்டு. (W.)

மேகாரடி mēkāraṭi, *n.* <மேகாரம்+அடி[3]. False peacock's foot tree. See மயிலடிக்குருந்து. (மலை.)

மேகாரம் mēkāram, *n.* cf. *mē-nāda.* Peacock; மயில். *உரகமதெடுத்தாடு மேகார மீதின் மிசை* (திருப்பு. 153).

மேகாரி mēkāri, *n.* 1. Hariali grass. See அறுகு. (நாமதீப. 325.) 2. Field-bean. See அவரை. (நாமதீப. 315.)

மேகாரித்தைலம் mēkāri-t-tailam, *n.* <*mēha*+*ari*+. A medicinal oil for venereal diseases; மேகநோய் தீர்க்கும் தைலம். (தைலவ. தைல.)

மேகானந்தி mēkāṉanti, *n.* <*mēghā-nandin.* Peacock; மயில். (W.)

மேகை mēkai, *n.* cf. மேதை[2]. Flesh; இறைச்சி. (சங். அக.)

மேங்கா mēṅkā, *n.* A kind of catamaran; கடலில் ஓடும் கட்டுமரவகை. *Loc.*

மேங்காவல் mēṅ-kāval, n. <மேல்+. 1. Superintendence; மேற்பார்வை. 2. See மேங் காவற்காரன். Loc.

மேங்காவற்காரன் mēṅkāvaṟ-kāraṉ, n. <மேங்காவல்+காரன்[1]. Supervising watchman of a country or district; நாட்டில் களவு முதலியன நேராமற் பாதுகாப்பவன். Loc.

மேசகம் mēcakam, n. <mēcaka. 1. Expanded plumage of a peacock; விரிந்த மயிற்றோகை. (பிங்.) 2. Mane of horse; குதிரை யின் பிடரிமயிர். (பிங்.) 3. Darkness; இருள். (சங். அக.) 4. Blackness; கருமை. (சங். அக.) 5. Smoke; புகை. (சங். அக.) 6. Cloud; முகில். (சங். அக.)

மேசகை mēcakai, n.<id. 1. See மேசகம், 3. (சங். அக.) 2. Black realgar; கரிய மனோசிலை. (மூ. அ.)

மேசை mēcai, n <Port. mesa <L. mensa. 1. Table; எழுதுகருவி முதலிய பொருள்களை வைப் பதற்குரியதும் கால்களால் தாங்கப்படும் பலகை யுடையதுமான சாமான்வகை. Mod. 2. Money staked at a card-game; சீட்டாட்டத்தில் வைக்கும் பந்தயப்பணம். Colloq.

மேசைக்கத்தி mēcai-k-katti, n. <மேசை +. Table-knife; கத்திவகை. Mod.

மேசைக்காரர் mēcai-k-kārar, n. A subdivision of Paravas; பரவர்வகையினர். (G. Tn. D. I, 123.)

மேசைத்துப்பட்டி mēcai-t-tuppaṭṭi, n. <மேசை+. See மேசைவிரிப்பு. (W.)

மேசைவிரிப்பு mēcai-virippu, n. <id. +. Table-cloth; மேசையின்மேல் விரிக்குந் துணி. Mod.

மேட்டாங்காடு mēṭṭāṅ-kāṭu, n. <மேடு+ காடு. Elevated land fit only for dry cultivation; புஞ்சைச் சாகுபடிக்குரிய மேட்டுப்பாங்கான நிலம்.

மேட்டி[1] mēṭṭi, n. [T. mēṭi.] 1. See மேட்டிமை, 1. மேட்டி பேசுவாய் (குருகூர்ப். 91). 2. See மேட்டிமை, 3. மேட்டி குலேந்தது (திருப்பு. 1111). 3. Chief, head; தலைவன். (W.) 4. Land granted free of tax to the headman of a village; கிராமத் தலைவனுக்கு விடப்பட்ட மானியம். (R. T.)

மேட்டி[2] mēṭṭi, n. Stake. See மேதி[3], 1. (R. T.)

மேட்டி[3] mēṭṭi, n. <E. mate. Assistant house-servant; waiting-boy; உதவி வேலைக்காரன். Mod.

மேட்டிமை mēṭṭimai, n. <மேட்டி[1]. 1. Haughtiness; அகந்தை. (W.) 2. Leadership; தலைமை. 3. Excellence; மேன்மை. (W.)

மேட்டிரம் mēṭṭiram, n. <mēḍhra. Membrum virile; ஆண்குறி. குறுகிச சிவந்த மேட் டிரமும் (திருவாலவா. 28, 67).

மேட்டுநாயக்கன் mēṭṭu-nāyakkaṉ, n. <மேட்டி[1]+. Headman of the Toṭṭiya caste; தொட்டியர் தலைவன். (E. T. vii, 185.)

மேட்டுநிலம் mēṭṭu-nilam, n. <மேடு+. High or elevated land; rising ground; உயர்வான பூமி. சிவந்த மேட்டுநிலத்து (புறநா. 120, உரை).

மேட்டுப்பாய்ச்சல் mēṭṭu-p-pāyccal, n. <id.+. 1. Elevated land, as difficult for irrigation; நீர் ஏறிப்பாயவேண்டியதான மேட்டுநிலம். 2. Irrigation of land at a high level; மேட்டில் நீரிறைத்துப் பாய்ச்சுகை. 3. Uphill work; சிரம மான வேலை. Colloq

மேட்டுமடை mēṭṭu-maṭai, n. <id.+. 1. Channel which irrigates lands on a higher level; high-level channel; மேட்டுநிலத்துப்பாயும் நீர்க்கால். 2. Sluice or opening that turns water on to a high-level channel; மேட்டுநிலத்துக் காலுக்கு நீர்பாய்ச்சு மடை. 3. See மேட்டுப்பாய்ச் சல், 1, 2. (R.) 4. One whom it is very difficult to persuade; எளிதில் இணங்காதவன்-ள். Loc. 5. See மேட்டுப்பாய்ச்சல், 3. மூடாகளுக்குப் படிப பென்பது மேட்டுமடை.

மேட்டுஜாகா mēṭṭu-jākā, n. <id.+. See மேட்டுநிலம். Loc.

மேடகம் mēṭakam, n. <mēdaka. See மேடம்[1], 1, 2. (W.)

மேடசிங்கி mēṭaciṅki, n. <mēṣa-śṛṅgī. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (மலை.)

மேடம்[1] mēṭam, n. <mēṣa. 1. Sheep, ram; ஆடு. (பிங்.) 2. Aries of the zodiac; ராசிமண்டலத்தின் முதற்பகுதி. (பிங்.) 3. The first solar month. See சித்திரை[1], 2. மேடமாமதி (கம்பரா. திருவவதா. 110).

மேடம்[2] mēṭam, n. cf. மேழம்[1]. Coat of armour; கவசம். (பிங்.)

மேடர் mēṭar, n. See மேடோவர். Loc.

மேடல் mēṭal, n. See மேடோவர். Loc.

மேடவிடவம் mēṭaviṭavam, n. <mēṣa-viṣuva. See மேடாயனம். (W.)

மேடவீதி mēṭa-vīti, n. <மேடம்[1]+ (Astron.) A section of the zodiac embracing

the signs Taurus, Gemini, Cancer and Leo; இடபம் மிதுனம் கடகம் சிங்கம் ஆகிய இராசிகள் சேர்ந்த சூரியவீதியின் பகுதி. (பரிபா. 11, 2, உரை.)

மேடன் mēṭaṉ, n. < மேடம்[1]. The planet Mars, as the lord of the sign Aries; [மேஷ ராசிக்கு உடையவன்] செவ்வாய். (நாமதீப. 98.)

மேடாதிபன் mēṭātipaṉ, n. < mēṣādhipa. Agni, as riding a ram; அக்கினிதேவன். (W.)

மேடாயனம் mēṭāyaṉam, n. < mēṣāyana. 1. (Astron.) Vernal equinox; மேடராசியில் சூரியன் புகுங்காலம். (W.) 2. (Astron.) See மேடவீதி.

மேடாயனமண்டலம் mēṭāyaṉa-maṇṭalam, n. < id. +. (Astron.) Equinoctial colure; சூரியவீதியை அயனாரம்பங்களில் இருபகுதியாக்கும் அயனமண்டலம். (W.)

மேடிக்கம்பு mēṭi-k-kampu, n. < mēthi +. Warp beam, roller on which the warp is wound in a loom; நெசவுகருவியின் உறுப்புவகை. *Loc.*

மேடியுப்பு mēṭiyuppu, n. Glass-gall; வளையலுப்பு. (அரு. அக.)

மேடு mēṭu, n. [T. meṭṭa, M. K. mēḍu.] 1. Height; உயரம். (பிங்.) 2. Eminence, little hill, hillock, ridge, rising ground; சிறுதிடர். (பிங்.) மேட்டிமைபபன (கம்பரா. நாட்டு. 27). 3. Greatness; பெருமை. (பிங்.) 4. cf. மோடு. Abdomen, belly; வயிறு. (பிங்.) 5. (Palmistry.) Mounts on palm of hand; உள்ளங்கையிலுள்ள மேட்டுப்பகுதிகள்.

மேடூகம் mēṭūkam, n. < மேடு. Wall; சுவர். (சது.)

மேடை mēṭai, n. [T. mēḍa.] 1. Platform, raised floor; தளமுயர்ந்த இடப்பகுதி. 2. Artificial mound; செய்குன்று. (W.) 3. cf. mēta. Storey; terraced house or palace; மாடி. விண்ணுற நிலவுதவழ் மேடை (தாயு. பைங்கிளி. 54).

மேடைச்சுவர் mēṭai-c-cuvar, n. < மேடை +. Basement wall; அடிச்சுவர். (C. E. M.)

மேடைவீடு mēṭai-vīṭu, n. < id. +. See மேடை, 3.

மேடோர் mēṭōr, n. See மேடோவர். *Loc.*

மேடோவர் mēṭōvar, n. < E. made over. Assignment of a promissory note or other document evidencing debt, to a third party; கடன்சீட்டைப் பிறனுக்கு மாற்றுகை. *Colloq.*

மேண்டம் mēṇṭam, n. < mēṇḍha. Ram; ஆடு. (பரி. அக.)

மேத்தியம் mēttiyam, n. < mēdhya. 1. Purification, purity, cleanliness; பரிசுத்தம். மேத்திய மாக்கும் புந்தியும் (சேதுபு. சாத். 2). 2. Cumin. See சீரகம்[1], 1. (தைலவ. தைல.)

மேத்தியாசம் mēttiyācam, n. prob. mēdhyā. Sweet flag; வசம்பு. (பரி. அக.)

மேத்திரம் mēttiram, n. prob. mēḍhra. Ram; ஆட்டுக்கடா. (சங். அக.)

மேதகம்[1] mētakam, n. < go-mēdaka. 1. Sardonyx. See கோமேதகம். (W.) 2. A mineral poison. See சாலாங்கபாஷாணம். (மூ. அ.)

மேதகம்[2] mētakam, n. See மேதகவு. (யாழ். அக.)

மேதகவு mētakavu, n. < மேதகு-. 1. Excellence, greatness; மேன்மை. 2. Value; மதிப்பு. மேதக வாக்கலும் (சீவக. 1922).

மேதகு-தல் mē-taku-, v. intr. < மே[3] +. To be eminent; மேன்மையாதல். மேதகு காலி னூக்கங் கண்டோன் (திருவாச. 3, 23).

மேதகை mētakai, n. < மேதகு-. Greatness, excellence, eminence; மேன்மை. விருத்த மேதகையவா (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப. 67).

மேதங்கரர் mētankarar, n. One of the Buddhas before Gautama; சாக்கியமுனிவருக்கு முன்றோன்றிய புத்தர்களுள் ஒருவர். (மணி. 30, 14, கீழ்க்குறிப்பு.)

மேதச்சி mētacci, n. A mineral poison; கற்பரிபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மேதசு mētacu, n. < mēdas. Fat; கொழுப்பு.

மேதம்[1] mētam, n. < mēdha. Sacrifice; யாகம். (பிங்.)

மேதம்[2] mētam, n. < mēda. Fat. See மேதசு. (யாழ். அக.)

மேதம்[3] mētam, n. < mētha. Murder; கொலை. (W.)

மேதர் mētar, n. See மேதரவர்.

மேதரம் mētaram, n. prob. mahī-dhara. Mountain; மலை. (பிங்.)

மேதரவர் mētaravar, n. [T. mēdara-vāḍu, K. mēdaru.] A class of people who do bamboo work; மூங்கில்வேலைசெய்து வாழுஞ் சாதியார். (W.)

மேதவர் mētavar, n. See மேதரவர். (அபி. சிந்.)

மேதன் mētaṉ, n. < mēdhā. See மேதாவி. மேதா விளையோய் (கம்பரா. பிராட்டிகளங். 18).

மேதாமனு mētāmaṉu, n. A mantra invoking Dakṣiṇāmūrti; தட்சிணாமூர்த்தியை உபாசிக்கும் மந்திரங்களு ளொன்று. மேதாமனு வெழுத திருபது மிரணடும (திருவிளை. வேத. 15).

மேதாவர் mētāvar, n. Corr. of மேதாவர். (யாழ். அக.)

மேதாவி mētāvi, n. < mēdhāvin. Person of supreme intelligence; புத்திமான். மேதாவிகட் கெல்லா மேலாய (கம்பரா. இரணிய. 176).

மேதாவினி mētāviṉi, n. prob. id. Bush myna. See நாகணவாய்ப்புள். (மூ. அ.)

மேதி[1] mēti, n. perh. mēdas. 1. Buffalo; எருமை. மேதி யனன கல்பிறங் கியவின் (மலைபடு. 111). 2. A buffalo-faced demon, slain by Durgā; எருமை முகங்கொண்டவனும் துர்க்காதேவி யாற் சங்கரிக்கப்பட்டவனுமான ஓர் அசுரன் (பிங.)

மேதி[2] mēti, n. < mēthī. Fenugreek; வெந்தயம். (தைலவ. தைல.)

மேதி[3] mēti, n. < mēthi. (யாழ். அக.) 1. Stake at the threshing-floor to which oxen are tied; களத்திற் போலியெருதுகளைக் கட்டுங்கட்டை. 2. Threshing-floor; நெற்களம்.

மேதிக்கவுனன் mētikkavuṉaṉ, n. A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை. (யாழ். அக.)

மேதிச்சென்னிமிதித்தோள் mēti-c-ceṉṉi-mitittōḷ, n. < மேதி[1] + சென்னி[1] +. Durgā; துர்க்கை. (W.)

மேதித்தலைமிசைநின்றாள் mēti-t-talai-micai-niṉṟāḷ, n. < id. + தலை + மிசை +. Durgā; துர்க்கை. (பிங.)

மேதியன் mētiyaṉ, n. See மேதியான். (W.)

மேதியான் mētiyāṉ, n. < மேதி[1]. Yama, as riding a buffalo; [எருமை யூர்பவன்] இயமன். சுருதிநாதன் மேதியான் முகநோக்கி (குற்று. தல. மந்தமா. 120).

மேதினி mētiṉi, n. < mēdinī. Earth; பூமி. மேதை படப்படா மேதினியானது (கம்பரா. அதிகாய. 75). (பிங.)

மேதினிபடைத்தோன் mētiṉi-paṭaittōṉ, n. < மேதினி +. 1. Brahmā, as the Creator of the earth; [பூமியைச் சிருட்டித்தவன்] பிரமன். 2. Viṣṇu, as Lord of the earth; [பூமிநாயகன்] திருமால். (சூடா.)

மேதை[1] mētai, n. < mēdhā. 1. Supreme intelligence, powerful intellect; பேரறிவு. 2. Greatness; மேன்மை. (சூடா.) 3. Person of supreme intelligence; பேரறிவாளி. (சிறுபஞ். 22.) 4. The planet Mercury; புதன். (பிங.) 5. cf. mēdhāvin. Intoxicating drink, கள். (சூடா.)

மேதை[2] mētai, n. < mēdas. 1. Fat; கொழுப்பு. மதமேதை படப்படா மேதினியானது (கம்பரா. அதிகாய. 75). 2. Flesh; இறைச்சி. (சூடா.) 3. Skin; தோல். (சூடா.) 4. Nerve; நரம்பு. (பிங.)

மேதை[3] mētai, n. cf. mēdā. Ceylon verbesina. See பொற்றலைக்கையாந்தகரை. (மலை.)

மேதை[4] mētai, n. perh. methi. A yogic centre in the body, one of cōṭaca-kalai, q.v.; உடலிலுள்ள யோகஸ்தானங்களாகிய சோடசகலையு ளொன்று. போக்குவரு மேதை கலை (தத்துவப். 135). (செந். ix, 248.)

மேதைமரியாதை mētaimariyātai, n. See மேரைமரியாதை. Loc.

மேதைமை mētaimai, n. < மேதை[1]. See மேதை[1], 1 ஆயுமேதைமை தெரிவு (விநாயகபு. 69, 59).

மேதையர் mētaiyar, n. < id. Learned men, poets; புலவர். (திவா.)

மேதோசம் mētōcam, n. < mēdō-ja. Bone; எலும்பு. (ம. வெ.)

மேந்தலை mēṉ-talai, n. < மேல் + தலை. 1 Eminence, excellence; மேன்மை. (W.) 2. Windward side of a vessel; கப்பலின் காற்றுத் தாக்கும் பக்கம். (W.) 3. Leader; தலைவன். Loc.

மேந்தானம் mēṉ-tāṉam, n. < id. + sthāna. Elevated place, height; உயர்ந்த இடம். (யாழ். அக.)

மேந்தி mēnti, n. < mēndhī. See மேதி[2]. (மூ. அ.)

மேந்திகை mēntikai, n. < mēndhikā. See மேதி[2]. (மூ. அ.)

மேந்திரி mēntiri, n. The frame-work of a loft or ceiling. See மேந்திரி. (W.)

மேந்தோல் mēṉ-tōl, n. < மேல் +. Superficial skin, epidermis; மீந்தோல். மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள வெள்ளௌள் (புறநா. 321, 2).

மேந்தோன்று-தல் mēṉ-tōṉṟu-, v. intr. < id. +. To become eminent, famous; மேம்பட்டு விளங்குதல். அரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி (பதிற்றுப். 89).

மேம்படு-தல் mēm-paṭu-, v. intr. <id.+. To rise high, as in status; to be pre-eminent; to be great, as in learning; சிறத்தல். நல்ல வையுண மேமபட்ட கல்வியும் (திரிகடு. 8).

மேம்படுநன் mēmpaṭunaṉ, n. <மேம் படு-. One who stands pre-eminent; மேம்பா டுற்றவன். போற்றிக் கேணமதி புகழ மேம்படுந (பொருந. 60).

மேம்பாடு mēmpāṭu, n. <id. Greatness, grandeur, dignity, pre-eminence; சிறப்பு. விரிநத மதிநிலவின் மேம்பாடுமே (இலக. வி. 659, உதா.).

மேம்பார்வை mēm-pārvai, n. <மேல்+. 1. Superintendence; வேலைகளைக் கண்காணிக்கை. 2. Superficial or cursory look; அழுத்தமில்லாத நோக்கு. *Colloq.*

மேம்பாலம் mēm-pālam, n. <id.+. See மேன்பாலம்.

மேம்புள்ளி mēm-puḷḷi, n. <id.+. See மேம்புள்ளிமதிப்பு.

மேம்புள்ளிமதிப்பு mēmpuḷḷi-matippu, n. <மேமபுளளி+. Estimate of the produce of fields just before harvest; அறுவடைக்குமுன் தானியவிளைவைப் புள்ளிமதிப்புச் செய்கை. *Tj.*

மேய்[1]-தல் mēy-, 4 v. cf. *mēp*. [T. K. *mēyu*, M. *mēyga*, Tu. *mecelu*.] tr. 1. To graze, feed, prey on, as beasts or birds; to gnaw, as white ants; விலங்கு முதலியன உணவுகோள் ளுதல். பெற்றம் . . . மேயநதற்று (குறள், 273). மேயுந குருகினஙகாள் (திவ். திருவாய். 6, 1, 1). 2. To drink; பருகுதல். கலஙகு தெணடிரை மேய்ந்து (சீவக. 32). 3. To spoil; கெடுத்தல். இநத வணடி மாட்டை மேய்ந்துவிடுமே. (W.) 4. To obtain and enjoy unlawfully; அபகரித்தனுபவித்தல். *Colloq.* 5. To dominate; to surpass; மேற்போதல். பேச சில் அவன் எல்லாரையும் மேய்ந்துவிடுவான — intr. 1. To roam; சஞ்சரித்தல். உடன்மேயுந கரு நாராய் (திவ். திருவாய். 6, 1, 2). 2. To lead a profligate life; விடனுய்த் திரிதல்.

மேய்[2]-த்தல் mēy-, 11 v. tr. Caus. of மேய்[1]-. 1. To graze; to feed; புல் முதலியவற்றை விலங்குகள் உண்ணச் செய்தல். பசு . . . மேய்ப பாரு மின்றி (திருமந. 2883). 2. To administer, as physic to horses; மருந்து முதலியன செலுத்துதல். மசாலை மேயக்கிறுன். (W.) 3. To govern; அடக்கியாளுதல். *Colloq.*

மேய்[3]-தல் mēy-, 4 v. tr. <வேய-. To cover fully; to thatch, as with leaves; to roof, as with tiles; கூரை முதலியன போடுதல். இறைச்சி மேய்ந்து தோல் படுதது (தேவா. 838, 4).

மேய்க்கி mēykki, n. <மேய்[2]-. One who tends cattle; shepherd; cowherd; ஆடுமாடு முதலி யன மேய்ப்பவன். எமதருமனும பகடு மேயககியாய்த தனியிருபப (தாயு. சிற்சுகோ. 10).

மேய்கானிலம் mēy-kāṉilam, n. <மேய்[1]- கால்[1]+நிலம. See மேய்ச்சற்றரை. (C.G.)

மேய்கோல் mēy-kōl, n. <மேய்[2]-+. Shepherd's crook or staff; இடையன் கோல். (W.)

மேய்ச்சல் mēyccal, n. <மேய்[1]-. 1. Grazing; மேய்கை. 2. Common pasturage; grazing ground; மேய்ச்சற்றரை. 3. Food; தீனி. 4. Profligacy; விடனுய்த் திரிகை. 5. Anything rendered useless, as land for cultivation; கேடுற் றது. இநதப புன்செய மேயசசலாய் விட்டது.

மேய்ச்சற்கறையான் mēyccaṟ-karaiyāṉ, n. <மேய்ச்சல+. Predatory termite, *Termes bellicosus;* கறையான்வகை. (W.)

மேய்ச்சற்றரை mēyccaṟṟarai, n. <id. +தரை. Pasture land; common pasturage; ஆடு மாடுகள் மேயுமிடம்.

மேய்ச்சற்றலம் mēyccaṟṟalam, n. <id.+ தலம். See மேய்ச்சற்றரை. (W.)

மேய்ப்பன் mēyppaṉ, n. <மேய்[2]-. 1. Herdsman, shepherd, grazier; இடையன். 2. Governor; அடக்கியாளுபவன். 3. Pastor; போத கன். நல்ல மேயபபனு யிரு. *Chr.*

மேய்ப்பு mēyppu, n. <id. [K. *mēvu*.] (W.) 1. Feeding, pasturing; மேய்க்கை. 2. Grazing ground; மேய்க்கைக்குரிய நிலம்.

மேய்மணி mēy-maṇi, n. <மேய்[1]-+. Gem believed to be ejected by a cobra to serve as a light in finding its prey; இரைதேடுவதற்கு வெளிச்சந் தந்துதவும்படி நாகம் உமிழ்வதாகக் கருதப்படும் இரத்தினம். நாம நல்லராக் கதிரபபட வுமிழ்நத மேய்மணி (அகநா. 72).

மேயம் mēyam, n. <*mēya*. 1. That which is capable of being estimated; அளவிடற் குரியது. 2. That which is cognisable or capable of being known; அறியத்தகுந்தது. (சங. அக.) 3. cf. *upamēya*. That which is compared; உவமேயம். இயலு மேயமு மானவியலனே (சிவதரு. கோபுர. 225).

மேயல் mēyal, n. <மேய்[1]-. 1. Grazing; மேய்கை. மானினப பெருஙகிளை மேய லாரும் (ஐங குறு. 217). 2. Pasture, herbage for cattle to eat; மேயும் புல் முதலியன. பதவு மேயலருநது மதவு நடை நல்லான் (அகநா. 14). 3. Grabbing; obtaining and enjoying unlawfully; அபகரித்தனு பவிக்கை. *Colloq.*

மேயவன் mēyavaṉ, n. See மேயான். மேய வன் றன்னொடு மெண்ணி (கம்பரா. இலங்கைகேள். 13).

மேயான் mēyāṉ, n. <மேவு-. Resident, dweller; உறைபவன். பெருந்துறையின் மேயானை (திருவாச. 8, 7).

மேர்வை mērvai, n. See மேரை, 5. Loc.

மேரக்காலி mērakkāli, n. Ghost; பேய் பிசாசு. (கரு. அக.)

மேரு mēru, n. <mēru. 1. The golden mountain round which the planets are said to revolve, believed to be the centre of the seven Dvīpas; சத்ததீவுகளின் மத்தியபாகத்திலுள்ளதும் கிரகங்கள் சுற்றிவருவதாகக் கருதப்படுவதுமான பொன்மலை. மாநிலத் திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேரு (சிலப. 28, 48). 2. Mountain; மலை. (யாழ். அக.) 3. Ornamental globular top, as of a car; தேர் முதலியவற்றின் சிகரத்தில் அலங்காரமாயமைந்த குடம். 4. Top or ridge of a sloping roof; சாய்ந்த கூரையின் உச்சி. Loc. 5. See மேருமணி. Loc. 6. A temple 1000 hands wide and 1000 hands high with 1000 domes and 125 floors; ஆயிரஞ் சிகரங் களையும் நூற்றிருபத்தைந்து மேனிலைக்கட்டுக்களையு முடையதாய் ஆயிரமுழம் அகலத்தையும் அவ்வளவு உயரத்தையுங் கொண்டு விளங்குங் கோயில். (சுக்கிர நீதி, 229.) 7. Pudendum muliebre; பெண்குறி. (கொக்கோ. 1, 17.) 8. Sitting plank; ஆசனப் பலகை. (யாழ் அக.) 9. The mystical diagram of śrīcakram, made in relief; ஸ்ரீசக்ர யந்திரம். 10. Carboy, jar, big bottle of rosewater; பன் னீர்ச்சாடிவகை. (யாழ். அக.)

மேருக்குப்பி mēru-k-kuppi, n. <மேரு+. 1. A kind of glass bottle in which Ganges water is carried by pilgrims; யாத்திரிகர் கங்கை நீரை அடைத்துக்கொண்டுசெல்லும் ஒருவகைக் கண் ணாடிக் கொள்கலம். 2. See மேரு, 10.

மேருகம் mērukam, n. <mēruka. A kind of incense; வாசனைப்பண்டவகை. (யாழ். அக.)

மேருத்தீபம் mēru-t-tīpam, n. <mēru+. A cluster of lights, waved before gods; கடவுளர் முன் எடுக்கும் அடுக்குத்தீபம். அணிமிகு மேருத்தீபம் (பாரத. ஒழிபி. 41).

மேருதாமன் mērutāmaṉ, n. <Mēru-dhāman. Śiva; சிவபிரான்.

மேருமணி mēru-maṇi, n. <mēru+. The principal or central bead in a rosary or necklace; செபமாலை முதலியவற்றின் நாயகமணி. (யாழ். அக.)

மேருமந்தரபுராணம் mēru-mantara-purāṇam, n. A Jaina Tamil poem on the lives of Mēru and Manthara, by Vāmanācārya, composed towards the end of the 14th C.; 14-ஆம் நூற்றாண்டினிறுதியில் வாமனாசாரியர் செய்ததும் மேரு மந்தரர்களின் சரிதத்தைக் கூறுவதுமான ஒரு சைன காப்பியம்.

மேருயந்திரம் mēru-yantiram, n. Spike; கதிர்க்கோல். (யாழ். அக.)

மேருவில்லாளன் mēru-vil-l-āḷaṉ, n. <மேரு+வில்+ஆள்-. See மேருவில்லி. மேரு வில் லாளன் கொடுத்த . . . யானையு மாய்ந்துகொண்டான் (கம்பரா. நாகபாச. 18).

மேருவில்லி mēru-villi, n. <id.+id. Śiva, as having Mt. Mēru for His bow; [மேருமலை யை வில்லாகக் கொண்டவன்] சிவபிரான். மேரு வில்லி மஞ்சனச சாலையாய (தக்கயாகப. 379).

மேருவின்வாரி mēruviṉ-vāri, n. <id.+. Golden sand; பொன்மணல். (யாழ். அக.)

மேரை mērai, n. prob. maryā. [T. mēra, K. Tu. mēre.] 1. Boundary, limit; எல்லை. 2. Manner, way; வகை. (W.) 3. Rule of propriety or decorum; limits of propriety; மரியாதை. (யாழ். அக.) 4. Gravity, sobriety, modesty; அடக்கம். (W.) 5. The portion of the crop, given as a perquisite to holders of kāṇi-y-āṭci or to hereditary village officers and servants, out of the common stock on the threshing-floor; மொத்த மாதூலினின்றும் கிராம வேலைக்காரர் காணியாட்சிக் காரர் முதலியோருக்குக் களத்திற் பிரித்துச் சுதந்திர மாகக் கொடுக்கப்படும் தானியம். (R. F.)

மேரைத்திட்டம் mērai-t-tiṭṭam, n. <மேரை+. Regulation or rule relating to the proportion of allowances to the village officers and servants from the crops; மேரை பிரித்துக் கொடுப்பதற்காக ஏற்பட்ட திட்டம். (W. G.)

மேரைமரியாதை mērai-mariyātai, n. <id.+. See மேரை, 3. Loc.

மேரைமானியம் mērai-māṉiyam, n. <id.+. Grant of a portion of the gross produce of cultivated lands, now commuted into money; முற்காலத்தில் தானியமாகக் கொடுக்கப் பட்டுப் பின்பு ரொக்கத்தொகையாகச் செலுத்தப் படும் மாநூற்பகுதி. (W. G.)

மேரையழித்தல் mērai-y-aḻittal, n. <id. +. Destruction of landmarks, as by removing survey stones, etc.; எல்லையைக் குறிக்கும் வரப்பு முதலியவற்றை அழிக்கை.

மேல் mēl, [T. K. mēlu, M. mēl.] n. 1. That which is above or over; upper side; surface; மேலிடம். ஓலை . . . தொட்டு மேற்பொறியை

நீக்கி (சீவக. 2143). 2. Extra; அதிகப்படி. 3. Sky; வானம். (சூடா.) மேலுயா கைலையை (கம்பரா. யுதத. மந்திரப. 80). 4. West; மேற்கு. (பிங.) 5. Head; தலை. மேவா ருயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன் (பு. வெ. 2, 8). 6. Leadership; superiority; தலைமை. மேலதிகாரி. 7. Excellence; மேன்மை. (பிங.) 8. The great; உயர்ந்தோர். இன்னுமை நோக்கிப் பசைதல் பரியாதா மேல் (நாலடி, 60). 9. Body; உடம்பு. மேலுக்குச் சுகமில்லை. 10. Knowledge; science; வித்தை. (தக்கயாகப. 545, உரை.) 11. Place; இடம். (பிங.) 12. That which is superficial; மேலெழுந்தவாரியானது. 13. That which goes before; முன்புள்ளது. 14. That which comes after; பின்புள்ளது. —*adv.* 1. More, more than; அதிகமாக. (W.) 2. Before, previously, formerly; முன். சிறுபட்டி மேலோராநாள் (கலித். 51). 3. About; பற்றி. சிவபிரான்மேற் பாடிய நூல். 4. Afterwards, subsequently; அப்பால். அங்கே போனதின்மேல் எனக்கெழுது. (W.) 5. Hereafter; இனி. (உரி. நி.)—*part.* 1. A particle meaning on, upon, above, used with verbs; ஓர் உபசர்க்கம். (பி. வி. 45, உரை.) 2. Sign of the locative; ஏழனுருபு. (தொல். சொல். 82.)

மேல்கடல் mēl-kaṭal, *n.* <மேல்+. The Arabian Sea, as the western sea; மேற்றிசையிலுள்ள சமுத்திரம். மேல்கடல் வானுகததின் றுளை வழி (திருக்கோ. 6).

மேல்கால் mēl-kāl, *n.* <id.+கால்[1]. See மேல்காற்று. (நாமதீப. 91.)

மேல்காற்று mēl-kāṟṟu, *n.* <id.+. [M. *mēlkāttu.*] West wind; கோடைக்காற்று. கோடை மேல்காற்றே (திவா.).

மேல்கை mēlkai, *n.* Corr. of மேலை[1]. (W.) 1. That which is farther or on the further side; அப்பாலானது. 2. Higher rank, standing, degree or pedigree; உயர்தரம். 3. Highland, elevation; மேடு. 4. West; மேற்கு.

மேல்சாதி mēl-cāti, *n.* <id.+. See மேற்சாதி.

மேல்சாந்தி mēl-cānti, *n.* <id +. Chief priest, in a temple; கோயிலின் தலைமைப்பூசகன். (T. A. S. ii. 48, 49.)

மேல்சார் mēl-cār, *n.* <id.+. 1. Western side; மேல்பக்கம். *Colloq.* 2. West; மேற்கு. (யாழ். அக.)

மேல்டாப்பு mēl-ṭāppu, *n.* <id.+ E. *top.* Roof or hood, as of a vehicle; வண்டி முதலியவற்றின் மேற்கூடு. *Mod.*

மேல்பாதி mēl-pāti, *n.* <id.+. 1. The share of the produce assigned to the landlord or the government; மேல்வாரம். *Loc.* 2. Western portion; மேற்குப்பகுதி.

மேல்பால் mēl-pāl, *n.* <id.+. Western side; மேற்குப்பக்கம். பகலிழந்த மேல்பாற் றிசைப்பெண் புலம்புறுமாலை (திவ். இயற். திருவிருத். 35).

மேல்பால்விதேகம் mēlpāl-vitēkam, *n.* <மேல்பால்+. A continent, one of *nava-kaṇṭam*, q.v.; நவகண்டத் தொன்று. (பிங.)

மேல்மட்டம் mēl-maṭṭam, *n.* <மேல்+. 1. Superficial level at the top; மேற்புறத்தின் மட்டம். 2. Mason's level; மட்டப்பலகை. *Loc.*

மேல்மடை mēl-maṭai, *n.* <id.+. 1. Field near the sluice; நீர்மடையை அடுத்துள்ள விளைநிலம். (R. T.) 2. Water-way at high level; மேட்டிலுள்ள வாய்க்கால். *Loc.*

மேல்மண்டலம் mēl-maṇṭalam, *n.* <id. +. Mysore region; மைசூர்ப்பிரதேசம். (I. M. P. Sm. 94.)

மேல்மாடி mēl-māṭi, *n.* <id.+. Upper storey; வீட்டின் மேனிலைக்கட்டு. (W.)

மேல்மிதந்தபுத்தி mēl-mitanta-putti, *n.* <id.+மித-+. See மேலெழுந்தஞானம்.

மேல்முகம் mēl-mukam, *n.* <id.+. Western division; மேற்குப்பகுதி. *Nāñ.*

மேல்முந்தி mēl-munti, *n.* <id.+. See மேல்முன்றானை. *Loc.*

மேல்முந்திரி mēl-muntiri, *n.* <id.+. A minute fraction. See முந்திரி. (W.)

மேல்முந்திரிகை mēl-muntirikai, *n.* <id. +. See மேல்முந்திரி.

மேல்முந்திரை mēl-muntirai, *n.* <id.+. See மேல்முந்திரி. (கணக்கதி. 2, உரை.)

மேல்முன்றானை mēl-muṉṟāṉai, *n.* <id. +. The front or outer end of a saree; உடுத்தும்போது மேற்புறமாக வரும் சீலையின் முகப்பு. *Loc.*

மேல்மூச்சு mēl-mūccu, *n.* <id.+. 1. Deep breath, as at the time of exertion; முயற்சி முதலியவற்றால் மேலெழும் பெருமூச்சு. 2. Dying breath; மரணத்தறுவாயில் மேனோக்கி யெழும் சுவாசம்.

மேல்வக்கணை mēl-vakkaṇai, *n.* <id.+. 1. See மேல்விலாசம். 2. Insolent or impertinent talk; அதிகப்பிரசங்கம். மேல்வக்கணை பேசாதே.

மேல்வட்டம் mēl-vaṭṭam, *n.* <id.+. 1. Outlying portion beyond the fixed limits of a city, temple or fort; நகர முதலியவற்றின் வெளிச்சுற்று. 2. Superiority, leadership; முதன்மை,

சபையின் மேல்வட்டமாக் காணவைப்போன் பிதாவாம் (குமரே. சத. 58). 3. Regard; மதிப்பு. (யாழ். அக.)

மேல்வடதிக்காள்வோன் mēl-vaṭa-tik-kāḷvōṉ, n. <id.+வடக்கு+. God of Wind, as the regent of the North-West; வாயுதேவன். (நாமதீப 90.)

மேல்வரி mēl-vari, n. <id.+. See மேல்வரிச்சட்டம்.

மேல்வரிச்சட்டம் mēlvari-c-caṭṭam, n. <மேல்வரி+. Model; முன்மாதிரியாய் அமைந்தது.

மேல்வரிசை mēl-varicai, n. <மேல்+. [K. mēlvarise.] 1. Upper row; மேலிடமாக அமைந்துள்ள வரிசை. 2. Blocking course, upper layer in masonry; செங்கற் கட்டடத்தில் எழுதகத்துக்குமேலுள்ள படைச்சுவர். (C. E. M.)

மேல்வரும்படி mēl-varumpaṭi, n. <id. +. Additional income; perquisites of office; சம்பளத்திற்குமேல் அதிகப்படியாகக் கிடைக்கும் வருமானம். Colloq.

மேல்வலி mēl-vali, n. <id.+. Myalgia; உடம்பு நோவு. Colloq

மேல்வா-தல் [மேல்வருதல்] mēl-vā-, v. intr. <id.+. 1 To rise; எழுதல். நாச்செற்று விக்குள் மேல்வாராமுன் (குறள், 335). 2. To advance against, as an enemy; ஒருவர்மீது எதிர்த்து வருதல். பரதனிப் படைகொடு . . . மேல வந்தான் (கம்பரா. கிளை. 27). 3 To approach; நெருங்கிவருதல். மூப்பு மேலவாராமை முன்னே (நாலடி, 326).

மேல்வாசகம் mēl-vācakam, n. <id.+. [M. mēlvācakam.] See மேல்விலாசம். Loc.

மேல்வாசி mēl-vāci, n. <id +. Loc. 1. Corn distributed for charitable and other purposes before the settlement of harvest accounts; ஒப்படிக்கணக்கைத் தீர்க்குமுன் தருமம் முதலியவற்றிற்குச் செலவிடும் தானியம். 2. The quantity of corn due to the landlord when the produce exceeds the estimate or pulli; மதிப்பிற்குமேல் மாதூல் காணும்போது மேல்வாரதார்க்கு அதிகப்படியாகக் கிடைக்குந் தானியம். 3. See மேல்வாசிநிலம்.

மேல்வாசிநிலம் mēlvāci-nilam, n. <மேல்வாசி+. Land that produces pro rata more than other lands in the neighbourhood; அயல் நிலங்களினும் அதிக வருவாயுள்ள நிலம். Loc.

மேல்வாசியளவு mēlvāci-y-aḷavu, n. <id.+. A skilful method of measuring corn so as to show more than the real quantity; நெல்முதலியவற்றை அளவில் அதிகப்படுத்திக் காட்டும் அளத்தல்முறை. Loc.

மேல்வாய் mēl-vāy, n. <மேல்+. 1. Palate; வாயின் மேற்பகுதி. (உரி. நி.) 2. See மேல்வாயிலக்கம், 1.

மேல்வாய்க்கணக்கு mēlvāy-k-kaṇakku, n. <மேல்வாய்+. See மேல்வாயிலக்கம், 1. (W.)

மேல்வாய்ப்புறம் mēlvāy-p-puṟam, n. <id.+. See மேல்வாய், 1. (பிங்.)

மேல்வாயிலக்கம் mēlvāy-ilakkam, n. <id.+. 1. Enumeration of whole numbers, as from one upwards, dist. fr. kīḻvāy-ilakkam; ஒன்றிலிருந்து மேலெண்ணப்படும் எண்முறை. 2. (Arith.) Numerator of a fraction; பின்னத்தில் மேலெழுதப்படும் எண் (W.)

மேல்வாரதார் mēlvāra-tār, n. <மேல்வாரம்+தார்[2]. The proprietor or owner of the land; நிலத்தின் சுவான்தார்.

மேல்வாரம் mēl-vāram, n <மேல்+. [K. mēlvāra, M. mēlvāram] The proportion of the crop or produce claimed by the land-holder, dist. fr. kuṭi-vāram; விளைவிலிருந்து சுவான்தாருக்குக் கொடுத்தற்குரிய தானியம் (C. G.)

மேல்வாரை mēl-vārai, n. <id +. Loc. 1. Planks in scaffolding; சாரத்தின்மேற் போடப்படும் பலகை. 2. Poles for carrying vākaṉam, etc., tied to it on the outside; வாகனம் முதலியவற்றைத் தூக்கிச்செல்ல உதவும் தண்டு. 3. Rafter; கைம்மரம்.

மேல்விசாரணை mēl-vicāraṇai, n. <id.+. 1. Superintendence, inspection; கண்காணிப்பு. (W.) 2. Further enquiry or trial; retrial; re-hearing; மேற்கொண்டு செய்யும் நியாயவிசாரணை. Mod.

மேல்விட்டம் mēl-viṭṭam, n. <id.+. Ridge-piece; வீட்டின் முகட்டுவளை. (W.)

மேல்விட்டவளைவு mēlviṭṭa-vaḷaivu, n. <மேல்விட்டம்+. Extrados of an arch; கட்டடவளைவின் வெளிவீச்சு.

மேல்விதேகம் mēl-vitēkam, n. <மேல்+. See மேல்பால்விதேகம். (W.)

மேல்விரி mēl-viri, n. <id.+. 1. Bed-sheet; படுக்கையின் மேல்விரிப்புச் சீலை. நாகநாவாணமா யிருப்பதொரு மேல்விரியை விரித்தாற்போலே (ஈடு, 7, 6, 6). 2. Canopy; விதானம்.

மேல்விலாசம் mēl-vilācam, n. <id.+. Superscription, address, as of a letter; கடிதப்புறத்தே கடிதத்தைப்பெறுவோரின் ஊர் பெயர் முதலியன குறிக்கும் வாசகம்.

மேல்விழு-தல் mēl-viḻu-, v. intr. <id.+. [K. mēlbiḻu.] 1. To rush, as upon an enemy;

முற்படச்சென்று பாய்தல். கம்பப்ரோரிதராய் . . . மேல்விழுவாகளை (ஈடு, 10, 3, 9). 2. To volunteer; to offer voluntarily; வலியப்புகுதல். மேல்வீழ்ந்து நாமே விளமபிரேனும (தனிபபா. 11, 97, 249). 3. To fall to work with enthusiasm; ஊக்கத்துடன் காரியத்தில் முந்துதல்.

மேல்விளாசம் mēl-viḷācam, *n.* Corr. of மேல்விலாசம். (W.)

மேல்விளைவு mēl-viḷaivu, *n.* <மேல்+. 1. Consequence, future result; பிற்பயன். என்ன தாகு மேல்விளைவென் றிருந்தா னிராமன் (கம்பரா. கடல் காண. 12). 2. Business that ought to be done in the near future; மேற்செய்யவேண்டுங் காரியம். தூதன் வந்திறைஞ்சி மேல்விளைவு மனையன்றன் வரவுஞ் சொலி (பிரபோத. 10, 14). 3. Additional or extra crop for the year; ஓராண்டில் அதிகப்படியாகப் பயிரிட்டுப் பெறும் விளைச்சல். *Loc.*

மேல்வினை mēl-viṉai, *n.* <id.+. 1. Karma which is yet to come. See ஆகாமியம். மெய்ஞ்ஞானததால் . . . மேல்வினை கூடாது (வேதா. சூ. 162). 2. See மேல்விளைவு, 1. *Loc.*

மேல்வீடு mēl-vīṭu, *n.* <id.+. 1. Storeyed house; மெத்தைவீடு. (W.) 2. Upper storey; மாடி. *Loc.* 3. Heaven; மோட்சம். (ஈடு.)

மேல்வெள்ளம் mēl-veḷḷam, *n.* <id.+. Second or subsequent spate; முதல் வெள்ளத்திற்குப் பின்வரும் வெள்ளம். *Loc.*

மேல்வேஷ்டி mēl-vēṣṭi, *n.* <id.+. See மேலாடை.

மேலகம் mēl-akam, *n.* <id.+. See மேல்வீடு, 2. (W.)

மேலங்கம் mēl-aṅkam, *n.* <id.+. 1. Exterior, external appearance; பகிரங்கம். 2. Outward show; வெளிப்பகட்டு.

மேலங்கி mēl-aṅki, *n.* <id.+. Outer coat; மேற்சட்டை. (W.)

மேலடைப்பு mēl-aṭaippu, *n.* <id.+. Ceiling planks; planks of a loft below the roof; மேற்கூரை அல்லது மச்சின் அடிப்புறத்தில் தைக்கப்படும் பலகை. *Loc.*

மேலத்தாட்சி mēl-attāṭci, *n.* <id.+. Attestation; confirmatory sworn statement, written or oral; உறுதிமொழி. (W.)

மேலவர்க்கிறைவன் mēlavarkkiṟaivaṉ, *n.* <மேலவர்+. See மேலவரிறைவன், 1. (திவா.)

மேலவரிறைவன் mēlavar-iṟaivaṉ, *n.* <id.+. (யாழ். அக.) 1. Skanda; முருகக்கடவுள். 2. Indra; இந்திரன்.

மேலவன் mēl-avaṉ, *n.* <id.+. [K. *mēlmavanu.*] 1. Great or superior person; பெரியோன். மேலவன் விளமபனும விளமபன் மேயினுன் (கம்பரா. விபீடண. 78). 2. Wise man; அறிஞன். (திவா.) 3. Celestial being; தேவன். (பிங்.) 4. One who is seated high, as on a horse; மேலிடத்துள்ளவன். குதிரையின் றலைகள் கொய்து மேலவன் சிரததைச் சிந்தி (கமபரா. அதிகாய. 201).

மேலழுக்கு mēl-aḻukku, *n.* <id.+. Dirt or filth on the body; உடம்பழுக்கு. (W.)

மேலனம் mēlaṉam, *n.* (யாழ். அக.) 1. See மேளனம், 1, 3. 2. Acquaintance; பழக்கம்.

மேலா[1] mēlā, *n.* perh. மேல். Superior or higher authorities; மேற்பட்ட அதிகாரஸ்தானம். மேலாவிலிருந்து உததரவு வந்தது. *Loc.*

மேலா[2]-த்தல் mēl-ā-, *12 v. tr.* <id.+ஆ[7]-. To turn upward; மேற்புறமாக்குதல். (யாழ். அக.)

மேலா[3]-தல் mēl-ā-, *v. intr.* <id.+ஆ[6]-. To excel; சிறத்தல். *Colloq.*

மேலாக்கு mēl-ākku, *n.* <id.+ஆக்கு-. Upper garment worn by women; the part of a saree thrown over breast and shoulders; மகளிர் மார்பின்மேலிடும் சீலை.

மேலாடை mēl-āṭai, *n.* <மேல்+. Upper cloth, cloth worn loosely over the shoulders; அங்கவஸ்திரம். மேலாடை வீழ்ந்த தெடுவென்றான் (நள. கலிநீங்கு. 45).

மேலாநெல்லி mēlā-nelli, *n.* prob. id.+. Black-berried feather foil. See பூலா, 1.

மேலாப்பு mēlāppu, *n.* <id.+ஆ[7]-. [M. *mēlāppu.*] Awning, canopy; மேல்விதானம். விணணீல மேலாப்பு விரிததாற்போன் மேகஙகாள் (திவ். நாய்ச். 8, 1).

மேலாம்புறம் mēlām-puṟam, *n.* <id.+. Superficiality; மேலெழுந்தவாரி.

மேலாமரம் mēl-ā-maram, *n.* perh. id.+ஆ[6]-+மரம். A kind of catamaran; கட்டுமரவகை. *Loc.*

மேலாமினுக்கி mēlā-miṉukki, *n.* <id.+. See மேலால்மினுக்கி. (W.)

மேலாமுதுரம் mēlāmuturam, *n.* Bone of musk-deer; கஸ்தூரிமானின் எலும்பு. (யாழ். அக.)

மேலாயினார் mēl-āyiṉār, *n.* <மேல்+ஆ[6]-. [K. *mēlādavaru.*] Elders; உயர்ந்தோர். இது மேலாயினாரிடஙகளிற் பூப்புணாததுமாறு (இறை. 43, பக். 175).

மேலார் mēlār, n. <id. 1. See மேலாயினோர். 2. Warriors; வீரர். மேலாரிறையமருள (பு. வெ. 9, 8).

மேலார்ப்பு mēlārppu, n. See மேலாப்பு. (யாழ். அக.)

மேலால் mēlāl, <மேல். adj. Upper, higher; உயர்தரமான.—adv. 1. Hereafter; இனிமேல். மேலால் இப்படிச் செய்யாதே. 2. Superficially; மேலெழுந்தவாரியாக.

மேலால்மினுக்கி mēlāl-minukki, n. <id.+. Woman who decks herself meretriciously; மேனியை யலங்கரித்துக்கொண்டு மினுக்குபவள். (W.)

மேலாலம் mēl-ālam, n. prob. id.+ஆலம்[1]. Rain; மழை. (சது.)

மேலாலவத்தை mēlāl-avattai, n. <id. +. (Śaiva.) The five avattai which the soul, seated in the forehead, undergoes, viz., cākkirattir-cākkiram, cākkirattir-coppaṉam, cākkirattir-cuḻutti, cākkirattil-turiyam, cākkirattil-turiyātītam; லலாடத்தில் ஆன்மா தங்கிநிற்கும் நிலைகளாகிய சாக்கிரத்திற்சாக்கிரம், சாக்கிரத்திற்சொப்பனம், சாக்கிரத்திற்சுழுத்தி, சாக்கிரத்தில்துரியம், சாக்கிரத்தில்துரியாதீதம் என்ற ஐந்தவத்தைகள். (சி. சி. 4, 35, சிவப்.)

மேலாவலை mēl-ā-valai, n. prob. id.+ஆ[6]-+. A kind of fishing net, used in the sea; கடலில் மீன்பிடிக்கும் வலைவகை. Loc.

மேலாழியார் mēl-āḻiyār, n <id.+ஆழி[1]. Vittiyātara chiefs; வித்தியாதர மன்னர். மேலாழியார் வெள்ளிவேதண்ட லோகம் (தக்கயாகப. 545).

மேலிடு[1]-தல் mēl-iṭu-, v. <id.+இடு-. intr. 1. To increase, grow, as love; அதிகமாதல். 2. See மேல்விழு-, 1. புகழோடே முடிய வமையுமென்று மேலிட்டார்கள் (ஈடு, 6, 4, 3). 3. To rise above, as water; மேலெழுதல். (யாழ். அக.) 4. To be vomitted; வாந்தியாதல். சாப்பிட்ட சாதம் மேலிடுகிறது.—tr. To put forward, as a pretext; வியாஜமாகக் கொள்ளுதல். மூரிவெஞ் சிலைமேலிட்டு மொய்யமர் மூட்டிவிட்டான் (கம்பரா. பரசு. 28).

மேலிமை[1] mēlimai, n. <id. [T. mēlimi, K. mēlme.] Excellence; மேன்மை. Loc.

மேலிமை[2] mēl-imai, n. <id.+. Upper eyelid; கண்ணுக்குமேலுள்ள இமை.

மேலிமைத்தாறு mēlimaittāṟu, n. A kind of mineral poison. See கர்க்கடகபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மேலீடு mēl-īṭu, n. <மேல்+இடு-. 1. That which is placed over; மேலிடுவது. 2. Accoutrements of a horse; குதிரைச்சேணம் முதலியன. பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் (பு. வெ. 10, 2, உரை). 3. Superintendence; superiority in office; கண்காணிப்பு முதலியன செய்யும் மேலுத்தியோகம். (W.) 4. Prevalence, predominance; மிகுதியாக விருக்கை. (W.) 5. Relish or sauce used with food, as curry with rice; உணவின் வியஞ்சனம். வாளையினது . . . தடியை . . . சோற்றிறகு மேலீடாகக் கொண்டு (புறநா. 61, உரை). 6. A jewel worn in the ear by women; மகளிர் காதணிவகை. (W.) 7. Pretext, pretence; வியாஜம். 8. Next occasion; அடுத்த தடவை. மேலீட்டுக்குப் பார்த்துக்கொள்வோம். 9. The superior of a pair; ஒரு ஜதையில் மேம்பட்டிருப்பது 10. Outward appearance; வெளிப்பகட்டு. 11. Capital, projecting structure on the top of walls, especially round temples and forts; கபோதவரி 12. That which is uppermost in a pile or first in a series; வரிசை அல்லது அடுக்கில் மேலாக இருப்பது. இது மேலீட்டு இட்டலி. 13. (Legal) Further charge or mortgage; அடைமானக்காரனிடம் மீண்டும் கடன்வாங்கி அடைமானச் சொத்தைமேல் பொறுப்புக் கட்டுகை.

மேலுக்கு mēlukku, adv. <மேல். 1. Formally, to keep up appearances; அந்தரங்கமாக வல்லாமல். மேலுக்குக் கோபித்துக் கொள்ளுகின்றன. 2. On the outer side; மேற்புறமாக.

மேலுக்கெடு-த்தல் mēlukkeṭu-, v. intr. <id.+எடு-. To vomit; வாயிலெடுத்தல். Loc.

மேலுத்தரியம் mēl-uttariyam, n. <id.+. See மேலாடை.

மேலுதடு mēl-utaṭu, n. <id.+. Upper lip; மேல்வாயிதழ்.

மேலுபசாரம் mēl-upacāram, n. <id.+. Lip-deep courtesy; வாயுபசாரம். Loc.

மேலும் mēlum, adv. <id. Moreover, further, besides; பின்னும்.

மேலுலகம் mēl-ulakam, n. <id.+. 1. The celestial world; சுவர்க்கம். மேலுலகமில்லெனினு மீதலே நன்று (குறள், 222). 2. See மேலேழுலகம். (யாழ். அக.)

மேலுலகு mēl-ulaku, n. <id.+. See மேலுலகம்.

மேலுறுதி mēl-uṟuti, n. <id.+. Confirmatory evidence; துணைச்சாட்சி. (யாழ். அக.)

மேலெழு-தல் mēl-eḻu-, v. intr. <id.+. 1. To rise up; மேற்கிளம்புதல். 2. To float; மிதத்தல். 3. To advance against a person; எதிர்நோக்கிவருதல். அடர்ந்து வந்தனன் மேலெழ (திருவாலவா. 46, 15). 4. To be superior; மேம்படுதல்.

மேலெழுச்சி mēleḻucci, n. < மேலெழு-. 1. Rising; மேற்கிளம்புகை. 2. Pride, haughtiness; செருக்கு. (W.) 3. Superficiality, carelessness; ஊன்றிநோக்காத் தன்மை. மேலெழுச்சியா யிராதே. (W.)

மேலெழுத்திடு-தல் mēleḻuttiṭu-, v. intr. < மேலெழுத்து +. To attest, certify; ஒப்புக் கொண்டதற்கு அறிகுறியாகக் கையெழுத்திடுதல். எதிரி களை மதித்து மேலெழுத்திட்ட வீரபட்டுக்கு (ஈடு, 6, 2, 2)

மேலெழுத்து mēl-eḻuttu, n. < மேல் +. 1. See மேல்விலாசம். 2. Signature of an attesting witness; சாட்சிக் கையெழுத்து. வாசகங் கேட்டபின் னர் மற்று மேலெழுத்திட்டார்கள் (பெரியபு. தடுத்தாட். 60). 3. Accountant-general, auditing officer; அரசியற் கணக்கதிகாரி. மேலெழுத்துக் கணக்குக் கிட்டிணன் (T. A. S. i, 177). 4. Instructions of a superior authority; order; மேலதிகாரி அனுப்பும் கடிதம்.

மேலெழுந்தஞானம் mēleḻunta-ñāṉam, n. < மேலெழு- +. Superficial knowledge or understanding; ஆழமில்லாத அறிவு.

மேலெழுந்தபுத்தி mēleḻunta-putti, n. < id. +. See மேலெழுந்தஞானம்.

மேலெழுந்தவாரி mēleḻunta-vāri, < id. +. n. 1. Ease, facility, as in doing anything; சிரமமின்மை. மேலெழுந்தவாரியாக இவர்களோடே யுத்தம் பண்ணுகையாலே (ஈடு, 6, 4, 3, ஜீ.). 2. Superficiality; ஊன்றிக்கவனியாமை. (W.)—adv. Superficially; ஊன்றிக்கவனியாமல்.

மேலேழுலகம் mēl-ēḻ-ulakam, n. < மேல் +. The seven upper worlds, viz., pū-lōkam, puva-lōkam, cuva-lōkam, maka-lōkam, caṉa-lōkam, tava-lōkam, cattiya-lōkam, each succeeding world being above that which precedes it; பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், மகலோகம், சனலோகம், தவலோகம், சத்தியலோகம் என்று ஒன்றன்மேல் ஒன்றய் அமைந்த எழுவகைப்பட்ட மேலுலகங்கள். (பிங்.)

மேலை[1] mēlai, < id. [K. mēle.] n. Future; வருங்காலம். (W.)—adj. 1. Upper; மேலிடமான. மேலைத் தவலோகம (திருவிளை. மலையத். 28). 2. Western; மேற்கிலுள்ள. மேலைச்சேரி (நன். 402, உரை). 3. Former; முந்தின. மேலைத் தவத்தாற் றவஞ்செய்யாதார் (நாலடி, 31). 4. Next in order or in time; அடுத்த. மேலைவருஷம்.—adv. Formerly; முன்பு. மேலை நீள விசும்புறையும் வெண் மதியம் (சீவக. 2238).

மேலை[2] mēlai, n. (யாழ். அக.) 1. Black bismuth. See கருநிமிளை. 2. Ink; மை.

மேலைக்கரை mēlai-k-karai, n. < மேலை[1] +. 1. Western bank or coast; மேற்குக்கரை. 2. Western side or portion, as of a village; மேற்குப் பக்கம். Loc.

மேலைக்கு mēlaikku, adv. < id. [K. mēlekke.] Hereafter, afterwards, in future; இனிமேல்.

மேலைச்சமுத்திரம் mēlai-c-camuttiram, n. < id. +. See மேல்கடல். (தக்கயாகப். 124, உரை.)

மேலைச்சிதம்பரம் mēlai-c-citamparam, n. < id. +. Tiru-p-pērūr, a Śiva shrine in Coimbatore district; கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள திருப்பேரூர் என்னுஞ் சிவதலம்.

மேலையுலகு mēlai-y-ulaku, n. < id. +. Svarga, as the upper world; சுவர்க்கம். (பிங்.)

மேலைவீடு mēlai-vīṭu, n. < id. +. See மேல் வீடு. நாமேலை வீடெய்த (திருவாச. 8, 6).

மேலைவெளி mēlai-veḷi, n. < id. +. The Great Cosmic space. See பரவெளி, 1. மேலை வெளியி லொளிரும (திருப்பு. 459).

மேலொடி mēl-oṭi, n. prob. id. + ஒடு-. See மேல்வாரம். (T. A. S. iv, 74.)

மேலொப்பம் mēl-oppam, n. < id. +. 1. Signature; countersignature; கையெழுத்து. 2. Endorsing; எழுத்து அல்லது பேச்சால் ஒப்புக் கொள்ளுகை. (W.)

மேலொப்பனை mēl-oppaṉai, n. < id. +. 1. Additional proof, confirmatory evidence; நிசுவைத் திடப்படுத்தும் சாட்சியம். (W.) 2. Outward conformity; வெளிக்கு இணக்கங் காட்டுகை.

மேலொருக்கல் mēl-orukkal, n. < id. +. (Mus.) A defect in singing; இசைக்குற்றவகை. (திருவாலவா. 57, 26).

மேலொற்றி mēl-oṟṟi, n. < id. +. Puisne mortgage; மறு ஒற்றி.

மேலோங்கி mēl-ōṅki, n. perh. id. + ஓங்கு-. A sub-caste of Karaiyār; கரையாருள் ஒருவகை யார். (யாழ். அக.)

மேலோர் mēlōr, n. < id. 1. Those who are seated high, as on horses; மேலிடத்தோர். காழோர் கையற மேலோ ரின்றி (மணி. 4, 35). 2. The great, those of superior rank or caste; உயர்ந்தோர். மேலோ ரூவாக்கும் புணர்த்த காணம் (தொல். பொ. 144). 3. Poets; men of learning; புலவர். (பிங்.) 4. Ancestors, ancients; முன்னோர். 5. Celestials; வானோர். (சூடா.)

மேவல் mēval, n. <மேவு-. (பிங்.) 1. Desire; ஆசை. 2. Joining, uniting; கலக்கை.

மேவலர் mēvalar, n. <id.+அல் neg. See மேவார். துனைபுறுகரு மேவலரை நோவ தெவன் (பழ. 238).

மேவா-தல்[மேவருதல்] mēvā-, v. intr. <id.+வா-. To be fitted for; பொருத்தமாதல். மேவரக்கிளந்து (குறிஞ்சிப். 138).

மேவார் mēvār, n. <id.+ஆ neg. Foes, enemies; பகைவர். மேவார மறத்தொடு மல்லா மறநகடந்த காளை (பு. வெ. 9, 4).

மேவி-த்தல் mēvi-, 11 v. tr. Caus. of மேவு-. To cause to stay; தங்கச்செய்தல். புதலவிதனை . . . திருக்கோயின் மேவிததான் (உபதேசகா. உருத திராக். 171).

மேவினர் mēviṉar, n. <மேவு-. 1. Friends, allies; மித்திரர். (பிங்.) 2. Relations; உறவினர். (திவா.)

மேவு[1]-தல் mēvu-, 5 v. [M. mēvuga.] tr. 1. To join; to reach; அடைதல். மேகநாதன் புகுந திலஙகை மேயநாள (கமபரா. திருவவ. 10). 2. To desire; விரும்புதல். அவருநதா மேவன செயதொழு கலான் (குறள, 1073). 3. To love; நேசித்தல். மேவியன ரூகிரை காததவன் (திவ். திருவாய். 3, 2, 9). 4. To learn, study; ஓதுதல். மேவரு முதுமொழி விழுததவ (பரிபா. 8, 9). 5. To eat; உண்ணுதல். (W.) 6. To level, make even, as the ground; நிரவிச் சமமாக்குதல். வயலே மேவினன. 7. To manifest, assume; மேலிட்டுக்கொள்ளுதல். மேவறக மென்மை பகைவரகத்து (குறள், 877). 8. cf. மேய்[3]-. To thatch, cover over; வேய்தல். தோலேமேவி (ஈடு, 5, 1, 5).—intr. 1. To abide, dwell; அமர் தல். (திவா.) திருததுருததி மேயான் (திருவாச. 31, 3). 2. To be attached; to be united; to be fitted or joined; பொருந்துதல். ஒருமை வினைமேவு முள்ளத் தினை (பரிபா. 13, 49).

மேவு[2] mēvu, n. <மேவு-. Desire; நசை. நம்பு மேவு நசையாகுமமே (தொல். சொல். 329).

மேவு[3] mēvu, n. See மே[3]. (இலக். அக.)

மேழகம்[1] mēḻakam, n. perh. மேல்+அகம். Coat of armour; கவசம். (பிங்.)

மேழகம்[2] mēḻakam, n. prob. mēṣaka. Ram; ஆடு. வெம்பரி மேழக மேற்றி (சீவக. 521).

மேழம்[1] mēḻam, n. See மேழகம்[1]. (அரு நி.)

மேழம்[2] mēḻam, n. <mēṣa. See மேழகம்[2]. (அரு. நி.)

மேழி mēḻi, n. cf. mēdhi. [T. K. M. mēḍi.] 1. Plough; கலப்பை. வினைப்பக டேற்ற மேழி (புறநா. 388). 2. Plough-tail, handle of a plough; கலப்பையின் கைப்பிடி. மேழி பிடிக்கும கை (திருக்கைவழக்கம், 22).

மேழிச்செல்வம் mēḻi-c-celvam, n. <மேழி +. Wealth derived from husbandry; ஏரால் வருஞ் செல்வம். மேழிசசெல்வம கோழைபடாது (கொன்றைவே)

மேழியர் mēḻiyar, n. <id. 1. Agriculturists; உழவர். (பிங்.) 2. People who belong to the agricultural tract; மருதநிலமாக்கள். (பிங்.) 3. Vēḷāḷas. See பூவைசியர். (பிங்.)

மேழிவாரம் mēḻi-vāram, n. <id.+. Cultivation expenses; விவசாயச் செலவு. மேழி வாரஙகூடக் காணுது (சரவண. பணவிடு. 133).

மேழை mēḻai, n. 1. Gruel; கஞ்சி. (அக. நி.) 2. Vinegar; காடி. (அக நி.) 3. cf. மோழை. Hornless beast; கொம்பில்லா விலங்கு. (நாமதீப. 235.)

மேளக்கச்சேரி mēḷa-k-kaccēri, n. <மேளம்+. Entertainment by mēḷa-kārar; கச்சேரியாக மேளவாத்தியம் வாசிக்கை.

மேளக்கட்டு mēḷa-k-kaṭṭu, n. <id.+. (Mus.) Good acoustical property; ஒலி நன்கு கேட்கும்படி இசையமைவுபெறுந் தன்மை.

மேளக்காரன் mēḷa-k-kāraṉ, n. <id.+. 1. See மேளகாரன். 2. Dandy, pompous or showy man; ஆடம்பரக்காரன். Loc.

மேளகம் mēḷakam, n. Gruel; கஞ்சி. (சங். அக.)

மேளகர்த்தா mēḷa-karttā, n. <mēḷa+. (Mus.) Primary melody-types from which other melodies are derived; ஜன்யராகங்களுக்கு மூல மாகிய ராகங்கள்.

மேளகாரர் mēḷa-kārar, n. <மேளம்+. Band of musicians playing pipe, drone-pipe, drum and cymbals; நாகசுரம் ஒத்து தவல் தாளம் இவற்றை வாசிக்கும் வாத்தியக்காரர்.

மேளகாரன் mēḷa-kāraṉ, n. <id.+காரன்[1]. 1. Piper; drummer; மேளம் வாசிப்போன். 2. Person belonging to a caste of musicians; வாத் தியஞ் சேவிக்குஞ் சாதியான்.

மேளங்கட்டு-தல் mēḷaṅ-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. (Mus.) 1. To tune instruments and bring them into harmony with one another; வாத்தியங்களுக்குச் சுருதி சேர்த்தல். 2. (Mus.) To be fit acoustically, as a music hall; எதிரொலி முதலியவற்றாற் கேடுறாது இசையமைதி பெறுதல்.

மேளஞ்செய்-தல் mēḷañ-cey-, v. intr. <id.+. See மேளங்கட்டு-, 1. Loc.

மேளஞ்சேவி-த்தல் mēḷañ-cēvi-, *v. intr.* <id.+. See மேளமடி-, 2. (W.)

மேளதாளம் mēḷa-tāḷam, *n.* <id.+. 1. See மேளம், 2. 2. Ostentation; pomp; ஆடம்பரம். *Colloq.*

மேளம் mēḷam, *n.* <*mēla.* 1. (Mus.) Musical scale; இராகவுறுப்பு. 2. (Mus.) Collection of four musical instruments, viz., *nākacuram, ottu, taval, tāḷam;* நாகசுரம் ஒத்து தவல், தாளம் என்பவற்றின் தொகுதி. 3. (Mus.) See மேளகர்த்தா. 4. A drum having two heads, தவல்வாத்தியம். 5. Sumptuous food; நல்ல சாப்பாடு. 6. Prosperous, carefree condition; கவலையற்ற இன்பவாழ்வு. *Loc.* 7. Medicinal mixture; கலவைமருந்து.

மேளமடி-த்தல் mēḷam-aṭi-, *v. intr.* <மேளம்+. 1. To beat the drum; தவல் அடித்தல். 2. To play on the pipe with accompaniments; பக்கவாத்தியங்களோடு நாகசுரம் வாசித்தல். 3. To give publicity; பகிரங்கஞ்செய்தல். 4. To play second fiddle; to endorse slavishly; ஒத்துப்பேசுதல். 5. To strive hard; வருந்திமுயலுதல். *சோற்றுக்கு மேளமடிக்கிறான்.*

மேளராகம் mēḷa-rākam, *n.* <id.+. (Mus.) See மேளகர்த்தா.

மேளவாத்தியம் mēḷa-vāttiyam, *n.* <id. +. See மேளம், 2.

மேளனம் mēḷanam, *n.* <*mēlana.* 1. Mixing; கலக்கை. 2. (Mus.) Attunement; concord, harmony; இசைக்கருவிகளின் சுருதியியைபு. 3. Crowd, assembly; கூட்டம்.

மேளஜமா mēḷa-jamā, *n.* <மேளம்+. Band of musicians playing *mēḷam;* மேளம் வாசிப்போர்.

மேளி-த்தல் mēḷi-, 11 *v. tr.* <id. [K. *meḷisu.*] To assemble, collect; கூட்டுதல். (இலக். அக.)

மேற்கட்டி mēṟ-kaṭṭi, *n.* <மேல்+. [K. *mēlkaṭṭi.*] 1. Top of bedstead; tester, canopy, awning; அசுமானகிரி. 2. Cloth spread below the roof of a room to prevent dust falling from the roof; மேல்விதானம்.

மேற்கட்டு mēṟ-kaṭṭu, *n.* <id.+. 1. Loft, upper storey; மேல்வீடு. (யாழ். அக.) 2. Upper garment; அங்கவஸ்திரம். (W.) 3. Additional argument or support; துணையாதாரம். *Colloq.* 4. Show; அலங்காரம். *Loc.*

மேற்கடுதாசி mēṟ-kaṭutāci, *n.* <id.+. 1. Letter of advice in a hundi transaction; உண்டியலை உறுதிப்படுத்தி எழுதும் கடிதம். 2. Covering letter; உள்ளடக்கப் பொருளை விவரிக்குங் கடிதம். *Mod.*

மேற்கத்தி mēṟkatti, *adj.* <மேற்கு. Western; மேற்குத்திசைக்குரிய.

மேற்கத்தியான் mēṟkattiyāṉ, *n.* <மேற்கத்தி. Westerner; மேற்குப்பக்கத்தான். (W.)

மேற்கதி mēṟ-kati, *n.* <மேல்+. (யாழ். அக.) 1. Upward tendency, as in the growth of vegetables; higher tendency, as of spiritual minds; ஊர்த்துவமுகமாகச்செல்லுந் தன்மை. 2. Supreme Bliss; மோட்சம். *மேற்கதிபெற* (பிரபுலிங. துதி. 13).

மேற்கதுவாய் mēṟ-katuvāy, *n.* <id.+. (Pros.) See மேற்கதுவாய்த்தொடை. *முதலயற் சீரொழித்தல்லன மேல்வரத் தொடுப்பின் மேற்கதுவாயும்* (இலக். வி. 723).

மேற்கதுவாய்த்தொடை mēṟkatuvāy-t-toṭai, *n.* <மேற்கதுவாய்+. (Pros.) A versification in which *mōṉai*, etc., occur in the first, third and fourth feet of an *alavaṭi;* அளவடியுள் முதலயற்சீர்க்கணின்றி ஒழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயினவரத் தொடுப்பது. (இலக். வி. 723, உரை.)

மேற்கவடி mēṟ-kavaṭi, *n.* <மேல்+கவடி[1]. An outdoor game; கவடிவிளையாட்டுள் ஒருவகை. *Parav.*

மேற்காது mēṟ-kātu, *n.* <id.+காது[1]. Upper part of the ear; காதின் மேற்பகுதி. (W.)

மேற்காவல் mēṟ-kāval, *n.* <id.+. [K. *mēlkāvalu.*] 1. Superintendence; மேல்விசாரணை. (W.) 2. Superintendent; மேல்விசாரணை செய்பவன்.

மேற்காறுபாறு mēṟ-kāṟupāṟu, *n.* <id. +. See மேற்காவல். (W.)

மேற்கி mēṟki, *n.* Poison; பாஷாணம். (அரு. அக.)

மேற்கு mēṟku, *n.* <மேல். [M. *mēṟku.*] West; மேலைத்திசை.

மேற்குடி mēṟ-kuṭi, *n.* <id.+. Landowners of a village; காணியாளர். *கீழ்க்குடியாகிய வரிசையாளரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணியாளரை* (பதிற்றுப. 13, 24, உரை).

மேற்குடுமி mēṟ-kuṭumi, *n.* <id.+குடுமி[1]. 1. Tuft of hair on the crown of the head, top-knot; உச்சிக்குடுமி. *Loc.* 2. Upper pin of a door; கதவின் மேற்பக்கத்தாடுங் குடுமி. (W.)

மேற்குத்தொடர்ச்சிமலை mēṟku-t-toṭar-cci-malai, *n.* <மேற்கு+. The Western Ghats;

தென்னிந்தியாவின் மேல்புறத்தில் தெற்குவடக்காகத் தொடர்ந்துசெல்லும் மலை.

மேற்குலத்தோர் mēṟkulattōr, n. < மேற்குலம். 1. People of high caste, those of a superior class; உயர்ந்தசாதியார். (W.) 2. Brahmins; பார்ப்பார். (பிங.)

மேற்குலம் mēṟ-kulam, n. < மேல் + See மேற்சாதி.

மேற்குலர் mēṟkular, n. See மேற்குலத்தோர். (சூடா.)

மேற்கூரை mēṟ-kūrai, n. < மேல் +. 1. Roof of a house; வீட்டின்மேல் வேய்ந்த கூரை. (W.) 2. Superstructure; அடிநிலம் நீங்கலான கட்டடம். *Madr.* 3. See மேற்கோப்பு.

மேற்கொண்டு mēṟ-koṇṭu, *adv.* < id. +. 1. Besides; மேலும். 2. Hereafter; இனிமேல்.

மேற்கொதி mēṟ-koti, n. < id. +. 1. Feverishness; உடம்பின் காங்கை. (W.) 2. A stage in the boiling of rice. See முத்துக்கொதி. சோறு சமைகையில மேற்கொதி மூநதிருக்கிறது

மேற்கொள்(ளு)-தல் mēṟ-koḷ-, v. tr. < id. +. 1. To mount, as a horse; மேலேறுதல். பரிமேற்கொண்ட பாணடியனா (திருவாச. 36, 3). 2. To gain prominence; to overcome, surpass; to rise above; மேம்படுதல். அவனை நான் மேற்கொணடு விட்டேன். (W.) 3. (Log.) To assert, as a proposition; பிரதிஞ்ஞைசெய்தல். பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதிநாச முடைத்தென மேற்கொணடது (சி. போ. பா. 1, பக். 43) 4. To embrace, as a doctrine; to accept; ஏற்றுக்கொள்ளுதல். அந்தக் கொளகையை அவன் மேற்கொணடவன. 5. To undertake, attempt; முயலுதல். அவமதனை யஃதிலாா மேற்கொள்வது (குறள், 262). 6. To assume the responsibility of; பொறுப்புவகித்தல். அரசியலை மேற்கொணடான். 7. To make a vow; to asseverate; வஞ்சினமுரைத்தல்.

மேற்கோண்மலைவு mēṟkōṇ-malaivu, n. < மேற்கோள்[1] +. (Log.) Subsequent contradiction of a proposition previously stated, a flaw in logic; தர்க்கத்தில் முற்கூறியதற்கு மாறுபடக் கூறுகையாகிய குற்றம். (தொல். சொல். 1, சேனா.)

மேற்கோப்பு mēṟ-kōppu, n. < மேல் +. Roof; roofing; வீட்டின் கூரைப்பகுதி.

மேற்கோள்[1] mēṟkōḷ, n. < மேற்கொள்-. [T. *mēkōlu.*] 1. Acceptance; ஏற்றுக்கொள்கை. 2. Quotation; textual authority; எடுத்துக்காட்டு. (நன். 9.) 3. Cover; mantle; போர்வை. (W.) 4. Assumption of responsibility; பொறுப்புவகிக்கை. இடஞ் சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த (புறநா. 8, உரை). 5. Enterprising spirit; enthusiasm; ஊக்கம். 6. Solemn asseveration; வஞ்சினம். (சிலப. பதி. 80, உரை.) 7. (Log.) Proposition stated, பிரதிஞ்ஞை (தருக்கசங். பக். 34.) 8. Excellence; மேன்மை. (சது.)

மேற்கோள்[2] mēṟ-kōl, n. < மேல் + கோள்[1]. The planet Saturn; சனி. (பிங.)

மேற்சாட்சி mēṟ-cāṭci, n. < id. +. Additional evidence, confirmatory evidence; முன்சாட்சியை யுறுதிப்படுத்தும் சாட்சி.

மேற்சாத்து mēṟ-cāttu, n. < id. + சாத்து[2]. 1. Upper garment; அங்கவஸ்திரம். வேழங் கொடுத்ததொரு மேறசாததும (ஏகாம. உலா, 203). 2. Ornaments worn over the *kavacam* of an idol, etc; விக்கிரகம் முதலியவற்றிற்குக் கவசத்தின் மேற்புறஞ் சாத்தும் அணி. *Loc.* 3. Sandal paste; சாத்துப்படி. *Loc* 4. See மேலொப்பம்.

மேற்சாதி mēṟ-cāti, n. < id. + சாதி[6]. High caste; உயர்குலம்.

மேற்சிட்டு mēṟ-ciṭṭu, n. < id +. Note annexed to a writing to authenticate it; எழுதியுள்ளதை யுறுதிப்படுத்துஞ் சீட்டு. (W.)

மேற்சீமை mēṟ-cīmai, n. < id. +. 1. The Western countries, as England, etc.; இங்கிலாந்து முதலிய மேனாடு. 2. Mysore, as lying to the west of the Tamil country; மைசூர்நாடு.

மேற்சுவாசம் mēṟ-cuvācam, n. < id. +. See மேல்மூச்சு, 2. *Loc.*

மேற்சூரி mēṟ-cūri, n. < id. + prob. சொருகு-. Lintel. See மேற்படி, 1. (சரவ. சிற. 45.)

மேற்செம்பாலை mēṟ-cempālai, n. < id. +. (Mus.) A secondary melody-type of the *pālai* class; பாலையாழ்த்திறவகை. (பிங.) (சிலப. 3, 88, உரை.)

மேற்செல்(லு)-தல் mēṟ-cel-, v. intr. < id. +. 1. To go on, go further; அப்பாற் போதல். 2. To excel, surpass; மேம்படுதல். 3. To invade; படையெடுத்தல். (திவா.) 4. To hasten; விரைதல். நல்வினை மேற்சென்று செய்யப் படும் (குறள், 335).

மேற்செலவு mēṟ-celavu, n. < id. +. 1. Invasion; படையெடுப்பு. நின்னைப் பாடும் புலவர் நினது மேற்செலவைப் பாட (புறநா. 33, உரை). 2. Sundry expenses of a household; வீட்டுத் தினசரிச் செலவு. *Colloq.*

மேற்பட்டை mēṟ-paṭṭai, n. < id. + பட்டை[1]. Outer bark of a tree; மரத்தின் மேலுள்ள தோல். (W.)

மேற்படி mēṟ-paṭi, *n.* <id.+படி³. 1. Lintel, upper part of the frame of a door or window; கதவுநிலையின் மேற்பாகத்திருக்கும் மரம். *Loc.* 2. The aforesaid, abovesaid, abovementioned; முற்குறித்தது. மேற்படி பெருமானடிகளுககு நந்தாவிளக் கெரிபபதாக (S. I. I. iii, 97).

மேற்படு-தல் mēṟ-paṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To predominate, preponderate; சிறந்திருத்தல். 2. To excel in quality; to be superior; குணத்தில் மேம்படுதல். 3. To increase; to be excessive; அதிகமாதல். நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன (திருவாச. 3, 4).

மேற்பணி mēṟ-paṇi, *n.* <id.+பணி³. An ear ornament worn by Parava women; பரவ மகளிர் சாதணிவகை. *Loc.*

மேற்பரப்பு mēṟ-parappu, *n.* <id.+. Surface; தரை முதலியவற்றின் வெளிப்பரப்பு. *Loc.*

மேற்பலகை mēṟ-palakai, *n.* <id.+. [K. *mēluhalage.*] 1. Lintel. See மேற்படி, 1. (W.) 2. Nail; நகம். (அரு. அக.)

மேற்பாடம் mēṟ-pāṭam, *n.* <id.+பாடம்². The original of a copy; நகலுக்கு மூலமாயுள்ளது (W.)

மேற்பாதம் mēṟ-pātam, *n.* <id.+பாதம்¹. (Yōga.) A posture in which the legs are folded crosswise and the feet placed on the thighs; இரண்டு கால்களையும் சம்மணமாக மடித்துப் பாதங்களைத் துடைகளின் மேலாக வைக்கும் யோகாசன வகை.

மேற்பாதி mēṟ-pāti, *n.* <id.+. See மேல்வாரம். இபபூமி மேற்பாதியும பணியுங்கொண்டு (T. A. S. iii, 168).

மேற்பாதிநிலம் mēṟ-pāti-nilam, *n.* <id. +. Adjacent field on a higher level; மேடாயிருக்கும் பக்கநிலம்.

மேற்பார்-த்தல் mēṟ-pār-, *v. tr.* <id.+. To supervise; கண்காணித்தல். மேற்பார்க்க மைந்தரு மூவாவெருதும (தனிப்பா.).

மேற்பார்வை mēṟ-pārvai, *n.* <id.+. 1. Supervision, superintendence; மேல்விசாரணை. (W.) 2. Superficial observation; மேலெழுந்த பார்வை. (W.) 3. Proud look; செருக்கிய நோக்கம். (W.) 4. Long sight; தூரத்துப்பார்வை. (W.) 5. Up-turned position of the eyes, as at the time of death; சாகுந்தருணத்து மேனோக்கிநிற்கும் பார்வை. *Loc.*

மேற்பாரம் mēṟ-pāram, *n.* <id.+பாரம்². 1. Weight for compression; அழுந்தும்படி ஒன்றன் மேலே வைக்கும் பாரம். (W.) 2. Additional burden or load; அதிகமாகச் சேர்க்கும் பாரம்.

மேற்பால் mēṟ-pāl, *n.* <id.+பால்². See மேற்சாதி. மேற்பா லொருவனு மவன்கட்படுமே (புறநா. 183).

மேற்பாலம் mēṟ-pālam, *n.* <id.+பாலம்⁴. Overbridge; இருப்புப்பாதை முதலியவற்றின் மேலே கட்டப்பட்ட பாலம். *Mod.*

மேற்பாவல் mēṟ-pāval, *n.* <id.+. The upper spar of a sailing ship, dist. fr. *kīḻ-p-pāval;* மரக்கலத்தின் உறுப்புவகை. (W.)

மேற்புத்தி mēṟ-putti, *n.* <id.+புத்தி¹. Counsel, advice from elders or superiors; மேலானவரிடத்திற் பெறும் புத்திமதி. நல்லோர்கண்டு மேற்புத்தி சொல்லல வேணடுமே (திருவேங். சத. 49).

மேற்புரம் mēṟ-puram, *n.* <id.+புரம்¹. Svarga; சுவர்க்கம். புகழுறச் சேரவார் மேற்புரம (சைவச. பொது. 568).

மேற்புலவர் mēṟ-pulavar, *n.* <id.+. The Celestials; தேவர். (தைலவ. தைல.)

மேற்புறணி mēṟ-puṟaṇi, *n.* <id.+. See மேற்பட்டை. (W.)

மேற்புறம் mēṟ-puṟam, *n.* <id.+புறம்¹. 1. Outside; upper surface; வெளிப்புறம். (W.) 2. Windward side of a vessel; கப்பலிற் காற்றுத் தாக்கும் பக்கம். (W.) 3. Western side; மேலண்டைப் பக்கம்.

மேற்பூச்சு mēṟ-pūccu, *n.* <id.+. 1. Plastering, coating, gilding, painting; வெளிப்பூச்சு (W.) 2. Covering up of defects, white-washing; குற்றமறைக்கை. *Loc.* 3. Formality, convention; மனப்பூர்வமில்லாத நடத்தைமுதலியன. *Loc.*

மேற்பேச்சு mēṟ-pēccu, *n.* <id.+. *Loc.* 1. Further talk or discussion; மேற்கொண்டு விவகரிக்கை. 2. Lip-deep courtesy; வெளியுபசாரச்சொல்.

மேற்போக்கி mēṟ-pōkki, *n.* <id.+போக்கு-. Aqueduct; கீழுள்ள ஆறு அல்லது வாய்க்காலுக்கு மேலே குறுக்காக நீரோடும்படி கட்டிய கால். *Loc.*

மேற்போட்டுக்கொள்(ளு)-தல் mēṟ-pōṭṭukkoḷ-, *v.* <id.+. *tr.* To undertake voluntarily; to take upon oneself; வலிய ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.—*intr.* To stand surety, stand guarantee; பிறனுக்காகப் பிணையேற்றல்.

மேற்றட்டு[1] mēṟṟaṭṭu, *n.* <id.+தட்டு². 1. High rank; உயர்தரம். 2. Upper shelf, as of

an almirah, etc.; அலமாரி முதலியவற்றின் மேல் அறை 3. See மேற்றளம்[1], 2. 4 Upper berth; பரண்போன்ற மேலிடம். 5. Upper compartment, as of a tiffin-carrier; அடுக்குப் பாத்திரத்தில் மேலுள்ள தட்டு. 6 Outer fold of a woman's garment; உடுத்திருக்குஞ்சேலையின் வெளிச்சுற்று. *Loc.*

மேற்றட்டு[2] mēṟṟaṭṭu, *n.* <id. + தட்டு[3]. Superior pony; உயர்ந்தசாதி மட்டக்குதிரை.

மேற்றண்ணீர் mēṟṟaṇṇīr, *n.* <id. + தண்ணீர். 1. Water from a higher level; மேலிடத்தினின்று வரும் நீர். 2. Water from the head-sluice of a channel; தலைமடையிலிருந்து பாயும் நீர். 3. Surface-water; பூமிமேலேதேங்கி ஓடும் நீர். 4. Surface-spring; பூமட்டத்தை யடுத்துக்காணும் ஊற்றுநீர். 5 Rain-water, as from above; மழைத்தண்ணீர்.

மேற்றலை mēṟṟalai, *n.* <id. + தலை. [K. *mēlutale.*] 1. Crown, top of the head; சிரசின் மேற்பகுதி. 2. See மேற்புறம், 2, 3. (W.) 3. Upper surface; மேற்புறம். மேசையின் மேற்றலை 4. Beginning, head; source, as of a river; நதி முதலியன தொடங்கு மிடம். இது மேற்றலை வெள்ளம்.

மேற்றளம்[1] mēṟṟaḷam, *n.* <id. + தளம்[2]. 1. Upper floor; மேல்மாடி. மேற்றளத் தொருவன் பசிக்கவைத்தது (பிரபோத. 13, 17). 2. Upper deck of a ship; கப்பலின் மேற்புறத்துள்ள தட்டு. (W.)

மேற்றளம்[2] mēṟṟaḷam, *n.* <id. + தளம்[3]. Calyx of a flower; புறவிதழ். (W.) 2. Troop of body-guards; மெய்க்காவற்படை. (யாழ். அக.)

மேற்றிசை mēṟṟicai, *n.* <id. + திசை[2] West; மேற்கு. மேற்றிசைக்க ணுள்ள நிலத்தை (சிறுபாண. 47, உரை).

மேற்றிசைப்பாலன் mēṟṟicai-p-pālaṉ, *n.* <மேற்றிசை + பாலன்[2]. Varuṇa, as the regent of the west; வருணன். (சூடா.)

மேற்றிணை mēṟṟiṇai, *n.* <மேல் + திணை. High caste; உயர்குலம். தன் மேற்றிணைக்கேற்பத் தருவன கூறும் (பெருங. உஞ்சைக். 36, 121).

மேற்றிராசனம் mēṟṟirācaṉam, *n.* <Syr. *metrān* + ஆசனம. Episcopal see, metranate; மேற்றிராணியின் ஸ்தானம். *R. C.*

மேற்றிராணி mēṟṟirāṇi, *n.* <Syr. *metrān.* 1. Prelate; metran; கிறிஸ்தவக் கண்காணியார். *R. C.* 2. Jurisdiction; அதிகாரம். (யாழ். அக.)

மேற்றிராணிப்பட்டம் mēṟṟirāṇi-p-paṭṭam, *n.* <மேற்றிராணி +. Bishop's title in the Roman Catholic church; கத்தோலிக் கிறிஸ்தவக் கண்காணியாரின் பட்டம்.

மேற்றொழில் mēṟṟoḻil, *n.* <மேல + தொழில். Great deed or achievement; உயர்ந்த செயல். மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும் (நாலடி, 193).

மேற்றோல் mēṟṟōl, *n.* <id. + தோல்[3]. Epidermis; மீந்தோல்.

மேற்றோன்றி mēṟṟōṉṟi, *n.* <id + தோன்றி. Red species of Malabar glory-lily. See செங்காந்தள். மேற்றோன்றிப் பூக்காள் (திவ். நாய்ச். 10, 2).

மேன் mēṉ, *n.* See மேல், 1. (நாமதீப. 773.)

மேன்கஸ்து mēṉ-kastu, *n* <மேல +. Overseer; superintendent, மேற்பார்வையோன். (W.)

மேன்கூரை mēṉ-kūrai, *n.* <id. +. See மேற்கூரை. (யாழ். அக.)

மேன்சாதி mēṉ-cāti, *n.* <id + சாதி[6]. See மேற்சாதி. *Loc.*

மேன்செலவு mēṉ-celavu, *n.* <id. +. See மேற்செலவு, 2. *Colloq.*

மேன்பாடு mēṉ-pāṭu, *n.* <id. +. See மேம்பாடு. (யாழ். அக.)

மேன்பாலம் mēṉ-pālam, *n.* <id. + பாலம்[4] 1. See மேற்பாலம். 2. See மேற்போக்கி.

மேன்மக்கள் mēṉ-makkaḷ, *n.* <id. +. Noble men, high-minded men; உயர்ந்தோர். கீழாய . . . சொலப்படுவார் மேன்மக்கள் (நாலடி, 70).

மேன்மலை mēṉ-malai, *n.* <id + மலை[4] 1. The hill where the sun sets; அத்தகிரி. கனலி . . . மேன்மலை குளிப்ப (பெருங. மகத. 7, 99). 2. A mountain range in Coorg. See சகியம்[2]. கிளையொடு மேன்மலை முற்றி (பரிபா. 12, 2).

மேன்மாடம் mēṉ-māṭam, *n.* <id + மாடம்[1]. Upper storey; balcony; terrace; உபரிகை.

மேன்முறையாளர் mēṉ-muṟai-y-āḷar, *n.* <id. + முறை + ஆள்-. See மேன்மக்கள். மேன்முறையாளர் தொழில் (திரிகடு. 2).

மேன்மூச்சு mēṉ-mūccu, *n.* <id. +. See மேல்மூச்சு. மேன்மூச்சுக் கீழ்மூச்சு வாங்குகிறது.

மேன்மூடி mēṉ-mūṭi, *n.* <id. +. Cover, lid; மேலே மூடுதற்குதவுவது.

மேன்மேல் mēṉ-mēl, *adv.* <id. +. [K. *mēlumēlu.*] See மேன்மேலும். தவாஅது மேன்மேல் வரும் (குறள், 368).

மேன்மேலும் mēṉ-mēlum, *adv.* <id. +. More and more; further and further; பின்னும்

பெருக. மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே (திரு வாச. 5, 30).

மேன்மை mēṉmai, n. <id. [T. mēlimi.] 1. Greatness, eminence, excellence; dignity; superiority; சிறப்பு. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை (குறள், 137). 2. Grandeur, sublimity, மகத்துவம். 3. Respect, honour; nobility; கண்ணியம்.

மேன்றலை mēṉṟalai, n. <id.+தலை. The helm of a ship; மரக்கலத்தின் முன்புறம். (யாழ். அக.)

மேன mēṉa, part. <மேல். Ending of the locative; ஏழாம்வேற்றுமை யுருபு. (தொல். சொல். 57, சேனா.)

மேனகை mēṉakai, n. <Mēnakā. A courtesan of Svarga; தேவலோகத்து மகளிரு ளொருத்தி. மேனகையொடு திலோத்தமை யரம்பை யுருப்பசியா (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 4).

மேனசம் mēṉacam, n. Borax; வெங்காரம். (சங். அக.)

மேனரிக்கம் mēṉarikkam, n. <T. mēnarikamu. The relationship that exists between a man and his father's sister's family or his mother's brother's family; அத்தை அல்லது அம்மான் குடும்பத்தாரோடு ஒருவனுக்கு உள்ள உறவு முறைமை. Madr.

மேனா[1] mēṉā, n. [K. mēne.] See மேனாப் பல்லக்கு.

மேனா[2] mēṉā, n. <மன்னா. 1. A kind of saccharine exudation obtained from plants. See சீர்கஸ்து. (பைஷஜ.) 2. Flowering ash tree, Fraxinus ornus; மரவகை. (M. M. 471.)

மேனாக்காய்ச்சொல்(லு)-தல் mēṉāk-kāy-c-col-, v. intr. <மேல்+நாக்கு+ஆ[6]-+. To speak merely for form's sake; to express sentiments which are merely lip-deep; மனப்பூர்வ மின்றி வெளிக்குப் பேசுதல். Nāñ.

மேனாசை mēṉācai, n. <Mēnā-jā. See மேனைமகள். (யாழ். அக.)

மேனாட்டார் mēṉāṭṭār, n. <மேனாடு. 1. The Celestials; தேவர். 2. The people of Mysore; மைசூர்ப் பிரதேசத்தார். 3. The Occidentals; Europeans; ஐரோப்பியர் முதலிய மேலைத்தேச வாசிகள். 4. A sub-division of the Cāṉār caste in the western part of Tinnevelly and in Travancore; திருநெல்வேலியின் மேற்குப்பாகத்திலும் திருவிதாங்கூரிலுமுள்ள சாணார்வகையார்.

மேனாடு mēṉāṭu, n. <மேல்+நாடு. 1. Svarga, as the upper world; சுவர்க்கம். 2. Highland; மேட்டுபூமி. 3. Mysore, as being to the west of the Tamil country; [தமிழ்நாட்டுக்கு மேற் பாலுள்ளது] மைசூர்ப்பிரதேசம். (குருபரம்.) 4. See மேற்சீமை, 1. 5. A plant found in damp places. See பொன்னாங்காணி. (தைலவ. தைல.)

மேனாணி-த்தல் mēṉāṇi-, 11 v. intr. <id. +நாணி-. To be proud; பெருமிதங் கொள்ளுதல். அவர்கள் நடுவே . . . மேனாணித்திருக்கு மிருப்பை (ஈடு, 7, 6, 9).

மேனாணிப்பு mēṉāṇippu, n. <மேனாணி-. Pride, lordliness; பெருமிதம். அத்தால வந்த மேனாணிப்பாலே செருக்கி யிருக்கிறவனை (திவ். திருக் குறுந். 2, வ்யா.).

மேனாத்மசை mēṉātmacai, n. <Mēnāt-majā. See மேனைமகள். (இலக். அக.)

மேனாதம் mēṉātam, n. <mē-nāda. (யாழ். அக.) 1. Cat; பூனை. 2. Peacock; மயில். 3. Goat; வெள்ளாடு.

மேனாதவம் mēṉātavam, n. <Mēnā-dhava. The Himālayas personified, as the husband of Mēṉai; [மேனையின் கணவன்] இமவான். (யாழ். அக.)

மேனாப்பல்லக்கு mēṉā-p-pallakku, n. <மேனா[1]+. A covered palanquin; மூடுபல்லக்கு.

மேனாரிக்கம் mēṉārikkam, n. See மேனரிக்கம். Madr.

மேனாவண்டி mēṉā-vaṇṭi, n. <மேனா[1]+. Bullock-coach; பெட்டிவண்டி. Loc.

மேனாள் mēṉāḷ, n. <மேல்+நாள். 1. Former day; முன்னாள். மேனாணீ பூப்பலி விட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ (கலித். 93). 2. Subsequent day; பின்னாள். (கலித். 72, உரை.)

மேனி mēṉi, n. [T. mēnu, M. mēni.] 1. Body; உடம்பு. (பிங்.) பசந்த மேனியள் (சிலப். 8, 68). 2. Form, shape; வடிவம். (பிங்.) 3. Colour; நிறம். தளிரேர் மேனித்தாய சுணங்கின் (நெடுநல். 148). 4. [T. mēni.] Beauty; அழகு. 5. Good condition, healthy state; நன்னிலைமை. Loc. 6. Average crop or yield of a harvest; நிலத்தின் சராசரி விளைவு. இந்தமுறை நெல் மேனிக் குறைவு. 7. Indian acalypha. See குப்பைமேனி. (தைலவ. தைல.)

மேனிகரப்போர் mēṉi-karappōr, n. <மேனி+கர-. Asuras, as becoming invisible at will; [தம் உருவத்தை மறைக்கவல்லவர்] அசுரர். (பிங்.)

மேனிகுலை-தல் mēṉi-kulai-, v. intr. <id. +. (W.) 1. To lose freshness or beauty; to fade; to wither, as the body; அழகு குறைதல். 2.

To be disarranged, dishevelled, as the hair; சீர்குலைதல். 3. To be deformed; உருவங்கெடுதல். 4. To be perturbed, agitated; கலக்கமுறுதல்.

மேனிப்பொன் mēṉi-p-poṉ, n. perh. id +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Tr. 89.)

மேனிமினுக்கி mēṉi-miṉukki, n. <id.+. Person gaudily dressed, fop; எப்பொழுதும் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு திரிபவன்-ள்.

மேனிலம் mēṉilam, n. <மேல + நிலம். See மேனடு, 1.

மேனிலை mēṉilai, n. <மேனிலம. Gods; தேவர். (நாமதீப. 63.)

மேனிலை mēṉilai, n. <மேல் + நிலை. 1. That which precedes; முன்னர் உள்ளது. மேனிலை யொத்தலும (தொல். எழுத். 340). 2. Upper storey; மேல்மாடி. மேனிலைச் சாளரக்கதவு (காஞ்சிப். நகர. 75). (பிங்.)

மேனிலைக்கட்டு mēṉilai-k-kaṭṭu, n. <மேனிலை+. Storey, as of a tower; கோபுர முதலியவற்றின் மேல்மாடி. (சுக்கிரநீதி, 229.)

மேனீர் meṉīr, n. <மேல்+. 1. See மேற் றண்ணீர், 1, 2, 3, 4. 2. Rain-water; மழைநீர். இந்நிலத்துக்கு முன்னுடைய மேனீருங் கிணறும் (S. I. I. iii, 110).

மேனை mēṉai, n. <Mēṉā. Wife of the Himālayas personified; இமவான் மனைவி. மேனைபோன்மேரு வீன்றற கைவண்ணத் தளிர்தீண்டி (திருவிளை. தடாதகை. 31).

மேனைமகள் mēṉai-makaḷ, n. <மேனை+. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.)

மேனோக்கம் mēṉōkkam, n. <மேல் + நோக்கம். 1. Elevation, rise; steepness; மேனோக்கிக் கிளம்புகை. 2. Liberality of mind; தாராள சிந்தை. 3. Superficial view; மேலெழுந்த பார்வை. 4. Aspiration, ardent desire; பேரவா. 5. Haughtiness; செருக்கு.

மேனோக்கு-தல் mēṉōkku-, v. intr. <id.+. 1. To rise; மேல் எழுதல். (W.) 2. To increase; விருத்தியாதல். 3. To vomit; வாந்தியாதல். Colloq. 4. To aspire, ardently desire; பேரவாக்கொள்ளு தல். 5. To be haughty; கருவங்கொண்டிருத்தல்.

மேஜை mējai, n. See மேசை.

மேஜோடு mējōṭu, n. [T. mejōḍu] Stockings; காலில் அணியும் உறைவகை. Mod.

மேஷசங்கிரமணம் mēṣa-caṅkirama-ṇam, n. <mēṣa+. See மேஷசங்கிராந்தி, 1.

மேஷசங்கிராந்தி mēsa-caṅkirānti, n. <id.+. The time at which the sun enters the sign Aries; சூரியன் மேடராசியிற் பிரவேசிக்குங் காலம். (பஞ்.) (I. M. P. Rd 122.)

மேஷம் mēṣam, n. <mēṣa. See மேடம்[1].

மேஷரவி mēṣa-ravi, n. <id.+. See மேஷசங்கிராந்தி. (பஞ்.)

மேஷவிஷுவத்து mēṣa-visuvattu, n. <id.+visuvat. See மேஷசங்கிராந்தி, 1.

மேஷாயனம் mēṣāyaṉam, n. <mēṣā-yana. The section of the zodiac embracing the signs Taurus, Gemini, Cancer and Leo. See மேடவீதி.

மேஸ்திரி mēstiri, n. <Port. mestre. 1. Overseer; superintendent; மேற்பார்வையிடு வோன். 2 Head workman, foreman; தலைமை வேலைக்காரன். 3. Tailor; தையற்காரன். 4. Title of certain castes; சிலசாதியாரின் பட்டப் பெயர்.

மேஸ்ரிட்டு mēsiriṭṭu, n. <E. Magistrate; குற்றவிசாரணைசெய்யும் நியாயாதிபதி. Mod.

மை

மை[1] mai. The compound of ம் and ஐ.

மை[2] mai, n. cf. masī. 1. Collyrium for the eye; கண்ணுக்கிடும் அஞ்சனம். மைபடிந்த கண ணாளும் (தேவா. 1235, 10). 2. Ink; ink paste; மசி. 3. Black pigment used in witchcraft; மந்திர வாதத்தில் உபயோகிக்கும் மை. 4. Grease made of castor-oil and burnt straw, used as a lubricant for country-carts; வண்டி மசகு. 5. Black, blackness; கருநிறம். மறவர் மைபடு திண்டோள் (அகநா. 89). 6. Darkness; இருள். மைபடு மருங் குல் (புறநா. 50). 7. Greenness; பசுமை. மையிருங் கானம் (அகநா. 43.) 8. Spot, as of the moon; blemish; களங்கம். மைதீர்ந்தன்று மதியுமன்று (கலித். 55). 9. Dark cloud; கருமேகம். மைபடு சென்னி . . . மலை (கலித். 43). 10. Sky, as blue; விண். (அரு. நி.) 11. Fault; defect; குற்றம். மையி லறிவினர் (புறநா. 22, 8). 12. Sin; பாவம். மை தீர்தல் (சினேந். 457). 13. Dirt; அழுக்கு. மையில் செங்துகிர (கலித். 85). 14. Birth, as due to karma; பிறவி. மையறு சிறப்பிற் றெய்வம் (பட்டினப். 159). 15. Barrenness, sterility; மலடு. (பிங்.) 16. cf. மைம்மை. Barren woman; மலடி. (நாமதீப. 182.) 17. cf. மைம்மை. Barren buffalo; மலட் டெருமை. (சூடா.) 18. cf. mahiṣa. Buffalo;

எருமை. வைகுபுலர் விடியன் மைபுலம் பரப்ப (அகநா. 41). 19. cf. *mēṣa*. Aries of the zodiac; மேடராசி. (சூடா.) 20. Sheep; goat; ஆடு. (திவா.) மையூன மொசித்த வொக்கலொடு (புறநா. 96). 21. Youth; இளமை. (அக. நி.) 22. Water; நீர். (யாழ். அக.)

மை[3] mai, *part.* Suffix (a) expressing an abstract quality or condition, as *karumai, porumai;* பண்புப்பெயர் விகுதியுள் ஒன்று: (b) ending verbal nouns, as *ceykinramai, ceyyāmai;* தொழிற்பெயர்விகுதியுள் ஒன்று: (c) ending verbal participles; வினையெச்சவிகுதியுள் ஒன்று. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க (குறள், 589).

மை[4]-த்தல் mai-, *11 v. intr.* <மை². 1. To become black; கறுத்தல். மைத்திருள்கூர்ந்த (மணி. 12, 85). 2. To be dim; ஒளிமழுங்குதல். மைத்துன நீண்ட வாட்டடங் கணணாா (சீவக. 2333).

மைக்கண் mai-k-kaṇ, *n.* <id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. *Tinn.*

மைக்கரப்பான் mai-k-karappāṉ, *n.* <id. +. A dark-coloured eruption; கருங்கரப்பன் வகை. (பதார்த்த. 234.)

மைக்கா maikkā, *n.* <E. Mica; அப்பிரகம். *Colloq.*

மைக்காட்டுமண் maikkāṭṭu-maṇ, *n.* <மைக்காடு +. See மைக்காடு.

மைக்காட்டுவெட்டு maikkāṭṭu-veṭṭu, *n.* prob. id. +. A coin used in former days; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 136-7.)

மைக்காடு maikkāṭu, *n.* [T. *masikaṭṭu.*] Ashes and dust in a goldsmith's workshop containing particles of precious metals; பொன் முதலியன சிதறிக்கலந்துள்ள அச்கசாலை மண். (W.)

மைக்காநாள் maikkā-nāḷ, *n.* perh. மற்றை +. Next day, morrow; மறுநாள். *Loc.*

மைக்காப்பு mai-k-kāppu, *n.* <மை² +. Smearing black paste over the leaves of an ōla book to render the script clear; எழுத்து நன்குதெரியுமாறு ஏட்டுச்சுவடிக்கு மைதடவுகை. கோவை முடிவிடத்தெழுதிப பின்னா . . . மைக் காப்புஞ் செய்தார (திருவாத. பு. திருவடி. 15).

மைக்காலிருட்டு mai-k-kāl-iruṭṭu, *n.* <id. + கால்¹ +. Pitch darkness; காரிருள். மைக்கா லிருட்டனைய விருளில்லை (தாயு. ஆனந்த. 10).

மைக்குறுவை mai-k-kuṟuvai, *n.* <id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (G. Tn. D. I, 153.)

மைக்கூடு mai-k-kūṭu, *n.* <id. +. Ink-bottle, ink-pot; எழுதும் மசி வைக்குங் கூடு.

மைக்கூண்டு mai-k-kūṇṭu, *n.* <id. +. 1. See மைக்கூடு. 2. Little metallic receptacle for collyrium for the eyes; அஞ்சனம் வைக்குஞ் சிமிழ்.

மைக்கூர் maikkūr, *n.* A kind of boil; ஒருவகைப் புண். (M. L.)

மைக்கொன்றை maikkoṉṟai, *n.* Peacock's crest. See மயிற்கொன்றை (பதார்த்த. 207.)

மைகம் maikam, *n.* A mineral poison; வக்கிராந்தபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மைகரம் mai-karam, *n.* prob. மை² + கரம்¹. Bewilderment, confusion; மயக்கம். (யாழ். அக.)

மைகூட்டு-தல் mai-kūṭṭu-, *v. intr.* <id. +. To make ink, collyrium or paint; மை தயாரித்தல்.

மைச்சந்தன் maiccantaṉ, *n.* A mineral poison; பாஷாணவகை. (யாழ். அக.)

மைச்சம்பா mai-c-campā, *n.* <மை² +. A kind of paddy. See கருங்குறுவை. (பதார்த்த. 816.)

மைச்சம்பி maiccampi, *n.* cf. மச்சம்பி. See மைத்துனன். *Loc.*

மைச்சமநந்தன் maiccamanantaṉ, *n.* See மைச்சந்தன். (யாழ். அக.)

மைச்சாலி mai-c-cāli, *n.* <மை² + சாலி¹. See மைச்சம்பா. (தைலவ. தைல.)

மைச்சாள் maiccāḷ, *n.* Fem. of மைச்சான். See மைத்துனி. (யாழ். அக.)

மைச்சான் maiccāṉ, *n.* <மச்சான். See மைத்துனன். (யாழ். அக.)

மைச்சுனன் maiccuṉaṉ, *n.* See மைத்துனன். மைச்சுனனா காடவராயர் (I. M. P. Sm. 28).

மைச்சுனி maiccuṉi, *n.* Fem. of மைச்சுனன். See மைத்துனி. (யாழ். அக.)

மைசாட்சி maicāṭci, *n.* <*mahiṣākṣa*. [T. *maisākṣi.*] 1. Indian bdellium. See குங்கிலியம், 6 (பாலவா. 710.) 2. Black dammar-resin. See குக்கில்², 2. (M. M.)

மைசூர் maicūr, *n.* <*Mahiṣa-pura*. The capital of the Mysore State; மைசூர்ச்சீமையின் தலைநகர்.

மைசூர்க்கட்டு maicūr-k-kaṭṭu, *n.* <மைசூர் +. [K. *maisūrukaṭṭu.*] A mode of tying turban, as peculiar to the Mysoreans; தலைப் பாகைவகை.

மைசூர்ப்பருப்பு maicūr-p-paruppu, n. <U. masūr <masura+. Lentil, *Lens esculenta*; துவரைவகை.

மைசூர்ப்பாகு maicūr-p-pāku, n. <id. +. A kind of sweet confection; ஒருவகை இனிப்புப் பணிகாரம்.

மைசூர்ரசம் maicūr-racam, n. <மைசூர் +. A kind of pepper-water preparation, as peculiar to Mysore; ஒருவகை மிளகுரசம்.

மைசேர்-த்தல் mai-cēr-, v. intr. <மை² +. See மைகூட்டு-.

மைஞ்சு maiñcu, n. [K. *mañju*] See மஞ்சு. (நன. 122, மயிலை.)

மைத்தான் maittāṉ, n. perh மை-. Smut, a disease affecting *cōḷam*; சோளப்பயிர்க்கு வரும் நோய்வகை. *Loc.*

மைத்திரம் maittiram, n. <*maitra*. 1. Love, friendship; நட்பு. 2. The third of the 15 divisions of the day; பகல் 15 முகூர்த்தங்களுள் மூன்றுவது. (விதான. குண. 73, உரை.)

மைத்திராயணி maittirāyaṇi, n. <*Maitrāyaṇī*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட் டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

மைத்திராவருணி maittirā-varuṇi, n. <*Maitrāvaruṇi*. Agastya, as descended from Mitra and Varuna; அகத்திய முனிவர்.

மைத்திரி maittiri, n. <*maitrī*. 1. Friendship; நட்பு. (பரிபா. 4, 1, உரை.) 2. See மைத்திரீபாவனை. மைத்திரி கருணை முதிதை (மணி. 30, 256).

மைத்திரியாழ்வார் maittiri-y-āḻvār, n. <id.+. The Buddha of the future. See மயித்திரியாழ்வார். (மணி. புத்தசரித. பக். 30, கீழ்க் குறிப்பு.)

மைத்திரீபாவனை maittirī-pāvaṉai, n. <id.+. (Buddh.) A form of meditation which developes a feeling of fellowship with all beings, practised by monks; எல்லாவுயிர்களிடத் தும் அன்புபாராட்டி அவற்றின் நல்வாழ்வைக் கருதி பௌத்தபிக்ஷு புரியும் தியானவகை. (மணி. பக். 387.)

மைத்திரேயர் maittirēyar, n. <*Maitreya*. 1. A Ṛṣi; ஒரு முனிவர். 2. See மயித்திரியாழ்வார். (நீலகேசி.)

மைத்திரேயி maittirēyi, n. <*Maitrēyī*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

மைத்துனத்தோழன் maittuṉa-t-tōḻaṉ, n. <மைத்துனன்+. Intimate friend, chum, boon companion, பரிகாசஞ்செய்து விளையாடும் முறைமையுடைய தோழன். மைந்தனை மகிழ்வு கூறி மைத்துனத் தோழனென்றான் (சீவக. 1264).

மைத்துனமை maittuṉamai, n. <id. Relationship of a brother-in-law or of a cognate-cousin; மைத்துனமுறைமை. மாதவன் மைத் துனமையினுன் மகிழ்ச்சிகூரநதே (பாரத. அருச்சுனன் தீர். 56).

மைத்துனன் maittuṉaṉ, n. prob. *maithuna* 1. Brother of one's wife or husband; மனைவிக்கு அல்லது கணவனுக்குச் சகோதரன். 2. Son of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன் தன்மைத்து னனைக் கொலை சூழாத (உத்தரரா. திக்குவி. 107). 3. Sister's husband; சகோதரியின் கணவன்.

மைத்துனி maittuṉi, n. Fem. of மைத்து னன். 1. Wife's sister; மனைவியின் உடன்பிறந் தாள். 2. Daughter of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். மைத்துனி நடக்கமாட்டே னினைத்தனனென்ன (திருவாலவா. 62, 7). 3. Brother's wife; சகோதர னின் மனைவி.

மைதா maitā, n. <T. *mandu*. Intoxication; கள்மயக்கம் *Loc.*

மைதாமா maitā-mā, n. <U. *maidā*+மா⁶. Corn-flour; ஒருவகைத் தானியத்தின் மா *Mod.*

மைதானம் maitāṉam, n <U. *maidān*. A plain, open field, maidan; திறந்த வெளியிடம். *Mod.*

மைதிலி maitili, n. <*Maithilī*. Sītā, as daughter of the king of Mithilā; [மிதிலையரசன் மகள்] சீதை. இலக்குமனேடு மைதிலியும . . . துதி செய்ய நின்ற (திவ். பெரியதி. 2, 3, 7).

மைதிலை maitilai, n. <*Mithilā*. An ancient province of Gaur, one of *pañca-kauṭam*, q.v.; பஞ்சகௌடத்துளொன்றான ஒரு பிரதேசம்.

மைதீட்டு-தல் mai-tīṭṭu-, v. intr. <மை² +. To paint the eye-lids with collyrium. See மையிடு-, 1.

மைதுலி maituli, n. See மைதிலி. (சது.)

மைதுலை maitulai, n. See மைதிலை. (யாழ். அக.)

மைதுனம் maituṉam, n. <*maithuna*. 1. Copulation; sexual union; புணர்ச்சி. (பிங்.) வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாக் கொண்ட (ஒழிவி. கிரியை. 16). 2. Marriage; விவாகம். (யாழ். அக.)

மைந்தன் maintaṉ, *n.* <மைந்து. [M. *maindan.*] 1. Son; மகன். (பிங்.) குலக்கோ மைந்தர் தமக்கும் (கம்பரா. மந்தரை. 76). 2. Young man; இளைஞன். (பிங்.) மைந்த . . . நீ யிதற் கென்னை வெகுண்டது (கம்பரா. நகாநீங். 134). 3. Young of an animal or reptile; விலங்கு ஊர்வன வற்றின் குட்டி. அரவழுந்த மைந்தன் (பரிபா. 19, 73). 4. Disciple, pupil; மாணாக்கன். அளவிலா மைந்தாக் கூட்டி (திருவாலவா. 35, 4). 5. Man; ஆண்மகன். (பிங்.) 6. Strong, powerful man; திண்ணியன். (சூடா.) 7. Warrior, hero; வீரன். தொடுகழன் மைந்தா தொழில் (பு. வெ. 3, 6). 8. Husband; கணவன். மைந்த ரகலத்தகலா . . . நன் னாப் புணாச்சியும (பரிபா. 8, 43).

மைந்து maintu, *n.* 1. Might, strength; வலிமை. மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை (தொல். பொ. 70). 2. cf. *mañju.* Beauty; அழகு. மைந்தா ரசோக மடலவிழ (சிலப. 8, வெண்பா, 1). 3. Desire; விருப்பம். துறை வேண்டு மைந்தின் (பரிபா. 6, 30). 4. Infatuation of love; காமமயக்கம். மகளிரை மைந்துற் றமாபுற்ற மைந்தா (பரிபா. 20, 91). 5. Madness; பித்து. (திவா.) 6. Must of an elephant; யானையின் மதம். களிறே . . . மைந்து பட்டன்றே (புறநா. 13). 7. Ignorance, stupidity; அறியாமை. மைந்துற்றுய (பரிபா. 20, 69).

மைந்நூறு mai-n-nūṟu, *n.* <மை[2] + நூறு[2]. Black powder for the eye; அஞ்சனப்பொடி. மைந்நூறு வேற்கண மடவாா (சீவக. 453).

மைநகர்ப்பூமி mainakarppūmi, *n.* A mineral poison; வக்கிராந்தபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மைநாகம் mainākam, *n.* <*Maināka.* Mount Maināka, said to be between the Indian Peninsula and Ceylon; இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு மலை. (கம்பரா. கடருவு. 40.)

மைநாகன் maināk̲aṉ, *n.* See மைநாகம். (W.)

மைப்பரணி mai-p-paraṇi, *n.* <மை[2]+. Casket for collyrium; அஞ்சனம் வைக்குஞ் சிமிழ்.

மைப்பு maippu, *n.* <மை-. Black, blackness; கறுப்பு. மைப்புறுத்தகண ணாமடைமாா (காஞ்சிப்பு. அரிசாப. 2).

மைப்புயல் mai-p-puyal, *n.* <மை[2]+. Dark cloud; இருண்ட மேகம். (அக. நி.)

மைப்போது mai-p-pōtu, *n.* <id.+ போது[3]. See மைம்மலர். மைப்போ தணிதொஙகல் வாணன் (தஞ்சைவா. 116).

மைபோட்டுப்பார்-த்தல் mai-pōṭṭu-p-pār-, *v. tr.* <id.+போடு-+. To discover hidden treasure, etc., by using magic pigment; புதையல் முதலியன கண்டுபிடித்தற்பொருட்டு அஞ்சனமையிட்டுப் பார்த்தல்.

மைபோடு-தல் mai-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To grease, as a country cart; வண்டிக்கு மசகு இடுதல். *Colloq.* 2. See மையூட்டு-, 2. 3. To bewitch; மயக்கி வசீகரித்தல்.

மைம்மலர் mai-m-malar, *n.* <id.+. Blue nelumbo. See கருங்குவளை. மைமமலாக் கோதை (சீவக. 208).

மைம்மா mai-m-mā, *n.* <id.+மா[2]. Pig, as black; பன்றி. (பிங்.)

மைம்மீன் mai-m-mīṉ, *n.* <id.+மீன்[1]. The planet Saturn, as black in colour; சனி. மைம்மீன் புகையினும் (புறநா. 117).

மைம்முகன் mai-m-mukaṉ, *n.* <id.+. Langur, as black-faced. See முசு[1]. (பிங்.)

மைம்மை maimmai, *n.* cf. id. [K. *maime,* M. *mamma.*] 1. Barren woman; மலடி. (பிங்.) 2. Barren buffalo; மலட்டெருமை. (திவா.)

மைம்மைப்பு mai-m-maippu, *n.* <id.+ மை-. Defective sight, dimness of vision; பார்வைக்குறை. மைமமைபபி னன்று குருடு (பழமொ. 298).

மைமல் maimal, *n.* prob. id. Evening; மாலைநேரம். (யாழ். அக.)

மைமை maimai, *n.* perh. *mahimā.* [K. *maime.*] (Jaina.) Worship; பூசை. புக்கவா மைமை தொடஙகின ரன்றே (மேருமந். 1285).

மையக்கட்டை maiya-k-kaṭṭai, *n.* <மையம்[1]+. Piece of wood placed over the axle, supporting the frame-work of a country cart; வண்டியில் அச்சின்மேற்போடுங் கட்டை.

மையண்டம் maiyaṇṭam, *n.* Egg; முட்டை. (யாழ். அக.)

மையத்து maiyattu, *n.* <Arab. *mayyit.* Corpse; பிரேதம். *Muham.*

மையம்[1] maiyam, *n.* <*madhya.* 1. Centre, middle; நடு. (சூடா.) 2. That which is mediocre; நடுத்தரமானது. 3. That which is doubtful or vague; சந்தேகமானது. 4. Impost; top portion of a pillar upon which an arch rests; கமான்வளைவைத் தாங்கும் தூணின் மேலுறுப்பு. *Loc.*

மையம்[2] maiyam, *n.* See மையத்து. *Loc.*

மையம்பாய்-தல் maiyam-pāy-, v. intr. <மையம்[1]+. To oscillate about the middle point, as the index of a balance; இருபக்கமுஞ் சாய்தலால் ஒவ்வாமல் நிற்றல். (யாழ். அக.)

மையமண்டபம் maiya-maṇṭapam, n. <id.+. Building or hall in the middle of a temple tank; தெப்பக்குளத்தின் நடுவில் அமைந்த மண்டபம். Loc.

மையல் maiyal, n. <மை-. 1. Infatuation of love; காமமயக்கம். மையல் செய்தென்னை மனங் கவர்ந்தானே யென்னும் (திவ். திருவாய். 7, 2, 6). 2. Madness; பித்து. மைய லொருவன் களித்தற்றால் (குறள், 838). 3. Overwhelming pride due to rank, wealth, etc.; செல்வம் முதலியவற்றால் வரும் செருக்கு. மையல் . . . மன்னன் (சீவக. 589). 4. Must of an elephant; யானையின் மதம். வேழ மையலுறுதத (பெருங். உஞ்சைக். 37, 232) 5. Purple stramony. See கருவூமத்தை. (மலை.)

மையலஞ்சந்தை maiyalañ-cantai, n. The second day in the holding of a fair or market; சந்தைநடக்கும் இரண்டாம் நாள். (W.)

மையலவர் maiyalavar, n. <மையல். Persons of deranged minds; பித்தர். மையலவா போல மனம் பிறந்த வகைசொன்னாா (சீவக. 2013).

மையலார் maiyalār, n. <id. 1. Magicians; மாயவித்தைக்காரர். மணமயக்கு மயககுடை மையலாா (இரகு. யாகப. 35). 2. See மையலவர்.

மையலி maiyali, n. <id. Witch; மாயவித்தைக்காரி. (யாழ். அக.)

மையவாடி[1] maiya-vāṭi, n. prob. மையம்[1] +. Place hedged around with thorns; முள் வேலியுள்ள இடம். (யாழ். அக.)

மையவாடி[2] maiya-vāṭi, n. <மையம்[2]+. Burial-ground; இடுகாடு. Muham.

மையன்மா maiyaṉ-mā, n. <மையல்+மா[2]. Elephant; யானை. (இலக். அக.)

மையன்மை maiyaṉmai, n. <id. See மையல், 1, 2. மையன்மை செய்து (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 3).

மையனோக்கம் maiyaṉōkkam, n. <id.+ நோக்கம். Mournful look; துக்கப் பார்வை. மையனோக்கம்பட வருமிரக்கம் (தொல். பொ. 260, உரை).

மையா[1] mai-y-ā, n. <மை[2]+ஆ[8]. Barren cow; மலட்டுப்பசு. மையாதாங் காததோமப் (அறநெறி. 38).

மையா[2]-த்தல் mai-yā-, 12 v. intr. prob. id.+யா-. 1. To be perplexed; மயங்குதல். மலர் காணின் மையாத்தி நெஞ்சே (குறள், 1112). 2. To become dim; ஒளிமழுங்குதல். விண்மே லொளி யெல்லா மையாந் தொடுங்கி (பு. வெ 9, 13). 3. To look wan; to look deserted; பொலிவழிதல் மாந்த ரென்பவ ரொருவருமின்றி மையாந்த வநகா (காஞ்சிப பு. நகரேற். 101).

மையாடு-தல் mai-y-āṭu-, v intr. <id. +. 1. See மையோலைபிடி-. ஐயாண்டெய்தி மையாடி யறிந்தாா கலைகள (சீவக. 2706). 2. To be blackened, as with poison, கருமையாதல். மையாடிய கண்டனை (தேவா. 303, 1).

மையான் mai-y-āṉ, n. <id.+ஆன்[1]. Buffalo, as black; எருமை. இருணிற மையான் (குறுந். 279)

மையிடு-தல் mai-y-iṭu-, v. intr. <id.+. 1. To paint the eyes with collyrium; கண்ணுக்கு அஞ்சனமெழுதுதல். வடிவேல் விழிக்குமையிட்டாள (விறலிவிடு.). 2. To apply magic pigment to one's eyes or palm for obtaining a vision of stolen goods or hidden treasure; புதைபொருள் முதலியவற்றைக் கண்டுபிடிக்க உள்ளங்கையிலேனும் கண்களிலேனும் மந்திரமை போடுதல்.

மையிருட்டு mai-y-iruṭṭu, n. <id.+. Pitch darkness; காரிருள். Colloq.

மையிருள் mai-y-iruḷ, n. <id.+. See மையிருட்டு. கருகு மையிருளின் கணம (பெரியபு. இளையான். 15).

மையிழுது mai-y-iḻutu, n <id.+. 1. Collyrium, eye-salve; அஞ்சனவிழுது. மையிழு திழுகி (புறநா. 281). 2. Fat of sheep; ஆட்டு நிணநெய். (புறநா. அரும.)

மையுடை mai-y-uṭai, n. <id.+உடை[5]. Black babul. See கருவேல் (தைலவ. தைல.)

மையூட்டு-தல் mai-y-ūṭṭu-, v. intr. <id. +. 1. See மையிடு-, 1. (W.) 2. To ink a written ōla; ஓலைக்கு மைதடவுதல்.

மையெழுத்து mai-y-eḻuttu, n. <id.+. Writing, in ink; மையால் எழுதும் எழுத்து. மையெழுத்தாசியின் மாண்டதோர் தோட்டிடை . . . கரந்தெழுத்திட்டாள் (சீவக. 1767).

மையெழுது-தல் mai-y-eḻutu-, v. intr. <id.+. See மையிடு-, 1. மையெழுதிப் பொட்டெழுதி (கூளப்ப. 132).

மையொற்றி mai-y-oṟṟi, n. <id.+. Blotting paper; எழுதுமையை ஒற்றும் காகிதம். Mod.

மையோலைபிடி-த்தல் mai-y-ōlai-piṭi-, v. intr. <மை[2]+ஓலை+. To handle an ōla written and inked, in commencing one's study; கற்கத் தொடங்கும்போது மைதடவிய எழுத்துள்ள ஓலையைக்

கைக்கொள்ளுதல். ஐயாட்டை நாளே எண்ணுகப பெற்று மையோலைபிடித்துக் கலைகள் கற்றூ (சீவக. 2706, உரை). மையோலை பிடிதத இளைய புலவரது (பரிபா. 11, 88, உரை).

மைரேயம் maırēyam, *n.* <*maırēya.* 1. A kind of ıntoxicatıng drınk; ஒருவகை மது. 2. A kind of medicated oil; மருந்துத்தைலவகை. (யாழ். அக.)

மைல் mail, *n.* <E. Mile=1760 yards; 1760 கஜங்கொண்ட நீட்டலளவு. *Mod.*

மைலார் mailār, *n.* <மைலாரு. Festival in which washermen, artisans and others worship *mailāru*, their tutelary deity, for about a week after Pongal; பொங்கற்பண்டிகையை யடுத்து ஒருவாரகாலம் வண்ணார் முதலியோர் மைலாரு தேவியை வழிபட்டுக் கொண்டாடும் விழா. (C. G.)

மைலார்பூசை mailār-pūcai, *n.* <மைலார +. See மைலார். *Loc.*

மைலாரு mailāru, *n.* <T. *mailāru.* A petty goddess; ஒரு சிறுதேவதை.

மைலாலக்கடி mailālakkaṭi, *n.* <U. *mailālakri.* 1. Common grey mango laurel. See பிசின்பட்டை, 2. 2. Bark of common grey mango laurel; பிசின்பட்டை மரத்தின் மேற்றோலி.

மைவாகனன் mai-vākaṉaṉ, *n.* <மை² + *vāhana.* Agni, as riding a ram; [ஆட்டுவாகன முடையோன்] அக்கினி தேவன். (பிங்.) நமமை முகம பாரான் மைவாகனன் வநதே வயிற்றினிற் பற்றினனே (தனிப்பா. 1, 186, 14).

மைவிடை mai-viṭai, *n.* <id.+. Ram; ஆட்டுச்கிடாய். வாயின் மாடந்தொறும் மைவிடை வீழ்பப (புறநா. 33).

மைவிளக்கு mai-viḷakku, *n.* <id.+. Oil-lamp; எரிவிளக்கு. மாணிகக விளக்கை மைவிளக் கோடே எடுதது (சிலப. 9, 1-4 உரை).

மைவை-த்தல் mai-vai-, *v. intr.* <id.+. 1. To bewitch; to enchant by means of magic pigment; அஞ்சனமிட்டு மயக்குதல். 2. To prepare collyrium for the eye; கண்ணுக்கு அஞ்சனம் தயாரித்தல். *Loc.* 3. To drink to intoxication; வெறியுண்டாம்படி கட்குடித்தல்.

மைனம் maiṉam, *n.* prob. *mīna.* Fish; மீன். (யாழ். அக.)

மைனர் maiṉar, *n.* <E. Minor, person under age; சட்டப்படி சொத்தாளுதல் முதலியவற்றிற் குரிய வயதடையாதவ-ன்-ள். *Mod.*

மைனர்விளையாட்டு maiṉar-viḷaiyāṭṭu, *n.* <மைனர்+. Lavish expenditure by a person in his nonage; சிறுவயதிற் கண்டபடி செலவு செய்கை. *Colloq.*

மைனு maiṉā, *n.* <U. *mainā.* Common myna, *Acridotheres tristis;* நாகணவாய்ப்புள்.

மைனிகன் maiṉikaṉ, *n.* White ant; கறையான். (யாழ். அக.)

மொ

மொ mo. The compound of ம் and ஒ.

மொக்கட்டை mokkaṭṭai, *n.* <மொக்கை. 1. [T. *mokkattu.*] Face; முகம். (யாழ். அக.) 2. That which is blunt; மழுக்கமானது. *Loc.*

மொக்கட்டைமுறித்தான் mokkaṭṭai-muṟittāṉ, *n.* <மொக்கட்டை+. Mischievous person; குறும்பன். (யாழ். அக.)

மொக்கணி mokkaṇi, *n.* prob. மொக்கு-+ அணி. [K. *bakkana.*] 1. Feed-bag, nose-bag; குதிரைக்குக் கொள்ளு முதலிய உணவு கட்டும் பை. மொககணி முட்டக்கட்டி (திருவாலவா. 29, 6). 2. A kind of bridle for mules, etc.; கோவேறுகழுதை முதலியவற்றுக்கிடுங் கடிவாளம் போன்ற கருவிவகை. (J.)

மொக்களி-த்தல் mokkaḷi-, *11 v. tr.* To detain a person in his journey; பயணத்தில் தடைசெய்தல். (W.)—*intr.* To stop on a journey; to sojourn; பயணத்தில் தங்குதல். (யாழ். அக.)

மொக்கன் mokkaṉ, *n.* <மொக்கு³. Stout person or thing; தடித்த-வன்-வள்-து. *Loc.*

மொக்கித்தின்(னு)-தல் mokki-t-tiṉ-, *v. tr.* <மொக்கு-+. To eat greedily in large mouthfuls; ஒருசேர விழுங்கி யுண்ணுதல். (W.)

மொக்கு¹-தல் mokku-, *5 v. tr.* [T. *mekku*, K. *mukku.*] 1. See மொக்கித்தின்-. முக் கனி சாக்கரை மொக்கிய (திருப்பு. 263). 2. To beat soundly; அடித்தல். (பிங்.)

மொக்கு² mokku, *n.* <மொக்குள். [T. *mogga*, K. *moggu.*] 1. cf. மொட்டு. Flower-bud; பூமொட்டு. 2. Bud-like designs on sarees; சீலைகளில் மொட்டுப்போற் செய்யப்படும் வேலைப் பாடு. 3. Ornamental designs drawn on the floor with powder; தரையிலிடும் பூக்கோலம். 4. Bowl of an oil lamp; குத்துவிளக்கின் தகழி. (W.)

மொக்கு³ mokku, *n.* cf. *mukha.* [T. *mokka.*] 1. Knot in trees; மரக்கணு. (யாழ். அக.) 2. See மொக்கை.

மொக்குப்போ-தல் mokku-p-pō-, *v. intr.* <மொக்கு[3]+. See மொக்கைபோ-. *Colloq.*

மொக்குமா mokku-mā, *n.* <மொக்கு[2]+ மா[6]. Powder for drawing decorative designs on the floor; ஒருவகைக் கோலப்பொடி. *Loc.*

மொக்குழி mokkuḻi, *n.* prob. மொக்குளி-. A kind of confection; சிற்றுண்டிவகை. *Loc.*

மொக்குள் mokkuḷ, *n.* <*mukula.* [K. *mugul.*] 1. Flower-bud, மலரும்பருவத்துள்ள அரும்பு. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போல் (குறள், 1274). 2. Bubble; நீர்க்குமிழி. பெய்மழை மொக்குளின் (நாலடி, 27).

மொக்குளி-த்தல் mokkuḷi-, *11 v. intr.* <மொக்குள். [K. *mukkuḷisu.*] 1. To bubble up; குமிழியுண்டாதல். (W.) 2. To gather up; திரளு தல். (யாழ். அக.)

மொக்குளிப்பான் mokkuḷippāṉ, *n.* <மொக்குளி-. Chicken-pox; கொப்புளிப்பான்.

மொக்கை mokkai, *n.* <மொக்கு[3]. 1. Bluntness, as of an iron style; கூரின்மை. பேனு மொக்கையாய் விட்டது. 2. Bulkiness; stoutness; பருமன். 3. Piece of wood; stump; மரத்துண்டு. *Loc.* 4. Low condition; தாழ்வு. *Loc.* 5. Ignominy, shame, disgrace; அவமானம். (யாழ். அக.) 6. Respect; மதிப்பு (யாழ். அக.) 7. Face; முகம். மொக்கைக்காட்டி யடித்தான். *Loc.*

மொக்கைகுலை-தல் mokkai-kulai-, *v. intr.* <மொக்கை+. To be disgraced; அவமானப் படுதல். (W.)

மொக்கைச்சோளம் mokkai-c-cōḷam, *n.* prob. மக்கா+. Indian corn. See மக்காச் சோளம். (மூ. அ.)

மொக்கைபோ-தல் mokkai-pō-, *v. intr.* <மொக்கை+. 1. To be disgraced; அவமானப் படுதல். மொக்கைபோகச் செகுத்திடுவோ ம பொருள (திருப்பு. 603). 2. To become blunt, as a knife; முனை மழுங்குதல். (யாழ். அக.)

மொக்கையீனம் mokkai-y-īṉam, *n.* <id. +. Disrespect; மதிப்புக்குறைவு. (யாழ். அக.)

மொகசல் mokacal, *n.* <U. *mohassal.* Guard placed over a revenue defaulter; மோதூல்.

மொகத்தமா mokattamā, *n.* <Arab. *muqaddamā.* Subject-matter of a case or law-suit; வழக்குவிஷயம். (C. G.)

மொகதர்பா mokatarpā, *n.* <Arab. *mohatarifa.* Tax on arts and trades; தொழில்வரி.

மொகமொகெனல் mokamokeṉal, *n.* Onom. expr. of (a) boiling; நீர்க்கொதிப்பின் ஒலிக்குறிப்பு.: (b) gurgling sound, as of water poured from a narrow-necked vessel; ஒடுத்துக் குறுகிய பாத்திரத்தினின்றும் நீர் ஊற்றுங்காலுண்டாம் ஈரடுக்கொலிக் குறிப்பு. (சூடா.)

மொகர் mokar, *n.* <Persn. *mohar.* (W.) 1. Seal. See முகர். 2. See மொகரா.

மொகர்வை-த்தல் mokar-vai-, *v. intr.* <மொகர்+. 1. To seal; முத்திரையிடுதல். *Loc.* 2. (Mus.) To finish a time-beat by emphatic strokes, in drumming; மத்தளமுதலியவற்றில் தாளத்தீர்மான மிடுதல்.

மொகரம் mokaram, *n.* <Arab. *muharram.* A Muhammadan festival in the Arabic month of Muharram; மொகரம் என்ற அரபிமாதத்து வரும் ஒரு முகம்மதிய பண்டிகை.

மொகரர் mokarar, *adj.* <Arab. *muqarrar.* Appointed, fixed; நியமிக்கப்பட்ட. (C. G.)

மொகரா mokarā, *n.* <Persn. *mohar.* 1. A gold coin = Rs. 15; பதினைந்து நூபாய் பெறு மானமுள்ள பொன்னுணயம். 2. Gold coin, dollar, etc.; பொன்னுணயம்.

மொகரீர் mokarīr, *n.* <Arab. *muharrir.* Clerk, writer, scribe; குமாஸ்தா. (C. G.)

மொகலிங்கம் mokaliṅkam, *n.* [T. *mogalingamu.*] Weaver's beam. See மகலிங்கம். (M. M. 1022.)

மொகாசா mokācā, *n.* <முகாசா. Village or land assigned by a king to his relatives or dependents, either rent-free or at a low quit-rent, on condition of military service; போரில் உதவும்பொருட்டுத் தன் உறவினர்க்கும் சார்ந்தோர்க் கும் அரசன் இறுமாக வழங்கிய பூமி. (C. G.)

மொகாபிலா mokāpilā, *n.* <Arab. *muqābala.* Comparing of a fair copy with its original or draft; நகலை மூலப்பிரதியோடு ஒப் பிடுகை. (C. G.)

மொகுமொகு-த்தல் mokumoku-, *11 v. intr.* To resound; ஒலித்தல். எழுகடல்களு மொகு மொகுதெனெ (பாரத. பதினேழன். 86).

மொகுமொகுமெனல் mokumokumeṉal, *n.* See மொகுமொகெனல். (திவா.)

மொகுமொகெனல் mokumokeṉal, *n.* Onom. expr. of (a) resounding; ஒலிக்குறிப்பு. மொகுமொகென் றொலி மிகுந் தமருகங்கள் (கலிங். 100).: (b) gushing, as of water; நீர்பெருகுதற் குறிப்பு. மொகுமொகென விருவிழிநீர் முத்திறைப்ப (தாயு. பொருள்வ. 4).

மொங்கன் moṅkaṉ, *n.* prob. மொங்கான். See மோக்சன். (W.)

மொங்கான் moṅkāṉ, *n.* cf. மொக்கு³. 1. Rammer for roads; இடிகட்டை. (W.) 2. Anything large and heavy; பெருத்துக் கனத்த பொருள். *Colloq.*

மொங்கான்சாத்து-தல் moṅkāṉ-cāttu-, *v. tr.* <மொங்கான் +. See மொங்கான்வை-, 2.

மொங்கான்வை-த்தல் moṅkāṉ-vai-, *v. tr.* <id.+. 1. To ram; இடிகட்டையால் நொறுக்குதல். 2. To deceive; ஏமாற்றுதல். *Colloq.*

மொங்கின் moṅkiṉ, *n.* Horizontal wooden block to which the fore-tack of a sail is fastened; கப்பலின் பாய்க்கயிறு கட்டும் கட்டை. *Naut.*

மொச்சட்டங்கொட்டு-தல் moccaṭṭaṅ-koṭṭu-, *v. intr.* <மொச்சட்டம் +. To smack; நாவாற் கொட்டியொலித்தல். *Loc.*

மொச்சட்டம் moccaṭṭam, *n.* Smacking; நாவாற் கொட்டியொலிக்கை.

மொச்சடி-த்தல் moccaṭi-, *v. intr.* <மொச்சு +. To emit a foul smell, as goats; துர்நாற்றம் வீசுதல். (W.)

மொச்சி mocci, *n.* <Hind. *mōcī*. One who serves out articles of stationery in an office. See முச்சி³, 1.

மொச்சியன் mocciyaṉ, *n.* <மொச்சி. Artist; painter; சித்திரக்காரன். *Loc.*

மொச்சு moccu, *n.* <மொச்சை¹. [T. *muccu*.] Foul smell, as of goats; துர்நாற்றம். (W.)

மொச்சுமொச்செனல் moccumocceṉal, *n.* Onom. expr. of munching; அசையிட்டு உண்ணும் ஒலிக்குறிப்பு.

மொச்சை¹ moccai, *n.* cf. கொச்சை. Foul smell; துர்நாற்றம். மொச்சைய வமணரும (தேவா. 579, 10).

மொச்சை² moccai, *n.* [M. *mocca*.] 1. Hyacinth bean, climber, *Dolichos*; ஒரு வகைப் பயற்றுக்கொடி. (சிலப. 14, 211, உரை.) 2. Lablab, climber, *Dolichos lablab*; பயற்றுக்கொடிவகை.

மொச்சைக்கொட்டை moccai-k-koṭṭai, *n.* <மொச்சை² +. Hyacinth bean; மொச்சையின் விதை. (பதார்த்த. 837.)

மொச்சைப்பயறு moccai-p-payaṟu, *n.* <id.+. See மொச்சைக்கொட்டை. (W.)

மொச்சையடி-த்தல் moccai-y-aṭi-, *v. intr.* <மொச்சை¹ +. To emit a bad odour, as rancid curd, etc.; தயிர் முதலாயின துர்நாற்றம் வீசுதல். *Loc.*

மொச்சையவரை moccai-y-avarai, *n.* <மொச்சை² +. See மொச்சை², 1. *Loc.*

மொசடி mocaṭi, *n.* A sea-fish, purplish-red, attaining 16 in. in length, *Upeneus indicus*; ஊதாக்கலந்த செந்நிறமுள்ளதும் 16 அங்குலம்வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

மொசி¹-தல் moci-, 4 *v. intr.* cf. மொய்¹-. To swarm; மொய்த்தல். கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந் தன துஞ்சும (பதிற்றுப். 71, 6).

மொசி²-த்தல் moci-, 11 *v. tr.* cf. பொசி²-. To eat; தின்னுதல். மையூன் மொசித்த வொக்க லொடு (புறநா. 96).

மொசிங்கிப்பாறை mociṅki-p-pāṟai, *n.* Horse mackerel, silvery blue, attaining 13 in. in length, *Caranx djedaba*; வெண்மைகலந்த நீலநிறமுள்ளதும் 13 அங்குலம்வரை வளரக்கூடியதுமான கடல்மீன்வகை.

மொசுக்கு-தல் mocukku-, 5 *v. tr.* cf. மொக்கு-. See மொக்கித்தின்-. *Loc.*

மொசுக்கை mocukkai, *n.* <முசுக்கை. Bristly bryony. See முசுமுசுக்கை. (மூ. அ.)

மொசுப்பு mocuppu, *n.* perh. மொய்². Pride; செருக்கு. தீமபிலே கைவளருமபடி வளர்த்த மொசுபபெலலாம் (திவ். திருமாலை. 18, வ்யா. பக். 69).

மொசுமொசு-த்தல் mocumocu-, 11 *v.* [T. *musamusalāḍu*.] *intr.* To feel an itching sensation; தினவெடுத்தல். (W.)—*tr.* To worry, annoy; அடிக்கடி உபத்திரவித்தல்.

மொசுமொசுக்கை mocumocukkai, *n.* Bristly bryony. See முசுமுசுக்கை. (W.)

மொசுமொசெனல் mocumoceṉal, *n.* 1. Onom. expr. of (a) swarming, as of bees, வண்டு முதலியன மொய்த்தற்குறிப்பு.: (b) gurgling sound, as in drinking; நீர் உள்ளிறங்குதற்குறிப்பு. மாடு மொசுமொசென்று குடிக்கிறது. 2. Expr. signifying luxuriant growth of hair; மயிர் நன்கு வளர்தற் குறிப்பு.

மொஞ்சகம் moñcakam, *n.* prob. *mecaka*. Whisk made of peacock-feathers; பீலி. மொஞ் சகக் கையா (திருவாலவா. 26, 6).

மொஞ்சி moñci, *n.* Breasts; முலை. மொஞ்சி மொஞ்சியென் றழுமகுழந்தை (திருப்பு. 71).

மொஞ்சிநாற்றம் moñci-nāṟṟam, *n.* <மொஞ்சி+. Smell of breast-milk; முலைப்பால் மணம். (W.)

மொட்டந்தலை moṭṭan-talai, *n.* <மொட்டை+. See மொட்டைத்தலை. மொட்டந்தலையிற பட்டங்கட்டி யாளவந்தானோ. (W.)

மொட்டம்பு moṭṭampu, *n.* <id.+அம்பு[2]. Blunt arrow; கூரற்ற அம்பு. (பிங்.)

மொட்டி-த்தல் moṭṭi-, 11 *v. intr.* <மொட்டு. 1. To close in like a bud; குவிதல். *காமலா மொட்டித் திருதய மலர* (திருவாச. 4, 84). 2. To bud; to shoot forth buds; அரும்புதல். (சங். அக.)

மொட்டு moṭṭu, *n.* 1. Tender flower-bud; அரும்பு. *மொட்டலருமலா* (திருவாச. 29, 8). 2. Rounded top of a car; தேரின்கூம்பு. *மாமொட் டொடிந்து . . . மானதேர சிதைய* (பாரத. நான்கா நாள். 24). 3. [T. *modda.*] Glans penis; ஆண்குறியின் நுனி. (W.)

மொட்டுவெளித்தள்ளுதல் moṭṭu-veḷi-t-taḷḷutal, *n.* <மொட்டு+. Condition in which the foreskin is drawn back from the end of the penis and cannot be returned, *Paraphimosis;* ஆண்குறியின் மேற்றோல் மொட்டைமூடாமல் உள்வாங்கியுள்ள நிலை. (M. L.)

மொட்டை moṭṭai, *n.* cf. *muṇḍana.* [T. *moḍḍu,* M. *moṭṭu.*] 1. Bald head; shaven head; மயிர்நீங்கிய தலை. *மொட்டையம ணுதா* (தேவா. 325, 10). 2. Bluntness, as of a knife; கூரின்மை. 3. Stupidity, ignorance, dulness; அறிவின்மை. *மொட்டையபுத்தி.* *Colloq.* 4. Complete barrenness; வெறுமை. *மொட்டை மரம்.* 5. Imperfection, incompleteness; பூரணமின்மை. *மொட்டை வாக்கியம்.* 6. Unmarried young man, used in contempt; கலியாணமாகாத இளைஞன். (W.) 7. Anonymous petition. See மொட்டைவிண்ணப்பம். *Loc.*

மொட்டைக்கறுப்பன் moṭṭai-k-kaṟuppan, *n.* <மொட்டை+. (W.) 1. A kind of black paddy; கறுப்பு நெல்வகை. 2. Messenger of Yama; யமதூதன்.

மொட்டைக்காயிதம் moṭṭai-k-kāyitam, *n.* <id.+. 1. Anonymous letter; கையெழுத்தில்லாத கடிதம். *Mod.* 2. See மொட்டைவிண்ணப்பம்.

மொட்டைக்குல்லா moṭṭai-k-kullā, *n.* <id.+. A kind of flat cap; தட்டை வடிவான குல்லாவகை. (W.)

மொட்டைக்குறுவை moṭṭai-k-kuṟuvai, *n.* <id.+. A species of paddy, short and bent down, maturing in two months, dist. fr. *vāṟ-kuṟuvai;* இரண்டுமாதத்திற் பயிராகக்கூடியதும் தட்டையாய்க் கீழ்நோக்கி வளைவதுமான நெல்வகை.

மொட்டைக்கோபுரம் moṭṭai-k-kōpuram, *n.* <id.+. Unfinished tower of a temple; வேலை அரைகுறையாய்ச்செய்து நிறுத்தி விடப்பட்ட கோபுரம்.

மொட்டைச்சி moṭṭaicci, *n.* 1. Fem. of மொட்டையன். Bald-headed woman; மயிரற்ற தலையுடையவள். 2. Widow, as having a shaven head; கைம்பெண். 3. A medicinal powder. See பூநீறு, 2. (யாழ். அக.)

மொட்டைத்தலை moṭṭai-t-talai, *n.* <மொட்டை+. 1. Bald or shaven head; cropped head; மயிர்நீங்கிய சிரம். *தட்டைமுடி மொட்டைத்தலை* (அறப. சத. 61). 2. Bare, uncovered head; பாகை முதலியன தரியாத தலை.

மொட்டைதட்டு-தல் moṭṭai-taṭṭu-, *v. tr.* <id.+. See மொட்டையடி-, 2. *மாதனையெல்லாம மொட்டைதட்டிவிட்டான்.* (W.)

மொட்டைப்பிராது moṭṭai-p-pirātu, *n.* <id.+. See மொட்டைவிண்ணப்பம். *Loc.*

மொட்டைப்புத்தி moṭṭai-p-putti, *n.* <id.+. Stupidity, dulness of intellect; மழுங்கின அறிவு. (W.)

மொட்டைமச்சு moṭṭai-maccu, *n.* <id. + See மொட்டைமாடி.

மொட்டைமரம் moṭṭai-maram, *n.* <id. +. 1. Dead tree; பட்டுப்போனமரம். 2. Barren, unyielding tree; காயாமரம். 3. Tree stripped completely of its fruits, leaves, etc.; இலை பழம் முதலியன முற்றும் உதிர்ந்த மரம்.

மொட்டைமனு moṭṭai-maṉu, *n.* <id.+. See மொட்டைவிண்ணப்பம்.

மொட்டைமாடி moṭṭai-māṭi, *n.* <id.+. Open terrace or flat roof of a house; கட்டடம் அமையப்பெறாத மேற்றளம்.

மொட்டைமாடு moṭṭai-māṭu, *n.* <id.+. Hornless or dehorned cattle; கொம்பில்லா மாடு.

மொட்டையடி-த்தல் moṭṭai-y-aṭi-, *v. tr.* <id.+. 1. To shave the head entirely; தலை முழுதும் மழித்தல். 2. To strip completely, as a man of his wealth, as a tree of its fruits; முழுதுங் கொள்ளைகொள்ளுதல். *மரத்தை மொட்டையடித்துவிட்டார்கள்.*

மொட்டையர்ஜி mottai-y-arji, *n.* <id.+. See மொட்டைவிண்ணப்பம்.

மொட்டையன் mottaiyan, *n.* <id. 1. Bald-headed man; man with fully shaven or cropped head; மொட்டைத்தலையன். 2. Man completely stripped of his wealth; முழுதுமிழந்தவன். *Loc.*

மொட்டையாக்கு-தல் mottai-y-ākku-, *v. tr.* <id.+ See மொட்டையடி-, 2 *Loc.*

மொட்டையிடு-தல் mottai-y-itu-, *v. tr.* <id.+. See மொட்டையடி-.

மொட்டைவசனம் mottai-vacanam, *n.* <id.+. 1. Incomplete sentence; முடிவில்லா வாக்கியம். 2. Uncorroborated statement; நிஜப்படுத்தாத செய்தி.

மொட்டைவண்டி mottai-vanti, *n.* <id. +. Open cart without roof or hood; மேற்கூடில்லா வண்டி.

மொட்டைவிண்ணப்பம் mottai-vinnappam, *n.* <id +. Anonymous petition; கையெழுத்திடப்பெறாத மனு.

மொடமொடெனல் motamotenal, *n.* See மொடுமொடெனல். (*சது.*)

மொடு motu, *n.* 1. cf. மோடு¹. Bigness, bulkiness; பருமை. (J.) 2. Plenty; மிகுதி. (J.) 3. Cheapness; விலை முதலியவற்றின் நயம். (W.) பெருசசாளியை மூதத நயினுர் மொடுவாயக் கொணடு போனா (*குற்றா. குற.* 93, 2).

மொடுக்குமொடுக்கெனல் motukku-motukkenal, *n.* Onom. expr. of gulping; ஒலிக்குறிப்புவகை. மொடுக்குமொடுக்கென்று குடிக்கிறான். (W.)

மொடுகு motuku, *n.* [T. *murugu.*] A kind of bracelet; கையணிவகை.

மொடுமொடு-த்தல் motumotu-, 11 *v. intr.* 1. To rustle, as dried skin, starched cloth; பசையுள்ள ஆடை முதலியன ஒலித்தல். (W.) 2. To rumble, as the bowels; வயிறு இரைதல். 3. To hasten; விரைதல்.

மொடுமொடெனல் motumotenal, *n.* Onom. expr. signifying (a) rustling sound, as of dried skin, starched cloth; உலர்ந்ததோல் முதலியவற்றின் ஒலிக்குறிப்பு. (பிங.): (b) rumbling in the stomach; வயிறு இரைதற்குறிப்பு. *Colloq.*: (c) hastening; விரைதற்குறிப்பு. முன்னலோர் வெள்ளிய பெருமலைக் குட்டன் மொடுமொடு விரைந்தோட (*திவ். பெரியதி.* 1, 7, 5).

மொண்டணி montani, *n.* Knot in a tree. See மொந்தணி, 1. (J.)

மொண்டல் montal, *n.* <மொள்-. Taking liquid, as in a vessel; scooping; மொள்ளுகை. (*நாமதீப.* 757)

மொண்டன் montan, *n.* A species of *cāmai;* சாமைவகை (J.)

மொண்டாவன் montāvan, *n.* See மொண்டன். (J.)

மொண்டான் montān, *n.* perh. மொள்-. A vessel for taking water; நீர்மொள்ள உதவும் பாத்திரவகை. *Loc.*

மொண்டி¹ monti, *n.* cf. நொண்டி. [T. *mondi.*] 1. Lame person; நொண்டி. (W.) 2. One who, on being defeated in a game, makes excuses and refuses to admit defeat; ஆட்டத்தில் தன் தோல்வியை யேற்றுக்கொள்ளாமற் சாதிப்பவன். *Loc.*

மொண்டி² monti, *n.* See மொண்டன். (J.)

மொண்டி³ monti, *n.* <மொண்டு. [T. *mondi*, K. *monda*, Tu. *monti.*] See மொண்டுக்காரன்.

மொண்டு montu, *n.* <மிண்டு. [T. *mondi*, K. *mondu.*] 1. Refractoriness, unruliness; முரண்டு. (W.) 2. Annoyance, worry; தொந்தரவு. (*யாழ். அக.*)

மொண்டுக்காரன் montu-k-kāran, *n.* <மொண்டு+. (*யாழ். அக.*) 1. Refractory man; முரண்டுசெய்வோன். 2. Troublesome person; தொந்தரவு செய்பவன்.

மொண்ணன் monnan, *n.* <மொண்ணை. Bald-headed person; வழுக்கைத்தலையன். வன்கணணா மொணணரை (*தேவா.* 705, 4).

மொண்ணி monni, *n.* Breast; முலை. (J.)

மொண்ணை monnai, *n.* cf. மண்ணை. 1. Baldness; வழுக்கை. 2. Bluntness; கூர்மையின்மை.

மொண்ணையன் monnaiyan, *n.* <மொண்ணை. Dullard, idiot; அறிவுமழுங்கினவன். *Tinn.*

மொணரி monari, *n.* perh. முணுமுணு-. One who grumbles; மோறுமோறுப்பவ-ன்-ள். *Loc.*

மொத்தப்பட்டா motta-p-pattā, *n.* <மொத்தம்+. Lease of a whole village or district; கிராமம் அல்லது ஜில்லாவை மொத்தமாக விடுங் குத்தகை. (W.)

மொத்தப்பைசல் motta-p-paical, *n.* <மொத்தம்+. 1. Settlement of land revenue based on a preliminary assessment of the whole village; கிராம முழுவதுக்கும் மொத்தத் தீர்வையை நிச்சயித்துப் பின்பு அத்தீர்வையைப் பட்டாவாரியாகப் பாகிக்கை. (R. T.) 2. Outright settlement, as of a business; முழுதுந் தீர்த்துவிடுகை.

மொத்தம் mottam, *n.* [T. *mottamu*, K. *motta*.] 1. Sum, total, aggregate; கூட்டுத்தொகை. 2. Whole; முழுமை. *பரிக்குழிப பரிமா மொத்தம்* (திருவாலவா. 28, 72). 3. Universality, generality; பொது. (அக. நி.) *எல்லாரையும் மொத்தமாய் வைதான்.* 4. cf. மொத்தை[1]. Bulkiness; பருமன். (W.)

மொத்தம்பைசல் mottam-paical, *n.* <மொத்தம்+. See மொத்தப்பைசல் (G. Tj. D. I, 182.)

மொத்தளம் mottaḷam, *n.* <id. (யாழ். அக.) 1. Crowd; கூட்டம். 2. See மொத்தம், 1.

மொத்தி motti, *n.* <மொத்து-. Excrescence; protuberance; swelling; புடைப்பு. (J.)

மொத்தினி mottiṉi, *n.* perh. மொத்து[1]-. Foam; நுரை. (சங். அக.)

மொத்து[1]-தல் mottu-, 5 *v. tr.* prob. மோது-. [T. *mottu*, K. *mōdu*, Tu. *mutte*.] To strike, beat; அடித்தல். *எதிர்மொத்தி நின்று* (கம்பரா. முதற்போ. 66).

மொத்து[2] mottu, *n.* <மொத்து[1]-. Stroke, blow; அடி. *மோதுதிரையான் மொத்துண்டு* (சிலப். 7, பாடல் 7).

மொத்து[3] mottu, *n.* cf. மொத்தை[2]. [T. *moddu*, K. *modda*.] 1. Dullard; idiot; மூடமானவன்-வள்-து. 2. Lazy person or animal; சுறுசுறுப்பில்லாத-வன்-வள்-து. *Colloq.*

மொத்து[4]-தல் mottu-, 5 *v. intr.* perh. மொத்தை[1]. To swell; வீங்குதல். *அவனுக்கு முகம் மொத்தியிருக்கிறது.*

மொத்துப்பிண்டம் mottu-p-piṇṭam, *n.* <மொத்து[3]+. See மொத்து[3]. *Loc.*

மொத்தை[1] mottai, *n.* [T. *mudda*, K. *mudde*.] 1. Ball, round lump; உருண்டை. (W.) 2. Bulkiness; stoutness; பருமன். (யாழ். அக.)

மொத்தை[2] mottai, *n.* perh. *mugdhā*. [K. *moddi*.] Ignorant woman; மூடப்பெண். (W.)

மொத்தையுரு mottai-y-uru, *n.* <மொத்தை[1]+உரு[3]. Learning by rote; நெட்டுரு. *Loc.*

மொதிரகண்ணி motira-kaṇṇi, *n.* Climbing flax; மோதிரக்கண்ணி. (L.)

மொதுமொதெனல் motumoteṉal, *n.* Onom. expr. signifying (a) sound of swallowing or sucking in liquid; விழுங்சல் அல்லது உறிஞ்சல் ஒலிக்குறிப்பு. (W.): (b) crowding together; திரளுதற்குறிப்பு. *மொதுமொதென்று சனங்கள் குவிந்தார்கள்.*: (c) luxuriance in growth; கொழுத்து வளர்தற்குறிப்பு.

மொந்தணி montaṇi, *n.* <மொத்து[4]-. 1. Protuberance or knot in a tree; மரத்தின் கணு. (J.) 2. See மொத்தை[1]. (யாழ். அக.)

மொந்தணியன் montaṇiyaṉ, *n.* <மொந்தணி. (யாழ். அக.) 1. Anything in round lump; ball; உருண்டையானது. 2. Anything bulky; பருத்தது.

மொந்தன் montaṉ, *n.* [T. *bonta*.] Abyssinian banana, s. tr., *Musa ensete;* வாழைவகை. (பதார்த்த. 728.)

மொந்தை montai, *n.* [T. *munta*, K. *munde*, M. *monta*.] 1. A small earthen vessel; சிறு மட்பாண்டவகை. *நீர்மொள்ள மொந்தைக்கும் வழியில்லை* (அருட்பா, V, சுந்தரசரண. தனிப்பா. 2). 2. A small wooden vessel; சிறு மரப்பாண்டவகை. 3. A small vessel; சிறு பாத்திரவகை. *Loc.* 4. A drum with one face; ஒருகட்பறைவகை. (பிங்.) 5. Anything stout or big; பருத்தது. (யாழ். அக.)

மொந்தையுரு montai-y-uru, *n.* <மொந்தை+உரு[3]. See மொத்தையுரு. *Colloq.*

மொப்படி-த்தல் moppaṭi-, *v. intr.* <மொப்பு+. To emit a rancid smell; வெடிநாற்றம் வீசுதல். (W.)

மொப்பு moppu, *n.* prob. மோ-. 1. Rancid smell, as of sour milk or putrid meat; வெடிநாற்றம். (W.) 2. Piece of cloth tied over the she-goat's udder to prevent its kid from sucking the milk; குட்டி பாலைக்குடியாதபடி ஆட்டின் மடிவில் சுற்றிவைக்குந் துணி. (சங். அக.)

மொபஸில் mopasil, *n.* <Arab. *mufassal*. Mofussil; நாட்டுப்புறம். (W.)

மொய்[1]-த்தல் moy-, 11 *v.* [K. *musuru*.] *intr.* 1. To crowd, press, throng, swarm, as flies, bees, ants; நெருங்குதல். *வாளோர் மொய்ப்ப* (புறநா. 13). 2. To spread, as an eruption; மேற்பரவுதல். *கரப்பான் மொய்க்கிறது.* (W.) 3. To abide in; இருத்தல். (அக. நி.)—*tr.* 1. To crowd round, swarm round; நெருங்கிச்சுற்றுதல். 2. To annoy, tease; உபத்திரவம் பண்ணுதல். 3. To cover; to enclose; மூடுதல்.

TAMIL LEXICON

Published under the authority of the University of Madras

VOL. VI. PART II

மொ—வ.

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1934

Price Rs. 2

மொய்² moy, *n.* <மொய்¹-. 1. Press, throng, swarm; நெருக்கம். மொய்கொண் மாக்களை (மணி. 19, 136). 2. Company, assembly, crowd; கூட்டம். (பிங்.) 3. Closeness, tightness; இறுகுகை. மொய்வளம் பூத்த முயக்கம் (பரிபா. 18, 18). 4. Greatness, excellence; பெருமை. மொய்ய சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை (நான்மணி. 23). 5. Strength; வலிமை. மொய்வளஞ் செருக்கி (பதிற்றுப். 49, 8). (பிங்.) 6. Battle, war; போர். மொய்தாங்கிய முழுவலித் தோள (பு. வெ. 8, 28, கொளு). (சூடா.) 7. Battle-field; போர்க்களம். (பிங்.) மொய்த் தலைதனில் . . . முடுகினனே (இரகு. திக்கு. 87). 8. Enemy; enmity; பகை. மொய்ம்மிரிய (பு. வெ. 3, 5). 9. Elephant; யானை. (பிங்.) 10. Bee; வண்டு. (சூடா.)

மொய்³ moy, *n.* cf. மோய். Mother; தாய். (அக. நி.)

மொய்⁴ moy, *n.* cf. மொயின். 1. [K. *muy.*] Presents given on special occasions, as at a wedding; விவாக முதலியவற்றில் வழங்கும் நன்கொடைப்பணம். *Colloq.* 2. Contribution, as to a charity; மகமை. *Loc.*

மொய்⁵-த்தல் moy-, *11 v. tr.* prob. மொய்⁴. To give, bestow; கொடுத்தல். (அக. நி.)

மொய்க்கணக்கு moy-k-kaṇakku, *n.* <id.+. List of presents made on marriage or other special occasions; விவாக முதலியவற்றில் வழங்கும் நன்கொடைகளின் குறிப்பு.

மொய்கதிர் moy-katir, *n.* prob. மொய்³+. 1. Nipple of woman's breast; teat of animal; முலைக்காம்பு. (நிகண்டு.) 2. Breast; udder; முலை. (சது.)

மொய்த்தாய் moy-t-tāy, *n.* <id.+. Mother; தாய். (யாழ். அக.)

மொய்தாய் moy-tāy, *n.* See மொய்த்தாய். (யாழ். அக.)

மொய்ப்பணம் moy-p-paṇam, *n.* <மொய்⁴ + பணம்². See மொய்⁴.

மொய்ம்பன் moympaṉ, *n.* <மொய்ம்பு. Warrior; வீரன். வாளி . . . மொய்ம்ப ரகலங்களைக் கிழித்து (கம்பரா. முதற்போ. 145).

மொய்ம்பு moympu, *n.* prob. மொய்¹-. [K. *muyvu.*] 1. Strength, valour, prowess; வலிமை. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் (குறள், 492). 2. Shoulder; தோள். பூந்தாது மொய்ம்பின வாக (கலித். 88.)

மொய்யற்சன்னி moyyaṟ-caṉṉi, *n.* prob. id.+. Catalepsy. See முடிசன்னி. (யாழ். அக.)

மொய்யெழுத்து moy-y-eḻuttu, *n.* <மொய்⁴+. Deed of endowment for a charitable purpose; தருமசாஸனம். (யாழ். அக.)

மொய்யெழுது-தல் moy-y-eḻutu-, *v.* <id. +. *tr.* 1. To give presents on marriage or other special occasions; மணமுதலியவற்றில் நன்கொடை யளித்தல். 2. To subscribe small sums to a charity; தருமத்திற்குச் சிறுதொகை உதவுதல் (W.) 3. To write off, as irrecoverable; கொடுத்துத் திரும்பக்கிடையாதனவற்றைச் செலவாக எழுதுதல். —*intr.* To make a list of presents given on marriage or other special occasions; விவாக முதலியவற்றில் அளிக்கும் நன்கொடைகளைப் பதிவு செய்தல்.

மொய்யெனல் moy-y-eṉal, *n.* Expr. signifying (a) slowness; மந்தக்குறிப்பு. (சூடா.): (b) sourness; புளித்தற்குறிப்பு. *Colloq.*

மொயின் moyiṉ, *n.* A payment or contribution, as to a temple. See மோகினி². (R. T.)

மொயினி moyiṉi, *n.* A payment or contribution, as to a temple. See மோகினி². (R. T.)

மொரசுபறையன் moracu-paṟaiyaṉ, *n.* prob. முரசு+. A division of the Paraiya caste, said to have migrated from Canara to the Tamil country; கன்னடதேசத்திலிருந்து தமிழ்நாடு புகுந்த பறையர்வகை. (E. T. v, 80.)

மொரமொர-த்தல் moramora-, *11 v. intr.* 1. To rustle; முறுக்கா யொலித்தல். 2. To be neat. See முறமுற-, 1. 3. To be rough or stiff; to be crisp. See முறமுற-, 2.

மொரமொரப்பு moramorappu, *n.* <மொரமொர-. 1. Rustling; முறுக்காயொலிக்கை. 2. Cleanliness. See முறமுறப்பு, 1. 3. Roughness; crispness. See முறமுறப்பு, 2.

மொரமொரெனல் moramoreṉal, *n.* Onom. expr. of (a) rustling; முறுக்காய் ஒலித்தற் குறிப்பு: (b) being clean. See முரமுரெனல். (சங். அக.)

மொருமொரு-த்தல் morumoru-, *11 v. intr.* 1. To murmur; to grumble. See முறுமுறு-. 2. See மொரமொர-.

மொருமொரெனல் morumoreṉal, *n.* 1. See மொரமொரெனல். (சங். அக.) 2. Onom. expr. of grumbling; முணுமுணுத்தற் குறிப்பு.

மொல்லமாறி mollamāṟi, *n.* cf. முல்லை மாறி. [T. *mullemāri.*] 1. Pickpocket; முடிச்சவிழ்க்கி. 2. Dishonest person, deceiver; புரட்டன்.

மொல்லு mollu, n. Noise made with hands and feet, preparatory to a fight; சண்டைக்குமுன் கைகால்களைத் தட்டிச்செய்யும் ஆரவாரம். (W.)

மொல்லுமொல்லெனல் mollu-mollenal, n. Onom. expr. signifying noisy clamour; இரைச்சற் குறிப்பு. (சங். அக.)

மொல்லை mollai, n. Aries of the zodiac. See மேடம்[1], 2. (சூடா. உள். 9.)

மொலான் molān, n. < E. Melon. See முலாம்பழம். Loc.

மொலு molu, n. See மொல்லு. (யாழ். அக.)

மொலுமொலு-த்தல் molumolu-, 11 v. intr. 1. See மொருமொரு-, 1. (சங். அக.) 2. To chatter; விடாது பேசுதல். 3. To clamour; இரைதல்.

மொலுமொலெனல் molumolenal, n. Onom. expr. of (a) chattering; விடாதுபேசற் குறிப்பு: (b) noisy clamour; இரைச்சற் குறிப்பு: (c) grumbling; முணுமுணுத்தற்குறிப்பு: (d) itching sensation; தினவெடுத்தற்குறிப்பு சிரங்கு மொலு மொலென்று அரிக்கிறது: (e) scratching; சொறிதற் குறிப்பு. (W.)

மொழச்சு-தல் molaccu-, 5 v. tr. prob. மழி-. To shave. See மழி-. Loc.

மொழி[1]-தல் moḻi-, 4 v. tr. To say, speak; சொல்லுதல். மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் (குறள், 295).

மொழி[2] moḻi, n. < மொழி-. 1. Word; சொல். மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப (தொல். பொ. 481). 2. Saying, maxim; கட்டுரை. பழமொழி. 3. Language, speech; பாஷை. மொழி பெயர் தேஎத்த ராயினும் (குறுந். 11). 4. (Legal.) Deposition; வாக்குமூலம். Nāñ. 5. Meaning, sense; பொருள். இனமொழி (தொல். பொ. 480).

மொழி[3] moḻi, n. cf. விழி. [K. moṇa.] 1. Joint, as of wrist, knee, ankle, etc.; மணிக்கட்டு முழங்கால் கணுக்கால் முதலியவற்றின் பொருத்து. 2. Joint where a twig branches off from the stem; மரமுதலியவற்றின் கணு. மொழியு மினியீர . . . மதுரக் கழைகாள் (அழகர்கல. 67).

மொழிக்கட்டு moḻi-k-kaṭṭu, n. < மொழி[3] +. Stiffness of joints, Anchylosis; உடற்பொருத்திற் காணுந் திமிர். (M. L.)

மொழிச்சாரியை moḻi-c-cāriyai, n. < மொழி[2] +. (Gram.) Particle, augment consisting of two or more letters; இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட வெழுத்துக்களால் ஆகிய சாரியை. (நன். 252, மயிலை.)

மொழிதடுமாறு-தல் moḻi-taṭumāṟu-, v. intr. < id. +. (யாழ். அக.) 1. To stammer; திக்கிப்பேசுதல். 2. To err, hesitate or stumble in reading, reciting, etc.; வாய் குழறுதல்.

மொழிந்ததுமொழிவு moḻintatu-moḻivu, n. < மொழி- + மொழி-. (Rhet.) Tautology. See கூறியதுகூறல். (தண்டி. 102.)

மொழிநூல் moḻi-nūl, n. < மொழி[2] +. Philology; மொழியியலாற்றைக் கூறும் சாத்திரம். Mod.

மொழிப்பிசகு[1] moḻi-p-picaku, n. < id. +. Failure to keep one's word, வாக்குத்தவறுகை.

மொழிப்பிசகு[2] moḻi-p-picaku, n. < மொழி[3] +. Dislocation of joints; உடற்பொருந்து இடம் விட்டு விலகுகை.

மொழிப்பொருள் moḻi-p-poruḷ, n. < மொழி[2] +. 1. Significance or meaning of a word; சொற்கு வழங்கிட்ட பொருள். மொழிப்பொருட் காரணம் (தொல். சொல். 391). 2. Word or utterance foreboding good or ill; நிமித்தச்சொல். நிமித்த மொழிப்பொரு டெய்வம் (தொல். பொ. 36) 3. Mantra; மந்திரம். மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகென (சிலப். 10, 100).

மொழிபிசகு[1]-தல் moḻi-picaku-, v. intr. < id. +. To fail in keeping one's word; வாக்குத்தவறுதல்.

மொழிபிசகு[2]-தல் moḻi-picaku-, v. intr. < மொழி[3] +. To suffer dislocation in joints; உடற் பொருத்து இடம்விட்டு விலகுதல்.

மொழிபிறழ்[1]-தல் moḻi-piṟaḻ-, v. intr. < மொழி[2] +. See மொழிபிசகு[1]-.

மொழிபிறழ்[2]-தல் moḻi-piṟaḻ-, v. intr. < மொழி[3] +. See மொழிபிசகு[2]-.

மொழிபெயர்-த்தல் moḻi-peyar-, v. tr. < மொழி[2] +. To interpret, translate; நூல் முதலியவற்றை வேறுபாஷையில் மாற்றி யமைத்தல். மொழிபெயர்த் ததர்ப்பட யாத்தல் (தொல். பொ. 652).

மொழிபெயர்தேம் moḻi-peyar-tēm, n. < id. + பெயர்[2]- +. Foreign country, as the place where the language is different; பாஷாந்தரம் வழங்கும் நாடு. மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினும் (குறுந். 11).

மொழிபெயர்ப்பு moḻi-peyarppu, n. < id. +. Translation; interpretation in another language; பாஷாந்தரப் படுத்துகை. (நன். 50.)

மொழிமாற்று moḻi-māṟṟu, n. < id. +. (Pros.) Mode of construing a verse in which the words have to be transposed for the ascertainment of its proper meaning, one of eight poruḷ-

kōl, q.v.; பொருள்கோளெட்டனுள் ஏற்றபொருளுக்கு இயையுமாறு மொழிகளை மாற்றிப் பொருள்கொள்ளும் முறை. (நன். 413.)

மொழிமாறுவோலை moḻi-māṟā-v-ōlai, *n.* <id.+. (Legal.) Deed whose terms cannot be revoked; மாற்றுங் கருத்தில்லாத நிபந்தனையுடைய சாஸனம்.

மொழிமுறித்தான்காய்ச்சல் moḻi-muṟittāṉ-kāyccal, *n.* <மொழி³ + முறி²- +. Dengue; முடக்குச்சுரம்.

மொழிமை moḻimai, *n.* <மொழி². Proverb; பழமொழி. (பிங.)

மொழியன் moḻiyaṉ, *n.* perh. மொழி³. Large louse; பெரிய பேன். (யாழ். அக.)

மொழியிடையெழுத்து moḻi-y-iṭai-y-eḻuttu, *n.* <மொழி² + இடை¹ +. (Gram.) Letters capable of succeeding a consonant in the middle of a word; சொல்லின் நடுவில் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்காகவும் உடனிலைமெய்ம்மயக்காகவும் வரக்கூடிய எழுத்துக்கள். (W.)

மொழியிறுதி moḻi-y-iṟuti, *n.* <id.+. See மொழியீற்றெழுத்து. (W.)

மொழியீற்றெழுத்து moḻi-y-īṟṟeḻuttu, *n.* <மொழியீறு +. (Gram.) Final letter of a word; சொல்லின் முடிவில் வரும் எழுத்து. (W.)

மொழியீறு moḻi-y-īṟu, *n.* <மொழி² + ஈறு¹. See மொழியீற்றெழுத்து. (W.)

மொழியொலிக்குறிப்பு moḻi-y-oli-k-kuṟippu, *n.* <id.+. Tone, emphasis; சொல்லின் அழுத்தமான உச்சரிப்பு. (W.)

மொழியோசை moḻi-y-ōcai, *n.* <id.+. Pronunciation; உச்சரிப்பு. (W.)

மொழுக்கன் moḻukkaṉ, *n.* cf. மழுங்கன். 1. Plain jewel without elaborate or fine engraving or filigree work; வேலைப்பாடில்லாத ஆபரணம். *Loc.* 2. Plain workmanship; சாதாவேலை. (யாழ். அக.) 3. Stout man; தடித்தவன். (யாழ். அக.)

மொழுக்கன்மோதிரம் moḻukkaṉ-mōtiram, *n.* <மொழுக்கன் +. Plain ring; பூவேலை முதலியன செய்யப்படாத மோதிரம். (W.)

மொழுக்கனோலை moḻukkaṉ-ōlai, *n.* <id. +. Woman's plain ear-ring made of gold and not set with gems; கல்வைத்து இழைக்காது தங்கத்திற்செய்த சாதாக் காதோலையணி. (W.)

மொழுக்கு-தல் moḻukku-, 5 *v. tr.* See மொழுக்குமரமடி-. *Nāñ.*

மொழுக்குமரம் moḻukku-maram, *n.* <மொழுக்கு- +. Harrow, drag. See பரம்பு², 1. *Nāñ.*

மொழுக்குமரமடி-த்தல் moḻukku-maram-aṭi-, *v. tr.* <மொழுக்குமரம் +. To level ploughed land by a harrow or drag. See பரம்படி-. *Nāñ.*

மொழுக்கெனல் moḻukkeṉal, *n.* Onom. expr. of (a) breaking suddenly, as a dry branch; சடக்கென ஒடிகைக் குறிப்பு. (சங். அக.): (b) being greasy; எண்ணெய்ப்பசையாயிருத்தற் குறிப்பு.

மொழுங்கன் moḻuṅkaṉ, *n.* See மொழுக்கன். (சங். அக.)

மொழுப்பு¹-தல் moḻuppu-, 5 *v. tr.* <மழுப்பு-. To protract, as a business; to delay, put off on frivolous pretences; to evade; காரியத்தை மழுப்புதல். (W.)

மொழுப்பு² moḻuppu, *n.* [K. *modupu.*] 1. Tie, knot; சட்டு. சடைமொழுப் பவிழ்ந்து (திருவிசைப. கருவூர். 8, 1). 2. Locality abounding in gardens; சோலை செறிந்த பிரதேசம். சோலைசூழ் மொழுப்பயில் (திருவிசை. கருவூர். 1, 5).

மொழுமொழு-த்தல் moḻumoḻu-, *v. intr.* To be flabby; கொழுகொழுப்பாயிருத்தல்.

மொள்(ளு)-தல் moḷ-, 2 *v. tr.* <கொள்-. To take in a vessel, as water; தண்ணீர் முதலியன முகத்தல். (அக. நி.) இன்ப மொண்டே யருந்தியிளைப்பாறினேன் (தாயு. பாயப்புலி. 27).

மொறமொறப்பு moṟamoṟappu, *n.* <மொறமொறெனல். *Loc.* 1. Cleanliness; சுத்தம். 2. Roughness; சருச்சரை. 3. Dryness; உலர்ச்சி.

மொறமொறெனல் moṟamoṟeṉal, *n.* See மொரமொரெனல்.

மொறுமொறு-த்தல் moṟumoṟu-, 11 *v. intr.* To grumble; வெறுப்புக்குறிப்புக் காட்டுதல். சுரா மொறுமொறுப்பப் போகந் துய்த்தனன் (திருவானைக். கவுந். 102).

மொறுமொறெனல் moṟumoṟeṉal, *n.* See மொரமொரெனல். (W.)

மொஜா mojā, *n.* <Arab. *mauza.* Ryotwari village; குடிக்கிராமம். (C. G.)

மோ

மோ¹ mō. The compound of ம் and ஓ.

மோ² mō, *part.* A verbal suffix of second pers., as *kēṇmō;* முன்னிலையசைச் சொற்களுள் ஒன்று. (தொல். சொல். 276.)

மோ³-த்தல் mō-, 12 *v. tr.* [K. *mūsu.*] To smell; மூக்கால் நுகர்தல். மோப்பக் குழையுமனிச்சம் (குறள், 90).

மோ⁴-த்தல் mō-, 12 v. tr. <முக-. [K. moge.] 1. To take in a vessel, as water; மொள்ளுதல். (தைலவ. தைல.) 2. To undertake; மேற்கொள்ளுதல். மோந்த போராமுகத்து (உபதேசகா. சிவவிரத. 327).

மோக்கட்டை mōkkaṭṭai, n. Corr. of மோவாய்க்கட்டை.

மோக்கம் mōkkam, n. <mōkṣa. 1. See மோட்சம். ஊனமின் மோக்க மென்கோ (திவ். திருவாய். 3, 4, 7). 2. Deliverance; release; விடுபடுகை. கபால நன்மோக்கத்து (திவ். திருவாய். 4, 10, 4).

மோக்களா mōkkaḷā, n. 1. Joviality, conviviality; சந்தோஷ ஆரவாரம். 2. Freedom from restraint; கட்டுப்பாடில்லாமை. Loc.

மோகநட்சத்திரம் mōka-naṭcattiram, n. <mōha+. (Astrol.) The 6th, 10th, 11th and 20th naksatras counted from that occupied by Saturn; சனி நிற்கும் நட்சத்திரத்திற்கு ஆறாவதும் பத்தாவதும் பதினோராவதும் இருபதாவதுமாகிய நட்சத்திரங்கள். (விதான. குணகுண. 41, உரை.)

மோகநூல் mōka-nūl, n. <மோகம்¹+. 1. Book of false doctrines written to confound heretics and lead them astray; மதவிரோதிகளை வெளியாக்குவதற்காகப் பொய்க்கொள்கைகளை மேற்கொண்டு கூறும் நூல். 2. Treatise on erotics; காமநூல். முற்பருவப் பெண்கட்கு மோகநூல (பூவண. உலா, 447).

மோகப்படைக்கலம் mōka-p-paṭai-k-kalam, n. <id.+. See மோகனாஸ்திரம். (யாழ். அக.)

மோகம்¹ mōkam, n. <mōha. 1. Loss of consciousness; fainting; மூர்ச்சை. (சூடா.) 2. Delusion of mind which prevents one from discerning the truth; மாயையால் நிகழும் மயக்கவுணர்ச்சி. (சி. போ. பா. 2, 2). 3. Confusion, distraction; திகைப்பு. மோகமெங்கு முளவாக (கம்பரா. நாகபாச. 84). 4. Fascination due to love; infatuation; காமமயக்கம். 5. Love, affection; ஆசை. 6. See மோகநட்சத்திரம். (விதான. குணகுண. 41, உரை.)

மோகம்² mōkam, n. <mōghā. Trumpet-flower. See பாதிரி¹. (மலை.)

மோகம்³ mōkam, n. See மோசம்². (சங். அக.)

மோகம்⁴ mōkam, n. Buttermilk; மோர். மோகமுறை யிணக்கம (அழகர்கல. 87).

மோகர்¹ mōkar, n. <mōha. 1. Infatuated persons; மோகமுடையவர். (சங். அக.) 2. Painters, as appealing to the aesthetic sense by their art; சித்திரக்காரர். (சூடா.)

மோகர்² mōkar, n. <Arab. mahr. Marriage portion; gift settled upon the bride on marriage; dower. See மகர், 2. Muham.

மோகர்³ mōkar, n. <Persn. mohar. See மோகரா.

மோகர்⁴ mōkar, n. <Persn. muhar. Seal. See முகர்.

மோகரம்¹ mōkaram, n. <mukhara. 1. Roar; பேராரவாரம். பனறி பெரு மோகரத்தொடு (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 95) 2. Vehemence; rage; உக்கிரம். (யாழ். அக.)

மோகரம்² mōkaram, n. 1. See மோகனம், 1. மோகரபாணம். (W.) 2. See மோகனம், 2. (சங். அக.)

மோகரா mōkarā, n. <Persn. mohar. Gold coin, varying in value from 10 to 15 rupees; பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய் மதிப்புள்ள நாணயவகை.

மோகரி¹-த்தல் mōkari-, 11 v. intr. <மோகரம்¹. To roar; to shout with excitement; ஆரவாரித்தல். வீமனை மோகரித தவ்வணைத தடிந்து (பாரத. வேத்திர. 63).

மோகரி²-த்தல் mōkari-, 11 v. intr. <மோகரம்². To be perplexed; மயங்குதல். (யாழ். அக.)

மோகலீலை mōka-līlai, n. <மோகம்¹+. Lascivious behaviour; காமாதுரமான நடத்தை. (W.)

மோகவிலை mōka-vilai, n. <id.+. Fancy price; பிரியத்தின்மேற் கொடுக்கும் அதிகவிலை.

மோகவுவமை mōka-v-uvamai, n. <id.+. (Rhet.) Figure of speech in which the upamāṉam and the upamēyam are confounded; பொருண்மேலுள்ள வேட்கையால் உவமானோபமேயங்களை மயங்கக் கூறும் உவமையணிவகை. (தண்டி. 30, உரை.)

மோகன் mōkaṉ, n. <mōha. Kāma, the God of Love; மன்மதன். (பிங்.)

மோகனக்கல் mōkaṉa-k-kal, n. prob. முகனை+. 1. Stone platform in the artta-maṇṭapam, on which the necessary articles for worship are kept; பூசைச்சாமான்களை வைக்கும் அர்த்தமண்டபத்திலுள்ள கல்மேடை. 2. Carved stone-lintel projecting from a temple gate-way. See முகனைக்கல்.

மோகனச்சுண்ணம் mōkaṉa-c-cuṇṇam, n. <mōhana+cūrṇa. Magic powder used for fascinating a person; மயக்கப்பொடி. சிலைவேள் விட்ட மோகனச்சுண்ணம் (பாரத. சம்பவ. 94).

மோகனசாஸ்திரம் mōkaṉa-cāstiram, n. <id.+. See மோகநூல்.

மோகனநாட்டியம் mōkaṉa-nāṭṭiyam, *n.* <மோகனம்+. Dancing by women; மகளிர் கூத்து. (யாழ். அக.)

மோகனப்படை mōkaṉa-p-paṭai, *n.* <id.+. See மோகனாஸ்திரம். (சங். அக.)

மோகனம் mōkaṉam, *n.* <*mōhana*. 1. Bewildering; confusing; மயக்கமுண்டாக்குகை. 2. Confusion of mind, mental perturbation; giddiness; மனமயக்கம். மோகனமின் முசரி (சேது பு. வேதா. 11). 3. Magic art of fascinating a person, one of *aṣṭa-karumam*, q.v., also one of *aṟupattu-nālu-kalai*, q.v.; அஷ்டகருமத்துள் ஒன்றும் அறுபத்துநாலுகலையுள் ஒன்றுமான பிறரை மயங்கச்செய்யும் வித்தை. திடமுள மோகனமாட (தனிப்பா. i, 235, 1). 4. One of the five arrows of Kāma that makes a person infatuated; காமன் ஐங்கணைகளுள் மோகமுண்டாக்கும் அம்பு. (யாழ். அக.) 5. Infatuation as the effect of *mōkaṉam*, one of *pañca-pāṇa-c-ceyal*, q.v.; பஞ்சபாணச் செயல்களுள் ஒன்றன ஆசைமிகுகை. (பிங்.) 6 (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். 7. Deceiving; cheating; ஏமாற்றுகை. (யாழ். அக.)

மோகனமாலை mōkaṉa-mālai, *n.* <id.+. A necklace of gold beads and corals; பொன்னும் பவளமுங் கோத்த மாலைவகை. மோகனமாலைக் கிசை வாய் மல்லிகைப பூமாலையிட்டே (கொண்டல்விடு. 501).

மோகனலாடு mōkaṉa-lāṭu, *n.* <id.+. A kind of sweetmeat; பண்ணிகாரவகை. *Mod.*

மோகனவித்தை mōkaṉa-vittai, *n.* <id. +. The magic art of fascinating a person. See மோகனம், 3. (W.)

மோகனாங்கனை mōkaṉāṅkaṉai, *n.* <id. +*aṅganā*. Fascinating woman; அழகு முதலியவற்றற் கண்டோரை மயக்கும் பெண். (W.)

மோகனாங்கினி mōkaṉāṅkiṉi, *n.* <id.+. See மோகனாங்கனை. (W.)

மோகனாஸ்திரம் mōkaṉāstiram, *n.* <id. +. A magic arrow that causes swooning; மயக்கத்தையுண்டாக்கும் பாணவகை. (W.)

மோகனீயம் mōkaṉīyam, *n.* <*mōhanīya*. (Jaina.) The karma which bewilders all the faculties, one of *eṇ-kuṟṟam*, q.v.; எண்குற்றத்துள் ஆன்மாவுக்கு மயக்கத்தைச் செய்யுங் குற்றம். (பிங்.) (சிலப். 10, 177, உரை.)

மோகனை mōkaṉai, *n.* See மோகனம், 3. மோகனையெனபது முந்தி முயன்றாள் (கம்பரா. அயோமுகி. 59).

மோகாதி mōkāti, *n.* <மோகம்[1]+ஆதி[1]. The three defects or infirmities, viz., *kāmam, vekuḷi, mayakkam*; காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்ற முக்குற்றங்கள். (யாழ். அக.)

மோகாந்தகாரம் mōkāntakāram, *n.* <id.+*andha-kāra*. Confusion of mind; mental darkness, as caused by sexual passion; மோகமாகிய இருள்.

மோகான் mōkāṉ, *n.* White pomfret, deep neutral tint, *Stromateus sinensis*; வெண்ணிறமுடைய கடல்மீன்வகை.

மோகி[1]-த்தல் mōki-, 11 *v. intr* <*mōha*. 1. To be confused, bewildered; மனந் திகைத்தல். (விநாயகபு. 74, 218.) 2. To be infatuated with love; காமத்தால் மயங்குதல்.

மோகி[2] mōki, *n.* prob. *mōhin*. 1. Bhang; கஞ்சா. (தைலவ. தைல.) 2. Opium; அபின். (நாம தீப. 393.)

மோகிக்கப்பண்ணு-தல் mōkikka-p-paṇṇu-, *v. tr.* <மோகி-+பண்ணு-. To infatuate; காமங்கொள்ளச் செய்தல். (W.)

மோகிதம் mōkitam, *n.* <*mōhita*. Infatuation of love; காமமயக்கம். மோகிதமான வெங்கணை (விநாயகபு. 82, 7).

மோகிதன் mōkitaṉ, *n.* <*mōhita*. Love-stricken man; காமவிச்சை கொள்வோன். (W.)

மோகிப்பி-த்தல் mōkippi-, 11 *v. tr.* Caus. of மோகி-. See மோகிக்கப்பண்ணு-. எல்லாச சகத்தைபு மோகிபபிக்கு மன்னவன் (விநாயகபு. 74, 218).

மோகினி[1] mōkiṉi, *n.* <*mōhinī*. 1. See மோகனாங்கனை. அடைய மோகினிகளாயினர் கொல் (தக்கயாகப். 87). 2. Incarnation of Viṣṇu as a fascinating woman; திருமாலின் கண்டோரை மயங்கச்செய்யும் பெண்வடிவான அவதாரம். மோகினியாகிய நின்வடிவினைக் கண்டு (பரிபா. 3, 33, உரை). 3. (Śaiva.) Impure Māyā. See அசுத்தமாயை. பிரியா மோகினிப பெரும போகத்தை (ஞானா. 1, 29). 4. A class of demoness; பெண்பேய்வகை. மோக மோகினிகள யோகயோகினிகள் (தக்கயாகப். 593).

மோகினி[2] mōkiṉi, *n.* <U. *muyin*. Compensation in money given annually by the Government to temples for resuming their lands; கோயில் நிலங்களைக் கைக்கொண்டதற்குப் பிரதியாக அரசாங்கத்தார் ஆண்டுதோறும் அக்கோயிற்குச் செலுத்தும் தொகை.

மோகினிப்பணம்[1] mōkiṉi-p-paṇam, *n.* <மோகினி[2]+. See மோகினி[2]. *Colloq.*

மோகினிப்பணம்[2] mōkiṉi-p-paṇam, *n.* மோகினி[1]+. Money offered to a god, when he

is dressed in female attire and taken out in procession; திருவிழாவில் தெய்வந்திற்குப் பெண் கோலஞ்செய்து எழுந்தருளுவிக்கும்போது கொடுக்கும் பணம். (W.)

மோகினிப்பிசாசு mōkiṉi-p-picācu, n. <id.+. See மோகினி¹, 4.

மோகூப் mōkūp, n. <Arab. mauqūf Suspension, dismissal; வேலையினின்றும் நீக்கி விடுகை. (C. G.)

மோகை mōkai, n. perh. முகை. Lump or mass, without any distinctive shape; உருத்தோன்றாத பிண்டம். Loc.

மோகொரம் mōkoram, n. <Arab. muharram. A Muhammadan festival. See மொகரம். (W.)

மோங்கில் mōṅkil, n. A kind of whale; திமிங்கில வகை. (தக்கயாகப. 384, உரை.)

மோசக்காரன் mōca-k-kāraṉ, n. <மோசம்¹ +காரன்¹. Deceiver; வஞ்சகன்.

மோசகம் mōcakam, n. <mōcaka. 1. See மோசம்², 2. (மூ. அ.) 2. Asceticism; துறவு. (யாழ். அக.)

மோசகன்¹ mōcakaṉ, n. <mōcaka. 1. Deliverer; விடுவிப்போன். 2. One who passes or lets out; வெளிவிடுவோன். நாதனை வனத்து மோசகனை மலமதனை (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 175). 3. Ascetic; துறவி. (யாழ். அக.)

மோசகன்² mōcakaṉ, n. <mōṣaka. (சங். அக.) 1. Thief; திருடன். 2. Goldsmith; தட்டான்.

மோசகி mōcaki, n. Rattlewort. See கிலுகிலுப்பை, 2. (மூ. அ.)

மோசடி mōcaṭi, n. <மோசம்¹+. Fraud; ஏமாற்றம்.

மோசநாசம் mōca-nācam, n. <id.+. Cheating and damaging; ஏமாற்றுகையும் நஷ்டமுறுத்துகையும்.

மோசம்¹ mōcam, n. prob. mōṣa. 1. Treachery, deceit, fraud; வஞ்சனை. 2. Danger, risk, detriment, accident; அபாயம். 3. Mistake, error; பிசகு. (சங். அக.)

மோசம்² mōcam, n. <mōca. (மலை.) 1. Horse-radish tree. See முருங்கை. 2. Plantain; வாழை.

மோசம்போ-தல் mōcam-pō-, v. intr. <மோசம்¹+. 1. To be deceived; வஞ்சிக்கப்படுதல். 2. To fall into danger; அபாயத்துக்குள்ளாதல். 3. To go wrong; to be mistaken; பிசகுதல்.

மோசனம்¹ mōcaṉam, n. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். (யாழ். அக.)

மோசனம்² mōcaṉam, n. <mōcana. Liberation, deliverance; விடுபடுகை. பாசமோசனநதான் பணணுமபடி (சி. சி, 8, 3) (சூடா.)

மோசனம்³ mōcaṉam, n. Pulin. See முகசாரம்.

மோசனி mōcaṉi, n. Red-flowered silk-cotton tree. See இலவு¹. (சங். அக.)

மோசாசம் mōcācam, n. <mōcā-ja. Resin gathered from the cotton-plant; பருத்திப் பிசின். (யாழ். அக.)

மோசாடம் mōcāṭam, n. <mōcāṭa. 1. Sandalwood; சந்தனம். (மலை.) 2. Plantain fruit; வாழைப்பழம் (யாழ். அக.)

மோசி¹-த்தல் mōci-, 11 v. intr. <muṣ. To err; to be misled; பிசகிப்போதல். (J.)

மோசி²-த்தல் mōci-, 11 v. tr. <muc. To give up; விட்டொழிதல். சயனை மோசிப்பாயே (கைவல். சந். 21).

மோசி³ mōci, n. An ancient poet; பழைய புலவருள் ஒருவர். மோசி பாடிய வாயும் (புறநா. 158).

மோசிகை mōcikai, n. Tuft of hair on top of head; உச்சிமுடி. (யாழ். அக.)

மோசிமல்லிகை mōci-mallikai, n. perh. மோசி¹-+. Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. (சிலப். 13, 156, உரை.)

மோசு mōcu, n. <Arab. mauj. Ardent desire; longing; மிக்க விருப்பம். அதன்மேல் எனக்கு மோசு.

மோசுப்பா mōcuppā, n. <Arab. muhāsaba. Responsibility, security; பொறுப்பு. (W.)

மோசூல் mōcūl, n. <Arab. mohassil. 1. Guard; காவற்காரன். (W.) 2. Guard placed over a revenue defaulter or a civil debtor; வரி செலுத்ாதவன் அல்லது கடன்காரன்மீதுவைக்கும் அரசாங்கக்காவல் (C. G.) 3. Compelling payment of a debt by sitting at the debtor's door; ஒருவன் வீட்டுவாயிலி லிருந்துகொண்டு வலிந்து கடன்தொகை தண்டுகை. Loc.

மோசை mōcai, n. <mōcā. 1. See மோசையிலவம். (மூ. அ.) 2. Indian indigo. See அவுரி. (மூ. அ.) 3. Sweet flag; வசம்பு. (சங். அக.) 4. Plantain. See மோசம்², 2. (மூ. அ.) 5. Finger-ornament, probably of the shape of plantain-flower; விரலணிவகை. மகளிர் . . . மெல்விரல்

மோசை போல (நற். 188). முற்றிலை மோசைமுதற் கலகாளன் (காளத். உலா, 341).

மோசையிலவம் mōcai-y-ilavam, n. <மோசை+. Red-flowered silk-cotton tree. See இலவு[1]. (தைலவ. தைல.)

மோட்சகாலம் mōṭca-kālam, n. <mōkṣa +. (Astron.) The time of the last contact, emersion or egress of an eclipse; கிரசணமுடிவு வேளை. (W.)

மோட்சசத்துரு mōṭca-catturu, n. <id. +. Obstacles in the way of salvation, thirteen in number, viz., *rākam, tuvēṣam, kāmam, kurōtam, ulōpam, mōkam, matam, māṟcariyam, īriṣai, acūyai, iṭampam, taṟpam, akaṅkāram;* பேரின்பப்பேற்றுக்கு இடையூறுகளாகிய ராகம், துவேஷம், காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், ஈரிஷை, அசூயை, இடம்பம், தற்பம், அகங்காரம் என்று பதின்மூன்று வகைப்பட்ட குணங்கள். (W.)

மோட்சசாம்பிராச்சியம் mōṭca-cāmpirācciyam, n. <id. +. The Kingdom of Heaven; மோட்சமாகிய வீடு. (W.)

மோட்சதருமம் mōṭca-tarumam, n. <id. +. 1. Qualifications for attaining salvation; வீடடைதற்குரிய தகுதிப்பாடு. 2. A division of Cānti-parvam in the Mahābhārata; மகாபாரதத்து சாந்தி பர்வத்தின் ஒரு பகுதி.

மோட்சதீபம் mōṭca-tīpam, n. <id. +. 1. Lamp lighted in temple-towers in commemoration of dead persons; இறந்தவர் பொருட்டுக் கோயிற் கோபுரத்தில் ஏற்றும் விளக்கு. *Colloq.* 2. See மோட்சவிளக்கு, 1, 2. (W.)

மோட்சநாடி mōṭca-nāṭi, n. <id. +. See மோட்சகாலம். (W.)

மோட்சம் mōṭcam, n. <mōkṣa. 1. Liberation, release, escape; விடுபடுகை. 2. Final emancipation, release from transmigration, salvation; முத்திநிலை. 3. Heaven; பதமுத்தி. 4. (Jaina.) Complete deliverance, state of the soul in which it is freed from all bondage of karma, and has passed for ever beyond the possibility of rebirth, one of *nava-patārttam*, q.v.; நவபதார்த்தங்களுள் வினைத்தொடர்பினின்றும் முற்றும் நீங்கு நிலை. (சீவக. 2814, உரை.)

மோட்சமண்டலம் mōṭca-maṇṭalam, n. <id. +. See மோட்சலோகம். *Chr.*

மோட்சமார்க்கம் mōṭca-mārkkam, n. <id. +. 1. A way to the Supreme Heaven. See அர்ச்சிராதிமார்க்கம். 2. Path leading to salvation; முத்திநெறி. (சிலப். 28, 175, உரை.)

மோட்சமித்துரு mōṭca-mitturu, n. <id. +. Piety and devotion, as aids to salvation; வீடுபேற்றுக்குச் சாதனமான பக்திசிரத்தை முதலியன. (W.)

மோட்சலோகம் mōṭca-lōkam, n. <id. +. Heaven; பரமபதம். *Chr.*

மோட்சவாசி mōṭca-vāci, n. <id. +. Beatified soul; மோட்சபதவியிலுள்ளோன். *Chr.*

மோட்சவாதி mōṭcavāti, n. <மோட்சவாசி. One who has attained bliss; வீடுபேறடைந்தவன். (யாழ். அக.)

மோட்சவான் mōṭcavāṉ, n. <mōkṣa. See மோட்சவாதி. (யாழ். அக.)

மோட்சவிளக்கு mōṭca-viḷakku, n. <id. +. (W.) 1. Lamp lighted and carried before the corpse or placed at the burial place, among Lingayats; வீரசைவரது பிரேதத்தின் முன்பு கொண்டுபோகப்படுவதும், மயானத்தில் புதை குழியில் வைக்கப்படுவதுமான தீபம். 2. Lamp lighted for the dead, among Roman Catholics; உரோமன் கதோலிக் கிறிஸ்தவருள் இறந்தவர் பொருட்டு ஏற்றப்படும் விளக்கு. 3. See மோட்சதீபம், 1.

மோட்சானந்தம் mōṭcāṉantam, n. <id. +. Heavenly felicity; வீட்டின்பம். (W.)

மோட்டன் mōṭṭaṉ, n. prob. மோடு[2]. Ruffian; மூர்க்கன். சிதையை மோட்டன் வினைதரொரு தோமிசை யேகொடு (திருப்பு. 266).

மோட்டா mōṭṭā, adj. <Hind. mōṭa. 1. Large, great, big; பெரிய. 2. Shoddy, trashy; கீழ்த்தரமான. 3. Coarse, rough, unrefined; முருடான. மோட்டாத்துணி.

மோட்டாக்குறுவை mōṭṭā-k-kuṟuvai, n. <மோட்டா+. A coarse paddy which matures in 3 months; மூன்று மாதத்தில் விளையக்கூடிய குறுவைநெல்வகை. *Loc.*

மோட்டார் mōṭṭār, n. <E. motor. Automobile, motor car; யந்திரவுதவியால் தானே ஓடும் வண்டிவகை. *Mod.*

மோட்டிறால் mōṭṭiṟāl, n. <மோடு[1]+. Mantis-shrimp, *Astacus squilla;* இறால்மீன்வகை. (W.)

மோட்டுத்தனம் mōṭṭu-t-taṉam, n. prob. மோடு[2]+. Obstinacy; முருட்டுத்தனம். (சங். அக.)

மோட்டுமீன் mōṭṭu-mīṉ, n. <மோடு[1]+. Star; நட்சத்திரம். மோட்டுமீன் குழாததின் (சீவக. 2325).

மோட்டுவடிம்பு mōṭṭu-vaṭimpu, n. <id. +. Ridge-piece. See மோட்டுவளை. (C. G.)

மோட்டுவரி mōṭṭu-vari, n. <id.+. House-tax; வீட்டுவரி. (J.)

மோட்டுவலயம் mōṭṭu-valayam, n. <id. +. A kind of garland, மாலைவகை. குட்டிக் கத்திகையும் மோட்டுவலயமும் பிறவுமாகப் புனைந்து (இறை. 2, பக். 42).

மோட்டுவளை mōṭṭu-vaḷai, n. <id.+. Ridge-piece; வீட்டுக் கூரையின் உச்சிச்சேர்க் கைக்கு ஆதாரமாகவைக்கும் மரத்துண்டு. *Loc.*

மோட்டுவளையோடு mōṭṭuvaḷai-y-ōṭu, n. <மோட்டுவளை +. See மோட்டோடு. *Mod.*

மோட்டை mōṭṭai, n. perh. ஓட்டை. cf. மோழை. [K. *mōle.*] Porosity of the ridge of a field; நீர் கசிந்து வெளியேறும்படி வயல்வரப்புத் துவாரப்பட்டிருக்கை. மோட்டை போமூலை கோட்டை போகும். *Tinn.*

மோட்டோடு mōṭṭōṭu, n. <மோடு[1] +. Ridge tile; வீட்டு முகட்டிலிடும் வளைவோடு. *Colloq.*

மோட்டோலை mōṭṭōlai, n. <id.+. Palm-leaf used to cover the ridge of a roof; கூரைமோடு வேயும் ஓலை. *Nāñ.*

மோடசகன் mōṭacakaṉ, n. prob. *mōṣaka.* Thief; கள்வன். (யாழ். அக.)

மோடம்[1] mōṭam, n. <மூடம்[1]. [T. *mōḍamu*, K. *mōḍa.*] Clouded sky. See மூடம்[1], 1.

மோடம்[2] mōṭam, n. <மூடம்[2]. Stupidity; மூடத்தனம். (W.)

மோடமரம் mōṭa-maram, n. perh. மகிழம் +. Pointed leaved ape-flower. See மகிழ்[3]. *Loc.*

மோடன்[1] mōṭaṉ, n. <மோடு[1]. Tall man; வளர்ந்தவன். நெடுந்தாளினுன் மோடன் (சைவச. ஆசா. 13).

மோடன்[2] mōṭaṉ, n. <*mūḍha.* Fool, blockhead; மூடன். மோடாதி மோடனை (திருப்பு. 557).

மோடனம் mōṭaṉam, n. <*mōṭana.* 1. Wind; காற்று. (யாழ். அக.) 2. Rubbing, grinding; அரைக்கை. (யாழ். அக.) 3. Disgrace; அவமானம். கனுழனை மோடனம் விளைத்தமைபோல் (குற்று. தல. திருமண. 66). 4. Magic, enchantment, as a craft; மாயவித்தை. (W.) 5. Folly, stupidity; மூடத்தனம். (W.)

மோடாமோடி mōṭā-mōṭi, n. <மோடி[2] +. [K. *mōḍāmōḍi.*] Ostentation, pomp; ஆடம்பரம். மோடாமோடியாய்ச் செலவு செய்கிறது. (W.)

மோடி[1] mōṭi, n. prob. மோடு[1]. Durgā; காடுகாள். (பிங்.) பேய் எனறு . . . மோடி கழல சூடியே (தக்கயாகப். 241).

மோடி[2] mōṭi, n. [T. K. *mōḍi.*] 1. Arrogance; செருக்கு. (W.) 2. Way, manner, style, air; விதம். அப்போதிலொரு மோடியுமாய் வேறே முகமுமாய (பணவிடு. 195) 3. Grandeur, display; ஆடம்பரம். கலியாணம வெகு மோடி 4. Military bearing, as of a soldier; dignified bearing; சம்பிரம். (W.) 5. Exhibition, show; வேடிக்கைக்காட்சி. (W.) 6. A trial of magical power. See மகிடி[3], 1. 7. Disagreement; discord; பிணக்கு. ஊடலாயப் போவாரை மோடி திருத்துவார (விறலிவிடு. 315). 8. Deceit, fraud; வஞ்சகம். 9. Wholesale, entirety; மொத்தம் அவற்றை மோடியாய் வாங்கினேன். (W.)

மோடி[3] mōṭi, n. [K. *mōḍi.*] 1. Dried knots of the creeper of long pepper; கண்டதிப்பலி. 2. Long-pepper root; திப்பலிமூலம். (பைஷஜ. 85.)

மோடி[4] mōṭi, n. <Mhr. *mōḍi.* See மோடியெழுத்து. *Loc.*

மோடி[5] mōṭi, n. [T. *maguḍi.*] Snake charmer's pipe. See மகிடி[2].

மோடிக்காரன் mōṭi-k-kāraṉ, n. <மோடி[2]+. 1. Stylish man; அலங்காரப்பிரியன். *Loc.* 2. Unfriendly man; man with forbidding countenance; பிணக்கங்காட்டுவோன். (W.) 3. Deceitful person; வஞ்சகன். *Loc.*

மோடிடு-தல் mōṭiṭu-, v. intr. <மோடு[1] +. 1. To become pregnant by illicit intercourse; சோரத்திற் கருப்பமாதல். *Loc.* 2. To form shoals, as in rivers; ஆறு முதலியவற்றில் மணலால் மேடு உண்டாதல்.

மோடிநாணயம் mōṭi-nāṇayam, n. <மோடி[2]+. A gold coin introduced by the Maharattas; பொன்னுணயவகை. மோடிநாணய விலையாலே (திருப்பு. 572).

மோடிப்புடவை mōṭi-p-puṭavai, n. <id. +. A kind of white-coloured saree; வெண்ணிறமுள்ள சீலைவகை. (W.)

மோடிமோதிரம் mōṭi-mōtiram, n. <id. +. Finger-ring made of pinchbeck; சோகுசா மோதிரம். *Loc.*

மோடியெடு-த்தல் mōṭi-y-eṭu-, v. intr. <மோடி[2]+. 1. To discover and remove the articles of witchcraft buried in the ground belonging to a person with a view to cause him harm; ஒருவனுக்குக் கேடுவிளைப்பதற்காக அவன் நிலத்திற் புதைத்துவைக்கப்பட்ட சூனியப்பொருளை

எடுத்துவிடுதல். 2. To search for hidden treasure by means of magic; மந்திரவித்தையால் புதையலிடத்தைக் கண்டறிதல்.

மோடியெழுத்து mōṭi-y-eḻuttu, *n.* <மோடி⁴+. 1. A Maharatta script; மராட்டிய லிபிவகை. 2. A running hand; இராயசவெழுத்து.

மோடிவித்தை mōṭi-vittai, *n.* <மோடி²+. A trial of magical power. See மகிடி³, 1.

மோடிவை-த்தல் mōṭi-vai-, *v. intr.* <id. +. To bury articles of witchcraft under the ground belonging to a person with a view to cause him harm; ஒருவனுக்குக் கேடு விளைப்பதற்காக அவன் நிலத்திற் சூனியப்பொருளை புதைத்து வைத்தல்.

மோடு¹ mōṭu, *n.* cf. முகடு. [T. *mōdu.*] 1. Height; உயர்ச்சி. (பிங.) மோடிசை வெற்பென (அஷ்டப. திருவேங்கடத்தந். 44). 2. Hill, eminence; மேடு. (சூடா.) 3. Top, as of a house; முகடு. 4. Ridge of roof; கூரையின் உச்சி. 5. Largeness; stoutness, பருமை. மோட்டிரு (சீவக. 95). மோட்டெருமை (தமிழ்நா. 77). 6. Greatness; பெருமை. மோட்டெழில் விளைமை நீங்க (சீவக. 2799). 7. High position, உயர்நிலை. மோட்டிடத்துஞ் செய்யார் முழுமக்கள் (நாலடி, 358). 8. Belly, stomach; வயிறு. (பிங.) பிணாமோட்டு . . . பேய்மகள் (திருமுரு. 50). 9. Womb; கருப்பை. 10. Body; உடம்பு மோட்டுடைப் போரவையோடு (ஆசாரக். 92). 11. Cleavage, cleft; பிளப்பு. (அக. நி.)

மோடு² mōṭu, *n.* prob. *mūḍha.* [T. *mōṭu.*] Stupidity, dullness of intellect; ignorance; மடமை. புலவாகவிதை கேட்டவர்க்கு வரிசைநல்காத மோட்டுனுத்தா (கடம்ப. பு. இலீலா. 127).

மோடுகூடு-தல் mōṭu-kūṭu-, *v. intr.* <மோடு¹+. To be bony in the chest; மார்பெலும்பு முதலியன தெரிதல். இந்தக் குழந்தைக்கு மாரபு மோடுகூடியிருக்கிறது.

மோடுபரு-த்தல் mōṭu-paru-, *v. intr.* <id.+. To be strong and sinewy in the nape of the neck; பிடரியிற் சதை திரண்டிருத்தல். ஊன் மல்கி மோடுபருப்பார (திவ். திருவாய். 3, 5, 7).

மோடுபிரி-தல் mōṭu-piri-, *v. intr.* <id.+. To become pregnant; கருப்பமாதல். *Loc.*

மோணம் mōṇam, *n.* <*mōṇa.* (யாழ். அக.) 1. Dried fruit; பழத்தின் வற்றல். 2. Box for carrying snakes; பாம்புப்பெட்டி.

மோத்தை¹ mōttai, *n.* [K. *mōtu.*] 1. Ram; ஆட்டுக்கிடாய். மோத்தையுந் தகரு முதளும் (தொல். பொ. 602). 2. Goat; வெள்ளாட்டுக் கிடாய். (சூடா.) 3. Aries. See மேடராசி. (சூடா. உள். 9.)

மோத்தை² mōttai, *n.* [K. *mōtē.*] 1. Spathe or unblown flower, as of plantain, fragrant screw-pine, etc.; வாழை தாழை முதலியவற்றின் மடல் விரியாத பூ. நெடலை வக்காமுதலாயின . . . தாழம்பூமோத்தை போலிருப்பன (நற். 211, உரை). 2. Half-ripe coconut; முற்றாத்தேங்காய். *Com.*

மோதகக்கெண்டை mōtaka-k-keṇṭai, *n.* perh. மோதகம்+. Large-eyed carp, bluish green, *Megalops cyprinoides;* நீலமும் பசுமையுங் கலந்த கெண்டைமீன்வகை.

மோதகக்கொண்டை mōtaka-k-koṇṭai, *n.* perh. id.+. A kind of rounded braid of hair on the top of head; உருண்டையாகக் கட்டும் உச்சிக்கொண்டை.

மோதகப்பிரியன் mōtaka-p-piriyaṉ, *n.* <*mōdaka-priya.* Gaṇēśa; விநாயகன். (யாழ். அக.)

மோதகம் mōtakam, *n.* <*mōdaka.* 1. Cake of rice-flour made into a ball and boiled or steamed; அப்பவருக்கம். வகையமை மோதகம (மதுரைக். 626). 2. A bolus-like preparation of rice-flour. See கொழுக்கட்டை. (கந்தபு. காவிரி. 25.) 3. A kind of pudding, made of flour; பிட்டு. காழியர மோதகத் தூமுறு விளக்கமும் (சிலப. 6, 137). 4. A kind of flour-cake; தோசை. (W.) 5. Delight, mirth; மகிழ்ச்சி. (W.) 6. Agreement, suitability; இணக்கம். (யாழ். அக.)

மோதகமரம் mōtaka-maram, *n.* perh. id. +. Fetid tree. See பீநாறி, 1. (யாழ். அக.)

மோதபர் mōtapar, *adj.* <Arab. *mutabar.* Reliable, respectable, trustworthy; நம்பிக்கையான. (C. G.)

மோதபர்குடி mōtapar-kuṭi, *n.* <மோதபர் +. Respectable tenant of substantial means; நம்பிக்கையான குடித்தனக்காரன். (C. G.)

மோதம் mōtam, *n.* <*mōda.* 1. Joy, rejoicing, gladness; மகிழ்ச்சி. முன்புற்றது கணடெழு மோதமுறு (வேதாரணி. பிரமோப. 16). 2. Intoxication; களிப்பு. 3. Smell, scent, perfume; வாசனை. 4. cf. *aja-mōdā.* Bishop's weed. See ஓமம்¹. (மலை.)

மோதயந்தி mōtayanti, *n.* <*mōdayantī.* Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. (மூ. அ.)

மோதரம் mōtaram, *n.* See மோதிரம். தாமோதரக்கையா லாரக்க (திவ். பெரியதி. 10, 5, 3).

மோதரிபா mōtaripā, *n.* <U. *mutarifa.* Professional tax formerly levied on the manufacturing and trading communities; தொழில்வரி. (W.)

மோதலை[1] mōtalai, n. <முகதலை[1]. 1. Front piece or part of a cloth; முகதலை. மோதலை முண்டு பாரவைப் புறமாதலால் கெட்டியாய் செய்யப்பட்டிருக்கும். Nāñ. 2. Battle-front; போர்முனை. Loc.

மோதலை[2] mōtalai, n. <முகதலை[2]. Temporary loan; கைம்மாற்றுக் கடன். Loc.

மோதவம் mōtavam, n. <mōda. Perfume, scent, smell; வாசனை. (சூடா.)

மோதிரக்கள்ளி mōtira-k-kaḷḷi, n. perh மோதிரம்+. A creeper; கொடிவகை. (மூ. அ.)

மோதிரக்கன்னி mōtira-k-kaṉṉi, n. perh. id.+. [K. mōdirakanni, M. mōdirakkanni.] Climbing flax, l. sh., Hugonia mystax; நீண்ட செடிவகை. (W.)

மோதிரப்பாட்டு mōtira-p-pāṭṭu, n. <id. +. A dramatic poem; ஒரு நாடகநூல்வகை. நாடகச் செய்யுளாகிய மோதிரப்பாட்டும . . . கடகண்டும (தொல். பொ. 492, உரை).

மோதிரம் mōtiram, n. prob. mudrā. [K. mōdira, M. mōdiram.] Finger-ring; கணையாழி. சுறுவேறெழுதிய மோதிரந் தொட்டாள (கலித். 84, 23).

மோதிரமாறுதல் mōtira-māṟutal, n. <மோதிரம்+. Exchange of rings between bride and bridegroom at their marriage; கிறிஸ்துவருள் விவாகத்தில் மணமகனும் மணமகளும் கணையாழியை மாற்றிக்கொள்ளுகை. Chr.

மோதிரவிரல் mōtira-viral, n. <id.+. Ring-finger, fourth finger; சுண்டுவிரலுக்கடுத்த விரல். (நாமதீப. 584.)

மோதிரவிளையாட்டு mōtira-viḷaiyāṭṭu, n. <id.+. 1. An item in the marriage festivities in which the bride and bridegroom pick out a ring dropped into a pot of water; விவாகத்தில் குடத்துநீரில் மோதிரமிட்டு மணமக்கள் எடுத்து ஆடும் விளையாட்டு. (W.) 2. A children's game of hiding a ring and finding it; மோதிரத்தை ஒளித்து எடுக்கும் பிள்ளைவிளையாட்டுவகை. Loc.

மோதினி mōtiṉi, n. <mōdinī. (மூ. அ.) 1. Musk; கஸ்தூரி. 2. Jasmine; மல்லிகை.

மோது[1]-தல் mōtu-, 5 v. tr. [T. K. mōdu, M. mōduga.] 1. To hit, strike, smite, butt; புடைத்தல். (பிங்.) கனகநிற வேதனபயமிட மோதுகரகமல (திருப்பு. 543). 2. To blow against, dash against, push against with force; தாக்குதல். மோதி முதுதிரையால் மொத்துண்டு (சிலப். 7, கட்டுரை, 7). 3. To plaster, put on, as earth to a mud wall; அப்புதல். சுவருக்கு மண் மோதுகிறது. (W.)

மோது[2] mōtu, n. <மோது-. [K. mōdu.] Blow, stroke; தாக்கு. அவனை ஒருமோது மோதினான்.

மோது[3] mōtu, n. [T. mōda.] Loc. 1. Bundle of straw; வைக்கோற் கட்டு. மோதுகட்டியிழுத்தாய்விட்டது; சுவாமி புறப்படலாம. Loc. 2. Water added to crushed castor-beans and heated, in extracting oil; எண்ணெய் வடிக்கும் பொருட்டுச் சேர்த்துக் காய்ச்சும் நீர்.

மோதை mōtai, n. Sweet flag; வசம்பு. (சங். அக.)

மோந்தை mōntai, n. cf. மொந்தை. [M. mōnda.] A kind of drum; தோற்கருவிவகை. மோந்தை முழாக்குழ லொமொடு வீணை (தேவா. 349, 5).

மோப்பம் mōppam, n. <மோ[3]-. 1. Scent, smell; வாசனை. 2. Nose; மூக்கு. (யாழ். அக.)

மோப்பம்பிடி-த்தல் mōppam-piṭi-, v. tr. <மோப்பம்+. 1. To scent; to discern by smell, as hounds on a track; வாசனையால் ஒன்றை யறிதல். 2. To follow a woman with improper desire; காமவிச்சையுடன் ஒருத்தியைத் தொடர்தல்.

மோப்பி[1] mōppi, n. <மோ[3]-. See மோப்பம். (யாழ். அக.)

மோப்பி[2] mōppi, n. [T. mōpi, K. mōpu.] Widow, used disrespectfully; கைம்பெண். Loc.

மோப்பு mōppu, n. prob. மோ[3]-. Desire, amour; காதல். முஷ்டிவாங்கிய பயலோ மோப்பாச்சு (விறலிவிடு. 772).

மோம்பழம் mōm-paḻam, n. <id.+. Delicious, fragrant fruit; நன்மணமுள்ள கனி. மோம்பழம் பெற்றுறபோலே (ஈடு, 3, 5, 3).

மோய் mōy, n. cf. Hind. māi. Mother; தாய். (பிங்.) உன்மோயின் வருத்தமும் (திவ். பெருமாள். 9, 9).

மோயன் mōyaṉ, n. <U. muyīn. 1. Establishment; சிப்பந்தியாட்கள். (W.) 2. Members of a temple establishment; கோயிற் படித்தரக்காரர். Loc.

மோயின் mōyiṉ, n. See மோயன். (W.)

மோயினி mōyiṉi, n. See மோகினி[2].

மோர்[1] mōr, n. cf. mōraṇa. [T. mōru, K. mōsaru, M. mōr.] Buttermilk; curd diluted with water; நீர்விட்டுக் கடைந்த தயிர். நாண்மோர் மாறும் . . . ஆய்மகள் (பெரும்பாண். 160).

மோர்[2] mōr, n. See முகர். (R.)

மோர்க்களி mōr-k-kaḷi, n. <மோர்[1] +. A kind of repast made of buttermilk and rice-flour; மோரோடு அரிசிமாச்சேர்த்துச் செய்த களி யுணவு. *Loc.*

மோர்க்கறி mōr-k-kaṟi, n. <id.+. See மோர்க்குழம்பு. *Loc.*

மோர்க்குழம்பு mōr-k-kuḻampu, n. <id. +. A kind of sauce made in buttermilk; மோர் சேர்த்துச் செய்யுங் குழம்புவகை. (இந்துபாக. 11.)

மோர்க்கூழ் mōr-k-kūḻ, n. <id.+. See மோர்க்களி. *Loc.*

மோர்ச்சாற்றமுது mōr-c-cāṟṟamutu, n. <மோர்[1] +. See மோர்ச்சாறு. *Vaiṣṇ.*

மோர்ச்சாறு mōr-c-cāṟu, n. <id.+. A kind of sauce prepared with buttermilk; மோர் சேர்த்துச்செய்த சாறு.

மோர்சங்கு mōrcaṅku, n. See மோர்சிங்கு.

மோர்சிங்கு mōrciṅku, n. perh. *mukha*+ *śaṅkha*. [K. *mōrchang*.] Jew's-harp; வாயிற் பிடித்துக்கொண்டு கையால் தட்டி வாசிக்கும் வாத்திய வகை. *Loc.*

மோர்மிளகாய் mōr-miḷakāy, n. <மோர்[1] +. Chillies cured with buttermilk; மோரி லிட்டுப் பக்குவப்படுத்திய மிளகாய்.

மோர்மிளகு mōr-miḷaku, n. <id.+. See மோர்மிளகாய்.

மோரடகம் mōraṭakam, n. <*mōraṭaka*. See மோரடம்[1].

மோரடம்[1] mōraṭam, n. <*mōraṭa*. 1. Root of sugarcane; கரும்புவேர். (மூ. அ.) 2. A straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flowers; வீழிப்பூடு. (தைலவ. தைல.)

மோரடம்[2] mōraṭam, n. <*mōraṭā*. Bow-string hemp. See பெருங்குரும்பை. (மலை.)

மோரம் mōram, n. An ancient tax; பழைய வரிவகை. மோரமும் இலைவாணியப் பாட்டமும் திங்கட்காசும (T. A. S. i. 165).

மோரா[1] mōrā, n. <Persn. *mohar*. A gold coin, mohur; மோகராநாணயம். (சங். அக.)

மோரா[2] mōrā, n. <Pāli *mōrō* <*mayūra*. [K. *mōra*.] Peacock's feather; மயிற்பீலி.

மோரா[3] mōrā, n. Foot-stool; பாதபீடம். (W.)

மோரா[4] mōrā, n. <E. Marrow; எலும்பின் உள்ளீடு.

மோரி mōri, n. <U. *mūrī*. Small water-course; channel; gutter; சிறுவடிகால். தன் வயலுக்கு மோரி ஒன்று வெட்டினான். *Loc.*

மோரியர் mōriyar, n. <*Maurya*. 1. The Mauryas; மௌரிய வமிசத்தவர். மோரியர் தென்றிசை மாதிர முன்னிய வரவிற்கு (அகநா. 281). 2. Vittiyātarar, a class of semi-divine beings; வித்தியாதரர். (புறநா. 175, உரை.) 3. Nāgas; நாகர். (புறநா. 175, உரை.)

மோரீசு mōrīcu, n. Mauritius, an island in the Indian Ocean; இந்து மகாசமுத்திரத்துள்ள ஒரு தீவு. (W.)

மோரீசுவாழை mōrīcu-vāḻai, n. <மோரீசு +. A kind of plantain. See ஆனைவாழை.

மோரெண்ணெய் mōr-eṇṇey, n. <மோர்[1] +. A medicinal oil prepared with buttermilk; மோர் சேர்த்துச்செய்யும் மருந்தெண்ணெய். *Nāñ.*

மோரை mōrai, n. cf. மோறை[2]. [K. *mōṟe*.] *Colloq.* 1. Face; முகம். 2. Chin; முகவாய்க் கட்டை.

மோரைக்கயிறு mōrai-k-kayiṟu, n. <மோரை +. Rope tied round the mouth of bulls; மாட்டின்வாயைச் சுற்றிக் கட்டுங் கயிறு. *Nāñ.*

மோரோடம் mōrōṭam, n. cf. மாரோடம். Red catechu. See செங்கருங்காலி. பாதிரி . . . மாமலர நறுமோரோடமொடு (நற். 337).

மோலி mōli, n. <*mauli*. Crown. See மௌலி. இளையவற் கவித்த மோலி யென்னையுங் கவித்தி யென்றான் (கம்பரா. வீடண. 145).

மோவம் mōvam, n. <*mōha*. (Jaina.) See மோகனீயம். மோழை மோவத்தினுக்கும் (மேருமந. 103).

மோவாய் mōvāy, n. prob. முகம் + வாய். [T. *mōvi*.] 1. Chin; வாய்க்குக்கீழுள்ள இடம். குச்சி னிரைத்த குரூஉமயிர் மோவாய் (புறநா. 257). 2. Beard; தாடி. (W.)

மோவாய்க்கட்டை mōvāy-k-kaṭṭai, n. <மோவாய் +. See மோவாய், 1. *Colloq.*

மோவாய்க்கட்டைபிடி-த்தல் mōvāy-k-kaṭṭai-piṭi-, v. tr. <id.+. See மோவாய்தாங்கு-. *Colloq.*

மோவாய்தாங்கு-தல் mōvāy-tāṅku-, v. tr. <id.+. To beg, make entreaties, as by touching another's chin, கெஞ்சுதல்.

மோவாய்பிடி-த்தல் mōvāy-piṭi-, v. tr. <id.+. See மோவாய்தாங்கு-.

மோழல் mōḻal, n. Swine; பன்றி. (பிங.)

மோழலம்பன்றி molal-am-panri, *n.* <மோழல்+. Boar; ஆண்பன்றி. *மோழலம் பன்றி யோடு முளவுமா* (சீவக. 1233).

மோழனை molanai, *n.* cf. *mōdinī.* Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. (சங். அக.)

மோழி mōḻi, *n.* prob. மோழை. cf. Malay. *malāyu.* See மோழிக்குழம்பு.

மோழிக்குழம்பு mōḻi-k-kuḻampu, *n.* <மோழி+. A mild sauce in imitation of a Malay curry; புளிக்கோசுபோன்ற குழம்புவகை.

மோழை mōḻai, *n.* cf. மூளி. 1. [M. *mōḻa.*] Hornless or dehorned cattle; கொம்பில்லாத விலங்கு. *ஏழையைக் கண்டால் மோழையும் பாயும்.* 2. Anything defective; மொட்டை. (யாழ். அக.) 3. Stump, block; மரத்தின் அடிமுண்டம். (W.) 4. Stupidity; மடமை. *மோழை மோவாதிறுவகும* (மேருமந். 103). 5. [K. *mōḷe.*] Cleft; crevice, வெடிப்பு. (யாழ். அக.) 6. [K. *mōḷe.*] Subterranean water-course; கீழாறு. *மண்டலங் கிழிதர வாயின் மறிகடன் மோழைமண்ட* (கம்பரா. பெருழி விறு. 60). 7. Bubble; குமிழி. *அண்ட மோழையெழ* (திவ். திருவாய். 7, 4, 1) 8. Pool; மடு. *ஆழியா னென்னு மாழ மோழையிற் பாய்ச்சி* (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 4). 9. Gruel; கஞ்சி. (பிங்.)

மோழைக்கறுப்பு mōḻai-k-kaṟuppu, *n.* prob. மோழை+. A kind of paddy; நெல்வகை. *Loc.*

மோழைக்கொம்பன் mōḻaikkompaṉ, *n.* <மோழைக்கொம்பு. Ox with horns hindered in their growth; dehorned cattle; வளர்ச்சியறும்படி சுடப்பெற்ற கொம்புள்ள மாடு.

மோழைக்கொம்பு mōḻai-k-kompu, *n.* <மோழை+. Horn hindered from growing by being burnt; வளர்ச்சியறும்படி சுடப்பட்ட கொம்பு. (W.)

மோழைபுறப்படு-தல் mōḻai-puṟappaṭu-, *v. intr.* <id.+. To gush out, as water from a subterranean stream; கீழாறு வெளியே தோன்றிப் பாய்தல். (W.)

மோழைமுகம் mōḻai-mukam, *n.* prob. id.+. cf. மோழல். Swine; பன்றி. (நிகண்டு.)

மோழைமை mōḻaimai, *n.* <id. 1. Stupidity; மடமை. *முன்புசொன்ன மோழைமையால் முட்டை மனத்தீரே* (தேவா. 188, 8). 2. Word of ridicule; பரிகாச வார்த்தை. *முன் பெலாஞ்சில மோழைமை பேசவா* (தேவா. 359, 4).

மோழைவழி mōḻai-vaḻi, *n.* <id.+. Narrow gate or opening; நுழைவழி. (திருக்காளத். பு. அரும்.)

மோறு¹-த்தல் mōṟā-, 12 *v. intr.* [T. *mōratillu*, K. *mōrate.*] 1. To gape; அங்காத்தல். *நாசிமமதறிஞுடைய மோறுநத முகததைபும* (ரகு, 4, 8, 7). 2. To be lazy; சோம்பியிருத்தல். *மோறுந் தோரொருகாணிவையா திருநதாலும* (தேவா 1051, 3).

மோறு² mōṟā, *n.* See மோரா¹. (W.)

மோறு³ mōṟā, *n.* See மோரா³. (W.)

மோறை¹ mōṟai, *n.* Wildness, savageness; முருட்டுத்தனம். *மோறை வேடுவர் கூடி வாழ்* (தேவா. 919, 4).

மோறை² mōṟai, *n.* [T. *mōra*, Tu. *mōre.*] 1. Chin, used in contempt; மோவாய். *நான் உன மோறையைப் பெயாபபேன்.* 2. See மோறைக்கட்டை.

மோறைக்கட்டை mōṟai-k-kaṭṭai, *n.* <மோறை²+. Face, used in contempt; முகம். *Colloq.*

மோனம் mōṉam, *n.* <Pāli. *mōna* <*mauna.* See மௌனம். *கேள்வியின மோனமும பரம்பட* (கம்பரா. நிகுமபலை. 59).

மோனமுத்திரை mōṉa-muttirai, *n.* <மோனம்+. Hand-pose assumed in an attitude of silence in religious contemplation; மௌனநிலையைக் காட்டும் முத்திரைவகை. *இறைவன் மோனமுதகிரையததனும்* (திருமுரு. 112, உரை).

மோனர் mōṉar, *n.* <id. Ascetics who have taken the vow of silence; மௌனவிரத முள்ள துறவிகள். (W.)

மோனவரால் mōṉa-varāl, *n.* prob. id.+. Sand eel, brownish or greenish, attaining 15 in. in length, *Rhynchobdella aculeata;* சிவப்பு அல்லது பச்சைநிறமுள்ளதும் 15 அங்குல நீளம் வளர்வதுமான சேற்றுவரால் மீன்.

மோனி mōṉi, *n.* <*maunin.* Person who has taken a vow of silence. See மௌனி. *மோனிகளாய் முனிச்செல்வா* (தேவா. 982, 10).

மோனிகம் mōṉikam, *n.* perh. *maunika.* Bandicoot; பெருச்சாளி. (சங். அக.)

மோனை¹ mōṉai, *n.* perh. முனை. 1. See மோனைத்தொடை. (தொல். பொ. 404.) 2. First; முதன்மை. *மோனை மஙகலத் தியற்றுவ* (உபதேசகா. சிவபுண. 63). *மோனையா மெனவுரைத்த சவணத்திற்கு* (வேதா. சூ. 131).

மோனை² mōṉai, *n.* cf. மகன். [T. *mōnaru*, Tu. *mōnu.*] Sonny, used as a term of endearment in addressing a child; மகன். (J.)

மோனைத்தொடை mōṉai-t-toṭai, *n.* <மோனை¹+. (Pros.) A versification in which the first letters of all or some feet of a line alliterate, one of five *toṭai*, q.v.; செய்யுட்டொடை ஐந்தனுள் சீர்களின் முதலெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது. (இலக். வி. 723, உரை.)

மோஜா mōjā, *n.* <Persn. *mōza.* 1. Stocking; மேஜோடு. 2. Shoes; ஜோடு. (W.)

மோஜு mōju, *n.* See மௌசு, 1. (C. G.)

மோஸ்தர் mōstar, *n.* <U. *mōstar.* <Arab *mauzūn.* 1. Manner; விதம். 2. Sample, specimen; model; மாதிரிப்பொருள். 3. Fashion, in dress and manners; நடையுடைமாதிரி.

மௌ

மௌ mau. The compound of ம and ஔ.

மௌகூப் maukūp, *n.* <U. *mauqūf.* That which is suspended, stopped or closed; நிறுத்தப்பட்டது. (C. G.)

மௌகூர்த்திகன் maukūrttikaṉ, *n.* <*mauhūrtika.* Astrologer; முகூர்த்தம் நியமிக்கும் சோதிடன். (சிலப. பக். 534, கீழ்க்குறிப்பு.)

மௌசலம் maucalam, *n.* <*mausala.* Fight with clubs; முசலாயுதத்தாற் செய்யும் போர். *மௌசலபருவம.* (பாரத.)

மௌசாளி maucāḷi, *n.* (Mus.) A primary melody-type, one of 16 *peru-m-paṇ*, q.v.; பெரும்பண் பதினாறனுள் ஒன்று. (பிங.)

மௌசு maucu, *n.* <U. *mouz.* 1. Ardent desire, longing; மிகுபிரியம். *அதின்பேரில் எனக்கு மௌசு.* 2. Being in great demand, as an article; சரக்கின் பிரியம். *Loc.* 3. Attractiveness; கவர்ச்சி. *Loc.* 4. Pomp; ஆடம்பரம். *கலியாணம மௌசாக நடந்தது. Loc.*

மௌஞ்சி mauñci, *n.* <*mauñjī.* 1. Reedy sugarcane. See முஞ்சி, 1. (யாழ். அக.) 2. Girdle or waist-cord of a Brahmin, made of three strings of *muñja* grass; முஞ்சிப் புல்லாற் செய்த அரைஞாண். *Loc.*

மௌட்டியம் mauṭṭiyam, *n.* <*mauḍhya.* Ignorance, folly; அறியாமை. (W.)

மௌட்டியன் mauṭṭiyaṉ, *n.* <*mauḍhya.* Fool; முட்டாள். *Colloq.*

மௌட்டை mauṭṭai, *n.* <*mauṣṭā.* Fisticuffs, blow with the fist; முஷ்டிக்குத்து. (யாழ். அக.)

மௌடி mauṭi, *n.* Snake-charmer's pipe. See மகுடி².

மௌண்டிதம் mauṇṭitam, *n.* An Upaniṣad; ஓர் உபநிடதம். (சங. அக.)

மௌண்டிதன் mauṇṭitaṉ, *n.* <*muṇḍita.* Person with shaven head; தலைமழிச்சப் பெற்றவன்.

மௌண்டிரம் mauṇṭiram, *n.* An Upaniṣad; ஓர் உபநிடதம். (W.)

மௌத்திகதண்டுலம் mauttika-taṇṭulam, *n.* <*mauktika-taṇḍula.* White species of great millet; வெண்சோளம். (சங. அக.)

மௌத்திகம் mauttikam, *n.* <*mauktika.* Pearl; முத்து. (சூடா.)

மௌத்திகன் mauttikaṉ, *n.* See மௌகூர்த்திகன். (சிலப். 26, 25, அரும.)

மௌத்து mauttu, *n.* <Arab. *maut.* Death; மரணம்.

மௌர்வி maurvi, *n.* <*maurvī.* Bowstring; வில்லின் நாண். (W.)

மௌராஸ் maurās, *n.* <Arab *maurās.* That which is hereditary or inherited, inheritance; பரம்பரையுரிமையாற் பெற்றது. (C. G.)

மௌரியர் mauriyar, *n.* <*Maurya.* See மோரியர், 1.

மௌல்வி maulvi, *n.* <Arab. *maulawī.* Muhammadan lawyer, expounder of Muhammadan law; learned, religious Muslim (R.F.); முகம்மதியமத வித்துவான்.

மௌலன் maulaṉ, *n.* <*maula.* Man born of a good family; நற்குலத்தான். (யாழ். அக.)

மௌலானா maulāṉā, *n.* <Arab. *maulānā.* See மௌல்வி.

மௌலி mauli, *n.* <*mauli.* 1. Tuft or lock of hair left unshaven on the crown of the head, மயிர்முடி. (திவா.) 2. Matted locks, as of an ascetic; சடைமுடி. (அக. நி.) 3. Crown; diadem; மணிமுடி. *தாரணி மௌலி பததும்* (கம்பரா. கும்பகாண. 1). (பிங.) 4. Head; தலை. (அக. நி.) 5. Wreath of flowers; தார். (அக. நி.) 6. Ornamental head or top, as of a tower; கோபுர முதலியவற்றின் சிகரம். *Loc.* 7. Toddy; கள். (யாழ். அக.)

மௌவல் mauval, *n.* 1. Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. *ஞாழன் மௌவல்* (குறிஞ்சிப. 81). 2. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. (சூடா.) 3. Lotus; தாமரை. *மௌவ லீணமலர் மேலுறை வாளெடு* (தேவா. 1213, 13).

மௌவலாரம் mauvalāram, n. [T. muvva.] Anklet with small bells; சலங்கைச் சிலம்பு. *Loc.*

மௌவழகன் mauvaḻakaṉ, n. A breed of horse; குதிரைச்சாதிவகை. (அசுவசா. 151.)

மௌவை mauvai, n. cf. ஔவை. Mother; தாய். (அக. நி.)

மௌனசாமியார் mauṉa-cāmiyār, n. <*mauna*+. Ascetic who has taken a vow of silence; பேசாவிரதம் பூண்ட பெரியோர்.

மௌனம் mauṉam, n. <*mauna*. Silence; muteness; taciturnity; பேசாமை. (திருக்களிற்றுப. 28, உரை.)

மௌனமந்திரம் mauṉa-mantiram, n. <id.+. A mantra meditated in silence; மனத்துள் செபிக்கும் மந்திரவகை. (திருமுரு. பக். 50, கீழ்க்குறிப்பு.)

மௌனவிரதம் mauṉa-viratam, n. <id.+. Vow of silence; பேசாதிருக்கும் விரதம்.

மௌனி mauṉi, n. <*maunin*. 1. One who has taken a vow of silence; silent ascetic; மௌனவிரதம் பூண்டவன். உரைத்திலன் முனிவன் மௌனியாய் (கம்பரா. வேள்வி. 43). 2. Tortoise; ஆமை. (சங். அக.)

மௌஜா maujā, n. <Arab. *mawza*. 1. Chief village, its lands and habitations; தலைமைக்கிராமம். (C. G.) 2. Hamlet. See மஜரா.

மௌஜூதாத் maujūtāt, n. <Arab. *mawjūdāt*. Assets, effects; funds; சொத்து. (C. G.)

மௌஜே maujē, n. See மௌஜா. (W.)

மௌஜேவார் maujē-vār, n. <மௌஜே+. Detailed account according to towns or villages; கிராமவாரியாக வைக்கப்பட்ட கணக்கு. (W.)

மௌஜேவாரி maujēvāri, n. See மௌஜேவார். (W.)

மௌஸ் maus, n. See மௌசு.

மௌஸா mausā, n. See மௌஜா, 1.

ய்

ய்[1] y. The 11th consonant, liquid palatal.

ய்[2] y, *part.* A participle indicating the past tense; இறந்தகாலவிடைநிலை. ஆய், போயது (தொல். சொல். 230, உரை). (வீரசோ. தாது. 7.) (இலக். வி. 47, உரை.)

ய

ய ya. The compound of ய் and அ.

யக்கதரு yakkataru, n. <*yakṣa-taru*. The banyan tree; ஆலமரம். (இலக். அக.)

யக்கராசன் yakka-rācaṉ, n. <*yakṣa-rāja*. Kubēra, as the lord of the Yakṣas; [இயக்கர்களுக்கு அரசன்] குபேரன். (யாழ். அக.)

யக்கராத்திரி yakka-rāttiri, n. <*yakṣa*+. The full moon in the month of Kārttikai; கார்த்திகை மாதத்துப் பௌர்ணமி. (யாழ். அக.)

யக்கன் yakkaṉ, n. <*yakṣa*. 1. Yakṣa. See இயக்கன், 1. (W.) 2. Kubēra. See இயக்கன், 2. (யாழ். அக.)

யக்கிஞம் yakkiñam, n. See யக்கியம். (தக்கயாகப். 344, உரை.)

யக்கிஞமூர்த்தி yakkiña-mūrtti, n. <*yajña* +. 1. The God of Fire; அக்கினிதேவன். (தக்கயாகப். 344, உரை.) 2. See யக்கியபுருடன்.

யக்கியசூத்திரம் yakkiya-cūttiram, n. <id.+. See யக்கியோபவீதம். (யாழ். அக.)

யக்கியபசு yakkiya-pacu, n. <id.+. The animal offered in sacrifice; யாகத்திற் பலியிடுதற்குரிய பிராணி. (யாழ். அக.)

யக்கியபுருடன் yakkiya-puruṭaṉ, n. <id.+. Viṣṇu, as assuming the Form of Sacrifice; [யாகத்தின் உருவினன்] திருமால். (சங். அக.)

யக்கியம் yakkiyam, n. <*yajña*. 1. See யஞ்ஞம். (W.) 2. *Dvāpara*, the third yuga; துவாபரயுகம். (யாழ். அக.)

யக்கியயோக்கியம் yakkiya-yōkkiyam, n. <*yajña-yōgya*. Country fig; அத்தி. (சங். அக.)

யக்கியாரி yakkiyāri, n. <*yajñāri*. Śiva, as the destroyer of Dakṣa's sacrifice; [தக்கன் யாகத்தை யழித்தவன்] சிவபிரான். (யாழ். அக.)

யக்கியோபவீதம் yakkiyōpavītam, n. <*yajñōpavīta*. The sacred thread, worn by the members of the first three castes, across the chest and over the left shoulder; இருபிறப்பாளர் இடத்தோளின்மீதிருந்து மார்பின் குறுக்கே அணியும் பூணூல்.

யக்கேசன் yakkēcaṉ, n. <*yakṣēśa*. Kubēra; குபேரன். (யாழ். அக.)

யக்ஞம் yakñam, n. See யஞ்ஞம்.

யக்ஞோபவீதம் yakñōpavītam, *n.* See யக்கியோபவீதம். (சேயிலொ. 28.)

யகிர்த்துச்சூலை yakirttu-c-cūlai, *n.* <*yakṛt*+. Hepatitis; கல்லீரல் வீங்கும் நோய். *Loc.*

யங்கோரம் yaṅkōram, *n.* Emblic myrobalan. See நெல்லி, 1.

யசசு yacacu, *n.* <*yaśas*. Honour, glory, fame, renown; புகழ்.

யசசுவி yacacuvi, *n.* <*yaśasvin*. Illustrious person; renowned man; புகழாளன். (சங். அக.)

யசமான் yacamāṉ, *n.* See யசமானன், 2. *Colloq.*

யசமானன் yacamāṉaṉ, *n.* <*yajamāna*. (W.) 1. Sacrificer; யாகத்தலைவன். 2. Master, lord; patron; தலைவன். *Colloq.* 3. Head of a family; வீட்டுத்தலைவன்.

யசனம் yacaṉam, *n.* <*yajana*. The act of sacrificing; வேள்வி செய்கை. (சூடா.)

யசு yacu, *n.* <*Yajus*. Yajur-Vēda, the second of the four Vēdas; வேதம் நான்கனுள் இரண்டாவது. (சிலப். பக். 339, கீழ்க்குறிப்பு.)

யசுசு yacucu, *n.* See யசு. (W.)

யசுர் yacur, *n.* See யசு.

யசுர்வேதம் yacur-vētam, *n.* <*Yajus*+. See யசு.

யசுரு yacuru, *n.* See யசு. (யாழ். அக.)

யசோதரகாவியம் yacōtara-kāviyam, *n.* <*Yaśōdhara*+. A Jaina poem on Yaśōdhara, a king of Ujjain; உச்சயினிநகரத்து அரசனாகிய யசோதரனைப்பற்றிக் கூறும் ஒரு சைனகாவியம்.

யசோதை yacōtai, *n.* <*Yaśōdā*. Foster-mother of Kṛṣṇa; கண்ணபிரானை வளர்த்த தாய்.

யசோவதி yacōvati, *n.* <*Yaśōvatī*. The city of Īśāna, situate to the north-east of Mt. Mēru; மேருவுக்கு வடகீழ்பால் ஈசானனுக்குரிய நகரம். (சங். அக.)

யஞ்ஞம் yaññam, *n.* <*yajña*. Sacrifice, sacrificial worship, offering of an oblation; யாகம்.

யஞ்ஞமூர்த்தி yañña-mūrtti, *n.* <id.+. 1. See யக்கியபுருடன். (சங். அக.) 2. See யக்கிஞமூர்த்தி, 1.

யஞ்ஞவராகம் yañña-varākam, *n.* <id.+. The boar-incarnation of Viṣṇu; திருமாலின் வராகாவதாரம்.

யஞ்ஞன் yaññaṉ, *n.* <*yajña*. The God of Fire; அக்கினிதேவன். இறை யானையால் வந்த யஞ்ஞா (தக்கயாகப். 302).

யஞ்ஞோபவீதம் yaññōpavītam, *n.* See யக்கியோபவீதம்.

யட்சம் yaṭcam, *n.* <*yakṣa*. (தக்கயாகப். 534, உரை.) 1. Dog; நாய். 2. Mantra; மந்திரம்.

யட்சவாசம் yaṭca-vācam, *n.* <*yakṣa-vāsa*. Banyan tree; ஆல். (தக்கயாகப். 534, உரை.)

யட்சன் yaṭcaṉ, *n.* <*yakṣa*. 1. Yakṣa. See இயக்கன், 1. 2. Kubēra. See இயக்கன், 2.

யட்சிணி yaṭciṇi, *n.* <*yakṣiṇī*. 1. Female Yakṣa; இயக்கி. 2. Wife of Kubēra; குபேரனுடைய மனைவி. 3. A goddess in the service of Durgā; துர்க்கைக்குப் பணிசெய்யும் பெண்தெய்வம்.

யட்டி yaṭṭi, *n.* <*yaṣṭi*. 1. Liquorice plant. See அதிமதுரம். (பிங்.) 2. Club; தண்டாயுதம். (அக. நி.) 3. Staff, walking stick; ஊன்றுகோல். (யாழ். அக.) 4. Pearl necklace; முத்தாரம். (யாழ். அக.)

யத்தனம் yattaṉam, *n.* <*yatna*. Effort, exertion. See எத்தனம். *Colloq.*

யத்தினம் yattiṉam, *n.* Effort, exertion. See எத்தனம். (W.)

யதா yatā, *adv.* <*yathā*. According as, in the same manner as; எவ்வாறு. (W.)

யதாசக்தி yatā-cakti, *adv.* <*yathā-śakti*. To the best of one's ability, as far as possible; இயன்றவளவு. *Colloq.*

யதாநகல் yatā-nakal, *n.* <யதா+. True copy; சரியான நகல். (C. G.)

யதாப்பிரகாரம் yatā-p-pirakāram, *adv.* <id.+. 1. In like manner; அதுவேபோல. (W.) 2. As usual; வழக்கப்படி. *Colloq.*

யதாப்பிரதி yatā-p-pirati, *n.* <id.+. See யதாநகல். (C. G.)

யதார்த்தம் yatārttam, *n.* <*yathārtham*. Truth; reality; உண்மை. *Colloq.*

யதார்த்தவாதி yatārtta-vāti, *n.* <*yathārtha-vādin*. Truth-speaker; உண்மை பேசுவோன்.

யதாஸ்தானம் yatā-stāṉam, n. <yathā-sthāna. Former place, status quo ante; முன்னிருந்த இடம். *Colloq.*

யதாஸ்திதம் yatā-stitam, adv. <yathā-sthita. Just as it is; in fact, actually; உள்ளபடி.

யதாஸ்திதி yatā-stiti, n. <yathā+. See யதாஸ்தானம்.

யதி yati, n. <yati. 1. Ascetic; துறவி. யதியாகி யவனிருந்த தோழன் றன்னை (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 53). 2. (Pros.) Caesura; சீரோசை முடியுமிடம். (தண்டி. 110, உரை.) 3. Pause in reading prose; வாசகத்தில் நிறுத்திப் படிக்கும் இடம். (யாழ். அக.) 4. (Mus.) The element of time-measure which specifies the different modes of arranging *aṅkams*, one of 10 *tāla-p-pirāṇam*, q.v.; தாளப்பிராணம் பத்தனுள் அங்கம் பலவற்றையும் ஒழுங்குசெய்வது. (பரத. தாள. 25.) 5. Restraint; அடக்கம். (யாழ். அக.) 6. That which relieves fatigue; இளைப்பாற்றி. (யாழ். அக.) 7. Concentration; ஒன்றிப்பு. (யாழ். அக.) 8. Alliteration; மோனை. (W.) 9. Widow; கைம்பெண். (யாழ். அக.)

யதிதாளம் yati-tāḷam, n. <id.+*tāla*. (Mus.) Marking of time measured by *yati*; யதிக்கணக்கின்படி அமைந்த தாளம்.

யதிதிமதி yatitimati, n. Movable and immovable property; தாவர சங்கம சொத்துக்கள். *Loc.*

யதிப்பிரஷ்டம் yati-p-piraṣṭam, n. <yati+*bhraṣṭa*. (Pros.) See யதிவழு. (தண்டி. 111, குமாரசு. உரை.)

யதிபங்கம் yati-paṅkam, n. <id.+*bhaṅga*. (Pros.) See யதிவழு.

யதிபதி yati-pati, n. <id.+*pati*. See யதிராசன்.

யதிபாத்திரம் yati-pāttiram, n. <id.+. Begging bowl; பிச்சைப் பாத்திரம். (யாழ். அக.)

யதிபாரா yatipārā, n. Confidence. See இதிபாரா. (C. G.)

யதியாசாரம் yati-y-ācāram, n. <யதி+. (Jaina.) A treatise on the conduct of Jaina ascetics; சைன முனிவர்கள் ஒழுகுதற்குரிய விதிகளைக் கூறும் ஒரு நூல். (மேருமந். 424, உரை.)

யதிராசன் yatirācaṉ, n. <yati-rāja. 1. Eminent ascetic or sage; முனிவர் தலைவன். 2. Rāmānuja; இராமானுசர்.

யதிவழு yati-vaḻu, n. <யதி+. (Pros.) Misplaced caesura; ஓசையறும்வழி நெறிப்பட வாராமல் நிற்பது. (தண்டி. 110.)

யதீந்திரசரணர் yatīntira-caraṇar, n. <yatīndra-caraṇa. Kūrattāḻvāṉ, a disciple of Rāmānuja; கூரத்தாழ்வான். (சங். அக.)

யதீந்திரப்பிரவணப்பிரபாவம் yatīntira-p-piravaṇa-p-pirapāvam, n. <yatīndra-pravaṇa+. A biography of Maṇavāḷa-mā-muni by Piḷḷailōkārya Jīyar; பிள்ளைலோகாரிய ஜீயர் இயற்றியதும் மணவாளமாமுனிகளின் சரித்திரங் கூறுவதுமாகிய நூல்.

யதீந்திரப்பிரவணர் yatīntira-p-piravaṇar, n. <Yatīndra-pravaṇa. A Vaiṣṇava ācārya. See மணவாளமாமுனி.

யதீந்திரன் yatīntiraṉ, n. <yatīndra. See யதிராசன்.

யது yatu, n. <Yadu. An ancient king of the lunar race, the founder of the Yādava dynasty; சந்திரவமிசத்து யாதவகுலத்து முதல்புருஷனாகிய அரசன். (பாரத.)

யதுநாதன் yatu-nātaṉ, n. <yadu-nātha. Lord Kṛṣṇa; கண்ணபிரான்.

யதேச்சம் yatēccam, adv. <yathēccam. 1. See யதேச்சையாய். 2. See யதேஷ்டமாய், 2.

யதேச்சாதிகாரம் yatēccātikāram, n. yathēccādhikāra. Uncontrolled exercise of power; autocracy; இஷ்டப்படி ஆளும் செலுத்துகை.

யதேச்சை yatēccai, adv. <யதேச்சம். 1. See யதேச்சையாய். 2. See யதேஷ்டமாய், 2. *Colloq.*

யதேச்சையாய் yatēccai-y-āy, adv. <யதேச்சை+. To one's satisfaction; according to one's wish or inclination or pleasure; விருப்பின்படி. (கோயிலொ. 25.)

யதேந்திரியம் yatēntiriyam, n. <yatēndriya. Chastity; கற்புடைமை. (சங். அக.)

யதேஷ்டம் yatēṣṭam, adv. <yathēṣṭam. See யதேஷ்டமாய். (W.)

யதேஷ்டமாய் yatēṣṭam-āy, adv. <யதேஷ்டம்+. *Colloq.* 1. See யதேச்சையாய். 2. Abundantly, in plenty; மிகுதியாய். அப்பொருள் அங்கு யதேஷ்டமாய்க் கிடைக்கும்.

யதோத்தேசபக்கம் yatōttēca-pakkam, n. See யதோத்தேசபக்ஷம். (நன். விருத். பக். 29, உரை.)

யதோத்தேசபக்ஷம் yatōttēca-pakṣam, n. <yathōddēśa-pakṣa. (Gram.) Method of

interpretation in a treatise, by which the sense of the sūtras and the subsections of a chapter is controlled by its heading; ஒருசொல் நின்றுழி நின்று பலசூத்திரங்களும் பலவோத்துக்களும் தன் பொருளே நுதலிவரச்செய்வது. (நன். எழுத். விருத். அவ.)

யந்திரக்கல் yantra-k-kal, n. <yantra+. Pressed brick, as machine-made; எந்திரத்தால் இறுக்கியாக்கப்பட்ட செங்கல். (C. E. M.)

யந்திரகிரகம் yantira-kirakam, n. <id.+ கிரகம்². (யாழ். அக.) 1. Machine; சூத்திரம். 2. Oil-mill; செக்கு.

யந்திரசாபம் yantira-cāpam, n. <id.+ cāpa. Victorious bow; கொற்றவில். (தக்கயாகப. 643.)

யந்திரசாஸ்திரம் yantira-cāstiram, n. <id.+. 1. Treatise on mechanics; எந்திரப் பொறிகளைப்பற்றிய நூல். 2. Treatise on the art of constructing diagrams for magical incantations; மந்திரசக்கரம் அமைப்பதைத் தெரிவிக்கும் நூல். (யாழ். அக.)

யந்திரதாபனம் yantira-tāpaṉam, n. <id. +. See யந்திரஸ்தாபனம். (யாழ். அக.)

யந்திரம் yantiram, n. <yantra. 1. Machine, mechanical contrivance; சூத்திரப் பொறி. இக்கரை யந்திரத்துட் பட்டதென்ன (அஷ்டப. திருவேங்கடத்தந். தனியன்). 2. Diagrams for magical incantations; மந்திரசக்கரம். யந்திரங்களை வரைந்து கட்டி (தக்கயாகப. 175). 3. Chariot, car; தேர். (பிங்.) 4. Grinding-mill; திரிகை. (யாழ். அக.) 5. Oil-mill; செக்கு. (யாழ். அக.) 6. Fire-drill; தீக்கடைகோல். (யாழ். அக.)

யந்திரலோகம் yantira-lōkam, n. prob. yantra-gōla. Pulse; பயறு. (யாழ். அக.)

யந்திரவாவி yantira-vāvi, n. <yantra+. Tank or reservoir filled or emptied by mechanical means; யந்திரவுதவியால் நீரை நிறைத்தற்கும் போக்குதற்குமுரிய நீர்நிலை. (சிலப். 3, 45, அரும.)

யந்திரவூர்தி yantira-v-ūrti, n. <id.+. Conveyance moved by mechanism; எந்திர வுதவியாற் செல்லுதற்குரிய வாகனம். (W.)

யந்திரஸ்தாபனம் yantira-stāpaṉam, n. <id.+. Ceremonial fixing of a plate or palm-leaf engraved with magical diagrams; தகடு முதலியவற்றில் விரும்பிய பயனை விளைக்கும் மந்திர சக்கரம் ஸ்தாபிக்குஞ் சடங்கு.

யந்திரு yantiru, n. <yantṛ. (யாழ். அக.) 1. Ruler; ஆளுவோன். 2. Horse-groom; குதிரைப்பாகன். 3. Charioteer; தேர்ப்பாகன்.

யமகண்டம் yama-kaṇṭam, n. <yama-ghaṇṭa. 1. (Astrol.) The period of 1½ hours of a day, presided over by Yama and hence considered inauspicious; ஒவ்வொருநாளிலும் யமனுக்கு உரியதும் அசுபமானதுமான மூன்றே முக்கால் நாழிகைப்பொழுது. 2. The period of danger to one's life: ஒருவன் ஆயுளில் உயிருக்கு அபாயமான காலம். 3. Stringent condition attended with the penalty of death; மீறினால் உயிருக்கபாயமாய் முடியும் நிபந்தனை.

யமகண்டம்பாடு-தல் yamakaṇṭam-pāṭu-, v. intr. <யமகண்டம்+. To compose verses under stringent conditions, the penalty for the breach of which is death; உயிருக்கு அபாயமான நிபந்தனைக்குட்பட்டுக் கவிபாடுதல்.

யமகண்டவேளை yamakaṇṭa-vēḷai, n. <id.+. (Astrol.) See யமகண்டம், 1.

யமகண்டன் yamakaṇṭaṉ, n. prob. id. 1. Strong, powerful person; வலியோன். அந்த யமகண்டனை யார் வெல்லுகிறது (குருபரம். 190). 2. (Astron.) An invisible planet; ஒரு காணுக்கோள். (W.) 3. (Astrol.) See யமகண்டம், 1.

யமகம் yamakam, n. <yamaka. (Rhet.) Repetition, in a stanza, with changes of meaning sometimes effected by changes in the division of words, dist. fr. tiripu; வந்த எழுத்துக்களே பொருள் வேறுபடச் செய்யுளின் சீர் அல்லது அடிகளிற் பின்னும் வருவதாகிய மடக்கு என்னும் அணி. (தண்டி. 90, உரை.)

யமகவந்தாதி yamaka-v-antāti, n. <யமகம்+. A kind of antāti poem with yamakam in each verse; யமகத்தோடு வரும் அந்தாதி. யமக வந்தாதியை வாசிமினே (அஷ்டப். திருவரங்கத்தந். தனியன்).

யமகாதகன் yama-kātakaṉ, n. <Yama+. Colloq. 1. Man of great ability; பேராற்றலுள்ளவன். 2. Man of great intelligence; மிகச்சமர்த்தன். 3. Wicked man; மிகவும் பொல்லாதவன்.

யமகாளிந்தி yama-kāḷinti, n. <yama-kālindī. The river Sarayū; சரயுநதி. (யாழ். அக.)

யமகிங்கரன் yama-kiṅkaraṉ, n. <Yama +. 1. See யமதூதன், 1. Colloq. 2. See யமபடன்.

யமகீடம் yama-kīṭam, n. <yama-kīṭa. Wood-louse; புழுவகை. (சங். அக.)

யமசபம் yama-capam, n. <Yama-sabha. Yama's court; யமனது சபை. (யாழ். அக.)

யமத்துருமம் yama-t-turumam, *n.* <*yama-druma*. Red-flowered silk-cotton tree. See இலவு¹. (மூ. அ.)

யமதக்கினி yamatakkiṉi, *n.* <*Jamadagni*. A sage. See சமதக்கினி. (யாழ். அக.)

யமதங்கி yamataṅki, *n.* <id. A sage. See சமதக்கினி. (தொல். பாயி. உரை.)

யமதங்கிமைந்தன் yamataṅki-maintaṉ, *n.* <யமதங்கி+. Paraśurāma; பரசுராமன். யம தங்கி மைந்தனகா சாரவே (பாரத. குருகுல. 134).

யமதர்மராஜன் yama-tarma-rājaṉ, *n.* <*yama*+. 1. Yama; யமன். 2. Just, upright man; நடுவுநிலை குன்றாதவன்.

யமதூதன் yama-tūtaṉ, *n.* <id.+. 1. Messenger of Yama; யமனது தூதன். 2. See யமதூதி. (யாழ். அக.)

யமதூதி yama-tūti, *n.* <id.+*dūti*. A fang of the serpent, one of four *naccu-p-pal*, q.v.; நாகத்தின் நச்சுப்பல் நான்கனுளொன்று. (சீவக. 1288, உரை.)

யமப்பிரியம் yama-p-piriyam, *n.* <id.+*priya*. 1. Country fig. See அத்தி¹. 2. Banyan. See ஆல்¹, 2. (மூ. அ.)

யமபகினி yamapakiṉi, *n.* <id.+*bhaginī*. The river Jumna; யமுனநதி. (யாழ். அக.)

யமபடம் yama-paṭam, *n.* <id.+. Map or picture of Yama's world, showing in detail the tortures inflicted on sinners; யமலோகத்தின் விவரங்களையும் அங்கே பாவிகள் அனுபவிக்கும் துன் பங்களையுங் காட்டும் சித்திரப்படம்.

யமபடன் yama-paṭaṉ, *n.* <id.+. Servant of Yama; யமனது ஏவலாள். யமபட ரெனுந்திமிர மணுகாக் கதி (தாயு. மலைவளர். 1).

யமபுரம் yama-puram, *n.* <id.+புரம்¹. Yama's city; யமனுடைய பட்டணம். (சங். அக.)

யமபுரி yama-puri, *n.* <id.+புரி⁵. See யம புரம். யமபுரியேறவா (பெருந்தொ. 1176).

யமம் yamam, *n.* <*yama*. 1. Abstention from lying, killing, theft, lust and covetousness. See இயமம். 2. Penance; தவம். (யாழ். அக.) 3. A Sanskrit text-book of Hindu law, ascribed to Yama, one of 18 *tarumanūl*, q.v.; தருமநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்றனதும் யமன் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுவதுமான ஸ்மிருதி. 4. Saturn; சனி. (யாழ். அக.) 5. Crow; காக்கை. (யாழ். அக.) 6. Festival; திருவிழா. (யாழ். அக.)

யமயாதனை yama-yātaṉai, *n.* <id.+. See யமவேதனை.

யமரதம் yama-ratam, *n.* <id+*ratha*. See யமவாகனம். (W.)

யமராசன் yama-rācaṉ, *n.* <*Yama-rāja*. See யமன், 1. அணட மொரு தணடி லெறறும யம ராசன் (தக்கயாகப. 444).

யமலோகம் yama-lōkam, *n.* <*Yama*+. 1. Yama's world; யமனுடைய உலகம். 2. Hell; place of torture; நரகம்.

யமவாகனம் yama-vākaṉam, *n.* <id.+. Male-buffalo, as the vehicle of Yama; [யமனது வாகனம்] எருமைக்கடா. (யாழ். அக.)

யமவாதை yama-vātai, *n.* <id.+. See யமவேதனை. *Colloq.*

யமவிரதம் yama-viratam, *n.* <id.+. (யாழ். அக.) 1. Practice of *iyamam*; இயமத்தை யனுட்டிக்கை. 2. Impartial administration of government; பட்சபாதமின்றி அரசுமுறை நடத்துகை.

யமவேதனை yama-vētaṉai, *n.* <id.+. Excruciating pain; பெருந்துன்பம். *Colloq.*

யமளம் yamaḷam, *n.* <*yamala*. Couple; pair; twins; இரட்டை. (யாழ். அக.)

யமற்கேளம் yamaṟkēḷam, *n.* Chebulic myrobalan. See கடுக்காய். (சங். அக.)

யமன் yamaṉ, *n.* <*Yama*. 1. Yama, the God of Death, regent of the south, one of *aṣṭa-tikku-p-pālakar*, q.v.; அஷ்டதிக்குப்பாலகரு ளொருவனும் தென்றிசைக்கு உரியவனுமான கடவுள் (திவா.) எருமைப பகட்டின்மிசை யமனேறிவே (தக்க யாகப. 463). 2. A fang of the serpent, one of four *naccu-p-pal*, q.v.; நாகத்தின் நச்சுப்பல் நான்கனுளொன்று. (சீவக. 1288, உரை.)

யமனி yamaṉi, *n.* <*sam-yamanī*. See யமபுரம். யமனி சாரும் (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 41).

யமனிகை yamaṉikai, *n.* <*yavanikā*. See யவனிகை. (யாழ். அக.)

யமாந்தகன் yamāntakaṉ, *n.* <*Yamāntaka*. See யமாரி. (யாழ். அக.)

யமாரி yamāri, *n.* <*Yamāri*. Śiva, as Yama's foe; [யமனுக்குப் பகைவன்] சிவபிரான்.

யமி¹ yami, *n.* <*yamin*. Sage; முனிவன். (யாழ். அக.)

யமி² yami, *n.* <*Yamī*. See யமபகினி. (சங். அக.)

யமுனுகல்யாணி yamuṉā-kalyāṇi, *n.* (Mus.) A melody-type; ஓர் ராகம்.

யமுனாசனகன் yamunā-canakaṉ, *n.* <id.+*janaka*. Sun, as the father of the Jumna; [யமுனையின் பிதா] சூரியன். (யாழ். அக.)

யமுனாப்பிராதிரு yamunā-p-pirātiru, *n.* <id.+*bhrātṛ*. Yama, as the brother of the Jumna; [யமுனையின் உடன்பிறந்தோன்] யமன். (யாழ். அக.)

யமுனை yamuṉai, *n.* <*Yamunā*. The river Jumna which joins the Ganges at Piayāga; பிரயாகையிற் கங்கையோடு சங்கமமாகும் ஒரு நதி. *யமுனைக்கரைக் கென்னை யுய்த்திடுமின்* (திவ். நாய்ச். 12, 4).

யமுனைத்துறைவன் yamuṉai-t-tuṟaivaṉ, *n.* <யமுனை+. 1. Kṛṣṇa, as lord of the region of the Jumna; கண்ணபிரான். *தூய பெருநீர் யமுனைத்துறைவனை* (திவ். திருப்பா. 5). 2. A Vaiṣṇava Ācārya. See ஆளவந்தார், 1. *எதிகட் கிறைவன் யமுனைத்துறைவன்* (திவ். இராமாநுசநூற். 21).

யயமானன் yayamāṉaṉ, *n.* See யசமானன். *பூத மைந்துமிரு கோளுமயய மானனுமெனு* (தக்கயாகப். 723).

யயாதி yayāti, *n.* <*Yayāti*. A king of the lunar race, son of Nahusa; சந்திரவமிசத்தில் தோன்றியவனும் நகுடன்மகனுமாகிய ஓரரசன். *யயாதி யென்று கொண்டிவனையே* (பாரத. குருகுல. 17).

யயு yayu, *n.* <*yayu*. (யாழ். அக.) 1. The horse in an *acuva-mētam* sacrifice; அசுவமேதக் குதிரை. 2. Horse; குதிரை.

யவ்வனம் yavvaṉam, *n.* <*yauvana*. See யௌவனம்.

யவகம் yavakam, *n.* <*yavaka*. See யவம், 1. (சங். அக.)

யவகாரி yavakāri, *n.* See யவனாரி. (யாழ். அக.)

யவசம் yavacam, *n.* <*yava-ja*. See யவட்சாரம். (மூ. அ.)

யவசி yavaci, *n.* See யவதி. (சங். அக.)

யவசூகம் yavacūkam, *n.* <*yava-śūka*. See யவட்சாரம். (மூ. அ.)

யவட்சாரம் yavaṭcāram, *n.* <*yava-kṣāra*. Saltpetre; வெடியுப்பு. (யாழ். அக.)

யவதி yavati, *n.* prob. *yava-tikta*. Indian ipecacuanha. See கழுதைப்பாலை. (தைலவ. தைல.)

யவபலம் yava-palam, *n.* <*yava-phala*. Spiny bamboo. See மூங்கில், 1. (மூ. அ.)

யவம் yavam, *n.* <*yava*. (சூடா.) 1. Barley; வாற்கோதுமை. 2. Paddy; நெல்.

யவமத்தியயதி yava-mattiya-yati, *n.* <*yava-madhya-yati*. (Pros.) A poetical composition with longer lines in the middle than at the ends; இறுதியடிகளைவிட மத்தியிற் பெரிதாயிருக்கும் அடிகளையுடைய பாட்டுவகை.

யவரேகை yava-rēkai, *n.* <*yava*+. (Palmistry.) Lines in the thumb, indicating possession of agricultural wealth, தானியமுடைமையைத் தெரிவிக்கும் கட்டைவிரலிலுள்ள இரேகைவகை.

யவலாசம் yavalācam, *n.* <*yava-lāsa*. See யவட்சாரம். (மூ. அ.)

யவன் yavaṉ, *interrog. pron.* See யாவன். *உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்* (திவ். திருவாய். 1, 1, 1).

யவனத்தச்சர் yavaṉa-t-taccar, *n.* <யவனம்[1]+. Yavana carpenters; யவனதேசத்துத் தச்சர். *அவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்* (மணி. 19, 108).

யவனப்பிரியம் yavaṉappiriyam, *n.* <*yavana-priya*. Pepper; மிளகு. (யாழ். அக.)

யவனப்பேழை yavaṉa-p-pēḻai, *n.* <யவனம்[1]+. Small ornamental box, as made in *yavaṉam*; யவனதேசத்து வேலைப்பாடமைந்த சிறுபெட்டி. *இராயிரம் யவனப்பேழை . . . கொள்கவென்றான்* (சீவக. 557).

யவனம்[1] yavaṉam, *n.* <*yavana*. A country variously identified with Ionia, Greece, Bactria and more recently with Arabia, one of 56 *tēcam*, q.v.; ஐம்பத்தாறு தேசங்களுள் ஒன்றும் கிரீசு அரேபியா முதலிய மேலைநாடுகளுக்கு சொன்றகக் கருதப்படுவதுமாகிய நாடு. *யவனத் தச்சரும்* (மணி. 19, 108).

யவனம்[2] yavaṉam, *n.* <*javana*. Haste, speed; விரைவு. (யாழ். அக.)

யவனம்[3] yavaṉam, *n.* A tax paid to the Collector of a district; வரிவசூலதிகாரியிடம் செலுத்தும் வரிப்பணம். (R. T.)

யவனர் yavaṉar, *n.* <*yavana*. 1. Natives of Yavaṉam; யவனதேசத்தார். *யவனர் தந்த வினைமாண் கலம்* (அகநா. 149). 2. Artificers; கண்ணுளர். (சூடா.) 3. Sculptors, painters; சித்திரக்காரர். (சூடா.) 4. Drummers; தோற்கருவி வாசிப்பவர். (நாமதீப. 176.)

யவனாரி yavaṉāri, *n.* <*yavanāri*. Kṛṣṇa, as the slayer of Kāla-yavana; [காலயவனனைக் கொன்றவன்] கண்ணபிரான். (யாழ். அக.)

யவனாலசம் yavaṉālacam, n. <*yavanāla-ja*. Saltpetre; வெடியுப்பு. (மூ. அ.)

யவனாள் yavaṉāḷ, n. <யவ்வனம். Youthful woman; யுவதி. *யவனாளுமாகிய விதன்மிசையுற்றிட்டு* (திருப்பு. 1117).

யவனிகை yavaṉikai, n. <*yavanikā*. Curtain, screen; இடுதிரை. (பிங்.) *யவனிகையைப பூசை தவாவினை கெடவேயாற்றி* (வாயுசங். கிரியாபூ 41).

யவாகு yavāku, n. <*yavāgū*. Gruel; கஞ்சி. (பிங்.)

யவாசம் yavācam, n. <*yavāsa*. Small climbing nettle. See சிறுகாஞ்சொறி. (மலை.)

யவானி yavāṉi, n. <*yavānī*. See யவானிகை. (மூ. அ.)

யவானிகை yavāṉikai, n. <*yavānikā*. Bishop's weed. See ஓமம்[1]. (மலை.)

யவை[1] yavai, n. <*yava*. 1. Barley; வாற்கோதுமை. *யவைமுதற் செந்நெலீறதம* (சிவதரு சென்ன. 4). 2. A linear measure $=\frac{1}{8}$ of an inch; அங்குலத்தில் எட்டிலொன்றுகொண்ட நீட்டலளவை. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 202.) 3. Dhal. See துவரை[1], 1. (நாமதீப. 337.) 4. A kind of paddy; நெல்வகை. (நாமதீப. 350.)

யற்சத்தம் yaṟcattam, n. <*yac-chabda*. Interrogative pronoun; வினாப்பெயர். *தற்சத்தம யற்சத்தம யாவெகரம்* (பி. வி. 45).

யஜமான் yajamāṉ, n. <*yajamāna*. See யசமானன்.

யஜமானன் yajamāṉaṉ, n. See யசமானன்.

யக்ஷன் yakṣaṉ, n. <*yakṣa*. A class of demi-gods. See இயக்கன், 1.

யக்ஷி yakṣi, n. <*yakṣī*. Female of the yakṣa class. See இயக்கி, 1.

யா

யா[1] yā. The compound of ய் and ஆ.

யா[2] yā, *interrog. pron.* What or which things; யாவை. *பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள* (குறள், 54).—*part.* An expletive; அசைநிலைச்சொல். (தொல். சொல். 281.)

யா[3] yā, n. 1. A tree; மரவகை. (தொல். எழுத். 229.) *யானை யொடித்துண்டெஞ்சிய யா* (குறுந். 232). 2. Breadth, width; அகலம். (நாமதீப. 778.)

யா[4]-த்தல் yā-, *11 v. tr.* 1. To bind, tie; பிணித்தல். *யானையால் யானையாத் தற்று* (குறள், 678). 2. To dam up; to confine; நீர்முதலியன அணைத்தல். *பெருக யாத்தநீர* (காஞ்சிப்பு. நாட். 75). 3. To be inseparable from; விட்டுநீங்காதிருத்தல். *மற்றவனை யாக்குமவா யாக்கு மணைந்து* (ஏலா. 8). 4. To compose, as a poem; செய்யுள் முதலியன அமைத்தல். *மொழிபெயர்த் ததர்ப்பட யாத்தல* (தொல். பொ. 652). 5. To tell, utter; சொல்லுதல். *சூத்திரத்தியல்பென யாத்தனர் புலவர்* (தொல். பொ. 655).

யாக்கியவற்கியம் yākkiyavaṟkiyam, n. <*Yājñavalkya*. 1. An Upaniṣad. See யாஞ்ஞவல்கியம், 1. (யாழ். அக.) 2. A code of Hindu laws. See யாஞ்ஞவல்கியம், 2. (பொருட். நி.)

யாக்கை yākkai, n. <யா-. 1. Tie, bond; கட்டுகை. 2. Body, as compacted together; உடம்பு. *யாக்கை யகத்தது யுயிர்க்கு* (குறள், 79).

யாக்கைக்குற்றம் yākkai-k-kuṟṟam, n. <யாக்கை+. 1. Ill-mannered bodily actions. See மெய்க்குற்றம், 1. 2. The eighteen kinds of defects of the human body. See பதினெண்குற்றம். (பிங்.)

யாக்கைக்குறுகுற்றம் yākkai-k-k-uṟu-kuṟṟam, n. <id.+உறு-+. See யாக்கைக்குற்றம், 2. (சது.)

யாககுண்டம் yāka-kuṇṭam, n. <*yāga*+. Pit for the sacrificial fire; வேள்விக்குழி.

யாகசம்மினி yāka-cammiṉi, n. <id.+*carmiṇī*. A class of goddesses attending sacrifices; யாகத்திற்கு உதவும் ஒருசார் தேவதைகள். *யோகயோகினிகள யாகசம்மினிகள்* (தக்கயாகப். 593).

யாகசாலை yāka-cālai, n. <id.+*śālā*. 1. Sacrificial hall; வேள்விச்சாலை. *யாகசாலை புக வோடவே* (தக்கயாகப். 242). 2. The sacrificial hall of a temple; கோயிலுள் யாகஞ்செய்யும் மண்டபம். (I. M. P. Cg. 437, 8.)

யாகசேனன் yākacēṉaṉ, n. <*Yāgasena*. A king of Pāñcālam, the father of Draupadī; திரௌபதிக்குத் தந்தையான பாஞ்சாலவரசன். *எம்மினு ளொருதநதன் வேறியாகசேன னென்றுளான்* (பாரத. வாரணா. 74).

யாகத்தம்பம் yāka-t-tampam, n. <யாகம்+தம்பம்[1]. Sacrificial post; யூபம். (தக்கயாகப். 505, உரை.)

யாகத்திரவியம் yāka-t-tiraviyam, n. <id.+. Articles of sacrifice; வேள்விப்பொருள்.

யாகநிலை yāka-nilai, n. <id.+. See யாகசாலை, 1. *வான்றருஞ் சுரபி யாக நிலைபுக* (இரகு. தேனுவ. 52).

யாகப்பிறையான் yāka-p-piṟaiyāṉ, n. <id.+பிறை. The moon arising out of Dakṣa's sacrificial fire; தக்கனது யாகாக்கினியில் தோன்றிய சந்திரன். யாகப பிறையா னினியென்னகம் புகுந்து (தக்கயாகப. 63, விசேடக்குறிப்பு).

யாகபத்தினி yāka-pattiṉi, n. <yāga+. 1. Wife of yākapati or sacrificer, as taking part in the sacrificial ceremonies; யாகபதியின் மனைவி. இவா தமக்குரியளாகி யாகபததினியுமான (பாரத. சூது. 199). 2. Draupadī; திரௌபதி. (யாழ். அக.)

யாகபதி yāka-pati, n. <id.+. 1. One who performs a sacrifice; வேள்வியியற்றும் யஜமானன். 2. Indra; இந்திரன். (இலக். அக.)

யாகபன்னி yāka-paṉṉi, n. <id.+பன்னி[1]. See யாகபத்தினி, 1. மாமியென் றியாகபன்னியை (தக்கயாகப. 504).

யாகபாகம் yāka-pākam, n. <id.+bhāga. Libations or oblations offered in sacrifices; அவிர்ப்பாகம். (யாழ். அக.)

யாகபாரி yāka-pāri, n. <id.+bhāryā. Fees given at a sacrifice, considered as the wife of Sacrifice personified; [யாக புருஷன் மனைவி] யாகதட்சிணை. தக்கணை யாகபாரியென (இரகு. அரசி. 20).

யாகபேரம் yāka-pēram, n. <id.+bēra. The idol that presides over the sacrificial hall of a temple; கோயிலுள் யாகசாலைக்குரிய மூர்த்தி. Loc.

யாகபோசனர் yāka-pōcaṉar, n. <id.+போசனம். Gods; வானோர். (யாழ். அக.)

யாகம் yākam, n. <yāga. 1. Sacrifice, of eighteen kinds, viz., *cōtittōmam, aṅkittōmam, attiyaṅkiṭṭōmam, vācapēyam, atirāttirakam, cōmayākam, kāṇṭakam, cāturmāciyam, cavuttirāmaṇi, puṇṭarīkam, civakāmam, mayēntiram, aṅkicamaṉ, irācacūyam, accuvamētam, viccuvacittu, naramētam, piramamētam;* சோதிட்டோமம், அங்கிட்டோமம், அத்தியங்கிட்டோமம், வாசபேயம், அதிராத்திரகம், சோமயாகம், காண்டகம், சாதுர்மாசியம், சவுத்திராமணி, புண்டரீகம், சிவகாமம், மயேந்திரம், அங்கிசமன், இராசசூயம், அச்சுவமேதம், விச்சுவசித்து, நரமேதம், பிரமமேதம் என்ற பதினெட்டு வகைப்பட்ட வேள்வி. (திவா.) 2. Sacrifice, of five kinds. See ஐவகையாகம், 1. 3. Varieties of spiritual discipline. See ஐவகை யாகம், 2. 4. Worship; திருவாராதனம். Vaiṣṇ.

யாகமண்டபம் yāka-maṇṭapam, n. <id.+. See யாகசாலை. (I. M. P. Tp. 277.)

யாகவிபாகம் yāka-vipākam, n. <id.+vibhāga. Oblations at a sacrifice; யாகத்திற் கிடைக்கும் அவிர்ப்பாகம். இழைதத யாகவிபாக முற்பட வுணணலாம் (தக்கயாகப். 248).

யாகவுப்பு yāka-v-uppu, n. <id.+. A kind of salt. See பூராணுநீயுப்பு. (மூ. அ.)

யாகஸ்தம்பம் yāka-stampam, n. <id.+. See யாகத்தம்பம்.

யாகுவம் yākuvam, n. perh. yāvaka. The island of Java; சாவகத்தீவு. (யாழ். அக.)

யாங்கண் yā-ṅ-kaṇ, adv. <யா[2]+கண். Where; எவ்விடம்.

யாங்கணும் yāṅkaṇ-um, adv. <யாஙகண் +. Everywhere; எங்கும். எஞ்ஞான்றும யாஙகணும் யாாக்கு மெளிது (குறள், 864).

யாங்கர் yāṅkar, n. Rākṣasas; அரக்கர். (அக. நி.)

யாங்கனம் yā-ṅ-kaṉam, adv. <யா[2]+ஙனம். See யாங்கு. யாஙகன மொதநியோ வீஙகுசெலன் மணடிலம (புறநா. 8).

யாங்கு yāṅku, adv. <id. [K. hēge.] 1. Where; எவ்விடம். காபபவாக் கியாஙகொளிக்குங கொல்லோ (குறள், 1070). 2. How, in what manner, of what nature; எவ்வாறு. யாஙகு வல்லுநையோ (ஐங்குறு. 231).

யாங்கும் yāṅkum, adv. <யாஙகு+. Everywhere; எவ்விடத்தும். யாஙகுமுளன் யாஙகுமிலன் . . . எம்மான (குற்று. தல. தக்கன்வேள். 5).

யாங்ஙனம் yā-ṅ-ṅaṉam, n. <யா[2]+. See யாங்கு. (நன். 106, உரை.)

யாசகத்திருநாள் yācaka-t-tirunāḷ, n. <யாசகம்[1]+. Festival performed by raising donations to meet the expenses; பலரிடத்தும் யாசகம்பெற்று நடத்துந் திருவிழா. Loc.

யாசகம்[1] yācakam, n. <yācaka. Begging; இரப்பு. 'யாசகததி னிழி வரவு (சேதுபு. சேதுசருக். 66).

யாசகம்[2] yācakam, n. <yājaka. (யாழ். அக.) 1. Royal elephant; இராசயானை. 2. Rutting elephant; மதயானை.

யாசகன்[1] yācakaṉ, n. <yācaka. Beggar, mendicant; இரப்போன். (திவா.)

யாசகன்[2] yācakaṉ, n. <yājaka. Priest officiating at a sacrifice; யாகஞ்செய்விப்பவன்.

யாசனம் yācaṉam, n. <yājana. Enabling one to perform a sacrifice by officiating as priest; புரோகிதனுயிருந்து யாகஞ்செய்விக்கை.

யாசனை yācanai, *n.* <*yācanā*. 1. Request; பிரார்த்தனை. 2. Alms; பிச்சை. (சங். அக.)

யாசி-த்தல் yāci-, *11 v. tr.* <*yāc*. To beg; to ask alms; to solicit; இரத்தல். *எத்தனை யோகளும யாசிக்கப்படுமே அத்தனை விதத்த* (விநாயக பு. 73, 36).

யாசிதகம் yācitakam, *n.* <*yācitaka*. 1. That which is lent without interest; வட்டி முதலியன இன்றித் திருப்பிக்கொடுப்பதாகப் பெற்ற பொருள். (சுக்கிரநீதி, 96.) 2. Thing borrowed for use; வாடகையின்றி உபயோகித்துத் திருப்பிக் கொடுப்பதாகப் பெற்ற பொருள்.

யாசிதம் yācitam, *n.* <*yācita*. See யாசிதகம். (சுக்கிரநீதி, 141.)

யாஞ்ஞவல்கியம் yāññavalkiyam, *n.* <*yājñavalkya*. 1. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று. 2. A Sanskrit text-book of Hindu law, ascribed to Yājñavalkya, one of 18 *taruma-nūl*, q.v.; தருமநூல் பதினெட்டினுளொன்று.

யாஞ்ஞவற்கம் yāññavaṟkam, *n.* See யாஞ்ஞவல்கியம்.

யாஞ்ஞவற்கியம் yāññavaṟkiyam, *n.* See யாஞ்ஞவல்கியம். (W.)

யாடம் yāṭam, *n.* Small climbing nettle. See சிறுகாஞ்சொறி. (தைலவ. தைல.)

யாடு yāṭu, *n.* cf. *ēḍaka*. [K. *āḍu*.] Goat, sheep; ஆடு. *யாடுங் குதிரையும்* (தொல். பொ. 567).

யாண் yāṇ, *n.* cf. யாணு. Beauty; அழகு. *ஞானமாக்கழல் யாணுற வீசுகுநா* (ஞானா. 37).

யாண்டு[1] yāṇṭu, *interrog. pron.* <யா[2]. 1. Where, what place; எங்கு. *தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்* (குறள், 1104). 2. When; எப்பொழுது. (W.)

யாண்டு[2] yāṇṭu, *n.* [T. K. *ēḍu*, M. *āṇḍu*.] Year; வருஷம். *யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டு புலத் திறுத்து* (பதிற்றுப். 15).

யாண்டும் yāṇṭum, *adv.* <யாண்டு[1]+. 1. Always, under all circumstances; எப்பொழுதும். *யாண்டு மிடும்பை யில* (குறள், 4). 2. In all places; everywhere; எவ்விடத்தும். *யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார்* (குறள், 895).

யாண்டை yāṇṭai, *interrog. pron.* <id. [T. *ēḍa*.] What place; எவ்விடம். *யாண்டையது காரென்ன விசைத்தது மிசைப்பாய்* (கம்பரா. உருக் காட்டு. 61).

யாணர்[1] yāṇar, *n.* 1. Freshness; புதிது படல். (தொல். சொல். 379.) 2. Fresh income; புதியவருவாய். *அருஅ யாண ரகன்கட் செறுவின்* (பதிற்றுப் 71). 3. Fertility; வளப்பம். *யாணராக கோங்கின் குவிமுகை* (ஞானா. 60). 4. Wealth; செல்வம். *வெல்போ ரவியா யாணா* (பதிற்றுப். 35, 10). 5. Goodness; நன்மை (பிங்.) 6. Nature; முறைமை *மாணுற விலகா யாணாதனு* (ஞானா. 54, 8).

யாணர்[2] yāṇar, *n.* <யாண். Beauty; அழகு. (பிங்.)

யாணர்[3] yāṇar, *n.* prob. யவனர். Carpenters, stone-cutters; தச்சர். (அக. நி.)

யாணர்நகர் yāṇar-nakar, *n.* <யாணர்[2]+. World of the Vidyādharas; வித்தியாதரருலகு. (பிங்.)

யாணன் yāṇaṉ, *n.* <யாண். Beautiful person; அழகுள்ளவன். *யாணாகருள யாண* (அரிச. பு. சூழ்வினை. 19).

யாணு yāṇu, *n.* See யாண். *யாணுக் கவி னும்* (தொல். சொல். 381).

யாத்தர் yāttar, *n.* <யா- cf. *āpta* Close friends; உற்றநண்பர். *தன் னெஞ்சத்து யாத்தமோ டியாத்த தொடர்பு* (நாலடி, 211).

யாத்திராகமம் yāttirākamam, *n.* <*yātrā* + *āgama* The Book of Exodus, in the Old Testament; விவிலியநூலுட் பழைய ஏற்பாட்டின் உட்பிரிவு. *Chr.*

யாத்திராகரணம் yāttirā-karaṇam, *n.* <id + *karaṇa*. (யாழ். அக.) 1. Travelling; march; expedition; பயணம்பண்ணுகை. 2. Hobby; பொழுதுபோக்கு.

யாத்திராகாஷாயம் yāttirā-kāṣāyam, *n.* <id.+. Ascetic dress given to novices in Śaivaite mutts without the recitation of mantras; சைவமடங்களில் முதலில் மந்திரமின்றிக் கொடுக்குங் காவியுடை.

யாத்திராதானம் yāttirā-tāṉam, *n.* <id.+. 1. Propitiatory gift made at the beginning of a journey or of a festival to insure its successful termination; யாத்திரை உற்சவம் இவற்றின் தொடக்கத்தில் அவை இடையூறின்றி முற்றுப்பெறுமாறு கொடுக்குந் தானம். 2. Propitiatory gift made in death-bed; சாகுந்தறுவாயிற் கொடுக்குந் தானம்.

யாத்திராப்பிரசங்கம் yāttirā-p-piracaṅkam, *n.* <id.+*pra-saṅga*. Being on tour; யாத்திரையிலிருக்கை. (யாழ். அக.)

யாத்திரிகர்விடுதி yāttirikar-viṭuti, *n.* <யாத்திரிகன்+. Travellers' bungalow; பிரயாணஞ்செய்வோர் தங்குதற்குரிய கட்டடம்.

யாத்திரிகன் yāttirikaṉ, n. <yātrika. Traveller, pilgrim; ஸ்தலயாத்திரை செய்வோன்.

யாத்திரை yāttirai, n. <yātrā. 1. Journey; voyage, pilgrimage; பிரயாணம். 2. Moving, walking; இயக்கம். நிசிவேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும (திருவாச. 4, 29). 3. Military expedition; படையெழுச்சி. தகடூரயாத்திரை. 4. Business, occupation; காலக்ஷேபம். பகவத்அனுபவமே யாத்திரையாகச் செல்லாநிற்க (ஈடு, 4, 10). 5. Habit; practice; வழக்கம். (யாழ். அக.) 6. Festival; விழா. (யாழ். அக.) 7. Dance; கூத்து. (யாழ். அக.)

யாத்திரைக்காவி yāttirai-k-kāvi, n. <யாத்திரை+. Saffron-coloured cloth worn by pilgrims; ஸ்தலயாத்திரை செய்வோர் தரிக்குங் காவி வஸ்திரம். (யாழ். அக.)

யாத்திரோற்சவம் yāttirōṟcavam, n. <yātrā+ut-sava. Festival in which the deity is taken out in procession beyond the temple limits; ஸ்தல எல்லைக்கப்பால் கோயில்மூர்த்தியை எழுந்தருளப்பண்ணுந் திருவிழா. (யாழ். அக.)

யாத்து yāttu, n. <யா-. Stitch; தைப்பு. (நாமதீப. 729.)

யாதசாம்பதி yātacāmpati, n. <yādasām-pati. Varuṇa; வருணன். (யாழ். அக.)

யாதபதி yātapati, n. <yādaḥ-pati. (யாழ். அக.) 1. Sea; கடல். 2. Varuṇa; வருணன்.

யாதம்[1] yātam, n. <yāta. Elephant-goad; யானைத்தோட்டி. (W.)

யாதம்[2] yātam, n. See யாதவம். (யாழ். அக.)

யாதவம் yātavam, n. <yādava. Stock of cattle; மாட்டுக்கூட்டம். (யாழ். அக.)

யாதவர் yātavar, n. <yādava. 1. Yādavas, as descendants of Yadu; யதுவமிசத்தவர். சேதிபா யாதவரே (கலிங். 316, புதுப்.). 2. Persons of the cowherd caste; இடையர். Colloq

யாதவன் yātavaṉ, n. <id. Krṣṇa; கண்ணபிரான். யாதவன் துவரைக்கிறையாகிய மாதவன் (பெரியபு. திருமலை. 14).

யாதவி yātavi, n. <yādavī. 1. Kuntī, as a female descendant of Yadu; குந்தி. இறைவனு மகிழ்ந்து பின்னும யாதவிக் குரைபப (பாரத. சமபவ. 85). 2. The Goddess Umā, as the sister of Krṣṇa; உமை. (யாழ். அக.)

யாதனம்[1] yātaṉam, n. See யாதனை, 1, 3.

யாதனம்[2] yātaṉam, n. perh. yāna. 1. Boat; மரக்கலம். (சது.) 2. Raft; தெப்பம். (யாழ். அக.)

யாதனாசரீரம் yātaṉā-carīram, n. <yātanā +. The body created to undergo the experiences of hell; நரகானுபவத்துக்குரிய தேகம். பாவம யாதனாசரீர நல்குமாறு (ஞானவா. சித. 18).

யாதனை yātaṉai, n. <yātanā. 1. Pain, agony; torment; suffering; வேதனை. அடைந்தடைந் திங்கி யாதனையா லழிந்ததல்லால (தாயு. ஆகார. 30). 2. The tortures of hell; நரகவேதனை. (சூடா.) யாதனையுண்டு கொல் (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 188). 3. Anguish, distress; துக்கம். (பிங.)

யாதஸ்து yātastu, n. See யாதாஸ்து. (W.)

யாதாத்மியம் yātātmiyam, n. <yāthātmya. Exact condition, true state; உண்மையான நிலை.

யாதாயாதமாயலை-தல் yātāyātam-āy-alai-, v. intr. <yātāyāta+ஆ⁶-+அலை¹-. To be wandering to and fro; போவதும் வருவதுமாய் அலைதல். Brāh.

யாதார்த்தியம் yātārttiyam, n. <yāthārthya. Truth; சத்தியம். (இலக். அக.)

யாதாஸ்து yātāstu, n. <U. yāddāṣt. 1. Written memorandum; ஞாபகக்குறிப்பு. 2. Official memorandum addressed by one official to another of equal status; ஒத்த உத்தியோகபதவியினர் அவ்வுத்தியோக காரியம்பற்றித் தம்முள் எழுதும் ஞாபகக்குறிப்பு. 3. Memorandum of interlineation, etc., in a document; பத்திரங்களில் வரிப் பிளப்பு முதலியவற்றைக் குறிக்குங் குறிப்பு. Loc.

யாதி yāti, n. <U. yād. (யாழ். அக.) 1. See யாது⁴. எனக்கு யாதி இல்லை. 2. Deep thought; ஆழ்ந்த கருத்து.

யாதிகன் yātikaṉ, n. <yātika. Traveller; வழிச்செல்வோன். (சங். அக.)

யாது[1] yātu, interrog. pron. <யா². [T. ēdi, K. yāvudu.] What, which; எது. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் (குறள், 254).

யாது[2] yātu, n. <yātu. 1. See யாதுதானன், 1. யாது பூநெருப்பென வடராதிங்கே நிலைத் திடுகின்றான் (சேதுபு. சேதுமா. 100). 2. Evil spirit, fiend, demon; பிசாசு. (இலக். அக.)

யாது[3] yātu, n. cf. sīdhu. Toddy; கள். (சது.)

யாது[4] yātu, n. <U. yād. Memory; ஞாபகம். எனக்கு யாது இல்லை.

யாதுதானவன் yātu-tāṉavaṉ, n. <yātu +dānava. See யாதுதானன், 1. (சங். அக.)

யாதுதானன் yātutāṉaṉ, n. <yātu-dhāna. 1. Rākṣasa; இராக்கதன். வைதனர்

யாதுதானா (கம்பரா. கும்பக. 174). 2. See யாது², 2. (W.)

யாதும் yātum, *adv.* <யாது¹+உம். Anything and everything; anything; எதுவும். *யாதுமூரே யாவருங் கேளிர்* (புறநா. 192).

யாப்பண்டம் yā-p-paṇṭam, *n.* <வயா+. Things longed for by pregnant women; கருப்பவதி இச்சிக்குந் தின்பண்டம். (W.)

யாப்பதிகாரம் yāppatikāram, *n.* <யாப்பு+அதிகாரம். (Gram.) Section on prosody; செய்யுளிலக்கணங் கூறும் நூற்பகுதி. (தொல். பொ. 313, பேரா.)

யாப்பருங்கலக்காரிகை yāpparunkala-k-kārikai, *n.* <யாப்பருங்கலம்+. A treatise on Tamil prosody in *kaṭṭaḷai-k-kalitturai* metre, by Amitacākarar, 11th C.; பதினோராம் நூற்றாண்டில் அமிதசாகரர் கட்டளைக்கலித்துறையால் இயற்றிய செய்யுளிலக்கணநூல்.

யாப்பருங்கலம் yāpparunkalam, *n.* <யாப்பு+அருங்கலம். A treatise on prosody in *cūttira-p-pā*, by Amitacākarar, 11th C.; பதினோராம் நூற்றாண்டில் அமிதசாகரர் சூத்திரப்பாவால் இயற்றிய செய்யுளிலக்கண நூல்.

யாப்பறை yāpparai, *n.* <id.+அறு¹-. Abandoned woman; கற்பில்லாதவள். *யாப்பறையென்றே யெண்ணின ளாகி* (மணி. 22, 42).

யாப்பானந்தம் yāppāṉantam, *n.* <id.+. (Pros.) A defect in composition in which the name of the hero of a poem is clumsily set in the midst of attributes; பாட்டில் தலைவன் பெயர்க்கு முன்னும் பின்னும் சிறப்புடைமொழியினைப் புணர்த்து இடர்ப்படப்பாடும் ஆனந்தக்குற்றம். (யாப். வி. 96, பக். 522.)

யாப்பியம் yāppiyam, *n.* <*yāpya*. 1. Hobby; பொழுதுபோக்கு. (யாழ். அக.) 2. That which has a time limit; காலவரையறையுள்ளது. 3. See யாப்பியரோகம். (குறள், 949, உரை.) 4. That which is contemptible or mean; அற்பமானது. (யாழ். அக.) 5. The property given to a male member of the Nāñcināṭu marumakkattāyam tarwad in lieu of his interest in the tarwad property; நாஞ்சிநாட்டு மருமக்கத்தாய குடும்பத்தைச்சேர்ந்த ஒருவன் குடும்பத்திலிருந்து விலகும்போது அக்குடும்பத்தில் அவனுக்குள்ள பாத்தியதைக்கு ஈடாகக் கொடுத்து ஒதுக்குஞ் சொத்து. *அவனுக்கு இந்நிலத்தை யாப்பியமாகக் கொடுத்து ஒதுக்கிவிட்டார்கள்*. *Nāñ.*

யாப்பியயானம் yāppiya-yāṉam, *n.* <id.+. Ornamental palanquin for carrying an idol for long distances; கோயில் மூர்த்தியை நெடுந்தூரம் கொண்டுசெல்லுதற்கு உதவும் தண்டிகை.

யாப்பியரோகம் yāppiya-rōkam, *n.* <id.+. Chronic disease, as not completely curable, one of three *rōkam*, q.v., ரோகம் மூன்றனுள் பெரும்பான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கமுடியாததுமான நாட்பட்டநோய். (குறள், 949, கீழ்க்குறிப்பு.)

யாப்பியவுகந்துடைமை yāppiya-v-ukantuṭaimai, *n.* <id.+உக-+உடை-மை. The reversionary interest of the children of a Nāñcināṭu tarwad in the *yāppiyam* property of their father; நாஞ்சிநாடு குடும்பத்துக் குழந்தைகளுக்குத் தகப்பனுடைய யாப்பிய சொத்திலுள்ள உரிமை.

யாப்பிலக்கணம் yāppilakkaṇam, *n.* <யாப்பு+இலக்கணம். (Gram.) Prosody; செய்யுளிலக்கணம்.

யாப்பு yāppu, *n.* <யா- [T. *āpu.*] 1. Binding, tying; கட்டுகை. *கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து* (குறள், 777). 2. Tie; கட்டு. *யாப்புடை யாழ்* (சீவக. 2011). 3. Poetry; செய்யுள். (பிங்.) 4. Ligature stretched across the pot-like portion of *yāḻ*; யாழ்ப்பத்தரிற் றுளைக்கே வலிவுறச்செய்யுங் கட்டு. *புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்து* (மலைபடு. 29). 5. Graduated serial order of treatises to be studied, one of 11 *uḻappu-p-pāyiram*, q.v.; சிறப்புப்பாயிர விலக்கணம் பதினொன்றனுள் இன்னநூல் கேட்டபின் இன்னது கேட்கத்தக்கதென்னும் சம்பந்தம். (நன். 19.) 6. Affection, as binding persons together; அன்பு. *அவள் யாப்பினுள் அட்டிய நீர* (குறள், 1093). 7. Resolution, steadiness, firmness; உறுதி. *யாப்புடை யுள்ளத்து* (மணி. பதி. 57). *யாப்பிலோரை* (புறநா. கடவு. 21). 8. Counsel; சூழ்ச்சி. (பிங்.) 9. Fitness; பொருத்தம். *அதற்கு யாப்புடைமையின்* (தொல். சொல். 77). 10. cf. பாம்பு Snake; பாம்பு. (அக. நி.)

யாப்புறவு yāppuṟavu, *n.* <யாப்புறு¹-. 1. Inviolable rule; தள்ளத்தகாத நியதி. *ஒன்றற்கே இவையாறும் வரவேண்டு மென்னும் யாப்புறவிலை* (நன். 132, மயிலை.). 2. Fitness; தகுதி. *கோப்பெருந்தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம் பியாப்புறவில்லை* (சிலப். பதி. 24).

யாப்புறு¹-தல் yāppuṟu-, *v.* <யாப்பு+. *intr.* 1. To be pregnant with meaning; பொருள் நிரம்பியிருத்தல். *யாப்புற வந்த* (தொல். பொ. 254). 2. To be appropriate; ஏற்புடையதாதல்.—*tr.* To earn, gather; சம்பாதித்தல். *வருந்தி யாப்புற்ற* (ஞானா. 20).

யாப்புறு²-த்தல் yāppuṟu-, *v. tr.* Caus. of யாப்புறு¹-. To enforce; வலியுறுத்துதல். *பெயர்த்*

துறை அதனை யாபபுறுத்தற் பொருட்டு (குறள், 944, உரை).

யாபம் yāpam, *n.* <*yābha*. Sexual intercourse; புணர்ச்சி. (சங். அக.)

யாபனம் yāpaṉam, *n.* <*yāpana*. (சங். அக.) 1. Whiling away one's time; பொழுது போக்குகை. 2. Delaying; தாமதிக்கை. 3. Despising; இகழுகை.

யாபாரம் yāpāram, *n.* Corr. of வியாபாரம். (W.)

யாபி¹-த்தல் yāpi-, *11 v.* <*yāpa. intr.* To while away one's time; பொழுதுபோக்குதல். *Loc.* —*tr.* To enjoy; அனுபவித்தல். சுசிகருச சுசிந்தை, சொல்லுக்குத தேரூ, இருக்கப பறக்கை, யாபிக்கக் கோட்டாறு. *Nāñ.*

யாபி²-த்தல் yāpa-, *11 v. tr.* <*vyāp*. To obtain unlawful possession of; to encroach upon; அபகரித்தல். *Loc.*

யாம் yām, *pron.* [K. *ām.*] We; தன்மைப் பன்மைப் பெயர். (தொல். சொல். 164.)

யாம்மியோத்தராந்தம் yāmmiyōttarāntam, *n.* <*yāmya*+*uttara*+*antara*. (Astron.) Azimuth, as the distance from north to south; வான அளவில் தெற்கு வடக்காகவுள்ள தூரம். (C. G.)

யாமக்கோட்டம் yāma-k-kōṭṭam, *n.* prob. யாமம்¹+. Harem; அந்தப்புரம். யாமக்கோட்டத் தருகுசிறைக் கோடல் (பெருங். இலாவாண. 11, 25).

யாமகோடம் yāmakōṭam, *n.* <*yāma-ghōṣa*. (யாழ். அக.) 1. Cock; சேவல். 2. Hourglass; நாழிகைவட்டில்.

யாமங்கொள்பவர் yāmaṅ-koḷpavar, *n.* <யாமம்¹+கொள்-. 1. Watchmen; ஊர்காப்பவர். யாமங்கொள்பவர் சுடர்கிழற் கதூஉம் (புறநா. 37). 2. Those who announce the time of the day to the king; நாழிகைக்கணக்கர். குறுநீர்க் கன்னலின் யாமங் கொள்பவர் (மணி. 7, 65).

யாமசரிதன் yāma-caritaṉ, *n.* <*yāma*+*carita*. Rākṣasa, as roaming about at night; [இரவிற் சஞ்சரிப்பவன்] அரக்கன். யாமசரிதனை மூளையுக வுடல் கீளுமே (பாரத. வேத்திரகீய. 45).

யாமபதி yāma-pati, *n.* <id.+. Moon; சந்திரன். (யாழ். அக.)

யாமபேரி yāma-pēri, *n.* <id.+பேரி¹. Drum beaten at the commencement of each of the three watches of the night; இரவில் ஒவ்வொரு சாமத்தின் தொடக்கத்திலும் கொட்டும் பேரிகை. யாம பேரி யிசைத்தலால் (கம்பரா. கைகேசிசூழ். 57).

யாமம்¹ yāmam, *n.* <*yāma*. 1. Period of three hours. See சாமம்¹, 1. 2. Midnight; the middle watch of the night; நள்ளிரவு. கூதிர் யாம மென்மனூர் புலவர் (தொல். பொ. 6). 3. Night; இரவு. யாமக் கடலை நீந்துவேன் (சீவக. 1663). 4. A kind of drum. See இடக்கை². (யாழ். அக.) 5. The period between the fortieth and the fiftieth *nāḻikai* of a day; ஒரு நாளில் 40 நாழிகைக்குமேல் 50 நாழிகைவரையுள்ள பொழுது. (நாமதீப. 559) 6. Time; பொழுது. (அக. நி.) 7. Breadth; அகலம். (நாமதீப. 778.)

யாமம்² yāmam, *n.* <*yāmyā*. South; தெற்கு. (சூடா.)

யாமயாழ் yāma-yāḻ, *n.* <யாமம்¹+. Lute played at midnight; அர்த்தசாமத்தில் வாசிக்கும் யாழ். யாமயாழ் மழலையாள (கம்பரா. நாட்டுவிட். 34).

யாமவதி yāmavati, *n.* <*yāma-vatī*. Night, as divided into watches; இராத்திரி. (யாழ். அக.)

யாமளசாத்திரம் yāmaḷa-cāttiram, *n.* <*yāmala*+. A tantric work on Śakti worship; சக்திபூசையைப்பற்றிக் கூறும் ஒரு தாந்திரிக நூல். (தக்கயாகப். 136, உரை.)

யாமளபுராதனர் yāmaḷa-purātaṉar, *n.* <id.+. The warriors belonging to Kāḷi's army; காளியின் படைவீரர். வருவார புவனநாயகிதன யாமளபுராதனர்களே (தக்கயாகப். 432).

யாமளம்¹ yāmaḷam, *n.* <*yāmala*. 1. See யாமளசாத்திரம். யாமளத்தின்படி பகடாதியாக வேண்டிய பலிக ளீந்து (பாரத. களப். 8). 2. A Vēdic section on witchcraft; ஆபிசாரமந்திரங் கூறும் வேதப்பகுதி. யாமள முதலிய வேதமந்திரம் (பாரத. நச்சுப. 14). 3. Pair, brace, couple; சோடு. (யாழ் அக.)

யாமளம்² yāmaḷam, *n.* <*śyāmala*. (யாழ். அக.) 1. Green; பச்சை. 2. Youth; இளமை.

யாமளருபதேசம் yāmaḷar-upatēcam, *n.* *yāmala*+*upadēśa*. A tantric treatise; ஒரு தாந்திரிக நூல். (தக்கயாகப். 168, உரை.)

யாமளாக்கினி yāmaḷākkiṉi, *n.* <id.+*agni*. The fire of Mahākāḷī; மகாகாளியி னுடைய அக்கினி. (தக்கயாகப். 666, உரை.)

யாமளாகமம் yāmaḷākamam, *n.* <id.+*āgama*. See யாமளசாத்திரம்.

யாமளாசாரியர் yāmaḷācāriyar, *n.* <id.+*ācārya*. The principal followers of *yāmalākamam*; யாமளாகமத்தின் வழியொழுகும் பெரியோர். (தக்கயாகப். 51, உரை.)

யாமளேந்திரர் yāmaḷēntirar, *n.* <*yāmalēndra*. Author of a treatise on *icai-t-tamiḻ*;

இசைத்தமிழ் நூலாசிரியருள் ஒருவர். (சிலப. உரைப் பாயி.)

யாமளை yāmaḷai, n. <Yāmalā. 1. Pārvatī; பார்வதி. யாமளையை வரையரசளித்த பசுமைமா மணியை (பிரமோத. 18, 29). 2. Durgā; காளி. (பிங.)

யாமி yāmi, n. <yāmī. 1. Night; இராத்திரி. (யாழ். அக.) 2. Wife of Yama; யமன் தேவி. (அபி. சிந்.) 3. South; தெற்கு. (யாழ். அக.) 4. Chaste woman; கற்புடையாள். (யாழ். அக.) 5. Sister; சகோதரி. (யாழ். அக.) 6. Daughter; மகள். (யாழ். அக.) 7. Daughter-in-law; மருமகள். (யாழ். அக.)

யாமிகன் yāmikaṉ, n. <yāmika. Night watchman; one who patrols a city at night; இராத்திரிகளில் நகரிசோதனை செய்யும் காவற்காரன். (சுக்கிரநீதி, 32.)

யாமிசுக்கிழங்கு yāmicu-k-kiḻaṅku, n. <E. yams+கிழங்கு. Cultivated yam. See காட்டுக்காய்வள்ளி, 1. (M. M.)

யாமியம்[1] yāmiyam, n. <yāmya. (யாழ். அக.) 1. A code of Hindu law. See யமம், 2. 2. Sandal; சந்தனம்.

யாமியம்[2] yamiyam, n. <yāmyā. South; தெற்கு. (பிங.) யாமியநதனி லெய்திய தூதுவா (குற்று. தல. மந்தமா. 85).

யாமியம்[3] yāmiyam, n. <ஜாமியம். Security; ஜாமீன். Loc.

யாமியன் yāmiyaṉ, n. <yāmya. Agastya; அகத்தியன். (யாழ். அக.)

யாமியாயனம் yāmiyāyaṉam, n. <yāmyāyana. Sun's progress towards the south; தட்சிணாயனம். (யாழ். அக.)

யாமியை yāmiyai, n. <yāmyā. Night; இராத்திரி. (யாழ். அக.)

யாமிருகம் yāmirukam, n. <īhāmṛga. A rūpakam. See ஈகாமிருகம். (யாழ். அக.)

யாமினி yāmiṉi, n. <yāminī. Night, as consisting of three watches; [மூன்று யாமங்களை யுடையது] இரவு. யாமினியி லெவ்வுயிர்க்கு மேற்ற துயில் (பாரத. பதினேழாம். 169).

யாமினியம் yāmiṉiyam, n. See யாமியம்[2]. (யாழ். அக.)

யாமினீபதி yāmiṉī-pati, n. <yāminī+. (சங். அக.) 1. Moon; சந்திரன். 2. Camphor; கர்ப்பூரம்.

யாமீரன் yāmīraṉ, n. <yāmīra. Moon; சந்திரன். (யாழ். அக.)

யாமுகம் yāmukam, n. cf. vyāmōha. Mental worry; மனக்கவலை. (யாழ். அக.)

யாமுனம் yāmuṉam, n. perh. yāmuna. Black bismuth; அஞ்சனக்கல். (யாழ். அக.)

யாமுனாசாரியர் yāmuṉācāriyar, n. <Yāmunācārya. Āḷavantār, a Vaiṣṇava Ācārya; ஆளவந்தார் என்னும் வைணவ ஆசிரியர்.

யாமுனேட்டகம் yāmuṉēṭṭakam, n. <yāmunēṣṭaka. Lead; ஈயம். (யாழ். அக.)

யாமை[1] yāmai, n. prob. ஆமை[1]. [K. āme.] Tortoise; ஆமை. யாமை யெடுத்து நிறுத்தற்றுல (கலித். 94)

யாமை[2] yāmai, n. <yāmā. Night; இராத்திரி. (யாழ். அக.)

யாமை[3] yāmai, n. (Mus.) A secondary melody-type of the cevvaḻi class; செவ்வழி யாழ்த் திறத்தொன்று (பிங.)

யாமை[4] yāmai, n. <yāmyā (யாழ். அக.) 1. South; தெற்கு. 2. The second nakṣatra. See பரணி.

யாமைப்பலகை yāmai-p-palakai, n. <யாமை[1]+. See யாமைமணை. Loc.

யாமைமணை yāmai-maṇai, n. <id.+. A wooden seat shaped like a tortoise, used for sitting in meditation. See கூர்மாசனம், 2 (தொல். பொ. 625, உரை)

யாமைமயிர்க்கம்பலம் yāmai-mayir-k-kampalam, n. <id.+மயிர்+. A term denoting that which is non-existent, as a blanket made of turtle's hair; a mare's nest, இல்பொருள் குறிக் கும் ஓர் வாய்பாடு. (இலக். வி. 160, உரை.)

யாய் yāy, n. cf. ஆய்[1]. Mother; தாய். முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும் (புறநா. 159).

யாயாவரர் yāyāvarar, n. <yāyāvara. Manes; பிதிரர்கள்.

யார்[1] yār, interrog. pron. <யா[2]. [T. yavaru, K. yāru.] Who; யாவர். நலக்குரியார் யாரெனின் (குறள், 149).

யார்[2] yār, n. Bristly-button weed. See நத்தைச்சூரி. (மலை.)

யார்[3] yār, n. <E. Yard; கஜம். (J.)

யார்பதம் yārpatam, n. Black-oil tree; வாலுளுவை. (மலை)

யாரள் yāraḷ, interrog. pron. See யாவள். பல்லிருங்கூந்தல் யாரளோ நமக்கே (குறுந். 19).

யாரி[1] yāri, *n.* <*jāra.* 1. Paramour; கள்ளப்புருஷன். *Loc.* 2. cf. *ari.* Adversary; rival, எதிரி. (J.)

யாரி[2] yāri, *n.* <ஆரி[3]. Door; கதவு. (சது.)

யாரும் yār-um, *n.* <யார்[1]+. Any or everybody; எவரும். யாரு மறிவா புகைநுட்பம் (நாலடி, 282).

யாலம்[1] yālam, *n.* <*sāla.* 1. Sal. See ஆச்சா. (அக. நி.) 2. Twin-leaved false copaiba, l. tr., *Hardwickia binata;* ஆச்சாவகை. (W.)

யாலம்[2] yālam, *n.* cf. யாமம்[1]. Night; இரவு. (அக. நி.)

யாவகம் yāvakam, *n.* <*yāvaka.* 1. Brazil cotton. See செம்பஞ்சு, 1. (சங். அக.) 2. Chowlee bean. See பெரும்பயறு. (நாமதீப. 338)

யாவச்சீவம் yāvaccīvam, <*yāvaj-jīvam.* —*adv.* As long as one's life lasts; வாழ்நாளுள்ள வரை. யாவச்சீவம் பிறருக்குழைத்தான்.—*n.* Everything about one's life and history, everything about a person; சீவியவரலாறு எல்லாமும். அவனுடைய யாவச்சீவமு மறிவேன்.

யாவசூகம் yāvacūkam, *n.* <*yāva-śūka.* Alkaline salt prepared from the ashes of burnt barley straw; வாற்கோதுமையின் வைக்கோலை நீற்றிச்செய்த உப்புவகை. (மூ. அ.)

யாவண் yāvaṇ, *interrog. pron.* <யா[2]. Where; எவ்விடம். இருள் யா வணதோநின் னிழல் வாழ்வோர்க்கே (புறநா. 102).

யாவத்தீவு yāva-t-tīvu, *n.* <*yava-dvīpa.* The Island of Java; யவத்தீவம். (W.)

யாவத்தும் yāvattum, *adv.* See யாவதும். அவன் சொத்து யாவத்தும் போயிற்று.

யாவது yāvatu, *interrog. pron.* <யா[2]. cf. *yat.* [K. *yāvadu.*] 1. What; எது. காரியம் யாவது கழறுவீர் (கந்தபு. தக்கன்மக. 6). 2. How; எவ்விதம். கொணருமவகை யாவதென (கம்பரா. திரு வவ. 38).

யாவதும் yāvatum, <யாவது+. *adv.* Even a little; சிறிதும். யாவது மனநகவல் பின்றி (பொருந. 94).—*n.* See யாவும். யானைவெண மருப்பினு லியற்றி யாவதும் (சீவக. 1201).

யாவநாலம் yāva-nālam, *n.* <*yāva-nāla.* Great millet, maize. See சோளம்[1], 1. (மூ. அ.)

யாவநாளம் yāva-nāḷam, *n.* See யாவ நாலம். (சங். அக.)

யாவம்[1] yāvam, *n.* <*yāva.* (சங். அக.) 1. Lac; அரக்கு. 2. Brazil cotton. See செம்பஞ்சு, 1.

யாவம்[2] yāvam, *n.* <*yava.* The Island of Java; யவத்தீவம். (W.)

யாவர் yāvar, *interrog. pron.* <யா[2]. [T. *evaru,* K. *yār,* M. *yāvar.*] Who, what persons; எவர். யாவராய் திறக்க வல்லார (கம்பரா. பூக்கொய். 6).

யாவரும் yāvar-um, *n.* <யாவர்+. Each and every person; எவரும். யாவரு மறிவரியாய் (திருவாச. 20, 3).

யாவள் yāvaḷ, *interrog. pron.* Fem. of யாவன். [K. *yāvaḷu.*] Who, which woman; எவள். யாவளோ வெஃ மறையாதீமே (ஐங்குறு. 370).

யாவன் yāvaṉ, *interrog. pron.* <யா[2]. [K. *yāvanu.*] Who, which man; எவன். யாவனோ வொருவ னென்றாள் (கம்பரா. உலாவியற். 11).

யாவனம் yāvaṉam, *n.* cf. யவனம். A land cess; நிலவரிவகை. (G. Tn. D. I, 277.)

யாவும் yā-v-um, *n.* <யா[2]+. [K. *yāvavu.*] All, whole; எல்லாம். (சூடா.)

யாவை yāvai, *interrog. pron.* <id. Which things, what; எவை.

யாவையும் yāvai-y-um, *n.* <யாவை+. See யாவும்.

யாழ் yāḻ, *n.* perh. யா-. 1. Stringed musical instruments, of which there are four kinds, viz., *pēri-yāḻ, cakōta-yāḻ, makara-yāḻ, ceṅkōṭṭi-yāḻ;* பேரியாழ், சகோடயாழ், மகர யாழ், செங்கோட்டியாழ் என்ற நால்வகை வீணைக் கருவி. (சிலப். 3, 26.) (பிங.) 2. Gemini of the zodiac; மிதுனராசி. (பிங.) 3. The first *nakṣatra.* See அசுவதி. (பிங.) 4. The sixth *nakṣatra.* See திருவாதிரை. (சூடா.) 5. (Mus.) Melody-type; பண். (இறை. 1, உரை.) 6. Owl; ஆந்தை. (அரு. நி.)

யாழ்க்கரணம் yāḻ-k-karaṇam, *n.* <யாழ்+. Movement of the hands in playing the lute; யாழ்வாசிணைக்குரிய செய்கை. பணையாழ்க்கரண மும் (மணி. 2, 20).

யாழ்செய்-தல் yāḻ-cey-, *v. intr.* <id.+. To sing; to make music; பாடுதல். தேனின மலங்கலுண் டியாழ்செயும் (சீவக. 1012).

யாழ்த்தண்டு yāḻ-t-taṇṭu, *n.* <id.+. Neck of the lute; வீணைதண்டம்.

யாழ்த்திறம் yāḻ-t-tiṟam, *n.* <id.+. 1. (Mus.) Secondary melody-type. See திறம்[1], 4. குறிஞ்சி யாழ்த்திறம். (பிங.) 2. (Mus.) Primary melody-type; பண். (பிங.)

யாழ்தரித்தாள் yāḻ-tarittāḷ, *n.* <id.+தரி-. Pārvatī; பார்வதிதேவி. (நாமதீப. 22.)

யாழ்ப்பாணநாயனார் yāḻppāṇa-nāyaṉār, *n.* A blind minstrel of the Chōla country, who is said to have been favoured by a Singhalese king and obtaining possession of Jaffna settled there a colony of Tamil people; ஈழதேசத்தரசனிடமிருந்து யாழ்ப்பாண நாட்டைப் பெற்றுத் தமிழர்களைக் குடியேற்றியவராகச் சொல்லப் படுபவரும் அந்தகருமான சோழநாட்டு இசைப்புலவர். (W.)

யாழ்ப்பாணம் yāḻppāṇam, *n.* Jaffna, a province in the north of Ceylon, inhabited by a colony of Tamils; இலங்கையின் வடபாலுள்ளதும் தமிழராற் குடியேறப்பெற்றதுமான நாடு.

யாழ்ப்பாணர் yāḻ-p-pāṇar, *n.* < யாழ் +. An ancient caste of lute-players; யாழ்வாசிப்பதில் வல்ல பாணர்வகையார். (பு. வெ. 9, 19, கொளு.)

யாழ்ப்பாணி yāḻppāṇi, *n.* < யாழ்ப்பாணம். Native of Jaffna; யாழ்ப்பாணநாட்டான்.

யாழ்பதங்காளி yāḻpataṅkāḷi, *n.* prob. யாழ். (Mus.) A secondary melody-type of the *cevvaḻi* class; செவ்வழியாழ்த்திறத் தொன்று. (பிங்.)

யாழ்முரி yāḻ-muri, *n.* < id. + முரி-. A tune sung by Saint Tiru-ñāṉa-campantar, as one which could not be played on the *yāḻ*; திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளால் யாழிலடங்காத இசையையுடைதாகப் பாடப்பட்ட பண்வகை.

யாழ்முனிவன் yāḻ-muṉivaṉ, *n.* < id. +. The sage Nārada; நாரதர். பாடல் யாழ்முனிவன் (பாகவத. 10, ஸ்ரீ நாரதர். 7).

யாழ்வல்லோர் yāḻ-vallōr, *n.* < id. +. 1. Skilful players on the lute; வீணைவல்லோர். 2. Gandharvas, the heavenly choristers; கந்தருவர் (சூடா.)

யாழ்வாசித்தல் yāḻ-vācittal, *n.* < id. + வாசி-. Playing the lute, a women's accomplishment, one of five *kucala-vittai*, q.v.; குசலவித்தை யைந்தனுள் ஒன்றான யாழ்வாசிப்பு.

யாழ்வாசிப்பு yāḻ-vācippu, *n.* < id. +. Playing the lute; வீணைவாசிக்கை. (சீவக. 660, உரை.)

யாழ yāḻa, *part.* Expletive of the second person; ஒரு முன்னிலையசைச்சொல். யாழநின் மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைதலுங் காணா (கலித். 18).

யாழல் yāḻal, *n.* cf. ஆழல். White ant; கறையான். (யாழ். அக.)

யாழாசிரியன் yāḻ-āciriyaṉ, *n.* < யாழ் +. Instructor in lute-playing; வீணை கற்பிப்பவன்.

யாழோர் yāḻōr, *n.* < id. 1. See யாழ்வல்லோர், 1. 2. See யாழ்வல்லோர், 2. (பிங்.)

யாழோர்கூட்டம் yāḻōr-kūṭṭam, *n.* < யாழோர் +. A form of marriage. See காந்தருவம், 1. (இறை. 1, பக். 22.)

யாழோர்மணவினை yāḻōr-maṇa-viṉai, *n.* < id. +. See யாழோர்கூட்டம். யாழோர் மணவினைக் கொத்தனளென்றே (மணி. 22, 86)

யாளவரி yāḷa-vari, *n.* < vyāla +. The portion of a temple-structure where the figures of *yāḷi* are set in a row; யாளியுருவங்கள் வரிசையாக அமைக்கப்பெற்ற கோயிற்கட்டடப்பகுதி.

யாளி yāḷi, *n.* < vyāla. [K. *yāḷi.*] 1. A mythological lion-faced animal with elephantine proboscis and tusks; யானையின் தந்தமும் துதிக்கையுஞ் சிங்கத்தின் முகமுமுடையதாகச் சொல்லப்படும் மிருகம். உழுவையும் யாளியு முளியமும் (குறிஞ்சிப். 252). 2. Lion; சிங்கம். (அக. நி.) 3. Leo of the zodiac; சிங்கராசி. (சூடா.) 4. See யாளிப்பட்டை. (யாழ். அக.) 5. Elephant; யானை. (அக. நி.)

யாளிக்கால் yāḷi-k-kāl, *n.* < யாளி + கால்[1]. Leg of stand, etc., shaped like a *yāḷi*; யாளி வடிவிற்செய்த பாதம். (S. I. I. ii, 5)

யாளிக்கூடை yāḷi-k-kūṭai, *n.* < id. +. See யாளிப்பட்டை. *Loc.*

யாளிப்பட்டை yāḷi-p-paṭṭai, *n.* prob. id. +. A shallow vessel for throwing water to wet the sail of a craft or for ladling out bilge-water; இறைகூடைவகை. (W.)

யாளிமுகம் yāḷi-mukam, *n.* < id. +. Ornamental pendant or clasp of jewels, shaped like the face of a *yāḷi*; யாளியின் முகம்போல அணிகளில் அமைக்கப்பட்ட முகப்புறுப்பு.

யாளியானை yāḷi-yāṉai, *n.* < id. +. See யாளி, 1. (யாழ். அக.)

யாளியூர்தி yāḷi-y-ūrti, *n.* < id. +. Kāḷi, as riding on a *yāḷi*; [யாளியை வாகனமாக வுடையவள்] காளி. (அபிசு. பு. பாயி. 9.) (பிங்.)

யாளிலலாடம் yāḷi-lalāṭam, *n.* < id. + *lalāṭa*. The capital of a pillar, shaped like a *yāḷi*; யாளியுருவமைந்த தூணின்போதி.

யாளிவிரை yāḷivirai, *n.* Linseed. See ஆளிவிதை.

யாற்றுநீர் yāṟṟu-nīr, *n.* < யாறு + நீர்[1]. (Pros.) A mode of construing a verse in which the words are taken in their order without any transposition to yield the intended meaning, one of the eight *poruḷ-kōḷ*, q.v.; எண்வகைப் பொருள்கோளில் சொற்களை முன்பின்னாக மாற்றாமல் நேராகவே பொருள்கொள்ளுமுறை. (நன். உரை, 412.)

யாறு yāṟu, *n.* [T. *yēru*, K. M. *āṟu*.] River; நதி. *அகழிழிந் தன்ன கான்யாற்று நடவை* (மலைபடு. 214).

யான் yāṉ, *pron.* [T. *ēnu*, K. *ān*, M. *ēn*.] I; தன்மை யொருமைப் பெயர். (தொல். சொல். 162.)

யான்மை yāṉmai, *n.* <யான். Egoism; self-consciousness; அகங்காரம். *யான்மை நீரபுகழ் வியாதன்* (சேதுபு. விதா. 1).

யானஞ்செய்-தல் yāṉañ-cey-, *v. intr.* <யானம்+. To go; செல்லுதல். *பததியால் . . . யானஞ்செய* (இரகு. நாட்டுப. 41).

யானபாத்திரம் yāṉa-pāttiram, *n.*<*yāna-pātra*. Boat; மரக்கலம். (யாழ். அக.)

யானம் yāṉam, *n.*<*yāna*. 1. Conveyance, vehicle, carriage; வாகனம். *சிலம்பநீ ரிந்திரன் யானம்* (இரகு. திக்குவி. 10). 2. Palanquin, litter; சிவிகை. *வாகன யானங் கணமிசைக் கொண்டார* (பெரியபு. தடுத்தாட். 20). (சூடா.) 3. Vessel, ship, raft; மரக்கலம். (சூடா.) 4. March against an enemy, one of *aracar-aṟu-kuṇam*, q.v.; அரசரறுகுணங்களுள் ஒன்றன போர்ச்செலவு. *சிநதை கொள் யான மேற்செல்லல்* (இரகு. திக்குவி. 21). 5. Room, chamber; அறைவீடு. (யாழ். அக.) 6. cf. *pāna*. Toddy; கள். (சது.)

யானெனதெனல் yāṉ-eṉateṉal, *n.* <யான்+. The sense of I and mine; அகங்கார மமகாரங்கள். *யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்* (குறள், 346).

யானை yāṉai, *n.* [T. *enugu*, K. *āne*, M. *āna*.] 1. Elephant, *Elephas indicus;* துதிக்கையுடைய விலங்குவகை. *யானையுங் குதிரையும* (தொல். பொ. 570). 2. Red-wooded fig tree. See ஆனை, 2. (W.)

யானைக்கச்சை- yāṉai-k-kaccai, *n.* <யானை +. Cord tied round elephant's neck; யானைக் கழுத்தணி கயிறு. (பிங.)

யானைக்கண் yāṉai-k-kaṇ, *n.* <id.+. 1. Eyes small in proportion to the size of the body, as those of an elephant; சிறுகண். *யானைக் கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல்* (புறநா. 20) *Loc.* 2. A disease that causes spots on leaves and fruits; இலை காய் முதலியவற்றில் புள்ளிவிழும் நோய்வகை. (யாழ். அக.)

யானைக்கண்தாட்டுப்பத்திரி yāṉai-k-kaṇ-tāṭṭu-p-pattiri, *n.* <யானைக்கண+. A kind of saree; சேலைவகை.

யானைக்கணையம் yāṉai-k-kaṇaiyam, *n.* <யானை+. 1. Post to which elephants are chained; யானைகட்டுந் தறி. 2. Wooden bar set up between elephants in a stable to prevent their fighting with one another; யானைச்கூடத்தில் யானைகள் ஒன்றோடொன்று சண்டையிடாவண்ணம் அவைகளைப் பிரிக்கிற குறுக்குமரம்.

யானைக்கதி yāṉai-k-kati, *n.* <id +. Paces of an elephant, of four kinds, viz., *naṭaṉam, turitam, mantam, ōṭṭam;* நடனம், துரிதம், மந்தம், ஓட்டம் என்ற நான்குவகைப்பட்ட யானைநடை.

யானைக்கருப்பம் yāṉai-k-karuppam, *n.* <id.+. *Colloq.* 1. Long period of gestation. See கசகர்ப்பம், 1. 2. Tediously long period of endeavour before actual realization. See கசகர்ப்பம், 2.

யானைக்கவடு yāṉai-k-kavaṭu, *n.* <id.+. Concealed grudge, as of an elephant; யானை போல் மனத்துள் மறைத்து வைத்திருக்கும் விரோதம்.

யானைக்கள்ளிமுளையாள் yāṉai-k-kaḷḷi-muṉaiyāḷ, *n.* Spurge sprout. See எழுமான். (யாழ். அக.)

யானைக்கற்றாழை yāṉai-k-kaṟṟāḻai, *n.* prob யானை+. Century plant. See காட்டுக்கற்றாழை. (பைஷஜ.)

யானைக்கன்று yāṉai-k-kaṉṟu, *n.* <id.+. Young of an elephant; யானைக்குட்டி. (பிங.) *யானைக்கன்றும் வளநாடும பெற்றவா.*

யானைக்கால் yāṉai-k-kāl, *n.* <id.+கால்[1]. Elephantiasis. See ஆனைக்கால். (இங. வை. 309.)

யானைக்காலை yāṉai-k-kālai, *n.* <id.+ காலை[2]. See யானைக்கூடம். (யாழ். அக.)

யானைக்குப்பு yāṉai-k-kuppu, *n.* <id.+ கும்பு. Chess; சதுரங்கம். *யானைக்குப்பு ஆடுவாரைப் போலே* (திவ். திருப்பா. 26, வ்யா.).

யானைக்குரு yāṉai-k-kuru, *n.* <id.+. A species of cinnamon. See ஆனைக்குரு. *Kāṭar.*

யானைக்குருகு yāṉai-k-kuruku, *n.* <id.+. cf. யானையுணகுருகு. Cakra bird. See சக்கரவாகம், 1. (சூடா.)

யானைக்குறுந்தோட்டி yāṉai-k-kuṟun-tōṭṭi, *n.* prob. id.+. Queensland hemp, s. sh., *Sida rhombifolia;* குறுந்தோட்டிப்பூடுவகை.

யானைக்குறும்பு yāṉai-k-kuṟumpu, *n.* <id.+. See யானைக்கவடு. *Loc.*

யானைக்கூடம் yāṉai-k-kūṭam, *n.* <id.+. Elephant-stable; யானைகள் கட்டுமிடம். (W.)

யானைக்கை yāṉai-k-kai, *n.* <id.+. 1. Elephant's trunk; தும்பிக்கை. 2. A filarial disease in which the hand gets swollen; கை வீக்கங்காணும் நோய்வகை.

யானைக்கொப்பம் yāṉai-k-koppam, n. <id.+கொப்பம்[1]. See யானைப்படுகுழி.

யானைக்கொம்பன் yāṉai-k-kompaṉ, n. prob. id.+கொம்பு. A kind of paddy. See ஆனைக்கொம்பன்.

யானைக்கொம்பு yāṉai-k-kompu, n. prob. id.+. 1. See யானைத்தந்தம். 2. A disease of paddy crops; நெற்பயிரில் விழும் ஒருவகைநோய்.

யானைகைக்கோள் yāṉai-kaikkōl, n. <id. +. (Puṟap.) Theme of destroying one's enemy and capturing his elephants and fortress; பகைவரை யெறிந்து அவர் யானையையும் காவலையும் கைக்கொண்டதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 24.)

யானைச்சச்சாரம் yāṉai-c-caccāram, n. <id.+. See யானைக்கூடம். Rd.

யானைச்சப்பரம் yāṉai-c-capparam, n. <id.+. Howdah; யானை அம்பாரி. (யாழ். அக.)

யானைச்சார்வு yāṉai-c-cārvu, n. <id.+. See யானைக்கூடம். (W.)

யானைச்சாலை yāṉai-c-cālai, n. <id.+. See யானைக்கூடம். (யாழ். அக.)

யானைச்சீரகம் yāṉai-c-cīrakam, n. <id. +. Chinese anise. See பெருஞ்சீரகம், 2. (மலை.)

யானைச்சொறி yāṉai-c-coṟi, n. <id.+. Dry tetter, a scaly eruption, *Psoriasis;* பெருந்தினவுநோய். (M. L.)

யானைத்தடிச்சல் yāṉai-t-taṭiccal, n. 1. See யானைத்தடிப்பு, 2. (மலை.) 2. Smooth-leaved fish-bone climber. See ஆனைத்தடிச்சல், 1.

யானைத்தடிப்பு yāṉai-t-taṭippu, n. prob. யானை+தடி[3]-. 1. Palas-climber, l. cl., *Spatholobus roxburghii;* நீண்டசொடிவகை. (W.) 2. Bristly trifoliate vine. See புளிநறளை. (மூ. அ.)

யானைத்தண்டம் yāṉai-t-taṇṭam, n. <id. +. Elephant's path; யானைசெல்லும் வழி. (யாழ். அக.)

யானைத்தந்தம் yāṉai-t-tantam, n. <id. +. 1. Elephant's tusk; யானையின் கொம்பு. 2. Elephant's bone; யானையின் எலும்பு. *Colloq.*

யானைத்தம்பம் yāṉai-t-tampam, n. <id. +. See யானைக்கணையம், 1. (யாழ். அக.)

யானைத்தலைவன் yāṉai-t-talaivaṉ, n. <id.+. Leading elephant in a herd; யானைக்கூட்டத்துள் தலைமைவகிக்கும் யானை. (மலைபடு. 297, உரை.)

யானைத்தறி yāṉai-t-taṟi, n. <id.+. See யானைத்தம்பம். (உரி. நி.)

யானைத்திசை yāṉai-t-ticai, n. <id.+. North; வடக்கு. (யாழ். அக.)

யானைத்திப்பலி yāṉai-t-tippali, n. <id.+. Elephant-pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (மூ. அ.)

யானைத்தீ yāṉai-t-tī, n. <id.+. A disease that causes insatiable hunger; தணியாத பசியை விளைக்கும் நோய். யானைத் தீநோ யரும்பசி கெடுத்த (மணி. 19, 153).

யானைத்தூண் yāṉai-t-tūṇ, n. <id.+. See யானைத்தம்பம். (சூடா.)

யானைத்தொழு yāṉai-t-toḻu, n. <id.+. See யானைக்கூடம். (சீவக. 958, உரை.)

யானைநெருஞ்சி yāṉai-neruñci, n. <id. +. A stout-stemmed herb. See பெருநெருஞ்சி. (இங். வை. 111.)

யானைநெருஞ்சில் yāṉai-neruñcil, n. <id.+. See யானைநெருஞ்சி. (பதார்த்த. 355)

யானைப்பட்டம் yāṉai-p-paṭṭam, n. <id. +பட்டம். Ornamental plate tied to an elephant's forehead; யானையின் முகவோடை. (உரி. நி.)

யானைப்படுகுழி yāṉai-p-paṭu-kuḻi, n. <id. +. Kheda; pit for entrapping elephants; யானையை அகப்படுத்துங் குழி. (சூடா.)

யானைப்பல் yāṉai-p-pal, n. <id.+. Elephant's tooth; tusk; யானையின் கொம்பு. யானைபல்லை உரைதநுத் தடவினுல் மணடையிடி போகும.

யானைப்பாகன் yāṉai-p-pākaṉ, n. <id.+. Elephant driver; யானைநடத்துவோன். (பிங்.)

யானைப்பிச்சான் yāṉai-p-piccāṉ, n. prob. id.+பிய்-. cf. யானைத்தடிப்பு. Bristly trifoliate vine. See புளிநறளை. (மலை.)

யானைப்புளி yāṉai-p-puḷi, n. prob. id.+. Baobab. See பப்பரப்புளி. (இங். வை. 51.)

யானைப்புளுகன் yāṉai-p-puḷukaṉ, n. <id.+. Great liar; பெரும்பொய்யன். *Loc.*

யானைப்பெருங்காயம் yāṉai-p-peruṅkāyam, n. <id.+. 1. A medicinal preparation of asafoetida for elephants. See ஆனைப்பெருங்காயம். (W.) 2. A kind of asafoetida; பெருங்காயவகை. (சங். அக.)

யானைப்போர் yāṉai-p-pōr, n. <id.+ போர்[3]. Elephant-fight; யானைகள் ஒன்றுடனொன்று பொரும்போர். குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் (குறள், 758).

யானைபாய்ச்சு-தல் yāṉai-pāyccu-, v. intr. <id.+. To make an elephant go must;

யானையை மதம்படுமாறு செய்தல். மறைந்தியானை பாய்ச்சிவிடல் (பழ. 62).

யானைமஞ்சள் yāṉai-mañcaḷ, n. <id.+. A large species of turmeric; பெருத்த கிழங்குகளை யுடைய மஞ்சள்வகை. (மலை.)

யானைமட்டம் yāṉai-maṭṭam, n. <id.+ மட்டம்¹. Young elephant; இளையானை. (யாழ். அக.)

யானைமணி yāṉai-maṇi, n. <id.+. Bells suspended on either side of an elephant; யானையின் இருமருங்குந் தோங்கவிடும் மணி.

யானைமதம் yāṉai-matam, n. <id.+ மதம்². Must exudation of an elephant, said to issue from seven places, the two temples, the two eyes, the two nostrils and the testes; யானையின் கபோலம் இரண்டு, கண் இரண்டு, கைத்துவாரம் இரண்டு, கோசம் ஒன்று என ஏழிடங்களினின்று பாய் வதாகக் கருதப்படும் மதநீர்.

யானைமலை yāṉai-malai, n. <id.+ மலை⁴. 1. A rock near Madura. See ஆனைமலை, 1. 2. A range of mountains. See ஆனைமலை, 2. ஊனெழு குன்றை யானைமலையென (திருவாலவா. 26, 28).

யானைமறம் yāṉai-maṟam, n. <id.+. (Puṟap.) Theme praising the heroic deeds of the king's elephant in battle; அரசனது யானையின் போர்வீரத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 7, 6.)

யானைமால் yāṉai-māl, n. <id.+ மால்⁵. See யானைக்கூடம்.

யானைமீக்குவம் yāṉai-mīkkuvam, n. <id.+. Leathery winged myrobalan. See ஆனைமீக்குவம்.

யானைமீன் yāṉai-mīṉ, n. <id.+ மீன்². 1. A very large fish; பெருமீன்வகை. (பிங.) 2. A kind of whale; திமிங்கிலவகை. (தக்கயாகப். 384, உரை.)

யானைமுகபடாம் yāṉai-muka-paṭām, n. <id.+. Ornamental cloth overing the forehead of an elephant; யானையின் முகத்தில் அணியும் அலங்காரச்சீலை. (பிங.)

யானைமுகவற்கிளையோன் yāṉai-muka-varkiḷaiyōṉ, n. <யானைமுகவன்+. 1. Skanda; முருகக்கடவுள். (பிங.) 2. Vīrabhadra; வீரபத்திரக் கடவுள். (சூடா.)

யானைமுகவன் yāṉai-mukavaṉ, n. <யானை +முகம். Gaṇēśa; விநாயகக் கடவுள். (திவா.)

யானைமுகவோடம் yāṉai-muka-v-ōṭam, n. <id.+id.+. Boat with an elephant-shaped prow; யானையுருவமான முகப்புள்ள படகு. (சிலப். 13, 176, உரை.)

யானைமுள் yāṉai-muḷ, n. prob. id.+. Buffalo thorn cutch. See துடைவேல், 2.

யானையங்குருகு yāṉai-y-aṅ-kuruku, n. perh. id.+குருகு. A kind of heron; குருகுவகை. யானையங்குருகின் சேவலொடு (மதுரைக். 674).

யானையடி yāṉai-y-aṭi, n. <id.+ அடி³. 1. The course of the elephant or the rook in a game of chess; சதுரங்க ஆட்டத்தில் யானைசெல்லும்நெறி. 2. Straight course; நேர்வழி. 3. Place where an elephant's figure is set in front of an Aiyaṉār temple; ஐயனார்கோயில் முன்றிலில் யானையுரு நிறுத்தி யிருக்குமிடம். 4. Anything large and round, like the foot of an elephant; பெரிய வட்டமாயுள்ளது. யானையடி யப்பளம். 5. A plant; செடிவகை. Loc.

யானையடிக்கல் yāṉaiyaṭi-k-kal, n. <யானையடி+. Large-sized square brick, used in flooring; தளம்போட உதவும் பெரிய சதுரச் செங்கல். Loc.

யானையணைதறி yāṉai-y-aṇai-taṟi, n. <யானை+அணை¹-+. See யானைத்தம்பம். (பிங.)

யானையாளி yāṉai-yāḷi, n. <id.+. A fabulous animal. See யாளி. (சூடா.)

யானையுண்குருகு yāṉai-y-uṇ-kuruku, n. <id.+உண்-+. 1. A fabulous bird, said to be capable of devouring an elephant. See ஆனையிறஞ்சிப்புள். (திவா.) 2. cf. யானைக்குருகு. Cakra bird. See சக்கரவாகம், 1.

யானையுரித்தோன் yāṉai-y-urittōṉ, n. <id.+உரி²-. Śiva, as having flayed an elephant; [யானையின் தோலையுரித்தவன்] சிவபிரான். (பிங.)

யானையேற்றம் yāṉai-y-ēṟṟam, n. <id.+. Art of riding an elephant; யானைமீதேறி அதனை யடக்கி நடத்தும் வித்தை. (பதார்த்த. 1451, தலைப்பு.)

யானைவணக்கி yāṉai-vaṇakki, n. <id.+ வணக்கு-. Elephant-goad; யானைத்தோட்டி. (பிங.)

யானைவணங்கி yāṉai-vaṇaṅki, n. <id.+ வணங்கு-. 1. Indian turnsole. See தேட்கொடுக்கி. (மலை.) 2. See யானைநெருஞ்சி. (மூ. அ.)

யானைவாரி yāṉai-vāri, n. <id.+. 1. Place where elephants are caught; யானை பிடிக்கும் இடம். 2. See யானைக்கூடம். யானைவாரியுஞ் சேனைவீடும் (பெருங். உஞ்சைக். 54, 87).

யானைவாழை yāṉai-vāḻai, n. <id+. 1. A large species of plantain; பெரிய வாழைவகை. 2. A kind of stunted plantain whose bunches of fruits hang down like an elephant's trunk. See ஆனைவாழை, 1. (யாழ். அக.)

யானைவிச்சுளி yāṉai-vicculi, n. prob. id. +. A species of osprey; கழுகுவகை. (W.)

யானைவீரர் yāṉai-vīrar, n. <id.+. Warriors riding on elephants, one of *eṇ-perum-tuṇaivar*, q.v.; எண்பேருந்துணைவருள் யானைமேலிருந்து போர்புரியும் வீரர். (திவா.) யானை வீரரு மிவுளித் தலைவரும் (சிலப. 26, 76).

யானைவென்றி yāṉai-veṉṟi, n. <id.+. (Puṟap.) Theme describing the victory of an elephant fighting with another; ஓர் யானை பிறிதொன்றோடு பொருது வெற்றிபெறுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. ஒழிபு. 8.)

யானைவேட்டுவன் yāṉai-vēṭṭuvaṉ, n. <id.+. One who hunts elephants; யானை வேட்டையாடுவோன். யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே (புறநா. 214).

யி

யி yi. The compound of ய் and இ.

யீ

யீ yī. The compound of ய் and ஈ.

யு

யு yu. The compound of ய் and உ.

யுக்குமாத்திரி yukkumāttiri, n. <*yugmādri*. A hell; நரகவகை. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 204.)

யுக்தம் yuktam, n. <*yukta*. 1. Fitness, suitableness, propriety; தகுதி. *Colloq.* 2. The second member of a compound word meaning 'that which is combined with'; தொடர்மொழியினிறுதியில் கூடினது என்ற பொருளில் வருஞ்சொல். யுக்தியுக்தமான வார்த்தை. 3. Conclusion; முடிவு. (W.)

யுக்தாயுக்தம் yuktāyuktam, n. See யுத்தாயுத்தம்.

யுக்தி yukti, n. <*yukti*. 1. Fitness; பொருத்தம். 2. Inference; அனுமானம். 3. Reason, argument; நியாயம். (W.) 4. Keen understanding, acute intellect; கூரியவறிவு. 5. Plan, scheme, device; சூழ்ச்சி. *Colloq.* 6. Counsel, advice; புத்திமதி. (W.) 7. Discrimination; விவேகம். (W.) 8. Deliberation; ஆராய்வு. (W.) 9. Expedient, artifice; உபாயம். (W.)

யுக்மபத்திரிகை yukma-pattirikai, n. <*yugma-patrikā*. Indian mast-tree. See நெட்டிலிங்கம். (மூ. அ.)

யுக்மம் yukmam, n. <*yugma*. Pair, couple, brace; இரட்டை.

யுகசந்தி yuka-canti, n. <*yuga+sandhi*. (Astron.) Period comprising the end of one yuga and the beginning of the next equivalent to one-sixth of the duration of the earlier yuga; ஒரு யுகத்தின் முடிவினின்றும் அடுத்த யுகத்தின் தொடக்கத்தினின்றும் சேர்த்ததும் முன்யுகத்தின் ஆறிலொருபங்குமான காலப்பகுதி.

யுகதருமம் yuka-tarumam, n. <id.+. The characteristics of a particular yuga, as detailed in the śāstras; சாத்திரப்படி அந்த அந்த யுகத்தில் நடக்கவேண்டிய நடைமுறை. (W.)

யுகந்தரம் yukantaram, n. <*yugan-dhara*. (W.) 1. Pole of a carriage to which the yoke is fixed; ஏர்க்கால். 2. A country; ஒரு தேசம்.

யுகப்பிரளயம் yuka-p-piralayam, n. <*yuga*+. Cosmic deluge at the end of a cycle of yugas; சதுர்யுகமுடிவில் நிகழும் பிரளயம். (W.)

யுகபத்சிருஷ்டி yukapat-ciruṣṭi, n. <*yugapat*+. Simultaneous creation of all things. See உகபற்சிருட்டி. (வேதா. சூ. 80, உரை.)

யுகபத்திரம் yukapattiram, n. See யுகவத்திரகம். (சங். அக.)

யுகபத்திரிகை yukapattirikai, n <*yuga-patrikā*. Aśoka tree. See அசோகம், 2. (சங். அக.)

யுகபேதம் yuka-pētam, n. <*yuga*+. The difference in characteristics between one yuga and another, யுகங்களுக்குள் உண்டாம் நடைமுறையின் வேறுபாடு. (W.)

யுகம்[1] yukam, n. <*yuga*. 1. Age, æon, a long period of time, of which there are four, viz., *kiruta-yukam, tirētā-yukam, tuvāpara-yukam, kali-yukam;* கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்ற நால்வகைப்பட்ட நீடிய காலம். (பிங்.) 2. Pair, couple, brace; இரட்டை. பதயுகத் தொழில்கொடு (கம்பரா. நகரப. 49). 3. Yoke; நுகம். (யாழ். அக.) 4. A measure of four cubits; நான்கு முழங்கொண்ட அளவு. (யாழ். அக.)

யுகம்[2] yukam, n. Earth. See உகம்[3]. (பிங்.)

யுகமுடிவு yuka-mutivu, n. <யுகம்[1]+. The end of a yuga; யுகத்தின் முடிவு. (யாழ். அக.)

யுகவத்திரகம் yukavattirakam, n. <*yuga-patraka*. Holy mountain ebony. See காட்டாத்தி. (மலை.)

யுகளம் yukaḷam, *n.* <*yugala*. Pair, brace; இரட்டை. சேவடி யுகள மல்லது (பதிறெ. மூதுதபிளளையார். 1).

யுகளி yukaḷi, *n.* <*yugalī*. See யுகளம். (W.)

யுகாதி yukāti, *n.* <*yugādi*. 1. Beginning of a yuga; யுகத்தின் தொடக்கம். (சங். அக.) 2. The New Year Day of the Telugus and the Kanarese; தெலுங்கர் கன்னடர் முதலியோரின் வருஷப்பிறப்பு. 3. Arhat; அருகன். (சூடா.) 4. God; கடவுள். (யாழ். அக.)

யுகாதிப்பண்டிகை yukāti-p-paṇṭikai, *n.* <யுகாதி+. Festive celebrations on the *yukāti* day; யுகாதியன்று கொண்டாடும் பண்டிகை. (W.)

யுகாந்தப்பிரளயம் yukānta-p-piraḷayam, *n.* <யுகாந்தம்+. See யுகப்பிரளயம். (W.)

யுகாந்தம் yukāntam, *n.* <*yugānta*. 1. The end of a yuga; யுகமுடிவு. (W.) 2. See யுகப்பிரளயம். (யாழ். அக.)

யுகாந்தவெள்ளம் yukānta-veḷḷam, *n.* <யுகாந்தம்+. See யுகப்பிரளயம். (யாழ். அக.)

யுகாந்தாக்கினி yukāntākkiṉi, *n.* <*yugāntāgni*. The all-consuming fire at the end of a cycle of yugas; ஊழித்தீ. (தக்கயாகப. 67, உரை.)

யுஞ்சானன் yuñcāṉaṉ, *n.* <*yuñjāna*. One who practises yōga, yogi; யோகாப்பியாசஞ் செய்வோன். (சங். அக.)

யுத்தகளம் yutta-kaḷam, *n.* <*yuddha*+. Battle-field; போர்க்களம். (பிங.)

யுத்தசன்னத்தன் yutta-caṉṉattaṉ, *n.* <id.+. One armed or equipped for battle; போர்க்கோலங்கொண்டவன். (W.)

யுத்தசன்னாகம் yutta-caṉṉākam, *n.* <id.+. Preparation for battle; preparedness for war; போர்க்கு ஆயத்தம். (W.)

யுத்தசன்னியாசம் yutta-caṉṉiyācam, *n.* <id.+. Renunciation of military life, under a vow; சபதஞ்செய்து போர்த்தொழிலினின்று நீங்குகை. (W.)

யுத்தநாதி yutta-nāti, *n.* <*yukta*+. (Astron.) Precession of the equinoxes at a given time; குறித்தகாலத்திலுள்ள அயனசலன பாகை. (W.)

யுத்தநாதிவாக்கியம் yuttanāti-vākkiyam, *n.* <யுத்தநாதி+. (Astron.) Table of the precession of the equinoxes for a given time; அயனசலன வாய்பாடு. (W.)

யுத்தம்[1] yuttam, *n.* <*yuddha*. Battle, fight, war; போர். (பிங.)

யுத்தம்[2] yuttam, *n.* <*yukta*. 1. Fitness, propriety; பொருத்தம். (W.) 2. See யுக்தம், 2. (W.) 3. A measurement. See யுகம்[1], 4. (யாழ். அக.)

யுத்தமுகம் yutta-mukam, *n.* <*yuddha*+. Battle-front; போர்முனை (W.)

யுத்தரங்கம் yutta-raṅkam, *n.* <id.+. Theatre of war, field of battle; போர்க்களம்.

யுத்தவீரன் yutta-vīraṉ, *n.* <id.+. Warrior; போர்வீரன்.

யுத்தவேது yutta-v-ētu, *n.* <யுத்தம்[2]+. (Rhet.) A figure of speech in which an appropriate reason is suggested; பொருத்தமான ஏதுவைக்கொண்ட அலங்காரம். (யாழ். அக.)

யுததாயுத்தம் yuttāyuttam, *n.* <*yuktāyukta*. What is proper and what is improper; propriety and impropriety; தக்கதுந் தகாததும். யுததாயுததமறியாமை (பிரபோத. 34, 18).

யுத்தி yutti, *n.* <*yukti*. See யுக்தி.

யுத்திக்காரன் yutti-k-kāraṉ, *n.* <யுத்தி+. Man of keen, resourceful intellect; கூரிய அறிவுள்ளவன். (W.)

யுத்திசித்தி yutti-citti, *n.* <id.+சித்தி[2]. Logical or rational conclusion; தருக்கரீதியால் ஏற்படும் முடிவு. (W.)

யுத்திநியாயம் yutti-niyāyam, *n.* <id.+. See யுத்திவாதம். (W.)

யுத்தியுத்தர் yutti-yuttar, *n.* <id.+*yukta*. Logicians; தார்க்கிகர். (W.)

யுத்திவாதம் yutti-vātam, *n.* <id.+. Argument founded on pure reason and not on scriptural authority; சாஸ்திர ஆதாரங்களைக் கொள்ளாமல் புத்திவன்மையைக் கொண்டு வாதிக்கை. *Colloq.*

யுத்தோன்முகன் yuttōṉmukaṉ, *n.* <*yuddhōnmukha*. One who is prepared and ready for war; போருக்கு ஆயத்தமாயிருப்பவன். (தக்கயாகப். 228, உரை.)

யுதிட்டிரன் yutiṭṭiraṉ, *n.* <*Yudhi-sthira*. Dharmaputra, the eldest of the Pāṇḍavas; பாண்டவருள் மூத்தவனான தருமபுத்திரன். (பாரத.)

யுவ yuva, *n.* <*Yuvan*. The 9th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் ஒன்பதாவது. (பெரியவரு.)

யுவதி yuvati, n. <yuvati. 1. Young woman; இளம்பெண். 2. Girl of 16 years; பதினாறு பிராயமுள்ள பெண். (சூடா.)

யுவராசன் yuva-rācaṉ, n. <yuva-rāja. Heir-apparent to the throne; crown-prince; இளவரசன். (W.)

யுவன் yuvaṉ, n. <yuvan. Young man; இளைஞன். (W.)

யுவா yuvā, n. See யுவன்.

யுனானி yuṉāṉi, n. <Arab. yunānı. Greek school of medicine, practised by Indian Muhammadans; முகம்மதியவைத்தியர் கையாளும் கிரேக்க வைத்தியமுறை.

யூ

யூ yū. The compound of ய் and ஊ.

யூகசாலி yūka-cāli, n. <யூகம்[4]+. Quick-witted person; புத்திக்கூர்மையுள்ளவன்.

யூகம்[1] yūkam, n. <ஊகம்[1]. 1. Black monkey; கருங்குரங்கு. யூகமொடு மாமுக முசுக்கலை (திருமுரு. 302). (பிங்.) 2. Female monkey; பெண்குரங்கு. (திவா.)

யூகம்[2] yūkam, n. <ūhanī. Broomstick grass. See ஊகம்[1], 3. (அக. நி.)

யூகம்[3] yūkam, n. <yūka. Louse; பேன். (யாழ். அக.)

யூகம்[4] yūkam, n. <ūha. 1. Guess, conjecture; உத்தேசம். 2. Discrimination, keen perception, understanding; விவேகம். (யாழ். அக.) 3. Intent, import; கருத்து. 5. Brilliance; காந்தி. (யாழ். அக.) 4. Reason, logic; தருக்கம்.

யூகம்[5] yūkam, n. <vyūha. 1. Arrangement or disposition of the forces for fighting, military array; படையின் அணிவகுப்பு. சக்கர யூகம புக்கு (கம்பரா. நிகும்பலை. 69). 2. Army, host; படை. (சூடா.) 3. Headless trunk of a body; உடற்குறை. (பிங்.)

யூகம்[6] yūkam, n. cf. ulūka. Rock horned owl; கோட்டான். (பிங்.)

யூகவான் yūkavāṉ, n. <ūhavān. See யூகி[1]. (யாழ். அக.)

யூகி[1] yūki, <ūhin. Wise man, ingenious person, man of keen understanding; புத்திசாலி. (W.)

யூகி[2]-த்தல் yūki-, 11 v. tr. <யூகம்[4]. 1. To guess, conjecture; உத்தேசித்தல். 2. To infer, conclude; அனுமானித்தல். Colloq. 3. To examine, scrutinise; ஆராய்தல். (யாழ். அக.)

யூகி[3] yūki, n. <Yaugandarāyana. A minister of Udayana, king of Vatsa, famous for his political wisdom; வத்ஸராஜனுன உதயணனிடம் இராச்சியதந்திரத்தில் நிபுணனாயிருந்த மந்திரி. யூகிபோதரவு (பெருங. இலாவாண. 8, தலைப்பு).

யூகிப்பயில் yūki-p-payil, n. <யூகி[1]+பயில்-. A kind of secret language; குழூஉக்குறிகளாலான மொழி. (W.)

யூகிபாஷை yūki-pāṣai, n. <id.+. See யூகிப்பயில். (W.)

யூகிமந்திரி yūki-mantiri, n. <id.+. Wise minister; புத்திசாலியான மந்திரி. (W.)

யூகை[1] yūkai, n. <yūkā. See யூகம்[3].

யூகை[2] yūkai, n. A linear measure=⅛ of yavai; யவையின் எட்டிலொருபங்கான அளவு. (கந்தபு. அண்டகோ. 5.)

யூகை[3] yūkai, n. <ūha. 1. See யூகம்[4], 2. (யாழ். அக.) 2. Inference from a text, drawn by its commentator; மூலத்திலிருந்து உரைகாரர் அனுமானிக்குங் கருத்து. 3. Learning, erudition; கல்வி. (W.) 4. Erudite person; அறிவாளி. (W.)

யூதநாதன் yūta-nātaṉ, n. <yūtha+. See யூதபம். (சூடா.)

யூதநாயகன் yūta-nāyakaṉ, n. <id.+. Commander; படைத்தலைவன். யூதநாயகரோடிர கேசரை (தக்கயாகப. 609).

யூதப்பிரஷ்டன் yūta-p-piraṣṭaṉ, n. <id.+. Elephant which has strayed away from its herd; தன்னினத்தை விட்டுப்பிரிந்த யானை. (யாழ். அக.)

யூதபதி yūta-pati, n. <id.+pati. 1. See யூதபம். 2. See யூதநாயகன். (தக்கயாகப. 609, உரை.)

யூதபம் yūtapam, n. <yūtha-pa. Chief elephant, leader of a herd of elephants; தன் கூட்டத்தைக் காக்குந் தலைவன் யானை. (பிங்.)

யூதபன் yūtapaṉ, n. See யூதபம். (யாழ். அக.)

யூதம் yūtam, n. <yūtha. 1. Herd, as of elephants, flock; விலங்கின் கூட்டம். (சூடா.) 2. Battalion, troop; பெரும்படை. புக்க யூத வேதாள யூதமே (தக்கயாகப். 509).

யூதமதம் yūta-matam, n. <யூதர்+மதம்[1]. Judaism; எபிரேய சாதியாரின் மதம்.

யூதர் yūtar, n. <Heb. yaudi. The Jews; யூதசாதியார்.

யூதி yūti, n. <yūthī. See யூதிகை. (சங். அக.)

யூதிகம் yūtikam, n. See யூதிகை. (சங். அக.)

யூதிகை yūtikai, n. <yūthikā. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. (சூடா.)

யூபத்தம்பம் yūpa-t-tampam, n. <yūpa+stambha. Post or stake to which the sacrificial animal is fastened; sacrificial post; வேள்வித் தூண். (தக்கயாகப். 505, உரை.)

யூபதண்டு yūpa-tanṭu, n. <id.+daṇḍa. See யூபத்தம்பம். யூபதண்டு கொண்டோட வெற்றியே (தக்கயாகப். 505).

யூபம்[1] yūpam, n. <yūpa. 1. See யூபத் தம்பம். யூபநட்ட வியன்களம் பலகொல் (புறநா. 15). 2. Sacrifice; வேள்வி. (சூடா.)

யூபம்[2] yūpam, n. cf. யூகம்[5]. 1. Battle-array; படையின் அணிவகுப்பு. (பிங்.) 2. Headless trunk of a body; உடற்குறை. (பிங்.) பிணையூப மெழுந்தாட (மதுரைக். 27).

யூமியா yūmiyā, n. <Arab. yaumia. Allowance or pension, calculated originally by the day; படிச்செலவுக்காகக் கொடுக்குந் தொகை. (W.)

யெ

யெ ye. The compound of ய் and எ.

யே

யே yē. The compound of ய் and ஏ.

யை

யை yai. The compound of ய் and ஐ.

யொ

யொ yo. The compound of ய் and ஒ.

யோ

யோ yō. The compound of ய் and ஓ.

யோக்கியத்துக்குக்கொடு-த்தல் yōkki-yattukku-k-koṭu-, v. tr. <யோக்கியம்+. (W.) 1. To lend money to a person without security, depending on his honesty; ஒருவனது யோக்கியதையின்மேல் ஆதாரமின்றிக் கடன்கொடுத்தல். 2. To risk one's money in trade, etc.; பணத்தைக் கப்பல் வியாபாரம் முதலியவற்றிற் போடுதல்.

யோக்கியதாபட்சம் yōkkiyatā-paṭcam, n. <yōgya-tā+. Consideration of appropriateness or fitness; regard for qualification or merits; தகுதிபற்றிய மதிப்பு.

யோக்கியதாபத்திரம் yōkkiyatā-pattiram, n. <id.+. See யோக்கியதாபத்திரிகை.

யோக்கியதாபத்திரிகை yōkkiyatā-pattirikai, n. <id.+. 1. Diploma of educational attainments; கல்வித்தேர்ச்சியைக் குறிக்கும் நற்சாட்சிப் பத்திரம். Mod. 2. Certificate of good character; நல்லொழுக்கத்தைக் குறிக்கும் பத்திரம். (W.)

யோக்கியதை yōkkiyatai, n. <yōgya-tā. 1. Fitness, propriety, appropriateness; தகுதி. 2. (Gram.) Compatibility of sense of the words in a sentence; தொடரில் பதங்கள் பொருட்பொருத்த முற்றிருக்கை. (பி. வி. 19, உரை.) 3. Ability, capability; ஆற்றல். 4. Honesty, integrity; நேர்மை. Colloq. 5. Reputation for learning, character, etc.; கல்வி ஒழுக்கம் முதலியவற்றால் வருஞ் சிறப்பு. Colloq. 6. Usefulness, serviceability; உபயோகத்திற்கேற்றதன்மை.

யோக்கியதைச்சீட்டு yōkkiyatai-c-cīṭṭu, n. <யோக்கியதை+. See யோக்கியதாபத்திரிகை. (யாழ். அக.)

யோக்கியபாத்திரம் yōkkiya-pāttiram, n. <yōgya+. 1. See யோக்கியவான். (யாழ். அக.) 2. Person worthy to receive gifts; தானம்பெறத் தகுதியுடையவன். Colloq.

யோக்கியம் yōkkiyam, n. <yōgya. 1. See யோக்கியதை, 1, 4, 6. Colloq. 2. Worthy conduct, decorum, conformity to rules; ஒழுக்கம். (W.) 3. Goodness, purity, holiness; பரிசுத்தம். (W.)

யோக்கியவான் yōkkiya-vāṉ, n. <யோக்கியம்+. Person of respectability; நன்னடக்கையுடையவன். (யாழ். அக.)

யோக்கியன் yōkkiyaṉ, n. <yōgya. Colloq. 1. Worthy, honourable man; குணவான். 2. Suitable person; தக்கவன். 3. Useful, serviceable, capable man; உபயோகமுள்ளவன்.

யோக்கியாசனம் yōkkiyācaṉam, n. <id. +āsana. Seat or place suited to one's dignity; ஒருவனுடைய தகுதிக்குத் தக்கவாறு அமைந்த இடம். (W.)

யோக்கியாதி yōkkiyāti, n. prob. id. (Astron.) Equation table of the sun's true motion for every day in the year; சூரியனது தினசரி கதியின் கணிதவாய்பாடு. (W.)

யோக்கியாயோக்கியம் yōkkiyāyōkkiyam, n. <id.+ayōgya. Worthiness and unworthiness; தகுதிப்பாடும் தகுதிப்பாடின்மையும். (W.)

யோகக்கட்டு yōka-k-kaṭṭu, n. <யோகம்+. Sitting cross-legged on the hams and binding the folded legs with the body by means of a strap; இருகால்களையும் மாறி மடக்கி அக்கால்களை முதுகோடு சேர்த்து வாரினாற் கட்டுகை. (சங். அக.)

யோகக்காட்சி yōka-k-kāṭci, n. <id.+. (Log.) Yogic perception of the soul, transcending the limitations of time and place; ஆன்மா யோகசமாதியால் காலதேசங்களாற் கட்டுக்குட்படாது அறியும் அறிவு. (சி. சி. அளவை, 4.)

யோகக்காரன் yōka-k-kāraṉ, n. <id.+. See யோகவான். Colloq.

யோககுண்டலினி yōka-kuṇṭalini, n. <Yōga-kuṇḍalinī. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

யோகசத்தி yōka-catti, n. Sal ammoniac. See நவச்சாரம். (சங். அக.)

யோகசம் yōkacam, n. <Yōga-ja. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 civākamam, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று. (சைவச. பொது. 331, உரை.)

யோகசமாதி yōka-camāti, n. <yōga+. A yogic contemplation in which the soul becomes detached from the body and the mind; ஆன்மா உடலையும் மனத்தையும் விட்டுப் பிரிந்துநிற்கும் யோகநிலை. (திருப்பு. 341.)

யோகசரன் yōka-caraṉ, n. <Yōga-cara. Hanumān; அனுமான். (யாழ். அக.)

யோகசாத்திரம் yōka-cāttiram, n. <yōga+. Yoga philosophy, one of aṟupattunālu-kalai, q.v.; அறுபத்துநாலுகலையுள் யோகத்தைப் பற்றிக் கூறும் கலை. (W.)

யோகசாதனம் yōka-cātaṉam, n. <id.+sādhana. The practice of yōga; யோகப்பயிற்சி.

யோகசாதனை yōka-cātaṉai, n. <id.+. See யோகசாதனம். மேன்மேலும் யோகசாதனை விளைப்பா (அறப. சத. 54).

யோகசாரணம் yōkacāraṇam, n. See யோகாசாரம், 2. (W.)

யோகசாரன் yōkacāraṉ, n. See யோகாசாரன். (சி. சி. பர. யோகா. 1, உரை.)

யோகசிகை yōkacikai, n. <Yōgaśikhā. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

யோகசித்தி yōka-citti, n. <yōga+suddhi. Power attained by the practice of yōga; யோகஞ்செய்து பெற்ற பேறு.

யோகசூடாமணி yōka-cūṭāmaṇi, n. <Yōga-cūḍāmaṇi. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

யோகசேமம் yōka-cēmam, n. <yōga+. See யோகக்ஷேமம். (யாழ். அக.)

யோகசைவம் yōka-caivam, n. <id.+. (Śaiva) A Śaiva system under which the initiate practises aṣṭāṅka-yōkam and obtains aṣṭa-mā-citti, one of 16 caivam, q.v.; சைவம் பதினாறனுள் தீட்சைபெற்றவன் அட்டாங்கயோகம் பயின்று அட்டமாசித்தி பெறுதலைக் கூறுஞ் சமயம். (அபி. சிந்.)

யோகட்சேமம் yōkaṭcēmam, n. See யோகக்ஷேமம். (W.)

யோகதண்டம் yōka-taṇṭam, n. <yōga+daṇḍa. Staff of a yogi; யோகிகள் கைக்கொள்ளுங்கோல். (W.)

யோகதத்துவம் yōka-tattuvam, n. <Yōga-tattva. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

யோகதக்ஷிணாமூர்த்தம் yōka-takṣiṇā-mūrttam, n. <yōga+. A form of Dakṣiṇāmūrti; தக்ஷிணாமூர்த்தியின் மூர்த்தங்களுள் ஒன்று. (அபி. சிந்.)

யோகதீக்கை yōka-tīkkai, n. See யோக தீட்சை, 1. (சி. சி. 8, 3, மறைஞா.)

யோகதீட்சை yōka-tīṭcai, n. <yōga+. 1. (Śaiva.) A mode of initiation in which the teacher, by yogic power, enters the body of his disciple, takes hold of his soul and joins it to the feet of Śiva; யோகமார்க்கத்தால் குரு சீடனது உடலுட்பிரவேசித்து அவனது ஆன்மாவைக் கிரகித்துச் சிவன் திருவடியிற் சேர்ப்பிக்குந் தீட்சைவகை. 2. (Śaiva.) A mode of initiation in which the teacher teaches his disciple how to practise nirātāra-yōkam, one of seven tīṭcai, q.v.; தீட்சையேழனுள் நிராதாரயோகத்தை அப்பியாசம் பண்ணுவிக்கை. (சைவச. ஆசாரி. 95, உரை.)

யோகநிட்டை yōka-niṭṭai, n. <id.+. See யோகநிஷ்டை. (தக்கயாகப. 95, உரை.)

யோகநித்திரை yōka-nittirai, n. <id.+. A state of meditation which admits of the full

exercise of one's mental powers, the body remaining inactive as in sleep; உறங்குவதுபோன் றிருந்தும் அறிவுற்றிருக்கும் யோகநிலை (தக்கயாகப். 148, உரை.)

யோகநிலை yōka-nilai, n. <id+. The state of abstract meditation according to yoga philosophy; யோகமுறையில் தியானத்தில் அமர்ந் திருக்கை. (W.)

யோகநிஷ்டை yōka-niṣṭai, n. <yōga-niṣṭhā. Absorbed yogic contemplation; யோக முறையில் தியானத்திலாழ்ந்திருக்கை.

யோகநூல் yōka-nūl, n.<யோகம்+. See யோகசாத்திரம். (W.)

யோகப்பட்டம் yōka-p-paṭṭam, n. <id. +பட்டம்². Strap used by a yogi sitting on his hams, to bind his folded legs with the body; யோகிகள் தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது முது கையும் முழங்கால்களையும் சேர்த்துக் கட்டவுதவும் கச்சை. யோகப்பட்டம் விளங்க (திருவாலவா. 13, 5).

யோகப்பிரத்தியட்சம் yōka-p-pirattiyaṭcam, n.<id.+. (Log.) See யோகக்காட்சி. (யாழ். அக.)

யோகப்பிரமாணம் yōka-p-piramāṇam, n. <id.+. See யோகநிலை. (பாரத. பாயி. 33.)

யோகபட்டம் yōka-paṭṭam, n. See யோகப்பட்டம். யோகபட்டத்திடைக் கட்டினா (திரு விளை. இரசவா. 11).

யோகபதம் yōka-patam, n.<yōga+pada. (Gram.) Derivative word; காரணச்சொல். (W.)

யோகபரன் yōka-paraṉ, n. <yōga-para. One who has completely given himself up to yogic practices; யோகசிந்தையுடையவன். (இலக். அக.)

யோகபரீட்சை yōka-parīṭcai, n. <yōga +. See யோகாப்பியாசம். (W.)

யோகபாதம் yōka-pātam, n. <id.+. 1. (Śaiva.) Path of yoga. See யோகம், 19. 2. (Śaiva.) Second of the four parts of each civākamam, as dealing with yoga practices; ஒவ் வொரு சிவாகமத்திலும் யோகத்தைப்பற்றிக் கூறு வதாயுள்ள இரண்டாம் பகுதி. (பெரியபு. தில்லைவா. குச.) 3. The section of pāñcarāttirākamam dealing with yoga; யோகத்தைப்பற்றிக் கூறும் பாஞ்சராத்திராகமப் பகுதி.

யோகபீடம் yōka-pīṭam, n. <id.+pīṭha. Seat or posture peculiarly suitable to a yogi; யோகிகளுக்குரிய ஆசனம்.

யோகம் yōkam, n. <yōga. 1. Junction, union, combination; சேர்க்கை. பொறிபுனை யோக வியோக முடைத்தோன் (ஞானா. 61, 9). 2. (Astrol.) Lucky conjunction, as of planets; கிரகங்கள் முதலியவற்றின் நற்சேர்க்கை. 3. Sexual union; புணர்ச்சி. பன்னாளும் பயில்யோகம் பரம்பரையின் விரும்பினார் (பெரியபு. தடுத். 181). (செந். iv, 441.) 4. (Arith.) Addition; கூட்டல். (யாழ். அக.) 5. Luck, fortune; அதிட்டம். யோகமோ வந்த தென்று (இராமநா. பாலகா. 10) 6. Excellence; உயர்ச்சி. (செந். iv, 257.) 7. Enthusiasm, zeal; உற்சாகம். (யாழ். அக.) 8. Fitness, suitability; தகுதி. (யாழ். அக.) 9. Etymological connection of a word; காரணப்பெயர்க்குரிய வியுற்பத்தி. 10. (Gram.) Derivative name; காரணப்பெயர். (நன். 62. விருத்.) 11. Aphorism; சூத்திரம். (யாழ். அக.) 12. Means, expedient, device; உபாயம். கை கண்டயோகம் (திவ். நாய்ச். 12, 5, வ்யா.). 13. Remedy, cure; medicine; மருந்து. ஆழ்துய ரவித்தற கொத்த வருமபெறல் யோகநாடி (சீவக. 1800). 14. Fraud; ஏமாற்று. (யாழ். அக.) 15. Waistband, girdle; அரைப்பட்டிகை. அரியா யோகமும (சிலப். 14, 170). 16. Auspicious mark, as on horse, cattle, etc.; நற்சுழி. யோகப்புரவி (பெரியபு. தடுத். 19). (செந். iv, 257.) 17. Deep and abstract meditation; concentration of the mind in the contemplation of the Supreme Spirit; ஆழ்ந்த தியானநிஷ்டை. யோக நலனுறக்க நலகினுன (இரகு. திருவவ. 5). 18. Consciousness; உணர்ச்சி. தாக்குதன் முன்னே யோகம் வாதது மாணடாரகு (கம்பரா. வேலேற்ற. 42). 19. (Śaiva.) Path of yoga which consists in the mental worship of Śiva in His subtler Form; அதிசூட்சும வடிவினையுடைய கடவுளை அகத்தான் வழிபடுகை யாகிய மார்க்கம். (சி. போ. பா. 8, 1, பக் 359, புதுப்.) 20. (Śaiva.) See யோகபாதம், 2. 21. Yoga, consisting of eight elements, viz., iyamam, niyamam, ācaṉam, pirāṇāyāmam, pirattiyākāram, tāraṇai, tiyāṉam, camāti; இயமம், நியமம், ஆச னம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியா னம், சமாதி என்ற எண்வகைப்பட்ட யோகாப்பியாச அங்கங்கள். (சிலப். 14, 11, உரை) 22 Death; சாவு. (யாழ். அக.) 23. (Astron.) Yoga, one of the five items of pañcāṅkam, being 27 in number, viz., viṭkampam, piriti, āyuṣmāṉ, caupākkiyam, cōpaṉam, atikaṇṭam, cukarmam, tiruti, cūlam, kaṇṭam, virutti, turuvam, viyākātam, ariṣaṇam, vacciram, citti, viyatipātam, variyāṉ, parikam, civam, cittam, cāttiyam, cupam, cuppiram, pirāmiyam, mākēntiram or aintiram, vaitiruti; விட்கம்பம், பிரீதி, ஆயுஷ் மான், சௌபாக்கியம், சோபனம், அதிகண்டம், சுகர் மம், திருதி, சூலம், கண்டம், விருத்தி, துருவம், வியா காதம், அரிஷணம், வச்சிரம், சித்தி, வியதிபாதம், வரியான், பரிகம், சிவம், சித்தம், சாத்தியம், சுபம், சுப்பிரம், பிராமியம், மாகேந்திரம் அல்லது ஐந்திரம்,

வைதிருதி என இருபத்தேழு வகைப்பட்டதான பஞ்சாங்க வுறுப்பு ஐந்தனு ளொன்று (விதான. பஞ்சாங்க. 24, உரை.) 24. (Astrol.) Auspicious or inauspicious conjunction of week days with lunar asterisms, of six kinds, viz., *amirta-yōkam, citta-yōkam, amirta-citta-yōkam, utpāta-yōkam, marana-yōkam, pirapalārista-yōkam;* அமிர்தயோகம், சித்தயோகம், அமிர்தசித்த யோகம், உத்பாதயோகம், மரணயோகம், பிரபலாரிஷ்டயோகம் என்னும் ஆறு யோகங்கள்.

யோகமார்க்கம் yōka-mārkkam, *n.* <id. +. Yogic system; யோகமுறை.

யோகயாமளம் yōga-yāmaḷam, *n.* <*Yōga-yāmala.* A Tantric work dealing with the worship of Śakti; ஒரு சாக்தேய தந்திரம். யோக யாமளத திறுள (தக்கயாகப. 136).

யோகர் yōkar, *n.* <யோகம். 1. Yogis, followers of the yoga system; யோகியர். எண ணிலா முனிவா . . . . யோகர் (திருககாளத. பு. பல ருஞ். 15). 2. Sages, ascetics; முனிவர். (சூடா.) 3. Jaina saints; சமணமுனிவர் (சூடா.)

யோகரங்கம் yōkarankam, *n.* <*yōga-raṅga.* Sylhet orange. See சொழிஞ்சி, 1. (மூ. அ.)

யோகரூடி yōka-rūṭi, *n.* <*yōga+rūḍhi.* Word having an etymological as well as a special or conventional meaning, as *paṅkaja;* காரணவிடுகுறி. (நன். 62, விருத.)

யோகவாகி yōka-vāki, *n.* <*yōga-vāhī.* Mercury; இரசம். (சங். அக.)

யோகவான் yōkavāṉ, *n.* <*yōga-vān.* Fortunate man; அதிட்டமுள்ளவன். (W.)

யோகவிபாகம் yōka-vipākam, *n.* <*yōga +vibhāga.* (Gram.) Separation of that which is usually combined together, especially the separation of the words of a Sūtra, splitting one rule into two or more; ஒரு சூத்திரத்தில் ஒரு பதத்தைத் தனியே பகுத்து வேறு சூத்திர மாக்கிப் பொருள்கோடலாகிய நூற்புணர்ப்பு. (தொல். சொல். 11, சேனா.)

யோகவுறக்கம் yōka-v-uṟakkam, *n.* <id. +. See யோகநித்திரை. (பரிபா. 13, 29, உரை.)

யோகவேஷ்டி yōka-vēṣṭi, *n.* <id.+. Upper cloth worn across the chest, passing over the left shoulder and under the right; இடது தோள்மேலிருந்து குறுக்காக அணியும் மேலாடை. (W.)

யோகஸ்நானம் yōka-snāṉam, *n.* <id.+. Purification by yogic contemplation, one of seven *snāṉam,* q.v.; ஸ்நானம் ஏழனுள் தியானத்தினுலுண்டாகுஞ் சுத்தி. (W.)

யோகக்ஷேமம் yōka-ksēmam, *n.* <id.+ *kṣēma.* 1. Welfare, prosperity; ஆக்கம். (W.) 2. Livelihood; சீவனோபாயம். (W.) 3. See யோகாதிசயம். *Colloq.* 4. Secure possession of what has been acquired, and increasing prosperity; பெற்ற பொருளின் நிலைபேறும் மேன்மேல் வருவாயும்.

யோகாக்கினி yōkākkiṉi, *n.* <id. + *agni.* 1. Lustre attained through yogic practice; யோகத் தாலடையும் தேசசு. 2. Blaze of fire; நெருப்புத் திரள். (W.) 3. Excessive heat or fire glowing in the eyes of a yogi because of continued meditation; விடாத யோகானுட்டானத்தால் யோகி யின் கண்ணில் ஒளிருந் தீ. (W.)

யோகாசனம் yōkācaṉam, *n.* <id.+ *ā-sana.* 1. Mode of sitting, suited to profound and abstract meditation; யோகத்திற்குரிய இருக்கை. (W.) 2. Sitting on the hams, one of *pañca-v-āta̱ṉam,* q.v.; பஞ்சவாதனத்துள் முழங் காலிட்டுக் குந்தியிருக்கும் இருப்பு. (சங். அக.)

யோகாசாரம் yōkācāram, *n.* <*yōgācāra.* 1. Practice and observance of yoga; யோகா னுட்டானம். 2. A Buddhist school which maintains that the intelligence or *vijñāna* alone eternally exists; விஞ்ஞானம் ஒன்றே என்றைக்கும் உள்ளது எனக்கூறும் பௌத்தமதப் பிரிவு.

யோகாசாரன் yōkācāraṉ, *n.* <*yōgacāra.* Follower of the *yōgācāra* school of Buddhism; யோகாசார மதஸ்தன். (சி. சி. பர. யோகா. 1.)

யோகாசாரியன் yōkācāriyaṉ, *n.* <*yōga* +. Teacher of the yoga system of philosophy; யோகமதப்பிரவர்த்தகன். (W.)

யோகாதிகாரம் yōkātikāram, *n.* <id. +*adhikāra.* Ability or fitness to undertake the practice of yoga; யோகநிலையில் நிற்குந் திறமை. (W.)

யோகாதிசயம் yōkāticayam, *n.* <id.+ *atiśaya.* Condition, state of health; சுகநிலை. என் யோகாதிசயங்க ளுரைக்க (அருட்பா. vi, வேண்டு கோ.).

யோகாப்பியாசம் yōkāppiyācam, *n.* <*yōgābhyāsa.* Practice of yoga; யோகப்பயிற்சி.

யோகார்த்தம் yōkārttam, *n.* <*yōga*+ *artha.* (Gram.) Etymological meaning; காரணப்பொருள். (W.)

யோகாரங்கம் yōkārankam, *n.* See யோக ரங்கம். (சங். அக.)

யோகி[1] yōki, n. <yōgin. 1. Follower of the yoga system of philosophy; adept in yogic practices; யோகாப்பியாசமுடையவன். இணையடிநிலை யோகிகளே (திருவாச. 46, 2). 2. Ascetic; சன்னியாசி. (W.) 3. Śiva; சிவபிரான். (பிங்.) 4. Aiyaṉār; ஐயனார். (பிங்.) 5. Arhat; அருகன். (பிங்.) 6. Abductor muscle; உடலை வளைக்க உதவும் தசை. (W.)

யோகி[2]-த்தல் yōki-, 11 v. tr. <யோகம். To contemplate; to meditate upon; தியானித்தல். (W.)

யோகிப்பரதேசி yōki-p-paratēci, n. <யோகி+. A class of North Indian mendicants, as practicing yoga. See பைராகி. Nāñ.

யோகிப்பு yōkippu, n. <யோகி-. Meditation; contemplation; தியானம். (W.)

யோகினி yōkiṉi, n. <yōginī. 1. Female magician; witch, sorceress; மந்திரவாதஞ் செய்பவள். (W.) 2. A class of female attendants on Durgā; காளிக்கு ஏவல்செய் மகளிர்வகை. வீரயோகினி வெள்ளமோடு (பிரபுலிங. கைலாச 42). 3. Fairy; தெய்வப்பெண். நீலயெனும யோகினி மடவாரும (திருக்காளத். பு. விசிட்டத. 28). 4. Kāḷi; காளி. இதத்திறம யோகினி யிசைத்து (கநதபு. அக்கினிமுகா. 132). 5. (Astrol.) Durgā who, on each titi of the waning and waxing moon, appears in a particular direction and causes harm to those who start their journey in that direction; ஒவ்வொரு திதியில் ஒவ்வொரு திக்கில் நின்றுகொண்டு அத்திக்கு நோக்கிப் பயணமாவோர்க்குத் தீங்கு விளைப்பவளாகக் கருதப்படுந் தேவதை. (சோதிடகிரக. 89.)

யோகினிச்சி yōkiṉicci, n. prob. id. A kind of dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப. 3, 13, உரை, பக். 89.)

யோகினிதிசை yōkiṉi-ticai, n. <id.+ diśā. Direction of the yōkiṉi; யோகினியுள்ள திக்கு. (பஞ்.)

யோகீசுவரன் yōkīcuvaraṉ, n. <yōgīś-vara. Adept in yoga; யோகத்தில் வல்லவன்.

யோகு yōku, n. <yōga. See யோகம், 17. யோகு செய்தனன் (கமபரா. தாட. 3).

யோசனம் yōcaṉam, n. See யோசனை. (யாழ். அக.)

யோசனவல்லி yōcaṉa-valli, n. <yōjana +vallī. 1. Indian madder. See மஞ்சிட்டி. (தைலவ. தைல.) 2. Indian pennywort; வல்லாரை. (நாமதீப. 330.)

யோசனன் yōcaṉaṉ, n. prob. id. God; கடவுள். (யாழ். அக.)

யோசனை yōcaṉai, n. <yōjanā. 1. Thought, reflection, consideration; சிந்தனை. 2. Opinion, sentiment; கருத்து. 3. Counsel, advice, புத்திமதி. 4. Device; scheme, contrivance; உபாயம். 5. Discretion, prudence, wisdom; விவேகம். 6. A linear measure = four kurōcam; நான்கு குரோசங்கொண்ட நீட்டலளவு. நாகநன்னாட்டு நானூறியோசனை (மணி. 9, 21). 7. Sound; ஓசை. (சது.)

யோசனைக்காரன் yōcaṉai-k-kāraṉ, n. <யோசனை+. Prudent, thoughtful man; முன்னாலோசனை யுடையவன். (W.)

யோசனைகந்தி yōcaṉaikanti, n. <Yōjana-gandhī. Vyāsa's mother, பரிமளகந்தி. (W.)

யோசனைசாலி yōcaṉai-cāli, n. <யோசனை +சாலி[2]. Wise, politic man; விவேகமுள்ளவன். (W.)

யோசனைவான் yōcaṉai-vāṉ, n. <id.+. See யோசனைக்காரன். (யாழ். அக.)

யோசி-த்தல் yōci-, 11 v. tr. <yuj. 1. To bring together; சேர்த்தல். வாயுபிராணனென்று மடைமாறி யோசித்து (திருப்பு. 341). 2. To consider, ponder; சிந்தித்தல். எல்லாம யோசிக்கும் வேளையில (தாயு. பரிபூரண. 10). 3. To consult; ஆலோசனை கேட்டல்.

யோசியம் yōciyam, n. <jyōtiṣa. Astrology, prognostication, divination. See சோசியம். (J.)

யோத்திரம் yōttiram, n. <yōktra. Cord used to yoke cattle; நுகக்கயிறு. (யாழ். அக.)

யோதனம் yōtaṉam, n. <yōdhana. Act of fighting, battle, war; போர். யோதனத்தி லிவன் (பாரத. பதினான். 78).

யோதை yōtai, n. [T. yōdhā.] Learned man, sage, person of extraordinary qualifications; அறிஞன். (W.)

யோமிய yōmiya, n. <Arab. yaumia. Daily allowance or pension granted to Muhammadans, in the earlier years of British rule for having rendered special services; பிரிட்டிஷ் அரசாங்க ஆரம்பத்தில் முசம்மதியர் செய்த உபகாரங்களுக்காக அவர்க்கு அரசாங்கத்தார் கொடுத்துவந்த நித்தியப்படித்தரம். (M. N.A. D. I, 287.)

யோமியதார் yōmiya-tār, n. <யோமிய+ தார்[2]. Grantee of a daily allowance; யோமியப்படித்தரம் பெறுவோர். (M. N.A. D. I, 287.)

யோனி yōṉi, n. <yōni. 1. *Pudendum muliebre*, பெண்குறி. விரிந்தது யோனியும (திருமந். 455). 2. Place of birth, source, origin; உற்பத்தி ஸ்தானம். உலகவை புரக்கும யோனி (ஞானா. 14, 4). 3. Womb, matrix; கருப்பப் பை. 4. Cause; காரணம். (சது.) 5. Form of life; பிறவி. எண்ணின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய் (திவ். இயற். திருவிருத். 1). 6. Pedestal of a *liṅkam*. See ஆவுடையாள். 7. A necessary adjunct or part of a drama; ஒரு நாடகவுறுப்பு. (சிலப். 3, 13, உரை.) 8 The 11th asterism. See பூரம். 9. Water; நீர். (இலக். அக.)

யோனிக்கலப்பு yōṉi-k-kalappu, n. <யோனி+. Mixed origin or caste; சங்கரசாதி. (யாழ். அக.)

யோனிகாரம் yōṉikāram, n. Alum. See படிக்காரம். (சங். அக.)

யோனிசங்கரம் yōṉi-caṅkaram, n. <யோனி+சங்கரம்¹. See யோனிக்கலப்பு. (யாழ். அக.)

யோனிசங்கரன் yōṉi-caṅkaraṉ, n. <id. +சங்கரன்². Person of mixed caste, offspring of mixed parentage, considered low-born; யோனிசங்கரத்தால் இழிந்ததாகக் கருதப்படும் பிறப்புள்ளவன். (யாழ் அக.)

யோனிசிராவம் yōṉi-cirāvam, n. <id.+. Whites, *leucorrhoea;* வெள்ளைநோய். (பைஷஜ.)

யோனித்துவாரம் yōṉi-t-tuvāram, n. <id.+. Vagina; vulva; பெண்குறியின் துவாரம்.

யோனிப்படு-தல் yōṉi-p-paṭu-, v. intr. <id.+. To be born; பிறத்தல். (யாழ். அக.)

யோனிப்புற்று yōṉi-p-puṟṟu, n. <id.+. A venereal disease; துர்வியாதிவகை. (இங். வை.)

யோனிப்பொருத்தம் yōṉi-p-poruttam, n. <id.+. (Astrol.) A correspondence between the horoscopes of the prospective bride and bridegroom, one of ten *kaliyāṇa-p-poruttam*, q. v.; கலியாணப்பொருத்தம் பத்தனுள் ஒன்று (W.)

யோனிபேதம் yōṉi-pētam, n. <id.+. Species of living beings, said to number 84 lakhs; 84 லக்ஷமாகக் கூறப்படும் பிறப்புவகை. உரைசேரு மெண்பத்துநான்கு நூறாயிரமாம் யோனிபேத நிரைசேர (தேவா. 575, 3). (பிங்.)

யோனிமணி yōṉi-maṇi, n. <id.+. See யோனிலிங்கம். (யாழ். அக.)

யோனிமுத்திரை yōṉi-muttirai, n. <id. +. A hand-pose with a triangular opening between the fingers; முக்கோணமாகக் காட்டும் கைம்முத்திரை வகை. (சங். அக.)

யோனிமேகம் yōṉi-mēkam, n. <id.+. மேகம்². See யோனிசிராவம். (பைஷஜ.)

யோனிரோகம் yōṉi-rōkam, n. <id +. Diseases of the vagina; குய்ய நோய் (பைஷஜ.)

யோனிலிங்கம் yōṉi-liṅkam, n. <yōni-liṅga. Clitoris; பெண்குறியி னுறுப்பகுதி. (இங். வை.)

யோனிவாய் yōṉi-vāy, n. <யோனி+. See யோனி, 1. (யாழ். அக.)

யோனிவாய்ப்படு-தல் yōṉi-vāy-p-paṭu-, v. intr. <யோனிவாய்+படு-. See யோனிப்படு-.

யௌ

யௌ yau. The compound of ய+ஔ.

யௌகிகம் yaukikam, n. <yaugika. (Gram.) Divisible word, derivative; பகுபதம். (W.)

யௌதகம் yautakam, n. <yautaka. See யௌதுகம். (W.)

யௌதம்¹ yautam, n. <yautava. A linear measure; ஒரு நீட்டலளவை. (யாழ். அக.)

யௌதம்² yautam, n. <yaudhika. Assembly of women; மகளிர் கூட்டம். (யாழ். அக.)

யௌதுகம் yautukam, n. <yautuka. Gift made to a bride while sitting beside the bridegroom, a variety of *strī-dhana;* கல்யாண காலத்து மணமகனோடு மணையிலிருக்கும்போது மணப்பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்படும் சீதனப்பொருள். (W. G.)

யௌவனகண்டகம் yauvaṉa-kaṇṭakam, n. <யௌவனம்+கண்டகம்². Pimple on the face; முகப்பரு. (யாழ். அக.)

யௌவனதசை yauvaṉa-tacai, n. <yauvana+daśā. Youth; வாலிப பருவம். (சங். அக.)

யௌவனம் yauvaṉam, n.<yauvana. 1. Adolescence, youth; இளமை. (சூடா.) 2. Beauty; அழகு. (அக. நி.) 3. Joy; களிப்பு. (சது.) 4. See யௌதம்². (யாழ். அக.)

யௌவனலக்கணம் yauvaṉa-lakkaṇam, n. <yauvana-lakṣana. (யாழ். அக.) 1. Beauty; அழகு. 2. Woman's breast; கொங்கை.

யௌவனிகை yauvaṉikai, n.<yauvanikā. Women between the age of 16 and 50; பதினறுக்கு மேல் ஐம்பதுக்கு உட்பட்ட வயதுள்ள பெண். (சங். அக.)

ர்

ர் r. The 12th consonant, a medial; நெடுங் கணக்கில் பன்னிரண்டா மெய்யான இடையெழுத்து.

ர

ர ra. The compound of ர் and அ.

ரக்கை rakkai, n. cf. *rakṣā*. [T. *rekka*, K. *rakke*.] Wing. See இறக்கை. *Loc.*

ரக்தம் raktam, n. <*rakta*. See இரத்தம்.

ரக்தா raktā, n. <*raktā*. (Mus.) A division of the fifth note of the gamut; பஞ்சமசுரத்தின் வகையு ளொன்று. (பரத. இராக. 44.)

ரக்தாக்ஷி raktākṣi, n. <*raktākṣa*. 1. The 58th year of the Jupiter cycle. See இரத்தாட்சி. 2. Four o'clock plant. See அந்திமந்தாரை.

ரக்தி rakti, n. <*rakti*. 1. Pleasingness, charm; மனோகரம். *Loc.* 2. (Mus.) A kind of *rāka-p-pirastāram*, played mostly on *nākacuram;* நாகசுரத்திற் பெரும்பாலும் பாடப்படும் இராகப்பிரஸ்தாரவகை.

ரக்திஷ்டீவிசந்நிபாதசுரம் raktiṣṭīvi-cannipāta-curam, n. <*rakta*+*ṣṭhīvin*+. A kind of fever accompanied with burning sensation, yellowish pallor, spitting of blood, etc.; உடம்பெரிச்சல் மஞ்சணிறம் இரத்தங்கக்கல் முதலிய வற்றோடு தோன்றும் சுரவகை. (சீவரட்.)

ரகசியம் rakaciyam, n. <*rahasya*. 1. See இரகசியம். (W.) 2. *Pudendum muliebre;* பெண்குறி. *Loc.*

ரகதாரி rakatāri, n. See ரஹதாரி. (C. G.)

ரகம் rakam, n. <U. *raqam*. Class; sort; வகை. (C. G.)

ரகளை rakaḷai, n. <K. *ragaḷe* <*rāhaḍī*. 1. (Mus.) A kind of metre in Kanarese; கன்னடப் பாட்டுவகை. 2. Confusion; குழப்பம். 3. Row; கலவரம். *Loc.*

ரகளைப்படு-தல் rakaḷai-p-paṭu-, v. intr. <ரகளை+. See ரணகளப்படு-.

ரகாப் rakāp, n. <Arab. *rikāb*. Stirrup; அங்கவடி. *Loc.*

ரகிதம் rakitam, n. <*rahita*. Desertion, destitution, separation; நீக்கம்.

ரங்கநாதன் ranka-nātaṉ, n. <*Raṅganātha*. Viṣṇu worshipped at Śrīraṅgam. See அரங்கநாதன்.

ரங்கம் rankam, n. <*raṅga*. See அரங்கம்.

ரங்கமண்டபம் ranka-maṇṭapam, n. <id. +. Inner hall of a temple; கோயிலின் உள் மண்டபம். (I. M. P. Cg. 1200.)

ரங்கவல்லி ranka-valli, n. <*raṅga-vallī*. Flour used in drawing decorative figures on the floor; கோலப்பொடி. *Loc.*

ரங்கு ranku, n. <*raṅga*. [K. *raṅgu*] 1. Colour; நிறம். (W.) 2. Dye; சாயம். (W.) 3. Pigment; வர்ணந்தரும் பொருள். 4. A game of chance played with cards; சீட்டைக்கொண்டு ஆடும் சூதாட்டவகை. *Loc.* 5. Woman that is loved; காதலிக்கப்படுபவள். *Loc.* 6. Prostitute; வேசை. (விறலிவிடு. 368.)

ரச்சீத்கவுல் raccīt-kavul, n. prob. Persn. *rasīd*+. Grant of land on cowle, providing progressive rates of assessment; குத்தகைத் தொகை யைப் படிப்படியாக அதிகப்படுத்தும் நிபந்தனையோடு கூடிய நிலக்குத்தகை. (R. T.)

ரச்சுசர்ப்பம் raccu-carppam, n. <*rajju*+*sarpa*. Illusion, delusion of mistaking a rope for a serpent. See கயிற்றரவு. (வேதா. சூ. 92, உரை.)

ரசக்கொழுஞ்சி raca-k-koḻuñci, n. prob. *rasa*+. A medicinal herb; மூலிகைவகை. (மூ. அ.)

ரசகர்ப்பூரம் raca-karppūram, n. <id.+*karpūra*. Sublimate of mercury. See இரச கர்ப்பூரம். (பதார்த்த. 1147.)

ரசகுண்டு raca-kuṇṭu, n. <id.+குண்டு[1]. Hollow glass globe coated with quicksilver. See இரசக்குண்டு. *Colloq.*

ரசகுல்லா raca-kullā, n. <id.+*gōla*. A kind of sweet confection; தித்திப்பான சிற்றுண்டி வகை. *Mod.*

ரசச்செந்தூரம் raca-c-centūram, n. <id. +. 1. A calcined preparation of mercury; இரசஞ் சேர்த்துச் செய்த சிந்தூரவகை. (மூ. அ.) 2. Oxide of mercury; சிந்தூரமாயுள்ள பாத ரசம்.

ரசத்தைலம் raca-t-tailam, n. <id.+. A medicinal oil prepared with mercury as the chief ingredient; பாதரசத்தைத் தாய்ச்சரக்காகக் கொண்டு செய்த மருந்தெண்ணெய்வகை. (பைஷஜ.)

ரசதக்குன்றவர் racatakkuṉṟavar, n. <ரசதகுன்றம். Śiva, as residing in Mt. Kailas; [கைலாயத்திலிருப்பவர்] சிவபிரான். ரசதக் குன்றவர் கொடுத்தனர் . . . விடை (தக்கயாகப். 291).

ரசதகுன்றம் racata-kuṉṟam, *n.* <*rajata* +. See ரசதமலை.

ரசதபஸ்மம் racata-pasmam, *n.* <id.+. Oxide of silver. See இரசதபஸ்மம்.

ரசதம் racatam, *n.* <*rajata*. Silver; வெள்ளி.

ரசதமலை racata-malai, *n.* <id.+. Mt. Kailas, as of silver; [வெள்ளிமலை] கயிலைமலை. (*தக்கயாகப.* 43.)

ரசதாளி racatāḷi, *n.* <*rasa-dālikā*. [T. *rasadāḷi*, K. *rasadāḷe*.] A species of plantain; வாழைவகை. *கன்னலை ரசதாளிக் கனியை* (*திருப்போ. சந். கிளிப.* 5).

ரசதாளிக்கரும்பு racatāḷi-k-karumpu, *n.* <*ரசதாளி*+. A species of sugar-cane; கரும்புவகை. (*மூ. அ.*)

ரசப்பதங்கம் raca-p-pataṅkam, *n.* <*ரசம்* +. Sublimate of mercury. See இரசகர்ப்பூரம். (இங். வை.)

ரசப்பிடிப்பு raca-p-piṭippu, *n.* <id.+ Rheumatism due to mercurial poisoning; பாதரச முட்கொண்டதாலுண்டாம் முடக்குவாதம். (பைஷஜ.)

ரசப்புகை raca-p-pukai, *n.* <id.+. Mercurial vapour; பாதரசத்தின் ஆவி. (இங். வை.)

ரசபஸ்மம் raca-pasmam, *n.* <*rasa*+. Oxide of mercury. See இரசபற்பம். (இங். வை.)

ரசபுத்திரன் racaputtiraṉ, *n.* <*rāja-putra*. Rajput; வடஇந்தியாவிலுள்ள ஒரு சாதியான். (W.)

ரசபூபதிரசம் raca-pūpati-racam, *n.* <*rasa*+*bhū-pati*+. A medicinal powder, calcined from mercury and other ingredients; பாதரச முதலிய சரக்குக்களைப் புடஞ்செய்தெடுத்த பஸ்மவகை. (பைஷஜ.)

ரசம் racam, *n.* <*rasa*. 1. See இரசம்[1]. 2. Chyle; சத்ததாதுக்களிலொன்றாகிய இரதம். 3. Charm; attractiveness; பிறர்மனத்தைக் கவரவல்ல இனிமை. *அவன் பேச்சில் ரசமில்லை.*

ரசமணி raca-maṇi, *n.* <id.+. See ரசகுண்டு. *Loc.*

ரசமெழுகு raca-meḻuku, *n.* <id.+. Blue pill, *Pilula hydrargyri;* பாதரசஞ் சேர்த்துச் செய்த மெழுகுமருந்துவகை. (இங். வை.)

ரசவாங்கி racavāṅki, *n.* <Mhr. *rasa-vāṅgē*. A kind of brinjal soup; கத்தரிக்காய்ப் புளிக்குழம்புவகை. (இந்துபாக.)

ரசனிமுகம் racaṉimukam, *n.* <*rajanī-mukha*. Evening; சாயங்காலம். (*பிரபோத. சத்தியாதனன்.* 49.)

ரசனேந்திரியம் racaṉēntiriyam, *n.* <*rasanēndriya*. See ரசனை[1].

ரசனை[1] racaṉai, *n.* <*rasanā*. Tongue, the organ of taste; சுவையுணரும் பொறியாகிய நாக்கு.

ரசனை[2] racaṉai, *n.* <*racanā*. Arrangement; style; அமைப்பு.

ரசா racā, *n.* See ரஜா. (W.)

ரசாஞ்சனம் racāñcaṉam, *n.* <*rasāñjana*. An unguent prepared with vitriol of copper; துத்தம் சேர்த்த மைவகை. (*பதார்த்த.* 1146.)

ரசாதலம் racātalam, *n.* <*rasā-tala*. A region under the earth. See இரசாதலம். (சூடா.)

ரசாதிபதி racātipati, *n.* <*rasādhipati*. Lord of the juices, one of *nava-nāyakar*, q.v. See இரசாதிபதி. (பஞ்.)

ரசாயனசாஸ்திரம் racāyaṉa-cāstiram, *n.* <*rasāyana*+. Chemistry; தாதுப்பொருள்களின் குணவிசேடங்களை உணர்த்தும் நூல். *Mod.*

ரசாயனம் racāyaṉam, *n.* <*rasāyana*. Syrup, elixir. See இரசாயனம், 1.

ரசீது racītu, *n.* <Persn. *rasīd* Receipt, acquittance; பெற்றுக்கொண்டதைக் குறிப்பிட்டுக் கொடுக்குஞ் சீட்டு.

ரசுமிமாலை racumi-mālai, *n.* <*raśmi*+*mālā*. Necklace of 50 or 60 threads, especially of pearls; ஐம்பது அல்லது அறுபது சரடுகளாலமைந்த கழுத்தணிவகை. *Loc.*

ரசோனம் racōṉam, *n.* <*rasōna*. Garlic; வெள்ளைப்பூண்டு. (தைலவ. தைல.)

ரஞ்சகபித்தம் rañcaka-pittam, *n.* <*rañjaka-pitta*. A kind of bile which nourishes chyle; இரசதாதுவைப் போஷிக்கும் பித்தவகை. (பைஷஜ.)

ரஞ்சகம் rañcakam, *n.* <*rañjaka*. That which pleases or delights. See இரஞ்சகம்[2]. (C. G.)

ரஞ்சனி rañcaṉi, *n.* <*rañjanī*. (Mus.) A division of the second note of the gamut, one of three kinds of *riṣapam*, q.v.; ரிஷபவகை மூன்றனுள் ஒன்று. (*பரத. இராக.* 41.)

ரஞ்சிதம் rañcitam, *n.* <*rañjita*. That which pleases, charms or delights. See இரஞ்சிதம், 1. *ரஞ்சிதாமிருதவசனம்* (*திருப்பு.* 18).

ரட்சாமூர்த்தி raṭcā-mūrtti, n. <*rakṣā-mūrti*. Saviour; பாதுகாப்போன். உகாந்தகாலத்து ரட்சாமூர்த்தியின் யானைகளாதலின் (தக்கயாகப. 271, உரை).

ரட்சி-த்தல் raṭci-, 11 v. tr. <*rakṣ*. See இரட்சி-. (தக்கயாகப. 341, உரை.)

ரட்சை raṭcai, n. <*rakṣā*. See இரட்சை. (தக்கயாகப. 137, உரை.)

ரண்டமுண்டை raṇṭa-muṇṭai, n. <*raṇḍā* + *muṇḍā*. Widow, a term of abuse; விதவை யென்று பொருள்படும் ஒருவசைச்சொல். *Loc.*

ரணகளப்படு-தல் raṇakaḷa-p-paṭu-, v. intr. <ரணகளம் +. To be in great confusion; பெருந்தழப்பமாதல்.

ரணகளம் raṇa-kaḷam, n. <*raṇa-khala*. Battle-field; போர்க்களம்.

ரணசல்லியம் raṇa-calliyam, n. <*ṛṇa* +. Trouble arising from debts; financial worry; கடனாலான உபத்திரவம். எனக்குக் கொஞ்சம ரண சல்லியம் இருக்கிறது.

ரணசன்னி raṇa-caṉṉi, n. <ரணம்³ +. 1. Traumatic delirium. See இரணசன்னி. 2. Tetanus, lock-jaw; இசிவுநோய்வகை. (M. L.)

ரணம்¹ raṇam, n. <*ṛṇa*. Debt. See இரணம்¹.

ரணம்² raṇam, n. <*raṇa*. Battle, war, fight. See இரணம்². பேரணக் கலாமிகு மறவோர் (இரகு. குலமுறை. 18).

ரணம்³ raṇam, n. <*vraṇa*. Sore; cut; wound. See இரணம்³. இன்னும் ரணம் ஆறவில்லை.

ரணரங்கம் raṇa-raṅkam, n. <*raṇa-raṅga*. See ரணகளம்.

ரணவைத்தியம் raṇa-vaittiyam, n. <ரணம்³ +. Surgery. See இரணவைத்தியம். *Colloq.*

ரத்தக்கட்டி ratta-k-kaṭṭi, n. <ரத்தம் +. Abscess, boil. See இரத்தக்கட்டி. (M.L.)

ரத்தக்கட்டு ratta-k-kaṭṭu, n. <id. +. Congestion of blood. See இரத்தக்கட்டு. (M. L.)

ரத்தக்காணிக்கை ratta-k-kāṇikkai, n. <id. +. A kind of endowment. See இரத்தக் காணிக்கை. (R. T.)

ரத்தக்குறைவுவீக்கம் ratta-k-kuṟaivu-vīkkam, n. <id. + குறைவு +. Dropsy; உடல் வீக்கரோகம். (M. L.)

ரத்தகாசம் ratta-kācam, n. <*rakta* + *kāśa*. Spitting of blood. See இரத்தகாசம். (M. L.)

ரத்தகோபம் ratta-kōpam, n. <id. + *kōpa*. See ரத்தமதரோகம். (இங. வை. 170.)

ரத்தச்சுழல் ratta-c-cuḻal, n. <ரத்தம் +. Circulation of the blood; இரத்தவோட்டம். (இங. வை.)

ரத்தசிம்மகதோஷம் ratta-cimmaka-tōṣam, n. <*rakta* + *jihmaka* +. A kind of fever accompanied with thirst and a burning sensation, and indicated by the tongue being red; தாகம் எரிச்சலுடன் கூடியதும் நாக்குச்சிவந்து காட்டுவதுமான சுரவகை. (சீவரட்.)

ரத்தசிரஸ்தாபரோகம் ratta-cirastāpa-rōkam, n. <id. + *śiras-tāpa* +. Apoplexy; சன்னிவகை (M. L.)

ரத்தசிராவரோகம் ratta-cirāva-rōkam, n. <id + *śrāva* +. Excessive menstruation. See பெரும்பாடு, 2. (பைஷஜ.)

ரத்தசோஷை ratta-cōṣai, n. <id. +. Anaemia. See சோகை, 1. (M. L.)

ரத்தபலவீனம் ratta-pala-v-īṉam, n. <id. +. Anaemia. See சோகை, 1. (M. L.)

ரத்தபித்தரோகம் ratta-pitta-rōkam, n. <id. + *pitta* +. Haemorrhage; இரத்தம் வெளிப் படும் நோய். (இங. வை. 174.)

ரத்தபீனசம் ratta-pīṉacam, n. <id. +. Bleeding at the nose. See இரத்தபீனசம். (இங. வை.)

ரத்தபுஷ்டி ratta-puṣṭi, n. <id. +. 1. Full-bloodedness. See இரத்தபுஷ்டி. 2. See ரத்தமதரோகம்.

ரத்தம் rattam, n. <*rakta*. Blood; இரத்தம். சிரந்து ரத்தந் துதைந்தெழுஞ் செச்சையான் (கம்பரா. அங்கத. 42).

ரத்தமசூரிகை ratta-macūrikai, n. <id. +. Scarlet fever; சுரநோய்வகை. (இங. வை.)

ரத்தமதரோகம் ratta-mata-rōkam, n. <id. + *mada* +. Hyperaemia, plethora or fulness of blood; இரத்தமிகுதியாகிய நோய். (இங. வை. 170.)

ரத்தவண்டம் ratta-v-aṇṭam, n. <id. +. Haematocele, accumulation of blood in the testicle; அண்டத்திலுண்டாம் இரத்தக்கட்டி. (M. L.)

ரத்தவமனம் ratta-vamaṉam, n. <id. +. Vomiting of blood. See இரத்தவாந்தி. (இங. வை. 177.)

ரத்தவிருத்தி ratta-virutti, n. <id. +. See ரத்தமதரோகம். (இங. வை.)

ரத்தக்ஷீணரோகம் ratta-kṣīṇa-rōkam, *n.* <*rakta-kṣīṇa*+. Anaemia. See சோகை, 1. (இங். வை. 171.)

ரத்தாசயம் rattācayam, *n.* <*rakta*+*ā-śaya*. Heart. See இரத்தாசயம். (பைஷஜ.)

ரத்தாதிகம் rattātikam, *n.* <*raktādhika*. See ரத்தமதரோகம். (இங். வை. 170.)

ரத்தாதிசயம் rattāticayam, *n.* <*raktā-tiśaya*. See ரத்தமதரோகம். (C. G.)

ரத்திகை rattikai, *n.* <*raktikā*. (Mus.) A division of the second note of the gamut, one of three kinds of *riṣapam*, q.v.; ரிஷபவகை மூன்றனுள் ஒன்று. (*பரத. இராக.* 41.)

ரத்து rattu, *n.* <Arab. *radd*. Rejection; repulsion; refutation; repeal, abrogation; making null and void; தள்ளுபடி. (C. G.)

ரத்னகண்டி ratna-kaṇṭi, *n.* <*ratna*+ கண்டி[2]. Ruby necklace; இரத்தினக்கற்கள் இழைத்த கழுத்தணிவகை. *ரஙகையணிந் தானஙகோர் ரதனகணடி* (விறலிவிடு. 1130).

ரதனம் ratnam, *n.* <*ratna*. 1. Gem, precious stone. See இரத்தினம். 2. Diamond; வைரம். *Loc.*

ரதசப்தமி rata-captami, *n.* <*ratha*+*sap-tamī*. The seventh *titi* in the bright fortnight of *mākam*. See இரதசத்தமி.

ரததீபம் rata-tīpam, *n.* <id.+. A kind of ornamental light waved before the deity; கடவுள் திருமுன் காட்டப்படும் தீபவகை. (*பாரத. ஒழிபி.* 42, உரை.)

ரதபந்தம் rata-pantam, *n.* <id.+. A species of *cittira-kavi*. See இரதபந்தம். (T. A. S. v, 25.)

ரதி[1] rati, *n.* <*rati*. 1. Desire, longing. See இரதி[2], 1. 2. Coition. See இரதி[2], 2. 3. Kāma's wife. See இரதி[2], 3.

ரதி[2] rati, *n.* <Mhr. *ratī*<*raktikā*. 1. Seed of crab's eye. See குன்றிமணி, 1. 2. A standard weight for gold and gems. See குன்றிமணி, 3. (C. G.)

ரதோற்சவம் ratōṟcavam, *n.* <*rathōtsava*. Car-festival; தேர்விழா.

ரந்திரம் rantiram, *n.* <*randhra*. 1. Hole. See இரந்திரம், 1. (W.) 2. Space; வெளி. 3. (Astrol.) Sign of nativity; சென்மலக்கினம். 4. Flaw, defect; குற்றம். 5. Weakness; பலவீனம். 6. See இரகசியம். (W.)

ரப் rap, *n.* <Arab. *rab*. God, the All-nourishing; [ஸர்வபோஷகன்] கடவுள்.

ரப்பு[1] rappu, *adj.* <E. Rough; கரடு முரடான. *Loc.*

ரப்பு[2] rappu, *n.* <U. *rafū*. Darning; இழைபோட்டுகை. (C. G.)

ரப்பை rappai, *n.* Eyelid. See இரப்பை.

ரம்சான் ramcāṉ, *n.* <Arab. *Ramzān*. 1. Ramzan, the ninth month of the Muhammadan year, each day of which is observed as a fast from dawn till sunset; பிரதிதினமும் உதயமுதல் அத்தமனம்வரை பட்டினிவிரதமிருந்து கொண்டாடப் படுவதும் முகம்மதியர் வழங்கும் மாதங்களுள் ஒன்பதா வதுமான மாதம். (W.) 2. Festival on the last day of the month of Ramzān; ரம்சான்மாதத்துக் கடைசி நாளிற் கொண்டாடப்படும் ஒரு முகம்மதிய பண்டிகை.

ரம்டோல் ramṭōl, *n.* <Hind. *ḍhōl*. Big drum; பெரிய நகரா. *Loc.*

ரம்பாதிருதியை rampā-tirutiyai, *n.* <*rambhā*+*tṛtīyā*. The third *titi* of the bright half of the lunar month *ciyēṭṭam*, when Pārvatī is worshipped, Her presence being invoked in a plantain tree; பார்வதியை வாழைமரத்தில் ஆவா கனஞ்செய்து வழிபடும் சியேட்ட மாதத்துச் சுக்கில பட்சத் திருதியை. (பஞ்.)

ரம்பாவிரதம் rampā-viratam, *n.* <id.+. A fast observed on *rampā-tirutiyai*; ரம்பாதிருதி யை யன்று செய்யும் விரதம். (பஞ்.)

ரம்பை rampai, *n.* <*Rambhā*. A courte-san of the Gods. See அரம்பை[1], 2.

ரம்மியம் rammiyam, *n.* <*ramya*. 1. That which is pleasant or agreeable. See இரம் மியம். 2. Satisfaction; திருப்தி. (W.) 3. Beauty; அழகு.

ரம்மியா rammiyā, *n.* <*ramyā*. (Mus.) A division of the sixth note of the gamut; தைவத சுரவகையுள் ஒன்று. (*பரத. இராக.* 45.)

ரம்ஜான் ramjāṉ, *n.* See ரம்சான். (W.)

ரமணன் ramaṇaṉ, *n.* <*ramaṇa*. 1. Husband; கணவன். *ராதாரமணன்.* 2. Lord; தலைவன். *வேங்கடரமணன்.*

ரமாரமி ramārami, *adv.* [T. *ramā-rami.*] *Colloq.* 1. More or less; ஏறச்குறைய. 2. On an average; சராசரி.

ரமி-த்தல் rami-, *11 v. intr. & tr.* <*ram*. See இரமி-. (*தக்கயாகப்.* 327, உரை.)

ரயத் rayat, *n.* <U. *raiyat.* Ryot, peasant, cultivator, tenant; குடியானவன். (C. G.)

ரயத்தி rayatti, *adj.* <id. Ryotti, relating to or belonging to a ryot; குடியானவனுக்குச் சொந்தமான. (R. T.)

ரயத்து rayattu, *n.* <id. See ரயத். (W.)

ரயத்வாரி rayat-vāri, *n.* <id. +. Settlement of land revenue directly with individuals; தனித்தனியாகக் குடிகளுக்கு விதிக்குந் தீர்வை யொழுங்கு. (C. G.)

ரயாத் rayāt, *n.* See ரயாதி. (C. G.)

ரயாதி rayāti, *n.* <U. *riayat.* (C. G.) 1. Remission of Government claim; வரிவஜா. 2. Benefit, profit; லாபம்.

ரயித்து rayittu, *n.* See ரயத். (W.)

ரயித்துவாரி rayittu-vāri, *n.* <*ரயித்து*+. See ரயத்வாரி. (W.)

ரயில் rayil, *n.* <E. *rail.* Train propelled by steam or electricity; நீராவியால் அல்லது மின் சாரத்தாற் செல்லும் வண்டித்தொடர்.

ரயில்பாக் rayil-pāk, *n.* <*ரயில்*+E. *bag.* Small travelling case, portmanteau; ரயில் பயணத்திற்கு உதவும் சிறுபெட்டி. *Colloq.*

ரயிலடுக்கு rayil-aṭukku, *n.* <*ரயில்*+. A compact set of cooking utensils, used by travellers; பயணஞ் செல்வோர் சென்றவிடங்களிற் சமைக்க உதவும் அடுக்குப் பாத்திரம். *Colloq.*

ரவா ravā, *n.* See ரவை¹, 2.

ரவாணா ravāṇā, *n.* <Persn. *rawāna.* 1. Sending, despatch; அனுப்புகை. (C. G.) 2. Pass, permit; அனுமதிச்சீட்டு. (W.) 3. Tabour; தம்பட்ட வகை. *Madr.*

ரவாலாடு ravā-lāṭu, *n.* <*ரவா*+. A kind of confection made of wheat-flour; ரவாவினால் செய்த இலட்டு.

ரவாணா ravāṇā, *n.* See ரவாணா, 1. (C. G.)

ரவாஸ்பார்-த்தல் ravās-pār-, *v. intr.* See ரவேஸ்பார்-.

*ரவி*¹ ravi, *n.* <*ravi.* 1. Sun. See இரவி², 1. *ரவியுமதியமு முடன்வலம் வருமலை* (*தக்கயாகப.* 43). 2. A term meaning 'month', occuring as the second member of compound words, the first being the name of the section of the zodiac in which the sun remains during that month; சூரியன் இருக்கும் இராசியைக் குறிக்குஞ் சொல்லோடு சேர்ந்து மாதத்தைக் குறிக்குஞ் சொல். சிங்கரவி.

*ரவி*² ravi, *n.* <இரவு. *Tiyācciyam* in the night; இராப்பொழுதிலுள்ள தியாச்சியம். (C. G.)

ரவிக்கை ravikkai, *n.* [T. *ravika*, K. *ravake*] Tight-fitting bodice, jacket, corset; பெண்கள் மார்பிலணியும் சட்டை. *புனைதரு ரவிக் கையை யிறுக்கிக் கிழித்தது* (*தனிப்பா.* i, 260, 1).

ரவேஸ் ravēs, <U. *rawish.* *n.* Customary fees, brokerage; தரகுபணம். (C. G.)—*adj.* Best; மிக நல்ல. *Colloq.*

ரவேஸ்பார்-த்தல் ravēs-pār-, *v. intr.* <*ரவேஸ்*+. To test the quality or the fitness of a thing for a particular purpose; ஒன்றன் தகுதி யைச் சோதித்தறிதல்.

ரவேஸ்வெற்றிலை ravēs-veṟṟilai, *n.* <id.+. Tender betel leaves, as the best and most approved sort; இளம் வெற்றிலை.

*ரவை*¹ ravai, <Hind. *ravā.* cf. *lava.* *n.* 1. Small particle; நுண்ணிய பொருள். 2. Wheat flour; கோதுமையின் குறுநொய். *Colloq.* 3. Diamond; வைரம். (C. G.) 4. Small lead shot; சுடுவதற்கு உதவும் சிறிய ஈயக்குண்டு. *Colloq.* 5. Marble; கோலி. 6. A little; சிறிது. *ரவை தா.* —*adj.* A little; சிறிதான. *ரவைநேரமும் ஒழிவில்லை.*

*ரவை*² ravai, *n.* prob. *rava.* Tremolo. See கம்பிதம். *Colloq.*

*ரவை*³ ravai, *n.* Corr. of இரவு. *ரவைக்கு வா.*

ரவையட்டிகை ravai-y-aṭṭikai, *n.* <*ரவை*¹+. *Aṭṭikai* set with diamonds; வைர அட்டிகை.

ரஜ்ஜு rajju, *n.* <*rajju.* 1. Cord, rope, string. See இரச்சு. 2. Lock of braided hair; மயிர்ப்பின்னல். 3. Cord of the marriage-badge; தாலிச்சரடு.

ரஜ்ஜுத்தட்டுதல் rajju-t-taṭṭutal, *n.* <*ரஜ்ஜு*+. (Astrol.) Want of *iraccu-p-poruttam*; இரச்சுப்பொருத்தமின்மை.

ரஜ்ஜுப்பொருத்தம் rajju-p-poruttam, *n.* <id.+. (Astrol.) A felicitous correspondence between the horoscopes of the bride and bridegroom. See இரச்சுப்பொருத்தம்.

ரஜதபஸ்மம் rajata-pasmam, *n.* <*rajata* +. Oxide of silver. See இரசதபஸ்மம். (பைஷஜ.)

ரஜதம் rajatam, *n.* <*rajata.* Silver; வெள்ளி.

ரஜஸ் rajas, *n.* <*rajas.* 1. The quality of passion manifested in one's activity. See இர

சோதணம். 2. Dust; புழுதி. 3. Menstrual discharge, பூப்புநீர்.

ரஜஸ்வலை rajasvalai, n. < raja-svalā. 1. Woman in her periods; தூரஸ்திரீ. 2. Pubescent girl; ருதுவான பெண்.

ரஜா rajā, n. < Arab. razā. 1. Permission, leave; அனுமதி. 2. Cessation from work, recess; holiday, vacation; விடுமுறை.

ரஜாய் rajāy, n. < Persn. razāi. Quilt; மெத்தைவகை. *Colloq.*

ரஜோகுணம் rajō-kuṇam, n. < rajō-guṇa. The quality of passion. See இரசோகுணம்.

ரஸ்மி raśmi, n. < raśmi. Ray of light; கிரணம். சூரியரஸ்மியே இன்றைக்கு இல்லை.

ரஸ்தா rastā, n. < Persn. rāstā. 1. High road; பெரும் பாதை. (C. G.) 2. Street; தெரு.

ரஸ்தாளி rastāḷi, n. < rasa-dālikā. See ரசதாளி. (W.)

ரஸ்தாளிக்கரும்பு rastāḷi-k-karumpu, n. < ரஸ்தாளி +. See ரசதாளிக்கரும்பு. (W.)

ரஸ்து rastu, n. < Persn. rasad. Food-stuffs; provisions; உணவுப்பண்டம் (W.)

ரஸதாளி rasatāḷi, n. See ரசதாளி.

ரஸம் rasam, n. < rasa. See இரசம்¹.

ரஸவாதம் rasa-vātam, n. < rasa-vāda. Alchemy. See இரசவாதம்.

ரஸி-த்தல் rasi-, 11 v. < ras. intr. To be pleasing to the senses. See இரசி-.—tr. To enjoy; அனுபவித்தல்.

ரஸோக்தி rasōkti, n. < rasōkti. Tasteful expression; சுவையுடைப் பேச்சு.

ரஹ்மத் rahmat, n. < Arab. rahmat. Grace; kindness; கிருபை.

ரஹ்மான் rahmāṉ, n. < Arab. rahmān. God, the All-beneficent; [நன்மை மயன்] கடவுள்.

ரஹதாரி rahadāri, n. < Mhr. rahadāri. Passport, pass; அனுமதிச்சீட்டு. (C. G.)

ரஹஜன்சோரி rahajaṉ-cōri, n. < Hind. rāhjan + Hind. cōrī. Highway robbery; வழிப்பறிக்கொள்ளை. (C. G.)

ரஹீம் rahīm, n. < Arab. rahīm. God, the All-merciful; [அருள தயாபரன்] கடவுள்.

ரக்ஷகன் rakṣakaṉ, n. < rakṣaka. Saviour. See இரட்சகன்.

ரக்ஷாபந்தனம் rakṣā-pantaṉam, n. < rakṣā +. Averting evil by means of charm, amulet or incantation; ரக்ஷை முதலியவற்றால் பாதுகாப்புச்செய்கை.

ரக்ஷாபுருஷர் rakṣā-puruṣar, n. < id. + puruṣa. Protectors; ரக்ஷகர். (T. A. S. v, 43, 65.)

ரக்ஷாபோகம் rakṣā-pōkam, n. < id. +. A share of produce or fee given to a watchman for protecting the village from theft, etc.; கிராமக்காவலுக்காகக் காவற்காரனுக்குக் கொடுக்கும் சுதந்தரம். (T. A. S. iv, 1, 8)

ரக்ஷி-த்தல் rakṣi-, 11 v. tr. < raks. See இரட்சி-. பக்ஷத்தொடு ரக்ஷித்தருள் (திருப்பு. 1).

ரக்ஷை rakṣai, n. < rakṣā. See இரட்சை. ரக்ஷை தரு சிற்றடி (திருப்பு. விநாயக. 3).

ரா

ரா¹ rā. The compound of ர and ஆ.

ரா² rā, n. Night; இராத்திரி. (நாமதீப. 553.)

ராக்கடி rākkaṭi, n. < U. rākkaḍī. An ornament worn by women on the crown of the head; தலையணிவகை.

ராக்கிடி rākkiṭi, n. See ராக்கடி. *Loc.*

ராக்குடி rākkuṭi, n. See ராக்கடி. *Loc.*

ராக்கொடி rākkoṭi, n. See ராக்கடி. *Loc.*

ராக்கோடி rākkōṭi, n. See ராக்கடி. *Loc.*

ராகப்பிரஸ்தாரம் rāka-p-pirastāram, n. < rāga + prastāra. Elaboration of a *rākam*; ஒரிராகத்தின் சாயைபுலப்பட விஸ்தரிக்கை.

ராகம் rākam, n. < rāga. 1. Desire. See இராகம், 1. 2. Colour See இராகம், 3. மாக ராக நிறைவா னொளியோனை (கம்பரா. இராவணன்தானை. 19). 3. Redness. See இராகம், 4. 4. Music, musical measure See இராசம், 5. உதயராகத தோடு (பாரத. இந். 5). 5. (Mus.) Specific melody-types. See இராகம், 6. 6. (Śaiva.) The principle which excites desire in souls. See அராகதத்துவம்.

ராகமாலிகை rāka-mālikai, n. < rāga-mālikā. Series of *rākam* in which the successive parts of a song are sung; ஒரு பாடலிற் பல ராகங்களுந் தொடர்ந்துவரப் பாடும் ராகத்தொடர்ச்சி.

ராகவன் rākavaṉ, n. < Rāghava. See இராகவன்.

ராகி rāki, n. < rāgin. Rāgi. See இராகி². (W.)

ராகு rāku, n. < rāhu. Moon's ascending node. See இராகு[1]. வேக ராகுவென (கம்பரா. இராவணன்தானை. 19).

ராகுத்தராயன் rākutta-rāyaṉ, n. < ராவுத்தன் + ராயன். [K. rāhutarāya.] Trooper, cavalier. See இராவுத்தன், 1. இராகுத்தராயன் என்று (திருவாலவா. 28, 83, பிம்.)

ராங்கி rāṅki, n. < E. rank. Affectation; vanity; haughtiness; செருக்கு. Colloq.

ராசக்கணம் rāca-k-kāṇam, n. < rājan + காணம்[1]. Revenue, king's share of the produce; அரசனுக்குரிய வரி முதலியன. (S. I. I. ii, 352.)

ராசசூயம் rāca-cūyam, n. < rāja-sūya. A sacrifice. See இராசசூயம், 1.

ராசதானி rācatāṉi, n. < rāja-dhānī. 1. Capital city; தலைநகர். சிவராசதானியாய் (குமா. பிர 67). 2. Province, presidency; மாகாணம்.

ராசமண்டலம் rāca-maṇṭalam, n. < rāja- + maṇḍala. Assembly of kings; அரசர்கூட்டம். அன்றிருந்த ராசமண்டலம் (பாரத. வாரணா. 63).

ராசன் rācaṉ, n. < rājan. See ராஜா, 1.

ராசா rācā, n. < rājā. 1. See ராஜா, 1. (தக்கயாகப. 4, உரை.) 2. See ராஜா, 2.

ராசி[1] rāci, n. < rāji. Row. See இராசி[1].

ராசி[2] rāci, n. < rāśi. 1. Collection. See இராசி[2], 1. 2. Heap. See இராசி[2], 2. சட்டனதாக ராசி (கம்பரா. நாகபாசப். 94). 3. Kind, sort. See இராசி[2], 3. 4. Aggregate. See இராசி[2], 4. 5. Sign of the zodiac. See இராசி[2], 5. ஏக ராசியினின் னெய்த (கம்பரா. இராவணன்தானை. 19). 6. Luck. See இராசி[2], 6. Colloq. 7. Disposition. See இராசி[2], 7 Colloq. 8. Agreement, harmony. See இராசி[2], 8. Colloq. 9. (Arith.) Product of terms, used in the calculation of interest, etc.; வட்டி முதலியன கணக்கிடும் பொழுது கொள்ளும் குணித எண். 10. Coin; பணம். Loc.

ராசி[3] rāci, n. < U. rāzī. See இராசி[3]. (W.)

ராசிபோகம் rāci-pōkam, n. < ராசி[2] +. (Astron.) The passage of a planet through a sign of the zodiac; கிரகமொன்று ஓர் இராசியைக் கடந்து செல்லுகை.

ராசிமானம் rāci-māṉam, n. < id. + மானம்[1]. 1. (Astron.) Calculation of the position of a planet in the zodiac; கிரகநிலையைக் கணிக்குமுறை. 2. (Astron.) Time taken for a particular sign of the zodiac to pass the horizon; குறித்த இராசி முற்றும் உதயமாவதற்காகும் காலம்.

ராசியம் rāciyam, n. 1. See ரகசியம், 1. தேவ ராசிய மொன்றுணடாம (அரிச. பு. விவாக. 43). 2. See ரகசியம், 2.

ராட்சதன் rāṭcataṉ, n. < rākṣasa. Giant; demon; goblin. See இராக்கதன். (W.)

ராட்டிரம் rāṭṭiram, n. See ராஷ்டிரம் பர ராட்டிரத்து ராசாக்களுடைய (தக்கயாகப. 4, உரை).

ராட்டினம் rāṭṭiṉam, n. < U. rāhaṭā. [K. rāṭavāṇa.] Spinning wheel; pulley for drawing water; reel; ginning machine; whirligig. See இராட்டினம், 4.

ராட்டு rāṭṭu, n. See ராட்டினம். Colloq.

ராட்டை rāṭṭai, n. < Hind. rāhaṭā. See ராட்டினம். Loc.

ராணி rāṇi, n. < Pkt. rāṇī < rājñī. 1. Queen; இராணி. 2. Princess; அரசகுமாரி.

ராணு rāṇu, n. cf. ராணுவம். Infantry; காலாட்படை. வரிட்ட ராணு வரிசையாய நிற்க (விறலிவிடு. 1049).

ராணுவப்பேர் rāṇuva-p-pēr, n. < ராணுவம் +. Persons in command of armies; சேனைத்தலைவர். அசசமிலலா ராணுவபபோ (கூளப்ப. 53).

ராணுவம் rāṇuvam, n. [T. rāṇuva.] Army. See இராணுவம்.

ராத்தல் rāttal, n. A measure of weight. See இராத்தல்

ராத்தல்தராசு rāttal-tarācu, n. < ராத்தல் +. The spring balance, used chiefly in weighing hides, wool, palmyra-fibre, yarn, etc.; தோல் முதலியன நிறுக்கும் நிறைகோல்வகை. Loc.

ராத்திரி rāttiri, n. < rātri. Night; இராத்திரி. ராத்திரி மேனியம்மான் (அஷ்டப். திருவேங்கடத். 24).

ராதாமனோகரம் rātā-maṉōkaram, n. prob. radhā-manōhara. A flowering creeper; பூங்கொடிவகை. Loc.

ராதாரி rātāri, n. See ரஹதாரி. (C. G.)

ராதாரிச்சீட்டு rātāri-c-cīṭṭu, n. < ராதாரி +. 1. Note of permission; அனுமதிச்சீட்டு. 2. See ரஹதாரி.

ராப்தா rāptā, n. < Arab. rabita. 1. Bond, that which binds one thing with another; இணைப்பு. 2. Friendliness; சிநேகபாவம். அவனுக்கும் இவனுக்கும் ராப்தா இல்லை. 3. Habit, custom; வழக்கம். Madr. 4. Mamool, precedent; மாமூல். 5. Thoroughfare; ராஜபாட்டை. (W.)

ராப்பாடி rā-p-pāṭi, *n.* < ரா² + பாடு-. Washerman of the low castes, who begs his food at night, singing along the streets. See இராப்பாடி. *Colloq.*

ராப்புச்சர்க்கரை rāppu-c-carkkarai, *n.* < U. *rāb* +. Unrefined sugar; சுத்தம்பண்ணாத சர்க்கரை. *Loc.*

ராப்பொடி rā-p-poṭi, *n.* < அராபொடி. Filings; அராப்பொடி. (W.)

ராம்பாடி rāmpāṭi, *n.* < Mhr. *rāmbād*. A wandering caste; லம்பாடி.

ராமக்கோழி rāma-k-kōḻi, *n.* < ராமம் + கோழி. Water-hen, as having a mark resembling Vaisnava mark; நீர்க்கோழிவகை. *Loc.*

ராமகேளி rāmakēḷi, *n.* < *rāma-kēli*. (Mus.) A musical mode; இராகவகை.

ராமகோடு rāma-kōṭu, *n.* < ராமன் +. 1. Figure of bow and arrow drawn on the sea sand before a ceremonial bath in the sea; சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு கடலில் நீராடுமுன் கடல்மணலில் இடும் விற்குறி. *Loc.* 2. Lines drawn on the ground by Mutuvas in taking oath, calling upon God, if the oath is false, to slay the person swearing or his child within as many days as the lines drawn; முதுவருள்ளே செய்த சபதம் பொய்யானால் சபதஞ்செய்தவனையாவது அவன் குழந்தையையாவது இத்தனைநாளைக்குள் தெய்வங் கொல்லக்கடவதெனக் குறித்துக் கீறுங்கோடு. *Madu.*

ராமசீத்தா rāmacīttā, *n.* [T. *rāma-phalam*.] Bullock's heart. See இராமசீத்தா. (W.)

ராமசேகரலு rāmacēkaralu, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

ராமப்பிரியை rāma-p-piriyai, *n.* < *rāma-priyā*. (Mus.) A musical mode; இராகவகை.

ராமபாணம் rāma-pāṇam, *n.* < *rāma-bāṇa*. See இராமபாணம்.

ராமம் rāmam, *n.* Corr. of நாமம்³.

ராமராஜ்யம் rāma-rājyam, *n.* < *rāma-rājya*. Most beneficent government, as the rule of Rāma. See இராமராச்சியம்.

ராமவாக்கு rāma-vākku, *n.* < ராமன் +. Word of unfailing assurance or promise, as the word of Rāma; தப்பாதவாக்கு. *Loc.*

ராமவிழியன் rāma-viḻiyaṉ, *n.* Silvery sea-fish. See இராமமுழியன்.

ராமன் rāmaṉ, *n.* < *Rāma*. Rāma. See இராமன்².

ராமாயணம் rāmāyaṇam, *n.* < *Rāmāyana*. 1. The epic Rāmāyaṇa. See இராமாயணம். 2. The war between Rāma and Rāvaṇa; இராமராவண யுத்தம். தேவாசுர ராமாயண மாபாரதம் . . . ஒயுமபடி யுளதப பொருகளமே (கலிங. 459).

ராமானுசம் rāmāṉucam, *n.* < ராமானுசன். 1. A kind of standard for a light; தீபக்கால்வகை. *Loc.* 2. A copper cup; செம்பினாலியன்ற ஒருவகைத் தீர்த்தபாத்திரம். 3. The pedestal of the Y mark of the Teṉ-kalai Vaiṣṇavaites; தென்கலைத் திருமண்காப்பிலிடுகின்ற பாதம்.

ராமானுசன் rāmāṉucaṉ, *n.* < *Rāmānuja*. 1. Lakṣmaṇa, brother of Rāma; இராமனது சகோதரனான இலக்குமணன். 2. A great Vaiṣṇavācārya. See இராமானுசர்.

ராய்சாகிப் rāy-cāhib, *n.* < U. *rāi* + U. *sāheb*. A title of honour conferred by the Government on Indians other than Muhammadans; முகம்மதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை. *Mod.*

ராய்த்தா rāyttā, *n.* < U. *rāyata*. Salad, pumpkin, etc., pickled in buttermilk; பழம் முதலியவற்றை மோர்முதலியவற்றில் ஊறவைத்துத் தயாரித்த உணவுவகை. *Loc.*

ராய்த்து rāyttu, *n.* See ராய்த்தா. *Loc.*

ராயசக்காரன் rāyaca-k-kāraṉ, *n.* < ராயசம் + காரன்¹. Secretary, clerk; எழுத்தாளனாகிய குமாஸ்தா. மேனைமை ராயசக்காரனும் (அறப. சத. 86).

ராயசம் rāyacam, *n.* [T. *rāyasamu*, K. *rāyasa*.] 1. Order; கட்டளை. (I. M. P. Cg. 1095.) 2. Business of a writer. See இராயசம், 2. (C.G.) 3. See ராயசக்காரன். (C. G.) 4. cf. *rājasa*. Haughtiness; கருவம். *Loc.*

ராயசம்பிள்ளை rāyacam-piḷḷai, *n.* < ராயசம் +. See ராயசக்காரன். *Loc.*

ராயப்பர் rāyappar, *n.* [T. *rāyi*.] St. Peter; பேதுரு என்ற கிறிஸ்துவப் பெரியார்.

ராயபேரிசர்க்கரை rāyapēricarkkarai, *n.* See ராயவல்லிசர்க்கரை. *Tinn.*

ராயர் rāyar, *n.* [K. *rāyaru*, T. *rāyalu*.] 1. Title of Vijayanagar kings. See இராயர், 1. 2. Title of certain Brahmins. See இராயர், 2. 3. Title of certain Kallar and other castes; கள்ளர் முதலிய சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர்.

ராயரொப்பம் rāyar-oppam, *n.* < ராயர் +. An office in the Vijayanagar empire, in which the employee reads before the king the reports received; விஜயநகர வேந்தர்காலத்தில் வந்த அறிக்கைகளை இராயர்சமுகத்தில் வாசித்துக்காட்டும்

உத்தியோகம். எழுதினது சொல்வதே ராயரொப்பம் (திருவேங். சத. 23).

ராயவல்லிசர்க்கரை rāyavallicaikkarai, *n.* cf. ராயபேரிசர்க்கரை. Country or brown sugar; நாட்டுச்சர்க்கரை. *Tinn.*

ராயன் rāyaṉ, *n.* <*rājan.* 1. King. See இராயன், 1. இராவுத்த ராயன் (திருவாலவா. 28, 83). 2. Caesar. See இராயன், 2. *Chr.* 3. Title of certain castes like Mādhva Brahmins; மாத்துவப்பிராமணர் முதலானோர் பட்டப்பெயர்.

ராயஜீமரக்கால் rāyajī-marakkāl, *n.* <Mhr. *rājājī*+. Measure of capacity=$2\frac{1}{4}$ to $2\frac{3}{4}$ Madras measure; பட்டணம்படி $2\frac{1}{4}$ முதல் $2\frac{3}{4}$ வரை கொள்ளும் ஒரு முகத்தலளவை. (C. G.)

ராவ் rāv, *n.* <U. *rāo.* Title of Mahrattas, Mādhva Brahmins, etc.; மகாராட்டிரர், மாத்துவப்பிராமணர் முதலிய சிலசாதியாரின் பட்டப் பெயர்.

ராவ்சாகிப் rāv-cākip, *n.* <id.+U. *sāheb.* A title of honour conferred by the Government on Indians other than Muhammadans; முகம்மதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை. *Mod.*

ராவ்பகதூர் rāv-pakatūr, *n.* <id.+U. *bahādūr.* A title of honour conferred by the Government on Indians other than Muhammadans; முகம்மதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை. *Mod.*

ராவடம் rāvaṭam, *n.* <ராவு-. [T. *rāpaḍamu.*] Filing; அராவுதொழில். (W.)

ராவணன் rāvaṇaṉ, *n.* <*Ravaṇa.* Rāvaṇa. See இராவணன்². (திருப்பு. 70.)

ராவணன்விழி rāvaṇaṉ-viḻi, *n.* perh. ராவணன+. *Loc.* 1. A mollusc; நீரில் வாழும் ஜந்து வகை. 2. Shell of a mollusc; நீரில் வாழும் ஒரு வகை ஜந்துவின் ஓடு.

ராவு-தல் rāvu-, *5 v. tr.* <அராவு-. To file. See அராவு-, 1. (W.)

ராவுத்தன் rāvuttaṉ, *n.* <U. *raut.* 1. Horseman. See இராவுத்தன், 1. சூரக்கொன்ற ராவுத்தனே (கந்தரலங். 37). 2. A title. See இராவுத்தன், 2. *Loc.*

ராவுராப்பலகை rāvurā-p-palakai, *n.* 1. Eaves; வாத்தாட்டுப்பலகை. (C. G.) 2. Ceiling plank; மச்சுத்தளத்தின்கீழ்க் கைமரங்களின்மீது பரப்பப்படும் பலகை. *Loc.*

ராவை rāvai, *n.* Corr. of இரா. ராவைக்கு வந்தான்.

ராஜ்யபாரம் rājya-pāram, *n.* <*rājya*+. The heavy yoke of government. See இராச்சிய பாரம்.

ராஜ்யம் rājyam, *n.* <*rājya.* Kingdom, dominion; இராச்சியம்.

ராஜ்யலக்ஷ்மி rājya-lakṣmi, *n.* <id.+. Sovereignty personified as a goddess, one of *aṣṭa-lakṣmi*, q.v.; அஷ்டலக்ஷ்மியுள் ஒன்றான அரசுச்செல்வம்.

ராஜகண்டேச்சுரம் rāja-kaṇṭēccuram, *n.* <id.+*khaṇḍēśvara.* A medicine; மருந்துவகை. (பதார்த்த. 1220.)

ராஜகரம் rāja-karam, *n.* <id.+Pkt. *ghara.* 1. See ராஜகிருகம். 2. Palace or government office; அரசாங்க உத்தியோகம். (T. A. S. v, 207.) 3. Government; அரசாட்சி. *Loc.*

ராஜகரவுபாதி rājakara-v-upāti, *n.* <ராஜகரம்+உபாதி¹. Tax payable to the palace or government officers; அரசாங்க வுத்தியோகத்தினருக்குச் செலுத்தும் வரி. (T. A. S. v, 207.)

ராஜகிருகம் rāja-kirukam, *n.* <*rājan*+*gṛha.* King's palace; அரண்மனை.

ராஜகேசரிவடகம் rāja-kēcari-vaṭakam, *n.* <id.+*kēsari*+*vaṭaka.* A kind of medicine; மருந்துவகை. (பதார்த்த. 1220.)

ராஜசம்பாவனை rāja-campāvaṉai, *n.* <id.+*sambhāvanā.* Presents made on ceremonial occasions, as an act of courtesy to the king; விசேட காலங்களில் அரசன்பொருட்டுச் செய்யும் மரியாதை.

ராஜசன்னியாசம் rāja-caṉṉiyācam, *n.* <id.+. Renunciation under the vow of practising *rāja-yōkam;* ராஜயோகத்தை மேற்கொள்ளும் சன்னியாசம்.

ராஜசின்னம் rāja-ciṉṉam, *n.* <id.+*cihna.* Royal paraphernalia. See அரசர்சின்னம்.

ராஜத்துரோகம் rāja-t-turōkam, *n.* <id.+*drōha.* Treason; அரசனுக்குக் கேடு சூழ்கை.

ராஜத்துரோகி rāja-t-turōki, *n.* <id.+. Traitor; அரசனுக்குக் கேடுசூழ்பவன்.

ராஜதண்டனை rāja-taṇṭaṉai, *n.* <id.+. Punishment awarded by a court of law; நீதிமன்றத்தால் குற்றத்திற்கேற்றவாறு விதிக்கப்படும் தண்டனை.

ராஜதிருஷ்டி rāja-tiruṣṭi, *n.* <id.+. Evil eye, as of a king. See இராசதிருஷ்டி.

ராஜதூஷணை rāja-tūṣaṇai, *n.* <id.+. See ராஜநிந்தனை. (C. G.)

ராஜதோரணை rāja-tōraṇai, *n.* <id.+. Splendour, pomp, as befitting a king; பெருஞ் சிறப்பு.

ராஜநடை rāja-naṭai, *n.* <id.+. Stately gait, as of a king; கம்பீரமான நடை.

ராஜநிந்தனை rāja-nintaṉai, *n.* <id.+. Sedition; அரசாங்கத்தைப் பழிக்கை. (C. G.)

ராஜநோய் rāja-nōy, *n.* <id.+. Tuberculosis; க்ஷயரோகம். (பதார்த்த. 1219.)

ராஜபக்தி rāja-pakti, *n.* <id.+. Loyalty to the king; அரசனிடம் குடிகளுக்குள்ள பக்தி.

ராஜபத்திரம் rāja-pattiram, *n.* <id.+ *patra.* Royal edict or grant; அரசனளிக்கும் சாஸனம் முதலியன.

ராஜபாகம் rāja-pākam, *n.* <id.+*bhāga.* 1. Royal share; அரசனுக்குரிய பங்கு. 2. Share of produce due as revenue to the Government; துரைத்தனத்தாருக்குரியதான மாதூல் முதலியவற்றின் பகுதி. (R. T.)

ராஜபாட்டை rāja-pāṭṭai, *n.* <id.+. 1. Royal road, king's highway; பெருவழி. 2. Straight path; நேர்முறையான வழி.

ராஜபிளவை rāja-piḷavai, *n.*<id.+. Carbuncle. See இராசபிளவை. (C. G.)

ராஜபுத்திரன் rāja-puttiraṉ, *n.* <id.+. 1. Prince; அரசகுமாரன். 2. See ரசபுத்திரன்.

ராஜபுருஷன் rāja-puruṣaṉ, *n.* <id.+. 1. Government official; சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தன். 2. Person with a majestic personality; கம்பீரத்தோற்றமுள்ளவன். *Loc.*

ராஜபோகம் rāja-pōkam, *n.* <id.+. 1. Life of great ease and enjoyment, as of a king; இன்பவாழ்க்கை. 2. See ராஜபாகம்.

ராஜமான்ய rāja-māṉya, *adj.* <id.+ *mānya.* Most excellent, as worthy of the king's regard; அரசனால் மதிக்கத்தக்க.

ராஜமான்னியன் rāja-māṉṉiyaṉ, *n.*<id. +. An epithet of honour, applied to eminent persons; பெரியோர்க்கு மரியாதையாக வழங்கும் அடைமொழி.

ராஜமுடி rāja-muṭi, *n.* <id.+. 1. Royal diadem; கிரீடம். 2. A kind of coronet for idols; உத்ஸவமூர்த்தியின் அலங்காரக்கொண்டை. *Loc.*

ராஜமுழி rāja-muḻi, *n.* <id.+. See ராஜவிழி. *குருடனை ராஜமுழி முழியென்றாலாகுமா?*

ராஜயக்ஷ்மா rāja-yakṣmā, *n.*<id.+*yakṣmā.* See ராஜநோய்.

ராஜயோகம் rāja-yōkam, *n.* <id.+. 1. A yoga. See இராசயோகம், 3. 2. See இராசயோகம், 1, 2.

ராஜராஜேச்சுரம் rāja-rājēccuram, *n.* <id.+. 1. The great Śiva temple of Tanjore. See இராசராசேச்சரம். 2. A kind of medicine; மருந்துவகை. (பதார்த்த. 1220)

ராஜராஜேசுவரி rāja-rājēcuvari, *n.* <*Rāja-rājēśvarī.* Durgā; துர்க்கை.

ராஜரிகம் rājarikam, *n.* <*rājan.* [T. *rājarikamu.*] Rule, government; ஆட்சி.

ராஜரிஷி rāja-riṣi, *n.* <*rāja-ṛṣi.* Royal sage; துறவுநிலையிலுள்ள அரசன்.

ராஜரீகம் rājarīkam, *n.* See ராஜரிகம்.

ராஜவந்தம் rāja-vantam, *n.* perh. *rājan* +*bandha.* A jewel; அணிவகை. (S. I. I. v, 268.)

ராஜவிசுவாசப்பிரமாணம் rājavicuvāca-p-piramāṇam, *n.* <ராஜவிசுவாசம் +. Oath of allegiance; அரசாணையை ஏற்றுச் செய்யும் பிரமாணம். *ராஜவிசுவாசப்பிரமாணஞ் செய்யவேணடும்.*

ராஜவிசுவாசம் rāja-vicuvācam, *n.* <*rājan*+. See ராஜபக்தி.

ராஜவிரணம் rāja-viraṇam, *n.* <id.+. Carbuncle. See இராசபிளவை.

ராஜவிழி rāja-viḻi, *n.* <id.+. Royal or majestic look; கம்பீரமான நோக்கு.

ராஜஸ்ரீ rāja-śrī, *n.* <id.+*śrī.* Royal state; kingly fortune; அரசச்செல்வம்.

ராஜஸ்திரீ rāja-stirī, *n.* <id.+. Queen; அரசி.

ராஜஸம் rājasam, *n.* <*rājasa.* See இராசோகுணம்.

ராஜஸம்மானம் rāja-sammāṉam, *n.* <*rājan*+. Present made by a king, அரசன் அளிக்கும் பரிசு.

ராஜஸூயம் rāja-sūyam, *n.* <*rāja-sūya.* A sacrifice. See இராசசூயம், 1.

ராஜஸேவை rāja-sēvai, *n.*<*rājan*+*sēvā.* Service under a king; state service; அரசாங்க வேலை.

ராஜஹம்ஸம் rāja-hamsam, *n.* <id.+. Flamingo, *Phoenicopterus roseus;* அன்னப்பறவை வகை.

ராஜக்ஷயம் rāja-kṣayam, *n.* <id.+. Pulmonary consumption; க்ஷயரோகவகை. (C. G.)

ராஜா rājā, *n.* <*rāja* nom. sing. of *rājan*. 1. King, ruler; அரசன். 2. That which is most excellent of its kind; மிகச்சிறந்த-வன்-து. 3. A title of honour conferred by the Government; சர்க்கார் அளிக்கும் பட்டப்பெயர். *Mod.*

ராஜாக்குடுமிபண்ணு-தல் rājā-k-kuṭumi-paṇṇu-, *v.* <ராஜா+குடுமி[1]+. *intr.* To make sport of one by stealthily untying his hair-tuft; மறைவாகப்போய் ஒருத்தன் குடுமியை யவிழ்த்து விளையாட்டுச் செய்தல். *Loc.*—*tr.* To be beneficial to neither party; இருதிறத்தாரில் ஒருவர்க்கும் நன்மையாகாதபடி செய்தல். *Loc.*

ராஜாகரம் rājākaram, *n.* prob. *rājya*+*ākara*. Government officials or authorities; சர்க்கார் அதிகாரிகள். (I. M. P. Sm. 42.)

ராஜாங்கம் rājāṅkam, *n.* <*rājāṅga*. See இராசாங்கம்.

ராஜாத்தி rājātti, *n.* Fem. of ராஜா. See ராணி.

ராஜாமந்திரி rājā-mantiri, *n.* <ராஜா+. A sport among children, in which the players act the parts of a king, his ministers, etc.; ஒருவனை அரசனாகவும் மற்றவர்களை மந்திரி முதலானவர்களாகவும் கொண்டு சிறுவர் விளையாடும் விளையாட்டுவகை. (G. Tn. D. I, 105.)

ராஜார்ஹம் rājārham, *n.* <*rājārha*. That which is fit for a king; அரசர்க்கேற்றது.

ராஜாவர்த்தம் rājā-varttam, *n.* <*rājā-vartta*. A kind of gem; ஒருவகை இரத்தினம். (S. I. I. ii, 69.)

ராஜாவாழை rājā-vāḻai, *n.* <ராஜா+. A superior kind of plantain; உயர்ந்தவாழைவகை.

ராஜாளி rājāḷi, *n.* See இராசாளி.

ராஜி[1] rāji, *n.* See ராசி[1].

ராஜி[2] rāji, *n.* See ராசி[3]. (W.)

ராஜிநாமா rāji-nāmā, *n.* <ராஜி[2]+U. *nāma*. 1. Document in writing whereby the parties to a suit agree to adjust their differences. See இராசிநாமா, 1. 2. Letter of resignation of office. See இராசிநாமா, 2. 3. Deed of relinquishment executed by the cultivator when he gives up his *paṭṭā* lands; பட்டாவிலக்குப் பத்திரம்.

ராஜீகம் rājīkam, *n.* prob. ராஜரீகம். (Legal.) Act of state over which the citizens have no control; குடிகளால் தடுக்கமுடியாததாய் ராசாங்கத்தால் நேரும் கேடு. (C. G.)

ராஜீயவாதி rājīya-vāti, *n.* <*rājya*+*vādin*. 1. Politician; அரசியல்வாதி. 2. Supporter of the Government; அரசாங்கத்தைத் தாங்கிப்பேசுவோன்.

ராஜு rāju, *n.* <T. *rāzu* <*rājan*. A Telugu caste. See இராசா, 2.

ராஜோபசாரம் rājōpacāram, *n.* <*rājōpacāra*. 1. Honours pertaining to a king; அரசர்க்குரிய உபசரிப்பு. 2. Great civility, as befitting a king; பெரும் மரியாதை.

ராஷ்டிரகூடம் rāṣṭira-kūṭam, *n.* <*Rāṣṭra-kūṭa*. Country of the *iraṭṭar*; இரட்டர்களுடைய நாடு.

ராஷ்டிரம் rāṣṭiram, *n.* <*rāṣṭra*. Kingdom; இராச்சியம்.

ராஸகிரீடை rāsa-k-kirīṭai, *n.* <*rāsa*+. A sportive dance of Kṛṣṇa with the gōpikās; கண்ணபிரான் கோபிகைகளுடன் ஆடிய கூத்துவகை.

ராஸிக்கியம் rāsikkiyam, *n.* <*rāsikya*. Taste, appreciation; நூல் முதலியவற்றின் சுவையுணருந்தன்மை.

ராக்ஷஸகணம் rākṣasa-kaṇam, *n.* <*rākṣasa*+. The nine *nakṣatras* belonging to the giant class. See இராட்சதகணம்.

ராக்ஷஸசிகிச்சை rākṣasa-cikiccai, *n.* <id.+. Treatment of diseases by surgery and by caustics, one of three *cikiccai*, q.v.; சிகிச்சை மூன்றனுள் அறுத்தல் சுடுதல் முதலியவற்றால் வியாதி கட்டுச் செய்யும் பரிகாரம். (*பதார்த்த.* 1202.)

ராக்ஷஸம் rākṣasam, *n.* <*rākṣasa*. 1. A form of marriage. See இராக்கதம், 1. 2. Boisterousness; ஆரவாரம். *Loc.*

ராக்ஷஸன் rākṣasaṉ, *n.* <*rākṣasa*. Giant; இராக்கதன். (*தாயு. பராபர.* 266.)

ரி

ரி[1] ri. The compound of *r* and இ.

ரி[2] ri, *n.* <*ṛṣabha*. (Mus.) The symbol of *riṣabham*, the second note of the gamut; ரிஷபச்சுரத்தின் எழுத்து. (*திவா.*)

ரிக் rik, *n.* <*ṛk*. See ருக்.

ரிக்ததசை rikta-tacai, *n.* <*rikta*+*daśā*. State of destitution; வறுமைநிலை. *Loc.*

ரிக்தை riktai, *n.* <*riktā*. See ரித்ததிதி. (பஞ்.)

ரிக்ஷா rıkṣā, *n.* <*rıckshaw* <Japanese *jinrikisa*. Rickshaw; ஆள் இழுத்துச்செல்லும் சவாரிவண்டிவகை. *Mod.*

ரிக்ஷாவாலா rıksā-vālā, *n.* <ரிக்ஷா+. Rikshaw-puller; ரிக்ஷாவண்டி யிழுப்பவன். *Mod.*

ரிகாமி rıkāmı, *n.* <U. *rikāmī* <*rikta-karman*. Unemployed person; வேலையற்றவன். *கச்சேரியில் வேலை காலியாயிருக்கிறது: ஆனால் ரிகாமி ஒருவனுமில்லை.* *Loc.*

ரிடபம் riṭapam, *n.* See ரிஷபம். (*சிலப.* 3, 26, *உரை.*)

ரித்ததிதி ritta-titi, *n.* <*rikta-tithi*. A common term for the fourth, ninth and fourteenth *titi* of the lunar fortnight; சதுர்த்தி, நவமி, சதுர்த்தசி என்ற திதிகளைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல். (பஞ்.)

ரித்தன் rittaṉ, *n.* <*rikta*. Destitute or poor man; ஏழை. *Loc.*

ரிபு ripu, *n.* <*ripu*. Enemy; பகைவன்.

ரியாயத் riyāyat, *n.* Abatement of assessment; வரியின் தள்ளுபடி. (R. T.)

ரிவாசு rivācu, *n.* See ரிவாஜா. (C. G.)

ரிவாஜ் rivāj, *n.* See ரிவாஜா. (W.)

ரிவாஜா rivājā, *n.* <Arab. *riwāj*. Custom, practice, usage; வழக்கம். *Loc.*

ரிவாஸ் rivās, *n.* See ரிவாஜா. *Loc.*

ரிஶ்யமூகம் riśya-mūkam, *n.* <*Ṛśyamūka*. A hill in the Deccan which was the temporary abode of Sugrīva; தக்காணத்தில் சுக்கிரீவன் சில காலம் வசித்ததாகச் சொல்லப்படும் ஒரு மலை.

ரிஷபச்சுழி risapa-c-cuḻi, *n.* <ரிஷபம்+. A kind of hair-curl in cattle; மாட்டுச்சுழிவகை. (*பெ. மாட்.*)

ரிஷபம் risapam, *n.* <*ṛṣabha*. 1. Bull; எருது. 2. See இடபம், 2. 3. Nandi. See இடபம், 3. 4. Taurus. See இடபம், 4. 5. See இடபம், 5. 6. (Mus.) Second note of the gamut, of three divisions, viz., *tayāvati*, *rañcaṉi*, *rattikai*; தயாவதி, ரஞ்சனி, ரத்திகை என்ற மூவகைப் பட்ட இரண்டாம் சுருதி. (*பரத. இராக.* 41.)

ரிஷபவீதி risapa-vīti, *n.* <id.+. Portion of the zodiac comprising Pisces, Aries, Virgo and Libra; மீனம், மேஷம், கன்னி, துலாம் என்ற ராசிகளைக்கொண்ட வானவீதி. (C. G.)

ரிஷபஸ்வாமி riṣapa-svāmi, *n.* <id.+. A *tīrttaṅkarar*. See விருஷபர்.

ரிஷி riṣi, *n.* <*ṛṣi*. Sage; saint; முனிவன். *ரிஷிகாபயம் ராத்தஙகாது.*

ரிஷிகர்ப்பம் riṣi-karppam, *n.* <id.+. Matter of great urgency, as the delivery of a child immediately after conception caused by a *risi;* மிகவும் அவசரமானது.

ரிஷிபஞ்சமி risi-pañcami, *n.* <id.+. 1. The fifth *titi* of the waxing moon of the lunar month *pāttirapatam*, as sacred to the seven rsis; சப்தரிஷிகளுக்குரிய பாத்திரபதமாதத்துச் சுக்லபக்ஷபஞ்சமி. 2. See ரிஷிபஞ்சமிவிரதம். (பஞ்.)

ரிஷிபஞ்சமிவிரதம் risipañcami-viratam, *n.* <ரிஷிபஞ்சமி+. A fast observed on the *risipañcami* day by women past the age of menopause; பூப்புநீங்கிய முதுமகளிரால் ரிஷிபஞ்சமி யன்று செய்யப்படும் விரதவகை. *Colloq.*

ரிஷிமூலம் risi-mūlam, *n.* <ரிஷி+. 1. The ancestry or parentage of sages; முனிவரின் பிறப்பு. *ரிஷிமூலம் நதிமூலம் விசாரிக்கலாகாது.* 2. See நுஷிமூலம், 2.

ரிஷீகேசன் riṣīkēcaṉ, *n.* <*hṛṣīkēśa*. See இருடீகேசன்.

ரீ rī. The compound ர் and ஈ.

ரீகர் rīkar, *n.* <U. *rēgar*. Black cotton soil; கரிசற்றரை. (W.)

ரீங்காரம் rīṅkāram, *n.* <ரீ (Onom.)+ *காரம்*[2]. Humming, as of bees; வண்டு முதலிய வற்றின் ஒலி. *Colloq.*

ரீதி rīti, *n.* <*rīti*. 1. State, condition; நிலைமை. *காலரீதி.* 2. Mode, method; model, system; முறை. *புத்தக அடுக்கு ஒரு ரீதியாயில்லை. அவன் நடத்தை ஒரு ரீதியாயில்லை.*

ரீதிகௌளை rītikauḷai, *n.* <*rīti-gauḍa*. (Mus.) A melody-type; ஓரிராகம்.

ரீப்தாங்கல் rīp-tāṅkal, *n.* <E. *reef*+ *தாங்கு-*. Reef-band; கப்பற்பாயின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று. *Naut.*

ரீப்பர் rīppar, *n.* <E. *reeper* <Mhr. *rīp*. Reeper, long strip or lath of palmyra or other timber; வரிச்சல் பட்டை. *Colloq.*

ரீப்பா rīppā, *n.* See ரீப்பர். *Colloq.*

ரீப்பாச்சட்டம் rīppā-c-caṭṭam, *n.* <ரீப்பா +. See ரீப்பர். *Colloq.*

ரு

ரு ru. The compound of ர and உ.

ருக் ruk, *n.* <*ṛk*. 1. Ṛg-vēda; இருக்குவேதம். 2. Vedic hymn; வேதமந்திரம்.

ருக்கா rukkā, *n.* <U. *ruqqā*. Note, chit, memorandum; சீட்டு. (C. G.)

ருக்தாகம் ruktākam, *n.* <*rug-dāha*. A kind of convulsion attended with thirst, one of 13 kinds of *caṉṉi*, q.v.; சன்னி பதின்மூன்றனுள் தாகத்தோடு காணும் சன்னி. (W.)

ருசி[1] ruci, *n.* <*ruci*. See உருசி.

ருசி[2]-த்தல் ruci-, 11 *v. tr. & intr.* <ருசி. To relish, taste. See உருசி-.

ருசு rucu, *n.* <U. *rujū*. (C. G.) 1. Proof; அத்தாட்சி. 2. Signature; கையெழுத்து.

ருசுச்செய்-தல் rucu-c-cey-, *v. tr.* <ருசு+. To prove or establish by evidence; to bring home, as a charge or accusation; மெய்ப்பித்தல். (C. G.)

ருசுப்படுத்து-தல் rucu-p-paṭu-, *v. tr.* <id.+. See ருசுச்செய்-.

ருசுப்பண்ணு-தல் rucu-p-paṇṇu-, *v. tr.* <id.+. See ருசுச்செய்-.

ருசுப்பொறுப்பு rucu-p-poṟuppu, *n.* <id. +. Burden of proof; உண்மையெனக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு. (*ஈச்சுரநிச்சயம்*, 38.)

ருசுப்போடு-தல் rucu-p-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. To affix one's signature; கையெழுத்துப் போடுதல். (C. G.)

ருசும் rucum, *n.* <U. *rūsūm*. Fees, money payments received by public officers, as perquisites attached to their office; சில உத்தியோகஸ்தர் மாமூலாகப் பெறும் உரிமைப்பணம். (R. T.)

ருசுவு rucuvu, *n.* See ருசு. (C. G.)

ருசூம் rucūm, *n.* See ருசும். (C. G.)

ருத்திரகோடி ruttira-kōṭi, *n.* <*rudra*+. Burning-ground. See உருத்திரபூமி.

ருத்திரசடை ruttira-caṭai, *n.* <*rudra-jaṭā*. Sweet basil. See திருநீற்றுப்பச்சை. (*மூ. அ.*)

ருத்திரபூமி ruttira-pūmi, *n.* <*rudra*+. Burning-ground. See உருத்திரபூமி.

ருத்திரம் ruttiram, *n.* <*rudra*. A Vēdic mantra. See உருத்திரசூத்தம்.

ருத்திரவாதம் ruttira-vātam, *n.* <id.+. Angina pectoris. See உருத்திரரோகம். (*பைஷஜ.*)

ருத்திரவாயு ruttira-vāyu, *n.* <id.+. Angina pectoris. See உருத்திரரோகம். (*இராச வைத்.* 105, *உரை.*)

ருத்திரவீணை ruttira-vīṇai, *n.* <id.+. See உருத்திரவீணை.

ருத்திரன் ruttiraṉ, *n.* <*Rudra*. See உருத்திரன்.

ருத்திரஜம் ruttirajam, *n.* <*rudra-ja*. Angina pectoris. See உருத்திரரோகம். (*பைஷஜ.*)

ருத்திராபிஷேகம் ruttirāpiṣēkam, *n.* <*rudra*+*abhiṣēka*. A ceremonial bath in water sanctified with the recital of *uruttira-cūttam;* உருத்திரசூத்தத்தைச் செபித்துச் சுத்தமான நீரால் அபிஷேகஞ்செய்கை.

ருத்திரிகை ruttirikai, *n.* prob. *rudrikā*. A kind of lute; வீணைவகை. (*பாத. ஒழிபி.* 15.)

ருத்து ruttu, *n.* cf. உரித்து. Love; அன்பு.

ருத்ராக்ஷம் rutrāksam, *n.* <*rudrākṣa*. Rudrak bead; உருத்திராட்சமணி.

ருதிரோற்காரி rutirōṟkāri, *n.* <*rudhi-rōdgārin*. The 57th year of the Jupiter cycle; அறுபது ஆண்டுகளுள் ஐம்பத்தேழாவது. (*பஞ்.*)

ருது rutu, *n.* <*ṛtu*. 1. Seasons, of which there are six in a year, viz., *vacantarutu, kirīṣmarutu, varṣarutu, caratrutu, ēmantarutu, cicirarutu;* வசந்தருது, கிரீஷ்மருது, வர்ஷருது, சரத்ருது, ஏமந்தருது, சிசிரருது என்ற ஆறுபருவங்கள். 2. See இருது, 2, 3.

ருதுசாந்தி rutu-cānti, *n.* <id.+. A propitiatory rite. See இருதுசாந்தி.

ருதுவர்த்தனி rutu-varttaṉi, *n.* <id.+ prob. *vartanī*. Emmenagogue; மாதவிடாயை ஒழுங்காக வெளிப்படுத்தும் மருந்து. (*இங். வை.*)

ருப்பு-தல் ruppu-, 5 *v. tr.* [T. K. *rubbu*.] To grind; தோசைமா முதலியன அரைத்தல். *Madr.*

ருப்புக்கல் ruppu-k-kal, *n.* <ருப்பு-+. Stone mortar; ஆட்டுக்கல். *Madr.*

ருப்புக்குழவி ruppu-k-kuḻavi, *n.* <id.+. Stone roller for grinding; மாவரைக்குங் குழவி.

ருப்புரல் ruppural, *n.* <id.+உரல். See ருப்புக்கல்.

ருப்புலக்கை ruppulakkai, *n.* <id.+உலக்கை. Pestle for grinding flour; மாவிடிக்கும் உலக்கை. *Madr.*

ரும்மான் rummāṉ, *n.* <Persn. *rummān*. Pomegranate; மாதுளை. *Loc.*

ருமாலை rumālai, *n.* <Persn. *rūmāl.* See உருமால். (W.)

ருமானி rumāṉi, *n.* <U. *rummānı.* A round reddish mango fruit, as resembling in colour the pips of pomegranate; மாதுளம் வித்தைப்போன்ற சிவந்த நிறமுள்ள மாம்பழவகை. *Loc.*

ருஜூ ruju, *n.* <U. *rujū.* See ருசு. (W.)

ருஜூம் rujum, *n.* See ருசும். (W.)

ருஷ்டி rusṭi, *n.* <*ruṣṭi.* Rage, violence; அடங்காக்கோபம். (W.)

ருஷி ruṣi, *n.* <*ṛṣi.* Sage; saint; முனிவன்.

ருஷிமூலம் ruṣimūlam, *n.* <*ṛṣi-mūla.* 1. See ரிஷிமூலம், 1. 2. Sweet flag; வசம்பு. (மூ. அ.)

ரூ

ரூ rū. The compound of ர+ஊ.

ரூசூம் rūcūm, *n.* See ருசும்.

ரூசூவெட்டா rūcūveṭṭā, *n.* An ancient tax on jagir land in certain villages in the Tanjore District; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சில கிராமங்களிலுள்ள ஜாகீர்நிலங்களுக்கு முற்காலத்தில் விதிக்கப்பட்ட தீர்வை. (R. T.)

ரூட்டி rūṭṭi, *n.* <*ruṣṭi.* Annoyance, trouble; தொந்தரை. ரூட்டி செய்த தேதென்று (விறலிவிடு. 855).

ரூட்டியடி-த்தல் rūṭṭi-y-aṭi-, *v. intr.* <ரூட்டி+. To cause annoyance; தொந்தரை செய்தல்.

ரூடி rūṭi, *n.* <*rūḍhi.* (Gram.) Term used in its conventional sense; இடுகுறிப்பெயர். (நன். 62, சங்கர.)

ரூப்காரி rūp-kāri, *n.* <Persn. *rupkārī.* Judicial proceeding; வழக்குநடவடிக்கை.

ரூப்புரூப்பு rūppurūppu, *adv.* See ருப்ருப். *Loc.*

ரூப்ரூ rūprū, *adv.* See ருப்ருப். (C. G.)

ரூப்ரூப் rūprūp, *adv.* <Persn. *rūbrū.* In person, in one's presence, personally, face to face; முன்னிலையில். (C. G.)

ரூபகதாளம் rūpaka-tāḷam, *n.* <*rūpaka* +. (Mus.) A variety of time-measure, one of *catta-tāḷam*, q.v.; சத்ததாளத்தொன்று.

ரூபகம் rūpakam, *n.* <*rūpaka.* 1. (Rhet.) Metaphor; உருவகம். 2. (Mus.) See ரூபகதாளம். (பாரத. தாள. 20.) 3. Drama, of which there are ten species, viz., *nāṭakam, pirakaraṇam, pāṇam, pirakacaṉam, ṭimam, viyāyōkam, camavākāram, vīti, aṅkam, īkāmirukam;* நாடகம், பிரகரணம், பாணம், பிரகசனம், டிமம், வியாயோகம், சமவாகாரம், வீதி, அங்கம், ஈகாமிருகம் என்ற பத்துவகைப்பட்ட நாடகம். 4. Proof; அத்தாட்சி.

ரூபகாரம் rūpakāram, *n.* prob. id. See ரூபகம், 4. *Loc.*

ரூபம் rūpam, *n.* <*rūpa.* 1. Form, appearance, figure, likeness; உருவம். 2. Sense of sight; ஒளியாகிய புலன். 3. Beauty; அழகு.

ரூபலாவண்ணியம் rūpa-lāvaṇṇiyam, *n.* <id.+*lāvaṇya.* Beauty of form; loveliness; வடிவழகு.

ரூபவதி rūpavati, *n.* <*rūpa-vatī.* Beautiful, handsome woman; வடிவழகுள்ளவள்.

ரூபவான் rūpavāṉ, *n.* <*rūpavān.* Beautiful, well-shaped man; வடிவழகுள்ளவன்.

ரூபஸ்தவம் rūpa-stavam, *n.* <*rūpa*+*stava.* (Jaina.) Praise of God, describing His form, one of three *stavam*, q.v.; ஸ்தவம் மூன்றனுள் தெய்வத்தின் உருவத்தை வருணிக்கும் துதி. (மேருமந். 64, உரைக்குறிப்பு.)

ரூபா rūpā, *n.* <*rūpya.* See ரூபாய். (C. G.)

ரூபாய் rūpāy, *n.* <id. A current silver coin of 180 gr., composed of 165 parts pure silver and 15 parts alloy = 1 tola in weight; ஒரு தோலா எடையுள்ள வெள்ளி நாணயவகை. (W.)

ரூபாரூபம் rūpārūpam, *n.* <*rūpa*+*arūpa.* (Śaiva.) An aspect of Śiva. See சகளநிட்களம். ரூபாரூபமானதோ (சி. சி. 1, 38).

ரூபாவரி rūpā-vari, *n.* prob. ரூபா+. A special tax on garden lands; தோட்டக்கால்களுக்கு விதிக்கும் வரிவகை. (Tr. Rev. M.)

ரூபி[1]-த்தல் rūpi-, 11 *v. tr.* <*rūpa.* To prove, demonstrate; மெய்ப்பித்தல். (W.)

ரூபி[2] rūpi, *n.* <*rūpin.* 1. That which has shape; visible object, as having form; உருவமுடையது. 2. Handsome, well-shaped person; அழகுடைய-வன்-வள்.

ரூபுரூபு rūpurūpu, *adv.* See ருப்ருப். (W.)

ரூமாலம் rūmālam, *n.* cf. *rumāla.* Round-berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்[2], 1. (தைலவ.)

ரூமிமஸ்தகி rūmi-mastaki, *n.* <U. *rūmi* +. Mastic-tree, evergreen shrub, *Pistacia lentiscus;* மரவகை. (M. M.)

ரூல்கட்டை rūl-kaṭṭai, *n.* <E. *rule*+. See ரூலர். *Mod.*

ரூல்கம்பு rūl-kampu, *n.* <id.+கம்பு¹. See ரூலர். *Mod.*

ரூல்கழி rūl-kaḻi, *n.* <id.+கழி⁴. See ரூலர். *Mod.*

ரூல்தடி rūl-taṭi, *n.* <id.+தடி². See ரூலர். *Mod.*

ரூலர் rūlar, *n.* <E. Ruler; கோடு இடுதற் குதவுங் கோல். *Mod.*

ரூஹ் rūh, *n.* <Arab. *rūh.* Soul; ஆன்மா.

ரெ

ரெ re. The compound of ர and எ.

ரெங்கு reṅku, *n.* See ரங்கு, 1.

ரெட்டநாடி reṭṭa-nāṭi, *n.* <ரெட்டை+நாடி². See இரட்டைநாடி. *அவன் ரெட்டநாடி.*

ரெட்டி¹ reṭṭi, *n.* [T. K. *reḍḍi.*] An immigrant caste of Telugu cultivators; தெலுங்கு நாட்டினின்று குடியேறிய உழுதுண்ணுஞ் சாதி. (E. T. iii, 222.)

ரெட்டி²-த்தல் 11 *v. tr. & intr.* See இரட்டி-.

ரெட்டிங்குப்பலகை reṭṭiṅkuppalakai, *n.* Corr. of நெட்டுக்கண்பலகை. *Loc.*

ரெட்டிச்சுக்கன் reṭṭiccukkaṉ, *n.* The planet Mercury; புதன். (W.)

ரெட்டு reṭṭu, *n.* [T. K. *reṭṭu.*] Coarse cotton fabric; sack-cloth. See இரட்டு, 2. (W.)

ரெட்டை reṭṭai, *n.* See இரட்டை.

ரெண்டு reṇṭu, *n.* See இரண்டு. (W.)

ரெப்பு-தல் reppu-, 5 *v. tr.* Corr. of நிரப்பு-. *Colloq.*

ரெப்பை reppai, *n.* [T. *reppa*, K. *reppe.*] Eyelid. See ரப்பை. *Colloq.*

ரெம்ப rempa, *adj.* Corr. of நிரம்ப. (W.)

ரெம்மி-த்தல் remmi-, 11 *v. tr.* prob. E. *ram.* To join, as boards or planks; பொருத்துதல். *Loc.*

ரெமி-த்தல் remi-, 11 *v. tr. & intr.* See ரமி-.

ரே

ரே rē. The compound of ர and ஏ.

ரேக்கு rēkku, *n.* <U. *rēk.* 1. Petal of flowers; பூவிதழ். 2. Foil of metal; தங்கம் முதலிய வற்றின் மெல்லிய தகடு. *தங்கரேக்காற சமைத்திட்ட பாரக் கொங்கைக்குறியும்* (தனிப்பா. 1, 378, 21).

ரேக்ளா rēkḷā, *n.* <U. *rēkla.* See ரேக்ளாவண்டி.

ரேக்ளாவண்டி rēkḷā-vaṇṭi, *n.* <ரேக்ளா+. A kind of single bullock-cart with only one seat; ஒருவன் மாத்திரம் உட்கார இடமுள்ள ஒற்றை மாட்டுவண்டிவகை.

ரேகடி rēkaṭi, *n.* <T. *rēgaḍi* <U. *rēgar.* Black cotton soil; கரிசல்நிலம். *Loc.*

ரேகம் rēkam, *n.* See தேகம், 1. (W.)

ரேகா rēkā, *n.*<*rēkhā.* See ரேகை. (C. G.)

ரேகாசாஸ்திரம் rēkā-cāstiram, *n.* <id. +. Palmistry; கைரேகையாற் பலனறியும் நூல்.

ரேகாம்சம் rēkāmcam, *n.* <id.+*amśa.* Longitude; குறிப்பிட்டரேகைக்குந் துவக்கமாகக் கொண்ட ரேகைக்கும் இடைப்பட்ட கோணத்தின் பரிமாணம்.

ரேகாமூலம் rēkā-mūlam, *n.* <id.+. Documentary evidence; பத்திரமூலமான ஆதாரம். *Loc.*

ரேகை rēkai, *n.* <*rekhā.* 1. See இரேகை. 2. Meridian; கோளங்களில் துருவத்தின் வழியே செல்வதாகக் கருதப்படுங் கோடு. (C. G.)

ரேகைசாஸ்திரம் rēkai-cāstiram, *n.* <ரேகை+. See ரேகாசாஸ்திரம்.

ரேங்கு-தல் rēṅku-, 5 *v. intr.* [T. K. *rēgu.*] To rage; to be angry; சினமூளுதல். *Loc.*

ரேசகம் rēcakam, *n.* <*rēcaka.* 1. See இரேசகம். 2. Croton. See நேர்வாளம். 3. Saltpetre; வெடியுப்பு.

ரேதஸ் rētas, *n.* <*rētas.* See இரேதசு.

ரேந்தா rēntā, *n.* A needle used in embroidery work; சித்திரப்பின்னற்குரிய ஊசிவகை.

ரேந்தாத்தையல் rēntā-t-taiyal, *n.* <ரேந்தா+. Lace-work; பூவேலைத்தையல்.

ரேந்தை rēntai, *n.* <id. See ரேந்தாத் தையல்.

ரேவணாத்தியர் rēvanāttiyar, *n.* A Vīra-Śaiva author. See இரேவணாராத்தியர். (W.)

ரேவணாத்தியர்சூத்திரம் rēvanāttiyar-cūttiram, *n.* <ரேவணாத்தியர்+. A lexicon. See அகராதிநிகண்டு. (W.)

ரேவதி rēvati, *n.* <*rēvatī*. The 27th *nakṣatra;* இருபத்தேழாம் நக்ஷத்திரம். (நாமதீப. 111.)

ரேவல்சின்னி rēvalcinni, *n.* <Mhr. *rēval-cinī*<U. *rēvand-cīnī*. 1. See இரேவற்சின்னி, 1. (M. M. 363.) 2. See இரேவற்சின்னி, 2.

ரேவு rēvu, *n.* [T. K. *rēvu*.] 1. Landing place; ford; port; harbour; இறங்குதுறை. (C. G.) 2. Custom-house; ஆயத்துறை. *Mod.*

ரேவுத்துறை rēvu-t-turai, *n.* <ரேவு+. See ரேவு.

ரேழி rēḻi, *n.* See இரேழி.

ரை

ரை rai. The compound of ர் and ஐ.

ரொ

ரொ ro. The compound of ர் and ஒ.

ரொக்கக்காரன் rokka-k-kāraṉ, *n.* <ரொக்கம்+. 1. Capitalist; முதலாளி. 2. Rich man, as having cash; பணக்காரன். *Collcq.*

ரொக்கக்குத்தகை rokka-k-kuttakai, *n.* <id.+. Lease of land for a fixed money rent; ரொக்கப்பணம் செலுத்தும் நிலக்குத்தகை. (R. T.)

ரொக்கப்பட்டா rokka-p-paṭṭā, *n.* <id. +. A patta for land leased for cash rent; ரொக்கக்குத்தகையாக விடப்படும் நிலத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டா. (R. T.)

ரொக்கப்பட்டுவாடா rokka-p-paṭṭuvāṭā, *n.* <id.+. Cash disbursements; ரொக்கமாகச் செலவிடுஞ் செலவு.

ரொக்கம் rokkam, *n.* <*rōka*. [K. *rokka*.] Cash; ready money; தயாராக இருக்கும் பணம். ரொக்கச்சாளிகை (பணவிடு. 21, 22).

ரொக்கவியாபாரம் rokka-viyāpāram, *n.* <ரொக்கம்+. Cash transactions; ரொக்கத்திற்குப் பண்டங்களை விற்கும் வியாபாரம்.

ரொக்கஜாமீன் rokka-jāmīṉ, *n.* <id.+. Security in money; cash security; பணமாகக் கொடுக்கும் பிணை.

ரொக்காதாயம் rokkātāyam, *n.* <id.+ ஆதாயம். 1. Cash receipts or income; பணமாக வரும் வரும்படி. 2. Net profit; செலவு நீங்கிய மிச்சவரும்படி.

ரொட்டி roṭṭi, *n.* <U. *rōṭī*. [K. *roṭṭi*.] Bread, wheaten cake; கோதுமைமாவாற் செய்த உணவுவகை.

ரொம்ப rompa, *n.* Corr. of நிரம்ப. *Loc.*

ரொஸ்து rostu, *n.* <ருஷ்டு. [T. K. *rosṭu*.] (C. G.) 1. Trouble, annoyance; தொந்தரவு. 2. Confusion; disorder; சீர்குலைகை.

ரோ

ரோ rō. Compound of ர் and ஓ.

ரோக்கா rōkkā, *n.* <U. *ruqqā*. 1. See ரோகா. *Loc.* 2. A written acknowledgment of a debt; கடன்தொகையைக் குறிக்கும் அத்தாட்சிச் சீட்டு. (R. T.) 3. An order issued by the Government authorising specific payments or supplies; பணம் அல்லது பண்டங்களை யனுப்புமாறு கூறும் அரசாங்க உத்திரவு. (R. T.)

ரோகசாந்தி rōka-cānti, *n.* <*rōga*+. 1. Alleviation or cure of disease; நோய்தணமாகை. 2. A purificatory ceremony for the cure of diseases; நோய் நீங்கும்பொருட்டுச் செய்யுஞ் சடங்குவகை.

ரோகணி rōkaṇi, *n.* <*kaṭu-rōhiṇī*. Christmas rose. See கடுரோகிணி. (பாலவா.)

ரோகநிதானம் rōka-nitāṉam, *n.* <*rōga* +. Diagnosis of disease; வியாதியை இன்னதென்று கண்டறிகை. (M. L.)

ரோகநிவாரணம் rōka-nivāraṇam, *n.* <id.+. Cure of disease; நோய்நீங்குகை.

ரோகபஞ்சகம் rōka-pañcakam, *n.* <id. +. (Astrol.) An inauspicious period of time, believed to cause disease to the person commencing a work during that period, one of *pañcakam*, q.v.; பஞ்சகங்களுள் தொழிலைத் தொடங்குவோனுக்கு நோயைக் கொடுப்பதாகக் கருதப்படும் அசுபவேளை. (பஞ்.)

ரோகம் rōkam, *n.* <*rōga*. Disease, of three kinds, viz., *cāttiya-rōkam, acāttiya-rōkam, yāppiya-rōkam;* சாத்தியரோகம், அசாத்தியரோகம், யாப்பியரோகம் என மூவகைப்பட்ட நோய். (குறள், 949, கீழ்க்குறிப்பு.)

ரோகராஜம் rōka-rājam, *n.* <id.+. Tuberculosis; consumption; க்ஷயரோகம். (பைஷஜ. 309.)

ரோகஸ்தன் rōkastaṉ, *n.* <*rōga-stha.* See ரோகி. *Colloq.*

ரோகஸ்தானம் rōka-sthāṉam, *n.* <*rōga* +. (Astrol.) The sixth house from the ascendant in a horoscope, indicating particulars of ill-health; இராசிச்சக்கரத்தில் நோய்க்குரிய ஆறும் வீடு.

ரோகா rōkā, *n.* <U. *ruqqā.* 1. Bit, piece; துண்டு. 2. Chit, note; சீட்டு.

ரோகி rōki, *n.* <*rōgin.* Diseased person; நோயாளி.

ரோகிணி rōkiṇi, *n.* <*rōhiṇī.* 1. The fourth *nakṣatra.* See உரோகிணி, 1. 2. (Mus.) A division of the sixth note of the gamut; தைவதசுரத்தின்வகை. (*பரத. இராக.* 45.) 3. The mother of Balarāma; பலராமனின் தாய்.

ரோகிதமீன் rōkita-mīṉ, *n.* <*rōhita* +. A kind of fish; ஒருவகை மீன்.

ரோசம் rōcam, *n.* See ரோஷம். (W.)

ரோசனம் rōcaṉam, *n.* See ரோஜனம்.

ரோசனை[1] rōcaṉai, *n.* <*rōcanā.* Cow's bezoar. See கோரோசனை.

ரோசனை[2] rōcaṉai, *n.* Corr. of ஆலோசனை.

ரோணி rōṇi, *n.* cf. *ரோகணி.* Christmas rose. See கடுரோகிணி. (*மூ. அ.*)

ரோத்தை rōttai, *n.* See ரோதை. *Loc.*

ரோதணி rōtaṇi, *n.* <*kaṭu-rōhiṇī.* Christmas rose. See கடுரோகிணி. (*மூ. அ.*)

ரோதம்[1] rōtam, *n.* <*rōdha.* 1. Bank, shore; நீர்க்கரை. *சீத ரோதக் குருதித் திரையொரீஇ* (*கம்பரா. இராவணன்சோ.* 1). 2. Dam; அணை.

ரோதம்[2] rōtam, *n.* <*rōda.* See ரோதனம்[2].

ரோதயித்திரி rōtayittiri, *n.* prob. *rōdhayitrī.* (Śaiva.) Śivaśakti doing the functions of *titi* and *tirōpavam;* திதிகிருத்தியமும் திரோபவ கிருத்தியமும் செய்யும் சிவசக்தி. (சி. சி. 1, 60. ஞானப. உரை.)

ரோதனம்[1] rōtaṉam, *n.* See ரோஜனம். *Loc.*

ரோதனம்[2] rōtaṉam, *n.* <*rōdana.* 1. Cry; wail; அழுகை. *ஓதரோதனவேலை* (*கம்பரா. இராவணன்சோ.* 1). 2. See ரோதனை, 1.

ரோதனம்[3] rōtaṉam, *n.* <*rōdhana.* Obstruction; தடை.

ரோதனை rōtaṉai, *n.* <*rōdana.* 1. Trouble; annoyance; தொந்தரை. *Loc.* 2. See ரோதனம்[2], 1.

ரோதா rōtā, *n.* See ரோதை.

ரோதை rōtai, *n.* cf. *ரோதா.* 1. Wheel of a cart; வண்டிச்சக்கரம். *வண்டி ரோதை முறிந்து விட்டது.* 2. Cart-track in a road, rut; ரஸ்தாவிலுள்ள வண்டித்தடம். *Colloq.*

ரோந்தடி-த்தல் rōntaṭi-, *v.* <*ரோந்து* +. *tr.* To patrol, to keep watch at night; இரவில் ஊரைச்சுற்றிச்சென்று காத்தல்.—*intr.* To roam, wander about, அலைந்து திரிதல். *உத்தியோகததக்கு ரோந்தடிக்கிறான்.*

ரோந்து rōntu, *n.* <Fr. *ronde.* Night patrol; இராக்காவல். (C. G.)

ரோந்தை rōntai, *n.* [T. *rōta,* K. *rōṭe.*] *Loc.* 1. Filthiness; அசங்கியம். 2. Banter; புரளி.

ரோம்புலுக்கா rōmpulukkā, *n.* Main hatch cover; கப்பலுறுப்புக்களு ளொன்று. *Naut.*

ரோம்புவாசல் rōmpuvācal, *n.* Main hatchway; கப்பலில் பெரிய பாய்மரத்தின் கீழுள்ள அடித்தளத்துக்குச் செல்லும்வழி. *Naut.*

ரோமம் rōmam, *n.* <*rōma.* Hair; மயிர். *எனபெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிரபப* (*தாயு. சுகவாரி.* 4).

ரோமவிருக்ஷம் rōma-virukṣam, *n.* prob. *rōmala* +. A species of tree; மரவகை. (*மூ. அ.*)

ரோமாபுரி rōmā-puri, *n.* <Lat. *Roma* +. Rome; இத்தாலியதேசத்துத் தலைநகர்.

ரோமாவலி rōmāvali, *n.* <*rōmāvali.* Line of hair above the navel; கொப்பூழுக்கு மேலுள்ள மயிரொழுங்கு.

ரோமான்கத்தோலிக்கன் rōmāṉ-kattōlikkaṉ, *n.* <E. Roman Catholic; கிறிஸ்தவரில் ஒரு பிரிவினன்.

ரோஜ் rōj, *n.* <Persn. *rōz.* 1. Day; நாள். (W.) 2. Journal; day-book; நாள்வழிக்கணக்கு. (C. G.)

ரோஜ்கார் rōjkār, *n.* <Persn. *rōzgār.* Service; employment; தொழில். (W.)

ரோஜ்நாமா rōj-nāmā, *n.* See ரோஜ-நாமா. (W.)

ரோஜ்வேலை rōj-vēlai, *n.* prob. E. *roast* +. Cooking, cookery; சமையற்றொழில். *Loc.*

ரோஜனக்களிம்பு rōjaṉa-k-kaḷimpu, *n.* <*ரோஜனம்* +. Ointment of resin, *Unguentum resinae;* பிளாஸ்திரிவகை. (பைஷஜ. 128.)

ரோஜனப்பிளாஸ்திரி rōjaṉa-p-pilāstiri, n. <id.+. Sticking plaster, resin plaster, *Emplastrum resinae;* பிளாஸ்திரிவகை. (M. L.)

ரோஜனம் rōjaṉam, n. <E. Rosin, resin; காய்ச்சின பிசின். (பைஷஜ. 128.)

ரோஜா rōjā, n. <Lat. *rosa.* Rose; பூச்செடிவகை.

ரோஜு rōju, n. <Hind. *rōz.* See ரோஜுநாமா.

ரோஜுநாமா rōju-nāmā, n. <ரோஜு+. Journal, day-book; நாள்வழிக் கணக்குப்புத்தகம்.

ரோஜுவடி rōju-vaṭi, n. <Fr. *rouge*+ வடி²-. Polish for brightening jewels of silver and gold; பொன் வெள்ளி நகைகளை மெருகிடுதற்குரிய பொடிவகை.

ரோஜுவெடி rōju-veṭi, n. See ரோஜுவடி.

ரோஷம் rōṣam, n. <*rōṣa.* 1. Keen sensibility; high sense of honour; மானம். (W.) 2. Anger; கோபம். *Loc.*

ரோஸீனா rōsīṉā, n. <Hind. *rōzīnā.* A daily allowance granted to Brahmins, fakirs and poor persons; பார்ப்பார் பக்கிரி ஏழை இவர்களுக்குக் கொடுக்கும் நாட்படி. (R. T.)

ரௌ

ரௌ rau. The compound of ர் and ஔ.

ரௌத்திராகாரம் rauttirākāram, n. <*raudra*+*ākāra.* Embodiment of ferocity; பயங்கரத்தின் வடிவு.

ரௌத்திரி rauttiri, n. <*Raudrī.* The 54th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் ஐம்பத்துநான்காவது.

ரௌரவம் rauravam, n. <*Raurava.* 1. A hell. See இரௌரவம், 1. 2. A Śaiva scripture. See இரௌரவம், 2.

ல்

ல் 1. The 13th consonant, a liquid medial; நெடுங்கணக்கில் பதின்மூன்று மெய்யான இடையெழுத்து.

ல

ல la. The compound of ல் and அ.

லக்கடியடி-த்தல் lakkaṭi-y-aṭi-, v. intr. <Hind. *lakḍi*+. To be in great difficulties; மிகவுங் கஷ்டப்படுதல். *அவன் சோற்றுக்கு லக்கடியடிக்கிறான். Loc.*

லக்கம் lakkam, n. <*lakṣa.* See இலக்கம்². (W.)

லக்காடி lakkāṭi, n. Rowdy; சோதா. *Loc.*

லக்காளி lakkāḷi, n. A term of abuse; ஒருவசைச்சொல். *Loc.*

லக்கிடி lakkiṭi, n. <Hind. *lakḍī.* Firewood; விறகு.

லக்கினம் lakkiṉam, n. <*lagna.* 1. See உதயராசி. 2. Hour fixed for auspicious ceremonies. See இலக்கினம், 2.

லக்கு lakku, n. <*lakṣa.* See இலக்கு.

லக்குவா lakkuvā, n. <U. *laqwa.* Paralysis; பட்சவாதம்.

லக்குறடு lak-kuṟaṭu, n. <U. *lag*+. Fire-tongs; pincers for handling heated articles; பழுக்கக் காய்ந்தவற்றைப் பற்றவுதவுங் குறடு.

லக்கோடா lakkōṭā, n. See லகோடா.

லக்திக்காரன் lakti-k-kāraṉ, n. <U. *lagtē* +காரன்¹. See லக்திதாரன்.

லக்திதாரன் lakti-tāraṉ, n. <id.+U. *dār.* Owner of an adjoining land; அண்டைநிலக்காரன். (C. G.)

லகம் lakam, n. See லகான். *முதுகிற் கலணையிட்டு லகமிட்டு (கொண்டல்விடு.).*

லகரம் la-karam, n. <ல+கரம்¹. See லகாரம். *Loc.*

லகரி¹ lakari, n. <*lahari.* Great wave; பேரலை. *பொஙகு லகரிச சாமர மிரட்ட (பிரபோத. 30, 42).*

லகரி² lakari, n. <லாகிரி. 1. Opium; அபின். 2. Intoxicant; மயக்கம் உண்டுபண்ணும் பொருள். 3. Intoxication; மது முதலியவற்றால் உண்டாம் மயக்கம்.

லகளை lakaḷai, n. cf. ரகளை. [M. *lahaḷa.*] See ரகளை.

லகாம் lakām, n. <Hind. *lagām.* See லகான்.

லகாய்-த்தல் lakāy-, 11 v. <Hind. *lagānā.* [K. *lagāysu.*] intr. To prosper in an eminent degree; to be successful; காரியசித்தி பெறுதல்.—tr. *Loc.* 1. To deal severely; to chastise; தண்டித்தல். 2. To eat to satiety; நிரம்ப உண்ணுதல்.

லகாரம் la-kāram, n. <ல+காரம்². A term denoting a lakh; லக்ஷத்தைக் குறிக்கும் ஒருசொல். *அவருக்கு ஒரு லகாரம் இருக்கும்.*

லகாவ் lakāv, *v. imp.* <Hind. *lagav.* Beat; அடி என்னேவல். லகாவ், லகாவ், லகாவ் இந்த லண டனைப்பாவிச் சண்டாளனை (பிரதாப. விலா. 102).

லகான் lakāṉ, *n.* <லகாம. Rein; கடிவாள வார்.

லகிமா lakimā, *n.* <*laghiman.* The supernatural power of levitation, one of *aṣṭamā-citti*, q.v.; அஷ்டமாசித்திகளுள் கனமற்றதாகும் ஆற்றல்.

லகு laku, *n.* <*laghu.* 1. Ease. See இலகு, 2. திருக லகுவாய்ப்பறந்து (தனிப்பா. i, 335, 43). 2. See இலகு, 1, 3, 4, 5, 7. 3. Alleviation; தணிவு. வியாதி லகுவாயிருக்கிறது. *Madr.*

லகுத்வம் lakutvam, *n* <*laghu-tva.* Lightness; ease; இலேசு.

லகுபஞ்சமூலம் laku-pañcamūlam, *n.* <*laghu*+. A compound medicine. See சிறு பஞ்சமூலம், 1.

லகுபக்ஷணம் laku-pakṣaṇam, *n.* <id +. Lunch; light refreshments; சிற்றுண்டி. *Mod.*

லகுலாட்சி lakulāṭci, *n.* A kind of lute; வீணைவகை. (பாரத. ஒழிபி. 16.)

லகுவுபிகுவாய் lakuvupikuvāy, *adv.* <லகு+பிகு+ஆ-. [K. *lagubiguvāyi.*] By some means or other; in any way possible; ஏற்றதோர் முறையில்.

லகோடா lakōṭā, *n.* <Hind. *lakhōṭā.* 1. That which is besmeared with lac, மெழுகாற் பூசப்பட்டது. *Loc.* 2. Envelope of paper, as sealed or wafered; காகிதவுறை. (W.)

லகோடாப்பற்று lakōṭā-p-parṟu, *n.* <லகோடா+. Lit., small particles of cooked rice for gumming envelopes. [காகிதவுறையை ஒட்டவுதவும் சோற்றுப்பருக்கை] A small quantity; particle; மிகச்சிறியவளவு. *Loc.*

லங்கடா laṅkaṭā, *n.* <Persn. *langḍā* <*lang.* Lame person; நொண்டி. *Loc.*

லங்கணம் laṅkaṇam, *n.* <*laṅghana.* Fasting; பட்டினி. *Loc.*

லங்கர் laṅkar, *n.* <Persn. *laṅgar.* Anchor; நங்கூரம்.

லங்கர்கானு laṅkar-kāṉā, *n.* <Persn. *laṅgar-khānā.* Alms-house; அன்னசாலை. (W.)

லங்கர்பாய்-தல் laṅkar-pāy-, *v. intr.* <லங்கர்+. To be moored; to be at anchor; நங்கூரம் பற்றுதல்.

லங்கர்போடு-தல் laṅkar-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. See லங்கரடி-.

லங்கரடி-த்தல் laṅkar-aṭi-, *v. intr.* <id.+. 1. To cast anchor; நங்கூரம்போடுதல். 2. To turn a somersault; அந்தரடித்தல்.

லங்கனம் laṅkaṉam, *n.* <*laṅghana.* 1. Crossing, as of the sea; கடல் முதலியன கடக்கை. 2. Violation of prescribed rules; நியமந்தவறுகை. சமயலங்கனமுந தெய்வ நிந்தையுஞ்செய்தனா (பெரிய பு. திருநாவுக். 83). 3. See லங்கணம்.

லங்குனி laṅkuṉi, *n.* Looseness of tooth of a horse; குதிரையின் பற்களுக்கு உண்டாம் அசைவு. (அசுவசா. 7.)

லங்கேச்சுரம் laṅkēccuram, *n.* <*laṅkēś-vara.* A kind of medicinal pill; ஒருவகை மாத்திரை. (பதார்த்த. 1224).

லங்கேச்சுரரசம் laṅkēccura-racam, *n.* <id.+. A kind of medicinal preparation; மருந்துவகை. (பைஷஜ. 154.)

லங்கை laṅkai, *n.* <*laṅkā.* See இலங்கை, 1, 2, 3.

லங்கோடா laṅkōṭā, *n.* See லங்கோடு.

லங்கோடி laṅkōṭi, *n.* <Hind. *laṅgoṭī.* See லங்கோடு. *Loc*

லங்கோடு laṅkōṭu, *n.* <Hind. *laṅgōṭa.* Strip of cloth fitted to the loins, as of a wrestler; சல்லடம். *Loc.*

லச்சி[1] lacci, *n.* [T. *lacci.*] Scavenger woman; குப்பைக்காரி. *Loc.*

லச்சி[2]-த்தல் lacci-, 11 *v. intr.* <*laj.* To be shy; கூச்சமடைதல். (தக்கயாகப. 326, உரை.)

லச்சை[1] laccai, *n.* <*lajjā.* See இலச்சை.

லச்சை[2] laccai, *n.* See லச்சி[1].

லச்சை[3] laccai, *n.* prob. நச்சு[4]. Trouble, annoyance; தொந்திரவு. என்னை லச்சைபண்ணுதே.

லசுனி lacuṉi, *n.* A property of rubies. See இலசுனி. குழியும் லசுனியு முடையது (S. I. I. ii, 81).

லஞ்சம் lañcam, *n.* <*laṃcā.* Bribe. See இலஞ்சம்.

லஞ்சாக்கொடுக்கு lañcā-k-koṭukku, *n.* <*lañjā*+கொடுக்கு[2]. Whoreson; அவிசாரிமகன்.

லஞ்சாகோர்[1] lañcā-kōr, *n.* <*laṃcā*+U. *khōr.* One who habitually receives bribes; பரிதானம்வாங்குவோன்.

லஞ்சாகோரி[2] lañcā-kōri, *n.* <*lañjā*+. Loose woman; தீயொழுக்கமுள்ள பெண்.

லட்சம் latcam, *n.* <*lakṣa.* Lakh; நூறாயிரம். (W.)

லட்சாதிபதி laṭcātipati, *n.* <id+*adhi-pati.* A person owning property worth a lakh of rupees and more; லட்சம் ரூபாய்க்குமேற் பெறுமானமுள்ள ஆஸ்தியுடையவன்.

லட்சுமி laṭcumi, *n.* See லக்ஷ்மி. (தக்கயாகப. 38, உரை.)

லட்டு laṭṭu, *n.* <*laḍḍu.* See லட்டுகம். (W.)

லட்டுகம் laṭṭukam, *n.* <*laḍḍuka.* A ball-shaped sweetmeat. See இலட்டு.

லடாய் laṭāy, *n.* <Hind. *laḍāī.* 1. Fighting, fight; சண்டை. 2. Bickering, abusive quarrel; வாய்க்கலகம்.

லடி laṭi, *n.* <Hind. *laḍī.* Skein of lace, nearly 440 yards; சுமார் 440 கஜவளவுள்ள சரிகைக்கண்டு.

லடு laṭu, *n.* <Hind. *lāṭṭa. Naut.* 1. Fair-lead; thimble or cringle to guide a rope; கப்பலில் கயிறு ஒழுங்காகச் செல்லுதற்பொருட்டு அமைத்த கருவிவகை. 2. Plummet; கடலின் ஆழமறிதற்கு விடப்படுங் கயிற்றிற் கட்டியிருக்கும் ஈயக்குண்டு.

லண்டன்[1] laṇṭaṉ, *n.* <லண்டு. [K. *lam-bani.*] 1. A class of mendicants. See கல்லுளிமங்கன். 2. Stubborn man; சண்டி. 3. Man of loose conduct; நெறிகெட்டவன். இந்த லண்டனை . . . நன்றாய் லகாவ் (பிரதாப. விலா. 102).

லண்டன்[2] laṇṭaṉ, *n.* <Hind. *laṇd. Membrum virile;* ஆண்குறி. *Madr.*

லண்டன்[3] laṇṭaṉ, *n.* <E. London; ஆங்கில நாட்டின் தலைநகரம்.

லண்டன்சீனி laṇṭaṉ-cīṉi, *n.* <லண்டன்[3] +. White sugar; வெள்ளைச் சர்க்கரை. *Tinn.*

லண்டி laṇṭi, *n.* Fem. of லண்டன். 1. Stubborn, intractable woman; சண்டி. 2. Woman of loose conduct; துர்நடத்தையுடைய பெண்.

லண்டு laṇṭu, *n.* prob. *laḍḍa.* cf. Hind. *launḍa.* Stubbornness; சண்டித்தனம். *Loc.*

லத்தா lattā, *n.* <Hind *lat.* Blow, kick; உதை. நான் உனக்கு ஒரு லத்தா கொடுப்பேன்.

லத்தாடு lattāṭu, *n.* [K. *laṭāḍu.*] Vexation; agitation; சஞ்சலம். (W.)

லத்தி[1] latti, *n.* cf. *lanḍa.* [T. K. *laddi.*] Dung of horses, asses, elephants, camels. See இலத்தி[1].

லத்தி[2] latti, *n.* See லதி. *Mod.*

லத்திபோடு-தல் latti-pōṭu-, *v. intr.* <லத்தி[1]+. Lit., to pass stools. [மலங்கழித்தல்] To be afraid; பயப்படுதல்.

லத்தீன் latīṉ, *n.* <E. Latin; இத்தாலிய தேசத்தில் முற்காலத்து வழங்கின பாஷை.

லத்தை[1] lattai, *n.* perh. *labdhā.* Mercy, compassion; கிருபை. லத்தையுற் றருள்வாய் (கந்தரந். 6).

லத்தை[2] lattai, *n.* (Astrol.) Evil effect due to the conjunction of a malefic planet and the moon in particular *nakṣatras;* குறித்த நக்ஷத்திரங்களில் சந்திரனோடு பாபக்கிரகங் கூடுவதாலுண்டாம் தீப்பயன். (பஞ்.)

லதாக்கிருகம் latā-k-kirukam, *n.* <*latā-gṛha.* Creeper-bower; கொடியால் அமைந்த வீடு.

லதாங்கி latāṅki, *n.* <*latāṅgī.* 1. Woman of slender, creeper-like form; கொடிபோன்ற சரீரமுள்ள பெண். 2. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம்.

லதாவேஷ்டிதம் latā-vēṣṭitam, *n.* <*latā* +*vēṣṭita.* A mode of sexual embrace, likened to a creeper clinging round a tree; கொடிபோலச் சுற்றித் தழுவும் ஆலிங்கனவகை. (கொக்கோ. 541.)

லதி lati, *n.*<U. *lāṭhī.* Staff, cane, cudgel; கழி. *Mod.*

லதை latai, *n.* <*latā.* Creeper. See இலதை[1], 1.

லப்தம் laptam, *n.* <*labdha.* Gain, acquisition; that which is obtained; அடையப்பெற்றது.

லப்தஹானி lapta-hāṉi, *n.* <id.+*hāni. Artta-nācam,* the fourth section of Pañca-tantiram, treating of the loss of what was gained; பஞ்சதந்திரத்துள் பெறிழத்தலைப்பற்றிக் கூறுவதான நான்காம் பகுதி.

லப்பக்கத்தி lappa-k-katti, *n.* <லப்பம்+. Putty-knife; மக்கு வைக்குங் கருவி. (C. G.)

லப்பம் lappam, *n.* prob. *lēpya.* [T. *lap-pamu,* K. *leppa.*] Putty, a kind of cement used to fill up cracks in wood, etc.; பலகை முதலியவற்றில் இடைவெளியின்றி இசைத்தற்குரிய மக்கு.

லப்பை lappai, *n.* A class of Tamil-speaking Muhammadans found chiefly on the

coasts of South India; தென்னிந்தியக் கடற்கரைப் பிரதேசங்களில் வசிப்பவரான தமிழ்ப்பேசும் முகம் மதியர்.

லபக்கெனல் lapakkeṉal, *n.* cf. U. *lapak.* Onom. expr. signifying (a) suddenness; விரைவுக்குறிப்பு: (b) gulping; விழுங்குதற்குறிப்பு.

லபி-த்தல் lapi-, *11 v.* <*labh. intr.* To be gained, obtained; to accrue; to succeed, come to a successful issue; சித்தித்தல். *காணரிய பெரியோராக டெரிசனம் லபிப்பதே கணணிணைகள செய்புண்ணியம்* (*அறப. சத.* 76).—*tr.* To obtain; பெறுதல். *ஆதிப்பிரமமா ஸ்ரீரங்க விமானத்தை லபித்து* (கோயிலொ. 1).

லபோலபோபண்டிகை lapō-lapō-paṇṭi-kai, *n.* <லபோலபோவெனல்+. The spring festival in honour of Kāma, as the occasion in which the beating of the open mouth with the palm is a marked feature; [*அகங்கையால வாயி லடித்துக்கொள்ளும திருவிழா*] காமன்பண்டிகை. *Loc.*

லபோலபோவெனல் lapō-lapō-v-eṉal, *n.* Expr. of beating the open mouth with the palm of the hand on account of sorrow; திறந்துள்ளவாயில் துக்கங் காரணமாகக் கையால் அடித்துக்கொள்ளுதற் குறிப்பு.

லம்பாடி lampāṭi, *n.* [T. *lambāḍi,* K. *lambāṇi.*] 1. A wandering caste; அலைந்து திரியும் ஒரு சாதி. 2. Vagrant; ஊர்ஊராய்த் திரிவோன். 3. A breed of cattle; மாட்டுச்சாதிவகை.

லம்பு[1] lampu, *n.* <வம்பு. Trouble; தொந்தரவு. (C. G.)

லம்பு[2]-தல் lampu-, *5 v. intr.* prob. அலம்பு-. cf. நெம்பு-. To be unsteady; to shake; அசைதல்.

லயம் layam, *n.* <*laya.* See இலயம். *ஒன்றேடொன்றாகவே பற்றிலயமாம் போதினில்* (*தாயு. சித்தா.* 3).

லயாவத்தை layāvattai, *n.* <id.+*avasthā.* (Śaiva.) Stage of involution of the universe; stage of absorption of the universe by the Supreme Being; பிரபஞ்சத்தை ஒடுக்குநிலை. (*சி. போ. பா. பக்.* 25.)

லயி-த்தல் layi-, *11 v. intr.* See இலயி-.

லலனாமணி lalaṉā-maṇi, *n.* <*lalanā*+. See லலனை.

லலனை lalaṉai, *n.* <*lalanā.* Woman; பெண்.

லலாடம் lalāṭam, *n.* <*lalāṭa.* 1. Forehead; நெற்றி. 2. A part of the crown; கிரீடவுறுப்புவகை.

லலாடலிபி lalāṭa-lipi, *n.* <id.+*lipi.* Hand-writing of Fate; தலையெழுத்து.

லலிதாஸஹஸ்ரநாமம் lalitā-sahasra-nāmam, *n.*<*Lalitā*+*sahasranāma.* The thousand holy names of the Goddess Pārvatī; உமாதேவியின் ஆயிரந்திருநாமக்கோவை. (*தக்கயாகப.* 76, *விசேடக்.*)

லலிதை lalitai, *n.* <*lalitā.* 1. Pārvatī; உமை. 2. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (*பரத. இராக.* 56.)

லவ்வாலவ்வா lavvā-lavvā, *n.* See லவாலவா. *Loc.*

லவக்குலவக்கெனல் lavakku-lavakkeṉal, *n.* cf. லபக்கெனல. Onom. expr. signifying (a) a galloping sound; ஓட்டக்குறிப்பு: (b) gobbling in eating; விரைந்துவிழுங்குதற் குறிப்பு.

லவங்கம் lavaṅkam, *n.* <*lavaṅga.* See இலவங்கம்.

லவடா lavaṭā, *n.* <Hind. *lauṛā.* *Membrum virile;* ஆண்குறி.

லவண்டி lavaṇṭi, *n.* <Hind. *lauṇḍī.* See லண்டி.

லவணசமுத்திரம் lavaṇa-camuttiram, *n.* <*lavaṇa*+. Sea of salt water. See உப்புக்கடல். *அமிர்து கடைந்தது லவண சமுத்திரத்தென உணாக* (*தக்கயாகப.* 284, *உரை*).

லவணம் lavaṇam, *n.* <*lavaṇa.* Salt; உப்பு.

லவம் lavam, *n.* <*lava.* 1. Hair of cow's tail; பசுவின் வால்மயிர். *குசலவங்களாற ஞடைத்துக் குறிக்கொண்டாரகள்* (*உத்தரரா. இலவ.* 75). 2. (Mus.) A variety of *kālam.* See இலவம்[2], 2. *கணமோரெட்டும் லவ மெனப்படுமே* (*பரத. தாள.* 27). 3. Little; small particle; மிகச் சிறுபகுதி.

லவலேசம் lava-lēcam, *n.* <*lava*+*lēśa.* Smallest degree; சிற்றளவு. *நிலைகாணேம் லவலேசம்* (*இராமநா. ஆரணிய.* 3).

லவாடி lavāṭi, *n.* Prostitute; வேசி. (W.)

லவாலவா lavā-lavā, *n.* Children's game of ball, accompanied by singing *lavā-lavā;* லவாலவா என்று பாடிக்கொண்டு பந்தடிக்கும் சிறுவர் விளையாட்டு.

லவாலவாவெனல் lavā-lavā-v-eṉal, *n.* Onom. expr. signifying (a) being distressed or knocked about in life; அவஸ்தைப்படுதற்குறிப்பு: (b) crying in sorrow; துயரத்துடன் அழுதற்குறிப்பு.

லவுக்கார் lavukkār, *n.* <U. *lēva* <*lēpa*. Rough plastering with chunam; சன்னமாய்ப் பூசாத சுண்ணாம்புப் பூச்சு. *Loc.*

லவுண்டி lavunṭi, *n.* See லண்டி.

லளிதம் laḷitam, *n.* <*lalita*. 1. Wantonness, dalliance, sport; லீலை. சிட்டா பரிபால லளிதக்கார (திருப்பு. 55). 2. Grace, charm; இலாவண்ணியம். 3. Sweetness; மாதுரியம். 4. Ease, facility; சுலபம். 5. One of 28 *civākamam*; சிவாகமத்துள் ஒன்று. (சைவச. பொது. 335, உரை.)

லளிதை laḷitai, <*Lalitā*. Pārvatī. See லலிதை, 1. (நாமதீப. 24.)

லஜ்ஜாதத்தம் lajjā-tattam, *n.* <*lajjā*+. Customary presents made to relations or friends on auspicious occasions. See நாண்கோடை. (சுக்கிரநீதி, 145.)

லஷ்கர் laṣkar, *n.* <Persn. *laṣkar*. Army; படை. (C. G.)

லஸ்கர் laskar, *n.* <E. *lascar*. 1. Lascar, sailor; மாலுமி. 2. Labourer, tent-pitcher, peon (R. F.); சேவகன் முதலிய வேலையாள். (C. G.)

லஸ்தர் lastar, *n.* prob. E. *lustre*. Prismatic glass pendants of a chandelier; அலங்காரத்தொங்கல். *Colloq.*

லக்ஷ்மி lakṣmi, *n.* <*Lakṣmī*. See இலக்குமி.

லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் lakṣmī-kaṭākṣam, *n.* <id.+. Prosperity, as due to the grace of Lakṣmi; பாக்கியம்.

லக்ஷ்மீகாந்தன் lakṣmī-kāntaṉ, *n.* <id.+. Viṣṇu, as the Lord of Lakṣmī; திருமால்.

லக்ஷ்மீநரசிம்மன் lakṣmī-naracimmaṉ, *n.* <id.+. Narasiṃha in His pose of embracing Lakṣmī; இலக்குமிதேவியைத் தழுவிய கோலத்துடன் உள்ள நரசிங்கமூர்த்தம்.

லக்ஷ்மீநாராயணன் lakṣmī-nārāyaṇaṉ, *n.* <id.+. Viṣṇu in His pose of embracing Lakṣmī; இலக்குமிதேவியைத் தழுவிய கோலத்தோடு காணப்படுந் திருமாலின் மூர்த்தம்.

லக்ஷ்மீபஞ்சமி lakṣmī-pañcami, *n.* <id.+. The fifth *titi* of the bright fortnight in the lunar month of *caittiram*, as sacred to Lakṣmī; இலக்குமிதேவிக்குரிய சைத்திரமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷ பஞ்சமிதிதி.

லக்ஷகம் lakṣakam, *n.* <*lakṣaka*. Word in its secondary signification; இலக்கணைப்பொருளில் வருஞ்சொல்.

லக்ஷணம் lakṣaṇam *n.* <*lakṣana*. See இலக்கணம். சைதன்யம சலட்சணமாயினும் விலட்சணம் (கைவல். தத்துவ. 1, உரை).

லக்ஷணை lakṣaṇai, <*lakṣaṇā*. (Gram.) Secondary significative capacity of a word. See இலக்கணை.

லக்ஷதீபம் lakṣa-tīpam, *n.* <*lakṣa*+. Festival of illuminating a temple, by burning 1,00,000 lights; கோயிலில் லக்ஷம் விளக்குகள் ஏற்றும் திருவிழா.

லக்ஷம் lakṣam, *n.* <*lakṣa*. Lakh; நூறாயிரம்.

லக்ஷியம் lakṣiyam, *n.* <*lakṣya*. 1. See இலக்கியம். அதனை லக்ஷியத்தின்பாற் படுத்துக் கண்டித்தல் (சிவசம. 33). 2. Secondary signification of a word; இலக்கணைப்பொருள்.

லா

லா lā. The compound of ல் and ஆ.

லாக்கு lākku, *n.* Corr. of லக்கு.

லாக்குப்போடு-தல் lākku-p-pōṭu-, *v. intr.* To be in great straits; to be hard put to it; மிகவும் கஷ்டப்படுதல். சோற்றுக்கு லாக்குப போடுகிறான்.

லாக்ஜாரி lākjāri, *n.* See லாகிராஜ். (W.)

லாகவம் lākavam, *n.* <*lāghava*. See லகுத்துவம்.

லாகிராஜ் lākirāj, *n.* <Hind. *lā-khirāj*. Tax-free land, opp. to *mālkujāri*; இறையிலி நிலம். (C. G.)

லாகிரி lākiri, *n.* See லகரி[2].

லாகினி lākiṉi, *n.* <*lākinī*. A class of goddesses mentioned in Tāntric lore; தந்திர சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட ஒருசார் பெண்தேவதை. (தக்கயாகப. 87, விசேடக்குறிப்பு.)

லாகு lāku, *n.* See லகுத்வம். (W.)

லாகுலுக்சான் lāku-lukcāṉ, *n.* <Hindi. *lāha*+. Profit and loss; லாபநஷ்டம். (C. G.)

லாகை[1] lākai, *n.* [T. *lāgu*.] Manner, style. See இலாகை.

லாகை[2] lākai, *n.* [K. *lāga*.] Somersault; அந்தரடிக்கை. *Colloq.*

லாசடி lācaṭi, *n.* Worry, trouble. See இலாசடி.

லாசார்படு-தல் lacār-patu-, v. intr. <Hind. lāchar+. To be helpless, forlorn; உதவியற்று வருந்துதல். Loc.

லாசுபறுவான் lācuparuvāṉ, n. cf. பறுவான். Yard arm; கப்பற்பாய்நாங்குந் சட்டை. Naut.

லாஞ்சனை lāñcaṉai, n. <lāñchana. See இலாஞ்சனை¹. ஆதித்தனது சதந்திரிய லாஞ்சனையான யானை (தக்கயாகப். 8, உரை).

லாடக்காரன் lāṭa-k-kāraṉ, n. <லாடம்⁴+. Farrier; லாடங்கட்டுபவன்.

லாடங்கட்டு-தல் lāṭaṅ-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. To shoe, as a horse; குதிரை முதலியவற்றின் கால்கட்கு இரும்புத்தகடு தைத்தல்.

லாடசங்கிலி lāṭa-caṅkili, n. See லாடர் சங்கிலி. Loc.

லாடம்¹ lāṭam, n. <Lāṭa. A country. See இலாடம்¹.

லாடம்² lāṭam, n. <Rādha. A country. See இலாடம்².

லாடம்³ lāṭam, n. <lalāṭa. Forehead. See இலாடம்³.

லாடம்⁴ lāṭam, n. <U. lāda. Horse shoe; குதிரை முதலியவற்றின் குளம்புகளுக்கு அடிக்கும் இரும்புத்தகடு.

லாடர்சங்கிலி lāṭar-caṅkili, n. <லாடன்² +. Puzzle chain. See இலாடசங்கிலி. Loc.

லாடன்¹ lāṭaṉ, n. Loc. 1. Green banana, s. tr., *Musa paradisiaca-troglodytarum;* பெருவாழைவகை. 2. A kind of cotton plant with green seeds; பருத்திவகை.

லாடன்² lāṭaṉ, n. <lāṭa. See இலாடன்.

லாடு lāṭu, n. <laḍḍu. A ball-shaped sweetmeat. See இலட்டு.

லாடுலகாடு lāṭulakāṭu, n. Scrape, trouble, difficulty; தொந்தரவு. லாடுலகாடு யார் படுகிறது?

லாத்தித்தள்ளு-தல் lātti-t-taḷḷu-, v. tr. <லாத்து²-+. To make dizzy or giddy; கிறுகிறுத்து விழச்செய்தல். என்னை லாத்தித்தளளுகிறது.

லாத்து¹ lāttu, n. See லத்தா.

லாத்து²-தல் lāttu-, 5 v. <லாத்து. tr. 1. To belabour, beat heavily; புடைத்தல். 2. To seize and jerk to and fro; பிடித்தலைத்தல்.—intr. To tumble; to be shaky in gait; நடைதடுமாறுதல். Colloq.

லாத்து³-தல் lāttu-, 5 v. intr. <உலாத்து¹-. To walk about; to ride about; See உலாத்து¹-.

லாத்து⁴-தல் lāttu-, 5 v. tr. <உலாத்து²-. 1. To take out for a walk. See உலாத்து²-, 1. 2. To spread. See உலாத்து²-, 2.

லாத்துலத்தாடு lāttu-lattāṭu, n. <U. lāt +U. latād. Convenience and inconvenience; சௌகரியாசௌகரியம். (C. G.)

லாந்தர் lāntar, n. <Fr. lanterne. Lantern; ஒருவகைக் கண்ணாடிவிளக்கு.

லாந்தல் lāntal, n. See லாந்தர்.

லாந்து¹-தல் lāntu-, 5 v. intr. <லாத்து⁴-. 1. To walk about, wander about; சுற்றித்திரிதல். அவன் லாந்திகொண்டிருக்கிறான். 2. To spread, as fire; பரவுதல். நெருப்பு எங்கும் லாந்திவிட்டது. 3. To pounce and get hold of; பாய்ந்து கைக்கொள்ளுதல். லாந்திப்பிடி.

லாந்து² lāntu, n. <லாந்து¹-. 1. Spreading out; பரவுகை. 2. Pounce; பாய்ச்சல். ஒரே லாந்தாக லாந்திப்பிடி.

லாந்து³ lāntu, n. cf. Hind. ladāo. Terracing, setting bricks on edge; கல்லைக் குத்து நிலையில் அடுக்குகை. (கட்டட. நா. 19.)

லாந்து⁴-தல் lāntu-, 5 v. intr. <லாந்து³. To put up a terrace; மேற்றளம் போடுதல்.

லாபநஷ்டம் lāpa-naṣṭam, n. <lābha+ naṣṭa. Profit and loss, இலாபமும் நஷ்டமும்.

லாபம் lāpam, n. <lābha. See இலாபம்.

லாபலோபம் lāpa-lōpam, n. <id.+ lōpa. See லாபநஷ்டம்.

லாயக்கு lāyakku, n. <Arab. lāiaq. 1. Fitness, suitableness; தகுதி. (W.) 2. Haughtiness; செருக்கு. Loc.

லாயம் lāyam, n. [T. lāyamu, K. lāya.] Stable for horse; குதிரைகட்டுமிடம். (பிங்.)

லாலனம் lālaṉam, n. <lālana. See லாலனை.

லாலனை lālaṉai, n. <lālanā. 1. Fondling, caressing, coaxing; கொஞ்சுகை. Loc. 2. Support; தாங்குகை. (W.)

லாலா lālā, n. <Hind. lālā. 1. A caste of Hindu merchants who migrated into the Tamil country from Northern India; வடநாட்டினின்று தமிழ்நாட்டிற் குடியேறிய இந்துவியாபாரி. 2. A term of respect; ஒரு சிறப்புப்பெயர். 3. A term of endearment; ஒரு செல்வப்பெயர். நந்தலாலா.

லாலாடிகம் lālāṭikam, n. <lālāṭika. A mode of sexual embrace; ஆலிங்கனவகை. (கொக்கோ. 5, 46.)

லாலி[1] lāli, n. prob. lāta. Rag; கந்தை. Loc.

லாலி[2] lāli, n. [T. K. lāli.] 1. cf. lālikā. Song consisting of eulogies, compliments, congratulations, etc., sung at weddings and other auspicious occasions, every line ending in lāli; கலியாணம் முதலியவற்றிற் பாடப்படுவதும் அடிதோறும் லாலி என்று முடிவதுமான மங்களப்பாட்டு வகை. 2. Flattery, adulation; இச்சகவார்த்தை. 3. Lullaby; தாலாட்டு.

லாலோஜி lālōji, n. Bribe லஞ்சம். Loc.

லாவண்யம் lāvaṇyam, n. <lāvanya. Beauty; grace; loveliness; charm; ஒளிரும் அழகு.

லாவண்யார்ச்சிதம் lāvaṇyārccitam, n. <id.+ārjita. See இலாவண்ணியார்ச்சிதம். (W.G.)

லாவணம் lāvaṇam, n. [T. lāvanamu, K. lavaṇa.] See இலாவணம்.

லாவணி lāva-ṇi, n. <Mhi. lāvaṇī. (Mus.) A Maharatta melody; மகாராட்டிர மொழியிலுள்ள இசைப்பாட்டுவகை. Loc.

லாவாதேவி lāvā-tēvi, n. <U. lāwādēī. See லேவாதேவி. (C. G.)

லாவாலேவி lāvālēvi, n. See லாவாதேவி.

லாவு-தல் lāvu-, 5 v. tr. prob. உலாவு-. 1. To spread around; பரவுதல். நெருப்பு லாவி விட்டது. 2. To pounce or dart upon; இறுஞ்சுதல். (J.)

லாவுபண்ணு-தல் lāvu-paṇṇu-, v. intr. prob. E. law+. 1. To be constantly questioning and disputing; வழக்காடுதல். 2. To behave in a haughty manner; செருக்குறுதல்.

லாளிதம் lāḷitam, n. <lālitya. Beauty, grace, charm; அழகு. மதகும்பலாளிதக் கரியென (திருப்பு. 194).

லாஜஹோமம் lāja-hōmam, n. <lāja+hōma. See இலாசவோமம்.

லாஸ்கார் lāscār, n. See லஸ்கர். (W.)

லி

லி li. The compound of ல் and இ.

லிகிதம் likitam, n. <likhita. See இலிகிதம்.

லிங்கசெந்தூரம் linka-centūram, n. <linga+. See லிங்கபஸ்பம்.

லிங்கப்புற்று linka-p-puṟṟu, n. <லிங்கம்+. Syphilitic chancre; கெட்டவியாதியால் உண்டாம் விரணவகை. (M. L.)

லிங்கபஸ்மம் linka-pasmam, n. <linga+. Calcined powder of cinnabar. See இலிங்க பற்பம்.

லிங்கபுராணம் linka-purāṇam, n. <id. + A Purāṇa. See இலிங்கபுராணம். (தக்கயாகப். 340, உரை.)

லிங்கம் linkam, n. <linga. See இலிங்கம். விழுந்தது லிங்கம (திருமந். 455).

லிங்காபட்டியம் linkā-paṭṭiyam, n. <lingā-bhaṭṭīya. A commentary on Amarakōśa by Lingābhatta; அமரகோசம் என்ற வடமொழி நிகண்டுக்கு லிங்காபட்டர் எழுதிய உரை.

லிங்காயத்து linkāyattu, n. <K. lingāyat. One who wears a miniature lingam suspended from the neck. See இலிங்கங்கட்டி.

லிபாபா lipāpā, n. <Arab. lifāfa. Envelope, cover, wrapper; கடிதவுறை. (C. G.)

லிபி lipi, n. <lipi. 1. Letter of alphabet; எழுத்து. ஐம்பதோரா விதமான லிபிகளும் (திருப்பு. 322). 2. Destiny, fate; விதி. Colloq.

லிவா livā, n. See லிபாபா. Loc.

லீ

லீ lī. The compound of ல் and ஈ.

லீடாலீடநியாயம் līṭālīṭa-niyāyam, n. <lāḍhālīḍha+. A Nyāya in illustration of repeatedly addressing oneself to one aspect of a matter, as licking what is already licked; நக்கினதையே திரும்ப நக்குவதுபோல் ஒருமுறையிலேயே பலகாலும் பார்க்கும் நியாயவகை. லீடாலீட நியாயமாக அவ்விட மாத்திரையே நோக்குவார்க்கு (சிவசமவா. பக். 42).

லீலாமானுஷன் līlā-māṉuṣaṉ, n. <līlā+mānuṣa. God assuming human shape in sport; மானுஷவேஷதாரியான கடவுள்.

லீலாவதி līlāvati, n. <līlāvatī. 1. Charming or beautiful woman; அழகிய பெண். 2. A mathematical treatise by Bhāskarācārya; பாஸ்கராசாரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்பெற்ற ஒருகணிதநூல்.

லீலாவிபூதி līlā-vipūti, *n.* <*līlā-vibhūti.* The material worlds, as exhibiting the Divine Sportiveness in their creation, preservation and destruction; பிராகிருதவுலகங்கள். (ஈடு, 3, 10, 7.)

லீலாவினோதம் līlā-viṉōtam, *n.* <*līlā*+. Diversion, pastime, sport; உல்லாசவிளையாட்டு.

லீலை līlai, *n.* <*līlā.* 1. Play; விளையாட்டு. 2. Sport, as of a deity; தெய்வ முதலியவற்றின் விளையாடல். (ஈடு, 3, 10, 7.) 3. Amorous sport; sexual intercourse; சுரத விளையாட்டு.

லு

லு lu. The compound of ல் and உ.

லுக்சான் lukcāṉ, *n.* See லுச்சான். (C. G.)

லுங்கி lunki, *n.* < Persn. *lungī.* A coloured cloth worn by Muhammadans; முகம்மதிய ரணியும் ஆடைவகை.

லுச்சா luccā, *n.* <U. *lucchā.* Vagabond; rake; profligate; தூர்த்தன். (W.)

லுச்சான் luccāṉ, *n.* <Arab. *nuqsān.* Loss; நஷ்டம்.

லுத்தன் luttaṉ, *n.* <*lubdha.* Miser; உலோபி. லுத்தனுக்கு இரட்டிச்செலவு.

லுப்தம்[1] luptam, *n.* <*lupta.* 1. (Gram.) Elision; எழுத்துக்கேடு. 2. Injury, destruction; அழிவு. 3. Loss; deprivation; நஷ்டம்.

லுப்தம்[2] luptam, *n.* <*lubdha.* Covetousness; miserliness; உலோபம்.

லுப்தன் luptaṉ, *n.* <*lubdha.* Miser; உலோபி.

லுப்தோபமை luptōpamai, *n.* <*luptōpamā.* (Rhet.) A simile. See தொகையுவமம்.

லுஹர் luhar, *n.* <Arab. *zuhr.* Midday prayer; மத்தியானகாலப் பிரார்த்தனை. *Muham.*

லூ

லூ lū. The compound of ல் and ஊ.

லூசு lūcu, *n.* cf. E. *lace.* Superior silver lace; உயர்ந்த வெள்ளிச்சரிகை.

லூட்டி lūṭṭi, *n.* <Hind. *lūṭ.* [K. *lūṭi.*] 1. Plunder, pillage, loot; கொள்ளை. 2. Trouble, annoyance; உபத்திரவம்.

லூடி lūṭi, *n.* 1. See லூட்டி, 1. (C. G.) 2. See லூட்டி, 2.

லூதாதந்துநியாயம் lūtātantu-niyāyam, *n.* <*lūtā-tantu*+. A Nyāya, in illustration of the principle of an author destroying his own creation, even as a spider eats up the thread which it throws out; சிலம்பி தன்வாயா லிழைத்த நூலைத் தானே யுட்கொள்வதுபோல் தான் செய்ததைத் தானே யழிப்பதாகக் கூறும் நெறி.

லெ

லெ le. The compound of ல் and எ.

லெக்கு lekku, *n.* Aim. See இலக்கு.

லெக்குறடு lek-kuṟaṭu, *n.* See லக்குறடு.

லெகு leku, *n.* See இலகு. (W.)

லெச்சி lecci, *n.* See லச்சி.

லெச்சை leccai, *n.* See இலச்சை. (W.)

லெட்சம் leṭcam, *n.* See லக்ஷம். (W.)

லெப்பை[1] leppai, *n.* See லப்பை. (W.)

லெப்பை[2] leppai, *n.* See லேவை.

லெவலேசம் levalēcam, *n.* See லவலேசம்.

லெவை levai, *n.* <Heb. *Levi.* Priest in a mosque; பள்ளிவாசலில் புரோகிதஞ்செய்வோன்.

லே

லே[1] lē. The compound of ல் and ஏ.

லே[2] lē, *int.* cf. *rē.* Ho, hallo; விளிச்சொல்.

லேககன் lēkakaṉ, *n.* <*lekhaka.* Writer; எழுத்துவேலை செய்பவன்.

லேகணி lēkaṇi, *n.* See லேகனி. (C. G.)

லேகம்[1] lēkam, *n.* <*lēha.* See லேகியம். (C. G.)

லேகம்[2] lēkam, *n.* <*lēkha.* Writing; letter; எழுத்து.

லேகனி lēkaṉi, *n.* <*lēkhanī.* Pen, style; எழுதுகோல்.

லேகா lēkā, *n.* prob. *lēhya.* See லேகாவுண்டை.

லேகாவுண்டை lēkā-v-uṇṭai, *n.* <லேகா +. Ball of ganja; கஞ்சாவுண்டை.

லேகியம் lēkiyam, *n.* <*lēhya.* 1. Food that is eaten by licking; நக்கியுண்ணுதற்கு உரியது. 2. Electuary, in medicine; நக்கியுண்ணும் மருந்து

வகை. தூயதைலம் லேகியஞ் சொல்பக்குவங்கணடு (அறப. சத. 51). 3. See லேகாவுண்ணடை. *Loc.*

லேகை lēkai, *n.* <*lēkhā*. See இரேகை. சங்கலேகையும் சக்கிரலேகையும் (சூளா. குமார. 45).

லேசம் lēcam, *n.* <*lēśa*. 1. Small bit, particle; அற்பம். 2. A measure of time equal to two *kalai;* இரண்டுகலைகொண்ட காலவளவு. 3. (Rhet.) A figure of speech. See இலேசவணி.

லேசு[1] lēcu, *n.* See இலேசு.

லேசு[2] lēcu, *n.* <E. *lace*. 1. Lace; ஒருவகை அலங்காரப் பின்னற்றுணி. 2. Silver or gold lace; சரிகை.

லேஞ்சி lēñci, *n.* <Port. *lengo*. Kerchief, scarf. See இலேஞ்சி. (W.)

லேஞ்சு lēñcu, *n.* See லேஞ்சி. (W.)

லேணி lēṇi, *n.* <Hind. *lēnā*. [K. *lēṇe*.] Borrowing; கடன்வாங்குகை. (C. G.)

லேணிதாரன் lēṇitāraṉ, *n.* <Hind. *lēnādār*. Creditor; கடன்கொடுத்தவன். (C. G.)

லேபனம் lēpanam, *n.* <*lēpana*. 1. Anointing, smearing; பூச்சு. மருகமத படீர லேபன (திருப்பு. 43). 2. Plaster, ointment, unguent, salve; பூசும்பொருள். 3 Virility, *Erectio penis;* தாதுவன்மை.

லேலம் lēlam, *n.* prob. Port. *leilao*. cf. ஏலம்[3]. Auction; ஏலம். *Nāñ.*

லேவாதேவி lēvātēvi, *n.* <Hind. *lēwā-dēī*. Money-dealings; கொடுக்கல் வாங்கல். (C G.)

லேவாலேவி lēvālēvi, *n.* See லேவாதேவி.

லேனாதேனா lēṉātēṉā, *n.* <Hind. *lēnā-dēnā*. See லேவாதேவி. (C. G.)

லை

லை lai. The compound of ல் and ஐ.

லொ

லொ lo. The compound of ல் and ஒ.

லொங்காரி loṅkāri, *n.* cf. Arab. *langar*. Termagant; அடங்காப்பிடாரி. *Loc.*

லொங்கு-தல் loṅku-, 5 *v. intr.* [T. *longu*.] To be humble, submissive; to be servile; பணிந்து நடத்தல். (W.)

லொங்குலொங்கெனல் loṅku-loṅkeṉal, *n.* Onom. expr. signifying physical exhaustion; உடலின் தளர்ச்சிக்குறிப்பு.

லொட்டி[1] loṭṭi, *n.* [T. *lotti*.] 1. Toddy; கள். அவன் பணமெல்லாம் லொட்டியிற் போகிறது. 2. Small earthen pot for drawing toddy; கள் இறக்கும் குடுவை. (W.)

லொட்டி[2] loṭṭi, *n.* See ரொட்டி. *Loc.*

லொட்டிமூஞ்சி loṭṭi-mūñci, *n.* <லொட்டி[1] +. Drunkard; கட்குடியன். (W.)

லொட்டுலொடுக்கு loṭṭuloṭukku, *n.* See லொட்டுலொஸ்கு. *Loc.*

லொட்டுலொஸ்கு loṭṭulosku, *n.* Odds and ends; stray articles; சில்லறைச் சாமான்கள்.

லொட்டை loṭṭai, *n.* <*lōṣṭa*. 1. Anything inferior; தாழ்ந்தது. *Loc.* 2. See லொட்டையாட்டம். *Loc.* 3. A kind of cake; ஒருவகைப் பணிகாரம். (W.)

லொட்டைதாளி-த்தல் loṭṭai-tāḷi-, *v. intr.* <லொட்டை +. To become a pauper; to be impoverished; ஏழையாதல். *Loc.*

லொட்டையாட்டம் loṭṭai-y-āṭṭam, *n.* <id. +. A game of marbles; கோலி விளையாட்டுவகை. *Loc.*

லொடலொட்டை loṭaloṭṭai, *n.* <லொட லொட-. *Loc.* 1. Anything rickety; சட்டுக்குலைந்தது. 2. Anything hollow or empty; உள்ளீடின்றிக் கூடானது. 3. Anything useless; பயனற்றது.

லொடலொட-த்தல் loṭa-loṭa-, 11 *v. intr.* *Colloq.* 1. To become rickety; to be dismembered; to become loose; சட்டுக்குலைதல். 2. To be hollow or empty; உள்ளீடின்றிக் கூடாயிருத்தல். 3. To become useless; பயனற்றுப் போதல்.

லொடலொடவெனல் loṭa-loṭa-v-eṉal, *n.* Onom. expr. signifying (a) rattling or rumbling; ஓர் ஒலிக்குறிப்பு: (b) ricketiness; சட்டுக்குலைவின் குறிப்பு.

லொடுக்கு loṭukku, *n.* Emptiness; hollowness; want of solidity; உள்ளே வெற்றிடமாகை. லொடுக்கு விழுந்துபோயிற்று.

லொடுக்குலொடுக்கெனல் loṭukku-loṭukkeṉal, *n.* 1. Onom. expr. signifying shakiness, as of a running carriage; குதிரைவண்டி முதலியன ஓடும்போது ஆட்டங்கொடுத்தற்குறிப்பு. 2. See லொடலொடவெனல். 3. See லொங்குலொங்கெனல்.

லொத்து-தல் lottu-, 5 *v tr.* cf. U. *lāt*. To beat or strike hard; to belabour; நையப்புடைத்தல். *Loc.*

லொத்துகத்தோல் lottuka-t-tōl, *n.* <லொத்துகம்+. Bark of lodhra tree; வெள்ளிலத்தியின் பட்டை. (தைலவ. தைல.)

லொத்துலொத்தெனல் lottu-lotteṉal, *n.* Onom. expr. of (a) beating hard, giving repeated blows; நையப்புடைத்தற்குறிப்பு. *Loc.*: (b) hollow sound; உள்ளீடற்றபொருளைத் தட்டுங்கால் எழும் ஒலிக்குறிப்பு.

லொள்ளெனல் lolleṉal, *n.* Onom. expr. of dog's bark; நாய் குரைத்தற்குறிப்பு.

லொஸ்கு losku, *n.* Almost nothing; nothingness; ஒன்றுமின்மை.

லோ

லோ lō. The compound of ல் and ஓ.

லோக்கியம் lōkkiyam, *n.* <*lōkya.* See லௌகீகம், 1. சகல லோக்கியமே தானுளூறு மசார பாரதிபனேடே (திருப்பு. 1080).

லோககண்டகன் lōka-kaṇṭakaṉ, *n.* <*lōka*+*kaṇṭaka.* Very troublesome or wicked man, as a thorn afflicting the world; [உலகத்திக்கு முட்போன்றவன்] மிகக்கொடியோன். *Colloq.*

லோககதி lōka-kati, *n.* <id.+. Way of the world; உலக நடைமுறை.

லோககர்த்தா lōka-karttā, *n.* <id.+. Lord of the world; உலகத்துக்கு முதல்வன்.

லோகசஞ்சாரம் lōka-cañcāram, *n.* <id. +. 1. Travelling in different countries of the world; பலதேசங்களில் யாத்திரை செய்கை. 2. Business outside one's house; outwork; வெளி முயற்சி. *Loc.*

லோகசஞ்சாரி lōka-cañcāri, *n.* <id.+. Traveller in many lands; பல தேசங்களில் யாத்திரை செய்வோன்.

லோகசாக்ஷி lōka-cākṣi, *n.* <id.+. God, as the Universal Witness; [யாவுங்காணுஞ் சான்று] கடவுள்.

லோகசிந்தூரம் lōka-cintūram, *n.* <*lōha*+. Hydrated peroxide of iron, *Ferrugo;* அயச்சிந்தூரம். (இங. வை.)

லோகத்திரயம் lōka-t-tirayam, *n.* <*lōka* +. The three worlds. See மூவுலகு.

லோகதருமிணி lōka-tarumiṇi, *n.* <id.+ *dharmiṇī.* (Śaiva.) A mode of initiation. See உலோகதருமிணி.

லோகதன்மணி lōka-taṉmaṇi, *n.* <id.+ id. (Śaiva.) A mode of initiation. See உலோகதருமிணி. (சி. சி. 8, 5, மறைஞா.)

லோகப்பிரசித்தம் lōka-p-piracittam, *n.* <id.+. That which is universally known; உலகத்தாரால் நன்கறியப்பட்டது.

லோகபத்ததி lōka-pattati, *n.* <id.+. See லோககதி.

லோகபாலகர் lōka-pālakar, *n.* <*lōka-pālaka.* 1. See லோகபாலர், 1. அட்ட லோக பாலகரே (தக்கயாகப. 468). 2. See லோகபாலர், 2.

லோகபாலர் lōka-pālar, *n.* <*lōka-pāla.* 1. Regents of the eight directions. See உலோக பாலர். 2. Kings; அரசர். லோகபால ரெயில் காவல் கூடா (தக்கயாகப. 17).

லோகம்[1] lōkam, *n.* <*lōka.* World. See உலகம். எல்லா லோகங்களுமு இவருடைய (தக்கயாகப. 38, உரை).

லோகம்[2] lōkam, *n.* <*lōha.* Metal. See உலோகம்[2].

லோகமரியாதை lōka-mariyātai, *n.* <*lōka*+. Customs and manners of a country; உலகவழக்கம்.

லோகமாதா lōka-mātā, *n.* <id.+*mātṛ.* 1. See உலகமாதா, 1, 2. 2. Lakṣmī; இலட்சுமி. *Loc.*

லோகயாத்திரை lōka-yāttirai, *n.*<id.+. See லோககதி. இது ஒரு லோகயாத்திரை (ஈடு, 4, 9, 6).

லோகரஞ்சனம் lōka-rañcaṉam, *n.* <id. +. That which is popular or pleasing to the world; உலகிற்கு மகிழ்ச்சிதருவது.

லோகரட்சை lōka-raṭcai, *n.* <id.+. Protection of the world; உலகத்தைக் காக்கை. லோகரட்சையுந தனுர்வேத வில்வலியும் (தக்கயாகப். 468, உரை).

லோகரக்ஷகன் lōka-rakṣakaṉ, *n.* <id.+. Saviour of the world; உலகத்தைக் காப்போன்.

லோகரூடம் lōka-rūṭam, *n.* <id.+*rūḍha.* 1. That which is famous throughout the land; தேசமெங்கும் பிரசித்தமானது. 2. See லோகமரியாதை.

லோகவிருத்தாந்தம் lōka-viruttāntam, *n.* <id.+. 1. See லோகாசாரம். 2. Rumour; ஊர்ப்பேச்சு.

லோகவேடணை lōka-v-ēṭaṉai, *n.* <id. +. See உலகவேடணை. (நாமதீப. 576)

லோகாக்கிரசித்தர் lōkākkira-cittar, *n.* prob. id.+*agra*+*siddha.* A superior class of celestials; தேவருட்சிறந்த ஒருசாரார். (தக்கயாகப். 352, உரை.)

லோகாசாரம் lōkācāram, *n.* <id. + *ācāra.* Customs of the people, ways of the world, common practice; உலகத்தாரொழுக்கம்.

லோகாசாரியர் lōkācāriyar, *n.* <*Lōkācārya.* See பிள்ளைலோகாசாரியர்.

லோகாதிபதி lōkātipati, *n.* <*lōkādhipati.* 1. Lord of the Universe; உலகமுதல்வன். 2. Emperor; சக்கரவர்த்தி.

லோகாதீதம் lōkātītam, *n.* <*lōkātīta.* The supernatural; the ultramundane; உலகத்துக்கு அப்பாற்பட்டது.

லோகாந்தரம் lōkāntaram, *n.* <*lōkāntara.* The world beyond; வேறுலகம்.

லோகாந்தரமடை-தல் lōkāntaram-aṭai-, *v. intr.* <லோகாந்தரம் +. To die; மரணமடைதல்.

லோகாபவாதம் lōkāpavātam, *n.* <*lōkāpavāda.* Censure of the world; public scandal; பெரும்பழி.

லோகாபிராமம் lōkāpirāmam, *n.* <*lōkābhirāma.* 1. That which is pleasing to the world; உலகத்திற்கு மகிழ்ச்சி தருவது. 2. General talk; rumour; ஊர்ப்பேச்சு. *லோகாபிராமமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.*

லோகாயதம் lōkāyatam, *n.* <*lōkāyata.* Materialism. See உலோகாயதம். (*தக்கயாகப்.* 378, *உரை.*)

லோகாயதன் lōkāyatan, *n.* <*lōkāyata.* Materialist. See உலோகாயதன். *லோகாயதன் சமயநடைசாராமல்* (*தாயு. மௌன.* 4).

லோகாலோகம் lōkālōkam, *n.* <*lōkālōka.* A mythical range of mountains. See சக்கரவாளம், 1.

லோகிதம் lōkitam, *n.* <*lōhita.* Redness, that which is red; செந்நிறமானது. *லோகிதமல ரோமெம்* (*இரகு. திக்குவி.* 264).

லோகோத்தமரசம் lōkōttama-racam, *n.* <*lōkōttama-rasa.* A purgative; ஒருவகைப் பேதிமருந்து. (*பைஷஜ.*)

லோகோத்தரம் lōkōttaram, *n.* <*lōkōttara.* That which is excellent in every way; மிகச்சிறந்தது.

லோகோபகாரம் lōkōpakāram, *n.* <*lōkōpakāra.* Public good; general good; உலகநன்மை.

லோட்டா lōṭṭā, *n.* <U. *lōṭā* <Arab. *luṭiyā.* 1. Pipkin; a small metal pot, generally of brass; நீர்குடிக்கும் பாத்திரவகை. *Colloq.* 2. A necklace of gold beads; கழுத்தணிவகை. *Loc.*

லோடா lōṭā, *n.* See லோட்டா, 1. (W.)

லோடு lōṭu, *n.* prob. Hindi *luṭ.* Loss; deficiency; குறைவு. (C. G.)

லோத்திரம் lōttiram, *n.* <*lōdhra.* Lodhra tree; வெள்ளிலோத்திரம்.

லோத்துகம் lōttukam, *n.* See லோத்திரம்.

லோந்து lōntu, *n.* <Fr. *ronde.* Night patrol; இராக்காவல்.

லோபம்[1] lōpam, *n.* <*lōpa.* 1. (Gram.) Elision; கெடுதல்விகாரம். *ஆதேசலோபம்* (*பி. வி.* 26). 2. Defect, deficiency; குறைவு. *மந்திர கிரியாலோப மின்றியே* (*அறப். சத.* 81).

லோபம்[2] lōpam, *n.* <*lōbha.* 1. Avarice. See உலோபம்[1]. *லோப மருளின்மை கூடக்கலந்துள்ளிருக்க* (*தாயு. சின்மயா.* 3). 2. Stinginess; கடுஞ்செட்டு. *Colloq.*

லோபன் lōpan, *n.* <*lōbha.* Miser. See உலோபன். *லோபன் மகன் டம்பன்.*

லோபி[1] lōpi, *n.* <*lōbhin.* See உலோபி.

லோபி[2]-த்தல் lōpi-, 11 *v. intr.* <*lōbha.* See உலோபி[2]-.

லோபி[3]-த்தல் lōpi-, 11 *v. tr.* & *intr.* <*lōpa.* See உலோபி[3]-.

லோபு-தல் lōpu-, 5 *v. intr.* <id. See உலோபு-. *லோபியுணறுா* (*தேவா.* 55. 7).

லோபை lōpai, *n.* prob. *lōbhā.* Pārvatī; பார்வதி. (*கூாமபு. திருக்கலி.* 22.)

லோம்பர் lōmpar, *n.* A kind of iron; இரும்புவகை. *Loc.*

லோல்படு-தல் lōl-paṭu-, *v. intr.* <*lōla* +. 1. To wander about restlessly; to be tossed about; திண்டாடுதல். *அவன் அஙகுமிஙகும் லோல் படுகிறான்.* 2. To be over-plentiful, as a commodity; மலிந்து கிடத்தல். *Colloq.*

லோலக்கம் lōlakkam, *n.* cf. *lōla.* Restless wandering; திண்டாட்டம். *அவன் அஙகுமிஙகும் லோலக்கமாடுகிறான்.*

லோலக்கு lōlakku, *n.* See லோலாக்கு.

லோலம் lōlam, *n.* <*lōla.* 1. Unsteadiness; restlessness; அலைவு. 2. Greediness; lustfulness; passion; ஆசைப்பெருக்கம். (W.)

லோலயப்படு-தல் lōlaya-p-paṭu-, *v. intr.* <லோலாயம் +. See லோல்படு-. *Colloq.*

லோலன் lōlan, *n.* <*lōla.* 1. One who is sportive or playful; விளையாடித் திரிபவன். *முத்*

தலைச் சூலனே லோலனே (அறப். சத. 17). 2. One who dallies with women; ஸ்திரீலோலன்.

லோலாக்கு lōlākku, n. <U. lōlak. A pendant suspended from the lobe of the ear; காதில் தொங்கவிடும் அணிவகை.

லோலாயப்படு-தல் lōlāya-p-paṭu-, v. intr. <லோலாயம்+. See லோல்படு-. Colloq.

லோலாயம் lōlāyam, n. <dōlāyamāna. See லோலக்கம்.

லோலோவென்றலை-தல் lōlō-v-eṉṟalai-, v. intr. To wander restlessly; திண்டாடித் திரிதல்.

லௌ

லௌ lau. The compound of ல் and ஔ.

லௌகிகதந்திரம் laukika-tantiram, n. <laukika+. Skill or tact in worldly affairs; உலகவிஷயங்களிற் சாமர்த்தியம்.

லௌகிகதருமம் laukika-tarumam, n. <id.+. Ways of the world; உலகியல்.

லௌகிகப்பிரக்கிரியை laukika-p-pirakkiriyai, n. <id.+. (Gram.) Usage in common speech; உலகவழக்கு. (பி. வி. 18, உரை.)

லௌகிகம் laukikam, n. See லௌகீகம்.

லௌகிகன் laukikaṉ, n. See லௌகீகன்.

லௌகீகம் laukīkam, n. <laukika. 1. Worldly affairs; that which is of the world; உலகிற்குரியது. 2. Worldliness; உலகப்பற்றுடைமை. (W.) 3. Office; உத்தியோகம்.

லௌகீகவிருத்தி laukīka-virutti, n. <id.+. Secular pursuits, opp. to vaitīka-virutti; வைதீகவிருத்தியை விடுத்து உலகநடைக்குரிய தொழில்களில் முயலுகை.

லௌகீகன் laukīkaṉ, n. <laukika. 1. One who is worldly-minded; உலகப்பற்றுடையவன். 2. One who does not strictly adhere to the prescribed rites and observances, dist. fr. vaitīkaṉ; சமயவொழுக்கவிதிகளைச் சரிவரப் பின்பற்றாதவன். 3. One who follows secular pursuits; லௌகீகவிருத்தியில் ஒழுகுபவன். 4. One who is worldly-wise; உலகியலறிந்தவன்.

வ்

வ் v. The 14th labial consonant, a spirant; பதினான்காம் மெய்யான இடையெழுத்து.

வ்யக்தம் vyaktam, n. <vyakta. Clearness; தெளிவு.

வ்யக்தி vyakti, n. <vyakti. Form, shape; வடிவு.

வ்யதீபாதம் vyatīpātam, n. <vyatīpāta. (Astrol.) A yōkam. See வியதீபாதம்.

வ்யவஸ்தை vyavastai, n. <vyava-sthā. 1. Demarcation, limit; வரையறை. 2. Rule; நியதி. 3. Proper conduct; ஒழுக்கம்.

வ்ருத்தம் vruttam, n. <vṛtta. 1. Roundness; வட்டம். இவ்விடலிங்கத்தின் வ்ருத்தமே (சித். சிகா. லிங்க. 1, உரை). 2. Verse; செய்யுள். 3. History, career; சரித்திரம். வ்ருத்தவிஜ்ஞாபநமென்றுதல் (திவ். இயற். திருவிருத். தனியன், வ்யா.).

வ்ருத்தி[1] vrutti, n. <vṛtti. 1. Action; தொழில். காமாதிவ்ருத்திகள் தோன்றுவதிலும் (சித். சிகா. பக். 202). 2. Profession, occupation, means of livelihood; சீவனோபாயம்.

வ்ருத்தி[2] vrutti, n. <vṛddhi. 1. Increase; அதிகரிப்பு. 2. Interest; வட்டி. 3. Ceremonial pollution observed on the birth of a child; பிரசவத்தீட்டு. Loc.

வ்ருஷபம் vruṣapam, n. <vṛṣabha. See இடபம்.

வ

வ[1] va. The compound of வ் and அ.

வ[2] va. Symbol of the fraction $\frac{1}{4}$; கால் என்ற பின்னவெண்ணின் குறி.

வ[3] va, part. An ending indicative of neut. pl.; பலவின்பால் விகுதியுள் ஒன்று. (தொல். சொல். 9.)

வக்கட்டை vakkaṭṭai, n. Outlet for surplus water. See கடவாசி. (யாழ். அக.)

வக்கணம்[1] vakkaṇam, n. <Pkt. vaggaṇa <valgaṇa. [T. vakkaṇa, K. okkaṇe.] 1. See வக்கணை[1], 1, 2. (யாழ். அக.) 2. Title; பட்டப்பெயர். (யாழ். அக.) 3. Learning, scholarship; விற்பன்னம். (யாழ். அக.) 4. Civilization, culture; refinement; நாகரிகம். (யாழ். அக.) 5. Order; ஒழுங்கு. 6. See வக்கணை[1], 3. (சங். அக.) 7. Taunt, accusation; நிந்தை. வக்கணப் பேச்சு. (J.)

வக்கணம்[2] vakkaṇam, n. <vakṣaṇa. Breast; மார்பு. (யாழ். அக.)

வக்கணாத்தன் vakkaṇāttaṉ, n. cf. வக்கணை[2]. Heart-leaved mottled ebony, s. tr., Diospyros montana-cordifolia; மரவகை. (L.)

வக்கணாத்தி vakkaṇātti, n. A species of star-vervain climber, s. cl., Symphorema involucratum; ஒருவகைக் கொடி. (L.)

வக்கணி¹-த்தல் vakkaṇi-, 11 v. tr. <வக்கணம்¹. [T. vakkaṇincu, K. vakkaṇisu.] To expound in detail; விவரித்துரைத்தல். புராணஞ் சுருதிப்பொருள் வக்கணிப்பவன் (மேருமந். 244).

வக்கணி²-த்தல் vakkaṇi-, 11 v. intr. See வக்கிரி-, 3. Loc.

வக்கணை¹ vakkaṇai, n. [K. vakkaṇe.] 1. Formal portion of a letter or other document; honorific superscription in a letter, சடிதம் முதலியவற்றின் முகப்புவாசகம். (நாமதீப. 654.) 2. Words of courtesy; உபசார வார்த்தை. வக்கணையா லின்பம் வருமோ (தாயு. பராபர. 213). 3. Flowery or rhetorical speech or statement; வருணனை. வக்கணைபபேச்சல்ல (இராமநா. உயுத். 30). 4. See வக்கணம்¹, 2, 3, 4, 5, 7. (யாழ். அக.) 5. Skilful talk; சமத்காரப் பேச்சு. Loc.

வக்கணை² vakkaṇai, n. 1. Wight's Indian nettle. See மலைப்புன்கு. (L.) 2. Mottled ebony, m. tr., Diospyros montana; மரவகை. 3. Yellow wood ebony, m. tr., Diospyros chloroxylon; மரவகை.

வக்கணை³ vakkaṇai, n. See வக்கணம்². (யாழ். அக.)

வக்கம்பிடி-த்தல் vakkam-piṭi-, v. intr. prob. வெக்கை+. To foment; ஒற்றடமிடுதல்.

வக்கரன் vakkaraṉ, n. <vakra-danta. See வக்கிரன். வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு (திவ். இயற். மூன்றாந். 21).

வக்கரனை vakkaraṉai, n. cf. வக்காணம். (Mus.) Manipulating the flute so as to produce all melody-types on its six stops; எல்லா இராகங் களும் குழலின் ஆறு துவாரங்களாலேயே உண்டாகும் படி விரல்களால் சமஞ்செய்து சோதிக்கை. வைத்த துளை யாராய்ச்சி வக்கரனைவழிபோக்கி யொத்தநிலை யுணர்த்தறபின் (பெரியபு. ஆனாய. 24). (செந். vi. 215.)

வக்கரி-த்தல் vakkari-, 11 v. intr. See வக்கிரி-. வக்கரித்தால் நீவாரா வண்மையென்ன (கொண்டல்விடு. 8).

வக்கரை¹ vakkarai, n. 1. Wooden ridge-piece to hold the ropes that tie down the thatch; tie-piece; வரிந்துகட்டும் முகட்டுக்கட்டை. 2. Stirrup. See பக்கரை. (யாழ். அக.)

வக்கரை² vakkarai, n. <பற்கறை. Artificial blackness of the teeth; பற்கறை. (W.)

வக்கா¹ vakkā, n. <baka. White stork, Ardea nivea; கொக்குவகை. வக்காவு நாரையுங் கொக்கும் படுக்கவே (குற்றா. குற. 93, 2).

வக்கா² vakkā, n. A kind of cockle-shell; சிப்பிவகை. வக்காவின் மணிபூணடு (குற்றா. குற. 79).

வக்காணம் vakkāṇam, n. prob. vargaṇā. [K. vakkāṇa.] (Mus.) Elaboration of a tune; ஆலாபனம். மீத்திறம படாமை வக்காணம வகுதது (சிலப. 3, 148).

வக்காணி-த்தல் vakkāṇi-, 11 v. prob. vyākhyāna. [T. vakkāṇincu.] tr To expound in detail. See வக்கணி¹-. நாலு பாஷ்யததிலும ஒரு பாஷ்யம் வக்காணிததறிவான் (சோழவமி. 53).—intr. To carry on disputations; வாதஞ்செய்தல்.

வக்காணிக்குமண்டபம் vakkāṇikku-maṇṭapam, n. <வக்காணி-+மண்டபம். The hall where disputations on the Śāstras are held; சாஸ்திரசம்பந்தமாக வாதம்நிகழும் மண்டபம். (I. M. P. Cg. 1005, 1015.)

வக்காப்புல் vakkā-p-pul, n. <வக்கா²+. A kind of weed; களைவகை. Tj.

வக்காமணி vakkā-maṇi, n. <id.+. Bead of a kind of cockle-shell; சிப்பிமணிவகை. வக்காமணிக்கு வழியற்றவன்.

வக்காமணிச்செட்டிகள் vakkāmaṇi-c-ceṭṭikaḷ, n. <வக்காமணி+. Traders dealing in vakkā-maṇi; வக்காமணி வியாபாரஞ்செய்யும் செட்டிவகையினர். (W.)

வக்காலத்து vakkālattu, n. <U. wakālat. (Legal.) Power of attorney given to a lawyer for conducting a case; வியாச்சியம் முதலி யன நடத்துவதற்கு வக்கீலுக்குக் கொடுக்கும் அதிகார பத்திரம். (W.)

வக்காலத்துநாமா vakkālattu-nāmā, n. <id.+. (Legal.) See வக்காலத்து. (W.)

வக்காளி-த்தல் vakkāḷi-, 11 v. intr. To clear up, as the sky; வானம் வெளிவாங்குதல். Tj.

வக்கிணி-த்தல் vakkiṇi-, 11 v. intr. See வக்கிரி-, 3. வக்கிணித்தவீடு வாழாது.

வக்கிரக்கண் vakkira-k-kaṇ, n. <vakra+. Squinting eye; மாறுகண். Colloq.

வக்கிரக்கிரீபம் vakkira-k-kirīpam, n. See வக்கிரக்கிரீவம். (யாழ். அக.)

வக்கிரக்கிரீவம் vakkira-k-kirīvam, n. <vakra+grīva. Camel, as having an arched neck; [வளைந்த கழுததுடையது] ஒட்டகம். (இலக். அக.)

வக்கிரகட்கம் vakkira-katkam, n. <id.+. Scimitar; வளைந்த கரவாள். (சங். அக.)

வக்கிரகண்டகம் vakkira-kaṇṭakam, n. <id.+. Jujube-tree, as having curved thorns; [வளைந்த முள்ளுடையது] இலந்தை. (சங். அக.)

வக்கிரகதி vakkira-kati, *n.* <id. +. 1. See வக்கிரம், 5. 2. (Astron.) Retrograde motion of a planet; கிரகத்தின் பிற்போக்கான நடை.

வக்கிரகம் vakkirakam, *n.* prob. *vakra-ka.* Hindrance to business due to rain; மழையா லுண்டாம் தடை. (இலக். அக.)

வக்கிரகிரகம் vakkira-kirakam, *n.* <*vakra* +. (Astron.) Planet in its retrograde motion; வக்கிரித்துள்ள கிரகம்.

வக்கிரகிரீவம் vakkira-kirīvam, *n.* See வக்கிரக்கிரீவம். (சங். அக.)

வக்கிரசச்சு vakkira-caccu, *n.* <வக்கிர சஞ்சு. (யாழ். அக.) Lit., bent beak. [வளைந்த மூக்கு] 1. Parrot; கிளி. 2. White-headed kite. See கருடன், 2. 3. King-crow; வலியான்.

வக்கிரசஞ்சு vakkira-cañcu, *n.* <*vakra*+. See வக்கிரசச்சு.

வக்கிரசந்திரன் vakkira-cantiraṉ, *n.* <id.+. Crescent moon; இளம்பிறை. (யாழ். அக.)

வக்கிரசாரம் vakkira-cāram, *n.* <id.+ *cāra.* (Astrol.) Retrograde motion of a planet; கிரகத்தின் வக்கிரகதி. (W.)

வக்கிரசுரம் vakkira-curam, *n.* <id.+ *svara.* (Mus.) Irregular succession of notes; நேர்மையற்றியைந்த இசைச்சுரம்.

வக்கிரதந்தம் vakkira-tantam, *n.* <id.+. Curved tooth, fang; வளைந்த பல். (W.)

வக்கிரதந்தன் vakkira-tantaṉ, *n.* <*vakra-danta.* Yama; யமன். (நாமதீப. 87.)

வக்கிரதுண்டம் vakkira-tuṇṭam, *n.* <*vakra*+*tuṇḍa.* See வக்கிரசச்சு. (யாழ். அக.)

வக்கிரதுண்டன் vakkira-tuṇṭaṉ, *n.* <*vakra-tuṇḍa.* Gaṇēśa; பிள்ளையார். (நாமதீப. 28.)

வக்கிரநாசிகம் vakkira-nācikam, *n.* <*vakra*+*nāsikā.* (யாழ். அக.) 1. Owl; ஆந்தை. 2. Parrot; கிளி.

வக்கிரபுட்பம் vakkira-puṭpam, *n.*<id.+. Palāsa flower; முருக்கம்பூ. (சங். அக.)

வக்கிரம் vakkiram, *n.* <*vakra.* 1. Curve, bend, winding; வளைவு. வக்கிர சாபமழை பொழிந்து (பாரத. இரண்டா. 12). 2. Circle; வட்டம். (பிங்.) 3. Retracing one's steps; சென்ற வழி மீளுகை. (பிங்.) 4. (Astrol.) See வக்கிரகதி. (யாழ். அக.) 5. Irregular course; நேர்மையற்ற செலவு. (அக. நி.) 6. Cruelty; malignancy, as of a planet; கொடுமை. (பிங்.) 7. Lie; பொய். (திவா.) 8. Fraud, dishonesty; வஞ்சனை. (W.) 9. Indirectness; crookedness; perversity; கோணல்வழி. *Colloq.* 10. Envy; பொறாமை. (பிங்.) 11. Confusion; கலக்கம். (W.)

வக்கிரராகம் vakkira-rākam, *n.* <id.+. (Mus.) Melody-type in which the ascent of the notes in the scale is interrupted by the descending notes and the descent by the ascending notes; நேராக ஏறி யிறங்காமல் இடையில் ஸ்வரம் மாறி வரும் இராகம்.

வக்கிரவத்திரம் vakkira-vattiram, *n.* <id.+*vaktra.* Boar; பன்றி. (யாழ். அக.)

வக்கிரவாலதி vakkira-vālati, *n.* <id.+ *vāladhi.* Dog; நாய். (யாழ். அக.)

வக்கிரவுத்தி vakkira-v-utti, *n.* <id.+ *ukti.* A figure of speech. See வக்கிரோக்தி. (மாறனலங். 279.)

வக்கிரன் vakkiraṉ, *n.* <*vakra.* 1. Perverse, cross-grained person; மாறுபாடுள்ளவன். 2. Cruel man; குரூரன். (W.) 3. Saturn; சனி. (இலக். அக.) 4. Mars; செவ்வாய். (பிங்.) 5. Rudra; உருத்திரன். (யாழ். அக.) 6. A liberal chief. See தந்தவக்கிரன். (பிங்.) 7. An asura slain by Viṣṇu; திருமாலாற் சங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அசுரன். வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனு (பெருந்தொ. 865).

வக்கிராங்கம் vakkirāṅkam, *n.*<*vakrāṅga.* Swan, as having an arched body; [வளைந்த வடிவுடையது] அன்னம். (பிங்.)

வக்கிராங்கி vakkirāṅki, *n.* cf. *cakrāṅgī.* Christmas rose. See கடுரோகணி. (சங். அக.)

வக்கிராந்தபாஷாணம் vakkirānta-pāṣāṇam, *n.* perh. *vakrānta*+. A mineral poison; பிறவிப்பாஷாணவகை. (மூ. அ.)

வக்கிராஸ்தமனம் vakkirāstamaṉam, *n.* <*vakra*+*astamana.* (Astron.) Heliacal setting of a planet, while in its retrograde motion; கிரகம் வக்கிரகதியில் அஸ்தமிக்கை. (பஞ்.)

வக்கிரி-த்தல் vakkiri-, *11 v. intr.* <id. 1. (Astrol.) To retrograde, as a planet; கிரகம் மடங்கித் திரும்புதல். (யாழ். அக.) 2. To be crooked; to be perverse; to be contradictory; கோணியிருத்தல். 3. To be at variance; மனங்கோணியிருத்தல். 4. (Mus.) To elaborate a tune or melody-type; ஆலாபனஞ்செய்தல். இசையோன் வக்கிரித்திட்டத்தை யுணர்ந்து (சிலப். 3, 41).

வக்கிரீகரணம் vakkirīkaraṇam, *n.* <*vakrī-karaṇa.* Refraction; deviation; retrogression; கோணலாய்ச் செல்லுகை.

வக்கிரோக்தி vakkirōkti, *n.* <*vakrōkti.* (Rhet.) A figure of speech in which a repartee is based on a *double entendre;* சொன்ன சொற்களுக்கு வெவ்வேறு பொருள் கொண்டு மறுமொழி யுரைப்பதாகிய அணி.

வக்கிரோதயம் vakkirōtayam, *n.* <*vakra* +. (Astron.) Heliacal rising of a planet, while in its retrograde motion; கிரகம் வக்கிரகதியில் உதயமாகை. (பஞ்.)

வக்கில் vakkil, *n.* See வக்கீல். (W.)

வக்கீல் vakkīl, *n.* <U. *wakīl.* 1. Authorized attorney; counsel at law, pleader; நியாயஸ்தலத்தில் பிறர்க்காக வழக்கெடுத்து வாதிப்போன். 2. One who represents the bride in a contract of marriage; மணவுடன்படிக்கையில் மணப்பெண் சார்பான காரியஸ்தன். *Muham.*

வக்கு[1]-தல் vakku-, *5 v. tr.* perh. *vakṣ.* cf. வதக்கு-. To burn, singe; to roast; வதக்குதல். கொழுப்பரிந்து . . . வக்குவன வக்குவித்து (பெரியபு. கணணப். 145).

வக்கு[2] vakku, *n.* <வக்கு-. Being singed or burnt; being roasted; வேதுகை. நெருப்புசசிந்தலின் வக்கிலாததிசைகளு மில்லை (கம்பரா. இராவணன்வதை. 65).

வக்கு[3] vakku, *n.* <*tvac.* 1. Skin; தோல். (யாழ். அக.) 2. Contused wound; ஊமைக்காயம். வக்குணட காயம். *Loc.* 3. Water-trough; நீர்த்தொட்டி. (யாழ். அக.)

வக்கு[4] vakku, *n.* perh. *varga.* cf. வகை. Means, resources; வழி. அவனுக்குக் கடன் கொடுக்க வக்கில்லை. (C. G.)

வக்கு[5] vakku, *n.* <Pkt. *vakka* <*vrkka.* 1. Kidney; மூத்திரக்குண்டிக்காய். 2. Testicle; அண்டவிதை. உன்னை வக்கிலே உதைத்துச் சரியான வழி பண்ணுகிறேன்.

வக்குத்திரிகரணம் vakkuttirikaranam, *n.* Bed; படுக்கை. (W.)

வக்குநார் vakku-nār, *n.* prob. வக்கு[3]+. 1. Woolly ordure tree, l. tr., *Sterculia villosa;* மரவகை. 2. Hemp fibre; சணல் நார்.

வக்குரி-த்தல் vakkuri-, *11 v. intr.* perh. வக்கு[2]. To scorch, burn; வேதல். வாயாற் சொல்லில் வாய் வக்குரிக்கும்படி (ஈடு, 9, 9, 2).

வக்குவக்கெனல் vakku-vakkenal, *n.* (W.) Onom. expr. of (a) running to exhaustion; களைப்புமேலிட ஓடும் ஒலிக்குறிப்பு. நாய் வக்கு வக்கென்றோடுகிறது: (b) coughing hard; கடுமையாய் இருமற் குறிப்பு. (W.): (c) pounding hard or ramming; கடுமையாய் இடித்தற்குறிப்பு.

வக்தா vaktā, *n.* <*vaktā* nom. sing. of *vaktr.* 1. One who speaks or expounds; எடுத்துச்சொல்லுவோன். 2. Orator; பேச்சாளி.

வக்திரம் vaktiram, *n.* <*vaktra.* 1. Mouth; வாய். 2. Face, countenance; முகம்.

வக்திருவிவக்ஷை vaktiru-vivakṣai, *n.* <*vaktr-vivakṣā.* Speaker's intention, author's meaning; சொல்லுவான்குறிப்பு. (பி. வி. 26.)

வக்து vaktu, *n.* <*Arab. vaqt.* Time; season; opportunity; காலம். *Loc.*

வகச்சல் vakaccal, *n.* prob. வகை-. A kind of garland; மாலைவகை. திருமாலை வகச்சல் வளையம் (கோயிலொ. 59).

வகத்திரம் vakattiram, *n.* Siris; வாகை. (சங். அக.)

வகதி vakati, *n.* <*vahati.* (யாழ். அக.) 1. Bull; எருது. 2. Wind; காற்று. 3. Friend; சினேகிதன்.

வகது vakatu, *n.* <*vahatu.* (யாழ். அக.) 1. Bull; எருது. 2. Traveller; பிரயாணி.

வகந்தம் vakantam, *n.* <*vahanta.* (யாழ். அக.) 1. Wind; காற்று. 2. Child; குழந்தை.

வகநிசூதனன் vaka-nicūtanaṉ, *n.* <*Baka-niṣūdana.* Bhīma, as the slayer of the demon Baka; [பகாசுரனை வதைத்தோன்] வீமன். (யாழ். அக.)

வகம் vakam, *n.* <*vaha.* 1. Wind; காற்று. (யாழ். அக.) 2. Path; வழி. (யாழ். அக.) 3. Horse; குதிரை. (இலக். அக.) 4. Vehicle; வாகனம். (யாழ். அக.)

வகன் vakaṉ, *n.* <*Baka.* (யாழ். அக.) 1. Kubēra; குபேரன். 2. Baka, an asura or demon; பகன் என்னும் அசுரன்.

வகாரவுப்பு vakāra-v-uppu, *n.* <U. *pahār* + உப்பு. Rock-salt; கல்லுப்பு. (மூ. அ.)

வகாலத்து vakālattu, *n.* See வக்காலத்து. (W.)

வகி-த்தல் vaki-, *11 v. tr.* <*vah.* To bear, carry, as a load; to undertake, as a responsible work; to maintain, support, as a family; to endure, as fatigue, etc.; தாங்குதல். குடும்ப பாரத்தை வகிக்கிறான்.

வகிடு vakiṭu, *n.* <வகிர். Parting in woman's hair from the crown to the forehead; வகிர்ந்த முன்தலை மயிரின் இடைவெளியொழுங்கு.

வகிர்[1]-தல் vakir-, *4 v. tr.* 1. cf. *bhaj.* To slice; to cut in slips; துண்டாக அறுத்தல். (சது.)

2. To split; பிளத்தல். (சது.) 3. To cleave; to tear open; to rip up; கீறுதல். பகிரந்தான் சில வகிரந்தான் சில (கம்பரா. அதிகாய. 160). 4. To disentangle; கோதுதல். (சது.) 5. To divide; பங்கு செய்தல். (சது.) 6. See வகிரெடு-.

வகிர்² vakir, n. <வகிர-. 1. Tearing; பிளவு. 2. Scratch; கீறு. (W.) 3. Slice; பிளந்த துண்டு. மாவின்வடுவகி ரன்ன கணணீர (திருவாச. 9, 2). 4. See வகிடு. வாரந்தநெடுங கூந்தல வகிரிநுள் (வெங்கையு. 304). 5. Leather girdle; வார்க் கச்சு. (W.) 6. Leather strap; தோல்வார். (யாழ். அக.) 7. Tendon; நரம்பு. (யாழ். அக.) 8. cf. *vaha*. Way, road; வழி. (பிங்.)

வகிரங்கம் vakirankam, n. <*bahir-aṅga*. 1. Publicity; வெளிப்படை. 2. External part, limb or member; வெளியுறுப்பு. (W.)

வகிரா vakirā, n. Buffalo; எருமை. (சங். அக.)

வகிரிந்திரியம் vakirintiriyam, n. <*bahir* +. See வகிரேந்திரியம். (யாழ். அக.)

வகிரியாகம் vakiriyākam, n. <id.+. External worship. See பகிர்யாகம். (W.)

வகிரெடு-த்தல் vakir-eṭu-, v. tr. <வகிர +. To part the hair from the crown to the forehead; உச்சியினின்றும் நெற்றியின் மத்திவரை மயிரை ஒழுங்குபடப் பிரித்தல்.

வகிரேந்திரியம் vakirēntiriyam, n. <*bahir-indriya*. Organ of sense; அறிகருவி யாகிய புலன். (யாழ். அக.)

வகீல் vakīl, n. See வக்கீல். (C. G.)

வகு¹-த்தல் vaku-, 11 v. tr. cf. *bhaj*. 1. To separate; to divide; கூறுபடுத்துதல். 2. To apportion; to distribute; பகிர்ந்து கொடுத்தல். பெருமபெயர மன்னர்க் கொபப மனைவகுத்து (நெடுநல். 78). 3. To classify; to allot under different heads; இனம்பற்றிப் பிரித்தல். 4. (Arith.) To divide; பதத்துக்கணக்கிடுதல். 5. To assign, appoint; நியமித்தல். வகுத்தான் வகுதத வகையல லால் (குறள், 377). 6. To narrate categorically; வகைப்படுத்திச் சொல்லுதல். அவன்கதை வகுபபாய் (பாகவத. 1, ஸ்ரீநாரதர். 5). 7. To expend methodically; நியமத்தோடு செலவிடுதல். காத்த வகுத தலும் (குறள், 385). 8. To create, as for a special purpose; படைத்தல். என்னை வகுத்திலையே லிடும பைக் கிடம் யாது சொல்லே (தேவா. 643, 2). 9. To daub; பூசுதல். அஞ்சனம் வகுத்து (பெருங். உஞ்சைக். 34, 15).

வகு²-தல் vaku-, 4 v. tr. cf. வகிர்-. To split; பிளத்தல். மால் வகுந்து தொடுத்த செம்பூங கணணி யொடு (புறநா. 264).

வகுஞ்சம் vakuñcam, n. perh. *bha+kuñja*. Night; இராத்திரி. (பிங்.)

வகுண்டம் vakuṇṭam, n. <*avakuṇṭha*. A low annual plant flourishing in dry localities. See கவிழ்தும்பை. (மலை.)

வகுண்டிகை vakuṇṭikai, n. perh. *vaikuṇṭhikā*. White basil. See கஞ்சாங்கோரை, 1. (மலை.)

வகுண்டிமடம் vakuṇṭimaṭam, n. cf. வகுநதுமடம். Black-oil tree; வாலுளுவை. (சங். அக.)

வகுணி vakuṇi, n. cf. வகுளி. Sound; ஒலி. (சூடா.)

வகுத்தல் vakuttal, n. <வகு¹-. (Arith.) Division; பிரித்தற்கணக்கு.

வகுத்தான் vakuttāṉ, n. <id. Fate, as the Great Dispenser; ஊழ். வகுததான் வகுத்த வகை யல்லால் (குறள், 377).

வகுத்திரம் vakuttiram, n. <*vahitra*. Raft; தெப்பம். (யாழ். அக.)

வகுத்துக்காட்டல் vakuttu-k-kāṭṭal, n. <வகு¹-+. (Gram.) Detailed exposition of what has been briefly stated, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் முன் தொகுத்துக் கூறியதைப் பின்னர் முறையே விரித்துக்கூறுவது. (நன். 14.)

வகுதரவு vakutaravu, n. Corr. of வகை தெரிவு.

வகுதி vakuti, n. <பகுதி¹-. Division; class; category; வகுப்பு. வகுதியின் வசத்தன (கம்பரா. இரணியன். 69).

வகுந்து vakuntu, n. <வகு¹-. cf. *vaha*. Way, road; வழி. வகுந்துசெல் வருத்தத்து (சிலப். 11, 167).

வகுந்துமடம் vakuntumaṭam, n. cf. வகுண்டிமடம. Black-oil tree; வாலுளுவை. (மூ. அ.)

வகுப்பு vakuppu, n. <வகு¹-. 1. Dividing; கூறுபடுத்துகை. 2. Classifying; இனம்பற்றிப் பிரிக்கை. வகுபபமைந்த . . . அப்பங்கள் (மதுரைக். 626, உரை). 3 Section, division; paragraph; பிரிவு. 4. Clan; caste; சாதி. 5. Class; standard; rank; தரம். 6. Compartment, as in a railway carriage; தடுக்கப்பட்ட அறை. வகுப்புக்குப் பிரயா ணிகள் எட்டு. 7. See வகிடு. சீவி வகுபபெடுத்துச் சேர்த்துக் குழன்முடித்து (கூளப்ப. 131). 8. (Pros.) Uniform rhythmic flow of a stanza; சந்தம். மஙகல வள்ளை வகுபபொடு வெணபா வால் . . . இசை (வசசணந். செய்யு. 32). 9. Splendour; பொலிவு. (யாழ். அக.) 10. Beauty; அழகு. (சது.)

வகுப்புவாரி vakuppu-vāri, *adv.* & *adj.* <வகுப்பு+. Communal; divisional; sectional; சாதிவீதம். வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம்.

வகுமை vakumai, *n.* perh. மகிழ்-. Joy, happiness; மகிழ்ச்சி. (அக. நி.)

வகுலி vakuli, *n.* Fish; மீன். வாரியுட் பய மிலாது திரியுஞ்சில வகுலி போன்று (வரத. பாகவத. நரசிங்க. 234). (நாமதீப. 269.)

வகுள் vakuḷ, *n.* Elephant creeper. See சமுத்திரப்பாலை. (மலை.)

வகுளப்பிகம் vakuḷappikam, *n.* A creeper; வஞ்சிக்கொடி. (சங். அக.)

வகுளபூஷணர் vakuḷa-pūṣaṇar, *n.* <*vakula*+*bhūṣaṇa*. Saint Nammāḻvār, as wearing *makiḻam* flowers; [மகிழம்பூவை யணிந்தவர்] நம்மாழ்வார்.

வகுளம் vakuḷam, *n.* <*vakula*. Pointed-leaved ape flower. See மகிழ்[3]. பசும்பிடி வகுளம் பல்லிணர்க் காயா (குறிஞ்சிப். 70).

வகுளாபரணம் vakuḷāparaṇam, *n.* (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம்.

வகுளாபரணர் vakuḷāparaṇar, *n.* <*vakuḷa*+*ā-bharaṇa*. Saint Nammāḻvār. See வகுளபூஷணர்.

வகுளி vakuḷi, *n.* perh. *vyākula*. cf. வகுணி. Sound; ஒலி. (யாழ். அக.)

வகுளிநாதர் vakuḷinātar, *n.* A Siddha, one of *navanāta-cittar*, q.v.; நவநாதசித்தரு ளொருவர். (பொருட். நிக.)

வகை[1] vakai, *n.* <வகு[1]-. [T. M. *vaga*, K. Tu. *vage*]. 1. Division, branch, section; கூறுபாடு. அவ்வகை யொன்பதும் வினை யெஞ்சு கிளவி (தொல். சொல். 146). 2. Caste; சாதியினம். (G. Tn. D. I, 145.) 3. Kind, class, sort; இனம். இது எவ்வகையைச் சேர்ந்தது? 4. Manner, method; முறை. பாயினுர் மாயும்வகையால் (பு. வெ. 5, 2). 5. Ways, means; உபாயம். மாயும் வகையறியேன் (திவ். திருவாய். 5, 4, 4). 6. Cause; காரணம். (நாமதீப. 640.) 7. Artfulness; தந்திரம். வகையால் மதியாது மண்கொண்டாய் (திவ். இயற். நான்முகன். 25). 8. Skill, ability; வலிமை. வகைகொண்டு வந்தேன் (கம்பரா. பாசப். 36). 9. Nature, quality; தன்மை. வளமங்கையர் வகையுரைத்தன்று (பு. வெ. 9, 50, கொளு). 10. Goods; property; means of livelihood; சீவனத்துக்குரிய பொருள் முதலியன. (W.) 11. The principal stock in trade; வியாபாரமுதல். (W.) 12. Place; இடம். (பிங்.) 13. Limb; உறுப்பு. வகைநல முடைய காளை (சீவக. 695). 14. Short or narrow street; குறுந்தெரு. மூதூ ரிடைவகை யெல்லை யெல்லாம (சீவக. 462). 15. Apartments of a house; மனையின் பகுப்பு. வகைமாணல்லில் (புறநா. 398). 16. Details; விவரம். *Loc.* 17. (Arith.) Parts of the sum total in addition; கூட்டப்படும் எண்கள். (W.)

வகை[2]-தல் vakai-, 4 *v.* <வகை. *intr.* To be divided; பிரிவுபடுதல்.—*tr.* 1. To arrange a subject; வகைப்படுத்துதல். மந்தரை பின்னரும் வகைந்து கூறுவாள (கம்பரா. மந்தரை. 60). 2. To divide; to cut; வகிர்தல். வாளை யீர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇ (நற். 120). 3. [T. *vagatsu*.] To consider, weigh; ஆராய்தல். நகாநீ தவிர்வாயெனவும் வகையாது தொடாநது (கம்பரா. பிராட்டி. 16).

வகைச்சல் vakaiccal, *n.* prob. வகை-. See வகச்சல். (கோயிலொ.)

வகைச்சூத்திரம் vakai-c-cūttiram, *n.* <வகை+. (Gram.) Sūtra giving detailed exposition of that which has already been briefly stated; தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டதனை வேறு வேறாக வகுத்துரைக்குஞ் சூத்திரம். (நன். 20.)

வகைசெய்-தல் vakai-cey-, *v. intr.* <id.+. 1. To make arrangements; to prepare; ஏற்பாடு செய்தல். 2. To make entries in an account; கணக்கிற் பதிவு செய்தல். 3. To find a way out; வழிசெய்தல். *Loc.* 4. To make a revenue settlement; நிலங்களுக்குத் தீர்வை யொழுங்கு செய்தல். (S. I. I. 1, 64.)

வகைசெய்கின்றவர் vakai-ceykiṉṟavar, *n.* <id.+. Settlement officer; நிலத்தின் அளவு முதலியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தும் உத்தியோகஸ்தர். (I. M. P. Cg. 720.)

வகைசொல்(லு)-தல் vakai-col-, *v. intr.* <id.+. 1. To give details; விவரஞ் சொல்லுதல். 2. To render account; கணக்குக் காட்டுதல்.

வகைத்தார் vakai-t-tār, *n.* <id.+. See வகைமாலை. வகைத்தார மார்பன் (பெருங். வத்தவ. 4, 8).

வகைதப்பு vakai-tappu, *n.* <id.+. 1. Swerving from the right path; mistake; நேர்வழியினின்றும் பிறழுகை. 2. Thoughtlessness; ஆலோசனை யின்மை. வகைதப்பா மோசம் வாராதோ (விறலிவிடு. 983).

வகைதிரிவு vakai-tirivu, *n.* See வகைதெரிவு. *Nāñ.*

வகைதெரிவு vakai-terivu, *n.* <id.+தெரி-. Discrimination; விவேகம். அவன் வகைதெரிவு இல்லாதவன்.

வகைதொகை vakai-tokai, *n.* <id.+. [T. *vakatoga*.] Details; விவரம்.

வகைநிலைக்கொச்சகம் vakai-nilai-k-koccakam, n. <id.+நிலை+. A kind of *koccakam* verse; கொச்சகவகை. (சீவக. 2514, உரை, பி-ம்.)

வகைப்படுத்து-தல் vakai-p-paṭuttu-, v. tr. <id.+. (சங். அக.) 1. To divide; பங்கிடுதல். 2. To classify and arrange; வகையாகப்பிரித்தல்.

வகைபண்ணு-தல் vakai-paṇṇu-, v. intr. <id.+. See வகைசெய்-, 1, 2, 3. (யாழ். அக.)

வகைபுனை-தல் vakai-puṉai-, v. tr. <id. +. See வகைசெய்-, 1, 2, 3. (யாழ். அக.)

வகைபெறக்காட்டல் vakai-peṟa-k-kāṭṭal, n. <id.+பெற-+. A literary device which consists in the detailed treatment of what has already been briefly stated; தொகுத்துரைத்ததை விரித்துக் கூறும் உத்திவகை. (மாறனலங். பாயி. 25.)

வகைபெறு-தல் vakai-peṟu-, v. intr. <id. +. 1. To be cleared of difficulties; முட்டுப்பாடுகள் நிவர்த்தியாதல். 2. To be in proper order; முறைப்படி அமைதல்.

வகைமடிப்பு vakai-maṭippu, n. <id.+. See வகைமோசம்.

வகைமாலை vakai-mālai, n. <id.+. A kind of garland in which tender leaves and flowers are alternately strung together; தளிரும் பூவும் விரவத்தொடுத்த மாலை. வகைமாலையினையும இழையினையுமுடைய மகளிரை (சீவக. 483, உரை).

வகைமுதலடுக்கலங்காரம் vakai-mutal-aṭukkalaṅkāram, n. <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which a whole stanza consists merely of the names of several objects strung together without any adjunct; பலவகையான முதற்பொருள்களை அடை சினை புணராது செய்யுள் முழுதும் அடுக்கிக் கூறுவதாகிய அணி. (மாறனலங். 179.)

வகைமோசம் vakai-mōcam, n. <id.+. 1. Fix; helpless condition; கதியற்ற நிலை. 2. Betrayal or breach of trust; நம்பிக்கைமோசம்.

வகையரா vakaiyarā, n. <U. vagaira. Etcetera; முதலியன. (W.)

வகையறா vakaiyaṟā, n. See வகையரா. (C. G.)

வகையறி-தல் vakai-y-aṟi-, v. intr. <வகை +. 1. To know the way; to follow the proper course of action; செய்யும் முறைதெரிதல். 2. To understand the bearings; கூறுபாடறிதல். சொல்லின் வகையறியார (குறள், 713).

வகையறு[1]-தல் vakai-y-aṟu-, v. intr. <id. +அறு[1]-. To lose the wherewithal; to become helpless; கதியற்றுப்போதல்.

வகையறு[2]-த்தல் vakai-y-aṟu-, v. intr. <id.+அறு[2]-. To discern, distinguish, decipher, unravel; பகுத்தறிதல்.

வகையார் vakaiyār, n. <id. Persons of the same class or sect; இனத்தார்.

வகையிடு-தல் vakai-y-iṭu-, v. tr. <id.+. See வகைப்படுத்து-. (யாழ். அக.)

வகையுளி vakai-yuḷi, n. <id.+உள்[2]. (Pros.) Scansion in disregard of speech-rhythm; அசைமுதலுறுப்புக்களைச் சொல் நோக்காது இசை நோக்கி வண்ணமறுக்கை. (யாப். வி. 375.) (தண்டி. 111.)

வகைரா vakairā, n. See வகையரா. (W.)

வகைவை-த்தல் vakai-vai-, v. tr. <வகை +. 1. To pay attention to; to take into account; காரியமாகக்கோள்ளுதல். இவன் நான் சொல்வதை வகைவைக்காமல் தன்னிஷ்டப்படி நடக்கிறான். *Nāñ*. 2. To credit to an account; கணக்கில் வரவு வைத்தல்.

வகைறா vakaiṟā, n. See வகையரா. (C. G.)

வகைஜமாபந்தி vakai-jamāpanti, n. <வகை+. A jamabandi showing itemwar total of the detailed jamabandis relating to *nañcai-y-aṟuti-k-kaḷa-naṭai*, *kaṟāi-cākupaṭi*, *makamai* and *māṉipa-cutantiram*; நஞ்சையறுதிக்களநடை கறார்சாகுபடி மகமை மானிபசுதந்திரம் முதலியவற்றின் விவரங்காட்டி மொத்தமாகச் செய்யும் ஜமாபந்தி.

வங்கக்கல் vaṅka-k-kal, n. <வங்கம்[1]+. Kunkur; சுக்கான்கல். (யாழ். அக.)

வங்கச்சாதர் vaṅka-c-cātar, n. prob. id. +சாதர்[2]. A kind of embroidered silk; சாதரா வகை. அங்கோசிகமும வங்கச்சாதரும் (பெருங். உஞ்சைக். 42, 205).

வங்கச்சுண்ணம் vaṅka-c-cuṇṇam, n. <id.+. A kind of medicinal powder, prepared from purified lead; வங்கத்தாற்செய்த மருந்துப்பொடிவகை.

வங்கசிந்தூரம் vaṅka-cintūram, n. <*vaṅga*+. Red lead, *Minium*; ஈயத்தின் சிந்தூரம். (பதார்த்த. 1208.)

வங்கசேனகம் vaṅka-cēṉakam, n. <*vaṅga-sēnaka*. West Indian pea-tree, s. tr., *Sesbania grandiflora*; வெள்ளகத்தி. (மூ. அ.)

வங்கடம் vaṅkaṭam, n. See வங்கிசம், 1. (யாழ். அக.)

வங்கணக்காரன் vaṅkaṇa-k-kāraṉ, *n.* < வங்கணம்[1] +. (W.) 1. Intimate friend; உற்ற நண்பன். 2. Paramour; சோரநாயகன்.

வங்கணக்காரி vaṅkaṇa-k-kāri, *n.* Fem. of வங்கணக்காரன். See வங்கணத்தி.

வங்கணத்தி vaṅkaṇatti, *n.* Fem. of வங்கணன். 1. Intimate woman-friend; உற்றதோழி. 2. Concubine; சோரநாயகி. (W.)

வங்கணதூஷணம் vaṅkaṇa-tūṣaṇam, *n.* < id. +. Slandering; அவதூறு பண்ணுகை. (யாழ். அக.)

வங்கணம்[1] vaṅkaṇam, *n.* 1. Friendship; நட்பு. சேசமிலா வங்கணத்தி னன்று வலியபகை (தனிப்பா. i, 104, 35). 2. Love; amour; காதல். என் வங்கணச் சிங்கியைக் காணேனே (குற்று. குற. 136).

வங்கணம்[2] vaṅkaṇam, *n.* < *vaṅkana.* 1. Brinjal. See கத்திரி[1]. (அரு. நி.) 2. Orbicular-leaved caper. See செங்கத்தரி. (சங். அக.) 3. Indian kales. See சேம்பு, 1. (சங். அக.)

வங்கணன் vaṅkaṇaṉ, *n.* < வங்கணம்[1]. See வங்கணக்காரன். (யாழ். அக.)

வங்கத்துக்குவா-தல் [வங்கத்துக்கு வருதல்] vaṅkattukku-vā-, *v. intr.* prob. வங்கம்[3] +. 1. To be put to the test; சோதனைக்குட்படுதல். 2. To be effective; பயனுள்ளதாதல்.

வங்கதோஷம் vaṅka-tōṣam, *n.* < *vaṅga* +. Plumbism; ஈயத்தாலுண்டாம் தோஷம்.

வங்கநடம் vaṅkanaṭam, *n.* Borax; வெண்காரம். (மூ. அ.)

வங்கநீர் vaṅka-nīr, *n.* < வங்கம்[2] +. Sea; கடல். வங்கநீர் வரைப்பெலாம் (சூளா. இரத. 104).

வங்கநீறு vaṅka-nīṟu, *n.* < வங்கம்[1] +. Lead ore; ஈயமணல். (மூ. அ.)

வங்கப்பற்று vaṅka-p-paṟṟu, *n.* < id. +. Solder for metals; உலோகங்களை இணைக்கவுதவும் பற்று.

வங்கப்பாண்டி vaṅka-p-pāṇṭi, *n.* < வங்கம்[4] +. A kind of vehicle. See பள்ளியோடவையம். வங்கப்பாண்டியிற் றிணடே ரூரவும் (பரிபா. 20, 16).

வங்கப்பாவை vaṅka-p-pāvai, *n.* prob. வங்கம்[1] +. A drug; மருந்துச்சரக்குவகை. வங்கப் பாவையோ டின்ன மருத்துறுப் பெல்லாம் (பெருங். மகத. 17, 150).

வங்கபற்பம் vaṅka-paṟpam, *n.* < id. +. See வங்கபஸ்மம். (யாழ். அக.)

வங்கபஸ்மம் vaṅka-pasmam, *n.* < *vaṅga* + *bhasman.* Carbonate of lead, *Ceruse;* ஈயத்தின் பற்பம்.

வங்கம்[1] vaṅkam, *n.* < *vaṅga.* 1. Lead; purified lead; ஈயம். (நாமதீப. 378.) வங்கத்திற் செம்பொனுங் தெரிப்பாம் (கந்தபு. மார்க். 123). 2. Tin; தகரம். 3. Zinc; துத்தநாகம். (யாழ். அக.) 4. cf. *vaṅga-jīvana.* Silver; வெள்ளி. (பிங்.) 5. Bengal, one of 56 *tēcam*, q.v.; தேசம் ஐம்பத்தாறனுள் ஒன்று. (இரகு. திக்குவி. 66.) 6. The Bengali language, one of *patiṉeṉ-moḻi*, q.v.; பதினெண் மொழியுளொன்றான வங்கதேசத்துப் பாஷை. 7. Indian calosanthes. See பாலையுடைச்சி, 1. 8. Tender wild jack. See பாலையுடைச்சி, 2. (L.) 9. Brinjal. See கத்தரி. (பிங்.) 10. A kind of brinjal. See வழுதுணை. (நாமதீப. 334.)

வங்கம்[2] vaṅkam, *n.* < *bhaṅga.* Wave; அலை.

வங்கம்[3] vaṅkam, *n.* < *vaṅka.* 1. Bend of a river; ஆற்றுவளைவு. (யாழ். அக.) 2. Curve; வளைவு. 3. Idea; கருத்து. (அக. நி.)

வங்கம்[4] vaṅkam, *n.* prob. *vahya.* 1. Ship, as moving swiftly; மரக்கலம். வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம் (மதுரைக். 536). 2. A kind of vehicle. See பள்ளியோடவையம். திணடேர்ப்புரவி வங்கம் பூட்டவும் (பரிபா. 20, 16).

வங்கம்[5] vaṅkam, *n.* cf. வெங்கம். Poverty; வறுமை.

வங்கம்விளையுங்கல் vaṅkam-viḷaiyuṅ-kal, *n.* < வங்கம்[1] + விளை- +. White kunker; வெள்ளைச்சுக்கான்கல். (யாழ். அக.)

வங்கமணல் vaṅka-maṇal, *n.* < id. +. See வங்கநீறு. (யாழ். அக.)

வங்கர்[1] vaṅkar, *n.* < *vaṅga.* People of Bengal; வங்கதேயத்தார். வங்கா மாளவர் (கம்பரா. உலாவி. 47).

வங்கர்[2] vaṅkar, *n.* < வங்கம்[2]. Mariners; நெய்தனிலமாக்கள்.

வங்கவுப்பு vaṅka-v-uppu, *n.* < வங்கம்[1] +. Sugar of lead; உப்புவகை. (இங். வை.)

வங்கன்[1] vaṅkaṉ, *n.* < *vaṅka.* Outcaste; சண்டாளன். (சூடா.)

வங்கன்[2] vaṅkaṉ, *n.* < வங்கம்[5]. Poor man; தரித்திரன். *Colloq.*

வங்கனம் vaṅkaṉam, *n.* See வங்கணம், 3. (மலை.)

வங்கா[1] vaṅkā, *n.* cf. வக்கா. A bird; பறவைவகை. வங்காக் கடந்த செங்காற் பேடை (குறுந். 151). (தொல். எழுத். 225, உரை.)

வங்கா[2] vaṅkā, n. <U. bāṅkā. A long winding trumpet, ram's horn; ஊதுகொம்புவகை. (W.)

வங்காரக்கண்டி vaṅkāra-k-kaṇṭi, n. prob. வங்காரம் +. A kind of saree; ஒருவகைச் சேலை.

வங்காரம் vaṅkāram, n. <Pkt. baṅgār <bhṛṅgāra. [T. baṅgāramu, K. baṅgāra.] 1. Gold; பொன். வங்கார மாரபிலணி தார (திருப்பு. 748). 2. Ingot, mass of metallic ore; உலோகக்கட்டி. (பிங்.) 3. Good condition; செப்பம். (யாழ். அக.)

வங்காரவச்சி vaṅkāravacci, n. prob. வங்காரம். West Indian samphire purslane, a herb eaten by poor people, Sesuvium portulacastrum; ஒருவகைக் கீரை. தாபுந் தகப்பனுந் தள்ளி விட்டகாலத்தே வாவென்றழைத்த வங்காரவச்சி. (W.)

வங்காரவாசி vaṅkāravāci, n. See வங்காரவச்சி. (சங். அக.)

வங்காளக்குடாக்கடல் vaṅkāḷa-k-kuṭā-k-kaṭal, n. <வங்காளம் +. The Bay of Bengal; இந்தியா பர்மா தேசங்கட்கு இடைப்பட்ட குடாக்கடல்.

வங்காளத்திப்பலி vaṅkāḷa-t-tippali, n. <id. +. A species of long pepper, as from Bengal; திப்பலிவகை. (மூ. அ.)

வங்காளப்பச்சை vaṅkāḷa-p-paccai, n. <U. zangar +. 1. Verdigris, sub-acetate of copper; ஒருவகைச் சாயவர்ணம். (M. M.) 2. A herb; பூடுவகை. (யாழ். அக.)

வங்காளம்[1] vaṅkāḷam, n. <vaṅga. See வங்கம்[1], 5, 6. தங்காத சாரல் வங்காள தேசமும் (S. I. I. i, 98).

வங்காளம்[2] vaṅkāḷam, n. <vaṅgāla. (Mus.) A melody-type; இராகவகை. (சது.)

வங்காளமஞ்சள் vaṅkāḷa-mañcaḷ, n. <வங்காளம்[1] +. A kind of turmeric, used by women when bathing; மகளிர் பூசிக்குளிக்கும் மஞ்சள்வகை.

வங்காளவாத்து vaṅkāḷa-vāttu, n. prob. id. +. A kind of goose; வாத்துவகை. Madr.

வங்காளி vaṅkāḷi, n. <id. 1. Bengali; வங்காளதேசத்தான். 2. See வங்கம்[1], 6. 3. Plantain; வாழை.

வங்கான் vaṅkāṉ, n. Sundry jewellery; சில்லறை ஆபரணம். வங்கானுந் தொங்கானு மாட்டிக் கிலுகிலுத்து (ஆதியூரவதானி. 64).

வங்கி[1] vaṅki, n. perh. bhaṅgin. [T. K. vaṅki, Tu. vaggi.] (W.) 1. A kind of armlet; ஒருவகைத் தோளணி. 2. A kind of iron hook or curved instrument; வளைந்த ஆயுதவகை.

வங்கி[2] vaṅki, n. <வங்கம்[1]. Bengal paddy, an inferior kind of campā, sown in Cittirai and maturing in five months; சித்திரைமாதத்து விதைக்கப்பெற்று ஐந்துமாதங்களில் விளையும் மட்டமான சம்பாநெல்வகை.

வங்கி[3] vaṅki, n. <E. Bank; பாங்கி. Nāṭ. Chetti.

வங்கி[4] vaṅki, n. prob. அங்கி[2]. Ceylon leadwort. See சொடுவேலி (சங். அக.)

வங்கிக்காரை vaṅki-k-kārai, n. <வங்கி[1] +. A necklet; கழுத்தணிவகை. Loc.

வங்கிசம் vaṅkicam, n. <vaṃśa. [T. vaṅgasamu.] 1. Race, family, lineage, descent; வமிசம். மேலோரா வங்கிசந் தவிர்ந்து கீழ்மரபிற் சேர்ந்ததால் (பிரபோத. 7, 47). 2. See வங்கியம்.

வங்கிசன் vaṅkicaṉ, n. <வங்கிசம். 1. Scion; வமிசத்திற் பிறந்தவன். 2. Kinsman; உறவினன். (W.)

வங்கிநெளிவு vaṅki-neḷivu, n. <வங்கி[1] +. A kind of ring; விரலணிவகை. Loc.

வங்கியம் vaṅkiyam, n. <vaṃśa. 1. Bamboo; மூங்கில். (மலை.) 2. Reed pipe; இசைக்குழல். (சூடா.) வங்கியம் பலதேன் விளம்பின (கம்பரா. கைகே. 60).

வங்கிவளையல் vaṅki-vaḷaiyal, n. <வங்கி[1] +. A kind of bangle; வளையல்வகை. (W.)

வங்கிஷம் vaṅkiṣam, n. See வங்கிசம். (யாழ். அக.)

வங்கு vaṅku, n. [K. baṅku, M. vaṅgu.] 1. Orifice, hole, hollow, as in a stone; கல் முதலியவற்றின் அளை. தான் கிடக்கிற வங்குகளினுடைய வாசலிலே முத்துக்களை யீன்றன (திவ். பெரியதி. 3, 4, 2, வ்யா.). 2 Rat-hole; snake-hole; எலி முதலியவற்றின் வளை. (சது.) 3. Cave, cavern, hollow; மலைக்குகை. (பிங்.) வங்குகளிலே நிறைந்துள்ள தேனிலே தோய்த்து (திவ். பெரியதி. 1, 2, 5, வ்யா.). 4. Hollow in a tree; மரப்பொந்து. வங்கினைப் பற்றிப் போகா வலனும் பெண்ண (பெரியபு. கணம்புல். 116). 5. Space between the beams or ribs of a boat; தோணியின் விலாச்சட்டங்களுக்கு மத்தியிலுள்ள இடம். (W.) 6. Socket for a mast; பாய்மரக் குழி. (W.) 7. Wooden ribs of a ship; கப்பலின் விலாச்சட்டங்கள். Parav. 8. Spreading spots on the skin, a disease; ஒருவகை மேகப்படை. Loc. 9. Blotches on a mangy dog; நாய்ச்சொறி. Loc. 10. Hyena, as spotted; கழுதைப்புலி. (சங். அக.) 11. Pollen of the screwpine; தாழம்பூவின் மகரந்தம். Loc.

வங்குக்கட்டை vaṅku-k-kaṭṭai, n. <வங்கு +. See வங்குக்கால். (யாழ். அக.)

வங்குக்கால் vaṅku-k-kāl, *n.* <id.+. The keel of a vessel; the timber to which the side-planks are nailed; கப்பலின் விலாப்பலகைகளைத் தைக்குஞ் சட்டம். (W.)

வங்குசம் vaṅkucam, *n.* Flour of arrow-root; கூகைநீறு. (சங். அக.)

வங்குளம் vaṅkuḷam, *n.* cf. *வங்கூழ்.* See வங்கூழ், 1. (சங். அக.)

வங்குஸ்தான் vaṅkustāṉ, *n.* Mangosteen. See மங்குஸ்தான்.

வங்கூழ் vaṅkūḻ, *n.* cf. *aṅgūṣa.* 1. Wind; காற்று. *வங்கூ ழாட்டிய வங்குழை வேங்கை* (அகநா. 328). 2. *Vātam*, one of the three humours of the body; வாதமென்னுந் தோஷம். (தைலவ.)

வங்கை vaṅkai, *n.* perh. *வன்-மை* + கை[5]. Enmity; பகை. (யாழ். அக.)

வச்சகம் vaccakam, *n.* <*vatsaka.* 1. Indian cork. See காட்டுமல்லி. (மலை.) 2. Conessi bark; வெட்பாலை. (தைலவ. தைல.)

வச்சணத்தி vaccaṇatti, *n.* <*vatsala.* Tenderness, affection, fondness, love; வாற்சல்லியம். (அருங்கலச். 23.)

வச்சணந்திமாலை vaccaṇantimālai, *n.* A treatise on poetics, in *veṇpā* verse, by Guṇavīrapaṇṭitar, named after his preceptor Vaccaṇanti; தம் ஆசிரியரான வச்சணந்தி முனிவர்பெயரால் குணவீரபண்டிதரென்பவர் வெண்பாயாப்பில் இயற்றிய பாட்டியல்நூல்.

வச்சத்தொள்ளாயிரம் vacca-t-toḷḷāyiram, *n.* <*வச்சம்*+. A poem of 900 *veṇpā* verses on the King of Vatsa, not extant; வச்சதேசத்தரசனைப்பற்றித் தொள்ளாயிரம் வெண்பாக்களால் அமைந்த ஒரு நூல். (வீரசோ. அலங். 11, உரை.)

வச்சநாபி vaccanāpi, *n.* <*vatsa-nābha.* 1. Nepal aconite, s. sh., *Aconitum ferox;* விஷப்பூடுவகை. (யாழ். அக.) 2. See வசநாபி, 2. (W.)

வச்சநாவி vaccanāvi, *n.* See வச்சநாபி.

வச்சம் vaccam, *n.* <*vatsa.* 1. Calf; கன்று. 2. An ancient province in North India; இந்தியாவின் வடபாகத்துள்ள நாடு. *வச்சத்திளங் கோவை* (வீரசோ. அலங். 11, உரை).

வச்சயம் vaccayam, *n.* <*vatsaka.* 1. Stag; கலைமான். (பிங்.) 2. Black deer; கருநிறமுள்ள மான்வகை. (நாமதீப. 224.)

வச்சரி vaccari, *n.* cf. *வசசிரநிம்பம்.* Neem tree; வேம்பு. (சங். அக.)

வச்சலமணி vaccala-maṇi, *n.* <*vatsalā-maṇi.* Cow's bezoar; கோரோசனை. (தைலவ.)

வச்சனி vaccaṉi, *n.* Turmeric. See மஞ்சள்[1], 1. (மலை.)

வச்சாதனி vaccātaṉi, *n.* <*vatsādanī.* Gulancha. See சீந்தில். (மலை.)

வச்சி vacci, *n.* Oblong cordate-leaved tree bilberry. See காயா, 2. (மலை.)

வச்சிநிம்பம் vaccinimpam, *n.* See வச்சிர நிம்பம். (மலை.)

வச்சியம் vacciyam, *n.* <*vaśya.* See வசியம்[1]. *வச்சியமானே* (பரிபா. 20, 84).

வச்சிரக்கட்டு vaccira-k-kaṭṭu, *n.* <*வச்சிரம்* +. Strong-build; பலமான அமைப்பு.

வச்சிரக்கபாய் vaccira-k-kapāy, *n.* <id. +. See வச்சிராங்கி. *சட்டை தமான் வச்சிரக் கபாய் தரித்தானே யல்லி* (அல்லியரசாணிமாலை).

வச்சிரக்கல் vaccira-k-kal, *n.* <id.+. Diamond; வைரமணி. (சங். அக.)

வச்சிரக்கோட்டம் vaccira-k-kōṭṭam, *n.* <id.+. An ancient temple at Kāviri-p-pūm-paṭṭiṉam, where Indra's thunderbolt was installed; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரனது வச்சிராயுதம் நிற்க அமைந்த கோயில். *வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம்* (சிலப். 5, 141).

வச்சிரகங்கடம் vaccira-kaṅkaṭam, *n.* <id.+ *kaṅkaṭa.* A cloak of great durability; மிக்க உறுதியுள்ள சட்டைவகை. (யாழ். அக.)

வச்சிரகங்கடன் vaccira-kaṅkaṭaṉ, *n.* <*vajra-kaṅkaṭa.* Hanumāṉ; அனுமான். (யாழ். அக.)

வச்சிரகண்டகம் vaccira-kaṇṭakam, *n.* <*vajra*+*kaṇṭaka.* A hell; நரகவகை. (சேதுபு. தனு. 4.)

வச்சிரகந்தம் vaccira-kantam, *n.* prob. id. +. Yellow orpiment. See அரிதாரம், 1. (சங். அக.)

வச்சிரகம் vaccirakam, *n.* <*vajraka.* Pericarp of the lotus; தாமரைக்காய். (சது.)

வச்சிரகவசம் vaccira-kavacam, *n.* <*vajra*+. Invulnerable armour; உறுதியான கவசம்.

வச்சிரகாயம் vaccira-kāyam, *n.* <id.+. 1. See வச்சிரசரீரம். 2. A medicine; மருந்துவகை. *தயிராற் குடிப்பதொரு மருந்துண்டு, வச்சிர காயம் என்பது* (தக்கயாகப். 547, உரை).

வச்சிரச்சுவாலை vaccira-c-cuvālai, *n.* <id.+*jvālā*. Lightning; மின். (யாழ். அக.)

வச்சிரசரீரம் vaccira-carīram, *n.* <id. +. Robust, strong body; திடசரீரம். (பிங்.) *அத்தயிளைக் குடித்துத் தடித்து வச்சிர சரீரம் பெற்றார* (தக்கயாகப். 547, உரை).

வச்சிரசிதன் vacciracitaṉ, *n.* <*vajra-jit*. Garuda, கருடன். (யாழ். அக.)

வச்சிரசூசி vaccira-cūci, *n.* <*vajra-sūci*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

வச்சிரசூசிகாபாணம் vacciracūcikā-pāṇam, *n.* <*vajrasūcikā*+*bāṇa*. A kind of arrow; ஒருவகை யம்பு. (யாழ். அக.)

வச்சிரசெலதம் vaccira-celatam, *n.* <*vajra*+perh. *švēta*. Mealy tuber of *Cyperus rotundus*; கோரைக்கிழங்கு. (மலை.)

வச்சிரத்தலைச்சி vaccira-t-talaicci, *n.* perh. id.+தலை. Black beetle; கருவண்டு. (யாழ். அக.)

வச்சிரத்துரு vaccira-t-turu, *n.* <*vajra-dru*. Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (இலக். அக.)

வச்சிரத்தோன் vaccirattōṉ, *n.* <வச்சிரம். See வச்சிரதரன். *வெற்பெறிந்த வச்சிரத்தோன்* (நைடத. பிரிவுறு. 15).

வச்சிரதங்கிட்டிரம் vacciratankiṭṭiram, *n.* <*vajra-damṣṭra*. A hell; நரகவகை. *வச்சிர தங்கிட்டிரப்பேர் நரகடைந்து நைவன்* (சேதுபு. தனுக். 17).

வச்சிரதசனன் vaccira-tacaṉaṉ, *n.* <*vajra-dašana*. Rat; எலி. (யாழ். அக.)

வச்சிரதந்தன் vacciratantaṉ, *n.* <*vajra-danta*. (யாழ். அக.) 1. Rat; எலி. 2. Pig; பன்றி.

வச்சிரதந்தி vaccira-tanti, *n.* prob. id. A kind of worm; ஒருவகைப் புழு. *வச்சிரதந்தி யெனப்படு முந்துகீடம்* (கந்தபு. மகாசாத். 42).

வச்சிரதரன் vaccira-taraṉ, *n.* <*vajra-dhara*. Indra, as wielding the thunderbolt; [வச்சிராயுதந் தரிப்பவன்] இந்திரன். *சத்த மேகங்களும் வச்சிரதரனாணையிற் சஞ்சரித்திட வில்லையோ* (தாயு. பரிபூரண. 9).

வச்சிரதாரணை vaccira-tāraṇai, *n.* <*vajra*+*dhāraṇā*. Contemplation of the Divine Being with a fixed mind, renouncing egoism, one of *nava-tāraṇai*, q.v.; அகங்காரத்தையும் சீவதத்துவத்தையும் நீக்கிப் பரதத்துவமே தியானஞ் செய்யத்தக்க தென்றறிந்து தியானிக்கை. (யாழ். அக.)

வச்சிரதிலதம் vaccira-tilatam, *n.* See வச்சிரசெலதம். (சங். அக.)

வச்சிரதுண்டம் vaccira-tuṇṭam, *n.* <*vajra-tuṇḍa*. (யாழ். அக.) 1. White-necked kite; கருடன். 2. Crane; கொக்கு. 3. King-crow; வலியான்.

வச்சிரதுண்டன் vaccira-tuṇṭaṉ, *n.* prob. *vajra-tuṇḍa*. Gaṇēša; விநாயகக்கடவுள். (யாழ். அக.)

வச்சிரதேகம் vaccira-tēkam, *n.* <*vajra* +. See வச்சிரசரீரம்.

வச்சிரநாடு vaccira-nāṭu, *n.* <id.+. 1. A province near the Sōṇā river; சோணைக்கரையிலுள்ளதொரு நாடு. (சிலப். 5, 99, உரை.) 2. The coastal region in the Pāṇḍyaṉ country; பாண்டி மண்டலத்தில் உள்ள ஒரு கடற்கரை நாடு. *வச்சிர நாடன்ன வாணுதல்* (களவியற். 47).

வச்சிரநிம்பம் vacciranimpam, *n.* perh. *vajra-nimba*. Black neem tree. See கருவேம்பு, 2. (சங். அக.)

வச்சிரப்பசை vaccira-p-pacai, *n.* <*vajra* +. A kind of glue. See வச்சிரம், 7. (சங். அக.)

வச்சிரப்படை vaccira-p-paṭai, *n.* <id.+. 1. See வச்சிரம், 1. *வச்சிரப் படையு மிந்திரன் படையில் வந்ததால்* (தக்கயாகப். 657). 2. Foundation storey of a temple-tower; கோபுரத்தின் அடி நிலைக் கற்கட்டிடம்.

வச்சிரப்படையோன் vacciarappaṭaiyōṉ, *n.* <வச்சிரப்படை. Indra, as armed with the thunderbolt; [வச்சிராயுதத்தை யுடையோன்] இந்திரன்.

வச்சிரபஞ்சகவசம் vaccira-pañca-kavacam, *n.* <*vajra-pañca-kavaca*. A mantra; மந்திரவகை. (யாழ். அக.)

வச்சிரபாணி vaccira-pāṇi, *n.* <*vajra-pāṇi*. Indra, as wielding the thunderbolt; [வச்சிராயுதத்தைக் கையிலுடையவன்] இந்திரன். (பிங்.)

வச்சிரபாதம் vaccira-pātam, *n.* <*vajra-pāta*. Thunder-stroke; இடியேறு. (இலக். அக.)

வச்சிரபீசகம் vaccira-pīcakam, *n.* prob. *vajra-bījaka*. Hog creeper. See கொடிப்புன்கு. (மூ. அ.)

வச்சிரபீசம் vaccira-pīcam, *n.* <*vajra-bīja*. Molucca bean, as very hard; [கெட்டியான விதை] கழற்சிக் காய்.

வச்சிரபுட்பம் vaccira-putpam, *n.* <*vajra-puṣpa.* Blossom of sesamum; எள்ளுச்செடியின் பூ. (மூ. அ.)

வச்சிரம் vacciram, *n.* <*vajra.* 1. Thunderbolt, a weapon sharp-edged at both ends and held in the middle; இருதலைச் சூலமாய் நடுவுபிடியாயுள்ள ஓராயுதம். (சிலப. 2, 46-8, உரை.) *கூர்கெழு வச்சிரக்கொண்டு* (பெருங. மகத. 27, 167). 2. That which is exceedingly strong, hard or adamant; மிகவும் உறுதியானது. *வளளிதழ் மாலை மார்பன் வச்சிர மனத்தனானான்* (சீவக. 2732). 3. Diamond, as very hard; வைர ரத்தினம். (சூடா.) 4. Core of a tree; மரத்தின் காழ். *வெளிறுமுன் விதைப பின்னை வச்சிரம விளைதலாமோ* (சீவக. 2613). 5. cf. *vajra-dru.* Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (சூடா.) 6. A weapon used by boxers; மல்லர் கருவிவகை. (W.) 7. A kind of glue; ஒருவகைப் பசை. 8. A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்கப. சிற்ப. 3.) 9. (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam*, q.v.; யோக மிருபத்தேழனுள் ஒன்று. (சோதிட. சிந்.) 10. See வச்சிரநாடு. *வச்சிர மவந்தி மகதம* (சிலப். 28, 86).

வச்சிரமணி vaccira-maṇi, *n.* <id.+. Diamond; வயிரக்கல். (W.)

வச்சிரமாலை vaccira-mālai, *n.* <id.+. Garlands worn by Indra and other gods; இந்திராதிதேவர் தோளிலணியும் மாலை. *சோதிமாலையும் வச்சிரமாலையும்* (தக்கயாகப். 257, உரை).

வச்சிரமூடகம் vacciramūṭakam, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. *திரளிவச்சிர மூடகததுடன்* (பறாளை. பள்ளு. 75).

வச்சிரயாக்கை vaccira-yākkai, *n.* <*vajra* +. See வச்சிரசரீரம். (யாழ். அக.)

வச்சிரயாப்பு vaccira-yāppu, *n.* <id. +. 1. Gluing, in woodwork; மரங்களை வச்சிரப் பசையினாற் சேர்க்கை. *அச்சு மாணியும் வச்சிர யாப்பும்* (பெருங. உஞ்சைக். 58, 47). 2. Indelible writing, as the marks made by the *vaccirā-yutam;* வச்சிராயுதத்தால் எழுதியதுபோன்று என்றும் அழியா எழுத்து. *நின்றது கிழமை நீங்கா வச்சிர யாப்பின்* (சீவக. 544).

வச்சிரரசம் vaccira-racam, *n.* prob. id.+. Purified mercury; சுத்திசெய்த ரசம். (சங். அக.)

வச்சிரரதம் vaccira-ratam, *n.* <*vajra-rada.* Pig; பன்றி. (யாழ். அக.)

வச்சிரரேகை vaccira-rēkai, *n.* <*vajra*+. (Palmistry.) A kind of distinctive mark in the palm of the hand, believed to indicate female issue; பெண்மகப்பேறடைவதைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் உள்ளங்கை இரேகைவகை. (சிவக். பிரபந். சரபேந்திர. குற. 51, 1.)

வச்சிரலேபம் vaccira-lēpam, *n.* <*vajra-lēpa.* A kind of cementing substance; ஒன்றாக இணைக்கும் பசைவகை. *வச்சிரலேபமாக நாட்டப் பட்டது* (சிவசம. 47).

வச்சிரவண்ணன் vacciravaṇṇaṉ, *n.* <*Vaiśravaṇa.* Kubēra; குபேரன். *வச்சிரவண்ணன் காப்ப வாழிய ரூழி* (சீவக. 2494).

வச்சிரவணன் vacciravaṇaṉ, *n.* See வச்சிரவண்ணன். *மித்திர வச்சிரவணற்கு விருப்பர் போலும்* (தேவா. 598, 9).

வச்சிரவராகி vaccira-varāki, *n.* prob. *vajra*+. A goddess worshipped by the Jains; சமணர் வணங்கும் ஒரு தேவதை. (யாழ். அக.)

வச்சிரவல்லி vaccira-valli, *n.* <*vajra-vallī.* 1. Square-stalked vine. See பிரண்டை. (பிங்.) 2. Sun-flower. See சூரியகாந்தி, 1. (சங். அக.)

வச்சிரவியூகம் vaccira-viyūkam, *n.* <*vajra*+. A disposition of an army; படைவகுக்கும் வியூகவகை. (சுக்கிரநீதி, 338).

வச்சிரவிருக்கம் vaccira-virukkam, *n.* <id.+*vṛkṣa.* 1. Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (சூடா.) 2. Honeysuckle mistletoe. See புல்லுருவி. (சங். அக.)

வச்சிரன் vacciraṉ, *n.* <வச்சிரம். Indra; இந்திரன். (நாமதீப. 60.)

வச்சிராகாதம் vaccirākātam, *n.* <*vajrā-ghāta.* See வச்சிரபாதம். (யாழ். அக.)

வச்சிராங்கம் vacciraṅkam, *n.* <*vajrāṅ-ga.* Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (பிங்.)

வச்சிராங்கி vacciraṅki, *n.* <id.+*aṅgin.* 1. Invulnerable armour; உறுதியான கவசம். (சூடா.) 2. Armour or cloak set with diamonds; வைரம் பதித்த கவசம்.

வச்சிராசனி vaccirācaṉi, *n.* <*vajrāśani.* 1. The thunderbolt of Indra; இந்திரனது வச்சிராயுதம். 2. Indra's banner, as having the emblem of thunder; இந்திரனது கொடி. (யாழ். அக.)

வச்சிராட்சி vacciraṭci, *n.* prob. *vajrākṣī.* cf. *vajra-vallī.* Square-stalked vine. See பிரண்டை. (சங். அக.)

வச்சிராப்பியாசம் vaccirāppiyācam, *n.* <*vajrābhyāsa.* (Arith.) Cross multiplication; பெருக்கல்வகை. (W.)

வச்சிராயுதம் vaccirāyutam, *n.* <*vajra* + *āyudha*. 1. See வச்சிரம், 1. (பிங்.) (தணிகைப்பு. 1, 344, 60.) 2. (Šaiva.) A mystic symbol in the form of a thunderbolt, representing the element earth; பிருதிவிபூதத்துக்கு அடையாளமாக வச்சிரப் படை வடிவிலுள்ள குறியீடு.

வச்சிராவர்த்தம் vaccirāvarttam, *n.* perh. *vajrāvartta*. Rama's bow; இராமன் வில். (சது.)

வச்சிரி vacciri, *n.* <*vajrin*. See வச்சிரபாணி. (இலக். அக.)

வச்சிரீகரணம் vaccirīkaraṇam, *n.* The three *nāṭi*, viz., *iṭai, piṅkalai, cuḻumuṉai;* இடை பிங்கலை சுழுமுனை என்ற மூந்நாடிகள். (யாழ். அக.)

வச்சை[1] vaccai, *n.* <*vāñch*. 1. Kindness; வாஞ்சை. (இலக். அக.) 2. Avarice, stinginess; உலோபம். *நலிவுசெயுநற் குதவும் வச்சைமாக்கள* (இரகு. இந். 25).

வச்சை[2] vaccai, *n.* <*vācya*. cf. வசை[1]. Disgrace; contempt; பழிப்பு. *வச்சையா மெனும் பய மனத் துணடு* (கம்பரா. கரன்வதை. 142).

வச்சைமாக்கள் vaccai-mākkaḷ, *n.* <வச்சை[1] +. Misers, stingy persons; உலோபிகள். *வச்சைமாக்க ளேன்றமா நிதியம் வேட்ட விரவலர்* (கம்பரா. உண்டாட். 19).

வச்சையம் vaccaiyam, *n.* prob. *vatsaka*. Stag; கலைமான். (சூடா.)

வச்சையன் vaccaiyaṉ, *n.* <வச்சை[1]. Miser; உலோபி. *வசசையன்போ லொாமனனன்* (கம்பரா. பூக்கொய். 19).

வசக்கட்டு vaca-k-kaṭṭu, *n.* <வசம்[1] +. 1. Payment made to a partner; வியாபாரக் கூட்டாளி வசம் கொடுத்த தொகை. 2. Goods or monies left in charge of a person; ஒப்படைத்த பொருள். (C. G.) 3. Sum ear-marked for a particular purpose; இன்னதற்கென்று நியமித்து வைத்த தொகை. 4. Imprest; செலவுக்கென்று முன்னதாகக் கொடுத்த பணம். 5. Possession; ஆட்சி. (W.)

வசக்கட்டுக்கணக்கு vacakkaṭṭu-k-kaṇakku, *n.* <வசக்கட்டு +. Account in respect of monies left in charge of a clerk or an agent; குமாஸ்தா அல்லது காரியஸ்தனிடம் காரிய நிர்வாகச் செலவுக்காகக் கொடுத்துவைக்கப்பட்ட பணத்தின் கணக்கு. (C. G.)

வசக்கு[1]*-தல்* vacakku-, *5 v. tr.* <வசம்[1]. 1. To break in, tame, train, subdue; வசப்படுத்துதல். *மாட்டை உழவுக்கு வசக்கவேணும்.* 2. To bend; வளையப்பண்ணுதல். (யாழ். அக.)

வசக்கு[2]*-தல்* vacakku-, *5 v. tr.* cf. வதக்கு-. See வதக்கு-, 1. *Nāñ.*

வசக்கேடு vaca-k-kēṭu, *n.* <வசம்[1] +. 1. Loss of health; indisposition; சுகவீனம். (W.) 2. Delirium; மயக்கம். (W.) 3. Untowardness; awkward predicament; wrong, uncomfortable position; எக்கச்சக்கம். *Loc.*

வசகம் vacakam, *n.* cf. *vyāghra*. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (மலை.)

வசகிருதி vaca-kiruti, *n.* <*vaśa* + *kṛti*. Taming, training, reforming; பழக்குகை. (W.)

வசங்கண்டவன் vacaṉ-kaṇṭavaṉ, *n.* <வசம்[1] +. 1. One who understands the state of things; உண்மையறிந்தவன். (W.) 2. Man of experience; அனுபவமுள்ளவன். 3. Man addicted to a habit; ஒருபழக்கத்தில் விழுந்தவன். *அவன் ஊரார் பணத்தைத் தின்றுதின்று வசங்கண்டவன்.*

வசங்கழி-த்தல் vacaṉ-kaḻi-, *v. intr.* <id. + கழி-. To get out of control; கட்டு மீறுதல். (யாழ். அக.)

வசங்கெட்டவன் vacaṅ-keṭṭavaṉ, *n.* <id. +. 1. Impotent man; நபுஞ்சகன். (W.) 2. One who is not in health; சுகவீனன். (W.) 3. Man in reduced circumstances; நிலைமை கெட்டவன். (W.) 4. Unwilling worker; மனமின்றி வேலைசெய்பவன். 5. Unfriendly man; சிநேகமற்றவன். (யாழ். அக.) 6. One who has freed himself from bonds; கட்டினின்று விடுபட்டவன். (R.) 7. One who has gone astray; ஒழுங்கீனன்.

வசஞ்செய்-தல் vacañ-cey-, *v. tr.* <id. +. 1. To entice, allure; வசப்படுத்துதல். *வாய் தரத் தக்கசொல்லி யென்னையுன் வசஞ்செய்வாயேல்* (கம்பரா. அங்கதன்றூது. 29). 2. To overcome, subdue; அடத்துதல். 3. To take possession of; கைப்பற்றுதல்.

வசட்டி vacaṭṭi, *n.* prob. *vajra*. Diamond dust; வயிரமண். (யாழ். அக.)

வசத்திற்சோதினி vacattiṟ-cōtiṉi, *n.* prob. வசம்[2] +. Sour lime. See எலுமிச்சை, 1. (மலை.)

வசதி vacati, *n.* <*vasati*. 1. House, dwelling, residence; வீடு. (பிங்.) 2. Commodious and comfortable place; நல்லிடம். (சூடா.) 3. Jain temple; சினலயம். *Loc.* 4. Town in an agricultural tract; மருதநிலத்து ஊர். (பிங்.) 5. Convenience; comfort; சௌகரியம். *முன்றிலிடை யுலவவோ வசதி பெறுபோதும்* (தாயு. சச்சிதா. 11). 6. Night; இரா. (யாழ். அக.)

வசந்தகாலம் vacanta-kālam, *n.* <*vasanta* +. The spring season. See இளவேனில். *மாரனை*

மகுடஞ்சூட்ட வந்தது வசந்தகாலம (பாரத. சம்பவ. 91).

வசந்தகாலமல்லிகை vacantakāla-mallikai, n. <வசந்தகாலம்+. Common delight of the woods. See தருக்சத்தி. (L.)

வசந்தகுசுமாகரம் vacanta-kucumākaram, n. <vasanta-kusumākara. 1. A medicine; ஒருவகை மருந்து. (பதார்த்த. 1222.) 2. A kind of shrub; பூடுவகை. (சங். அக.)

வசந்தகோஷி vacanta-kōsi, n <vasanta-ghōṣin. Indian cuckoo. See குயில்[1], 2. (மூ. அ.)

வசந்தங்களி-த்தல் vacantan-kaḷi-, v. intr. <வசந்தன்+. See வசந்தனடி-. (யாழ். அக.)

வசந்தசகன் vacanta-cakaṉ, n. <vasanta-sakha. Kāma, the friend of Vasanta; [வசந்தனது நண்பன்] மன்மதன். (யாழ். அக.)

வசந்தசமுகன் vacanta-camukaṉ, n. <vasanta+sanmukha. Kāma; காமன். (யாழ். அக.)

வசந்தத்திருநாள் vacanta-t-tirunāḷ, n. <வசந்தம்[1]+. See வசந்தோற்சவம். (W.)

வசந்தத்திருவிழா vacanta-t-tiruviḻā, n. <id.+. See வசந்தோற்சவம். (W.)

வசந்ததரு vacanta-taru, n. <vasanta+taru. See வசந்ததூதம், 2.

வசந்ததிரு vacanta-tiru, n. <id.+dru. See வசந்ததூதம், 2. (யாழ். அக.)

வசந்ததூதம் vacanta-tūtam, n. <id.+. 1. Indian cuckoo; குயில். (இலக். அக.) 2. Mango tree; மாமரம். (யாழ். அக.) 3. The month of Cittirai; சித்திரைமாதம். (யாழ். அக.) 4. Trumpet flower. See பாதிரி. (இலக். அக.) 5. (Mus.) A melody-type; ஓர் இராகம்.

வசந்ததூது vacanta-tūtu, n. <id.+. See வசந்ததூதம்.

வசந்தப்பு-தல் vacan-tappu-, v. intr. <வசம்[1]+. 1. To be on the wrong side; to be in the wrong place; to err; முறைகேடாதல். இது வசந்தபபிச் சோந்திருக்கிறது. (W.) 2. To lose conciousness; அறிவு மயங்குதல். அவன் வசந்தபபி உளறுகிறான்.

வசந்தபஞ்சமி vacanta-pañcami, n. <vasanta+. The 5th titi of the bright fortnight in the lunar month of mākam, as sacred to Kāma; காமனுக்குரியதாய் மாகமாதத்துச் சுக்கில பட்சத்துவரும் பஞ்சமி திதி. (பஞ்.)

வசந்தபந்து vacanta-pantu, n. <id.+bandhu. Kāma; மன்மதன்.

வசந்தபயிரவி vacanta-payiravi, n. <vasanta-bhairavī. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (W.)

வசந்தம்[1] vacantam, n. <vasanta. 1. The spring season. See இளவேனில். (பிங்.) 2. The month of Cittirai; சித்திரைமாதம். (பிங்.) 3. See வசந்தோற்சவம். மஙகலநாள வசநதமிது கொள (பெரியபு. ஏயர். 270). 4. See வசந்தன், 3. (W.) 5. Scent, fragrance; நறுமணம். (சூடா.) 6. Scented powder; சுந்தப்பொடி. (சது.) 7. (Mus.) A specific melody-type; ஓரிராகம். (பரத. இராக. 56.) 8. Pleasant conversation; சல்லாபம். (பிங்.) 9. Small pearl; சிறிய முத்து. (யாழ். அக.)

வசந்தம்[2] vacantam, n. perh. vaijayanta. Indra's palace; இந்திரன் மாளிகை. (பிங்.)

வசந்தமண்டபம் vacanta-mantapam, n. <vasanta+. 1. Maṇṭapam or hall in the midst of a pleasure-garden; பூஞ்சோலை நடுவணுள்ள மண்டபம். (I. M. P. Tj. 821.)

வசந்தமலர் vacanta-malar, n. <வசந்தம்[1]+. Clove; இலவங்கம். (தைலவ.)

வசந்தமாலை vacantamālai, n. <id.+. An antāti verse describing the South-wind one of 96 pirapantam, q.v.; தென்றலைச் சிறப்பித்துக் கூறும் பிரபந்தவகை. (இலக். வி. 836.)

வசந்தருது vacanta-rutu, n. <vasanta+. Spring season. See இளவேனில். (பிங்.)

வசந்தவிழா vacanta-viḻā, n. <வசநதம்[1]+. See வசந்தோற்சவம். (யாழ். அக.)

வசந்தன் vacantaṉ, n. <vasanta. 1. Kāma, the God of Love; மன்மதன். (பிங்.) (தனிப்பா. ii, 215, 513.) 2. Vasanta, the God of Spring and friend of Kāma; காமனுக்குத் தோழனும் இளவேனிற் காலத்துக்குரியவனுமான ஒரு தேவன். சித்திரை வசந்தன் வருசெவ்வியுடன் மகிழா (பாரத. சம்பவ. 101). 3. The South-wind; தென்றல். (பிங்.) வஞ்ச வசநதனேநீ வாவென்று (காளத். உலா, 479). 4. A kind of dance; கூத்துவகை. (யாழ். அக.)

வசந்தனடி-த்தல் vacantaṉ-aṭi-, v. intr. <வசநதன்+. 1. To perform the kummi dance; கும்மியடித்தல். (W.) 2. To dance the vacantaṉ dance; வசந்தன்கூத்து ஆடுதல். (யாழ். அக.)

வசந்தா vacantā, n. <vasantā. (Mus.) A specific melody-type; ஓரிராகம்.

வசந்தாவதாரம் vacantāvatāram, n <vasanta+avatāra. Advent of the spring season; வசந்தகாலவரவு.

வசந்தி vacanti, n. <vāsantī. Tuscan jasmine. See இருவாட்சி. (நாமதீப. 47.)

வசந்திகை vacantikai, n. Yellow beauty-spots about the breasts of women; தேமல். (பிங்.)

வசந்தியை vacantiyai, n. See வசந்திகை. (யாழ். அக.)

வசந்தோற்சவம் vacantōṟcavam, n. <vasanta+. 1. An annual temple-festival in the spring season; கோயிலில் வசந்தகாலத்தில் நடைபெறும் திருவிழா. 2. The festival in honour of Kāma; காமன்பண்டிகை.

வசநாபி vacanāpi, n. 1. See வச்சநாபி, 1. 2. A strong poison said to be prepared from vacampu or according to some, from tāṉṟi root; வசம்பு அல்லது தான்றி வேரிலிருந்து எடுக்கப்படுங் கொடிய விஷவகை.

வசநாவி vacanāvi, n. See வச்சநாபி. (யாழ். அக.)

வசப்படு-தல் vaca-p-paṭu-, v. intr. <வசம்[1] +. 1. To submit; to be brought into subjugation; to be brought into one's possession; அதீனமாதல். 2. To be enticed; தந்திரத்தால் வசமாதல். Loc.

வசப்படுத்து-தல் vaca-p-paṭuttu-, v. tr. Caus. of வசப்படு-. To submit; to subjugate; to bring into one's possession; அதீனமாக்குதல். 2. To entice; தந்திரமாய் வசமாக்குதல்.

வசப்பந்தேறு vacappan-tēṟu, n. <வசம்பு +தேறு. A piece of the root of sweet flag; வசம்புவேர்த் துண்டு. (W.)

வசப்பிழை vaca-p-piḻai, n. <வசம்[1]+. See வசக்கேடு. (W.)

வசம்[1] vacam, <vaśa. n. 1. Possession, charge, custody, care; அதீனம். மாயப்பிறவி யுன் வசமே வைத்திட்டிருக்கும் (திருவாச. 33, 8). 2. Power; control; ஆட்சி. (யாழ். அக.) 3. Subordination, subjection, dependence; கீழ்ப்படிகை. (W.) 4. Order, regularity; ஒழுங்கு. (W.) 5. Directness, straightness; நேர். Loc. 6. Real state or condition; நிலைமை. அவன் அங்கே வச மறியாமற் போனான். 7. Ability, possibility; இயலுகை. பொய்த்துயில் கொள்வான்றனை யெழுப்ப வசமோ (தாயு. ஆனந்தமான. 7). 8. Side; பக்கம். சப்பட்டை வசமாய்வை. (W.) 9. Copying paper; folio; நகல் எழுதும் காகிதம். Nāñ. 10. Birth; பிறப்பு. (யாழ். அக.)—part. Through; மூலமாய். அவாவசம் புஸ்தகங்களை அனுப்பியிருக்கிறேன்.

வசம்[2] vacam, n. <vacā. See வசம்பு. (நாமதீப. 335.)

வசம்பு vacampu, n. <வசம்[2]. Sweet flag, s. sh., *Acorus calamus;* செடிவகை. வால்வெள் வசம்பும (பெருங. உஞ்சைக். 50, 28).

வசரம் vacaram, n. <vacara. Fowl; கோழி. (மூ. அ.)

வசலை vacalai, n. cf. வயலை. [T. batstsali.] Purslane. See பசளை, 2. வசலை மென்கொடி வாடிய தன்ன (கந்தபு. இரணியன். யுத. 56).

வசவண்ணர் vacavaṇṇar, n. See வசவ தேவர். வசவண்ணாகதி (பிரபுலிங.).

வசவதேவர் vacava-tēvar, n. <K. basava +. Basava, the founder of the Vīra-Śaiva cult, 12th cent. A. D.; பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும் வீரசைவ மதத்தைத் தாபித்தவருமான பெரியார்.

வசவபுராணம் vacava-purāṇam, n. <id.+. A Purāṇa on Vacava-tēvar and other Lingāyat saints; வசவதேவர் முதலிய வீரசைவப் பெரியார்களைப்பற்றிக் கூறும் ஒரு வீரசைவநூல்.

வசவல்லி vacavalli, n. A kind of tree of the species myristica; மரவகை.

வசவன் vacavaṉ, n. <K. basava <vṛṣabha. 1. Male calf, steer; பசுவின் ஆண் கன்று. வசவனெடு புலி மூலையுண (சிறுபபு. 51). 2. See வசவதேவர். வசவனை யுழவரிற் கண்டு (பிரபுலிங. வசவண். 1).

வசவாசி vaca-vāci, n. <வசம்[2]+. Sweet flag. See வசம்பு. (அரிச். பு. நாட். 9.)

வசவி vacavi, n. <K. basavi. 1. Dancing girl attached to a temple; தேவதாசி. 2. Faithless woman; கெட்டநடத்தையுள்ளவள். (யாழ். அக.)

வசவிர்த்தி vaca-virtti, n. <vaśa-vṛtti. Acting according to the pleasure of another, subservience; பிறர் விருப்பின்படி நடக்கை. (W.)

வசவிர்த்திகொள்(ளு)-தல் vacavirtti-koḷ-, v. tr. <வசவிர்த்தி+. To get a piece of work done according to one's desire; தன்விருப்பின்படி வேலைவாங்குதல். கொடியபொலி யெருதை யிரு மூக்கிலுங் கயிறொன்று கோத்து வசவிர்த்தி கொள்வார (அறப. சத. 42).

வசவிருதி vacaviruti, n. See வசகிருதி. (W.)

வசவு vacavu, n. <வசை[1]. Foul, abusive language; வசை. கேட்பார செவிசுடு கீழ்மை வசவுகளே வையும் (திவ். திருவாய். 7, 5, 3).

வசளை vacaḷai, n. See வசலை. (W.)

வசன் vacaṉ, n. (யாழ். அக.) 1. Limit; எல்லை. 2. Directness; straightness; நேர்.

வசன்கட்டு vacaṉ-kaṭṭu, n. <வசன்+. Boundary-line; எல்லைவரம்பு. (யாழ். அக.)

வசனநடை vacaṉa-naṭai, n. <vacana+. Prose; உரைநடை.

வசனநிர்வாகர் vacaṉa-nirvākar, n. <id.+nirvāha. Powerful speakers; வார்த்தையிற் சதுரர். வசனநிர்வாக ரென்றபேரும . . . புலம்புவார் (தாயு. பரிபூரண. 3).

வசனம்[1] vacaṉam, n. <vacana. 1. Word; சொல். (திவா.) 2. Speech; speaking; பேசுகை. சமனத்தோடு வசனமாம (மச்சபு. பிரமமு. 11). 3. Sentence; வாசகம். (பிங.) 4. See வசன நடை. 5. Proverb; aphorism; பழமொழி. (W.) 6. Authoritative text of the scriptures; ஆகமப் பிரமாணம். ஊகமனுபவம் வசனமூன்றுக்கு மொவ்வும் (தாயு. எங்குநிறை. 3). 7. Benedictory verse from the Vēdas; ஆசீர்வாதமாகக் கூறும் வேதவாக்கியம்.

வசனம்[2] vacaṉam, n. <vasana. (யாழ். அக.) 1. Cloth; saree; உடை. 2. Waistband; belt; அரைப்பட்டிகை. 3. House; residence; வீடு. 4. Vow of continued residence for worship in a temple; ஒரு கோயிலிற் கடவுளைப் பிரார்த்தித்து வாசஞ்செய்யும் விரதம். திருச்செந்தூரில் இருபதுநாள் வசனமிருந்தேன். Loc.

வசனாதி vacaṉāti, n. <vacana+ādi. (Šaiva.) Categories beginning with vacaṉam, five in number, viz., vacaṉam, kamaṉam, tāṉam, vicarkkam, āṉantam, one of 11 divisions of puṟa-nilai-k-karuvi, q.v.; புறநிலைக்கருவி பதினொன்றனுள் வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தம் ஆகியவற்றைக்கொண்ட தொகுதி. (சிவப. கட்.)

வசனாவி vacaṉāvi, n. See வச்சநாபி. (W.)

வசனி-த்தல் vacaṉi-, 11 v. tr. <vacana. 1. To speak, say; சொல்லுதல். 2. To enlarge upon; to discourse; விவரித்தல். (யாழ். அக.)

வசனிப்பு vacaṉippu, n. <வசனி-. Talk, speech, saying; பேச்சு.

வசா vacā, n. Deduction; remission, as of revenue. See வஜா. (W.)

வசாக்கோட்டி vacā-k-kōṭṭi, n. <வயா+கோட்டி[1]. Morning sickness and morbid longings of a pregnant woman. See வயாநடுக்கம். Loc.

வசார்[1] vacār, n. Fire; நெருப்பு. (சங். அக.)

வசார்[2] vacār, n. cf. vacā. See வசம்பு. (சங். அக.)

வசானியம் vacāṉiyam, n. Black pepper; மிளகு. (சங். அக.)

வசி[1]-தல் vaci-, 4 v. <vas. tr. To split; to cut; பிளத்தல். வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள் (திருமுரு. 106).—intr. 1. To be dented or notched; வடுப்படுதல். 2. To bend; வளைதல். (பிங.) (திருமுரு 106, உரை.)

வசி[2] vaci, n. <வசி[1]-. 1. Cleft; பிளவு. கொழுநா மாறபு னெடுவசி விழுப்புண (மலைபடு. 303). 2. Point, edge; கூர்மை. (பிங.) வசிகெழு சூலம் (கந்தபு. மகாகாள. 19). 3. Pointed stake; நுனி கூர்மையான கோல். நாலு வசி நாட்டி நடுக்குதிக்கும் நன்னகரும (விறலிவிடு. 131). 4. Impaling stake; கழுக்கோல். (W.) 5. Mark, scar, cicatrice; தழும்பு. வெள்ளூசி நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின் (பதிற்றுப். 42, 4). (பிங.) 6. cf. asi. Sword; வாள். (பிங.) இராவணனே கலந்தருள் பெற்றது மாவசியே (தேவா. 151, 10). 7. Trident; சூலம். (W.)

வசி[3]-த்தல் vaci-, 11 v. tr. See வசி[1]-. இறைவன் கணடமாக வசித்ததாகிய வசிதடியை (பரிபா. 5, 39, உரை).

வசி[4]-த்தல் vaci-, 11 v. intr. <vas. To dwell, live, abide, reside; தங்குதல். (சூடா.)

வசி[5] vaci, n. <வசி[4]-. Residence; இருப்பிடம். (யாழ். அக.)

வசி[6]-த்தல் vaci-, 11 v. tr. <vaš. To cajole, wheedle, inveigle, gain one's affections, entice; வசியஞ்செய்தல். Loc. வசிந்து வாங்கு நுசுப பின் (புறநா. 383, 12, அடிக்குறிப்பு).

வசி[7] vaci, n. <வசி[6]-. 1. Fascination; வசியம். வசிசெய்யுன் றாமரைக்கணணும (திவ். திருவாய. 10, 3, 8). (திவா.) 2. That which fascinates; தன்வசஞ்செய்வது. காழியானடிமா வசியே (தேவா. 151, 10). 3. Subjugation, submission; தாழ்ச்சி. (அக. நி.) 4. Convincing, assuring; தேற்றுகை. (அக. நி.) 5. Magic word; வசியவித்தைக்குரிய சொல். மாதர் மனைதொறும் . . . வசிபேசு மாறனார் (தேவா. 1008, 2). 6. See வசித்துவம். மணமலர் போ லெவரானும வாஞ்சிக்கப்படுகை வசி (சிவதரு. சிவஞானயோ. 90).

வசி[8]-த்தல் vaci-, 11 v. tr. <vac. To speak, utter; பேசுதல். (W.)

வசி[9] vaci, n. <வசி[8]-. 1. Speech; word; வசனம். காயமன வசிவலிகள் (மேருமந். 1097). 2. Reading; வாசிக்கை. (அரு. நி.)

வசி[10] vaci, n. <šiva. A form of pañcākkaram; பஞ்சாக்கரமந்திரவகை.

வசி[11] vaci, n. prob. varṣ. 1. Rain; மழை. வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி (சிலப். 5, 73). 2. Water; நீர். (பிங.)

வசி[12] vaci, n. <வசை[1]. Fault; defect; குற்றம். (அக. நி.)

வசி[13] vacı, *n.* cf. வசு[7]. Garlic; வெள்வெண்காயம். (*சங். அக.*)

வசிகம் vacikam, *n.* <*vaśira.* Black pepper. See மிளகு, 1. (*மலை.*)

வசிகரணம்[1] vacikaraṇam, *n.* <*vaśī-karaṇa.* 1. See வசீகரணம். 2. Yielding to sexual advances; புணர்ச்சிக்கு இணங்குகை. (*யாழ். அக.*)

வசிகரணம்[2] vaci-karaṇam, *n.* <வசி[2]+. Sword; வாள். (*யாழ். அக.*)

வசிகரம்[1] vacikaram, *n.* <*vaśī-kara.* 1. See வசீகரணம். *அணிந்தோர்தமக்கு வசிகரமாய்* (*திருப்போ. சந். பிள். காப.* 5). 2. Beauty; அழகு.

வசிகரம்[2] vacikaram, *n.* 1. Elephant-pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (*சங். அக.*) 2. Gulancha. See சீந்தில். (*மலை.*)

வசிகரமருந்து vacikara-maruntu, *n.* <வசிகரம்[1]+. (Erot.) A drug that charms and enslaves the person to whom it is administered; உண்டோரைப் பிரயோகித்தவர் வசமாக்கும் மருந்து. (கொக்கோ. 1, 26.)

வசிகரன் vacikaraṉ, *n.* <id. See வசீகரன்.

வசிகரி-த்தல் vacikari-, *11 v. tr.* <id. 1. To charm, captivate, fascinate; to subjugate; தன்வசப்படுத்துதல். *உயிரை வசிகரிக்கு மந்திர மொன்று* (*கந்தபு. அசுராயா.* 23). *பகையி னெஞ்சர் தமையெல்லாம் பத்தாவாக வசிகரித்தும்* (*உத்தரரா. இராவணன்பிறப்.* 19). 2. To request; வேண்டுதல். (*யாழ். அக.*)

வசிகரிப்பு vacikarippu, *n.* <வசிகரி-. Petition, prayer; விண்ணப்பம். (*யாழ். அக.*)

வசிகன் vacikaṉ, *n.* <*vaśya.* 1. One who is his own master; சுவாதீனன். (இலக். *அக.*)

வசிகாமரம் vacikāmaram, *n.* Panicled golden-blossomed pear tree. See சிலந்தி[2], 1. (*சங். அக.*)

வசிட்டம் vaciṭṭam, *n.* A Sanskrit text-book on Hindu law; வாசிட்டம். (*யாழ். அக.*)

வசிட்டன் vaciṭṭaṉ, *n.* <*Vasiṣṭha.* A Vēdic Ṛṣi, one of *catta-riṣikaḷ*, q.v.; சத்த ரிஷிகளுள் ஒருவர். *சுமந்திரனே வசிட்டனே சொல்லீர் நீரே* (திவ். *பெருமாள்.* 9, 7).

வசித்தல் vacittal, *n.* See வசி[9], 1. (சூடா.)

வசித்துவம் vacittuvam, *n.* <*vaśi-tva.* The supernatural power of subduing all to one's own will, one of *aṣṭamā-citti*, q.v.; அஷ்டமாசித்தியுள் எல்லாவற்றையும் தன்வசமாக்கும் சித்தி. (*திருவிளை. அட்டமா.* 27.)

வசிதடி vaci-taṭi, *n.* <வசி[1]-+தடி[2]. Piece cut off; கண்டமாக்கிய துண்டம். *வசிதடி சமைப்பின்* (*பரிபா.* 5, 39).

வசிதை vacitai, *n.* <*vaśi-tā.* Possession of irresistible power or strength; தடுத்தற்கரிய ஆற்றலுடைமை. *வசிதை வலியாராற் றடுப்பரிய வாழ்வே* (*சிவதரு. சிவஞானயோ.* 90).

வசியகுளிகை vaciya-kuḷikai, *n.* <வசியம்[1]+. Magic pill which brings other persons under the influence of its possessor; தன்னை வைத்திருப்பவனுக்குப் பிறரை வசமாகச்செய்விக்கும் மாயமாத்திரை. *யாவரும் வசிய குளிகை . . . மாதருக் கநிருபவின்பம* (*திருவேங். சத.* 89).

வசியத் vaciyat, *n.* <U. *waṣīat.* Will, nuncupative document; மரணசாஸனம். (C. G.)

வசியநூல் vaciya-nūl, *n.* <வசியம்[1]+. Treatise dealing with the art of bewitching a person; ஒருவர் மனத்தை வசப்படுத்திக்கொள்ளும் முறையை விரிக்கும் சாஸ்திரம்.

வசியப்பொருத்தம் vaciya-p-poruttam, *n.* <id.+. (Astrol.) A correspondence between the horoscopes of the prospective bride and bridegroom, one of ten *kaliyāṇa-p-poruttam*, q.v.; கலியாணப்பொருத்தம் பத்தனுளொன்று. (*விதான. கடிமண.* 4, *உரை.*)

வசியம்[1] vaciyam, *n.* <*vaśya.* 1. Being docile or subjugated; வசப்படுகை. 2. Great attachment; devoted love; காதல். *ஒப்பறு வசிய முண்டாய்* (*கொக்கோ.* 1, 28). 3. See வசீகரணம், 1. 4. Magic art of bringing under control a person, spirit or deity, one of *aṣṭa-karmam*, q.v.; அஷ்டகருமங்களுள் மக்களையும் சுர பூத கிரகம் ஆவேசம் முதலியவற்றையும் வசஞ்செய்யும் வித்தை. (*வேதா. சூ.* 16, *உரை.*) 5. Actual possession; கைவசம். (W.)

வசியம்[2] vaciyam, *n.* prob. *vāsa.* Cloves; கிராம்பு. (*மலை.*)

வசியமருந்து vaciya-maruntu, *n.* <வசியம்[1]+. See வசிகரமருந்து.

வசியர் vaciyar, *n.* <*vaiśya.* Members of the Vaiśya caste; வைசியர். *அன்பார வசியர்க்கே யாம* (*சைவச. பொது.* 95). (*சூடா.*)

வசியை vaciyai, *n.* <*vaśyā.* Faithful wife, as obedient; பதிவிரதை. (*யாழ். அக.*)

வசிரம் vaciram, *n.* <*vaśira.* 1. Elephant pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (*மலை.*) 2. Sea-salt; கடலுப்பு. (*மூ. அ.*)

வசிவு vacivu, n. < வசி¹-. 1. Scar, cicatrice; பிளத்தலாலுண்டாம் வடு. வானமின்னு வசிவு பொழிய (மலைபடு. 97). 2. Curvature; bend; வளைவு. (பிங்.) 3. Arch, vault; கமான். (W.)

வசினி vacini, n. < vaśinī. Indian misquit; வன்னி. (சங். அக.)

வசிஷ்டன் vaciṣṭaṉ, n. < Vaśiṣṭha. See வசிட்டன்.

வசீகரசக்தி vacīkara-cakti, n. < vaśī-kara +. 1. Power of attraction; மனத்தைக்கவரும் சக்தி. 2. Magic spell; hypnotic power; வசியஞ் செய்யும் ஆற்றல்.

வசீகரணம் vacīkaraṇam, n. < vaśī-karaṇa. 1. Subjugation; fascination; attraction; வசப்படுத்துகை. 2. The arrow of Kāma that subjugates a person; காமன் கணைகளுள் வசீகரத்தைச் செய்யும் அம்பு. 3. Art of subjugation by magic, one of aṟupattunālu-kalai, q.v.; அறுபத்துநாலு கலையுள் பிறரை வசஞ்செய்வதாகிய வித்தை. (W.)

வசீகரநித்திரை vacīkara-nittirai, n. < வசீகரம் +. Hypnotic sleep, trance; வசீகரசக்தியால் மயங்கித் தூங்குந் தூக்கம். Mod.

வசீகரம் vacīkaram, n. < vaśī-kara. See வசீகரணம், 1. (W.)

வசீகரன் vacīkaraṉ, n. < vaśī-kara. One who fascinates and charms; வசியப்படுத்துவோன். (யாழ். அக.)

வசீகரி-த்தல் vacīkari-, 11 v. tr. < வசீகரம். To charm, captivate, fascinate; to subjugate; தன்வசமாக்குதல். காமுகரை வசீகரித்து (சி. போ. பா. 12, 3, பக். 235, சுவாமிநா. பதிப்பு).

வசீரம் vacīram, n. < vaśīra. Elephant-pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (சங். அக.)

வசீரன் vacīraṉ, n. [T. vajīru, K. vajīra.] 1. Hero; வீரன். வாளபய சோதர வசீரனே (விறலி விடு. 1097). 2. Horseman; குதிரைவீரன். 3. Minister; மந்திரி.

வசு¹ vacu, n. < vasu. 1. A class of Gods. See அஷ்டவசுக்கள். வசுக்க டோன்றினா (பாரத. குருகுல. 61). (பிங்.) 2. Flame; சுவாலை. வசுவரி வதிர்த்த திவ்வனம் (கம்பரா. தாடகை. 42). 3. The God of Fire; அக்கினிதேவன். (பிங்.) வசுவெனு மாகார வீசனும் (திருப்பு. 334). 4. Gold; பொன். (பிங்.) 5. Wealth; treasure; செல்வம். 6. Ray of light; கிரணம். (யாழ். அக.) 7. Gem; இரத்தினம். (உரி. நி.) 8. Water; நீர். (சங். அக.) 9. Tree; மரப்பொது. (யாழ். அக.) 10. Calf; பசுக்கன்று. (பிங்.)

வசு² vacu, n. cf. வசி¹³. Garlic. See வெள்வெண்காயம். (மலை.)

வசுக்கணாள் vacukkaṇāḷ, n. < வசு¹ + நாள். The 23rd nakṣatra. See அவிட்டம். (பிங்.)

வசுகந்திகை vacukantikai, n. prob. vasta-gandhā. A sticky plant that grows best in sandy places. See நாய்வேளை. (சங். அக.)

வசுகம் vacukam, n. < vasuka. Madar. See எருக்கு. (இலக். அக.)

வசுகிரி vacu-kiri, n. < vasu +. Mt. Mēru, as of gold; [பொன்மலை] மேருமலை. செணடினால் வசுகிரி திரிததிடு செழியன் (பாரத. முதறபோா. 43).

வசுகூபம் vacukūpam, n. < vasu-kūpa. Urine; சிறுநீர். (சங். அக.)

வசுகூபு vacukūpu, n. < vasu-kūpi. See வசுகூபம். (யாழ். அக.)

வசுதாதரம் vacutātaram, n. < vasudhā-dhara. Mountain; மலை. (யாழ். அக.)

வசுதாதிபன் vacutātipaṉ, n. < vasudhā-dhipa. King; அரசன். (யாழ். அக.)

வசுதாரை vacutārai, n. < vasu-dhārā. Alakāpuri, Kubēra's capital; அளகாபுரி. (யாழ். அக.)

வசுதேவன் vacutēvaṉ, n. < Vasudēva. Father of Kṛṣṇa; கண்ணபிரான் தந்தை. நநகள கோன் வசுதேவன் பெற்றிலனே (திவ். பெருமாள. 7, 3).

வசுதை vacutai, n. < vasu-dhā. Earth, as having mineral wealth; பூமி. (பிங்.) நீணமுடி வசுதை யாவு மளநதன (கநதபு. காவலாளாவதை, 2).

வசுந்தரை vacuntarai, n. < vasun-dharā. See வசுதை. (பிங்.)

வசுநரை vacunarai, n. Tamarind; புளி. (சங். அக.)

வசுநாள் vacu-nāḷ, n. < வசு¹ +. See வசுக்கணாள். (திவா.)

வசுப்பிராணன் vacu-p-pirāṇaṉ, n. < vasu-prāṇa. The God of Fire; அக்கினிதேவன். (யாழ். அக.)

வசுமதி vacumati, n. < vasu- See வசுதை. (பிங்.)

வசுவசி vacuvaci, n. See வசுவாசி. (யாழ். அக.)

வசுவாசி vacuvāci, n. Mace, dried outer covering of nutmeg. See சாதிபத்திரி. (சிலப். 14, 108, உரை.)

வசூரி vacūri, n. <masūrī. Small-pox; அம்மைநோய். *Loc.*

வசூரை vacūrai, n. <vasūrā. Harlot; வேசை. (யாழ். அக.)

வசூல் vacūl, n. <U. wasūl. 1. Collection; சேகரிப்பு. 2. Collections, as of revenue; சேகரிக்கும் வரி முதலியன. (C. G.)

வசூல்பாக்கி vacūl-pākki, n. <வசூல்+. Uncollected balance; நிலுவைத் தொகை. (W.)

வசூலத்து vacūlattu, n. <Arab. vasūlat. See வசூல். (W.)

வசூலி-த்தல் vacūli-, 11 v. tr. <வசூல். To collect, as revenue; வரி முதலியவற்றைத் தண்டுதல்.

வசை[1] vacai, n. cf. vacas. 1. Reproach, censure, blame, stigma, calumny; பழிப்பு. *அடிசில் வருநாக்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை* (புறநா. 10). 2. See வசைகவி, 1. (தொல். பொ. 437.) 3. Fault, defect; குற்றம். *வசை தீர்ந்த வென்னலம்* (கலித். 26, 14). 4. Ladle; அகப்பை. (யாழ். அக.)

வசை[2]-தல் vacai-, 4 v. intr. <வசை[1]. To censure, blame, calumniate; வசைகூறுதல். *வசையுநர்க் கறுத்த பகைவர* (பதிற்றுப. 32, 15).

வசை[3] vacai, n. <vaśā. 1. Sterile cow; மலட்டுப்பசு. (சூடா.) 2. Cow; பசு. (யாழ். அக.) 3. Female elephant; பெண்யானை. (யாழ். அக.) 4. Husband's sister; கணவன் சகோதரி. (யாழ். அக.) 5. Woman; பெண். (யாழ். அக.) 6. Daughter; மகள். (யாழ். அக.) 7. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

வசை[4] vacai, n. <vasā. Marrow, fat; நிணம். *வசை கீசகமென் றிருவகையாய்த் துன்னும் புலவால்* (சேதுபு. வேதா. 30).

வசை[5]-தல் vacai-, 4 v. intr. cf. வசி[1]-. [T. vañcu.] (J.) 1. To bend, incline, lean; வளைதல். 2. To be environed; to be encompassed; to be enclosed; சூழப்படுதல்.

வசை[6]-த்தல் vacai-, 11 v. tr. Caus. of வசை[5]-. (J.) 1. To bend, incline; to make crooked; வளைத்தல். 2. To surround, encompass, encircle; சூழ்தல்.

வசைக்கடம் vacaikkaṭam, n. <வசை[1]. An ancient poem in kali verse, dealing with satire; செம்பொருளங்கதம்பற்றிக் கலிப்பாவால் அமைந்த ஒரு பழையநூல். (தொல். பொ. 437, உரை.)

வசைக்கவி vacai-k-kavi, n. See வசைகவி. (W.)

வசைக்கூத்து vacai-k-kūttu, n. <வசை[1]+. A dance caricaturing persons and holding them up to ridicule; நகைத்திறச் சுவைபற்றி நிகழும் விதூடகக் கூத்து. (சிலப. 3, 13, உரை.)

வசைகவி vacai-kavi, n. <id.+கவி[3]. (W.) 1. Satiric poem; lampoon; வசைகூறும் பாடல். 2. Satirist; வசைபாடுவோன்.

வசைச்சொல் vacai-c-col, n. <id.+. Abusive language; நிந்தைச்சொல். *Colloq.*

வசைப்பாட்டு vacai-p-pāṭṭu, n. <id.+. See வசைகவி, 1.

வசையம் vacaiyam, n. See வச்சயம். (அக. நி.)

வசையுநர் vacaiyunar, n. <வசை[2]-. 1. Those who blame or censure; calumniators; வசைகூறுவோர். (பதிற்றுப் 32, 15, உரை.) 2. Enemies, as revilers; பகைவர். *வசையுநர்க்கறுத்த பகைவர* (பதிற்றுப். 32, 15).

வசைவக்கணம் vacai-vakkaṇam, n. <வசை[1]+vakkana. Reproach; பழிப்பு. *வசை வக்கணம் பேசுகிறான்.* (J.)

வசைவினை vacai-viṉai, n. <id.+. Blameworthy conduct or act; துர்நடத்தை. (W.)

வசைவு vacaivu, n. <வசை[2]-. See வசை[1], 1. *செவிசுடு கீழ்மை வசைவுகளே வையும்* (திவ். திருவாய். 7, 5, 3).

வஞ்சகச்சொல் vañcaka-c-col, n. <வஞ்சகம்+. Deceitful talk or speech; ஏமாற்றும் பேச்சு.

வஞ்சகம் vañcakam, n. <vañcaka. 1. Artfulness, cunning; தந்திரம். 2. Fraud, deceit; ஏமாற்றம். *வஞ்சகப் பெரும் புலையனேனையும்* (திருவாச. 5, 96). 3. Hiding; மறைவு. (யாழ். அக.) 4. See வஞ்சகன், 4. (யாழ். அக.)

வஞ்சகமூடி vañcaka-mūṭi, n. <வஞ்சகம்+மூடு-. Tortoise; ஆமை. (யாழ். அக.)

வஞ்சகன் vañcakaṉ, n. <vañcaka. 1. Artful, cunning man; தந்திரக்காரன். (சூடா.) *இருணிற வஞ்சகர்* (கம்பரா. படைத்தலைவர்வதை. 10). 2. Deceiver, impostor, cheat; ஏமாற்றுபவன். *இந்த வஞ்சகனை யாள நினையாய்* (தாயு. மௌன. 6). 3. Rogue; தூர்த்தன். (யாழ். அக.) 4. Jackal; நரி. (யாழ். அக.)

வஞ்சகாசுரம் vañcakācuram, n. prob. vañcakāsura. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (மலை.)

வஞ்சகாரம் vañcakāram, n. See வஞ்சகாசுரம். (மலை.)

வஞ்சகி vañcaki, n. <vañcakī. 1. Artful, cunning woman; தந்திரக்காரி. 2. Deceitful woman; ஏமாற்றுபவள். என்சகிமார் வஞ்சகிமா ரென்றால் (தனிப்பா. i, 321, 15).

வஞ்சந்தீர்-தல் vañcan-tīr-, v. intr. <வஞ்சம்¹ + தீர்¹-. To take revenge; to be revenged; பழிவாங்குதல். (யாழ். அக.)

வஞ்சநவிற்சி vañca-naviṟci, n. <id. + நவில்-. (Rhet.) A figure of speech in which the effect of one cause is ascribed to another or a feeling is dissembled by being attributed to a cause other than the real; ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் நிகழ்ந்த மெய்ப்பாடு முதலியவற்றை மற்றொரு காரணத்தால் நிகழ்ந்தனவாகக் கூறும் அணி. (அணியி. 86)

வஞ்சப்பழிப்பு vañca-p-paḻippu, n. <id. +. (Rhet.) Apparent censure of an object, artfully suggesting the censure of another object, a figure of speech; ஒன்றன் பழிப்பினால் மற்றொன்றன் பழிப்புத் தோன்றக்கூறும் அலங்கார வகை. (அணியி. 31.)

வஞ்சப்புகழ்ச்சி vañca-p-pukaḻcci, n. <id. +. (Rhet.) Apparent praise or censure of an object, artfully suggesting the censure or praise either of the same object or another; ஒன்றன் பழிப்பினால் அதன் புகழ்ச்சியேனும் மற்றொன்றன் புகழ்ச்சியேனும், ஒன்றன் புகழ்ச்சியால் அதன் பழிப்பேனும் மற்றொன்றன் பழிப்பேனுந் தோன்றக் கூறும் அலங்காரவகை. (அணியி. 30.)

வஞ்சப்பெண் vañca-p-peṇ, n. <id. +. 1. A female servant of Kāḷi. See சன்மினி. (சூடா.) 2. See வஞ்சகி. வஞ்சப் பெண்ணஞ்சுண்ட வண்ணல் (திவ். பெரியதி. 2, 6, 7).

வஞ்சபாவம் vañca-pāvam, n. <id. + bhāva. Deceitfulness; வஞ்சகத்தன்மை. வஞ்ச பாவம் வரும்வழி மாற்றி (உத்தரரா. அரக்கர். 26).

வஞ்சம்¹ vañcam, n. <vañcana. 1. Fraud, deceit; கபடம். போற்றுமின் வஞ்சம் (நாலடி, 172). 2. Lie; பொய். வருந்தனின் வஞ்ச முரைத்து (கலித். 89). 3. Cruelty, violence; கொடுமை. வஞ்சக கருநகடனஞ் சண்டாரபோலும் (தேவா. 519, 4.) (பிங்.) 4. Sword; வாள். (பிங்.) 5 See வஞ்சினம். (அரு. நி.) 6. Revenge; பழிக்குப்பழி. 7. Illusion; மாயம். (யாழ். அக.) 8. cf. aṁśa. Smallness, littleness; சிறுமை. (திவா.) 9. Destruction, ruin; அழிவு. நஞ்சினி தருந்தினு நல்வினை மாட்சி வஞ்ச மில்லோர்க் கமிழ்தா கற்றே (ஞானா. 32, 2).

வஞ்சம்² vañcam, n. <vaṃśa. See வமிசம். (இலக். அக.)

வஞ்சம்³ vañcam, n. 1. cf. pra-pañca. Universe; பிரபஞ்சம். மாயையினுள்ள வஞ்சம (சி. சி. i, 15) 2. Sal. See ஆச்சா. (இலக். அக.)

வஞ்சம்வை-த்தல் vañcam-vai-, v. intr. <வஞ்சம்¹ +. To harbour malicious thoughts and be on the watch for revenge; பழிவாங்கப் பார்த்தல். (W.)

வஞ்சரம் vañcaram, n. [T. vañjaramu.] See வஞ்சிரம்.

வஞ்சலம் vañcalam, n. prob. வன்-மை + சலம்³. Serpent; பாம்பு. (சங். அக.)

வஞ்சவம் vañcavam, n. See வஞ்சலம். (சது.)

வஞ்சவிறுதி vañca-v-iṟuti, n. <வஞ்சம்² +. Pretended death; பொய்ச் சாக்காடு. வஞ்சவிறுதி நெஞ்சணத் தேற்றி (பெருங். இலாவாண. 9, 39).

வஞ்சன் vañcaṉ, n. <வஞ்சம்¹. 1. Deceitful person; வஞ்சகக்குணமுடையவன். வஞ்சனேனடியேனெஞ்சினிற பிரியா வானவா (திவ். பெரியதி. 1, 6, 7). 2. See வஞ்சகன், 1, 3.

வஞ்சனம் vañcaṉam, n. <vañcana. 1. Fraud, deceit; வஞ்சகம். தலைவன்கண் நிகழ்ந்த வஞ்சனம் (கலித். 4, உரை). 2. cf. வஞ்சரம். A fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

வஞ்சனி vañcaṉi, n. <vañcanī. 1. A female servant of Kāḷi. See இடாகினி. (பிங்.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.) 3. The Goddess Māyā; மாயையென்னுந் தேவதை. வஞ்சனி தன்படை மாணடு போநதுழி (கநதபு. யுததகாண். நகர் புகு. 45). 4. Woman; பெண். (சது.) 5. See வஞ்சகி. (இலக். அக.) 6. Asseveration; ஆணை. (யாழ். அக.)

வஞ்சனை vañcaṉai, n. <vañcanā. 1. See வஞ்சகம், 1, 2. புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய (திருவாச. 1, 55). 2. Illusion; மாயை. (பிங்.) வஞ்சனை மானின்பின் மன்னைப்போக்கி (கம்பரா. உருக்காட். 17). 3. See வஞ்சனைப் புணர்ப்பு. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்து (சிலப். 3, 56). 4. Lie, falsehood; பொய். (பிங்.) 5. Oath; asseveration; சபதம். (W.) 6. Goddess; தெய்வப்பெண். (பிங்.) 7. Woman; பெண். (பிங்.)

வஞ்சனைப்புணர்ப்பு vañcaṉai-p-puṇarp-pu, n. <வஞ்சனை +. A method of composition in which the letters of the vaṉkaṇam sound like those of the meṉ-kaṇam, the stress not falling on them; இசைகொள்ளா எழுத்துக்களின் மேலே வல்லொற்று வந்தபோது மெல்லொற்றுப் போல நெகிழ்த்துப் புணர்க்கை. (சிலப். 3, 56, அரும்.)

வஞ்சனையாளன் vañcaṉai-y-āḷaṉ, *n.* < id. +. Deceiver; வஞ்சிப்போன். (பிங்.)

வஞ்சி[1]-த்தல் vañci-, *11 v. tr.* <*vañc.* To deceive, defraud, cheat; ஏமாற்றுதல். *வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணா ரில* (குறள், 276).

வஞ்சி[2] vañci, *n.* 1. (Pros.) See வஞ்சிப்பா. *வஞ்சியடியே யிருசீரத்தாகும்* (தொல். பொ. 357). 2. (Mus.) A secondary melody-type of *marutam* class; மருதயாழ்த்திறத்து ளொன்று. (பிங்.)

வஞ்சி[3] vañci, *n.* perh. *vañjula*. 1. See வஞ்சிக்கொடி. *கரிக்குன றுரித்த தஞ்சுவித்தாய வஞ்சிக் கொம்பினையே* (திருவாச. 6, 19). 2. Glabrous mahua of the Malabar coast. See ஆற்றிலுப்பை. (L.) 3. Four-seeded willow. See ஆற்றுப்பாலை. (L.) 4. Gulancha. See சீந்தில். (மூ. அ.) 5. (Puṟap.) Major theme describing the advance of a king against his enemies with a view to annexing their territories, one of *puṟattiṇai*, q.v.; புறத்திணையுள் மண்கோள்ளப் பகைவர்மேற் செல்வதைக் கூறுவது. (தொல். பொ. 62.) 6. (Puṟap.) Theme describing the decision of a king to wear the *vañci* flowers on his head and to advance against his enemies, with a view to annexing their territories; அரசன் வஞ்சிமலரைத் தலையிற்சூடிப் பகைவர் நாட்டைக்கோள்ளுமாறு அவர் மேற்செல்லக் கருதியதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 3, 1.) 7. Woman; பெண். (பிங்.) 8. The Goddess of Dharma. See தருமதேவதை. (யாழ். அக.) 9. Karūr, capital of the Cēra country; சேரர் தலைநகரான கருவூர். *வாடாவஞ்சி வாட்டும்* (புறநா. 39, 17). 10. Koḍuṅkōḷūr; கொடுங்கோளூர். *வஞ்சிமணிவா யிலையணைந்தார* (பெரியபு. வெள்ளானைச. 22). 11. See வஞ்சிநாடு. 12. Umbrella; குடை. (பிங்.). 13. Arrowroot flour. See கூகை நீறு. (நாமதீப. 398.)

வஞ்சி[4] vañci, *n.* <M. *vañji*. *Nāñ.* 1. Canoe, படகு. 2. Hundi chest or box kept in a temple for voluntary contributions; கோயிலிற் காணிக்கை செலுத்தும் உண்டிப்பெட்டி. *இவன் வஞ்சிமுறித்த கள்வன.*

வஞ்சிக்களம் vañci-k-kaḷam, *n.* < வஞ்சி[3] + களம்[2]. See வஞ்சி[3], 9, 10. *எழில் வஞ்சிக்களத்திற் றோன்றி* (தேசிகப. பிரபந்தஸாரம். 8).

வஞ்சிக்கொடி vañci-k-koṭi, *n.* < id. +. Common rattan of South India, m. cl., *Calamus rotang*; கொடிவகை. (L.)

வஞ்சிச்சீர் vañci-c-cīr, *n.* < வஞ்சி[2] + சீர்[2]. (Pros.) See வஞ்சியுரிச்சீர். (தொல். பொ. 332.)

வஞ்சித்தாழிசை vañci-t-tāḻicai, *n.* < id. +. (Pros.) A poem of three stanzas of four lines each, each line having two metrical feet and the whole poem dealing with a single theme; இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் மூன்றுசெய்யுள் அடுக்கிவரும் வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய். 14)

வஞ்சித்திணை vañci-t-tiṇai, *n.* < வஞ்சி[3] +. (Puṟap.) See வஞ்சி[3], 5. (பு. வெ. 3, உரை.)

வஞ்சித்துறை[1] vañci-t-tuṟai, *n.* < வஞ்சி[2] +. (Pros.) A stanza of four lines of two metrical feet each, dealing with a single theme; இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் ஒரு செய்யுள் வருவதாகிய வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய். 14.)

வஞ்சித்துறை[2] vañci-t-tuṟai, *n.* < வஞ்சி[3] +. (Puṟap.) See வஞ்சி[3], 6 *வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையுமாகும்* (பு. வெ. 3).

வஞ்சித்தூக்கு vañci-t-tūkku, *n.* < வஞ்சி[2] +. (Pros.) The lines of *vañci* metre, mainly occurring in Paripāṭal; பரிபாடலில் வஞ்சியடிகளால் வரும் பகுதி. (தொல். பொ. 433, உரை.)

வஞ்சிநாடு vañci-nāṭu, *n.* < வஞ்சி[3] +. 1. The Chēra country; சேரநாடு. (மனோன். ii, 3, 75.) 2. The Travancore State; திருவிதாங்கூர் ராச்சியம்.

வஞ்சிநெடும்பாட்டு vañci-neṭum-pāṭṭu, *n.* < வஞ்சி[2] + நெடு-மை + பாட்டு[1]. Paṭṭiṉa-p-pālai. See பட்டினப்பாலை. (யாப. வி. 37, உரை.)

வஞ்சிப்பா vañci-p-pā, *n.* < id. + பா[4]. (Pros.) One of the four chief kinds of metre; நால்வகைப்பாவினுளொன்று.

வஞ்சிப்பாட்டு[1] vañci-p-pāṭṭu, *n.* < id. + பாட்டு[1]. A dramatic poem, ஒரு பழைய நாடக நூல். (தொல். பொ. 492, உரை.)

வஞ்சிப்பாட்டு[2] vañci-p-pāṭṭu, *n.* < வஞ்சி[4] + id. Boatman's song; ஓடப் பாட்டு. *Nāñ.*

வஞ்சிப்பு vañcippu, *n.* < வஞ்சி-. Deceit; ஏமாற்றுகை. (இலக். அக.)

வஞ்சியர்தரிசனம் vañciyar-taricaṉam, *n.* < வஞ்சி[3] + தரிசனம்[1]. Mirror; கண்ணாடி. (யாழ். அக.)

வஞ்சியரவம் vañci-y-aravam, *n.* < id. +. (Puṟap.) Theme describing the furious advance of an army against the enemy, with drums beating and elephants roaring; வீரமுரசுடனே யானைமுழங்கப் பகைவர்மீது சேனை கோபித்துக் கிளர்வதைக்கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ 3, 2.)

வஞ்சியன் vañciyaṉ, *n.* See வஞ்சியான். (மனோன்.)

வஞ்சியான் vañciyāṉ, *n.* < வஞ்சி[3]. 1. The Cēra king; சேரமன்னன். 2. Native of the Cēra

வஞ்சகி vañcaki, *n.* <*vañcakī*. 1. Artful, cunning woman; தந்திரக்காரி. 2. Deceitful woman; ஏமாற்றுபவள். என்சகிமார வஞ்சகிமா ரென்றுஞ் (தனிப்பா. 1, 321, 15).

வஞ்சந்தீர்-தல் vañcan-tīr-, *v. intr.* <வஞ்சம்[1] + தீர்[1]-. To take revenge; to be revenged; பழிவாங்குதல். (யாழ். அக.)

வஞ்சநவிற்சி vañca-naviṟci, *n.* <id.+ நவில்-. (Rhet.) A figure of speech in which the effect of one cause is ascribed to another or a feeling is dissembled by being attributed to a cause other than the real; ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் நிகழ்ந்த மெய்ப்பாடு முதலியவற்றை மற்றொரு காரணத்தால் நிகழ்ந்தனவாகக்கூறும் அணி. (அணியி. 86.)

வஞ்சப்பழிப்பு vañca-p-paḻippu, *n.* <id. +. (Rhet.) Apparent censure of an object, artfully suggesting the censure of another object, a figure of speech; ஒன்றன் பழிப்பினால் மற்றொன்றன் பழிப்புத் தோன்றக்கூறும் அலங்கார வகை. (அணியி. 31.)

வஞ்சப்புகழ்ச்சி vañca-p-pukaḻcci, *n.* <id.+. (Rhet.) Apparent praise or censure of an object, artfully suggesting the censure or praise either of the same object or another; ஒன்றன் பழிப்பினால் அதன் புகழ்ச்சியேனும் மற்றொன்றன் புகழ்ச்சியேனும், ஒன்றன் புகழ்ச்சியால் அதன் பழிப்பேனும் மற்றொன்றன் பழிப்பேனுந் தோன்றக் கூறும் அலங்காரவகை. (அணியி. 30.)

வஞ்சப்பெண் vañca-p-peṇ, *n.* <id.+. 1. A female servant of Kāḷi. See சன்மினி. (சூடா.) 2. See வஞ்சகி. வஞ்சப் பெண்ணைஞ்சுண்ட வண்ணல் (திவ். பெரியதி. 2, 6, 7).

வஞ்சபாவம் vañca-pāvam, *n.* <id.+ *bhāva*. Deceitfulness; வஞ்சகத்தன்மை. வஞ்ச பாவம் வரும்வழி மாறறி (உத்தரரா. அரக்கா. 26).

வஞ்சம்[1] vañcam, *n.* <*vañcana*. 1. Fraud, deceit; கபடம். போற்றுமின் வஞ்சம் (நாலடி, 172). 2. Lie; பொய். வருத்தனின் வஞ்ச முரைத்து (கலித். 89). 3. Cruelty, violence; கொடுமை. வஞ்சக் கருங்கடனஞ் சுண்டாார்போலும் (தேவா. 519, 4.) (பிங்.) 4. Sword; வாள். (பிங்.) 5 See வஞ்சினம். (அரு. நி.) 6. Revenge; பழிக்குப்பழி. 7. Illusion; மாயம். (யாழ். அக.) 8. cf. *amśa*. Smallness, littleness; சிறுமை. (திவா.) 9. Destruction, ruin; அழிவு. நஞ்சினி தருத்தினு நலவினை மாட்சி வஞ்ச மில்லோரக் கமிழ்தா கற்றே (ஞானா. 32, 2).

வஞ்சம்[2] vañcam, *n.* <*vaṃśa*. See வமிசம். (இலக். அக.)

வஞ்சம்[3] vañcam, *n.* 1. cf. *pra-pañca*. Universe; பிரபஞ்சம். மாயையினுள்ள வஞ்சம் (சி. சி. 1, 15). 2. Sal. See ஆச்சா. (இலக். அக.)

வஞ்சம்வை-த்தல் vañcam-vai-, *v. intr.* <வஞ்சம்[1] +. To harbour malicious thoughts and be on the watch for revenge; பழிவாங்கப் பார்த்தல். (W.)

வஞ்சரம் vañcaram, *n.* [T. *vañjaramu.*] See வஞ்சிரம்.

வஞ்சலம் vañcalam, *n.* prob. வன்-மை + சலம்[3]. Serpent; பாம்பு. (சங். அக.)

வஞ்சவம் vañcavam, *n.* See வஞ்சலம். (சது.)

வஞ்சவிறுதி vañca-v-iṟuti, *n.* <வஞ்சம்[2] +. Pretended death; பொய்ச் சாக்காடு. வஞ்சவிறுதி நெஞ்சுணத் தேற்றி (பெருங். இலாவாண. 9, 39).

வஞ்சன் vañcaṉ, *n.* <வஞ்சம்[1]. 1. Deceitful person; வஞ்சகக்குணமுடையவன். வஞ்சனே னடியே னெஞ்சினிற பிரியா வானவா (திவ். பெரியதி. 1, 6, 7). 2. See வஞ்சகன், 1, 3.

வஞ்சனம் vañcaṉam, *n.* <*vañcana*. 1. Fraud, deceit; வஞ்சகம். தலைவன்கண நிகழ்ந்த வஞ்சனம (கலித். 4, உரை). 2. cf. வஞ்சரம். A fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

வஞ்சனி vañcaṉi, *n.* <*vañcanī*. 1. A female servant of Kāḷi. See டாகினி. (பிங்.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.) 3. The Goddess Māyā; மாயையென்னுந் தேவதை. வஞ்சனி தன்படை மாணடு போநதுழி (கந்தபு. யுததகாண். நகாபுகு. 45). 4. Woman; பெண். (சது.) 5. See வஞ்சகி. (இலக். அக.) 6. Asseveration; ஆணை. (யாழ். அக.)

வஞ்சனை vañcaṉai, *n.* <*vañcanā*. 1. See வஞ்சகம், 1, 2. புலனைந்தும வஞ்சனையைச் செய்ய (திருவாச. 1, 55). 2. Illusion; மாயை. (பிங்.) வஞ்சனை மானின்பின் மன்னைப்போக்கி (கம்பரா. உருக்காட். 17). 3. See வஞ்சனைப் புணர்ப்பு. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்து (சிலப். 3, 56). 4. Lie, falsehood; பொய். (பிங்.) 5. Oath; asseveration; சபதம். (W.) 6. Goddess; தெய்வப்பெண். (பிங்.) 7. Woman; பெண். (பிங்.)

வஞ்சனைப்புணர்ப்பு vañcaṉai-p-puṇarp-pu, *n.* <வஞ்சனை +. A method of composition in which the letters of the *vaṉkaṇam* sound like those of the *meṉ-kaṇam*, the stress not falling on them; இசைகோள்ளா எழுத்துக்களின் மேலே வல்லொற்று வந்தபோது மெல்லொற்றுப் போல நெகிழ்த்துப் புணர்க்கை. (சிலப். 3, 56, அரும்.)

வஞ்சனையாளன் vañcaṉai-y-āḷaṉ, n. <id.+. Deceiver; வஞ்சிப்போன். (பிங்.)

வஞ்சி[1]-த்தல் vañci-, 11 v. tr. <vañc. To deceive, defraud, cheat; ஏமாற்றுதல். வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணா ரில் (குறள், 276).

வஞ்சி[2] vañci, n. 1. (Pros.) See வஞ்சிப்பா. வஞ்சியடியே யிருசீரத்தாகும (தொல். பொ. 357). 2. (Mus.) A secondary melody-type of marutam class; மருதயாழ்த்திறத்து ளொன்று. (பிங்.)

வஞ்சி[3] vañci, n. perh. vañjula. 1. See வஞ்சிக்கொடி. கரிகுன்றுரித்த தஞ்சுவித்தாய வஞ்சிக் கொம்பினையே (திருவாச. 6, 19). 2. Glabrous mahua of the Malabar coast. See ஆற்றிலுப்பை. (L.) 3. Four-seeded willow. See ஆற்றுப்பாலை. (L.) 4. Gulancha. See சீந்தில். (மூ. அ.) 5. (Puṟap.) Major theme describing the advance of a king against his enemies with a view to annexing their territories, one of puṟattiṇai, q.v.; புறத்திணையுள் மண்கோள்ளப் பகைவர்மேற் செல்வதைக் கூறுவது. (தொல். பொ. 62) 6. (Puṟap.) Theme describing the decision of a king to wear the vañci flowers on his head and to advance against his enemies, with a view to annexing their territories; அரசன் வஞ்சிமலரைத் தலையிற்சூடிப் பகைவர் நாட்டைக்கோள்ளுமாறு அவர் மேற்செல்லக் கருதியதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 3, 1.) 7. Woman; பெண். (பிங்.) 8. The Goddess of Dharma. See தருமதேவதை. (யாழ். அக.) 9. Karūr, capital of the Cēra country; சேரர் தலைநகரான கருவூர். வாடாவஞ்சி வாட்டும (புறநா. 39, 17). 10. Koḍuṅkōḷūr; கொடுங்கோளூர். வஞ்சிமணிவா யிலையணைந்தார (பெரியபு. வெள்ளானைச. 22). 11. See வஞ்சிநாடு. 12. Umbrella; குடை. (பிங்). 13. Arrowroot flour. See கூகை நீறு. (நாமதீப. 398.)

வஞ்சி[4] vañci, n. <M. vañji. Nāñ. 1. Canoe, படகு. 2. Hundi chest or box kept in a temple for voluntary contributions; கோயிலிற் காணிக்கை செலுத்தும் உண்டிப்பெட்டி. இவன வஞ்சிமுறித்த கள்வன்.

வஞ்சிக்களம் vañci-k-kaḷam, n. <வஞ்சி[3] +களம்[2]. See வஞ்சி[3], 9, 10. எழில வஞ்சிக்களத்திற் றோன்றி (தேசிகப. பிரபந்தஸாரம. 8).

வஞ்சிக்கொடி vañci-k-koṭi, n. <id.+. Common rattan of South India, m. cl., *Calamus rotang*; கொடிவகை. (L.)

வஞ்சிச்சீர் vañci-c-cīr, n. <வஞ்சி[2]+சீர்[2]. (Pros.) See வஞ்சியுரிச்சீர். (தொல். பொ. 332.)

வஞ்சித்தாழிசை vañci-t-tāḻicai, n. <id.+. (Pros.) A poem of three stanzas of four lines each, each line having two metrical feet and the whole poem dealing with a single theme; இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் மூன்றுசெய்யுள் அடுக்கிவரும் வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய. 14.)

வஞ்சித்திணை vañci-t-tiṇai, n. <வஞ்சி[3]+. (Puṟap.) See வஞ்சி[3], 5. (பு. வெ. 3, உரை.)

வஞ்சித்துறை[1] vañci-t-tuṟai, n. <வஞ்சி[2] +. (Pros.) A stanza of four lines of two metrical feet each, dealing with a single theme; இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் ஒரு செய்யுள் வருவதாகிய வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய் 14.)

வஞ்சித்துறை[2] vañci-t-tuṟai, n. <வஞ்சி[3] +. (Puṟap.) See வஞ்சி[3], 6. வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையுமாகும (பு. வெ. 3).

வஞ்சித்தூக்கு vañci-t-tūkku, n. <வஞ்சி[2] +. (Pros.) The lines of vañci metre, mainly occurring in Paripāṭal; பரிபாடலில் வஞ்சியடிகளால் வரும் பகுதி. (தொல். பொ. 433, உரை.)

வஞ்சிநாடு vañci-nāṭu, n. <வஞ்சி[3]+. 1. The Chēra country; சேரநாடு. (மனோன். ii, 3, 75) 2. The Travancore State; திருவிதாங்கூர் ராச்சியம்.

வஞ்சிநெடும்பாட்டு vañci-neṭum-pāṭṭu, n. <வஞ்சி[2]+நெடு-மை+பாட்டு[1]. Paṭṭiṉa-p-pālai. See பட்டினப்பாலை. (யாப. வி. 37, உரை)

வஞ்சிப்பா vañci-p-pā, n. <id.+பா[4]. (Pros.) One of the four chief kinds of metre; நால்வகைப்பாவினுளொன்று.

வஞ்சிப்பாட்டு[1] vañci-p-pāṭṭu, n. <id.+ பாட்டு[1]. A dramatic poem, ஒரு பழைய நாடக நூல். (தொல். பொ. 492, உரை.)

வஞ்சிப்பாட்டு[2] vañci-p-pāṭṭu, n. <வஞ்சி[4] +id. Boatman's song; ஓடப் பாட்டு. Nāñ.

வஞ்சிப்பு vañcippu, n. <வஞ்சி-. Deceit; ஏமாற்றுகை. (இலக். அக.)

வஞ்சியர்தரிசனம் vañciyar-taricaṉam, n. <வஞ்சி[3]+தரிசனம்[1]. Mirror; கண்ணாடி. (யாழ். அக.)

வஞ்சியரவம் vañci-y-aravam, n. <id. +. (Puṟap.) Theme describing the furious advance of an army against the enemy, with drums beating and elephants roaring; வீரமுரசுடனே யானைமுழங்கப் பகைவர்மீது சேனை கோபித்துக் கிளர்வதைக்கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ 3, 2.)

வஞ்சியன் vañciyaṉ, n. See வஞ்சியான். (மனோன்.)

வஞ்சியான் vañciyāṉ, n. <வஞ்சி[3]. 1. The Cēra king; சேரமன்னன். 2. Native of the Cēra

country; சேரநாட்டான். வஞ்சியான் வஞ்சியான் (முததொள. பெருநதொ. 616).

வஞ்சியுரிச்சீர் vañci-y-uriccīr, n. <வஞ்சி² +. (Pros.) Metrical foot of three *acai* or syllables, chiefly found in *vañci-p-pā*, of four varieties, viz., *tēmāṅkaṉi, puḷimāṅkaṉi, kūviḷaṅkaṉi, karuviḷaṅkaṉi;* தேமாங்கனி புளிமாங்கனி கூவிளங்கனி கருவிளங்கனி என்று நான்குவகைப் பட்ட நிரையசையீற்றவான மூவசைச்சீர்கள். நிரை யிறு நானகும் வஞசி யுரிசசீர (யாப. வி. 12, பக. 61).

வஞ்சிரம் vañciram, n. prob. வன்-மை + சிரம்². 1. Sea-fish, bluish, attaining 6 feet in length, *Cybium guttatum;* நீலநிறமும் ஆறடி வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன்வகை. 2. Seer, bluish, attaining 3 feet in length, *Cybium interruptum;* நீலநிறமும் மூன்றடி வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன்வகை.

வஞ்சிவிருத்தம் vañci-viruttam, n. <வஞ்சி² + *vṛtta*. (Pros.) A stanza of four lines of three metrical feet each; முச்சீரடி நான்காய் வரும் வஞ்சிப்பாவினம். (காரிகை, செய். 14.)

வஞ்சிவேந்தன் vañci-vēntaṉ, n. <வஞ்சி³ +. 1. King who makes constant war, impelled by land-hunger; மண்வேட்கையால் மேற்சென்றேனும் எதிர்த்தேனும் போர்செய்யும் அரசன். (தொல். பொ. 62, உரை.) 2. Cēra king, as ruler of Vañci; [வஞ்சிநகரத் தலைவன்] சேரன். (பிங.)

வஞ்சினக்காஞ்சி vañciṉa-k-kāñci, n. <வஞ்சினம +. (Purap.) Theme of a king declaring that he may be accursed if he does not succeed in subduing his enemies; மன்னவன் தன் பகைவரைத் தாழப்பண்ணவேண்டி இன்னது செய்த லாற்றேனாயின் இன்னவாறாகக்கடவேன் என்று சபதஞ்செய்தலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 4, 9.)

வஞ்சினம் vañ-ciṉam, n. prob. வன்-மை + சினம். 1. Oath, asseveration; சூளுறவு. வஞ்சின முடிதத வொன்றுமொழி மறவர் (பதிற்றுப. 41, 18). 2. Rage; கடுங்கோபம்.

வஞ்சீசன் vañcīcaṉ, n. <வஞ்சி³ + ஈசன். The king of Travancore; திருவிதாங்கூர் மன்னன். வஞ்சீச மஙகளம.

வஞ்சு vañcu, n. See வஞ்சகம். வஞ்சே வல்லரே (தேவா. 828, 3).

வஞ்சுளம்¹ vañcuḷam, n. <*vañjula*. 1. Aśoka tree. See அசோகு, 1. (மலை.) 2. East Indian kino; வேங்கைமரம். (மலை.) 3. See வஞ்சிக்கொடி. (நாமதீப. 311.)

வஞ்சுளம்² vañcuḷam, n. prob. *mañjula*. See வஞ்சுளன். (அரு. நி.)

வஞ்சுளன் vañcuḷaṉ, n. <வஞ்சுளம்². A species of king-crow. See காரிப்புள். (பிங.)

வஞ்சூரன் vañcūraṉ, n. prob. வன்-மை +. A kind of fish; மீன்வகை. (W.)

வஞ்சை vañcai, n. <வஞ்சி³. See வஞ்சி³, 9, 10. வஞசையபபாக் கறிவிபபதே (தேவா. 1167, 10).

வஞ்சைக்களம் vañcai-k-kaḷam, n. <வஞ்சை +. See வஞ்சி³, 9, 10. (மனோன்.)

வட்கர்¹ vaṭkar, n. <வட்கு-. 1. Fault; குற்றம். (புறநா. 100, உரை.) 2. Cut or injury in the middle, as on a palmyra stem; இடைமுரிவு. (சிலப. 25, 146, அரும.)

வட்கர்² vaṭkar, n. <id. + அர (suff.) See வட்சார். வட்கா போகிய வளரிளம் போநதை (புறநா. 100).

வட்கல் vaṭkal, n. <id. (குடா.) 1. Shame; வெட்கம். 2. Modesty, shyness, bashfulness; கூச்சம். 3. Ruin, injury; destruction; கேடு. 4. Dimness; faintness of light; ஒளிமழுக்கம்.

வட்கார் vaṭkār, n. <id. + ஆ neg. +. Enemies; பகைவர். வட்கார திரையன நழலெழ வெயதுநின்றேன் (திருககோ. 152).

வட்காரம் vaṭkāram, n. cf. சவாக்காரம. A kind of salt; வெடிகாரம். (சங். அக.)

வட்கிலான் vaṭkilāṉ, n. <வட்கு- + இல் neg. +. Enemy; பகைவன். (இலக். அக.)

வட்கு¹-தல் vaṭku-, 5 v. intr. cf. வெட்கு-. 1. To be ashamed; வெட்குதல். வட்கின வெனப் பெரி தடைததருயில் வாய்கள (பாகவத. 10, வேயஙு குழ. 6). 2. To be shy, bashful; கூசுதல். அரன் குன்றென்றே வட்கி (திருக்கோ 116). 3. To be destroyed; கெடுதல். அததகஙகணட பையணணுகம போல வட்க (சீவக. 403). 4. To humble; to lower oneself; தாழ்தல். வாடிய காலததும வட்குபவோ (பழமொ. 204). 5. To be dim; to be lit faintly; ஒளி மழுங்குதல். (குடா.)

வட்கு² vaṭku, n. <வட்கு¹-. 1. Shame; வெட்கம். 2. Bashfulness, shyness, modesty; நாணம். வட்கில ளிறையும் (திவ். திருவாய். 7, 2, 3). 3. Injury, ruin; கேடு. வட்கிலானைக் கவான்மிசை வைததது (காஞ்சிப்பு. நாரசிங. 6).

வட்கு³-தல் vaṭku-, 5 v. intr. <வண்-மை. To flourish; to be luxuriant, as a plant; வளம் பெறுதல். முட்கொணச்சுமரம் . . . வட்கி நீணடதற் பின் மழுவுங் தெறும (சூளா. சீய. 72).

வட்டக்கட்டில் vaṭṭa-k-kaṭṭil, n. <வட்டம்¹ +. A circular cot; மண்டலாகாரமாகச் செய்த கட்டில்வகை. மூட்டுவாய் மாட்சிமைபபட்ட வட்டக்கட்டில் (நெடுநல். 123, உரை).

வட்டக்கண்ணி vaṭṭa-k-kaṇṇi, n. <id. +. See வட்டிக்கண்ணி. (L.)

வட்டக்கணக்கன் vaṭṭa-k-kaṇakkaṉ, n. <id.+. Accountant of a *vaṭṭam* or group of villages; ஒருவட்டத்தைச் சேர்ந்த பல கிராமங்களுக்குரிய கணக்கன். *Loc.*

வட்டக்கப்பல் vaṭṭakkappal, n. A variety of tobacco; புகையிலைவகை. *Loc*

வட்டக்காய் vaṭṭakkāy, n. <வட்டம்[1]+ காய்[3]. [T. *vaṭṭakāya.*] Testicle; அண்டம். *Colloq.*

வட்டக்காரன் vaṭṭa-k-kāraṉ, n. <வட்டம்[2] + காரன்[1]. Money-changer; வட்டத்துக்குப் பணமாற்றுவோன். (C. G.)

வட்டக்கிணறு vaṭṭa-k-kiṇaṟu, n. <வட்டம்[1]+. Small, circular well; வட்டமாக அமைந்த சிறுகிணறு.

வட்டக்கிலுகிலுப்பை vaṭṭa-k-kilukilup-pai, n. prob. id.+. Rattlewort, blue-flowered, *Crotolaria verrucosa;* செடிவகை. (பதார்த்த. 253.)

வட்டக்குடில் vaṭṭa-k-kuṭil, n. <id.+ குடில்[1]. Big hut; பெருங் குடிசை. (யாழ். அக.)

வட்டக்குடை vaṭṭa-k-kuṭai, n. <id.+. State-umbrella; அரசர்க்குரிய குடை. (சீவக. 860, உரை.)

வட்டக்கெண்ணை vaṭṭakkeṇṇai, n. Indian lotus croton See கண்டுபாரங்கி, 2. (Nels.)

வட்டக்கைச்சில் vaṭṭa-k-kaiccil, n. <வட்டம்[1]+கச்சில்[2]. The lower half of a coconut-shell; தேங்காயின் அடிப்பாதியோடு. (யாழ். அக.)

வட்டக்கொட்டை vaṭṭa-k-koṭṭai, n. <id. +. Round pillow; வட்டமான தலையணை.

வட்டக்கோல் vaṭṭa-k-kōl, n. <id.+ கோல்[1]. See வட்டாகிருதி. (W.)

வட்டக்கோள் vaṭṭa-k-kōḷ, n. <id.+ கோள்[1]. See வட்டம்[1], 2. (சிலப். 10, 102, உரை.)

வட்டகை vaṭṭakai, n. <id. 1. Area, region; பிரதேசம். ஊர் நாற்காத வட்டகை (சிலப். 5, 133, உரை). 2. See வட்டம்[1], 9, 10. 3 See வட்டகைநிலம். (W.) 4. Small bowl; சிறுகிண்ணம். கொடியனார் வெள்ளி வட்டகை யூன்றிவாய் மடுப்ப (சீவக. 938). 5. Metal cup; வட்டில். செம்பொற்றாமணி வட்டகையோடு (காஞ்சிப்பு. தழுவக். 333).

வட்டகைநிலம் vaṭṭakai-nilam, n. <வட்டகை+. Enclosed field; அடைப்புக்கட்டிய நிலம்.

வட்டகைமணியம் vaṭṭakai-maṇiyam, n. <id.+. See வட்டமணியம். (W.)

வட்டங்கூட்டு-தல் vaṭṭaṅ-kūṭṭu-, v. intr. <வட்டம்[1]+. To prepare; தயாராதல். *Tinn.*

வட்டச்சீட்டு vaṭṭa-c-cīṭṭu, n. <வட்டம்[2] +. A kind of chit transaction; நிதிச்சீட்டுவகை.

வட்டசட்டம் vaṭṭa-caṭṭam, n. <வட்டம்[1] +. Regularity, orderliness; ஒழுங்கு *Loc.*

வட்டஞ்சுற்று-தல் vaṭṭañ-cuṟṟu-, v. intr. <id.+. To go in a circuitous or round-about route; சுற்றி வளைந்துசெல்லுதல். வட்டஞ் சுற்றியும் வழியே போ. *Nāñ.*

வட்டணம் vaṭṭaṇam, n. <*aṭṭana.* 1. Shield; பரிசை. இட்ட வட்டணங்கண மேலெறிந்த வேல (கலிங். 413). 2. A kind of big shield; நெடும்பரிசைவகை. (யாழ். அக.)

வட்டணி-த்தல் vaṭṭaṇi-, 11 v. <வட்டம்[1]. (I.) tr. To make round or circular; வட்டமாக்குதல்.—intr. To become round or circular; வட்டமாதல்.

வட்டணிப்பு vaṭṭaṇippu, n. <வட்டணி-. Roundness, circularity, rotundity; வட்டமாயிருக்கை. குண்டல மென்று வட்டணிப்படைச் சொல்லவுமாம (திருவிருத். 57, வ்யா. பக். 318).

வட்டணை[1] vaṭṭaṇai, n. cf. வக்கணை[1]. Flowery speech; learned jargon. See வக்கணை[1], 3. வட்டணை பேசுவார் (பதிற். கோயப்பிர. 85).

வட்டணை[2] vaṭṭaṇai, n. prob. *vartula.* 1. See வட்டம்[1], 1. (பிங்.) வாயினாலால் வட்டணைப பந்தர் செய்த சிலந்தி (தேவா. 507, 2). 2. Globe, ball; உருண்டை. 3. Circular course, as of a horse; வட்டமான செலவு. மாயபுணர் வாசியின் வட்டணைமேல் (கம்பரா. படைத். 97). 4. Moving left and right, as in pugilistic performance; இடசாரி வலசாரியாச்சுற்றுகை. சுற்றிவரும் வட்டணையிற் றேன்று வகைகலந்து (பெரியபு. ஏனதி. 29). 5. (Nāṭya.) A gesture with both hands. See கமலவருத்தனை. வகைதெரி மாக்கட்கு வட்டணை காட்டி (மணி. 7, 43) 6. Cymbals; தாளக்கருவி. கொம்மைக் குயவட்டணை கொண்டிலனே (கம்பரா. அதிகாயன். 9). 7. (Mus.) Beating time; தாளம் போடுகை. (பிங்..) 8. Beating; அடிக்கை. (அரு. நி.) 9. Dashing against; மோத்துகை. (அரு. நி.)

வட்டணை[3] vaṭṭaṇai, n. <வட்டணம். Shield; கேடகம். மன்னவர்காண வட்டணைவாளெடுத்து (கல்லா. 48, 8).

வட்டணை[4] vaṭṭaṇai, n. <வட்டம்[1]+ அணை[4]. Circular bed or cushion; வட்டமான அணை. வட்டணை . . . இரீஇயினரே (சீவக. 2433).

வட்டணையுறுத்து-தல் vaṭṭaṇai-y-uṟut-tu-, v. intr. <வட்டணை[2]+. (Mus.) To beat time; தாளம்போடுதல். (W.)

வட்டத்தலைப்பா vaṭṭa-t-talaippā, *n.* <வட்டம்[1]+. A kind of head-dress; தலைப்பா வகையி லொன்று. (யாழ். அக.)

வட்டத்தாமரை vaṭṭa-t-tāmarai, *n.* prob. id.+. 1. Indian lotus croton, s. tr., *Macaranga indica;* மரவகை. 2. See வட்டிக் கண்ணி. (L.)

வட்டத்தாளி vaṭṭa-t-tāḷi, *n.* <id. + தாளி[5]. A shrub, *Acalypha hispida;* செடிவகை. (M. M. 938.)

வட்டத்திரி vaṭṭa-t-tiri, *n.* <id. + திரி[3]. (W.) 1. Match of a gun; துப்பாக்கிக்கு நெருப்பு வைக்குந் திரி. 2. Small roll of cloth put into the pierced lobe of the ear for widening the aperture; காதிடு திரி.

வட்டத்திருப்பி vaṭṭa-t-tiruppi, *n.* <id. + திருப்பி[2]. 1. Velvet leaf, kidney-leaved bracteate moonseed, m. cl., *Cissampelos pareira;* கொடிவகை. 2. Sickle-leaf. See அரிவாள்மனைப் பூண்டு. (L.) 3. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப் பாளை. (மலை.)

வட்டத்துத்தி vaṭṭa-t-tutti, *n.* <id. + துத்தி[1]. See வட்டிக்கண்ணி.

வட்டத்தொப்பி vaṭṭa-t-toppi, *n.* <id. + தொப்பி[2]. A kind of hat; தொப்பிவகை. (யாழ். அக.)

வட்டத்தோல் vaṭṭa-t-tōl, *n.* <id. + தோல்[3]. Shield; கேடகம். வட்டத்தோல் வரிபுறங் கிடந்தசைய (திருவிளை. நரிபரி. 30).

வட்டதரி vaṭṭa-tari, *n.* prob. id. + தரி-. Ashy babool. See விடத்தேர். *Loc.*

வட்டதிட்டம் vaṭṭa-tiṭṭam, *n.* <id. + திட்டம்[1]. Proper course; நேர்மையான ஏற்பாடு. வட்டதிட்டந் தெரிந்து நடந்துகொள்ளவேண்டும். *Loc.*

வட்டநரிவிரட்டி vaṭṭa-narivirattti, *n.* <id. +. Rattlewort. See வட்டக்கிலுகிலுப்பை. (மூ. அ.)

வட்டப்பக்கா vaṭṭa-p-pakkā, *n.* <id. +. Madras measure, when made with a wide circular mouth; அகன்ற வட்டவடிவாயமைந்த பக்காப்படிவகை.

வட்டப்பாலை vaṭṭa-p-pālai, *n.* <id. + பாலை[1]. (Mus.) One of the four bases of the ancient Tamil music; தமிழிசையின் அடிப்படையான பதுப்பு நான்கனுளொன்று. (சிலப். 17, உரை, பக். 453.)

வட்டப்பாறை vaṭṭa-p-pāṟai, *n.* <id. +. 1. Round, flat stone or rock; வட்டமான பாறை. வட்டப்பாறை நாச்சியார். (W.) 2. Rocky, barren [illegible] (W.) 3. Round, flat stone for triturating sandalwood; சந்தனக்கல். வட்டப்பாறையின் முழங் கையை மணங்கொள சந்தனமா . . . தேய்க்குமுன் (திருவாலவா. 51, 6).

வட்டப்புல் vaṭṭappul, *n.* <காவட்டம்புல். Citronella-grass. See காவட்டம்புல். (மூ. அ.)

வட்டப்பூ vaṭṭa-p-pū, *n.* <வட்டம்[1] + பூ[3]. A toe-ring; கால்விரலணிவகை. (சிலப். 6, 97, அரும்.)

வட்டப்போதிகை vaṭṭa-p-pōtikai, *n.* <id. +. A circular piece placed under the capital of a pillar; போதிகையின்கீழ் அமைத்த வட்ட வடிவான தாங்கல்வகை. (W.)

வட்டம்[1] vaṭṭam, <Pkt. *vaṭṭa* <*vṛtta*. *n.* 1. Circle, circular form, ring-like shape, மண்டலம். (தொல். சொல். 402, உரை.) 2. Halo round the sun or moon, a *karantuṟai-kōḷ,* பரிவேடம். (சிலப். 10, 102, உரை) (சினேந். 164.) 3. Potter's wheel, குயவன் திரிகை. (பிங்.) 4. Wheel of a cart; வண்டிச்சக்கரம். (யாழ். அக.) 5. The central portion of a leaf-plate for food; உண்கலமாய்த் தைக்கும் இலையின் நடுப்பாகம். *Loc.* 6. cf. *āvṛtti.* Turn, course, as of a mantra; தடவை. விநாயகா நாமத்தை நூற்றெட்டு வட்டஞ் செய்து (விநாயகபு. 74, 214). 7. Revolution, cycle; சுற்று. (W.) 8. Cycle of a planet; ஒரு கிரகம் வான மண்டலத்தை ஒரு முறை சுற்றிவருங் காலம். அவன் சென்று ஒரு வியாழவட்டமாயிற்று. 9. Circuit, surrounding area or region; சுற்றுப்பிரதேசம். கோயில் வட்டமெல்லாம் (சீவக. 949). 10. A revenue unit of a few villages; சில ஊர்களைக் கொண்ட பிரதேசம். 11. See வட்டணை[2], 3. தார் பொலி புரவிவட்டந் தான்புகக் காட்டுகின்றாற்கு (சீவக. 442). 12. Items or course of a meal; விருந்து முதலியவற்றிற்குச் சமைத்த உபகரணத்திட்டம். *Nāñ.* 13. A kind of pastry; அப்பவகை. பாகொடு பிடித்த விழைசூழ் வட்டம் (பெரும்பாண். 378). 14. See வட்டப்பாறை, 3. வடவாதந்த வானகேழ் வட்டம் (நெடுநல். 51). 15. Circular ornamental fan; ஆலவட்டம். செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கி (நெடுநல். 58). 16. Bracelet worn on the upper arm; வாகுவலயம். (பிங்.) 17. Scale-pan; தராசுத்தட்டு. வட்டந் தொத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே (திருமந். 1781). 18. Hand-bell; கைம்மணி. (பிங்.) 19. Shield; கேடகம். ஐயிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப (திருமுரு. 111). (பிங்.) 20. A kind of pearl; முத்துவகை. முத்துவட்டமும் அனுவட்டமும் (S. I. I. ii, 22). 21. Seat; chair; பீடம். (யாழ். அக.) 22. Pond, tank; குளம். (பிங்.) 23. Receptacle; கொள்கலம். (யாழ். அக.) 24. Large waterpot; நீர்ச்சால். (பிங்.) 25. A kind of water-squirt; நீரேறிகருவி. பூநீர்பெய் வட்டமெறிய (பரிபா. 21, 42). 26. Curve, bend; வளைவு. வில்லை வட்டப் பட

வாஙகி (தேவா. 5, 9). 27. A kind of boomerang; பாராவளை. புகரினா சூழ் வட்டத்தவை (பரிபா. 15, 61). (பிங.) 28. Cloth; ஆடை. வாலிழை வட்டமும (பெருங. உஞ்சைக. 42, 208). (சூடா.) 29. Boundary, limit எல்லை. தொழுவல்வினை பொலலா வட்டஙகடந தோடுத லுணமை (தேவா. 5, 9). 30. Polish, refinement; திருத்தம். வட்டமாய்ப பேசி னான். *Loc.* 31. A unit for measuring the quantity of water=500 average potfuls, as the amount necessary for a *panku* for one week; ஐந்நூறு சால்கொண்ட நீரளவு. 32. Sect, tribe; மக்கட் பிரிவு. *Loc.* 33. The middle ear of an elephant; யானையின் நடுச்செவி. (பிங.) 34 Lowness; depth, as of a valley; தாழ்வு. (அக. நி.) 35. Sheaves of paddy spread on a threshing-floor for being threshed; களத்திற் சூடடிப்பதற்குப் பரப்பிய நெற்கதிர். *Nāñ.* 36. See வட்டமரம், 2. (W.)—*part.* Each, every; தோறும். ஆட்டைவட் டம காசு ஒன்றுக்கு . . . பலிசை (S. I. I. ii, 122, 27).

வட்டம்² vaṭṭam, *n.* <U. *baṭṭā.* 1. Rate of exchange; money-changer's commission; நாணயமாற்றின் வட்டம். நாணயததின் வட்டமென றும் (பணவிடு. 179). 2. Trade discount; ரொக்க வியாபாரத்திற் கொடுக்கும் தள்ளுபடி. *Loc.* 3. Profit; இலாபம். அநத வியாபாரததில எனக்கு வட்டமொனறு மில்லை.

வட்டம்பண்ணு-தல் vaṭṭam-paṇṇu-, *v. tr.* <வட்டம்¹+. To recite daily mantras, etc.; மந்திரம் முதலியவற்றை தினசரி செபித்தல். (J.)

வட்டம்பிரிதல் vaṭṭam-pirital, *n.* <வட் டம்²+. Gaining in exchange; நாணயமாற்றம் முதலியவற்றில் இலாபம்பெறுகை. (W.)

வட்டம்போடு-தல் vaṭṭam-pōṭu-, *v.* <வட்டம்¹+. *intr.* 1. See வட்டமிடு-. (W.) 2. To spread sheaves of paddy on the threshing-floor for being threshed; சூடடிக்க நெற்கதிர்களை நிலத்திற் பரப்புதல்.—*tr.* See வட்டமிடு-.

வட்டமடக்கி vaṭṭam-aṭakki, *n.* <id.+ மடககு-. See வட்டத்திருப்பி. (சங். அக.)

வட்டமணியக்காரன் vaṭṭamaṇiya-k-kāraṉ, *n.* <வட்டமணியம+காரன¹. Headman of a group of villages; நாட்டாண்மைக்காரன்.

வட்டமணியம் vaṭṭa-maṇiyam, *n.* <வட் டம்¹+. 1. Office of headman of a circle or group of villages; நாட்டாண்மை. 2. Village-headman; நாட்டாண்மைக்காரன்.

வட்டமனை vaṭṭa-maṉai, *n.* <id.+மனை¹. 1. Circular platform for idols, in a temple; கோயில் மூர்த்தங்களை வைப்பதற்குரிய வட்டமான பீடம். 2. Seat offered as a mark of respect; மரியாதையாக இடும் ஆசனம்.

வட்டமனைவேதியை vaṭṭamaṉai-vētiyai, *n* <வட்டமனை+. See வட்டமனை. *Loc.*

வட்டமரம் vaṭṭa-maram, *n* <வட்டம்¹+. 1. Turning pole of an oil-press; செக்கின் ஆட்டு மரம். 2. A jungle tree; காட்டுமரவகை. (W.)

வட்டமறுதி vaṭṭam-aṟuti, *n.* <id.+. Conclusion; close, as of a chit fund; சீட்டு முதலியவற்றின் முடிவு. *Colloq.*

வட்டமிடு-தல் vaṭṭam-iṭu-, *v.* <id.+. *intr.* 1. To hover about, as a hawk; to gyrate; பறவை முதலியன சுற்றிவருதல். 2. To be round or globular; உருண்டையாதல். வட்டமிட் டடியிட்டு (தனிப்பா. i, 200, 1). 3. To run in circular rounds, as a horse; சூழ்ந்துவருதல். வட்டமிடு பரிநகுலன் (தனிப்பா. i, 322, 16).—*tr.* To hang about in order to gain an object; நோக்கங் கொண்டு சுற்றுதல்.

வட்டமேசைமகாநாடு vaṭṭa-mēcai-makā-nāṭu, *n.* <id.+மேசை+. Round table conference, as of persons sitting in conference round a circular table; தனிப்படக்கூட்டிய ஆலோ சனைச்சபை *Mod.*

வட்டரவு vaṭṭaravu, *n.* <id. Circularity; வட்டவடிவு. (J.)

வட்டராயசம் vaṭṭa-rāyacam, *n.* <id.+. Revenue inspector's clerk; ஒருவகை உத்தியோ கஸ்தரின் கீழ்க்குமாஸ்தா. (G. Tp. D. I, 241.)

வட்டறவு vaṭṭaṟavu, *n.* <வட்டு+அறு¹-. Final determination; முடிவாக அறுதியிடுகை. (யாழ். அக.)

வட்டன்¹ vaṭṭaṉ, *n.* <வட்டு. Round person; வட்டுப்போன்ற உடலுடையன். குறுவட்டா நின்னி னிழிந்ததோ கூனின் பிறப்பு (கலித். 94, 27).

வட்டன்² vaṭṭaṉ, *part.* <வட்டம்¹. Each, every. See தோறும். ஆட்டைவட்டன் முக்குறுணி நெற பொலிசையாக (S. I. I. ii, 69, 3).

வட்டா vaṭṭā, *n.* perh. id. Plate, porringer, bowl; வாயகன்ற கலவகை. வட்டாவுந் தாம்பூலமுந் துகிலுந் தாஙகினறப (சீதக்.).

வட்டாகிருதி vaṭṭākiruti, *n.* <id.+ஆகி ருதி. (W.) 1. Circular shape or form; ellipse or other curvilinear figure; வட்டவடிவு. 2. Periphery of a curvilinear figure; வட்டவடிவுள்ள வற்றின் சுற்றளவு.

வட்டாட்டு vaṭṭāṭṭu, *n.* <வட்டாடு-. Game of dice; வட்டுக்கொண்டு ஆடும் சூதாட்டம். வட்டாட் டாடிடம் பலவுங் கணடார் (கமபரா. மிதிலைக். 17).

வட்டாடு-தல் vaṭṭāṭu-, v. intr. <வட்டு+. To play with draughts or dice; வட்டையுருட்டிச் சூதாடுதல். அரங்கின்றி வட்டாடியற்றே (குறள், 401).

வட்டாணி vaṭṭāṇi, n. <வட்டம்¹+. [T. vaṭāri.] Cleverness, as in speech; ability; சாமர்த்தியம். (திருவிருத். 71, அரும். பக். 371.)

வட்டாப்பத்து vaṭṭāppattu, n. prob. id. Fan made of a single talipot leaf; ஒற்றை ஓலையாற் செய்த விசிறி. (J.)

வட்டாரம் vaṭṭāram, n. <id.+ஆர்-. [T. vaṭāramu, K. vatara, Tu. vattāra.] 1. See வட்டம்¹, 9. (W.) 2. Compound round a house; வீட்டின் சுற்றுப்புறம். 3. House; வீடு. (W.) 4. Granary; தானியக்களஞ்சியம்.

வட்டி¹-த்தல் vaṭṭi-, 11 v. <வட்டம்¹. [K. baddisu.] intr. 1. To be round in shape; வட்டமாதல். (யாழ். அக.) 2. To revolve; to move round and round; to gyrate; சுழலுதல். வட்டித்தப புயலே றுரைஇய வியலிரு ணடுநாள (அகநா. 218). 3. To swear; to take an oath; பிரதிக்கினை பண்ணுதல். வட்டித்துவிட்டா ளெறிந்தாள் (சிலப. 21, 45). 4. (Mus.) To beat time; தாளவோறுறுத்தல். (சூடா.)—tr. 1. To slap one's own shoulders, in defiance or challenge; தோள் புடைத்தல். செருவறைந்து பாழித்தோள் வட்டித்தார (பழமொ. 326). 2. To whirl; to swing round; சுழற்றுதல். மருந்தில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்து (புறநா. 42). 3. To roll; to throw, as dice; உருட்டுதல். கழகத்துத் தவிராது வட்டிப்ப (கலித். 136). 4. To serve, as an item of a meal, பரிமாறுதல். (W.) 5. To tie; கட்டுதல். அலகில் மாலை யாரப்ப வட்டித்து (புறநா. 394). 6. To write; எழுதுதல். (சிலப. 21, 46, அரும்.) 7. To bend; வளைத்தல். (இலக். அக.) 8. To reprove, reprimand, censure; கடிதல். அவன் என்னை வட்டித்தான். (W.)

வட்டி² vaṭṭi, n. <வட்டி-. 1. Basket made of palm stem fibre; கடகப்பெட்டி. வேட்டுவன் மான்றசை சொரிந்த வட்டியும் (புறநா. 33). 2. Basket; கூடை. பல்கல வட்டியா (அகநா. 391). (பிங்.) 3. A measure of capacity=1 nāḻi=1 paṭi; படியளவுகொண்ட முகத்தலளவை. (தொல். எழுத். 170.) (பிங்.) 4. Cowry; பலகறை. வட்டி மாலைகண மானு மெயிற்றினா (கந்தபு. வீரபத். 38). (W.) 5. Path, way; வழி. (அக. நி.) 6. Porringer; கிண்ணம். (அக. நி.) 7. Giddiness during pregnancy; கர்ப்பிணிக்கு உண்டாம் மயக்கம். (W.) 8. See வட்டில், 7. (தேவா. 692, 7, பி-ம்.)

வட்டி³ vaṭṭi, n. <vṛddhi. 1. Interest on money; பணத்தைப் பிறன் உபயோகித்தற்காக உடையவன் பெறும் ஊதியம். வட்டியை யறவாங்குநா (கடம்ப. பு. இலீலா. 147). 2. Profit; இலாபம். (நாமதீப. 645.)

வட்டிக்கலணி vaṭṭi-k-kaṇṇi, n. prob. vṛtta+karṇa. Narrow woolly-stipuled lotus croton, s. tr., Macaranga roxburghii; ஒருவகைச் சிறுசெடி. (M. M. 588)

வட்டிக்கருப்பட்டி vaṭṭi-k-karuppaṭṭi, n. See வட்டுச்சக்கருப்பட்டி. Loc.

வட்டிக்குவட்டி vaṭṭikku-vaṭṭi, n. <வட்டி³+வட்டி³. 1. Interest on interest; வட்டித்தொகைக்குக் கொடுக்கும் மேல்வட்டி. 2. Compound interest; வட்டியை அசலோடு சேர்த்துக் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கும் வட்டி.

வட்டிகை¹ vaṭṭikai, n. <vartikā. 1. Painter's brush, drawing pencil; சித்திரமெழுதுங் கோல். வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையின் (மணி. 4, 57). 2. Picture; portrait; சித்திரம். வட்டிகைப் பாவை நோக்கி (சீவக. 2085). (சூடா.)

வட்டிகை² vaṭṭikai, n. <vṛtta. 1. Circumference, as of a town; சுற்றளவு. 2. Circle; வட்டம். (யாழ். அக.) 3. Hand-bell; கைம்மணி. (யாழ். அக.) 4. cf. வட்டி². Basket; கூடை. (பிங்.) 5. cf. வட்டில். An item of paraphernalia; ஒருவகை விருது. அலகில்வட்டிகை தழல்விழித்தலால் (கலிங். 333). 6. Coracle, wicker-boat; ஓடவகை. துள்ளியல் வட்டிகை துடுப்பிற் கடைஇ (பெருங். உஞ்சைக். 40, 46).

வட்டிகை³ vaṭṭikai, n. prob. வட்டி-. An unguent, one of nāl-vakai-c-cāntu, q.v.; நால்வகைச்சாந்துள் ஒன்று. சீதவட்டிகை வாரிவாரி . . . இறைப்ப (இரகு. வாகு. 44). (பிங்.)

வட்டிகைப்பலகை vaṭṭikai-p-palakai, n. <வட்டிகை¹+. Tablet for painting; சித்திரமெழுதும் பலகை. எழுதுகோலையும் வட்டிகைப் பலகையிலே போகட்டு (சீவக. 1107).

வட்டிகைப்பள்ளம் vaṭṭikai-p-paḷḷam, n. <வட்டிகை²+. Fossa ovalis, a depression on the left wall of the right auricle of the heart; இருதயத்திலுள்ளதோரு குழி. (W.)

வட்டிகைப்பாவை vaṭṭikai-p-pāvai, n. <வட்டிகை¹+. Portrait; சித்திரப்பிரதிமை. வட்டிகைப்பாவை நோக்கி (சீவக. 2085).

வட்டிச்சிட்டை vaṭṭi-c-ciṭṭai, n. <வட்டி³+சிட்டை³. Account book showing interest calculated up-to-date; வட்டிக்கணக்கு எழுதும் புத்தகம்.

வட்டிநாழி vaṭṭi-nāḻi, n. An ancient tax; ஒரு பழைய வரி. (S. I. I. ii. 521.)

வட்டிப்பு vaṭṭippu, n. <வட்டி-. 1. Vow; சூள். (நாமதீப. 667.) 2. Circle; வட்டம். (யாழ். அக.)

வட்டிமேல்வட்டி vaṭṭi-mēl-vaṭṭi, n. <வட்டி³+. See வட்டிக்குவட்டி. (W.)

வட்டியில்லாக்கடன் vaṭṭi-y-illā-k-kaṭaṉ, n. <id.+இல் neg.+ஆ⁶-+. 1. Debt not carrying interest; வட்டியின்றிச் செலுத்துங் கடன் தொகை. 2. Present made in expectation of a return; திரும்பச்செய்தலை எதிர்நோக்கிக் கொடுக்கும் நன்கொடை. *Loc.*

வட்டில் vaṭṭil, n. <*vṛtta*. cf. வட்டி². [K. *baṭṭalu*.] 1. Porringer, platter, plate, cup; கிண்ணம். பொன்வட்டில் பிடித்து (திவ். பெருமாள். 4, 3). 2. Measure of capacity. See வட்டி², 3. (தொல். எழுத். 170, இளம்பூ.) 3. Clepsydra; a small vessel with holes in the bottom, floating on the water and sinking at the end of a *nāḻikai*, being a contrivance for determining time; நாழிகைவட்டில். 4. Quiver for arrows; அம்புக்கூடு. வாளிவட்டில் புறம்வைத்து (கம்பரா. தேரேறு. 39). 5. Basket; கூடை. (அக. நி.) 6. Path, way; வழி. (அக. நி.) 7. An item of paraphernalia; ஒருவகை விருது. ஏறுமால் யானையே சிவிகையந்தளக மீசகோபம் வட்டில் (தேவா. 692, 7). 8. Draught-board; சொக்கட்டான் அறை. (W.) 9. Ball of dough, for preparing *appaḷam*; அப்பளஞ்செய்யுமாறு உருட்டிவைக்கும் மாவுண்டை. *Loc.*

வட்டிலை vaṭṭilai, n. <வடு¹+இலை. Caricature plant, m. sh., *Graptophyllum hortense*; முட்செடிவகை. (M. M. 293.)

வட்டிவாசி vaṭṭi-vāci, n. <வட்டி³+. 1. Rate of interest; வட்டிவிகிதம். 2. Interest; வட்டி.

வட்டிற்பூ vaṭṭiṟ-pū, n. <வட்டில்+பூ³. Lotus; தாமரைப்பூ. (சங். அக.)

வட்டினி vaṭṭiṉi, n. Wager, stake in a game; பந்தயப்பொருள். வட்டினி கொடுத்து . . . வட்டாட்டாடிடம் (கம்பரா. மிதிலை. 17).

வட்டு vaṭṭu, n. <Pkt. *vaṭṭa* <*vṛtta*. 1. Small spheroidal pawn, dice, draught; சூதாடுகருவி. கையாடு வட்டிற் றோன்றும் (அகநா. 108). 2. Roundness; திரட்சி. (சூடா.) 3. Anything round; திரண்டபொருள். முட்டி வட்டனைய கோல முத்தலாய (சீவக. 2950). 4. A water-squirt; நீரேறிகருவிவகை. வண்ண நீர் கரந்த வட்டுவிட்டெறிவோரும் (பரிபா. 11, 55). 5. A circular piece used in *pāṇṭi* game; பாண்டிவிளையாட்டுக்குரிய சில். *Loc.* 6. A game-piece; விளையாட்டுக்கருவிவகை. கல்லாச்சிறாஅர் நெல்லிவட்டாடும் (நற். 3). குன்ற மணிவட்டினுருட்டு மாற்றல் (சீவக. 611). 7. See வட்டில், 9. *Loc.* 8. Candied sugar; கண்டசருக்கரை. (இலக். அக.) 9. Indian nightshade. See முள்ளி¹, 2. (மலை.) 10. The circular piece to which the ribs of an umbrella are joined; குடையிற் கம்பிகள் கூடும் இடம். *Loc.* 11. Small piece of cloth; சிறு துணி. *Tj.*

வட்டுக்கருப்பட்டி vaṭṭu-k-karuppaṭṭi, n. <வட்டு+. Large ball of jaggery; பனாட்டுக்கட்டி.

வட்டுக்கருப்புக்கட்டி vaṭṭu-k-karuppu-k-kaṭṭi, n. <id.+. See வட்டுக்கருப்பட்டி. (W.)

வட்டுக்காய் vaṭṭu-k-kāy, n. <id.+காய்³. Dice; சூதாடுகருவி.

வட்டுக்குத்தி vaṭṭukkutti, n. The part just below the top of a fresh palm leaf; பனைக்குருத்தி னடி. (W.)

வட்டுடை vaṭṭuṭai, n. <வட்டு+உடை. 1. Cloth tied round the waist and reaching down the knee; முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடைவிசேடம். அந்துண மருங்கு லிகந்த வட்டுடை (மணி. 3, 122). 2. Garment; ஆடை. (பிங்.)

வட்டுப்போர் vaṭṭu-p-pōr, n. <id.+போர்³. Gambling; சூதாட்டம். வட்டுப்போர்கள் பொருதல் அரிய வாமாறு போல (பழமொ. 176, உரை).

வட்டுவப்பை vaṭṭuva-p-pai, n. <வட்டுவம்+பை⁴. See வட்டுவம். (W.)

வட்டுவம் vaṭṭuvam, n. [T. *vaṭṭuvamu*.] 1. Pouch in which betel leaves, nuts, chunam, tobacco, etc., are kept; வெற்றிலை முதலியன வைக்கும் பை. (W.) 2. Medicine pouch; மருந்துப்பை. வட்டுவத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு திரிகிறானகளே (பிரதாப. விலா. 121). 3. Pocket inside a pouch or purse; பையின் உட்பை. (W.)

வட்டுறுப்பு vaṭṭuṟuppu, n. <வட்டம்¹. Exactness, precision, correctness; திருத்தம். (யாழ். அக.)

வட்டெலி vaṭṭeli, n. perh. id.+எலி¹. A species of rat, *Mus brunneus*; மரவெலி. (W.)

வட்டெழுத்து vaṭṭeḻuttu, n. <id.+. An ancient Tamil script; ஒருவகைப் பழைய தமிழெழுத்து. (I. M. P.)

வட்டை¹ vaṭṭai, n. <Pkt. *vaṭṭā* <*vartman*. Way; வழி. வல்லுயிர்தாங்கும வட்டை வந்தனை (கல்லா. 40, 13). (சூடா.)

வட்டை² vaṭṭai, n. <வட்டம்³. 1. Felloe, rim of a wheel; சக்கரத்தின் மேல் வளைமரம். உருள்கின்ற மணிவட்டை (சிலப். 29, உரைப்பாட்டு மடை). 2. Car, chariot; தேர். (யாழ். அக.) 3. Stripes on a tiger's body; புலியி னுடல்வரி. (W.) 4. See வட்டகை, 1. 5. Mountain tamana oil tree. See மலைவட்டை. (L.) 6. Marote, l. tr., *Hydnocarpus wightiana*; மரவட்டைவகை. *Kāṭar.* 7. See வட்டப்பக்கா. *Nāñ.*

வட்டோடு vaṭṭōṭu, n. <id + ஓடு². Goldsmith's pot for live-coals; தட்டாருடைய தீச்சட்டி.

வட்புலி vaṭ-puli, n. prob. வன்-மை + புலி. Lion; சிங்கம். (சங். அக.)

வட vaṭa, adj. See வடக்கத்தி.

வடக்கத்தி vaṭakkatti, adj. <வடக்கு. North, northern; வடச்சிந்தரிய. Colloq.

வடக்கத்தியான் vaṭakkattiyāṉ, n. <வடக்கத்தி. Northerner; வடச்சுப்பக்கத்தான். Loc.

வடக்கயிறு vaṭa-k-kayiṟu, n. <வடம்¹ +. 1. Large, stout rope or cable, as for drawing a temple-car; தேர் முதலியவற்றை இழுக்கும் பெருங் கயிறு. வடக்கயிறு வெண்ணாரமபா (தாயு. சச்சிதா. 2). 2. Cord of the ēr-nāḻi; ஏர்நாழிக்கயிறு. (W.)

வடக்கன் vaṭakkaṉ, n. <வடக்கு. [M. vaḍakkan.] 1. See வடக்கத்தியான். 2. A variety of tobacco; புகையிலைவகை. Loc.

வடக்கிரு-த்தல் vaṭakkiru-, v. intr. <id. +. To sit facing north, taking a vow of fasting to death; உயிர்துறக்குந் துணிவுடன் வடக்குநோக்கி யிருந்து பிராயோபவேசவிரதத்தை மேற்கொள்ளு தல். புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந் தோனே (புறநா. 66, 8).

வடக்கு vaṭakku, n. [T. M. vaḍakku, K. baḍugu.] North, the north point of the compass; நாற்றிசையு ளொன்று.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை vaṭakku-t-tiruvīti-p-piḷḷai, n. <வடக்கு +. A Vaisnava Ācārya who embodied the lectures of Nampiḷḷai on Tiruvāymoḻi into a commentary named Ītu-muppattāṟāyirappaṭi; நம்பிள்ளை உபந்நியசித் ததைத் திருவாய்மொழிக்கு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி யென்ற வியாக்கியானமாக எழுதின வைஷ்ணவா சாரியர். வள்ளல் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை . . . நன்குரைத்த வீடுமுப்பத்தாறாயிரம் (உபதேசரத். 44).

வடக்குநோக்கி vaṭakku-nōkki, n. <id. + நோக்கு-. Magnetic needle, as always indicating north; காந்தஊசி. (மனோன். iii, 3, 95.)

வடக்குமலையான் vaṭakku-malaiyāṉ, n. <id. +. See வடமலையான், 1.

வடக்குவடக்கா-தல் vaṭakku-vaṭakkā-, v. intr. <வடம்¹ + வடம்¹ +. To become matted, as hair; மயிர் முதலியன சடைபற்றுதல். Loc.

வடக்குவாசற்செல்வி vaṭakku-vācaṟ-celvi, n. <வடக்கு + வாசல் +. Kāḷi, as presiding at the northern gate of a town or city; [ஊரின் வடபுறத்து எல்லைத் தெய்வம்.] காளி. Loc.

வடகம்¹ vaṭakam, n. <vaṭaka. A mixture of flour, herbs, spices, etc, made into lumps or balls and dried in the sun; அரைத்தமாவுடன் சரிச்சாமான்கள் சேர்த்துச் சமைத்து வெயிலில் உலர்த்திய சிறிய உருண்டை.

வடகம்² vaṭakam, n. perh. vastra. 1. Upper garment; மேலாடை. வடகமுந் துகிலுந் தோடும (சீவக. 462). 2. A superior kind of cloth; துகில்வகை (சிலப். 14, 108, உரை) 3. Skin; தோல். (பிங்.)

வடகயிலாயம் vaṭa-kayilāyam, n. <வட +. 1. Mt. Kailas. See கயிலை. 2. A Siva temple near Pērūr in the Coimbatore District; கோயம் புத்தூர் ஜில்லாவிற் பேரூருக்கருகிலுள்ளதோரு சிவன் கோயில்.

வடகயிலை vaṭa-kayilai, n. <id. +. Mt. Kailas. See கயிலை. வடகயிலை யண்ணாநாயக ரிருக் கும் (பெரியபு. திருநாவுக். 364).

வடகலை vaṭa-kalai, n. <id. + கலை⁴. 1. Sanskrit literature; வடமொழி நூல். செந்தமிழும் வடகலையுந் திகழ்ந்த நாவா (திவ். பெரியதி, 7, 7, 7). 2. Sanskrit; வடமொழி. வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம (கம்பரா. பாயி.). 3. See வடகலைநாமம். 4. A Vaisnava sect, dist. fr. teṉ-kalai; ஒரு வைஷ்ணவப் பிரிவினர்.

வடகலைத்திருமண் vaṭakalai-t-tiruman, n. <வடகலை +. See வடகலைநாமம்.

வடகலைநாமம் vaṭakalai-nāmam, n. <id. +. The U-shaped caste or mark by the vaṭa-kalai Vaisnavas; வடகலை வைஷ்ணவர் தரிக்குந் திருமண்காப்பு.

வடகலையார் vaṭakalaiyār, n. <id. A Vaisnava sect. See வடகலை, 4.

வடகாற்று vaṭa-kāṟṟu, n. <வட +. North wind; வாடை. (சூடா.)

வடகிரி vaṭa-kiri, n. <id. + கிரி². Mt. Mēru, as the northern mountain; மேருமலை. (யாழ். அக.)

வடகிழக்கு vaṭa-kiḻakku, n. <id. +. North-east; வடக்குங் கிழக்குஞ் சேருங் கோணத்திசை.

வடகீழ்த்திசை vaṭa-kīḻ-t-ticai, n. See வடகிழக்கு. (யாழ். அக.)

வடகீழ்த்திசைப்பாலன் vaṭakīḻ-t-ticai-p-pālaṉ, n. <வடகீழ்த்திசை +. Īcāṉaṉ, as the regent of the North-east; ஈசானன். (யாழ். அக.)

வடகு vaṭaku, n. <வடகம்². Skin; தோல். (இலக். அக.)

வடகுணதிசை vaṭa-kuṇaticai, n. <வட +. See வடகிழக்கு.

வடகைலாயம் vaṭa-kailāyam, n. <id.+. Mt. Kailas. See கயிலை.

வடகோடு vaṭa-kōṭu, n. <id.+கோடு². The northern horn of the crescent moon; பிறைமதியின் வடக்குமுனை. வடகோ டுயர்ந்தென்ன தென்கோடு தாழ்ந்தென்ன வான்பிறைக்கே (பட்டி னத். திருப்பா.)

வடகோடை vaṭa-kōṭai, n. <id.+கோடை¹. North-west wind; வடமேற்குக் காற்று.

வடங்கன் vaṭaṅkaṉ, n. <ṭaṅka. Borax; வெண்காரம். (சங். அக.)

வடசொல் vaṭa-col, n. <வட+. See வடமொழி. வடசொற் கிளவி (தொல். சொல். 401).

வடதமிழ் vaṭa-tamiḻ, n. <id.+. See கிரந்த மொழி. (யாழ். அக.)

வடதளம் vaṭa-taḷam, n. <வடம்¹+தளம்³. Banyan leaf; ஆலிலை. வடதள வுதர வாணி (மனோன். 1, 2, 110).

வடதிசை vaṭa-ticai, n. <வட+திசை². See வடக்கு.

வடதிசைத்தலைவன் vaṭaticai-t-talaivaṉ, n. <வடதிசை+. Kubera, as the regent of the North; குபேரன். (பிங்.)

வடதிசைப்பாலன் vaṭaticai-p-pālaṉ, n. <id.+. See வடதிசைத்தலைவன்.

வடதுருவம் vaṭa-turuvam, n. <வட+துருவம்¹. The North Pole; வடக்கிலுள்ள துருவம்.

வடதெற்கு vaṭa-teṟku, n. <id.+. North and south; வடக்கும் தெற்கும். வடதெற்கு விலங்கி (பதிற்றுப். 31).

வடதேசம் vaṭa-tēcam, n. <id.+தேசம்¹. Northern country or region; வடநாடு. (யாழ். அக.)

வடதேசவடமன் vaṭatēca-vaṭamaṉ, n. <வடதேசம்+. A sub-sect of *vaṭaman;* வட மருள் ஒரு பிரிவினன்.

வடந்தை vaṭantai, n. <வடக்கு. 1. That which is in the north; வடதிசையிலுள்ளது. வடந்தைத் தண்வளி (நெடுநல். 173). 2. North wind; வடகாற்று. தண்பனி வடந்தை (ஐங்குறு. 263).

வடந்தைத்தீ vaṭantai-t-tī, n. prob. வடந்தை+தீ³. See வடவாமுகாக்கினி. சுடர்நுதெரி வடந்தைத் தீயும் (காஞ்சிப்பு. இருபத். 384).

வடநூல் vaṭa-nūl, n. <வட+. Sanskrit literature; வடமொழியிலுள்ள நூல். வடநூன் மரபும் புகன்றுகொண்டே (வீரசோ. பாயி. 3).

வடநூலார் vaṭanūlār, n. <வடநூல். Sanskritists; வடமொழியில் வல்லார். வடநூலா ராமே பதிகமு முரையுஞ் செய்வார் (பி. வி. 3, உரை).

வடநெறி vaṭa-neṟi, n. <வட+நெறி³. Literary convention or usage in Sanskrit; வட நூன்முறை. மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம (திவ். இயற். பரிய. ம. 40).

வடப்படி vaṭa-p-paṭi, n. id.+படி³. A weight of 144 *palam;* 144 பலங்கொண்ட நிறை. (G. Tn. D. I, 237.)

வடபடி vaṭa-paṭi, n. See வடப்படி. *Loc.*

வடபத்தி vaṭapatti, n. prob. *vaṭa-patra.* See வடபத்திரம். (சங். அக.)

வடபத்திரசாயி vaṭapattira-cāyi, n. <*vaṭa-patra-śāyin.* Viṣṇu, as sleeping on a banyan leaf; ஆலிலையில் பள்ளிகொண்ட திருமால்.

வடபத்திரம் vaṭa-pattiram, n. <*vaṭa-patra.* A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

வடபரதம் vaṭa-paratam, n. <வட+பரதம்¹. Northern India; வட இந்தியா. (W.)

வடபல்லி vaṭapalli, n. Woman's ornament for the forehead, part of *talai-k-kōlam;* தலைக்கோலத்திற் புல்லக மென்னும் ஆபரணம். (சிலப். 6, 107, உரை.)

வடபால்விதேகம் vaṭa-pāl-vitēkam, n. <வட+பால்²+. A continent, one of *nava-kaṇṭam*, q.v.; நவகண்டத்துள் ஒன்று. (பிங்.)

வடபாலிரேவதம் vaṭa-pāl-irēvatam, n <id.+id.+. A continent, one of *nava-kaṇṭam*, q.v.; நவகண்டத்துள் ஒன்று. (பிங்.)

வடபாற்பரதம் vaṭa-pāṟ-paratam, n. <id.+id.+. A continent, one of *nava-kaṇṭam*, q.v.; நவகண்டத்துள் ஒன்று. (பிங்.)

வடபுலம் vaṭa-pulam, n. <id.+. 1. Northern country; வடதேசம். வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த (சிறுபாண். 48). 2. *Uttara-kuru*, the earthly paradise; உத்தரகுரு. வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமர்ந்து (பதிற்றுப. 68, 13).

வடபூமி vaṭa-pūmi, n. <id.+. Northern country; வடதேசம்.

வடபெருங்கல் vaṭa-peru-ṅ-kal, n. <id.+பெரு-மை+. See வடமலை, 2. தென்குமரி வட பெருங்கல் (மதுரைக். 70).

வடபொழில் vaṭa-poḻil, n. <id.+. Northern region; வடக்கிலுள்ள பிரதேசம். நாவலந் தண்பொழில் வடபொழி லாயிடை (பரிபா. 5, 8).

வடம்[1] vaṭam, n. <vaṭa. 1. Cable, large rope, as for drawing a temple-car; கனமான கயிறு. வடமறறது (நன். 219, மயிலை.). 2. Cord; தாம்பு. (சூடா.) 3. A loop of coir rope, used for climbing palm-trees; மரமேறவுதவுங் கயிறு. *Loc.* 4. Bowstring; வில்லின் நாணி. (பிங்.) 5. String of jewels; மணிவடம். வடஙகள் அசையுமபடி உடுத்து (திருமுரு. 204, உரை). (சூடா.) 6. Strands of a garland; chains of a necklace; சரம். இடைமஙகை கொஙகை வடமலைய (அஷ்டப. திருவேஙகடத் தந். 39). 7. Arrangement; ஒழுங்கு. தொடஙகற் காலை வடமபட விளஙகும (ஞானு. 14, 41). 8. Banyan; ஆலமரம். (சூடா.) வடநிழற்கண ணூடிருந்த குருவே (தாயு. கருணு. 41).

வடம்[2] vaṭam, n. 1. See வட்டம்[1], 1. (அக. நி.) 2. Plank of wood; பலகை. பக்கவடம; கதவுவடம். *Nāñ.*

வடம்பிடி-த்தல் vaṭam-piṭi-, v. intr. <வடம்[1]+. To draw a temple-car by seizing it by its cables; வடத்தைப்பிடித்துத் தேரிழுத்தல்.

வடமகிதரம் vaṭa-makītaram, n. <வட+. See வடமலை, 1. (இலக். அக.) சிரவுட மகீதர மெனக் குவிதது (பாரத. இராசசூய. 44).

வடமதுரை vaṭa-maturai, n. <id.+. Muttra, in North India; வட இந்தியாவிலுள்ள மதுராபுரி. மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை (திவ். திருபபா. 5).

வடமருது vaṭa-marutu, n. prob. வடம்[1]+. Flowering murdah. See பூமருது, 1. (L.)

வடமலை vaṭa-malai, n. <வட+மலை[4]. 1. Mt. Mēru; மகாமேரு. வடமலைபபிறநத மணியும பொன்னும் (பட்டினப. 187). 2. The Himalayas; இமயமலை. வடமலைப பெயாகுவை யாயின (புறநா. 67). 3. The Tiruppati Hills, as the northern boundary of the Tamil country; திருப்பதிமலை. தென்னனுயர் பொருபபும தெயவ வடமலையும (திவ். இயற். பெரிய ம. 6). 4. See, வடவரை, 2. மன்னு வடமலையை மததாக (திவ். இயற. பெரிய. ம. 105). 5. See வடமலையப்பபிள்ளையன். (பெருந்தொ. 1321.)

வடமலையப்பபிள்ளையன் vaṭamalai-y-appapiḷḷaiyaṉ, n. <வடமலையபபன்+பிள்ளையன்[1]. A viceroy of the Tinnevelly regions under the Naiks of Madura, 1706 A.D., author of Macca-purāṇam; நாயகவரசரின் பிரதிநிதியாய்த் திருநெல் வேலிச்சீமையை யாண்டவரும் மச்சபுராணம் இயற் றியவருமான பிரபு.

வடமலையப்பன் vaṭamalai-y-appaṉ, n. <வடமலை+. See வடமலையப்பபிள்ளையன். (பெருந் தொ. 1327.)

வடமலையான் vaṭamalaiyāṉ, n. <id. 1. Viṣṇu, as residing in the Tiruppati Hills; திருப் பதித் திருமால். வடமலையாய் . . . அஞ்சேலென்று வநதருளே (அஷ்டப. திருவேஙகடத்தந. 6.) 2. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். (W.)

வடமலைவாண்டன் vaṭamalai-vāṇṭaṉ, n. <id.+வாழ்நன. See வடமலையான். (W.)

வடமலைவாணன் vaṭamalai-vāṇaṉ, n. <id+id. See வடமலையான். (யாழ். அக.)

வடமன் vaṭamaṉ, n. <வடக்கு. 1. Man of the north country; வடநாட்டான். 2. A division of Smārta Brahmins, as from the north; சுமார்த்தப்பிராமணரில் ஒருபிரிவினன்.

வடமீதி vaṭamīti, n. See வடவீதி. *Nāñ.*

வடமீன் vaṭa-mīṉ, n. <வட+மீன்[1]. 1. See அருந்ததி, 2. 2. Arundhatī. See அருந்ததி, 1. வட மீன் புரையுங கற்பின் மடமொழி (புறநா. 122).

வடமுகம்[1] vaṭa-mukam, n. <id.+. The northern quarter; வடபால். (யாழ். அக.)

வடமுகம்[2] vaṭamukam, n. prob. மடைமுகம. Head of a water-course; சால்வாயின் தலைப்பு. (J.)

வடமுகில் vaṭamukil, n. Pāṇḍyaṉ; பாண்டியன். (அக. நி.)

வடமூலகன் vaṭamūlakaṉ, n. <vaṭa-mūla-ga. Śiva; சிவபிரான். (சங். அக.)

வடமேரு vaṭa-mēru, n. <வட+. See வடமலை, 1. கல்லன்றே . . . வடமேரு (கம்பரா. மாயாசனகப. 81).

வடமேற்கு vaṭa-mēṟku, n. <id.+. North-west; வடக்கும் மேற்குஞ் சேர்ந்த கோணத் திசை.

வடமேற்றிசை vaṭa-mēṟṟicai, n. <id. +மேல்+திசை[2]. See வடமேற்கு.

வடமேற்றிசைக்குறி vaṭamēṟṟicai-k-kuṟi, n. <வடமேற்றிசை+. Ass; கழுதை. (திவா.)

வடமேற்றிசைப்பாலன் vaṭamēṟṟicai-p-pālaṉ, n. <id.+பாலன்[2]. Vāyu, as the regent of the North-west; வாயு. (யாழ். அக.)

வடமொழி vaṭa-moḻi, n. <வட+. 1. Sanskrit language; சம்ஸ்கிருத பாஷை. வடமொழி முதலான பிறகலைக்கடல்களுள்ளும் (நன். 459, மயிலை.). 2. (Gram.) Sanskrit word; வடசொல். செந்தமிழ்க்கண வந்த வடமொழியு மாற்ருதே (யாப. வி. பக். 461).

வடமொழியாட்டி vaṭamoḻi-y-āṭṭi, n. <வடமொழி+ஆட்டி[1]. Fem. of வடமொழியாளன். Brahmin woman; பார்ப்பனி. வடமொழியாட்டி மறைமுறை யெய்தி (மணி. 13, 73).

வடமொழியாளன் vatamoḻi-y-āḷaṉ, n. <id.+ ஆள்-. Brahmin; பார்ப்பான். வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டு (மணி. 5, 40).

வடயம் vatayam, n. See வடையம். Loc

வடரம் vaṭaram, n. <vaṭara. (யாழ். அக.) 1. Head-dress; தலைச்சீலை. 2. Mat; பாய்.

வடராசி vaṭarāci, n. Variegated mountain ebony. See மந்தாரை, 2. (Nels.)

வடல் vaṭal, n. <vaṭa. Banyan. See ஆல்[1], 2. (மலை.)

வடலி vaṭali, n. <மடல். Young palmyra tree, one of five itarayiṭṭam-paṉai, q.v.; இதரயிட்டம்பனை ஐந்தனு ளொன்றான இளம்பனை. (G. Tn. D. I, 307.)

வடவர் vaṭavar, n. <வடக்கு. Northerners; வடநாட்டார். வடவர் வாடக குடவர் கூமப (பட்டினப. 276).

வடவரை vaṭa-varai, n. <வட+வரை. 1. See வடமலை, 1. வடவரை கொட்டையாய்ச சூழ்ந்த (உததரார. தோததிர. 15). 2. Mt. Mandara; மந்தாகிரி. வடவரை மததாக (சிலப. 17, முன்னிலைப்பரவல், 1).

வடவளம் vaṭa-vaḷam, n. <id.+. Produce of the Northern country; வடநாட்டில் விளைந்த பண்டம். வடவளந தரூஉ நாவாய் (பெரும்பாண. 320).

வடவனம் vaṭa-vaṉam, n. <vaṭa+. A species of tree; மரவகை. வடவனம வாகை (குறிஞ்சிப். 67).

வடவனல் vaṭa-v-aṉal, n. <வட+. See வடவாமுகாக்கினி. வெள்ளததிடைவாழ் வடவனலை கமபரா. தைலமா. 86).

வடவனலம் vaṭa-v-aṉalam, n. <id.+. cf. vaḍavānala. See வடவாமுகாக்கினி கடுகிய வடவனலத் திணைவைத்தது (கலிங. 402).

வடவாக்கனல் vaṭavā-k-kaṉal, n. <vaḍavā+. See வடவாமுகாக்கினி. (யாழ். அக.)

வடவாக்கினி vaṭavākkiṉi, n. <vaḍavāgni. See வடவாமுகாக்கினி. (சங். அக.)

வடவாசுதர் vaṭavā-cutar, n. <vaḍavā+suta. The Aśvins; அசுவினிதேவர். (யாழ். அக.)

வடவாமுகம் vaṭavā-mukam, n. <vaḍavāmukha. 1. See வடவாமுகாக்கினி. வடவாமுகததழ லொடே (பிரபோத. 19, 1). 2. The nether region. See நாகலோகம்[2]. (உரி. நி.)

வடவாமுகாக்கினி vaṭavāmukākkiṉi, n. <id.+agni. Submarine fire in the shape of a mare's head, believed to consume the world at the end of a yuga; பெண்குதிரை முகத்தின் வடிவோடு கடலுள் தங்கியிருந்து யுகாந்தத்தில் மேலே கிளம்பி உலகத்தை எரித்து விடுவதாகக் கருதப்படும் தீ. (தக்கயாகப. 67, உரை.)

வடவாயிற்செல்வி vaṭa-vāyiṟ-celvi, n. <வட+வாயில்+. See வடக்குவாசற்செல்வி. Nāṉ.

வடவானலம் vaṭavāṉalam, n. <vaḍavānala. See வடவாமுகாக்கினி. மணணு மின்றி வடவானலமு மின்றி (தக்கயாகப. 408).

வடவிதேகம் vaṭa-vitēkam, n. <வட+. See வடபால்விதேகம். (யாழ். அக)

வடவிரேபதம் vaṭa-v-irēpatam, n. <id.+ இரேவதம. See வடபாலிரேவதம்.

வடவீதி vaṭa-vīti, n. <id.+. The northern half; வடபாதி. Nāṉ.

வடவு vaṭavu, n Fatigue; மெலிவு. ஆருத வடவாற (தககயாகப. 557).

வடவேங்கடம் vaṭa-vēṅkaṭam, n. <வட+. The Tirupati Hills, as in the northern part of the Tamil country; திருப்பதி மலை. வடவேஙகடந தெனகுமரியாயிடை (தொல். பாயி.).

வடவை vaṭavai, n. <vaḍavā. 1. Mare; பெண் குதிரை. (பிங) 2. Woman of horse-like nature, one of three makaḷir-cāti, q.v.; மகளிர் சாதிமூன்றனுள் குதிரைச்சாதிப் பெண். (கொக்கோ. 3, 6.) 3. See வடவாமுகாக்கினி. (பிங) 4. Slave-girl; அடிமைப் பெண். (யாழ். அக.) 5. Buffalo; எருமை. (பிங.) 6. Female elephant; பெண்யானை. (பிங.)

வடவைக்கனல் vaṭavai-k-kaṉal, n. <வடவை+. See வடவாமுகாக்கினி. வடவைக் கனன்மாவும் (தககயாகப. 694).

வடவைத்தீ vaṭavai-t-tī, n. <id.+. See வடவாமுகாக்கினி. (தக்கயாகப். 475, உரை.)

வடஸ்திங்கி vaṭastiṅki, n. Main clew-garnet; purchase, consisting of two single blocks and a fall, by which the lower corner of a square mainsail is hauled up to the yard; கப்பற்பாயின் அடிப்புறத்தை மேலிழுக்கும் கருவி. Naut.

வடாகரம் vaṭākaram, n. <vaṭākara. Rope; கயிறு. (யாழ். அக.)

வடாது vaṭātu, n. <வடக்கு. 1. That which is in the north; வடக்குள்ளது. வடாஅது பனிபடு நெடுவரை (புறநா. 6). 2. North; வடக்கு. வடாஅதுந் தெனாதும் பாராசா வகுத்த நேமி (பாரத. பதின்மூன்று. 80).

வடாம் vaṭām, *n.* <*vaḍā.* See வடகம்[1]. *Brah.*

வடாரகம் vaṭārakam, *n.* <*vaṭāraka.* String, rope; கயிறு. (இலக். அக.)

வடி[1]-தல் vaṭi-, *4 v. intr.* 1. To drip, trickle, as water; ஒழுகுதல். *சீழ் வடிகின்றது.* 2. To be diminished, as water in a river; to flow back, ebb, as tide; நீர் முதலியன வற்றுதல். *வடியாத பவக்கடலும் வடிந்து (அஷ்டப். திருவரங். கலம். 93).* 3. To be perfected, as pronunciation; திருந்துதல். *வடியா நாவின் (புறநா. 47).* 4. To be clear, as sound; தெளிதல். *வடிமணி நின்றியம்ப (பு. வெ. 10, 14, பக். 116).* 5. To become beautiful; அழகுபெறுதல். *வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் (புறநா. 180).* 6. To lengthen, become long; நீளுதல். (சூடா.) *குழைவிரவு வடிகாதா (தேவா. 1091, 1).*

வடி[2]-த்தல் vaṭi-, *11 v. tr.* Caus. of வடி[1]-. 1. To cause to flow out; to shed, as tears; to drain; வடியச் செய்தல். *கட்புனல் வடித்து (தனிப். பா. i, 351, 73).* 2. To strain, as conjee from cooked rice; to filter; வடிகட்டுதல். *மற்று மொரு கால் வடித்தெடுத்து (தனிப்பா. i, 182, 5).* 3. To squeeze out; பிழிதல். *பன்றிக் கூழ்ப்ப பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால் (நாலடி, 257).* 4. To distill, as oil; தைலமிறக்குதல். *கடத்திற வடி (தைலவ. தைல. 116).* 5. To refine, polish; to perfect; திருந்தமாகச் செய்தல். *வானுட்கும் வடிநீண் மதில (புறநா. 18).* 6. To express in choice language; சாரமான சொல்லா லமைதல். *வாயினால் வடித்த நுணுணூல் (சீவக. 271).* 7. To win over; to bring under control; வசமாக்குதல். (சூடா.) 8. To tame, train, as wild elephants; பழக்குதல். *கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெறு வீதியும் (மணி. 28, 61).* 9. To practise; பயிலுதல். *வாசிலை வடிப்ப வீங்கி (சீவக. 1450).* 10. To cook, as rice; சோறு சமைத்தல். *Colloq.* 11. To sharpen; கூராக்குதல். *வடித்தாரை வெள்வேல் (சீவக. 2320)* (சங். அக.) 12. To comb and fasten, as hair; வாரிமுடித்தல். (நற். 23). 13. To flatten out; தகடாக்குதல். *இரும்பு வடித்தன்ன மடியா மென்றோல் (பெரும்பாண். 222).* 14. To lengthen; நீளமாக்குதல். 15. To stroke with the fingers over, as the string of a lute in playing; யாழ்நரம்பை உருவுதல். *வாரியும் வடித்தும் உந்தியு முறழ்ந்தும் (பொருந. 23).* 16. To equip, as a horse; அலங்கரித்தல். *வடித்த போத்தொடு (சீவக. 1773).* 17. To investigate, examine; ஆராய்தல். *வடித்த நூற்கேள்வியார் (சீவக. 1846).* 18. To select, choose; ஆராய்ந்தெடுத்தல். *மாரனிக்குவில்லிளைத் தலர்க்கணை வடித்து (பிரபோத. 30, 59).* 19. To pluck, nip; கிள்ளியெடுத்தல். *கிளிபோல் காய கிளைத்துணர் வடித்து (அகநா. 37).*

வடி[3] vaṭi, *n.* <வடி[1]-. 1. Honey; தேன். *வடிமலர் வள்ளம் (சூளா. இரத. 45). வடிகொள பொழிலின் (தேவா. 116, 3).* 2. Toddy; கள். (பிங்.) 3. Lengthening; நீளுகை. (அரு. நி.)

வடி[4] vaṭi, *n.* <வடி[2]-. 1. Filtration, distillation; வடித்தெடுக்கை. *வடியுறு தீந்தேறல் (பு. வெ. 1, 19).* 2. Sharpness; கூர்மை. *வடியாரு மூவிலை வேல் (தேவா. 830, 6).* (நாமதீப.) 3. Combing and fastening, as of the hair; வாரிமுடிக்கை. *வடிக்கொள கூழை யாயமொடு (நற். 23).* 4. Scrutiny, investigation; ஆராய்ச்சி. *வடியமை (சீவக. 1685, உரை).* 5. See வடிகயிறு (யாழ். அக.) 6. Rope; கயிறு. (யாழ். அக.) 7. cf. பட்டி[1]. Dog; நாய். (சது.)

வடி[5] vaṭi, *n.* cf. வடு[1]. 1. Tender, green mango; மாம்பிஞ்சு. *நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த (பெரும்பாண். 309).* 2. Piece of green mango, cut longitudinally in two; மாம்பிஞ்சின் பிளவு. *வடியன்ன வுண்கட்கு (கலித். 64).*

வடி[6] vaṭi, *n.* cf. வளி. Wind; காற்று. *வடிபட வியங்கும் வண்ணக் கதலிகை (பெருங். மகத. 3, 36).*

வடி[7] vaṭi, *n.* cf. வடிவு[1]. Form, shape; உருவம். *கரியது வடிகொடு (தேவா. 815, 5).*

வடி[8] vaṭi, *n.* [T. *baḍita*, K. *baḍi*, M. *vaḍi.*] Small cane or stick; சிறுதடி. *Nāñ.*

வடிக்கதிர் vaṭi-k-katir, *n.* <வடி[4]+. Spindle, instrument for twisting threads; நூல் முறுக்குங் கருவி. (யாழ். அக.)

வடிக்கயிறு vaṭi-k-kayiṟu, *n.* <id.+. See வடிகயிறு. *வடிக்கயிறு முட்கோல் பற்றிய தடக்கையுள பாகு (கந்தபு. சூரபன். வதை. 218).*

வடிக்கருவி vaṭi-k-karuvi, *n.* <id.+. See வடிக்கதிர். (யாழ். அக.)

வடிகஞ்சி vaṭi-kañci, *n.* <வடி[2]-+கஞ்சி[1]. Conjee, rice-water strained in cooking; சோறு வடித்த கஞ்சி. (பதார்த்த. 1389.)

வடிகட்டு-தல் vaṭi-kaṭṭu-, *v. tr.* <வடி[4]+. 1. To strain; to filter; வடித்தல். *நீரை வடிகட்டி வை.* 2. To epitomise; to give the purport of; சாரத்தைத் திரட்டுதல்.

வடிகயிறு vaṭi-kayiṟu, *n.* <வடி[2]-+. Rein; குதிரையின் வாய்க்கயிறு. *வடிகயி றுருவி (சீவக. 794).*

வடிகாது vaṭi-kātu, *n.* <வடி[1]-+காது[1]. Perforated ear lengthened by weighting the ear-lobes; தொங்குந் துளைச்செவி. *குழைவிரவு வடிகாதா (தேவா. 1091, 1).*

வடிகால் vaṭi-kāl, n. <id.+கால்[1]. Outlet; நீரை வடியவிடுங் கால்வாய்.

வடிசதுக்கம் vaṭi-catukkam, n. <வடி[2]-+. Place where filtration is done; தைலம் முதலியன வடிக்கும் இடம். (தைலவ. தைல. பாயி. 44.)

வடிசம் vaṭicam, n. <baḍiśa. Fish-hook; தூண்டில். (யாழ். அக.)

வடிசம்பா vaṭi-campā, n. prob. வடி[4]+ சம்பா[1]. A kind of paddy; நெல்வகை.

வடிசல்[1] vaṭical, n. <வடி[1]-. (W.) 1. Ebbing; decreasing; நீர் முதலியன வற்றுகை. 2. Being long, lengthening; நீளுகை.

வடிசல்[2] vaṭical, n. <வடி[2]-. 1. Straining, filtering; வடிக்கை. 2. Rice boiled and strained; வடித்த சோறு. வடிசல்நைவேதநியம. (J.)

வடிசற்காது vaṭicaṟ-kātu, n. <வடிசல்[1]+ காது[1]. See வடிகாது. (W.)

வடிசாந்து vaṭi-cāntu, n. <வடி[2]-+. Superior fragrant unguent; நற்சாந்து. (யாழ். அக.)

வடித்துக்கொட்டு-தல் vaṭittu-k-koṭṭu-, v. tr. <id.+. To cook and serve; சமைத்துப் படைத்தல்.

வடிதங்கம் vaṭi-taṅkam, n. <id.+. Purified gold; சுத்தஞ்செய்த தங்கம். (யாழ். அக.)

வடிதட்டு vaṭi-taṭṭu, n. <id+தட்டு[2]. A kind of colander; சிப்பற்றட்டுவகை. Loc.

வடிதமிழ் vaṭi-tamiḻ, n. <id.+. Choice Tamil; தெளிந்த தமிழ். (யாழ். அக.)

வடிதயிர் vaṭi-tayir, n. <id.+. Thick mass of curds; கட்டித்தயிர். வைத்த நெய்யுங் காய்ந்த பாலும் வடிதயிரு நறுவெண்ணெயும் (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 2).

வடிதேய்-த்தல் vaṭi-tēy-, v. tr. <வடி[2]- +தேய்[2]-. To polish, as jewels; to burnish, as gold; பொடியிட்டுத்தேய்த்து மினுக்குதல். Nāñ.

வடிந்தகாது vaṭinta-kātu, n. <வடி[1]-+ காது[1]. See வடிகாது. (W.)

வடிப்பம் vaṭippam, n. prob. வடி[?]-. cf. வடிவம். 1. Elegance; செப்பம். வடிப்பம் வடிப்பமாய்ப் பேசிக் கொள்ளாதே (இராமநா. கிஷ். 9). 2. Shapeliness; வடிவழகு. ராமன் வடிப்பங்கள் கண்டுகொண்டு (இராமநா. பால. 20). 3. Beauty; அழகு. (W.) 4. Capacity; ability; திறம். (யாழ். அக.)

வடிப்பு vaṭippu, n. <id. 1. Straining, filtering; வடிக்கை. (யாழ். அக.) 2. Selecting, choosing; தேர்ந்தெடுக்கை. 3. Iron rod; இருப்புச் சலாகை. (யாழ். அக.)

வடிப்போர் vaṭippōr, n. <id. Trainers, as of elephants; யானை முதலியன பயிற்றுவோர். புதுக்கோள் யானையும் . . . பொற்றாப் புரவியுங் கதிக்குற வடிப்போர் (மணி. 28, 61).

வடிபலகை vaṭi-palakai, n. <id.+. A flat piece of wood, used as a strainer in cooking rice; சோறுவடிக்க உதவும் சிறு மரப்பலகை. Tinn.

வடிபானை vaṭi-pāṉai, n. <id.+. 1. Vessel for cooking rice; சோறுசமைக்கும் பாத்திரம். 2. Condenser in a distilling apparatus; pot which receives the distilled liquid; காய்ச்சுஞ் சரக்கின் ஆவியைக் குளிரச்செய்து திராவகமாக வடிக்கும் பானை. (W.)

வடிம்பிடு-தல் vaṭimpiṭu-, v. tr. <வடிம்பு +இடு-. 1. To compel; நிர்ப்பந்தித்தல். வடிம்பிட்டு ஆசிரயிக்கைக்காக (ஈடு, 10, 1, 4). 2. To rise and start with a lever, as a temple-car; இரதத்தைத் தணிபோட்டுக் கிளப்புதல். (ஈடு, 7, 2, 5, அரும்.) 3. To urge, move; தூண்டுதல். நெஞ்சிலே வடிம்பிட்டு . . . ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகின்றாள் (ஈடு, 7, 2, 5). 4. To slander, blame; பழிகூறுதல். தாய் மாரும் ஊரவரும் வடிம்பிடுகிறார்களோ வென்று (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 170).

வடிம்பு vaṭimpu, n. prob. வடி[1]-. 1. Border; edge, as of garment; blade, as of a knife; விளிம்பு. பொன்வடிம் பிழைத்த வான்பகழி (கம்பரா. கிளை. 38). 2. Extremity, as of the foot; கால் முதலியவற்றின் விளிம்பு. ஏற்றெருமை நெஞ்சம் வடிம்பி னிடந்திட்டு (கலித். 103). 3. Eaves, edge of a roof; கூரைச்சாய்வு. (W.) 4. Lever; தேர் முதலியவற்றைக் கிளப்புந் தணிமரம். ரததைதோபாதி வடிம்பாலே தாக்கி (ஈடு, 1, 4, 6). 5. See வடிம்புக்கம்பி. Loc. 6. Mark, scar; தழும்பு. Tinn. 7. Reproach, blame; பழி. தாய்மாரும் ஊரவரும் வடிம்பிடுகிறார்களோ வென்று (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 170).

வடிம்புக்கம்பி vaṭimpu-k-kampi, n. <வடிம்பு+கம்பி[1]. Spar; தாங்குமரம். Loc.

வடிம்புக்கழி vaṭimpu-k-kaḻi, n. <id.+ கழி[4]. Transverse piece in roofing; குறுக்கு விட்டம். (யாழ். அக.)

வடிம்புபிடி-த்தல் vaṭimpu-piṭi-, v. intr. <id.+. To tie cross timbers of a roof; குறுக்கு விட்டந் தொடுத்தல். (W.)

வடிமணி vaṭi-maṇi, n. <வடி[1]-+. Clear-sounding bell; தெளிந்த ஓசையுள்ள மணி. வடிமணி நின்றியம்ப (பு. வெ. 10, 14, பக். 116).

வடியல் vaṭiyal, n. < வடி²-. 1. See வடிசல்², 1. 2. Strained or filtered liquid; வடித்த நீர் முதலியன. (யாழ். அக.) 3. That which is cooked; சமைக்கப்பட்டது. நான்குபடியரிசி வடியல்.

வடியிடு-தல் vaṭi-y-iṭu-, v. tr. < id. +. To be filtered; வடித்தெடுத்தல். தெள்ளிமறை வடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே (தாயு. கருணா. 8).

வடியெண்ணெய் vaṭi-y-eṇṇey, n. < id. +. Clarified medicinal oil; வடித்தெடுத்த மருந்தெண்ணெய். (W.)

வடிவணங்கு vaṭivaṇaṅku, n. < வடிவு + அணங்கு. Beautiful lady, as fair-complexioned; அழகிய பெண். ஆதிமா மாபின்வரு வடிவணங்கை (திருவாலவா. 11, 3).

வடிவம் vaṭivam, n. cf. படிவம். 1. Form, shape, figure; உருவம். (பிங்.) சங்கம வடிவம் . . . தாபர வடிவம் (திருவாலவா. 61, 14). 2. Body; உடல். (யாழ். அக.) 3. Beauty, comeliness, elegance; அழகு. வடிவமங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணமபுணர்ந்தான் (திருவாலவா. 3, 3). 4. Complexion; colour; நிறம். (அக. நி.) 5. Lustre; காந்தி. 6. True word; truth; மெய்ச்சொல். (அக. நி.)

வடிவவுவமம் vaṭiva-v-uvamam, n. < வடிவம் +. (Rhet.) Simile in which the comparison is in respect of shape or form; உருவத்தை ஒப்பித்துக்கூறும் உவமை. (யாழ். அக.)

வடிவாக vaṭivāka, adv. < வடிவு¹ + ஆ-. Completely; முற்றும். Tinn.

வடிவாளன் vaṭivāḷaṉ, n. < id. + ஆளன். Handsome man; அழகுள்ளவன். Loc.

வடிவிலாக்கூற்று vaṭivilā-k-kūṟṟu, n. < id. + இல் neg. +. Voice from an invisible speaker; voice from heaven; அசரீரிவாக்கு. பிறந்திட்டதோா வடிவிலாக்கூற்று (சேதுபு. பராவு. 42).

வடிவு¹ vaṭivu, n. < வடிவம். [T. vaḍuvu, M. vaḍivu.] 1. Form, shape; உருவம். வண்ணந்தானது காட்டி வடிவுகாட்டி (திருவாச. 5, 25). 2. Body; உடல். (சூடா.) 3. Pudendum muliebre; அல்குல். (பிங்.) 4. Beauty; அழகு. வடிவுடை மலைமகள் (தேவா. 618, 7). வடிவார வயற்றில்லை (திருக்கோ. 139). 5. Fair complexion; நன்னிறம். 6. Brightness; lustre; காந்தி. வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் (திவ். திருப்பல். 2). 7. True word; truth; மெய்ச்சொல். (அரு. நி.)

வடிவு² vaṭivu, n. < வடி²-. Loc. 1. That which is strained or filtered; வடித்தது. 2. Outflow; surplus water; வடிந்த நீர்.

வடிவுப்பானை vaṭivu-p-pāṉai, n. < வடிவு² +. See வடிபானை. (W.)

வடிவுவமை vaṭi-v-uvamai, n. < வடிவு¹ +. (Rhet.) See வடிவவுவமம். (சங். அக.)

வடிவெழுத்து vaṭi-v-eḻuttu, n. < id. +. 1. A letter, written symbol of an uttered sound, dist. fr. oli-y-eḻuttu; ஒலியின் குறியாக எழுதப்படும் அட்சரம். (நன். 256, மயிலை.) (பிங்.) 2. Fine writing; திருந்திய கையெழுத்து. Loc.

வடிவேல் vaṭi-vēl, n. < வடி⁴ +. 1. Sharp lance; கூரிய வேல். வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே (கந்தரலங். 70). 2. Skanda, as wielding the lance; முருகக்கடவுள். Loc.

வடு¹ vaṭu, n. 1. cf. வடி⁵. [K. midi.] Unripe fruit, especially very green mango; மாம்பிஞ்சு. மாவின் வடுவகிரன்ன கண்ணீர (திருவாச. 9, 2). (பிங்.) 2. Wart, mole; உடல்மச்சம். (W.) 3. Scar, cicatrice, wale; தழும்பு. சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும் (புறநா. 14). 4. cf. வடி⁷. Chiselled figure; உளியாற்செதுக்கின உரு. கூருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குறடு (சிறுபாண். 252). 5. Mouth of an ulcer or wound; புண்வாய். தாழ் வடுப் புண் (பு. வெ. 10, சிறப்பிற். 11). 6. Fault, defect; குற்றம். வடுவில வாய்மொழி (சிறுபாண. 121). 7. Reproach; பழி. வடுவன்று வேந்தன்றொழில் (குறள், 549) 8. Injury, calamity; கேடு. நாயகன் மேனிக்கிலை வடுவென (கம்பரா. மருத்து. 5). 9. Fine, black sand; கருமணல். வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலவே (மலைபடு. 556). 10. Copper; செம்பு. (பிங்.) 11. Sword; வாள். (யாழ். அக.) 12. Beetle; வண்டு. (பிங்.)

வடு²-த்தல் vaṭu-, v. < வடு¹. intr. To bear fruit; பிஞ்சு விடுதல். (W.)—tr. To exhibit, manifest; வெளிப்படுத்துதல். வடுத்தெழு கொலை (கலலா. 5).

வடு³ vaṭu, n. < vaṭu. 1. Celibate student; பிரமசாரி. Loc. 2. See வடுகன்¹, 3. 3. Bhairava; வைரவன். 4. Clever boy; புத்திசாலிப் பையன். Loc.

வடுக்கொள்(ளு)-தல் vaṭu-k-koḷ-, v. intr. < வடு¹ +. 1. To bear mark; தழும்பு படுதல். நல்லகம் வடுக்கொள முயங்கி (அகநா. 100). 2. To begin to heal, as a sore; புண் முதலியன ஆறத் தொடங்குதல். Loc.

வடுகக்கடவுள் vaṭuka-k-kaṭavuḷ, n. < வடுகன்¹ +. Bhairava, a form of Śiva; வைரவமூர்த்தி. (திவா.)

வடுகக்காது vaṭuka-k-kātu, n. prob. வடுகன்² + காது¹. See வடிகாது. (W.)

வடுகச்சி vaṭukacci, n. Fem. of வடுகன்². A woman of Vaṭuka caste; வடுகப்பெண். (W.)

வடுகச்செட்டி vaṭuka-c-ceṭṭi, n. <வடுகன்² + செட்டி¹. A caste, ஒரு சாதியான். (W.)

வடுகநம்பி vaṭuka-nampi, n. <id.+. A Vaiṣṇava ācārya, disciple of Rāmānuja; இராமானுஜாசாரியரின் சிஷ்யரான ஒரு வைணவாசாரியர். (குருபரம்.)

வடுகநாதன் vaṭuka-nātaṉ, n. <வடுகன்¹ +. See வடுகக்கடவுள்.

வடுகப்பறையன் vaṭuka-p-paṟaiyaṉ, n. perh. வடுகன்² +. A Vaiṣṇava Paraiya of the Telugu country; வைணவசம்பந்தவனான தெலுங்க நாட்டுப் பஞ்சமவகையான். *Loc.*

வடுகர் vaṭukar, n. <வடுகு. 1. People of the Telugu country; தெலுங்கர். *கதநாய வடுகர* (*நற்.* 212). 2. A caste of Telugu immigrants from the kingdom of Vijayanagar into the Tamil country in the 16th cent.; பதினாறாம் நூற்றாண்டில் விஜயநகர ராஜ்பத்திலிருந்துத் தமிழ்நாட்டிற் குடியேறிய ஒருசார் தெலுங்குசாதியார்.

வடுகரணம் vaṭukaraṇam, n. <*vaṭū-karaṇa*. Investiture with the sacred thread; உபநயனம். (*யாழ். அக.*)

வடுகவாளி vaṭuka-vāḷi, n. prob. வடுகர் +. A kind of ear-ring; ஒருவகைக் காதணி. (S. I. I. ii, 206.)

வடுகன்¹ vaṭukaṉ, n. <*vaṭuka*. 1. Bhairava; வைரவன் (*பிங.*) 2. Celibate student; பிரமசாரி. (*யாழ். அக.*) 3. Youth; வாலிபன். (*யாழ். அக.*) 4. Fool; மூடன். (*யாழ். அக.*)

வடுகன்² vaṭukaṉ, n. <வடுகு. Man from the Telugu country; தெலுங்க நாட்டான்.

வடுகன்றாய் vaṭukaṉ-ṟāy, n. <வடுகன்¹ +. Kāḷi, the mother of Bhairava; காளி. (*திவா.*)

வடுகி vaṭuki, n. <id. See வடுகன்றாய். (*பிங.*)

வடுகு¹ vaṭuku, n. <வடக்கு. [K. *baḍagu*.] 1. The region to the north of the Tamil country; தமிழ்நாட்டின் வடவெல்லையிலுள்ள நாடு. *வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாக* (*தொல். பொ.* 650, *உரை*). 2. The Telugu country; ஆந்திரதேசம். 3. The Telugu language; தெலுங்குபாஷை. *வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம* (*கம்பரா. தனி.*). 4. A dialect of Telugu; தெலுங்குபாஷைவகை. *கன்னடம வடுகு கலிங்கந் தெலுங்கம்* (*நன்.* 272, *மயிலை.*). (*தொல். சொல்.* 400, *உரை.*) 5. A Telugu-speaking caste; ஒரு தெலுங்குச்சாதி. (*பிங.*) 6. (Mus.) A secondary melody-type of the *marutam* class, one of four *maruta-yāḻtiram*, q. v.; மருதயாழ்த்திறத் தொன்று. (*பிங.*) 7 (Mus.) A melody-type. See இந்தளம்². (*பிங.*) 8. (Nāṭya.) A dance; மெய்க்கூத்துவகை. (*சிலப.* 3, 12, *உரை.*)

வடுகு² vaṭuku, n. <வடு¹. A flaw in a gem; இரத்தினக்குற்றவகை. (C. G.)

வடுகு³ vaṭuku, n. perh. *vaṭū-karaṇa*. Investiture with the sacred thread; உபநயனம். *ஏழுறு வடுகுசெய் திருக்கு வேமுதல் . . . ஓதியே* (*நல். பாரத. திட்டிப.* 60).

வடுச்சொல் vaṭu-c-col, n. <வடு¹ +. Reproach; பழிமொழி.

வடுத்தலைக்கலவாய் vaṭu-t-talai-k-kala-vāy, n. perh. id. + தலை +. A sea-fish. See பன்றிமீன், 2.

வடுமாங்காய் vaṭu-māṅkāy, n. <id.+. A pickled preparation of green mangoes; மாவடு ஊறுகாய். *Colloq.*

வடுவக்கூடை vaṭuva-k-kūṭai, n. perh. வடுகன² +. A kind of basket; கூடைவகை. (W.)

வடுவரி vaṭu-vari, n. perh. வடு¹ + வரி¹. Bee, beetle, insect; வண்டு. (*சது.*)

வடுவன் vaṭuvaṉ, n. Corr. of வடுகன். See வடுகன்².

வடை vaṭai, n. prob. *vaḍā*. A cake made of black gram, fried in ghee or oil; உழுந்தாற் செய்யப்படும் ஒருவகைப் பண்ணிகாரம். *வடை வட்டகம* (*விநாயகபு.* 39, 39).

வடைக்குத்தி vaṭai-k-kutti, n. <வடை + குத்தி². A picker, used in frying cakes; பண்ணிகாரம் குத்தி யெடுக்குங் கருவிவகை.

வடைப்பருப்பு vaṭai-p-paruppu, n. <id. +. [T. *vaḍapappu*.] A salad of green gram split and soaked in water and seasoned with condiments; பயற்றம்பருப்புடன் எலுமிச்சம்பழ ரஸம்முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்படுஞ் சிற்றுண்டி வகை.

வடைமாலை vaṭai-mālai, n. <id. + மாலை³. Garland of *vaṭai* offered in vow to deities, such as Mahākāḷar, Hanūmān, etc.; பிரார்த்தனையின் பொருட்டு வடைகளைக்கோத்து மகாகாளர் அனுமார் முதலிய தெய்வங்கட்கு இடும் மாலை.

வடையம் vaṭaiyam, n. perh. id. 1. Cake, as of *nelli* fruits; நெல்லிப்பழம் முதலியவற்றை அரைத்துத் தட்டிய வடை. 2. Betel leaves and arecanut folded into a packet; பொட்டலமாகக் கட்டிய வெற்றிலைபாக்கு. *Tj.*

வடையற்றது vaṭai-y-aṟṟatu, n. perh. id.+அறு¹-. That which is useless; வீணானது. (யாழ். அக.)

வண்களமர் vaṇ-kaḷamar, n. <வண்-மை +. 1. Vēḷāḷas; வேளாளர். (திவா.) 2. Persons of Sudra caste; சூத்திரர். (யாழ். அக.)

வண்சிறை vaṉ-ciṟai, n. <வன்சிறை. Battlement; மதில். (சது.)

வண்டத்தனம் vaṇṭa-t-taṉam, n. <வண்டன்¹+தனம்¹. [T. bandatanamu, K. bandatana.] 1. Wickedness, impudence; குறும்பு. Colloq. 2. Lewdness; அசப்பியம். (W.)

வண்டப்புரட்டன் vaṇṭa-p-puraṭṭaṉ, n. <id.+. Consummate cheat; பெருமோசக்காரன். வண்டப் புரட்டாதா முறிதந்து பொன்னடகு வைககி னுங கடனீந்திடாா (குமரே. சத. 4).

வண்டப்பேச்சு vaṇṭa-p-pēccu, n.<id.+. 1. Impudent talk; குறும்புப்பேச்சு. 2. Lewd talk; அசப்பியமான பேச்சு.

வண்டம் vaṇṭam, n.<vantha. A weapon. See தந்தம்⁵. (சங். அக.)

வண்டமை vaṇṭamai, n. Shell-fish; கடல் மீன்வகை. (சங். அக.)

வண்டயம்¹ vaṇṭayam, n. [T. pendiyamu, K. peṇḍeya.] Anklet; கழல். வீரவண்டயம் அணிந்த திருவடிகள் (திவ். திருப்பா. 17, அரும். பக். 162).

வண்டயம்² vaṇṭayam, n. See வண்டவாளம். அவன வண்டயமெல்லாம வெளிவந்துவிட்டது.

வண்டர் vaṇṭar, n. perh. vandin. 1. Panegyrists who keep the king informed of the time, by praising him at stated hours; அரசனுக்கு நாழிகையறிவிக்கும் சடிகையார். வண்டரு மோவரும் பாட (சீவக. 1844). 2. Panegyrists, bards; மங்கலபாடகர். (W.) 3. Warriors; வீரர். (நாமதீப. 139).

வண்டரம் vaṇṭaram, n.<vaṇthara. (யாழ். அக.) 1. Dog's tail; நாயின் வால். 2. Dog; நாய். 3. Cloud; முகில். 4. Breast; மார்பு.

வண்டரன் vaṇṭaraṉ, n. <vaṇḍara. (யாழ். அக.) 1. Eunuch; அலி. 2. Miser; உலோபி.

வண்டல் vaṇṭal, n. perh. மண்டு-. [T vaṇḍu.] 1. A girls' game of making toy-houses; மகளிர்விளையாட்டுவகை. (திவா.) தண முதுதம பேதை மடவாாதம் வணடல் விளக்கயரும் (ஐங். ஐம. 46). 2. Bevy of ladies; மகளிர்கூட்டம். (அரு. நி.) 3. Toy-house; விளையாட்டாக இழைத்த சிற்றில். தண் புனல் வணடலுயதெென (ஐங்குறு. 69). 4. Dregs, lees, sediment; silt, mud, mire, slush; நீர் முதலியவற்றினடியில் மண்டிய பொடிமண் முதலியன. வணடலபாய பொன்னி நாடனை (கலிங். 135). விய னதி வணடலாக (பாரத. பதினெமும. 73). 5. Earth washed ashore by a river, lake etc.; நீரோதுக்கி விட்ட மண். வணடலுண மணலதெள்ளி (திவ். நாயச். 2, 3). 6. Alluvial soil, capable of retaining moisture and of a light red colour; செம் மண்டரை. Loc. 7. Flake. See பொருக்கு, 2. (இலக். அக.) 8. Pebble; பருக்கைக்கல். (யாழ். அக.) 9. Whirlpool; நீர்ச்சுழி. (யாழ். அக.)

வண்டலடி-த்தல் vaṇṭal-aṭi-, v. intr. <வண்டல+. 1. To spread alluvial deposit in fields, as manure; வயலுக்கு உரமாக வண்டல் பரப்புதல். (C. G.) 2. To become silted up, as a field; வயல் மண்மேடிடுதல். Colloq.

வண்டலம் vaṇṭalam, n. <id. Slush; சேறு. (யாழ். அக.)

வண்டலவர் vaṇṭalavar, n. <id. Girls at play; விளையாட்டு மகளிர். இரிவுற்றார் வணடிற்கு வணடலவா (கலித. 92).

வண்டலாயம் vaṇṭal-āyam, n. <id.+ ஆயம்¹. A company of girl-playmates; விளையாடும் தோழியர் கூட்டம். வணடலாயமொ டுணடுறைத் தலைஇ (பெரும்பாண. 311).

வண்டலிழை-த்தல் vaṇṭal-iḻai-, v. intr. <id.+இழை²-. To make a toy-house out of sand; மணலாற் சிற்றிலிழைத்து விளையாடுதல் (பொருந. 187, உரை.)

வண்டவாளம் vaṇṭavāḷam, n. [T. baṇḍavālamu, K. Tu. baṇḍavāla.] Loc. 1. State, condition, used in contempt; நிலைமை. 2. Capital, funds; முதல்.

வண்டற்படுகை vaṇṭaṟ-paṭukai, n. <வண்டல்+. Muddy bank of a river; வண்டலிட்ட ஆற்றங்கரை. (W.)

வண்டற்பாவை vaṇṭaṟ-pāvai, n. <id. +. Toy made of mud; வண்டலாற் செய்த விளையாட்டுப் பாவை. வணடற்பாவை வௌவலின் நுணபொடி யளைஇக் கடறூாப போனே (ஐங்குறு. 124).

வண்டன்¹ vaṇṭaṉ, n.<vaṇṭha. 1. Short, dwarfish person; குள்ளன். (இலக். அக.)

வண்டன்² vaṇṭaṉ, n. cf. மிண்டன். Brave man; திண்ணியன். (பிங்.)

வண்டன்³ vaṇṭaṉ, n. <வண்டு¹. Wicked person; தீயோன். வணடர் மும்மதின் மாய்தர வெய் தவன் (தேவா. 755, 7).

வண்டன்[4] vaṇṭaṉ, n. <vaṇḍa. Circumcised man; விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டவன். (யாழ். அக.)

வண்டனன் vaṇṭaṉaṉ, n. <வண்டு[1]+அன்னன். Austere sage, as bee-like in nature; தபோதனன். (சீவக. 1632, உரை.)

வண்டாலம் vaṇṭālam, n. <vaṇṭāla. (சங். அக.) 1. Pick-axe. See குந்தாலி, 1. 2. Battle-axe. See குந்தாலி, 2.

வண்டாழ்ங்குருகு vaṇṭāḻṅ-kuruku, n. perh. வண்டானம்+. A kind of heron; குருகுவகை. வண்டாழ்ங் குருகினுடைய சேவல்களோடே (மதுரைக். 674, உரை).

வண்டாளம் vaṇṭāḷam, n. See வண்டவாளம், 1. Loc.

வண்டானம் vaṇṭāṉam, n. Pelican ibis; நாரைவகை. நாரை வண்டானமெதிர்ந்த தண்புனல (சீவக. 2108).

வண்டி[1] vaṇṭi, n. <பண்டி[1]. cf. pand. 1. Cart, carriage, bandy; சகடம். வண்டியை யேறினாள் (சீவக. 2054, உரை). 2. See வண்டிப்பாரம்.

வண்டி[2] vaṇṭi, n. <பண்டி[2]. Belly, stomach; வயிறு. (யாழ். அக.)

வண்டி[3] vaṇṭi, n. <மண்டி[2]. [T. madhi, K. baṇḍu.] Sediment, dregs, lees; அடிமண்டி.

வண்டிக்கட்டு vaṇṭi-k-kaṭṭu, n. <வண்டி[1] +. 1. See வண்டிப்பட்டா. (W.) 2. A mode of tying a woman's braided hair; மகளிர் முடிந்துகொள்ளும் தலைமுடிவகை. Loc.

வண்டிக்கடுக்கன் vaṇṭi-k-kaṭukkaṉ, n. <id.+. A large, circular, gold ear-ring; பொன்னுலியன்ற பெரிய வட்டவடிவான கடுக்கன்வகை. Loc.

வண்டிக்காரன் vaṇṭi-k-kāraṉ, n. <id.+ காரன்[1]. 1. Driver, bandyman; வண்டிபோட்டுபவன். 2. Owner of a carriage; வண்டிக்கு உரியவன்.

வண்டிக்கால் vaṇṭi-k-kāl, n. <id.+கால்[1]. Cart-wheel; வண்டியின் சக்கரம். (W.)

வண்டிக்கீல் vaṇṭi-k-kīl, n. <id.+கீல். See வண்டிமசகு. Loc.

வண்டிக்கூடு vaṇṭi-k-kūṭu, n. <id.+. Top or cover of a cart; வண்டியின் மேற்கூண்டு.

வண்டிக்கொட்டகை vaṇṭi-k-koṭṭakai, n. <id.+. See வண்டிப்பேட்டை. (கட்டட. நாமா.)

வண்டிக்கொழுப்பு vaṇṭi-k-koḻuppu, n. <id.+. See வண்டிமசகு. (W.)

வண்டிகட்டு-தல் vaṇṭi-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. 1. To yoke the bullocks to a bandy, as for a journey; மாட்டை வண்டியிற் பூட்டுதல். 2. To start, as on a journey; யாத்திரை முதலியன தொடங்குதல். Loc.

வண்டிச்சத்தம் vaṇṭi-c-cattam, n. <id. +சத்தம்[3]. Carriage hire; fare; வண்டிவாடகை.

வண்டிச்சவடு vaṇṭi-c-cavaṭu, n. <id.+ சுவடு[1]. See வண்டித்தடம். ஆன்குடிக்குப் போகிற வண்டிச்சவட்டுக்கு வடக்கும (Pudu. Insc. 420).

வண்டிச்செடிலாடல் vaṇṭi-c-ceṭil-āṭal, n. <id.+செடில்+. Swinging from hook in a machine mounted on a cart and rotated; வண்டியில் வைத்துள்ள செடிலில் ஆடுகை. (W.)

வண்டிசண்டி vaṇṭicaṇṭi, n. perh redupl. of வண்டி[3]. Clever person; கெட்டிக்காரன். Loc.

வண்டித்தடம் vaṇṭi-t-taṭam, n. <வண்டி[1] +தடம்[2]. Cart-track; வண்டிபோகும் சுவடு. Loc.

வண்டிப்பட்டா vaṇṭi-p-paṭṭā, n. <id.+ பட்டா[3]. Tire of cart-wheel; வண்டிச்சக்கரத்தின் மேல் தைத்த இருப்புச்சட்டம்.

வண்டிப்பட்டை vaṇṭi-p-paṭṭai, n. <id. +பட்டை[2]. See வண்டிப்பட்டா. Loc.

வண்டிப்பாரம் vaṇṭi-p-pāram, n. <id.+ பாரம்[2]. 1. Cart-load; வண்டியிலேற்றும் பாரம். 2. A unit of dry measure, varying from 480 to 500 Madras measures; பட்டணம் படி 480 முதல் 500 வரை கொள்ளும் தானிய அளவுவகை.

வண்டிப்பேட்டை vaṇṭi-p-pēṭṭai, n. <id. +. 1. Caravansari, enclosed halting place for travelling carts; பிரயாணவண்டிகள் தங்கும் இடம். 2. See வண்டிமேடு.

வண்டிப்பைதா vaṇṭi-p-paitā, n. <id.+. Cart wheel; வண்டியின் சக்கரம்.

வண்டிமசகு vaṇṭi-macaku, n. <id.+ மசகு[2]. Wheel-grease; வண்டிச் சக்கரத் துவாரத் திடும் மை. Loc.

வண்டிமசி vaṇṭi-maci, n. <id.+masī. See வண்டிமசகு. Loc.

வண்டிமலைச்சி vaṇṭimalaicci, n. Fem. of வண்டிமலையன். A village goddess; ஒரு சிறு தேவதை.

வண்டிமலையன் vaṇṭi-malaiyaṉ, n. perh. வண்டி[2]+மலை[4]. A village god; ஒரு சிறுதெய்வம்.

வண்டிமேடு vaṇṭi-mēṭu, n. <id.+. Cart-stand; வண்டி நிற்குமிடம். Colloq.

வண்டிமை vaṇṭi-mai, n. <id.+மை². See வண்டிமசகு.

வண்டியகவாய் vaṇṭi-y-akavāy, n. <id. +. Axle-tree hole; வண்டிச்சக்கரத் துவாரம். (W.)

வண்டியம் vaṇṭiyam, n. perh. bhuṇḍa. Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (மலை.)

வண்டில் vaṇṭil, n. <வண்டி¹. 1. See வண்டி¹, 1. (W.) 2. Wheel; சக்கரம். (நாமதீப 461.)

வண்டு vaṇṭu, n. 1. [M. vaṇḍu.] Chafer, bee, of four kinds, viz., vaṇṭu, curumpu, tēṉ, ñimiṟu; வண்டு சுரும்பு தேன் ஞிமிறு என நால் வகைப்பட்ட அறுகாற் சிறுபறவை. யாழிசைகொண்ட வினவண்டிமிர்ந் தாரப (கலித். 131). 2. A kind of bee; நறுமணத்தை நாடிப் பறக்கும் அறுகாற் சிறு பறவைவகை. வண்டுகாண மகிழ்ந்தே னினங்காள (சீவக. 892). 3. A sub-sect of Maṟava caste; மறவருள் ஓர் உட்பிரிவினர். (புறநா. 263, உரை.) 4. Arrow; அம்பு. (பிங்.) ஒழிகில வேளகா வண்டே (வெங் கைக்க. 18). 5. Fault; குற்றம். (பிங்.) 6. Bracelet; கைவளை. (பிங்.) கைவண்டுங் கணவண்டு மோடக் கலையோட (ஆதி. உலா, 98). 7. Conch; சங்கு. (பிங்.) 8. Thread; நூல். (பிங்.) 9. The eighth nakṣatra. See பூசம். (பிங்.) 10. (Nāṭya.) A gesture with one hand in which the tips of the thumb and the ring-finger are joined and the little finger is held erect, while the fore finger and the middle finger are bent and held loosely together, one of 33 iṇaiyā-viṉaikkai, q.v.; பெருவிரலும் அணிவிரலும் வளைந்து நுனியொன்றிச் சிறுவிரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடு விரலும் நெகிழ வளைந்துநிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை. (சிலப. 3, 18, உரை.) 11. (Nāṭya.) A hand-pose; அபிநயத்துக்கு உரிய அலிக்கைவகை. (சிலப. 3, 18, உரை பக. 92, கீழ்க்குறிப்பு.) 12. [K. bandu.] Low, mean conduct; சிற்றொழுக்கம். (நாமதீப. 650.) 13. Coromandel redwood. See செம்மரம், 1. (M. M.)

வண்டு² vaṇṭu, n. cf. bandha. Loc. 1. Small coil of twisted straw used to catch what drops out while measuring grain; தானியம் அளக்கையில் கீழேவிழும் தானியத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளும் வைக்கோற்கூடு. 2. Twist or bundle of straw thrown over the cover of a bullock-cart, as fodder for bullocks during the journey; பிரயாணத்தில் மாடுகளின் உணவாக வண்டியின் மேலிடும் வைக்கோற்பழுதை.

வண்டுகட்டு-தல் vaṇṭu-kaṭṭu-, v. tr. <வண்டு²+. To cover and tie up the mouth of a pot with cloth, in preserving things; பானையின் வாயைச் சீலையால் மூடிக் கட்டுதல்.

வண்டுகடி vaṇṭu-kaṭi, n. <வண்டு¹+கடி¹. 1. Sting of wasp or beetle; வண்டு கொட்டுகை. 2. Ringworm; மேகப்படை. Loc. 3. See வண்டு கொல்லி, 2. Loc.

வண்டுகடியிலை vaṇṭukaṭi-y-ilai, n. <வண்டு கடி+. See வண்டுகொல்லி, 2. Colloq.

வண்டுகுத்தி vaṇṭukutti, n. prob. வண்டு¹+ குத்தி². A small bird; குருவிவகை. (சங். அக.)

வண்டுகொல்லி vaṇṭu-kolli, n. <id.+ கொல்லி¹. 1. Large-leafleted eglandular senna. See சீமையகத்தி. 2. Ringworm shrub, m. sh., Cassia alasa; செடிவகை. 3. Deodar cedar, l. tr., Cedrus libani; மரவகை. (மலை.) 4. Champak. See சண்பகம். (மூ. அ.)

வண்டுச்சிலந்தி vaṇṭu-c-cilanti, n. <id. +சிலந்தி². A burning blister; ஒருவகைப் புண். (சீவரட். 354.)

வண்டுசுற்று-தல் vaṇṭu-cuṟṟu-, v. intr. <வண்டு²+. To make twists of straw and pack them; வைக்கோல் முதலியவற்றைப் புரியாக நெருங்கச்சுற்றிக் கட்டுதல்.

வண்டுணாமலர்மரம் vaṇṭuṇā-malar-maram, n. <வண்டு¹+உண-+ஆ neg.+. (திவா.) 1. Champak. See சண்பகம். 2. East Indian kino; வேங்கைமரம்.

வண்டுநாணன் vaṇṭu-nāṇaṉ, n. <id.+ நாண்². Kāma, as having a row of beetles for the string of His bow; [வண்டுகளை வில்லின் நாணாக வுடையவன்] காமதேவன். (நாமதீப. 59.)

வண்டுநெல்லி vaṇṭunelli, n. See வண்டு கொல்லி. (இங். வை.)

வண்டுருவன் vaṇṭuruvaṉ, n. <வண்டு¹+ உரு³. Viṣṇu; திருமால். (நாமதீப. 50.)

வண்டுவிடு-தல் vaṇṭu-viṭu-, v. intr. <வண்டு²+. To twist straw; வைக்கோல் முதலிய வற்றைப் புரியாகத் திரித்தல்.

வண்டுளம் vaṇṭuḷam, n. East Indian rosebay. See நந்தியாவட்டம். (சங். அக.)

வண்டுறுக்கு-தல் vaṇṭuṟukku-, v. intr. <வண்டு¹+. To curl and bite one's lips; உதட்டைமடக்கிக் கடித்தல். Tinn.

வண்டுறை vaṇṭuṟai, n. perh. id.+உரை⁶. Inarticulate sound; எழுத்தில்லா வோசை. (சது.)

வண்டெச்சில் vaṇṭeccil, n. <id+எச்சில். Honey; தேன். இளநீர் வண்டெச்சில் பயறப்பவகை (திருப்பு. விநாயகர். 3).

வண்டேறாமலர் vaṇṭēṟā-malar, *n.* <id.+ஏறு-+ஆ. neg.+. Flower just blown, as not visited by the bee; அப்போழுதலர்ந்த மலர் (W.)

வண்டை[1] vaṇṭai, *n.* <வெண்டை. [K. beṇḍe] Lady's finger a plant; வெண்டை. (சங். அக.)

வண்டை[2] vaṇṭai, *n.* <வண்டு[1]. That which is corrupt or vulgar; கோச்சையானது. வண்டைப்பேச்சு. *Loc.*

வண்டையிழைப்புளி vaṇṭai-y-iḻaippuḷi, *n.* perh. *bandhā*+. Beading plane; ஒருவகைத் தச்சுக்கருவி. *Loc.*

வண்டோதரி vaṇṭōtari, *n.* <*Mandōdarī*. The wife of Rāvaṇa; இராவணனுடைய மனைவி. அழகமர் வண்டோதரிக்குப் பேரருளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானை (திருவாச. 18, 2).

வண்டோலம் vaṇṭōlam, *n.* 1. See வண்ட வாளம், 1. 2. One's antecedents; ஒருவனது பூர்வ சரித்திரம். உன் வண்டோல மெல்லாம நன்றாய் அறி வேன். *Tinn.*

வண்ணக்கச்சோலம் vaṇṇa-k-kaccōlam, *n.* prob. வண்ணம்+. One of 32 *ōmālikai*, q.v; ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (சிலப். 6, 77, உரை.)

வண்ணக்கட்சி vaṇṇa-k-kaṭci, *n.* <id.+ கட்சி[1]. See வண்ணக்களஞ்சியம். என்போ வண் ணக்கட்சி (தமிழ்நா. 242).

வண்ணக்கம்மர் vaṇṇa-k-kammar, *n.* <id.+Pkt. *kamma*. Painters; வர்ணவேலை செய்வோர். வத்தநாட்டு வண்ணக்கம்மரும் (பெருங். உஞ்சைக். 58, 44).

வண்ணக்களஞ்சியம் vaṇṇa-k-kaḷañci-yam, *n.* <id.+. Poet, specially skilled in composing *vaṇṇam* verses; வண்ணக்கவி பாடு தலிற் சமர்த்தன். வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்.

வண்ணக்கன் vaṇṇakkaṉ, *n.* prob. *varṇakā*. Tester of coins; நாணயசோதகன். வண்ணக்கன் சாத்தனார் (நற்.). வண்ணக்கர் காணத்தை நீலமென்றலும் (தொல். சொல். 16, சேனா.).

வண்ணக்கிரமம் vaṇṇa-k-kiramam, *n.* <*varṇa*+. (சங். அக.) 1. Alphabetical order; அகராதிவரிசை. 2. Caste rules; சாதியொழுங்கு.

வண்ணக்குழிப்பு vaṇṇa-k-kuḻippu, *n.* <வண்ணம்+. (Poet.) A set or formal harmonic rhythm for *vaṇṇam* compositions; வண்ணச் செய்யுளின் சந்தவாய்பாடு. (W.)

வண்ணக்குனிப்பு vaṇṇa-k-kuṉippu, *n.* <id.+குனிப்பு[3]. See வண்ணக்குழிப்பு. (W.)

வண்ணகம் vaṇṇakam, *n.* <*varṇaka*. 1. Elaborate eulogy; வருணித்துப் புகழ்கை. (தொல். பொ. 452, உரை) (யாப். வி. 80.) 2. (Pros.) A member of *kali* verse. See அராகம்[1], 1. (வீரசோ. யாப். 11, உரை) 3. Sandal wood; சந்தனம் (யாழ். அக.) 4. Fragrance; வாசனை. (யாழ். அக.)

வண்ணகவொத்தாழிசை vaṇṇaka-v-ottāḻicai, *n.* <வண்ணகம்+. (Pros.) A variety of *kali* verse in which *arākam*, *tāḻicai*, *eṉ* and *vāram* are the main features; அராகம் தாழிசை என் வாரம் என்னும் உறுப்புக்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டுவரும் கலிப்பாவகை. (தொல். பொ. 452.)

வண்ணகூபிகை vaṇṇa-kūpikai, *n.* <*varṇa-kūpikā*. Ink-bottle; மைக்கூடு. (யாழ். அக.)

வண்ணச்சுவையமுதம் vaṇṇa-c-cuvai-y-amutam, *n.* <வண்ணம்+சுவை+. See வண் ணவமுதம். வண்ணச்சுவையமுதம் வைக (சீவக. 2604).

வண்ணஞ்சேர்ந்தோன் vaṇṇañ-cērn-tōṉ, *n.* <id.+சேர்[1]-. Virabāhu; வீரபாகுதேவர். (நாமதீப. 37.)

வண்ணடை vaṇṇaṭai, *n.* perh. *varṇa*+ ஆடை[1]. A superior kind of cloth; ஒருவகைத் துகில். (சிலப். 14, 108, உரை.)

வண்ணத்தரு vaṇṇa-t-taru, *n.* <வண்ணம் +தரு[3]. (Poet.) A kind of poetic composition; ஒருவகைப் பாடல். (யாழ். அக.)

வண்ணத்தான் vaṇṇattāṉ, *n.* <id. [M. *vaṇṇattān*.] Washerman; dhoby; வண்ணான். ஸ்ரீவைஷ்ணவ வண்ணத்தான் திருப்பரிவட்டங்களை அழகிதாக வாட்டி (ஈடு, 5, 10, 6).

வண்ணத்துப்பூச்சி vaṇṇattu-p-pūcci, *n.* <id.+பூச்சி. See வண்ணாத்திப்பூச்சி. மயிற்புழுவி விருந்து வண்ணத்துப்பூச்சி பரிணமித்ததாலென்ன (ஈச்சுரநிச்சயம், 167).

வண்ணதூதன் vaṇṇa-tūtaṉ, *n.* <*varṇa* +. Messenger carrying letters; திருமுகங்கொண்டு செல்வோன். (யாழ். அக.)

வண்ணநீர் vaṇṇa-nīr, *n.* <வண்ணம்+நீர்[1]. Vermilion water sprinkled on festive occasions; அரக்குநீர். வண்ணநீர் கரந்த வட்டு (பரிபா. 11, 55).

வண்ணம் vaṇṇam, *n.* <Pkt. *vaṇṇa* <*varṇa*. 1. Colour; நிறம். வெளியார்முன் வான் சுதை வண்ணங் கொளல் (குறள், 714). 2. Paint; சித்திரமெழுதற்குரிய கலவை. பலகை வண்ணநுண் டுகிலிகை (சீவக. 1107). 3. Unguent; pigment; சாந்துப்பொது. (யாழ். அக.) 4. Beauty; அழகு. பிறைநுதல் வண்ண மாகின்று (புறநா. 1). 5. Unadorned, natural beauty; இயற்கையழகு.

வண்ணமுந் தேசு மொளியுந் திகழ (பரிபா. 12, 20). 6. Adorning; decoration; ஒப்பனை. (அக. நி.) 7. Nature; character; quality; குணம். நிரலுடைமை யும வண்ணமுந துணையும (குறிஞ்சிப். 31). 8. Good; நன்மை. (யாழ். அக.) 9. Merit, virtue; சிறப்பு. கைவணண மிகுக கணடேன (கம்பரா. அகலிகை. 82). 10. Thickness; கனம். யானைக் கையினளவு வண்ணமும் நீளமும் உள்ளது யாளியின் தும்பிக்கை. 11. Form, figure; வடிவு. (பிங.) 12. Caste; சாதி. (தொல். பொ. 82, உரை.) 13. Species; class; இனம். வணண வணணத்தமலர் (குறிஞ்சிப. 114). 14. Way, manner, method; வகை. தலைச்செல்லா வணணத்தால் (குறள, 561). 15. (Pros.) Verse rhythm; பாவின்க ணிகழும் ஓசை விகற்பம். (தொல். பொ. 313.) 16. (Pros.) Rhythmic verse with regular beats; சந்தப்பாட்டு. வணணத்திரட்டு. 17. (Pros.) A part of *kali* verse. See முடுகியல். (பிங.) 18. (Mus.) Melody; இராகம். (சது.) 19. Song; இசைப்பாட்டு. கோதை தானே யிட்டதோர் வணணந்தன்னை (சீவக. 1696). 20. Garland; மாலை. *Nāñ.* 21. Action; செயல். (இலக். அக.) 22. (Math.) Co-efficient; இத்தனை மடங்கு என்பதைக் குறிக்கும் எண். (W.)

வண்ணமகள் vaṇṇa-makaḷ, *n.* <வண ணம் +. Lady's maid; கோலஞ்செய்வாள். வணண மகளி ரிடத்தொடு தம்மிடம் . . . கொள்ளாா (ஆசாரக். 83).

வண்ணமாதிரு vaṇṇa-mātiru, *n.* <*varṇa-mātṛ.* (யாழ். அக.) 1. Pen, pencil; இலேகினி. 2. Female messenger; தூதி.

வண்ணமாதிருகை vaṇṇa-mātirukai, *n.* <*varṇa-mātṛkā.* Sarasvatī, the Goddess of Learning; சரச்சுவதி. (யாழ். அக.)

வண்ணமாலை vaṇṇa-mālai, *n.* <*varṇa-mālā.* The alphabet; நெடுங்கணக்கு. (சங. அக.)

வண்ணவமுதம் vaṇṇa-v-amutam, *n.* <வணணம் + அமுதம். Boiled rice mixed with dholl; பருப்புச்சோறு. (சீவக. 2604, உரை.)

வண்ணவுவமம் vaṇṇa-v-uvamam, *n.* <id. +. A simile in which the subject of comparison is colour; நிறம்பற்றிக் கூறும் உவமை. (தொல். பொ. 276.)

வண்ணவோதனம் vaṇṇa-v-ōtaṉam, *n.* <id. +. A preparation of cooked rice mixed with condiments. See சித்திரான்னம். (விதான. யாத்திரை. 8.)

வண்ணாத்தான் vaṇṇāttāṉ, *n.* <வண்ணாத் தான். Washerman; வண்ணான். (ஈடு, 4, 3, 5.)

வண்ணாத்தி¹ vaṇṇātti, *n.* Fem. of வண் ணான். Washerwoman; வண்ணாரப்பெண்.

வண்ணாத்தி² vaṇṇātti, *n.* <*varṇa.* 1. Washerwoman robin. See வண்ணாத்திக்குருவி, 1. 2. Fresh-water fish, silvery, attaining 4 in. in length, *Barbus ticto;* வெண்ணிறமும் நான்கு அங்குலவளர்ச்சியு முடைய ஆற்றுமீன். 3. A medicinal powder. See பூநீறு, 2. (யாழ். அக.) 4. See வண்ணாத்திப்பூச்சி. (W.)

வண்ணாத்திக்குருவி vaṇṇātti-k-kuruvi, *n.* <வணணாததி² +. 1. Washerwoman robin, *Thamnobia fulicata;* ஒருவகைப் பறவை. 2. White-browed fantail; விசிறிக்குருவி.

வண்ணாத்திப்பூச்சி vaṇṇātti-p-pūcci, *n.* <id. +. cf. வணணததுபபூசசி. Butterfly; தட்டாரப்பூச்சி. *Loc.*

வண்ணாப்பண்டி vaṇṇā-p-paṇṭi, *n.* <வணணான் + பணடி¹. Washerman's cart; வண் ணார் துணிகளை யேற்றும் வண்டி. (யாழ். அக.)

வண்ணாரபந்தம் vaṇṇār-pantam, *n.* <வணணார் +. Torch made of rags. See துணிப் பந்தம்.

வண்ணார்பற்று vaṇṇār-paṟṟu, *n.* <id. +. Dhobi's itch, *Tinea circinata;* அரையில் வரும் மேகப்படைவகை.

வண்ணார்வரி vaṇṇār-vari, *n.* <id. + வரி⁵. An ancient tax collected from washermen; வண்ணாரிடமிருந்து பெற்றுவந்த பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 81.)

வண்ணாரத்துறை vaṇṇāra-t-tuṟai, *n.* <id + துறை. See வண்ணான்றுறை. (W.)

வண்ணாரப்பாறை vaṇṇāra-p-pāṟai, *n.* <id. +. A petty cess; வரிவகை. (Pudu. Insc. No. 90.)

வண்ணான் vaṇṇāṉ, *n.* prob. வணணம். Washerman, a person belonging to the washerman caste, dhoby, one of 18 *kuṭi-makkaḷ*, q.v.; குடிமக்கள் பதினெண்மருள் ஆடைவெளுக்கும் சாதி யான். (பிங.)

வண்ணான்றுறை vaṇṇāṉ-ṟuṟai, *n.* <வண் ணான் + துறை. Washerman's ghat in a river or tank; வண்ணான் ஆடைவெளுக்கும் நீர்த்துறை. (சினேந். 174.)

வண்ணானவுரி vaṇṇāṉ-avuri, *n.* prob. id. +. A plant; செடிவகை. (பெ. மாட்.)

வண்ணானழுக்கு vaṇṇāṉ-aḻukku, *n.* <id. +. Clothes for washing; வண்ணானிடம் வெளுக்கப்போடும் அழுக்காடை. (அறப். சத. 64.)

வண்ணி-த்தல் vaṇṇi-, 11 *v. tr.* <*varṇ.* 1. To describe. See வருணி-, 1. வணணித்தலாவ

தில்லா (சீவக. 2458). 2. See வருணி-, 2, 3, 4. 3. To expatiate; விரித்தல்.

வண்ணிகன் vaṇṇikaṉ, *n.* < *vaṇṇika.* Writer; எழுத்தாளன். (சது.)

வண்ணிகை vaṇṇikai, *n.* cf. வன்னிகை. A drug; மருந்துச்சரக்குவகை. வண்ணிகை வங்கபாவை யோடு (பெருங். மகத. 17, 150).

வண்புகழ் vaṇ-pukaḻ, *n.* < வண்-மை +. Reputation for liberality; கொடையால் வருங் கீர்த்தி. வண்புகழ் மூவர் (தொல். பொ. 391).

வண்மை vaṇmai, *n.* < வள். 1. Bounty, liberality, ஈகை. வண்மையு மன்ன தகைத்து (நாலடி, 269). 2. Quality, property, nature; குணம். (பிங்.) ஈது . . . கருமஞ்செயவார் வண்மை (திருவாத. பு. திருப்பெருந். 93). 3. Beauty; அழகு. (யாழ். அக.) 4. Truth; வாய்மை. (பிங்.) வாரா தொழியா னெனுமவ் வண்மையினாலே (கம்பரா. உருக்காட். 6). 5. Fruitfulness, fertility, abundance, வளப்பம். (திவா.) (குறள், 239.) 6. Strength; வலிமை. (பிங்.) 7. Praise, reputation; புகழ். (சூடா.) 8. Sirissa; வாகைமரம். (சங். அக.)

வணக்கம் vaṇakkam, *n.* < வணங்கு-. [T. *vangu*, K. *baggu*, M. *vaṇakkam.*] 1. Bending; வளைகை. வில்வணக்கந் தீங்கு குறித்தமையான் (குறள், 827). 2. Adoration, reverence; worship; வழிபாடு. குறைவிலா வென்னொடு வணக்கங் கூறி (கம்பரா. தைல. 38). 3. Verses in praise of God, guru, etc., at the commencement of a work, one of *maṅkalācaraṇai*, q.v.; மங்களாசரணை மூன்றனுள் நூலின் முகப்பில் தெய்வம் குரு முதலிய வர்க்கு வணக்கங்கூறுகை. வாழ்த்தும் வணக்கமும் பொருளியல்புரைத்தலுமென மூவகைப்படும் (சி. போ. பா. மங். பக். 1). 4. Obedience; submission; கீழ்ப்படிகை. (யாழ். அக.) 5. Respect, regard; கவுரவப்படுத்துகை. (யாழ். அக.) 6. Cant for an anna அணாவைக்குறிக்கும் குழூஉக்குறி. *C. N.*

வணக்கவொடுக்கம் vaṇakka-v-oṭukkam, *n.* < வணக்கம் +. Deferential behaviour; வணங்கி ஒடுங்கி ஒழுகுகை.

வணக்கு[1]-தல் vaṇakku-, *5 v. tr.* Caus. of வணங்கு-. [T. *vantsuta*, K. *baggisu.*] 1. To bend, make flexible, as the body; வளைவித்தல். 2. To make submissive; பணியச்செய்தல். மழபுலம் வணக்கிய மாவண் புல்லி (அகநா. 61).

வணக்கு[2] vaṇakku, *n.* < வணங்கு-. 1. See வணக்கம், 1. வாளைப் பகுவாய வணக்குறு மோதிரம் (சிலப். 6, 95). 2. See வணக்கம், 2. வணக்கொடு மாள்வது வலமே (திவ். திருவாய். 1, 3, 8). 3. See வணக்கம், 3. நான்முகத்துரைக்கு மங்களாசரணை வாழ்த்து வணக்கொடு வத்து நிர்த்தேசம் (வேதா. சூ. 8).

வணங்காமுடிமன்னன் vaṇaṅkā-muṭi-maṉṉaṉ, *n.* < வணங்கு- + ஆ neg. +. See வணங்காமுடியோன்.

வணங்காமுடியோன் vaṇaṅkā-muṭiyōṉ, *n.* < id. + id + முடி. 1. Independent monarch, as bowing his head to no one; பிறர்க்குக் கீழ்ப் படாத அரசன். 2. Duryōdhana; துரியோதனன். (சூடா.) 3. Man of sturdy independence; ஒருவர்க்கும் பணியாதவன்.

வணங்கு-தல் vaṇaṅku-, *5 v.* [K. *baggu.*] *intr.* 1. To bend; to yield, as a freed in a flood; நுடங்குதல். வணங்கிடை (பு. வெ. 7, 27). 2. To be submissive, gentle, modest; அடங்குதல். வணங்கிய வாயினர் (குறள், 419). 3. To perform menial service; ஏவற்றொழில் செய்தல். ஈமமில்வந்து வணங்கியும (கலித். 76).—*tr.* 1. To worship, adore, revere, salute respectfully; வழிபடுதல். எண்குணத்தான் றாளை வணங்காத் தலை (குறள், 9). 2. To surround, encompass; சூழ்ந்துகொள்ளுதல். வணங்கும்ப பிறப்பினை நினையாது (திருவாச. 41, 6).

வணர்[1]-தல் vaṇar-, *4 v. intr.* 1. To bend; வளைதல். வணர்ந்தேந்து மருப்பின் (மலைபடு. 37). 2. To curl, as the hair; மயிர்சுழன்றிருத்தல். வெறிகமழ் வணரைம்பால் (கலித். 57).

வணர்[2] vaṇar, *n.* < வணர்-. Vault, arched roof; கட்டடவேலை வளைவு (W.)

வணிக்கிராமத்தார் vaṇikkirāmattār, *n.* cf. மணிக்கிராமம். An ancient guild of merchants; பண்டைக்காலத்துள்ள ஒரு வணிகர் குழு. (தொல். சொல். 167, உரை)

வணிகசூரியர் vaṇikacūriyar, *n.* < *vaṇik-sūrya.* Chief merchants, merchant princes; வைசியரில் முதன்மை பெற்றோர். வணிகசூரியரே வாரீர் (திருவாலவா. 41, 18).

வணிகபதம் vaṇika-patam, *n.* < *vaṇik-patha.* Trade; வியாபாரம். (யாழ். அக.)

வணிகம் vaṇikam, *n.* < *vaṇij.* Trade; வியாபாரம். (W.)

வணிகர்குணம் vaṇikar-kuṇam, *n.* < வணிகர் +. See வணிகரெண்குணம். (பிங்.)

வணிகர்தொழில் vaṇikar-toḻil, *n.* < id. +. Occupations of the Vaiśyas, six in number, viz., *ōtal*, *vēṭṭal*, *ītal*, *uḻavu*, *nirai-y-ōmpal*, *vāṇikam;* ஓதல் வேட்டல் ஈதல் உழவு நிரையோம்பல் வாணிகம் என்னும் வைசியரது அறுவகைத் தொழில். (தொல். பொ. 75, உரை.)

வணிகராறுதொழில் vaṇikar-āṟu-toḻil, *n.* < id. + ஆறு[3] +. See வணிகர்தொழில். (திவா.)

வணிகரெண்குணம் vaṇikar-eṇ-kuṇam, n. <id.+எட்டு+. Virtues desirable in merchants, eight in number, viz., *taṉimai-y-āṟṟal*, *muṉivilaṉ-ātal*, *iṭaṉ-aṟintoḻukal*, *poḻutoṭu-puṇartal*, *uṟuvatu-terital*, *iṟuvatañcāmai*, *īṭṭal*, *pakuttal;* தனிமையாற்றல் முனிவிலனாதல் இடனறிந்தொழுகல் பொழுதொடுபுணர்தல் உறுவதுதெரிதல் இறுவதஞ்சாமை ஈட்டல் பகுத்தல் என்னும் வணிகரின் எட்டுக் குணங்கள். (பிங்.)

வணிகன் vaṇikaṉ, n. <*vaṇija*. 1. Person belonging the Vaiśya caste; வைசியசாதியான். (பிங்.) 2. Merchant, trader; வியாபாரி. 3. Libra of the zodiac; துலாராசி. (யாழ். அக.)

வணிகு vaṇiku, n.<*vaṇij*. See வணிகன், 1, 2. அதன்கண் வணிகொருவ னுளன் (மேருமந. 230).

வணிச்சியம் vaṇicciyam, n. <*vaṇijya*. Trade; வர்த்தகம். (யாழ். அக.)

வணிசம் vaṇicam, n.<*vaṇija*. (யாழ். அக.) 1. See வணிசை. 2. Ox; எருது.

வணிசை vaṇicai, n. <id. (Astron.) A division of time, one of 11 *karaṇam*, q.v.; காணம் பதினொன்றி லொன்று. (விதான. பஞ்சாங. 29, உரை.)

வணிதம்[1] vaṇitam, n. [T. *vanitamu*.] Locality, region; பிரதேசம். சோழகுலகநல்லூர் வணிதத்திலே யிருக்கும்படி (கோயிலொ. 54).

வணிதம்[2] vaṇitam, n. <*varṇita*. Elegance, handsomeness; செப்பம். (யாழ். அக.)

வணை[1]-தல் vaṇai-, 4 v. intr. To bend; வளைதல். *Tinn.*

வணை[2]-த்தல் vaṇai-, 11 v. intr. To bend; வளைத்தல். *Tinn.*

வணை[3] vaṇai, n. A cattle-disease affecting the bowels; வயிற்றிலுண்டாம் மாட்டுநோய்வகை. (Rd. M. 24.)

வத்தகம்[1] vattakam, n. <*vatsaka*. Conessi bark; வெட்பாலை. (மலை.)

வத்தகம்[2] vattakam, n. <வர்த்தகம். Traffic, trade, commerce. See வர்த்தகம். (W.)

வத்தகம்[3] vattakam, n. <*vardhaka*. Increase; improvement; அபிவிருத்தி. (யாழ். அக.)

வத்தகமை vattakamai, n. See வத்தகம்[3]. (யாழ். அக.)

வத்தகன் vattakaṉ, n.<வர்த்தகன். Trader; merchant; வியாபாரி. (யாழ். அக.)

வத்தகாலம் vatta-kālam, n. <*varta*+*kāla*. See வர்த்தமானகாலம். (யாழ். அக.)

வத்தகை vattakai, n. Sweet water-melon. See சர்க்கரைக்கொம்மட்டி. *Loc.*

வத்தகோபன் vatta-kōpaṉ, n. <*baddha*+*kōpin*. One who has subdued his anger; கோபத்தை யடக்கினோன். (யாழ். அக.)

வத்தங்கி vat-taṅki, n. <*patrāṅga*. Sappan-wood. See சப்பங்கி[3]. (M. M. 783.)

வத்தம் vattam, n. <*bhakta*. Boiled rice; சோறு. பரவைப்பெயர்படு வத்தம் (பெரும்பாண. 305).

வத்தமம் vattamam, n. <*varddhamāna*. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மலை.)

வத்தமானம் vattamāṉam, n. <*vartamāna*. See வர்த்தமானம்[1]. (யாழ். அக.)

வத்தர் vattar, n. <*vaktā* nom. sing. of *vaktṛ*. See வத்தா. (யாழ். அக.)

வத்தராயன் vatta-rāyaṉ, n. <*vatsa-rāja*. 1. King of the Vatsa country; வற்ச நாட்டரசன். 2. Title of certain chiefs; தலைவர் சிலர்க்கு வழங்குஞ் சிறப்புப்பெயர். (Insc.)

வத்தல்[1] vattal, n. <வற்றல். 1. Anything dried; வறண்டது. 2. Fish or vegetable, salted and dried; உப்பிட்டு உலர்த்திய உணவுப்பண்டம். 3. Anything lean; ஒல்லியானது. *Colloq.*

வத்தல்[2] vattal, n. <Port. *batel*. [M. *vattēl*.] Small boat; சிறிய ஓடம். (யாழ். அக.)

வத்தவன் vattavaṉ, n. <*Vatsa*. King of the Vatsa country; வச்சநாட் டரசன். வடிநதேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை (மணி. 15, 62).

வத்தனை[1] vattaṉai, n. <*vardhanā*. 1. Prosperity; ஆக்கம். வத்தனை யேயுள (சி. தரு. சிவ ஞானதான. 43). 2. Lineage; வமிசம். (யாழ். அக.)

வத்தனை[2] vattaṉai, n. <*vartana*. (W.) 1. Livelihood; சீவனம். 2. Wages; கூலி.

வத்தா vattā, n. <*vaktā* nom. sing. of *vaktṛ*. 1. Speaker; expounder; சொல்பவன். அறிந்து சொலபவனுகிய வத்தா (சி. சி. 6, 9, ஞானப.). 2. Author; நூலாசிரியன். வத்தாவுக்குத் தோஷம் எய்துவிக்கும் (சிவசம. பக். 67).

வத்தாக்கு vattākku, n. <Port. *pateca*. Water-melon; கொம்மட்டி. (W.) 2. Sweet water-melon. See சர்க்கரைக்கொம்மட்டி. (M. M. 372.)

வத்தாயி vattāyi, n. <வத்தாவி. Batavian orange; கிச்சிலிவகை.

வத்தாலை vattālai, n. cf. வத்தாக்கு. 1. See வத்தாக்கு, 2. 2. Water-melon; கொம்மட்டி. (சங். அக.)

வத்தாலைக்கொடி vattālai-k-koṭi, n. <வத்தாலை+. See மதுரவள்ளி. (யாழ். அக.)

வத்தாவி vattāvi, n. Batavia, the chief town of Java; ஜாவாத் தீவின் தலைநகர். (W.)

வத்தாவிப்பூசினி vattāvi-p-pūcini, n. <வத்தாவி+. A kind of pumpkin, as originally from Batavia; நீண்ட வெள்ளைப்பூசினிவகை.

வத்தாளங்கிழங்கு vattāḷan-kiḻanku, n. <வத்தாலே+. Sweet potato. See சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு. (J.)

வத்தி[1]-த்தல் vatti-, 11 v. intr. <vṛdh. To increase, grow; to thrive; விருத்தியடைதல். வத்தியா நிற்குஞ் சித்தசிவாதி (ஞானவா. உறப. 40).

வத்தி[2] vatti, n. <varti. 1. Wick; திரி. 2. Joss-stick, incense-stick; ஊதுவத்தி. 3. Candle; மெழுகுவத்தி. 4. Match; தீக்குச்சி. Madr. 5. Oil-cup of a lamp; விளக்குத்தகழி. (யாழ். அக.) 6. Unwoven end or fringe of a cloth; ஆடையின் அருது. (யாழ். அக.) 7. Line; வரி. (யாழ். அக.) 8. Foil; இரத்தினத்தின்கீழ்ப் பதிக்கும் வர்ணத்தகடு. (யாழ். அக.)

வத்தி[3]-த்தல் vatti-, 11 v. intr. <vrt. To exist; உளதாதல். பாருற வத்திக்குங் கொடியாள (உத்தரா. அரக்க. 5).

வத்திப்பெட்டி vatti-p-peṭṭi, n. <வத்தி+ Match-box; தீப்பெட்டி. Madr.

வத்தியத்தானம் vattiya-t-tāṉam, n. <vadhya+sthāna. Place of execution; கொலைக்களம். (யாழ். அக.)

வத்தியபூமி vattiya-pūmi, n. <id.+. See வத்தியத்தானம். (யாழ். அக.)

வத்தியம் vattiyam, n. <vadhya. Death; மரணம். (யாழ். அக.)

வத்திரசோதினி vattira-cōtiṉi, n. <vaktra-śōdhin. Sour lime; எலுமிச்சை. (யாழ். அக.)

வத்திரதாரு vattira-tāru, n. <bhadra+dāru. Red cedar. See தேவதாரு, 2. (சங். அக.)

வத்திரதுண்டன் vattira-tuṇṭaṉ, n. <Vaktra-tuṇḍa. Gaṇēśa; விநாயகன். (யாழ். அக.)

வத்திரபங்கி vattira-paṅki, n. <vaktra-bhaṅgī (Śaiva) Worshipping the five faces of Śiva, in āṉmārtta-pūcai; ஆன்மார்த்த பூசையில் சிவனது ஐந்துதிருமுகங்களையும் பூசிக்கை. முடி முகங்களுடிப வத்திரபங்கி (தத்துவப. 64).

வத்திரபட்டம் vattira-paṭṭam, n. <vaktra+. Ornamental plate worn on the forehead; frontlet; நெற்றிப்பட்டம். (யாழ். அக.)

வத்திரபுத்திரிகை vattira-puttirikai, n. <vastra-putrikā. Doll or puppet made of cloth; துணியினுற்செய்த பாவை. (யாழ். அக.)

வத்திரபேதகன் vattira-pētakaṉ, n. <vastra-bhēdaka. Tailor; தையற்காரன். (யாழ். அக.)

வத்திரம்[1] vattiram, n. <vaktra. Face; முகம். நிகழ்வாம வத்திரத்தில் . . . வாய்த்தன (சைவ. ச. பொது. 332).

வத்திரம்[2] vattiram, n. <vastra. Garment; வஸ்திரம். (பிங்.) வயிராகமாம வத்திரம புனைந்து (பிரபுலிங். இட்டலிங் 20).

வத்திரம்[3] vattiram, n. prob. vadha-tra. Weapon of war; போர்க்கருவி. (யாழ். அக.)

வத்திரவாகு vattiravāku, n. <bhadra. See வத்திரதாரு. (மலை.)

வத்திராஞ்சலம் vattirāñcalam, n. <vastrāñcala. Hem or fringe of a cloth; ஆடையின் அருது. (யாழ். அக.)

வத்திராட்சம் vattirāṭcam, n. <bhadrākṣa. Four-o'clock plant. See பத்திராட்சம். வத்திராட்ச சந்தானம். (W.)

வத்திரி vattiri, n. <vadhrī. Leather strap; தோல் வார். (சங். அக.)

வத்திரு vattiru, n. <vaktṛ. See வத்தா. (யாழ். அக.)

வத்திரோணம் vattirōṇam, n. cf. patrōrṇa. Tooth-leaved tree of heaven. See பெருமரம், 1. (மலை.)

வத்திவை-த்தல் vatti-vai-, v. intr. <வத்தி+. 1. To ignite the fuse; வெடிகொளுத்துதல். 2. To stir up trouble; to instigate; to create misunderstanding, as igniting combustibles; சண்டைமூட்டுதல். 3. To backbite; கோட்சொல்லுதல். 4. To apply caustic to a sore; புண்ணிற்குக் காரம்வைத்தல்.

வத்தினை vattiṉai, n. <வத்தனை[2]. Perquisite; உரிமைப்பேறு. நம்மிட வத்தினை குமாரர் வத்தினை நம்மிட அதிகாரி . . . வத்தினை . . . உள்பட (S. I. I. vi, 272).

வத்து[1] vattu, n. <Pkt. vattu <vastu. See வஸ்து. அருதவத்துவைச் சுயோதனுதியோ ரிகழ்ந்ததும (பிரபோத. 26, 56).

வத்து[2] vattu, n. cf. மஸ்து. Toddy; மது. (சங். அக.)

வத்து[3] vattu, n. <vat. Simile; உவமை. (நாமதீப. 675.)

வத்துதாரணை vattu-tāraṇai, *n.* <*vastu*+*dhāraṇā*. One of *nava-tāraṇai*, q.v.; நவதாரணையினொன்று. (சங். அக.)

வத்துநிச்சயம் vattu-niccayam, *n.* <id. +. (Phil.) Determining the existence, the nature and the identity of the Primal Being; கடவுளது உண்மை தன்மை சொரூபம் என்பவற்றைப் பற்றிச் செய்யும் முடிவு. (யாழ். அக.)

வத்துநிண்ணயம் vattu-niṇṇayam, *n.* <id.+*nirṇaya*. See வத்துநிச்சயம். (சங். அக.)

வத்துநிதானம் vattu-nitāṉam, *n.* <id. +*nidhāna*. See வத்துநிச்சயம். (யாழ். அக.)

வத்துநிர்த்தேசம் vattu-nirttēcam, *n.* <id.+. Indication of the subject-matter of a poem, one of three *maṅkalācaraṇai*, q.v.; காவியத்தொடக்கத்துச் செய்யப்படும் மங்களாசரணை மூன்றனுள் ஒன்றாகிய பொருளியல்புரைக்கை. *மங்களாசரணை வாழ்த்து வணக்கொடு வத்துநிர்த்தேச மெனமூன்று* (வேதா. சூ. 8).

வத்துப்பு vattuppu, *n.* perh. id.+உப்பு. Common salt; கறியுப்பு. (யாழ். அக.)

வத்துபரிச்சேதம் vattu-pariccētam, *n.* <id.+. (Phil.) Ascertaining from the nature of a thing what it can be and what it cannot be; ஒன்று இன்னபொருளாகத்தான் இருக்கும் இன்னபொருளாக இராது என்று பொருளினால் அளவிடுகை. *ஒன்றுமாகா தென்னும . . . வத்து பரிச்சேதமும* (வேதா. சூ. 36).

வத்துவித்தியாபதி vattuvittiyāpati, *n.* A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக். சிற்பசாத். 2.)

வத்துளம் vattuḷam, *n.* <*vartula*. 1. That which is circular in shape; வட்டமானது. 2. Wheel, as of a cart; சக்கரம். (நாமதீப. 766.)

வத்தூரம் vattūram, *n.* A plant growing in damp places. See பொன்னாங்காணி. (சங். அக.)

வத்தேக்கு[1] vattēkku, *n.* cf. வத்தாக்கு. 1. Sweet water-melon. See சர்க்கரைக்கொம்மட்டி. 2. A small water-melon. See கொம்மட்டி, 1. (சங். அக.)

வத்தேக்கு[2] vattēkku, *n.* <*patrāṅga*. Sappan-wood. See சப்பங்கி[3]. (W.)

வத்தேந்தி vattēnti, *n.* <வை-+ஏந்தி. Lintel; கதவு நிலைக்குமேல்வைக்குஞ் சுவர்தாங்கி. (யாழ். அக.)

வத்தை[1] vattai, *n.* perh. வற்று-. Pith, soft portion of wood; உள்வயிரமற்றது. (யாழ். அக.)

வத்தை[2] vattai, *n.* See வந்தல்[2]. *Loc.*

வத்ஸலன் vatsalaṉ, *n* <*vatsala*. Man capable of great love; வாத்ஸல்யகுணமுள்ளவன்.

வத்ஸன் vatsaṉ, *n.* <*vatsa*. 1. Son; மகன். 2. A term of endearment; அன்புதோன்றச் சொல்லுஞ் சொல்.

வதக்கம் vatakkam, *n* <வதங்கு-. 1. Fading, withering; வாடுகை. *மரத்திலே இலை வதக்கமா யிருக்கிறது.* 2. Fatigue, lassitude; இளைப்பு.

வதக்கு-தல் vatakku-, 5 *v. tr.* Caus. of வதங்கு-. 1. To roast; to dry; வாட்டுதல். *பன்றி தன்னை யெரியினில் வதக்கி* (பெரியபு. கண்ணப்ப. 117). 2. To harass, annoy; வருத்துதல்.

வதக்குவதக்கெனல் vatakku-vatakkeṉal, *n.* Expr. of (a) being under-boiled or under-fried, as greens; பக்குவமாகாது சரியபசையோடிருத்தற்குறிப்பு: (b) palpitation of the heart; மார்பு அடித்துக்கொள்ளுதற்குறிப்பு.

வதகம் vatakam, *n.* <*vadha-ka*. Death; மரணம். (சங். அக.)

வதகன் vatakaṉ, *n.* <*vadha-ka*. Murderer; executioner; கொலைகாரன். (யாழ். அக.)

வதங்கல் vataṅkal, *n.* <வதங்கு-. 1. That which is withered or dried; வாடியது. 2. Under-boiled or under-fried foodstuff; சரியபசை நீங்காத உணவுப்பண்டம். 3. Constitutionally weak person or animal; உடல் வலியற்றவன்-வள்-து. *ஆள வதங்கல்.*

வதங்கு-தல் vataṅku-, 5 *v. intr.* 1. To wither, fade; to grow dry; வாடுதல். 2. To be discouraged or dispirited; to be fatigued; சோர்தல்.

வததண்டம் vata-taṇṭam, *n.* <*vadha*+*daṇḍa*. Punishment for murder; கொலைக்கு உரிய தண்டம். (யாழ். அக.)

வதந்தி vatanti, *n.* <*vadantī*. Common talk, report, rumour; ஜனசஞ்சாரம்.

வதம்[1] vatam, *n.* <*vadha*. Murder; கொலை.

வதம்[2] vatam, *n.* <Pkt. *vata* <*vrata*. Fast, religious observance; விரதம். *உரிமை தானும் பெருவத மருவிற்று* (சூளா. இரத. 86).

வதரம் vataram, *n.* <*badara*. Jujube-tree. See இலந்தை[1]. (யாழ். அக.)

வதரி vatari, *n.* <*badarī*. 1. Jujube-tree. See இலந்தை[1]. (சூடா.) 2. A hermitage sacred

to Viṣṇu. See பதரிகாசிரமம். வதரி வணங்கு துமே (திவ். பெரியதி. 1, 3).

வதரிகாச்சிரமம் vatarikācciramam, n. <Badarikāśrama. See வதரியாச்சிரமம்.

வதரிகாசிரமம் vatarikāciramam, n. <id. See வதரியாச்சிரமம்.

வதரியாச்சிரமம் vatari-y-āccirамam, n. <வதரி+. A hermitage sacred to Viṣṇu. See பதரிகாசிரமம். தொழுவோ நெஞ்சமே மாவதரியாச சிரமதது (அஷ்டப. நூற்றெட். 101).

வதரியாச்சிராமம் vatari-y-āccirāmam, n. <id.+. See வதரியாச்சிரமம். (திவ். பெரிய தி. 1, 4.)

வதலி[1] vatali, n. <U. badl. Time, turn; தடவை. அவன் ஒருவதலி வந்தான். Tinn.

வதலி[2] vatali, n. See வடலி. (G. Tn. D. I, 307.)

வதவரிசி vatavarici, n. <வதவல்+அரிசி. 1. Rice husked from boiled paddy before it is fully dried; அரைக்காய்ச்சலான புழுங்கல் நெல் லின் அரிசி. (W.) 2. Rice affected by dampness; ஈரம்படிந்த அரிசி. Loc.

வதவல் vataval, n. cf. வதங்கல். 1. That which has faded or dried; வாடியது. (யாழ். அக.) 2. That which is partially parched, அரைக்காய்ச்சலானது. (W.) 3. Undigested or half-digested matter in the intestines, especially of sheep or goat; ஆடு முதலியவற்றின் குடலிலுள்ள ஜீர்ணமாகாத தீனி. Loc. 4. See வதங்கல், 3.

வதவலரிசி vataval-arici, n. <வதவல்+. See வதவரிசி.

வதறு-தல் vataṟu-, 5 v. [T. vadaru, K. odaṟu.] intr. (W.) 1. To chatter, prate; to be talkative; வாயாடுதல். 2. To lisp; மழலை மொழி தல்.—tr. To abuse; திட்டுதல். வாயாலே வதறுகிற வன்.

வதன் vataṉ, n. <vadha. See வதகன். (யாழ். அக.)

வதனம் vataṉam, n. <vadana. 1. Face; countenance; முகம். (பிங்.) வனிதையா வத னம (கமபரா. நாட். 44). 2. Vertex of a triangle; முக்கோணத்தின் மேற்கோணம். (யாழ். அக.)

வதனாசவம் vataṉācavam, n. <vadanā-sava. Saliva; உமிழ்நீர். (யாழ். அக.)

வதாங்கம் vatāṅkam, n. <vadha+aṅga. Poison; நஞ்சு. (யாழ். அக.)

வதாலகம் vatālakam, n. <vadāla-ka. A kind of fish; மீன்வகை. (சங். அக.)

வதாலம் vatālam, n. <vadāla. See வதாலகம். (சங். அக)

வதானியன் vatāṉiyaṉ, n. <vadānya. 1. Munificent man; bountiful giver; உதாரமாகக் கொடுப்பவன். (W.) 2. Kubēra; குபேரன். (யாழ். அக.)

வதி[1]-தல் vati-, 4 v. intr. <vas. 1. To dwell, abide; to sojourn, stay; தங்குதல். வதிமண வம்பலா வாயவிழ்ந தன்னார் (பரிபா. 10, 20). 2. To sleep; துயிலுதல். ஆற்று ணிணையுநள் வதிந்தக்கால் (கலித். 126).

வதி[2] vati, n. <வதி[1]-. 1. Lair, nest; விலங்கு முதலியன தங்குமிடம். மாவதிசேர (கலித். 119). 2. Mire; சேறு. செங்கயல் வதிக்குதி கொளும் புனலது (தேவா. 413, 7). (பிங்)

வதி[3]-த்தல் vati-, 11 v. tr. <vadh. See வதை[2]-.

வதி[4] vati, n. cf. pathin. 1. Way; வழி. (பிங்.) தனிவதி யியக்கா காட்ட (பாரத. அருச்சுனன் றவ. 27). 2. Channel; head of a channel; கால் வாய். முக்கோலகலத்தால் வதியட்டிக் கீழ்க்கடைநீா போவதாகவும (S. I. I. vi, 147).

வதிட்கடி-த்தல் vatiṭ-kaṭi-, v. intr. perh. வதில்+ghat. To assume a title or pseudonym; புனைவுப்பெயர் தரித்தல். (யாழ். அக)

வதிட்சீட்டு vatiṭ-cīṭṭu, n. <id.+. Letter or statement in reply; மறுமொழிப் பத்திரம். (யாழ். அக.)

வதிட்டன்[1] vatiṭṭaṉ, n. <Vaśiṣṭha. Vaśistha, a celebrated sage. See வசிஷ்டன். மங்கல வங்கி வதிட்டன் வகுத்தான் (கம்பரா. கடி மண. 100).

வதிட்டன்[2] vatiṭṭaṉ, n. Bulky person or thing; பருத்த-வன்-து. (யாழ். அக.)

வதிர் vatir, n. <badhira. Deafness; செவிடு. (சூடா.)

வதிரன் vatiraṉ, n. <badhira. Deaf man; செவிடன். (பிங்.)

வதிரிகாச்சிரமம் vatirikācciramam, n. A hermitage sacred to Viṣṇu. See பதரிகாசிர மம். (யாழ். அக.)

வதில் vatil, n. <U. badl. 1. Substitute; பிரதி. 2. Answer; விடை.

வதிள் vatiḷ, n. See வதில். (யாழ். அக.)

வது vatu, n. <vadhū. 1. Bride; மண மகள். வதுவரா. 2. Daughter-in-law; மகன்

மனைவி. (யாழ். அக.) 3. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

வதுக்கு vatukku, n. [T. batuku, K. baduku.] Improved condition; good circumstances; நன்னிலை. வதுக்குப் பெற்றிருக்கிறான். (W.)

வதுகி vatuki, n. Straw; வைக்கோல். (சங். அக.)

வதுகை vatukai, n. <vadhūkā. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

வதுமரம் vatumaram, n. A tree; மரவகை. (சங். அக.)

வதுவடி vatuvaṭi, n. Wedge-leaved ape-flower. See உலக்கைப்பாலை. (மலை.)

வதுவர் vatuvar, n. <வாதுவர். Horse-grooms; mahauts, வாதுவர். (சூடா.)

வதுவை vatuvai, n. prob. vadhū. [K. maduve, Tu madume.] 1. Bride; மணமகள். வதுவை நாறும் வண்டுகமழ் ஐம்பால் (மலைபடு. 30). 2. Wedding, marriage; விவாகம். எமமனை வதுவை நன்மணங் கழிகென (ஐங். 399). 3. Wedding garland; மணமாலை. வானோர் மகளிர்க்கு வதுவைசூட்ட (திருமுரு. 117). 4. Fragrance; வாசனை. (பிங்.) 5. Sexual union; புணர்ச்சி. (அக. நி.) 6. cf. baddha. Compulsion; force; வலுவந்தம். (யாழ். அக.)

வதுவைக்கணம் vatuvai-k-kaṇam, n. <வதுவை + கணம்[4]. (Astrol.) Correspondence in respect of irāci of the bride and bridegroom; மணமக்களின் இராசிப்பொருத்தம். (W.)

வதுவைக்கலியாணம் vatuvai-k-kaliyāṇam, n. <id.+. Marriage in the form approved by the Śāstras; சாஸ்திரீயமான விவாகம். தன்னகத்து வதுவைக்கலியாணஞ் செய்வான் (இறை. 23, உரை, பக். 127)

வதுவைச்சூட்டணி vatuvai-c-cūṭṭaṇi, n. <id. + சூட்டு[2] + அணி[2]. Wedding garland; மணமாலை. வதுவைச் சூட்டணி வண்டுவாய் திறப்பவும் (பெருங். உஞ்சைக். 33, 75).

வதுவைத்திண்ணை vatuvai-t-tiṇṇai, n. <id.+. Marriage-dais; கலியாணவேதிகை. (பிங்.)

வதுவைநாற்றம் vatuvai-nāṟṟam, n. <id.+. New fragrance; புதுமணம். வதுவை நாற்றம் புதுவது கஞல (அகநா. 25).

வதுவைமணம் vatuvai-maṇam, n. <id. +. See வதுவைக்கலியாணம். நாளை வதுவைமணமென்று நாளிட்டு (திவ். நாய்ச். 6, 2).

வதுவைமுளை vatuvai-muḷai, n. <id.+. Earthen pot in which nava-tāṉiyam is sown and allowed to sprout in marriage; விவாகத்தில் நவதானியம் விதைக்கும் பாலிகை. (பிங்.)

வதூ vatū, n. <vadhū. See வது. (யாழ். அக.)

வதூவரர் vatū-varar, n. <id. + vara. Bride and bridegroom; மணமகனும் மணமகளும்.

வதை[1] vatai, n. <vadha. 1. Murder; கொலை. களிறுதன்னை வதைசெய்து (தேவா. 965, 8). 2. Affliction, torment; உபத்திரவம். ஓர் பெண்கொடியை வதைசெய்தா னென்னுஞ் சொல் (திவ். நாய்ச். 8, 9).

வதை[2]-த்தல் vatai-, 11 v. <வதை[1]. tr. 1. To kill, murder; கொல்லுதல். 2. To torment; to cause distress in body or mind; வருத்துதல். —intr. To be tormented; to be in great anguish; மிகவருந்துதல். உன்னைக்காணாமல் மிகவும் வதைக்கிறேன்.

வதை[3]-தல் vatai-, 4 v. intr. See வதை[2]-.

வதை[4] vatai, n. Honeycomb; தேன்கூடு. (W.)

வந்தட்டி vantaṭṭi, n. <வா- + அண்டு-. See வந்தேறி.

வந்தட்டிவரத்தட்டி vantaṭṭi-varattaṭṭi, n. Redupl. of வந்தட்டி. See வந்தேறி. Loc

வந்ததுகொண்டுவாராததுணர்த்தல் vantatu-koṇṭu-vārātatuṇarttal, n. <வா- +. A literary device which consists in applying to an earlier statement an implication drawn from a later explicit statement; பின் ஒருவழி வந்தது கொண்டு முன்வாராததொரு பொருளை அறிப்படைவைக்கும் தந்திரவுத்திவகை. (தொல். பொ. 666)

வந்தமார்க்கம் vantamārkkam, n. cf. apāmārga. A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி (மலை.)

வந்தரர் vantarar, n. <vyantara. A class of gods; வியந்தரர். எண்ணணவொ ணு சீரிய வந்தரர் சோதிடத்தீசா நற்சேதியமே (திருநூற். 92).

வந்தனம்[1] vantaṉam, n. <vandana. 1. Reverence, homage, adoration, worship, salutation; வணக்கம். வந்தனஞ் செய்தாற்கு (தேவா. 132, 8). 2. Humility; modesty; விநயம். 3. A term expressing thankfulness; நன்றிகூறும் மரியாதைச்சொல். Mod.

வந்தனம்[2] vantaṉam, n. <vadana. Face; முகம். (யாழ். அக.)

வந்தனமாலை vantaṉa-mālai, n. <vandana-mālā. 1. A kind of wreath of flowers or leaves hung over the door of a house; வாயிலிற் கட்டுந் தோரணவகை. (யாழ். அக.) 2. The

ornamental arch of a gateway; வெளிவாயிலின் சித்திரவளைவு. (W.)

வந்தனி[1]-த்தல் vantaṉi-, *11 v. tr.* <வந்தனம்[1]. To revere, adore; to pay respects; பணிதல். (யாழ். அக.)

வந்தனி[2] vantaṉi, *n.* <*vandanī*. Bezoar of the cow; கோரோசனை. (நாமதீப. 393.)

வந்தனை vantaṉai, *n.* <*vandanā*. See வந்தனம்[1], 1. வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி (திருவாச. 5, 26).

வந்தனைவழிபாடு vantaṉai-vaḻipāṭu, *n.* <வந்தனை +. Worship, homage, adoration, as to a deity; கடவுளுக்குச் செய்யவேண்டிய வணக்கமும் பூசையும்.

வந்தி[1]-த்தல் vanti-, *11 v. tr* <*vand*. To pay homage, to salute reverentially; வணங்குதல். திருமாலை திருவடியே வந்தித்தென னெஞ்சமே வாழ்த்து (திவ். இயற். 3, 95)

வந்தி[2] vanti, *n.* <வந்தி[1]-. Adoration, homage, reverence; வணக்கம். குஞ்சியார வந்தி செய்ய (தேவா. 693, 4).

வந்தி[3] vanti, *n.* <*vandin*. 1. Panegyrist; மங்கலபாடகன். (சூடா.) 2. Eulogist of a king's court; அரசர் புகழ்கூறும் சூதன். வந்தியோ கவ்வைக் மகன் (பாரதவெண். 48). 3. Professional bard; பாணன். (W.)

வந்தி[4]-த்தல் vanti-, *11 v. tr.* <பந்தி-. To tie; கட்டுதல். வந்தித்திடுதெ லெமக்காரோபித மாம் (பிரபோத. 41, 26).

வந்தி[5] vanti, *n.* <*vandhyā*. See வந்தியை. வந்திக்கு மகவுண்டாகும் (திருக்காளத். பு. 25, 27).

வந்தி[6] vanti, *n.* <*bandha*. 1. Bracelet. See கைவந்தி. (W.) 2. Difficulty; கஷ்டம். வந்தியான உழவு, வந்தியான வேலை. 3. Compulsion; பலவந்தம். (திவ். நாய்ச். 9, 3, அரும்.) 4. That which comes through external compulsion; கட்டாயமாய் வந்தது. (யாழ். அக.) 5. Perversity; pertinacity; முரண்டு. (W.) 6. Quarrel; சண்டை. (திவ். நாய்ச். 9, 3, அரும்.) 7. Ladder; ஏணி. (யாழ். அக.)

வந்திகட்டு-தல் vanti-kaṭṭu-, *v. tr.* <வந்தி[6]+. To compel; பலவந்தம் பண்ணுதல். (யாழ். அக.)

வந்திகன் vantikaṉ, *n.* <*vandika*. See வந்தி[3]. வந்திகர் வாழ்த்த வந்தான் (கம்பரா. மாயா சனகப. 7).

வந்திகை[1] vantikai, *n.* <*bandhikā*. 1. Bracelet. See கைவந்தி. 2. Armlet; கையில் தோளின்கீழ் அணியப்படும் ஆபரணம். பணைத்தோள் . . . வயக்குறு வந்திகை (மதுரைக். 415) 3. An ornament worn on the forehead; நுதலணிவகை. (அக. நி.) 4. Ornament; ஆபரணம். (அரு. நி.)

வந்திகை[2] vantikai, *n.* cf. வசந்திகை. Yellow spreading spots. See சுணங்கு[3], 1. (அரு நி.)

வந்திகை[3] vantikai, *n.* See வந்தியை.

வந்தித்தல் vantittal, *n.* Worm-killer. See பங்கம்பாளை, 1. (மலை.)

வந்தித்துநிற்போர் vantittu-niṟpōr, *n.* <வந்தி[1]- + நில்-. Professional bards; பாணர். (சூடா.)

வந்திபற்று-தல் vanti-paṟṟu-, *v tr.* <வந்தி[6]+ To obtain by force, வலிந்து அபகரித்தல் வரிவளைபிற புகுந்து வந்திபற்றும வழக்குளதே (திவ். நாய்ச். 9, 3).

வந்திபாடம் vanti-pāṭam, *n.* <வந்தி[3]+ பாடு-. Panegyric, as of a bard; புகழ்ந்துபாடும் பாட்டு. (யாழ். அக)

வந்திபோடு-தல் vanti-pōṭu-, *v. tr.* <வந்தி[6]+. To force responsibility upon; கட்டாயமாய்ப் பொறுப்பேற்றுதல். (யாழ். அக.)

வந்தியிறு-த்தல் vanti-y-iṟu-, *v. tr.* <id.+. To pay tax, etc., under compulsion; பலவந்தத்துக்கு உட்பட்டு வரிமுதலியன இறுத்தல். (யாழ். அக.)

வந்தியை vantiyai, *n.* <*vandhyā*. Barren woman; மலடி. (W.)

வந்திவாங்கு-தல் vanti-vāṅku-, *v. tr.* <வந்தி[6]+. To collect tax, etc, using force; பலவந்தத்துக்கு உட்படுத்தி வரிமுதலியன வசூலித்தல். (யாழ். அக.)

வந்து vantu, prob. வா-. *n.* Wind; காற்று. வந்தெனக் கந்தனுறு கணைதொடா (கந்தபு. சூர. வதை. 188). (பிங்.)—*part.* An expletive; ஓர் அசைச்சொல்.

வந்தேறி vantēṟi, *n.* <வந்தேறு-. 1. Newcomer, immigrant; புதிதாகக் குடியேறியவன். வந்தேறிகளாய்த் திருநாள் சேவித்துப் போவாரைப் போலே (திவ். நாய்ச். 8, 9, வ்யா.). 2. That which is introduced from outside; exotic; இடையில் வந்தது. இது வந்தேறி என்று தோற்றுநின்ற திறே (ஈடு, 5, 1, 5).

வந்தேறு-தல் vantēṟu-, *v. intr.* <வா-+. To come and settle permanently; to immigrate;

புதிதாகவந்து குடிபுகுதல். இருவினைகள் வந்தேற வழியுமில்லை (தாயு. ஆனந்த. 10).

வந்தேறுங்குடி vantēṟuṅ-kuṭi, n. < வந்தேறு- + குடி[4]. Immigrant cultivator; ஊரில் புதிதாக வந்து நிலச்சாதுபடி செய்யுங் குடியானவன்.

வந்தை[1] vantai, n. cf. *vandya-tā*. Greatness; பெருமை. (யாழ். அக.)

வந்தை[2] vantai, n. < *vandā*. Honeysuckle mistletoe. See புல்லுருவி.

வந்தை[3] vantai, n. < *vandhyā*. See வந்தியை. வந்தைக்கும் . . . இரணடிலை பதியின்றேல் (சேதுபு. தீர்த்தம. 9).

வப்பிரம் vappiram, n. < *vapra*. 1. Encircling wall, as of a temple; சுற்றுமதில். 2. Fort; கோட்டை. 3. Slope of a hill; மலைச்சாரல். 4. Foundation of a building; கட்டடத்தின் அஸ்திவாரம். 5. Ditch; அகழ். 6. Field; வயல். 7. Dust; புழுதி. 8. Lead; ஈயம். (சங். அக.)

வப்பு vappu, n. Crevice; cleft; நடுவிலேயுள்ள பிளவு. (யாழ். அக.)

வபனம் vapaṉam, n. < *vapana*. 1. Shaving; மயிர்களைகை பொருந்த வபனம் போற்றியறலாடி (திருவானைக். கோச்செங். 78). 2. Sowing; விதைக்கை. (யாழ். அக.) 3. Seed-grain for sowing; விதைத்தானியம். (யாழ். அக.) 4. Semen; சுக்கிலம். (யாழ். அக.)

வபஸ்தாபனம் vapa-s-tāpaṉam, n. < *vapā* + *tāpana*. Peritonitis; வயிற்றுப்பை வீக்கம். (M. L.)

வபாமது vapāmatu, n. cf வயமது. Gulancha. See சீந்தில். (ப. மூ.)

வபிலன் vapilaṉ, n. < *vapila*. Father; பிதா. (யாழ். அக.)

வபு vapu, n. < *vapus*. Body; உடல். (யாழ். அக.)

வபை vapai, n. < *vapā*. 1. Omentum, caul, fat or marrow near the navel; வயிற்றுள் நாபியருகிலிருக்கும் நிணம். வேதமபணித்திடும வபையைவாஙகி (திருவிளை மாணிக். 34). 2. That which is important; முக்கியமானது. இருபபவற்றுள் வபை அது.

வபையெடு-த்தல் vapai-y-eṭu-, v. < வபை +. intr. 1. To remove the omentum or *vapai* of a sheep or cow for sacrificial purposes; யாகபசுவின் வபையை ஓமஞ்செய்தற்கு எடுத்தல். 2. To grasp the essence of things; சாரமான கருத்தைக் கிரகித்தல்.—tr. To torment; to cause fatal injury, as by removing one's entrails; பிராணன் நீங்குமாறு இமிசை செய்தல்.

வம்சம் vamcam, n. < *vaṃśa*. See வமிசம்.

வம்பக்கோட்டி vampa-k-kōṭṭi. n. < வம்பு[1] + கோட்டி[2]. Assembly of men indulging in vain and aimless talk; பயனில்சொற்களைச் சொல்லுவோரின் கூட்டம். வட்டுஞ் சூதும வம்பக்கோட்டியும (மணி. 14, 63).

வம்படி-த்தல் vampaṭi-, v. < id. +. intr. (யாழ். அக.) 1. To indulge in idle talk; வீண் வார்த்தைபேசுதல். 2. To indulge in wanton talk; சரசம்பேசுதல். 3. To speak evil, தீது பேசுதல். 4. To talk disparagingly; நிந்தை பேசுதல். 5. To do harm; தீங்கு செய்தல்.—tr. See வம்பள-. *Colloq.*

வம்பப்பரத்தர் vampa-p-parattar, n. < id. +. Lascivious men who are ever after fresh victims for their lust; புதிய நுகர்ச்சியை விரும்புங் காமுகர். வறுமொழியாளரொடு வமபபபரதத ரொடு (சிலப. 16, 63).

வம்பப்பரத்தை vampa-p-parattai, n. < id. + பரத்தை[2]. Lustful mistress or prostitute; கழிகாமத்தையுடைய கணிகை. வம்பபபரத்தை வறுமொழியாளனொடு . . . குறுகினா (சிலப. 10, 219).

வம்பம் vampam, n. A mineral poison; சாலங்கபாஷாணம். (யாழ். அக.)

வம்பமாக்கள் vampa-mākkaḷ, n. < வம்பு[1] +. Newcomers, strangers; foreigners; புதியோர். வம்பமாக்கள் . . . கட்போ ருளரெனில் (சிலப். 5, 111).

வம்பமாந்தர் vampa-māntar, n. < id. +. 1. See வம்பமாக்கள். 2. Nondescript persons; ஒருகூட்டத்திலுஞ் சேராத மனிதர். (சிலப. 16, 63, அரும.)

வம்பமாரி vampa-māri, n. < id. + மாரி[1]. Unseasonal rains; காலமல்லாத காலத்துப் பெய்யும் மழை. வமபமாரியைக் காரென மதிததே (குறுந். 66).

வம்பல் vampal, n. [T. *vampu*.] Region, point of the compass; திசை. (பிங.)

வம்பலன் vampalaṉ, n. < வம்பு[1]. 1. Newcomer, stranger; புதியோன். வம்பலா துள்ளுநாக் காணமாா (கலித். 3). 2. Wayfarer; வழிப்போக்கன். வெஙகால் வம்பலா வேணடுபுலத் துறையவும் (புறநா. 230). 3. Neighbour; அயலான். வமபலன் றன்னொடு வைகிரு ளொழியாள் (மணி. 20, 88).

வம்பலாட்டம் vampal-āṭṭam, n. < id. + ஆட்டம். Complication; perplexity; குழப்பம். *Loc.*

வம்பள-த்தல் vampaḷa-, v. <id.+அள-. intr. See வம்படி-, 1, 2, 3, 4.—tr. To slander; அவதூறுபேசுதல். அன்னை மாரெனை வாயவம்பளக் கின்றதே (அஷ்டப. அழகரந். 70).

வம்பன் vampaṉ, n. <id. [T. vampu.] 1. Worthless person; பயனற்றவன். வம்பனாய்த் திரி வேனை (திருவாச. 42, 9). 2. Gossip-monger; வம்பளப்போன். 3. Mischievous, wanton person; துஷ்டன். (யாழ். அக.) 4. Illegitimate son; சோர புத்திரன். (யாழ். அக.)

வம்பாநிலம் vampānilam, n. perh. id.+ ஆ⁶-+நிலம். Arable wet land close to the sea; கடற்கரையையடுத்த நன்செய்நிலம். (C. G.)

வம்பி¹ vampi, n. Fem. of வம்பன். (யாழ் அக.) 1. Worthless woman; பயனற்றவள். 2. Gossip-monger; வம்பளப்போள். 3. Mischievous, wanton woman; துஷ்டை. 4. Illegitimate daughter; சோரபுத்திரி.

வம்பி² vampi, n. perh. id+ஈ⁶. Black bee; கருவண்டு. (யாழ். அக.)

வம்பு¹ vampu, n. 1. Newness, novelty; புதுமை. வம்பப் பதுக்கை (புறநா. 3). (பிங்.) 2. Instability; நிலையின்மை. (தொல். சொல். 327.) 3. Uselessness; worthlessness; பயனிலாமை. வம்பு பழுத்து (திருவாச. 40, 6). 4. Idle talk; gossip; வீண்வார்த்தை. *Colloq.* 5. Scandal; பழிமொழி. ஊரார் புகல் வம்பே (வெங்கைக்க. 18) 6. Evil word; தீம்பு வார்த்தை. (W.) வெறிதே வம்புரைத் தனை (கந்தபு. சூரனவதை. 157). 7. Falsity; படிறு. (பிங்.) 8. Base conduct; சிற்றொழுக்கம். (நாமதீப. 650.) 9. Indecent language; அசப்பியம். (யாழ். அக.) 10. Deceit; வஞ்சனை. (பிங்.) 11. Wanton act; dalliance; சரசச்செயல். (W.) அவளோடு வம்பு பண்ணினான். 12. Quarrel; சண்டை. அவன் ஒருவரோடும் வம்புக்குப் போகிறதில்லை. 13. See வம்பமாரி. வம்பார் சிலம்பா (திருக்கோ. 159). 14. See வம்புக்காய். 15. See வம்புப்பிள்ளை. (J.) 16. Comparison, similitude; உவமை. வம்பிற சிவனிடத்து (ஞானா. 68, 12). 17. Fragrance; வாசனை. வம்பறு வரிவண்டு (தேவா. 737, 5). (பிங்.) 18. Girdle, belt for the waist; அரைக்கச்சு. வம் புடை யொளவாண மறவர் (பு. வெ. 6, 24). 19 Girth of an elephant; யானைக்கச்சு. வம்பணி யானை (புறநா. 37). 20. Stays for woman's breast; முலைக்கச்சு. (பிங்.) வம்புடைக் கண்ணுருத் தெழுதரு முலை (அகநா. 150). 21. Glove; கையுறை. வம்பு களை வறியாச் சுற்றம் (பதிற்றுப. 19, 9). 22. Upper garment; மேற்போர்வை. (அரு. நி.) 23. Earthen vessel; மிடா. வம்பைச் சமைத்து வடிவுகண்டு (கூளப்ப. 193). (யாழ். அக.)

வம்பு² vampu, n. <vambha. [T. vampu, O. K. bambu.] 1. Curved bamboo-pole of a palanquin; சிவிகையின் வளைகொம்பு. *Loc.* 2. See வம்புமரம். வம்பிலேகட்டி யடித்தார்கள். 3. Thill. See ஏர்க்கால்.

வம்புக்கச்சேரி vampu-k-kaccēri, n. <வம்பு¹+. Gossiping crowd, company gathered for idle talk; வம்பளக்குங் கூட்டம்.

வம்புக்காய் vampu-k-kāy, n. <id.+காய்³. Fruit growing out of season; பருவந்தப்பிக் காய்க்குங் காய். (யாழ். அக.)

வம்புத்தனம் vampu-t-taṉam, n. <id.+ தனம்¹. 1. Mischief; குறும்பு. (சங். அக.) 2. Gossip; வீண்பேச்சு. 3. Fraud; deceit; வஞ்சகம். (யாழ். அக.)

வம்புதும்பு vampu-tumpu, n. <வம்பு¹+ தும்பு¹. 1. Scandal and gossip; வீண்பழிச்சொல். 2. Ribaldry; துராசிருதமான சொல். (W.) 3. Mischief; துஷ்டத்தனம். *Loc.*

வம்புப்பாளை vampu-p-pāḷai, n. <id.+ பாளை¹. Spathe opening out of season; பருவந் தப்பிய பாளை. (யாழ். அக.)

வம்புப்பிள்ளை vampu-p-piḷḷai, n. <id.+. Bastard; சோரத்திற் பெற்ற குழந்தை. (W.)

வம்புப்பிறப்பு vampu-p-piṟappu, n. <id. +. Birth out of wedlock; illegitimate birth; சோரஸ்திரீயினிடம் பிறக்கை. (யாழ். அக.)

வம்புப்பேச்சு vampu-p-pēccu, n. <id.+. Idle talk, gossip; வீண்பேச்சு. (யாழ். அக.)

வம்புமரம் vampu-maram, n. <வம்பு²+. A kind of cross-tree to which criminals are tied when whipped; குற்றவாளிகளைக் கட்டிவைத்தடிக் கும் குறுக்குமரவகை. (W.)

வம்புவளர்-த்தல் vampu-vaḷar-, v. intr. <வம்பு¹+. See வம்பள-.

வம்மரம் vam-maram, n. <வன்-மை+. Satinwood. See வன்மரம். (W.)

வம்மரை vammarai, n. See வம்மரம். (L.)

வம்மி vammi, n. Guinea peach, s. tr., *Sarcocephalus cordatus;* மரவகை. (L.)

வம்மை vammai, n. <வண்-மை. Presents given to a bride by her parents; பெற்றோர் மண மகட்குக் கொடுக்குஞ் சீர். வம்மை வரிசை. *Loc.*

வமனகாரி vamaṉa-kāri, n. <vamana+ kārin. Emetic; வாந்திசெய் மருந்து. (பைஷஜ.)

வமனம் vamaṉam, n. <vamana. Vomiting; வாந்தி செய்கை. 2. See வமனகாரி. (W.)

வமனி vamaṉi, n. <vamanī. (சங். அக.) 1. Leech; அட்டை. 2. Cotton plant; பருத்திச் செடி.

வமிசகிரந்தி vamica-kiranti, n. <vaṃśa +granthi. 1. Joint of a bamboo; மூங்கிற் கணு. 2. Vertebra; முதுகெலும்பின் கணு.

வமிசபரம்பரை vamica-paramparai, n. <id.+. 1. Lineage; குலமுறை. 2. Hereditary succession; குலமுறையாய் வருவது. Colloq.

வமிசபாரம்பரை vamica-pāramparai, n. See வமிசபரம்பரை. (W.)

வமிசம் vamicam, n. <vaṃśa. 1. Race, lineage, descent, family; குலம். 2. Bamboo; மூங்கில். 3. Flute, pipe; வேய்ங்குழல்.

வமிசரச்சு vamica-raccu, n. <id.+rajju Spinal cord; முதுகெலும்பினுள்ளே காணும் நரம்புக் கோடி. (C. G.)

வமிசரோசனை vamica-rōcaṉai, n. <vaṃśa-rōcanā. Bamboo-salt. See மூங்கிலுப்பு.

வமிசவட்டவணை vamica-v-aṭṭavaṇai, n. <வமிசம்+. See வமிசாவளி.

வமிசவிருட்சம் vamica-viruṭcam, n. <vaṃśa+. See வமிசாவளி.

வமிசவிருத்தி[1] vamica-virutti, n. <id.+ vṛtti. Family trait; வமிசத்திற்குரிய இயல்பு.

வமிசவிருத்தி[2] vamica-virutti, n. <id.+ vṛddhi. Propagation of species; increase in one's family; குலத்தைப் பெருக்குகை.

வமிசாவளி vamicāvaḷi, n. <vaṃśāvalī. Genealogical tree; வமிசபரம்பரையைத் தெரிவிக்கும் அட்டவணை.

வமிசானுசரிதம் vamicāṉucaritam, n. <vaṃśa+anu-carita. Dynastic or family history; பல்வேறு வமிசங்களின் சரித்திரம். (மச்சபு. நைமிசா. 67.)

வமிசானுசாரம் vamicāṉucāram, n. <id. +anu-cāra. That which is hereditary; பரம்பரையாய் வருவது. Loc.

வமைச்சு vamaiccu, n. Youth; இளமை. (அக. நி.)

வய vaya, n. cf. vayas. 1. Strength, power; வலி. (தொல். சொல். 366.) 2. Increase, abundance; மிகுதி. வயத்தணிந் தேகு (பரிபா. 11,40).

வயக்கம் vayakkam, n. <வயங்கு-. 1. Brightness, light; ஒளி. வெண்ணிற வயக்க மாணடது (தணிகைபபு. திருநாட். 15). 2. Halo; பிரபை. (யாழ். அக.)

வயக்கல் vayakkal, n. perh. வயக்கு[1]-. See வயல். Loc.

வயக்கு[1]-தல் vayakku-, 5 v. tr. Caus. of வயங்கு-. 1. To cause to shine; விளங்கச்செய்தல். 2. To improve, as land; திருத்துதல். (Insc.)

வயக்கு[2] vayakku, n. <வயக்கு[1]-. Brightness; splendour; light; ஒளி. வயக்குறு மண்டிலம் (கலித் 25).

வயக்கு[3]-தல் vayakku-, 5 v tr. <வசக்கு[1]-. To tame, break in; பழக்குதல். (யாழ். அக.)

வயகுண்டம் vayakuṇṭam, n. perh. ava-guṇṭha. A low annual plant flourishing in dry situations. See கவிழ்தும்பை. (மலை)

வயகுண்டலி vayakuṇṭali, n. See வயகுண்டம் (சங். அக)

வயங்கல் vayaṅkal, n. <வயங்கு-. Mirror, as bright, கண்ணடி. மணிபுரை வயங்கலுட் டுப பெறுந் தகைபோல (கலித். 33).

வயங்கு-தல் vayaṅku-, 5 v. intr. 1. To shine, gleam, glitter; ஒளிசெய்தல். வயங்கொளி மண்டிலம் (அகநா. 11). 2. To be resplendent; விளங்குதல். வயங்கிய கற்பினள (கலித். 2). 3. To be clear, lucid, as water; தெளிதல். வயங்கொலி நீர (பு. வெ. 2, 14). 4. To be exhibited; தோன்றுதல். வயங்காக் கூத்து வயங்கியபின் (சீவக. 2704). 5. To abound; மிகுதல். அணிநிழல் வயங்கு . . . மதி (பரிபா. 3, 51). 6. cf வழங்கு-. To walk, go; நடத்தல். (யாழ். அக.)

வயசன் vayacaṉ, n. <வயசு. See வயசானவன். Loc.

வயசாளி vayacāḷi, n. <id.+ஆள்-. See வயசானவன்.

வயசானவன் vayacāṉavaṉ, n. <id.+ ஆ[6]-. Aged man; முதியவன். Colloq.

வயசு vayacu, n. <vayas. 1. Age, period of lifetime from birth; பிராயம். 2. Youth, juvenility; யௌவனம். (யாழ். அக.)

வயசுகாலம் vayacu-kālam, n. <வயசு+. Colloq. 1. Youth; prime of life; யௌவனம். 2. Old age; முதுமைப்பருவம்.

வயசுப்பிள்ளை vayacu-p-piḷḷai, n. <id. +. 1. Young man; man in the prime of life; வாலிபன். (W.) 2. See வயதுவந்தவன்.

வயசுப்பிள்ளையாண்டான் vayacu-p-piḷḷai-y-āṇṭāṉ, n. <id.+. See வயசுப்பிள்ளை. (W.)

வயஞானம் vaya-ñāṉam, n. <வய+. Real knowledge; உண்மையுணர்வு. வயஞானம்

வல்லார மருகற் பெருமான் . . . அடியுள்குதலால் (தேவா. 662, 11).

வயணம் vayaṇam, n. cf. *vayuna.* [K. *vaina.*] 1. Manner, method, way; விதம். (W.) 2. Circumstance; condition; நிலைமை. (W.) *அதன் வயணமென்ன?* 3. Clear details; particulars; விவரம். *வயணமாய்ப் பேசினான்.* 4. Sumptuousness; உணவு முதலியவற்றின் வளம். *வயணமாய்ச் சாப்பிடுகிறவன்.* 5. Good, agreeable condition; நல்லமைப்பு. *குழம்பு வயணமா யிருக்கிறது.* (W.) 6. Neatness; நேர்த்தி. (W.) 7. cf. வயம்[5]. Favourableness, suitability; ஏற்றது. *காற்று வயணமாயிருக்கிறது.* 8. Reason, cause; காரணம். *அப்படிச்செய்ததின் வயணம என்ன.* *Loc.*

வயத்தம்பம் vayat-tampam, n. <*vayas-stambha.* Art of arresting the influence of advancing age in a person; யௌவனநிலை மாறாமல் நிறுத்தும் வித்தை. *இகலிலா வயத்தம்பமென் றின்னவை செய்தும்* (திருவிளை. எல்லாம். 17).

வயத்தன் vayattaṉ, n. <வயம்[5]. One brought to a state of subjection; வசப்பட்டிருப்பவன். (யாழ். அக.)

வயதரம் vayataram, n. perh. *vayasthā.* Chebulic myrobalan. See கடுக்காய், 2. (மலை.)

வயது vayatu, n. See வயசு. *நாலிருவயது நண்ணினுள கவுரி* (திருவாலவா. கோசசெங் 139).

வயதுசென்றவன் vayatu-ceṉṟavaṉ, n. <வயது+செல்-. 1. Aged man; முதியவன். 2. See வயதுவந்தவன்.

வயதுவந்தவன் vayatu-vantavaṉ, n. <வயதுவா-. One who has attained the age of discretion; பகுத்தறியும் பருவமடைந்தவன். *Loc.*

வயதுவம் vayatuvam, n. prob. வயோதிகம். Ripe age; முதிர்வயது. (யாழ். அக.)

வயதுவா-தல்[வயதுவருதல்] vayatu-vā-, v. intr. <வயது+. To attain the age of discretion, majority or puberty; பகுத்தறியும் பருவம் அடைதல்.

வயதெற்றி vayateṟṟi, n. cf. வயவெற்றி. Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

வயந்தக்கிழவன் vayanta-k-kiḻavaṉ, n. <வயந்தம்+. See வயந்தமன்னவன். *வயந்தக் கிழவற்கு . . . விழவணி* (பெருங். மகத. 6, 179).

வயந்தகம் vayantakam, n. perh. *vasantaka.* Pendant in front of a head-ornament, worn by women; மகளிர் தலைக்கோலத்தின் தொங்கலுறுப்பு. *அணிநுதல் வகைபெறச் செரீஇய வயந்தகம்போற் றோன்றும்* (கலித். 79).

வயந்தம் vayantam, n. <*vasanta.* 1. Spring; வசந்தகாலம். (இலக். அக.) 2. Spring festival, as in a temple; வசந்தோற்சவம். *வயந்த மாடும் வகையினராயினார்* (யசோதர. 1, 9).

வயந்தமன்னவன் vayanta-maṉṉavaṉ, n. <வயந்தம்+. Kāma, as the lord of the spring season; [வசந்தகாலத்து அதிபதி] மன்மதன். *வயந்த மன்னவன் வந்தனன்* (யசோதர. 1, 9).

வயந்தன் vayantaṉ, n. <*vasanta.* 1. See வசந்தன், 1, 2, 3. 2. Spring season; வசந்தருது. *வயந்தனரி னுலவு மதன்கொலோ* (பாரத. குருகுல. 83).

வயப்படு-தல் vaya-p-paṭu-, v. intr. <வயம்[5]+. To be brought under another's influence; to be subjugated; வசமாதல். *தீமையுடையாரருந் தினு றென்றே வயப்படுவதுண்டோ* (பழமொ. 110).

வயப்புலி vaya-p-puli, n. <வய+. Lion; சிங்கம். (திவா.) *வயப்புலியை வாலுருவிவிடுகின்றீரே* (பாரத சூதுபோர. 265).

வயப்போத்து vaya-p-pōttu, n. <id.+போத்து[1]. Lion; சிங்கம். (பிங்.)

வயம்[1] vayam, n. <id. 1. Power, might; வலி. (ராமநீப. 793.) 2. Victory, conquest; வெற்றி. *வலம்புரி வயநேமியவை* (பரிபா. 15, 59).

வயம்[2] vayam, n. <வையம். Earth; பூமி. *வயமுண்ட மாலும்* (தேவா. 69, 9.)

வயம்[3] vayam, n. cf. வயா. [O. K. *bayake.*] Desire; வேட்கை. *வயாதலை கூடாதெ ன்றும வாய் கிறவார* (திருக்கோ. 383).

வயம்[4] vayam, n. <*vayas.* Bird; பறவை. (பிங்.)

வயம்[5] vayam, n. <*vaśa.* 1. State of subjugation; வசம். *வயங்கொ ணின்ற தோரவடிவினையுடையார* (தேவா. 1133, 2). 2. Means, agency; மூலம். *வைவை வயமாக வை* (பரிபா. 6, 78). 3. Connection; சம்பந்தம். (அரு. நி.) 4. cf. வயணம். Suitability; ஏற்றது. *காறறு வயமா யிருக்கிறது.*

வயம்[6] vayam, n. <*payas.* Water; நீர். (பிங்.)

வயம்[7] vayam, n. <*ayas.* Iron; இரும்பு. (அக. நி.)

வயம்[8] vayam, n. <*haya.* Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

வயம்[9] vayam, n. prob. *aja.* Sheep; ஆடு. (அக. நி.)

வயம்[10] vayam, n. 1. Hare; முயல். (பிங்.) 2. Clove; கிராம்பு (சங். அக.)

வயமது vayamatu, *n.* cf. *amṛta.* Gulancha. See சீந்தில். (சங். அக.)

வயமம் vayamam, *n.* Country fig. See அத்தி¹. (சங். அக.)

வயமா vaya-mā, *n.* <வய + மா². 1. Lion; சிங்கம். ஒளிகழை முழங்கழல் வயமா வெருஉங் குன்று (ஐங்குறு. 307). (பிங்.) 2. The month of Āvaṇi; ஆவணிமாதம். வயமாகனிக்குங்கோறநேட்கு நன்னுன்கு (தைலவ. பாயி. 55). 3. Tiger; புலி. (பிங்.) குன்றில் வயமாமுழங்க (சீவக. 2778). 4. Elephant; யானை. வயமாத தானவாரியும (கம்பரா. ஊர்தேடு. 17). 5. Horse; குதிரை. பணைநிலை முனைஇய வயமாப புணாநது (ஐங்குறு 449).

வயமான் vaya-mān, *n.* <id. + மான்¹. 1. See வயமா, 1. அருமபொறி வயமா னனைய (பதிற்றுப. 75, 2). 2. See வயமா, 3. முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்தல (புறநா 52).

வயமீன் vaya-mīṉ, *n.* prob. வயம்⁵ + மீன்¹. The fourth *nakṣatra;* உரோசணி.

வயல் vayal, *n.* [T. K. Tu. *bayal,* M. *vayal.*] 1. Paddy field; கழனி. வளவய லூர (நாலடி, 367). 2. Agricultural tract; மருதநிலம். (சூடா.) 3. Open space; plain; வெளி. (பிங்.)

வயல்சூழ்சோலை vayal-cūḻ-cōlai, *n.* <வயல் + சூழ்- + . Grove; இளமரக்கா. (பிங்.)

வயல்நெட்டி vayal-neṭṭi, *n.* <id. + . A species of sola pith, *Aeschynomene;* நெட்டி வகை. (மூ. அ.)

வயல்மாதுளை vayal-mātuḷai, *n.* <id. + . A species of pomegranate; மாதுளைவகை. (மூ. அ.)

வயல்முருங்கை vayal-muruṅkai, *n.* <id. + . A plant; செடிவகை. *Nāñ.*

வயல்மெருகு vayal-meruku, *n.* <id. + மெருகு². A species of arum; மெருகஞ்செடிவகை. (மூ. அ.)

வயலம்மான்பச்சரிசி vayal-ammāṉ-paccarici, *n.* <id. + . Thyme-leaved spurge. See சிற்றம்மான்பச்சரிசி, 1. (W.)

வயலெலி vayal-eli, *n.* <id. + எலி¹. Field-rat, *Goluda meltanda;* எலிவகை.

வயலை¹ vayalai, *n.* [T. *baṭṭali,* K. *bayalu.*] Purslane, *Portulaca quadrifida;* பசலைக்கொடி. மனைநடு வயலை வேழஞ் சுற்றும (ஐங்குறு. 11).

வயலை² vayalai, *n.* <வயல். [T. *bailu,* K. *bayalu.*] Open space; plain; வெளி. (தஞ்சைவா. 333, உரை.)

வயவரி vaya-vari, *n.* <வய + வரி¹. Tiger; புலி. (திவா.)

வயவன் vayavaṉ, *n.* <id. 1. Strong man; valiant man; வீரன். வயவாவேந்தே (பதிற்றுப 15, 21). 2. Man of robust build, திண்ணியன். (சூடா.) 3 Commander; படைத்தலைவன். வயவா தநத வான்கேழ் நிதியமொடு (சிறுபாண. 249). 4 Husband; கணவன். (சூடா.) 5. cf. வயான். King-crow; கரிப்பிள்ளை. (பிங்.)

வயவு¹ vayavu, *n.* <id. [T. *valapu.*] Strength; வலிமை. தாவா தாகு மலிபெறு வயவே (பதிற்றுப. 36, 2).

வயவு² vayavu, *n.* <வயா. [K. *bayake.*] 1. See வயாநடுக்கம். வயவுறு மகளிர (புறநா. 20). 2. Desire, love, affection; விருப்பம். வயவேற நனி புணாமாா (பரிபா. 11, 67).

வயவுநோய் vayavu-nōy, *n.* <வயவு² + . See வயாநடுக்கம். வயவுநோய் நலிதலின் (கலித். 29).

வயவெற்றி vayaveṟṟi, *n.* cf. வயதெற்றி. Long pepper. See திப்பலி. (மலை.)

வயவை vaya-vai, *n.* prob. *vaha.* Path, way; வழி. (திவா.)

வயளை vayaḷai, *n.* See வயலை¹. (யாழ். அக.)

வயற்கடைதூரம் vayaṟ-kaṭai-tūram, *n.* <வயல் + கடை + . A field's length or distance, considered a unit; வயலளவுள்ள தூரம். (G. Tj. D. I, 334.)

வயற்கரந்தை vayaṟ-karantai, *n.* <id. + . A kind of basil, *Sphaeranthus;* கரந்தை வகை. (W.)

வயற்கரை vayaṟ-karai, *n.* <id. + . 1. Tract of wet lands; வயலுள்ள பிரதேசம். 2. Paddy field; வயல். (W.)

வயற்கல் vayaṟ-kal, *n.* <id. + . A species of white gravel; வெள்ளைச்சுக்கான்கல்வகை. (மூ. அ.)

வயற்கள்ளி vayaṟ-kaḷḷi, *n.* perh. id. + கள்ளி¹. cf. வயற்சுளளி. Water-thorn. See பொரிப்பூண்டு, 2. (சங். அக.)

வயற்காடு vayaṟ-kāṭu, *n.* <id. + காடு². See வயற்கரை.

வயற்கொடுக்கி vayaṟ-koṭukki, *n.* perh. id. + . A herbaceous plant, *Heliotropium ovalifolium;* ஒருவகைச் செடி. (W.)

வயற்கோலியன் vayaṟ-kōliyaṉ, *n.* perh. id. + கோல்-. A kind of snake; பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

வயற்சார்பு vayaṟ-cārpu, *n.* <id.+. Agricultural tract; மருதநிலம். (W.)

வயற்சுள்ளி vayaṟ-cuḷḷi, *n.* perh. id.+. cf. வயற்கள்ளி. Water-thorn. See பொரிப்பூண்டு, 2. (யாழ். அக.)

வயற்செம்பை vayaṟ-cempai, *n.* <id.+. A plant; செடிவகை. (யாழ். அக.)

வயற்சேம்பு vayaṟ-cēmpu, *n.* <id.+. A variety of Indian kales, s. sh., *Colocasia montana*; மழைக்காலத்தில் வரப்புக்களிலுண்டாம் சேம்புவகை. (M. M. 402.)

வயற்பயறு vayaṟ-payaṟu, *n.* <id.+. 1. Field gram. See சிறுபயறு, 2. (G. Tp. D. I, 134.) 2. Green gram. See சிறுபயறு, 1. *Tj.*

வயற்றுத்தி vayaṟṟutti, *n.* <id.+துத்தி¹. A species of evening mallow; துத்திவகை. (மூ. அ.)

வயறு vayaṟu, *n.* (அரு. நி.) prob. வயிறு குக்கி. 1. Hook; கொக்கி. 2. Rope; கயிறு.

வயன் vayaṉ, *n.* <வயனம்². See வயணம். நந்திதமராம் வயன்பெறுவீர் (திருமந். 55).

வயன்கட்டு vayaṉkaṭṭu, *n.* See வசன் கட்டு. (யாழ். அக.)

வயனண்டு vayaṉaṇṭu, *n.* <வயல்+நண்டு. Field crab; கழனிநண்டு. (W.)

வயனம்¹ vayaṉam, *n.* <*vacana.* 1. Word, speech; வசனம். சரபோசி . . . தனக் கேற்ற வயனத்தான் (சரபேந்திரகுறவஞ்சி, 11, 8). 2. The Vēdas; வேதம். நால்வயனத்தவ (திருவிளை. கான்மாறி. 27). 3. Reproach, aspersion; பழி மொழி. வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் (திருவாச. 12, 4).

வயனம்² vayaṉam, *n.* See வயணம். (யாழ். அக.) வயனங்களா லெனறும் வந்து நின்றானே (திரு மந். 1836).

வயனர் vayaṉar, *n.* <வயம்⁴. Beings in the shape of birds; பறவை வடிவினர். வயனர சூழ காவிரியும (திருபபு. 733).

வயா vayā, *n.* cf. அவா. [O. K. *basiru.*] 1. Great desire; வேட்கைப் பெருக்கம். (திவா.) (திருக் கோ. 383, உரை.) 2. See வயாநடுக்கம். (தொல். சொல். 371.) 3. Languor or lassitude during pregnancy; கருப்பகாலத்து மயற்கை நோய். (சூடா.) 4. Foetus; கருப்பம். (பிங்.) 5. Womb; கருப்பை. (W.) 6. Pains of child-birth; பிரசவநோய். (W.) 7. Pain; வருத்தம். (பிங்.) 8. Disease; நோய். (அக. நி.)

வயாக்கோட்டி vayā-k-kōṭṭi, *n.* <வயா +கோட்டி¹. See வயாநடுக்கம்.

வயாநடுக்கம் vayā-naṭukkam, *n.* <id.+. Morning sickness and morbid longings of a pregnant woman; கருப்பகாலத்துண்டாம் மசக்கை முதலியன.

வயாநோய் vayā-nōy, *n.* <id.+. See வயாநடுக்கம். புளிங்காய் வேட்கைத் தன்று நின் மலர்ந்த மார்பிவள் வயாஅநோய்க்கே (ஐங்குறு. 51).

வயாப்பண்டம் vayā-p-paṇṭam, *n.* <id. +பண்டம்¹. Eatables longed for by women during pregnancy; கருக்கொண்ட மகளிர் விரும்பும் தின்பண்டம். (யாழ் அக.)

வயாமது vayāmatu, *n.* cf. வயமது. Gulancha. See சீந்தில். (மூ. அ.)

வயாவு¹-தல் vayāvu-, 5 *v. tr.* <வயா. To desire; விரும்புதல். காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின் (மலைபடு. 476).

வயாவு² vayāvu, *n.* See வயா. (பிங்.) (சூடா.)

வயாவுயிர்-த்தல் vayā-v-uyir-, *v. intr.* <வயா+. (யாழ். அக.) 1. To yean; to give birth; கருவீனுதல். 2. To be relieved of pain; வருத்தந்தீர்தல்.

வயான் vayāṉ, *n.* cf. வயவன். King-crow; கரிப்புள். (பிங்.)

வயானம்¹ vayāṉam, *n.* perh. *vayas.* Bird; பறவை. (சூடா.)

வயானம்² vayāṉam, *n.* <மயானம். Cremation ground; சுடுகாடு. சவத்துக்குமுன்னே வயானத்துககுக் கூட்டிபபோகிறதும் (Pudu. Insc. No. 847).

வயானன் vayāṉaṉ, *n.* See வயான். (யாழ். அக.)

வயிக்கிராந்தம் vayikkirāntam, *n.* <*vikrānta.* A mineral poison; See பாஷாணவகை. (மூ. அ.)

வயிச்சிரவணன் vayicciravaṇaṉ, *n.* <*Vaiśravaṇa.* Kubēra, as the son of Viśravas; [விச்சிரவசினுடைய குமாரன்] குபேரன். வழுவில் கொடையான் வயிச்சிரவணன் (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 5).

வயிச்சுவதேவம் vayiccuvatēvam, *n.* <*vaiśvadēva.* A religious ceremony. See வைசுவதேவம். வயிச்சுவதேவ மென்னு மரும்பலி தருவாய் (சேதுபு. கவிசம்பு 66).

வயிட்டணவம் vayiṭṭaṇavam. *n.* <*vaiṣṇava.* The Vaiṣṇava sect; வைஷ்ணவம்.

வயிட்டணவன் vayiṭṭaṇavaṉ, *n.* <*vaiṣṇava.* Hindu belonging to the Vaiṣṇava sect; வைஷ்ணவன். (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 3).

வயிடூயம் vayiṭūyam, *n.* See வயிடூரியம். வயிடூயம் வெயிற் கோமேதம் (திருவிளை. மாணிக. 46).

வயிடூரியம் vayiṭūriyam, *n.* <*vaidūrya.* Cat's-eye, a variety of quartz exhibiting a yellowish opalescent radiation, one of *nava-maṇi,* q.v.; நவமணிகளுள் ஒன்று. மருவிய மயிர வயிடூரியம் (திருவாலவா. 25, 10).

வயிணவம் vayiṇavam, *n.* See வயிட்டண வம்.

வயிணவயாகம் vayiṇava-yākam, *n.* <*vaiṣṇava*+. A kind of Vēdic sacrifice; யாக வகை. வயிணவயாகங்களிங் கொருநூறு செய்தோர (திருக்காளத். பு. பஞ்சாக்கர. 22).

வயிணவன் vayiṇavaṉ, *n.* See வயிட்டண வன்.

வயிணவி vayiṇavi, *n.* <*Vaiṣṇavī.* Vaiṣṇavī, one of *catta-mātar,* q.v.; சத்தமாதரு ளொருத்தி. வயிணவி துகளிலாக மெங்கணுங் காக்க (காசிக. வச்சி. 1).

வயித்தியம் vayittiyam, *n.* <வயித்தியன். 1. Medical science; வைத்திய சாத்திரம். (W.) 2. Medical treatment; சிகிற்சை. 3. Medical profession; வைத்தியனது தொழில்.

வயித்தியவிருத்தி vayittiya-viruttı, *n.* <*vaidya*+. Grant of lands to physicians for their services; வைத்தியம் செய்வதற்காக வைத்தியர் களுக்கு மானியமாக விடும் நிலம். (S. I. I. 1, 91.)

வயித்தியன் vayittiyaṉ, *n.* <*vaidya.* Doctor, medical man; வைத்தியம் செய்வோன். (W.)

வயிதா vayitā, *n.* <வாயிதா. Instalment; தவணை. (W.)

வயிதேவி vayitēvi, *n.* <*Vaidēhī.* Sītā; சீதை (வீரசோ. தத்தி. 7, உரை.)

வயிந்தவம்[1] vayintavam, *n.* <*baindava.* (Phil). Māyā; மாயை. வயிந்தவத்தின் கலக்கத்தரு ஞானம் (சி. சி. 11, 2).

வயிந்தவம்[2] vayintavam, *n.* prob. *saindhava.* Horse; குதிரை. (W.)

வயிர்[1]-த்தல் vayir-, 11 *v. intr.* <வயிரம்[1]. To harden; வயிரங்கொள்ளுதல். வயிரத்தனை ணிலத்தினுயா வானமினி தென்பாள் (பாரத. சம்பவ. 102).

வயிர்[2] vayir, *n.* <வயிர்[1]-. Sharpness; கூர்மை. (அரு. நி.) வச்சிரவயிர்வாயால் . . . கொய் திட்டான் (சேதுபு. துத். 19).

வயிர்[3]-த்தல் vayir-, 11 *v. intr.* <வயிரம்[2]. To be angry; to bear grudge; செற்றங் கொள்ளு தல்.

வயிர்[4] vayir, *n.* <வெதிர். 1. [K. *bidir.*] Bamboo; மூங்கில். முளிவயிரப் பிறந்த வளிவளர் கூரெரி (ஐங்குறு. 395). 2. Large trumpet, horn, bugle; ஊதுகொம்பு. திணைகாழ் வயிரெழுந் திசைப்ப (திருமுரு. 120).

வயிரக்கல் vayira-k-kal, *n.* <வயிரம்[1]+. Diamond; வயிரமணி, 1.

வயிரக்குணங்கள் vayira-k-kuṇankaḷ, *n.* <id.+குணம்[1]. Good qualities in diamonds, five in number, viz , eight kinds of *palakai,* six kinds of *kōṇam, tārai, cutti, tarācam;* எட்டுவகைப் பலகை, ஆறுவகைக் கோணம், தாரை, சுத்தி, தராசம் என வயிரத்திற் காணப்படும் ஐந்துவகை நற்குணங் கள். (சிலப. 14, 180, உரை.)

வயிரக்குப்பாயம் vayira-k-kuppāyam, *n.* <id.+. Impenetrable coat of armour; உறுதி யான கவசம். எடுதென்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வயிரக் குப்பாயம்.

வயிரக்குற்றம் vayira-k-kuṟṟam, <id.+. Flaws in diamonds, 12 in number, viz., *carai-malam, kīṟṟu, cappaṭi, pilattal, tuḷai, kari, vintu, kāka-pātam, iruttu, kōṭi-y-illaṉa, kōṭi-murintaṉa, tārai-maḻuṅkal;* சரைமலம், கீற்று, சப்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காக பாதம், இருத்து, கோடியில்லன, கோடிமுரிந்தன, தாரைமழுங்கல் என வயிரத்திற்காணப்படும் பன்னி ரண்டு குற்றங்கள். (சிலப. 14, 180, உரை.)

வயிரகரணி vayira-karaṇi, *n.* perh. *vajra-karaṇī.* A stout-stemmed herb. See பெரு நெருஞ்சி. (மலை.)

வயிரங்கி vayiraṅki, *n.* cf. பீரங்கி. An instrument for opening the touch-hole of a gun; துப்பாக்கியின் திரிவாயைத் துளைக்கும் சிறு கருவிவகை. (யாழ். அக.)

வயிரச்சங்கிலி vayira-c-caṅkili, *n.* <வயி ரம்[1]+சங்கிலி[1]. A kind of necklace; சரப்பணி யென்னும் அணி. (பிங.)

வயிரச்சன்னம் vayira-c-caṉṉam, *n.* <id. +. See வயிரப்பொடி.

வயிரஞ்சாதி-த்தல் vayirañ-cāti-, *v. intr.* <வயிரம்[2]+சாதி[1]-. To wreak vengeance; to fulfil one's hatred; பகை சாதித்தல். (யாழ். அக.)

வயிரத்தளம் vayira-t-taḷam, *n.* <வயிரம்[1] +தளம்[3]. Flat diamond; தட்டையானவயிரம். (W.)

வயிரத்தனம் vayira-t-taṉam, *n.* <id.+ தனம்[1]. Hardness; வன்தனம். (யாழ். அக.)

வயிரத்தாரணை vayira-t-tāraṇai, *n.* <id. +தாரணை[1]. One of *nava-tāraṇai,* q.v. See வச்சிரதாரணை.

வயிரப்பசை vayira-p-pacai, n. <id.+. Glue; வச்சிரப்பசை.

வயிரப்படை vayira-p-paṭai n. <id.+. Thunderbolt; வச்சிராயுதம். (பிங்.)

வயிரப்பொடி vayira-p-poṭi, n. <id.+. Small-sized diamond; சிறுவயிரம். *Loc.*

வயிரப்பொலி vayira-p-poli, n. <id.+. Mature grain of corn; முற்றிய தானியமணி. *Loc.*

வயிரம்[1] vayiram, n. <*vajra*. 1. Thunderbolt; வச்சிராயுதம். (பிங்.) 2. Diamond, one of *nava-maṇi*, q.v.; நவமணியுள் ஒன்று. *வயிரப பொறநேரோடு* (சிலப. 29, செஙகுட்டுவன் கூறறு.). 3. Core of a tree, as the hardest part; மரவயிரம். (பிங்.) 4. Robustness, firmness; திண்மை. *உலநதரு வயிரத் திணடோளா* (கமபரா பூக்கொ. 10). 5. Strength; வலிமை. *தோள வயிரந் தோன்ற* (சீவக. 645). 6. Sharpness, pointedness; கூர்மை. (பிங்.) *கொலைபுரி வயிரவேலான* (தணிகைப்பு. சீபரி. 32). 7. Ornamental knob, as on a tusk or horn; கிம்புரி. *கோட்டை வயிரஞ் செறிப்பினும . . . பன்றி செயிரவேழ மாகுத லின்று* (நாலடி, 358). 8. Club; தண்டாயுதம். (பிங்.) 9. The 22nd *nakṣatra*. See திருவோணம். (திவா.) 10. The flat metal piece of a kind of ear-ring; வாளியேன்னும் அணியின் தகடு. (யாழ். அக.)

வயிரம்[2] vayiram, n. <*vaira*. Anger; animosity; செற்றம். *வாள்வயிரம விற்கு மட நோக்கி* (சீவக. 645).

வயிரம்[3] vayiram, n. cf. வயிரியம் Woollen cloth; மயிர்ப்படாம். (நாமதீப. 55.)

வயிரமணி vayira-maṇi, n. <வயிரம்[1]+. 1. See வயிரம்[1], 2. 2. Bead of gold; பொன்னாலாகிய மணிவகை. (யாழ். அக.)

வயிரமுடி vayira-muṭi, n. <id.+. 1. Crown set with diamonds; வயிரம் இழைத்த கிரீடம். 2. Head-ornament of an idol, set with diamonds and other precious stones; வயிரம் முதலிய இரத்தினங்கள் வைத்து இழைத்துச் செய்யப்பட்டுச் சுவாமிக்குச் சாத்தப்படும் தோப்பாரம்.

வயிரமுத்து vayira-muttu, n. <id.+ முத்து[2]. Pearl of the best quality; ஆணிமுத்து. (W.)

வயிரமேகவிருத்தி vayiramēka-virutti, n. A treatise on grammar; ஓர் இலக்கண நூல். (தக்கயாகப. 16, உரை.)

வயிரவசாந்தி vayirava-cānti, n. <*Bhairava+śānti*. Ceremony of appeasing Bhairava by making offerings in the sacrificial fire at the funeral ceremonies of a person who dies an unnatural death; துர்மரணம் நேர்ந்தவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தமாக வயிரவக்கடவுளைக் குறித்துச் செய்யுஞ் சாந்திச்சடங்குவகை (W.)

வயிரவபூசை vayirava-pūcai, n. <id. +*pūjā*. Worship of Bhairava performed on return from a pilgrimage; தீர்த்தயாத்திரை சென்று திரும்பிவந்தவுடன் வயிரவக்கடவுளுக்குச் செய்யும் பூசை. *Nāñ.*

வயிரவம் vayiravam, n. <*bhairava*. 1. (Śaiva.) The Bhairava sect; ஓர் அகப்புறச்சமயம். *சிலாகடாம வயிரவததினை மேலெனத தேர்வார* (திருக்காளத. பு. 30, 26). 2. Terror, fear, horror; அச்சம். (W.)

வயிரவராதி vayira-v-arāti, n. prob. id. +*ārādhin*. (சங். அக.) 1. See வலம்புரிச்சங்கு. 2. East-Indian rosebay. See நந்தியாவட்டம்.

வயிரவல்லி vayira-valli, n. <*vajra-vallī*. Square-stalked vine. See பிரண்டை. (மூ. அ.)

வயிரவளை vayira-vaḷai, n. perh. வயிரம்[1] +வளை-. Field-gram. See சிறுபயறு, 2. (மலை.)

வயிரவன் vayiravaṉ, n. <*Bhairava*. 1. A manifestation of Śiva; சிவமூர்த்தங்களுளொன்று. 2. A species of amaranth, *Amaranthus campestris*; கீரைவகை. (மலை.)

வயிரவன்மடை vayiravaṉ-maṭai, n. <வயிரவன்+மடை[1]. Oblations offered to Bhairava; வயிரவர்க்கிடும் பலி. (W.)

வயிரவன்வாகனம் vayiravaṉ-vākaṉam, n. <id.+. Dog, as the vehicle of Vayiravaṉ; நாய். *சீராடையற்ற வயிரவன்வாகனஞ் சேரவநது* (தனிப்பா. i, 186, 14).

வயிரவாள் vayira-vāl, n. <வயிரம்[1]+. Thunderbolt. See வயிரப்படை. (யாழ். அக.)

வயிரவாளி vayira-vāli, n. <id.+. 1. Adamantine arrow; வயிரவுறுதியுள்ள அம்பு. (W.) 2. A woman's ear-ornament; மகளிர்காதணி வகை. (J.)

வயிரவி vayiravi, n.<*Bhairavī*. 1. Durgā. See பைரவி, 1. 2. (Mus.) A musical mode. See பைரவி, 2.

வயிரவிழா vayira-viḻā, n. <வயிரம்[1]+. Diamond jubilee; அறுபதாமாண்டு நிறைவுக் கொண்டாட்டம். *Mod.*

வயிரவூசி vayira-v-ūci, n. <id.+ஊசி[1]. 1. Glazier's diamond for cutting glass; கண்ணாடியறுக்குங் கூரிய வயிரம். *வயிரவூசியு மயன்வினையிரும்புமே* (நன். 265, சஙகர.) 2. Diamond-drill; needle for boring pearls; முத்துத்துளைக்கும் ஊசி. (யாழ். அக.)

வயிரவேர் vayira-vēr, *n.* perh. id.+. Indian madder. See சாயவேர். (மலை.)

வயிராக்கியம் vayirākkiyam, *n.* <*vairāgya*. See வைராக்கியம். *வேண்டும் வயிராக்கியத் துக்குற்ற வனிதாதி* (வேதா. சூ. 143).

வயிராக்கியன் vayirākkiyaṉ, *n.* <வைராக் கியம். 1. One who is free from worldly desires; பற்றற்றவன். *Loc.* 2. Obstinate, pertinacious person; பிடிவாதமுள்ளவன், 3. Zealot; enthusiast; உற்சாகி. (W.)

வயிராகம் vayirākam, *n.* <*virāga*. 1. Absence of worldly passions; பற்றின்மை. *ஊன்று ஞானமோ டொவயிராக நல்லொழுக்கம்* (பிரபுலிங. கைலாச. 43). 2. Zeal, enthusiasm; ஊக்கம். (W.) 3. Obstinacy, pertinacity; பிடிவாதம். (W.)

வயிராகி vayirāki, *n.*<*virāgin*. 1. Pilgrim from North India, who has renounced the world; தேசசஞ்சாரியான வடநாட்டுத்துறவி. *Colloq.* 2. See வயிராக்கியன். (W.)

வயிராவி vayirāvi, *n.* See வயிராகி. (யாழ். அக.)

வயிரி[1]-த்தல் vayiri-, *11 v. intr.* <வயிரம்[1]. (W.) 1. To be hardened, as in feeling; மனம் முதலியன கடினமாதல். 2. To be obstinate; பிடிவாதமாயிருத்தல்.

வயிரி[2] vayiri, *n.* <*vairin*. Enemy; சத்துரு. *அவ்வயிரி செய்த* (திருநூற். 34).

வயிரி[3] vayiri, *n.* <வயிரம்[1]. Hard-hearted person; வன்னெஞ்சுடையவன். (யாழ். அக.)

வயிரி[4] vayiri, *n.* <U. *bahri*. Royal falcon. See வல்லூறு. (W.)

வயிரிப்பு vayirippu, *n.* <வயிரி-. 1. Hardening; கடினமாகை. (W.) 2. Obstinacy; பிடிவாதம்.

வயிரியம் vayiriyam, *n.* cf. வயிரம்[3]. Woollen cloth; மயிர்ச்சீலை. (பிங.)

வயிரியமாக்கள் vayiriya-mākkaḷ, *n.* <வயிரியர்+. 1. See வயிரியர், 1. 2. Professional musicians; பாடகர். *வயிரியமாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ* (பதிற்றுப். 29).

வயிரியர் vayiriyar, *n.* <வயிர்[4]. 1. Professional dancers, actors; கூத்தர். *விழவினுடும் வயிரி யர் மடிய* (மதுரைக் 628). 2. See வயிரியமாக்கள், 2.

வயிரோசனன் vayirōcaṉaṉ, *n.* <*Vairōcana*. Mahābali, son of Virōcana; [விரோசனன் மகன்] மாவலி. *வயிரோசனனுக்குல கீந்தவர்* (வெங் கைக்கோ. 162).

வயிரோசனி vayirōcaṉi, *n.* perh. *virēcanī*. Indian jalap. See சிவதை. (சங். அக.)

வயிலத்தி vayilatti, *n.* Sole of foot; உள்ளங் கால். (சங். அக.)

வயிற்றகமுடையான் vayiṟṟakam-uṭaiyāṉ, *n.* <வயிறு+அகம்[1]+. Son, as born of one's womb; [வயிற்றிற் பிறந்தவன்] மகன். *Loc.*

வயிற்றளைச்சல் vayiṟṟaḷaiccal, *n.* <id.+ அளை-. Dysentery; வயிற்றுநோய்வகை.

வயிற்றாசாரம் vayiṟṟācāram, *n.* <id.+ ஆசாரம்[1]. Conduct dictated by necessitous circumstances; law of the belly; வயிற்றுக் கொடுமைக்காக நடந்துகொள்ளும் நடத்தை. *Loc.*

வயிற்றாத்திரம் vayiṟṟāttiram, *n.* <id.+ ஆத்திரம். Hunger; பசி. *Loc.*

வயிற்றாலெடு-த்தல் vayiṟṟāl-eṭu-, *v. intr.* <id.+எடு-. See வயிற்றாலேபோ-. *Colloq.*

வயிற்றாலேபோ-தல் vayiṟṟālē-pō-, *v. intr.*<id.+போ-. To have diarrhoea or loose motions; வயிற்றுப்போக்காதல். *Colloq.*

வயிற்றாளி vayiṟṟāḷi, *n.* <id.+ஆள்-. Belly-slave, glutton; பெருந்தீனிக்காரன். *Loc.*

வயிற்றான் vayiṟṟāṉ, *n.* <id. Big-bellied man; பெருவயிறன். *Loc.*

வயிற்றிசிவு vayiṟṟicivu, *n.* <id.+இசிவு. 1. See வயிற்றுவலி. (W.) 2. See வயிற்றுநோவு, 2.

வயிற்றிரைச்சல் vayiṟṟiraiccal, *n.* <id. +இரை[2]-. Rumbling of the bowels; வாயுவால் வயிற்றில் சத்தமுண்டாகை. *Loc.*

வயிற்றிலடி-த்தல் vayiṟṟil-aṭi-, *v. tr.* <id.+அடி-. To deprive a person of his food or of his means of livelihood, as striking at the stomach; சீவனத்தைக் கெடுத்தல். *Colloq.*

வயிற்றிலிட்டுக்கொள்(ளு)-தல் vayiṟṟil-iṭṭu-k-koḷ-, *v. intr.* <id.+. 1. See வயிற் றாலேபோ-. 2. To be affected physically, as by a calamity; பெருந்துக்கம் முதலியவற்றால் உடம்பு பாதிக்கப்படுதல். *Loc.*

வயிற்றிற்கிருமி vayiṟṟiṟ-kirumi, *n.* <id.+. See வயிற்றுக்கிருமி. (W.)

வயிற்றிற்கொள்(ளு)-தல் vayiṟṟiṟ-koḷ-, *v. tr.* <id.+கொள-. 1. To eat; உண்ணுதல். *தம் வயிற்றிற் கொண்டு* (திவ். திருவாய். 8, 7, 9). 2. To protect; இரட்சித்தல். *வயிற்றிற் கொண்டு நின் றொழிந்தார்* (திவ். திருவாய். 8, 7, 9). 3. To retain in memory; to keep in mind; மனத்திற் கொள்ளுதல்.

வயிற்றிற்கொண்டு மன்னவைத்தேன் (திவ். திருவாய். 8, 7, 9).

வயிற்றுக்கட்டி vayiṟṟu-k-kaṭṭi, *n.* <id.+. 1. Abdominal abscess; வயிற்றுப் புண்கட்டி. (W.) 2. Enlargement of the liver or the spleen; ஈரல் முதலியவற்றின் வீக்கம். *Colloq.*

வயிற்றுக்கடுப்பு vayiṟṟu-k-kaṭuppu, *n.* <id.+. (M. L.) 1. Dysentery; சீதபேதி. 2. See வயிற்றுவலி, 1.

வயிற்றுக்கண்டறை vayiṟṟu-k-kaṇṭaṟai, *n.* <id.+. Abdominal aorta; வயிற்றிலோடும் இரத்தக்குழாய்.

வயிற்றுக்கழிச்சல் vayiṟṟu-k-kaḻiccal, *n.* <id.+. See வயிற்றுப்போக்கு. *Loc.*

வயிற்றுக்கனப்பு vayiṟṟu-k-kaṉappu, *n.* <id.+. 1. Heaviness of stomach, as from over-eating; மிதமிஞ்சிய உணவினால் வயிறு விம்முகை. (W.) 2. See வயிறுப்பசம்.

வயிற்றுக்காந்தல் vayiṟṟu-k-kāntal, *n.* <id.+. See வயிற்றுக்காய்ச்சல்.

வயிற்றுக்காய்ச்சல் vayiṟṟu-k-kāyccal, *n.* <id.+. Hunger; பசி. (யாழ். அக.)

வயிற்றுக்கிராந்தம் vayiṟṟukkirāntam, *n.* See வயிக்கிராந்தம். (சங். அக.)

வயிற்றுக்கிருமி vayiṟṟu-k-kirumi, *n.* <வயிறு+. Round-worm, tape-worm; வயிற்றிலுண்டாம் புழு. (யாழ். அக.)

வயிற்றுக்குத்து vayiṟṟu-k-kuttu, *n.* <id. +. See வயிற்றுவலி. (W.)

வயிற்றுக்கொடுமை vayiṟṟu-k-koṭumai, *n.* <id.+. See வயிற்றுக்காய்ச்சல். *Colloq.*

வயிற்றுக்கொதி vayiṟṟu-k-koti, *n.* <id. +. 1. See வயிற்றுக்காய்ச்சல். 2. Diarrhoea; வயிற்றுப்போக்கு.

வயிற்றுச்சுரப்பு vayiṟṟu-c-curappu, *n.* <id.+. See வயிற்றுக்கனப்பு. (யாழ். அக.)

வயிற்றுத்தீ vayiṟṟu-t-tī, *n.* <id.+தீ⁴. 1. Digestive heat; உதராக்கினி. வயிற்றுத்தீத் தணிய (புறநா. 74). 2. A disease that causes insatiable hunger; பெரும்பசி யெடுக்கும் வியாதிவகை. வயிற்றுத்தீயார்க்கு (ஏலாதி, 57).

வயிற்றுநோக்காடு vayiṟṟu-nōkkāṭu, *n.* <id.+. See வயிற்றுநோவு.

வயிற்றுநோய் vayiṟṟu-nōy, *n.* <id.+. See வயிற்றுவலி. (W.)

வயிற்றுநோவு vayiṟṟu-nōvu, *n.* <id.+. 1. See வயிற்றுவலி. 2. Labour-pains; பிரசவ வேதனை.

வயிற்றுப்பசம் vayiṟṟuppacam, *n.* <id. +உப்பசம். See வயிறுப்பசம். (M. L.)

வயிற்றுப்பறதி vayiṟṟu-p-paṟati, *n.* See வயிற்றுப்பறப்பு. (W.)

வயிற்றுப்பறப்பு vayiṟṟu-p-paṟappu, *n.* <வயிறு+பற-. (W.) 1. Voracity; உணவிற் பேராசை. 2. Straitened means of livelihood; சீவனகஷ்டம்.

வயிற்றுப்பாடு vayiṟṟu-p-pāṭu, *n.* <id.+. See வயிற்றுப்பிழைப்பு. (W.)

வயிற்றுப்பிழைப்பு vayiṟṟu-p-piḻaippu, *n.* <id.+. Livelihood, சீவனம். (W.)

வயிற்றுப்பிஷம் vayiṟṟuppiṣam, *n.* <id. +உப்பசம். Tympanites. See வயிறுப்பசம். (W.)

வயிற்றுப்புகைச்சல் vayiṟṟu-p-pukaiccal, *n.* <id.+. Excessive heat in the stomach; வயிற்றுட் கொதிப்புண்டாகை. (யாழ். அக.)

வயிற்றுப்புண் vayiṟṟu-p-puṇ, *n.* <id.+. Ulceration of the stomach; வயிறு அழனுகை.

வயிற்றுப்புளிப்பு vayiṟṟu-p-puḷippu, *n.* <id.+. Acidity of the stomach; இரைப்பையிற் புளிப்புச்சத்து அதிகப்பட்டிருக்கை. (M. L.)

வயிற்றுப்பூச்சி vayiṟṟu-p-pūcci, *n.* <id. +. See வயிற்றுக்கிருமி. (M. L.)

வயிற்றுப்பொருமல் vayiṟṟu-p-porumal, *n.* <id.+. 1. See வயிறுப்பசம். (W.) 2. See வயிற்றெரிச்சல், 2.

வயிற்றுப்போக்கு vayiṟṟu-p-pōkku, *n.* <id.+போக்கு². 1. Diarrhoea; செரியாமல் மலங்கழிகை. (M. L.) 2. Cholera; விஷபேதி. (யாழ். அக.)

வயிற்றுமாரி vayiṟṟu-māri, *n.* <id.+மாரி¹. Glutton; பெருந்தீனிக்காரன். (W.)

வயிற்றுவலி vayiṟṟu-vali, *n.* <id.+வலி¹. 1. Stomach-ache, colic, gripe; cramp in the stomach; வயிற்றில் உண்டாம் நோவுவகை. 2. Dyspepsia, gastritis; அஜீரணவியாதி.

வயிற்றுளைச்சல் vayiṟṟuḷaiccal, *n.* <id. +உளைச்சல். See வயிற்றுப்போக்கு. (M.L.)

வயிற்றுளைவு vayiṟṟuḷaivu, *n.* <id.+ உளைவு. 1. See வயிற்றுப்போக்கு. (யாழ். அக.) 2. See வயிற்றுவலி, 1. (W.)

வயிற்றெடுப்பு vayirreṭuppu, *n.* <id.+ எடு-. 1. A disease of sheep; ஆட்டுநோய்வகை. (M. Cm. D. I, 249.) 2. See வயிற்றுப்போக்கு.

வயிற்றெரி vayirreri, *n.* <id.+ *எரி*. Digestive heat. See வயிற்றுத்தீ. *பூதம் வயிற்றெரி மூண்டவே* (*தக்கயாகப.* 568).

வயிற்றெரிச்சல் vayirrericcal, *n.* <id.+ *எரிச்சல்*. 1. Burning sensation in the stomach; வயிற்றிற்காணும் எரிவு. 2. Envy, jealousy; பொறாமை. (*யாழ். அக.*) 3. Sorrow, grief; மனவருத்தம். (W.) 4. Compassion, pity; இரக்கம். (W.)

வயிற்றெரிவு vayirrerivu, *n.* <id.+ *எரிவு*. See வயிற்றெரிச்சல். (W.)

வயிற்றைக்கட்டு-தல் vayirrai-k-kattu-, *v. intr.* <id.+. *Colloq.* 1. To eat sparingly; மிதமாக உண்ணுதல். 2. To bind the bowels; to check diarrhoea; வயிற்றுப்போக்கை நிறுத்துதல். *இந்த மருந்து வயிற்றைக்கட்டும்.*

வயிற்றைக்கலக்கு-தல் vayirrai-k-kalakku-, *v. intr.* <id.+. *Colloq.* 1. To feel uncomfortable, due to rumbling of the bowels; to be inclined to go to stool; பேதியாக மலம் வெளிப்படவேண்டி வயிற்றில் குழப்பம் உண்டாதல். 2. To be terrified, alarmed; பேருந்திகிலடைதல்.

வயிற்றைக்கழுவு-தல் vayirrai-k-kaluvu-, *v. intr.* <id.+. See வயிறுகழுவு-. *Colloq.*

வயிற்றைத்திற-த்தல் vayirrai-t-tira-, *v. intr.* <id.+. To bless a woman with a child; கருக்கொள்ளுமாறு அருளுதல். *தெய்வம் இன்னும் அவள் வயிற்றைத்திறக்கவில்லை. Colloq.*

வயிற்றைப்பெருக்கு-தல் vayirrai-p-perukku-, *v. intr.* <id.+. 1. To increase one's appetite; உண்ணும் அளவை அதிகப்படுத்துதல். *ஸ்வயம்பாகத்திலே வயிற்றைப்பெருக்கினபடியாலே* (*ஸ்ரீவசன.* 84). 2. To be gluttonous; நிரம்ப உண்ணுதல். *Loc.*

வயிற்றையொடுக்கு-தல் vayirrai-y-oṭukku-, *v. intr.* <id +. To restrain one's appetite; to reduce the quantity of food; ஆகாரத்தைக் குறைத்தல். (W.)

வயிற்றையொறு-த்தல் vayirrai-y-ōru-, *v. intr.* <id.+. See வயிற்றையொடுக்கு-. (W.)

வயிற்றைவளர்-த்தல் vayirrai-valar-, *v. intr.* <id.+. See வயிறுகழுவு-. *Colloq.*

வயிற்றோட்டம் vayirrōṭṭam, *n.* <id.+ ஓட்டம்[1]. See வயிற்றுப்போக்கு, 1. (M. L.)

வயிறடி-த்தல் vayiraṭi-, *v. intr.* <id +. To beat one's stomach with one's hands, as in grief; துக்கக்குறியாக வயிற்றி லடித்துக்கொள்ளுதல். *வைததது காணுள வயிறடிதது* (*திவ். இயற். சிறிய. ம.* 34).

வயிறடைத்தல் vayiraṭaittal, *n.* <id.+ *அடை*[2]-. *Colloq.* 1. Loathing of food; உண்ணும் விருப்பம் இல்லாதிருக்கை. 2. Being barren, sterile; மலடாயிருக்கை. 3. Being past menopause; பூப்பு நின்றுபோகை. 4. Ceasing to bear children; கருத்தரிக்குந்தன்மை யற்றுப்போகை.

வயிறதுக்கு-தல் vayiratukku-, *v. intr.* <id.+. 1. See வயிறுபிடி-. 2. See வயிறலை-. *அரிவைய ரவ்வயிறதுக்கினூர* (*சீவக.* 1104).

வயிறலை-த்தல் vayiralai-, *v. intr.* <id. +. See வயிறடி-. *வாநதானை யிடைநோக்கி வயிறலைதது* (*கமபரா. சூர்ப்ப.* 115).

வயிறழி-தல் vayirali-, *v. intr.* <id.+. 1. To abort; கருக்குலைதல். 2. To be delivered; வெளிவிடுதல். *மஞ்சு தமவயிறழிநது* (*சீவக.* 570).

வயிறழுதல் vayiralutal, *n.* <id.+ *அழு*-. Wambling of the stomach; rumbling of the bowels; வயிற்றில் இரைச்சலுண்டாகை. (W.)

வயிறிரைதல் vayiriraital, *n.* <id.+ இரை[1]-. See வயிறழுதல்.

வயிறிழிதல் vayirilital, *n.* <id.+ *இழி*[1]-. See வயிறுகழிதல். *Loc.*

வயிறு vayiru, *n.* cf. *வயின்*. [K. *basiru.*] 1. Belly, stomach, paunch; உதரம். *உணவு . . . சிறிது வயிறறுககு மீயபபடும்* (*குறள்,* 412). 2. Womb, கருப்பப் பை. *பததுமாதம வயிற்றிற் சுமந்து பெற்ற பிளளை.* (W.) 3. Centre, heart, as of a tree; நடுவிடம். *கடல வயிறு கலக்கினையே* (*சிலப்.* 17, *முன்னிலைபபரவல்,* 1). 4. Interior, inner space; உள்ளிடம். *வயிற்றிற்கொணடு நின்றொரு மூவுலகும்* (*திவ். திருவாய்.* 8, 7, 9). 5. Mind; மனம். (*திவ். திருவாய்.* 8, 7, 9.)

வயிறுகடி vayiru-kaṭi, *n.* <வயிறு+கடி[6]-. *Loc.* 1. Pinch of hunger; பசிநோவு. 2. Stomach-ache; வயிற்றுவலி. 3. Jealousy; பொறாமை.

வயிறுகடித்தல் vayiru-kaṭittal, *n.* <id. +id. See வயிறுகடி.

வயிறுகழிதல் vayiru-kalital, *n.* <id.+ *கழி*[1]-. Having loose motions; இளகி மலம் போகை. *Loc.*

வயிறுகழுவு-தல் vayiru-kaluvu-, *v. intr.* <id.+. To manage with great difficulty to get food and live; to eke one's livelihood; அரும்பாடுபட்டு உணவுதேடிச் சீவித்தல்.

வயிறுகாந்தல் vayiṟu-kāntal, n. <id.+ காந்து-. See வயிற்றுப்புகைச்சல்.

வயிறுகாந்துதல் vayiṟu-kāntutal, n. <id.+id. See வயிறுகாய்தல். (W.)

வயிறுகாய்தல் vayiṟu-kāytal, n. <id.+ காய்[1]-. Fasting; being pinched with hunger; பட்டினியாயிருக்கை. வயிறுகாய் பெரும்பசி (மணி. 14, 6).

வயிறுகிண்டுதல் vayiṟu-kiṇṭutal, n. <id.+கிண்டு-. See வயிறுகாய்தல். Loc.

வயிறுகிள்ளுதல் vayiṟu-kiḷḷutal, n. <id. +கிள்ளு-. See வயிறுகாய்தல்.

வயிறுகுத்துதல் vayiṟu-kuttutal, n. <id. +. Having pain in the stomach; வயிற்றில் வலி யுண்டாகை. (தொல். சொல. 15, உரை.)

வயிறுகுளிர்-தல் vayiṟu-kuḷir-, v. intr. <id.+. To be refreshed, as by food; to be satisfied; திருத்தியடைதல். அவன் வயிறுகுளிரத் தான். (W.)

வயிறுகூப்பிடுதல் vayiṟu-kūppiṭutal, n. <id+கூப்பிடு[1]-. See வயிறழுதல் Loc.

வயிறுகொட்டல் vayiṟu-koṭṭal, n. <id. +கொட்டு-. Dysentery; சீதபேதி. (M. L.)

வயிறுதள்ளுதல் vayiṟu-taḷḷutal, n. <id. +தள்ளு-. Colloq. 1. Being pot-bellied; தொந்தி விழுகை. 2. Becoming pregnant; கருப்பமாகை.

வயிறுதாரி vayiṟu-tāri, n. <id.+தாரி[4]. 1. Person with a big belly; pot-bellied person; பெருவயிறன். கணபதியேல் வயிறுதாரி (தேவா. 1053, 2). 2. Glutton; பெருந்தீனிக்காரன். (W.) 3. Extremely selfish person; தன்னயம் ஒன்றையே கருதுபவன்.

வயிறுதிறத்தல் vayiṟu-tiṟattal, n. <id.+ திற-. 1. Giving birth to children; மகப்பெறுகை. Loc. 2. Being gluttonous; பெருந்தீனிக்காரனகை.

வயிறுநோ-தல் vayiṟu-nō-, v. intr. <id. +. To have labour-pains; பிரசவவேதனை யுண்டாதல்.

வயிறுப்பசம் vayiṟuppacam, n. <id.+ உப்பசம். Tympanites; உணவு சீரணமாகாமல் வயிறுபெருக்கை. Colloq.

வயிறுபிடி-த்தல் vayiṟu-piṭi-, v. intr. <id.+. To press one's stomach with one's hands, as in grief; துக்கச்சூறியாக வயிற்றைப் பிசைதல். எத்தாத நாளைக்கும் வயிறுபிடிக்கவேண்டும் படியான விஷயம் (ஈடு, 10, 1, 2).

வயிறுபுழு-த்தல் vayiṟu-puḻu-, v. intr. <id.+. To conceive; கருக்கொள்ளுதல். அவள் அடிக்கடி வயிறுபுழுத்தவண்ணம் இருக்கிறாள்.

வயிறுபேதித்தல் vayiṟu-pētittal, n. <id. +பேதி-. See வயிறுகழிதல். (யாழ். அக.)

வயிறுபொருமுதல் vayiṟu-porumutal, n. <id.+பொருமு-. 1. See வயிறுப்பசம். 2. See வயிற்றெரிச்சல், 2.

வயிறுவளா-த்தல் vayiṟu-vaḷar-, v. intr. <id.+. See வயிறுகழுவு-. (யாழ். அக.)

வயிறுவாய்-த்தல் vayiṟu-vāy-, v. <id.+. tr. To bring forth a child; மகப்பெறுதல். திதி யென்பாள . . . அசுரர்தமை வயிறு வாய்த்தாள் (கம்ப ரா. சடாயுகாண. 25).—intr. To remain in the womb, as foetus; கருப்பத்திற் றங்குதல். கௌசலை தன் மணிவயிறு வாய்த்தவனே (திவ். பெருமாள். 8, 1).

வயிறுவிடுதல் vayiṟu-viṭutal, n. <id.+ விடு-. See வயிறுகழிதல். (யாழ். அக)

வயிறுவீக்கம் vayiṟu-vīkkam, n. <id. +. Swelling of the abdomen, Ascites; வயிறு வீங்குகை.

வயிறுவெடித்தல் vayiṟu-veṭittal, n. <id.+வெடி-. Bursting, as with food, envy or laughter; பேருண்டி பெருஞ்சிரிப்பு முதலியவற்றல் வயிறு வெடிப்பதுபோலாகை. Colloq.

வயிறுவே-தல் vayiṟu-vē-, v. intr. <id. +. See வயிறெரி-.

வயிறூதுகை vayiṟūtukai, n. <id.+ஊது-. See வயிறுபொருமுதல். (W.)

வயிறெடுத்தல் vayiṟeṭuttal, n. <id.+எடு-. See வயிறுகழிதல்.

வயிறெரி-தல் vayiṟeri-, v. intr. <id.+ எரி[1]-. 1. To be envious, jealous; பொறாமை கொள்ளுதல். அவள் சமபந்தத்தைக்கண்டு வயிறெரி கிறாள். 2. To be moved by sorrow or pity; மிக்க மனவருத்தமுறுதல். (பிரபுலிங. சித்தரா. 48.)

வயிறெரித்தல் vayiṟerittal, n. <வயிறெரி-. See வயிற்றெரிச்சல். மிகவும் வயிறெரித்தலுக்கு உடலா யிருக்குமிறே (ஈடு, 4, 3, 4).

வயிறெரிவு vayiṟerivu, n. <id. See வயிற்றெரிச்சல். (W.)

வயிறெற்று-தல் vayiṟeṟṟu-, v. intr. <id. +எற்று-. See வயிறடி-. வயிறெற்றி யெற்றி (கம்ப ரா. கைகேசிசூழ். 47).

வயின் vayiṉ, n. 1. Place; இடம். (பிங.) யாழ்ப்பாணர் வயின்வயின் வழங்குபாடல் (கம்பரா. நாட்டுப். 8). 2. Side; பக்கம். புடைவீ ழந்துகி லிட வயிற்றசீஇ (நெடுநல். 181). 3. House; வீடு. (சூடா.) 4. Belly, stomach; வயிறு. வயினகட்டோற்று மகவு (இரகு. தேனுவ. 46). 5. Proper stage,

as in boiling rice; பக்குவம். மகடூஉ வயினறிந் தட்ட (பெரும்பாண். 304). 6. Order; முறை. வயின் வயி னுடன்றுமேல வந்த வம்பமள்ளரை (புறநா. 77). 7. Boundary; எல்லை. (அரு. நி.) 8. Security; பிணை. (அரு. நி.)—*part*. 1. Sign of the locative; ஏழாம் வேற்றுமையின் சொல்லுருபு. தமவயிற் குற்றம் (குறள், 846). 2. An expletive; ஓர் அசைச் சொல். (பெருந் அரும்.)

வயினதேயன் vayiṉa-tēyaṉ, *n*. <*Vaina-tēya*. Garuda; கருடன். வெற்றிசோ வயினதேயன (உத்தரரா. இலங்கையழி. 14).

வயினம் vayiṉam, *n*. cf. வயம்[4]. Bird; பறவை. (யாழ். அக.)

வயினன் vayiṉaṉ, *n*. See வயினதேயன். வெஞ்சிறை வயினன் (அரிசமய. பரகா. 123).

வயினாசயம் vayiṉaṉācayam, *n*. <வயின் +prob. *āśaya*. Stomach; ஆமாசயம். வயினா சயதநின் வைகி . . . பக்குவாசயமும் பற்றும் (சிவ தரு. சனன. 6).

வயேகடம் vayēkaṭam, *n*. Tree turmeric. See மரமஞ்சள். (மலை.)

வயோதிகம் vayōtikam, *n*. <வயோதிகன். Old age; முதுமை.

வயோதிகன் vayōtikaṉ, *n*. <*vayōdhika*. Old man; கிழவன்.

வயோதிபம் vayōtipam, *n*. Corr. of வயோதிகம். (யாழ். அக.)

வயோவகவம் vayōvakavam, *n*. <*vayō-vanga*. Lead; ஈயம். (சங். அக.)

வர்க்கத்தார் varkkattār, *n*. <வர்க்கம்[1]. Members of a group; relations; இனத்தார். இவன வர்க்கத்தார்க்கும். (Insc.)

வர்க்கத்து varkattu, *n*. See வருக்கத்து.

வர்க்கம்[1] varkkam, *n*. <*varga*. 1. See வருக்கம், 1. அளிவர்க்கத தளகக் கொத்தினரே (தக்கயாகப. 98). 2. Group of similar things; ஒத்த பொருள்களின் கூட்டம். வர்க்கலோக கோடிசுடு மத்தசாகரேசனொடு (தக்கயாகப. 469). 3. (Math.) Square of a number, one of *aṭṭakaṇitam*, q v.; குறிப்பிட்ட எண்ணை அதே எண்ணாற் பெருக்கிவரும் தொகை. (சூடா.) 4. Devil; பிசாசு. (தக்கயாகப். 469, உரை.) 5. See வருக்கம், 2, 4, 5, 7, 8, 9.

வர்க்கம்[2] varkkam, *n*. prob. *arka*. Sap or milky exudation of the Indian maddar plant; எருக்கம்பால். (சங். அக.)

வர்க்கம்[3] varkkam, *n*. <*bhargas*. Fire; தீ. (தக்கயாகப். 449, உரை.)

வர்க்கமூலம் varkka-mūlam, *n*. <*varga*+. (Math.) Square root, one of *aṭṭa-kaṇitam*, q.v.; அட்டகணிதத்துள் சதுரித்த தொகைக்கு ஆதாரமாக வுள்ள எண். (சூடா.)

வர்க்கி-த்தல் varkki-, *11 v. tr.* <id.+. (Math.) To obtain the square of a number; ஓரெண்ணை அதனாலேயே பெருக்குதல். (W.)

வர்க்கு[1] varkku, *n*. <Mhr. *varg*. Ledger; பேரேடு. (C. G.)

வர்க்கு[2] varkku, *n*. <*varga*. (Math.) See வர்க்கம்[1], 3. (யாழ். அக.)

வர்க்கு[3] varkku, *n*. cf. *yavāgu*. Gruel; கஞ்சி. (சது.)

வர்க்கெழுது-தல் varkkeḻutu-, *v. tr.* <வர்க்கு[1]+எழுது-. To post in the ledger; பேரேட்டிற் பதிதல். *Loc.*

வர்க்கை varkkai, *n*. <id. See வருக்கை[2]. (W.)

வர்ச்சம் varccam, *n*. See வர்ச்சியம். (W.)

வர்ச்சனம் varccaṉam, *n*. <*varjana*. Exclusion; avoidance; விடுகை. (இலக். அக.)

வர்ச்சனீயம் varccaṉīyam, *n*. <*varjanīya*. See வர்ச்சியம். (சங். அக.)

வர்ச்சாவர்ச்சம் varccāvarccam, *n*. See வர்ஜியாவர்ஜியம்.

வர்ச்சி-த்தல் varcci-, *11 v. tr.* <*varj*. 1. To abandon; கைவிடுதல். பலத்தை வர்ச்சித்தா னென்றே மதி (சைவச. பொது. 504). 2. To reject; to avoid; to exclude; விலக்குதல். பாவ விதம் வர்ச்சித்து (சைவச. பொது. 566).

வர்ச்சியம் varcciyam, *n*. <*varjya*. That which should be excluded or avoided; விலக்கத் தக்கது. (சங். அக.)

வர்ணகச்சுழி vaṟṇaka-c-cuḻi, *n*. prob. வர்ணகம்+. Sea-fish, reddish, *Percis pulchella*; செந்நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வர்ணகம் vaṟṇakam, *n*. <*varṇaka*. (சங். அக.) 1. Sandalwood; சந்தனம். 2. Red-wood. See மஞ்சாடி, 1.

வர்ணத்தகடு varṇa-t-takaṭu, *n*. <வர்ணம் +. Foil used in setting precious stones; இரத்தி னங்களைப் பதிக்கும்போது அவற்றினடியில் வைக்கப் படும் வர்ணமுள்ள தகடு. *Colloq.*

வர்ணத்தடுக்கு varṇa-t-taṭukku, *n*. <id. +. Decorated mat; அலங்கார வேலைகள் செய்த பாய். வாழ்ந்த மகள் வந்தால் வர்ணத்தடுக்கு இடு.

வர்ணம் varṇam, n. <varṇa. 1. Colour; hue; நிறம். ரிஷபத்துவசவாணம் (தக்கயாகப. 634, உரை). 2. See வருணம்¹, 2, 3, 5, 6, 8, 9. 3 Tone, sound; ஓசை. (மதுரைக். 605, உரை.) 4. Letter of the alphabet; எழுத்து. 5. (Mus.) Musical notes pertaining to a tune; இராகத்திற் குரிய சுவரத்தின் எழுத்துக்கள். முதலில் வாணஞ் சொல்லிக்கொடுத்தப பின் கீதத்தனஞ்சொல்லித் தர வேணடும். 6. Turmeric; மஞ்சள். (மூ. அ.) 7. Saffron powder; குங்குமம். (சங். அக.) 8. Ointment; பூச்சுத்திரவியம். (இலக். அக.) 9. Quality; character; குணம். (இலக். அக.) 10. See வருணம்¹, 10, 11, 12, 13, 14, 15.

வர்ணம்வை-த்தல் varṇam-vai-, v. tr. & intr. <வாணம+. To paint; to give colour; சாயமிடுதல்.

வர்ணமாலை varṇa-mālai, n. <varṇa-mālā. The alphabet; நெடுங்கணக்கு.

வர்ணமெட்டு varṇa-meṭṭu, n. <id.+. (Mus.) Lilt or melody of a tune; பாட்டின் இசையமைப்பு.

வர்ணவதி varṇavati, n. <varṇavatī. Turmeric; மஞ்சள். (சங். அக.)

வர்ணவேலை varṇa-vēlai, n. <வாணம்+. Art of painting; சித்திரமெழுதுந்தொழில்.

வர்ணனம் varṇaṉam, n. <varṇana. See வர்ணனை.

வர்ணனை varṇaṉai, n. See வருணனை.

வர்ணாத்துவா varṇāttuvā, n. <varṇa + adhvan. (Śaiva.) A path to salvation in the form of varṇas, one of six attuvā, q.v.; அத்துவா ஆறனுள் ஒன்றாகிய அக்கரங்கள் வடிவிலுள்ள மோட்சகதி. (சி. சி. 8, 6, மறைஞா.)

வர்ணாத்மகம் varṇātmakam, n. <varṇātmaka. Written word; எழுத்துவடிவு பெற்ற ஒலி.

வர்ணி¹-த்தல் varṇi-, 11 v. tr. <varṇ. See வருணி-.

வர்ணி² varṇi, n. <varṇin. See வருணி². (இலக். அக.)

வர்ணி³ varṇi-, n. <varṇi. See வருணி³. (மூ. அ.)

வர்ணியம் varṇiyam, n. <varṇya. (Rhet.) Subject of comparison; உபமேயம். (அணியி. 3.)

வர்த்தகம் varttakam, n. <வர்த்தகன். Trade; வியாபாரம். Colloq.

வர்த்தகன் varttakaṉ, n. prob. vartaka. Trader, merchant; வியாபாரி. Colloq.

வர்த்தங்கி varttaṅki, n. 1. Sappan-wood. See சப்பங்கி³. 2. Malay sandal. See சாயமரம்.

வர்த்தமானகாலம் varttamāṉa-kālam, n. <vartamāna+. 1. Present time; நடக்கின்ற காலம். 2. (Gram.) Present tense; நிகழ்காலம். (பி. வி. 3, உரை.)

வர்த்தமானபத்திரிகை varttamāṉa-pattirikai, n <id.+. Newspaper; சமாசாரப் பத்திரிகை. Mod.

வர்த்தமானம்¹ varttamāṉam, n. <vartamāna 1. See வர்த்தமானகாலம், 1. வர்த்தமானப் பதிபந்தங்காண (வேதா. சூ. 141). 2. (Gram.) See வர்த்தமானகாலம், 2. 3. Event; news; சமாசாரம். Mod. 4. Present-day affairs; தற்காலநிகழ்ச்சி. (இலக். அக.)

வர்த்தமானம்² varttamāṉam, n. <vardhamāna. Castor plant. See ஆமணக்கு. (தைலவ. தைல.)

வர்த்தமானர் varttamāṉar, n. <vardhamāna. 1. A Jaina Arhat, the last of 24 tīrttaṅkarar, q.v.; இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரருள் இறுதியானவர். (திருக்கலம. காப்பு, உரை.) 2. God; கடவுள். சாதிகீத வாத்தமானா (தேவா. 107, 10).

வர்த்தமானி varttamāṉi, n. <வர்த்தமானம்¹. Newspaper; சமாசாரப் பத்திரிகை. Mod.

வர்த்தனம்¹ varttaṉam, n. <vartana. Establishing; தாபிக்கை. (இலக். அக.)

வர்த்தனம்² varttaṉam, n. <vardhana. 1. Increase; பெருகுகை. 2. Growing; வளர்கை. (இலக். அக.)

வர்த்தனி varttaṉi, n. <vardhanī. See வர்த்தனிகும்பம். சிவகுமபத்தை வர்த்தனியோடும் வையா (இரகு. முடிசூ. 35).

வர்த்தனிகும்பம் varttaṉi-kumpam, n. <id.+கும்பம்¹. A vessel of water in which Umā is invoked and worshipped; உமாதேவியை ஆவாகித்துச் செபித்த நீரையுடைய கும்பம்.

வர்த்தனை¹ varttaṉai, n. <vartanā. (Mus.) Playing both the ascending and descending scales of notes; ஆரோகண அவரோகண முறையில் சுவரம் பாடுகை. வாத்தனை நான்கு மயலறப் பெய்தாஙகு (சிலப. 3, 58).

வர்த்தனை² varttaṉai, n. <vartana. Fees, perquisites, especially those paid in grain to the public servants of a village or town for their maintenance; மானியசுதந்திரம். Loc.

வர்த்தனை³ varttaṉai, n. <vardhanā. 1. Increase; பெருகுகை. (சங். அக.) 2. Growth;

வளர்ச்சி. 3. (Astrol.) The multiple of the Dašā period by three; ஒருவன் தசையான ஆண்டை மூன்றாற் பெருக்கின எண். (விதான. மகாதிசை. 1, உரை.) 4. Wealth; செல்வம். (இலக். அக.)

வர்த்தி[1]-த்தல் vartti-, 11 v. intr. <vrt. 1. To be; to exist; to subsist; உளதாதல். 2. To happen, take place, occur, come to pass; சம்ப வித்தல். 3. To dwell, remain, stay, abide; தங்குதல். ஓரதேசத்து வர்த்தித்தல் (மணி. 29, 257).

வர்த்தி[2]-த்தல் vartti-, 11 v. intr. <vrdh. To increase, grow abundantly, thrive; பெருகுதல்.

வர்த்தி[3] vartti, n. <varti. See வத்தி.

வர்த்திரிப்பு varttirippu, n. <U. bartarf. Dismissal, discharge. See பர்தரப்பு. Loc.

வர்த்திரேகு vartti-rēku, n. <வர்த்தி[3]+U. rēkh. See வர்ணத்தகடு. (W.)

வர்த்துலம் varttulam, n. <vartula. 1. Circle; வட்டம். 2. Circumference; வட்டவடிவுள்ள கோடு. Loc. 3. Globe; உருண்டை. (W.)

வர்த்துளம் varttuḷam, n. See வர்த்துலம்.

வர்மசூத்திரம் varma-cūttiram, n. <வர்மம்+. A treatise on marma-sthāṉam; மர்ம ஸ்தானங்களைப் பற்றிக்கூறும் ஒரு நூல். Nāñ.

வர்மம்[1] varmam, n. <வன்மம். Malevolence, spite, malice; உட்பகை. (சங். அக.)

வர்மம்[2] varmam, n. <marman. See மருமம். வர்மத்தில் அடித்துவிட்டான்.

வர்மன் varmaṉ, n. <varman. Title of the Ksattriyas; க்ஷத்திரியரின் பட்டப்பெயர்.

வர்மா varmā, n. <varmā nom. sing. of varman. See வர்மன்.

வர்மி[1] varmi, n. <வர்மம்[1]. Malicious person; வன்மமுள்ளவன்.

வர்மி[2]-த்தல் varmi-, 11 v. tr. <id. To hate; பகைத்தல். (W.)

வர்ஜராகம் varja-rākam, n. <varjya+. (Mus.) Melody-type in which certain notes of the scale are absent; ஒரு சில சுவரங்கள் வழங்கப்பெறாத இராகவகை.

வர்ஜஸ்வரம் varja-svaram, n. <id.+. (Mus.) Notes of the scale absent in certain melody-types; ஒரு சில இராகங்களில் வழங்கப்பெறாத சுவரங்கள்.

வர்ஜியம் varjiyam, n. <varjya. 1. That which deserves to be excluded or avoided; விலக்கத்தக்கது. 2. (Astrol.) That portion of the duration of a naksatra or lagna which is deemed unlucky; நட்சத்திரப்பொழுது இலக்கினம் இவற்றில் அசுபமெனா விலக்கப்பட்ட பகுதி. (C. G.)

வர்ஜியாவர்ஜியம் varjiyāvarjiyam, n. <varjyāvarjya. 1. That which is to be excluded and that which is to be included; விலக்கத்தகுந்ததுந் தகாததும். 2. Discrimination; பகுத்தறிவு.

வர்ஷப்பத்துக்கட்டு varsa-p-pattu-k-kattu, n. prob. வருஷம்+பற்று+. Favourable rates of assessment on rain-fed puñja lands; வானம்பார்த்த புன்செய்நிலங்களுக்கு ஏற்பட்ட குறைந்த வரித்திட்டம். (R. T.)

வர்ஷம் varsam, n. <varsa. 1. Rain; மழை. 2. Year; ஆண்டு. 3. Continent; division of the earth; உலகின் பகுதி. பாரத வர்ஷம.

வர்ஷமாணி varsa-māṇi, n. <varṣa-māṇī. Rain gauge; மழையை அளந்தறியுங் கருவி. Mod.

வர்ஷருது varsa-rutu, n. <varṣartu. The rainy season, comprising the months of Āvaṇi and Puraṭṭāci, one of six rutu, q.v.; ருது ஆறனுள் ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களைக் கொண்ட மழைக் காலம்.

வர்ஷாகாலம் varṣā-kālam, n. <varṣā+. Rainy season; மழைக்காலம்.

வர்ஷி-த்தல் varsi-, 11 v. tr. & intr. <vrṣ. See வருஷி-.

வர vara, <வா-. part. An expletive; அசைச்சொல் தழங்குமருவி என்னும் பாட்டுதொட்டு இதன்காறும்வர இப்பாட் டொன்பதும (திருக்கோ. 135, உரை). அஞ்சிறைமடநாரைக்குப பின்பு இவ்வளவும வர (ஈடு, 2, 1, பர.).—prep. Till, வரை. பரத துவமே தொடங்கி அவதாரங்களிலே வர (ஈடு, 3, 6, பர.).

வரக்காட்டு-தல் vara-k-kāṭṭu-, v. tr. <id.+. To send, as by post or courier; அனுப்புதல். (யாழ். அக.)

வரக்கிருது vara-k-kirutu, n. <vara-kratu. Indra; இந்திரன். (யாழ். அக.)

வரகதி vara-kati, n. <vara-gati. Salvation, as the most exalted state; heaven; மேலான கதி. வாட்டிய வுடம்பின் யாஙகள் வரகதி விளைத்து மென்னில் (சீவக. 1431).

வரகரிசி varakarici, n. <வரகு+அரிசி. Husked grain of common millet; வரகி னரிசி. வரகரிசிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டும் (தமிழ்நா. 22).

வரகவி vara-kavi, *n.* <*vara*+*kavi*. 1. Gifted, inspired poet; அருட்கவி. (யாழ். அக.) 2. Poem of great merit; சிறந்த செய்யுள். வீரராக வன் வரகவி மாலையை (திருவேங்கடக்கலம். தனியன்).

வரகாத்திரம் vara-kāttiram, *n.* <*vara-gātra* 1. Head; தலை. (சீவக. 806, உரை.) 2. Elephant's head; யானைத்தலை. (இலக். அக.)

வரகு varaku, *n.* [T. *varige*, K. *baragu*, M. *varagu*.] 1. Common millet, *Paspalum scrobiculatum*; ஒருவகைத் தானியம். புறவுக் கரு வன்ன புன்புல வரகின் (புறநா. 34). 2. Poor man's millet, *Panicum crusgalli*; சாமைவகை.

வரகுக்கோழி varaku-k-kōḻi, *n.* perh. வரகு+. Florican, *Sypheotides auritus*; சிவல் வகை. (M. M.)

வரகுச்சம்பா varaku-c-campā, *n.* <id.+ சம்பா[1]. A kind of paddy, sown in the months of Āṇi, Āṭi, and Āvaṇi, and maturing in six months; ஆனி ஆடி ஆவணி மாதங்களில் விதைத்து ஆறு மாதத்திற் பயிராகும் சம்பாநெல்வகை. (Rd. M. 44.)

வரகுச்சிறுகுறுவை varaku-c-cirukuṟu-vai, *n.* <id.+ A kind of paddy, sown in the season from Āvaṇi to Kārttikai and maturing in four months; ஆவணி முதல் கார்த்திகை வரையிலுள்ள காலத்தில் விதைத்து நான்கு மாதத்திற் பயிராகும் நெல்வகை. (Rd. M. 45.)

வரகுணதேவர் varakuṇa-tēvar, *n.* <வரகுணன்+. See வரகுணன், 2. பெரியவன்பின் வரகுண தேவரும் (பதினொ. திருவிடை. மும. 21).

வரகுணம் vara-kuṇam, *n.* <*vara*+*guṇa*. Excellent disposition; உயர்ந்த குணம். மாதைய ரதிபதி வரகுண மேரு (இலக். வி. சிறப்பு.).

வரகுணன் varakuṇaṉ, *n.* A Pāṇḍya king, contemporary of Māṇikkavācakar; மாணிக்கவாசகர் காலத்திருந்த பாண்டிய மன்னன். வரகுணனுந் தென்னவ னேதநுசிற் றம்பலத்தான் (திருக்கோ. 306).

வரகுதிரி varakutiri, *n.* <வரகு+உதிரி[1]. A kind of smallpox; அம்மைவகை. (W.)

வரகுதிரிகை varaku-tirikai, *n.* <id.+ திரிகை[1]. Mill for grinding millet; வரகு அரைக்கும் இயந்திரம். யானையினது காலையொக்கும் வரகுதிரிகை (பெரும்பாண. 187, உரை).

வரகோஷ்டிநியாயம் vara-kōṣṭi-niyā-yam, *n.* <*vara*+*gōṣṭhī*+. (Log.) A nyāya in illustration of the principle by which a member of an assembly gains knowledge by the help of other members; ஒரு சங்கத்துள் ஒருவர் தாம் அறியாதவற்றை மற்றவருடைய உதவியால் அறிந்து சொன்னுதல்போலும் நெறி. (சி. சி. 3, 4, சிவாக.)

வரங்கிட-த்தல் varaṅ-kiṭa-, *v. intr.* <வரம்[1]+. To lie prostrate in the presence of a deity, praying for the grant of a boon; வரம் பெறுமாறு தெய்வசன்னதியிற் படுத்துக்கிடத்தல். வரங்கிடந்தான் றிலலை யமபல முன்றிலம் மாயவனே (திருக்கோ. 86).

வரங்கு varaṅku, *n.* Malabar wood-oil tree. See எண்ணெய், 3. *Kāṭar*.

வரச்சந்தனம் vara-c-cantaṉam, *n.* prob. வரம்[1]+சந்தனம்[1]. A species of sandalwood; சந்தனமரவகை. (யாழ். அக.)

வரச்சூலை vara-c-cūlai, *n.* <வரள்-+. See வறட்சூலை. *Loc.*

வரட்சி varaṭci, *n.* <id. See வறட்சி.

வரட்சுண்டி varaṭ-cuṇṭi, *n.* perh. id.+ சுணடி[1]. See வறட்சுண்டி (யாழ். அக.)

வரட்சூலை varaṭ-cūlai, *n.* <id.+. Pain in the ascending colon, a form of appendicitis; குடலைச் சுருட்டிப்பிடிக்கும் நோய்வகை. (இங். வை.)

வரட்சொறி varaṭ-coṟi, *n.* <id.+. A kind of itch; சொறிவகை. (இராசவைத். 105.)

வரட்டடைப்பான் varaṭṭaṭaippāṉ, *n.* <வரட்டு-+அடைப்பான். A cattle disease; மாட்டு நோய்வகை. (பெ. மாட்.)

வரட்டி varaṭṭi, *n.* <id. [T. *varaṭa*, K. *baraṭi*, M. *varaḍi*.] Dried cowdung cake. See வறட்டி. வரட்டியுங் கேழ்வரகு ரொட்டியும் போலவே (தனிப்பா.).

வரட்டு[1]-தல் varaṭṭu-, 5 *v. tr.* Caus. of வரள்-. See வறட்டு-.

வரட்டு[2] varaṭṭu, *n.* <வரட்டு-+. See வறட்டு.

வரட்டுச்சோகை varaṭṭu-c-cōkai, *n.* <வரட்டு+. Bright's disease; நோய்வகை. (M. L.)

வரட்டுப்பசு varaṭṭu-p-pacu, *n.* <id.+. See வறட்டுப்பசு.

வரடம் varaṭam, *n.* <*varaṭā*. 1. Swan; gander; அன்னம். (சங். அக.) 2. Arabian jasmine. See முல்லை, 1.

வரடை varaṭai, *n.* <Pkt. *varaṭṭā* <*varatrā*. Leather strap; தோல்வார்.

வரண்டகம்[1] varaṇṭakam, *n.* <*varaṇḍaka*. (யாழ். அக.) 1. Ball, mass; உண்டை. 2. Wall;

சுவர். 3. Pimple on the face; முகப் பரு. 4. Seat on an elephant; howdah; யானைமேற்றவிசு.

வரண்டகம்[2] varantakam, n. See வரண்டகை. பொன் வரண்டகத்தின்மேல் (மேருமந். 1134).

வரண்டகை varaṇṭakai, n. <varandikā Myna; நாகணவாய்ப்புள். வாரணடைகைக்கொடி நிரைத்த (மேருமந். 1104).

வரண்டம் varaṇṭam, n. <varaṇḍa. (யாழ். அக.) 1. Pathway; சாலைவழி. 2. Fishing line; தூண்டிற்கயிறு. 3. Heap of grass; புற்குவியல். 4. See வரண்டகம்[1], 3.

வரண்டாலு varaṇṭālu, n. <varaṇḍālu. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மூ. அ)

வரண்டியம் varaṇṭiyam, n. Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (மூ. அ.)

வரண்மாடு varaṇ-māṭu, n. perh. வாள்-+. Bull; கடாமாடு. (யாழ். அக.)

வரணசி varaṇaci, n. <Varaṇasī. Benares; காசி. (யாழ். அக.)

வரணம் varaṇam, n. <varaṇa. 1. Choice, selection; தெரிந்தெடுக்கை. ஆசார்ய வரணம் பண்ணுதல். 2. Appointing; நியமிக்கை. (யாழ். அக.) 3. Surrounding; சூழ்கை. (யாழ். அக.) 4. Rampart; surrounding wall; மதில். (இலக். அக.) 5. Covering; screening; மறைக்கை. (இலக். அக.) 6. Coat; சட்டை. (நாமதீப. 454.) 7. Round-berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்[2], 1. (தைலவ.) 8. Camel; ஒட்டகம். (யாழ். அக.) 9. Milk; பால். (யாழ். அக.)

வரணாத்து varaṇāttu, n. prob. வாள்-+ நாற்று. Paddy seedling grown on dry seed-bed. See புழுதிநாற்று. (G. Tp. D. I, 135.)

வரணி varaṇi, n. cf. வரணம. Round-berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்[2], 1. (நாமதீப. 327.)

வரத்தாறு varattāṟu, n. <வரத்து+ஆறு[1]. Tributary stream; உபநதி. (W.)

வரத்து varattu, n. <வா-. 1. Advent, coming in; வருகை. நம கோவலன் வருகின்ற வரத்து (சிலப. 9, 64-9, உரை). 2. Inlet or source of water supply, as to a tank; நீர்வரும் வழி. இந்தக் குளத்துக்கு வரத்து எங்கே? 3. Income, receipts; perquisite; வரும்படி. ஒருவரத்துமின்றிச் செலவு செய்வோா (அறப. சத. 56). 4. Credit entry in an account; கணக்கில் வரவுதொகை காட்டும் ஷராத்து. 5. Increase; பெருக்கு. வெள்ளம் வரத்தா வற்று? 6. Limit, boundary; எல்லை. இந் நாயனா திருப்பதியில் நாலு வரத்துக்குள்ளும் இருந்த குடிமக்களை (Pudu. Insc. 176).

வரத்துப்பல்லி varattu-p-palli, n. <வரத்து+பல்லி[1]. 1. Lizard which indicates by its chirping the advent of guests; விருந்தின் வருகையைத் தெரிவிக்கும்படி ஒலிசெய்யும் பல்லி. 2. Lizard which indicates ill omen by its chirping; சகுனத்தடையாய் ஒலிசெய்யும் பல்லி. (W.)

வரத்துப்போக்கு varattu-p-pōkku, n. <id.+போக்கு[1]. 1. Entrance and exit; உள்ளே புகுகையும் வெளியே போகையும். 2. Visiting terms; terms of cordiality; ஒருவர் வீட்டுக்கு ஒருவர் சென்றுவரும் பழக்கம். அந்த வீட்டுக்கு வரத்துப் போக்குண்டா? Colloq. 3. Income and expenditure; வரவும் செலவும்.

வரத்துவாரி varattu-vāri, n. <id.+. Supply channel, feeding channel of a tank; குளக்கால். Loc.

வரதட்சிணை vara-taṭciṇai, n. <vara+. Bridegroom-price; மணமகனுக்குப் பெண்வீட்டார் கொடுக்கும் பொருள்.

வரதடியன் vara-taṭiyaṉ, n. prob. id.+. Dull, idle fellow; blockhead; சோம்பலுந் தடித்தனமு முள்ளவன். Colloq.

வரதநூல் varata-nūl, n. <varada+. Science of augury; சகுனசாஸ்திரம். வரதநூல் வலோா (பாரத. சூது. 90).

வரதம் varatam, n. <vara-da. 1. That which confers a boon; வரமளிப்பது. வரதமுடைய வணிதில்லை யன்னவா (திருக்கோ. 57). 2. Grace; கடாட்சம். (அரு. நி.) 3. See வரதஹஸ்தம். வரதா பயஙகள் (நாமதீப. 21). 4. A treasure of Kubēra; குபேரனது நிதிகளுளொன்று. (நாமதீப. 387.) 5. [K. varaka.] Fine cloth; நற்றுகில்.

வரதராஜர் varata-rājar, n. <id.+. 1. Viṣṇu, as worshipped in Conjeevaram; கச்சித் திருமால். 2. The author of the treatise on Hindu law known as Vyavahāra-nirṇaya, who lived in the Tamil country at the beginning of the 17th cent.; தமிழ்நாட்டிற் பதினேழாம் நூற்றண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவரும் வ்யவஹார நிர்ணயம் என்னும் சட்டநூலை இயற்றியவருமான ஆசிரியர். 3. Author of Tamil Bhāgavatam, 16th cent.; பதினாறாம் நூற்றண்டில் வாழ்ந்து தமிழ்ப்பாகவதம் பாடிய ஓர் புலவர்.

வரதன் varataṉ, n. <vara-da. 1. One who grants a boon; வரமளிப்போன். வரதனொரு தமிழ் முனிவரன் (தக்கயாகப். 40). 2. God; கடவுள். 3. See வரதராஜர், 1. 4. Benefactor; உபகாரி. (யாழ். அக.) 5. Proper name of Kāla-mēka-p-pulavar; காளமேகப்புலவரின் இயற்பெயர். நந்திவரதா . . . கவி காளமேகமே (தமிழ்நா. 222).

வரதனம் varataṉam, *n.* perh. வா- + தனம்². See வர்த்தனை². *Loc.*

வரதனு vara-taṉu, *n.* <*vara-tanu.* Beauty of form; மெய்யழகு. (யாழ். அக.)

வரதஹஸ்தம் varata-hastam, *n.* <*vara-da* + *hasta.* A hand-pose symbolic of readiness to grant boons; வரந்தருதற்கு அறிகுறியாக அமையும் கை.

வரதாரு vara-tāru, *n.* <*vara* + *dāru.* Teak. See தேக்கு³, 1. (மூ. அ.)

வரதானம் vara-tāṉam, *n.* <id. + *dāna.* The granting of a boon; வரமளிக்கை.

வரதுங்கராமன் varatuṅkarāmaṉ, *n.* A later Pāṇḍya king, author of Piramōttara-kāṇṭam; பிரமோத்தரகாண்டம் இயற்றிய பிற்காலத் துப் பாண்டியன்.

வரதை varatai, *n.* <*vara-dā.* 1. Pārvatī, as bestowing boons; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக். 22.) 2. Maiden; கன்னி. (யாழ். அக.)

வரந்தருவார் varantaruvār, *n.* A poet, son of Villiputtūr-āḻvār; வில்லிபுத்தூராழ்வாரின் புதல்வராகிய ஒரு புலவர். (பாரத. சிறப்புப. 23, தலைப்பு.)

வரநதி vara-nati, *n.* <*vara-nadī.* The Ganges; கங்கை. மன்னவன் . . . வரநதிக் கரையி லுற்றான் (பாகவ. 1, தன்மபுத்திரன். 8).

வரநிச்சயம் vara-niccayam, *n.* <*vara* +. Selecting the bridegroom for a particular bride; மணமகனை இன்னானென்று தீர்மானித்துக்கோள் ளுகை.

வரப்படி varappaṭi, *n.* <வரப்பு + அடி³. Portion of a field, adjoining the ridges; வரப்பின் அருகிலுள்ள வயற்பகுதி.

வரப்படுத்து-தல் vara-p-paṭuttu-, *v. tr.* <வா- +. 1. To cram, as a lesson; நெட்டுருப் பண்ணுதல். பாடத்தை வரப்படுத்துகிறான். 2. To credit; to appropriate; to accept whatever is offered; வந்ததைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல். வந்ததை வரப்படுத்தடா வல்லக்காட்டு ராமா. *Loc.*

வரப்பண்ணு-தல் vara-p-paṇṇu-, *v. tr.* <id. +. 1. To cause to come; to bring; to produce; வரவழைத்தல். 2. See வரப்படுத்து-, 1.

வரப்பற்று-தல் vara-p-paṟṟu-, *v. tr.* <id. +. 1. To get into one's possession; to take hold of; to clutch eagerly; தன்வசமாக்குதல். 2. See வரப்படுத்து-, 2.

வரப்பார்-த்தல் vara-p-pār-, *v.* <id. +. *intr.* To await; to wait for; பிறர் வரவுக்காகக் காத்தல். (யாழ். அக.)—*tr.* To cause to come; வருமாறுசெய்தல்.

வரப்பிரசாதம் vara-p-piracātam, *n.* <*vara* +. Gracious gift from the gods; கடவுளரின் அருட்கொடை. தெய்வசெயல் வரப் பிரசாதம் (தனிச. சிந். 231, 18).

வரப்பிரசாதி vara-p-piracāti, *n.* <வரப்பிர சாதம். Bestower of boons; வரங்களை யருள்பவர். பழனியாண்டவா நல்ல வரப்பிரசாதி.

வரப்பிரதானம் vara-p-piratāṉam, *n.* <வரம்¹ +. 1. See வரதானம். 2. Excellent gift; நன்கொடை. (யாழ். அக.)

வரப்பிரதை varappiratai, *n.* <*vara-pradā.* 1. Benevolent goddess; வரமளிக்கும் தேவதை. 2. Lopāmudrā, the wife of Agastya; அகத்தியமுனிவர் தேவியாகிய உலோபாமுத்திரை. (யாழ். அக.)

வரப்பு varappu, *n.* <வரம்பு. 1. Ridge of a field; வயல்வரம்பு. 2. Limit, boundary; எல்லை. (சது.)

வரப்புக்கடா varappu-k-kaṭā, *n.* <வரப்பு + கடா². Field-crab; நண்டுவகை. (சங். அக.)

வரப்புச்சுண்டெலி varappu-c-cuṇṭeli, *n.* <id. +. Field-mouse; எலிவகை.

வரப்புள் varappuḷ, *n.* <id. + உள்². Paddy-field; வயல். (பிங்.)

வரப்பெலி varappeli, *n.* <id. + எலி¹. Field-rat. See வயலெலி.

வரப்போ-தல் vara-p-pō-, *v. intr.* <வா +. To be about to come; to come in the future; சம்பவிக்கக்கூடியதாதல். உனக்கு நல்லகாலம் வரப் போகிறது.

வரபட்சம் vara-paṭcam, *n.* <*vara* +. The bridegroom's party; மணமகனைச் சார்ந்தவர். (யாழ். அக.)

வரபலம்¹ vara-palam, *n.* <id. + *bala.* Strength due to divine gifts; வரத்தினாலாகிய வலிமை. இராவணன் வரபல புஜபலங்களால் மிக்க வன்.

வரபலம்² vara-palam, *n.* <*vara-phala.* Coconut-tree; தென்னைமரம். (சங். அக.)

வரம்¹ varam, *n.* <*vara.* 1. Boon, gift, blessing by a deity or a great person; தெய்வம் முதலியவற்றாற் பெறும் பேறு. காதலி னுவந்து வரங் கொடுத் தன்றே (திருமுரு. 94). 2. Grace, favour, help; அனுக்கிரகம். (W.) 3. Blessing; ஆசீர்வாதம். (யாழ். அக.) 4. Supplication, solicitation, entreaty, request, as made to a deity or a great

person; வேண்டுகோள். *வசையிலாள் வரத்தின் வந்தாள* (சீவக. 201). 5. Desire; விருப்பம். (பொருட். நி.) 6. Excellence, eminence; மேன்மை. 7. A treasure; ஒரு நிதி. (யாழ். அக.) 8. Enclosed space; சூழல். (யாழ். அக.) 9. Sparrow; அடைக்கலாங்குருவி. (யாழ். அக.) 10. Ant; எறும்பு. (யாழ். அக.)

வரம்² varam, *n.* <*varā.* Turmeric; மஞ்சள். (மலை.)

வரம்படங்கல்பாட்டம் varampaṭankal-pāṭṭam, *n.* <வரம்பு+அடங்கல்+பாட்டம்¹. A lease of paddy-fields in which no reduction is made in rent on account of drought, etc.; தண்ணீர்த்தட்டு முதலியவற்றால் வயல்விளைவு குறைந்தாலும் தள்ளுபடியில்லாத கட்டுக்குத்தகைவகை. *Nāñ.*

வரம்பழி-தல் varampaḻi-, *v. intr.* <id.+ அழி¹-. See வரம்பிக-. *வரம்பழியாது வாழ்கதேம்* (கம்பரா. மாயாசீதை. 70).

வரம்பிக-த்தல் varampika-, *v. intr.* <id.+இக-. 1. To be boundless; அளவிலதாதல். *வானின் நிழிந்து வரம்பிகந்த மாபூதத்தின் வைப்பு* (கம்பரா. அயோத். மந்திரப. 1). 2. To exceed limits; அளவுகடத்தல்.

வரம்பில்காட்சி varampil-kāṭci, *n.* <id.+ இல் neg.+. Omniscience, infinite wisdom; அனந்தஞானம்.

வரம்பில்ஞானம் varampil-ñāṉam, *n.* <id.+id.+ஞானம்¹. See வரம்பில்காட்சி. (W.)

வரம்பிலறிவன் varampil-aṟivaṉ, *n.* <id. +id.+. God, as the Omniscient; கடவுள். (நன். பாயி. 54, மயிலை.)

வரம்பிலாற்றல் varampil-āṟṟal, *n.* <id.+ id.+. Infinite power; அனந்தசக்தி. *வைத்து மீடியால் வரம்பிலாற்றலாய்* (கம்பரா. மருத்து. 116).

வரம்பிலின்பம் varampil-iṉpam, *n.* <id. +id.+. Infinite happiness or bliss; அளவிலா ஆனந்தம். (சூடா.)

வரம்பிலின்பமுடைமை varampil-iṉpam-uṭaimai, *n.* <வரம்பிலின்பம்+. Being in enjoyment of boundless bliss, one of *civaṉ-eṇ-kuṇam*, q.v.; சிவனெண்குணத்தொன்றான அளவிலானந்தமுடைமை. (குறள், 9, உரை.)

வரம்பிற-த்தல் varampiṟa-, *v. intr.* <வரம்பு+இற-. See வரம்பிக-. (யாழ். அக.)

வரம்பு varampu, *n.* prob. வரை-. [M. *varambu.*] 1. Boundary, limit, extent; எல்லை. *வரம்பி ரூனை பரவா வூங்கே* (பதிற்றுப். 29, 15). 2. Ridge of a field; வரப்பு. *செறுவின் வரம்பணையாத துயல்வர* (அகநா. 13). 3. Causeway; அணை. *வேலை வகுத்தனை வரம்பு* (கம்பரா. மாயாச. 27). 4. Way; வழி. (யாழ். அக.) 5. Brim; விளிம்பு. *Colloq.* 6. Rule of conduct, principle; ஒழுங்கு. (யாழ். அக.) 7. Interest; வட்டி. (அக. நி.) 8. House-site; மனை. (அக. நி.)

வரம்புகட்டு-தல் varampu-kaṭṭu-, *v.* <வரம்பு+. (யாழ். அக.) *tr.* 1. To dam up; அணை கட்டுதல். 2. To limit; எல்லைகட்டுதல். *கடிப்புண் பரவாதபடி மாந்திரிகன் வரம்பு கட்டினான்.* 3. To finish; முடித்தல்.—*intr.* To form rings, as in ringworm or spreading sores; கடிப்புண் வட்டமாகத் தடித்தல்.

வரம்புகட-த்தல் varampu-kaṭa-, *v. intr.* <id.+. See வரம்பிக-.

வரம்புதிரட்டு-தல் varampu-tiraṭṭu-, *v. intr.* & *tr.* <id.+. See வரம்புகட்டு-. *Loc.*

வரம்புபண்ணு-தல் varampu-paṇṇu-, *v.* <id.+. *intr.* See வரம்புகட்டு-, 1, 2.—*tr.* To adjust; to set right; சரிப்படுத்துதல். (யாழ். அக.)

வரமாலை vara-mālai, *n.* <*vara*+*mālā.* The garland put by the bride round the neck of the bridegroom, at a marriage; மணமகனுக்கு மணமகள் சூட்டும் மாலை.

வரயாத்திரை vara-yāttirai, *n.* <id.+. Setting out of the bridegroom in procession towards the house of the bride, at a marriage; மணமகன் மணமகள் வீட்டைநோக்கி யாத்திரையாக ஊர்வலம் வருகை.

வரயோகம் vara-yōkam, *n.* <*vara-yōga.* (Astrol.) Combination of *nantai* with one of the *nakṣatras*, *catayam*, *kārttikai*, *tiruvātirai* and *cittirai;* நந்தையுடன் சதயம் கார்த்திகை திருவாதிரை சித்திரை என்பவற்றுளொன்று கூடுதலாலுண்டாம் யோகவகை. (விதான. குணகுண. 10.)

வரர் varar, *n.* <*vara.* 1. Sages, great persons; சிறந்தோர். *வரரழக் கண்டதுணடோ* (திருவாலவா. 29, 9). 2. Celestials; வானோர். (பிங்.)

வரருசி vararuci, *n.* <*Vararuci.* The sage who wrote the Vārtikam supplementing Pāṇini's grammar; பாணினிவியாகரணத்துக்கு வார்த்திகஞ் செய்த முனிவர். (சங். அக.)

வரல்வாறு varal-vāṟu, *n.* <வா-+வாறு. See வரலாறு. (யாழ். அக.)

வரலட்சுமிவிரதம் varalaṭcumi-viratam, *n.* <*Varalakṣmī*+*vrata.* A fast observed on the Friday preceding the full moon of the lunar month of Ciravaṇam, when married women worship Lakṣmī and pray for continued

conjugal felicity; சுமங்கலிகள் மங்கலியத்தோடு வாழவேண்டி இலக்ஷ்மியைக் குறித்துச் சிராவண மாதத்துப் பௌர்ணமிக்குமுன் வரும் வெள்ளிக்கிழமை யன்று நோற்கும் நோன்பு. (பஞ்.)

வரலாற்றுமுறைமை varalāṟṟu-muṟaimai, n. <வரலாறு+. Ancient and unbroken tradition or usage; பரம்பரையாகக் கையாளப் படும் அடிப்பட்ட வழக்கு. மரபு வழுவாவது வரலாற்று முறைமையின் மயங்கச் சொல்லுவது (நன். 374, மயிலை.).

வரலாற்றுவஞ்சி[1] varalāṟṟu-vañci, n. <id.+வஞ்சி[2]. A panegyric in *vañci-p-pā* on the noble birth, greatness and fame of a hero, one of the 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் தலைவனது குலப்பிறப்பு முதலிய பல சிறப்பையும் கீர்த்தியையும் வஞ்சிப்பாவாற் கூறும் பாடல்வகை.

வரலாற்றுவஞ்சி[2] varalāṟṟu-vañci, n. <id.+வஞ்சி[3]. A poem describing the march of an army to the battle-field; போர்க்களத்துச் செல்லும் படையெழுச்சியைக் கூறும் பிரபந்தம். (இலக. வி. 869.)

வரலாறு varal-āṟu, n. <வா-+ஆறு[1]. 1. Order of events; நிகழ்ச்சிமுறை. 2. History; சரித்திரம். ஈதிவன்றன் வரலாறுங் குலவரவும் (கம்பரா. குலமுறை. 29). 3. Antecedents; பூர்வ சரித்திரம். 4. Circumstances; சங்கதி. 5. Details; விவரம். 6. Means, device, உபாயம். ஆவிதாங்கும் வரலாறு கேளும் (அழகர்கல. 86). 7. Example, illustration; உதாரணம். (W.)

வரவண்ணினி varavaṇṇiṉi, n. <*vara-varṇinī*. (யாழ். அக.) 1. Lakṣmī; இலக்குமி. 2. Pārvatī; பார்வதி. 3. Sarasvatī; சரச்சுவதி. 4. Chaste woman; கற்புடையாள். 5. Woman; பெண். 6. Turmeric; மஞ்சள். 7. A colour; ஓர் நிறம்.

வரவர vara-vara, *adv.* <வா-+வா-. 1. Gradually; படிப்படியாய். வரவர அறிவு பெருகும். 2. Further and further; மேன்மேலும்.

வரவரமுனி varavaramuṉi, n. A Vaiṣṇava Ācārya. See மணவாளமாமுனி.

வரவழை-த்தல் vara-v-aḻai-, v. tr. <வா-+அழை-. To send for, invite; வருவித்தல். மாதை யீங்கு வரவழைத்தே (வெங்கைக்கோ. 336).

வரவாயு varavāyu, n. Corr. of வரள்வாயு.

வரவிடு-தல் vara-viṭu-, v. tr. <வா-+. To send; அனுப்புதல். இவையெல்லாம வரவிடுதற்கு முன்னேயும் (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 2, வ்யா.).

வரவிருத்தன் varaviruttaṉ, n. <*Vara-vṛddha*. Śiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.)

வரவு varavu, n. <வா-. [K. *baravu*.] 1. Coming, advent; வருகை. செலவினும் வர வினும (தொல. சொல. 28). படிகாரிரெம் வரவு சொல்லுதிர் (கம்பரா. பள்ளிபடை. 1). 2. Income, receipts; வருவாய். வரவு காணுத செலவு (குமரே. சத. 29). 3. History; வரலாறு. இதனவர விது வென நிருநதெயவ முறைபப (மணி. 6, 205). 4. Origin; உற்பத்தி. போககொடு வரவு மின்றி (காசிக. மணிக. 2). 5. Way, path; வழி. குன்றததாற கூடல் வரவு (பரிபா. 8, 28). 6. Worship; வணங்குகை. புரையினறு மாற்றுளே மாறறுள் வரவு (பரிபா. 20, 73).

வரவுதாழ்-த்தல் varavu-tāḻ-, v. *intr.* <வரவு+. To delay in coming; to be delayed; தாமசித்து வருதல். உணவு வரவு தாழ்ததது (கமபரா. பிரமாததிர 88).

வரவுமுறை varavu-muṟai, n. <id.+. Source of income; வருவாய். *Loc.*

வரவுவை-த்தல் varavu-vai-, v. tr. <id. +. To credit in account; to enter the receipt of money, as on a pro-note or document; செலுத்திய தொகையைக் குறித்து எழுதிவைத்தல். (C. G.)

வரவெக்கை vara-vekkai, n. prob. வரள்-+. வெக்கை. A cattle-disease. See அடைப்பான், 1. (G. Tj. D. I, 11.)

வரவெதிர்-தல் varavetir-, v. tr. <வரவு +எதிர்-. 1. To wait for; to wait the arrival of; வரவுநோக்கியிருத்தல். 2. See வரவேல்-.

வரவெதிர்ந்திருத்தல் varavetirntiruttal, n. <வரவெதிர்-+. (Puṟap.) A theme in which the heroine is described as awaiting the arrival of the hero at her abode; தலைவி தன் னிருப்பிடத்துத் தலைவன் வருகையை எதிர்பார்த்திருத் தலைக் கூறும் புறத்துறை. (சங். அக.)

வரவேல்-தல் [வரவேற்றல்] varavēl-, v. tr. <வரவு+ஏல்-. To welcome; எதிர்கொண்டு அழைத்தல்.

வரவேற்பு varavēṟpu, n. <வரவேல்-. Reception, welcome; எதிர்கொண்டுபசரிக்கை. *Mod.*

வரவேற்புக்கழகம் varavēṟpu-k-kaḻakam, n. <வரவேற்பு+. Reception committee; பெரிய வரை உபசரித்து அழைப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட சபை. *Mod.*

வரவேற்புச்சபை varavēṟpu-c-capai, n. <id.+. See வரவேற்புக்கழகம். *Mod.*

வரவேற்புப்பத்திரம் varavēṟpu-p-pattiram, *n.* <id.+. Address of welcome; பெரியோரை உபசாரங்கூறி அழைக்கும் பத்திரிகை. *Mod.*

வரவை varavai, *n.* <வார-. 1. Plot of paddy-field, compartment in a paddy-field bounded by ridges; வயற்றுக்கு. (W.) 2. Tax; வரி. *இவ்வூரிற் பலவரவை யோடுங் கூட்டவும* (S. I. I. iii, 211).

வரள்(ளு)-தல் varaḷ-, 2 *v. intr.* See வறள்-.

வரள்வாயு varaḷ-vāyu, *n.* <வரள்-+. A disease of the colon; குடலைச் சுருட்டிக்கொள்ளும் நோய்வகை. *Loc.*

வரளாரை varaḷ-ārai, *n.* prob. id.+ஆரை¹. A species of aquatic cryptogamous plant; ஆரை வகை. (*யாழ். அக.*)

வரற்கியம் varaṟkiyam, *n.* cf. வராகி. Lesser galangal. See சிற்றரத்தை, 1. (*சங். அக.*)

வரன் varaṉ, *n.* <*vara.* 1. Superior, great person; சிறந்தவன். *தமிழ் முனிவரன்* (*தக்கயாகப.* 40). 2. God; கடவுள். 3. Brahmā; பிரமன். 4. Person belonging to the *pirama-varar* class of *civaṉ-muttar;* சீவன் முத்தருள் பிரமவரரெனப்படும் வகையினன். *தேகசஞ்சார நிமித்தந்தானு வுன்னுவோன் வரன்* (கைவல்ய. *தத்துவ.* 99). 5. Elder brother; தமையன். (*நிகண்டு*, 218.) 6. Bridegroom; மணமகன். *தன் மகளுக் கொத்த வரனைத் தேடுவான்* (*உத்தரரா. இராவணன் பிற.* 2). 7. Husband; கணவன். (*சூடா.*)

வரன்முறை varaṉ-muṟai, *n.* <வார-+. 1. Tradition; அடிப்படவந்தமுறை. *பாடினே யருமறை வரன்முறையால்* (*தேவா.* 80, 3). 2. Origin, history; வரலாறு. *அதன் வரன்முறை சொன்னான்* (*பிரமோத.* 18, 1). 3. Fate; ஊழ். (*யாழ். அக.*) 4. Courtesy, respect to superiors; பெரியோர்க்குச் செய்யு முபசாரம். *வரன்முறை செய்திட* (*கம்பரா. திருவவ.* 64).

வரன்று-தல் varaṉṟu-, 5 *v. tr.* To scrape; to gather up; வாருதல். *மணிவரன்றி வீழுமருவி* (*நாலடி*, 369).

வராக்கடன் varā-k-kaṭaṉ, *n.* <வா-+ஆ neg.+. Bad debt; செலவேழுதவேண்டிய கடன். *Colloq.*

வராக்கு varākku, *n.* A small water-melon. See கோம்மட்டி, 1. (*சங். அக.*)

வராகக்கிரந்தி varāka-k-kiranti, *n.* <*varāha-krāntā.* A sensitive plant. See தொட்டால்வாடி, 1.

வராககர்ணி varākakarṇi, *n.* <*vārāha-karṇī.* Indian winter cherry. See அமுக்கிரா. (*தைலவ.*)

வராககற்பம் varāka-kaṟpam, *n.* <*Varāha* +. The age when Viṣṇu assumed His boar-incarnation; திருமால் வராகாவதாரங் கொண்ட காலம். (*பரிபா.* 2, 16, *உரை.*)

வராகத்துவாதசி varāka-t-tuvātaci, *n.* <id.+. A feast in honour of Viṣṇu, held on the 12th day in the bright fortnight of the lunar month Mākam; மாகமாதத்தில் சுக்கிலபட்சத்துத் துவாதசியன்று திருமாலைக்குறித்துக் கொண்டாடப்படும் விரதம். (*பஞ்.*)

வராகபுடம் varāka-puṭam, *n.* <id.+. Calcining metals with 20 or 50 cakes of cowdung; 20 அல்லது 50 எருவிட்டுப் போடப்படும் புடம். (*மூ. அ.*)

வராகபுராணம் varāka-purāṇam, *n.* <id.+. A chief Purāna, one of *patiṉ-eṇ-purāṇam*, q.v.; பதினெண்புராணத்தொன்று.

வராகம்¹ varākam, *n.* <*varāha.* 1. Boar, swine; பன்றி. *கோலமேனி வராகமே* (*திருவாச.* 30, 5). 2. The boar-incarnation of Viṣṇu, one of *tacāvatāram*, q.v.; திருமாலின் தசாவதாரத்துள் பன்றியுருக்கொண்ட அவதாரம். (*பிங.*) 3. (Śaiva.) See வராகாதனம். *மாசிருததங குஞ்சிதம் வராகம* (*தத்துவப.* 108). 4. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று. 5. A chief Purāṇa. See வராகபுராணம். 6. The region at the foot of Mt. Malayam; மலயபர்வதத் தடிவாரத்துள்ள பிரதேசம். (*சிவதரு. கோப.* 48.) 7. A mathematical treatise; ஒரு கணித நூல். (*கலித. கடவு. உரை.*) 8. cf. வராகி. Moosly or weevil root. See நிலப்பனை. (*சங். அக.*)

வராகம்² varākam, *n.* <*varāka.* Battle; போர். (*யாழ். அக.*)

வராகமிகிரர் varākamikirar, *n.* <*Varāha-mihira.* An ancient astronomer and mathematician, author of many treatises, 6th cent.; ஆறும் நூற்றண்டிலிருந்தவரும் கணிதநூலில் வல்லவரும் வானசாஸ்திர நூல்கள் பல இயற்றியவருமான ஆசிரியர்.

வராகன்¹ varākaṉ, *n.* <*Varāha.* 1. Viṣṇu, in His boar-incarnation; வராகருபியான திருமால். (*பிங.*) 2. Pagoda, a gold coin=3½ rupees, as bearing the image of a boar; மூன்றரை ரூபாய் மதிப்புள்ளதும் பன்றிமுத்திரை கொண்டதுமான ஒரு வகைப் பொன்நாணயம். (*அரு. நி.*) 3. Pointed-leaved hogweed. See மூக்குத்தி, 4. (*சங். அக.*)

வராகன்[2] varākaṉ, *n.* perh. *virāga.* Arhat; அருகன். (அரு. நி.)

வராகன்பூடு varākaṉ-pūṭu, *n.* <வராகன்[1] +. Pointed-leaved hogweed. See முச்சுத்தி, 4. (மலை.)

வராகன்பூண்டு varākaṉ-pūṇṭu, *n.* <id. +. Pointed-leaved hogweed. See முச்சுத்தி, 4.

வராகனாட்டம் varākaṉ-āṭṭam, *n.* <id +. A kind of card-game; சீட்டாட்டத்தில் ஒரு வகை.

வராகனிடை varākaṉ-iṭai, *n.* <id. + இடை[5]. See வராகனெடை. (சங். அக.)

வராகனெடை varākaṉ-eṭai, *n.* <id. +. Weight of a pagoda, a unit of weight = $\frac{5}{16}$ rupee = 54 gr.; பொன்நிறுக்கும் நிறைவகை.

வராகாதனம் varākātaṉam, *n.* <*varāha* + *āsana.* (Śaiva.) A boar-like posture, with the body resting on hands and feet and the face turned down; பன்றியைப்போலக் காலுங் கையுமூன்றித் தலை கவிழ்ந்திருக்கும் ஆசனவகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

வராகாவதாரம் varākāvatāram, *n.* <id. + *avatāra.* The boar-incarnation of Viṣṇu; திருமாலின் தசாவதாரங்களுள் பன்றியுருவெடுத்த அவதாரம்.

வராகி varāki, *n.* <*vārāhī.* 1. Vārāki, a divine Energy; வாராகி. (சூடா.) (திருப்பு. 179.) 2. A species of snake gourd. See சிறுகுறட்டை. (மலை.) 3. Lesser galangal. See சிற்றரத்தை, 1. (மலை.) 4. Moosly or weevil root. See நிலப்பனை. (தைலவ.) 5. Sedge; கோரை. (நாமதீப. 348.) 6. A climber. See சிறுதறிஞ்சா. (சங். அக.) 7. See வராகபுடம். *வராகிமேலிட்டுத் தூமஞ் செய்தனன் (கந்தபு. மாரக். 135).*

வராகிப்புகை varāki-p-pukai, *n.* <வராகி +. A medicinal fumigation; மருந்துப்புகை வகை. (யாழ். அக.)

வராகிமாலை varāki-mālai, *n.* <id. + மாலை[3]. A garland of verses on Varāki; வராகியைத் துதிக்கும் நூல்வகை. (யாழ். அக.)

வராகிவேய் varāki-vēy, *n.* <வராகம்[1] + வேய். See வராகிவேல். (சங். அக.)

வராகிவேல் varāki-vēl, *n.* <id. + வேல். Quill of porcupine; முட்பன்றியின் முள். (யாழ். அக.)

வராங்ககம் varāṅkakam, *n.* <*varāṅgaka.* Cinnamon bark; இலவங்கப்பட்டை. (மூ. அ.)

வராங்கம் varāṅkam, *n.* <*varāṅga.* 1. Head; தலை. (இலக். அக.) 2. Elegant form; அழகியவுருவம். 3 Body; உடல் (யாழ். அக.) 4. Elephant; யானை. (யாழ். அக.) 5. Clove. See இலவங்கம், 1. (நாமதீப. 283.)

வராங்கனை varāṅkaṉai, *n.* <*varāṅganā.* (சங். அக.) 1. Excellent woman; சிறந்த பெண். 2. Talipot palm; கூந்தற்பனை.

வராங்கி varāṅki, *n.* <*varāṅgī.* 1. Beautiful woman; அழகுள்ளவள். 2. Turmeric; மஞ்சள். (மூ. அ.)

வராசனம் varācaṉam, *n.* <*varāsana.* 1. China rose, *Hibiscus rosa sinensis;* முட்செவ்வந்தி வகை. (சங். அக.) 2. Vessel for keeping water, etc.; நீர் முதலியன வைக்கும் பாத்திரம். (யாழ். அக.)

வராசனன் varācaṉaṉ, *n.* <*varāsana.* (யாழ். அக.) 1. Door-keeper; வாயில்காப்போன். 2. Paramour; சோரநாயகன்.

வராசான் varācāṉ, *n.* A kind of camphor; கருப்பூரவகை. (சிலப். 14, 109, உரை.)

வராட்டி varāṭṭi, *n.* <வரள்-. Cake of dried cowdung; வறட்டி. (சங். அக.)

வராடகம் varāṭakam, *n.* <*varāṭaka.* 1. Seed-pod of the lotus; தாமரையின் காய் (சூடா.) 2. See வராடி[1]. (சங். அக.) 3. Rope; கயிறு. (யாழ். அக.)

வராடம்[1] varāṭam, *n.* <மராடம்[1]. The Maharatta country; மராட தேசம். (W.)

வராடம்[2] varāṭam, *n.* <*Virāṭa.* The country of the Virāṭas; விராட தேசம். (யாழ். அக.)

வராடம்[3] varāṭam, *n.* <*varāṭa.* See வராடி[1]. (W.)

வராடி[1] varāṭi, *n.* <*varāṭikā.* Cowry, *Cypraea moneta;* பலகறை. (சூடா.)

வராடி[2] varāṭi, *n.* <*varāḍi.* (Mus.) A melody-type of the *pālai* tracts; பாலையாழ்த் திறத் தொன்று. (பிங்.)

வராடி[3] varāṭi, *n.* <*varāśi.* Saree of coarse yarn; முரட்டுநூற் சீலை. (W.)

வராடிகை varāṭikai, *n.* <*varāṭikā.* See வராடி[1]. *வராடிகைத்திரள் பரப்பி (பிரபோத. 15, 61).*

வராடை varāṭai, *n.* Corr. of வராகனெடை.

வராண்டம் varāṇṭam, *n.* cf. வராடகம். See வராடகம், 1. (பிங்.)

வராணசி varāṇaci, *n.* <*Varāṇasī.* Benares; காசி. (யாழ். அக.)

வராத்தம் varāttam, *n.* 1. Order; சட்டளை. (யாழ். அக.) 2. Levying taxes; வரிவாங்குகை. (யாழ். அக.) 3. Money dealings; சொடுக்கல் வாங்கல்.

வராந்தா varāntā, *n.* <Port. *varanda.* cf. *varanda.* Verandah, covered platform round a house; தாழ்வாரம். *Mod.*

வராரோகன் varārōkaṉ, *n.* <*varārōha.* Elephant-driver; யானைப்பாகன். (யாழ். அக.)

வரால் varāl, *n.* 1. Murrel, a fish, greyish green, attaining 4 ft. in length, *Ophiocephalus marulius*; சாம்பற் பச்சை நிறமும் நான்கடிவரை வளர்ச்சியுமுடைய மீன்வகை. 2 Black murrel, a fish, dark greyish or blackish, attaining 3 ft. in length, *Ophiocephalus striatus;* வெளிறின சரு நிறமும் மூன்றடி வளர்ச்சியுமுடைய மீன்வகை. மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமீன் (புறநா. 399). 3. A fresh-water fish. See கெண்டை[1], 1. (யாழ். அக.)

வரால்வலை varāl-valai, *n.* <வரால்+. Fishing net to catch *varāl;* வரால்மீனைப் பிடிக்க உதவும் வலை. *Nāñ.*

வராலகம் varālakam, *n.* <*varālaka.* Clove. See இலவங்கம், 1. (தைலவ.)

வராலடிப்பான் varāl-aṭippāṉ, *n.* <வரால+அடி-. Osprey, *Pandion haliaetus;* ஒரு வகைப் பறவை.

வராலம் varālam, *n.* <*varāla.* See வராலகம். (நாமதீப. 319.)

வராலி varāli, *n.* cf. விராலி. A prostrate herb. See பிரமி (மலை.)

வராளம் varāḷam, *n.* cf. *vyāḷa.* Snake; பாம்பு. (யாழ். அக.)

வராளி[1] varāḷi, *n.* <*varāḷi.* 1. Moon; சந்திரன். (யாழ். அக.) 2. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (பரத. இராக. 56.) 3. A kind of lute; யாழ்வகை. (பரத. ஒழிபி. 15.)

வராளி[2] varāḷi, *n.* Spleen; மண்ணீரல். (சங். அக.)

வராளிகை varāḷikai, *n.* <*Varāḷikā.* Durgā; துர்க்கை. (யாழ். அக.)

வராற்பகடு varāṟ-pakaṭu, *n.* <வரால்+. Male murrel; ஆண்வரால். அரில் வலை கிழித்து நிமிர்ந்தெழுவன வராற்பகடு (திருக்காளத். பு. 2, 16).

வராற்போத்து varāṟ-pōttu, *n.* <id.+போத்து[1]. Young murrel; இளவரால். பருவாய் வராஅற் . . . போத்து (அகநா. 36).

வராணி varāṇi, *n.* A plant; செடிவகை. (மலை.)

வரி[1] vari, *n.* [T. *vari,* K. *bare,* M. *vare.*] 1. cf. *vali.* Line, as on shells; streaks, as in timber; stripe; கோடு. நுணங்கிய வரியொடு திரண்டு . . . கணை (சீவக. 1702). 2. Ornamental marks on the breast; தொய்யில் முதலிய இரேகை. மணிவரி தைஇயும் (கலித். 76). 3. (Palmistry.) Lines at the joint of fingers or on the palm of hand; கையிரேகை. (பிங்.) 4. Course, as of bricks; line, as of writing; series, as of letters; orderly line, as of ducks in flight; row; ஒழுங்கு நிரை. குருகினெடு வரி பொற்ப (பதிற்றுப. 83, 2). 5. Letter; எழுத்து. (நாமதீப. 673.) 6. Dot; புள்ளி. வரிநுதற் பொருதொழி நாகம் (நெடுநல். 117). 7. Spreading spots on the skin; தேமல். பொன்னவிர் சேயகரு மவ்வரி (கலித். 22). 8. Beetle; வண்டு. (திவா.) 9. Sea; கடல். (பிங்.) 10. Tie, bandage; கட்டு. வரிச்சிலையாற் றந்த வளம் (பு. வெ. 1, 16). 11. Junction of streets; பலதெருச்கூடுமிடம். (பிங்.) 12. Way; வழி. (உரி. நி.) 13. Music; இசை. (நாமதீப. 678.) 14. Tune; melody; இசைப்பாட்டு. வரிநவில் கொள்கை (சிலப. 13, 38). 15. (Nātya.) See வரிக்கூத்து. கண்கூடு வரியும் (சிலப. 3, 14). 16. A poem of the last Saṅgam; கடைச்சங்கத்து நூல்களுள் ஒன்று. (இறை. 1, பக். 5.) 17. Loftiness; உயர்ச்சி. (பிங்.) 18. Length; நீளம். (சூடா.)

வரி[2]-தல் vari-, *4 v. tr.* <வரி[1]. 1. [T. *vrāyu.*] To write; எழுதுதல். (பிங்.) 2. To paint; to draw; சித்திரமெழுதுதல். வல்லோன் றைஇய வரிவனப்புற்ற வல்லிப்பாவை (புறநா. 33). 3. To smear, daub; பூசுதல். 4. To cover; மூடுதல். புண்ணை மறைய வரிந்து (திவ். திருவாய். 5, 1, 5). 5. To bind, tie, fasten; கட்டுதல். வரிந்த கச்சையன் (சூளா. சீய. 11).

வரி[3]-த்தல் vari-, *11 v.* <id. *tr.* 1. To write; எழுதுதல். வளருகிர வரித்த சாந்தின வனமுலை (சீவக. 2532). 2. To draw; to paint; சித்திரமெழுதல். 3. To smear, daub; பூசுதல். (சூடா.) 4. To bind, tie, fasten; to fix, as the reepers of a tiled roof; கட்டுதல். வரிக்குங் காட்சியிலா வறிவே (ஞானவா. மாவலி. 48). 5. To swarm round; மொய்த்தல். (யாழ். அக.) 6. To adorn, decorate; கோலஞ்செய்தல். புன்னை யணிமலா துறைதொறும் வரிக்கும் (ஐங்குறு. 117).—*intr.* To run; to flow; ஓடுதல். தலைவா யோவிறந்து வரிக்கும் (மலைபடு. 475).

வரி[4]-த்தல் vari-, *11 v. tr.* <*vṛ.* 1. To choose, select; தேர்ந்துகொள்ளுதல். 2. To appoint, assign, allocate; நியமித்தல். கடவுள் வேதியாகளை வரித்து (திருவிளை. இந்திரன்முடி. 26). 3. To invite; அழைத்தல். உலோபா முத்திரை தன்னொடும் வரித்து (திருவிளை. அருச். 2).

வரி[5] varı, *n.* <*balı.* Impost, tax, toll, duty; contribution; குடியிறை. (பிங.)

வரி[6] varı, *n.* prob. அரி[7]. 1. Fire; தீ. (அக. நி.) 2. Colour; நிறம். வரியணிசுடர வான் பொய்கை (பட்டினப. 38). 3. Beauty; அழகு. வரி வளை (பு. வெ. 11, 12). 4. Form, shape; வடிவு. (அக. நி.)

வரி[7] varı, *n.* <அரி[2]. cf. *vrīhi.* Paddy; நெல். (பிங.) எடுத்துவரி முறத்தினிலிட்டு (தனிப்பா i, 354, 41).

வரிக்கடுக்காய் varı-k-katukkāy, *n.* <வரி[1] +. Species of chebulic myrobalan; கடுக்காய் வகை. (பதார்த்த. 973.)

வரிக்கடை varı-k-kaṭai, *n.* <id.+. Beetle; வண்டு. (திவா.)

வரிக்கண்ணோரா varı-k-kaṇṇōrā, *n.* <id. + கண் +. A sea-fish, dark greyish-brown, covered with light orange spots, *Tenthis concatenata;* செஞ்சாம்பனிறமும் மஞ்சட்புள்ளிகளு முடைய கடல்மீன்வகை.

வரிக்கத்தலை varı-k-kattalai, *n.* <id. + கற்றளை. See வரிக்கற்றலை.

வரிக்கத்து varıkkattu, *n.* See வருக்கத்து.

வரிக்கயிறு varı-k-kayıṟu, *n.* <வரி[1] +. Cable; long rope; வடக்கயிறு *Loc.*

வரிக்கரப்பான் varı-k-karappāṉ, *n.* <id. +. A kind of eruption, a cutaneous disease; வரிவரியாகத் தோன்றும் கரப்பான்வகை. (சீவரட்.)

வரிக்கருடன்சம்பா varı-k-karuṭaṉ-campā, *n.* <id.+. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல் வகை.

வரிக்கல் varı-k-kal, *n.* <id.+. Long piece of stone chiselled into required shape; நீளமாக அடித்துத் திருத்திய கல். கோயில் மண்டபத்துக்கு வரிக்கல் கொண்டுவருகிறார்கள்.

வரிக்கலவாய் varı-k-kalavāy, *n.* <id.+. A sea-fish, yellowish brown, *Serranus boenick;* மஞ்சட்கபில நிறங்கொண்ட கடல்மீன்வகை.

வரிக்கற்றலை varı-k-kaṟṟalaı, *n.* <id.+ கற்றளை. 1. A sea-fish, reddish, *Lutjanus sebae;* செந்நிறங்கொண்ட கடல்மீன்வகை. 2. A sea-fish, silvery grey, attaining one foot in length, *Sciaena maculata;* பளபளத்த சாம்பல் நிறமும் ஓரடி வளர்ச்சியுமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வரிக்காரல் varı-k-kāral, *n.* <id.+ காறல்[2]. A sea-fish, silvery, attaining 8 in. in length, *Equala dussumieri;* வெண்மை நிறமும் எட்டு அங்குல வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன்வகை.

வரிக்காரன்[1] varı-k-kāraṉ, *n.* <id.+ காரன்[1]. Cable-twister, rope-maker; வடக்கயிறு திரிப்போன்.

வரிக்காரன்[2] varı-k-kāraṉ, *n.* <வரி[5]+id. 1. Tax-collector; வரிவாங்குபவன். 2. One who pays tax, contribution, etc.; வரி கொடுப்பவன். *Loc.*

வரிக்கிச்சான் varı-k-kiccāṉ, *n.* <வரி[1]+. A sea-fish, yellowish brown, attaining 10 in. in length, *Lutjanus kasmira,* மஞ்சட் கபிலநிறமும் பத்து அங்குல வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன்வகை.

வரிக்குக்கூறுசெய்வார் varıkku-k-kūṟu-ceyvār, *n.* <வரி[5]+கூறுசெய்-. See வரிக்கூறு செய்வார். (S. I. I. iii, 211.)

வரிக்குதிரை varı-k-kutırai, *n.* <வரி1+. 1. Piebald horse; பலநிறக் கோடுள்ள குதிரை. (W.) 2. Horse not requiring a saddle; சேணம் வேண்டாக் குதிரை. (W.) 3. Zebra; விலங்கு வகை. *Mod.*

வரிக்குப்பச்சை varıkku-p-paccaı, *n.* cf. வரிசைக்குப்பச்சை. A variety of green stone. See நாகப்பச்சை. (W.)

வரிக்கும்மட்டி varı-k-kummaṭṭi, *n.* <வரி[1] + கும்மட்டி[4]. cf. வரிக்கொம்மட்டி. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (பதார்த்த. 576.)

வரிக்குயில் varı-k-kuyil, *n.* <id.+. Banded koel, *Cuculus sonneratii;* குயில்வகை. (W.)

வரிக்கூத்து varı-k-kūttu, *n.* <id.+. A kind of masquerade dance; கூத்துவகை. (சிலப். 3, 24, உரை.)

வரிக்கூறிடுவார் varı-k-kūṟiṭuvār, *n.* <வரி[5]+கூறிடு-. See வரிக்கூறுசெய்வார். (Insc.)

வரிக்கூறுசெய்வார் vari-k-kūṟuceyvār, *n.* <id.+கூறுசெய்-. Revenue officers in ancient times; அரசிறை அதிகாரிகள். (Insc.)

வரிக்கை varıkkai, *n.* <வருக்கை[1]. See வருக்கைப்பலா. (W.)

வரிக்கொம்மட்டி varı-k-kommaṭṭi, *n.* <வரி[1]+. cf. வரிக்கும்மட்டி. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (M. M. 372.)

வரிக்கொன்றை varı-k-koṉṟaı, *n.* <id.+. Red Indian laburnum, m. tr., *Cassia marginata;* சிவப்புக்கொன்றைவகை. (L.)

வரிக்கோரை varı-k-kōrai, *n.* <id.+. Striped sedge, *Cyperus alopecuroides;* கோரை வகை.

வரிக்கோலம் vari-k-kōlam, *n.* <id.+ கோலம்[1]. Ornamental figures or lines drawn on the breast; தொய்யிலின் பத்திக்கீற்று. (சிலப். 5, 226, அரும்.)

வரிக்கோலா vari-k-kōlā, *n.* <id.+கோலா[1] Half-beak, sea-fish, dark bluish green, attaining 18 in. in length, *Hemirhamphus far;* கருநீலப் பச்சை நிறமுடையதும் 18 அங்குல வளர்ச்சியுடையது மான கடல்மீன்வகை.

வரிகயிறு vari-kayiṟu, *n.* <வரி[3]-+ Rope used for fastening the load in a cart; வண்டியில் மூட்டையைப் பிணைத்துக்கட்டுங் கயிறு. (W.)

வரிகாரம் vari-kāram, *n.* perh. வரி[6]+ காரம்[1]. (சங். அக.) 1. Borax; வெங்காரம். 2. Alum; படிக்காரம்.

வரிகோணியல் vari-kōṇiyal, *n.* <வரி[2]-+. Double-bag, a pair of bags, with their mouths joined together used in loading a pack-ox on either side; பொதிமாட்டின் இருபக்கமும் பாரம் ஏற்றுமாறு சேர்த்துத்தைத்த கோணி.

வரிகோலம் vari-kōlam, *n.*<id + கோலம்[1]. See வரிக்கோலம். அவமெழுது வரிகோலம் (சிலப். 5, 226).

வரிச்சந்தி vari-c-canti, *n.* <வரி[1]+சந்தி[1]. Place where streets meet, cross-roads; பல தெருக்கள் கூடுமிடம். (பிங்.)

வரிச்சம்பா vari-c-campā, *n.*<id.+சம்பா[1]. A kind of striped paddy, sown in Cittirai and maturing in five months; சித்திரை மாதத்து விதைத்து ஐந்து மாதங்களிற் பயிராவதும் மேலி ரேகை யுடையதுமான சம்பாநெல்வகை.

வரிச்சல் variccal, *n.* <வரி[3]-. See வரிச்சு. (W.)

வரிச்சலாணி variccal-āṇi, *n.* <வரிச்சல்+ ஆணி[1]. Nails for fastening reepers; வரிச்சலிற் பதிக்கும் ஆணி. (W.)

வரிச்சாணி variccāṇi, *n.* <வரிச்சு+ id. See வரிச்சலாணி. (W.)

வரிச்சு variccu, *n.* <வரி[3]-. cf. வரிச்சல். Reeper of a roof; transverse lath; சட்டுவரிச்சல். வரிச்சுமேல் விரிச்சு மூட்டியே (கம்பரா. சித்திர. 46).

வரிச்சுருள் vari-c-curuḷ, *n.* <வரி[1]+. A kind of leech; செவ்வட்டை. (சங். அக.)

வரிசந்தி vari-canti, *n.* See வரிச்சந்தி. (யாழ். அக.)

வரிசை[1] varicai, *n.* <வரி[1]. [T. *varusa.*] 1. Order, regularity; ஒழுங்கு. (சூடா.) 2. Line, row, series; நிரையொழுங்கு. 3. Turn in duty or work; வேலை முறை. (W.) 4. Distinctive mark of honour or privilege granted by a royal or other authority; அரசர் முதலியோராற் பெறுஞ் சிறப்பு. பொற்பட்ட முன்னு வரிசைகள (திருவாலவா. 28, 93). 5. Insignia of royalty; இராசசின்னம். சாமரையுக்க மாதியாம வரிசையிற் கமைநத . . . தாஙகி (கம்பரா. சிந்தனை. 12). 6. Honour; மரியாதை. பொற்புற வரிசை செய்வான் (திருவிளை. இந்திரன்முடி. 37). 7. Excellence, eminence; மேம்பாடு. ஆடுகொள வரிசைக்கொப்பப பாடுவல் (புறநா. 53). 8. Merit, worth; தகுதி. வரிசை யறிதலும வரையாது கொடுத தலும (சிறுபாண. 217). 9. Regard; பாராட்டு. வரிசைப பெரும்பாட்டெல்லாம் (கலித். 85). 10. Good conduct; நல்லொழுக்கம். அவன் வரிசை யாய் நடந்துகொள்கிறான். 11. Good circumstances; நன்னிலை. (W) 12. Present, especially to a daughter on marriage or other occasion; சீராகச் செய்யும் நன்கொடை. மாமி வரவிட்ட வரிசை யென்று (விறலிவிடு. 533). 13. Rate; proportion; வீதம்.

வரிசை[2] varicai, *n.* <வரி[5]. Village dues or rent; கிராம வரிவகை. (I. M. P. Tp. 293.) இந்நிலம இரண்டு மாவுக்கும் வரிசையாவது (Pudu. Insc. 613).

வரிசைக்காரன் varicai-k-kāraṉ, *n.* <வரிசை[1]+காரன்[1]. (W.) 1. Well-behaved man; நன்னடத்தையுள்ளவன். 2. One whose turn of duty is come; முறைக்காரன்.

வரிசைக்கிரமம் varicai-k-kiramam, *n.* <id.+. Proper or regular order; ஒழுங்கு முறை.

வரிசைக்குப்பச்சை varicaikku-p-paccai, *n.* cf. வரிக்குபபச்சை. A variety of green stone. See நாகப்பச்சை. (யாழ். அக.)

வரிசைக்குற்றி varicai-k-kuṟṟi, *n.* <வரிசை[1]+. Stumps of wood set in a row in a brick-kiln; செங்கற்சூளையில் வரிசையாக அடுக்கும் விறகுக்கட்டை. *Nāñ.*

வரிசைச்சுரம் varicai-c-curam, *n.* <id.+சுரம்[1]. Intermittent fever; முறைச்சாய்ச்சல்.

வரிசைசெய்-தல் varicai-cey-, *v. intr.* <id.+. 1. To render civility or courtesy; மரியாதைசெய்தல். (W.) 2. See வரிசையேடு-.

வரிசைபார்-த்தல் varicai-pār-, *v. intr.* <id.+. To be punctilious, formal or ceremonious; ஒழுங்குமுறையை அளவுக்குமிஞ்சிக் கவனித்தல். (W.)

வரிசைமகளிர் varicai-makaḷir, *n.*<id.+. A class of female songsters; விறலியர். அடுப்புத்

தொழிற் குரியரல்லாத வரிசைமகளிரும் (பதிற்றுப். 18, 6, உரை).

வரிசைமாதர் varicai-mātar, *n.* <id. + மாதர்[1]. See வரிசைமகளிர். வரிசைமாதர சிலம போசை (திருவாலவா. திருநகரச். 6).

வரிசையாளர் varicai-y-āḷar, *n.* <வரிசை[2] + ஆள்-. Cultivating tenants; நிலத்தைப் பயிரிடுங் குடிகள். தம கீழ்க்குடிகளாகிய வரிசையாளரை (பதிற்றுப். 13, 24, உரை).

வரிசையெடு-த்தல் varicai-y-eṭu-, *v. intr.* <வரிசை[1] +. To fetch presents ceremonially on marriage or other occasions, in public; பலரு மறியச் சீரேடுத்தல். *Colloq.*

வரிசைவாரம் varicai-vāram, *n.* <வரிசை[2] +. Fixed rent calculated on the ascertained average yield of the land cultivated; சாதபடியின் சராசரிப்படி திட்டப்படுத்திய மேல்வாரம்.

வரிசோறு vari-cōṟu, *n.* <வரி[5]. A tax; வரிவகை. (I. M. P. Sm. 2.)

வரிட்டம் varittam, *n.* <*variṣṭha*. That which is pre-eminent; மிகச்சிறந்தது. வரிட்ட மஙகலம் (தக்கயாகப். 74, உரை).

வரிட்டன் varittan, *n.* <*variṣṭha*. 1. Distinguished, pre-eminent man; மேலானவன். 2. Person belonging to *pirama-varittar* class of *civaṉ-muttar;* சீவன்முத்தருள் பிரமவரிட்டர் வகையினன். சீவன் முத்தா நால்வகையாவா . . . பிரம விதது வரன் வரியான் வரிட்டன் (கைவல். தத். 94).

வரித்தும்மட்டி vari-t-tummatti, *n.* <வரி[1] +. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி.

வரித்துலா varittulā, *n.* Ashy babool; விடத்தேர். (L.)

வரித்தோல் vari-t-tōl, *n.* <வரி[1] + தோல்[3]. Cluster-flowered croton. See காக்காய்ப்பாலை. (L.)

வரிதகம் varitakam, *n.* prob. வரி[2]-. A kind of song of 32 lines; முப்பத்திரண்டடியான் வரும் இசைப்பாட்டு. (சிலப. 3, 3, உரை, பக். 88)

வரிந்துகட்டு-தல் varintu-kattu-, *v.* <id. +. *tr.* To bind tightly; இறுக்கிக்கட்டுதல் — *intr.* To prepare for work, as by tying one's loin-cloth; வேலைக்கு ஆயத்தமாதல். *Colloq.*

வரிநிழல் vari-niḻal, *n.* <வரி[1] +. Shade interspersed with light; செறியாத நிழல். மாராஅத்த வரிநிழ லசைஇ (சிறுபாண. 12).

வரிப்பணம் vari-p-paṇam, *n.* <வரி[5] + பணம்[2]. Money-tax; குடியிறை. (W.)

வரிப்பாரை vari-p-pārai, *n.* prob. வரி[1] +. Horse-mackerel See சேம்பாரை.

வரிப்பிரோத்தம் varippirōttam, *n.* Dill. See சதகுப்பி, 1. (மலை)

வரிப்பிளந்தெழுது-தல் vari-p-piḷant-eḻutu-, *v. tr.* <வரி[1] + பிள- + எழுது-. To interline; கையெழுத்துவரியில் இடைச்சேருகி எழுதுதல்.

வரிப்பிளப்பு vari-p-piḷappu, *n.* <id. +. Interlineation; இடைச்சேருகி எழுதுவது.

வரிப்புலி vari-p-puli, *n.* <id. +. Bengal tiger; வேங்கைப்புலி. (W.)

வரிப்புறம் vari-p-puṟam, *n.* <id. + புறம்[2]. Striped squirrel; அணில்வகை. (பிங.)

வரிப்பூனை vari-p-pūṉai, *n.* <id. +. Rusty-spotted cat, *Felis rubiginosa;* காட்டுப் பூனைவகை.

வரிப்பொத்தகம் vari-p-pottakam, *n.* <வரி[5] + பொத்தகம்[1]. 1 Tax register; அரசிறைக் கணக்குக்குறிப்பு. (Insc.) 2. An ancient office; ஒரு பழைய உத்தியோகம். (T. A. S. 1, 166)

வரிபோடு-தல் vari-pōṭu-, *v. intr.* <id. +. See வரிவை[1]-.

வரிமணல் vari-maṇal, *n.* <வரி[1] +. Sands on the shore, with streaks formed thereon by the action of waves; அறலிலையுடைய மணல். வரிமண லகன்றிட்டை (பட்டினப். 60).

வரிமணி vari-maṇi, *n.* <id. +. A neck-ornament worn by Parava women; பரவமகளிர் அணியுங் கழுத்தணிவகை.

வரியங்கம் vari-y-aṅkam, *n.* prob. id. + அங்கம்[1]. Tube-in-tube wood. See பன்றிவாகை. (L.)

வரியச்சு vari-y-accu, *n.* <id. + அச்சு[2]. Black-lined sheet placed under the writing paper to guide the hand in writing; எழுதுங் காகிதத்தினடியில் வைத்துக்கொள்ளும் கறுப்புக் கோடிட்ட காகிதம். (W.)

வரியரிசி vari-y-arici, *n.* <id. +. Cumin. See சீரகம்[1], 1. (மலை.)

வரியாடல் vari-y-āṭal *n.* <id. +. Writing; எழுதுகை. (அக. நி.)

வரியாத்து variyāttu, *n.* See வரியாத்துக் கிழங்கு.

வரியாத்துக்கிழங்கு variyāttu-k-kiḻaṅku, *n.* <வரியாத்து +. Rhubarb. See இரேவற்சின்னி, 1. (யாழ். அக.)

வரியான் variyāṉ, n. < varīyān nom. sing. of varīyas. 1. Person belonging to the piramavariyār class of cīvaṉ-muttar; சீவன் முத்தருள் பிரமவரியார் வகையினன். (கைவல். தத. 94.) 2. (Astron.) A division of time, one of 27 yōkam, q.v.; யோகமிருபத்தேழனு ளொன்று. (பஞ்.)

வரியிலார் vari-y-ilār, n. < வரி⁵ + இல் part. See வரிக்கூறுசெய்வார். நம வரியிலார் வரியிலேயிட்டு (S. I. I. iii, 36).

வரியிலிடு-தல் variyil-iṭu-, v. tr. < id. + இடு-. To enter in the revenue register; வரிப் புத்தகத்திற் பதிதல். (S. I. I. iii, 115.)

வரியிலீடு variyilīṭu, n. < வரியிலிடு-. 1. Entry in the revenue register; வரிப்பொத்தகத்திற் பதியும் பதிவு. 2. Office of keeping the revenue register; வரிப்பொத்தகத்திற் பதியும் பழைய உத்தி யோகம். வரியிலீடு பாவையுடையானும் (T. A. S. i, 16).

வரியொட்டி vari-y-oṭṭi, n. < வரி¹ + ஒட்டு-. A kind of fish; மீன்வகை. (W.)

வரியோரா vari-y-ōrā, n. < id. +. Sea-fish, dark greyish-brown covered with light orange spots, Tenthis concatenata; கருமை வெண்மைகள் கலந்த கபிலநிறமும் செந்நிறப்புள்ளி களுமுடைய கடல்மீன்வகை. (யாழ். அக.)

வரியோலை vari-y-ōlai, n. < வரி²- +. Deed of agreement; உடன்படிக்கைப் பத்திரம். வரி யோலை யெழுதி வைத்தபடி.

வரிவசிதம் varivacitam, n. < varivasita. Personal service, attendance, as on a guru; சிசுருஷை. (யாழ். அக.)

வரிவடிவு vari-vaṭivu, n. < வரி¹ +. Written character; written symbol of an articulate sound, dist. fr. oli-vaṭivu; ஒலியெழுத்திற்கு அறிகுறியான கீற்றுவடிவு. (நன். 97, மயிலை.)

வரிவயம் vari-vayam, n. < id. + வயம்¹. Tiger, as striped; புலி. வரிவயம் பொருத வயக் களிறுபோல (புறநா. 100).

வரிவரி varivari, n. < varī. Climbing asparagus. See தண்ணீர்விட்டான். (தைலவ.)

வரிவரிமணலி vari-vari-maṇali, n. < வரி¹ + வரி¹ +. Aloe. See கற்றாழை, 1. (சங். அக.)

வரிவனம் vari-vaṉam, n. perh. id. +. Blinding tree. See தில்லை¹, 1. (மலை.)

வரிவை¹-த்தல் vari-vai-, v. intr. < வரி⁵ +. 1. To impose a tax; குடியிறை விதித்தல். (W.) 2. To apportion and levy contributions, as for a common fund; பொதுநிதி முதலியவற்றிற்காக வீதாசாரத்தொகை குறிப்பிடுதல். Colloq.

வரிவை²-த்தல் vari-vai-, v. intr. < வரி¹ +. To set in a row, as in brick-laying; வரிசை யாகக் கட்டுதல். (W.)

வருக்கக்கோவை varukka-k-kōvai, n. < வருக்கம் +. A poem of kalittuṟai metre, in which the stanzas begin with the letters of the alphabet in regular order, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் மொழி முதலில்வரும் எழுத்துக்களை அகரமுதலாம் எழுத்து முறையே அமைத்து கலித்துறைப்பாட்டாக இயற்றும் பிரபந்தவகை. (சது.)

வருக்ககனம் varukka-kaṉam, n. < varga +. (Math.) The cube of a square; ஓர் எண்ணின் வருக்கத்தை மும்மடங்கு உறழவந்த எண். (யாழ். அக.)

வருக்கசங்கலிதம் varukka-caṅkalitam, n. < id. + saṅkalita (Math.) Series of squares of the successive numbers in their natural order, as 1, 4, 9, 16; ஒன்றுமுதல் முறையே எண்களைச் சதுரித்த தொகைகளின் வரிசை. (W.)

வருக்கணம் varukkaṇam, n. < vargaṇā. (Math.) Multiplication; பெருக்கல்.

வருக்கத்து varukkattu, n. < Arab. barakat. cf. வரிக்கத்து. Luck, fortune; அதிட்டம். அவன் வருக்கத்துக் கெட்டவன். Tinn.

வருக்கத்தொகை varukka-t-tokai, n. < வருக்கம் +. (Math.) See வருக்கம், 5.

வருக்கம் varukkam, n. < varga. 1. Class, kind; species, family; இனம். 2. Lineage; வமிசம். அரக்கர்தம் வருக்கம் (கம்பரா. உருக்காட். 20). 3. Group of similar things; collection, crowd, multitude; தொகுதி. அவ்விருக் கின்வழியே யாகிவந்தவவ் வருக்கமும் (கலிங். 170). 4. Chapter; அத்தியாயம். (யாழ். அக.) 5. (Math.) Square, as of a given number; சமமாகிய ஈரெண் ணின் பெருக்கம். (சூடா.) 6. Square figure; சதுரம். (யாழ். அக.) 7. (Astrol.) A set of eight horoscopic charts denoting the relative strength of the planets. See அஷ்டவருக்கம், 1. 8. Group of eight special drugs. See அஷ்டவர்க்கம், 2. 9. Order, regularity; ஒழுங்கு. (W.)

வருக்கமாலை varukka-mālai, n. < id. + மாலை³. A poem in which successive lines begin with the letters of the alphabet in their regular order, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் மொழிமுதலில்வரும் எழுத்துக் களை அகரமுதலான எழுத்துமுறையிற் பாடலின்

தொடக்கவெழுத்துக்களாக அமைத்து இயற்றப்படும் பிரபந்தவகை. (சது.)

வருக்கமூலம் varukka-mūlam, n. <id. + mūla. (Math.) Square root; வருக்கத்தொகைக்கு மூலமாயுள்ள எண். (பிங்.)

வருக்கமோனை varukka-mōṉai, n. <வருக்கம் +. (Pros.) A kind of mōṉai in which the letters of the alphabet occur in their order as the first letters of the successive lines of a stanza; பாடலடிகளில் முதலெழுத்துக்கள் வருக்கவெழுத்துக்களால் அமையும் மோனைவகை. (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை.)

வருக்கலாடசங்கலிதம் varukka-lāta-caṅkalitam, n. <varga + lāta +. (Math.) A series of squares; சதுரித்தவெண்களாலான வரிசை வகை. (யாழ். அக.)

வருக்கவெதுகை varukka-v-etukai, n. <வருக்கம் +. (Pros.) Etukai-t-toṭai in which the etukai letters belong to the same varukkam; பாடலடிகளில் ஒருவருக்கத்தைச்சேர்ந்த எழுத்துக்கள் வரத்தொடுக்கும் எதுகைத்தொடை. (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை.)

வருக்கவெழுத்து varukka-v-eḻuttu, n. <id. +. Letter of a series, either of vowels or any one of 18 consonants; உயிர் அல்லது ஒரு மெய்யின் வருக்கத்தைச் சேர்ந்த எழுத்து. (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை.)

வருக்காந்தியம் varukkāntiyam, n. <vargāntya. The final soft consonants in each of the first five groups of consonants in Sanskrit; வடமொழியில் ஐவகை மெய்வர்க்கங்களில் ஒவ்வொன்றன் இறுதியிலுமுள்ள மெய்.

வருக்கி-த்தல் varukki-, 11 v. tr. <varga. (Math.) To square; ஓர் எண்ணை அதே எண்ணாற் பெருக்குதல்.

வருக்கிலங்கெட்டவன் varukkilaṅ-keṭṭavaṉ, n. prob. வருக்கந்தது + கெடு-. Useless fellow, used in contempt; பயனில்லாதவன். Tinn.

வருக்கு[1] varukku, n. See வர்க்கு[1].

வருக்கு[2] varukku, n. cf. வர்க்கு[3]. Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.)

வருக்கை[1] varukkai, n. [M. varikka.] See வருக்கைப்பலா. மதுவிம்மு வருக்கையின் சுளையும் (தேவா. 628, 9).

வருக்கை[2] varukkai, n. <varga. 1. Class, division, group; இனம். 2. (Gram.) Class of letters of the alphabet, as vowels, kindred consonants, etc.; உயிர், மெய் முதலிய எழுத்துக்களின் இனம். உயிர்வருக்கை, மெய்வருக்கை. (W.)

வருக்கைப்பலா varukkai-p-palā, n. <வருக்கை[1] + பலா[1]. A species of jack-tree; பலா வகை. (நாமதீப. 294.)

வருகம்[1] varukam, n. <barha. (யாழ். அக.) 1. Peacock's feather; மயிற்றோகை. 2. Leaf; இலை.

வருகம்[2] varukam, n. <varga. Train of attendants; பரிவாரம். (யாழ். அக.)

வருகாலம் varu-kālam, n. <வா-+. See வருங்காலம். வருகாலஞ் செல்கால மாயினானை (தேவா. 716, 3).

வருங்காலம் varuṅ-kālam, n. <id.+. 1. Future; இனி வரப்புகுங் காலப்பகுதி. வருங்கால நிகழ்காலங் கழிகாலமாய் (திவ். திருவாய். 3, 1, 5). 2. (Gram.) Future tense. See எதிர்காலம், 2.

வருச்சம் varuccam, n. <varja. 1. Leaving, abandoning; நீக்குகை. (W.) 2. (Astrol.) Inauspicious period in the course of a day; ஒரு தினத்தில் நிகழும் அசுபகாலம். 3. (Astrol.) See வருச்சியகாலம்.

வருச்சனீயம் varuccaṉīyam, n. <varjanīya. See வர்ச்சியம். (சங். அக.)

வருச்சி-த்தல் varucci-, 11 v. tr. <வருச்சம். See வர்ச்சி-. (W.)

வருச்சியகாலம் varucciya-kālam, n. <varjya +. 1. (Astrol.) Period during the passage of the moon in an irāci, when no auspicious function may be commenced; சுபகாரியந் தொடங்கத்தகாத சந்திரராசியின் பகுதி. (பஞ்.) 2. Inauspicious time; அசுபவேளை. (W.)

வருச்சியம் varucciyam, n. <varjya. That which should be avoided or excluded; விடத்தகுந்தது. (சங். அக.)

வருச்சியாவருச்சியம் varucciyāvarucciyam, n. See வர்ஜியாவர்ஜியம்.

வருட்டம்[1] varuṭṭam, n. cf. ariṣṭa. Neem. See வேம்பு. (மலை.)

வருட்டம்[2] varuṭṭam, n prob. vṛtta. Egg; முட்டை. (நாமதீப. 255.)

வருட்டு-தல் varuṭṭu-, 5 v. tr. 1. To assure, convince; தேற்றுதல். பின்னும் பலகால் வருட்டி (பாரத. சம்பவ. 64). (சூடா.) 2. To charm, fascinate; வசிகரித்தல். வயமவர வருட்டல் வருவித்திடலகற்றல் (திருக்காளத். பு. 33, 23).

வருடகம் varuṭakam, n. Balloon vine. See முடக்கொற்றான், 1. (மலை.)

வருடகாலம் varuṭa-kālam, n. <வருடம்² +. See வருடாகாலம். (நாமதீப. 560.)

வருடசேடம் varuṭa-cēṭam, n. <வருடம் + சேடம்¹. (Astron.) Annual anomaly, being the difference in time between the sunrise on the New Year Day and the commencement of the new year; வருடப்பிறப்பன்று சூரியோதயந் தொடங்கிப் புதுவருடம் பிறக்கும் வரையுள்ள காலம். (W.)

வருடதேவதை varuṭa-tēvatai, n. <id +. The presiding deity of the year; குறித்த வருடத்திற்குரிய தேவதை. (யாழ். அக.)

வருடப்பாதி varuṭa-p-pāti, n. <id. +. Half year, being the period of the sun's course northward or southward, from solstice to solstice; அயனம். (நாமதீப. 557, உரை.)

வருடபலன் varuṭa-palaṉ, n. <id +. 1. See வருஷபலன், 1. 2. The predictions for the year calculated from the position of the planets at the commencement of the new year; பஞ்சாங் கப்படி அவ்வவ்வருடத்துக் கிரக நிலையாலுண்டாம் அவ்வருடத்திய பலன்.

வருடபுட்பம் varuṭa-puṭpam, n. See வருஷபுஷ்பம். (தைலவ. தைல. 46.)

வருடம்¹ varuṭam, n. <varṣa. 1. Year; ஆண்டு. (பிங.) 2. Rain; மழை. (பிங.) தேனென்னுங் காலவருடம் வருடிக்கவல்ல (தக்கயாகப. 68, உரை). 3. See வருஷம், 3. (நாமதீப. 484.)

வருடம்² varuṭam, n. <varṣā. See வர்ஷ ருது. (பிங.)

வருடவரன் varuṭavaraṉ, n. <varṣa-vara. Eunuch; அலி. (யாழ். அக.)

வருடாகாலம் varuṭā-kālam, n. <varṣā-kāla. Rainy season; கார்காலம். (யாழ். அக.)

வருடாங்கம் varuṭāṅkam, n. <varṣāṅga. Month; மாதம். (யாழ். அக.)

வருடாந்தம் varuṭāntam, n. <varṣānta. End or close of a year; வருடமுடிவு. (யாழ். அக.)

வருடாந்தரம்¹ varuṭāntaram, adj. & adv. See வருஷாந்தரம்¹.

வருடாந்தரம்² varuṭāntaram, n. See வருடாந்தம்.

வருடி-த்தல் varuṭi-, 11 v. tr. & intr. <vrṣ. See வருஷி-. தழையு மாரி வருடியா தோர்வருடம் (திருவிளை. மேருவை. 6).

வருடு-தல் varuṭu-, 5 v. tr. To rub; to massage; தடவுதல். செம்புனல் வந்தங் கடிவருட (தேவா. 112, 5).

வருடை¹ varuṭai, n. 1. Mountain sheep; வரையாடு வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போல (பட் டினப. 139). (சூடா.) 2. Sheep, ஆடு. (திவா.) தண்டாரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையை (பதிற் றுப. 6, பதி.). 3. Aries of the zodiac; மேடராசி. வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்ப (பரிபா. 11, 5). 4. A fabulous animal. See சரபம், 1. (பிங.)

வருடை² varuṭai, n. cf. spardhā. Envy, malice; மாற்சரியம். காமஞ் செற்றக்குரோத லோப மதவருடை (தேவா. 1054, 8).

வருடைமான் varuṭai-māṉ, n. <வருடை¹ +. See வருடை¹, 1. (சிலப. 25, 51, கீழ்க்குறிப்பு.)

வருணகம் varuṇakam, n. <varṇaka. 1. Letter; எழுத்து. 2. Paint; பூசு வர்ணம். 3. Sandalwood tree; சந்தனமரம். 4. Redwood. See மஞ்சாடி, 1. (சங். அக.)

வருணசங்கரம் varuṇa-caṅkaram, n. <varṇa-saṁkara. Confusion or mixing of castes due to intermarriage; சாதிக்கலப்பு.

வருணசபம் varuṇa-capam, n. <varuṇa-japa. Vedic prayer for rain, addressed to Varuna; மழைவேண்டிச் செபிக்கப்படும் வேத மந் திரங்கள்.

வருணசரம் varuṇa-caram, n. <varṇa-sara. Necklace of rubies or red gems; செம் மணிகளாற் செய்த கழுத்தணி. வருணற் கீந்த வருண சரத்தையே (கம்பரா. சேதுப. 35).

வருணசிலைவந்தோன் varuṇa-cilai-vantōṉ, n. <வருணன் + சிலை³ + வா-. Diamond; வயிரம். (யாழ். அக.)

வருணசூக்கம் varuṇa-cūkkam, n. <varuṇa + sūkta. A Vedic hymn in praise of Varuṇa; வருணனைப்பற்றிய தோத்திரமடங்கிய ஓர் வேதமந்திரம். வருணசூக்க மந்திர நவின்று மூழ்கிய (திருவிளை. தீர்த். 18).

வருணதிசை varuṇa-ticai, n. <id. + diśā. The west; மேற்கு. (திவா.)

வருணதேவம் varuṇa-tēvam, n. <id. + dēva. The 24th nakṣatra; சதயநாள்.

வருணநாள் varuṇa-nāḷ, n. See வருண னாள். (திவா.)

வருணப்பூதர் varuṇa-p-pūtar, n. <varṇa +. The four goblins protecting respectively the four castes; நால்வகை வருணங்களையுங் காக் கும் நான்கு பூதங்கள். வருணப்பூதர் நால்வகைப் பாணியும் (சிலப். 6, 35).

வருணப்பொருத்தம் varuṇa-p-poruttam, n. <id. +. (Poet.) Rule of propriety

which enjoins that the first word of a poem should contain letters pertaining to the caste of the hero (the vowels and *ka, na, ca, ña, ta, na,* being Brāhman, *ta, na, pa, ma, ya, ra* being Ksattriya, *la, va, ṟa, ṉa* being Vaiśya, *ḻa, ḷa* being Śūdra), one of ten *ceyyun-mutaṉ-moḻi-p-poruttam*, q v.; பன்னிருயிரும் க ங ச ஞ ட ண என்ற மெய்யாறும் பார்ப்பனச்சாதியும், த ந ப ம ய ர என்ற ஆறும் மன்னர்சாதியும், ல வ ற ன என்ற நான்கும் வணிகர்சாதியும், ழ ள இரண்டும் சூத்திரசாதியுமாகக் கொண்டு உரியவாறு செய்யுண் முதன்மொழிப் பொருத்தங் கொள்ளுமுறை. (வெண பாப. முதன. 9, 10.)

வருணபகவான் varuna-pakavāṉ, *n.* <*Varuna*+. See வருணன், 1. (உரி. நி)

வருணம்[1] varunam, *n.* <*varna.* 1. Colour; நிறம். (பிங.) 2. The four-fold caste of the Hindus, viz., *pirāmanaṉ, ksattiriyaṉ, vaiciyaṉ, cūttiraṉ;* பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என நால்வகைப்பட்ட சாதி. நால்வேறு வருணப் பால்வேறு காட்டி (மணி, 6, 56). 3. Caste; குலம். (சூடா.) 4. Letter, எழுத்து. 5. Beauty; அழகு. (பிங.) 6. Brightness; பிரகாசம். 7. cf. *varnini.* Turmeric; மஞ்சள். (யாழ். அக) 8. Streak of gold on the touchstone; பொன் னுரை (யாழ். அக) 9. Gold; பொன். (யாழ். அக.) 10. Fame; கீர்த்தி. (யாழ். அக.) 11. Praise; துதி. 12. Fragrance; வாசனை. (யாழ். அக.) 13. See வர்ணம், 8. 14. See வர்ணம், 9. 15. Disguise; வேடம். (யாழ். அக.) 16. Manner; விதம். (யாழ். அக.) 17. Style; மாதிரி. (யாழ். அக.) 18. Elephant; யானை. (யாழ். அக.)

வருணம்[2] varuṇam, *n.* <*varuṇa.* 1. Water; நீர். (பிங.) 2. See வருணனுள். (யாழ். அக.)

வருணமண்டலம் varuṇa-mantalam, *n.* <id.+. Region of Varuṇa; வருணனது உலகம்.

வருணர்பாட்டியல் varunar-pāttiyal, *n.* A work on poetics; பாட்டியல் நூல்களில் ஒன்று. (இலக். வி. 886, உரை.)

வருணலோகம் varuṇa-lōkam, *n.* <*varuṇa-lōka.* 1. See வருணமண்டலம். 2. Water; நீர்.

வருணவதி varuṇavati, *n.* <*varṇa-vatī.* Turmeric; மஞ்சள். (சங. அக.)

வருணவிந்து varuṇa-vintu, *n* <*varuṇa* +. Mother-of-pearl; முத்துச்சிப்பி. (யாழ். அக.)

வருணவில் varuṇa-vil, *n.* <வருணன்+. Secondary rainbow; வானவில்லை யடுத்துத் தோன் றும் வில்வடிவு. (W.)

வருணன் varuṇaṉ, *n,* <*Varuṇa.* 1. Varuṇa, god of the ocean and of the maritime tracts, also of rain, regent of the West, one of *astatikku-p-pālakar*, q.v ; அஷ்டதிக்குப் பாலகருள் மேற்றிசைப்பாலனும் கடலுக்கும் நெய்த னிலத்துக்கு முரியவனும் மழைக்கு அதிபதியுமாகிய கடவுள். வருணன் மேய பெருமண லுலகமும் (தொல். பொ. 4). 2. A deity, one of the *tuvātacātittar*, q.v.; துவாதசாதித்தரு ளொருவன். (நாமதீப. 66.)

வருணனாள் varuṇanāḷ, *n.* <வருணன்+. நாள். The 24th *nakṣatra.* See சதயம். (பிங.)

வருணனை varuṇanai, *n.* <*varṇanā.* 1. Description, delineation; புனைவுரை. (தண்டி. பொது. 7.) 2. Praise; தோத்திரம். (யாழ். அக.)

வருணாச்சிரமதர்மம் varuṇāccirama-tarmam, *n.* <*varṇa*+*āśrama*+. Duties pertaining to the four castes and to the four stages of life; நால்வகைச் சாதிக்கும் நால்வகை நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கம்.

வருணாசாரம் varuṇācāram, *n.* <id.+ *ācāra.* Customs and manners pertaining to each of the four castes; சாதியொழுக்கம். (யாழ். அக.)

வருணாலயம் varuṇālayam, *n.* <*Varuṇa* +*ālaya.* The ocean; கடல். வருணாலயத்தை வழி வேண்டிச் சரணமாகக் கிடந்த கருணாகரப் பெருமானை யும (இராமாநுஜ. திவ்யஸூரி சரிதை பக். 164).

வருணாஸ்திரம் varuṇāstiram, *n.* <*varuṇ-āstra.* The mystic arrow whose presiding deity is Varuṇa; வருணனைத் தேவதையாகக்கொண்ட பாணம். (W.)

வருணி[1]**-த்தல்** varuṇi-, *11 v tr.* <*varṇ.* 1. To depict, describe; புனைந்துரைத்தல். வரு ணித்தென்னே (திவ். திருவாய். 9, 1, 4). 2. To praise; தோத்திரித்தல். 3. To exaggerate; மிகை படச்கூறுதல். (W.) 4. To illustrate by analogy; உவமித்தல். (W.)

வருணி[2] varuṇi, *n.* <*varṇin.* Celibate student or Brahmacārin; பிரமசாரி. சீரிய வருணி (திருக்காளத். பு. பதிக. 14).

வருணி[3] varuṇi, *n.* <*varṇi.* Gold; பொன். (சங. அக.)

வருத்தகம்[1] varuttakam, *n.* See வர்த்த கம். (W.)

வருத்தகம்[2] varuttakam, *n.* <*vardhaka.* That which increases; that which causes growth or devolopment; விருத்திசெய்வது.

வருத்தகன் varuttakaṉ, *n.* See வர்த்தகன். (யாழ். அக.)

வருத்தம் varuttam, *n.* <வருந்து-. 1. Suffering, pain; துன்பம். களிற்றின் வருத்தஞ்

சொலிய (அகநா. 8). 2. Strain, difficulty; கஷ்டம். மெய்வருத்தம பாரார (நீதிநெறி, 53). 3. Effort; முயற்சி. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம (குறள், 468). 4. Exhaustion, weariness; களைப்பு. அசைநது கடைந்த வருத்தமோ (திவ். இயற். 3, 64). 5. That which has very little chance of occurring; அரிதில் நிகழ்வது. அவன் பிழைபபது வருத்தம. 6. Critical condition, as of a patient; நோயாளியின் அபாய நிலை. அவனுக்கு வருத்தமா யிருக்கிறது. Tinn.

வருத்தமானம்[1] varuttamāṉam, *n.* <*vartamāna*. 1. The present; நடக்கின்ற காலம். 2. (Gram.) Present tense; நிகழ்காலம். 3. See வர்த்தமானம்[1], 3, 4.

வருத்தமானம்[2] varuttamāṉam, *n.* prob. *vardhamāna*. (Nāṭya) A gesture with both hands in which one hand in *mukuḷam* pose is made to meet and join the other in *kapōtam* pose, one of 15 *iṇai-k-kai*, q v.; முகுளக்கையிற் கபோதக்கையை எதிரிட்டுச் சேர்ப்பதான இணைக்கை வகை. (சிலப. 3, 18, உரை.)

வருத்தனம் varuttaṉam, *n.* <*vartana*. 1. See வருத்தனை. 2. Ball; உண்டை. (யாழ். அக.)

வருத்தனி varuttaṉi, *n.* <*vardhanī*. (யாழ். அக.) 1. Water-vessel; நீர்ச்சுடம். 2. Broom; விளக்குமாறு.

வருத்தனை[1] varuttaṉai, *n.* <*vartanā*. 1. Livelihood, subsistence; சீவனம். (யாழ். அக.) 2. Occupation; தொழில். (யாழ். அக.) 3. Turning movement in dancing; கூத்தின் செயல். (சிலப். 3, 12, உரை.) 4. (Mus) See வர்த்தனை[1]. (சிலப். 3, 58, உரை.) 5. Wages; fee; சம்பளம். (W.) 6. Path; way; வழி. (யாழ். அக.)

வருத்தனை[2] varuttaṉai, *n.* <*vartana*. See வர்த்தனை[2].

வருத்தி[1]-த்தல் varutti-, *11 v.* <*vṛdh. intr.* To increase; to grow abundantly; to thrive; விருத்தியாதல்.—*tr.* To make, create; to cause to manifest; உண்டாக்குதல். எலலாப பொருளும் வருத்தித்த மாயபபிரானை (திவ். திருவாய், 2, 2, 8).

வருத்தி[2]-த்தல் varutti-, *11 v. tr.* prob. *vartikā*. To paint, delineate; சித்திரமெழுதுதல். நினைபபெண்ணுந் துகிலிகையால் வருததித்து (சீவக. 180).

வருத்தி[3] varutti, *n.* See வத்தி, 8. (யாழ். அக.)

வருத்து[1]-தல் varuttu-, *5 v. tr.* Caus. of வா-. 1. To cause to come; to fetch; to get, obtain; வருவித்தல். 2. See வருத்தி[1]-. உமையிடைத் தர்க்கையை வருததி (உபதேசகா. சூராதி. 132). 3. To learn by heart, as a lesson; மனப்பாடஞ் செய்தல். *Loc.*

வருத்து[2]-தல் varuttu-, *5 v. tr.* Caus. of வருந்து-. 1. To cause pain; to afflict, vex; வருந்தச்செய்தல். வருததுந தெயவஙகளுட (மதுரைக். 632). 2. To train; பயில்வித்தல். அன்னான் வருதது வாளிளைஞா (திருவிளை. அஙகம. 6).

வருத்து[3] varuttu, *n.* <வருந்து-. See வருத்தம், 1. செலினே வருத்துறும் (கலித். 146, 47).

வருத்து[4] varuttu, *n.* <வா-. See வரத்து. (W.)

வருத்துருப்பு varutturuppu, *n.* <U. *bartaraf* Dismissal, as from service; வேலையை விட்டுத் தள்ளுகை. (W.)

வருத்துலம் varuttulam, *n.* <*vartula*. 1. That which is circular or round; வட்டவடிவானது. (யாழ். அக) 2. Round-shaped gem; உருண்டை வடிவுள்ள இரத்தினம். (சுக்கிரநீதி, 186.)

வருதி varuti, *n.* prob. வா-. Permission; order; உத்தரவு. வாய்க்கேளவியாககு வருதி செய்தான் (தனிபபா.).

வருந்திக்கழி-த்தல் varunti-k-kaḻi-, *v. tr.* <வருந்து- + கழி[3]-. To pass one's time in suffering; வருத்தத்துடன் காலம் போக்குதல். (W.)

வருந்திக்கேள்-தல் [வருந்திக்கேட்டல்] varunti-k-kēḷ-, *v. tr.* <id. +. To beseech; to beg earnestly; to entreat; to solicit pressingly; to importune; கெஞ்சுதல்.

வருந்து-தல் varuntu-, *5 v. intr.* 1. To suffer; to be distressed or grieved; துன்புறுதல். காமமுழந்து வருந்தினாககு (குறள், 1131). 2. To become emaciated; உடல் மெலிதல். வானுதன் மேனி வருநதா திருபப (மணி. 23, 62). 3. To take pains, make great efforts; மிக முயலுதல். ஆற்றின் வருந்தா வருததம் (குறள், 468). 4. To make a supplication; வருந்தி வேண்டிக்கொள்ளுதல். கடவுளை நோக்கி வருந்தினதால் அது கிடைததது.

வருந்துரு varunturu, *n.* Red-flowered silk-cotton tree. See முள்ளிலவு. (மலை.)

வருநர் varunar, *n.* <வா-. 1. New comers; புதிதாய் வருபவர். வருநர்க்கு வரையா வளநகர் (குறிஞ்சிப. 202). 2. Guests; விருந்தினர். வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை (புறநா. 10).

வருநாள் varu-nāḷ, *n.* <id. +. Future; எதிர்காலம். கூத்தனை யேத்தலாபோல் வருநாள் பிறவற்க (திருக்கோ. 44).

வருபிறப்பு varu-piṟappu, n. <id.+. 1. Next birth; மறுபிறப்பு. (நாமதீப. 690, உரை.) 2. Life after death, மறுமை.

வருபுனல் varu-puṉal, n. <id.+. 1. Rising, swelling or overflowing water; பெருகி வரும் நீர். வருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் (குறள், 737). 2. River; ஆறு. (பிங்.) 3. Water other than river or spring water; ஆற்றுநீரும் ஊற்றுநீரு மல்லாத வேற்றுநீர். (யாழ். அக.)

வருபொருள் varu-poruḷ, n. <id.+. 1. Future event; எதிர்காலநிகழ்ச்சி. மந்திரிக்கழகு வருபொரு ளுரைத்தல் (நறுந்.). 2. Purpose or object of one's coming; வருவதன் கருத்து. மாமறை யாளன் வருபொருளுரைப்போன் (சிலப். 11, 34).

வருபோகம் varu-pōkam, n. <id.+. Future crop or seasonal produce; மறுபோக விளைவு. பெருவகடனகள . . . வருபோகத்துந்த தரு வல (திருவாலவா. 50, 6).

வரும்படி varum-paṭi, n. <id.+படி³. Income, source of income; வருமானம்.

வருமதி varumati, n. <id. See வரும்படி. (யாழ். அக.)

வருமம் varumam, n. <வாமம்¹. Grudge, spite, malevolence. See வன்மம். என்பேரில் உனக்கு என்ன வருமம்?

வருமன் varumaṉ, n. <varman. Title of the Kṣattriyas; க்ஷத்திரியர் தரிக்கும் பட்டப் பெயர். திண்டிறற் சித்திர வரும னெனபவே (பிர போத். 8, 11).

வருமாறு varum-āṟu, n. <வா-+ஆறு¹. 1. Which is as follows; வரும்விதம். 2. Order of occurrence; நிகழ்ச்சிமுறை.

வருமானம் varu-māṉam, n. <id.+மானம்¹. [K varamāna.] See வரும்படி.

வருமானவரி varumāṉa-vari, n. <வரு மானம்+வரி⁵. Income-tax; வரும்படியின்மேல் விதிக்கும் அரசிறை. Mod.

வருமை varumai, n. <வா-. Next or future birth; மறுபிறப்பு. வருமையு மிம்மையு நம்மை யளிக் கும் பிராக்களே (திவ். திருவாய். 3, 7, 5).

வருமொழி varu-moḻi, n. <id.+மொழி². (Gram.) The following or succeeding word in a compound, dist. fr. nilai-moḻi; புணர்ந்த இணைச்சொற்களில் இரண்டாவதாய் நிற்குஞ் சொல். நிலைவரு மொழிக ளியல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்பபே (நன். 151).

வருவாய் varu-vāy, n. <id.+. 1. See வரும்படி. வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் (திரிகடு. 21). 2. Origin, source; தோன்றும் இடம். ஐம்பத் திற்குப் பிறப்பதிகாரத்துள் வருவாய் கூறியவழி (நன். 121, உரை).

வருவி-த்தல் varuvi-, 11 v. tr. Caus. of வா-. 1. To cause to come; to fetch; to bring; to get, obtain; வரச்செய்தல். 2. (Gram.) To supply an ellipsis to complete the sense; பொருண்முடிபுக்கு வேண்டிய சொல்லைப் பெய்து கொள்ளுதல். நுவலும என்றதற்கு உலகம நுவலும் என வருவிக்க (பதிற்றுப். 61, உரை).

வருவிக்குடை varuvi-k-kuṭai, n. <வரு வியம்+குடை. Knee-cap; முழங்காற்சிப்பி. (கரு. அக.)

வருவியம் varuviyam, n. Knee; முழங்கால். (சங். அக.)

வருவுமுள் varuvu-muḷ, n. prob. வரை-+. Engineer's scriber for marking gauge; உலோகத் தின்மேல் கோடுவரையும் உருக்குமுள். (C. E. M.)

வருஷக்கணக்கு varuṣa-k-kaṇakku, n. <வருஷம்+. See வருஷாந்தரக்கணக்கு¹.

வருஷசங்கிரமம் varuṣa-caṅkiramam, n. <varṣa+. See வருஷப்பிறப்பு.

வருஷப்பிறப்பு varuṣa-p-piṟappu, n. <வருஷம்+. 1. Beginning or commencement of a new year; புதுவருஷத் தொடக்கம். 2. The New Year Day; வருஷத்தின் முதனாள்

வருஷபலன் varuṣa-palaṉ, n. <id.+. 1. (Astrol.) Events in a particular year predicted of a person from a study of the disposition of planets at the beginning of that year; சாதகனுக்குரிய ஆட்டைப்பலன். 2. (Astrol.) See வருட பலன், 2.

வருஷபுஷ்பம் varuṣa-puṣpam, n. prob. varṣā-puṣpa. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (தைலவ.)

வருஷம் varuṣam, n. <varṣa. 1. Year; period of a year; ஆண்டு. 2. The Jupiter cycle of 60 years, in 3 groups of 20 each, viz., (1) *Uttama-vimcati: Pirapava, Vipava, Cukkila, Piramōtūta, Piracōṟpatti, Āṅkīraca, Śrīmuka, Pava, Yuva, Tātu, Īcuvara, Vekutāṉiya, Piramāti, Vikkirama, Viṣu, Cittirapāṉu, Cupāṉu, Tāraṇa, Pārttiva, Viyaya;* (2) *Mattima-vimcati: Carvacittu, Carvatāri, Virōti, Vikiruti, Kara, Nantaṉa, Vicaya, Caya, Maṉmata, Tuṉmuki, Ēvilampi, Vilampi, Vikāri, Cārvari, Pilava, Cupakiruti, Cōpakiruti, Kurōti, Vicuvāvacu, Parāpava,* and (3) *Atama-vimcati: Pilavaṅka, Kīlaka, Caumiya, Cātāraṇa, Virōtikiruti, Parītāpi, Piramātīca, Āṉanta, Irāṭcaca, Naḷa, Piṅkaḷa, Kāḷayukti, Cittārtti, Irauttiri, Tuṉ*

mati, Tuntupi, Rutirōrkāri, Iraltāṭci, Kurōtaṉa, Aṭcaya; (1) உத்தமவிம்சதி: பிரபவ, விபவ, சுக்ில, பிரமோதூத, பிரசோற்பத்தி, ஆங்கீரச, ஸ்ரீமுக, பவ, யுவ, தாது, ஈசுவர, வெகுதானிய, பிரமாதி, விச்சிரம, விஷு, சித்திரபானு, சுபானு, தாருண, பார்த்திவ, வியய, (2) மத்திமவிம்சதி: சர்வசித்து, சர்வதாரி, விரோதி, விகிருதி, கர, நந்தன, விசய, சய, மன்மத, துன்முகி, ஏவிளம்பி, விளம்பி, விகாரி, சார்வரி, பிலவ, சுபகிருது, சோபகிருது, குரோதி, விசுவாவசு, பராபவ; (3) அதமவிம்சதி: பிலவங்க, கீலக, சௌமிய, சாதாரண, விரோதிகிருது, பரிதாபி, பிரமாதீச, ஆனந்த, இராட்சச, நள, பிங்கள, காளயுக்தி, சித்தார்த்தி, இரௌத்திரி, துன்மதி, துந்துபி, ருதிரோற்காரி, இரத்தாட்சி, குரோதன, அட்சய என்று மூன்று இருபதுகொண்ட வியாழவட்டமான 60 ஆண்டுகள். 3. Division of the earth; continent; பூகண்டம். *பாரத வாருஷம்.* 4. Rain; மழை.

வருஷயோகம் varuṣa-yōkam, *n.* <id. +. (Astrol.) See வருடபலன்.

வருஷவாரி varuṣa-vāri, *adv.* <வருஷம்+. 1. Every year, yearly; பிரதிவருஷமும். 2. According to the year; வருஷப்பிரகாரம்.

வருஷாகாலம் varuṣā-kālam, *n.* <*varṣā-kāla.* Rainy season; மாரிக்காலம். *வருஷாகாலத்துப் பறந்து திரியுங் கொக்கு* (தக்கயாகப. 93, உரை).

வருஷாசலம் varuṣācalam, *n.* Corr. of வருஷாசனம்.

வருஷாசனம் varuṣācaṉam, *n.* <*varṣa* + prob. *aśana.* Annuity, yearly grant for maintenance; வருஷ நன்கொடை.

வருஷாதிநூல் varuṣāti-nūl, *n.* <id + + *ādi*+. A treatise on astrology; ஒரு சோதிட நூல்.

வருஷாந்தம் varuṣāntam, *n.* <id.+ *anta.* Close of a year; வருஷமுடிவு.

வருஷாந்தரக்கணக்கு[1] varuṣāntara-k-kaṇakku, *n.* <வருஷாந்தரம்[1]+. Annual accounts; வருஷவாரியாய் வைக்கும் கணக்கு.

வருஷாந்தரக்கணக்கு[2] varuṣāntara-k-kaṇakku, *n.* <வருஷாந்தரம்[2]+. Accounts settled at the close of every year; ஒவ்வொரு வருஷக் கடைசியிலும் முடிவுசெய்யுங் கணக்கு.

வருஷாந்தரக்கூட்டம் varuṣāntara-k-kūṭṭam, *n.* <வருஷாந்தரம்[1]+. Annual meeting; வருஷந்தோறுங் கூடும் சபைக்கூட்டம்.

வருஷாந்தரக்கொண்டாட்டம் varu-ṣāntara-k-koṇṭāṭṭam, *n.* <id.+. Annual celebration; ஆண்டுதோறுங் கொண்டாடும் திருவிழா.

வருஷாந்தரம்[1] varuṣāntaram, <id.+ *antara. adj* Annual; வருஷத்துக்கொருமுறையான —*adv.* See வருஷாவருஷம்.

வருஷாந்தரம்[2] varuṣāntaram, *n.* See வருஷாந்தம்.

வருஷாப்திகம் varuṣāptikam, *n.* <*varṣā-bdika.* Ceremony on the first anniversary of a deceased person; இறந்தவர்க்கு முதல்வருஷ முடிவிற் செய்யும் சிராத்தச்சடங்கு.

வருஷாவருஷம் varuṣā-varuṣam, *adv.* <*varṣa*+*varṣa* Every year, year by year, annually; ஆண்டுதோறும்.

வருஷி-த்தல் varuṣi-, *11 v.* <*vṛṣ. tr.* To let fall in showers, as arrows, flowers, etc.; சொரிதல்.—*intr.* To rain; மழைபொழிதல். *கார னந்த கோடி வருஷித்த தென* (தாயு. திருவருள். 2).

வரூதம் varūtam, *n.* <*varūtha.* 1. Residence, dwelling; வசிக்குமிடம். *மைதவழ்தன் றடங்கோயில் வரூதமத னெருமருங்கு* (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 23). 2. Fender or wooden fence attached to a chariot; வேறொன்றால் தாக்கப்படாதவாறு இரதத்தைச்சுற்றி யமைக்கும் பலகைத்தடுக்கு. (W.) 3. Armour; கவசம். (யாழ். அக.) 4. Shield; பரிசை. (யாழ். அக.)

வரூதினி varūtiṉi, *n.* <*varūthinī* Troop; army; படை. (திவா.) *அழிவில் வரூதினி* (பாரத. பதினொராம்போர. 53).

வரேணியம் varēṇiyam, *n.* <*varēṇya.* Saffron. See குங்குமம், 1. (மூ. அ.)

வரேந்திரன் varēntiraṉ, *n.* <*varēndra.* (யாழ். அக.) 1. Indra; இந்திரன். 2. King; அரசன்.

வரை[1]-தல் varai-, *4 v. tr.* cf வரி[2]-. 1. [T. *vrāyu.*] To write, inscribe; எழுதுதல். (சூடா.) 2. To paint; to draw; சித்திரமெழுதுதல். 3. To fix, appoint; நிர்ணயித்தல். *புகமொடு கழிகநம் வரைந்த நாளென* (மலைபடு. 557). 4. To limit; அளவுபடுத்துதல். *வரையாப் பூச லொண்ணுதன் மகளிர* (புறநா. 25). 5. To restrain; அடக்குதல். *வரைகிலேன் புலன்க ளைந்தும்* (தேவா. 631, 1). 6. To exclude; விலக்குதல். *உருவுகொளல் வரையார* (தொல. எழுத். 41). 7. To leave, abandon; கைவிடுதல். *கொளகலம் வரைதலின்* (கலித். 133). 8. To draw distinctions; to make nice discriminations; தாரதம்மியப்படுத்துதல். *கொடைமட மென்ப தம்ம வரையாது கொடுத்த லாமே*

(சூடா. 9, 10). 9. To acquire or earn by legitimate means; நியாயவழியிற் சம்பாதித்தல். வரை பொருள் வேட்கையேன (சிலப. 10, 51). 10. To make one's own; to appropriate; தனக்குரியதாக்குதல். அறன் வரையான (குறள், 150). 11. To marry; மணஞ்செய்தல். வெளிப்பட்ட வரைதல் படாமை வரைதல (தொல். பொ. 140).

வரை² varai, <வரை-. n. [T. vara, M. varu, K. bare] 1. Line; கோடு. 2. Line, as in palm of hand or on the fingers; wrinkle, as on the body; இரேகை. (சூடா.) 3. Letter; எழுத்து. (பிங.) 4. A defect in pearls; முத்துக்குற்றந்தோன்று. (S. I. I. ii, 78) 5. Bamboo; மூங்கில். மால்வரை நிவந்த வெற்பின் (திருமுரு. 12). 6 Mountain; மலை. பனிபடு நெடுவரை (புறநா 6). 7. Mountain top, peak; மலைச்சிகரம். மாநிலவரைவரை பாய (பரிபா. 15, 39). 8. Side-hill; slope of a hill; பக்கமலை. வரைதாழ் அருவிப் பொருப்பிற் பொருந (மதுரைக் 42). 9. Stone; கல். வரையமபு காயெரி மாரிகளாய (திருநூற். 34). 10. Small ridge, as of a paddy field; சிறுவரம்பு. (W.) 11. Bank, shore; நீர்க்கரை. (சூடா.) 12. Limit, boundary; எல்லை. வளவரை (குறள், 480). 13. Measure; extent; அளவு. உளவரை (குறள், 480). 14. Measure of the distance between the joints of the forefinger; விரலிறையளவு. *Loc.* 15. Time; காலம். சிறு வரை (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 17). 16. Place; இடம். மலைவரை மாலை (பரிபா. 10, 1). 17. See வரைவு, 5. (W.)—*adv.* See வரைக்கும்.

வரைக்கட்டு varai-k-kaṭṭu, n. <வரை+. Plot of land on a hilly tract, levelled and rendered arable; மலைப்பக்கத்தில் திருத்திச் சமமாக்கப்பட்ட விளைநிலம். வரைக்கட்டுக் கோணம். *Nāñ.*

வரைக்குடிலம் varai-k-kuṭilam, n. <id. +குடிலம்². Lead ore; வங்கக்கல். (யாழ். அக.)

வரைக்கும் varaikkum, *adv.* <வரை. [T. *varaku.*] As far as, up to, till; பரியந்தம்.

வரைகம்பு vara-kampu, n. prob. வரை- +கம்பு¹. An instrument used by metal-workers; கம்மாளர் கருவியுள் ஒன்று. (யாழ். அக.)

வரைச்சிலம்பு varai-c-cilampu, n. <வரை+. Mountain slope; மலைச்சாரல். வரைச்சிலம்பு தொட்டு நிலவுப பரந்தாங்கு (பரிபா. 11, 32).

வரைச்சிறகரிந்தோன் varai-c-ciṟa-karintōṉ, n. <id.+சிறகு+அரி¹-. Indra, as one who clipped the wings of the mountains; [மலைகளின் சிறகுகளை வெட்டியவன்] இந்திரன். (பிங.)

வரைத்தாள் varai-t-tāḷ, n. <id.+தாள்¹. Foot of a mountain; தாழ்வரை வரைத்தாள வாழ்வேன் (சிலப. 11, 115).

வரைநீர் varai-nīr, n. <id.+நீர்¹. Mountain torrent; மலையருவி. (நாமதீப. 81.)

வரைநெல் varai-nel, n. <id +. A species of paddy raised in hilly tracts, மலைப்பாங்கான நிலத்தில் விளையும் நெல்வகை. *Nāñ.*

வரைநேமி varai-nēmi, n. <id.+. A mythical mountain range. See சக்கரவாளம் 1. வரைநேமியளவுஞ் சென்றகன்றன (தக்கயாகப. 85).

வரைப்பகை varai-p-pakai, n. <id.+. Indra; இந்திரன். நான்கெயிற் றொருத்தற் பீடாப் பொலி வரைப்பகை (கல்லா. 30, 8).

வரைப்பு varaippu, n. <வரை-. 1. Writing; எழுதுகை. வட்டிகை வரைப்பும் வாக்கின் விகற்பமும் (பெருங். உஞ்சைக். 34, 168). 2. Limit, boundary; எல்லை. இடைநில வரைப்பின (மணி. 28, 24). 3. Wall of a fort or temple; மதில். அருங்கடி வரைப்பி னூர்கவி னழிய (பட்டினப. 269) 4. Enclosed space, courtyard; சுவர் சூழ்ந்த இடம். (சீவக. 949, உரை.) 5. Mansion; மாளிகை. துணையொடு திளைக்குங் காப்புடை வரைப்பின் (அகநா. 34). 6. World; உலகம். தண்கடல் வரைப்பில் (பெரும்பாண. 18). 7. Tank; குளம். புனல்வரைப் பகம் புகுந்தோறும் (பொருந. 240).

வரைபாய்தல் varai-pāytal, n. <வரை+ பாய்-. Throwing oneself down from the top of a hill, a mode of committing suicide; மலையுச்சியிலிருந்து கீழ்விழுகை. வாழ்வின் வரைபாய்தல் நன்று (நாலடி, 369).

வரைபொருட்பிரிதல் varai-poruṭ-piriтal, n. <வரை-+பொருள்+. (Akap.) Theme treating of the departure of a lover to earn money for his marriage; வரைவிடத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதலைக் கூறும் அகப்பொருட்பகுதி. (திருக்கோ.)

வரையமிர்து varai-y-amirtu, n. <வரை+. Hill produce. See மலைபடுதிரவியம். (சீவக. 2110, உரை.)

வரையரமகளிர் varai-y-aramakaḷir, n. <id.+. Mountain-nymphs; மலைவாழ் தெய்வப்பெண்டிர். வரையர மகளிரிற் சாஅய் (குறிஞ்சிப. 195).

வரையரையன் varai-y-araiyaṉ, n. <id. +. The Himālayas personified, as the king of the mountains; இமவான். வரையரையன் மடப்பாவை (சேதுபு. சருவ. 39).

வரையறவு varaiyaṟavu, n. <வரையறு-. See வரையறை. (யாழ். அக.)

வரையறு-த்தல் varai-y-aṟu-, *v. tr.* <வரை+. 1. To settle, decide, determine, ascertain; நிர்ணயித்தல். *மறைகளெல்லா முடிய வரையறுத் துணர்ந்து புகலினும்* (வெங்கைக்க. 89). 2. To estimate; மதிப்பிடுதல். (பிங்.) 3. To delimit; எல்லைப்படுத்துதல். (சங். அக.) 4. To surround; வளைத்தல். (யாழ். அக.)

வரையறுத்தபாட்டியல் varaiyaṟutta-pāṭṭiyal, *n.* <வரையறு-+. A treatise on poetics by Campanta-muṉivar; பாட்டியல்பற்றிச் சம்பந்த முனிவரால் இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்.

வரையறை varaiyaṟai, *n.* <id. 1. Limit; எல்லை. *நாளவரையறை நோக்கும்* (திருவானைக். நாட். 83). 2. Measuring; அளவு. (சங். அக.) 3. Restraint in manners; அடக்கவொடுக்கம். *Loc.* 4. Strictness; கண்டிப்பு. *Loc.* 5. Accuracy, exactness; திட்டம். *Loc.* 6. Termination; முடிவு. *Loc.*

வரையாடு varai-y-āṭu, *n.* <வரை+. 1. Ibex, *Hemitragus hylocrius*, மான்வகை. (M. M. 775.) 2. Jungle sheep. See காட்டாடு. *ஓங்கு மால்வரை வரையா டுழக்கலி னுடைந்துகு பெருந்தேன்* (சீவக. 1559).

வரையாத்தி varai-y-ātti, *n.* <id.+ஆத்தி[3]. Variegated mountain ebony. See மலையாத்தி, 2. *வரையாத்தி நீழல்* (குற்றா. தல. பராசத்தி. 10).

வரையாநுகர்ச்சி varai-y-ā-nukarcci, *n.* <வரை-+ஆ neg.+. Secret union of lovers; களவுப்புணர்ச்சி. *வரையகத் தியைக்கும் வரையா நுகர்ச்சி* (பரிபா. 8, 41).

வரையாவீகை varaiyā-v-īkai, *n.* <id.+id.+ஈகை[1]. Unstinted liberality, as making no distinction among the recipients; பெருங்கொடை. *வரையாவீகைக் குடவா கோவே* (புறநா. 17).

வரையாழி varai-y-āḻi, *n.* <வரை+ஆழி[1]. 1. A mythical mountain range. See சக்கரவாளம், 1. *கடலாழி வரையாழி தரையாழி* (தக்கயாகப. 6). 2. Mountain; மலை. (தக்கயாகப. 6, உரை.)

வரையும் varaiyum, *adv.* <id. See வரைக்கும்.

வரையுறுத்து-தல் varai-y-uṟuttu-, *v. tr.* <id.+. See வரையறு-. (யாழ். அக.)

வரையோடு varai-y-ōṭu, *n.* <id.+ஓடு[2]. Ring-shaped piece placed over a mortar to prevent the grain from scattering while husking; உரலின் வாயோடு. (J.)

வரைவாழை varai-vāḻai, *n.* <id.+. A kind of plantain; மலைவாழை. (சிலப். 11, 83, உரை.)

வரைவில்லி varaivilli, *n.* <வரைவு+இல் neg. Prostitute; பொதுமகள். (நாமதீப. 5.)

வரைவின்மகளிர் varaiviṉ-makaḷir, *n.* <id.+id.+. Prostitutes; பொதுமகளிர். (குறள்.)

வரைவின்மாதர் varaiviṉ-mātar, *n.* <id.+id.+. See வரைவின்மகளிர்.

வரைவு varaivu, *n.* <வரை-. 1. Writing; எழுதுகை. (திவா.) 2. Painting; சித்திரமெழுதுகை. 3. Limit; எல்லை. *வரைவின்றிச் செறும் பொழுதின்* (கலித். 8). 4. Measuring; அளவு. (W.) 5. Discrimination; paying attention to differences; ஏற்றத்தாழ்வு நோக்குகை. *வரைவறக் கொடுப்போன்* (சூடா. 2, 48). 6. Marriage; விவாகம். 7. Rejection, exclusion; நீக்கம். (திவா.) 8. Separation; பிரிவு. (W.)

வரைவுகடாதல் varaivu-kaṭātal, *n.* <வரைவு+கடாவு-. (Akap.) Theme of the female companion of the heroine urging the hero to marry her mistress; தலைவியை மணம்புரிந்து கொள்ளுமாறு தோழி தலைமகனை வற்புறுத்தும் அகத்துறை. (திருக்கோ. 130.)

வரைவுடன்படுதல் varaivuṭaṉpaṭutal, *n.* <id.+உடன்படு-. (Akap.) Theme in which the parents of the heroine give their consent to her marriage with the hero; தலைவியின் சுற்றத்தார் தலைமகற்கு அவளை மணம்புரிவிக்கச் சம்மதிக்கும் அகத்துறை. (கலித். 107, துறைக்குறிப்பு.)

வரைவுமலி-தல் varaivu-mali-, *v. intr.* <id.+. To feel happy at the prospect of marriage; மணநிகழ்வதுபற்றி மகிழ்வுறுதல். *அவன் வரைய வருகின்றமை தோழி தலைவிக்கு வரைவு மலிந்து கூறியது* (கலித். 37, துறைக்குறிப்பு).

வரோணிக்கம் varōṇikkam, *n.* prob. Lat. *verōnica*. Casket for the crucifix; சிலுவை வைக்கும் சிறு பெட்டி அல்லது பரணி. *R. C.*

வரோதயன் varōtayaṉ, *n.* <*vara*+*udaya*. Person born by the grace of God; தெய்வ வரத்தால் தோன்றியவன். *மன்னன் வரோதயன வஞ்சி* (இறை. 2, 41).

வல்[1] val, *n.* cf. *vala*. 1. Strength, power; வலிமை. (சூடா.) 2. Ability; திறமை. 3. Hillock; mound; மேடு. (உரி. நி.) 4. Dice; சூதாடுகருவி. (தொல். எழுத். 373.) 5. Bodice; முலைக்கச்சு. (யாழ். அக.)

வல்[2] val, *n.* <*val*. Quickness, speed; விரைவு. (சூடா.)

வல்கம் valkam, *n.* <*valka*. Bark of tree; மரப்பட்டை. (தைலவ.)

வல்கலம் valkalam, n. <valkala. 1. See வல்கம். 2. Cortex; சில உடலுறுப்புகளை மூடியிருக்கும் சவ்வு.

வல்கி valki, n. See வல்லகி (சங். அக.)

வல்கிதம் valkitam, n. <valgita. Gallop, a pace of horse; வற்கிதம். (யாழ். அக.)

வல்சி valci, n. prob. valbh. 1. Food; உணவு. வளைகதிர் வல்சிகொண் டளைமல்க (புறநா. 190). 2. Boiled rice; சோறு. கொழுவல்சி (மதுரைக். 141). (பிங்.) 3. Rice; அரிசி. வல்சிகாய்களின் வருக்கமும் (திருவிளை. குணபோ 175). 4. Paddy; நெல். விளைஞர் வல்சி நல்க (மலைபடு. 462).

வல்மீகம் valmīkam, n. <valmīka. 1. Ant-hill; கறையான்புற்று. 2. Elephantiasis; ஆனைக்கால்.

வல்ல valla, adj. <வல்[1]. [T. valla.] 1. Powerful; வலிமையுள்ள. 2. Skilful; திறமையுள்ள.

வல்லக்காடு vallakkāṭu, n. [T vallakāḍu.] Burning-ground; சுடுகாடு. வயசோ வல்லக்காடோ.

வல்லகி vallaki, n. <vallakī. Lute; யாழ். (திவா.)

வல்லடி val-l-aṭi, n. <வல்[1]+அடி[2]. [T. valladi.] 1. See வல்லபம்[2]. (யாழ். அக.) 2. Force, compulsion; பலவந்தம். (சங். அக.) 3. Oppression, cruelty; கொடுமை. 4. Unnatural death; துர்மரணம். வல்லடி வாரிக்கொண்டுபோக. (W.)

வல்லடிக்காரன் vallaṭi-k-kāraṉ, n. <வல்லடி+காரன்[1]. 1. See வல்லடிவம்பன். வல்லடிக்காரர்க்கு விளக்கேற்றிக் காட்டுமாபோலே (ஈடு, 9, 5, 3). 2. Plunderer; கொள்ளைக்காரன்.

வல்லடியடி-த்தல் vallaṭi-y-aṭi-, v. <id. +. tr. To compel, force; பலவந்தஞ் செய்தல். —intr. To cause oppression; கொடுமை யிழைத்தல்.

வல்லடிவம்பன் vallaṭi-vampaṉ, n. <id. +. Bully, one who achieves his object by the use of force; பலாத்காரத்தால் காரியத்தை முடித்துக்கொள்வோன். வடிபபமாய்ப் பேசிவரும வல்லடிவம பாகளும் (ஆதியூரவதானி, 23).

வல்லடிவழக்கு vallaṭi-vaḻakku, n. <id. +. 1. Unreasonable insistence; unjust or oppressive claim; அழிவழக்கு. Colloq. 2. Unjustifiable use of force; நியாயமின்றிப் பலத்தை யுபயோகிக்கை. (W.)

வல்லணங்கு val-l-aṇaṅku, n. <வல்[1]+. Kāḷī, as powerful; காளி. (பிங்.)

வல்லத்துக்கல் vallattu-k-kal, n. <வல்லம்[3] +. See வல்லத்துவில்லை.

வல்லத்துவில்லை vallattu-villai, n. <id. +. Crystals for spectacles, as obtained from Vallam in Tanjore District; [தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள வல்லம் என்னும் ஊரிடமாகக் கிடைக்கும் கல்] மூக்குக்கண்ணாடி செய்தற்கு உதவும் பளிங்குக்கல் வகை.

வல்லதம் val-l-atam, n. <valh. (யாழ். அக.) 1. Murder; கொலை. 2. Covering; மூடுகை.

வல்லந்தம் vallantam, n. See வலுவந்தம். Tinn.

வல்லநாய் valla-nāy, n. <வல்[1]+. A piece, in gambling; சூதாடுகருவியாகிய நாய். (தொல். எழுத். 384, உரை.)

வல்லப்பலகை valla-p-palakai, n. <id.+. Gambling board; சூதாடுதற்குரிய பலகை. (தொல். எழுத். 384, உரை.)

வல்லபசத்தி[1] vallapa-catti, n. <vallabhā + sakti. A Śiva Śakti. See துண்டவிசக்தி.

வல்லபசத்தி[2] vallapa-catti, n. <வல்லபம்[2] +சத்தி[4]. Great strength; மிகுவலி. (யாழ். அக.)

வல்லபடி valla-paṭi, adv. <வல்ல+படி[3]. See வல்லாங்கு. தாம வல்லபடி பாடி (புறநா. 47, உரை).

வல்லபம்[1] vallapam, n. <vallabha. 1. Love; பிரியம். (யாழ். அக.) 2. A good breed of horse; உயர்சாதிக்குதிரைவகை. (யாழ். அக.)

வல்லபம்[2] vallapam, n. <வன்-மை. 1. Strength, might, power; வலிமை. எங்கள் சிவாகம வல்லபமும் (தக்கயாகப் 215). 2. Ability; திறமை. 3. Cruel deed; கொடுஞ்செயல். வல்லபஞ்செய்து வழிபடுவார்க்கு (ஏகாம. உலா, 403). 4. Heroic deed; difficult performance; அருஞ்செயல். மற்றும் வல்லபங்கள் காட்டி (திருவாலவா. 13, 8).

வல்லபன்[1] vallapaṉ, n. <vallabha. 1. Husband; கணவன். பெரிய பிராட்டியார்க்கு வல்லபன் (ஈடு, 1, 9, 3). 2. One who is beloved; அன்பிற்குரியவன். 3. Chief herdsman; இடையர் தலைவன். (யாழ். அக.) 4. Supervisor of horses; குதிரைகளை மேற்பார்ப்போன். (யாழ். அக.)

வல்லபன்[2] vallapaṉ, n. <வல்லபம்[2]. 1. Mighty man; வலிமையுள்ளவன். 2. Able man; சாமர்த்தியவான். வல்லவன் வல்லபன் மானதன் வாழியே (தக்கயாகப். 801, பி-ம.).

வல்லபி[1] vallapi, n. <vallabhā. 1. See வல்லவை, 1. (நாமதீப. 194.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.)

வல்லபி[2] vallapi, n. <வல்லபம்[2]. 1. Skilful person; சாமர்த்தியமுள்ளவ-ன்-ள். (யாழ். அக.) 2. See வல்லவி[2], 2.

வல்லபை vallapai, n. <vallabhā. 1. See வல்லவை, 1. (W.) 2. Mistress; எசமானி. (W.) 3. See வல்லவை, 2. வல்லபைதிருவோ டுணைவழிபட (காஞ்சிப்பு. அனேகதங். 10).

வல்லம்[1] vallam, n. <வன்-மை. Power, strength; ஆற்றல். வல்லமபேசி வலிசெய் மூன்றூ ரினை . . . நூறினன் (தேவா. 380, 6).

வல்லம்[2] vallam, n. prob. vallabhā. See வல்லவை, 1. (அக. நி.)

வல்லம்[3] vallam, n. 1. A Śiva shrine in the North Arcot District; வடவாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு சிவஸ்தலம். 2. A town in the Tanjore District; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஓரூர். வல்லமெறிந தானேந்து வாள (பெருந்தொ. 961). 3. See வல்லத்துவில்லை. 4. Plantain; வாழை. (மலை.) 5. cf. வள்ளம. Ola basket; ஓலையால் முடைந்த கூடை. Loc. 6. A weight = 2 mañcāṭi; இரண்டு மஞ்சாடி நிறை. (நாமதீப. 804.)

வல்லம்பன் val-l-ampaṉ, n. perh. வல்[1] + அமபு[3]. A cultivating caste in Tanjore, Trichinopoly and Ramnad districts; தஞ்சாவூர் திருச்சிராப்பள்ளி இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலுள்ள விவசாயஞ் செய்து சீவிக்கும் ஒருசாதி.

வல்லமை vallamai, n. <id. Power; prowess; வலிமை. காதுசிலை வல்லமைகள் (திருக்கலம். 72).

வல்லயம் val-l-ayam, n. perh. id. + அயம்[c]. [T. ballemu, K. ballega.] A kind of spear; ஈட்டிவகை. வல்லயந்தனி லுடைவாளில (கந்தபு. தருமகோ. 24).

வல்லரி vallari, n. <vallarī. 1. Budding shoot; தளிர். (சூடா.) 2. Green fruit; பசுங்காய். (சூடா.) 3. Cluster of fruit; காய்க்குலை. (உரி. நி.) 4. Bunch of flowers; பூங்கொத்து. (திவா.) 5. Creeper; கொடி. (சங். அக.)

வல்லவட்டு vallavaṭṭu, n. See வல்லவாட்டு. (W.)

வல்லவன்[1] vallavaṉ, n. <vallabha. 1 Husband; கணவன். மலைமாது வல்லவன் வாணன் (தஞ்சைவா. 164). (பிங்.) 2. Shepherd, cowherd; இடையன். (W.)

வல்லவன்[2] vallavaṉ, n. <வல்[1]. 1. Strong man; வலிமையுள்ளவன். 2. Capable man, man of ability; சமர்த்தன். வல்லவன் றைஇய பாவைகொல் (கலித. 56, 7).

வல்லவன்[3] vallavaṉ, n. <vallava. 1. Cook; சமைப்பவன். (W.) 2. Name assumed by Bhīma when he lived incognito in Virāṭa; விராடனகரில் வீமன் கரந்துறைந்தபோது தரித்த பெயர்

வல்லவாட்டு vallavāṭṭu, n. <T. vallevāṭu. 1. Upper cloth worn loosely over the left shoulder and across the chest; பூணூல் போல இடத்தோளின் மேலிருந்து அணியும் ஆடை. சந்திரகாவிச்சேலை வல்லவாட்டுக்குட் டதும்பி (தனிப்பா. 1, 260, 1). 2. Scarf gracefully hung round the neck; கழுத்தைச்சுற்றித் தொங்கவிடும் ஆடை. Loc.

வல்லவாறு valla-v-āṟu, adv. <வல்ல + ஆறு[1]. See வல்லாங்கு. வல்லவாறு சிவாய நமவென்று . . . நாதனடி தொழ (தேவா. 470, 6)

வல்லவி[1] vallavi, n. <vallabhā. See வல்லவை, 1. (பிங்.)

வல்லவி[2] vallavi, n. 1. See வல்லபி[2], 1 (W) 2 Strong person; வலிமையுள்ளவ-ன்-ள். (சங். அக.)

வல்லவை vallavai, n. <vallabhā. 1. Wife; மனைவி. (சூடா.) 2. Wife of Gaṇēśa; விநாயகரின் தேவி.

வல்லவைமன் vallavai-maṉ, n. <வல்லவை + மன்[2]. Gaṇēśa, as the husband of Vallavai; விநாயகன். (நாமதீப. 28.)

வல்லா vallā, n. <வல்லு- + ஆ neg. Impossibilities; முடியாதவை. வல்லா கூறினும (தொல். பொ. 425).

வல்லாங்கு vallāṅku, adv. <வல்ல + ஆங்கு. To the best of one's power; இயன்ற வளவில். வல்லாங்குப பாடி (புறநா. 47).

வல்லாட்டு val-l-āṭṭu, n. <வல்[1] + ஆட்டு. Horse-play; rude pranks; குறும்பு. ஐவர் கணட காதம் வல்லாட்டை யடக்கும (திருவாச. 40, 8).

வல்லாண்முல்லை vallāṇ-mullai, n. <வல்லாண்மை + . (Puṟap.) Theme of appealing to and exciting the manly virtues of a person by praising his family, his native place, and his great qualities; ஒருவனது குடியையும் பதியையும் இயல்புகளையும் புகழ்ந்து அவனது ஆண்மைபெருகச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 23.)

வல்லாண்மை val-l-āṇmai, n. <வல்[1] + ஆண்-மை. Manliness; great ability; பேராற்றல். வல்லாணமை செல்வமென் றிவ்வெல்லாம் (திருக்கலம். 76).

வல்லாததுக்கம் vallāta-tukkam, n <வல்லு- + ஆ neg. + . 1. Trouble suffered un-

justly; நியாயமின்றி உண்டாந் துயரம். (யாழ். அக.) 2. Insufferable grief; சகிக்கமுடியாத துக்கம். *Loc.*

வல்லாதா vallātā, n. Marking-nut. See சேங்கொட்டை, 1. (சங். அக.)

வல்லாமை vallāmai, n. <வல்லு- + ஆ neg. 1. Incapacity; இயலாமை. 2. Physical unfitness; தள்ளாமை. *Loc.*

வல்லார்[1] vallār, n. <வல்[1]. 1. Mighty persons; வலிமையுடையவர். 2. Clever, capable persons; திறமையுடையவர். வடிநாவின் வல்லார்முற் சொல்வல்லேன் (கலித். 141, 19).

வல்லார்[2] vallār, n. <வல்லு- + ஆ neg. 1. The weak; பலவீனர். 2. Incapable persons; திறமையில்லாதவர். வல்லாராயினும் வல்லுநராயினும் (புறநா. 27).

வல்லார்கொள்ளை vallār-kollai, n. <வல்லார்[2] +. Property left uncared for, as object of easy plunder; பாதுகாப்பில்லாது யாவரும் கவர்ந்துகொள்ளக்கூடிய சொத்து. வல்லார் கொள்ளை வாழைப்பழ மாகும்.

வல்லாரல் vallāral, n. See வல்லாரை. (யாழ். அக.)

வல்லாரை vallārai, n. 1. Indian pennywort, *Hydrocotyle asiatica*; செடிவகை. (பதார்த்த. 359.) 2. The 18th *nakṣatra*. See கேட்டை. (பிங்.)

வல்லாரைக்கிருதம் vallārai-k-kirutam, n. <வல்லாரை + கிருதம்[2]. Compound medicine made of pennywort and ghee; வல்லாரையும் நெய்யுஞ் சேர்த்துச்செய்த கூட்டுமருந்து. (W.)

வல்லாவட்டு vallāvaṭṭu, n. See வல்லவாட்டு. *Colloq.*

வல்லாளகண்டன் vallāḷa-kaṇṭaṉ, n. <வல்லாளன்[1] +. 1. The mightiest of the mighty; பேராற்றலுள்ளவன். வல்லாளகண்டா வடுகநாதா (தனிப்பா. ii, 47, 112). 2. Man of a venturesome and unyielding spirit; மிக்க துணிவுள்ளவன்.

வல்லாளகண்டி vallāḷakaṇṭi, n. Fem. of வல்லாளகண்டன். 1. The mightiest of the mighty women; பேராற்றலுள்ளவள். 2. Woman of a venturesome and unyielding spirit; மிக்க துணிவுள்ளவள். *Colloq.*

வல்லாளர்கண்டன் vallāḷar-kaṇṭaṉ, n. See வல்லாளகண்டன். (யாழ். அக.)

வல்லாளன்[1] val-l-āḷaṉ, n. <வல்[1] +. 1. Mighty man, valiant hero; வலிமைமிக்கவன். நள்ளாதார் மிடல்சாய்த்த வல்லாள (புறநா. 125). 2. Skilful man; சமர்த்தன். (W.)

வல்லாளன்[2] vallāḷaṉ, n. cf. வேளாளன். King of the Bellāla dynasty; ஓர் அரசவமிசத்தினன்.

வல்லாறு vallāṟu, adv. <வல்ல + ஆறு[1]. See வல்லாங்கு. தாயரென்னும் பெயரே வல்லாறெடுத்தேன் (ஐங்குறு. 380).

வல்லான் vallāṉ, n. <வல்[1]. 1. Mighty man; வலிமையுள்ளவன். வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கா லெனுமபெரு வழக்குக்கு (தாயு. சுகவாரி. 3). 2. Capable man; சமர்த்தன். 3. God, the Almighty; கடவுள். வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி (திருவாலவா. 56, 6). 4. Gambler; சூதாடுபவன். வல்லா னாடிய மணிவட் டேய்ப்ப (சீவக. 983).

வல்லான்வலியான் vallāṉ-valiyāṉ, n. <வல்லான் +. See வல்லாளகண்டன். *Loc.*

வல்லி[1] valli, n. <வல்[1]. See வல்லான், 4. வல்லினுற பயன்கொள்வான் வல்லி (வீரசோ. தத். 3).

வல்லி[2] valli, n. <*vallī*. 1. Creeper; கொடி. (பிங்.) வல்லியனையாள் (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 13, உரை). 2. A creeper with bulbous roots; கொடிவகை. 3. Medicinal plant; மருந்துச்செடி. (சூடா.) 4. Young woman, lady; இளம்பெண். வல்லியை யுமிழ்த்த நிலமங்கை (கம்பரா. கோலங். 24). 5. A wife of Skanda; முருகக்கடவுளின் தேவியாகிய வள்ளியம்மை. (சூடா.) 6. Fetters; கால்விலங்கு. கானிமிர்த்தாற் கணைபரிய வல்லியோ (பெருந்தொ. 516). 7. Upaniṣad; உபநிடதம். (W.) 8. Banner, standard; பதாகை. (உரி. நி.) 9. Battle-of-Plassey tree. See பலாசம்[1], 3. 10. A plant. See புன்முருக்கு. (மலை.) 11. cf. நாகவல்லி. Marriage; கலியாணம். (யாழ். அக.)

வல்லி[3] valli, n. See வல்லியம்[3]. (சூடா.)

வல்லி[4] valli, n. <வல்[2]. Quickness, speed; விரைவு. (சூடா.)

வல்லி[5] valli, n. cf. வல்லூரம். Removal, separation; பிரிகை. (பிங்.)

வல்லி[6] valli, n. cf. *valla*. A standard measure; அளவுவகை. (W.)

வல்லிக்கயிறு valli-k-kayiṟu, n. <வல்லி[2] +. Waist-cord worn over the cloth; உடைமேல் தரிக்கும் அரைஞாண். பட்டின்கண்ணே அழகு படக் கிடந்த வல்லிக் கயிறு விளங்க (சீவக. 2280, உரை).

வல்லிக்கொடி valli-k-koṭi, n. <id. +. Indian birthwort. See பெருமருந்து. (வை. மூ.)

வல்லிகம்[1] vallikam, n. <id. Creeper; கொடி. (யாழ். அக.)

வல்லிகம்² vallikam, n. prob. vallīja. 1. See வல்லிசம். (யாழ் அக) 2. Turmeric; மஞ்சள். (பச. மூ.)

வல்லிகை¹ vallikai, n. <வல்லி². 1. Halter of a horse; குதிரைக்கழுத்தில் கட்டும் வடம். நீல மணிக்கடிகை . . . வலலிகை (கலித். 96). 2. An ear-jewel; காதணிவகை. (பிங்.)

வல்லிகை² vallikai, n. prob. vallakī Lute; யாழ். (அக. நி.)

வலலிசம் vallicam, n. <vallī-ja. Black pepper; மிளகு. (தைலவ.)

வல்லிசாதகம் valli-cātakam, n. <வல்லி² + சாதகம்¹. A kaṟpakam creeper; கற்பகத்திற் படரும் கொடிவகை. (சங். அக.)

வல்லிசாதம் valli-cātam, n. <id. + சாதம்¹ See வல்லிசாதகம் (திருமுரு. 101, வேறுரை, பக் 47, கீழ்க்குறிப்பு.) (W.)

வல்லிசாதி valli-cāti, n. <id. + சாதி⁶. Divine creeper; தெய்வத்தன்மையுள்ள கொடி. கற்பகவல்லிசாதி போல்வாள (தக்கயாகப. 77, உரை).

வல்லிசூரணை valli-cūraṇai, n. perh. id. + cūrṇā. A kind of greens; கீரைவகை. (சங். அக.)

வல்லிசை¹ val-l-icai, n. <வல்¹ + இசை⁵. 1. (Mus) Treble or high note; உச்சவிசை. (பிங்.) 2. (Gram.) Sound of the hard consonants; வல்லோசை.

வல்லிசை² vallicai, n. prob. valli-ja. Snake; பாம்பு. (அக. நி.)

வல்லிசைவண்ணம் vallicai-vaṇṇam, n. <வல்லிசை¹ +. (Pros.) A rhythm marked by frequent use of val-l-eḻuttu; வல்லெழுத்து மிக்து பயின்றுவருஞ் சந்தம். (தொல். பொ. 528.)

வல்லிதின்¹ vallitiṉ, n. <வல்¹. See வலலாங்கு. வல்லிதின் விருந்து புறந்தருதலும் (தொல். பொ. 152).

வல்லிதின்² vallitiṉ, adv. <வல்². Rapidly, quickly; விரைவாக. வல்லிதி ஞடி வலிபபதே (பழ. 261).

வல்லிமண்டபம் valli-maṇṭapam, n. <வல்லி² +. Bower, arbour; கொடிப்பந்தல். ஓர மாதவி வல்லிமணடபததில் (இறை. 2, பக். 28).

வல்லிமரம் valli-maram, n. <id. +. Mainmast; கப்பலின் தலைப் பாய்மரம். Naut.

வல்லிமொடி vallimoṭi, n. cf. வல்லிக்கொடி. A climber. See பெருமருந்து. (மலை.)

வல்லியம்¹ valliyam, n. perh. வல்¹. 1. Tiger; புலி. (பிங்.) பைஙகண் வல்லியங கல்லளைச் செறிய (அகநா. 362). 2. See வல்லியம்பொருப்பு. (பிங்.)

வல்லியம்² valliyam, n. <வல்லி². 1. See வல்லி², 1. (அக. நி.) 2. Purple yam. See செவ் வள்ளி. (மலை) 3 Turmeric; மஞ்சள். (மலை.)

வல்லியம்³ valliyam, n. perh. vallabha. cf. வல்லி³. Shepherds' quarters; இடைச்சேரி. (பிங்.)

வல்லியம்பொருப்பு valliyam-poruppu, n. <வல்லியம¹ + Mt. Kolli, a hill in the Cēra country; கொல்லிமலை. (பிங)

வல்லியை valliyai, n. <balyā. Indian winter cherry. See அமுக்கிரா. (தைலவ.)

வல்லிவன்னி valli-vaṉṉi, n. <vallī + vahni. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (தைலவ.)

வல்லிவனம் valli-vaṉam, n. prob. id. +. The third court of camavacaraṇam; சமவசரணத் தின் மூன்றும் பிராகாரம். காதமகல வல்லிவனததைச சாாநதாா (மேருமந். 1057).

வல்லினம் val-l-iṉam, n. <வல்¹ +. (Gram.) The class of hard consonants, viz, k, c, ṭ, t, p, ṟ; க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற வல்லோசையுள்ள மெய்யெழுத்துக்கள். (நன். 68.)

வல்லினவெதுகை valliṉa-v-etukai, n. <வல்லினம் +. (Pros.) Rhyme in which the second letter of each line of a stanza is a hard consonant; எல்லாவடிகளின் முதற்சீர்க்கண்ணும் வல்லெழுத்து எதுகையாக ஒன்றிவரும் தொடை.

வல்லீகம் vallīkam, n. <vāhlika. Asafoetida; பெருங்காயம். (நாமதீப. 393.)

வலலீசம் vallīcam, n. See வல்லிசம். (சங். அக.)

வல்லீட்டுக்குற்றி val-l-īṭṭu-k-kuṟṟi, n. prob. வல்¹ + இடு- +. 1. Mallet; கொட்டாப்புளி. (J.) 2. Log placed under another as a support; தாங்கற் கட்டை. Loc 3. A wedge for splitting palmyra stem, etc.; பனை முதலியவற்றைப் பிளக் குங் குற்றி. (யாழ். அக.)

வல்லீற்று val-l-īṟṟu, n. <id. +. Cow that calves once in several years, dist. fr. āṭṭīṟṟu; பலவாண்டுசேர்ந்து ஒருமுறை ஈனும் பசு. Loc.

வல்லு-தல் vallu-, 5 v. tr. <id. +. To be able; to be possible; செய்யமாட்டுதல். வல்லினும் வல்லேனுயினும் (புறநா. 161).

வல்லுதல் vallutal, n. prob. id. Propriety, discipline; ஒழுங்கு. (W.)

வல்லுநர் vallunar, n. <வல்லு-. Capable persons; வல்லோர். வலலாராயினும வலலுநராயினும (புறநா. 27).

வல்லுப்பலகை vallu-p-palakai, n. <வல்[1] +. See வல்லப்பலகை. வல்லுபபலகை பெடுதது நிறுத்தன்ன (கலித். 94).

வல்லுயிர் val-l-uyir, n. <id.+. Die-hard person or animal; எளிதிற் சாசமாட்டாத பிராணி. (யாழ். அக.)

வல்லுரம் valluram, n. <*vallura* (யாழ். அக.) 1. Jungle; காடு. 2. Desert; வனுந்தரம். 3. Grassy place; lawn, turf; புற்றரை. 4. Field; வயல். 5. Sand; மணல். 6. Bunch of flowers; பூங்சொத்து. 7. Flesh of the wild hog; காட்டுப்பன்றியின் இறைச்சி. 8. cf. வல்லி[5]. Loneliness; தனிமை.

வல்லுவப்பை valluva-p-pai, n. <வல்லுவம் + பை[4]. 1. Large betel-pouch with several sections; வெற்றிலைப்பை. (W.) 2. Purse of cloth tied round the waist; அரையிற்கட்டும் பணப்பை. (யாழ். அக.)

வல்லுவம் valluvam, n. <வட்டுவம். See வல்லுவப்பை, 1. (W.)

வல்லுளி val-l-uli, n. perh. வல்[1] + உள்[2]. Boar, swine; பன்றி. (பிங்.)

வல்லூகம்[1] vallūkam, n. <*bhallūka*. Bear; கரடி. (உரி. நி.)

வல்லூகம்[2] val-l-ūkam, n. <வல்[1] + ஊகம்[1]. (W.) 1. Male monkey; ஆண்குரங்கு. 2. Large ape; முசு.

வல்லூரம் vallūram, n. <*vallūra*. (யாழ். அக.) 1. Flesh; இறைச்சி. 2. See வல்லுரம், 2. 3. Uncultivated field; பாழ்நிலம்.

வல்லூற்று val-l-ūṟṟu, n <வல்[1] + ஊற்று[2] Mountain spring; பாறையிடையினின்று வரும் நீரூற்று. வல்லூற்றுவரில கிணற்றின்கட் சென்றுவபபா (நாலடி, 263).

வல்லூற்றுக்குருவி vallūṟṟu-k-kuruvi, n. <வல்லூறு +. See வல்லூறு. (W.)

வல்லூறு val-l-ūṟu, n. prob. வல்[1] + ஊறு[2]. Royal falcon, *Falco peregrinator;* இராசாளி. கொக்கு வல்லூறு கணடென்ன விலவிலத்து (தனிப்பா. i, 171, 23).

வல்லெழுத்து val-l-eḻuttu, n. <id.+. (Gram.) See வல்லினம். வல்லெழுததென்ப கசட தபற (தொல. எழுத். 19).

வல்லெனல்[1] val-l-eṉal, n. Expr. signifying hardness or severity; வன்மையாதற் குறிப்பு. வல்லென்ற நெஞ்சத்தவர் (நான்மணி. 33).

வல்லெனல்[2] val-l-eṉal, n. Expr. signifying speed; விரைதற்குறிப்பு.

வல்லே vallē, adv. <வல்[2]. Quickly, promptly; விரைவாக. ஒன்றின வொன்றின வல்லே செயிற செயக (நாலடி, 4).

வல்லேறு val-l-ēṟu, n. <வல்[1] + ஏறு[3]. Thunderbolt; இடி. விசும்பின வலலேறு சிலைப்பினும் (பெரும்பாண. 135).

வல்லை[1] vallai, n. <id. 1. Strength, power; வலிமை. (சூடா.) 2. Extensive thicket; big forest; பெருங்காடு. (பிங்.) வல்லையுற்றவேல் (கமபரா. வனம்புகு 42.) 3. Hillock, mound, மேடு. (திவா.) 4. Fort, fortress; கோட்டை. (W.) 5. See வல்லைக்கட்டி. (இங். வை. 124.) 6. Trouble, pain, distress; வருத்தம். (W.) 7. Battle-of-Plassey tree. See பாலசம்[1], 3. (மலை.) 8. Circuit, circle; வட்டம். (பிங்.)

வல்லை[2] vallai, adv. <வல்[2]. See வல்லே. வலலைகெடும (குறள், 480).

வல்லைக்கட்டி vallai-k-katti, n. <வல்லை[1] +. Ovarian tumour; வயிற்றுச்சட்டிவகை. (சீவரட.)

வல்லையம் vallaiyam, n. See வல்லயம். வல்லையப் போருக் கொதுஙகேன் (கூளபப. 181).

வல்லொட்டு val-l-oṭṭu, n. <வல்[1]+. (யாழ். அக.) 1. That which is barely sufficient; போதும்போதாதென்றிருப்பது. 2. Rarity; that which is rare; அருமையாயிருப்பது.

வல்லொற்று val-l-oṟṟu, n. <id. + ஒற்று. (Gram.) See வல்லினம். வல்லொற்றுத தொடா மொழி (தொல். எழுத். 409).

வல்லோன் vallōṉ, n. See வல்லான். வல்லோன் கூருளிகுயின்ற (நெடுநல். 118). (பிங்.)

வல்வருத்தம் val-varuttam, n. <வல்[1]+. Excessive pain; கடுவருத்தம். (யாழ். அக.)

வல்வழக்கு val-vaḻakku, n. <id.+. See வல்லடிவழக்கு.

வல்வாயசரணன் val-vāy-acaraṇaṉ, n. perh. id. + வாய் + *a-caraṇa*. A kind of snake; பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

வல்வாயன் val-vāyaṉ, n. <id. + id. One who is tongue-doughty; eloquent man, orator; வாக்குவன்மை யுள்ளவன். (W.)

வல்விடம் val-viṭam, n. <id.+. Deadly poison; கடுநஞ்சு. (யாழ். அக.)

வல்விரை-தல் val-virai-, v intr. <வல்[2] +. To hurry; to hasten; மிக வேகமாதல். வள்ளலை வல்விரைந் தெய்த (சீவக. 328).

வல்வில் val-vil, *n.* <வல்¹+. The skill of piercing many objects by a single arrow; ஒரே சாலத்திற் பல பொருள்களை ஊடுருவிச் செல்லும்படி ஓரம்பை எய்யுந் திறமை. வல்விற் றிண்டேரோன் கானக் குர் தனித்த வல்வில் ராமன் (சிவ. பெரிய. 5, 1, 4). (புறநா. 152, 6, அடிக்குறிப்பு.)

வல்வில்லி valvilli, *n.* <வல்வில். Skilful archer, able to pierce many objects by a single arrow; ஒரே சாலத்திற் பல பொருள்களை ஊடுருவிச் செல்லும்படி ஓர் அம்பை எய்யும் திறனுடையவன். (புறநா. 150, அடிக்குறிப்பு.)

வல்விலங்கு val-vilaṅku, *n.* <வல்¹+. Elephant; யானை. (பிங்.)

வல்விலோரி valvil-ōri, *n.* <வல்வில்+. A liberal chief. See ஓரி, 8. (புறநா. 152, தலைப்பு.)

வல்வினை val-viṉai, *n.* <வல்¹+. 1. The law of karma, as irresistible; வலியதாகிய ஊழ். தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும் (தேவா. 4, 4). 2. Bad karma; தீவினை. ஒழிகென வொழியா தூட்டும் வல்வினை (சிலப். 10, 171). 3. Wicked deed; கொடுஞ்செயல். காளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே (மணி. 21, 60). 4. Mighty act or deed; வலிதாகிய தொழில். நீ வல்வினை வயக்குதல வலித்திமன் (கலித். 17).

வல¹-த்தல் vala-, 12 *v. tr.* cf. *val.* 1. To encircle, surround; சுற்றுதல். புலவரை நெடுங் கொடி . . . மாகுன்றினை வலக்கும் (புறநா. 52). 2. To spin, as a spider its thread; to plait; to weave; பின்னுதல். இழைவலந்த பஃறுன்னத்து (புறநா. 136). 3. To string in a series; தொடுத்தல். உரைத்தேம . . . வலந்த (பரிபா. 3, 10-11). 4. To tie, bind; பிணித்தல். குடர்வலந்த வேறறின்முன் (கலித். 103). 5. To bend; வளைத்தல். (W.)

வல²-த்தல் vala-, 11 *v. intr.* <*bala.* To grow fat; கொழுத்தல். (திவா.)

வல³-த்தல் vala-, 12 *v. tr.* cf. *valk.* To say, tell; to narrate; சொல்லுதல். மருமகன் வலந்ததும (சீவக. 187).

வலக்கட்டாயம் vala-k-kaṭṭāyam, *n.* <வலம்¹+. [T. *balakaḍḍāyamu.*] Compulsion, force; பலவந்தம்.

வலக்காரம்¹ valakkāram, *n.* <*balāt-kāra.* 1. Force; compulsion; பலவந்தம். 2. Might, power, authority; அதிகாரம். வலக்காரம் பேசுகிறான். (W.) 3. Success, victory; வெற்றி. வலக்கார முற்றாய் (திருப்பு. 386).

வலக்காரம்² valakkāram, *n.* prob. வல¹-+ காரம்². 1. Wile, trick; தந்திரம். சிறுவலக்காரங்கள் செய்தவெல்லாம் (திருக்கோ. 227). 2. Falsehood; பொய். (சூடா.)

வலக்கால்வாத்துவாதனம் vala-k-kāl-vāttu-v-ātaṉam, *n.* <வலம்¹+கால்¹+. A posture in which the right leg is stretched out and the chest is made to touch the ground; வலக்கால் மாத்திரம் நீட்டி மார்பு நிலத்திலே தோயக் கிடக்கும் இருக்கைவகை. (தத்துவப. 108, உரை.)

வலக்கை vala-k-kai, *n.* <id.+கை⁵. 1. Right hand; வலது கை. வலக்கையின் மலைதான் (கம்பரா. சம்புமா. 25) 2. Right side; வலப்பக்கம். அது வலக்கையி லுளளது.

வலக்கைகொடு-த்தல் valakkai-koṭu-, *v. intr* <வலக்கை+. 1. To support, as by extending the right hand; உதவியளித்தல். 2. See வலக்கையடி-. *Loc.*

வலக்கைதா-தல் [வலக்கைதருதல்] valakkai-tā-, *v. intr.* <id.+. See வலக்கை கொடு-. வலக்கை தந்து நிலத்தில் வந்தவதரித்த (இராமநா. உயுத். 3).

வலக்கையடி-த்தல் valakkai-y-aṭi-, *v. intr* <id.+. To make a solemn affirmation, as by striking hands; உறுதி கூறுதல். *Loc.*

வலகுடியஞ்சாலி valakuṭiyañcāli, *n.* A petty cess; வரிவகை. *Nāñ.*

வலங்கம் valaṅkam, *n.* [T. *balaṅgamu,* K. Tu *balaga.*] Large family; பெருங்குடும்பம். வலங்கமுடையான். (W.)

வலங்கமத்தார் valankamattār, *n.* prob. வலங்கை. cf. வலங்குலத்தார். Title of the right-hand section of the Paraiya caste; பறையருள் ஒருபிரிவினரின் சிறப்புப்பெயர். (W.)

வலங்கமர் valankamar, *n.* See வலங்கமத்தார். (யாழ். அக.)

வலங்காரம் valan-kāram, *n.* <வலம்¹+ காரம்¹. That side of a *mirutaṅkam,* to which *māṟccaṉai* is applied; மத்தளத்தின் மார்ச்சனை பூசின பக்கம். (யாழ். அக.)

வலங்குலத்தார் valaṅkulattār, *n.* <வலங்குலம். See வலங்கை, 2. (W.)

வலங்குலம் valaṅ-kulam, *n.* <வலம்¹+. See வலங்கை, 2. (யாழ். அக.)

வலங்கை valaṅ-kai, *n.* <id.+கை⁵. 1. Right hand; வலப்பக்கத்துக் கை. 2. The right-hand castes among the Tamils; தமிழ் நாட்டுச் சாதியாருள் ஒருசார் கூட்டத்தினர். படைவீட்டு ராஜ்யம் நாட்டவர் வலங்கையும் இடங்கையும் மஹாஜனமும் (S. I. I. i, 111).

வலங்கைமத்தர் valaṅkaimattar, *n.* See வலங்கமத்தார். (சினேந். 140.)

வலங்கையார் valaṅkaiyār, n. <வலங்கை. See வலங்கை, 2. (W.)

வலங்கையுயர்வுகொண்டார் valaṅkai-y-uyarvu-koṇṭār, n. <id.+உயர்வு+. A title assumed by a section of Cāṉār caste; சாணார் சிலர் தரித்துக்கொள்ளும் பட்டப்பெயர். Nāñ.

வலங்கையுற்றார் valaṅkai-y-uṟṟār, n. <id.+உறு-. See வலங்கை, 2. (W.)

வலங்கொள்(ளு)-தல் valaṉ-koḷ-, v. <வலம்[1]+. intr. To win a victory; வெற்றியடைதல். வலங்கொள புகழ்பேணி (தேவா. 668, 8) —tr. 1. See வலம்வா-. கடவுட் கடிநகர்தோறு மிவனை வலங் கொளீஇ (கலித். 84). 2. To conquer; வெல்லுதல்.

வலசல் valacal, n. See வலசை[1], 1. (யாழ். அக.)

வலசாரி vala-cāri, n. <வலம்[1]+சாரி[1]. Turning or wheeling to the right, as in dancing; கூத்து முதலியவற்றில் வலமாகச் சுற்றிவருகை. (W.)

வலசு valacu, n. See வலசை1, 2. (யாழ். அக.)

வலசை[1] valacai, n. [T. valasa, K valase.] 1. Emigration; flight from home; வேற்றுநாட் டுக்குத் குடியோடுகை. திவ்யதேசத் தெம்பெருமான் களும் நம்மாழ்வாரும் அங்கே வலசையாக வெழுந்தருள (யதீந்த்ரப. 12). 2. Crowd; கூட்டம். (யாழ். அக.)

வலசை[2] valacai, n. <T. balije. The Balija caste; ஒரு வடுகசாதியினர். Loc.

வலசைவாங்கு-தல் valacai-vāṅku-, v. intr. <வலசை[1]+. To emigrate; to fly from home; வேற்றூர்க்குக் குடியோடுதல். (W.)

வலஞ்சுரி-தல் valañ-curi-, v. intr. <வலம்[1] +. See வலஞ்சுழி[1]-. வலஞ்சுரி மராஅம் வேய்ந்து (ஐங்குறு. 348).

வலஞ்சுழி[1]-தல் valañ-cuḻi-, v. intr. <id.+. 1. To whirl to the right; வலமாகச் சுழலுதல். 2. To curl to the right; வலப்புறமாகச் சுழிந்திருத்தல்.

வலஞ்சுழி[2]-த்தல் valañ-cuḻi-, v. <id.+. tr. 1. To whirl to the right; வலமாகச் சுற்றச் செய்தல். 2. To draw to the right, as a circle; வலப்புறமாகச் சுழியும்படிக் கீறுதல் —intr. See வலஞ்சுழி[1]-. வலஞ்சுழித் தெழுந்து வந்து (கம்பரா. பிரமாத். 166).

வலஞ்சுழி[3] valañ-cuḻi, n. <id.+. 1. Curling or whirling to the right; வலமாகச் சுழலுகை. (யாழ். அக.) 2. Curl winding to the right; வலப்புறமாகச் சுழியுஞ் சுழி. 3. Right-hand curl on a horse's forehead, considered a good mark; குதிரையின் நற்சுழிவகை. (W.) 3. A Śiva shrine in the Tanjore District; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு சிவதலம். (தேவா.)

வலஞ்செய்-தல் valañ-cey-, v. tr. <id.+. See வலம்வா-. முமமுறை மலை வலஞ் செய்தால் (சிலப். 11, 107).

வலட்டி valaṭṭi, n. <வலாட்டியம். That which is dominant or powerful; வல்லமையுள்ளது. (யாழ். அக.)

வலத்தை valattai, n. <id. Bull yoked on the right; நுகத்தின் வலப்பக்கத்து எருது. Loc.

வலதி valati, n. perh. வலது. [T. valati.] 1. Handsome woman; அழகுள்ளவள். 2. Clever, skilful woman; சாமர்த்தியமுள்ளவள். வாழ வேணுமென்கிற வலதியை அழைத்துவா. 3. She who leads a life of ease and comfort; யாதொரு குறைவுமின்றி வாழுமவள். Loc.

வலது valatu, n. <வலம்[1]. 1. Right side; வலப்பக்கம். 2. Victory; வெற்றி. மணவாளருடனே வழக்காடி வலது பெற்றேன் (அருட்பா, vi, தலைவிவருந். 12). 3. Skill; சாமர்த்தியம். வாயுள்ளார் பேசவும் வலதுள்ளார் கொழிக்கவும். 4 That which is within one's power or ability; ஒருவன் சக்திக்குள் அடங்கியது. அது என் வலதல்ல. (W.) 5. Life of ease and comfort; யாதொரு குறைவுமின்றி வாழும் வாழ்க்கை. 6. Deed; செயல். (யாழ். அக.)

வலதுகுண்டை valatu-kuṇṭai, n. <வலது +. See வலத்தை. (W.)

வலதுகை valatu-kai, n. <id.+கை[5]. See வலக்கை.

வலந்தம்[1] valantam, n. <வல[1]-. Curve, bend, arch; வளைவு. (யாழ். அக.)

வலந்தம்[2] valantam, n. <வல[3]-. Word; வசனம். (யாழ். அக.)

வலந்தரை valan-tarai, n. perh. வலம்[1]+ தரை[2]. See வலங்காரம். Loc.

வலந்தானை valantāṉai, n. <id. A dance in which men move in a circle beating sticks together; ஆடவர் வட்டமாகச் சுற்றிவந்து கோல் அடித்தாடும் ஆட்டவகை. (G Tp. D. I, 86)

வலந்திரி valan-tiri, n. <id.+திரி[1]- A creeper which winds to the right; வலப்பக்கமாய்ச் சுற்றியேறுங் கொடிவகை. (யாழ். அக.)

வலநாள் vala-nāḷ, n. <id.+. (Astrol.) See வலவோட்டுநாள். (விதான. கால. 2.)

வலப்பம் valappam, n. <பலப்பம். Slate-pencil. See பலப்பம், 2. (W.)

வலப்பாரிசம் vala-p-pār cam, n. < வலம்¹ + . See வலம்¹, 5. (யாழ். அக.)

வலம்¹ valam, < bala. n. 1. Army; சேனை. (W.) 2. Strength, power; வலி. வானின் வழிச்சார் தார்வலம் வாய்ந்த (பரிபா. 24). 3. Victory, triumph; வெற்றி. வலந்தரிய வென்றிய வலன (பு. வெ. 9, 35). 4. Command, authority; ஆணை. நின்வலத்தினதே (பரிபா. 5, 21). 5. Right side; வலப்பக்கம். இடமருங் கேந்துநர் வலமேந்திநோ (சிலப். இந்தி. 3, 73). 6. Circumambulation from left to right; பிரதட்சிணம். மாமுகில் வலஞ்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே (திவ். திருவாய் 2, 10, 8). 7. Weight; கனம். (அக. நி.) 8. High place or locality; மேலிடம். (திவா.) 9. Place; இடம். (மலைபடு. 549, உரை.) (சூடா.)—part. Sign of the locative; ஏழனுருபு. கைவலத்தியாழ் வரைநின்றது (நன். 302, உரை).

வலம்² valam, n. < mala. Faeces; பவ்வீ.

வலம்படு-தல் valam-patu-, v. intr. < வலம்¹ +. 1. To be victorious, வெற்றியுண்டாதல். வலம்படு முரசின் (பதிற்றுப். 78, 1). 2. To pass across one's path from left to right; இடப்பக்கத்திலிருந்து வலப்பக்கஞ் செல்லுதல். கரிக்குருவி வலம் பட்டது.

வலம்பம் valampam, n. perh. ava-lamba. cf. வலம்பை. Straight line; நேர்கோடு. (யாழ். அக.)

வலம்பாய்-தல் valam-pāy-, v. intr. < வலம்¹ +. See வலம்படு-, 2.

வலம்புரி valam-puri, n. < id. +. [T. valamuri, M. valambiri] 1. That which curls to the right; வலமாகச் சுழிந்திருப்பது. வலம்புரி யாழியனை (சீவ். பெரியபு. 9, 9, 9). 2. See வலம்புரிச்சங்கு. திருமுத்த மீன்ற வலம்புரிபோல் (சீவக. 2702) 3. Lines in the palm of the hand resembling valampuri-c-canku, considered auspicious; வலம்புரிச்சங்குபோன்று கையிலுள்ள இரேகை. வலம்புரி பொறித்த வண்கை மதவலி (சீவக. 204). 4. A head-ornament, shaped like valampuri-c-canku; வலம்புரிச்சங்கின் வடிவமைந்த தலைக்கோலவகை. உதவிப்பொறி . . . வலம்புரி வயின்வைத்து (திருமுரு. 23). 5. East Indian rosebay. See நந்தியாவட்டம். (பிங்.) பாரிசாதமென் கொழுந்தொடு வலம்புரி பலவும (உபதேசகா. சிவபுண். 307). 6 Indian screw-tree, l. sh., *Helicteres isora;* நீண்ட செடிவகை. (சூடா.) 7 (Nāṭya.) A gesture with one hand in which the little finger and the thumb are held upright while the forefinger is folded and the other two fingers are held up slightly bent, one of 33 iṇaiyā-viṉaikkai, q.v.; சிறுவிரலும் பெருவிரலும் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம்வளைந்து ஒழிந்த இரண்டு விரலும் நிமிர்ந்து இறைஞ்சி நிற்கும் இணையாவினைக்கைவகை. (சிலப். 3, 18, உரை.) 8. Circumambulation from left to right, as of a temple; பிரதட்சிணம். (W.)

வலம்புரிக்காய் valampuri-k-kāy, n. < வலம்புரி + காய்³. Cone of the Indian screw-tree, used medicinally; வலம்புரிச்செடியின் காய். (இங். வை. 52.)

வலம்புரிக்கொடி valampuri-k-koṭi, n. < id. +. A climber, கொடிவகை. (மலை.)

வலம்புரிச்சங்கு valampuri-c-caṅku, n. < id. + சங்கு². Conch whose spirals turn to the right; வலமாகச் சுழிந்துள்ள சங்குவகை.

வலம்புரிப்புல் valampuri-p-pul, n. < id. +. Spear-grass, *Andropogon contortum;* புல்வகை. (M. M. 853, 934.)

வலம்பை valampai, n. cf. *ava-lamba.* Pole, stick; கழி. *Loc.*

வலம்வா-தல் [வலம்வருதல்] valam-vā-, v. tr. < வலம்¹ +. To go round from left to right; பிரதட்சிணஞ் செய்தல். திருமலையே வலம் வந்தனள் (தக்கயாகப். 321)

வலமன் valamaṉ, n. < id. Right side; வலப்பக்கம். (யாழ். அக.)

வலமா-தல் valam-ā-, v. intr. < id. + ஆ⁶-. See வலம்படு-, 2. *Loc.*

வலயக்கிரகணம் valaya-k-kirakaṇam, n. < வலயம் +. Annular eclipse of the sun. See கங்கணகிரகணம். (W.)

வலயம் valayam, n. < *valaya.* 1. Circle, ring; வட்டம். (பிங்.) 2. Discus; சக்கராயுதம். (சூடா.) 3. Sea; கடல் (பிங்.) 4. Zone of earth; பூகோளத்தின் மண்டலாகாரமான பகுதி (C. G.) 5. Bracelet; armlet; கைவளையம். திரைநில முழவலயங் கவினிலைய (பெரியபு. திருநாவுக். 6). வாகுவலயம். (W.) 6. Involute petal of a lotus; தாமரையின் சுருள். (தைலவ.) 7. Surrounding region; சுற்றிடம். கடல்வலயத் தயலறிய (கம்பரா. சடாயுகாண 23). 8. Tank, pool; நீர்நிலை. (பிங்.) 9. Plot, garden plot; பாத்தி. மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்து (சிலப். 10, 74). 10. Garden; தோட்டம் (சிலப். 10, 74, அரும்.) 11. Limit, ambit; எல்லை. (யாழ். அக.)

வலவந்தம் valavantam, n. < பலவந்தம். Compulsion, force. See பலவந்தம்.

வலவந்தரம் valavantaram, n. Corr. of வலவந்தம். (W.)

வலவந்தன் valavantaṉ, *n.* <பலவந்தன். Powerful man. See பலவந்தன். (W.)

வலவன்[1] valavaṉ, *n.* <வலம்[1]. 1. Capable man; சமர்த்தன். (W.) 2. Conqueror; வெற்றியாளன். (சூடா.) 3. See வலத்தை. *Loc.*

வலவன்[2] valavaṉ, *n.* <*vallabha*. 1. Charioteer; தேர்ப்பாகன். விசும்பின் வலவ னேவா வான வூர்தி (புறநா. 27). 2. Viṣṇu; திருமால். (பிங்.)

வலவன்[3] valavaṉ, *n.* <*vala*. See வலன்[3]. வாசவன் வேளவிக கிரகதியோர பசுவாய வந்திமெ வல வனே (திருவாலவா. 25, 9).

வலவாய் vala-vāy, *n.* <வலம்[1]+. Right side; வலப்பக்கம். அஃது இடவாய வலவாய பெயருமபடி (கலித். 140, உரை)

வலவை[1] valavai, *n.* <*Vallabhā*. Wife of Gaṇēśa; விநாயகன்தேவி. வலவை கேள்வனும (உபதேசகா. சிவவிரத. 192).

வலவை[2] valavai, *n.* <வல்[1] 1. Ability, skill; வல்லபம். (சிலப. 5, 74, உரை.) 2. Powerful, capable person; வல்லவ-ன்-ள். வலவைப பாரபபான் (சிலப. 23, 61). (பிங்.) 3. Kālī; காளி. (பிங்.) 4. A female attendant on Kālī; டாகினி. (பிங்.)

வலவை[3] valavai, *n.* perh. வல்[1]. 1. Shameless person; நாணிலாதவ-ன்-ள். வலவைக ளல்லாதார (நாலடி, 268). மாதாக் கோலதது வலவையி னுரைக்கும் (சிலப. 5, 74). 2. Deceitful woman; வஞ்சப்பெண். (பிங்.)

வலவோட்டம் vala-v-ōṭṭam, *n.* <வலம்[1]+ ஓடு-. See வலவோட்டுநாள்.

வலவோட்டுநாள் vala-v-ōṭṭu-nāḷ, *n.* <id.+id.+. (Astron.) Alternate group of three *nakṣatras*, commencing with the group *acuvini*, *paraṇi*, *kārttikai*, dist. fr. *iṭa-v-ōṭṭu-nāḷ*; அசுவினி, பரணி, கார்த்திகை, புனர்பூசம், பூசம், ஆயிலியம், அத்தம், சித்திரை, சுவாதி, மூலம், பூராடம், உத்திராடம், பூரட்டாதி, உத்திரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய நட்சத்திரங்கள். (சோதிட. சிந். 155.)

வலற்காரம் valaṟkāram, *n.* cf. வலக்காரம்[2]. Falsehood; பொய். (நாமதீப. 655.)

வலன்[1] valaṉ, *n.* <வலம்[1]. 1. See வலம்[1], 3. வலனுக வினையென்று (கலித். 35). 2. See வலம்[1], 5. மேழி வலனுயர்ந்த வெள்ளை நகரமும் (சிலப். 14, 9). 3. See வலம்[1], 8 (திவா.) 4 See வலம்[1], 1, 2, 4, 6, 7, 9.

வலன்[2] valaṉ, *n.* <id.+அன் suff. 1. Man on the right; வலப்பக்கத்தி லிருப்பவன். இடவல (பரிபா. 3, 83). 2. See வலவன்[1], 1. (யாழ். அக.)

வலன்[3] valaṉ, *n.* <*Vala*. An Asura slain by Indra; இந்திரனுற் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன். (ருக்மிணி. மானக்கட. 19.)

வலனா-தல் valaṉ-ā-, *v. intr.* <வலன்[1]+ ஆ[6]-. See வலமா-.

வலாகம்[1] valākam, *n.* <*balāka*. Common crane; கொக்கு. (பிங்.)

வலாகம்[2] valākam, *n.* <*balāha*. Water; நீர். (யாழ். அக.)

வலாகு valāku, *n.* See வலாகம்[1]. வாரி போட்டில் வலாகரித் திட்டபோல (மேருமந். 652).

வலாகை valākai, *n.* See வலாகம்[1]. (யாழ். அக.)

வலாசகம் valācakam, *n.* <*valāsaka*. (யாழ். அக.) 1. Koel; குயில். 2. Frog; தவளை.

வலாட்டிகன் valāṭṭikaṉ, *n.* See வலாட்டியன்.

வலாட்டியம் valāṭṭiyam, *n.* <வலாட்டியன். Strength. See பலாட்டியம்.

வலாட்டியன் valāṭṭiyaṉ, *n.* <*balāḍhya*. Strong man; திண்ணியோன்.

வலார் valār, *n.* cf. பிலாறு. Twig, switch; வளார். வலாஅர வல்விற் குலாவரக் கோலி (புறநா. 324).

வலாரி valāri, *n.* <*Valāri*. Indra, as the enemy of the Asura Valaṉ; [வலன் என்னுமசுர னின் பகைவன்] இந்திரன். வலாரி யாதி விண்ணோர் (தணிகைப்பு. சீபரி. 20).

வலாற்காரம் valāṟkāram, *n.* <*balāt-kāra*. Violence, force, compulsion; பலவந்தம். (யாழ். அக.)

வலி[1] vali, *n.* <வன்-மை. cf. *bala*. 1. Strength, power; வன்மை. வலியி னிலைமையான் (குறள், 273). 2 See வலாற்காரம். வலிசெயா தாணை யை நினைந்து (திருவாலவா. 57, 5). 3. Arrogance; அகங்காரம். கேள்வி யனைத்தினும வலியினும் மனத் தினு மூணாவினும் (பரிபா. 3, 49). 4. cf. *balin*. (Gram.) Hard consonant; வல்லெழுத்து. ஈற்று மெய் வலிவரி னியல்பாம் (நன். 159). 5. (Rhet.) Vigour of style, achieved by introducing compounds in quick succession, a merit of poetic composition; தொகைநிலைத்தொடர் மிக்கு வருஞ் செய்யுட்குணம். (தண்டி. 24) 6. Prop, support; பற்றுக்கோடு. தண்டு வலியாக நனி தாழ்ந்து (சீவக. 2012). 7. Cramp-iron; pincers; பற்றிரும்பு. (பிங்.) 8. Trouble, difficulty; கஷ்டம். அதைச் செய்

உழைக்கின்ற வலி. 9. Pain, ache; நோவு. ...பட்ட ...வலிகாண ... (கடம். ... 102).

வலி²-த்தல் vali-, 4 v. < வலி¹. intr. 1. To be hard; திண்ணியதாதல். வலித்த நெஞ்சினன் ...க்கள் (தேவா. 308, 10). 2. To be stressed, as words; உச்சரிப்பில் அழுத்தமாதல். 3. (Gram.) To become hard in sound, as a soft consonant; மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல். (புறநா. 6, உரை.) 4. To be strained, as an interpretation; நேர்வழியிற் பொருள் கொள்ளாது இடர்ப்படுதல். வலித்த கருத்து. (W.) 5. To act of one's own free will; தானுமுன்வந்து செய்தல். காதல் வலியவாட் கொண்டது (பெரியபு. தடுத்தாட். 68). 6. To exert oneself; முயலுதல். (W.) 7. To survive, revive; உய்தல். (சங்.) 8. To abide, remain, stay; தங்குதல். (யாழ். அக.) 9. To venture; துணிவு கொள்ளுதல். (W.)—tr. 1. To force, compel; பலவந்தப்படுத்துதல். வலிந்து பற்றினான். 2. To transgress, transcend; மீறுதல். அருளினை வலிய மாட்டாமை (பெரியபு. திருநீல. 34).

வலி³-த்தல் vali-, 11 v. < id. tr. 1. To force, compel; பலவந்தப்படுத்துதல். வலித்தாணை கொண்ட (திருவாச. 11, 7). 2. To seize; பற்றிக்கொள்ளுதல். கொண்டு கைவலித்தல் குழந்தையின் ...மை (அகநா. 76). 3. To strain, as an interpretation; இடர்ப்பட்டுப்பொருள் கொள்ளுதல். (W.) 4. To stress, as words; அழுத்தி யுச்சரித்தல். (W.) 5. (Gram.) To become hard in sound, as a soft consonant; மெல்லெழுத்தை வல்லெழுத்தாக்குதல். வலிக்கும் வழி வலித்தலும் (தொல். சொல். 403). 6. To decide; துணிதல். வல்வினை வயக்குதல் வலித்தமை (கலித். 17). 7. To dry, scorch, parch; வற்றச்செய்தல். (W.)—intr. 1. To become hard; திண்ணியதாதல். கல்லென வலித்து நிற்பன் (கம்பரா. உருக். 84). 2. To become dry; வற்றுதல். சீறடிகளை கணைவலிப்ப (புறநா. 389). 3. To ache; to be painful; நோவுண்டாதல். வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர் (தேவா. 946, 7). 4. To make efforts; முயலுதல். (W.) 5. To become stout; கொழுத்தல். (திவா.)

வலி⁴-த்தல் vali-, 11 v. tr. cf. வல³-. 1. To say, tell, narrate; சொல்லுதல். (சூடா.) 2. To think, consider; ஆலோசித்தல். வலியாதெனக்கு வம்மி னீரென (பெருங். வத்தவ. 3, 99). (பிங்.) 3. To execute with undivided attention, as a work; கருத்தோடுசெய்தல். இவகள் வலித்த காலன் றேனே (புறநா. 87). 4. To agree to, consent to; உடன்படுதல். (பிங்.) செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 12).

வலி⁵ vali, n. < வலி⁴-. 1. Sound; ஒலி. (பிங்.) 2. Vow; சபதம். போசகரும் வலிபுகன்று போய்வரு மாயை (பிரபுலிங். வசவண். 31). 3. Deceit, fraud, guile; வஞ்சம். (பிங்.)

வலி⁶-த்தல் vali-, 11 v. cf. val. tr. 1. To draw, pull; to attract, இழுத்தல். புலித்தோல வலித்து வீக்கி (தேவா. 910, 3). சாரங்கம வளைய வலிக்குமே (திவ். நாய்ச். 5, 8). 2 To bend, curve; வளைத்தல் (சூடா.) 3. To mimic; அழகுகாட்டுதல். Tinn. 4. To row, tug; தண்டாற் படவு தள்ளுதல். 5. To hoist, as the sails of a vessel; கப்பற்பாய் தூக்குதல். 6. To smoke, as tobacco; புகை குடித்தல். Loc.—intr. 1. To have contortions or convulsions; இசிவு காணுதல். 2. To pine, droop, languish; ஏங்குதல். (W.)

வலி⁷ vali, n. < வலி⁶-. 1. Pulling, dragging; attracting; இழுக்கை. 2. Cramp, spasm, convulsion, fit, of five kinds, viz., amara-kaṇṭam, kumara-kaṇṭam, pirama-kaṇṭam, kākkaivali, muyalvali; அமரகண்டம், குமரகண்டம், பிரமகண்டம், காக்கைவலி முயல்வலி என்று ஐவகைப்பட்ட இசிவுநோய். (தைலவ. தைல. 75.) 3. Remuneration to the owners of the boats used in pearl-fishery being one day's gathering in eight; கப்பற்காரர்க்குக் கொடுக்குஞ் சலாபத்தின் எட்டிலொருபாகம். (W.)

வலி⁸-தல் vali-, 4 v. tr. cf. val. To draw, pull; to attract; இழுத்தல். காந்தம் வலியு மிரும்பு போல் (பிரபுலிங். மாயையினுற். 45).

வலி⁹ vali, n. < balin. Strong, powerful man; வன்மைபெற்றவன். காய மனவசி வலிகள (மேருமந். 1097).

வலி¹⁰ vali, n. < vali. cf. வரி¹. Mark, trace, fold, crease; இரேகை. (யாழ். அக.)

வலி¹¹ vali, n. See வலீமுகம். (யாழ். அக.)

வலி¹² vali, n. prob. நறுவிலி. Sebesten. See நறுவிலி. (மலை.)

வலிக்கட்டாயம் vali-k-kaṭṭāyam, n. < வலி¹ +. See வலக்கட்டாயம்.

வலிக்கட்டு vali-k-kaṭṭu, n. < id. +. Tight fastening of the strings of a lute; யாழ் நரம்பின் வலித்தகட்டு. (பிங்.)

வலிக்கெனல் valikkeṉal, n. Expr. signifying clearness; தெளிவாயிருத்தற் குறிப்பு. (யாழ். அக.)

வலிகுன்மம் vali-kuṉmam, n. < வலி¹ + gulma. A kind of fever, attended with convulsion and pains all over the body; வலிப்பு முதலியவற்றோடு கூடிய சுரநோய். (சீவரட். 108.)

வலிங்கம் valiṅkam, n. < வலி²-. cf. வலு வந்தம். Compulsion; பலவந்தம். (J.)

TAMIL LEXICON

Published under the authority of the
University of Madras

VOL. VI. PART III

வ—வி.

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1935

Price Rs. 2

வலிச்சல் valiccal, n. <வலி³-. 1. Reeper. See வரிச்சு. (W.) 2. Palmyra fruit not fully ripe; பனையின் கடுங்காய். (J.) 3. Toughness, as of flesh; தசை முதலியவற்றின் கடினத்தன்மை. *Loc.* 4. Anything dried; காய்ந்தது. (யாழ். அக.)

வலிச்சலன் valiccalaṉ, n. <வலிச்சல். (யாழ். அக.) 1. Extremely emaciated man; மிகவும் மெலிந்தவன். 2. Obstinate man; பிடிவாதக்காரன்.

வலிச்சலாணி valiccal-āṇi, n. <id.+ஆணி¹. Nail for fastening reepers, வரிச்சலாணி.

வலிச்சற்கொடி valiccaṟ-koṭi, n. prob. id.+. A creeper, கொடிவகை. (யாழ். அக.)

வலிச்சை valiccai, n. [T. *valitsa.*] Reeper. See வரிச்சு. *Madr.*

வலிசம் valicam, n. <*baliśa.* Fish-hook; தூண்டில். (யாழ். அக.)

வலிசெய்-தல் vali-cey-, v. intr. <வலி¹+. 1. To be stiff in manners; மிறுக்குச் செய்தல். அடிமைக் கணவன் வலிசெய்ய (திவ். நாய்ச. 5, 10). 2. To make an unjust or oppressive claim; வல்வழக்குரைத்தல். தாரான் வலிசெய்கின்றான் (பெரியபு. திருநீலகண்ட. 32).

வலித்தல் valittal, n. <வலி³-. (Gram.) A poetic licence which consists in the change of a soft consonant into a hard one, one of six *ceyyuḷ-vikāram*, q.v.; செய்யுள்விகாரம் ஆறனுள் மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக மாற்றுகை. (நன். 155.)

வலித்திரும்பு valittirumpu, n. <id.+இரும்பு. Loadstone; magnet; காந்தம். (W.)

வலிதம் valitam, n. <*valita.* (யாழ். அக.) 1. Surroundings; சுற்றுவட்டம். 2. Quivering, shaking; அசைவு.

வலிதின் valitiṉ, adv. <வலிது. By force, forcibly; பலவந்தமாக. கையாலே வலிதிற் பிடித்துக்கொள்ளும (கலித். 62, உரை).

வலிது valitu, n. <வல்¹. 1. That which is strong; வலிமையுள்ளது. 2. Force, compulsion; பலவந்தம்.

வலிதை valitai, n. (Nāṭya.) A kind of hand-pose; நிருத்தக்கைவகை. (சிலப். 3, 12, உரை, பக். 81, கீழ்க்குறிப்பு.)

வலிந்துகொள்(ளு)-தல் valintu-koḷ-, v. tr. <வலி²-+. 1. To get by force; பலவந்தமாய்க் கைப்பற்றுதல். 2. To strain, as in interpretation; இடர்ப்பட்டுப் பொருள் கொள்ளுதல்.

வலிநோய் vali-nōy, n. <வலி⁷+. Epilepsy; காக்கைவலி. வலிநோயொடு முடைநாற்ற நோயாளர் (கடம்ப. பு. இலீலா. 107).

வலிப்பற்று vali-p-paṟṟu, n. <வலி¹+. Smith's tongs; பற்றுக்குறடு. (பிங.)

வலிப்பு¹ valippu, n. <வலி³-. 1. Firmness; permanence; stability; நிலைபேறு. வல்லே வலிப்புறீஇ (சீவக. 1143). 2. (Gram.) Change of a soft consonant into a hard one; மெல்லொற்று வல்லொற்றாகை. மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும (தொல். எழுத். 157). 3. Pain, aching; நோவு. மலைப்பட்டாவை பற்றிக் கறவாக் கிடப்பர் . . . தகைகொ கைவலிப்பே (சடகோபாந். 37). 4. Trouble, difficulty; வருத்தம். அதைச் செய்ய என்ன வலிப்பு?

வலிப்பு² valippu, n. <வலி⁶-. 1. Convulsion, fit; இசிவு. 2. Pulling, dragging; attracting; இழுக்கை. (யாழ். அக.) 3. Rowing; தண்டு வலிக்கை. 4. Making faces at a person; அழுது காட்டுகை. *Tinn.*

வலிப்புறு-த்தல் valippuṟu-, v. tr. <வலிப்பு¹+. 1. To establish, make firm; to demonstrate, prove; நிலைபேறுத்துதல். வலிப்புறீஇ (சீவக. 1143). 2. To assure, make sure of; வற்புறுத்துதல். நங்களன்பென நாட்டி வலிப்புறீஇ (சீவக. 1334).

வலிபடு¹-தல் vali-paṭu-, v. intr. <வலி¹+. 1. To become strong; வலிமையுறுதல். 2. To compete, rival; to match; மாறுபடுதல். செங்குவளைகளே யிவை . . . நின் . . . நயனங்களின் வலிபட்டன (தக்கயாகப. 317).

வலிபடு²-தல் vali-paṭu-, v. intr. <வலி⁷+. To be drawn, dragged; to be attracted; பற்றியிழுக்கப்படுதல். நீடு முதலையின் வாயில் வலிபடு நீலகிரியை (பாரத. ஆரும. 25).

வலிபதம் vali-patam, n. <வலி²-+பதம்¹. State of a liquid hardening into a solid mass; பாகு முதலியன கட்டியாகும் நிலை.

வலிபற்றிரும்பு valipaṟṟirumpu, n. <வலிப்பற்று+இரும்பு. See வலிப்பற்று. (திவா.)

வலிமாந்தம் vali-māntam, n. <வலி⁷+. Convulsions, one of *aṣṭa-māntam*, q.v.; அஷ்டமாந்தத்து ளொன்று. (யாழ். அக.)

வலிமுகம் valimukam, n. See வலீமுகம். (பிங.) (நன். 272, உரை.)

வலிமுன்பு vali-muṉpu, n. <வலி¹+. Great strength; மிக்கவலி. வலிமுன்பின் வல்லென்றயாக்கை (கலித். 4, 1).

வலிமை valimai, n. <id. 1. Strength, power; வன்மை. (W.) 2. Skill; cleverness;

சாமர்த்தியம் உடைமை பாராட்டல (யாழ். அக.). 3. Hardiness; திண்மை. (W.) 4. Force, compulsion; பலாத்காரம். (யாழ். அக.)

வலிமைசெய்-தல் valimai-cey-, v. tr. < வலிமை +. To force, compel; பலவந்தப்படுத்துதல். (W.)

வலிய[1] valiya, < வலி[1]. adj. 1. Strong; வலிமையுள்ள. 2. Big; பெரிய—adv. Forcibly; பலவந்தமாக. அருமறை வலிய அரோதநிக்கட்டினை கழிசாடாலே (சிவக. 1466, உரை).

வலிய[2] valiya, adv. < வலி[2]-. Voluntarily, freely, spontaneously, gratuitously; தானாக. (சேரிபபு. திரித்தாட். 68.)

வலியசர்ப்பம் valiya-carppam, n. < வலிய[1] +. See வலுசர்ப்பம். (W.)

வலியவன் valiyavan, n. < வலி[1]. 1. Strong man; வலிமையுள்ளவன். 2. Able man; சமர்த்தன். வலியவனை வெட்டினது வாய்க்கால்.

வலியறிதல் vali-y-arital, n. < id. + அறி-. Discovering the strength of one's enemy; பகைவனுடைய வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளுகை. (குறள், அதி. 48.)

வலியன் valiyan, n. < id. 1. Strong, powerful man; வலிமையுள்ளோன். வலியரல்லோர் துறைதுறை யடர (பரிபா. 6, 39). 2. Skilful man; சாமர்த்தியசாலி. 3. One who is in good state of health; சௌக்கிய நிலைமையிலுள்ளவன். வலியனென் றவாகூற மகிழ்ந்தனன் (கடபார. பள்ளி. 3). 4. See வலியான், 4, 5. (இலே.) 5. That which has hardened into a mass; வலிபதமானது. (யாழ். அக.)

வலியாடு-தல் vali-y-āṭu-, v. tr. < id. +. To torment, afflict; துன்பப்படுத்துதல். மயிலே யெனைநீ வலியாடுதியோ (கடபார. காரகா. 55).

வலியான் valiyāṉ, n. < id. 1. See வலியன், 1. வலியார் முற்றன்னை நினைக்க (குறள், 250). 2. See வலியன், 2, 3. 3. Kite; பருந்து. (யாழ். அக.) 4. King-crow; கரிக்குருவி. வல்லூருந்தை வலியான் குருகே (பன்னிருபா. 80). 5. Red wagtail, *Motacilla madras-patana*; கரிக்குருவிவகை.

வலியுறுத்து-தல் vali-y-uṟuttu-, v. tr. < id. +. 1. To strengthen; பலப்படுத்துதல். நெஞ்சை வலியுறீஇ (கலித். 142). 2. To affirm; உறுதிகூறுதல். 3. To emphasise; வற்புறுத்துதல். (W.) 4. To be close-fisted; உலோபஞ்செய்தல். வளன் வலியுறுக்கு முளமிலாளரொடு (புறநா. 190).

வலிவு valivu, n. < வலி[2]-. 1. Strength; வன்மை 2. (Mus.) High pitch; உச்சவிசை. வலிவும் மெலிவும் சமனுமாக (பொருந. 55, உரை).

வலீநகம் valīnakam, n. < valīnaka. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (அரு. அக.)

வலீமுகம் valī-mukam, n. < valī-mukha. Monkey, as having a wrinkled face; [திரைந்த முகமுடையது] குரங்கு. ஒருதிறத்த வலீமுகங்களை (பாரத. பதினேழு. 37).

வலு[1] valu, < வல்[1]. n. [K. balu.] 1. Strength; பலம். (W.) 2. Skill, ability; சாமர்த்தியம். 3. Weight; கனம். (யாழ். அக.) 4. Coin above standard weight, opp. to *melu*; எடைக்கு மேற்பட்டுள்ள நாணயம். (W.) 5. A species of big mosquito; பெருங் கொசுகுவகை. (W.) 6. A cant term for eight; எட்டென்னும் எண்ணைக் குறிக்குங் குழூஉக்குறி. (W.) 7. Prop; பற்று. (யாழ். அக.) 8. A medicinal paste; ஒருவகைப் பசை மருந்து. (யாழ். அக.)—adj. 1. Strong; பலமான. 2. Great; much; மிகுதியான. வலுகடினம.

வலு[2]-த்தல் valu-, 11 v. intr. < வலு. 1. To be strong or hard; வன்மையாதல். 2. To be firm; திரப்படுதல். (யாழ். அக.)

வலுக்காரி valu-k-kāri, n. < id. + காரி[5]. Skilful woman; சாமர்த்தியமுள்ளவள். தெண்டிக்கு மன்னவனைச் சேர்ந்த வலுக்காரியை (கூளப்ப. 356).

வலுக்கிடு-தல் valukkiṭu-, v. intr. < id. இடு-. To become stiff; விறைத்தல். *Loc.*

வலுக்குவலுக்கெனல் valukku-valukkeṉal, n. Onom. expr. of toughness; எளிதில் அறுதபடி வலுத்திருத்தற்குறிப்பு. *Loc.*

வலுகட்டாயம் valu-kaṭṭāyam, n. < வலு +. See வலக்கட்டாயம். (W.)

வலுகாரி valu-kāri, n. See வலுக்காரி. *Loc.*

வலுகிழம் valu-kiḻam, n. < வலு +. 1. Strong, old person or animal; பலமுள்ள கிழம். 2. Decrepit, old person or animal; மிக்க கிழத்தனமுள்ள-வன்-வள்-து. (W.)

வலுச்சண்டை valu-c-caṇṭai, n. < id. +. Quarrel, voluntarily picked up; வலியத்தொடங்குஞ் சண்டை. வலுச்சண்டைக்குப் போகாதே; வந்த சண்டையை விடாதே.

வலுசர்ப்பம் valu-carppam, n. < id. +. 1. Dragon; பெரும்பாம்பு. 2. Satan, the infernal serpent; கொடும்பாம்பு ருபமான பிசாசு. *Chr.*

வலுசுருதி valu-curuti, n. < id. + prob. சுருதி. See வலுவந்தம். (யாழ். அக.)

வலுப்பு valuppu, n. < வலு-. (யாழ். அக.) 1. Firmness, permanence; நிலைபேறு. 2. Strength; பலம்.

வலுமை valumai, n. <வலிமை. 1. Strength; பலம். வலுமைக்கு வழக்கில்லை. (W.) 2. Force, violence; வலாற்காரம். (தொல். எழுத். 154, இளம்பூ.) மன்னவனே யிரத வலுமைசெய்தா லாாக குரைபபேம (கூளப்ப. 353).

வலுமோசம் valu-mōcam, n. <வலு+. Great deception; பெருமோசம். (W.)

வலுவந்தம் valuvantam, n. <bala-vat. (W.) 1. Compulsion; வலாற்காரம். 2. Might, power; வன்மை.

வலுவந்தரம் valuvantaram, n. See வலுவந்தம். (யாழ். அக.)

வலுவன் valuvaṉ, n. <வலு. Powerful person; பலவான். வலுவா கருணீகா மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு மடையர் (அறப். சத. 92).

வலுவாயன் valu-vāyaṉ, n. <id.+வாய். See வல்வாயன். (W.)

வலுவுயரம் valu-v-uyaram, n. <id.+. Great height; மிக்க உயரம். (W.)

வலூகம் valūkam, n. <valūka. The root of the lotus plant; தாமரைக்கிழங்கு. (யாழ். அக.)

வலை valai, n. <வல[1]-. [T. M. vala, K. bale.] 1. Net, trammel; பிராணிகளை யகப்படுக்குங் கருவி. புலிகொண்மா நிறுத்த வலையுள் (கலித். 65). 2. Trick, fraud; சூழ்ச்சி. அகப்பட்டேன் . . . வாசுதேவன் வலையுளே (திவ். திருவாய். 5, 3, 6). 3. Ornament worn on the forehead by the wife of the chief sacrificer; யாகபத்தினி நெற்றியிலணிந்துகொள்ளும் அணிவகை. அறம்புகழ்ந்த வலை சூடி . . . நிலைக்கோத்த நின்றுணைத் துணைவியர் (புறநா. 166).

வலைக்கண் valai-k-kaṉ, n. <வலை+. Mesh of a net; வலையின் சிறுதுவாரம். (W.)

வலைக்கயிறு valai-k-kayiṟu, n. <id.+. See வலை, 1. (பிங்.)

வலைக்காசு valai-k-kācu, n. <id.+காசு[3]. Net-money, a contribution paid by fishermen to a temple; செம்படவர் கொடுக்குங் கோயில் மகமைப்பணம். Loc.

வலைக்குணுக்கு valai-k-kuṉukku, n. <id. +. Metal weight attached to a net; வலையை நீருள் தாழச்செய்யும் உலோகவுருண்டை. (W.)

வலைகாரம் valaikāram, n. perh. வலு+காரம்[1]. A kind of salt; வெடிகாரம். (மூ. அ.)

வலைகாரன் valai-kāraṉ, n. <வலை+காரன்[1]. See வலைஞன். (W.)

வலைகொள்(ளு)-தல் valai-koḷ-, v. tr. <id.+. To surround; சூழ்தல். வலைகொணட மானம் வேறென் (இரகு. இரகுவ. 50).

வலைச்சி valaicci, n. Fem. of வலையன். 1. Fisherwoman; செம்படவப்பெண். 2. Woman of the maritime tract; நெய்தனிலப்பெண். (யாழ். அக.)

வலைச்சியார் valaicciyār, n. <வலைச்சி. A section in kalampakam, which describes the hero as making love to a fisherwoman; கலம்பகவுறுப்பினுள் தலைவன் ஒரு வலைச்சியிடம் காமக்குறிப்புப்படக் கூறும் பகுதி. (குமர. பிர. மதுரைக்கலம். 66.)

வலைச்சேரி valai-c-cēri, n. <வலை+. Fishermen's quarters; வலைஞர் வாழிடம்.

வலைஞன் valaiñaṉ, n. <id. Fisherman; மீன்பிடிப்போன். கொடுமுடி வலைஞா (மதுரைக். 256).

வலைதடு-த்தல் valai-tatu-, v. tr. <id.+. To prevent fish from being caught in the net; மீன் வலைப்படாமற் றடுத்தல். (யாழ். அக.)

வலைநாற்றம் valai-nāṟṟam, n. <id.+. Foul stench; துர்நாற்றம். துணி வலை நாற்றம நாறுகிறது.

வலைப்படு-தல் valai-p-paṭu-, v. intr. <id. +. 1. To be caught in a net; வலையில் அகப்படுதல். 2. To be cheated by a trick; சூழ்ச்சிக்குட்படுதல். பரமன் வலைப்பட்டிருந்தேனே (திவ். நாய்ச. 13, 2).

வலைப்பாடு valai-p-pāṭu, n. <வலைப்படு-. Fishing with nets; வலையால் மீன்பிடிக்கை. (யாழ். அக.)

வலைப்பூச்சி valai-p-pūcci, n. <வலை+. Spider; சிலந்தி. (W.)

வலைப்பை valai-p-pai, n. <id.+பை[4]. Netting, net-bag; வலைபோற் கண்களுள்ள பை.

வலையசேரி valaiya-cēri, n. <வலையன்+. 1. Maritime tract; நெய்தனிலம். (யாழ். அக.) 2. See வலைச்சேரி.

வலையப்பறையன் valaiya-p-paṟaiyaṉ, n. <id.+. A sect of Paraiyas who live by netting birds; வலைகளாற் பறவைகளைப் பிடிக்கும் பறையர் வகுப்பினனர்.

வலையம் valaiyam, n. See வலயம். (W.)

வலையன் valaiyaṉ, n. <வலை. 1. Inhabitant of maritime tracts; நெய்தனிலத்தான் (பிங்.) 2. Fisherman; person of a caste which lives by netting fish, birds and beasts, one of 18 kuṭi-makkaḷ, q.v.; குடிமக்கள் பதினெண்மருள்

மீன் புள் முதலியன பிடித்து வாழும் ஒரு சாதியான். 3. See வலையன்சாமை. (யாழ். அக.)

வலையன்சாமை valaiyaṉ-cāmai, n. < வலையன் +. A species of poorman's millet, சாமை வகை. (W.)

வலைவடம் valaivaṭam, n. Dirt; மாசு. (சூடாமணி. 448.)

வலைவரி valai-vari, n. < வலை + வரி². A tax on fishing, மீன்பிடிப்போருக்கு இடும் வரி.

வலைவன் valaivaṉ, n. See வலையன், 1, 2. வலைவர்க் கமர்ந்த மடமான் போல (கலித். 23).

வலைவாணன் valai-vāṇaṉ, n. < வலை + வாணன்[1]. See வலையன், 1, 2. காட்டகத்து வாணன் கடலில் வலைவாணன் (திருவாச. 48, 3).

வலைவாழ்நன் valai-vāḻnaṉ, n. < id. +. See வலையன், 1, 2. வலைவாழ்நர்சேரி (சிலப். 7, கட்டுரை, 10).

வலைவீசு-தல் valai-vīcu-, v. intr. < id. +. 1. To spread the net, as in fishing, மீன் முதலியன பிடிக்க வலையை யெறிதல். வலைவீசின படலம் (திருவிளை.). 2. To try to ensnare a person; வசப்படுத்த முயலுதல்.

வலோத்காரம் valōtkāram, n. See வலோற்காரம். (W.)

வலோற்காரம் valōṟkāram, n. < balātkāra. Force, compulsion; பலவந்தம். (W.)

வவ்வரிகொட்டு-தல் vavvarikoṭṭu-, v. intr. < வவ்வரி + கொட்டு-. See வவ்வலிடு-. (W.)

வவ்வல்கொட்டு-தல் vavval-koṭṭu-, v. intr. perh. வவ்வு- +. See வவ்வலிடு-. Loc.

வவ்வலிடு-தல் vavval-iṭu-, v. intr. < id. +. To chatter with cold, as teeth; குளிர்மிகுதியாற் பற்கள் ஒலியுண்டாக விரைந்து மோதிக்கொள்ளுதல். அறவவ்வலிடுதல் வேர்த்தல் செய்யா திருக்கை (திவ். பெரியதி. அவ. பக். 12).

வவ்வலொட்டி vavvaloṭṭi, n. See வவ்வாலோட்டி. (யாழ். அக.)

வவ்வால் vavvāl, n. < வாவல். cf. vātuli. [K. bāval, M. vāval, Tu. bāvali.] 1. Bat, Vespertilionidae cheiroptera; ஒருவகைப் பறவை. மரம் பழுத்தால் வவ்வாலை வாவென்று கூவி (நல்வழி, 29). 2. Pomfret, sea-fish, Stramatovsparu; மீன்வகை.

வவ்வால்நத்தி vavvāl-natti, n. < வவ்வால் + நத்து-. Quadrangular turret of a maṇṭapam; மண்டபக் கட்டடத்தின் சிகரவகை. Loc.

வவ்வால்மீன் vavvāl-mīṉ, n. < id. + மீன்². See வவ்வால், 2. (யாழ். அக.)

வவ்வால்விளக்கு vavvāl-viḷakku, n. prob. id. +. A cluster of lamps, candelabrum; ஒருவகை விளக்குக்கோத்து. (யாழ். அக.)

வவ்வாலெலும்பு vavvāl-elumpu, n. prob. id. +. Sphenoid bone, irregularly-shaped bone in front of the occipital in the base of the skull of the higher vertebrates; கபாலத்துக்கு அடிப்புறத்துள்ளதோர் எலும்பு. (இங். வை. 6.)

வவ்வாலொட்டி vavvāloṭṭi, n. See வவ்வாலோட்டி. (யாழ். அக.)

வவ்வாலோட்டி vavvāl-ōṭṭi, n. prob. வவ்வால் + ஓட்டு-. Cockspur, l. sh., Pisonia aculeata; நீண்ட செடிவகை. (மலை.)

வவ்வாற்குறடு vavvāṟ-kuraṭu, n. perh. id. + குறடு[1]. A kind of knob on wooden sandals; பாதரட்சையின் ஒருவகைக்குறடு. (யாழ். அக.)

வவ்வாற்பந்தம் vavvāṟ-pantam, n. prob. id. +. 1. Rod supporting a row of pendent torches, carried in a procession; ஒருவகைத் தீவட்டி. (J.) 2. See வவ்வால்விளக்கு. (யாழ். அக.)

வவ்வாணாற்றி vavvāṇāṟṟi, n. prob. id. + நால்-. That which is without support; ஆதாரமற்றது. (யாழ். அக.)

வவ்வி vavvi, n. One wearing no sectarian marks on the forehead; சமயக்குறியிடாத சூனிய நெற்றியுடையவ-ன்-ள். (W.)

வவ்வு[1]-தல் vavvu-, 5 v. tr. 1. To snatch, take hold of; கவர்தல். அரசா செறின் வவ்வார (நாலடி, 134). 2. To carry off; பற்றிக்கொள்ளுதல். வவ்விததுழாயதன்மேற் சென்ற (திவ். பெரியதி. 9, 4, 3). 3. To sweep away; வாருதல். (யாழ். அக.)

வவ்வு² vavvu, n. < வவ்வு-. 1. Snatching, taking hold of; கவர்கை. வவ்வு வல்லார் (பரிபா. 6, 80). 2. The space between the wall and the sloping roof on it; சுவருக்கும் கூரைக்கும் இடையிலுள்ள வெளி.

வவி vavi, n. See வவ்வி. (W.)

வழக்கச்சொல் vaḻakka-c-col, n. < வழக்கம் + சொல்³. Word in popular or colloquial use; உலகில் வழங்குஞ் சொல். (யாழ். அக.)

வழக்கடிப்பாடு vaḻakkaṭippāṭu, n. < வழக்கு +. Ancient usage; தொன்றுதொட்டு வரும் பயிற்சி. தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கடிப்பாட்டிற்குரித்து (நன். 399, மயிலை.).

வழக்கம் vaḻakkam, n. [K. baḻake.] < வழங்கு-. 1. Usage, practice; habit, custom;

பழக்கம். 2. That which is ordinary or common; பொதுவானது. (W.) 3. Giving, gift; ஈகை. திருக்கைவழக்கம 4. Use, employment, as of a weapon or missile; பிரயோகிக்கை.

வழக்கமாய் valakkam-āy, *adv.* <வழக்கம் +. 1. Usually, habitually; முன்வழக்கப்படி. 2. Generally; பெரும்பாலும்.

வழக்கர் valakkar, *n.* <வழக்கு. (அரு. நி.) 1. Long passage; நீள்வழி. 2. Habit; வழக்கம்.

வழக்கழிவு valakkalivu, *n.* <id. + அழிவு. Injustice; நியாயவிரோதம். வழக்கை வழக்கழிவு சொல்லின் (தமிழ்நா. 35).

வழக்கறி-தல் valakkari-, *v. intr.* <id. +. 1. To have a knowledge of manners and customs; பழக்க வழக்கங்களை யறிதல். 2. To be versed in law; சட்டமறிதல்.

வழக்கறிஞன் valakkariñan, *n.* <id. +. Lawyer; நியாயவாதி. *Mod.*

வழக்கறு[1]-தல் valakkaru-, *v. intr.* <id. +. To become obsolete, as a word; to fall into desuetude; வழக்கத்தினின்று மறைந்துபோதல்.

வழக்கறு[2]-த்தல் valakkaru-, *v. tr. & intr.* <id. +. 1. To hinder one's movement; போக்கைத் தடுத்தல். வழி வழக்கறுக்கும (குறுந். 324). 2. To decide, as a case; to settle, as a dispute; வழக்கைத் தீர்த்துவிடுதல். (W.)

வழக்கன் valakkan, *n.* <id. 1. See வழக்காளி. (W.) 2. That which is intended for free distribution; செலவிடுதற்குரியது. வழக்கனுயிருக்கிற சந்தனத்தைக் கொடுத்தாள (ஈடு, 4, 3, 1).

வழக்காட்டு valakkāṭṭu, *n.* <வழக்காடு-. 1. Disputation; வாதாடுகை. 2. Sulks; ஊடல். வழக்காடிய வழக்காட்டிப்போக (பு. வெ. 9, 51, உரை).

வழக்காடி valakkāṭi, *n.* <id. See வழக்காளி, 1, 2. (W.)

வழக்காடு-தல் valakkāṭu-, *v. intr.* <வழக்கு +. 1. To dispute, wrangle; வாதாடுதல். 2. To litigate; விவகாரம்பண்ணுதல். 3. To sulk; ஊடுதல். தோளிணையுடையாள் வழக்காட்டிடத்துக் குழைந்தது (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 15, கொளு, உரை).

வழக்காளி valakkāḷi, *n.* <id. + ஆளி[1]. 1. Plaintiff; வழக்குத்தொடுத்தவன். (யாழ். அக.) 2. Disputant, wrangler; வாதாடுவோன். 3. One who is well informed in laws and customs; வழக்கவிவகாரங்க ளறிந்தவன். *Loc.*

வழக்காறு valakkāru, *n.* <id. + ஆறு[1]. Usage. See வழக்கு, 4.

வழக்கிடு-தல் valakkiṭu-, *v. intr.* <id. +. 1. See வழக்காடு-, 1, 2. 2. To dispute, wrangle; தர்க்கித்தல்.

வழக்கியல் valakkiyal, *n.* <id. + இயல்[2]. 1. Usage; வழக்காறு. எழுத தகுதியோ டாளும் வழக்கியல் (நன். 267). 2. Colloquial style; உலகவழக்கான நடை. (W.)

வழக்கு[1] valakku, *n.* <வழங்கு-. 1. Moving, passing to and fro; இயங்குகை. வழக்கொழியா வாயில் (பு. வெ. 10, முல்லைப. 4). 2. (Gram.) Usage, of two kinds, viz., *ulaka-valakku, ceyyuḷ-valakku;* உலகவழக்கு செய்யுள்வழக்கு என்ற இருவகை வழக்குகள். வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர மேறறே (தொல். பொ. 647). 3. (Gram.) Usage in respect of words in literature and in speech, of two classes, viz., *iyalpu-valakku, takuti-valakku;* இயல்புவழக்கு தகுதிவழக்கு என்ற இருவகை வழக்குகள். (நன். 266, மயிலை.) 4. Customs, manners, ancient practice; பழக்கவொழுக்கம். வாய்மையுடையார் வழக்கு (திரிகடு. 37). 5. Way, method; நெறி. அன்புற் றமாந்த வழக்கென்ப (குறள், 75). 6. Justice; நீதி. வழக்கன்றுகண்டாய் (திவ். இயற். 2, 19). 7. Litigation; நீதிஸ்தலத்திற்செய்யும் வியாச்சியம். *Mod.* 8. Legal procedure; விவகாரம். 9. Dispute, controversy; வாதம். 10. Bounty, liberality; வண்மை. உடையான் வழக்கினிது (இனி. நாற். 3).

வழக்கு[2]-தல் valakku-, 5 *v. tr.* Caus. of வழங்கு-. To cause to go; போக்குதல். வழக்குமாறு கொண்டு (கலித். 101).

வழக்குக்கேள்-தல் [வழக்குக்கேட்டல்] valakku-k-kēl-, *v. intr.* <வழக்கு +. To hear or try a case; நியாயவிசாரணை செய்தல்.

வழக்குச்செய்-தல் valakku-c-cey-, *v. intr.* <id. +. See வழக்காடு-, 1, 2. (யாழ். அக.)

வழக்குச்சொல் valakku-c-col, *n.* <id. + சொல்[3]. See வழக்கச்சொல்.

வழக்குத்தீர்-த்தல் valakku-t-tīr-, *v. tr.* <id. +. 1. To decide, settle, as a law-suit or dispute; நியாயமுடிவு செய்தல். 2. To arbitrate; மத்தியஸ்தஞ் செய்தல். *Loc.*

வழக்குத்தொடர்-தல் valakku-t-toṭar-, *v. intr.* <id. +. 1. To go to law; to commence a law-suit; வியாச்சியஞ் செய்தல். 2. To carry on a dispute; தர்க்கமிடுதல்.

வழக்குத்தொடு-த்தல் valakku-t-toṭu-, *v. intr.* <id. +. See வழக்குத்தொடர்-, 1.

வழக்குத்தோல்-தல் [வழக்குத்தோற்றல்] valakku-t-tōl-, *v. intr.* <id. +. 1. To

lose a suit, வியாச்சியத்தில் தோல்வியுறுதல். 2. To be defeated in a controversy; வாதத்தில் தோல்வியுறுதல்.

வழக்குப்பேசு-தல் vaḻakku-p-pēcu-, v. intr. <id.+. 1. To argue a case; நியாய மெடுத்துச்சொல்லுதல். (யாழ். அக.) 2. See வழக்காடு-, 1.

வழக்குப்பொருள் vaḻakku-p-poruḷ, n. <id.+. Popular meaning of a word; ஒரு சொற்குப் பேச்சுவழக்கிலுள்ள பொருள். (W.)

வழகம் vaḻakam, n. See வளாகம். (சங். அக.)

வழகு vaḻaku, n. <வழகு-. Smoothness, softness, gloss; மென்மை. வழகிதழ்க்காந்தளமேல் வண்டிருபப (பதினொ. திருவீங். 70).

வழங்காத்தேர் vaḻaṅkā-t-tēr, n. <வழங்கு- + ஆ neg. + தேர்[3]. Mirage; பேய்த்தேர். கனிந்து . . . வழங்காத்தோ நீர்க்கவாஅங்கானம் (கலித். 7).

வழங்காப்பொழுது vaḻaṅkā-p-poḻutu, n. <id.+id.+. Midday; உச்சிவேளை வழங்காப் பொழுதுநீ கன்றுமேய்ப்ப டாட்போல் (கலித் 112).

வழங்காவழி vaḻaṅkā-vaḻi, n. <id.+id.+. Unbeaten track; புதுவழி.

வழங்கி vaḻaṅki, n. <id. [K. Tu. vaḷa, M. vaḷanmuya.] (W.) 1. Pimp, one who prostitutes one's wife; தன் மனைவியைக் கூட்டிக்கொடுப்பவன். 2. Harlot, prostitute; விபசாரி.

வழங்கு-தல் vaḻaṅku-, 5 v. [K. palagu.] intr. 1. To move, proceed, advance; இயங்குதல். முந்நீர் வழங்கு நாவாய் (புறநா. 13). 2. To walk about; உலாவுதல். சிலம்பில் வழங்க லானும் புலி (கலித். 52). 3. To be in existence; to be current; to be in usage, as money, words, etc.; நடைபெறுதல். 4. To swing one's body backwards and forwards, as an elephant; அசைந்தாடுதல். மழகளிறு கந்து சேர்பு . . . வழங்க (புறநா. 22). 5. To dance; கூத்தாடுதல். பேய்மகள் வழங்கும் பெரும்பா ழாகும் (பதிற்றுப. 22, 37). 6. To last; to endure; to stand established; நிலைபெறுதல். வானின்றுலகம் வழங்கி வருதலான் (குறள், 11). 7. To be accustomed, practised; பயிற்சிபெறுதல். (W.) 8. To be esteemed, respected; கொண்டாடப்படுதல். வழங்கு தாரவன் (சீவக. 2504). 9. To be suitable; தகுதியுடையதாதல். வாய்க்கு வழங்காத கறி. (W.)—tr. 1. To use, practise; உபயோகித்தல். 2. To give, distribute; கொடுத்தல். வழங்கத் தவாஅப பெருவள னெய்தி (பெரும்பாண். 26). 3. To cause to move; to send; to discharge; பிரயோகித்தல். சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும் (புறநா. 14). 4. To speak, utter; சொல்லுதல். யானே தேறேனவர்பொய் வழங்கலரே (குறுந். 21).

வழட்டு-தல் vaḻaṭṭu-, 5 v. tr. Corr. of வழற்று-. (W.)

வழண்டு-தல் vaḻaṇṭu-, 5 v. intr. See வழல்-. Loc.

வழப்பம் vaḻappam, n. See வழக்கம். (யாழ். அக.)

வழல்(லு)-தல் vaḻal-, 3 v. intr. To be abraded, to peel off; தோல் உரிதல்.

வழலிக்கை vaḻalikkai, n. [T. baḍalika, K. baḷalke.] Weariness, fatigue; இளைப்பு. (W.)

வழலை vaḻalai, n. perh. வழுவு-. 1. Ground snake, Lycodontidae; ஒருவகைப் பாம்பு. (சீவரட். 344.) 2. A kind of salt; ஒருவகையுப்பு. (மூ. அ.) 3. Soap; சவுக்காரம். (பதார்த்த. 1106.) 4. Exudation from a sore; புண்ணினின்று வடியும் ஊனீர். புணவழலை வடியும் பெரிய தலை (புறநா. 22, உரை). 5. Phlegm; கோழை. (சது.)

வழலையுப்பு vaḻalai-y-uppu, n. <வழலை+. See வழலை, 2. (யாழ். அக.)

வழவழ-த்தல் vaḻavaḻa-, 11 v. intr. 1. To be slippery, as mire, a polished surface; வழுக்குந் தன்மையதாதல். 2. To be slack, loose or unsteady; உறுதியற்றிருத்தல். 3. To be smooth; மழமழத்தல். 4. To babble; to wishy-washy in talk; தெளிவின்றிப் பேசுதல்.

வழவழப்பு vaḻavaḻappu, n. <வழவழ-. 1. Slipperiness; வழுக்குந்தன்மை. (W.) 2. Smoothness; மழமழப்பு. 3. Looseness; unsteadiness; negligence; உறுதியின்மை.

வழவழவெனல் vaḻa-vaḻa-v-eṉal, n. <id. Expr. signifying (a) slipperiness; வழுக்குதற் குறிப்பு: (b) wishy-washy talk; தெளிவின்றிப் பேசுதற் குறிப்பு

வழற்று-தல் vaḻaṟṟu-, 5 v. tr. Caus. of வழல்-. To cause the skin to peel off; தோல் வழலச் செய்தல்.

வழாஅல் vaḻāal, n. <வழுவு-. 1. Failure; தவறுகை. 2. Slipping; வழுக்குகை. வழூஉ மருங்குடைய வழாஅ லோம்பி (மலைபடு. 215).

வழாநிலை vaḻā-nilai, n. <id. + ஆ neg. +. (Gram.) Grammatical correctness, as of a word or sentence, dist. fr. vaḻūu-nilai; சொற்கள் அல்லது தொடர்கள் இலக்கணவிதியினின்றும் விலகாது அமைகை. (நன். 374.)

வழாறு vaḻāṟu, n. prob. முழு-மை + ஆறு[1]. Full river or tank; நிறைபுனலுள்ள நதி அல்லது குளம். (குடா.)

வழி[1] vaḻi, n. [K. bali, M. vaḻi.] 1. Way, road, path; மார்க்கம். வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்

(குறள், 38). 2. Origin, source; காரணம். (யாழ். அக.) 3. Means; உபாயம். அதற்கு ஒரு வழி சொல்லு. 4. Remedy; பரிகாரம். அந்தத் தப்புக்கு என்ன வழி செய்தான். 5. Homage; வழிபாடு. வையங்காவலர் வழிமொழிந்தொழுக (புறநா. 8). 6. Course of conduct; ஒழுக்கம். (பிங்.) 7. Manner, method, mode; முறைமை. (பிங்.) 8. Posterity, descendants; பின்சந்ததி. வாழ்க்கை வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில் (குறள், 44). 9. Race, family, lineage; மரபு. (பிங்.) 10. Son; மகன். (சூடா.) 11. Relation, dependant; சுற்றம். செற்றோரை வழிதபுத்தனன் (புறநா. 239). 12. Brother; சகோதரன். (அரு. நி.) 13. Series; line; succession; பாம்பரை. வழிதொண்டா (பெரியபு. திருநாவுக். 333). 14. History or origin of a literary work, one of 11 *ciṟappu-p-pāyiram*, q.v.; சிறப்புப் பாயிரம் பதினொன்றனுள் ஒன்றாகிய நூல் வந்த நெறி. (நன். 46.) 15. Impression, foot-print; trace; சுவடு. யானைக்கால வழியன்ன (புறநா. 368). 16. That which is subsequent; பின்னுள்ளது. வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சம (புறநா. 176). 17. Usage; வழக்கு. (W.) 18. Antiquity; பழைமை. (W.) 19. Place; இடம். தலைநாளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து (மலைபடு. 565). 20. Mountainous region; மலைப் பக்கம். (சீவக. அரும.) 21. Roundness; திரட்சி. (பிங்.) 22. Boon; gift; வரம். எவ்வழி நினக்கு வேணடும் (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 115).—*adv.* Afterwards; பின்பு. வழிபயக்கு மூக்கியமும் (குறள், 461).—*part.* 1. An adverbial particle meaning 'in case, under certain circumstances'; வினையெச்சவிகுதி. (தொல். சொல். 231.) 2. Sign of the locative; ஏழனுருபு. (நன். 302.)

வழி²-தல் vaḻi-, *4 v. intr.* 1. cf. வடி-. To overflow; நிரம்பிவடிதல். *Colloq.* வழிந்த . . . காவிடம் (கம்பரா. சூர்ப்பண. 72). 2. To flow; வடிதல். 3. cf. வழல்-. To be abraded; தோல் வழலுதல். *Tinn.*

வழி³-த்தல் vaḻi-, *11 v. tr.* Caus. of வழி²-. To shed, let flow; வடித்தல். வழிக்குங் கண்ணீரமு வத்து (கம்பரா. கடல்காண 5).

வழி⁴-த்தல் vaḻi-, *11 v. tr.* [K. *baḷi.*] 1. To wipe; scrape; to gather together, as a pulpy mass; அரைத்த சந்தன முதலியவற்றைத் திரட்டியெடுத்தல் மூக்கை வழித்து (தனிப்பா. ii, 383). 2. To rub in with the hand, as an ointment; to smear, as sandal paste; பூசுதல். மார்பின் விரைவழித்து (சீவக. 699). 3. To roll up, as one's clothes; ஆடையைத் திரைத்தல். ஆடையை வழித்துக்கொண்டு ஆற்றில் இறங்கினான்.

வழி⁵-த்தல் vaḻi-, *11 v. tr.* <மழி-. To shave; சவரம்பண்ணுதல். *Colloq.*

வழிக்கண்ணார் vaḻi-k-kaṇṇār, *n.* <வழி+. Descendants, progeny; சந்ததியார். இவரும் இவர் வழிக்கண்ணாரும (S. I. I. ii, 352).

வழிக்கரை vaḻi-k-karai, *n.* <id.+. Wayside; வழிப்பக்கம். (யாழ். அக.)

வழிக்குவா-தல் [வழிக்குவருதல்] vaḻikku-vā-, *v. intr.* <id.+. 1. To submit, yield; to surrender; இணங்குதல். 2. To reform, to revert to the right way; நல்வழிப்படுதல்.

வழிக்கொள்(ளு)-தல் vaḻi-k-koḷ-, *v. intr.* <id.+. 1. To follow, go after; பின்பற்றிச் செல்லுதல். மஞ்சனை வைதுபின் வழிக்கொள்வா யென (கம்பரா. உருக்காட்டு. 17). 2. To start on a journey; பயணப்படுதல். இசைவலான் . . . இருள்வழிக்கொண்டான் (திருவிளை. விறகு. 48).

வழிகட்டி vaḻi-kaṭṭi, *n.* <வழிகட்டு-. Waylayer, footpad; வழிமறிப்பவன். *Loc.*

வழிகட்டு-தல் vaḻi-kaṭṭu-, *v. intr.* <வழி+. (யாழ். அக.) 1. To lie in wait; வழிமறித்தல். 2. To prepare, make arrangements; எத்தனஞ் செய்தல். 3. See வழிகாட்டு-, 3.

வழிகாட்டி vaḻi-kāṭṭi, *n.* <வழிகாட்டு-. (W.) 1. Guide, leader, one who shows the way; செல்லுதற்குரிய வழியைக் காட்டுபவ-ன்-ள். 2. One who sets an example, exemplar; பிறர் பின்பற்றுதற்குரிய முன்மாதிரியாக இருப்பவ-ன்-ள். 3. See வழிகாட்டிமரம். *Mod.*

வழிகாட்டிமரம் vaḻi-kāṭṭi-maram, *n.* <வழிகாட்டி+. Guide-post, sign-post at cross-roads; வழிபிரியுமிடங்களில் பிரியும் மார்க்கங்களை அறிவிக்குந் தம்பம். (W.)

வழிகாட்டு-தல் vaḻi-kāṭṭu-, *v. intr.* <வழி+. 1. To show the way; to guide; செல்லும் நெறியை அறிவித்தல். 2. To direct one in the right path, moral or religious; நன்னெறியுணர்த்துதல். 3. To suggest ways and means; உபாயங்கூறுதல்.

வழிகாட்டுத்தம்பம் vaḻi-kāṭṭu-t-tampam, *n.* <வழிகாட்டு-+தம்பம்¹. See வழிகாட்டிமரம். *Loc.*

வழிகாட்டுமரம் vaḻi-kāṭṭu-maram, *n.* <id.+. See வழிகாட்டிமரம். *Loc.*

வழிகெடு-தல் vaḻi-keṭu-, *v. intr.* <வழி+. To disappear leaving no trace behind; சுவடு தெரியாமல் அழிதல். வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுகலும் (தொல். பொ. 146).

வழிச்சாரி vaḻi-c-cāri, *n.* <id.+சாரி¹. 1. Beaten road; நடையுள்ள வழி. 2. Secret track taken by custom-house officers to apprehend

smugglers, சுங்கங் கொடாமற் சரக்குக்கொண்டு போவாரைப் பிடிப்பதற்கான கள்ளப்பாதை. (W.)

வழிச்செல்வோன் vaḻi-c-celvōṉ, n. <id. + செல்-. Traveller; பிரயாணி. (பிங்.)

வழிச்செலவு vaḻi-c-celavu, n. <id.+. (W.) 1. Journey; பிரயாணம். 2. Money for expenses of a journey; பயணச்செலவு.

வழிச்சோறு vaḻi-c-cōṟu, n. <id. + சோறு[1]. 1. Boiled rice prepared and bundled up for a journey; viaticum; கட்டுச்சோறு. 2. The viaticum offered for a deceased person on the 12th day after death; இறந்த பன்னிரண்டாநாள் இறந்தவர் செல்வழிக்குதவியாகக் கொடுக்கப்படும் பாதேயம்.

வழிசீ-த்தல் vaḻi-cī-, v. intr. <id.+. To repair or clear the path or roadways; செல்லும் வழியைச் செப்பனிடுதல். வழிசீத்து (கலி. 44).

வழிசெய்-தல் vaḻi-cey-, v. intr. <id +. To provide a way of disposal, வகைசெய்தல்.

வழிஞ்சி vaḻiñci, n. Youth; இளமை. (அக. நி.)

வழித்தடை vaḻi-t-taṭai, n. <வழி+. Hindrance to a journey, as by an evil omen, etc.; பயணத்திற்கு நேரும் இடையூறு.

வழித்திண்ணை vaḻi-t-tiṇṇai, n. <id.+. Outer pial, as of a house; வீடு கோபுரம் முதலிய வற்றின் வெளித்திண்ணை. (நாமதீப. 493.)

வழித்துணை vaḻi-t-tuṇai, n. <id. + துணை[1]. 1. Fellow-traveller; companion on a journey; பயணத்தில் உடன்வருவோன். 2. Guide, escort; வழிக்குத் துணையாவோன். வழித்துணையா மழபாடி வயிரத் தூணே (தேவா. 322, 7). 3. Friend of the family, from generation to generation; பாரம் பரியமாக உதவிவருங் குடும்பத்துணை. (யாழ். அக.)

வழித்தெய்வம் vaḻi-t-teyvam, n. <id.+. Family god, tutelary deity; குலதெய்வம். எங்கள் வழித்தெய்வமே போல்வான் (சூடா. பாயி. 6).

வழித்தொண்டு vaḻi-t-toṇṭu, n. <id.+ தொண்டு[1]. Hereditary slavery or subservience, especially to a deity; பரம்பரையடிமை. வழித் தொண்டு செய்திடக் கச்சை கட்டிக்கொண்ட (குற்றா. குற. 91, 1).

வழித்தோன்றல் vaḻi-t-tōṉṟal, n. <id.+. Male descendant; வமிசத்துதித்த பிள்ளை. (பிங்.)

வழிதட்டு-தல் vaḻi-taṭṭu-, v. intr. <id. +. See வழிதிகை-, 1.

வழிதிகை-த்தல் vaḻi-tikai-, v. intr. <id. +. 1. To get puzzled by losing one's way; செல்வழி தெரியாது மயங்குதல். 2. To be confused in mind not knowing what to do; செய்வகை தெரியாது கலங்குதல். வழிதிகைத் தலமர்கின் றேன் (திவ். திருவாய். 3, 2, 9).

வழிதுறை vaḻi-tuṟai, n. <id.+. 1. Road and ford, வழியும் துறையும். 2. Method, way, expedient; உபாயம். வழிதுறை யீதென்றறியாய் (அருட்பா. vi. தான்பெற்ற. 6, பக். 707). 3. Means to an end; auxiliary aid; பக்கத்துணை. (W.)

வழிந்தோடு-தல் vaḻintōṭu-, v. intr. <வழி[2]-+. To overflow, as rain water; பெய்த நீர் பூமியின்மீது புரண்டோடுதல்.

வழிநட-த்தல் vaḻi-naṭa-, v. intr. <வழி +. See வழிநில்-. செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப (மதுரைக். 189).

வழிநடை vaḻi-naṭai, n. <id.+. 1. Journey, travel; வழிச்செல்லுகை. வழிநடைச் சேறல் வலித்திசின்யானே (அகநா. 303). 2. Path, thoroughfare; நடைபாதை. *Colloq.*

வழிநடைச்செலவு vaḻi-naṭai-c-celavu, n. <வழிநடை+. See வழிச்செலவு. *Colloq.*

வழிநடைப்பதம் vaḻi-naṭai-p-patam, n. <id.+பதம்[2]. Song of a traveller, describing the scenery on the way; வழிநடக்கும்போது கண்ட காட்சியை வருணித்துப் பாடும் பாட்டு.

வழிநாள் vaḻi-nāḷ, n. <வழி+. Succeeding day; பின்னாள். வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சம (புறநா. 176).

வழிநில்-தல் [வழிநிற்றல்] vaḻi-nil-, v. intr. <வழி+. To carry-out orders; ஏவல் செய்தல். மருவிப் பிரிய மாட்டே னுன் வழிநின் றொழிந்தேன் (தேவா. 301, 3).

வழிநிலை vaḻi-nilai, n. <id.+. 1. Subservience, subservient attitude; பின்னின்றேவல் செய்கை. வழிநிலை பிழையாது (தொல். பொ. 114). 2. That which immediately succeeds or follows; பின்னிகழ்வது. வழிநிலைக்காட்சி. 3. (Rhet.) A figure of speech; அலங்காரவகை. (பிங்.)

வழிநிலைக்காட்சி vaḻinilai-k-kāṭci, n. <வழிநிலை+. (Akap.) Subsequent meeting of lovers after their first meeting; இயற்கைப் புணர்ச்சியை யடுத்த இடந்தலைப்பாட்டில் தலைவன் தலைவியைக் காணுங் காட்சி. (தொல். பொ. 16, உரை.)

வழிநூல் vaḻi-nūl, n. <வழி+. Secondary work, agreeing for the most part with its original or *mutaṉūl*, and deviating from it wherever the author considers it proper or necessary, one of three kinds of *nūl*, q.v.; நூல் மூவகையுள் முதனூலின் முடிபைப் பெரும்பான்மை யொத்துச் சிறுபான்மை மாறுபடும் நூல். (தொல். பொ. 650.)

வழிப்படு[1]-தல் vaḻi-p-paṭu-, *v.* <id.+. *intr.* 1. To go on one's way; பயணமாதல். 2. To be reformed; நேர்படுதல். (யாழ். அக.) 3. To meet; சந்தித்தல். அவன் எங்காவது வழிப்பட்டால் என்னிடம் வரச்சொல்லு.—*tr.* 1. See வழிபடு[1]-, 2. அமரர்கோனை வழிப்பட்டால் (திவ். திருவாய். 3, 1, 8). 2. See வழிபடு[1]-, 1.

வழிப்படு[2]-த்தல் vaḻi-p-paṭu-, *v. tr.* Caus. of வழிப்படு[1]-. 1. To send on a journey; to despatch; பயணப்படுத்துதல். மதிநுதலியைவழிப் படுத்து (திருக்கோ. 214, கொளு). 2. To set on the right path; நல்ல மார்க்கத்திற் செலுத்துதல். (சூடா.) 3. To regulate; to reduce to order; to reform; சீர்திருத்துதல். இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் (காஞ்சிப்பு. தழுவக். 249). 4. To bring under control; வசப்படுத்துதல். (யாழ். அக.) 5. To cause one to reverence; வணக்கஞ்செய்வித்தல். (W.)

வழிப்பயணம் vaḻi-p-payaṇam, *n.* <வழி +. Journey; பிரயாணம். *Loc.*

வழிப்பறி[1]-த்தல் vaḻi-p-paṟi-, *v. tr.* <id. +. To waylay and rob; இடைவழியிற் கொள்ளையிடுதல். (சூடா.)

வழிப்பறி[2] vaḻi-p-paṟi, *n.* <வழிப்பறி-. Highway robbery; வழிக்கொள்ளை. (பிங்.)

வழிப்பிரிவு vaḻi-p-pirivu, *n.* <வழி+. Crossways; place where two or more roads meet; பலவழி கூடும் இடம். (W.)

வழிப்புப்புழுகு vaḻippu-p-puḻuku, *n.* <வழி[4]-+புழுகு[1]. Civet taken out of the ventricle of the civet cat; புனுகுப்பூனையின் பிருட்டப்பையி னின்று வழித்தெடுத்த புனுகு. (W.)

வழிப்புரை vaḻi-p-purai, *n.* <வழி+புரை[6]. Rest-house; traveller's bungalow; வழிப்போக்கர் இளைப்பாறத் தங்குமிடம். (ஏலாதி, 2.)

வழிப்பெருந்தேவி vaḻi-p-peruntēvi, *n.* <id.+. Junior queen; பட்டமகிஷிக்கு அடுத்த தேவி. சேதியர் பெருமகன் வழிப்பெருந் தேவியொடு (பெருங். வத்தவ. 3, 110).

வழிப்பொதி vaḻi-p-poti, *n.* <id.+பொதி[2]. See வழிச்சோறு, 1. *Loc.*

வழிப்போ-தல் vaḻi-p-pō-, *v.* <id.+. *intr.* See வழிப்படு[1]-, 1.—*tr.* See வழிபடு[1]-, 1.

வழிப்போக்கர்வாழை vaḻippōkkar-vāḻai, *n.* <வழிப்போக்கன்+. Traveller's palm. See நீர்வாழை. *Mod.*

வழிப்போக்கன் vaḻi-p-pōkkaṉ, *n.* <வழிப் போக்கு. Wayfarer; traveller; பிரயாணி. வழிப் போக்கர் புகுந்தாடாநிற்பர்களே (ஈடு, 4, 4, 6).

வழிப்போக்கு vaḻi-p-pōkku, *n.* <வழி+ போ-. 1. Going along the path, proceeding on the way, வழியிற் போகை. 2. Path' மார்க்கம். வழிப்போக்கிலே அவனைக் கண்டேன். (W.) 3. Footpath in the fields; வயல்களிலுள்ள வழிப்பாதை. 4. Waste land; பாழ்நிலம். *Loc.*

வழிப்போவான் vaḻi-p-pōvāṉ, *n.* <id.+ id. Traveller, wayfarer. See வழிச்செல்வோன்.

வழிபடு[1]-தல் vaḻi-paṭu-, *v.* <id.+. *tr.* 1. To follow, adhere to; பின்பற்றுதல். வழிபடுதல் வல்லுதலல்லால் (நாலடி, 309). 2. To reverence, worship; வணங்குதல். வழிபடுவோரை வல்லறிதீயே (புறநா. 10).—*intr.* See வழிப்படு[1]-, 1. (W.)

வழிபடு[2]-த்தல் vaḻi-paṭu-, *v. tr.* Caus. of வழிபடு[1]-. See வழிப்படு[2]-. (W.)

வழிபடுகடவுள் vaḻipaṭu-kaṭavuḷ, *n.* <வழிபடு[1]-+. Tutelary deity; the deity which a man worships as his own God or the God of his family or caste, dist. fr. *ēṟputai-k-kaṭavuḷ;* ஒருவன் தன் குலத்துக்கும் தனக்குமுரித்தாக வணங்கும் கடவுள். வழிபடு கடவுளை யாதல் . . . ஏறபுடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல் (குறள், அவ.).

வழிபடுதெய்வம் vaḻipaṭu-teyvam, *n.* <id.+. See வழிபடுகடவுள். வழிபடு தெய்வ நிற் புறங் காப்ப (தொல். பொ. 422).

வழிபண்ணு-தல் vaḻi-paṇṇu-, *v. intr.* <வழி+. See வழிசெய்-.

வழிபய-த்தல் vaḻi-paya-, *v. tr.* <id.+. 1. To result ultimately in; பிற்பயத்தல். (தொல். பொ. 424.) 2. To give without refusal; மறுக் காது கொடுத்தல். (W.)

வழிபறி[1]-த்தல் vaḻi-paṟi-, *v. tr.* <id.+. See வழிப்பறி-.

வழிபறி[2] vaḻi-paṟi, *n.* <வழிபறி-. See வழிப்பறி. வழிபறியுண்ட விடத்தே தாய்முகங் காட்டி னாற்போலே (ஈடு, 6, 1, 1).

வழிபாடு vaḻipāṭu, *n.* <வழிபடு[1]-. 1. Proceeding on the way; வழியிற்செல்லுகை. 2. Following; பின்பற்றுகை. 3. Reverence, adoration; வணக்கம். பூசித்தும் பணியும் வழிபாடு பரீர (ஏகாம். உலா, 371). 4. Ritual; worship; பூசனை. (பிங்.) இத்தளி வழிபாடு செய்வாராகவும் (S. I. I. i, 150). 5. Use, custom, habit; வழக்கம். (W.) 6. Religious system; சமயக்கோட்பாடு. (W.)

வழிபார்-த்தல் vaḻi-pār-, *v.* <வழி+. *tr.* To expect; to look forward to; எதிர்பார்த்தல்.

ஈடோறும வழிபார்த்திரக்கி மனந்தளாநதேன (அருட்பா. ஈ, வேட்கை. 3).—*intr.* 1. To find a way out; to devise means; உபாயந்தேடுதல். 2. To watch for an opportunity; சமயம் பார்த்தல். (W.)

வழிபோ-தல் vaḻi-pō-, *v. tr. & intr.* <id. +. See வழிப்போ-. வழிபோன வருத்தத்தை (பொருந. 93).

வழிபோவார் vaḻipōvār, *n.* <வழிபோ-. Travellers; பிரயாணிகள். வழிபோவார தம்மோடும் வநது (தேவா. 916, 2).

வழிமடக்கு[1]-தல் vaḻi-maṭakku-, *v. tr.* <வழி+. See வழிமறி-. மாடுகளை வழிமடக்கினான்.

வழிமடக்கு[2] vaḻi-maṭakku, *n.* <id.+. (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (மிக.)

வழிமறி-த்தல் vaḻi-maṟi-, *v. tr.* <id.+. To obstruct, hinder or prevent, as a person, from going; செல்வதைத் தடுத்தல்.

வழிமார்க்கம் vaḻi-mārkkam, *n.* <id +. Good behaviour; civility; நல்லொழுக்கம்.

வழிமுட்டு vaḻi-muṭṭu, *n.* <id.+. Blind track or path; செல்லமுடியாத வழி. வழிமுட்டா யிருக்கும் இடங்களும் (குறிஞ்சிப். 258, உரை).

வழிமுட்டுதல் vaḻi-muṭṭutal, *n.* <id + முட்டு-. Termination or extinction of a line of heirs; சந்ததி யற்றுப்போகை. *Loc.*

வழிமுதல் vaḻi-mutal, *n.* <id.+. 1. Progenitor, original head of a family or dynasty; குலமுதல்வன். அனபாயன் திருக்குலத்து வழிமுத லோா (பெரியபு. புகழ்ச். 8). 2. See வழிபடுதெய்வம். வாழுநாள கோடித்தாய் வழிமுதலே (தேவா 485, 5).

வழிமுரண் vaḻi-muraṇ, *n.* <id.+. (Pros.) Frequent occurrence of *muraṇ-toṭai* in a stanza; ஒரு செய்யுளில் முரண்டொடை மிகுதி யாகப் பயில்வது. (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை, பக். 157.)

வழிமுறை vaḻi-muṟai, <id.+. *n.* 1. Descendant; சந்ததி. வழிமுறை தீராவிடும்பைதரும் (குறள், 508). 2. Gradation, graduated scale; கிரமம். அன்பு வழிமுறையாற் சுருஙகாது (திருக்கோ. 275, உரை).—*adv.* Afterwards, subsequently; பின்பு. வழிமுறைக் காயாமை வேண்டுவேல்யான் (கலித். 82).

வழிமுறைத்தாய் vaḻimuṟai-t-tāy, *n.* <வழிமுறை+. Stepmother; தகப்பனுக்கு இரண்டாந் தாரமாகிய சிறியதாய். வழிமுறைத தாயுழைப புக் காற்கு (கலித். 82).

வழிமுறைத்தாரம் vaḻimuṟai-t-tāram, *n.* <id.+தாரம்[4]. Second wife; wife married after the death of the previous wife; முதல்மணைத் துக்குப்பின் மணந்துகொண்ட தாரம். தன காதலியை இழநதபின் வழிமுறைததாரம் வேணடின் (தொல். பொ. 79, உரை, பக். 186)

வழிமொழி[1]-தல் vaḻi-moḻi-, *v. tr.* <வழி +. 1. To praise; வழிபாடுகூறுதல். வலியரென வழிமொழியலன் (புறநா. 239, 7). 2. To reiterate, as a statement already made; அனுவதித்தல். (தொல். விருத. 1.)

வழிமொழி[2] vaḻi-moḻi, *n.* <வழிமொழி-. A kind of rhythmic verse; ஒருவகைச் சந்தப்பாட்டு. தமிழ் விரகன் வழிமொழிகள் (தேவா. 149, 12).

வழிமோனை vaḻi-mōṉai, *n.* <வழி+மோனை[1]. Frequent occurrence of *mōṉai-t-toṭai.* See அனுமோனை. (தொல். சொல். 406, உரை.)

வழியசை vaḻi-y-acai, *n.* <id.+. A member of *kali* verse; கலிப்பாவில் வரும் ஓர் உறுப்பு. (கலித். 90, உரை.)

வழியட்டு-தல vaḻi-y-aṭṭu-, *v. tr.* <வழி[2]-+. To cause to overflow or overspread; வழிய விடுதல். நெருப்பை வழியட்டினாற்போல் (ஈடு, 4, 6, 2).

வழியடியார் vaḻi-y-aṭiyār, *n.* <வழி+. Hereditary worshippers or devotees; பரம்பரைத் தொண்டர். வழியடியோம் வாழ்ந்தோமகாண் (திருவாச. 7, 11).

வழியடை[1]-த்தல் vaḻi-y-aṭai-, *v. tr.* <id.+. 1. To obstruct the way; செல்ல வொட்டாது வழித்தடை செய்தல். வாழ்நாள் வழி யடைககுங்கல (குறள், 38). 2. To raise obstacles in the way of; to impede; தடுத்தல். (W.)

வழியடை[2] vaḻi-y-aṭai, *n.* <வழியடை-. Obstruction, obstacle, hindrance; இடையூறு. அறநதெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகும் (பதிற்றுப். 22, 4).

வழியடை[3] vaḻi-y-aṭai, *n.* <வழி+அடு[1]-. Presumptive heir; தாயத்தின் பின்னுரிமை யுடையான். தாயத்து வழியடையாகிய இளஙகோ நம்பியும் (பெருங. உஞ்சைக். 37, 222).

வழியம்பலம் vaḻi-y-ampalam, *n.* <id.+. Wayside inn; சாலையில் தங்குவதற்குரிய சத்திரம். *Nāñ.*

வழியல்[1] vaḻiyal, *n.* <வழி[2]-. That which overflows or drains off; வழிந்தோடுவது. (யாழ். அக.)

வழியல்[2] vaḻiyal, *n.* <வழி[4]-. That which is gathered together by wiping, scraping, etc.; வழித்தெடுக்கப்பட்டது. (யாழ். அக.)

வழியலை-த்தல் vaḻi-y-alai-, *v. tr.* <வழி+. To rob on the highway; ஆறலைத்தல். (*பொருந. 21, உரை.*)

வழியளவை vaḻi-y-aḷavai, *n.* <id.+. Proof by inference; அநுமானப்பிரமாணம். *ஆன்றோரால் செய்யப்பட்ட மிருதி முதலியவற்றிற்கு மூலவேதம் உண்டென்று வழியளவையா லுணரப்படுதலின்* (*சி. போ. பா. அவையடக். பக். 16*).

வழியன் vaḻiyaṉ, *n.* prob. *வழி*²-. Leper; குட்டரோகி. (*யாழ். அக.*)

வழியனுப்பு-தல் vaḻi-y-aṉuppu-, *v. tr.* <*வழி*+. To see one off; பயணப்படுத்திவிடுதல்.

வழியாயம் vaḻi-y-āyam, *n.* <id.+*ஆயம்*³. Toll; சுங்கம். (Insc.)

வழியிரங்கு-தல் vaḻi-y-iraṅku-, *v. intr.* <id.+. To repent; பின்னிரங்குதல். *கற்றேறுதல் கல்லாதே னென்று வழியிரங்கி* (*பழமொ. 2*).

வழியிலார் vaḻiyilār, *n.* <id. Descendants; சந்ததிகள். *சாததனும் இவன் வழியிலாரும் பெறக்கடவதாகவும* (Insc. Pudu. 11).

வழியுணவு vaḻi-y-uṇavu, *n.* <id.+. See வழிச்சோறு, 1. (*பிங.*)

வழியுரை-த்தல் vaḻi-y-urai-, *v. intr.* <id. +. To speak as an ambassador; தூதுசொல்லுதல். *வழியுரைப்பான் பண்பு* (*குறள், 688*).

வழியுரைப்பான் vaḻi-y-uraippāṉ, *n.* <*வழியுரை*-. Ambassador; தூதன். (*பிங.*)

வழியெச்சமறு-தல் vaḻi-y-eccam-aṟu-, *v. intr.* <*வழி*+*எச்சம்*¹+. See வழியெஞ்சு-. *இததாமம அழிவுசெய்வான் வழியெச்சமறுவான்* (S. I. I. v, 83).

வழியெஞ்சு-தல் vaḻi-y-eñcu-, *v. intr.* <id.+. To become extinct, as a family; வமிசமற்றுப்போதல். *வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்* (*குறள், 44*).

வழியெதுகை vaḻi-y-etukai, *n.* <id.+. (Pros.) Agreement in rhyme of the first, the second and the third foot in every line of a stanza; ஒரு செய்யுளில் அடிதோறும் முதன்மூன்று சீர்க்கண்ணும் வரும் எதுகைவகை. (*காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை, பக். 158.*)

வழியொழுகு-தல் vaḻi-y-oḻuku-, *v. intr.* <id.+. 1. To follow; பின்செல்லுதல். 2. To go along the right path; நேர்வழியிற் செல்லுதல். *வழியொழுகாச் சலதான்* (*காஞ்சிபபு. கடவுள். 5*). 3. To obey, as a direction; ஏவலின்படி நடத்தல். *வாய்மையான் வழியொழுகின்று* (*பு. வெ. 8, 11, கொளு*).

வழியோன் vaḻiyōṉ, *n.* <id. See வழித்தோன்றல். (*பிங.*)

வழிவகை vaḻi-vakai, *n.* <id.+. (W.) 1. Resources and conveniences; இடம்பொருளேவல்கள். *வழிவகை யறியவன்.* 2. Expedients, means; உபாயம்.

வழிவந்தான் vaḻi-vantāṉ, *n.* <*வழிவா*-. 1. Descendant; வமிசத்திற் பிறந்தவன். 2. Follower; பின்பற்றியொழுகுவோன். *மறையின் வழிவந்தானை* (*ஏலாதி, 1*). 3. One born of a good family; நற்குடியிற் பிறந்தோன். *என்றும் வழிவந்தார்* (*ஏலாதி, 1*).

வழிவருத்தம் vaḻi-varuttam, *n.* <*வழி*+. Fatigue or weariness from journey; பிரயாணத்தாலுண்டான சிரமம். *வழிவருத்தந் தீர்ந்திருந்த இரவல* (*சிறுபாண். 40, உரை*).

வழிவழி vaḻi-vaḻi, *adv.* <id.+. From generation to generation; பரம்பரையாய். *பழித்திர செலவமொடு வழிவழி சிறக்க* (*தொல். பொ. 422*).

வழிவழியாய்ப்போ-தல் vaḻi-vaḻi-y-āy-p-pō-, *v. intr.* <id.+*வழி*+*ஆ*-+. To go in different directions; வெவ்வேறு வழியாகப் பிரிந்து போதல். (W.)

வழிவா-தல் [வழிவருதல்] vaḻi-vā-, *v. intr.* <id.+. 1. To be hereditary; பரம்பரையாய் வருதல். *வழிவருகின்ற வடியரோர்க்கருளி* (*திவ். திருவாய். 9, 2, 2*). 2. To be handed down from generation to generation; தோன்றுதொட்டு வருதல். *வழிவந்த கேண்மையார்* (*குறள், 809*). 3. To come of a good family; நற்குடிப் பிறத்தல். (*ஏலாதி, 1.*) 4. To follow; to abide by; பின்பற்றியொழுகுதல். *மறையின் வழிவந்தார* (*ஏலாதி, 1*). 5. To follow strictly the precepts of the Śāstras; சாஸ்திரங்களிற் கூறிய முறை தப்பாமல் நடத்தல். *குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யுந் தொண்டரோர்க் கருளி* (*திவ். திருவாய். 9, 2, 1*).

வழிவிடு-தல் vaḻi-viṭu-, *v.* <id.+. *tr.* See வழியனுப்பு-. *நேச வெகுமானங்கள் செய்தெழுதல வழிவிடுதல்* (*திருவேங். சத. 58*).—*intr.* 1. To make or open a way; செல்வழிதிறத்தல். 2. To stray from the right path; நெறிதவறுதல். (W.) 3. To devise means; to find a way out, as from a difficult situation; நிவர்த்திக்க ஏற்பாடுசெய்தல். 4. To remove obstacles; இடையூறுகளைப் போக்குதல். 5. To perform certain ceremonies when a person is at the point of death; மரணத்தறுவாயில் பிராயச்சித்தச்சடங்கு செய்தல். *Loc.*

வழிவை-த்தல் vaḻi-vai-, *v. intr.* <id.+. 1. To commence a journey; பயணந் தொடங்கு

தல். (யாழ். அக.) 2. To begin first; to set an example; முன்செய்துகாட்டுதல். (யாழ். அக.) 3. To plot one's ruin; கேடு சூழ்தல். அவனுக்கு வழி வைக்கிறான்.

வழு valu, n. <வழுவு-. 1. Error, mistake, failure, fault, lapse; தவறு. (தக்கயாகப். 7.) 2. Damage, loss; கேடு. (சூடா.) 3. Sin; பாவம். வழுவாய மருங்கிற் கழுவாயுமுள (புறநா. 34) 4. Scandal, ill-repute; பழிப்புரை. வழுவெனும் பாரேன் (சிலப். 16, 69). 5. (Gram.) Solecism, impropriety in language; deviation from rule; திணைபால் முதலியன தத்தம் இலக்கணநெறி மயங்கி வருவதாகிய குற்றம். (நன். 375.)

வழுக்கட்டை valukkaṭṭai, n. perh. வழுக்கு- + கட்டை. 1. Plumpness; உருண்டுதிரண்டிருக்கை. வழுக்கட்டைப்பயல். 2. Stupidity; மடத்தனம். (W.) 3. Child, young person, in contempt; சிறுபிள்ளை. *Colloq.*

வழுக்கம் valukkam, n. <id. 1. Error, slip, mistake; தவறு. வாய்மை வழுக்க முறுதலஞ்சி (பெருங்தே. 994). 2. Lapse of conduct; ஒழுக்கத்தவறு. மறைநூல் வழுக்கத்துப் புரிந்தன் மாபா (சிலப். 13, 38).

வழுக்கல் valukkal, n. <id. 1. Slipperiness; சறுக்குகை. 2. See வழுக்குநிலம். 3. See வழுக்கை. 4. See வழுவற்றேங்காய்.

வழுக்காய் valukkāy, n. <id. + காய்[3]. See வழுவற்றேங்காய். (சங். அக.)

வழுக்காறு valukkāṟu, n. <வழுக்கு + ஆறு[1]. Evil way; தீயநெறி. வழுக்காறினைத்து முறுவிக்கும் (விநாயகபு. 2, 32).

வழுக்கு[1]-தல் valukku-, 5 v. cf. வழுவு- [M. valukkuka.] intr. 1. To slip; to slide, as in slippery places; சறுக்குதல். வழுக்கிவீழினுந் திருப்பெயரல்லால் மற்றியா னறியேன் (தேவா. 1110, 1). 2. To err, commit a mistake; தவறுசெய்தல். கோளைவழுக்கி (கலித். 104). 3. To make an escape; தப்புதல். வழுக்கிக் கழிதலே நன்று (நாலடி, 71). 4. To be forgetful; மறத்தல். வழுக்கியும் வாயாற் சொலல் (குறள், 139). 5. To move back and forth, as the eyes; அசைதல். (W.)—tr. 1. To exempt; to keep out of account; ஒழிதல். ஒன்னார் வழுக்கியுங் கேடீன்பது (குறள், 165). 2. To beat; அடித்தல். (சூடா.) 3. To dash; மோதுதல். (W.)

வழுக்கு[2] valukku, n. <வழுக்கு-. 1. Slipping; சறுக்குகை. 2. Error, mistake, fault, failure, lapse; தவறு. (பிங்.) 3. Forgetfulness; மறதி. (பிங்.) 4. That which becomes useless; பயன்படாது கழிவது. வழுக்கினுள் வைக்குந் தன் ஞான்று (குறள், 776). 5. See வழும்பு[2], 2. நிணம் பொதிவழுக்கிற் றேன்றும் (ஐங்குறு. 207). (பிங்.)

வழுக்குநிலம் valukku-nilam, n. <id. +. Slippery ground; சறுக்கலான தரை. (திவா.) (குற்றுஞி. 258, உரை.)

வழுக்குப்பாசி valukku-p-pāci, n. <id. + பாசி[1]. A water plant, *Vallisneria spiralis;* நீர்ப்பாசிவகை. (W.)

வழுக்குமரம் valukku-maram, n. <id. +. Greased pole to climb on, in sports; விளையாட்டிற் குரிய சறுக்குமரம்

வழுக்கெண்ணெய் valukkenney, n. <id. +. A mixture of grease and oil; கொழுப்பும் எண்ணெயுஞ்சலந்த கலவைவகை. (யாழ். அக.)

வழுக்கை valukkai, n. <id. 1. Pulp of a tender coconut; இளந்தேங்காயின் உள்ளீடு. முதிரா வழுக்கை யிளநீர் (குமரே. சத. 19). 2. Baldness, *Alopecia;* தலைமயிர் உதிர்ந்துவளராத நிலை.

வழுக்கைக்கெளிறு valukkai-k-keliṟu, n. perh. வழுக்கை +. 1. A fresh-water fish, bluish, attaining 6 ft. or more in length, *Silundia gangetica;* நீலநிறமும் ஆறு அடி வளர்ச்சியுமுள்ள ஆற்றுமீன்வகை. 2. A fresh-water fish with long maxillary barbels, bluish, *Silundia sykesii;* நீலநிறமும் நீண்டமுள்ளு முள்ள ஆற்றுமீன் வகை.

வழுக்கைத்தலை valukkai-t-talai, n. <id. +. Bald head; பொட்டலாயிருக்குந் தலை.

வழுக்கைத்தேங்காய் valukkai-t-tēnkāy, n. <id. +. See வழுவற்றேங்காய். (W.)

வழுக்கைப்பசலை valukkai-p-pacalai, n. perh. id. +. A kind of purslane, *Portulaca palmoides;* பசலைவகை.

வழுக்கைப்பலா valukkai-p-palā, n. prob. id. + பலா[1]. An inferior kind of jack tree; கீழ்த்தரமான பலாவகை. (W.)

வழுங்கல் valunkal, n. prob. மழுங்கு-. Insensate person; senseless idiot; அறிவற்றவன். அவன் சுத்த வழுங்கல்; அவனோடு யார பேசுவார? *Loc.*

வழுத்தரல் valuttaral, n. prob. வழுவு- + தா-. (Jaina.) Dying, death; இறந்துபோகை. பின்னைவழுத்தரல் மரபிதென்றா (மேருமந். 567).

வழுத்து-தல் valuttu-, 5 v. tr. cf. வாழ்த்து-. 1. To bless; வாழ்த்துதல். வழுத்தினாள் தும்மினேனாக (குறள், 1317). 2. To praise, extol; துதித்தல். வழுத்தியுங் காணா மலரடி (திருவாச. 4, 9). (சூடா.) 3. To mutter, chant, as mantras; அபிமந்திரித்தல். மந்திர நாவிடை வழுத்துவாராயின் (சிலப். 16, 172).

வழுதலை[1] valutalai, n. cf. வழுதுணை. 1. Brinjal. See கத்தரி[1]. (பிங.) 2. Indian nightshade, m. sh., *Solanum indicum*; கண்டங்கத்தரி வகை. (மூ. அ.)

வழுதலை[2] valutalai, n. prob. வழுது[1]+தலை 1. Scarecrow made of straw. See புல்லுருவி. (அக. நி.) 2. Dummy stake set up in cornfields as a warning to thieves; புனத்திடும் பொய்க்கழி. (சது.)

வழுதி valuti, n. perh. வாழ்-. Pāndya king; பாண்டியமன்னன். பெரும்பெயர்வழுதி (புறநா. 3). (பிங.)

வழுதிநாடு valuti-nātu, n. <வழுதி+. See வழுதிவளநாடு. (திவ். திருவாய். 3, 6, 11.)

வழுதியச்சுவர்க்கம் valuti-y-accu-varkkam, n. <id.+அச்சு[2]+. A Pāndya coin; பாண்டியர் நாணயவகை. (S. I. I. v, 90.)

வழுதிவளநாடு valuti-vala-nātu, n. <id.+. The region around Ālvār-tirunakari; ஆழ்வார்திருநகரியைச் சூழ்ந்த நாடு. வண்டமைபுஞ் சோலை வழுதிவளநாடன் (திவ். திருவாய. 2, 8, 11).

வழுது[1] valutu, n. <வழு. cf. பழுது. Lie, falsehood; பொய். (பிங.)

வழுது[2] valutu, n. <பழுதை. Straw; வைக்கோல். (பிங.)

வழுதுணங்காய் valutunan-kāy, n. <வழுதுணை+. Unripe fruit of brinjal; கத்தரியின் காய். (மதுரைக். 529, உரை.)

வழுதுணை valutunai, n. [M. *valuduna*.] See வழுதலை[1], 1. வடமே வழுதுணையும்போல்வாரும (நாலடி, 264).

வழுந்து-தல் valuntu-, 5 v. intr. perh. அழுந்து-. To be excoriated, wear off, as the skin; தோலுரிதல். (W.)

வழுநிலை valu-nilai, n. <வழு+. (Gram.) Erroneous use, as of a word, dist. fr. *valā-nilai;* சொல் முதலியன இலக்கணத்தவறாக வருகை. (நன். 374, மயிலை.)

வழுநீர் valu-nīr, n. <id.+நீர்[1]. Rheum in the eye; பீளை. கழுநீர்க் கணகாண வழுநீர சுமநதன (மணி. 20, 47).

வழுப்பாசி valu-p-pāci, n. <id.+பாசி[1]. Lichen which causes injury to crops; பயிர்க்குக் கேடுசெய்யும் பாசிவகை. *Loc.*

வழும்பு[1] valumpu, n. <id. 1. Fault, error; குற்றம். வழும்பில் சீாநூல் (நாலடி, 352). 2. Evil, harm; தீங்கு. வழும்பு கணபுதைத்த . . . பாசி (மலைபடு. 221).

வழும்பு[2] valumpu, n. perh. வழுவழு-. 1. Fat, suet, நிணம். (பிங.) ஊைத்த தடியம் வழும்புமா மறமிதை...ா (கலித், 40). 2. Slimy substance, mucus, as on fat or on new-born calf; நிணம் முதலியவற்றின் மேலுள்ள வழுவழுப்பான நீர்ப் பண்டம். வழும்பழுக்க கிச்சாலை...ரு தேரை (நாலடி, 352). 3. Filth, impurity; அழுக்கு. (W.)

வழுமுட்டு-தல் valu-muttu-, v. <வழு+. *Loc.* intr. See வழுந்து-.—tr. 1. To reconcile; இணங்கச்செய்தல். 2. To smoothen; மிருது வாக்குதல். 3. To hush up, as an affair; வெளி வராமல் அடக்கிவிடுதல்.

வழுவமை-த்தல் valu-v-amai-, v. tr. <id.+. (Gram.) To treat certain grammatical errors as permissible; இலக்கண வழுவாயினும் அமைவதாகக்கொள்ளுதல். (தொல். சொல். 31, சேனா.)

வழுவமைதி valu-v-amaiti, n. <id.+. (Gram.) Sanctioned deviation from grammatical rules, as in tense, person, gender; recognised anomaly; இலக்கண வழுவாயினும் அமைக என்று கொள்ளுகை. (தொல். சொல். 41, சேனா.)

வழுவல் valuval, n. <வழுவு-. 1. Sliding down; letting slip; நழுவுகை. (W.) 2. See வழு, 1, 2. காரியத்துக்கு வழுவல் வாராமற் பார். (W.) 3. Soft pulp in a tender coconut; இளந்தேங்காயின் வழுக்கல். (யாழ். அக.)

வழுவழு-த்தல் valuvalu-, 11 v. intr. Redupl. of வழுவு-. 1. To slip; வழுக்குதல். வானமர் நீந்தும போழ்தின் வழுவழுத் தொழிய மென்றான் (சீவக. 257). 2. To be slippery, smooth or polished; வழுவழுப்பாதல். 3. To be infirm or unsteady; உறுதியறுதல். வழுவழுத்த வறவாதனின் வயிரம்பற் றியபகையே வன்மையாமே (தணடலை. 83).

வழுவழுப்பு valuvaluppu, n <வழுவழு-. 1. Clamminess, sliminess; கொழகொழப்பு. குட்டியாடு கொழுத்தாலும வழுவழுப்புத் தீராது. 2. Slipperiness; வழுக்குந்தன்மை. நிலம் பாசி படர்ந்து வழுவழுப்பாயிருக்கிறது. 3. Lubricity, oiliness; எண்ணெய்ப்பசையுடைமை. (W.) 4. Smoothness; மென்மை. 5. Gloss; பளபளப்பு. *Loc.*

வழுவழெனல் valuvalenal, n. Expr. of (a) smoothness; மென்மைக்குறிப்பு: (b) swiftness; விரைதற்குறிப்பு. (நாமதீப. 687.)

வழுவற்றேங்காய் valuvarrēnkāy, n. <வழுவல்+. Tender coconut in which the pulpy matter has just begun to form; வழுக்கலுள்ள இளந்தேங்காய். (W.)

வழுவன்சுறா valuvan-curā, n. prob. வழுவு-+. Man-eating-shark, dark grey, attain-

ing 12 ft. in length, *Galeocerdo reynerii*; சுறு வேன்மைகப்புயி 12 அடிவளர்ச்சியுமுள்ள சுறமீன் வகை. (W.)

வழுவாங்கி valuvānki, *n.* A shrub; பூடு வகை. (சங. அக.)

வழுவாடி valuvāṭi, *n.* <வழுவு+ஆடு-. One who is careless or negligent in one's affairs; காரியத்தை நழுவ விடுபவன். (சங. அக.)

வழுவாதநாழி valuvāta-nāḻi, *n.* <வழுவு-+ஆ neg.+. Correct measure; சரியான அளவுபடி. நாலுஉழக்கு வழுவாதநாழியால . . . அட்டுவேனானேன் (S. I. I. i, 115).

வழுவாமை valuvāmai, *n.* <id.+id. 1. Rectitude; integrity; நேர்மை. (W.) 2. Absence of error; inerrancy; தவறுறாமை.

வழுவாய் valu-vāy, *n.* <வழு+. 1. Escape; தப்புகை. வழுவாயுண்டோ மயக்குவோளை (மணி. 11, 130). 2. Sin; பாவம். வழுவாய மருங்கிற் கழுவாயு முண்டோ (புறநா. 34, 4).

வழுவி valuvi, *n.* Country fig. See அத்தி[1]. (சங. அக.)

வழுவு[1]-தல் valuvu-, 5 *v. intr.* 1. To err; to swerve from the right; to go astray; தவறுதல். தன்னியல் வழாஅது (புறநா. 25). 2. To miss, as a step; to sway down, as a load; to be turned out of a course, நழுவுதல். மூகில் வழுவி வீழ்வன (சூளா. அரசி. 386). 3. To slip; சறுக்குதல். வழூஉ மருங்குடைய வழாஅ லோம்பி (மலைபடு. 215). 4. To be inaccurate; to be deficient; குறைவுடையதாதல். வழுவாத நாழி (S. I. I. i, 115).

வழுவு[2] valuvu, *n.* <வழுவு-. See வழு.

வழுவுடைக்காமம் valu-v-uṭai-k-kāmam, *n.* <வழு+உடை-மை+. (Akap.) Improper love. See பெருந்திணை. (திவா.)

வழுவை valuvai, *n.* Elephant; யானை. (சூடா.)

வழூஉ valūu, *n.* See வழு. வழூஉச் சொற் கோவலர் (கலித். 106).

வழூஉச்சொற்புணர்த்தல் valūu-c-coṟ-puṇarttal, *n.* <வழூஉ+. Employment of improper or inappropriate words and terms, one of ten *nūṟ-kuṟṟam*, q.v.; நூற்குற்றம் பத்தனுள் பிழையுள்ள சொற்றொடர்களை அமைக்குங் குற்றம். (நன். 12.)

வழூஉநிலை valūu-nilai, *n.* <id.+. (Gram.) Erroneous use of words. See வழுநிலை. (W.)

வழை valai, *n.* perh. வழுவு-. 1. Long-leaved two-sepalled gamboge. See சுரபுன்னை. வழையமைநரந்தநாறல (கலித். 50). 2. See வழைச்சு. பாகரிறைவழை மதுநுகாபு (பரிபா. 11, 66).

வழைச்சு valaiccu, *n.* Freshness, as of palm juice; raw or unripe condition; புதுமை. சாடியின் வழைச்சற விளைந்த . . . நறும்பிழி (பெரும்பாண். 280).

வள்[1] vaḷ, *n.* <வண-மை. 1. Fertility; abundance; வளம். வள்ளிதழ் மாலை (சீவக. 2732). 2. Greatness, largeness; பெருமை. வள்ளுகிர் (சிறுபாண். 136). 3. Narrowness; நெருக்கம். (W.)

வள்[2] vaḷ, *n.* cf. *val.* 1. Sharpness, pointedness; கூர்மை. வள்வாயமதி (தேவா. 209, 1). (பிங.) 2. Sword; வாள். (பிங.) 3. Thong, lash; வார். (சூடா.) 4. Sheath; வாளுறை. (அக. நி.) 5. Bridle; கடிவாளம். புரவி . . . வாங்குவள் பரிய (அகநா. 4). 6. Ear; காது. (பிங.) 7. Bed; படுக்கை. வளனே துணியே யிவற்றொடு (எலாதி, 50).

வள்[3] vaḷ, *n.* < *bala.* 1. Strength; வலிமை. (பிங.) வள்வார் முரசு (பு. வெ. 3, 2, கொளு). 2. Cramp-iron, iron-band; வலிப்பற்றிரும்பு. (பிங.)

வள்பு vaḷpu, *n.* <வள்[2]. See வள்[2], 3. மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின் (புறநா. 50).

வள்வு vaḷvu, *n.* <id. See வள்[2], 3. வள் வாய்ந்து பண்ணுக (பு. வெ. 12, இருபால். 3).

வள்ளக்கடவு vaḷḷa-k-kaṭavu, *n.* <வள்ளம்+கடவு[2]. Jetty; தோணியில் ஏறியிறங்குந் துறை. *Nāñ.*

வள்ளக்களி vaḷḷa-k-kaḷi, *n.* <id.+களி[2]. Boat-race; தோணிவிடும் பந்தயம். *Nāñ.*

வள்ளக்கால் vaḷḷa-k-kāl, *n.* prob. வளை-+கால்[1]. 1. Bowleg; வளைந்தகால். *Loc.* 2. The bamboo lath connecting the levelling wood and the yoke of a field-leveller; பரம்புப் பலகையை நுகத்தோடு சேர்ப்பதற்குரிய மூங்கிற் பிளவு. *Nāñ.*

வள்ளடி vaḷ-ḷ-aṭi, *n.* <வள்[2]+அடி[3]. Lobe of ear; காதினடி. (தைலவ.)

வள்ளம் vaḷḷam, *n.* [K. *balla*, M. *vaḷḷam.*] 1. A dish for use in eating or drinking; உண்ணுங் கலமாக உதவும் வட்டில்வகை. (பிங.) வள்ளத்தவனேந்த . . . மதுமகிழ்ந்தார் (சீவக. 2700). 2. Hour-glass; clepsydra; நாழிகைவட்டில். (சூடா.) 3. See மரக்கால். (பிங.) 4. A measure of grain=4 *marakkāl;* நான்கு மரக்கால் கொண்ட அளவு. (W.) 5. A measure of capacity=2 or 4 *paṭi*; இரண்டு அல்லது நான்கு படிகொண்ட அளவு. (G. Sm. D. I, i, 286.) (G. Tp. D. I, 178.) 6. Boat

made of the trunk of a tree; canoe; சிறுதோணி. வள்ளப்பட்டன மகரகடலென (கம்பரா. அட்சகு. 28).

வள்ளல் vaḷḷal, *n.* <வண்-மை. [M. *vaḷḷal*.] 1. Person of unbounded liberality, liberal donor; வரையாது கொடுப்போன். நிரைவள்ளல விடுத்தவாறும (சீவக. 11). 2. Benevolence; வண்மை. வள்ளல் புகழ்ந்து நுமவாயமை யிழக்கும புலவீர்காள் (திவ். திருவாய். 3, 9, 5). வள்ளற் கைத்தல மாந்தரின் (சீவக. 36). 3. Ability; சாமர்த்தியம். அவனிடம் உள்வள்ளலைப பார்ப்போம். 4. Private affairs; இரகசியகாரியம். அவன் வள்ளல் வெளியாய விட்டது. (W.) 5. See வள்ளை, 1. (மலை.)

வள்ளலார் vaḷḷalār, *n.* 1. A poet and philosopher, author of Vaḷḷalārcāttiram; வள்ளலார்சாத்திரம் என்ற நூலியற்றிய ஆசிரியர். 2. An author. See கண்ணுடையவள்ளலார்.

வள்ளலோவா vaḷḷalōvā, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வள்ளற்றனம் vaḷḷaṟṟaṉam, *n.* <வள்ளல் + தனம்[1]. See வள்ளன்மை. வள்ளற்றனமும வகுத்தனன் கூறி (பெருங். நரவாண. 8, 6).

வள்ளன்மை vaḷḷaṉmai, *n.* <id. Liberality, munificence; கொடையுடைமை. வள்ளன்மை பூண்டானக ணொண்பொருள (நாலடி, 386).

வள்ளி[1] vaḷḷi, *n.* <*vallī*. 1. Climber, creeper; கொடி. வாடிய வள்ளி முதலரிந் தற்று (குறள், 1304). 2. A plant, *Convolvulus batatas*; கொடிவகை. (W.) 3. Panicled bindweed. See நிலப்பூசணி (M. M.) 4. Stalk, stem; தண்டு. 5. Streak, line, row; கொடிபோன்று தொடர்ந்திருப்பது. மேகவள்ளி (தொல். பொ. 88, உரை). 6. Armlet, bracelet, wristlet; கைவளை. ஆம்பல் வள்ளித்தொடிக்கை (புறநா. 63). 7. Figures drawn on the breasts and arms of young women; தொய்யிற் கொடி. வணடே யிழையே வள்ளி பூவே (தொல. பொ. 95). 8. See வள்ளித் தண்டை. (W.) 9. A wife of Skanda; முருகக் கடவுளின்தேவி. குறவர் மடமகள் . . . வள்ளியொடு (திருமுரு. 101). 10. Woman of the hilly tracts; குறிஞ்சிநிலப் பெண். வள்ளிமருங்குல் (திருக்கோ. 128). 11. (Puṟap.) Theme describing the *veṟi-y-āṭal* of hill women possessed by Murukaṉ; முருகக்கடவுட்கு மகளிர் மனநெகிழ்ந்து வெறியாடுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ 9, 41.) 12. A kind of dance of hill women; குறிஞ்சிமகளிர் கூத்துவகை. (தொல். பொ. 60, உரை.)

வள்ளி[2] vaḷḷi, *n.* <வண்-மை. Moon; சந்திரன். (தொல். பொ. 88, உரை.)

வள்ளிக்கண்டம் vaḷḷi-k-kaṇṭam, *n.* perh. *vallī*+*khaṇḍa*. Gulancha. See சீந்தில். (மலை.)

வள்ளிக்கூத்து vaḷḷi-k-kūttu, *n.* <வள்ளி[1] +. A masquerade dance among the people of the hilly tracts; குறிஞ்சிநிலத்து மக்களின் கூத்துவகை. (பெரும்பாண். 370, உரை.)

வள்ளிக்கொடி vaḷḷi-k-koṭi, *n.* <id.+. Five-leaved yam. See காட்டுவள்ளி. (L.)

வள்ளிகேள்வன் vaḷḷi-kēḷvaṉ, *n.* <id. +. Skanda; முருகக்கடவுள். (பிங்.)

வள்ளிசாய் vaḷḷicāy, *adv.* <வள்ளிசு+ஆ-. *Loc.* 1. Entirely, completely; முழுவதும். 2. Beautifully, neatly; நேர்த்தியாய். 3. Correctly, exactly; சரியாய்.

வள்ளிசு vaḷḷicu, *n.* <வண்-மை. 1. Whole; முழுமை *Loc.* 2. Beauty, neatness, நேர்த்தி. (W.) 3. Correctness, exactness; துல்லியம்.

வள்ளித்தண்டு vaḷḷi-t-taṇṭu, *n.* <வள்ளி[1] +. See வள்ளித்தண்டை. (சங். அக.)

வள்ளித்தண்டை vaḷḷi-t-taṇṭai, *n.* <id.+தண்டை[1]. Rattan shield; பிரப்பங் கேடகம். வாரமயிர்க் கிடுகொடு வள்ளித்தண்டையும் (சீவக. 2218). (பிங்.)

வள்ளிநாய்ச்சியார் vaḷḷi-nāyacciyār, *n.* <id.+. See வள்ளியம்மை. (திருமுரு. பக். 47, கீழ்க்குறிப்பு)

வள்ளிநாயகி vaḷḷi-nāyaki, *n.* <id.+. See வள்ளியம்மை.

வள்ளிப்புரி vaḷḷi-p-puri, *n.* prob. id.+ புரி[3]. Straw ropes used in the bundling of paddy; நெல்லைச் சேர்கட்டும்போது சுற்றிப்பிடித்துக் கொள்ள அமைக்கும் வைக்கோற் புரி.

வள்ளிமணவாளன் vaḷḷi-maṇavāḷaṉ *n.* <id.+. Skanda, as the husband of Vaḷḷi; முருகக்கடவுள். (சூடா.)

வள்ளியம்[1] vaḷḷiyam, *n.* <*vallī-ja*. Black pepper; மிளகு. (மலை.)

வள்ளியம்[2] vaḷḷiyam, *n.* 1. cf. வள்ளம். Ship; மரக்கலம். (சது.) 2. Musical pipe; ஊதுகுழல். (அக. நி.) 3. Wax; மெழுகு. (தைலவ. தைல. 128.)

வள்ளியம்மை vaḷḷi-y-ammai, *n.* <வள்ளி[1] +. See வள்ளி[1], 9.

வள்ளியம்மைகூட்டம் vaḷḷi-y-ammai-kūṭṭam, *n.* <வள்ளியம்மை+. The Kurava caste, as worshippers of Vaḷḷi-y-ammai; குறவர் சாதி. (E. T. iii, 459.)

வள்ளியன் vaḷḷiyaṉ, *n.* See வள்ளியோன். வள்ளிய ராக வழஙகுவ தல்லலால் (கம்பரா. வேள்விப். 29).

வள்ளியோன் valliyōṉ, n. < வண்மை. Generous, liberal person; வண்மையுடையோன். வள்ளியோரப் படர்ந்து (புறநா. 47).

வள்ளூரம் vallūram, n. < vallūra. 1. Muscle, flesh, meat; பசுந்தசை. முழூஉ வள்ளூர முணக்கு மாசா (புறநா. 219). (பிங்.) 2. Beef; பசுவின்இறைச்சி. (பிங்.) ஆமிடை யறுத்தும வள்ளூர மருந்தலால் (பிரபோத. 3, 34).

வள்ளுவசாத்திரம் valluva-cāttiram, n. < வள்ளுவன் +. The art of foretelling, as practised by the Valluvan caste; சோதிடம். (W.)

வள்ளுவநாடு valluva-nāṭu, n. A region in the Travancore State; திருவிதாங்கூர்ச்சீமையைச் சார்ந்த ஒருநாடு. (T. A. S. iii, 53, 54.)

வள்ளுவப்பண்டாரம் valluva-p-paṇṭāram, n. < வள்ளுவன் + பண்டாரம்². A soothsayer of the Valluva caste; வள்ளுவ சாதியிற் குறிசொல்வோன்.

வள்ளுவப்பயன் valluva-p-payaṉ, n. < வள்ளுவன் + பயன். Kuṟaḷ; திருக்குறள். (நன். 274, மயிலை.)

வள்ளுவப்பறையன் valluva-p-paṟaiyaṉ, n. < வள்ளுவன் +. See வள்ளுவப்பண்டாரம்.

வள்ளுவப்பை valluva-p-pai, n. cf. வல்லுவப்பை. Long purse of silk or red cloth carried on the shoulders by a Nāṭṭukkōṭṭai Chetti bridegroom to receive betel and other gifts; நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளுள் மணமகன் தோண்மேல் இட்டுச்செல்லும் பட்டுப்பை. (E. T. v, 268.)

வள்ளுவன் valluvaṉ, n. prob. வள்¹. 1. A Paraiya caste, the members of which are royal drummers, and priests for Paraiyas; பறையருள் தருவாகவும் அரசன் ஆணையைத் தெரிவிப்போனாகவுமுள்ள ஒரு சாதியான். (E. T. vii, 303.) 2. One who foretells events by omens; நிமித்திகன். வள்ளுவன் சொன்ன (சீவக. 419) (சூடா.) 3. An officer who proclaims the king's commands; அரசர்க்கு உள்படுகருமத்தலைவன். (பிங்.) 4. The author of the Kuṟaḷ. See திருவள்ளுவர். வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு (வள்ளுவமா. 2).

வள்ளூரம் vallūram, n. < vallūra. 1. See வள்ளூரம், 1. கழுகுண்ண வள்ளூர மேசுமந்து (சீவக. 1552). 2. Roast flesh; சூட்டிறைச்சி. (W.)

வள்ளெனல் valleṉal, n. Onom. expr. of barking sound; குரைக்கும் ஒலிக்குறிப்பு. (W.)

வள்ளை vaḷḷai, n. prob. valli. 1. Creeping bindweed, *Ipomaea aquatica*; கொடிவகை. மகளிர் வள்ளை கொய்யும் (பதிற்றுப். 29, 2). 2. Song in praise of a hero, sung by women when husking or hulling grain; மகளிர் நெற்குத்தும்போது ஒரு தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாட்டு. மனையளகு வள்ளைக் குறங்கும வளநாட (வள்ளுவமா. 5).

வள்ளைக்கீரை vaḷḷai-k-kīrai, n. < வள்ளை +. See வள்ளை, 1. (பதார்த்த. 596.)

வள்ளைப்பாட்டு vaḷḷai-p-pāṭṭu, n. < id +. See வள்ளை, 2. (சிலப. 29.)

வளகடா vaḷa-kaṭā, n. Corr. of வளர்கிடாய். (W.)

வளகம் vaḷakam, n. < pravāla-ka. Coral; பவளம். (சங். அக.)

வளகு vaḷaku, n. Common sebesten, m. tr., *Cordia myxa*; நீண்ட மரவகை. வளகின் குளகமாகதுணை (கலித். 43).

வளங்கோலு-தல் vaḷaṅ-kōlu-, v. intr. < வளம் +. To devise ways and means to achieve an object; காரிய முடிவிற்கு உபாயந்தேடுதல். (J.)

வளஞ்சியர் vaḷañciyar, n. A sect; ஒருவகைச்சாதியினர். (I. M. P. Rd. 5.)

வளந்து vaḷantu, n. Big pot or vessel; பெரிய மிடா. (யாழ். அக.)

வளநாடு vaḷa-nāṭu, n. < வளம் +. Fertile tract; செழிப்புள்ள தேசம். நேரார் வளநாட்டை (பு. வெ 3, 14, கொளு).

வளப்பம்¹ vaḷappam, n. < id. 1. See வளம், 1. (பெரும்பாண. 253, உரை.) 2. See வளம், 6, 7. (W.)

வளப்பம்² vaḷappam, n. < வழங்கு-. Customs; peculiarities; வழக்கம். இணை நற்றுத தவளைக்கு நாட்டு வளப்பமேன் ? (W.)

வளப்பாடு vaḷa-p-pāṭu, n. < வளம் +. 1. See வளம், 1. (திவா.) 2. Increase; பெருக்கம். வளப்பாடுகொள்ளும் (பரிபா. 2).

வளம் vaḷam n. < வண்மை. [T. *valamu*, M. *vaḷam*.] 1. Fertility, productiveness; luxuriance; செழுமை. வளமுடி நடுபவர் (சீவக. 49). 2. Abundance, fulness; மிகுதி. தொழுதெழுவார் வினைவள நீறெழ (திருக்கோ. 118) 3. Advantage; profit; பயன். வாரி வளங்குன்றிக்கால் (குறள், 14). 4. Wealth, riches; செல்வம். வளவரை வல்லைக் கெடும் (குறள், 480). 5. Income; வருவாய். தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் (குறள், 51). 6. Goodness; நன்மை. உலவா வளஞ்செய்தான் (பு. வெ. 8, 7). 7. Greatness, excellence; மாட்சிமை. (பிங்.) 8. Fitness; தகுதி. (பிங்.) 9. Beauty; அழகு. இளவளநாடுபுல்லி (சீவக. 751). 10. Dignity, station; பதவி. (சூடா.) 11. Water; புனல். சுனைவளம் பாய்ந்து (திருக்கோ. 118). 12.

Food; உணவு. பல்வளம் பகர்பூட்டும் (கலித். 20) 13. Article of merchandise; வியாபாரப்பண்டம் (பிங.) முந்நீர்வளம் பெறினும் (பு. வெ. 8, 31). 14. cf. வலம். Victory, success; வெற்றி. வளர்தரு வேலோய் (பு. வெ. 9, 9). 15. Path; வழி. (W.) 16. Part, side; பக்கம். (W.)

வளமடல் vaḷa-maṭal, *n.* < வளம் + மடல். A poem in *kali-veṇpā*, praising *kāmam* as excelling *aṟam*, *poruḷ* and *vīṭu* and mentioning in *etukai* the name of the hero, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் அறம் பொருள் வீடு ஆகியவற்றினும் காமமே சிறந்தது என்று தலைவனது பெயரை எதுகையிலமைத்துங் கலிவெண்பாவாற் பாடும் நூல்வகை. (இலக். வி. 856.)

வளமை¹ vaḷamai, *n.* <id. 1. See வளம், 1, 6. (சூடா.) 2. See வளம், 4. வளமை யானுகும பொருளிது (கலித். 12). 3. Money, property; பொருள். வளமை கொணரும் வகையினன் (திணைமாலை. 85). 4. Benefit, kindness, favour; உபகாரம். (அக. நி.) 5. See வளம், 7.

வளமை² vaḷamai, *n.* prob. வழக்கு-. See வழப்பம்². எங்கும் இந்த வளமைதான்.

வளமைகொழி-த்தல் vaḷamai-koḻi-, *v. intr.* < வளமை¹ +. To blow one's own trumpet; to brag; தன்பெருமையைத் தானே கூறிக் கொள்ளுதல். *Loc.*

வளமைநீட்டு-தல் vaḷamai-nīṭṭu-, *v. intr.* <id. +. See வளமைகொழி-. *Loc.*

வளமையர் vaḷamaiyar, *n.* <id. 1. Agriculturists; வேளாளர். (பிங.) 2. Wealthy, prosperous persons; பணச்செழிப்புள்ளவர். (W.) 3. Great or excellent persons; மாட்சிமையுள்ளோர்.

வளயம் vaḷayam, *n.* See வலயம். (W.)

வளர்¹-தல் vaḷar-, 4 *v. intr.* [K. *baḷe*, M. *vaḷaruka*.] 1. To grow; பெரிதாதல். வளர வதன் பாத்தியுள் (குறள், 718). 2. To lengthen, to be elongated; நீளுதல். 3. To increase; to wax, as the moon; மிகுதியாதல். துன்பம் வளர வரும் (குறள், 1223). 4. To rejoice; களித்தல். வேனல் வளரா மயில் (திணைமாலை. 111). 5. To sleep; கண்டுயிலுதல். ஆலிலையின் மேலன்று நீவளர்ந்தது (திவ். இயற். 1, 69) 6. To dwell, rest; தங்குதல். திரு வளர் தாமரை (திருக்கோ. 1).

வளர்²-த்தல் vaḷar-, 11 *v. tr.* Caus. of வளர்¹-. 1. To cause to increase; விருத்தியாக்குதல். 2. To cherish, foster, bring up, as a child, animal, plant, etc., பரிபாலித்தல். 3. See வளர்த்து-.

வளர்³ vaḷar, < வளர்¹-. *n.* See வளார். இளம் வளர் போலவளர (திருப்பு. கஉஉ. 4).—*part* A particle of comparison; ஒருவமச்சொல். இலை வளர் தளிரன்னடை (தேவா. 991, 6)

வளர்கடா vaḷar-kaṭā, *n.* < வளர்²- + கடா². See வளர்கிடாய். (W.)

வளர்கிடாய் vaḷar-kiṭāy, *n.* <id. + கிடாய்¹. Ram reared in the house; வீட்டில் வளர்ந்த ஆட்டுக்கிடாய். (W.)

வளர்ச்சி vaḷarcci, *n.* < வளர்¹-. 1. Growth; increase; வளருகை. 2. Stature, height; உயரம். தன் வளர்ச்சி முற்றாதன். 3. Elongation, lengthening, நீட்சி. 4. Sleep, உறக்கம். வளர்ச்சியுட . . . புனைமாலை பொரியல் ஈதந்த (ஆசாரக். 71)

வளர்த்தகாடு vaḷartta-kāṭu, *n.* < வளர்²- + காடு¹. Compensation paid by a Zamindar to his tenants for maintaining trees of spontaneous growth in good condition; தானே முளைத்த மரங்களைப் பாதுகாத்து வளர்த்துங் குடியானவர்க்கு ஜமீன்தார் கொடுக்கும் உபகாரப்பொருள். (R. F.)

வளர்த்தாள் vaḷarttāḷ, *n.* <id. (W.) 1. Foster-mother, wet nurse; செவிலித்தாய். 2. Governess; சைத்தாய்.

வளர்த்தி vaḷartti, *n.* < வளர்¹-. See வளர்ச்சி. உன் வளர்த்தியூடே வளர்கின்றதால் (திவ். பெருமாள். 6, 3).

வளர்த்து-தல் vaḷarttu-, 5 *v. tr.* Caus. of வளர்¹-. 1. To cause to grow; வளரச்செய்தல். 2. To put to sleep; உறங்கச்செய்தல். அர்ச்சனம் . . . வளர்த்திய மழலைப்பிள்ளை (கம்பரா. நாட்டுப். 13). 3. To lengthen; to prolong, as talk; நீட்டுதல். 4. To beat into thin plates, as gold; பொன் முதலியவற்றைத் தகடாக அடித்தல். (W.)

வளர்ப்பாளன் vaḷarppāḷaṉ, *n.* < வளர்ப்பு + ஆளன். See வளர்ப்புப்பிள்ளை. *Tinn.*

வளர்ப்பு vaḷarppu, *n.* < வளர்²-. 1. Bringing up, fostering; வளர்க்கை. 2. See வளர்ப்புப் பிள்ளை. 3. Girl adopted by a dancing-girl; தாசியின் சுவீகாரப்பெண். 4. Dependant; பிறனைச் சார்ந்து வாழ்பவன். வளர்ப்பு வக்கணை யறியாது (W.)

வளர்ப்புணி vaḷarppuṇi, *n.* < வளர்ப்பு + உண்-. See வளர்ப்புப்பிள்ளை. (யாழ். அக.)

வளர்ப்புத்தாய் vaḷarppu-t-tāy, *n.* <id. +. Foster-mother. See வளர்த்தாள்.

வளர்ப்புப்பிள்ளை vaḷarppu-p-piḷḷai, *n.* <id. +. 1. Foster-child; அபிமானமாக வளர்க்கப்படும் பிள்ளை. 2. Adopted child; சுவீகாரப் பிள்ளை.

வளர்பிறை valar-pirai, n. <வளர்¹-+. 1. Crescent moon, waxing moon; பூர்வபட்சத்துச் சந்திரன். *மகுல விசும்பின வளர்பிறை போலவும்* (பெருங். உஞ்சைக். 1, 167). 2. The bright half of the lunar month, opp. to *tēy-pirai;* பூர்வபட்சம். *Colloq.*

வளர்மயிர் valar-mayir, n. <id.+. Tuft, knot of hair; மயிர்க்குழற்சி. (W.)

வளர்வு valarvu, n. <id. See வளர்ச்சி, 1 (W.)

வளரறம் valar-aram, n. <id.+. Increasing virtue; மிகுகின்ற அறம். (W.)

வளரி valari, n. perh. id. 1. See வளரித்தடி. *மறவன் கொடுப்பது வளரிப பிரசாதம.* 2. A kind of weed; வயலில் முளைக்குங் களைவகை *Nāñ*

வளரித்தடி valari-t-tati, n. <வளரி+. Boomerang, short weapon of hard wood or iron, crescent-shaped, one end being heavier than the other and the outer edge sharpened; ஒருபுறம் கனமாகவும் மற்றொருபுறம் இலேசாகவும் கூர்மையாகவும் மரம் அல்லது இரும்பினுற் பிறை வடிவாகச் செய்த ஒருவகை எறிகருவி.

வளவள¹-த்தல் valavala-, 11 v. intr. prob. வளா²-. (W.) 1. To be talkative; to be wordy; கருத்தமின்றி அனுவசியமாகச் சொற்களைப் பெருக்குதல். 2. To babble; வீணே பிதற்றுதல்.

வளவள²-த்தல் vala-vala-, 11 v. intr. See வளுவளு-. (W.)

வளவளப்பு valavalappu, n. <வளவள¹-. 1. Talkativeness; wordiness; கருத்தமின்றி அனுவசியமாகச் சொற்களை விரிப்பது. 2. Vain talk, babbling; வீண்பிதற்று.

வளவன் valavan, n. <வளம். cf. *valla-bha.* 1. Cōla king; சோழன். *இயறோ வளவ* (புறநா. 7). 2. Agriculturist; வேளாளன். *அரசர் கள் வணிகர் குறைவறு வளவர்கள்* (திருப்போ. சந். திருப்பள்ளி. 8).

வளவி valavi, n. prob. வளை¹-. Sloping roof, eaves; வீட்டிறப்பு. (பிங்.)

வளவு¹-தல் valavu-, 5 v. tr. perh. வளா²-. To bring up, rear; வளர்த்தல். *வெட்டுணி யுன் மகனை மெல்ல வளவாக்கால்* (ஆதியூரவதானி. 38).

வளவு² valavu, n. prob. வளா¹. [T. *velavu.*] 1. House; வீடு. *வளவிற்கமைந்த வாயிற்றுகி* (பெருங். இலாவாண. 6, 77). 2. Household premises; வீட்டுப்புறம். (W.)

வளன் valan, n. See வளம். *பெருவள னெய்தி* (பெரும்பாண. 26).

வளா¹ valā, n. prob. வளாவு¹-. Circuit; area; spread, as of a tank; பரப்பு. *குளவளாக் கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று* (குறள், 523).

வளா² valā, int. [K. *bhaḷā*] Word of exclamation meaning 'bravo'. See பளாபளா. (W.)

வளாகம் valākam, n. prob. வளா¹+அகம்¹. 1. Place; இடம். (பிங்.) *புலன்களைந்தும் வென்றவர் வளாகந்தன்னுட் சென்றிலேன* (தேவா. 1193, 1). 2. Enclosing, surrounding; வளைக்கை. (சூடா.) 3. Earth; உலகம். *முந்நீர்வளாகமெல்லாம* (கலித். 146). 4. Continent; பூகண்டம். *எழ்பெரு வளாகவேந்தா* (கம்பரா. திருமுடி. 6). 5. Country; தேசம். *வேறோர்வளாகம் துற்றான் . . . வணிகன்* (கந்தபு. மார்க். 142). 6. Millet-field; தினைப்புனம். (பிங்.) *ஞொறும யாறும குவடும வளாகமும* (குற்றா. தல. கேடனவலம். 28). 7. See வளா¹. 8. Garden; தோட்டம். *Loc.*

வளாஞ்சி valāñci, n. See வளார். *Loc.*

வளார் valār, n. cf. வளர்³. [T. *malāramu*] Twig, tender branch; இளங்கொம்பு. *புளியம் வளாரால் மோதுவிப்பாய* (தேவா. 1039, 1).

வளால் valāl, n. prob. வளா¹. A kind of soil; தரைக்கூறுவகை. (செந். xiii, 172.) (Insc.)

வளாவு¹-தல் valāvu-, 5 v. tr. <வளை²-. 1. To surround; சூழ்தல். (பிங்.) *இளவெயில் வளாவ* (பரிபா. 15, 27). *மகோததி வளாவும் பூதலம* (கம்பரா. தேரேறு. 42). 2. To cover; மூடுதல். *பைந்துகில் . . . வெமமுலை மேல் வளாய்* (சீவக. 2634).

வளாவு²-தல் valāvu-, 5 v. cf. அளாவு-. tr. To mix, as hot water with cold; to dilute; கலத்தல். *தேன்வளாவியும்* (கம்பரா. ஆற்றுப. 8). *கடல் வெதுமபின் வளாவுநீ ரிலலதுபோலவும்* (இறை. 3, பக். 47).—*intr.* To be sociable, intimate; அளவளாவு தல். (பிங்.)

வளி¹ vaḷi, n. perh. *val.* [T. M. *vaḷi.*] 1. Wind, air; காற்று. *வளிவழங்கு மலலன்மா ஞாலங்கரி* (குறள், 245). 2. Whirlwind; சுழல்காற்று. (பிங்.) 3. Windy humour in the body; உடலிலுள்ள வாதக்கூறு. *வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று* (குறள், 941). 4. cf. *balin.* Hernia; அண்டவாதநோய். (பைஷஜ. 190.)

வளி² vaḷi, n. <*āvali.* (Jaina.) A small division of time; சிறிய காலவளவுவகை. *கணமவளி யுயிர்ப்புத தோவம* (மேருமந். 94).

வளிச்செல்வன் vaḷi-c-celvan, n. <வளி¹+. Vāyu, the Wind-god; வாயுதேவன். (புறநா. 66, உரை.)

வளிசம் vaḷicam, n. <*valiśa.* Fishing rod; தூண்டில். (பிங்.)

வளிநிலை vaḷi-nilai, n. < வளி[1] +. Retention of breath. See தம்பகம்[1]. உந்தியொடு புணராத விருவகை வளியுந் தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளிநிலை (சிலப். 14, 11, உரை).

வளிப்பிடுக்கன் vaḷi-p-piṭukkaṉ, n. < id. +. See வளியன். (W.)

வளிமகன் vaḷi-makaṉ, n. < id. +. 1. Hanumān; அனுமான். 2. Bhīma; வீமன். அரக்கில்லை வளிமகனுடைத்தது (கலித். 25).

வளிமறை vaḷi-maṟai, n. < id. +. 1. House; வீடு. என்னல்கூட வளிமறை (புறநா. 196) 2. Door; கதவு. வளிமறையு மின்றி வழக்கொழியா வாயில் (பு. வெ. 10, முல்லைப். 4).

வளியன் vaḷiyaṉ, n. < id. One afflicted with a big scrotum, one afflicted with rupture; பருத்த பீசமுள்ளவன். (W.)

வளியிறங்கினவன் vaḷi-y-iṟaṅkiṉavaṉ, n. < id. + இறங்கு-. See வளியன். (W.)

வளு vaḷu, n. perh. bāla. (யாழ். அக.) 1. Youth; இளமை. 2. That which is tender or young; இளது.

வளுந்து-தல் vaḷuntu-, 5 v. intr. See வழுந்து-. (W.)

வளும்பு vaḷumpu, n. See வழும்பு[2]. (யாழ். அக.)

வளுவளு-த்தல் vaḷu-vaḷu-, 11 v. intr. cf. வழுவழு-. 1. To be slimy, slippery; வழுக்குந் தன்மையதாதல். 2. To be uncertain or indecisive, as in language; பேச்சு முதலியவற்றில் தெளிவின்றி யிருத்தல். (W.)

வளுவாதியர் vaḷuvātiyar, n. A sub-sect of the Valaiyar caste in the Pudukōṭṭah State and in the Trichinopoly District; புதுக்கோட்டைச் சீமையிலும் திரிச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலும் வசிக்கிற வலையருள் ஒருபிரிவினர். (E. T. vii, 311.)

வளை[1]-தல் vaḷai-, 4 v. intr. 1. To bend, to become crooked; கோணுதல். 2. To bend low; தாழ்தல். முற்றமூத்துக் கோல்துணையா முன்னடி நோக்கி வளைந்து (திவ். பெரியதி. 1, 3, 1). 3. To be defeated; தோற்றல். வளையா வயவரும் (பு. வெ. 7, 18) 4. To yield, give way; திடமறுதல். (சீவக. 1068, உரை.) 5. To deviate, as from rectitude; நேர்மையினின்று விலகுதல். வளையாத செங்கோல் வளைந்ததிது வென்கொல் (சிலப். 19, 16). 6. To suffer; வருந்துதல். வளையார்பசியின் (பதினொ. திருவிடை. மும்மணிக். 21). 7. To move about, as foetus in the womb; சுற்றுதல். குழந்தை வயிற்றில் வளையவருகிறான்.—tr. 1. To surround, encompass, besiege; சூழ்தல். வளைகடல வலையிற் சூழ்ந்து (சீவக. 1115). 2. To hover round; to walk around; சுற்றி வருதல். வையக முழுதுடன் வளைஇ (புறநா. 69).

வளை[2]-த்தல் vaḷai-, 11 v. tr. Caus. of வளை[1]-. 1. To bend, inflect; வளையச்செய்தல். 2. To surround; சூழ்தல். இஞ்சிசூட் புரிசை யேமுற வளைஇ (முல்லைப். 27). 3. To hinder, obstruct; தடுத்தல். வாளைக்கயல் பெரும வளைத்தேனென (சீவக. 889). 4. To grasp, seize; பற்றுதல். 5. To carry off, sweep away; to steal; கவர்தல். திருடர்கள் எல்லாவற்றையும் வளைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். 6. To reiterate, to revert again and again; பேச்சு முதலியவற்றைத் திருப்புதல். வளைத்து வளைத்துப் பேசுகிறான். 7. To paint, delineate; எழுதுதல். உருவப்பல் பூ வொருகொடி வளைஇ (நெடுநல். 113). 8. To wear, put on; அணிதல். சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண்டிங்கள் வளைத்தானை (தேவா. 871, 1).

வளை[3] vaḷai, n. < வளை[1]-. [K. bale.] 1. Circle, circuit, surrounding region; சுற்றிடம். பரமேசுரமங்கலத்துத் தெற்கட்ட வளையில் (S. I. I. i, 151, 72). 2. Conch; சங்கு. வளையொடு புரையும் வாலியோற்கு (பரிபா. 2, 20). 3. Bangle, bracelet; கைவளை. முன்கை யிறையிறவா நின்ற வளை (குறள், 1157). 4. Discus; சக்கராயுதம். தாங்கணைப்பணில மும் வளையுந் தாங்கரா வீங்கணைப்பள்ளியான் (கம்பரா. உருக்காட்டு. 43). 5. Hole; துளை. 6. Rat-hole, burrow, எலிமுதலியவற்றின் பொந்து. *Colloq.* 7. Small beam; சிறிய உத்திரம். (W.) 8. Long piece of wood; நீண்ட மரத்துண்டு. *Tinn.*

வளை[4] vaḷai, n. < தூதுவளை. Climbing brinjal. See தூதுவளை. (சங். அக.)

வளைக்கழுந்து vaḷai-k-kaḻuntu, n. < வளை[3] +. Tenon in the end of the lower beam in a building; சுவருட் செலுத்தும் உத்திரத்தின் பகுதி. (W.)

வளைகாப்பு vaḷai-kāppu, n. < id. +. Bangle-wearing ceremony in the fifth or seventh month of a woman's first pregnancy; முதலாவதாகக் கருவுற்ற பெண்ணுக்கு ஐந்தாவது அல்லது ஏழாவது மாதத்தில் வளையலணியுஞ் சடங்கு. *Loc.*

வளைச்செட்டி vaḷai-c-ceṭṭi, n. < id. + செட்டி[1]. See வளைவிச்செட்டி.

வளைசல் vaḷaical, n. < வளை[1]-. (W.) 1. Crookedness, curve, curvature, bend; வளைவு. 2. See வளையல், 3. 3. Courtyard, compound, enclosure; வீடு முதலியவற்றின் சுற்றுப்புறம்.

வளைத்துவை-த்தல் vaḷaittu-vai-, v. tr. < வளை[2]- +. 1. To restrain one from going away; அப்பாற் போகவொட்டாது மடக்குதல்.

வளைத்து வைத்தேனினிப் போகவொட்டேன் (திவ். பெரியாழ். 5, 3, 2). 2. To put under restraint; to put in prison; to intern; சிறையகப்படுத்துதல். சிறையவரை வளைத்தது நோக்கா (திருவாலவா. 29, 19).

வளைதடி valai-taṭi, *n.* < வளை¹- + தடி². A kind of curved cudgel, used as a weapon; எறியாயுதவகை. (Rd. M. 209)

வளைதடிச்சம்பா valai-taṭi-c-campā, *n.* < id. + id. +. A kind of *campā* paddy; சம்பா நெல்வகை. (பதார்த்த. 810.)

வளைதொளை valai-tolai, *n.* < id. +. 1. Winding hole; வளைந்த பொந்து. 2. A term indicative of inquisitiveness, சம்பந்தமில்லாத வற்றிலே நுழையிட்டுக் கேள்வி கேட்டலை யுணர்த்துஞ் சுற்றுப்பேச்சு. (W.)

வளைநரி valai-nari, *n.* < வளை³ + நரி⁴. A kind of fox; நரிவகை. (W.)

வளைநீர் valai-nīr, *n.* < வளை¹- + நீர்¹. Sea, as surrounding the earth; கடல். வளைநீரோதை தன்னின் மிகுமால் (திருவாலவா. திருநகரச். 6).

வளைப்பு valaippu, *n.* < வளை²-. 1. Bending; வளைக்கை. 2. Bend, flexure, crookedness; வளைவு. 3. Encircling; surrounding; சூழ்கை. வளைப்பகம் புகுந்து கொண்டிருந்தேன் (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 5). 4. Besieging; முற்றுகையிடுகை. செல்லாமை வைத்தபடை நோக்கி (கம்பரா. மிட்சி. 139). 5. House-premises; compound; குடியிருப்பிடம். 6. Prison; சிறை. வளைப்பகத்தி லிற்கு நற்குணத்தினை (திருவாத. ட. மண். 12). 7. Guard, protection. காவல். பெருவளைப்பிட்டுக் காத்தகற்பி (சீவக. 2077). 8. Round or turn of ploughing; உழவுச் சால். (யாழ். அக.)

வளைபோழ்நர் valai-pōḻnar, *n.* See வளைபோழுநர். வீங்குசங்கம் பொருதுவ வெள்வளை போழ்நரோ (மணி. 28, 44).

வளைபோழுநர் valai-pōḻunar, *n.* < வளை³ +. Makers of conch-ornaments. See சங்கறுப்போர். அரம்வளை போழுநர் (சிலப். 5, 47).

வளைமணி valai-maṇi, *n.* < id +. Bead made of conch-shell; அக்குமணி. (பிங்.)

வளையக்கொடி valaiya-k-koṭi, *n.* < வளையம் +. A kind of torture. See அண்ணாந்தாள். (W.)

வளையக்கோலுகை valaiya-k-kōlukai, *n.* < வளை¹- + கோலு-. (W.) 1. Encompassing, surrounding; சுற்றுகை. 2. Monopolizing; தனக்கு மட்டும் உரிமையாக்கிக்கொள்ளுகை.

வளையகம் valai-y-akam, *n.* < வளை³ + அகம்¹. Conch, as curved; சங்கு. (அக. நி.)

வளையம் valaiyam, *n.* < *valaya.* 1. The involuted petals of a lotus; தாமரைச்சுருள். (பிங்.) 2. See வளையமாலை. இபபோதாயிறறு வளையஞ் செவ்வி பெறறதம (ஈடு, 2, 6, 11). 3. Hoop, ring, circle. See வட்டம்¹, 1. (அக. நி.) 4. Bracelet; கைவளை. (W.) 5. Tank; குளம். (W.) 6. Ambit; எல்லை. (W.) 7. See வட்டம்¹, 7, 8.

வளையம்போடு-தல் valaiyam-pōṭu-, *v. intr.* < வளையம் +. 1. To draw a circle; to circle; வட்டம் இடுதல். 2. To throw an iron ring, in gambling; சூதாட்டத்தில் வளையமெறிதல். 3. To hover round a person with bad motives; கெட்ட நோக்கத்துடன் ஒருவனைச்சுற்றித் திரிதல்.

வளையமாடு-தல் valaiyam-āṭu-, *v. intr.* < id. +. 1. To wind up a rope, coil a cable; கயிறுசுருட்டுதல். (W.) 2. See வளையம்போடு-, 2, 3.

வளையமாலை valaiya-mālai, *n.* < id. + மாலை³. Garland worn round the head; முடியில் வளைத்துச் சூடும் மாலை. தேன்மிக்க மாலையை வளைய மாலையுடனே சிறப்பச்சூடி (புறநா. 76, 7, உரை).

வளையமுடி-த்தல் valaiya-muṭi-, *v. tr.* < வளை¹- + To tie up, as the hair in a knot; திரளக் கூட்டி முடித்தல். மணிநூற்றன வைம்பால் வளையமுடித்து (சீவக. 2693).

வளையல் valaiyal, *n.* < id. 1. Bangle, bracelet; மகளிரது கையணிவகை. வளையல்விற்ற படலம். 2. Glass; கண்ணாடி. (W.) 3. That which is bent; வளைவுள்ளது. (யாழ். அக.)

வளையல்மண் valaiyal-maṇ, *n.* < வளையல் +. Mineral sand of which glass bangles are made, bangle-earth; வளையல்செய்தற்குரிய மணல்.

வளையலுப்பு valaiyal-uppu, *n.* Glass-gall, medicinal salt, *Fel vitri;* ஒருவகை மருந்துப்பு. (பதார்த்த. 1095)

வளையற்காப்பு valaiyar-kāppu, *n.* < வளையல் +. See வளையல், 1

வளையற்காரன் valaiyar-kāraṉ, *n.* < id. + காரன்¹. Bangle seller; வளையல் விற்பவன்.

வளையற்செட்டி valaiyar-ceṭṭi, *n.* < id. + செட்டி¹. See வளைவிச்செட்டி. *Loc.*

வளையற்பச்சை valaiyar-paccai, *n.* < id. +. False emerald, made of glass; கண்ணாடியாற் செய்த போலிப் பச்சைமணிவகை.

வளையற்பூச்சி valaiyar-pūcci, *n.* perh. id. +. A kind of caterpillar; கம்பளிப்பூச்சிவகை. *Tinn.*

வளையாபதி valaiyāpati, *n.* An ancient epic poem, of which only a few stray stanzas are extant, one of *pañca-kāviyam*, q.v.; பஞ்ச காவியத்துள் சில பாடல்களே கிடைப்பதான ஒரு பழங்காவியம். (குறள், 107, உரை.)

வளையில் valaiyil, *n.* See வளையல். (W.)

வளைவணன் valai-vaṇaṉ, *n.* < வளை³ +. 1. Balarāma, as white in colour like the conch; பலராமன். *மாரிமாக்கடல வளைவணற் கிளையவன்* (*திவ். பெரியதி.* 8, 5, 2). 2. A king of Nāka-nāṭu; நாகநாட்டரசருள் ஒருவன். *வளைவணன்றேவி* (*மணி.* 24, 55).

வளைவள-த்தல் valaivaḷa-, *v. intr* < வளைவு + அள-. To measure a field; நிலத்தை அளவிடுதல். (W.)

வளைவாணி valaivāṇi, *n.* < id. + ஆணி¹. Hook; கொக்கி. (W.)

வளைவாயுதம் valaivāyutam, *n.* < id. + ஆயுதம். Inshaver, plane for shaving the concave faces of barrel staves; உள்வளைந்த இடங்களை யிழைக்கும் இழைப்புளிவகை.

வளைவி vaḷaivi, *n.* < வளை¹-. (W.) 1. cf. வளவி. Sloping roof; வீட்டிறப்பு. 2. See வளையல், 1.

வளைவிச்செட்டி vaḷaivi-c-ceṭṭi, *n.* < வளைவி + செட்டி¹. Person belonging to the caste that trades in bangles; வளையல் வியாபாரஞ் செய்யும் சாதியான். *Loc.*

வளைவிற்பொறி valai-viṟ-poṟi, *n.* < வளை¹-. + வில் +. Engine or device for shooting arrows automatically; தானே அம்பு எய்யும் எந்திர வில். *வளைவிற் பொறியுங் கருவிர லூகமும்* (*சிலப்.* 15, 207)

வளைவு vaḷaivu, *n.* < id. 1. Circumference; சுற்று. 2. Circle; வட்டம். 3. Crookedness; bend; கோணல். 4. (Arch.) Arch; கட்டடத்தில் அமைக்கும் வில்வடிவு. (C. E. M.) 5. House-premises; வீட்டுப்புறம். (W.) 6. Reverence, humility; பணிவு. (*யாழ். அக.*)

வளைவுக்கல் vaḷaivu-k-kal, *n.* < வளைவு +. Arch brick; கட்டடவில்வடிவுக்கு இடும் செங்கல். (C. E. M.)

வளைவுக்கூரை vaḷaivu-k-kūrai, *n.* < id. +. Arched roof; vaulted roof; வளைவாக அமைத்த மேற்கூரை.

வளைவெடு-த்தல் vaḷaiveṭu-, *v.* < id. + எடு²-. *tr.* To straighten; வளைவை நிமிர்த்துதல். (W.)—*intr.* (Arch.) To form an arch; வளைவு கட்டுதல்.

வளைவெழுதகம் valaivelutakam, *n.* < id. + எழுதகம். Spiral moulding; எழுதகவகை. (C. E. M.)

வற்கடம் vaṟkaṭam, *n.* prob. வன்-மை. 1. Drought; வறட்சி. *நீ . . . செல்லும் நீண்ட வழியில் வற்கடமான காலத்தை நினைக்கையினாலும்* (*கலித்.* 3, *உரை*). 2. Famine; பஞ்சம். *பாண்டி நன்னாடு டன்னிரு யாண்டு வற்கடஞ் சென்றது* (*இறை.* 1, *உரை, பக்.* 6).

*வற்கம்*¹ vaṟkam, *n.* < *valgā.* 1 Bridle, rein, குதிரையின் கடிவாளம். (*சூடா.*) 2. Saddle and other trappings of a horse; சவாரிக்குதிரைக் குரிய சேணம் முதலியன. *உறகமுமிட்ட வணபரிமாவின்* (*சீவக.* 1060).

*வற்கம்*² vaṟkam, *n.* < *varga.* See வர்க்கம்¹. (W.)

*வற்கம்*³ vaṟkam, *n.* < *valka.* Bark of tree; மரப்பட்டை.

வற்கமார்க்கம் vaṟkamārkkam, *n.* cf. *apāmārga.* A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி. (*மலை.*)

*வற்கரி*¹ vaṟkari, *n.* prob. *karkarī.* Pitcher, jug; கரகம். (*சூடா.*)

*வற்கரி*² vaṟkari, *n.* See வற்கம்¹, 1. (W.)

வற்கலை vaṟkalai, *n.* < *valkala.* Garment made of bark; மரவுரி. *திருவரை பெயத் பேமுற வற்கலை சோற்றன* (*கம்பரா. சூடா.* 22).

வற்காலம் vaṟkālam, *n.* < வன்-மை +. [K. *bargāla.*] See வறட்காலம். *சிலநாளில் வற்கால முற்றறலும்* (*பெரியபு. கோட்புலி.* 5).

வற்காலி vaṟkāli, *n.* < id. + காலி¹. cf. *valgu.* (*சூடா.*) 1. Goat; வெள்ளாடு. 2. Sheep; ஆடு.

வற்கி-த்தல் vaṟki-, 11 *v. tr.* To square. See வர்க்கி-. (W.)

வற்கிதம் vaṟkitam, *n.* < *valgita.* Bound or leap of a horse, one of five *acuva-kati*, q.v.; அசுவகதி யைந்தனுள் ஒன்று. (*பு. வெ. ஒழிபு.* 13, *உரை*.)

வற்குசா vaṟkucā, *n.* < *avalguja.* Scurvy pea. See கார்போகி. (*மலை.*)

வற்குணம் vaṟ-kuṇam, *n.* < வன்-மை +. Hardness or callousness of heart; கொடுமை. *வற்குண வலிய தணடமே* (*பிரபோத.* 30, 4).

வற்குலிகம் vaṟkulikam, *n.* prob. *valgulikā.* King-crow; கரிக்குருவி. (*மூ. அ.*)

வற்கெனல் vaṟkeṉal, *n.* < வன்-மை. Expr. signifying becoming hard, hardening; வலிதாதற் குறிப்பு. *வற்கென்ற நெஞ்சம் வணஙகாய்* (*பு. வெ.* 12, *பெண்பாற்.* 17). *வற்கென்ற செய்கை* (*பழமொ.* 222).

வற்சதரம் vaṟcataram, *n.* < *vatsa-tara.* Young bull; இளங்காளை. (W.)

வற்சநாபி varcanāpi, *n.* <*vatsa-nābha.* Nepal aconite. See வச்சநாபி. (W.)

வற்சம்[1] varcam, *n.* <*vatsa.* 1. Calf of cow, buffalo, etc., பசு முதலியவற்றின் கன்று (பிங்.) 2. Infancy, one of six *makkat-paruvam*, q.v.; மக்கட்பருவமாறனுள் ஒன்றான சிசுப்பருவம். 3. A country; ஒரு தேசம். 4. Breast, மார்பு. (W.)

வற்சம்[2] varcam, *n.* <*vatsaka.* Conessi bark. See குடசப்பாலை, 1. (மலை.)

வற்சமம் varcamam, *n.* See வற்சம்[2]. (சூ. அ.)

வற்சரம் varcaram, *n.* <*vatsara.* Year; வருஷம். (பிங்.)

வற்சலம் varcalam, *n.* <*vatsala.* 1. See வற்சலை. (பிங்.) 2. Deep affection; பேரன்பு.

வற்சலை varcalai, *n.* <*vatsalā.* Cow that has calved, cow with a young calf; ஈன்ற பசு (பிங்.)

வற்சன் varcan, *n.* <*vatsa.* Child, a term of endearment; குழந்தை.

வற்சை[1] varcai, *n.* See வற்சன். (W.)

வற்சை[2] varcai, *n.* <*vatsā.* Barren cow; மலட்டுப்பசு. (W.)

வற்பம் varpam, *n.* <வற்பு. 1. Hardness, as of the earth; வன்மை. வற்பமாகி யுறுநிலம் (மணி. 27, 120). 2. Drought; வறட்சி. வற்பததால் . . . புல் மேயாதாகும பசி (பழமொ. 119).

வற்பு varpu, *n.* <வன்பு. [K. *balpu.*] 1. Firmness, hardness; உறுதிப்பாடு. 2. Strength; வலிமை. அரக்கர் தலைவன்றன வற்பா ழிரபோடா (திவ். பெரியதி. 5, 1, 4).

வற்புலம் var-pulam, *n.* <வல்[1] +. High ground; மேட்டுநிலம். வற்புலஞ் சேருஞ் சிறுநுண ணெறும்பின் (புறநா. 173).

வற்புறு-தல் varpuru-, *v. intr.* <வற்பு+. 1. To become strong; வலிமையடைதல். 2. To become courageous; திடப்படுதல். 3. To be consoled; to take heart; ஆறுதலடைதல். சொல லமிர்தினல் வற்புற்றனே (சீவக. 1122).

வற்புறுத்து-தல் varpuruttu-, *v. tr.* Caus. of வற்புறு-. 1. To asseverate, affirm; உறுதிப்படுத்திச் சொல்லுதல். (சிவா.) 2. To strengthen, fortify; வலிமைப்படுத்துதல். (W.)

வற்றம் varram, *n.* <வற்று-. 1. See வற்றல், 1. 2. Ebb of tide; கடலின் நீர் வடிகை. ஏற்றம் வற்றம். (W.) 3. Dryness; வறட்சி. (W.)

வற்றல் varral, *n.* <id. 1. Subsiding; வடிகை. 2. Drying up; வறளுகை. 3. That which is withered, shrunk or dried up; உலர்ந்தது. வற்றன் மரந்தளிர்த்தற்று (குறள், 78). 4. Dried fruit, flesh, etc.; உலரவைத்த காய் இறைச்சி முதலிய உணவு.

வற்றனோய் varranōy, *n.* <வற்றல்+நோய. Anaemia; இரத்தம் குன்றி உடலைமெலிவிக்கும் நோய். அதநிமய மாக்கும வற்றனோயா (கடம்ப. பு. இலீலா. 97).

வற்று[1]-தல் varru-, 5 *v. intr.* [K. *battu*, M. *varali*, Tu. *varu.*] 1. To grow dry; to dry up, as water; to evaporate; சுவறுதல். காமா பூம் பொய்கை வற்ற (சீவக. 2075). 2. To subside; to ebb, as the tide; கடல்நீர் முதலியன வடிதல். (W.) 3. To become absorbed, as matter in an ulcer; புண்முதலியன உலர்தல். 4. To wither, become dry and shrivelled, as leaves, etc.; வாடுதல். வறறிய சோலை கலகலக்கும (நாலடி, 256). 5. To become emaciated, as the body; மெலிதல். வற்றிமற் றுறறப பசிபபினும (நாலடி, 78). 6. To become worthless or purposeless; பயனற்றுப் போதல். அது நின்று வறறுமெனின் (நன். 375, மயிலை.).

வற்று[2] varru, *n.* See வற்றம், 2. (W.)

வற்று[3] varru, <வல்[1]. *n.* That which is possible; கூடியது. சேருமைதநாக வற்றே (கமபரா. மாரீச. 74).—*part.* An expletive; ஒரு சாரியை. (பிங்.)

வற்றுப்பாடு varru-p-pāṭu, *n.* <வற்று[2]+ படு-. Ebbing, decreasing; வற்றுகை. அந்த வய லுக்கு சீர வறறுபபாடிலலை. *Nāñ.*

வற-த்தல் vara-, 12 *v. intr.* [K. *baṟu*, *bari*, M. *varu*, Tu. *vare.*] 1. To dry up; காய்தல். (பிங்.) 2. See வறங்கூர்-, 1. வானம் வறக்கு மேல (குறள், 18). 3. To grow lean, to shrink; குறைந்து மெலிதல். (W.)

வறக்கடை varakkaṭai, *n.* <வறம். Dryness produced by heat, fire, etc.; தீ முதலியவற்றா லுண்டாகிய வறட்சி. விடத்தை யிறையவன் பருகக் காட்டிய வறக்கடை தணபப (காஞ்சிப்பு. பதி. 4).

வறக்காலன் vara-k-kālan, *n.* <id.+ கால்[1]. Man who brings adversity to his family; தன் குடும்பத்திற்குத் துரதிர்ஷ்டமுண்டாக வந்தவன். (W.)

வறக்காலி varakkāli, *n.* Fem. of வறக் காலன். Woman who brings adversity to her family; தன் குடும்பத்திற்குத் துரதிர்ஷ்டமுண்டாக வந்தவள். (W.)

வறங்கூர்-தல் varaṅ-kūr-, *v. intr.* <வறம் +. 1. To fail, as the rain; மழைபெய்யாது

போதல். மாரி வறங்கூரின் மன்னுயிரில்லை (மணி. 7, 10). 2. To become famine-stricken; பஞ்சம் மிகுதல். நாடுவறங்கூரினுமிவ் வோடுவறங்கூராது (மணி. 14, 13).

வறட்காமாலை varat-kāmālai, n. <வறள் +. A kind of jaundice; காமாலைவகை. (சீவரட். 135)

வறட்காய்ச்சல் varat-kāyccal, n. <id.+ A kind of emaciating fever; வறட்சியுண்டாக்கும் சுரநோய்வகை. (W.)

வறட்காலம் varat-kālam, n. <id.+. 1. Times of drought; மழையில்லாக் காலம். 2. Times of famine; பஞ்சகாலம்.

வறட்காற்று varat-kārru, n. <id.+. Dry wind; ஈரப்பசையற்ற காற்று.

வறட்கேடு varat-kēṭu, n. <id.+. Distress from want of rain; மழையின்மையாலுண்டாந் துன்பம். வெள்ளக்கேடும வறட்கேடு மின்றிக்கே (திவ். திருப்பா. 3, வ்யா. பக் 56).

வறட்சாவி varat-cāvi, n. <id.+சாவி[1]. Blighted crop; மழையில்லாமையாலான பயிர்ச்சாவி. (Insc. Pudu. 323.)

வறட்சி varaṭci, n. <வறள்-. 1. Drought; dryness; நீர்ப்பசையறுகை. நாக்குவறட்சி. 2. Low temperature of the body; உடற்காங்கை. 3. Wasting disease; உடலை மெலியச்செய்யும் நோய் (W.) 4. Eruption on the skin; சொறி. (W.)

வறட்சித்திமிரம் varaṭci-t-timiram, n. <வறட்சி+. A kind of eye disease; கண்ணோய்வகை. (சீவரட். 264.)

வறட்சுண்டி varat-cuṇṭi, n. prob. வறள் + சுண்டி[1]. 1. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (மலை.) 2. Floating sensitive-plant, *Mimosa triquetra;* சுண்டிவகை. (W.)

வறட்சூலை varat-cūlai, n. <id.+. A disease causing shooting pain in the intestines; குடலைச் சுருட்டிப்பிடிக்கும் நோய்வகை. *Loc.*

வறட்சேம்பு varat-cēmpu, n. <id.+. A garden plant, *Colocasia indica;* சேம்புவகை. (W.)

வறட்சை varaṭcai, n. See வறட்சி *Colloq.*

வறட்சொறி varat-cori, n. <வறள்+. A kind of itch; சொறிவகை. (இராசவைத். 105.)

வறட்டடை varaṭṭaṭai, n. <வறடு+. A kind of rice-cake baked in iron pan; இருப்புச் சட்டியிற் சுடப்படும் ஒருவகை யடை. *Colloq.*

வறட்டடைப்பான் varaṭṭaṭaippāṉ, n. <id.+. A cattle-disease; மாட்டுநோய்வகை. (பெ. மாட்.)

வறட்டாடு varaṭṭāṭu, n. <id.+. Dry sheep; பால்கறவாத ஆடு. *Loc.*

வறட்டி varaṭṭi, n. <வறட்டு-. [T *varaṭa, varaṭe,* K. *baraṭi,* M *varaṭi,* Tu. *varaṭe.*] Bratty, dried cow-dung cake; அடைபோல் தட்டிக் காயவைத்த சாணம்.

வறட்டிருமல் varaṭṭirumal, n. <id.+. Dry cough; தொண்டையை வறளச்செய்யும் இருமல்வகை. (சீவரட். 18.)

வறட்டு-தல் varaṭṭu-, 5 v. tr Caus. of வறள்-. (W) 1. To cause to dry up; வற்றச் செய்தல் 2. To parch, scorch; காயச்செய்தல். 3 To fry; வறுத்தல்.

வறட்டுச்சாணை varaṭṭu-c-cāṇai, n. <வறடு+சாணை[1]. Grindstone of black sand and gum lac; ஒருவகைச் சாணைக்கல்.

வறட்டுச்சோகை varaṭṭu-c-cōkai, n. <id.+. Bright's disease; சோகைநோய்வகை. (M. L.)

வறட்டுப்பசு varaṭṭu-p-pacu, n. <id.+. Dry cow; பால் கறவாத பசு. வறட்டுப பசுக்களென் றுந்தீபற (திருவுந். 43).

வறட்டுப்பாக்கு varaṭṭu-p-pākku, n. <id. +பாக்கு[1]. Tender arecanut cut, boiled and dried; வெட்டி அவித்து உலர்த்திய முற்றாத பாக்கு. *Nāñ.*

வறட்டுமஞ்சள் varaṭṭu-mañcaḷ, n. <id. +மஞ்சள்[1]. See வறளிமஞ்சள். *Nāñ.*

வறட்பசிரி varat-paciri, n. <வறள்-+. A kind of purslane; பசளைவகை. (மூ. அ.)

வறட்பால் varat-pāl, n. <id.+பால்[1]. Milk dried into a mass; காய்ந்து கட்டியான பால். மேதி . . . கலனைறைப் பொழிந்த வறட்பால் (கல்லா. 95, 22).

வறட்புள்தோடம் varat-puḷ-tōṭam, n. <id.+புள+தோடம்[1]. A children's disease; குழந்தைநோய்வகை. (பாலவா. 69.)

வறட்பூல் varat-pūl, n. See வறட்பூலா (W.)

வறட்பூலா varat-pūlā, n. <வறள்-+. (L.) 1. Indian snowberry, l. sh., *Flueggia leucopyrus;* வெள்ளைப்பூலாவகை. 2. Small Indian snowberry, s. tr., *Flueggia microcarpa;* வெள்ளைப்பூலாவகை.

வறட்போக்கிரி varat-pōkkiri, n. <id.+. Impudent rogue; வெட்கங்கெட்ட அயோக்கியன். *Loc.*

வறடன் varaṭaṉ, n. < வறடு. [T. varatu, K. baraḍu, M. varaṭe.] (W.) 1. Lean man; மெலிந்தவன். 2. Impotent man; வீரியமற்றவன்.

வறடி varaṭi, n. Fem. of வறடன். (W.) 1. Lean woman; மெலிந்தவள். 2. Barren woman; மலடி.

வறடு varaṭu, n. < வறள்-. [K. baraṭu.] 1. Dryness, meagreness, வறட்சி. 2. Barren animal, as cow; ஈனாத பசு முதலியன. வறட்டைக் குனிந்து குளிப்பிட்ட பலைகசுறது (திருமந். 505).

வறண்டி varaṇṭi, n. < வறண்டு-. (W.) 1. Rake, harrow; குப்பை வாருங் கருவி. 2. A kind of spatula; வழிக்குங் கருவி.

வறண்டு-தல் varaṇṭu-, 5 v. tr. [T. baruku, K. barkatu, M. varaṇduga.] 1. cf. வரண்டு-. To sift by means of winnowing fan; to winnow by tapping the fan, தெள்ளுதல். (பிங்.) 2. To scratch, as with finger-nails, claws, or spikes; பிறண்டுதல். (W.) 3. To rob, steal; திருடுதல். *Colloq.*

வறண்முள்ளி varaṇ-muḷḷi, n. < வறள்- + முள்ளி¹. A thorny plant. See செம்முள்ளி, 2.

வறதாரு vara-tāru, n. prob. id. +. Indian nightshade. See முள்ளி¹, 2. (மலை.)

வறப்போக்கி vara-p-pōkki, n. < id. + போக்கு-. Stingy person, miser; லோபி. *Nāñ.*

வறம் varam, n. < வறு-மை. [T. varatu, K. baru, varē, vara, varadu, M. varaḍi, Tu. varate.] 1. Drying up; வற்றுகை. பெருவறங் கூர்ந்த கானம் (பெரும்பாண். 23). 2. Drought; நீரில்லாமை. கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது தலைக்கும் (புறநா. 137). 3. Hot season; கோடைக் காலம். வறந்தெற மாற்றிய வானம் (கலித். 146). 4. Famine; பஞ்சம். 5. Poverty, barrenness; வறுமை. மாரி வறங்கூரிற் றன்னை துடைத்து (குறள், 1010). 6. Parched land, dry soil; வறண்ட பூமி. வறனுழு நாஞ்சில் (கலித். 8).

வறமுள்ளி vara-muḷḷi, n. < வறம் + முள்ளி. A thorny plant. See செம்முள்ளி, 2. (W.)

வறல் varal, n. < வறள்-. 1. Drying up; உலர்கை. வறற்குழற் சூட்டின் (சிறுபாண். 163). 2. Dry soil or ground; வறட்சியான நிலம். கரிவறல் வாய்பகுவ (கலித். 13). 3. Dried twig; சுள்ளி. வெண்கிடை யென்றாழ்வாடு வறல்போல (புறநா. 75). 4. Drought; நீரில்லாமை. அருவி யற்ற பெருவறற் காலையும் (பதிற்றுப. 43, 14). 5. Frying; வறுக்கை. (பதார்த்த. 1369.) 6. See வற்றல், 4. (W.)

வறலாரை varal-ārai, n. < வறல் + ஆரை¹. See வறளாரை. (சங். அக.)

வறவறெனல் varavaṟeṉal, n. Onom. expr. of becoming dry and hard; உலர்ந்து கடினமாதற் குறிப்பு. பூசிய மருந்துபபற்று வற வறென்றிருக்கிறது.

வறவாரை vara-v-ārai, n. < வறல + ஆரை¹. See வறளாரை. (W.)

வறவு varavu, n. cf. யவாகு. Gruel; கஞ்சி. (சங். அக.)

வறவொட்டி vara-v-oṭṭi, n. prob. வறல் + ஒட்டு-. A kind of pot-herb; பூடுவகை. (W.)

வறவோட்டுச்சட்டி vara-v-ōṭṭu-c-caṭṭi, n. < வறு¹- + ஓடு² + சட்டி¹. See வறையோடு, 1. *Colloq.*

வறள்¹(ளு)-தல் varaḷ-, 2 v. intr. 1. To dry up; to become dry; வற்றுதல். (பிங்.) 2. To become lean or emaciated; உடம்புமெலிதல். (W.)

வறள்² varaḷ, n. < வறள்-. 1. See வறல், 1, 2. வாவியடங்கலும் வறளாக (சேதுபு. தேவி. 62). 2. Emptiness; வெறுவிதாகை. வற்றிய வேலையென்ன விலங்கையூர் வறளிற்றாக (கம்பரா. தேரே. 2). 3. Sandy soil; மணற்பாங்கு வறளடும்பின் மலர்மலைந் தும (பட்டினப. 64).

வறண்முள்ளி varaḷ-muḷḷi, n. < id. +. A thorny plant. See செம்முள்ளி, 2.

வறள்வலிப்பு varaḷ-valippu, n. < id. + வலிப்பு². Colic; வயிற்றுவலிவகை.

வறள்வாயு varaḷ-vāyu, n. < id. +. A disease of the stomach; வயிற்றிலுண்டாம் நோய் வகை. *Loc.*

வறள்விதை varaḷ-vitai, n. < id. +. Dry seed sown without being soaked in water; ஊற வையாது தெளிக்கவைக்கப்பட்ட காய்ந்த விதை.

வறளாரை varaḷ-ārai, n. < id. + ஆரை¹. A plant growing on dry soils, used for fodder; காய்ந்த நிலத்திலுண்டாம் செடிவகை. (W.)

வறளி varaḷi, n. < id. 1. Anything dried; உலர்ந்தது. 2. See வறட்டி. வறளி னழல் வசமரு வார (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 54).

வறளித்தனம் varaḷi-t-taṉam, n. < வறளி + தனம்¹. Poverty; ஏழைமை. *Colloq.*

வறளிமஞ்சள் varaḷi-mañcaḷ, n. < id. + மஞ்சள்¹. cf. விரலிமஞ்சள். A kind of saffron; மஞ்சள்வகை.

வறற்காலை varar-kālai, *n.* <வறல்+காலை[1]. Times of drought; நீரில்லாத காலம். அருவியற்ற பெருவறற காலையும (பதிற்றுப. 43, 14).

வறன் varaṉ, *n.* <வறம். See வறம். வற னுண டாயினு மறஞுசா வியரோ (ஐஙகுறு. 312)

வறனுழ-த்தல் varaṉ-uḻa-, *v. intr.* <வறன் +. 1. To suffer by drought; to wither for want of rain, as crops; நீரின்றி வருந்துதல். வற னுழக்கும் பைஙகூழ்க்கு (இனி. நாற். 16) 2 To be stricken with poverty; வறுமையுறுதல்.

வறிஞன் variñaṉ, *n.* <வறு-மை. Poor man, destitute person; தரித்திரன். வறிஞராய்ச் சென்றிரபபா (நாலடி, 1)

வறிது varitu, *n.* <id. [K. *baridu, bare,* M. *varu,* Tu. *bare.*] 1. That which is little, small or insignificant; சிறிது. (தொல். சொல். 336) 2. Worthlessness; purposelessness; பய னின்மை. (பிங.) 3. Ignorance; அறியாமை. (பிங.) 4. Defect, deficiency; குறைவு. (பிங.) 5 Poverty, destitution; தரித்திரம். எமபிரா னிரஙகி வறிது நீத்தனன் (உபதேசகா. சிவபுண. 316). 6. Emptiness, hollowness; உள்ளீடற்று வெறுவி தாகை. வறிதாகின்றென் மடஙகெழு நெஞ்சே (ஐங குறு. 17). 7. Impossibility; இயலாமை. (பிங.)

வறியன் variyaṉ, *n.* See வறிஞன். (சூடா.)

வறியான் variyāṉ, *n.* 1. See வறிஞன். வறியார்க்கொன் றீவதே யீகை (குறள், 221). 2. See வறியோன், 2.

வறியோன் variyōṉ, *n.* 1. See வறிஞன். 2. Man devoid of sense, senseless person; அறிவிலான். வறியோ னொருவன் (சிலப. 15, 77).

வறு[1]-த்தல் varu-, *11 v. tr.* 1. To dry, grill, fry, parch, toast; பொரியச் செய்தல். வெயில வறுதத வெம்பரன்மேல் (திவ். இயற். பெரிய. ம. 50). 2. To annoy, distress; தொந்தரவுபடுத்துதல்.

வறு[2]-தல் varu-, prob. *4 v. intr.* To be fried, parched or grilled; வறுபடுதல். (W.)

வறுகடலை varu-kaṭalai, *n.* <வறு[1]-+. Fried pulse; வறுத்த கடலை.

வறுகறி varu-kari, *n.* <id.+. Fried curry; வறுத்த கறி. (நாமதீப. 403.)

வறுகிப்பிடி-த்தல் varuki-p-piṭi-, *v. tr.* <வறுகு-+. To clasp; to hold fast; இறுக்கிப் பற்றுதல். (W.)

வறுகு-தல் varuku-, *5 v. tr.* [T. *baruku.*] (W.) 1. To cling to; இறுகப் பிடித்தல். 2. To scratch, paw; பிறண்டுதல்.

வறுகுமுள் varuku-muḷ, *n.* <வறுகு-+. Carpenter's nail for marking lines in wood; மரத்தில் கோடுசெழிக்கும் தச்சுக்கருவிவகை.

வறுங்காலம் varu-ṅ-kālam, *n.* <வறு-மை +. 1. Times of destitution; வறுமைக்காலம். 2. Times of drought; நீரில்லாக்காலம். 3. Times of scarcity or famine; பஞ்சகாலம். (W.)

வறுங்கோட்டி varu-ṅ-kōṭṭi, *n.* <id.+ கோட்டி[2]. Ignorant assembly; அறிவிலார் கூட்டம். புலவா வெழுததிற் பொருளில் வறுஙகோட்டி (நாலடி, 155).

வறுங்கோடை varu-ṅ-kōṭai, *n.* <id.+ கோடை[1]. Very dry season; அருங்கோடை. (W.)

வறுத்துப்பேரி varuttuppēri, *n.* <வறு[1]- + உப்பேரி. A kind of curry; கறிவகை. *Nāñ.*

வறுத்துறுப்பு varutturuppu, *n.* See வருத்துறுப்பு. (யாழ். அக.)

வறுநகை varu-nakai, *n.* <வறு-மை+. Smile; புன்சிரிப்பு. (W.)

வறுநிலம் varu-nilam, *n.* <id.+. Waste land; பாழ்நிலம். கடிமலரி னன்னறுவாசம் . . . வறுநிலதது வாளாங குகுததது போல (திவ். இயற். பெரிய. ம. 89).

வறுநுகர்வு varu-nukarvu, *n.* <id.+. Unreal experience; மித்தியானுபவம். பிராரத்த வறு நுகாவுணடாம (வேதா. சூ. 159).

வறுபடு-தல் varu-paṭu-, *v. intr.* <வறு[2]+. To be fried, parched or grilled; தீயாற் பொரிதல்.

வறுபயறு varu-payaru, *n.* <வறு[1]-+. Chow-chow of various fried pulses; வறுத்த பயறு வகைகள். *Colloq.*

வறும்புனம் varu-m-puṉam, *n.* <வறு-மை+. 1. Dry land lying fallow after harvest; அறுவடையானபின் தரிசாய்க்கிடக்கும் புன்செய்நிலம். வறுமபுனங கணடு வருந்தல் (திருக்கோ. 146). 2. Desert; பாலைநிலம். (சங. அக.)

வறுமை varumai, *n.* 1. Poverty, indigence; தரித்திரம். நல்லாாகட் பட்ட வறுமையின் (குறள், 408). 2. Difficulty, trouble; துன்பம். (சூடா.) 3. Vacuity, emptiness; வெறுமை. (W.) 4. Helpless loneliness; திக்கற்ற தனிமை பாரிற் செலகினற வறுமையை நோக்கி (கமபரா. முதற்போா. 216).

வறுமொழி varu-moḻi, *n.* <வறு-மை+ மொழி[7]. Useless word; பயனில் சொல். வறு மொழி யாளரொடு வமபப பரத்தரொடு (சிலப். 16, 63).

வறுவல் vaṟuval, n. < வறு¹-. Curry fried in ghee or oil; எண்ணெய் அல்லது நெய்யிற் பொரித்த கறி. (சாமதீப. 403.)

வறுவிது vaṟuvitu, n. < வறு-மை. That which is deficient or absent; குறையாக இருப்பது. *அடக்கமு மொன்றே வறுவிதாக* (கலித். 138, 4).

வறுவிதை vaṟu-vitai, n. < வறு¹- +. Fried seed; வறுத்த வித்து. *வறுவிதை நகாச்சிக் கன்றியே முளைக்கு மற்றதுதான் காரணமன்று* (வேதா. சூ. 163).

வறுவியோர் vaṟuviyōr, n. < வறு-மை. The poor; தரித்திரர். *வந்த நாவலர் சுற்றத்தார் வறுவியோர் வாழ* (திருவாலவா. 55, 33).

வறுவிலி vaṟuvili, n. prob. id. Destitute person; அகதி. (யாழ். அக.)

வறுவோடு vaṟu-v-ōṭu, n. < வறு¹- + ஓடு². See வறையோடு. (W.)

வறை vaṟai, n. < id. Fried curry or meat; பொரிக்கறி. *நெய்கனிந்து வறையார்ப்ப* (மதுரைக். 756).

வறைநாற்றம் vaṟai-nāṟṟam, n. < வறை +. Bad odour; துர்நாற்றம். *வறைநாற்றத்தைக் காட்டிப் பிடிக்குமாபோல* (ஈடு, 2, 8, 4).

வறைமுறுகல் vaṟai-muṟukal, n. < வறு¹- +. 1. That which is scorched; கருகிப்போனது. (ஈடு, 6, 5, 10, ஜீ.) 2. Useless thing; பயனற்றது. *அது வறைமுறுகலாகையிறே பின்பு தவிர்ந்தது* (ஈடு, 6, 5, 10) 3. That which is rough or crude; that which is difficult to understand; கரடுமுரடானது. *ஸ்ரீகீதையோபாதி வறைமுறுகலாயப் போமிறே* (ஈடு, 7, 9, 2).

வறையல் vaṟaiyal, n. < id 1. See வறை. (பிங்.) *மூரல்பால் வறையல்* (திருவிளை. குணபேடா. 14). 2. Cake of crushed or pressed oil-seed; பிண்ணாக்கு. (W.)

வறையோடு vaṟai-y-ōṭu, n. < id. + ஓடு². *Colloq.* 1. Pan used for parching; பொரிக்குஞ் சட்டியோடு. 2. Good-for-nothing person or thing; உபயோகமற்ற-வள்-வன்-து.

வன்கட்பிணாக்கள் vaṉkaṭ-piṇākkaḷ, n. < வன்கண + பிணா +. Women of desert tracts; பாலைநிலமகளிர். (திவா.)

வன்கண் vaṉ-kaṇ, n. < வன்-மை +. 1. Cruelty, hardness of heart, pitilessness; மனக்கொடுமை. *தாமுடைமை வைத்திழக்கும வன்கணவா* (குறள், 228). 2. Bravery, fortitude, cool determination; வீரத்தன்மை. *வழிவந்த வன்கணதுவே படை* (குறள், 764). 3. Enmity; பகைமை. (W.) 4. Envy; பொறாமை. (W.) 5. Evil eye; கொடும் பார்வை. (W.)

வன்கண்ணன் vaṉkaṇṇaṉ, n. < வன்கண் 1. Heartless person; கொடுமையுள்ளவன். *தாரவிடலை வன்கண்ண னல்கான்* (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 7). 2. Man of fortitude; வீரமுள்ளவன்.

வன்கண்மை vaṉkaṇmai, n. < id. 1. Hard-heartedness; cruelty; கொடுமை. *வன்கணமை புரிந்தனமென் றுலகிய சிந்தையராகி* (உபதேசகா. உருத்திராக். 3). 2. Bravery, fortitude; வீரம். *வன்கணுடவா* (புறநா. 3).

வன்கணம் vaṉ-kaṇam, n. < வன்-மை + கணம்⁴. The group of hard consonants. See வல்லினம்.

வன்கணாளன் vaṉkaṇ-āḷaṉ, n. < வன்கண் + ஆள்-. See வன்கண்ணன். *வன்கணாளனேன்* (பெருங். மகத 9, 159).

வன்கணை vaṉ-kaṇai, n. perh. வல்¹ + கணை¹. A tree; மரவகை. *இவ்வெல்லையில் நின்ற வன்கணை யென்னு மரமேயுற்று* (S. I. I. iii, 408).

வன்கனத்தம் vaṉkaṉattam, n. Tranquebar gendarussa. See தவசுமுருங்கை. (சங். அக.)

வன்கனி vaṉ-kaṉi, n. < வல்¹ + கனி³. Hard, unripe fruit; செங்காய். *வாயா வன்கனிக் குலமருவோரே* (புறநா. 207).

வன்காபிர் vaṉ-kāpir, n. < id. + U. *kafir*. 1. See வன்கண்ணன், 1. 2. Heretic, unbeliever; மதத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளாதவன். *Muham.*

வன்காய் vaṉ-kāy, n. < id. + காய்³. 1. Hard, woody fruit; முற்றிய காய். (W.) 2. Chebulic myrobalan. See கடுக்காய், 2 (சங். அக.)

*வன்காரம்*¹ vaṉ-kāram, n. perh. வெண்-மை + காரம்¹. Borax; வெண்காரம். (W.)

*வன்காரம்*² vaṉ-kāram, n. < வல்¹ + காரம்². Force, compulsion; வலாற்காரம். (யாழ். அக.)

வன்கிடை vaṉ-kiṭai, n. < id. + கிடை². 1. Being bed-ridden; நோயாற் படுக்கையில் நெடுங் காலங் கிடக்கை. (சங். அக.) 2. Lying-in-wait; பதுங்கியிருக்கை. *Loc.*

வன்கிழம் vaṉ-kiḻam, n. < id. +. (W.) 1. Extremely old person or animal; வலுகிழமான-வன்-வள்-து. 2. Extreme old age; தொண்டுகிழம். 3. Extreme precocity; மிக்க இளமையிலே உண்டாம் அறிவுமுதிர்ச்சி. (W.)

வன்குருசு vaṉ-kurucu, n. < id. + L. *crux*. The cruel cross; நிர்த்தாட்சிணியமான சிலுவை. *Chr.*

வன்கை vaṉ-kai, n. < id. + கை⁵. 1. Strong, sturdy hand, as of a labourer; வலிய கரம்.

வன்கை வினைஞ (பதிற்றுப. 62, 16). 2. A kind of drum; தோற்கருவிவகை. மத்தளங் கரடிகை வன்கை (பதினொ. திருவாலங். மூத்த. 1, 9).

வன்கைவாரம் van-kaivāram, *n.* <id. +. Cruel crime; கொடும்பழி. (யாழ். அக.)

வன்கொடியன் van-koṭiyan, *n.* <id. + கொடியன்[1]. (W.) 1. Very strict and severe man; மிக்க கண்டிப்புள்ளவன். 2. Wicked and cruel man; கொடிய துஷ்டன்.

வன்கொலை van-kolai, *n.* <id. +. Cruel murder; கடுங்கொலை. (W.)

வன்சா[1] van-cā, *n.* <id. + சா[3]. See வன்சாவு. (W.)

வன்சா[2] van-cā, *n.* <id. + சாவி[1]. See வன்சாவி. (W.)

வன்சாவி van-cāvi, *n.* <id. + id. Complete failure of crops on account of drought or insect-pest; மழையின்மையாலாவது பூச்சிவெட்டாலாவது உண்டாம் பயிர்க்கேடு.

வன்சாவு van-cāvu, *n.* <id. +. 1. Cruel death; கடுஞ்சாவு. 2. Premature or untimely death; அகாலமரணம்.

வன்சிரம் van-ciram, *n.* prob. id. + சிரம்[1]. cf. வஞ்சிரம். Seer fish, bluish, attaining 6 ft. in length, *Cybium guttatum;* நீலநிறமுள்ளதும் ஆறு அடி வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

வன்சிரமுள்ளி van-cira-muḷḷi, *n.* prob. id. + id. + முள். A kind of fish-hook; தூண்டில் வகை. *Loc.*

வன்சிறை van-ciṟai, *n.* <id. +. 1. Strict confinement; rigorous imprisonment; கடுங்காவல். வன்சிறையி லவன் வைக்கில் (திவ். திருவாய். 1, 4, 1). 2. Fortress; மதில். (திவா.) 3. Cruel slavery; கொடுமைக்குள்ளாக்கும் அடிமைத்தனம். (W.)

வன்செலல் van-celal, *n.* <id. + செல்-. Rapid movement, forced march; விரைந்து செல்லுகை. வன்செல லத்திரி (சீவக. 1773).

வன்செவி van-cevi, *n.* <id. + செவி[1]. Insensitive ear; உணர்ச்சியற்ற காது. வன்செவியோ நின்செவிதான் (திருவாச. 7, 1).

வன்சொல் van-col, *n.* <id. + சொல்[3]. 1. Rude speech, harsh word, opp. to *in-col;* கடுஞ்சொல். எவன்கொலோ வன்சொல் வழங்குவது (குறள், 99). 2. Barbarous tongue; மிலேச்சமொழி. வன்சொல் யவனர் (சிலப். 28, 141).

வன்பகை van-pakai, *n.* <id. +. Deep enmity; implacable hatred; கடுமையான விரோதம். (W.)

வன்பாடு van-pāṭu, *n.* <id. +. 1. Strength; hardness; வலிய தன்மை. 2. Rudeness, effrontery; முருட்டுத்தன்மை. இரந்து தீர்வா மென்னும் வன்மையின் வன்பாட்ட தில் (குறள், 1063).

வன்பார் van-pār, *n.* <id. + பார்[2]. Hard, rocky soil; இறுகிய பாறைநிலம்.

வன்பால் van-pāl, *n.* <id. + பால்[2]. 1. See வன்பார். வன்பாற் றெள்ளறல் (குறுந். 65). 2. Desert tract, barren and sterile ground; பாலைநிலம். (பிங்.) 3. Hilly tract; குறிஞ்சிநிலம். (பிங்.) 4. Rising ground, mound; மேடு. (W.)

வன்பிழை van-piḻai, *n.* <id. +. Heinous crime; கடுங்குற்றம். (W.)

வன்பு vanpu, *n.* <id. [K. *balpu.*] 1. Strength, firmness; வலிமை. தடுத்தேன் வன்பால (ஞானவா. புசுண். 99). 2. Hardness, as of heart; கடினத்தன்மை. வன்பியா முன்பாற கண்டோம (அரிச். பு. சூழ்வி. 36). 3. Thought, attention; கருத்து. (W.) 4. cf. வளர். Strap, as of leather; தோல் முதலியவற்றின் வார். (சங். அக.)

வன்புல் van-pul, *n.* <id. + புல்[1]. Endogenous plant; புறக்காழுள்ள மரம் செடி முதலியன. (திவா.)

வன்புலம் van-pulam, *n.* <id. +. 1. Hard soil; வலிய நிலம். வன்புலந் தழீஇ (பதிற்றுப். 75, 8). 2. Hilly tract; குறிஞ்சிநிலம். வன்புலக் கேளிர்க்கு (புறநா. 42). 3. Jungle tract; முல்லைநிலம். வன்புல மிறந்த பின்றை (பெரும்பாண. 206).

வன்புறு-த்தல் vanpuṟu-, *11 v. tr.* <வன்பு + உறு[2]-. (Akap.) To assure, comfort, as the lover his beloved; தலைவியைத் தலைவன் ஆற்றுவித்தல். கிழவன் வன்புறுத்தல்லது சேறலில்லை (தொல். பொ. 184).

வன்புறை vanpuṟai, *n.* <வன்புறு-. 1. (Akap.) Assurance, comfort, given by a lover to his beloved; தலைவியைத் தலைவன் ஆற்றி வற்புறுத்துகை. வன்புறை குறித்தல (தொல். பொ. 185). 2. (Akap.) Theme in which the heroine is comforted by her companions and friends, during her separation from the hero; தலைவன் பிரிவின்கண் வாயில்கள் தலைவியை ஆற்றுவித்தலைக் கூறும் அகத்துறை. (இறை. 53.) 3. Assurer, comforter; வற்புறுத்திச் சொல்பவன். வன்புறையாகிய வயந்தகற் குணாத்த (பெருங். வத்தவ. 6, 10).

வன்புறையெதிரழிதல் vanpuṟai-y-etir-aḻital, *n.* <வன்புறை +. (Akap.) Theme describing the sufferings of a heroine in her loneliness after her lover has consoled and left her; தலைவன் ஆற்றுவித்துப் பிரிந்தபின் தனிமையால் தலைவி

வாராததனால் கூறும் அந்துறை வன்பொறை பொறி ... கூறியது (கலித். 28, உரை).

வன்பொறை van-porai, *n.* <வன்-மை+. Heavy burden; ponderous weight; பெரும்பாரம் (W.)

வன்மத்தானம் vanma-t-tāṉam, *n.* <வன்மம்² + தானம்². See வன்மம்². (W.)

வன்மம்[1] vaṉmam, *n.* <வன்-மை. 1. Malice, grudge, spite; தீராப்பகை. *வன்மககனி பானை மன* (நா. கலிச்சுரு. 58). 2. Force; வலி. *மாட்சின் . . . காந்சென்றுற்ற வன்மத்தைக் கண்டு* (கடபா. அசிக. 228) 3. Vow; சபதம். *Loc.*

வன்மம்[2] vaṉmam, *n.* <மர்மம 1. Vital part of the body; மருமஸ்தானம். (W.) 2. Words that must be spoken in secret; பலரறியச் சொல்லவொண்ணாத இரகசியச்சொல். *வன்மமே சொல்லி மெய்மைச் வியோபாதி* (திவ். திருவாய் 6, 2, 7).

வன்மரம் vaṉ-maram, *n* <வல்¹+. 1. Exogenous plant; அகக்காழுள்ள மரம். (திவா.) 2. East Indian satin-wood. See புரசு², 1. (W.)

வன்மரை vaṉ marai, *n.* cf. வன்மரம். East Indian satin-wood See புரசு², 1. *வன்மரை யென்னு மரமேபூற்ற* (S. I. I. iii, 408).

வன்மனம் vaṉ-maṉam, *n.* <வல்¹+. Hard heart; கன்னெஞ்சு. (W.)

வன்மா vaṉ-mā, *n.* <id.+மா². 1. See வன்மான். 2. Horse; குதிரை. *தாமரையை வன்மா வெனக்கொண்ட* (திருநூற். 35)

வன்மான் vaṉ-māṉ, *n.* <id. +மான்¹. Lion; சிங்கம். *வன்மானுகைத்த கொடி* (தக்கயாகப். 75).

வன்மி-த்தல் vaṉmi-, *11 v. intr.* <வன்மம்¹. (W.) 1. To be hard-hearted; கன்னெஞ்சு படைத்தல். 2. To bear malice; தீராப்பகை காட்டுதல். 3. To make a vow; சபதஞ்செய்தல். 4. To be indurated, as trees; மரம் காழ்கொள்ளுதல்.

வன்மிகம் vaṉmikam, *n.* 1. See வன்மீகம், 1. *சிதலை மெய்ததொகை வன்மிகத் தெழுந்தென* (காதபு. மோனசி. 2). 2. See வன்மீகரோகம் (யாழ். அக.)

வன்மீகநாதர் vaṉmīka-nātar, *n.* <*Valmīka*+. Śiva at Tiruvārūr in the Tanjore District; திருவாரூரிற் கோயில்கொண்டுள்ள சிவபிரான். *எங்கள் வன்மீகநாத போற்றி* (திருவாரூ. பு. வன்மீக. 83).

வன்மீகம் vaṉmīkam, *n.* <*valmīka*. 1. Ant-hill; கறையான்புற்று. (பிங்.) 2. The Rāmāyaṇa of Vālmīki; வால்மீகிராமாயணம். (W.) 3. Cancer; புற்றுவைக்கும் புண்வகை. *Loc.* 4. See வன்மீகரோகம். *Loc.*

வன்மீகர் vaṉmīkar, *n.* <*valmīka*. See வன்மீகநாதர். *வன்மீகா தாமோதா தமிழுருவாய்ச சாரூத சதாசிவனே* (தனிச். சிந். 263, 1).

வன்மீகரோகம் vaṉmīka-rōkam, *n.* <வன்மீகம்+. Swelling in the neck, chest or other part of the body; elephantiasis; ஒருவகை உடல் வீக்கநோய். *Loc.*

வன்மீன் vaṉ-mīṉ, *n.* <வல்¹ + மீன்². Crocodile; முதலை. (பிங்.) *மிடைநது வன்மீனுயிர கவர* (பிரமோத். 6, 35).

வன்மீனம் vaṉ-mīnam, *n.* <id.+மீனம்². See வன்மீன். *ஒரு வன்மீன நீரிடை நின்று* (காஞ்சிப பு. புண்ணிய. 11).

வன்மை vaṉmai, *n.* <வல்¹. 1. Strength; வலிமை. *வன்மையுள் வன்மை மடவாரப்பொறை* (குறள், 153). 2. Hardness; கடினம். (W.) 3. See வன்சொல். *மற்று நீ வன்மை பேசி* (பெரியபு. தடுத்தாட். 70). 4. Skill, ability; ஆற்றல். (W.) 5. Force, violence; வலாற்காரம். (W.) 6. Accent, emphasis; சொல்லழுத்தம். (W.) 7. Anger; கோபம். *வாங்கினன் சீதையை யெனனும வனமையால்* (கம்பரா. முதற்போ. 108). 8. Thought, attention; கருத்து. (திவா.) 9. (Gram.) Hard consonant; வல்லெழுத்து. *உரம்பெறும் வன்மை* (நன். 75).

வன்மொழி vaṉ-moḻi, *n.* <id.+மொழி². See வன்சொல், 1. (W.)

வன்றி vaṉṟi, *n.* perh. id. [K. *handi.*] Swine; பன்றி. *வனறி படாந்த வழி* (தொல். பொ. 102, உரை).

வன்றிசை vaṉṟicai, *n.* <id.+திசை². North; வடதிசை. *வன்றிசைக் காளிதாசன் வடமொழி* (இரகு. பாயிர. 8).

வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம் vaṉṟoṭar-k-kuṟṟiyal-ukaram, *n.* <id.+. The shortened vowel *u* of a vowel consonant following a hard consonant; வல்லெழுத்து அடுத்துத் தொடரப்பெற்ற குற்றியலுகரம். (நன். 94.)

வன்றொண்டன் vaṉṟoṇṭaṉ, *n.* <id.+. Cuntaramūrtti-nāyaṉār. See சுந்தரமூர்த்திநாயனூர். *நாவலூராளி நம்பி வன்றொண்டன்* (தேவா. 942, 10).

வன்னக்கல் vaṉṉa-k-kal, *n.* <வன்னம்¹+. A medicinal stone. See மந்தாரச்சிலை. (சங். அக.)

வன்னசரம் vaṉṉa-caram, *n.* <id.+. A neck ornament set with various precious stones; பலவகை இரத்தினங்களினாலியன்ற கழுத்தணிவகை. *மண்மகடன் மார்பினணி வன்னசர மென்ன* (கம்பரா. வரைக்காட்சி. 13).

வன்னதூலிகை vaṉṉa-tūlikai, *n.* <*varṇa-tūlikā*. Painter's brush; வர்ணக்கோல்.

வன்னப்புறா vaṉṉa-p-puṟā, *n.* <வன்னம்[1] +. A kind of dove; புறவகை. (பதார்த்த. 909.)

வன்னம்[1] vaṉṉam, *n.* <*varṇa*. 1. Colour, pigment. See வர்ணம், 1. அவைதாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம்போற் காட்டிநிற்றலைக் காட்டிநின்றனான் (சி. போ. பா. 8, 3). 2. Letter, character; எழுத்து. மொழிகளும் வன்னமும் (திருக்காளத். பு. 28, 9).

வன்னம்[2] vaṉṉam, *n.* prob. *svarṇa*. Gold; தங்கம். (சங். அக.)

வன்னரூபி vaṉṉa-rūpi, *n.* <வன்னம்[1] +. 1. Umā; உமை. தேசுறும வன்ன ரூபியாய நிறைந்த தேவியை (காஞ்சிப்பு. சனற்கும. 18). 2. Sarasvatī; சரசுவதி. (சங். அக.)

வன்னவட்டி vaṉṉa-vaṭṭi, *n.* perh. வன்னம்[1]+வட்டி[2]. Lintel, beam over window or door; கதவு நிலைக்குமேலுள்ள மண்தாங்கிப் பலகை. (C. E. M.)

வன்னவத்தி vaṉṉa-vatti, *n.* <id.+. See வன்னதூலிகை. *Loc.*

வன்னனை vaṉṉaṉai, *n.* <*varṇanā*. Description. See வருணனை. மாமாயை வன்னனைக்கு . . . முன்னிலையாம (ஞானவா. தாகு. 54).

வன்னி[1] vaṉṉi, *n.* <*vahni*. 1. Fire; நெருப்பு. (பிங்.) பாவவிறகுக் கெரியும் வன்னி (திருக்காளத். பு. 21, 33). 2. Horse; குதிரை. மாராட்ட மில் வன்னி (திருவிளை. நரிபரி. 106). 3. Indian mesquit, m. tr., *Prosopis spicigera*; மரவகை. வன்னிமரமு மடைப்பளியுஞ் சான்றாக (சிலப். 21, 5). (பிங்.) 4. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (மலை.) 5. Whirling nut. See தணக்கு, 2. (மலை.) 6. Person of the Vaṉṉiya caste; வன்னியன்.

வன்னி[2] vaṉṉi, *n.* <*varṇin*. 1. Brahman bachelor-student; பிரமசாரி. (பிங்.) வன்னி நிலை முயலாதான் (சேதுபு. பலதீ. 3). 2. [T. *vanne-pulugu*.] Parrot; கிளி. (பிங்.) வன்னியும் காற்றும கலந்தேறிய வெம்மதனை (வெங்கைக்கோ. 41).

வன்னி[3]-த்தல் vaṉṉi-, 11 *v. tr.* <வன்னம்[1]. (W.) 1. To paint; வர்ணம்வைத்தல். 2. To describe; வருணித்தல்.

வன்னிக்குத்தி vaṉṉikkutti, *n.* See வன்னிக்குத்திமறவன். (G. Tn. D. I, 132.)

வன்னிக்குத்திமறவன் vaṉṉikkutti-maṟavaṉ, *n.* <வன்னிக்குத்தி+. A sub-sect of Maṟavas; மறவருள் ஒரு பிரிவு. (E. T. V, 32.)

வன்னிகர் vaṉṉikar, *n.* See வன்னிகா. (சங். அக.)

வன்னிகர்ப்பன் vaṉṉi-karppaṉ, *n.* <*vahni-garbha*. God Skanda; முருகக்கடவுள். (W.)

வன்னிகருப்பம் vaṉṉi-karuppam, *n.* <*vahni-garbha*. 1. Spiny bamboo, மூங்கில். (மலை.) 2. A mineral poison. See இலிங்கபாஷாணம். (சங். அக.)

வன்னிகா vaṉṉikā, *n.* Wild long pepper. See பொடுதலை. (மூ. அ.)

வன்னிகை vaṉṉikai, *n.* <*varṇikā*. Pen, pencil; எழுதுகோல். பத்தகமு ஞானத்து முத்திரையும . . . வன்னிகையும் (பாரதவெண். துதி).

வன்னிசகாயன் vaṉṉi-cakāyaṉ, *n.* <*vahni-sahāya*. Wind-god, வாயுதேவன். வன்னி சகாய னெனைமைந்தனை (உத்தரரா. அனுமப. 40)

வன்னித்தி vaṉṉi-t-ti, *n.* prob. வன்னி[1]+தீ[1]. Sal ammoniac; நவச்சாரம். (சங். அக.)

வன்னித்தும்பை vaṉṉi-t-tumpai, *n.* prob. id + தும்பை[1]. A kind of white dead nettle; தும்பைவகை. (சங். அக.)

வன்னிதூமநியாயம் vaṉṉi-tūma-niyāyam, *n.* <*vahni*+*dhūma*+. (Log.) A nyāya in illustration of inseparable association or concomittance, as of fire and smoke; 'புகையுள்ள விடத்துத் தீயுண்டு' என்பதுபோலப் பொருள்களின் பிரிவின்மையைக் குறிக்கும் நியாயம். (அபி. சிந்.)

வன்னிப்பிரியம் vaṉṉi-p-piriyam, *n.* <id.+. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (மலை.)

வன்னிபலியம் vaṉṉipaliyam, *n.* See வன்னிப்பிரியம். (மலை.)

வன்னிபூ vaṉṉi-pū, *n.* <*vahni-bhū*. See வன்னிகர்ப்பன். (பிங்.)

வன்னிபொக்கிஷம் vaṉṉi-pokkiṣam, *n.* <வன்னி[1]+. See வன்னிபோக்கியம். (யாழ். அக.)

வன்னிபோக்கியம் vaṉṉi-pōkkiyam, *n.* <*vahni-bhōgya*. Ghee; நெய். (W.)

வன்னிமன்றம் vaṉṉi-maṉṟam, *n.* <வன்னி[1]+. Meeting place under a *vaṉṉi* tree; வன்னிமரமுள்ள பொதுவிடம். சுடலை நோன்பிகள் . . . மடைதீ புறுக்கும வன்னி மன்றமும் (மணி. 6, 87).

வன்னிமாரகம் vaṉṉi-mārakam, *n.* <*vahni-māraka*. Water; நீர். (W.)

வன்னிமித்திரன் vaṉṉi-mittiraṉ, *n.* <*vahni-mitra*. See வன்னிசகாயன். (W.)

வன்னிமை vaṉṉimai, n. < வன்னி¹. Petty chieftainship, as of one belonging to the Vaṉṉiya caste; குறும்பரசராட்சி. (W.)

வன்னியம்¹ vaṉṉiyam, n. < varṇya. That which is described; வர்ணிக்கப்பட்டது. (சங். அக.)

வன்னியம்² vaṉṉiyam, n. < வன்னி¹. 1. Nature of a petty chieftain; குறும்பரசரின் தன்மை. (திவா. திருப்பா. 5, வ்யா. பக். 80.) 2. Liberty, freedom; சுதந்திரம். இரணவிக்குஞ் சேர வன்னிய மிக்கிலையிறே (ஈடு, 7, 7, 3). 3. Enmity; பகைமை. (ஈடு, 7, 7, 3, ஜீ.)

வன்னியமறு-த்தல் vaṉṉiyam-aṟu-, v. tr. < வன்னியம்² + அறு²-. To destroy or subdue petty chieftains; குறும்பரசரை யழித்தல். வன்னிய மறுத்திருப்படதொரு குடி (ஈடு, 5, 10, பிர.).

வன்னியராயன் vaṉṉiyarāyaṉ, n. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. வன்னியராயா . . . வரும பன்றிமாடா (குற்றா. குற. 70).

வன்னியவலையன் vaṉṉiya-valaiyaṉ, n. prob. வன்னியம்² +. A sub-sect of the Valaiya caste; வலையர் குலத்துள் ஒரு பிரிவு. (G. Tp. D. I, 114.)

வன்னியன் vaṉṉiyaṉ, n. < வன்னி¹. 1. A caste; ஒரு சாதி. (G. Tp. D. I, 110.) 2. Feudatory prince; commander; சாமந்தன். காற்படை வன்னியா (கல்லா. 37, 15). 3 Caste-title among certain castes, as the Kaḷḷar, Valaiyar, etc.; கள்ளர் வலையர் முதலிய சில சாதியாரின் பட்டப் பெயர் (E. T. vii, 321.)

வன்னிரேதா vaṉṉirētā, n. < vahni-rētas. Śiva; சிவபிரான். ஈசானன் வன்னிரேதா நற்சத்தி யன் (காஞ்சிபு. சனற். 22).

வன்னிலம் vaṉṉilam, n. < வல்¹ + நிலம். Hard, rocky soil; பாறைப்பாங்கான பூமி. (குறள், 78, உரை.)

வன்னிலோகம் vaṉṉi-lōkam, n. < vahni-lōha. Copper; செம்பு. (யாழ். அக.)

வன்னிவகன் vaṉṉi-vakaṉ, n. < vahni-vaha. Wind, as the vehicle of fire; [தீயைத் தாங்குபவன்] காற்று. தென்றலே . . . வன்னிவக னயினை (சரபேந்திரகுறவஞ்சி, 21, 7).

வன்னிவண்ணம் vaṉṉi-vaṇṇam, n. < vahni-varṇa. 1. Red lotus. See செந்தாமரை. (மலை.) 2. Red Indian water-lily. See செவ்வாம்பல். (யாழ். அக.)

வன்னிவீசம் vaṉṉi-vīcam, n. < vahni-bīja. Gold; பொன். (யாழ். அக.)

வன்னெஞ்சு vaṉṉeñcu, n. < வல்¹ +. Hard heart; சுடுமையான மனம். (W.)

வன்னெல் vaṉṉel, n. < id +. Full-grown paddy; முற்றின நெல். (யாழ். அக.)

வன்னெற்று vaṉṉeṟṟu, n. Bristly button weed. See நத்தைச்சூரி. (மலை.)

வனகந்தம் vaṉa-kantam, n. < vana-kanda. Purple-stalked dragon. See காட்டுக்கருணை, 1. (சங். அக.)

வனகவம் vaṉa-kavam, n. < vana-gava. Bison; காட்டுப்பசு. (சங். அக.)

வனகோசரம் vaṉa-kōcaram, n. < vana + gō-cara. Forest region; காட்டுப்பிரதேசம். (யாழ். அக.)

வனகோசரன் vaṉa-kōcaraṉ, n. < vana-gōcara. (யாழ். அக.) 1. Forest-dweller; வனத்தில் வசிப்போன். 2. Hunter; வேட்டைக்காரன்.

வனச்சாகம் vaṉa-c-cākam, n. < vana + chāga. Jungle sheep. See காட்டாடு. (அரு. அக.)

வனச்சார் vaṉa-c-cār, n. < வனம்¹ + சார்². See வனச்சார்பு. (சூடா.)

வனச்சார்பு vaṉa-c-cārpu, n. < id. +. Forest ground, jungle tract; காட்டுப்பாங்கான முல்லைநிலம். (W.)

வனச்சுவை vaṉaccuvai, n. < vana-śvā nom. sing. of vana-śvan. (சங். அக.) 1. Jackal; நரி. 2. Civet-cat; புனுகுப்பூனை. 3. Tiger; புலி.

வனசங்கடம் vaṉacaṅkaṭam, n. < vana-saṅkaṭa. Bengal gram. See கடலை, 1.

வனசங்கரி vaṉa-caṅkari, n. < vana-śaṅkarī. Durgā; துர்க்கை.

வனசஞ்சரிப்பு vaṉa-cañcarippu, n. < வனம்¹ +. See வனசஞ்சாரம். (W.)

வனசஞ்சாரம் vaṉa-cañcāram, n. < id. +. Roaming in forests; காட்டிலே திரிந்துவாழ்கை.

வனசஞ்சாரி vaṉa-cañcāri, n. < vana-sañcārin. See வனசரிதன். (W.)

வனசந்தனம் vaṉa-cantaṉam, n. < vana-candana. (அரு. அக.) 1. Deodar cedar. See வண்டுகொல்லி, 3. 2. Eagle-wood. See அகில், 1.

வனசந்திரிகை vaṉa-cantirikai, n. < vana-candrikā. A kind of jasmine; மல்லிகைவகை. (அரு. அக.)

வனசம் vaṉacam, n. < vana-ja. Lotus; தாமரை. வனச நீர்நிலை நின்று (ஞானா. 46, 19).

வனசம்பகம் vaṉa-campakam, *n.* <*vana-campaka.* White-stalked fruited tulip tree of the Nilgiris. See காட்டுச்சண்பகம். (அரு. அக.)

வனசமூகம் vaṉa-camūkam, *n.* <*vana-samūha.* Flower garden; பூஞ்சோலை. (யாழ். அக.)

வனசரம் vaṉa-caram, *n.* <*vana-cara.* 1. Wild animal; காட்டுமிருகம். 2. Wild elephant; காட்டானை. (திவா.) 3. Wilderness; காடு. (J.)

வனசரர் vaṉacarar, *n.* <*vana-cara.* 1. Inhabitants of desert tracts; பாலைநிலமாக்கள். (திவா.) 2. Hunters, foresters; வேடர். வனசர வுருவதுகொடு (தேவா. 568, 6).

வனசரிதன் vaṉa-caritaṉ, *n.* <*vana-carita.* Forest-dweller, woodman; காட்டில் வாழ்வோன். நெடு வனசரிதராய் (பாரத வேத். 38).

வனசரோசனி vaṉa-carōcaṉi, *n.* <*vana-sarōjinī.* False tragacanth. See கோங்கிலவு. (சங். அக.)

வனசன் vaṉacaṉ, *n.* prob. *yauvana-ja.* Kāma; காமன். (பிங்.)

வனசிருங்காடம் vaṉa-ciruṅkāṭam, *n.* <*vana-śṛṅgāṭa.* A stout-stemmed herb. See பெருநெருஞ்சி. (மூ. அ.)

வனசீரம் vaṉa-cīram, *n.* <*vana-jīraka.* Purple fleabane. See காட்டுச்சீரகம். (அரு. அக.)

வனசீவி vaṉa-cīvi, *n.* <*vana-jīvin.* See வனசரிதன். (யாழ். அக.)

வனசுரம் vaṉa-curam, *n.* <வனம்[1] + சுரம்[1]. Desert; பாலைநிலம். (W.)

வனசெந்து vaṉa-centu, *n.* <id. + செந்து[1]. Wild animal; காட்டில் வாழும் பிராணி. (W.)

வனசை vaṉacai, *n.* <*vana-jā.* (சங். அக.) 1. Lakṣmī; இலக்குமி. 2. Sandal-wood tree; சந்தனமரம்.

வனசோபனம் vaṉa-cōpaṉam, *n.* <*vana-śōbhana.* Lotus; தாமரை. (மலை.)

வனத்தன் vaṉattaṉ, *n.* <*vana-stha.* A person in the third order of religious life; வானப்பிரஸ்தன். வனத்தனை தியறன்னைச் சொல்ல லுற்றனர் (திருக்காளத். பு. 19, 4).

வனத்தாய் vaṉa-t-tāy, *n.* <வனம்[1] +. See வனதுர்க்கை. (M. M.)

வனத்துத்தவளை vaṉattu-t-tavaḷai, *n.* <id. +. A venomous insect; விஷப்பூச்சிவகை.

வனத்துளசி vaṉa-t-tuḷaci, *n.* <id. +. Wild basil. See காட்டுத்துளசி.

வனதித்தம் vaṉa-tittam, *n.* <*vana* + *tikta.* Green wax-flower. See கொடிப்பாலை, 1. (மலை.)

வனதீபம் vaṉa-tīpam, *n.* <*vana-dīpa.* Champak. See சண்பகம். (சங். அக.)

வனதுர்க்கம் vaṉa-turkkam, *n.* <*vana* + *durga.* Forest, as a defence; காட்டரண். வன துர்க்கம் கிரிதுர்க்கம் சலதுர்க்கம் என்னப்பட்ட மூன்று அரணுகளையும் (தக்கயாகப். 466, உரை).

வனதுர்க்காதேவி vaṉa-turkkā-tēvi, *n.* <id. +. See வனதுர்க்கை. (தக்கயாகப். 54, உரை.)

வனதுர்க்கை vaṉa-turkkai, *n.* <id. +. Durgā; துர்க்கை. வனதுர்க்கையினுடைய புதல்வ (திருமுரு. 258, உரை).

வனதெய்வம் vaṉa-teyvam, *n.* <id. +. See வனதேவதை. (சீவக. அரும்.)

வனதேவதை vaṉa-tēvatai, *n.* <id. +. Wood-nymph, dryad; sylvan god or goddess; காடுறை தெய்வம். மந்தசே பொழிலே வனதேவதைகாள் (கம்பரா. சடாயுவுயிர். 78).

வனநரம் vaṉa-naram, *n.* <id. + prob. *nara.* Monkey; வானரம். (சங். அக.).

வனப்பகையப்பன் vaṉappakai-y-appaṉ, *n.* St. Cuntaramūrttināyaṉār, who treated the girl Vaṉappakai as his own daughter; [வனப் பகை என்ற பெண்ணைப் புத்திரியாகக்கொண்டவர்] சுந்தரமூர்த்திநாயனார். வனப்பகையப்பன் வனரொண் டன் (தேவா. 924, 10).

வனப்பதியம் vaṉappatiyam, *n.* <*vānaspatya.* See வனபதி. (யாழ். அக.)

வனப்பருத்தி vaṉa-p-parutti, *n.* prob. வனம்[1] +. False tragacanth. See கோங்கிலவு.

வனப்பிரியம் vaṉa-p-piriyam, *n.* <*vana-priya.* Indian cuckoo; குயில். (சங். அக.)

வனப்பு vaṉappu, *n.* cf. *vanas.* 1. Beauty, grace, comeliness; அழகு. செவ்வானதது வனப்பு (புறநா. 4). 2. Fresh colour of youth; இளமை நிறம். (திருமுரு. 17, வேறுரை.) 3. Elegance of a literary work resulting from the perfection of its parts; பலவுறுப்புந் திரண்டவழிப் பெறுவதோர் செய்யுளழகு. (தொல். பொ. 548.) 4. Largeness of size; பெருந்தோற்றம். வனப்பஞ்சான் (ஏலா. 22).

வனப்புவண்ணம் vaṉappu-vaṇṇam, *n.* <வனப்பு +. (Mus.) A variety of melody; இசைவகை. (பெரியபு. ஆனாய. 28.)

வனபத்தியம் vaṉapattiyam, n. <vānas-patya. See வனபதி (சங். அக.)

வனபதி vaṉa-pati, n. <vanas-pati. Tree that bears fruit without apparently flowering, பூவாது காய்க்கும் மரம். (சூடா.)

வனபந்தம் vaṉa-pantam, n. <வனம்¹+. Tank; தடாகம். (சங். அக.)

வனபலம் vaṉa-palam, n. Elephant pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (சங். அக.)

வனபிப்பிலி vaṉa-pippili, n. <vana-pippalī. Long pepper. See காட்டுத்திப்பலி. (சங். அக.)

வனபோசனம் vaṉa-pōcaṉam, n. <vana+. 1. Picnic or garden-party; தோட்ட முதலிய வற்றில் நடத்தும் விருந்து. 2. A festival in which the urcavamūrtti of a temple is treated to a picnic; உற்சவமூர்த்தியைத் தோட்டத்திற்கு எழுந்தருளுவித்து நைவேத்தியம் முதலியன செய்விக்கும் உற்சவம்.

வனம்¹ vaṉam, n. <vana. 1. Forest; காடு. (சூடா.) வனமே மேவி . . . எவ்வாறு நடந்தனை (திவ். பெருமாள். 9, 2). 2. Pleasure-grove, grotto about a town; ஊர்சூழ் சோலை. (சூடா.) 3. Cremation ground; சுடுகாடு. (சூடா.) 4. Water; நீர். (பிங்.) வனமோணடிக்கு மோதையின் (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 85). 5. Waterfall; மலையருவி. (யாழ். அக.) 6. Abode, residence; உறைவிடம். வாவியு மருமாகத் திஞ்சவும் வனமாக வொக்குமே (இரகு. நகர. 38). 7. Way; வழி. (பிங்.) 8. Holy basil; துளசி. (சூடா.) 9. Ant-hill; புற்று. (சங். அக.)

வனம்² vaṉam, n. cf. vanas. 1. Beauty; loveliness; அழகு. வனமுலை (கலித். 97). 2. Abundance; மிகுதி. (சூடா.)

வனம்³ vaṉam, n. <varṇa. See வன்னம்¹. செவ்வனத் திருத்தி (பாரத. வேத்திரகீய. 3).

வனமடை-தல் vaṉam-aṭai-, v. intr. <வனம்¹+. To die; மரணமடைதல். Loc.

வனமரை vaṉa-marai, n. <id.+மரை². A pasture weed. See ஓரிதழ்த்தாமரை. (சங். அக.)

வனமல்லிகை vaṉa-mallikai, n. <vana-mallikā. 1. Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. (மலை.) 2. Eared jasmine. See ஊசிமல்லிகை, 1. (பிங்.)

வனமா vaṉamā, n. (மலை.) 1. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. 2. East Indian satin-wood. See முதிரை, 3.

வனமாலி vaṉamāli, n. <vana-mālin. 1. Viṣṇu, as wearing the vaṉa-mālai; திருமால். (பிங்.) 2. A prostrate herb. See பிரமி². (மலை.)

வனமாலை vaṉa-mālai, n. <vana-mālā. 1. A composite garland of flowers and tender leaves of various colours; பலவகை நிறமுள்ள மலருந் தழையுங் கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட மாலை. 2. Garland of basil; துளசிமாலை. வாட்டமில் வனமாலை மார்வனை (திவ். பெருமாள். 2, 1).

வனமுதம் vaṉa-mutam, n. <vana-mūta. Cloud; மேகம். (யாழ். அக.)

வனமுறை vaṉa-murai, n. prob. வனம்¹+முதிரை. East Indian satin-wood. See முதிரை, 3. (சங். அக.)

வனமோசை vaṉa-mōcai, n. <vana-mōcā. Wild plantain. See காட்டுவாழை. (சங். அக.)

வனரஞ்சனி vaṉa-rañcaṉi, n. Human milk; முலைப்பால். (சங். அக.)

வனராஜன் vaṉarājaṉ, n. <vana-rāja. Lion; சிங்கம். (யாழ். அக.)

வனருகம் vaṉarukam, n. <vana-ruha. Lotus; தாமரை. வனருக மண்டப நாபபண் (குற்றா. தல. 15, 10).

வனலட்சுமி vaṉa-laṭcumi, n. <vana-lakṣmī. Plantain; வாழை. (மூ. அ.)

வனவசம் vaṉa-vacam, n. prob. vana+vāsa. Sandalwood; சந்தனமரம். (மலை.)

வனவன் vaṉavaṉ, n. <வனம்¹. Forester, hunter, as dwelling in the forest; வேடன். ஒரு வனவன் யானைகெட (தாயு. சிதம்பர. 28).

வனவாசம் vaṉa-vācam, n. <vana-vāsa. Dwelling or residing in a forest; காட்டில் வாழ்கை. பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம.

வனவாசனம் vaṉa-vācaṉam, n. <vana-vāsana. Civet cat; புனுகுப்பூனை. (யாழ். அக.)

வனவாசி vaṉa-vāci, n. <vana-vāsin. Dweller in a forest; காட்டுள் வாழ்வோன். (W.)

வனவாந்தரம் vaṉavāntaram, n. See வனாந்தரம். (யாழ். அக.)

வனவிலாசனி vaṉa-vilācaṉi, n. prob. vana+vilāsinī. A kind of grass, Andropogon auriculatus; ஒருவகைப் புல். (மூ. அ.)

வனாகி vaṉāki, n. <vanākhu. Hare; முயல். (சங். அக.)

வனாந்தரம் vaṉāntaram, n. <vana+antara. 1. The interior of a forest; காட்டின் உட்பிரதேசம். (W.) 2. Desert; பாலைவனம். Loc.

வனாந்தரமாய்க்கிட-த்தல் vaṉāntaram-āy-k-kiṭa-, *v. intr.* <வனாந்தரம்+. To be in great abundance; மிகுதியாயிருத்தல். *அரசுக் காசக் காயககரையில் நாளிகேரம் வனாந்தரமாய்க்கிடக்கிறது.*

வனாமலகம் vaṉāmalakam, *n.* <*vana*+*āmalaka*. Emblic myrobalan. See காட்டுநெல்லி. (மூ. அ.)

வனி vaṉi, *n.* prob. *vaṉi*. [M. *paṉi*.] Fever; சுரம். (இராசவைத். 149)

வனிக்கொடி vaṉi-k-koṭi, *n.* <E. *vanilla*+. Mexican vanilla, m. cl., *Vanilla planifolia*; ஒருவகைக் கொடி. (L.)

வனிகை vaṉikai, *n.* <*vanikā*. Grove; தோப்பு. (யாழ். அக.)

வனிதை vaṉitai, *n.*<*vanitā*. 1. Woman, damsel; பெண். *வனிதை பாகன் மகிழ்ந்தெதிர் தோன்றினன்* (திருக்காளத். பு. 20, 9). 2. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

வனீரம் vaṉīram, *n.* cf. *vaśira*. Long pepper. See காட்டுத்திப்பலி. (மூ. அ.)

வனை-தல் vaṉai-, 4 *v. tr.* 1. To form, fashion, shape; உருவமைப்புச்செய்தல். (பிங்.) *வனை கலத்திகிரியும* (சீவக. 1839). 2. To adorn; அலங்கரித்தல். (சூடா.) 3. To draw, paint; சித்திரமெழுதுதல். *வனையலாம் படித்தலா வடிவிற்கு* (சீவக. 709).

வனோற்சாகம் vaṉōṟcākam, *n.* <*vanōtsāha*. Rhinoceros; காண்டாமிருகம்.

வஜ்ரகாயம் vajra-kāyam, *n.* <*vajra-kāya*. Robust, strong body; வச்சிர சரீரம்.

வஜ்ரசும்பன் vajra-cumpaṉ, *n.*<வஜ்ரம்+. Utter fool, idiot; முழுமுட்டாள். *Colloq.*

வஜ்ரபீஜம் vajra-pījam, *n.* <id.+. Bonduc nut. See கழற்சி, 2.

வஜ்ரம் vajram, *n.* <*vajra*. 1. See வயிரம்[1]. 2. A kind of glue. See வச்சிரம், 7.

வஜா vajā, *n.* <Arab. *vazā*. Deduction, remission, abatement, as of revenue; நிலவரித் தள்ளுபடி. (C. G.)

வஜாபட்டி vajā-paṭṭi, *n.* <வஜா+பட்டி[4]. List of remissions made; வரித்தள்ளுபடிச் சாபிதா. (C. G.)

வஸ்தாது vastātu, *n.* <Persn. *ustād*. 1. Gymnast, wrestler; மற்போர்வல்லவன். 2. Physically strong person; சரீரபலமுடையவன்.

வஸ்தி vasti, *n.* <*vasti*. Clyster; பீச்சாங்குழலால் ஆசனவாயின் வழியாகச் செலுத்தும் மருந்துநீர். (இங். வை.)

வஸ்திரகாயம் vastira-kāyam, *n.*<*vastra*+prob. *kāya*. 1. Straining through a piece of soft cloth, as medicine, etc.; தூளான பண்டங்களைத் துணியிலிட்டுச் சன்னப்பொடியாக வடித்தெடுக்கை. (இங். வை.)

வஸ்திரங்கொடுத்தல் vastiraṉ-koṭuttal, *n.* <வஸ்திரம்+கொடு-. A form of marriage among Malaiyāḷis. See புடைவைகொடை. *Nāñ.*

வஸ்திரம் vastiram, *n.* <*vastra*. Garment, vestment, cloth; துணி.

வஸ்திராங்கம் vastirāṅkam, *n.* <id.+. A *kalpaka* tree which is said to bestow clothes of surpassing beauty; மிக்க அழகான ஆடைகளை அளிக்கும் கற்பகதரு. (தக்கயாகப். 757, கீழ்க்குறிப்பு.)

வஸ்து[1] vastu, *n.*<*vastu*. 1. Thing, object, article, matter; பொருள். *குறிகுணமிறந்த வஸ்துவே* (தாயு. சிற்சுகோ. 3). 2. Landed property; நிலச்சொத்து. *கையிலிருந்த பணமபோட்டு வஸ்து வாங்கினான். Loc.*

வஸ்து[2] vastu, *n.* cf. மஸ்து. Spirituous liquor; intoxicant; மயக்கந்தரும் பானம். (W.)

வஸ்துதாரணை vastu-tāraṇai, *n.* <*vastu*+*dhāraṇā*. See வத்துதாரணை. (W.)

வஸ்துநிச்சயம் vastu-niccayam, *n.* <id.+*niścaya*. Determining the existence, nature, etc., of the Primal Being. See வத்துநிச்சயம். (W.)

வஸ்துநிர்த்தேசம் vastu-nirttēcam, *n.* <id.+. Indication of the subject-matter of a poem. See வத்துநிர்த்தேசம்.

வஸ்துப்பு vastuppu, *n.* Culinary salt. See வத்துப்பு. (அரு. அக.)

வஸ்துபரிச்சேதம் vastu-pariccētam, *n.* <*vastu*+. Ascertaining the nature of a thing. See வத்துபரிச்சேதம். (W.)

வஸ்துலட்சணம் vastu-laṭcaṇam, *n.* <id+. The nature of the Primal Being, which is five-fold, viz., *cattu*, *cittu*, *āṉantam*, *nittiyam*, *paripūraṇam*; சத்து சித்து ஆனந்தம் நித்தியம் பரிபூரணம் என்ற ஐவகை ஈசுரத்தன்மை. (W.)

வஸநாபி vasanāpi, *n.* 1. Nepal aconite. See வச்சநாபி, 1. 2. A strong poison. See வசநாபி, 2.

வக்ஷம் vakṣam, *n.* <*vakṣas*. Chest; மார்பு.

வக்ஷஸ்தலம் vakṣa-stalam, n. <id.+ sthala. See வக்ஷம். (W.)

வா

வா[1] vā. The compound of வ் and ஆ.

வா[2]-தல்[வருதல்] vā-, 13 v. intr. [T. rā, K. Tu. bā, M. vā.] 1. To come; வருதல். தருசொல் வருசொல் . . . தன்மை முன்னிலை (தொல். சொல். 29). 2. To happen; நேர்தல். வருபவந் துறுகக வன்றே (சீவக. 509). 3. To come into being; உண்டாதல். நலமலர நாடி (பு. வெ. ஒழிப. 9) 4. To be born; பிறத்தல். அந்தரன் மரபினில . . . சந்தனு . . . வந்தனன் (பாரத. குருகுல. 33). 5. To be known, understood, comprehended; மனத்துப் பதிதல். அந்தப் பாடம் உனக்கு வந்ததா? 6. To become clear; to be attained, as a language, a science; நன்சறியப்படுதல். அவனுக்கு அந்த சாஸ்திரம் வரும். 7. To be completed, finished; முற்றுப்பெறுதல். ஸ்ரீமான் செய்ததெல்லாம ஈனாருய் வருகைகாண (ஈடு, 7, 9, 9) 8. To be able; இயலுதல். அது என்னுற் செய்ய வாராது. 9. To abound, increase; மிகுதல். அணிவரு பூஞ்சிலம்பு (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 17).

வா[3] vā, n. <வாவு-. Leaping, galloping; தாவுகை. வாச் செல் விவளிவியோடு (புறநா. 197).

வாக்கல் vākkal, n. <வார்க்கு-. Boiled rice from which conjee has been strained; வடிக்கப்பட்ட சோறு. கவைக்கதிர வரகின் சவலைப்புறு வாக்கல (புறநா. 215).

வாக்களி-த்தல் vākkaḷi-, v. intr. <வாக்கு[5] +. To make a promise, give ones's word; உறுதிகூறுதல்.

வாக்கன் vākkaṉ, n. <வாக்கு[2]. See வாக்குக் கண்ணன். (யாழ். அக.)

வாக்காட்டு-தல் vā-k-kāṭṭu-, v. tr. <அவா +காட்டு-. To disappoint; to deceive; ஏய்த்தல். (யாழ். அக.)

வாக்காடு-தல் vākkāṭu-, v. intr. <வாக்கு[5] +. 1. To say, speak; பேசுதல். (W.) 2. To wrangle; to bandy words; to altercate; வாதாடுதல். (யாழ். அக.)

வாக்கார vākkāra, adv. <id.+ஆர்-. To the satisfaction of one's desire to speak; பேசும் அவா நிரம்பும்படி. வாக்கார வாயார வைதான்.

வாக்காள் vākkāḷ, n. <id. Sarasvatī, the Goddess of Speech; நாமகள். (பிங.)

வாக்காளன் vākkāḷaṉ, n. <id.+ஆள்-. Voter; ஒரு ஸ்தானத்துக்கு உரியவனாக ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுப்பது முதலியவற்றில் தன்னபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கும் உரிமையுள்ளவன். Mod.

வாக்கி[1] vākki, n. <id. 1. A poet skilled in composing poems on the four puruṣārttam, one of four pulamaiyōr, q.v.; புலமையோர் நால்வருள் அறம் முதலிய நான்கு உறுதிப்பொருள்களையும் பற்றி நன்றாகப்பாட வல்லவன் (பிங.) நிமிஷத்துரைக்கும் பிரசண்ட வாக்கி (இலக். வி. பதிப்புரை, 4). 2. One capable of composing poetry with felicity; எளிதிற் கவி பாடுஞ் சத்தியுள்ளவன். அவர் நல்ல வாக்கி.

வாக்கி[2] vākki, n. Fem. of வாக்கன். Squint-eyed woman; மாறுகண்ணுள்ளவள். (யாழ். அக.)

வாக்கிடு-தல் vākkiṭu-, v. intr. <வாக்கு[5]+. 1. To make a promise; வாக்குத்தத்தஞ் செய்தல். (W.) 2. To utter ominous words; தீப்பலன் சேர்க்கும் வார்த்தை கூறுதல். Loc.

வாக்கியக்கட்டளை vākkiya-k-kaṭṭaḷai, n. <வாக்கியம்+. Clause or sentence of literary finish; நன்குயாத்த சொற்றொடர். எழுததானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக் கூறுபாடுகளும (சிலப. 3, 45, உரை, பக். 108).

வாக்கியசித்தாந்தம் vākkiya-cittāntam, n. <vākya+. See வாக்கியம், 4.

வாக்கியசேடம் vākkiya-cēṭam, n. <id. +śeṣa. General permissive rule. See புறனடைச்சூத்திரம். புறனடையை வடநூலார் வாக்கிய சேட மென்ப (சி. போ. பா. 7, பக். 152).

வாக்கியம் vākkiyam, n. <vākya. 1. Speech, saying; assertion, statement; command; words; சொல். பிதுர்வாக்கியம். 2. Sentence; proposition containing the subject, object and predicate; எழுவாய் பயனிலை முதலியவற்றுற் பொருள் நிரம்பிய சொற்றொடர். வல்லோர் வகுத்த வாசனை வாக்கியம் (பெருங். உஞ்சைக். 34, 27.) 3. Aphorism, proverb; பழமொழி. (W.) 4. (Astron.) Mode of reckoning followed in Southern India, as distinguished from that followed in the Sūrya Siddhānta; சூரிய சித்தாந்தத்தினின்று வேறுபட்டதும் தென் இந்தியாவில் நடைபெறுவதுமான சோதிடகணனமுறை. (W.) 5. Astronomical table; சோதிடகணிதவாய்பாடுவகை. (W.) 6. Authoritative quotation; மேற்கோள். வாக்கியஞ் சொல்லி யாரொடும் வகையலாவகை செய்யன்மின் (தேவா. 999, 10).

வாக்கியார்த்தம் vākkiyārttam, n. <vākyārtha. 1. Meaning of a passage; சொற்றொடர்ப் பொருள். 2. (Log.) Argumentative exposition

of a text; ஒரு பொருண்மேல் வாதப்பிரதிவாதமாய் நிகழ்த்தும் உரை.

வாக்கியை vākkiyai, n. <vākyā. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலி. 22.)

வாக்கின்செல்வி vākkiṉ-celvi, n. <வாக்கு⁵ +. Sarasvatī; நாமகள். (திவா.)

வாக்கு¹ vākku, n. cf. bhāga. [T. bāga, M. Tu. vāga.] 1. Perfection; correctness; திருத்தம். வாக்கணங்கார் மணிவீணை (சீவக. 1475). 2. Refined form, shape; திருந்திய வடிவு. வாக்கமை கடிவிசையில் (கலித். 137).

வாக்கு² vākku, n. <வாங்கு-. 1. Bend; வளைவு. கோட்டிய விலைவாக் கறிந்து (நாலடி, 395). 2. Irregularity; ஒழுங்கின்மை. (W.)

வாக்கு³ vākku, part. A participial suffix, signifying purpose; ஒரு வினையெச்சவிகுதி. கோள் வாக்கு வந்தான் (தொல். சொல். 231, உரை).

வாக்கு⁴-தல் vākku-, 5 v. tr. [T. vāka, K. vāku.] To pour; வார்த்தல். அடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கி (கலித். 51).

வாக்கு⁵ vākku, n. <vāc. 1. Mouth, the organ of speech, one of five karumēntiriyam, q.v.; கருமேந்திரியம் ஐந்தனுள் பேசற் கருவியான வாய். (பிங்.) 2. Word, speech; சொல். (திவா.) வாக்கினுற் றெருட்டுவா ரில்லை (கம்பரா. பிரமா. 201). 3. Voice from heaven. See அசரீரி, 2. 4. Promise; வாக்குத்தத்தம். அவ னுக்கு அப்படி வாக்குக் கொடாதே. 5. Word of praise, encomium; புகழ்ச்சிச்சொல். வாக்கமை யுருவின் மிக்கான் (சீவக. 1258). 6. Capacity to compose poems with felicity; எளிதிற் கவி பாடுந் திறம். அந்தப் புலவர் வாக்குள்ளவர். 7. Style; நூலின் நடை. அந்த நூலின் வாக்குச் சிறந் தது. 8. Speech form, of four kinds, viz., cūkkumai, paicanti, mattimai, vaikari; சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்ற நால்வகைப்பட்ட ஒலி. நிகழ்த்திடும் வாக்கு நான்கும் (சி. சி. 1, 24). 9. Vote; ஒரு ஸ்தானத்திற்கு உரியவனாக ஒருவனைத் தேர்ந் தெடுப்பது முதலியவற்றில் தன்னபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கும் உரிமை. Mod.

வாக்கு⁶ vākku, n. cf. bāhu. Side, direction; பக்கம். இரண்டு கைவாக்கு மியங்கலிப்ப (திரு விளை. தடாதகை. 26).

வாக்குக்கடன் vākku-k-kaṭaṉ, n. <வாக்கு⁵ +. 1. Simple loan not evidenced by a document; கைம்மாற்றுக் கடன். 2. Oral obligation; வாய்மொழி நிபந்தனை.

வாக்குக்கண் vākku-k-kaṇ, n. <வாக்கு² +. Squint-eye; மாறுகண். (W.)

வாக்குக்கண்ணன் vākkukkaṇṇaṉ, n. <வாக்குக்கண். Squint-eyed person; மாறு கண்ணுள்ளவன். (W.)

வாக்குக்குற்றம் vākku-k-kuṟṟam, n. <வாக்கு⁵ +. Fault or flaw in speech or words; சொற்பிழை. (W.)

வாக்குக்கொடு-த்தல் vākku-k-koṭu-, v. intr. <id. +. 1. To make a promise, pledge one's word; வாக்குறுதி கூறுதல். 2. To vote; அபிப்பிராயத்தைச் சீட்டு முதலியவை மூலமாய்த் தெரிவித்தல். Mod. 3. To engage a person in conversation; பேச்சுக்கொடுத்தல்.

வாக்குச்சகாயம் vākku-c-cakāyam, n. <id. +. Recommendation, as assistance given by speech; வார்த்தையாற் பிறர்க்குச்செய்யும் உதவி.

வாக்குச்சனி vākku-c-caṉi, n. <id. +. 1. (Astrol.) Saturn in the second house from the ascendant, which indicates harshness of speech; சாதக சக்கரத்தில் இரண்டாமிடத்து அமைந்து வாக்கின் கடுமையைக் குறிப்பிக்கும் சனிக் கிரகம். Loc. 2. Evil tongue; பேச்சுக்கொடுமை. வாக்குச்சனி கோபமைக் குலைக்கும்.

வாக்குச்சாதுரியம் vākku-c-cāturiyam, n. <id. +. Skill in speech; பேச்சுவன்மை.

வாக்குச்சித்தி vākku-c-citti, n. <id. + சித்தி². (W.) 1. Persuasiveness in speech; பிற ரேற்கும்படி சொல்லுந் திறம். 2. Supernatural power of uttering words which turn true; சொற் கள் பலிக்கும்படி சொல்லுஞ் சக்தி.

வாக்குச்சுத்தம் vākku-c-cuttam, n. <id. + சுத்தம்¹. See வாக்குநாணயம்.

வாக்குச்சொல்(லு)-தல் vākku-c-col-, v. intr. <id. +. See வாக்குக்கொடு-, 1. (W.)

வாக்குண்டாம் vākkuṇṭām, n. <id. + உண்டா-. The ethical poem Mūturai, attributed to Auvaiyār, so named because the work commences with the word vākkuṇṭām; ஔவை யார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுவதும் வாக்குண் டாம் என்று தொடங்குவதுமான மூதுரை என்ற நீதி நூல்.

வாக்குத்தண்டம் vākku-t-taṇṭam, n. <id. +. Rebuke, harsh speech; கடிந்து கூறும் பேச்சு. (யாழ். அக.)

வாக்குத்தத்தம் vākku-t-tattam, n. <id. +. Promise, as giving one's word; உறுதி கூறுகை.

வாக்குத்தம்பம் vākku-t-tampam, n. <id. + தம்பம்[1]. The magic art of making one tongue-tied, one of aṟupattunālu-kalai, q.v.; அறுபத்துநாலுகலையுள் வாக்கைத் தடைப்படச் செய்யும் வித்தை.

வாக்குத்தானம் vākku-t-tāṉam, n. <id. + தானம்[2]. (Astrol.) Second house from the ascendant, indicating powers of speech, influence, learning, etc.; ஜாதக சக்கரத்தில் வாக்கு கல்வி முதலியவற்றைக் குறிக்கும் இரண்டாமிடம்.

வாக்குத்திட்சை vākku-t-tīṭcai, n. <id. +. (Śaiva) A way of initiation. See வாசக தீட்சை. (W.)

வாக்குத்துஷ்டம் vākku-t-tuṣṭam, n. <id.+. See வாக்குதோஷம் (யாழ். அக.)

வாக்குதேவதை vākku-tēvatai, n. <id.+. 1. See வாக்குதேவி. 2. Jupiter; வியாழன். (யாழ். அக.)

வாக்குதேவி vākku-tēvi, n <id.+. Sarasvatī, the Goddess of Speech; சரசுவதி.

வாக்குதோஷம் vākku-tōṣam, n. <id.+. (யாழ். அக.) 1. See வாக்குக்குற்றம். 2. Abuse, rebuke; நிந்தனை.

வாக்குநயம் vākku-nayam, n. <id.+. 1. See வாக்குச்சாதுரியம். 2. See வாக்குவசீகரம். 3. See வாக்குநாணயம்.

வாக்குநாணயம் vākku-nāṇayam, n. <id. +. Keeping one's word, honour consisting in the unfailing fulfilment of one's promises; சொன்னசொல்லை நிறைவேற்றுங் குணம்.

வாக்குப்பிசகு-தல் vākku-p-picaku-, v. intr. <id.+. 1. See வாக்குமாறு[1]-. 2. To make a slip in pronunciation or speech; உச்சரிப்புத் தடுமாறுதல். (W.)

வாக்குப்புரள்(ளு)-தல் vākku-p-puraḷ-, v. intr. <id.+. See வாக்குமாறு[1]-.

வாக்குபதி vākku-pati, n. <vak-pati. Jupiter; வியாழன். (யாழ். அக.)

வாக்குபவம் vākkupavam, n. A prostrate herb. See பிரமி[2]. (நாமதீப. 340.)

வாக்குமாறு[1]-தல் vākku-māṟu-, v. intr. <வாக்கு[5]+. To break one's word; சொல் தவறுதல்.

வாக்குமாறு[2]-தல் vākku-māṟu-, v. intr. prob. வாக்கு[6]+. 1. To fall into dotage; கிழத்தனம் வருதல். 2. To become dull in intellect; புத்தி மழுங்குதல். (யாழ். அக.)

வாக்குமி vākkumi, n. <vāgmin. One skilled in the use of words; வாக்குத்திறமுள்ளவன். (சேதுபு. 44.)

வாக்குமுகாந்திரம் vākku-mukāntiram, n <வாக்கு[5]+. See வாக்குமூலம். (W.)

வாக்குமூலம் vākku-mūlam, n. <id.+. Mod. 1. Oral deposition or evidence; வாய்ச்சாட்சி. 2. Written statement; பிரதிவாதி எழுதிக் கொடுக்கும் உறுதிமொழி.

வாக்குரிமை vākkurimai, n. <id.+ உரிமை. Franchise; right of voting; பொதுச்சபையின் அங்கத்தினனாகப் பிறனைத் தேர்ந்தெடுத்தல் முதலியவற்றின் அனுமதியுரிமை. Mod.

வாக்குரோஷம் vākku-rōṣam, n. <id.+. Sensitiveness to insult; வசைமொழி பொறாத ரோஷம். (W.)

வாக்குவசீகரம் vākku-vacīkaram, n. <id.+. Charm or persuasiveness of speech; cajoling, wheedling; பேச்சால் பிறரை ஈடுபடும்படி செய்கை. (W.)

வாக்குவடிவு vākku-vaṭivu, n. <வாக்கு[1]+. Shapeliness; வடிவழகு. வாக்குவடி வில்லாத பெண்.

வாக்குவந்தனம் vākku-vantaṉam, n. <வாக்கு[5]+. Apologetic word of introduction; அவையடக்கம். (யாழ். அக.)

வாக்குவல்லபம் vākku-vallapam, n <id.+. Skill in speech; பேச்சுவன்மை.

வாக்குவாதம் vākku-vātam, n. <id.+ vāda. 1. Disputation; தர்க்கம். 2. Quarrel in words; பேச்சுச்சண்டை.

வாக்குவிசேஷம் vākku-vicēṣam, n. <id. +. See வாக்குச்சித்தி, 2.

வாக்குவில்-தல் [வாக்குவிற்றல்] vākku-vil-, v. intr. <id.+. To pledge one's word; வாக்குறுதி கொடுத்தல். நான் அவனுக்கு வாக்குவிற்றிருக்கிறேன்; தவறக்கூடாது. (W.)

வாக்குவிலாசம் vākku-vilācam, n. <id. +. Skill in speech; வாசாலகம். (யாழ். அக.)

வாக்குறுதி vākkuṟuti, n. <id.+. 1. Pledge, promise; வாக்குத்தத்தம். 2. Being true to one's word; சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுகை.

வாக்கெடு[1]-த்தல் vākkeṭu-, v. intr. <வாக்கு[6]+. To part the hair down the middle; தலைமயிர் வகிர்தல். (W.)

வாக்கெடு[2]-த்தல் vākkeṭu-, *v. intr.* <வாக்கு[5] +. To take votes; வாக்காளர்‌ அபிப்பிராயத்தை யறிதல். *Mod.*

வாக்சோதி vākcōti, *n.* <*vāg-jyōtis.* (Jaina.) Splendour of speech, one of three kinds of splendour peculiar to Arhat; அருகக்கடவுள் திருமேனியின் முச்சோதிகளி லொன்று. (மேருமந. 65, உரை.)

வாககன் vākakaṉ, *n.* <*vāhaka.* 1. Horseman; குதிரைச்சாரன். (யாழ். அக.) 2. One who carries things; bearer, as of palanquin, etc.; பல்லக்கு முதலிய தூக்குபவன். *Loc.* 3. Coffin-bearer; பாடை தூக்கிச் செல்லுபவன். *Loc.*

வாகடம் vākaṭam, *n.* <*vāgbhaṭa.* Medical science; medical treatise; வைத்திய நூல். (தக்கயாகப். 553, உரை.)

வாகடர் vākaṭar, *n.* <வாகடம். Physicians; வைத்தியர். வாகடாதகரை யிடபிணியகற்றுதி யென லோடும் (பிரமோத். 10, 15).

வாகணை vākaṇai, *n.* prob. வாகு[2] + அணை[3]. Groyne; wooden breakwater; ஆற்றை அறுத்துச் செல்லும் நீரோட்டத்தைத் தடுக்கக்கட்டும் மூங்கில் முதலியவற்றாலான அணை. *Tj.*

வாகம்[1] vākam, *n.* <*vāha.* 1. See வாகனம். (யாழ். அக.) 2. Horse; குதிரை. வணகொடி கொடோ வாகமினறி (பாரத. பததாமபோ. 32). (நாமதீப. 209.) 3. Male buffalo; எருமைக்கடா. (யாழ். அக.) 4. Bull; எருது. (யாழ். அக.) 5. Wind; காற்று. (யாழ். அக.)

வாகம்[2] vākam, *n.* <*cakra-vāka.* Cakra bird. See சக்கரவாகம், 1. வாகப்புள்ளுடன் . . . அளியுஞ் சூழுமே (அரிசமய. 2, 4).

வாகம்[3] vākam, *n.* cf. *śāka.* 1. Cockscomb greens. See செங்கீரை, 1. (மலை.) 2. A mineral poison. See பலன்றெருகபாஷாணம். (யாழ். அக.)

வாகன்[1] vākaṉ, *n.* <வாகு[1]. [M. Tu. *vāga.*] Fair, handsome man; அழகுள்ளவன். வாகனைக்கண்ட உருகுதையோ (குற்று. குற. 25).

வாகன்[2] vākaṉ, *n.* <*vāha.* 1. One who possesses a conveyance; வாகன முடையவன். கொண்டல் வாகனும் குபேரனும் (பாரத. குருகுல 29). 2. See வாககன், 2, 3. (யாழ். அக.)

வாகனப்புடவை vākaṉa-p-puṭavai, *n.* <வாகனம் +. See வாகனம், 3. (யாழ். அக.)

வாகனம் vākaṉam, *n.* <*vāhana.* 1. Vehicle, conveyance, animal to ride on, as horse, elephant, etc.; carriage, wagon, van; ஊர்தி. உயர்ந்த வாகனயானங்கள் (பெரியபு. தடுத்தாட். 20). 2. Cloth; சீலை. (யாழ். அக.) 3. Rough cloth, used in packing; புடைவை முதலியவற்றைக் கொண்டு கட்டும் முரட்டுத்துணி. (யாழ். அக.) 4. Perseverance; விடாமுயற்சி. (யாழ். அக.)

வாகி vāki, *n.* Fem. of வாகன்[1]. Fair, handsome woman; அழகுள்ளவள். (W.)

வாகிடி vākiṭi, *n.* <*vāri-kiṭi.* Porpoise. See கடற்பன்றி. (சங். அக.)

வாகியகரணம் vākiya-karaṇam, *n.* <*bāhya-karaṇa.* Organ of physical action; புறக்கரணம். (பி. வி. 12.)

வாகியத்துக்குப்போ-தல் vākiyattuk-ku-p-pō-, *v. intr.* <வாகியம்[1] +. To go to stool; மலங்கழிக்கச் செல்லுதல். (W.)

வாகியம்[1] vākiyam, *n.* <*bāhya.* 1. Outer part, exterior; புறம். ஆப்பிடத்தாமே வாகிய மென்ன (பி. வி. 12). 2. Open plain; வெளி. (W.)

வாகியம்[2] vākiyam, *n.* <*vāhya.* See வாகனம், 1. (யாழ். அக.)

வாகிருவன் vākiruvaṉ, *n.* prob. *vāg* + *nṛpa.* 1. Wise man; அறிஞன். (யாழ். அக.) 2. Skilful man; சதுரன். (சங். அக.)

வாகினி[1] vākiṉi, *n.* <*vāhinī.* 1. Army, host; படை. (பிங.) 2. A division of an army consisting of 81 elephants, 81 chariots, 243 horse and 405 foot; 81 யானைகளும் 81 தேர்களும் 243 குதிரைகளும் 405 காலாட்களும் உள்ள படையின் வகுப்பு. 3. See வாகினிபதி, 2. வண்மை தலைவருமோ வாகினிக ளாவோமோ (அரிச்சந்திரா. 45). 4. A great number; ஒரு பேரெண். (பிங.)

வாகினி[2] vākiṉi, *n.* prob. *vāsinī.* Yellow-flowered fragrant trumpet-flower tree. See பாதிரி[1], 1. (மலை.)

வாகினிபதி vākiṉi-pati, *n.* See வாகினீபதி. (யாழ். அக.)

வாகினியுள்ளவன் vākiṉi-y-uḷḷavaṉ, *n.* prob. வாகினி[1] +. Influential man; one whose words carry great weight; செல்வாக்குள்ளவன். *Loc.*

வாகினீபதி vākiṉī-pati, *n.* <*vāhinī-pati.* (யாழ். அக.) 1. Sea; சமுத்திரம். 2. Commander of an army; சேனுபதி.

வாகீகம் vākīkam, *n.* <*vāhika.* (யாழ். அக.) 1. Cart; வண்டி. 2. A large drum; பெரும்பறை வகை.

வாகீசமுனிவர் vākīca-muṉivar, *n.* A poet, author of Ñāṉāmirutam; ஞானமிருதம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர்.

வாகீசர் vākīcar, *n.* < *Vāgīśa.* A Śaiva saint. See திருநாவுக்கரசுநாயனார். உருவாளத்தவ முனிவா வாகீசா (பெரியபு. திருநாவுக். 1)

வாகீசன் vākīcaṉ, *n.* < *vāgīśa.* 1. Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.) 2. Author; அச்சியோன். (யாழ். அக.) 3. See வாகீசர். (நாமதீப. 131.)

வாகீசுரன் vākīcuraṉ, *n.* < *Vāgīśvara.* See வாகீசன், 1, 2 (யாழ். அக.)

வாகீசுவரி vākīcuvari, *n.* < *Vagīśvarī.* 1. Sarasvatī; சரசுவதி. 2. Pārvatī, பார்வதி.

வாகீசை vākīcai, *n.* < *Vāgīśā.* See வாகீசுவரி, 1 (சங். அக.)

வாகு[1] vāku, *n.* cf. *bhāga.* [T. *bagu,* M. Tu. *vāga*] 1. Beauty; அழகு (சூடா.) வாகாரிபயி ஞன் (திருப்பு. 135). 2. Light, brightness; ஒளி. இந்து வாகை (திருப்பு. 399). 3. Niceness; fitness; orderliness; propriety; ஒழுங்கு. வாகார் பாய வட்டி வாகைமல் (பனவிடு. 235). (யாழ். அக.) 4. Skill; சாமர்த்தியம். வாகுபெறு தோவை வினை (கந்தபு. மூனரும். பத. 70). 5. A sensitive plant. See தொட்டால்வாடி. (அரு. அக.)

வாகு[2] vāku, *n.* < *bāhu.* 1. Arm, shoulder; தோள். (பிங்.) வாகுப்பிறகல் (இரகு. கடிம. 64). 2. The base of a right-angled triangle; நேர் கோண முக்கோணத்தின் அடிக்கோடு. (யாழ். அக.) 3. See வாக்கு[5].

வாகுசன் vākucaṉ, *n.* < *bāhu-ja.* Kṣattiriya, as born from the shoulders of Brahmā; க்ஷத்திரியன். (சிகண்டு.)

வாகுசி vākuci, *n.* < *vākucī.* Scurfy pea. See கார்போகி. (நாமதீப. 315.)

வாகுபுரி vāku-puri, *n.* < வாகு[2] + புரி[3]. 1. Armlet; தோள்வளை. வாகுபுரி வயங்க (காளத். உலா, 151). 2. Sacred thread worn over the left shoulder; பூணூல். (W.)

வாகுமாலை vāku-mālai, *n.* < வாகு[1] + மாலை[3]. Ornamental hanging in a pavilion; பந்தரிற் கட்டும் அலங்காரத்தொங்கல். (யாழ். அக.)

வாகுமூலம் vāku-mūlam, *n.* < *bāhu* +. Arm-pit; கமுக்கட்டு. (பிங்.)

வாகுயுத்தம் vāku-yuttam, *n.* < id. +. Fencing; மல்யுத்தம். (யாழ். அக.)

வாகுரம்[1] vākuram, *n.* < *vāgurā.* Net; வலை. (யாழ். அக.)

வாகுரம்[2] vākuram, *n.* Bat; வௌவால். (நாமதீப. 252.)

வாகுரிகன் vākurikaṉ, *n.* < *vāgurika.* Hunter; வேட்டைக்காரன். (யாழ். அக.)

வாகுரை vākurai, *n.* < *vāgurā.* Noose, snare; சுருக்கு. (யாழ். அக.)

வாகுலம் vākulam, *n.* < *vākula.* Fruit of *makiḻ* tree; மகிழங் கனி. (அரு. அக.)

வாகுலிகன் vākulikaṉ, *n.* < *vāg-gulika.* Attendant carrying betel-pouch; அடைப்பைக் காரன். (யாழ். அக.)

வாகுலேயன் vākulēyaṉ, *n.* < *Vāhulēya.* Skanda; முருகக்கடவுள். (W.)

வாகுலை vākulai, *n.* < *Vahulā.* The six presiding female deities of the Pleiades; அறு மீனாகிய கார்த்திகைப்பெண்கள். (யாழ். அக.)

வாகுவம் vākuvam, *n.* Common rattan of South India. See வஞ்சிக்கொடி. (மலை.)

வாகுவலயம் vāku-valayam, *n.* < *bāhu* +. Armlet; தோளணி. மேகலைகாஞ்சி வாகுவலயம் (பரிபா. 7, 47).

வாகுவவகதம் vākuvavakatam, *n.* prob. id. + *anavagata.* Snake; பாம்பு. (பிங்.)

வாகுனி vākuṉi, *n.* cf. *viṣa-ghnī.* A small plant with slender green main branches. See கீழாநெல்லி, 1. (மலை.)

வாகெடு-த்தல் vāketu-, *v. tr.* < வாகு[2] +. See வாக்கெடு[1]-. (W.)

வாகேசி vākēci, *n.* < *Vāgīśā.* See வாகீசுவரி, 2. மாமாயை வாகேசி (திருமந். 1925).

வாகை vākai, *n.* 1. [K. Tu. *bāge,* M. *vāga.*] Sirissa, *Albizzia;* மரவகை. 2. Fragrant sirissa. See கருவாகை. 3. West Indian pea-tree. See அகத்தி. புகழா வாகைப் பூவி னன்ன வளை மருப்பேனம் (பெரும்பாண். 109). 4. Chaplet of sirissa flowers worn by victors; வெற்றியாளர் அணியும் மாலை. (பிங்.) இலைபுனை வாகைசூடி (பு. வெ. 8, 1, கொளு). 5. Victory; வெற்றி. வாக்கும வாகையும வண்மையு மாறிலான் (இரகு. யாகப். 38). (பிங்.) 6. (Puṟap.) Theme of a conqueror wearing a chaplet of sirissa flowers and celebrating his victory over royal enemies; பகை யரசரைக் கொன்று வாகைப்பூச்சூடி வெற்றியா லார வாரிப்பதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 1.) 7. (Puṟap.) Theme in which the members of the four castes, hermits and others exalt their characteristic attainments; நான்கு வருணத்தாரும் முனிவரும் பிறரும் தத்தங் கூறுபாடுகளை மிகுதிப்படுத் தலைக்கூறும் திணை. (தொல். பொ. 74.) 8. Good behaviour; நல்லொழுக்கம். (W.) 9. Gift; ஈகை. (W.) 10. Plenty; மிகுதி. (W.) 11. Nature; பண்பு. (W.) 12. Penance; தவம். (W.)

வாகைமாலை vākai-mālai, n. <வாகை+. 1. Garland worn by those who are victorious in war or who are superior to others in learning or munificence; போர் கல்வி கேள்வி கொடைகளில் வென்றோர் அணியும் மாலை. (பிங்.) 2. A poem in praise of the victory of a warrior, describing him as crowned with a wreath of sirissa flowers, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் வீரனது வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடும் பிரபந்தவகை.

வாகையரவம் vākai-y-aravam, n. <id.+. (Puṟap.) Theme describing a warrior, as being decked with a wreath of white flowers and wearing a red girdle and anklets, in token of victory; வெற்றிக்குறியாக வெள்ளைமாலை வீரக்கழல் செங்கச்சு முதலியவற்றை வீரர் அணிதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 2)

வாகைவில்லான் vākai-villāṉ, n. <id.+வில். Kāma; மன்மதன். (நாமதீப. 59, உரை.)

வாங்கம் vāṅkam, n. <vāṅka. Sea; கடல். (யாழ். அக.)

வாங்கரிவாள் vāṅkarivāḷ, n. <வாங்கு-+. Curved sickle; வளைந்த அரிவாள்வகை. *Loc.*

வாங்கல் vāṅkal, n. <id. 1. Receiving, admitting; பிறர் கொடுக்க ஏற்கை. (சூடா.) 2. Borrowing; கடன்வாங்குகை. கொடுக்கல் வாங்கல். 3. Buying; விலைக்குக் கொள்கை. 4. Bending, crookedness, curve; inclination; வளைவு. (சூடா.) மனை ஈசானிய வாங்கலாயிருக்கிறது. 5. Displeasure, strained feeling; மனஸ்தாபம். இரண்டு பேருக்கும் வாங்கலாயிருக்கிறது. 6. Distance; தூரம். அந்தக் கிராமம் வாங்கலாயிருக்கிறது. 7. Outskirts of a village; ஒரு கிராமத்தை அடுத்துள்ள பிரதேசம். *Loc.* 8. Depth; ஆழம். வாங்கலினுற் கடலில் இறங்கப்படாது. (W.) 9. Want, unsuitability; குறைவு. இத்தலையிலே வாங்கலாயிருக்கிறது (திவ். இயற். திருவிருத். 86, வ்யா. பக். 420). 10. Inferiority in quality of gold, silver, etc.; பொன் வெள்ளி முதலியன மாற்றுக்குறைவாயிருக்கை. 11. Slipperiness; வழுக்கல். இந்த நிலம் வாங்கலாயிருக்கிறது. (W.)

வாங்கற்காரன் vāṅkaṟ-kāraṉ, n. <வாங்கல்+. Creditor; கடன்கொடுப்போன். வாங்கற்காரருக்கு வகை சொன்னான். (W.)

வாங்கா vāṅkā, n. cf. வங்கா². A kind of trumpet horn; ஊதுகொம்புவகை. *Loc.*

வாங்காணி vāṅkāṇi, n. prob. வாங்கு-+ஆணி¹. Wooden peg; மரவாணி. *Loc.*

வாங்காவில் vāṅkā-vil, n. <id.+ஆ neg.+வில். Rivalry; எதிரித்தனம். (யாழ். அக.)

வாங்கி¹ vāṅki, n. cf. சகசமவாங்கி. Pimp; கூட்டிக்கொடுப்போன். (W.)

வாங்கி² vāṅki, n. <Mhr. vāṅkī. Sauce; குழம்பு. ரச வாங்கி. *Loc.*

வாங்கு¹-தல் vāṅku-, 5 v. [T. M. vangu.] tr. 1. To bend; வளைத்தல். (சூடா.) கொடுமரம் வாங்கி (கல்லா. 4). 2. To string a bow; நாண் பூட்டுதல். நாண வாங்கவலந்து வீரகோணம் (இரகு. திக்குவி. 231). 3 To carry away, as a flood; to draw, drag, pull; இழுத்தல். மதகயமோலிப்ப வாங்கி (பெரும்பாண். 156). 4. To take in, as breath; மூச்சு முதலியன உட்கொள்ளுதல். மூச்சு வாங்குகிறான். 5. To receive, take; ஏற்றல். உருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் (திருவாச. 5, 68) 6. To buy; விலைக்குக் கொள்ளுதல். மாதவி மாலை கோவலன் வாங்கி (சிலப். 3, 171) 7. To get, obtain; பெறுதல். எங்கு வாங்கிக் கொடுத்தார் திருத்தியே (தேவா. 456, 8). 8. To inscribe, indite; வரைதல். ககரத்துக்குக் கால் வாங்கினால் காவாகும். 9. To move to one side; ஒதுக்குதல். இந்த வண்டி போம்படி அந்த வண்டியை வாங்கிக்கொள். 10. To get back, take back; மீட்டும்பெறுதல். கொடுத்ததை வாங்கினான். 11. To shoot, as an arrow; to send forth; செலுத்துதல். வாங்கினார் மதின்மேற் கணை (தேவா. 21, 2). 12. To rescue, deliver; தப்பும்படி உய்வித்தல். சமணர் பொய்யிற் புக்கழுந்தி வீழாமே போதவாங்கி (தேவா. 658, 7). 13. To embrace; தழுவுதல். வருமுலை போதிரப்ப வாங்கி (சீவக. 584). 14. To resemble; ஒத்தல். தாமெனும் பறம்பு வாங்கும் . . . தோளான (பாரத. நிவாத. 145). 15. To call; அழைத்தல். (அக. நி.) 16. To remove, take away; நீக்குதல். வாங்குமின் மனத்துயர் (கம்பரா. மீட்சிப. 278). 17. To separate, eliminate; பிரித்தெடுத்தல். தானே என்றார், புறத்திணை பலவற்றுள் ஒன்றை வாங்குதலின் (தொல். பொ. 56, உரை). 18. To dig up, tear up, as the earth; பெயர்த்தல். புற்றம் . . . வாங்கிக் குரும்பி கெண்டும் (அகநா. 72). 19. To break off; முறித்தல். வேழம் . . . கரும்பின் கழை வாங்கும் (கலித். 40). 20. To cut off; வெட்டுதல். கைகால்களை வாங்கி விடுவேன். 21. To strike; அடித்தல். பிரம்பால் அவனை நாலு வாங்கு வாங்கினான். 22. To destroy; சங்கரித்தல். விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும் வைச்சு வாங்குவாய் (திருவாச. 5, 96). 23. To abuse, reproach; வைதல். அவனை நல்லவாங்கு வாங்கினான். —intr. 1. To bend; வளைதல். வாங்குகதிர் வரகின் (முல்லைப். 98). 2. To sway, wave; அலைதல். வளிவாங்கு சினைய மாமரம் (பரிபா. 7, 14). 3. To scatter, disperse; குலைதல். பகைவர் தண்டு வாங்கிப் போயிற்று. (W.) 4. To become lean; மெலிதல். உடம்பு வாங்கிப்போயிற்று. 5. To be reduced; குறைதல். வீக்கம் வாங்கியிருக்கிறது. 6. To sink, subside; தாழ்தல். 7. To be exhausted;

கழிந்துபோதல். காலங்களை வீணாக் கழித்துக் கொண்டிருந்தான். (W.) 8. To cease; நீங்குதல். நோய் வாங்கி விட்டது 9. To move to one side; ஒருபக்கமாக ஒதுங்குதல் 10. To withdraw, retreat; பின்வாங்குதல். விரைவின வாங்கி . . . படைத்த சேனை படைவர (திருவாலவா. 49, 20). 11. To be opened; திறக்கப்படுதல் அடைத்த கடையின் கதவு வாங்கியிருக்கிறது.

வாங்கு² vāṅku, n. < வாங்கு-. [K. bāgu.] 1. Bending; வளைவு. (சூடாநி. 768) 2. Blow; அடி. பிரம்படி நாலு வாங்கு வாங்கினான். 3. Abuse, rebuke; வசவு. அவன் வாங்கின வாங்கு அவனுக்குப் போதும்.

வாங்கு³ vāṅku, n. < Hind. bāṅk. Dagger; பிச்சுவா.

வாங்கு⁴ vāṅku, n. < E. bank. See வாங்குப் பலகை.

வாங்குப்பலகை vāṅku-p-palakai, n. < வாங்கு⁴ +. Bench, wooden seat; சாய்வுள்ள பலகையாசனம்.

வாங்கைநாராயணன் vāṅkainārāyaṇaṉ, n. A kind of paddy; நெல்வகை. (Nels.)

வாச்சல்லியம் vāccalliyam, n. < vātsalya. Tenderness. See வாத்சல்லியம். (W.)

வாச்சாயனன் vāccāyaṉaṉ, n. < Vātsyāyana. A Ṛṣi, the author of a Sanskrit treatise on erotics; வடமொழியில் காமசூத்திரம் இயற்றிய முனிவன். பன்னி புரைதத்தான் பழிபயில . . . வாச்சாயன பகவான் (கொக்கோ. பாயி. 10).

வாச்சி vācci, n. < vāsī. 1. Adze. See வாய்ச்சி. (யாழ். அக.) 2. See அடாதொடை. (பரி. அக.)

வாச்சியம்¹ vācciyam, n. < vācya. 1. Meaning of a word, signification of a term; வாசகத்தின் பொருள். வாதவூரன் . . . வாசக மதற்கு வாச்சியம் (சிவப். பிரபந். சிவஞா.). 2. That which is manifest or clear; வெளிப்படையானது. (நன். 209, விருத்.) 3 That which can be stated in words; சொல்லக்கூடியது. 4. Blame, censure, reproach; நிந்தை. (W.)

வாச்சியம்² vācciyam, n. < vādya. Musical instrument; வாத்தியம். கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும (சிலப். 3, 14, உரை).

வாச்சியமாராயன் vācciya-mārāyaṉ, n. < வாச்சியம்² +. Head musician of a temple or palace; கோயிலின் தலைமை வாத்தியக்காரன். (I. M. P. Pd. 146.)

வாச்சியாயன் vācciyāyaṉ, n. See வாச்சாயனன். (யாழ். அக.)

வாச்சியார்த்தம் vācciyārttam, n. < vācya +. Literal meaning, expressed meaning; சொல்லுக்கு நேரே உரிய பொருள். வாச்சியார்த்தம், முக்கியார்த்தம், அபிதார்த்தம் (வேதா. சூ. 118).

வாச்சியிடன் vācci-y-iṭaṉ, n. < வாச்சி + இடு-. One with sharp tongue, as an adze; வாச்சியிட்டு வெட்டினாற்போலக் கண்டிப்பாகப் பேசுபவன். வாச்சியிடனாக நறுக்கறப் பேசவல்லேனா (திவ். திருமாலை, 26, வ்யா. பக். 89).

வாசகஞ்செய்-தல் vācakañ-cey-, v. tr. < வாசகம் +. To praise, eulogise; தோத்திரஞ் செய்தல். நிலகண்டனு நான்முகனும . . . வாசகஞ் செய்ய நின்ற திருமாலை (திவ். பெரியாழ். 4, 1, 5).

வாசகஞானம் vācaka-ñāṉam, n. < id. +. 1. Lip wisdom, profession of pious wisdom; போலி ஞானப்பேச்சு. (W.) 2. See வாசாஞானம்.

வாசகதாட்டி vācaka-tāṭṭi, n. < id. + தாட்டி². Skill in speech; பேச்சுவன்மை. செய்ய வாசகதாட்டி யதானவக்களை சிறக்குமவனே ராயசன் (திருவேங். சத. 8).

வாசகதீட்சை vācaka-tīṭcai, n. < id. +. (Śaiva.) A way of initiation, in which the guru teaches his disciple how to pronounce the pañcākṣara mantra and its eleven accessories, one of seven tīṭcai, q.v.; தீட்சை யேழனுள் பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பதினொரு மந்திரங்களுடன் உச்சரிக்கும் முறையைக் குரு சீடனுக்கு உபதேசிக்குந் தீட்சை. (சி. சி. 8, 3, சிவாக.)

வாசகப்பா vācaka-p-pā, n. < id. + பா⁴. Drama; நாடக காவியம். (W.)

வாசகபதம் vācaka-patam, n. < id. + பதம்². Colloquial word; வழக்குச்சொல். (யாழ். அக.)

வாசகபுத்தகம் vācaka-puttakam, n. < id. +. Prose reader for learners; வசனநடையில் பாடங்களமைந்த நூல். (W.)

வாசகம் vācakam, n. < vācaka. 1. Speech, word of mouth; வார்த்தை. சிறியோர்க் கருளிய வியாமொழி வாசகம் (பெருங். வத்தவ. 13, 116). 2. Message; செய்தி. மல்குநீர்க் கண்ணேற்கோர் வாசகங் கொண்டருளாயே (திவ். திருவாய். 1, 4, 5). 3. Sentence, composition; சொற்றொடர். வடமொழி வாசகஞ்செய்த நல்லேடு (சிலப். 15, 58). 4. Poetical composition, verse; செய்யுள். (சிலப். 13, 93, உரை.) 5. Audible muttering of a mantra; பிறர் கேட்கச் செபிக்கை. (சைவச. பொது. 152, உரை.) 6. (Śaiva.) See வாசகதீட்சை. (சி. சி. 8, 3.) 7. Prose; வசனநடை. Mod. 8. Form of speech,

grammatical or otherwise; வாய்பாடு. மூராரிகள் என்பது பன்மை வாசகம் (தக்கயாகப். 79, உரை). 9. Letter, epistle; கடிதம். (W.) 10. Words of praise; தோத்திரம். வாசகஞ் செய்பரின்ற திருமாலை (திவ். பெரியாழ். 4, 1, 5). 11. See திருவாசகம். வளரொளி சிரப்பயோதி வாசகம (தனிப்பாடல்).

வாசகன் vācakaṉ, *n.* <*vācaka.* 1. Speaker; one who speaks; பேசுவோன். (W.) 2. One who reads letters, etc., in the presence of a king; அரசர் திருமுன் கடிதம் முதலியன படிப்போன். வாசகன மற்றது வாசிவே செய்தபின் (சூளா. சீய. 90). 3. Messenger; தூதன். (யாழ். அக.)

வாசகிருகம் vāca-kirukam, *n.* <*vāsa-gṛha.* Inner apartment of a house; உள்வீடு. (யாழ். அக.)

வாசஞ்செய்-தல் vācañ-cey-, *v. intr.* <வாசம்[1]+. To dwell, inhabit, lodge; வசித்தல்.

வாசத்தானம் vāca-t-tāṉam, *n.* <id.+ தானம்[2]. Dwelling, residence; வசிக்குமிடம் (தக்கயாகப். 474, உரை.)

வாசதம் vācatam, *n.* <*vāsata.* Ass; கழுதை. (யாழ். அக.)

வாசந்தம் vācantam, *n.* <*vāsanta.* (யாழ். அக.) 1. Southern breeze; தென்றல். 2. Cuckoo; குயில். 3. Camel; ஒட்டகம். 4. Young of an animal; விலங்கின் இளமை.

வாசந்தி[1] vācanti, *n.* <*vāsantī.* 1. Common delight of the woods. See குருக்கத்தி. (பிங்.) 2. Champak. See சண்பகம். (சூடா.) 3. Long pepper. See திப்பலி. (சங். அக.)

வாசந்தி[2] vācanti, *n.* <*vāji-dantī.* Malabar nut. See ஆடாதோடை. (யாழ். அக.)

வாசந்திகட்டியிழு-த்தல் vācanti-kaṭṭi-y-iḻu-, *v. tr.* prob. ஆசந்தி+. To torment, afflict; துன்புறுத்துதல். *Loc.*

வாசநெய் vāca-ney, *n.* <வாசம்[1]+. 1. Civet; புழுகு. (பிங்.) 2. Fragrant ointment; வாசனைத் தைலம். வள்ளலை வாசநெய்பூசி (சீவக. 1476).

வாசபதி vācapati, *n.* <*Vācas-pati.* Jupiter; வியாழன். பட்டனன் வாசபதிநிகர் சேனுபதியென்ன (பாரத. பதினேழாம். 30).

வாசபேயம் vācapēyam, *n.* <*vājapēya.* A form of sacrifice offered by kings or Brahmans, one of 18 *yākam*, q.v.; யாகம் பதினெட்டனுள் அந்தணர்களாலும் அரசர்களாலும் செய்யப்படும் யாகவகை. (பிங்.) (உத்தரரா. திக்குவி. 117.)

வாசபேயர் vācapēyar, *n.* <*vājapēya.* Those who have performed the *vācapēyam;* வாசபேயயாகஞ் செய்தோர்

வாசம்[1] vācam, *n.* <*vāsa.* 1. Dwelling; வசிக்கை. மலைவாசஞ் கூடாமல் (பிரபுலிங். அக்கமா தேற. 12). 2. Dwelling place, abode, habitation; இருப்பிடம். (பிங்.) 3. Village; town; ஊர். (யாழ். அக.) 4. Smell, scent, odour, perfume; மணம். செய்வளைக் கனிந்து வாசநிறைந்து (சீவக. 2735) 5. Aromatic substance; வாசனைப் பண்டம். பஞ்சவாசம் (சிலப். 5, 26). 6. Cuscuss grass. See இலாமிச்சை. (மலை.) 7. Garment, dress, clothes; வஸ்திரம். (பிங்.)

வாசம்[2] vācam, *n.* <*vāja.* 1. Feather, wing, இறகு. (பிங்.) 2. Arrow; அம்பு. (யாழ். அக.) 3. Ghee; நெய். (யாழ். அக.) 4. Food; உணவு. (யாழ். அக.) 5. Rice; அரிசி. (யாழ். அக.) 6. Water; நீர். (யாழ். அக.) 7. A mantra; மந்திரவகை (யாழ். அக.) 8. Speed; வேகம். (யாழ். அக.) 9. [T. *vāsamu.*] Rafter; கைமரம்.

வாசம்[3] vācam, *n.* <*vāc.* (J.) 1. Speech; word; பேச்சு. 2. Sentence; வாக்கியம். 3. Sarasvatī, the Goddess of Speech; சரசுவதி.

வாசமாலை[1] vāca-mālai, *n.* perh. வாசல்+ மாலை[3]. Ornamental work on a door-frame; வாயினிலையிற் சுற்றி அமைந்த வேலைப்பாடு. *Loc.*

வாசமாலை[2] vāca-mālai, *n.* <*vāsa*+*mālā.* Hangings in front of a pavilion or pandal; பந்தல் முதலியவற்றின் முகப்பிற் கட்டும் அலங்காரத் தொங்கல்.

வாசரம் vācaram, *n.* <*vāsara.* Day; நாள். (பிங்.)

வாசரி vācari, *n.* prob. வாசம்[3]+அரி[3]-. 1. Rebuke; வாக்கால் கண்டிக்கை. வாசரி சொல்லி அவா மூத்திரையை நிறுத்திப்போட்டார (கோயிலொ. 151). 2. Troubling with unnecessary speech; அலப்பி வருத்துகை. *Tinn.*

வாசல் vācal, *n.* <வாயில். [T. *vākili*, K. *vāgil*.] 1. Gateway, portal, entrance; கட்டடத்தின் முகப்புவழி. நல்ல மனைவாசலில் (கலித். 97, உரை). 2. Open courtyard within a house; வீட்டினுள் உள்ள முற்றம். (W.) 3. King's court; அரசன் ஆஸ்தானம். சோழன் வாசலிலே தேவகானம் பாடுவாளொருத்தியும் (குருபரம். பன்னீ. பக. 176).

வாசல்காப்பான் vācal-kāppāṉ, *n.* <வாசல்+கா-. See வாசல்காவலாளன்.

வாசல்காவலாளன் vācal-kāvalāḷaṉ, *n.* <id.+. Doorkeeper, sentry at the gate; வீட்டு வாயிலிற் காவல் புரிபவன்.

வாசல்வரி vācal-vari, *n.* <id.+வரி⁵. See வாசல்வினியோகம். (Insc.)

வாசல்வித்துவான் vācal-vittuvāṉ, *n.* <id.+. Court poet, poet-laureate; ஆஸ்தானப் புலவன். *சேதுபதி . . . வாசல்வித்துவான் யான் கண்டேம்* (பெருந்தொ. 1788).

வாசல்வினியோகம் vācal-viṉiyōkam, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 115.)

வாசவம் vācavam, *n.* <*vāsava.* The fifth of the 15 divisions of the day; பகல் பதினைந்து முகூர்த்தங்களுள் ஐந்தாவது. (விதான. குணுகுண. 73, உரை.)

வாசவல் vācaval, *n.* <பாசவல். Fresh rice-flake. See பாசவல். *தேனெய் வாசவற் குவவி* (சீவக. 1562)

வாசவன்¹ vācavaṉ, *n.* <*Vāsava.* Indra, as the chief of the Vasus; இந்திரன். *வாசவன் விழாக்கோள்* (மணி. 24, 69).

வாசவன்² vācavaṉ, *n.* <வாசம்¹. Vendor of the five aromatics; பஞ்சவாசம் விற்போன். *பாசவர் வாசவர்* (சிலப். 5, 26).

வாசவன்மருகோன் vācavaṉ-marukōṉ, *n.* <வாசவன்¹+. Skanda, as the son-in-law of Indra; முருகக்கடவுள். (நாமதீப. 30.)

வாசவுண்டை vāca-v-uṇṭai, *n.* <வாசம்¹+. Ball of perfumery; வாசனைப்பண்டங்களைத் திரட்டி யமைத்த உருண்டை. (சிலப். 14, 171, அரும.)

வாசவெண்ணெய் vāca-v-eṇṇey, *n.* <id.+. See வாசநெய். *பெறற்கரும் வாசவெண்ணெ யரிவைபா பூசி* (சீவக. 2737).

வாசற்கணக்கன் vācaṟ-kaṇakkaṉ, *n.* <வாசல்+. Accountant in a palace; அரண்மனை யில் கணக்கு உத்தியோகஞ் செய்பவன்.

வாசற்கதவு vācaṟ-katavu, *n.* <id.+. Front door, as of a house; வீட்டின் முகப்புநிலைக் கதவு. *திறம்பிற்று . . . வானோர் கடிநகர வாசற்கதவு* (திவ். இயற். 2, 88).

வாசற்கால் vācaṟ-kāl, *n.* <id.+கால்¹. 1. Door-frame; வாயில் நிலை. 2. Entrance; வாசல். *Loc.*

வாசற்காவல் vācaṟ-kāval, *n.* <id.+. (W.) 1. Guarding, watching; வாயில்காப்பு. 2. See வாசல்காவலாளன்.

வாசற்படி vācaṟ-paṭi, *n.* <id.+படி³. 1. Door-sill, door-step; வாசனிலையின் அடிப்பாகம். 2. Doorway; வாசல். 3. Lintel; shelf over the lintel; வாசனிலையின் மேற்பாகம். *சாவியை வீட்டு வாசற்படியில் வைத்திருக்கிறேன்.*

வாசற்பணம் vācaṟ-paṇam, *n.* <id.+பணம்². See வாசல்வினியோகம். *வாசற்பணம் உள்ளிட்ட கடமை* (S. I. I. i, 93).

வாசன்¹ vācaṉ, *n.* <வாசம்¹. Dweller, inhabitant; வசிப்பவன். *சென்னிகுள நன்னகா வாசன* (காவடிச.).

வாசன்² vācaṉ *n.* A Sun-god, one of *tuvātacātittar*, q.v.; துவாதசாதித்தருள் ஒருவன். (பிங.)

வாசனம்¹ vācaṉam, *n.* <*vācana.* 1. Reading, reciting; வாசிப்பு. (W.) 2. Voice, vocal sound; குரல். (யாழ். அக.)

வாசனம்² vācaṉam, *n.* <*vāsana.* 1. Smell; வாசனை. 2. Cloth; புடைவை (பிங.) 3. Knowledge; அறிவு. (யாழ். அக.)

வாசனாபலம் vācaṉā-palam, *n.* <*vāsanā-phala.* See வாசனை¹, 3.

வாசனாமலம் vācaṉā-malam, *n.* <id.+. (Šaiva.) An obscuring principle being the result in an attenuated and sterile form of *pirārattam;* வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து தாக்கும் பிராரத்தம். *பஞ்சாட்சர செபம் பண்ணினால் வாசனாமலமபோம* (சி. போ. 9, சூாணி. 3).

வாசனி vācaṉi, *n.* perh. *vāsas.* Canopy, cloth-lining under the roof; மேற்கட்டி. (சது.)

வாசனை¹ vācaṉai, *n.* <*vāsanā.* 1. Smell, fragrance, perfume; நன்மணம். 2. Habit contracted by associating with others; சகவாசத்தா லுண்டாகுஞ் செயற்கைக் குணம். 3. Predisposition in the present life due to the experiences of a former birth; முற்பிறப்பின் அனுபவத்தால் இம்மையி லுண்டாம் பற்று முதலியன. *தெளிவுறு பற்பல வாசனையால்* (பிரபோத. 18, 15). 4. See வாசனாமலம். (சி. போ. பா. 10, உரை, பக். 408.)

வாசனை² vācaṉai, *n.* <*vācanā.* See வாசனம்¹. (W.)

வாசனைகட்டு-தல் vācaṉai-kaṭṭu-, *v. tr.* & *intr.* <வாசனை¹+. To apply perfume to; to embalm; பண்டங்களுக்கு நறுமணமுண்டாக்குதல்.

வாசனைத்திரவியம் vācaṉai-t-tiraviyam, *n.* <id.+. Articles of perfume, spices; நறு மணப் பண்டம்.

வாசனைதட்டு-தல் vācaṉai-taṭṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To emit smell; மணம் வீசுதல். 2. To be perceptible to the senses; புலனுக்கு விஷயமாதல்.

வாசனைப்பண்டம் vācaṉai-p-paṇṭam, *n.* <id.+பண்டம்¹. See வாசனைத்திரவியம்.

. வாசனைப்புல் vācaṉai-p-pul, n. <id.+ புல்¹. Citronella grass. See சாவட்டம்புல். (பதார்த்த. 377.)

வாசனைப்பொடி vācaṉai-p-poṭi, n. <id. +. 1. Scented powder; சுந்தப்பொடி. 2. Scented snuff; வாசனையுள்ள மூச்சுத்தூள். Madr.

வாசனையூட்டு-தல் vācaṉai-y-ūṭṭu-, v. tr. & intr. <id.+. See வாசனைகட்டு-.

வாசஸ்தலம் vāca-stalam, n <vāsa+. See வாசஸ்தானம்.

வாசஸ்தானம் vāca-stāṉam, n. <id.+. House, dwelling, habitation, mansion; இருப்பிடம்.

வாசாகயிங்கர்யம் vācā-kayiṅkaryam, n. <vācā instr. sing. of vāc+. 1. Service done by word of mouth; வாயினும் செய்யக்கூடிய பணி. வாசாகயிங்கரிய மன்றியொரு சாதனம . . . பழகியறியேன் (தாயு. பரிபூரண. 1). 2. Vain word, not followed by action; வெறும் பேச்சு. Colloq.

வாசாகாரம் vācākāram, n. <vāsāgāra. Inner apartment; bed-chamber; அந்தப்புரம். (W.)

வாசாங்கியம் vācāṅkiyam, n. <vāsa+ prob. aṅgika. Black pepper; மிளகு. (மலை.)

வாசாஞானம் vācā-ñāṉam, n.<vācā+. 1. Speculative knowledge; அனுபவமின்றி வாயாற் பேசும் ஞானம். (W.) 2. See வாசகஞானம்.

வாசாடம் vācāṭam, n. <vācāṭa. See வாசாலகம். (யாழ். அக.)

வாசாதி vācāti, n. cf. vāsādanī. Malabar-nut. See ஆடாதோடை. (மலை.)

வாசாப்பு vācāppu, n. Corr. of வாசகப்பா. (W.)

வாசாமகோசரம் vācāmakōcaram, n. <vācām gen. pl. of vāc+a-gōcara. That which is beyond the reach of words; வாக்கிற் கெட்டாதது. நின்னருளாம வாசாமகோசரந்தான் வாய்க்கும் (தாயு. பராபர. 284).

வாசாலகம் vācālakam, n. <vācāla-ka. Skill in speech; பேச்சு வல்லபம். வாசாலகத்தி லுயாமதியில் (பிரபோத. 11, 94).

வாசாலகன் vācālakaṉ, n. <vācāla-ka. Persuasive speaker; man who is clever in speech; பேச்சுத்திறமையுள்ளோன்.

வாசாலம் vācālam, n. <vācāla. See வாசாலகம்.

வாசாலன் vācālaṉ, n. <vācāla. See வாசாலகன். (கொண்டல்விடு. 236.)

வாசாலை vācālai, n. <vācālā. Fem. of வாசாலன். Woman who is clever in speech; பேச்சுத்திறமையுள்ளவள். (யாழ். அக.)

வாசி¹ vāci, n. perh. bhuj. [T. K. vāsi.] 1. Difference; வேறுபாடு. சசனிலைமைக்கு மேனை யிமையோர் நிலைகளும் வாசிடை (கம்ப. உரை, 483). 2. Quality, nature; characteristic; இயல்பு. அரக்கனைவனை குலத்தவாசி (இராமநா. ஆரணி. 25). 3. Fitness, propriety; தகுதி. எறிஞ வைவ்வாசியை வாசியாக (திருவாலவா. 28, 45). 4. Good, improved condition; நல்ல நிலைமை. அவனுக்குடம்பு வாசிதான். 5. Ground, cause; நிமித்தம். நீ வாராத வாசி காரியங்கெட்டது. (W.) 6. Rate, as of interest; portion; வீதம். செலவானவ மாகாணிவாசியம் நாலுமா வாசிப்படி கழித்து (S. I. I. iii, 123). 7. Discount, in changing money; நாணயவட்டம். வாசி தீரவே காசு நல்குவீர் (தேவா. 572, 1).

வாசி²-த்தல் vāci-, 11 v. tr. <vāc. 1. To read; படித்தல். ஓலையை . . . வாசி யென்றனன் (கம்பரா. எழுச. 3). 2. To learn; கற்றல். வாசித்தும் கேட்டும (திவ். இயற். நான்மு. 63). 3. To play on a musical instrument; வீணை முதலியன இசைக்க ஒலிப்பித்தல். மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த ஞெருட்டுகுமன் (சிலப். 7, பக். 205)

வாசி³ vāci, n. <வாசி²-. 1. Musical pipe; இசைக்குழல். (பிங்.) 2. Tune, musical song; இசைப்பாட்டு. (யாழ். அக.)

வாசி⁴-த்தல் vāci-, 11 v. intr. <vās. To emit fragrance, smell; மணத்தல். மருவாசிக்குங் குழலுமுடி (தனிப்பா. i, 323, 18).

வாசி⁵ vāci, n. <vājin. 1. Horse; குதிரை. (பிங்.) எறிஞனவ் வாசியை (திருவாலவா. 28, 45). 2. The first nakṣatra; அசுவதி. (சூடா.) 3. Bird; பறவை. (யாழ். அக.) 4. Arrow; அம்பு. (யாழ். அக.) 5. Breath; சுவாசம். (யாழ். அக.) 6. Justice; நியாயம். (யாழ். அக.)

வாசி⁶ vāci, n. <vāsin. Dweller, inhabitant; வசிப்பவன். காசிவாசி.

வாசி⁷ vāci, n. <vācin. Expression; குறியீட்டுச்சொல். சதம் என்பது அநந்தவாசி (தக்கயாகப். 73, உரை).

வாசி⁸ vāci, n. perh. bhāsin. Ornamental arch over an idol. See திருவாசி, 1. மாணிக்க வாசிமுந்து சிங்காதனம் (திருவாலவா. 37, 75).

வாசி⁹ vāci, n. <vāsi. Dwelling place; இருப்பிடம். (யாழ். அக.)

வாசிக்கல் vācı-k-kal, *n.* perh. வாசி⁵+. Black load-stone. See காந்தக்கல். (யாழ். அக.)

வாசிக்கோவை vācı-k-kōvai, *n.* <id.+. A garland of small bells, round a horse's neck; குதிரைச்சிங்கிணிமாலை. (சூடா.)

வாசிககாரகம் vācıka-kārakam, *n.* <*vācika-kāraka*. Letter; கடிதம். (யாழ். அக.)

வாசிககாரகன் vācika-kārakan, *n.* <*vācika-kāraka*. Messenger; தூதன். (யாழ். அக.)

வாசிகதிட்சை vācika-tītcai, *n.* <*vācika* +. (Śaiva.) See வாசகதீட்சை. (சைவச. ஆசாரி. 65, உரை.)

வாசிகந்தம் vācıkantam, *n.* <*vājigandhā*. Indian winter cherry. See அமுக்கிரா. (யாழ். அக.)

வாசிகபத்திரம் vācika-pattiram, *n.* <*vācika-pattra*. Letter; கடிதம். (யாழ். அக.)

வாசிகம் vācıkam, *n.* <*vācika*. 1. That which is performed by the faculty of speech; வாக்கால் செய்யப்படுவது. மானதமே வாசிகமே காயிகமேயென . . . தமமூன்றும் (திருவிளை. எமகட. 6). 2. Word of mouth; message; வாய்ச்செய்தி. (யாழ். அக.) 3. News; சமாசாரம்.

வாசிகரணம் vācikaranam, *n.* <*vājikaraṇa*. 1. Developing virility; வீரியத்தை விருத்திபண்ணுகை. 2. Genuine love; ardent passion; அன்புடைச்சாமம். (யாழ். அக.)

வாசிகன் vācıkan, *n.* <*vācika*. Messenger; தூதன்.

வாசிகாண்(ணு)-தல் vācı-kāṇ-, *v. intr.* <வாசி¹+. 1. To be in excess; to yield more than the estimated quantity; மதிப்புக்கு மேலாக அளவு காணுதல். 2. To show improvement, as in health; நல்ல நிலைமைக்கு வருதல்.

வாசிகை¹ vācıkai, *n.* prob. *vāsa*. 1. Wreath, as of flowers, pearls, etc., worn on the head; சிகைமாலை. (பிங்.). 2. Garland; மாலை. வெண்முத்த வாசிகைத்தாய (திவ். இயற். திருவிருத். 50). (திவா.) 3. Garland of flowers strung thickly together; செறியக்கோத்த மாலை. (பிங்.)

வாசிகை² vācıkai, *n.* prob. *vas*. Residential quarters of Vaiśyas; வைசியர் வசிக்குஞ் சேரி. (பிங்.)

வாசிகை³ vācıkai, *n.* prob. *bhāsakā*. Ornamental arch over an idol. See திருவாசி, 1.

வாசிட்டம் vācıṭṭam, *n.* <*Vāsiṣṭha*. 1. A Sanskrit text-book on Hindu law ascribed to Vasiṣṭha, one of 18 *taruma-nūl*, q.v.; தருமநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்று. (பிங்.) 2. A Tamil translation of *yōga-vāsiṣṭha*. See ஞானவாசிட்டம். வாசிட்டாதி வைராக்கிய நூற்கே (மனோன். 1, 2, 112).

வாசிட்டலைங்கம் vācıttalaınkam, *n.* <*Vāsiṣṭha-laiṅga*. A secondary Purāṇa, one of 18 *upa-purāṇam*, q.v.; உபபுராணம் பதினெட்டனுள் ஒன்று. (பிங்.) வாசிட்டலைங்கத் தேதமின்றிய சிவதருமம் (திருக்காளத். பு. நூலவர. 2).

வாசிதம்¹ vācıtam, *n.* <*vāśita*. Cry of birds, beasts, etc.; புள் முதலியவற்றின் குரல். (யாழ். அக.)

வாசிதம்² vācıtam, *n.* <*vāsita*. (யாழ். அக.) 1. Knowledge; அறிவு. 2. Settling, peopling; குடியேற்றுகை.

வாசிப்பு vācıppu, *n.* <வாசி²-. 1. Learning, knowledge; கல்வி யறிவு. அவனுக்கு நல்ல வாசிப்புண்டு. 2. Reading; படிப்பு. வாசிப்புச்சாலை. 3. (Nāṭya.) A kind of movement of the legs in *tēci* dance; தேசிக்கூத்துக்குரிய கால் அமைப்பு வகை. (சிலப். பக். 90, கீழ்க்குறிப்பு.)

வாசிமேதம் vācımētam, *n.* <*vājimedha*. Horse sacrifice. See அசுவமேதம். வாசிமேத முதல மகங்களால் (சேதுபு. சேதுசரு. 64).

வாசியாதாஸ்து vācı-yātāstu, *n.* <வாசி¹ +. Memorandum of the produce at a harvest; கண்டுமுதற்குறிப்பு. (W.)

வாசிரம் vācıram, *n.* <*vāsra*. (யாழ். அக.) 1. Junction where four streets meet; நாற்சந்தி. 2. House; வீடு. 3. Day; பகல்.

வாசிராயனீயம் vācırāyanīyam, *n.* An Upaniṣad; ஓருபநிடதம். (W.)

வாசிரி vācıri, *n.* 1. Wilfulness; அகங்காரம். *Tinn.* 2. Respect; மதிப்பு. உன்னை வாசிரி கெடுத்துவிடுவேன். *Loc.*

வாசிவாரியன் vācı-vārıyan, *n.* <வாசி⁵+. One skilled in training horses; குதிரையைப் பழக்குவதில் வல்லவன். வாசிவாரியன் ஐந்து கதியையும் பதினெட்டுச்சாரியையும் பயிற்றுகையிலே (மதுரைக். 389, உரை).

வாசினி¹ vācını, *n.* <*vājinī*. Mare; பெண் குதிரை. (யாழ். அக.)

வாசினி² vācini, *n.* <*vāsinī*. Female resident; குடியிருப்பவள். மயானவாசினி (தக்கயாகப. 54, உரை).

வாசினை vācınai, *n.* <வாசி²-. [K. *bājane*.] 1. Reading; படிக்கை. வாசகன் மற்றது வாசினை செய்தபின் (சூளா. சீய. 90). 2. Playing on a musical instrument; யாழ் முதலியன இசைப்பிக்கை. குழலவளுடைய யாழ் வாசினையை (சீவக. 603, உரை).

வாசிபு vācipu, n. <U. wājib. (W.) 1. Propriety of conduct; நடத்தையொழுங்கு. 2. Regularity; ஒழுங்கு. அவன் வாசிபாய்க் கொடுத்தது விடுவான்.

வாசு¹ vācu, n. <vāsu. (யாழ். அக.) 1. God; கடவுள். 2. Viṣṇu; திருமால்.

வாசு² vācu, n. Cuscuss grass. See இருவேரி. (W.)

வாசுகி vācuki, n. <Vāsuki. A divine serpent believed to support the earth in the east, one of aṣṭa-mā-nākam, q.v.; அஷ்டமாநாகங்களுள் பூமியைக் கிழக்குப்புறத்துத் தாங்கும் நாகம். மலையாமை மேல்வைத்து வாசுகியைச் சுற்றி (திவ். இயற். நான்மு. 49).

வாசுகேயன் vācukēyaṉ, n. <Vāsukēya. See வாசுகி. (யாழ். அக.)

வாசுதேவம் vācutēvam, n. <Vāsudēva. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

வாசுதேவன் vācutēvaṉ, n. <Vāsudēva. 1. Krsna, as the son of Vasudēva; கண்ணபிரான். யமுனையாற்றில் வாரமணற்குன்றிற் புலர்கின்றேன் வாசுதேவா (திவ். பெருமாள். 6, 1). 2. Viṣṇu; திருமால். (பிங்.)

வாசுபத்திரன் vācupattiraṉ, n. <Vāsu-bhadra. See வாசுதேவன், 1. (யாழ். அக.)

வாசுபூச்சியர் vācupūcciyar, n. <Vāsu-pūjya. An Arhat, one of 24 tīrttaṅkarar, q.v.; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள் ஒருவர்.

வாசுரை vācurai, n. <vāsurā. (யாழ். அக.) 1. Earth; பூமி. 2. Night; இரவு. 3. Woman; பெண். 4. Female elephant; பெண்யானை.

வாசை vācai, n. <vāsā. Malabar-nut. See ஆடாதோடை. (சூடா.)

வாசோதகம் vācōtakam, n. <vāsōdaka. Libations of water, wrung from a piece of wet cloth as an offering to a deceased person during the funeral; ஈமச்சடங்கில் ஈரவஸ்திரத்தைப் பிழிந்து இறந்தவர்பொருட்டுக் கொடுக்கப்படும் நீர்க்கடன்.

வாஞ்சனம் vāñcaṉam, n. <vāñchana. See வாஞ்சை. (யாழ். அக.)

வாஞ்சனை vāñcaṉai, n. <id. See வாஞ்சை. (W.)

வாஞ்சி-த்தல் vāñci-, 11 v. tr. <vāñch. To wish eagerly; to desire earnestly; இச்சித்தல். அமிர்தைப் பசித்தோர்பெற வாஞ்சிப்பது (குலோத். கோ. 195).

வாஞ்சிதம் vāñcitam, n. <vāñchita. 1. Earnest desire; ஆசை. Loc. 2. Anything desired; விரும்பப்பட்டது. (யாழ். அக.)

வாஞ்சினம் vāñciṉam, n. cf. வாஞ்சனம். See வாஞ்சிதம், 2. (யாழ். அக.)

வாஞ்சினி vāñciṉi, n. <vāñchinī. Libidinous woman, காமமிக்கவள். (யாழ். அக.)

வாஞ்சை vāñcai, n. <vāñchā. Affection; earnest desire; விருப்பம். உன்சரணச் சிந்தனைசாலவாஞ்சையின் வருகின்றனை (குற்றா. தல. தக்கன்வேள்வி. 117).

வாட்காரன் vāṭ-kāraṉ, n. <வாள்¹+காரன்¹. Sawyer; இரம்பத்தால் மரமறுப்பவன்.

வாட்குடி vāṭ-kuṭi, n. <id.+குடி⁴. Race of warriors; மறக்குடி. வாட்குடி வன்கணவர்க்கு (பு. வெ. 4, 4).

வாட்கூத்து vāṭ-kūttu, n. <id.+. Sword-dance; வாளைப்பிடித்து ஆடுங் கூத்து. உறையைக் கழித்து வாட்கூத்து ஆடிக்காட்டினார் (சீவக. 783, உரை).

வாட்கை vāṭkai, n. Living. See வாழ்க்கை. (W.)

வாட்கோரை vāṭ-kōrai, n. <வாள்¹+. A kind of sedge; ஒருவகைக் கோரை. (பிங்.) (மதுரைக். 172, உரை.)

வாட்சி vāṭci, n. Adze. See வாச்சி, 1. (W.)

வாட்டசாட்டம் vāṭṭa-cāṭṭam, n. <வாட்டம்²+. Being stalwart and shapely; தோற்றப்பொலிவு. Colloq.

வாட்டப்பொலி vāṭṭa-p-poli, n. prob. id. +. Long heap of paddy on the threshing-floor; களத்தில் அடித்துப் போடப்பட்டிருக்கும் நீண்டநெற்பொலி. Loc.

வாட்டம்¹ vāṭṭam, n. <வாடு-. 1. Fading, withering; வாடுகை. 2. Dryness; உலர்ச்சி. 3. Leanness; மெலிவு. மானமங்கையர் வாட்டமும் பரிவும் . . . தீரத்தெளி சிறந்தார் (சீவக. 2382). 4. Trouble, distress; வருத்தம். வாட்டிய வாட்டஞ் சொல்லி (அரிச். பு. விவாக. 32).

வாட்டம்² vāṭṭam, n. [T. vāṭu, K. ōṭa.] 1. Slope, gradient; ஒழுங்கான சாய்வு. நீர்வாட்டம். 2. Beauty of form; வடிவழகு. ஆள் வாட்டமாயிருக்கிறான். 3. Sumptuousness; சம்பிரமம். சோறு வாட்டமாய்க் கிடைத்தது. 4. See வாட்டசாட்டம். 5. cf. pāṭa. Length; நீட்டம். Loc. 6. Advantage; suitability; அனுகூலம். காற்று வாட்டமாயடிக்கிறது.

வாட்டம்³ vāṭṭam, n. < vāṭa. 1. Garden; தோட்டம். (W.) 2. Street; தெரு. (யாழ். அக.) 3. Way, road; வழி. (சூடா.)

வாட்டரவு vāṭṭaravu, n. < வாடு-. 1. Weariness, fatigue; சோர்வு. (யாழ். அக.) 2. Withering, fading; உலர்கை. (W.)

வாட்டல் vāṭṭal, n. < வாட்டு-. Roast; anything roasted; வாட்டப்பட்ட பொருள்.

வாட்டாலை vāṭṭālai, n. See வாட்டாளை. (யாழ். அக.)

வாட்டாழை vāṭṭāḻai, n. perh. வாள்¹ +. A coast-plant yielding edible fruits; கடற்கரையில் உண்டாம் பழச்செடிவகை. (மலை.)

வாட்டாளை vāṭṭāḷai, n. < வாடு-. Emaciated man; மெலிந்தவன். (யாழ். அக.)

வாட்டாறு vāṭṭāṟu, n. A Viṣṇu shrine in the Travancore State; மலைநாட்டுத் திருமால் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. வாள்கெழு வாட்டாற்றெழினியாதன் (புறநா. 396). வாட்டாற்றா னடிவணங்கி (திவ். திருவாய். 10, 6, 2).

வாட்டானை vāṭṭāṉai, n. < வாள்¹ + தானை. Company of swordsmen in an army, one of aṟuvakai-t-tāṉai, q.v.; அறுவகைத்தானைகளுள் ஒன்றான வாட்படை. பொய்யா வாட்டானை . . . தென்னவன் (கலித். 98). (திவா.)

வாட்டி¹ vāṭṭi, n. < U. bāḍi. [T. māṭu, K. māṭṭu.] Time, turn; தடவை. மூன்றுவாட்டி வந்துபோனான்.

வாட்டி² vāṭṭi, n. cf. வசட்டி. Diamond dust. See வயிரமண். (யாழ். அக.)

வாட்டியபுட்பம் vāṭṭiya-puṭpam, n. < vāṭya-puṣpa. (மலை.) 1. Sandalwood; சந்தனம். 2. Turmeric; மஞ்சள்.

வாட்டியம் vāṭṭiyam, n. prob. vāṭya. (யாழ். அக.) 1. Garden; தோட்டம். 2. House; வீடு.

வாட்டிலோடு vāṭṭil-ōṭu, n. See வாட்டு லோடு.

வாட்டு¹-தல் vāṭṭu-, 5 v. tr. Caus. of வாடு-. [T. vāḍu, K. bāḍu, M. vāṭuga.] 1. To cause to wither or fade; to dry; to scorch; உலர்த்துதல். 2. To roast; வதக்குதல். 3. To vex, afflict, mortify; வருத்துதல். எளியவரை வலியார் வாட்டின் வலியாரை . . . தெய்வம் வாட்டும் (காஞ்சிப்பு. கடவுள்வா. 7). 4. To injure; to destroy; கெடுத்தல். இனம்போக்கி நின்றரிகல்வாட்டி (பு. வெ. 2, 5). 5. To wash, as cloth; ஆடைவெளுத்தல். ஸ்ரீவைஷ்ணவவண்ணத்தான் திருப்பரிவட்டங்களை அழகிதாக வாட்டி (ஈடு, 5, 10, 6).

வாட்டு² vāṭṭu, n. < வாட்டு-. [K. bāḍu.] 1. Roasted or fried flesh or vegetable; பொரியல். மனைவாழளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர் (பெரும்பாண். 256). 2. Affliction; உபத்திரவம். அவனை நல்ல வாட்டு வாட்டினான்.

வாட்டு³ vāṭṭu, n. cf. வாட்டம்². 1. See வாட்டம்², 1. நீர்வாட்டுச் சரியாகவிருக்கிறது. 2. That which is handsome; அழகானது. Loc. 3. That which is suitable; தகுதியானது. அந்தத் தொழில் எனக்கு வாட்டா யிருக்கவில்லை. (W.) 4. cf. vaṭa. Side; nearness; சார்பு. என்பக்கவாட்டி லிராதே. 5. Facility from frequent use, as of the right or the left hand; பழக்கமிகுதியா லேற்படும் லாகவம். அவன் இடக்கை வாட்டுள்ளவன். 6. Cheapness; மலிவு. அது எனக்கு வாட்டாய்க் கிடைத்தது. (W.)

வாட்டுசோகை vāṭṭu-cōkai, n. < வாட்டு- +. Bright's disease; சோகைநோயால் உண்டாம் வீக்கவகை.

வாட்டுலோடு vāṭṭul-ōṭu, n. < E. bottle + ஓடு⁴. Broken pieces of glass; உடைந்த கண்ணாடித் துண்டு. Loc.

வாட்டுலோடுபுதைத்தல் vāṭṭulōṭu-putaittal, n. < வாட்டுலோடு + புதை-. Fixing broken pieces of glass over walls to prevent people from climbing over them; சுவர்மேல் ஆள் ஏறதபடி உடைந்த கண்ணாடித்துண்டுகளைப் பதிக்கை. (கட்டட. நாமா. 19.)

வாட்படை vāṭ-paṭai, n. < வாள்¹ +. Army of soldiers armed with swords; வாள்தரித்த வீரர். வாட்படையை யோட்டி (பட்டினப. 226, உரை).

வாட்படையாள் vāṭ-paṭaiyāḷ, n. < id. + படை. Durgā, as armed with sword; துர்க்கை. (பிங்.)

வாட்பல்விலக்கி vāṭ-pal-vilakki, n. < id. + பல்² + விலக்கு-. 1. Tenon saw; சிறிய ரம்பம். (C. G.) 2. Saw-set; ரம்பத்தின் பற்களை நேராக்கும் கருவி.

வாட்போர் vāṭ-pōr, n. < id. + போர்³. Fight with the sword; வாளாற் செய்யும் யுத்தம். வாட்போரான் மிகுகின்ற . . . வீரருடைய (மதுரைக். 53, உரை).

வாடகை¹ vāṭakai, n. < bhāṭa-ka. Rent, hire; கூலி. வாடகைக்குதிரை (திருவேங். சத. 85).

வாடகை² vāṭakai, n. < vāṭikā. 1. Region, district; சுற்றுவட்டம். அரசூர் வாடகையில் (S. I. I. iii, 109). 2. Street; தெரு. (யாழ். அக.) 3. Garden; கொல்லை. (யாழ். அக.) 4. Stable; வாகன சாலை. (யாழ். அக.) 5. Mud wall; மண்சுவர். (யாழ். அக.)

வாடல் vāṭal, n. <வாடு-. 1. Withering; drying; becoming lean; fading; வாடுகை. 2. That which is faded, dried or withered; that which is stale or not fresh, as vegetables; வாடின பொருள். 3. Faded flower; உலர்ந்த பூ. (பிங்.)

வாடன்சம்பா vāṭaṉ-campā, n. perh. vāṭa + சம்பா¹. An inferior kind of paddy; மட்ட நெல்வகை.

வாடாக்கடமை vāṭā-k-kaṭamai, n. <வாடு- + ஆ neg. +. Permanently fixed tax; திட்டமான வரி. இவ்வாண்டு முதல் வாடாக்கடமை யாக நிறுத்துவித்தது (S. I. I. v, 120).

வாடாக்குறிஞ்சி vāṭā-k-kuṟiñci, n. <id. + id. +. A plant whose flowers do not lose colour in withering; உலரும் நிலையிலும் தன் இயற்கைநிறம் மாறாத பூவகை. (பிங்.)

வாடாக்கொடி vāṭā-k-koṭi, n. perh. id. + id. +. Willow-leaved justicia. See கருநொச்சி, 1.

வாடாத்தாமரை vāṭā-t-tāmarai, n. <id. + id. +. Lotus-shaped ornament of gold, presented to bards by ancient kings; பண்டைக்கால வரசர் பாணர் அளிக்கும் பொற்றாமரைப்பூ. வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினைக்கே (புறநா. 319).

வாடாமல்லி vāṭā-malli, n. <id. + id. + மல்லி¹. See வாடாமல்லிகை. Loc.

வாடாமல்லிகை vāṭā-mallikai, n. <id. + id. +. Bachelor's buttons, *Gomphrena globosa*; பூச்செடிவகை. (W.)

வாடாமாலை vāṭā-mālai, n. <id. + id. + மாலை³. 1. Gold necklace, as not fading like the garland of flowers; [பூமாலை போன்று வாடாதது] பொன்னரி மாலை. வாடாமாலை பாடினி யணிய (புறநா. 364). 2. Garland made of rags, pith, etc.; கிழி கிடை முதலியவற்றாற் செய்யப்படும் மாலை (சிலப. 5, 33, உரை.)

வாடாவஞ்சி vāṭā-vañci, n. <id. + id. + வஞ்சி³. Karūr. See கருவூர். வாடாவஞ்சி வாட்டு நின் . . . நோன்றாள் (புறநா. 39).

வாடாவள்ளி vāṭā-vaḷḷi, n. <id. + id. +. 1. A kind of dance; ஒருவகைக் கூத்து. வாடா வள்ளியின் வளம்பல தரூஉ நாடுபல (பெரும்பாண். 370). 2. Painting, picture; சித்திரம். (அக. நி.)

வாடாவூட்டு vāṭā-v-ūṭṭu, n. <id. + id. +. See வாடாக்கடமை. (Insc. Pudu. 287.)

வாடி¹ vāṭi, n. <id. A sensitive plant. See தொட்டால்வாடி, 1. (மூ. அ.)

வாடி² vāṭi, n. <vāṭī. 1. Garden; தோட்டம். (W.) 2. Wall; மதில். (யாழ். அக.) 3. Courtyard; முற்றம். (யாழ். அக.) 4. House; வீடு. (யாழ். அக.) 5. Fish-curing yard; மீனுலர்த்து மிடம். Loc. 6. Village, hamlet; பட்டி. 7. Rest-house; சாவடி. காட்டுவீடு. 8. Hut of bamboo and grass, of kāṇi-k-kāraṉ; காணிக்காரரின் புல் வேய்ந்த மூங்கிற் குடிசை. (G. Tn. D I, 7.) 9. Enclosure, fenced place; அடைப்பிடம். (W.) 10. Yard, shed where firewood is stored for sale; விறகு மரம் முதலியன விற்குமிடம். விறகுவாடி, மரவாடி.

வாடிக்கை vāṭikkai, n. [T. vāḍuka, K. vāḍike.] 1. Habit; வழக்கம். செந்தாக்களைக் கிளி வாடிக்கையாற் கற்று (இராமநா. அயோத். 22). 2. Custom, as in dealing; வழக்கமாகப் பற்றுவரவு செய்கை. 3. Usage; முறை. உலகவாடிக்கை நிசமல்லவே (குமரே. சத. 69). 4. See வாடிக்கைக்காரன்.

வாடிக்கைக்காரன் vāṭikkai-k-kāraṉ, n. <வாடிக்கை + காரன்¹. 1. Customer; வழக்கமாக ஓரிடத்துப் பற்றுவரவு செய்வோன். 2. Customary supplier of goods; பண்டங்களை வழக்கமாக ஓரிடத்து விலைக்குக்கொடுத்து வருவோன்.

வாடிகம் vāṭikam, n. A prostrate herb. See பிரமி². (நாமதீப. 340.)

வாடிகை vāṭikai, n. <vāṭikā. (யாழ். அக.) 1. See வாடகை², 2, 3, 4. 2. Resting place; தங்குமிடம்.

வாடிவாசல் vāṭi-vācal, n. <வாடி² +. Entrance hall of a palace or mansion; ஆசார வாசல். Loc.

வாடிவேலி vāṭi-vēli, n. <id. +. The boundary line of a village; கிராமத்தின் எல்லைக் குறி. Colloq.

வாடு¹-தல் vāṭu-, 5 v. intr. [T. vāḍu, K. bāḍu, M. vāḍuga.] 1. To wither, fade, dry up; உலர்தல். பொதிபொதி பீளவாட (நாலடி, 269). 2. To be emaciated; to become weak; மெலிதல். எந்தோள் வாட (கலித். 68). 3. To pine away, grieve; மனமழிதல். வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் (திவ். பெரியதி. 1, 1, 1). 4. To turn pale; பொலி வழிதல். குழலியென் வாடிப் புலம்புவதே (திருக் கோ. 14). 5. To be defeated; தோல்வியடைதல். வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து (பு. வெ. 3, 1, கொளு). 6. To perish; கெடுதல். காரிகை பெற்றதன கவின்வாட (கலித். 124). 7. To be removed; நீங்குதல். சூலமும் . . . கரத்தினில் வாடாதிருத்தி (கல்லா. 87, 29). 8. To diminish, decrease; குறைதல். வாட்டருஞ் சீர்க்கண்ணகி நல்லாளுக்கு (சிலப. 9, 40). 9. To fall short in weight; நிறைகுறைதல். Loc.

வாடு² vāṭu, n. <வாடு-. Faded flower; வாடற் பூ. ஈங்கைவா டுதிர்புக (கலித். 31).

வாடூன் vāṭūṉ, n. < id + ஊன். Dried flesh; உப்புக்கண்டம். வாராத்தட்ட வாடூன் பழுக்கல் (பெரும்பாண். 100).

வாடை[1] vāṭai, n. < வடக்கு. 1. North wind; வடகாற்று. (பிங்.) வாடை நலிய வடக்கிருந் தோனை (பு. வெ. 8, 16). 2. Chill wind; குளிர் காற்று. Colloq. 3. Wind; காற்று (பிங்.) வாடை மயிர்ப்படன் (சடா. பிள்ளைக். 66). 4. [T. vāda.] Fume; scent; வாசனை. கைத வாடையின் (திருப்பு. 143). 5. cf. vāḍava. Submarine fire. See வடவை. வாடை பொங்கொள்கொளை (திருப்ப. 382).

வாடை[2] vāṭai, n. < vāṭa. 1. Row of houses, as in a street; தெருச்சிறகு. (சூடா.) கீழை வாடை, மேலைவாடை. 2. Street; தெரு. (பிங்.) 3. Street where herdsmen or hunters reside; இடையர் அல்லது வேடர் வாழும் வீதி. (W.) 4. Village, hamlet; சிறு கிராமம். 5. Direction; வழி. இந்த வாடையாக வா.

வாடை[3] vāṭai, n. prob. vaṭa. Medicine; மருந்து. (பிங்.)

வாடை[4] vāṭai, n. < bhāṭa. Rent. See வாடகை[1]. (W.)

வாடைக்கச்சான் vāṭai-k-kaccāṉ, n. < வாடை[1] +. North-west wind; வடமேல்காற்று. (யாழ். அக.)

வாடைக்குற்றி vāṭaikkuṟṟi, n. Willow-leaved justicia. See சுருரோச்சி, 1. (L.)

வாடைக்கொண்டல் vāṭai-k-koṇṭal, n. < வாடை[1] +. North-east wind; வடகீழ்காற்று (யாழ். அக.)

வாடைச்சம்பா vāṭai-c-campā, n. See வாடன்சம்பா.

வாடைப்பாசறை vāṭai-p-pācaṟai, n. < வாடை[1] +. (Puṟap.) Theme describing the north wind which blows in the camp of soldiers and distresses them by reminding them of their lady-loves; பாசறைச்சண் வீரர் தம் காதன்மகளிரை நினைந்து துயருறும்படி செய்கின்ற வாடைக்காற்றின் மிகுதியைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 16.)

வாடைப்பொடி vāṭai-p-poṭi, n. < id. +. 1. Aromatic or scented powder; வாசனைத் தூள். Loc. 2. Medicated powder that charms a person and keeps him under fascination; வசியப்படுத்தும் பொடி. வாடைப்பொடியிட்டான (விறலிவிடு. 823).

வாடையாலோடு-தல் vāṭaiyāl-ōṭu-, v. intr. < id. +. See வாடையிலோடு-. (W.)

வாடையிலோடு-தல் vāṭaiyil-ōṭu-, v. intr. < id +. To sail with the north wind; வடகாற்றின் உதவியால் மரக்கலம் பாய்விரித்துச் செல்லுதல். (W.)

வாண்டியம் vāṇṭiyam, n. Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (மலை)

வாண்டையான் vāṇṭaiyāṉ, n. A title of the Kaḷḷa caste; கள்ளர்சாதியினரின் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று.

வாண்மங்கலம் vāṉ-maṅkalam, n. < வாள்[1] +. 1. (Puṟap.) Theme which describes the sword of a victorious king being placed in the hands of Koṟṟavai and given a ceremonial bath; பகையரசை வென்ற வேந்தன் தன் வாளினைக் கொற்றவைமேல் நிறுத்தி நீராட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 68, உரை.) 2. (Puṟap.) Theme which describes a victor's sword being blessed by the devils whose hunger has been satisfied by its deeds of slaughter; வீரனது வாள் வென்றியாற் பசிப்பிணி தீர்ந்த பேய்ச்சுற்றம் அவன் வாளினை வாழ்த்துதலைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 91.)

வாண்மண்ணுநிலை vāṇ-maṇṇu-nilai, n. < id. +. (Puṟap.) Theme which describes the ceremonial bath given to a king's sword and the heroic achievements of the king with that sword; தீர்த்த நீராலே மஞ்சனமாட்டிய அரசவாளின் வீரத்தைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 27.)

வாண்முகம் vāṉ-mukam, n. < id. +. Edge of sword; வாளின்வாய். வாணமுகம பொறிதத மாணவரி யாக்கையா (பதிற்றுப. 58, 3).

வாண்முட்டி vāṉ-muṭṭi, n. < id. + முட்டி[2]. Handle or hilt of a sword; வாளின் பிடி. வாண் முட்டியை இடையறும்படி பிடிதத கையினா (சீவக. 2217, உரை).

வாணக்கந்தகம் vāṇa-k-kantakam, n. < வாணம + கநதகம[1]. Stick sulphur, roll sulphur, as used in fireworks; பொறிவாணம் முதலிய செய் தற்குரிய கந்தகவகை. (M. M. 300.)

வாணக்காரன் vāṇa-k-kāraṉ, n. < id. + காரன்[1]. [K. bāṇagāra.] One who manufactures and sells fireworks; ஆகாசவாணம் முதலியனசெய்து விற்பவன்.

வாணக்குழல் vāṇa-k-kuḻal, n. < id. + குழல்[3]. Metallic tube fixed in a block of wood, used for loading fireworks with gunpowder; அதிர்வேட்டுக்காகப் பொறிவாணமருந்து அடைக்கும் வெடிகுழாய்.

வாணகந்தி[1] vāṇakanti, n. prob. parṇa-khaṇḍa. Pipal. See அரசு[1]. (மலை.)

வானகந்தி[2] vāna-kanti, n. < வானம் + கந்தி[4]. See வானகந்தகம்.

வாணகம் vāṇakam, n. < bāṇa. (யாழ். அக.) 1. See வாணம், 1, 2. 2. Cow's udder; பசுவின் மடி. 3. Flute; வேய்ங்குழல். 4. Loneliness; தனிமை.

வாணகன் vāṇakan, n. prob. வாணகம். Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.)

வாணகோப்பாடி vāṇa-kō-p-pāṭi, n. < வாணன்[2] + கோ[3] + பாடி[1]. The country of the Bāṇas, an ancient kingdom comprising portions of the Mysore State, and of the Kurnool and North Arcot districts; வாணவரசர் ஆண்டதும் மைசூர் சமஸ்தானம், கர்நூல் சில்லா, வடஆர்க்காடு சில்லா ஆகியவற்றின் பாகங்கள் அடங்கியதுமான நாடு. (S. I. I. ii, Preface. 27.)

வாணதண்டம் vāṇataṇṭam, n. < vāṇa-daṇḍa. Apparatus for weaving sarees; புடைவை நெய்யுங் கருவிவகை. (யாழ். அக.)

வாணதீர்த்தம் vāṇa-tīrttam, n. < bāṇa-tīrtha. A sacred waterfall in the Tinnevelly District; திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் புண்ணியதீர்த்தமாயுள்ள ஓர் அருவி.

வாணபுரம் vāṇa-puram, n. < Bāṇa+. The capital of Bāṇa's kingdom; வாணசுரனது தலைநகர். வாணபுரம்புக்கு (திவ். திருவாய். 7, 10, 7).

வாணம் vāṇam, n. < bāṇa. 1. Arrow; அம்பு. 2. Fire; தீ. பாயும் புகைவாணங் கொடு பாணம (இரகு. நகர. 24). 3. Rocket, fireworks; ஆகாசவாணம் பொறிவாண முதலியன. (யாழ். அக.)

வாணலி vāṇali, n. [T. K. bāṇali.] Frying pan; வறுக்குஞ்சட்டி.

வாணலிங்கம் vāṇa-liṅkam, n. < Bāṇa+. A form of Lingam, found in the Narmadā, as worshipped by the Asura Bāṇa; வாணசுரனாற் பூசிக்கப்பட்டதும் நருமதையில் அகப்படுவதுமான லிங்கவகை. வாணனெனுமசுர னர்ச்சித்தான் . . . வாணலிங்கம (சைவச. பொது. 85).

வாணன்[1] vāṇaṉ, n. < வாழ்-. 1. Resident; வசிப்பவன். அணடவாண ரமுதுண நஞ்சுண்டு (தேவா. 644, 6). 2. One who persues a profession or calling; ஏதேனும் ஒரு தொழிலால் வாழ்பவன். பாவாணன். 3. Prosperous man; நல்வாழ்வுள்ளவன். (W.)

வாணன்[2] vāṇaṉ, n. < bāṇa. 1. An asura, son of Mahābali; மகாபலியின் மகனான ஓர் அசுரன். வாணன் பேரூர் (மணி. 3, 123). 2. King of a dynasty tracing its lineage from Mahābali; மகாபலி வமிசத்துத்தோன்றிய அரசன். வாணவித்தியாதரரான வாணாராய மகா தேவியார (S. I. I. iii, 99). ஆறைய கோன வாணன (பெருந்தொ. 1185). 3. A chief of Tañcākkūr, a town in Pāṇḍya country; பாண்டி நாட்டில் தஞ்சாக்கூர் என்ற நகரையாண்ட ஒரு தலைவன். 4. The third nakṣatra. See கார்த்திகை. (சூடா.)

வாணன்கோவை vāṇaṉ-kōvai, n. < வாணன்[2]+. A kōvai treatise on Tañjai-vāṇaṉ. See தஞ்சைவாணன்கோவை. (W.)

வாணா vāṇā, n. See வாணலி. Loc.

வாணாக்கம்பு vāṇā-k-kampu, n. < Hind. bāṇā + கம்பு[1]. See வாணாத்தடி.

வாணாட்கோள் vāṇāṭ-kōḷ, n. < வாள்[1] + நாள் + கோள்[1]. (Purap.) Theme of a king sending his sword in advance at an auspicious moment, when setting out with the object of capturing the fort of his enemy; பகைவனது அரணைக் கொள்ள நினைத்து வாளைப் புறவீடு விடுவதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 3.)

வாணாத்தடி vāṇā-t-taṭi, n. < Hind. bāṇā + தடி[2]. Cudgel used by Indian gymnasts in fencing. See பாணாத்தடி. Loc.

வாணாய் vāṇāy, n. See வாணலி. Loc.

வாணாள் vāṇāḷ, n. < வாழ்- + நாள். 1. Lifetime; சீவியகாலம். 2. Life; உயிர். தெவ்வர் வாணாள் வீழ்ந்தன (சீவக. 3079).

வாணாளளப்போன் vāṇāḷ-aḷappōṉ, n. < வாணாள் + அள-. Sun; சூரியன். (சூடாமணி நிகண்டு. 94.)

வாணாளைவாங்கு-தல் vāṇāḷai-vāṅku-, v. tr. < id.+. To tease, worry to death; பெருந்தொந்தரவு பண்ணுதல். என் என்னை வாணாளை வாங்குகிறாய் ?

வாணி[1] vāṇi, n. < vāṇī. 1. Word, language, speech; சொல். (பிங்.) நன்கல்ல வாணி கிளைததடக்கி (பிரபோத். 22, 19). 2. Learning; கல்வி. துதி வாணி வீரம் (பெருந்தொ. 418). 3. Sarasvatī, as the Goddess of Learning; சரசுவதி. (பிங்.) வாணிபு மல்லிமென் மலரையனும (சீகாளத். பு. நான்மு. 147). 4. The river Sarasvatī; சரசுவதி நதி. கஙகை காளிந்தி வாணி காவிரி . . . நதிகள (திருவிளை. தல. 11). 5. Source of vocal sounds; நாதந்தோன்றும் இடம். நாபிககு நால்விரல் மேலே . . . வாணிக் கிருவிர லுள்ளே (திருமந். 616). 6. A kind of dance; கூத்துவகை. (பிங்.)

வாணி[2] vāṇi, n. prob. bāṇa. Arrow; அம்பு. (பிங்.)

வாணி[3] vāṇi, n. prob. yavānī. Bishop's weed. See ஓமம்[1]. (மலை.)

வாணி[4] vāṇi, n. < pāṇi. Water; நீர். (W.)

வாணி[5] vāṇi, n. (சங். அக.) 1. Rock-salt; இந்துப்பு. 2. Realgar. See மனோசிலை.

வாணிகச்சாத்து vāṇika-c-cāttu, n. < வாணிகம் + சாத்து[3]. Caravan of traders; வாணிகர் திரள். வாணிகச்சாத்தோடே போகாநின்ற தனிமையாள் யான் தொடருகின்றேன் (சிலப். 11, 190, உரை).

வாணிகச்சி vāṇikacci, n. Fem. of வாணிகன். Woman of the trading caste; வைசிய சாதிப்பெண்.

வாணிகம் vāṇikam, n. < vāṇijya. 1. Trade; வியாபாரம். வாணிகஞ்செய்வார்க்கு வாணிகம் (குறள், 120). 2. Gain, profit; ஊதியம். யானொரு வாணிகப் பரிசில னல்லேன் (புறநா. 208).

வாணிகவென்றி vāṇika-venri, n. < வாணிகம் +. (Puṟap.) Theme describing the selfless benefactions of a merchant who has risen to prominence by his success in business; வாணிகத்தாற் சிறப்பெய்திய வணிகன் தனது பொருளிற் பற்றின்றிப் பிறர் மிடியை நீக்கும் பெருந்தன்மையை எடுத்துக்கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 12, ஒழிபு, 2.)

வாணிகன் vāṇikan, n. < id. cf. pāṇika. 1. Merchant, trader; வியாபாரி. அறவிலைவாணிகன் (புறநா. 134). 2. Man of the trading caste; வைசியன். 3. Scales, balance; துலாக்கோல். (பிங.) 4. Libra of the zodiac; துலாராசி. (சூடா.)

வாணிகேள்வன் vāṇi-kēḷvan, n. < வாணி[1] +. Brahmā; பிரமன். (சூடா.)

வாணிச்சி vāṇicci, n. 1. See வாணிகச்சி. மதுரையிற் பிட்டுவாணிச்சி மகற்கு (தொல். பொ. 84, உரை). (ஈடு. 144, மயிலை.) 2. See வாணியச்சி.

வாணிச்சிமேனி vāṇicci-mēṉi, n. perh வாணிச்சி +. Ruby; மாணிக்கம். (யாழ். அக.)

வாணிச்சியம் vāṇicciyam, n. < vāṇijya. Trade; வியாபாரம். (W.)

வாணிதம் vāṇitam, n. cf. phāṇita. Toddy; கள். (பிங.)

வாணிதி vāṇiti, n. See வாணினி, 1, 2. (யாழ். அக.)

வாணிபம் vāṇipam, n. 1. See வாணிகம், 1. (W.) 2. See வாணிகம், 2. இவளை வைதது வைததுக் கொணடென்ன வாணிபம் (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 9).

வாணிபன் vāṇipan, n. See வாணிகன், 1. (W.)

வாணிமலர் vāṇi-malar, n. < வாணி[1] +. White lotus; வெண்டாமரை. (மூ. அ.)

வாணிமன் vāṇi-maṉ, n. < id. + மன்[2]. See வாணிகேள்வன். பாணியாற படைத்திலன வாணிமன் (பாகவத. 1, கணணபிரான் துவரை. 25).

வாணியச்சி vāṇiyacci, n. Fem. of வாணியன். Woman of the oil-monger caste; செக்கார் சாதிப்பெண்.

வாணியநகரத்தான் vāṇiya-nakarattāṉ, n. < வாணியன் +. See வாணியன். (I. M. P. Sm. 25.)

வாணியம் vāṇiyam, n. < vāṇijya. 1. See வாணிகம், 1. (W.) 2. See வாணிகம், 2. சிறுகாலை நாமுறுவாணியம (தேவா. 259, 3).

வாணியன் vāṇiyaṉ, n. < வாணிகன். 1. See வாணிகன், 1. 2. Oil-monger; செக்கான். (W.)

வாணியன்தாதன் vāṇiyaṉ-tātaṉ, n. < வாணியன் +. A poet said to be of oil-monger caste and a contemporary critic of Kampar; கம்பர்காலத்தில் அவர்க்கு எதிரியாயிருந்தவராகவும் செக்கார்குலத்தவராகவும் சொல்லப்படும் ஒரு புலவர். (தமிழ்நா. 83.)

வாணியன்பொருவா vāṇiyaṉ-poruvā, n. 1. Anchovy, silvery, shot with gold and purple, *Engraulis malabaricus*; வெண்மையில் பொன்னிரேகையும் ஊதாரேகையுமுள்ள கடல்மீன்வகை. 2. Anchovy, bronze, *Engraulis hamiltonii*; வெளிறின மஞ்சணிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வாணிலை vāṇilai, n. < வாள்[1] + நிலை. (Puṟap.) Theme of sending in advance at an auspicious moment the sword of a king who intends to advance against his enemies; பகைமேற் படையெடுத்தலை விரும்பி வேந்தன் வாளைப் புறவீடுவிடுவதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ 3, 4.)

வாணினி vāṇiṉi, n. < vāṇinī. 1 Dancing woman; நாடகக்கணிகை. (W.) 2. Immodest woman; நாணமற்றவள். (W.) 3. Clever woman; விவேகமுள்ளவள். (யாழ். அக.)

வாணீசன் vāṇīcaṉ, n. < Vāṇīśa. Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.)

வாணுதல் vāṇutal, n. < வாள்[1] + நுதல். 1. Bright forehead; ஒளிபொருந்திய நெற்றி. வாணுதல் விறலி (புறநா. 89). 2. Woman with a bright forehead; ஒள்ளிய நெற்றியுள்ள பெண். வாணுதல் கணவ (பதிற்றுப. 38, 10).

வாத்தாட்டுப்பலகை vāttāṭṭu-p-palakai, n. < வாத்தாடு +. Eave-board. See வாய்த்தட்டுப்பலகை.

வாத்தாடு vāttāṭu, n. prob. வாய்+தட்டு. Eaves; கூரையின் ஓரம். (கட்டட. நாமா. 20)

வாத்தி vātti, n. < உபாத்தி. School-master, teacher; உபாத்தியாயன். மக்களுக்கு வாத்தி (டாக்டர். சுண்ணன்-என்சேவகன், 50).

வாத்திச்சி vātticci, n. Fem. of வாத்தி. Lady teacher; school-mistress; உபாத்தியாயினி.

வாத்திமர் vāttimar, n. prob. *mādhyama*. A sect of Smārtha Brahmans; சுமார்த்தப்பிராமண ருள் ஒரு பிரிவினர்

வாத்தியஞ்சேவி-த்தல் vāttiyañ-cēvi-, v. intr. < வாத்தியம்+. To play on the pipe with accompaniments. See மேளமடி-, 2.

வாத்தியப்பெட்டி vāttiya-p-petti, n. < id.+. *Mod.* 1. Harmonium, ஆர்மோனியப் பெட்டி. 2. Music-box, as piano, etc.; கீதம் வாசிக்கும் யந்திரப்பெட்டி.

வாத்தியபாண்டம் vāttiya-pāntam, n. < *vādya-bhāṇḍa*. (யாழ். அக.) 1. See வாத்தியம். 2. Lute; வீணை.

வாத்தியம் vāttiyam, n. < *vādya* Musical instrument; இசைக்கருவி.

வாத்தியம்பண்ணு-தல் vāttiyam-paṇṇu-, v. intr. < வாத்தியம்+. To beat the kettle drum; நகராமுழக்குதல். (W.)

வாத்தியமாராயன் vāttiya-mārāyan, n. < id.+மார்[4]+. See வாச்சியமாராயன். செம்பியன் வாத்தியமாராயனுக்கு (S. I. I. ii, 275).

வாத்தியாயர் vāttiyāyar, n. < *upādhyāya*. Teacher. See உபாத்தியாயன். *Loc.*

வாத்தியார் vāttiyār, n. < வாத்தி. 1. See வாத்தியாயர். வாத்தியார் மனமறுகி வருந்த (அருட்பா, v, கந்தாச. 3). 2. Family priest; புரோகிதன். *Brāh.* 3. One who trains actors and dancers; நாடகம் கூத்து முதலிய பயிற்றுவிப்போன். *Loc.*

வாத்து[1]-தல் vāttu-, 5 v. tr. < வாழ்த்து-. 1. See வாழ்த்து-. 2. To wave saffron water before the bridel pair to ward off the evil eye; திருஷ்டிகழிக்க மணமக்கள்முன் மஞ்சணீரால் ஆலத்தி சுற்றுதல். *Loc.*

வாத்து[2] vāttu, n. < *vāstu*. 1. See வாஸ்து, 1. 2. See வாஸ்துபுருஷன். (தைலவ.)

வாத்து[3] vāttu, n. cf. Hind. *batak*. [K. *bātu*.] 1. Duck; தாரா. (பதார்த்த. 873.) 2. Goose; பெருந்தாரா.

வாத்து[4] vāttu, n. cf. வாது[2]. Branch of a tree; மரக்கொம்பு. (W.)

வாத்துசாந்தி vāttu-cānti, n. < வாத்து[2]+. See வாஸ்துசாந்தி.

வாத்துபுருடன் vāttu-puruṭan, n. < id. +. See வாஸ்துபுருஷன். (யாழ். அக.)

வாத்துபோதம் vāttu-pōtam, n. < *vāstu* + prob. *bōdha*. A treatise on architecture, one of 32 *cirpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்தி ரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்க. சிற்ப. 3.)

வாத்துமன் vāttuman, n. < வாத்து[2]+மன்[2]. See வாஸ்துபுருஷன். (யாழ். அக.)

வாத்துமாதனம் vāttumātanam, n. perh. வாத்து[3]+ஆதனம். A kind of posture, in which the body is supported on an elbow, the two legs and one arm being stretched out and the head held erect; இருகால்களும் ஒருகையும் நீட்டி ஒரு முழங்கையூன்றி தலைநிமிர்த்திக் கிடக்கும் ஆசன வகை. (யாழ். அக.)

வாத்ஸ்யாயனம் vātsyāyanam, n. < *vāts-yāyana* A Sanskrit treatise on sexual science, by Vātsyāyana; வாச்சாயனர் இயற்றிய காம சூத்திரம். வாதஸ்யாயனகதந்தக் காமதந்த்ரமே கடத்திய போதது (ரகு, 2, 3, டீ.).

வாத்ஸல்யம் vātsalyam, n. < *vātsalya*. Great affection, as parental affection; மிக்க அன்பு.

வாதக்கடல் vāta-k-kaṭal, n. prob. வாதம்[1] +. Sal ammoniac; நவச்சாரம். (யாழ். அக.)

வாதக்கடுப்பு vāta-k-kaṭuppu, n. < id.+. See வாதக்குடைச்சல். (W.)

வாதக்கரப்பன் vāta-k-karappan, n. < id. +. A disease; கரப்பானோய்வகை. (யாழ். அக.)

வாதக்கிரந்தி vāta-k-kiranti, n. < id.+ கிரந்தி[1]. See வாதக்கரப்பன். (இங். வை.)

வாதக்கிராணி vāta-k-kirāṇi, n. < id.+ கிராணி[2]. A form of diarrhoea due to bad humours, one of six *kirakaṇi*, q.v.; கிரகணி ஆறனுள் ஒன்று. (W.)

வாதக்குடைச்சல் vāta-k-kuṭaiccal, n. < id.+. 1. Rheumatic pain; சந்துவாதத்தாலுண்டாம் வலி. 2. A nervous disease, neuralgia; நரம்புநோய்வகை. (பைஷஜ. 300.)

வாதக்கொதி vāta-k-koti, n. < id.+. A kind of fever. See வாதசுரம். (W.)

வாதகம் vātakam, n. < *bādhaka*. Hindrance, obstacle; இடையூறு. வாதகமில்லா முத்தி வரதனே (சேதுபு. தோத். 65).

வாதகரப்பான் vātakarappāṉ, n. Tooth-leaved tree of Heaven. See பெருமரம், 1. (மலை.)

வாதகாசம்[1] vāta-kācam, n. <வாதம்[1] + காசம்[2]. A pulmonary complaint, காசநோய் வகை. (யாழ். அக.)

வாதகாசம்[2] vāta-kācam, n. <id. + காசம்[4]. An eye-disease; கண்ணோய்வகை. (சீவரட். 261.)

வாதகாமி vātakāmi, n. <vāta-gāmin. A kind of bird; பறவைவகை. (யாழ். அக.)

வாதகாலம் vāta-kālam, n. <vāta+. (W.) 1. The third and last period of a day or night; the period of time before sunset or sunrise; காலை மாலைச் சந்திகளின் முன்னேரம். 2. The third and last period of life; வாழ்நாளின் கடைப் பகுதி.

வாதகி vātaki, n. perh. vāta-ghnī. Acrid salt. See சத்திச்சாரம். (யாழ். அக.)

வாதகுன்மம் vāta-kuṉmam, n. <vāta-gulma. Hypochondriac disorders; குன்மவகை. (சீவரட். 113.)

வாதசரீரம் vāta-carīram, n. <வாதம்[1]+. Body in which windy humour predominates; வாதக்கூறு மிக்க சரீரம்.

வாதசாரதி vāta-cārati, n. <vāta-sārathi. Fire; அக்கினி. (யாழ். அக.)

வாதசிரோமணி vāta-cirōmaṇi, n. prob. வாதம்[1]+. See வாதக்கடல். (யாழ். அக.)

வாதசிரீடம் vāta-cirīṭam, n. <vāta-śīrṣa. Lower belly; அடிவயிறு. (யாழ். அக.)

வாதசுரம் vāta-curam, n. <vāta+jvara. Fever arising from vātam; வாதம்பற்றி யெழும் காய்ச்சல். (சீவரட். 19.)

வாதசூலை vāta-cūlai, n. <id.+śūla. Myalgia; சூலைநோய்வகை. (சீவரட். 121.)

வாதசெபம் vātacepam, n. <vāta-java. Fleetness of the wind, வாயுவேகம். (சிலப். 6, 172, அரும்.)

வாதத்தனிக்கல் vātattaṉi-k-kal, n. prob. rājāvartta+. A kind of gem. See ராஜாவர்த்தம். (யாழ். அக.)

வாததேகி vāta-tēki, n. <vāta-dēhin. One in whose body windy humour predominates; வாதக்கூறுமிக்க சரீரமுள்ளவன். (பதார்த்த. 1265.)

வாதநாசனம் vāta-nācaṉam, n. <vāta-nāśana. Castor plant. See ஆமணக்கு. (தைலவ.)

வாதநாடி vāta-nāṭi, n. <vāta+. Pulse indicating vātam, one of three nāṭi, q.v.; நாடி மூன்றனுள் வாதநிலையை அறிவிக்கும் நாடி. (W.)

வாதநாராயணம் vāta-nārāyaṇam, n. <id.+. (L.) 1. Creamy peacock flower, m. tr., Poinciana elata; மரவகை. 2. Flamboyant. See மயிற்கொன்றை, 2.

வாதநிகண்டு vāta-nikaṇṭu, n. <வாதம்[2]+. A treatise on alchemy; இரசவாதநூல். (யாழ். அக.)

வாதநீர் vāta-nīr, n. <வாதம்[1]+நீர்[1]. Rheumatic humours, flatulency; உடலில் தீமிர் உண்டாக்கும் துர்நீர்.

வாதநோய் vāta-nōy, n. <id.+. Neuralgia; rheumatism; உடலுறுப்புக்களில் வலியை யுண்டுபண்ணும் நோய்வகை.

வாதப்பிடிப்பு vāta-p-piṭippu, n. <id.+. Rheumatic affection; வாயுப்பிடிப்பு. (W.)

வாதப்பிரமி vātappirami, n. <vāta-pramī. Antelope; மான். (W.)

வாதபாடணர் vāta-pāṭaṇar, n. prob. apa-vāda+bhāṣaṇa. Those who falsely attribute malicious statements to others; பிறர் சொல்லாத பழிச்சொற்களைச் சொன்னதாகக் கூறுவோர். வாதபாடணர் வாக்கைமறப்பவர் (சிவதரு. சிவஞானதா. 7).

வாதபித்தசூலை vāta-pitta-cūlai, n. <vāta+pitta+. An arthritic complaint from vāta-pittam; வாதபித்தத்தாலுண்டாம் சூலைநோய்வகை. (W.)

வாதபித்தம் vāta-pittam, n. <id.+. A state of one's body in which the windy and the bilious humours predominate; வாதபித்தக்கூறுகள் மிக்க சரீரநிலை. (யாழ். அக.)

வாதபோதம் vātapōtam, n. <vāta-pōtha. Palas-tree. See பலாசம்[1], 4. (மலை.)

வாதம்[1] vātam, n. <vāta. 1. Wind, air; காற்று. (பிங்.) மாவாதஞ் சாய்த்த மராமரமே போல வின்றார் (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 99). 2. The ten vital airs of the body. See தசவாயு. (W.) 3. Windy humour of the body; உடலில் வாயு மிகுதலாகிய பிணிக்கூறு. (பிங்.) வாதபித்த கபமென . . . மூவ ரும . . . நலித்தனர் (உத்தரரா. அரக்கர்பிறப். 31). 4. See வாதநாடி. 5. See வாதநோய்.

வாதம்[2] vātam, n. <vāda. 1. Utterance; சொல். எஞ்சலின் மந்திரவாதமன்றி (பெரியபு. திருஞான. 911). 2. Argument; வாதம் முதலியவற்றில் ஒருபட்சத்தை யெடுத்துக்கூறுகை. 3. Disputation, contention; தருக்கம். (சூடா.) வாதமா றென்றின்றித் தோற்றான் புத்தன் (பெரியபு. திருஞான. 924). 4.

Conversation; சம்பாஷணை. (யாழ். அக.) 5. Alchemy; இரசவாதவித்தை. உலகமாதி மூன்றுமிய லகியமே வாதம (திருவிளை. எல்லாம்வல்ல 17).

வாதம்[3] vātam, n. < pūti-vāta Bael. See வில்வம். (மலை.)

வாதமடக்கி vātam-aṭakki, n. < வாதம்[1] + அடக்கு-. 1. Carminative medicine; வாதநோய் போக்கும் மருந்து. 2. Jointed podded prickly sensitive plant, *Mimosa*; செடிவகை. 3. Peacock's crest. See மயிற்கொன்றை, 1. 4. Beetle-killer. See சிறுதேக்கு, 2. (மூ. அ.)

வாதமிருகம் vāta-mirukam, n. < vāta-mṛga A kind of antelope; மான்வகை (யாழ். அக.)

வாதமையுப்பு vātamai-y-uppu, n. prob. வாதம்[1] + உப்பு. Common salt; சவுப்பு. (மூ. அ.)

வாதயுத்தம் vāta-yuttam, n. < vāda + yuddha. Wordy warfare, disputation; தருக்கப் போர். (யாழ். அக.)

வாதரக்காச்சி vātarakkācci, n. perh. vāta-rākṣasī. Long-leaved pine. See சீமைத் தேவதாரு. (L.)

வாதரக்கி vātarakki, n. prob. vāta + rakṣiṇī. A kind of poison; பாஷாணவகை. (அரு. அக.)

வாதரங்கம் vātaraṅkam, n. < vāta-raṅga. Pipal. See அரசு[1]. (யாழ். அக.)

வாதரசு vātaracu, n. < வாதம்[1] + அரசு[1]. Creamy peacock flower. See வாதநாராயணம், 1.

வாதராட்சதன்குளிகை vāta-rāṭcataṉ-kuḷikai, n. < vāta + rākṣasa +. A medicinal pill; ஒருவகை மாத்திரை. (W.)

வாதராட்சி vātarāṭci, n. perh. vāta-rākṣasī. See வாதரக்காச்சி. *Loc.*

வாதராயணசம்பந்தம் vātarāyaṇa-campantam, n. < vādarāyaṇa +. Fanciful connection or relationship; கற்பித்த தொடர்பு.

வாதராயணம் vātarāyaṇam, n. < vātarāyaṇa. Long-leaved pine. See சீமைத்தேவதாரு.

வாதராயணன் vātarāyaṇaṉ, n. < Bādarāyaṇa. Vyāsa, the author of the Vēdānta Sūtras; வியாசமுனிவன். வாதராயணன் முதலோரா சித்திரமன் றெனுநாமம் வழங்கினரால் (குற்றா. தல. திருநட. 39).

வாதலம் vātalam, n. Liquorice-plant. See அதிமதுரம்[2], 1. (மலை.)

வாதவரி vāta-v-ari, n. < வாதம்[1] + அரி[6]. See வாதநவரி.

வாதவூரர் vāta-v-ūrar, n. A Śaiva saint, as born in Tiru-vātavūr in Madura district. See மாணிக்கவாசகர். வாதவூர ரடியிணை போற்றி (திருவாலவா. கடவு. 21).

வாதவைரி vāta-vairi, n. < vāta-vairin. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மலை.)

வாதனம் vātaṉam, n. < vāsana. Cloth; சீலை. (சிகா.)

வாதனாமலம் vātaṉā-malam, n. < vāsanā +. See வாசனாமலம். பசுசாதகாதகை பச்சரித் தாங் வாதனாமல போம் (சி. போ. பா. 10).

வாதனை[1] vātaṉai, n. < vāsanā. 1. See வாசனை[1], 1. 2. See வாசனை[1], 2. பண்டிடைய வாதனைகளை . . . பூதி பொற்றான்றோதா (பிரபோத். 20, 70). 3. See வாசனை[1], 3. வாதனையான மும் பொருதய . . . மறவாதா வாந்தது (சேதுபு. 811, 1).

வாதனை[2] vātaṉai, n. < bādhanā. Pain, trouble, uneasiness; துன்பம். யாவாதனை மறந்து (மாறனலங். 653).

வாதாசனம் vātācaṉam, n. < vātāśana. Serpent, as feeding on wind; [காற்றை யுண்டது] பாம்பு. வாதாசனச்சயனா (அழகர்கலம். 75).

வாதாட்டம் vātāṭṭam, n. < வாதாடு-. Wrangling, disputation; தருக்கஞ் செய்கை. (யாழ். அக.)

வாதாட்டு[1]-தல் vātāṭṭu-, v. tr. Caus. of வாதாடு-. (யாழ். அக.) 1. To draw into a disputation; தருக்கத்துக்கு இழுத்தல். 2. To annoy, tease; வருத்துதல்.

வாதாட்டு[2] vātāṭṭu, n. < வாதாடு-. See வாதாட்டம்.

வாதாட்டுப்பலகை vātāṭṭu-p-palakai, n. < வாய்த்தட்டு +. Eave-board. See வாய்த்தட்டுப் பலகை.

வாதாடு-தல் vātāṭu-, v. intr. < வாது[3] +. To dispute, wrangle; தருக்கஞ்செய்தல். வாதாடி னென்னபலன் வாயக்கும (தாயு. பராபரக். 171).

வாதாதிசாரம் vātāticāram, n. < vāta + atisāra. Diarrhoea accompanied by inflation of the abdomen; வயிற்றை உப்பச்செய்து பேதி யாகும் நோய்வகை. (சீவரட்.)

வாதாதிரோகம் vātāti-rōkam, n. < id. + ādi +. Rheumatism. See வாதநோய். (W.)

வாதாபி vātāpi, n. < Vātāpi. 1. An Asura said to have been destroyed by Agastya;

அகஸ்திய முனிவரால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன். 2. See வாதாபி, 2

வாதாம் vātām, n. cf. vātāma. See வாதுமை, 1 Mod.

வாதாயனம் vātāyanam, n <vātāyana 1. Window, சாளரம். (பிங்.) 2. Hall; pavilion; மண்டபம். (யாழ். அக.)

வாதாரி vātāri, n <vātāri. 1. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மலை) 2. Margosa; வேம்பு. (நாமதீப. 301.)

வாதாவி vātāvi, n. <Vātāpi. 1. See வாதாபி, 1. 2. Bādāmi, the capital of the Western Calukyas; மேலைச்சளுக்கியரின் தலைநகர். (பெரிய பு. சிறுத்தொண். 6)

வாதானுவாதம் vātānuvātam, n. <vāda +anu-vāda. Argument and reply; தருக்கத்தில் நிகழும் தடைவிடைகள். (யாழ். அக.)

வாதி[1]-த்தல் vāti-, 11 v. tr. <bādh 1. To torment, afflict, trouble; வருத்துதல். (திவ். திருவாய். 7, 5, 6). 2. To hinder, obstruct; தடுத்தல். (சூடா., 66).

வாதி[2] vāti, n. <bādhin. Tormentor; வருத்துபவன். (சேதுபு. கோடி. 223).

வாதி[3]-த்தல் vāti-, 11 v. tr. <vāda To argue, dispute; to asseverate; வாதாடுதல்.

வாதி[4] vāti, n. <vādin 1. One who advocates; எடுத்துப்பேசுபவன். (தேவா. 391, 4) 2. Disputant, debater; தருக்கிப்பவன். (மலைபடு. 112). 3. Complainant, plaintiff; opp. to pirati-vāti; வழக்குத்தொடுப்போன். 4. Scholar who by adducing reasons and quoting authorities confutes the statements of his opponent and establishes his own, one of four pulamaiyōr, q.v.; புலமையோர் நால்வருள், வாதில் ஏதுவும் மேற்கோளு மெடுத்துக்காட்டிப் பிறர் கோள்மறுத்துத் தன்கொள்கையை நிலைநிறுத்துவோன். (யாப. வி. பக். 514.) (பிங.) 5. Alchemist; இரசவாதி. தோன்றினன் மனமருள செய்வதோர வாதி (கந்தபு. மார்க. 116). 6. (Mus.) See வாதிஸ்வரம்.

வாதிகம் vātikam, n. <vātiga. See வாதிங்கணம். (மலை.)

வாதிகன் vātikan, n. prob. vāsa. Scent-manufacturer; நறுமணப்பண்டங்கள் கூட்டுவோன். வாதிகர் கடைத்தலை வாசசுண்ணமும (பெருங. இலாவாண. 2, 95).

வாதிங்கணம் vātiṅkaṇam, n. <vātiṅgaṇa. Indian kales. See சேம்பு, 1. (மலை.)

வாதிப்பு vātippu, n. <வாதி[1]-. Trouble, affliction; துன்பம். முதலை வலைப்பட்டு வாதிப்புண வேழம் (திவ். பெரியாழ். 2, 10, 8).

வாதிபம் vātipam, n. Rattan-palm. See வஞ்சிக்கொடி. (மலை.)

வாதிஸ்வரம் vāti-svaram, n. <vādin+. (Mus.) Key-note of a musical measure; ஓர் இராகத்தின் முக்கிய ஸ்வரம்.

வாது[1]-தல் vātu-, 5 v. tr. cf. vadh. To cut, tear open; அறுத்தல். வாதுவலவயிறே வாதுவலவயிறே (தொல். பொ. 79, உரை, பக். 292).

வாது[2] vātu, n. cf. வார்த்து[4]. Branch of a tree; மரக்கிளை. Loc.

வாது[3] vātu, n. <vāda. [T. vādu.] 1. Disputation, discussion; தருக்கம். வாது செய்த திருவுளமே (தேவா. 865, 2). 2. Quarrel, fight; சண்டை. குகனை வாதுக்கழைத்ததுவும (தனிப்பா. 1, 76, 150). 3. Case or proceeding in court; நியாயஸ்தல வழக்கு. 4. Vow; சபதம். (நாமதீப. 667.)

வாதுமை vātumai, n. cf. vātāma. 1. Common almond, m. tr., Prunus amygdalus; மரவகை. (L.) 2. Indian almond, l. tr., Terminalia catappa; நீண்ட மரவகை.

வாதுவன் vātuvaṉ, n. perh. bādh. 1. Groom; குதிரைப்பாகன். காழோர வாதுவர (சிலப. 22, 12). 2. Mahout; யானைப்பாகன். (பிங.)

வாதுளம் vātuḷam, n. <Vātula. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 civākamam, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுளொன்று. வாதுள முதலிய தந்திர தொகுதி (கந்தபு. சூரனமைச். 129).

வாதுளி vātuḷi, n. <vādhūla+. One who belongs to vātūla-gōtra; வாதூலகோத்திரத்தான். கோடி மங்கலம் வாதுளி நற்சேநதன் (அகநா. 179).

வாதூகம் vātūkam, n. perh. vātiga. Copper; செம்பு. (மலை.)

வாதூலகோத்திரம் vātūla-kōttiram, n. <Vādhūla+gōtra. Name of a gōtra of Brahmans; பிராமண கோத்திரங்களுள் ஒன்று.

வாதை vātai, n. <bādhā. 1. Affliction, torment, distress; துன்பம். வாதைப்படுகின்ற வானோர (தேவா. 570, 2). 2. Painful disease; வேதனை செய்யும் நோய். (பிங.)

வாந்தவன் vāntavaṉ, n. < bāndhava. Friend; மித்திரன். (யாழ். அக.)

வாந்தி[1] vānti, n. < vānti. Vomiting, ejecting from the mouth, வாயாலெடுக்கை. (நாமதீப. 600.)

வாந்தி[2]-த்தல் vānti-, 11 v. tr. < வாந்தி. See வாந்தியெடு-. (யாழ். அக.)

வாந்திபிராந்தி vānti-pirānti, n. < id. + பிராந்தி[3]. See வாந்திபேதி. (யாழ். அக.)

வாந்திபேதி vānti-pēti, n. < id. +. Cholera, as attended with vomiting and purging; விஷபேதிநோய். Mod.

வாந்திமருந்து vānti-maruntu, n. < id. +. Emetic; வாந்தியுண்டாக்கும் மருந்து.

வாந்தியம் vāntiyam, n. (மலை.) 1. Bellaric myrobalan. See தான்றி[2], 1. 2. Black-oil tree. See வாலுளுவை.

வாந்தியுப்பு vānti-y-uppu, n. < வாந்தி +. Tartar emetic, *Potassio tartras;* வாந்தியுண்டாக்கும் உப்பு. (இங். வை.)

வாந்தியெடு-த்தல் vānti-y-eṭu-, v. tr. < id. +. To vomit; சர்த்திசெய்தல்.

வாப்பர் vāppar, n. Windward; சப்பலிற் காற்றடிக்கும் பக்கம். Naut.

வாபசு vāpacu, n. See வாபீசு.

வாபம் vāpam, n. < vāpa. (யாழ். அக.) 1. Shaving; மயிர்மழிக்கை. 2. Weaving; நெய்கை. 3. Seed; வித்து.

வாபி vāpi, n. < vāpī. See வாவி. (யாழ். அக.)

வாபீசு vāpīcu, n. < U. wāpas. 1. Returning; refunding; பெற்றதைத் திருப்பிக்கொடுக்கை. 2. Retracting, withdrawing, as one's words; சொன்னதைத் தவறென்று ஒப்புக்கொள்கை. Mod.

வாமசுக்கிலம் vāmacukkilam, n. Fetid cassia. See பொன்னாவிரை, 1. (மலை.)

வாமடை vāmaṭai, n. Corr. of வாய்மடை.

வாமடைவைக்கல்கட்டு vāmaṭai-vaik-kal-kaṭṭu, n. < வாமடை + வைக்கோல் +. Straw bundle given to the landholder; நிலச்சுவான்தாருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வைக்கோற்கட்டு. (R. T.)

வாமதந்திரம் vāma-tantiram, n. < vāma-tantra. A *tantric* treatise on Śakti worship; சக்தியுபாசனை முறையைக்கூறும் ஓர் ஆகமம். (கந்தபு. தெய்வயா. 159.)

வாமதேவம் vāma-tēvam, n. < vāma-dēva. 1. A face of Śiva which is turned northward, one of *civaṉ-ai-m-mukam*, q.v.; சிவனைம்முகத் தொன்று. (சைவச. பொது. 332, உரை.) 2. A Śiva mantra; சைவமந்திரவகை.

வாமதேவன் vāma-tēvaṉ, n. < Vāma-dēva. 1. Śiva; சிவபிரான். மாடர் கொன்றை ... வாமதேவா (தேவா. 1028, 5). (பிங்.) 2. An ancient Ṛṣi; ஒரு முனிவன். வாமதேவனென்னொரு முனி (உபதேசகா. விபூதி. 34).

வாமம்[1] vāmam, n. < vāma. 1. Beauty; அழகு. (பிங்.) வாமச்சொரூப முடையோய் (இரகு. திக்குவி. 149). 2. Light, brightness, splendour; ஒளி. (சூடா.) வாம மேகலை மங்கையொடு (கம்பரா. கைகேசி. 49). 3. Left side; இடப்பக்கம். வாமத் தானமேவை ... (... 32, 8). 4. Unrighteousness, injustice; நேர்மையின்மை. வாமமேபோர வலமிட்சாசனம் (கம்பரா. படைத்தலை. 49). 5. Opposition; எதிரிடை. (W.) 6. Evil, baseness; தீமை. வாமக்காமிகை குடித ... (குற்றா. குற. 165). 7. (Śaiva.) A Śaiva sect which declares that the whole universe is a manifestation of Śakti, and that salvation consists in absorption in Her, one of six *aka-p-puṟa-c-camayam*, q.v.; அகப்புறச்சமயம் ஆறனுள் அனைத்துலகும் சத்தியின் பரிணாமமே என்றும் சத்தியுடன் இலயித்தலே முத்தியென்றும் கூறும் மதம். (சி. போ. பா. அவையடக். பக். 50.) 8. A kind of snake; பாம்புவகை. (W.) 9. Woman's breast; முலை. (W.) 10. Riches; செல்வம். (W.)

வாமம்[2] vāmam, n. < vāma-dēva. See வாமதேவம், 1. (பிங்.)

வாமம்[3] vāmam, n. See வாமனம், 1. (சூடா.)

வாமம்[4] vāmam, n. Thigh; தொடை. மென்கதலித் தண்டனைய . . . வாமத்தாள் (காஞ்சிப். உலா, 466).

வாமமார்க்கம் vāma-mārkkam, n. < vāma +. See வாமாசாரம்.

வாமல் vāmal, n. perh. vāmalā. cf. வாமலோசிகம். Aloe. See கற்றாழை, 1. (மலை.)

வாமலூரு vāmalūru, n. < vāmalūru. White-anthill, hillock thrown up by termites; கரையான் புற்று.

வாமலூருதனயன் vāmalūru-taṉayaṉ, n. < id. + tanaya. Sage Vālmīki; வான்மீகி முனிவன். (W.)

வாமலோசனன் vāma-lōcaṉaṉ, n. < vāma-lōcana. Viṣṇu; திருமால். (W.)

வாமலோசனை vāma-lōcaṉai, n. < vāma-lōcanā. (W.) 1. Fair-eyed woman; அழகிய கண்ணுடையாள். 2. Lakṣmī; இலக்குமி.

வாமலோசிகம் vāmalōcikam, n. perh. vāmalōcana. cf. காமம். Aloe. See கற்றாழை, 1. (மலை.)

வாமன்¹ vāmaṉ, n. < vāma. 1 Arhat; அருகன். காமனை முனிந்த வாமன (சீவக. 3018). 2. Buddha; புத்தன். காமனைக்கடந்த வாமன்பாதம (மணி. 5, 77). (பிங்.) 3 Śiva, சிவபிரான். கங்கை சூடும் வாமனை (தேவா. 1050, 4).

வாமன்² vāmaṉ, n. See வாமனன். (பிங்.) வாமன் திருமருவு தாள்மருவு சென்னியரே (திவ். இயற். 2, 21).

வாமனக்கல் vāmaṉa-k-kal, n. < வாமனன் +. Boundary stone of lands granted for religious purposes, as carved with the figure of Vāmaṉa; இறையிலி நிலங்களின் எல்லைதறிக்க நாட்டப்படும் வாமனாவதாரவுருவமைந்த கல். (Insc.)

வாமனத்துவாதசி vāmaṉa-t-tuvātaci, n. < id +. The 12th titi of the bright fortnight of the month of Caittiram; சைத்திர மாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்துத் துவாதசி.

வாமனபுராணம் vāmaṉa-purāṇam, n. < id. +. A chief Purāṇa, one of patiṉeṇ-purāṇam, q.v.; பதினெண்புராணத் தொன்று.

வாமனம் vāmaṉam, n. < vāmana. 1. Dwarfishness, shortness of stature; குறள்வடிவம். (பிங்.) 2. See வாமனாவதாரம். (பிங்.) 3. See வாமனபுராணம். (பிங்.) 4. Male elephant of the southern direction, one of aṣṭa-tikkajam, q.v.; அஷ்டதிக்கஜங்களு ளொன்றான தென்றிசை யானை. (பிங்.) 5. A figure of the height of 84 inches; 84-அங்குல உயரமுள்ள உருவம். (சுக்கிரநீ. 231.)

வாமனமுனிவர் vāmaṉa-muṉivar, n. < id. +. See வாமனாசாரியர்.

வாமனரூபம் vāmaṉa-rūpam, n. prob. id. +. (Nāṭya.) A masquerade dance; வரிக்கூத்து வகை. (சிலப். 3, 12, உரை, பக். 88.)

வாமனன் vāmaṉaṉ, n. < Vāmana. Viṣṇu in His dwarf-incarnation, one of tacāvatāram, q.v.; தசாவதாரத்துள் குறள்வடிவாய் அவதரித்த திருமால். (பிங்.) வாமனன மணணிது வென்னும (திவ். திருவாய். 4, 4, 1).

வாமனஜயந்தி vāmaṉa-jayanti, n. < id. +. Day of festival in honour of Vāmaṉa, celebrated on the 12th titi of the bright fortnight of the month of Pāttirapatam; பாத்திரபத மாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்துத் துவாதசியாகிய வாமனாவதாரத்தைக் கொண்டாடுதற்குரிய நாள்.

வாமனாசாரியர் vāmaṉācāriyar, n. < id. + ācārya. A Jaina poet, author of Mēru-mantara-purāṇam, 14th c.; 14-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும் மேருமந்தரபுராண மியற்றியவருமான சைன ஆசிரியர். (மணி. அரும. பக். 516.)

வாமனாவதாரம் vāmaṉāvatāram, n. < id. + avatāra. The dwarf-incarnation of Viṣṇu, குறள் வடிவான திருமாலவதாரம்.

வாமா vāmā, n. < vāmā. See வாமை. வாமாகேசமின்றி நின்ற சமரசமா திருவாணம் (பிரபோத. 46, 19).

வாமாசாரம் vāmācāram, n. < vāma + ācāra. Left-hand practices or doctrines of the tantras, worship of the Śakti or female energy; வாமதந்திரமார்க்கப்படி செய்யுஞ் சத்தியுபாசனை.

வாமாட்சி vāmāṭci, n. < vāmākṣī. See வாமலோசனை. (யாழ். அக.)

வாமான் vā-māṉ, n. < வாவு- + மான¹. Horse; குதிரை. வாமானது வகையுரைத்தன்று (பு. வெ. 5, 5, கொளு).

வாமி¹ vāmi, n. < vāmī. 1. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 24.) 2. Durgā; துர்க்கை.

வாமி² vāmi, n. < vāmin. Member of the Vāmācāra sect; வாமாசாரத்தின்படி நடப்போன். வாமியின்றே வலக்கை தா (பிரபோத. 31, 21).

வாமை vāmai, n. < vāmā. (யாழ். அக.) 1. A Śiva-śakti; ஒரு சிவசத்தி. 2. Lakṣmī; இலக்குமி. 3. Sarasvatī; சரசுவதி. 4. Woman; பெண்.

வாய்¹-தல் vāy-, 4 v. intr. 1. To succeed; to be gained; சித்தித்தல். கலவிவாயுமே (திவ். திருவாய். 1, 10, 11). 2. To happen with certainty; to come true; நிச்சயமாய் நிகழ்தல். வருதல் வாய்வது (முல்லை. 20). 3. To be fit or suitable; ஏற்றதாதல். வாயநத மலையும் (குறள், 737). 4. To be full; நிறைதல். வாயநத புகழ் மறைவளருந தோணிபுரம (தேவா. 145, 3). 5. To excel, surpass; சிறத்தல். (W.) 6. See வாய்²-, 5, 6, 7.—tr. 1. To obtain, realise, possess; பெறுதல். வாய்நத மேனியெரி வண்ணமே (தேவா. 582, 6). 2. To consent to, agree to; மனநேர்தல். கொய்தழை கைபற்றிச் செய்ததம் வாயாளோ (பரிபா. 6, 66).

வாய்²-த்தல் vāy-, 11 v. intr. 1. See வாய்¹-, 1. மாதிரசெயல் வாய்த்தில (பெரியபு. திருஞான 700). 2. See வாய்¹-, 2 தேற்று னுற்ற சூள் வாயத்தல்லே (ஐங்குறு. 37). 3. See வாய்¹-, 3. வாய்தத கருமமினி மற்றிலலை (அஷ்டப். நூற்றெட். 69) 4. See வாய்¹-, 5. (பிங.) வாய்க்குமணிநிறம் (திவ். திருவாய. 7, 10, 4). 5. To be appropriately situated or formed; நன்கமைதல். திருவாறன் விளைவாய்க்கும் (திவ். திருவாய். 7, 10, 4). 6. To flourish; to be luxuriant; செழித்தல். வாய்க்குங்

கருமபும (திவ். திருவாய். 7, 10, 4). 7. To be over-luxuriant in growth; மதர்த்தல். உரம அதிகமா-விட்டதினால பயிர வாயததடபோய்விட்டது. *Loc* — *tr.* 1. See வாய்[1]-, 1. (திவா.) காமனை வாய்த்தானும (அழகாகலம. 36). 2. To join, unite; சேர்தல். வருடையைப படிமகன் வாய்ப்ப (பரிபா. 11, 5). 3. To gather into a mass; திரட்டுதல். கஞ்சகம வாயதத கவளம (பு. வெ. ஒழிபு. 8).

வாய்[3] vāy, cf. *vāc*. [T. *vāyi*, K. *bāy*, M. *vāy*.] *n.* 1. Mouth; beak of birds, உதடு அலகு அலது இவற்றின்டையிலுள்ள உறுப்பு. (பிங்.) கய வாவா யினஞ்சு சோக (நாலடி, 66). 2. Mouth, as of cup, bag, ulcer, etc.; பாத்திரம் முதலியவற்றின் திறந்த மேற்பாகம். காயிலை நாடகளை செய்ய . . . முதலிபெற்ற தேனோ தமிராதாக்கிட்டும (அஷ்டப. திருவரங. மாலை, 53). பணவாய கிழிததன (பெருங. தொ. 701). 3. Mouthful; வாய்கொண்ட வளவு. நாலுவாய உணடான். 4. Lip; உதடு. வாயமடித் துரறி (புறநா. 298). (சூடாமணி. 587.) 5. Edge, rim; விளிம்பு. பொனனைகைகல் . . . வாயருகு வந தொசிந்து (சீவக. 595). 6. Edge, as of a knife; ஆயுதத்தின் முனை. கூனிக குயததின் வாயநெல் லரிநது (பொருந. 242). 7. Word; மொழி. வணங்கிய வாயினராதல் லரிது (குறள், 419). 8. Speech, utterance, வாக்கு. (அக. நி.) பணடேயுன வாயறிதும (திவ். திருப்பா. 15). 9. Voice, tone; குரல். வாயுடை மறையவர (திவ். நாய்ச. 1, 7). 10. cf. வாய-மை. Truth; மெய்ம்மை. பொய்சேணிங்கிய வாய நட்பினையே (மதுரைக். 198). (பிங்.) 11. cf. வாயப்பு. Excellence; சிறப்பு. முறியினும வாயது (குறுந். 62). 12. cf. வாயப்பு. That which is excellent; சிறப்புடைப் பொருள். மடவோன் காட்சி வாயன்று (ஞானா. 10). 13. Opening; gate; வாசல். நரகவாய் கீண்டாயும் நீ (திவ். இயற். 3, 47). 14. Way, path; வழி. பெரியாரால் காலற்கு வாய் காப்புக் கோடல் வனப்பு (ஏலா. 23). 15. Means; உபாயம். அது தணிக்கும வாய்நாடி (குறள், 948). 16. Agency, instrumentality; மூலம். தூதாவாயி விட்டு நீட்டுகையு மன்றிக்கே (ஈடு, 10, 10, ப்ர.). 17. Place; இடம். கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி . . . எவ்வாயுங் கவர (நெடுநல். 17). 18. Graduated mark on a steelyard; துலாக்கோலின் வரை. (G. Sm. D. I, i, 284.) 19. Scar; தழும்பு. வாள்வாயு மின்றி வடிவெங்கணை வாயு மின்றி (சீவக. 454). 20. Hole; orifice; துவாரம். (யாழ். அக.) 21. cf. வேய். Flute, musical pipe; வாத்தியக் குழல். (சூடா.)—*part.* 1. (Gram.) A sign of the locative case; ஏழனுருபு. (நன். 302.) கங்குல் வாய (திவ். திருவாய். 5, 4, 7). 2. A particle of comparison; ஓர் உவமவுருபு. தீவாய்செக்கர் (கல்லா. 42, 20).

வாய்க்கசப்பு vāy-k-kacappu, *n.* <வாய்+. 1. Bitterness in the mouth; வாய் கசந்திருக்கை. 2. A cattle-disease; மாட்டுக்கு வரும் கோமாரிநோய்.

வாய்க்கட்டு vāy-k-kaṭṭu, *n.* <id.+. 1. Restraint in food; abstaining from eating except at meal-time and confining oneself to the regular courses; கண்டதைத் தின்னுமலிருக்கை. 2. Rendering one speechless; preventing by witchcraft, animals, etc., from opening their mouths; மந்திரத்தால் பேச முடியாமலும் வாயைத் திறக்க முடியாமலுஞ்செய்கை.

வாய்க்கட்டை vāy-k-kaṭṭai, *n.* <id.+. 1. Sweets for children; சிறுவர்க்குரிய தின்பண்டம். *Loc.* 2. Bribe, tip; இலஞ்சம். (W.)

வாய்க்கணக்கு vāy-k-kaṇakku, *n.* <id.+. *Mod.* 1 Mental arithmetic; working out sums mentally; மனக்கணிதம். 2. Oral statement of account, not reduced to writing; வாயாற் சொல்லுங் கணக்கு.

வாய்க்கயிறு vāy-k-kayiṟu, *n.* <id.+. Rein; கடிவாளக்கயிறு. வயமாப் பணணி வாயக்கயிறு பிணிதது (பெருங். இலாவாண. 18, 17).

வாய்க்கரிசி vāykkarici, *n.* <id.+அரிசி. 1. Handful of rice dropped into the mouth of a deceased person by sons and other relations, just before cremation; தகனத்தின்முன் உறவுமுறையோரால் பிரேதத்தின் வாயிலிடும் அரிசி. உனககு வாயககரிசி தந்தேனுண்டிரு (அரிச். பு. காசி கா. 62). 2. Bribe, tip; இலஞ்சம். *Colloq.* 3. Anything unwillingly parted with; மனமில்லாமற் கொடுப்பது. *Loc.*

வாய்க்கருவி[1] vāy-k-karuvi, *n.* <id +. Bit of a bridle; கடிவாளம். வாய்க்கருவியிற் கோததுமுடியுங் குசையிறறலை (நெடுநல். 178, உரை).

வாய்க்கருவி[2] vāykkaruvi, *n.* Corr. of வாய்க்குருவி.

வாய்க்கரை vāy-k-karai, *n.* <வாய்+கரை[5]. 1. Rim; brink or edge, as of a well; கிணறு முதலியவற்றின் விளிம்பு. 2. Lip; உதடு. வாய்க் கரையிலே எனக்கு ஜீவனத்தையிட்டு (ஈடு, 6, 1, 1).

வாய்க்கரைப்பற்று vāykkarai-p-paṟṟu, *n.* <வாய்க்கரை+. 1. Lip; உதடு. (ஈடு, 4, 8, 8, ஜீ.) 2. Field near the head of a channel; நீர்நிலைக் கருகிலுள்ள வயல். வாய்க்கரைப்பற்றை அடுத்தூணாக வுடையவன் (ஈடு, 4, 8, 8).

வாய்க்காசு vāy-k-kācu, *n.* <வாய்+காசு[3]. 1. Money placed on the mouth of a corpse with *vāykkarici*; பிரேதத்தின் வாயில் வாய்க்கரிசி யுடன் வைக்கும் பணம். (W.) 2. Bribe, tip; இலஞ்சம். *Colloq.*

வாய்க்காடிவார்-த்தல் vāy-k-kāṭi-vār-, *v. intr.* <id.+காடி[1]+. To be very sorrowful;

மிக்க துச்சத்துடனிருத்தல். அவன் வாய்க்காடிவாரத் தூக்கொண்டிருக்கிறான். (W.)

வாய்க்காரன் vāy-k-kāraṉ, n. <id.+ காரன். 1. Clever speaker; talkative man; பேச்சில் வல்லவன். Loc. 2. Man who is arrogant in speech; செருக்கால் மிதமிஞ்சிப் பேசுவோன். (யாழ். அக.) 3. Man given to scandal-mongering; பிறரைத் திட்டுஞ் சுபாவமுள்ளவன். Loc. 4. A sub-division of Paḷḷa caste; பள்ளருள் ஒருவகை. (G. Tn. D. I, 93.)

வாய்க்காரி vāykkāri, n. Fem. of வாய்க்காரன். 1. Clever speaker; talkative woman; பேச்சில் வல்லவள். Loc. 2. Woman who is arrogant in speech; செருக்கால் மிதமிஞ்சிப் பேசுபவள். 3. Woman given to scandal-mongering, பிறரைத் திட்டுஞ் சுபாவமுள்ளவள். Loc.

வாய்க்கால் vāy-k-kāl, n. <வாய்+கால்[1]. 1. Water-course, channel, canal; கால்வாய். செய் விளைக்கும் வாய்க்கா லனையார் தொடர்பு (நாலடி, 218). 2. The 10th nakṣatra. See மகம்[2]. (பிங்.)

வாய்க்காலுக்குப்போ-தல் vāykkāluk-ku-p-pō-, v. intr. <வாய்க்கால்+. Lit., to go to a channel. [வாய்க்காற் பக்கத்திற்குப் போதல்] To go to stool; மலங்கழித்தல். (W.)

வாய்க்கிரந்தி vāy-k-kiranti, n. <வாய்+கிரந்தி[1]. Thrush, a disease, Apthae; வாய்ப்புண். (கடம்ப. பு. இலீலா. 124.)

வாய்க்கிலைகெட்டவன் vāykkilai-keṭṭa-vaṉ, n. <id.+இலை+. 1. Very poor man, as being too poor to buy betel-leaf; பெருந்தரித்திரன். 2. Useless person; உபயோகமற்றவன்.

வாய்க்கிறுது vāy-k-kiṟutu, n. <id.+. 1. Arrogant speech; செருக்கான பேச்சு. அவன் வாய்க்கிறுது பேசுகிறான். 2. Unsuitable, inappropriate word; பொருந்தமற்ற வார்த்தை. (யாழ். அக.)

வாய்க்குட்டு vāy-k-kuṭṭu, n. <id.+குட்டு[3]. See வாய்ச்சாலகம்.

வாய்க்குட்பேசு-தல் vāykkuṭ-pēcu-, v. tr. & intr. <id.+பேசு-. To mumble, mutter; முணுமுணுத்தல்.

வாய்க்குருவி vāy-k-kuruvi, n. <id.+. Toy-whistle; விளையாட்டு ஊதுகுழல். Loc.

வாய்க்குவழங்காமை vāykku-vaḻaṅ-kāmai, n. <id.+வழங்கு-+ஆ neg. 1. Unpalatability; சுவையற்றதாகை. (W.) 2. Being unspeakably vulgar; அசப்பியமாயிருக்கை. Colloq.

வாய்க்குற்றம் vāy-k-kuṟṟam, n. <id.+. 1. Slip of the tongue, lapsus linguae; தன்னை யறியாமற் பேச்சில் நேரும் பிழை. (W.) 2. Error in speech; பேச்சுக் குற்றம். (யாழ். அக.)

வாய்க்கூடு vāy-k-kūṭu, n. <id.+. Small basket or other contrivance for muzzling an animal; விலங்கின் வாயின்மேலிடுங் கூடு. Tinn.

வாய்க்கூடை vāy-k-kūṭai, n. <id.+ கூடை[1]. See வாய்க்கூடு. (W.)

வாய்க்கூலி vāy-k-kūli, n. <id.+. Bribe, hush-money; இலஞ்சம். (W.)

வாய்க்கேள்வி vāy-k-kēlvi, n. <id.+. 1. Royal command, proclamation; அரசனின் சட்டளை. நிவந்தஞ்செய்த நம வாய்க்கேள்விபபடி (S. I. I. ii, 306). 2. Hearsay; பிறர் சொல்லக்கேட்ட சங்கதி.

வாய்க்கேள்வியர் vāykkēlviyar, n. <வாய்க்கேள்வி. Those who execute royal commands; இராசசட்டளைகளை நிறைவேற்றுவோர். மணிக்கையை வாஙகென்று வாய்க்கேளவியர்க்கு வருதி செய்தான் (தனிப்பா.).

வாய்க்கொழுப்பு vāy-k-koḻuppu, n. <வாய்+. Arrogance in speech, insolence in language; மரியாது பேசுகை.

வாய்க்கொள்ளாதபேச்சு vāy-k-koḷḷāta-pēccu, n. <id.+கொள்-+ஆ neg.+. Unspeakably vulgar talk; அசப்பியப் பேச்சு. (யாழ். அக.)

வாய்க்கோணல் vāy-k-kōṇal, n. <id.+. A disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 139.)

வாய்க்கோமாரி vāy-k-kōmāri, n. <id.+. A mouth-disease, in cattle; மாட்டுக்கு வாயில் வரும் நோய்வகை. (M. L.)

வாய்கட்டு-தல் vāy-kaṭṭu-, v. <id +. tr. 1. To silence; பேசாதிருக்கச் செய்தல். 2. To charm, as a snake or beast, so as to prevent its opening its mouth; மந்திரத்தால் துஷ்டப் பிராணிகளின் வாயைத் திறவாமற் பண்ணுதல்.—intr. 1. See வாயைக்கட்டு-, 1, 2. 2. To cover one's mouth with cloth, as a mark of respect; மரியாதைக் குறிப்பாக ஆடையால் வாயை மூடுதல். (யாழ். அக.) 3. To bind the mouth and chin of a corpse with a piece of cloth; பிரேதத்தின் வாயை ஆடையாற் கட்டுதல். (யாழ். அக.)

வாய்கரை vāy-karai, n. <id.+. Ghat, ford, landing place; இறங்கு துறை. நீஞ்சப் புக்கு வாய்கரையிலே தெப்பமிழப்பாரைப்போலே (திவ். திருக்குறுந். 10, வ்யா.).

வாய்கரையர் vāy-karaiyar, n. <id.+. Men with superficial knowledge; ஆழ்ந்தறிய மாட்டாது மேலெழுந்த ஞானமுள்ளவர்கள். சமவா னரியனென்று ஜகத்தை வழியடித்துண்கிற வாய்கரை யரைப்போலன்றி (திவ். இயற். 2, 60, அப்பிள்ளா ருரை).

வாய்கன-த்தல் vāy-kaṉa-, *v. intr.* <id. +. To articulate indistinctly, as when speaking with the mouth full of food; தெளிவின்றிப் பேசுதல். (J.)

வாய்காட்டு-தல் vāy-kāṭṭu-, *v. intr.* <id. +. 1. To wag one's tongue; அக்கப்பிரசங்க மாய்ப் பேசுதல். (யாழ். அக.) 2. To cringe, கெஞ்சுதல். *Colloq.*

வாய்குமட்டல் vāy-kumaṭṭal, *n.* <id.+. Nausea; வாந்தியெடுக்க வருகை. (M. L.)

வாய்குளிரப்பேசு-தல் vāy-kuḷira-p-pēcu-, *v. intr.* <id.+குளிர்-+. To be honey-tongued; மேலுக்கு இனிமையாகப் பேசுதல். *Loc.*

வாய்குளிறு-தல் vāy-kuḷiṟu-, *v. intr.* <id. +. (W.) 1. To bawl out; சத்தமிடுதல். 2. To cry out in sleep, as from fear; தூக்கத்தில் கனவு முதலியவற்றால் வாய்குழறுதல்.

வாய்கூப்பு-தல் vāy-kūppu-, *v. tr.* <id.+. To praise; துதித்தல். *மருதிடத்தா னென்றொருகால் வாய்கூப்ப* (பதினொ. திருவிடை. மும்மணி. 29).

வாய்கூம்பு-தல் vāy-kūmpu-, *v. intr.* <id.+. To close, as petals of a flower, குவிதல். *ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்* (திவ். திருப்பா 14).

வாய்கொடு-த்தல் vāy-koṭu-, *v. intr.* <id. +. 1. To give word, promise; வாக்குத்தத்தஞ் செய்தல். 2. To engage one in talk; பேச்சுக் கொடுத்தல். *Colloq.* 3. To kindle a quarrel; to bandy words; வாய்ச்சண்டை வளர்த்தல். (W.)

வாய்ச்சப்பை vāy-c-cappai, *n.* <id.+ சப்பை[1]. 1. Foot-and-mouth disease. See காற் சப்பை, 1. (Cm. M. 247.) 2. One who is not clever in speaking; பேச்சுச் சாமர்த்தியமற்ற வ-ன்-ள். *Loc.*

வாய்ச்சம்பிரதாயம் vāy-c-campiratāyam, *n.* <id.+. 1. Cleverness in talking; பேச்சுச் சாமர்த்தியம். (யாழ். அக.) 2. Oral tradition; கர்ணபரம்பரையாக வரும் வழக்கம். (W.)

வாய்ச்சாக்கூட்டம் vāyccā-k-kūṭṭam, *n.* prob. id. Tooth; பல். (யாழ். அக.)

வாய்ச்சாலக்கு vāy-c-cālakku, *n.* <id.+. See வாய்ச்சாலகம்.

வாய்ச்சாலகம் vāyccālakam, *n.* <*vācālaka.* Skill in speech, eloquence, fluency in speech; சொல்வன்மை. (W.)

வாய்ச்சான்பிழைச்சான் vāyccāṉ-piḻaiccāṉ, *n.* <வாய்[2]-+பிழை-. Precarious affair; matter of neck or nothing; நிச்சயமற்றது.

வாய்ச்சி vāycci, *n.* <*vāsī.* 1. Adze; மரந்தைச் செதுக்கும் ஆயுதம். *வாய்ச்சி வாயுறத் தீண்டி மரத்தாய்த் தோற் செத்தொழுக* (சீவக. 2825). 2. Instrument for cutting the surface of bricks; செங்கல் செதுக்குங் கருவி. *வாய்ச்சியாற்பட்டிகை செத்தி மாதர்* (சீவக. 2559).

வாய்ச்சித்தலை vāycci-t-talai, *n.* <வாய்ச்சி +தலை[1]. Flattened head; தட்டையான தலை. (யாழ். அக.)

வாய்ச்சுத்தம் vāy-c-cuttam, *n.* <வாய் + சுத்தம்[1]. Truthfulness; பொய்சொல்லாமை.

வாய்ச்சொல் vāy-c-col, *n.* <id.+சொல்[3]. 1. Utterance, speech, word of mouth; வாயி னின்று வருஞ் சொல். *வாய்ச்சொற்க ளென்ன பயனு மில* (குறள், 1100). 2. See வாய்ப்பேச்சு, 2. *வாய்ச் சொலில் வீரர* (பாரதி. தேசீ. நடிப். 1). 3. Utterance of an invisible speaker, considered as an omen. See உபசுருதி. *வாய்ச்சொல் வாவென் றிடல* (அறப. சத. 63).

வாய்ச்சொலவு vāy-c-colavu, *n.* <id.+. (W.) 1. Prediction, augury; ஆருடஞ்சொல்லுகை. 2. Ominous utterance; கேடுதியையுண்டாக்கத் தக்க சொல்.

வாய்சலி-த்தல் vāy-cali-, *v. intr.* <id.+. To be tired of speaking; பேசி வாயயர்தல். *அவன் நெடுநேரம் பேசி வாய்சலித்தான்.* (W.)

வாய்சவக்களி-த்தல் vāy-cavakkaḷi-, *v. intr.* <id.+. 1. To be insipid; ருசியின்றி யிருத்தல். 2. To be distasteful; அருசிப்படுதல்.

வாய்சளப்பு-தல் vāy-caḷappu-, *v. intr.* <id.+. To chatter; to indulge in idle talk; வீண்பேச்சுப் பேசுதல். (யாழ். அக.)

வாய்சளி-த்தல் vāy-caḷi-, *v. intr.* <id.+. See வாய்சவக்களி-. (யாழ். அக.)

வாய்சோர்-தல் vāy-cōr-, *v. intr.* <id.+. 1. To talk incoherently, as in delirium; வாய் பிதற்றுதல். *வாய்சோரத் தாற்று* (பெருங். உஞ்சைக். 7, 25). 2. See வாய்தடுமாறு-, 2. (பெரியபு.) 3. See வாய்சலி-. *Loc.*

வாய்த்தட்டுப்பலகை vāy-t-taṭṭu-p-palakai, *n.* <id.+தட்டு[2]+. Eave-board, barge-board; கூரையின் முகப்பில் தைக்கும் பலகை. *Loc.*

வாய்த்தல் vāyttal, *n.* See வாய்தல்[2]. (அரு. நி.)

வாய்த்தலை vāy-t-talai, *n.* <வாய்+தலை[1]. 1. Head-sluice of a channel; வாய்க்காலின் தலைப்பு மதகு. *சுதைசெய் வாய்த்தலை* (சீவக. 40). 2. Source; தொடங்கும் இடம். *நினைவுக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சிலே* (திவ். திருமாலை, 34, வ்யா. பக். 112).

வாய்த்தாரை vāy-t-tārai, n. <id. + தாரை². (யாழ். அக.) 1. Edge, as of a weapon, ஆயுதத்தின் நுனி. 2. See வாய்ச்சரை, 1.

வாய்த்தீர்த்தம் vāy-t-tīttam, n. <id. +. See வாய்நீர். வாய்த்தீர்த்தம் பாய்ந்தாட வல்லாய் வலம்புரியே (திவ். நாய்ச். 7, 6).

வாய்த்துடுக்கு vāy-t-tuṭukku, n. <id. +. 1. Rashness in speech; பேச்சிற்காட்டும் ஆத்திரம். 2. Arrogance in speech; பேச்சிற்காட்டும் செருக்கு.

வாய்தடுமாறு-தல் vāy-taṭumāṟu-, v. intr. <id. +. 1. To stutter; வாய்பதறுதல். (யாழ். அக.) 2. To make a verbal mistake; பேசுவதிற் பிழைபடுதல். (W.)

வாய்தல்¹ vāytal, n. <வாய்¹-. Doorway, entrance; வாசல். ஒழுகு மாடத்து ளொன்பது வாய்தலும் (தேவா. 338, 7).

வாய்தல்² vāytal, n. <ஆய்¹-. Minuteness; நுணுக்கம். (அக. நி.)

வாய்தற்கூடு vāytaṟ-kūṭu, n. <வாய்தல்¹ +. Door-frame; கதவினிலை. (யாழ். அக.)

வாய்தற்படி vāytaṟ-paṭi, n. <id. + படி³. Door-step; கதவின் நிலைப்படி. (யாழ். அக.)

வாய்தா vāytā, n. <U. waidā. 1. Instalment; தவணை. (C. G.) 2. Due date, fixed date; கெடு. *Loc.* 3. Granting time, adjourning; கெடுவைத் தள்ளிப்போடுகை. 4. Tax; kist; வரி. (யாழ். அக.)

வாய்தாரி vāytāri, n. See வாய்த்தாரை. (யாழ். அக.)

வாய்தாரை vāy-tārai, n. See வாய்த்தாரை. (யாழ். அக.)

வாய்திற-த்தல் vāy-tiṟa-, v. <வாய் +. intr. 1. To open one's mouth; வாயை யகல விரித்தல். பணமென்றால் பிணமும் வாய்திறக்கும். 2. To blossom; to open, as a flower; மலர்தல். நறுமென்குவளை வாய்திறந்த (பிரபுலிங். பிரபுதே. 54). 3. To break, as a boil; புண்கட்டி உடைதல். 4. To make a breach, as a flood; வெள்ளம் கரையை உடைத்தல். பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னும் (பு. வெ. 3, 21).—tr. 1. To cause to open, as the petals of a flower; மலர்த்துதல். வண்டு வாய் திறப்ப . . . மல்லிகை (சிலப். 2, 32). 2. To speak; பேசுதல். வாளா கிடந்துறங்கும் வாய்திறவான் (திவ். இயற். நான்மு. 35).

வாய்தீட்டு-தல் vāy-tīṭṭu-, v. tr. <id. +. To sharpen the edge of, as a weapon; ஆயுத முதலியவற்றின் முனை தீட்டுதல். கன்மிசை யறிந்து வாய்தீட்டி (பெருங். இலாவாண. 4, 168).

வாய்ந்துகொள்(ளு)-தல் vāyntu-koḷ-, v. tr. <வாய்¹-+ To obtain by conquest; வென்று கைப்பற்றுதல். வாய்ந்துகொண் டடையாரை வேல (இரகு. குறைகூ. 7)

வாய்நாற்றம் vāy-nāṟṟam, n. <வாய் +. 1. Sweet smell in the mouth; வாயின் மணம். (திவ். நாய்ச். 7, 1.) 2. Bad smell in the mouth; வாயிலிருந்து தோன்றுந் தீநாற்றம். (பைஷஜ.)

வாய்நீர் vāy-nīr, n. <id. + நீர்¹. Saliva; spittle, உமிழ்நீர். (யாழ். அக.)

வாய்நீளம் vāy-nīḷam, n. <id. +. Caustic tongue; குறைகூறுந் தன்மை.

வாய்நெகிழ்-தல் vāy-nekiḻ-, v. intr. <id. +. To open, as a flower; மலர்தல். செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து (திவ். திருப்பா. 14).

வாய்நேர்-தல் vāy-nēr-, v. tr. <id. +. 1. To promise to give or bestow; தருவதாக வாக்களித்தல். அறைபறை மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான் (திவ். திருப்பா. 16). 2. To vow to make a specific offering, நேர்த்திக்கடனைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல். நூறுதடாவில் வெண்ணெய் வாய்நேர்ந்து பராவி வைத்தேன் (திவ். நாய்ச். 9, 6). 3. To give one's consent orally; பேச்சால் உடன்படுதல். நெஞ்சு நேர்ந்தும் வாய்நேர்ந்திலையா (பெருங். உஞ்சைக். 44, 146).

வாய்நோய் vāy-nōy, n. <id. +. Mouth-disease, in cattle; மாட்டுக்கு வாயில் வரும் வியாதி.

வாய்ப்பக்காட்டு-தல் vāyppa-k-kāṭṭu-, v. tr. <வாய்²-+. To indicate clearly; விளங்க உணர்த்துதல். வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத் தியல்பே (நன். 47).

வாய்ப்பட்சி vāy-p-paṭci, n. <வாய் +. Crow; காக்கை. தேமா வனத்தனிற் கூறுவாய்ப் பட்சியுறையும் (திருவேங். சத. 90).

வாய்ப்பட்டி vāy-p-paṭṭi, n. <id. + பட்டி¹. 1. Chatter-box, babbler; வாய்க்குவந்தபடி பேசுவோ-ன்-ள். வள்ளல்தெரியுமடி வாய்ப்பட்டி யென்றுரைத்தார் (ஆதியூரவதானி, 10). 2. One who eats whatever comes to hand; கண்டதைத் தின்பவ-ன்-ள்.

வாய்ப்பட்டை vāy-p-paṭṭai, n. <id. + பட்டை². See வாய்ப்பட்டைக்கழி.

வாய்ப்பட்டைக்கழி vāyppaṭṭai-k-kaḻi, n. <வாய்ப்பட்டை + கழி⁴. Bamboo or piece of timber for supporting the tiles at the edge of a roof; கூரைமுகப்பில் ஓடுதாங்குவதற்காக வைக்கும் மூங்கில் அல்லது மரக்கட்டை.

வாய்ப்படு-தல் vāy-p-paṭu-, v. intr. <வாய் +. 1. To find a way; வழிப்படுதல். வந்தோர்

வாயபபட விருந்த வேணி (புறநா. 343). 2. To be relished; உருசிப்படுதல். (யாழ். அக.)

வாய்ப்பந்தல் vāy-p-pantal, n. <id.—. Empty, ostentatious word; bombast; ஆடம்பர வார்த்தை. அசநிவ ... வாயபடசத விவெதனறு (அருட்பா, V, தத்தக. 10).

வாய்ப்பலி vāy-p-pali, n. <id.+பலி³. See வாய்க்கரிசி. (தக்கயாகப். 53, உரை.)

வாய்ப்பறையறை-தல் vāy-p-parai-y-arai-, v. tr. <id.+. To proclaim, as by beat of drum or tomtom; பலருமறிய வெளியிடுதல். வலிவுரை யாவ பேசடடார வாயபபறையறைந்து தூறறி (சீவக. 211).

வாய்ப்பன் vāyppaṉ, n. prob. வாய்²-. A kind of cake; ஒருவகைப் பணிகாரம். (J.)

வாய்ப்பன்சட்டி vāyppaṉ-caṭṭi, n. <வாயபபன+சட்டி¹. A kind of earthen vessel with a rim; விளிம்புள்ள பாண்டவகை. (J.)

வாய்ப்பாட்டு vāy-p-pāṭṭu, n. <வாய்+பாட்டு¹. Vocal music; வாயாற்பாடும் பாட்டு.

வாய்ப்பாடம் vāy-p-pāṭam, n. <id.+பாடம்². 1. Lesson learnt by heart; பாராமற் சொல்லும்படி நெட்டுருப்பண்ணிய பாடம். 2. Lesson taught orally; புஸ்தகமின்றிக் கேள்வியாற் படித்த பாடம்.

வாய்ப்பாடு vāy-p-pāṭu, n. <id.+. 1. See வாய்பாடு, 1, 2. *Mod.* 2. Anything to gratify the palate; வாய்க்கிடும் உண்டி. வாய்பபாடு வயிற்றுப பாடு தீர்ந்த பிறகு மற்றப்பாடு.

வாய்ப்பானை vāy-p-pāṉai, n. <id.+. Babbler; அலப்புவோன். (W.)

வாய்ப்பிணி vāy-p-piṇi, n. <id.+. Mouth disease; வாயிலுண்டாம் நோய். வாய்ப் பிணியா (கடம்ப. பு. இலீலா. 130).

வாய்ப்பியம் vāyppiyam, n. A treatise on Tamil grammar, now not extant, by Vāyppiyaṉ; வாய்ப்பியன் செய்த ஒரு தமிழிலக்கண நூல். (யாப. வி. பக. 536.)

வாய்ப்பிரசங்கம் vāy-p-piracaṅkam, n. <வாய+. 1. Insincere, lip-deep talk; உட்கருத்தின்றி வாயினளவில்மாத்திரஞ் செய்யும் பிரசங்கம். (யாழ். அக.) 2. Extempore speech; திடீரென்று செய்யும் உபன்னியாசம். 3. Oratory; வாக்குவன்மையுள்ள உபன்னியாசம். (W.)

வாய்ப்பிறப்பு vāy-p-piṟappu, n. <id.+. Word of mouth; saying; declaration; வாயிலிருந்து வருஞ் சொல். அவன் வாய்ப்பிறப்பைக் கேள்.

வாய்ப்பு vāyppu, n. <வாய்²-. 1. Favourability; favourable circumstance; அனுகூல நிலைமை. (ரகு. 1, 9, டீ.) 2. Good chance or opportunity; நேர்பாடு. வாயடபோ விதவொபப மறறில (சிவ. இயா. வேபசிருக. 46). 3. That which is appropriately formed or situated; நன் கமைந்தது. ... வாயபபம செரலே வாயபுழ கண்டு (திவ். திருமாலை, 24, வியா, பக். 83). 4. Fitness; suitability; பொருத்தம். வாயபபடைத தாமிறஞ்ளர் பொருளதிகாமாய் (இறை. 1, உரை, பக். 6). 5. Beauty; அழகு. மாதிரிகை யாகவும் வாய்ப்பினுள் (சிலப். பிரபா. வெளகைய 232). 6. Surpassing excellence; மிகுசிறப்பு. (W.) 7. Wealth; செல்வம். எக்வாயபபுமாகு மெமகது (திருவேங். சத. மாலை. 73) 8. Fertility; செழிப்பு. (சூடா. 621.) 9. Profit, gain; ஆதாயம். கைக்கு நக்க வாய்ப்பாயிருந்தது (ரகு, 2, 10, 10). 10. Fortune; பேறு. (இலக். அக.)

வாய்ப்புட்டில் vāy-p-puṭṭil, n. <வாய்+புட்டில்¹. See வாய்க்கூடு. (W.)

வாய்ப்புண் vāy-p-puṇ, n. <id.+. 1. Ulcer in the mouth, *Stomatitis;* உள்வாயில் தோன்றும் புண். 2. Inflammation of the tongue, *Glossitis;* நாக்குப்புண். 3. Wound caused by harsh words; வைதலாலுண்டாகும் மனநோவு. தீயபுண் ஆறும், வாயபுண ஆறாது.

வாய்ப்புள் vāy-p-puḷ, n. <id.+. Chance-heard word, considered a good omen; நற்சொல்லாகிய நிமித்தம். நல்லோர வாய்ப்புள் (முல்லைப். 18).

வாய்ப்புற்று vāy-p-puṟṟu, n. <id.+புற்று¹. A disease of the mouth; வாயிலுண்டாம் நோய்வகை. புழுச்செறி வாய்ப்புற்றுநோயா (கடம்ப. பு. இலீலா. 137).

வாய்ப்புறம் vāy-p-puṟam, n. <id.+. Lip; உதடு. வாய்பபுறம் வெளுத்து (திவ். நாய்ச். 1, 8).

வாய்ப்பூச்சு vāy-p-pūccu, n. <id.+. 1. Cleansing or rinsing one's mouth with water; வாயை நீரால் துடைக்கை. 2. Ceremonial sipping of water. See ஆசமனம். வாய்ப்பூச் சியறறித் தூய்மைக கொத்த தொழிலஞ்சி (பெருங். உஞ்சைக். 53, 87). 3. Glossing over or varnishing with words; வார்த்தையால் மழுப்புகை. அவர் சொன்னதெல்லாம் வாய்ப்பூச்சே.

வாய்ப்பூட்டு vāy-p-pūṭṭu, n. <id.+. 1. Joint of the jaw bones; தாடையெலும்பின் பொருத்து. 2. See வாய்க்கூடு. *Loc.* 3. Prohibition from speaking; பேசாமற் றடுக்கை. வாய்ப் பூட் டெனக்கு மிட்டான் (விறலிவிடு. 823). 4. A defect of cattle, consisting of two curls on the

lower jaw; கீழ்வாய் முகக்கட்டையில் இரண்டு சுழி யுள்ளதான மாட்டுச்சுற்றுவகை. (பெரிய. மாட். 20.) 5. Bribe; இலஞ்சம். *இது அவனுக்கு வாய்ப்பூட்டாகக் கொடுத்தது. Loc.* 6. Pin pierced through the out-stretched tongue or run across the mouth from cheek to cheek of a person who is under a vow of silence; மௌனவிரதங் கொண்டு நாக்கை நீட்டிக் குத்தி அல்லது தாடைகளை ஊடுருவக் குத்திப் பூணுங் கம்பி.

வாய்ப்பூட்டுக்காசு vāyppūṭṭu-k-kācu, *n.* <வாய்ப்பூட்டு + காசு[3]. See வாய்மூட்டுக்காசு.

வாய்ப்பூட்டுச்சட்டம் vāyppūṭṭu-c-caṭṭam, *n.* <வாய்ப்பூட்டு +. Law restraining or prohibiting public speech; பொதுக்கூட்டங்களிற் பேசுவதைத் தடுக்குஞ் சட்டம். *Mod.*

வாய்ப்பெட்டி vāy-p-peṭṭi, *n.* <வாய் + பெட்டி[1]. See வாய்க்கூடு. (W.)

வாய்ப்பெய்-தல் vāy-p-pey-, *v. tr.* <id. +. To take in, as food; to eat; வாயிலிட்டுத் தின்னுதல். *நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய்மகளிர* (மதுரைக். 25).

வாய்ப்பேச்சு vāy-p-pēccu, *n.* <id.+. 1. Utterance; word of mouth; வாயினாற்பேசுகை. *பின்னைபொன்றும் வாய்ப்பேச்சிலீரானால* (அருட்பா, ii, *திருவிண்.* 3). 2. Mere words, vain utterance; வெறும் பேச்சு.

வாய்ப்பை vāyppai, *n.* perh. வாய்[2]-. [M. *vāypa*.] Debt; கடன். (நாமதீப. 628.)

வாய்ப்பொய் vāy-p-poy, *n.* <வாய்+. White lie; lie uttered with a good intention; மெய்ம்மையின்பாற் படும் பொய். *துன்ப மோட்டு வாய்ப்பொய்யலாற பொய்யொன்றுஞ் சொல்லார* (தணிகைப்பு. நாட். 48).

வாய்ப்பொன் vāy-p-poṉ, *n.* <id.+. Horse's bit; கடிவாளத்தின் ஓருறுப்பு. *உன்னி வாய்ப் பொன் கறித்திட* (இரகு. நகர. 51).

வாய்பாடு vāy-pāṭu, *n.* <id.+. 1. Formula; symbolic expression; குறியீடு. 2. Table, as of multiplication; பெருக்கல் முதலியன காட்டும் அட்டவணை. 3. Idiom; cant; மரபுச்சொல். *தக்க தோர் வாய்பாட்டாற் கூறுதல்* (தொல். சொல். 17, சேனா.). 4. Practice, custom, usage; வழக்கம். *எங்க ளுலகவாய்பாடு* (தாயு. சச்சிதா. 8). 5. Skill in speech; சொல்வன்மை. *கட்டுரை வாய்பாடும* (பழமொ. 258). 6. Mannerism in discourses; பேச்சிடையில் பயின்றுவரும் வாக்கியம். (இலக். அக.)

வாய்பாறு-தல் vāy-pāṟu-, *v. intr.* <id.+. To babble; to chatter; அலப்புதல். *ஸாரதி ஸாரதி என்று வாய்பாறிக்கொண்டிறே பையல்கள் வருவது* (ஈடு, 3, 6, 10).

வாய்பிதற்று-தல் vāy-pitaṟṟu-, *v. intr.* <id.+. To speak incoherently; நாக் குழறிப் பேசுதல்.

வாய்பிள-த்தல் vāy-piḷa-, *v. intr.* <id.+. 1. To open one's mouth wide; to gape; அங்காத்தல். (நாமதீப. 711.) 2. To be nonplussed, திகைத்தல். *கேள்வி கேட்டால வாய்பிளக்கிறான்.* 3. To plead inability; முடியாதென்று கைவிடுதல். *பணத்துக்கு அவனை நம்பி யிருந்தேன்; அவன் கடைசியில் வாய்பிளந்துவிட்டான்.* 4. To die, used in contempt; மரித்தல். *Colloq.*

வாய்பினற்று-தல் vāy-piṉaṟṟu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்பிதற்று-. (யாழ். அக.)

வாய்புதை-த்தல் vāy-putai-, *v. intr.* <id. +. To cover one's mouth with the palm of the right hand, as a mark of respect in the presence of one's superiors; பெரியார்முன்னிலையில் மரியாதைக்குறியாக வாயை வலக்கையால் மூடிக் கொள்ளுதல்.

வாய்புலற்று-தல் vāy-pulaṟṟu-, *v.* <id. +. *tr.* To repeat often; பலகாற் சொல்லுதல். *ஸுத்துக்களை . . . வாய்புலற்றும்படியான தேசமானால்* (ஈடு, 2, 3, 11).—*intr.* See வாய்பிதற்று-.

வாய்பூசறு-த்தல் vāy-pūcaṟu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்பூசு-, 1. (யாழ். அக.)

வாய்பூசு-தல் vāy-pūcu-, *v. intr.* <id. +. 1. To wash or rinse one's mouth; வாய் கழுவுதல். *புகுமத்தால வாய்பூசி* (திவ். இயற். 3, 70). 2. To sip water ceremonially; to perform *ācamaṉam*; ஆசமனஞ்செய்தல். *நீராடிக் கால் கழுவி வாய்பூசி* (ஆசாரக். 19). 3. See வாய்மூட்டுப் போடு-. (W.) 4. To flatter; இச்சகம் பேசுதல்.

வாய்பேசு-தல் vāy-pēcu-, *v. intr.* <id.+. To brag, boast; இடம்பமாகப் பேசுதல். *எங்களை முன்ன மெழுப்புவான் வாய்பேசு நங்காய்* (திவ். திருப்பா. 14).

வாய்பொத்து-தல் vāy-pottu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்புதை-. *கைகட்டி வாய்பொத்தி நிற்பாரை* (அருட்பா, vi, உறுதிகூறல். 9).

வாய்பொருத்து-தல் vāy-poruttu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்புதை-. (யாழ். அக.)

வாய்பொருமு-தல் vāy-porumu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்குளிறு-. (யாழ். அக.)

வாய்போக்கு-தல் vāy-pōkku-, *v. intr.* <id.+. To give one's word lightly; எளிதில் வாக்குக்கொடுத்தல். *பார்ப்பானுக்கு வாய்போக்காதே, ஆண்டிக்கு அது தானும் சொல்லாதே.*

வாய்போடு-தல் vāy-pōtu-, v. intr. <id. +. To interject or interrupt a person when talking; ஒருவன் பேசுகையில் இடையிற்புகுந்து பேசுதல்.

வாய்மட்டம் vāy-mattam, n. <id. + மட்டம். 1. Top-level, level up to the brim or mouth, as of a vessel, பாத்திரம் முதலியவற்றின் மேல்மட்டம். (W.). 2. A process in making golden beads; பொன்னுருச் செய்யும் ஒருமுறை. (W.) 3. Ring round the mouth of vessel; பாத்திரத்தின் வாய்வளையம். (யாழ். அக.)

வாய்மடி-தல் vāy-mati-, v. intr. <id. +. To become blunt-edged, கூர்மழுங்குதல். படுநூல் மாலதிமய வாய்மடியச் செய்தே (ரகு. 6, 1, பா.).

வாய்மடு-த்தல் vāy-matu-, v. tr. <id.+. To put into one's mouth; வாயினுட்கொள்ளுதல். அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகிக் களித்தேனே (திவ். திருவாய். 2, 3, 9).

வாய்மடை vāy-matai, n. <id. + மடை[1]. Opening in the ridge of a field for the passage of water; செய்வரப்பில் நீர்பாயும் வழி.

வாய்மண்போடு-தல் vāy-man-pōtu-, v. intr. <id. +. 1. To deprive a person of his means of livelihood; சீவனத்தைக் கெடுத்தல். Colloq. 2. To do a wicked act; கொடுமை செய்தல். (யாழ். அக.)

வாய்மணியம் vāy-maniyam, n. <id. +. 1. Ordering persons about, without ability to extract work from them; வேலை வாங்கத் திறமையின்றி வாயாற் செய்யும் அதிகாரம். Colloq. 2. Authority, influence; செல்வாக்கு. Loc.

வாய்மதம் vāy-matam, n. <id. + மதம்[2]. See வாய்க்கொழுப்பு. வாய்மதமோ விதனைமதமோ (குற்று. குற. 76, 1).

வாய்மலர்-தல் vāy-malar-, v. tr. <id. +. To speak; பேசுதல். மைந்தனை வாய்மலருங் குரல் கேட்டு (திருவிளை. மணஞ்ச. 19).

வாய்முட்டுக்காசு vāy-muttu-k-kācu, n. <id. + முட்டு + காசு[3]. Hush-money; இரகசியத்தை வெளியிடாதிருக்குமாறு கொடுக்கும் இலஞ்சம்.

வாய்முட்டுப்போடு-தல் vāy-muttu-p-pōtu-, v. intr. <id.+id.+. To bribe; to pay hush-money; இரகசியத்தை வெளியிடாதிருக்குமாறு இலஞ்சங் கொடுத்தல்.

வாய்முத்தம்[1] vāy-muttam, n. <id. + முத்தம்[1]. Kiss; முத்தம்.

வாய்முத்தம்[2] vāy-muttam, n. <id. + முத்தம்[2]. Tooth; பல். வாய்முத்தஞ் சிந்திவிடுமோ நெல்வேலி வடிவம்மையே (தனிப்பா.).

வாய்முத்து vāy-muttu, n. <id. + முத்து[4]. See வாய்முத்தம்[1]. வாய்முத்த நாறுதி னல்லது தீரா தீட்சையை (பெருங். இலாவாண. 16, 59).

வாய்மூ-த்தல் vāy-mū-, v. intr. <id. +. To excel in speech; பேச்சிற் சிறத்தல். வாய்மூத்த குட. (W.)

வாய்மூட்டுக்காசு vāy-mūttu-k-kācu, n. <id + மூட்டு + காசு[3]. See வாய்முட்டுக்காசு.

வாய்மூடு-தல் vāy-mūtu-, v. intr. <id. +. 1. See வாய்புதை-. (யாழ். அக.) 2. To cease speaking, crying, etc; பேச்சு அழுகை முதலியன நிறுத்துதல். அகரகாரநிக் அழுத பிள்ளையும் வாய் மூடும். 3. To close, as a flower; குவிதல். தொகைக் கமலம் வாய்மூட (பிரபுலிங். பிரபுதே. 54).

வாய்மூத்தவன் vāy-mūttavan, n. <வாய் மூ-. 1. One who is forward in speech; பேச்சில் முந்துவோன். (யாழ். அக.) 2. Chief speaker; பேசுபவர்களில் தலைமையாளன். (W.)

வாய்மூப்பன் vāy-mūppan, n. <id. 1. Excellent speaker; பேச்சிற் சிறந்தவன். 2. One who pleads the cause of another, advocate; பிறர்வழக்கை யெடுத்து வாதாடுவோன். Rd.

வாய்மூழ்-த்தல் vāy-mūl-, v. intr. <வாய் + மூழ்[3]-. See வாய்மூடு-, 1 ஒளிறுவேன் மறவரும் வாயமூழ்த்தனரே (புறநா. 336).

வாய்மை vāymai, n. <id. 1. Word; சொல். சேரமான் வாரா யெனவழைத்த வாய்மையும (தனிப்பா. 1, 97, 19) 2. Ever-truthful word; தப்பாதமொழி. பொருப்பன் வாய்மை யன்ன வைகலொடு (கலித். 35). 3. Truth; உண்மை. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் (குறள், 291). 4. (Buddh.) Sublime truths, numbering four, viz., tukkam, tukkōrpatti, tukka-nivāraṇam, tukka-nivārana-mārkkam; துக்கம் துக்கோற்பத்தி துக்கநிவாரணம் துக்கநிவாரணமார்க்கம் என நால்வகைப்பட்ட பௌத்தமத உண்மைகள். ஒன்றிய வுரையே வாய்மை நான்காவது (மணி. 30, 188). 5. Strength; வலி. (சூடா.)

வாய்மொழி[1]-தல் vāy-moli-, v. tr. <id. +. 1. To speak; கூறுதல் வாய்மொழிந்துரைக்க லுற்றான் (சீவக. 1707). 2. To consecrate by uttering sacred hymns; அபிமந்திரித்தல். வாய் மொழி மங்கலக்கருவி முன்னுறுத்தி (சீவக. 2411).

வாய்மொழி[2] vāy-moli, n. <id. + மொழி[2]. 1. Speech; வார்த்தை. 2. Oral declaration; எழுத்துமூலமின்றி வாயாற் கூறுஞ் சொல். 3. Truth; true word; உண்மைமொழி. வாய்மொழி வாயர் நின்புக ழேத்த (பதிற்றுப். 37, 2). 4. The Vēdas; வேதம். மாயாவாய்மொழி யுரைதர (பரிபா. 3, 11).

lower jaw; கீழ்வாய் மூக்கச்சட்டையில் இரண்டு குழியுள்ளதான மாட்டுக் குற்றவகை. (பெரிய. மாட். 20.) 5. Bribe; இலஞ்சம். இது அவனுக்கு வாய்ப்பூட்டாகக் கொடுத்தது. Loc. 6. Pin pierced through the out-stretched tongue or run across the mouth from cheek to cheek of a person who is under a vow of silence; மௌனவிரதங் கொண்டு நாக்கை நீட்டிக் குத்தி அல்லது தாடைகளை ஊடுருவக் குத்திப் பூணுங் கம்பி.

வாய்ப்பூட்டுக்காசு vāyppūttu-k-kācu, n. <வாய்ப்பூட்டு+காசு[3]. See வாய்ப்பூட்டுக்காசு.

வாய்ப்பூட்டுச்சட்டம் vāyppūttu-c-cattam, n. <வாய் பூட்டு+. Law restraining or prohibiting public speech; பொதுக்கூட்டங்களிற் பேசுவதைத் தடுக்குஞ் சட்டம். Mod.

வாய்ப்பெட்டி vāy-p-petti, n. <வாய்+பெட்டி[1]. See வாய்க்கூடு. (W.)

வாய்ப்பெய்-தல் vāy-p-pey-, v. tr. <id. +. To take in, as food, to eat; வாயிலிட்டுத் தின்னுதல். கிணை வாய்ப்பெய்த பேய்மகளிர் (மதுரைக். 25).

வாய்ப்பேச்சு vāy-p-pēccu, n. <id.+. 1. Utterance; word of mouth; வாயினாற்பேசுகை. பின்னையொன்றும் வாய்ப்பேச்சிலீரானால் (அருட்பா, ii, திருவிண். 3). 2. Mere words, vain utterance; வெறும் பேச்சு.

வாய்ப்பை vāyppai, n. perh. வாய்[2]-. [M. vāypa.] Debt; கடன். (நாமதீப. 628.)

வாய்ப்பொய் vāy-p-poy, n. <வாய்+. White lie; lie uttered with a good intention; மெய்ம்மையின்பாற் படும் பொய். தன்ப மேட்டும் வாய்ப்பொய்யாகப் பொய்யென்றது சொல்லார (தணிகைப்பு. நாட். 48).

வாய்ப்பொன் vāy-p-pon, n. <id.+. Horse's bit; குதிரைவாளத்தின் ஒருறுப்பு. உன்னி வாய்ப்பொன் கறித்திட (இரகு. நகர. 51).

வாய்பாடு vāy-pātu, n. <id +. 1. Formula; symbolic expression; குறியீடு. 2. Table, as of multiplication; பெருக்கல் முதலியன காட்டும் அட்டவணை. 3. Idiom; cant; மரபுச்சொல். தக்கதோர் வாய்பாட்டாற் கூறுதல் (தொல். சொல். 17, சேனா.). 4. Practice, custom, usage; வழக்கம். எங்க ளுலகவாய்பாடு (தாயு. சச்சிதா. 8). 5. Skill in speech; சொல்வன்மை. கட்டுரை வாய்பாடு (பழமொ. 258). 6. Mannerism in discourses; பேச்சிடையில் பயின்றுவரும் வாக்கியம். (இலக். அக.)

வாய்பாறு-தல் vāy-pāru-, v. intr. <id.+. To babble; to chatter; அலப்புதல். ஙாரதி ஙாரதி என்று வாய்பாறிக்கொண்டிறே பையல்கள் வருவது (ஈடு, 3, 6, 10).

வாய்பிதற்று-தல் vāy-pitarru-, v. intr. <id +. To speak incoherently; நாக் குழறிப் பேசுதல்.

வாய்பிள-த்தல் vāy-pila-, v. intr. <id. +. 1. To open one's mouth wide; to gape; அங்காத்தல். (நாமதீப. 711.) 2. To be nonplussed; திகைத்தல். கேள்வி கேட்டால் வாய்பிளக்கிறான். 3. To plead inability; முடியாதேன்று கைவிடுதல். பணத்துக்கு அவனை நம்பி யிருந்தேன்; அவன் கடைசியில் வாய்பிளந்துவிட்டான். 4. To die, used in contempt; மரித்தல். Colloq.

வாய்பினற்று-தல் vāy-pinarru-, v. intr. <id.+. See வாய்பிதற்று-. (யாழ். அக.)

வாய்புதை-த்தல் vāy-putai-, v. intr. <id. +. To cover one's mouth with the palm of the right hand, as a mark of respect in the presence of one's superiors; பெரியார்முன்னிலையில் மரியாதைச்சூறியாக வாயை வலக்கையால் மூடிக் கொள்ளுதல்.

வாய்புலற்று-தல் vāy-pularru-, v. <id. +. tr. To repeat often; பலகாற் சொல்லுதல். ஊதுதுகள் . . . வாய்புலற்றும்படியான தேசமானுல் (ஈடு, 2, 3, 11).—intr. See வாய்பிதற்று-.

வாய்பூசறு-த்தல் vāy-pūcaru-, v. intr. <id.+. See வாய்பூசு-, 1. (யாழ். அக.)

வாய்பூசு-தல் vāy-pūcu-, v. intr. <id. +. 1 To wash or rinse one's mouth; வாய் கழுவுதல். புகுமதத்தால் வாய்பூசி (திவ். இயற். 3, 70). 2. To sip water ceremonially; to perform ācamaṉam; ஆசமனஞ்செய்தல். நீராடிக் கால் கழுவி வாய்பூசி (ஆசாரக. 19). 3. See வாய்மூட்டுப் போடு-. (W.) 4. To flatter; இச்சகம் பேசுதல்.

வாய்பேசு-தல் vāy-pēcu-, v. intr. <id. +. To brag, boast; இடம்பமாகப் பேசுதல். எங்களை முன்னம் மெழுப்புவான் வாய்பேசு நங்காய் (திவ். திருப்பா. 14).

வாய்பொத்து-தல் vāy-pottu-, v. intr. <id.+. See வாய்புதை-. கைகட்டி வாய்பொத்தி நிற்பாரை (அருட்பா, vi, உறுதிகூறல். 9).

வாய்பொருத்து-தல் vāy-poruttu-, v. intr. <id.+. See வாய்புதை-. (யாழ். அக.)

வாய்பொருமு-தல் vāy-porumu-, v. intr. <id.+. See வாய்துளிறு-. (யாழ். அக.)

வாய்போக்கு-தல் vāy-pōkku-, v. intr. <id.+. To give one's word lightly; எளிதில் வாக்குக்கொடுத்தல். பாப்பானுக்கு வாய்போக்காதே, ஆண்டிக்கு அது தானும் சொல்லாதே.

வாய்போடு-தல் vāy-pōṭu-, v. intr. <id. +. To interject or interrupt a person when talking; ஒருவன் பேசுகையில் இடையிற்புகுந்து பேசுதல்.

வாய்மட்டம் vāy-maṭṭam, n. <id + மட்டம். 1. Top-level, level up to the brim or mouth, as of a vessel, பாத்திரம் முதலியவற்றின் மேல்மட்டம். (W.) 2. A process in making golden beads, பொன்னுருச் செய்யும் ஒருமுறை. (W.) 3. Ring round the mouth of vessel; பாத்திரத்தின் வாய்வளையம். (யாழ். அக.)

வாய்மடி-தல் vāy-maṭi-, v. intr. <id. +. To become blunt-edged; கூர்மழுங்குதல். பருந்து மாலைநிரை வாய்மடியச் செய்தே (ரகு. 6, 1, பா.).

வாய்மடு-த்தல் vāy-maṭu-, v. tr. <id. +. To put into one's mouth; வாயினுட்கொள்ளுதல். அடியேனை வாய்மடுத்துப் பருகிக் களித்தேனே (திவ். திருவாய் 2, 3, 9).

வாய்மடை vāy-maṭai, n. <id. + மடை[1]. Opening in the ridge of a field for the passage of water; செய்வரப்பில் நீர்பாயும் வழி.

வாய்மண்போடு-தல் vāy-maṇ-pōṭu-, v. intr. <id. +. 1. To deprive a person of his means of livelihood; சீவனத்தைக் கெடுத்தல். Colloq. 2. To do a wicked act; கொடுமை செய்தல். (யாழ். அக.)

வாய்மணியம் vāy-maṇiyam, n. <id. +. 1. Ordering persons about, without ability to extract work from them; வேலை வாங்கத் திறமையின்றி வாயாற் செய்யும் அதிகாரம். Colloq. 2. Authority, influence; செல்வாக்கு. Loc.

வாய்மதம் vāy-matam, n. <id. + மதம்[2]. See வாய்க்கொழுப்பு. வாய்மதமோ வித்தைமதமோ (குற்றா. குற. 76, 1).

வாய்மலர்-தல் vāy-malar-, v. tr. <id. +. To speak; பேசுதல். மைந்தனோ வாய்மலருங் குரல் கேட்டு (திருவிளை. மணஞ்செ. 19).

வாய்முட்டுக்காசு vāy-muṭṭu-k-kācu, n. <id. + முட்டு + காசு[3]. Hush-money; இரகசியத்தை வெளியிடாதிருக்குமாறு கொடுக்கும் இலஞ்சம்.

வாய்முட்டுப்போடு-தல் vāy-muṭṭu-p-pōṭu-, v. intr. <id. + id. +. To bribe; to pay hush-money; இரகசியத்தை வெளியிடாதிருக்குமாறு இலஞ்சங் கொடுத்தல்.

வாய்முத்தம்[1] vāy-muttam, n. <id. + முத்தம்[1]. Kiss; முத்தம்.

வாய்முத்தம்[2] vāy-muttam, n. <id. + முத்தம்[2]. Tooth; பல். வாய்முத்தஞ் சிந்திவிடுமோ நெல்வேலி வடிவம்மையே (தனிப்பா.).

வாய்முத்து vāy-muttu, n. <id. + முத்து[4]. See வாய்முத்தம்[1]. வாய்முத்த தாரத்தி னல்லது தீரா தபிடகனை (பெருந். திருவாரூ. 16, 59).

வாய்மூ-த்தல் vāy-mū-, v. intr. <id. +. To excel in speech; பேச்சிற் சிறத்தல். வாய்மூத்த குட. (W.)

வாய்மூட்டுக்காசு vāy-mūṭṭu-k-kācu, n. <id. + மூட்டு- + காசு[3]. See வாய்முட்டுக்காசு.

வாய்மூடு-தல் vāy-mūṭu-, v. intr. <id. +. 1. See வாய்புதை-. (யாழ். அக.) 2. To cease speaking, crying, etc.; பேச்சு அழுகை முதலியன நிறுத்துதல். அசோகிகாரத்தில் அழுதபிள்ளைபோல வாய்மூடி. 3. To close, as a flower; குவிதல். தொகைக கமலம் வாய்மூட (திருப்புவி. திருப்புகழ். 54).

வாய்மூத்தவன் vāy-mūttavaṉ, n. <வாய் மூ-. 1. One who is forward in speech; பேச்சில் முந்துவோன். (யாழ். அக.) 2. Chief speaker; பேசுபவர்களில் தலைமையாளன். (W.)

வாய்மூப்பன் vāy-mūppaṉ, n. <id. 1. Excellent speaker; பேச்சிற் சிறந்தவன். 2. One who pleads the cause of another, advocate; பிறர்வழக்கை யெடுத்து வாதாடுவோன். Rd.

வாய்மூழ்-த்தல் vāy-mūḻ-, v. intr. <வாய் + மூழ்[3]-. See வாய்மூடு-, 1. ஒளிப்பேன் மறவரும் வாய்மூழ்த்தனரே (புறநா. 336).

வாய்மை vāymai, n. <id. 1. Word; சொல். சேரமான் வாரா யெனவழைத்த வாய்மையும் (தனிப்பா. i, 97, 19.) 2 Ever-truthful word; தப்பாதமொழி. பொருளுடன் வாய்மை பன்ன வைகலொடு (கலித். 35). 3. Truth; உண்மை. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் (குறள், 291). 4. (Buddh.) Sublime truths, numbering four, viz., tukkam, tukkōṟpatti, tukka-nivāraṇam, tukka-nivāraṇa-mārkkam; துக்கம் துக்கோற்பத்தி துக்கநிவாரணம் துக்கநிவாரணமார்க்கம் என நால்வகைப்பட்ட பௌத்தமத உண்மைகள். ஒன்றிய வுரைபே வாய்மை நான்காவது (மணி. 30, 188). 5. Strength; வலி. (சூடா.)

வாய்மொழி[1]-தல் vāy-moḻi-, v. tr. <id. +. 1. To speak; கூறுதல். வாய்மொழிந்துரைக்க லுற்றான் (சீவக. 1707). 2. To consecrate by uttering sacred hymns; அபிமந்திரித்தல். வாய்மொழி மங்கலக்கருவி மூன்னூறுதந்தி (சீவக. 2411).

வாய்மொழி[2] vāy-moḻi, n. <id. + மொழி[2]. 1. Speech; வார்த்தை. 2. Oral declaration; எழுத்துமூலமின்றி வாயாற் கூறுஞ் சொல். 3. Truth; true word; உண்மைமொழி. வாய்மொழி வாயர் நின்புக ழேத்த (பதிற்றுப். 37, 2). 4. The Vēdas; வேதம். மாயாவாய்மொழி புரைதா (பரிபா. 3, 11).

5. Tiruvāymoḻi. See திருவாய்மொழி. அவ் வாய்மொழியைப் பாடி மறைமொழியை (பெருந்தொ. 1820).

வாய்மோசம் vāy-mōcam, n. <id.+ மோசம். 1. See வாய்த்தப்பிதம், 1. *Colloq.* 2. Failing to keep one's word; சொன்னசொல் தவறுகை.

வாய்வட்டம் vāy-vaṭṭam, n. <id.+வட்டம். See வாய்க்கயிறு. (பிங்.)

வாய்வட்டமாகப்பேசு-தல் vāy-vaṭṭam-āka-p-pēcu-, v. tr. <id.+. To speak cleverly; சாலக்காகப் பேசுதல். *Loc.*

வாய்வடம் vāy-vaṭam, n. <id.+வடம்[1]. See வாய்க்கயிறு. (சூடாமணி 210.)

வாய்வலம் vāy-valam, n. <id.+வலம்[1]. Skill in speech; சொல்வன்மை. தம வாய்வலத்தாற் பாழ்த்தநிசெய்து (திருநூற். 20).

வாய்வலி vāy-vali, n. <id.+வலி[1]. 1. See வாய்வலம். தன்வாய்வலியாலே புகுந்தபடியற்று (ஈடு, 4, 2, 8). 2. Strength of the tip, as of an arrow; அம்பு முதலிய ஆயுதங்களின் முனையுறுதி. (ஈடு, 4, 2, 8.)

வாய்வழங்கு-தல் vāy-vaḻaṅku-, v. tr. <id.+. To eat; உண்ணுதல். (யாழ். அக.)

வாய்வளையம் vāy-vaḷaiyam, n. <id.+. Ring fixed round the mouth of a vessel; பாத்திர முதலியவற்றின் விளிம்பிற் பற்றவைக்கும் வளையம்.

வாய்வாயெனல் vāy-vāy-eṉal, n. Onom. expr. of threatening; பயமுறுத்தற் குறிப்பு. சுழுசி ப்ரபருதிகளை வாயவாயென்றது திருவாய்மொழி (ஈடு, 7, 4, 1).

வாய்வார்த்தை vāy-vārttai, n. <வாய்+. 1. Word of mouth; வாய்ப்பேச்சு. வாயவார்த்தை கற்றுத் . . . அமிகதிய ஞானிகட்கு (சிந். சிவ. 42, 7). 2. Soft, kind words; நயம் பொருந்திய சொல். *Colloq.*

வாய்வாள் vāy-vāḷ, n. <வாய்-மை+வாள்[1]. Trusty sword, as aim-certain; குறிதப்பாத வாள். வலமபடு வாயவா ளேநதி (புறநா. 91).

வாய்வாளாமை vāy-vāḷāmai, n. <வாய்+. Keeping silent; பேசாதிருக்கை. வாயவாளாமை . . . மாற்ற முரையாதிருத்தல் (மணி. 30, 245-49).

வாய்வாளார் vāy-vāḷār, n. <id.+id. Silent persons; வாய்பேசாதார். வலியாரைக் கணடக்கால் வாயவாளா ராகி (பழமொ. 302).

வாய்விசேஷம் vāy-vicēṣam, n. <id.+. 1. See வாக்குச்சித்தி, 2. (யாழ். அக.) 2. Oral report; வாய்மூலமான செய்தி. *Loc.*

வாய்விட்டுப்பேசு-தல் vāyviṭṭu-p-pēcu-, v. tr. <வாய்விடு-+. See வாய்விடு-, 2.

வாய்விடாச்சாதி vāy-viṭā-c-cāti, n. <id.+ஆ neg.+சாதி[5]. Dumb animal; மிருகம். (யாழ். அக.)

வாய்விடு[1]-தல் vāy-viṭu-, v. <வாய்+. tr. 1. To speak; பேசுதல். எனபபல வாயவிடூஉந்தா னென்ப (கலித். 46) 2. To speak openly and clearly without any reservation; வெளிவிட்டுத் தெளிவாகச் சொல்லுதல். ஆாத்த பரமபதமானது தன்னையே இஙகே வாய்விடுகிறது (ஈடு, 10, 4, 9). 3. To divulge, as secrets; வெளிப்படுத்துதல். நம்மிரு வாகளும நடநததை வாய்விடவேணடாம.—intr. 1. To blossom, open, as a flower; மலர்தல். நிரை யிதழ் வாயவிட்ட கடிமலா (கலித். 29). 2. To lift up or raise the voice; உரக்கச் சத்தமிடுதல். குழந்தை வாய்விட்டழுதது. 3. To vow; வஞ்சினங் கொள்ளுதல் (சீவக. 592.) 4. To yawn; கொட் டாவி விடுதல் (W.) 5. To leave off biting; கடித்த கடிப்பை விட்டிடுதல். உதிரங குடிதது வாய் விட்ட அட்டைபோல (ஈடு, 4, 1, 7).

வாய்விடு[2] vāy-viṭu, n. <வாய்விடு-. 1. Vow; வஞ்சினம். வணபெடு தேறனற வாய்விடொடு பருகி (சீவக. 592). 2. Tumult; uproar; ஆரவாரம். (சீவக. 592, உரை.)

வாய்விடை vāy-viṭai, n. <வாய்+விடு-. The extreme end of a rafter; கைம்மரத்தின் நுனிப்பகுதி. *Tinn.*

வாய்விரி-தல் vāy-viri-, v. intr. <id.+. 1. To gape; அங்காத்தல். 2. To be garrulous; அலப்புதல். அவன் வாய்விரிந்து கெட்டான. 3. See வாய்விடு-, 4.

வாய்விலங்கம் vāyvilaṅkam, n. See வாயுவிளங்கம். (யாழ். அக.)

வாய்விள்(ளு)-தல் vāy-viḷ-, v. intr. <வாய+. 1. To open one's mouth; வாயைத்திறத் தல். 2. To blossom; மலர்தல். வாய்விள்ளு மென் மலா மணமென (பிரபுலிங. விமலை. 50).

வாய்விளங்கம் vāyviḷaṅkam, n. See வாயுவிளங்கம். (பதாாத்த. 1017.)

வாய்விஸ்தாரம் vāy-vistāram, n. <வாய் +. Talkativeness; garrulousness; அலப்புகை. *Colloq.*

வாய்வு vāyvu, n. <vāyu. Corr. of வாயு.

வாய்வுக்குத்து vāyvu-k-kuttu, n. <வாய்வு +. 1. Shooting pain believed to be caused by the windy humour of the body; வாயுவால் உண்டாகும் வலி. 2. Pleurisy. See வாயுக்குத்து, 1.

வாய்வெட்டு vāy-veṭṭu, n. <வாய்+. 1. Skilful, fascinating talk; பிறர் பிரமிக்கும்படி

பேசுகை. *Colloq.* 2. See வாய்த்துடுக்கு, 1. 3. Striking off the heaped up grain above the level top of a measure, in measuring; நெல் முதலிய வற்றை யளக்கையிற் குவிந்து அளக்காமல் தடவி வழிக்கை. (யாழ். அக.)

வாய்வெருவு-தல் vāy-veruvu-, v. <id. +. tr. & intr. To speak incoherently, as in delirium, வாய்பிதற்றுதல். *அருளிச்சேர் கேசவ னாமமே யென்று வாய்வெருவினான்* (திவ். பெரியதி. 8, 2, 3). *கேருவாதார் வாய்வெருவி* (திவ். பெரியதி. 5, 5, 1).—*intr.* See வாய்குளறு-, 2.

வாய்வேக்காடு vāy-vēkkāṭu, n. <id.—. Thrush, a disease of the mouth, *Aphthae;* வாய் முழுதும் வேந்தாற்போலிருக்கும் நோய்வகை. (M. L.)

வாய்வேக்காளம் vāy-vēkkāḷam, n. <id. +. Ulceration of the mouth, *Stomatitis;* வாய்ப் புண். (M. L.)

வாய்வை-த்தல் vāy-vai-, v. <id.+. *intr.* 1. To eat; புசித்தல். *சிலர் வாய்வைப்பதொரு வாலதில* (தனிப்பா. ii, 116, 295). 2. To blow, as a wind-instrument; ஊதுதல். *சேமியான வாய் வைத்த வளைபோல* (கலித். 105). 3. To taste; ருசி பார்த்தல் 4. To meddle; தலையிடுதல். *அவன் எல்லாவற்றிலும் வாய்வைக்கிறான்.* 5. To learn a little; to have a desultory knowledge; சிறிது பயிலுதல். *எல்லாத் துறைகளிலும் வாய்வைத்தவன் அவன்.*—*tr.* 1. To bite; கடித்தல். (யாழ். அக.) 2. To hear; கேட்டல். (யாழ். அக.)

வாயசபிண்டம் vāyaca-piṇṭam, n. <*vāyasa*+. Ball of rice offered to crows in *cirāttam;* சிராத்தத்திற் காக்கைக்கிடும் சோற்றுத் திரளை.

வாயசம் vāyacam, n. <*vāyasa.* 1. Crow; காக்கை. *பருந்தும் வாயசமு மூட்கழுகும* (செவ்வந்தி. பு. உறையூரழித். 24). 2. See வாயசபிண்டம். *Loc.*

வாயசம்பண்ணு-தல் vāyacam-paṇṇu-, v. *intr.* <வாயசம்+. 1. To cringe, behave obsequiously; to coax by words, gifts and stratagems; இச்சக மொழி முதலியவற்றால் பிறரை வசப்படுத்துதல். *Loc.* 2. To gather a ball of rice to be offered to crows, in *cirāttam;* சிராத்தத்தில் காக்கைக்கு இடுதற்குரிய சோற்றுண்டை செய்தல்.

வாயசாராதி vāyacārāti, n. <*vāyasārāti.* Owl; ஆந்தை. (யாழ். அக.)

வாயசி vāyaci, n. <*vāyasī.* 1. Hen-crow; பெண்காக்கை. (இலக். அக.) 2. A variety of Indian houndsberry. See செம்மணித்தக்காளி. (தைலவ.)

வாயடி[1] vāy-aṭi, n. <வாய்+அடி-. Overbearing speech; browbeating by speech; bluff; வாயால் மருட்டுகை. *வாயடி கையடி யடிக்காதே.*

வாயடி[2]*-த்தல்* vāy-aṭi-, v. <id.+. *tr.* See வாயடையடி-. *திருவாட்டாற்றுப் பெருமானோ வாட்டத்தீர்த்த தமிழ்நாடுகாவலே வாது விழும்படி வசித்தது* (திருவிளையா. 4, 2, 2, அரு.) —*intr.* 1. To beat one's mouth, as in grief; வாயிலே யடித்துக்கொள்ளுதல். *மாபுராணம் வாயடிப்ப* (பிரபுலிங். சித்த. 49). 2. To chatter; அலப்புதல்

வாயடியடி-த்தல் vāyaṭi-y-aṭi-, v. <வாயடி—. *tr.* To overpower one's opponent by bluff; வாய்ப்பேச்சால் மருட்டி வெல்லுதல்.—*intr.* To bluff; மருட்டிப்பேசுதல்.

வாயடை[1] vāy-aṭai, n. <வாய்+அடு[1]-. Food; உணவு. *வாயடை யமிர்தம* (பரிபா. 2, 69).

வாயடை[2] vāy-aṭai, n. <id.+அடை[2]-. Tetanus. See நாட்சிட்டிசன்னி.

வாயடை[3]*-த்தல்* vāy-aṭai-, v. tr. <id.+ id. To silence, as an opponent, by arguments; பேசவொட்டாதபடி செய்தல்.

வாயதம் vāyatam, n. <*vāyasa.* Crow. See வாயசம், 1. *வாயதமொருகு கூகை* (திருவாலவா. 28, 64).

வாயம் vāyam, n. <*pāya.* 1. Water; நீர். (யாழ். அக.) 2. Pouring; பெய்கை.

வாயல் vāyal, n. <வாயில். 1. Door, entrance; வாசல். (சங். அக.) 2. Side; பக்கம். (W.)

வாயலம்பு-தல் vāy-alampu-, v. *intr.* <வாய்+. To wash or rinse one's mouth, as after a meal; உண்டபின் வாயைச் சுத்திபண்ணுதல்.

வாயவி vāyavi, n. <*vāyavī.* North-west; வடமேற்றிசை (யாழ். அக.)

வாயவியநானம் vāyaviya-nāṉam, n. <*vāyavya*+*snāna* (Śaiva.) See வாயவிய ஸ்நானம். (தத்துவப். 47, உரை.)

வாயவியம் vāyaviyam, n. <*vāyavya.* 1. That which pertains to the wind; வாயு சம்பந்த மானது. 2. A Purāṇa; ஒரு புராணம். (கூர்மபு. இக். 8.) 3. See வாயவி. 4. The 15th of the 15 divisions of the night; இரவு 15 முகூர்த்தத் துள் பதினைந்தாவது. (விதான. குணகுண. 73, உரை.) 5. See வாயவியஸ்நானம். (யாழ். அக.) 6. See வாயவியாஸ்திரம்.

வாயவியஸ்நானம் vāyaviya-snāṉam, n. <id.+*snāna.* Exposing oneself to the dust raised by cows' hoofs, considered a sacred bath, one of seven kinds of *snāṉam*, q.v.; ஸ்நானம் ஏழனுள் பசுத்திரள் செல்லுதலால் எழுகின்ற தூளி உடம்பிலெங்கும் படுவதாலாகிய ஸ்நானம். (W.)

வாயவியாஸ்திரம் vāyaviyāstiram, n. < id. + astra. A mystic missile presided over by Vāyu; வாயுதேவனை அதிதேவதையாகக்கொண்ட அம்பு.

வாயன் vāyaṉ, n. < வாய். (அக. நி.) 1. Messenger; தூதன். 2. cf. ஆயன். Shepherd; ஆயன்.

வாயனதானம் vāyaṉa-tāṉam, n. < vāyana + dāna. Presentation to Brahmans, of the naivētiyam, at the end of a pūjā; நைவேத்திய பண்டங்களைத் தானமாகப் பிராமணர் களுக்கு வழங்குகை.

வாயனம் vāyaṉam, n. < vāyana. 1. A kind of sweetmeat; ஒருவகை இனிப்பான தின் பண்டம். 2. See வாயனதானம்.

வாயாகு-தல் vāy-āku-, v. intr. < வாய் +. To come true; உண்மையாதல். யானும் தேனுது வாயாகுதலே (தொல். பொ. 261, உரை).

வாயாங்காரம் vāy-āṅkāram, n. < id. +. See வாய்க்கொழுப்பு. (யாழ். அக.)

வாயாடி vāyāṭi, n. < வாயாடு-. 1. Talkative, loquacious person; babbler; chatterbox; அலப்புவோன். 2. Eloquent or clever speaker; வாசாலகன். (ஈடு, 4, 8, 8.)

வாயாடு-தல் vāy-āṭu-, v. intr. < வாய் +. 1. To speak cleverly or eloquently; வாசாலக மாய்ப் பேசுதல். 2. To speak frivolously; to babble; வீண்பேச்சுப் பேசுதல். தின்றுடனே வாயாடிவோடன்மருவி நிக்கேனை (அருட்பா, 1, நெஞ் சறி. 631). 3. To be frequently munching; ஓயாது மென்றுகொண்டிருத்தல்.

வாயார vāy-āra, adv. < id. + ஆர்-. 1. With a full voice; முழுச்சத்தத்தோடு. வாயார நாம பாட (திருவாச. 7, 15). 2. With a full mouth; வாய் நிரம்ப. வாயார வுண்டபேர் (தாயு. சச்சிதா. 8).

வாயாலுருட்டு-தல் vāyāl-uruṭṭu-, v. < id. +. tr. See வாயடியடி-.—intr. See வாயடியடி-.

வாயாலெடு-த்தல் vāyāl-eṭu-, v. intr. < id. +. To vomit; சர்த்திசெய்தல். (நாமதீப. 600.)

வாயாவி vāy-āvi, n. < id. +. 1. Yawn; கொட்டாவி. (W.) 2. Breath; மூச்சு. (யாழ். அக.)

வாயாவிபோக்கு-தல் vāyāvi-pōkku-, v. intr. < வாயாவி +. 1. To yawn; கொட்டாவி விடுதல். 2. To speak in vain, as wasting one's breath; வீணே பேசுதல். (W.)

வாயிதா vāyitā, n. < U. wāidā. See வாய்தா. Loc.

வாயிதாப்பணம் vāyitā-p-paṇam, n. < வாயிதா + பணம்[2]. Kist; வரிப்பணம். Tj.

வாயில் vāyil, n. < வாய் + இல்[1]. [T. vākili, K. bāgil, Tu. bākil.] 1. Gate, portal, doorway; entrance to a building; கட்டடத்துள் நுழையும் வாசல். அடையா வாயிலவ னருங்கடை (சிறுபாண. 206). 2. The five organs of sense, as avenues to the self, ஐம்பொறி (பிங்.) 3. The five objects of sense; ஐம்புலன். (பொருந. நி.) 4. Way; வழி. புகழுகுறை படூஉம் வாயில் (புறநா. 196). 5. Opening; துவாரம். வருநது முயிரோன்பான வாயிலுடம்பில (நன்னெறி, 12). 6. Place; இடம். வாயில் கொள்ளா மைந்தினா (பதிற்றுப். 81, 9). 7 Cause; காரணம். (பிங்.) வாயிலோய வாயி லிசை (பு. வெ. 9, 2). 8. Means; உபாயம். திருநலஞ் சேரும் வாயிலுள் (சீவக. 2008). 9. Remedy; பரிகாரம். (குறள். 34, 21.) 10. King's court; ஆஸ்தானம். பொன்னி நாடவன் வாயிலுள்ளா னொரு பாவலன் (திருவிளை. கான்மா. 5). 11. See வாயில் காப்பான். வாயில விடாது கோயில் புக்கு (புறநா. 67). 12. Messenger; தூதன். வயந்தக குமரனை வாயிலாக (பெருங். மகத. 18, 30). 13. (Akap.) One who mediates between lovers; தலைவனையும் தலைவியையும் இடைநின்று கூட்டுந் தூது. வருந தொழிற் கருமை வாயில் கூறினும (தொல். பொ. 111). 14. Ability; திறம். (பிங்.) 15. Door; கதவு. நீணெடு வாயினெடுங்கடை கழிந்து (சிலப. 10, 8). 16. Origin, history; வரலாறு. (இலக். அக.)

வாயில்காப்பான் vāyil-kāppāṉ, n. < வாயில் + கா-. Door-keeper; வாசலிற் காவல்செய்வோன். வாயில்காப்பானே மணிக்கதவம் தாள்திறவாய (திவ். திருப்பா. 16).

வாயில்மண்போடு-தல் vāyil-maṇ-pōṭu-, v. intr. < வாய் + மண் +. To cause ruin; கேடு விளைத்தல். அவர் கடைவாயில . . . மண்போட்டான் (தனிப்பா. 1, 238, 8).

வாயில்மண்விழுதல் vāyil-maṇ-viḻutal, n. < id. + id. +. Being completely ruined; முற்றுங் கேடுறுகை.

வாயில்விழைச்சு vāyil-viḻaiccu, n. < id. +. Saliva, spittle; உமிழ்நீர். வாயில்விழைச்சிவை யெச்சில் (ஆசாரக். 8).

வாயில்வேண்டல் vāyil-vēṇṭal, n. < வாயில் +. (Akap.) Theme describing the request of a mediator to a heroine to give audience to her lover; தலைவனுக்கு முகங்கொடுக்கு மாறு தலைவியைப் பாணன் முதலிய தூதுவர் வேண்டிக்கொள்வதைக் கூறும் அகப்பொருட்டுறை. (நம்பியகப. 95.)

வாயிலடி-த்தல் vāyil-aṭi-, v. tr. < வாய் + அடி-. To ruin; முற்றுங் கெடுத்தல்.

வாயிலாச்சீவன் vāy-ilā-c-cīvaṉ, n. <id. + இல்[2] + சீவன். Animal, dumb creature; விலங்கு.

வாயிலாச்செந்து vāy-ilā-c-centu, n. <id. + id. + id. See வாயிலாச்சீவன்.

வாயிலார்நாயனார் vāyilār-nāyaṉār, n. A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

வாயிலாளன் vāyil-āḷaṉ, n. <வாயில் +. Door-keeper; வாயில்காப்போன் (பிங்.)

வாயிலான் vāyilāṉ, n. See வாயிலார்நாயனார். தொன்மயிலை வாயிலான் (தேவா. 738, 8).

வாயிற்கூட்டம் vāyiṟ-kūṭṭam, n. <வாயில் +. (Akap.) Reconciliation of lovers through the help of mediators; பாணன் முதலியோரால் கூடும் தலைவன்தலைவியரின் சேர்க்கை. (இலக். வி. 424.)

வாயிலெடு-த்தல் vāyil-eṭu-, v. tr. <வாய் +. See வாயாலெடு-.

வாயிலேபோடு-தல் vāyil-ē-pōṭu-, v. tr. <id. +. 1. To interrupt, as a person, while speaking; பேசவொட்டாது குறுக்கிட்டுப்பேசித் தடைசெய்தல். எது பேசினாலும் அவனை வாயிலேபோடு கிறான். 2. To misappropriate; அபகரித்தல். அவன் பிறர்பொருளை வாயிலேபோட்டுக்கொள்ளுகிறவன்.

வாயிலோர் vāyilōr, n. <வாயில். 1. Door-keepers; வாயில்காப்போர். வாயிலோயே வாயிலோயே (சிலப். 20, 24). 2. Messengers; mediators; தூதுவர். (சங். அக.) 3. A class of Tamil dancers; ஒருசார் தமிழ்க்கூத்தர். (பிங்.)

வாயிற்காட்சி vāyiṟ-kāṭci, n. <id. +. Apprehending faculty of the senses; இந்திரியக் காட்சி. (சி. சி. அளவை, 6, மறைஞா.)

வாயிற்கூத்து vāyiṟ-kūttu, n. <id. +. A kind of dancing or acting; கூத்துவகை. வாயிற் கூத்துஞ் சேரிப்பாடலும் (பெருங். உஞ்சைக். 37, 88).

வாயிற்சிகரி vāyiṟ-cikari, n. <id. + சிகரி[1]. See வாயின்மாடம். (சுக்கிரநீதி, 229.)

வாயிற்படி vāyiṟ-paṭi, n. <id. + படி[3]. Door-step, threshold; வீட்டுவாசலின் படி. மிருதி பதினெட்டு முயா திருவாயிற் படியாக (குற்று. தல. திருமால். 132).

வாயின்மறுத்தல் vāyiṉ-maṟuttal, n. <id. + மறு-. (Akap.) Theme describing the refusal of the heroine to grant interview to her lover's messengers; தூதுவந்த பாணன் முதலியவர்க்குத் தலைவி முகங்கொடுக்க மறுத்தலைக் கூறும் அகத்துறை. (தொல். பொ. 3, உரை.)

வாயின்மாடம் vāyiṉ-māṭam, n. <id. + மாடம்[1]. Tower over the entrance, as of a temple; கோபுரம். நீயுறத் தோன்றின் சேவகமினைத் தலைக்கொடு வாயின்மாடத்து (பெருங். மகத. 3, 31).

வாயினிலை vāyiṉilai, n. <id. + நிலை. (Puṟap.) Theme of a poet asking the gate-keeper at the palace to announce his arrival to the king; அரசனிடத்துத் தன் வரவு கூறுமாறு வாயில்காப்போனுக்குப் புலவன் சொல்வதாகக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, 2.)

வாயினேர்வித்தல் vāyiṉērvittal, n. <id. + நேர்-. (Akap.) Theme of a lover persuading his messenger to deliver his love-message to his beloved; தலைவியிடம் தூது செல்லுமாறு தலைவன் தூதுவரை உடன்படுத்து வதைக் கூறும் அகத்துறை. (நம்பியகப். 96.)

வாயு vāyu, n. <vāyu. 1. Wind, air; காற்று. (பிங்.) 2. An element, one of pañca-pūtam, q.v.; பஞ்சபூதத்து ளொன்று. அதற்கண் வாயு கொட்டப்பட்டு (மணி. 27, 209). 3. Vāyu, the Wind-god, regent of the North-west, one of the aṣṭa-tikku-p-pālakar, q.v.; அஷ்டதிக்குப்பாலகருள் வடமேற்கு திசைக்கு அதிபதியான தேவன். 4. The ten vital airs of the body. See தசவாயு (சிலப். 3, 26, உரை.) 5. The windy humour, one of tiri-tōṣam, q.v.; திரிதோஷத்துள் ஒன்றான பிணிக்கூறு. 6. Vāyu, of six kinds, viz., acīraṇa-vāyu, utara-vāyu, karppa-vāyu, tamaraka-vāyu, pārica-vāyu, mēka-vāyu, அசீரணவாயு உதரவாயு கர்ப்பவாயு தமரகவாயு பாரிசவாயு மேகவாயு என்ற அறுவகைப்பட்ட வாதக்கூறு. 7. Flatulence; வயிற்றுப்பொருமல். 8. Wind, gas generated in the bowels, etc.; அபானவாயு. 9. Gas; இரசாயன சாஸ்திரத்திற் கூறும் காற்றுவகை. Mod.

வாயுக்குத்து vāyu-k-kuttu, n. <வாயு +. 1. Pleurisy; pleuritis; sluggish liver; colic; வாயு நோய்வகை. (யாழ். அக.) 2. See வாய்வுக்குத்து, 1.

வாயுகண்டம் vāyu-kaṇṭam, n. <vāyu-gaṇḍa. Indigestion; அசீரணம். (யாழ். அக.)

வாயுகணம் vāyu-kaṇam, n. <id. + கணம்[4]. (Pros.) Metrical foot of two nēr and one niṟai (– – ⏑ ⏑), as tēmāṅkaṉi, considered inauspicious to commence a poem with, one of eight ceyyuṭ-kaṇam, q.v.; செய்யுட்கண மெட்டனுள் நூலின் முதற் சீராக அமைக்கத்தகாததும் நேர்நேர்நிரையென்னும் வாய்பாடுடையதுமாகிய கணம். (இலக். வி. 800, உரை.)

வாயுகேது vāyu-kētu, n. <vāyu-kētu. Dust; துகள். (யாழ். அக.)

வாயுகோணம் vāyu-kōṇam, *n.* <வாயு+கோணம். North-west; வடமேற்றிசை. (யாழ். அக.)

வாயுச்சகன் vāyu-c-cakaṉ, *n.* See வாயுசகன். (யாழ். அக.)

வாயுசகன் vāyu-cakaṉ, *n.* <*vāyu-sakha.* Fire; அக்கினி (பிங்.)

வாயுசங்கிதை vāyu-caṅkitai, *n.* <*Vāyu-saṃhitā.* A Śaiva Purāṇa by Kulacēkara-varakuṇa-pāṇṭiyaṉ; குலசேகரவரகுணபாண்டியன் செய்த ஒரு சைவபுராணம்.

வாயுசந்தானம் vāyu-cantāṉam, *n.* <*vāyu*+*santāna.* Wind-like continuity; காற்றைப்போன்ற தொடர்ச்சி.

வாயுசம்பவன் vāyu-campavaṉ, *n.* <id. +. (யாழ். அக.) 1. Hanumāṉ; அனுமான். 2. Bhīma; வீமன்.

வாயுசன் vāyu-caṉ, *n.* <*vāyu-ja.* See வாயுசம்பவன். வாயுசன் வீமனும் (சேதுபு. சனன. 55).

வாயுசாதன் vāyu-cātaṉ, *n.* <*vāyu-jāta.* See வாயுசம்பவன். (யாழ். அக.)

வாயுசூலை vāyu-cūlai, *n.* <*vāyu*+*śūlā.* A disease; சூலைநோய்வகை. (சீவரட். சி.)

வாயுத்தம்பம் vāyu-t-tampam, *n.* <id.+*stambha.* Art of counter-acting the natural properties of air, one of *aṟupattunālu-kalai,* q.v.; அறுபத்துநாலுகலைகளுள் காற்றை இயங்காமல் நிறுத்தும் வித்தை. (W.)

வாயுத்தம்பனம் vāyu-t-tampaṉam, *n.* <id.+*stambhana.* See வாயுத்தம்பம்.

வாயுதவி vāy-utavi, *n.* <வாய்+. See வாயுபகாரம்.

வாயுதாரணை vāyu-tāraṇai, *n.* <வாயு+தாரணை[1]. See வாயுத்தம்பம். (யாழ். அக.)

வாயுதாரு vāyu-tāru, *n.* <*vāyu-dāru.* 1. Cloud; முகில். (யாழ். அக.) 2. Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

வாயுப்பறிதல் vāyu-p-paṟital, *n.* <வாயு+. Breaking wind; அபானவாயு வெளியேறுகை.

வாயுப்பிடிப்பு vāyu-p-piṭippu, *n.* <id.+. Pain at the joints resulting from gout; வாதத்தால் ஏற்படும் உடற்பிடிப்பு.

வாயுப்பொருமல் vāyu-p-porumal, *n.* <id. +. Excess of wind in the abdomen; flatulence; வயிற்றுப் பொருமல்.

வாயுபகாரம் vāy-upakāram, *n.* <வாய்+உபகாரம். Assistance by word of mouth; recommendation; வாயால் செய்யும் உதவி. *வாயுபகாரம் கொண்ட வாயப்பு* (திவ். இயற். பெரியதிருவந். 39).

வாயுபசாரம் vāy-upacāram, *n.* <id.+. Lip-deep compliment; lip-welcome; வாயளவிற் காட்டும் மரியாதை.

வாயுபட்சணம் vāyu-patcaṇam, *n.* <*vāyu-bhakṣaṇa.* (யாழ். அக.) 1. Living on air, without taking food or drink; ஆகாரமின்றிக் காற்றையுண்டு சீவித்திருக்கை. 2. Snake; பாம்பு.

வாயுபலம் vāyu-palam, *n.* <*vāyu-phala.* (யாழ். அக.) 1. Rain-bow; வானவில். 2. Rain; மழை.

வாயுபுத்திரன் vāyu-puttiraṉ, *n.* <*vāyu-putra.* See வாயுசம்பவன். (பிங்.)

வாயுமண்டலம் vāyu-maṇṭalam, *n.* <id. +மண்டலம்[2]. 1. Region of the wind, one of *capta-maṇṭalam,* q.v.; சப்தமண்டலங்களுள் வாயு வியாபித்திருக்கிற மண்டலம். (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 21.) 2. Atmosphere; ஆகாயம்.

வாயுமலடு vāyu-malaṭu, *n.* <id.+. Sterility of women due to flatulency; உடற்சதை மிகுதியால் பெண்களுக்கு அமையும் மலட்டுத்தன்மை.

வாயுமானி vāyu-māṉi, *n.* <id.+*mānin.* Barometer; காற்றின் அழுத்தத்தை அளந்தறியுங் கருவிவகை. *Mod.*

வாயுமூலை vāyu-mūlai, *n.* <id.+. The North-west quarter, as having the Wind-god as regent; வடமேற்றிசை. (நாமதீப. 511.)

வாயுமைந்தன் vāyu-maintaṉ, *n.* <id.+. See வாயுசம்பவன். (பிங்.)

வாயுருட்டு vāy-uruṭṭu, *n.* <வாய்+உருட்டு. Browbeating; பேச்சால் மருட்டுகை. *Loc.*

வாயுலிங்கம் vāyu-liṅkam, *n.* <*vāyu*+. The Śiva Lingam in the shrine at Kālahasti, as representing the element air, one of *pañca-liṅkam,* q.v.; பஞ்சலிங்கத்துட் சீகாளத்தியிற் கோயில்கொண்ட சிவலிங்கம்.

வாயுவலி vāyu-vali, *n.* <வாயு+வலி[7]. Muscular rheumatism, as caused by the windy humour of the body; வாயுவால் தசையிலுண்டாம் நோவு. *Colloq.*

வாயுவாகம் vāyu-vākam, *n.* <*vāyu-vāha.* Smoke; புகை. (யாழ். அக.)

வாயுவாகினி vāyu-vākiṉi, *n.* <*vāyu-vāhinī.* Air-conveying vessel of the body; உடம்பில் காற்றுச்செல்லும் நரம்பு. (யாழ். அக.)

வாயுவாங்கி vāyu-vāṅki, n. <வாயு+வாங்கு-. Air-pump; காற்றை வெளிச்செலுத்த வல்ல கருவி. Mod.

வாயுவிளங்கம் vāyu-viḷaṅkam, n. prob. id.+viḍaṅga. 1. Small elliptic-cuspidate leaved windberry, l. cl., Embelia ribes; கோடிவாசம். (நாமதீப. 310.) 2. Windberry pepper-corn; வாயுவிளங்கத்தின் அரிசிபோன்ற மணி. (W.)

வாயுவின்கூறு vāyuviṉ-kūṟu, n. <id.+. (Śaiva.) Categories which partake of the nature of the element air, five in number, viz., ūtal, naṭattal, nittal, irttal, kiṭattal, one of 11 divisions of puṟa-nilai-k-karuvi, q.v.; புறநிலைக் கருவி பதினொன்றனுள் வாயுவின் பகுதியாகிய ஊடல், நடத்தல், நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல் என ஐவகைப் பட்ட செயல்.

வாயுவின்கோபம் vāyuviṉ-kōpam, n. <id.+கோபம்[1]. See வாயுப்போருமல். (யாழ். அக.)

வாயுவுப்பி vāyu-v-uppi, n. <id.+உப்பு-. Inflator for pumping air in; காற்றை யுட்செலுத்த வல்ல கருவி. Mod.

வாயுவுபத்திரவம் vāyu-v-upattiravam, n. <id.+. Pain from flatulency, colic; வாத நோயாலுண்டாந் துன்பம்.

வாயுவேகம் vāyuvēkam, n. <id.+. Wind-like speed; காற்றின் வேகம்போன்ற விரைவு. (யாழ். அக.)

வாயுவேகி vāyuvēki, n. <vāyu-vēgin. Extremely active person; மிக்க சுறுசுறுப்புள்ளவன்-ள். (யாழ். அக.)

வாயுள்ளவன் vāy-uḷḷavaṉ, n. <வாய்+உள்[1]. Man of inquiring spirit, pushful man; உசாவி அறிந்துகொள்ளக்கூடியவன்.

வாயுறு-த்தல் vāy-uṟu-, v. <id.+. intr. To preach or expound the truth; வாக்கினால் மெய்ம்மையை அறிவுறுத்துதல். வாயுறை வாழ்த்தே . . . வாயுறுத் தற்றே (தொல். பொ. 424).—tr. To feed; to administer, as medicine, by the mouth; வாயிலூட்டுதல். மருந்தாகச் சில்நாட்கொண்டு வாயுறுத்தி (சீவக. 2703, உரை).

வாயுறை vāyuṟai, n. <வாயுறு-. 1. Eating; உண்கை. வடுதீர பகல்வாயுறை (சிறுபஞ். 69). 2. Food, fodder; உணவு. பசுவுக்கொரு வாயுறை (திருமந். 252). 3. Hariallı grass. See அறுகம்புல். 4. Ceremony of giving boiled rice to an infant for the first time. See அன்னப்பிராசனம். தாண்டு மதியிரு மூன்றில் வாயுறையின் சடங்கியற்றி (குற்ற. தல. தரும. 37). 5. Bolus of cooked rice; கவளம். (இலக். அக.) 6. Medicine; மருந்து. வாயுறை யென்பது மருந்தாகலான் (தொல். பொ. 424, உரை). 7. See வாயுறைமொழி. (தொல். பொ. 423, உரை.) 8. A kind of ear-ring, worn by women; தாளுருவி என்னும் மகளிர் காதணி. வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதின் (சிலப். 140).

வாயுறைமொழி vāyuṟai-moḻi, n. <வாயுறை+மொழி[2]. Harsh but salutary words of advice; கேட்கும்போது வெவ்வியதாய்ப் பின்பு உறுதிதருஞ் சொல். (சி. பே. ப. 2, 2, பக். 165.)

வாயுறைவாழ்த்து vāyuṟai-vāḻttu, n. <id.+. 1. (Puṟap.) Theme of wise men giving salutary advice to a chief nolens volens; தலைவன் வேண்டாதுழியும் அவற்கு உறுதிமொழிகளைச் சான்றோர் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 90.) 2. A variety of descriptive poetry, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் ஒன்று.

வாயுஸ்தம்பனம் vāyu-stampaṉam, n. <vāyu-stambhana. See வாயுத்தம்பம். (W.)

வாயூற்று vāy-ūṟṟu, n. <வாயூறு-. Profuse secretion of saliva; வாயில் உமிழ்நீர் சுரக்கை. (யாழ். அக.)

வாயூறு-தல் vāy-ūṟu-, v. <வாய்+. intr. To water, as the mouth; to secrete profusely, as saliva in anticipation of food; உணவை நினைந்து உமிழ்நீர் சுரத்தல். அமரர்க்குமூமூ வாயூற (அழகர்கல. 1).—tr. To long for, as wealth, fame, office, learning; அவாவுதல்.

வாயெடு-த்தல் vāy-eṭu-, v. intr. <id.+. 1. To begin to speak; பேசத்தொடங்குதல். 2. To speak aloud; to raise the voice; குரலெடுத்தல். கன்றுதி வாயெடுத்த தழைக்கும (மணி. 25, 237).

வாயெழு-தல் vāy-eḻu-, v. intr. <id.+. See வாயெடு-, 1. Loc.

வாயைக்கட்டு-தல் vāyai-k-kaṭṭu-, v. <id. +. intr. 1. To observe restrictions of diet; உணவிற் பத்தியமாக இருத்தல். 2. To stint oneself in the matter of food; சிக்கனமாக உணவு கொள்ளுதல். வாயைக்கட்டி வயிற்றைக்கட்டிச் சம்பாதித்த பொருள். 3. See வாய்க்கட்டு-, 2, 3.—tr. See வாய்கட்டு-, 1, 2.

வாயொடுங்கு-தல் vāy-oṭuṅku-, v. intr. <id.+. To be tongue-tied; to be rendered speechless; பேச்சடங்குதல். (யாழ். அக.)

வாயொலி vāy-oli, n. <id.+. Poem; பாடல். கலியன் வாயொலிகள் (திவ். பெரியதி. 4, 5, 10).

வாயோடு vāy-ōṭu, n. <id.+ஓடு[2]. 1. Neck of a broken pot; உடைந்த பானையின்

வாய்ச்சீலை. (சீவ. திருமலை, 5, சீய. பக். 29.) 2. Circular piece like the neck of a broken pot placed at the mouth of a mortar, while pounding paddy to prevent the grain from scattering, குத்தும் அரிசி முதலியன சிதறாமல் உரலின் மேல் வைக்கும் பானைக்கழுத்துப் போன்ற சருவ். *Colloq.*

வாயோலை vāy-ōlai, *n.* <id.+. 1. Ola memorandum or account of grain in a heap, usually kept stuck in the heap, தானிய வளவைக் குறிப்பிட்டுத் தவியலில் வைக்கும் அதன் கணக்குக் குறிப்பு. 2. Document conveying the sale or assignment of one's mortgage right; ஒற்றி உரிமையைக் கிரயஞ்செய்வதைக் குறிக்கும் ஆதாரபத்திரம். *Nāñ.*

வார்[1]**-தல்** vār-, 4 *v. intr.* 1. To flow, trickle; ஒழுகுதல். செயவார்ந்தனைய நிணங்கோல (சீவக. 1697) 2. To spread, overflow; வெளிவிடுதல். செங்கீர் வார்குழை (கெடுநல் 139). 3. To be long; நெடுமையாதல். வார்பட்ட நூலினன் (அகநா. 102). 4. To be upright; நேராதல். வார்நிலைக்கு வைபெயிறறு (குறுந். 14) 5. To rise high; உயர்தல். (பிங்.) 6. To be in order, to be arranged in order; ஒழுங்குபடுதல். மணிவாரா புறவில் (மலைபடு. 48). 7. To form milk, as grain, நென்மணி முதலியன பால்கட்டுதல். ஐவன வெண்ணெல் பால்வார்பு கெழீஇ (மலைபடு. 114) 8. To peel off; உரிதல். பீலி வார்ந்து (அகநா. 69).—*tr.* 1. To comb, as hair; மயிர் கோதுதல். வாருறு வணர்கதுப்பு (கலித். 56). 2. To know; தெரிதல். (சது.)

வார்[2]**-த்தல்** vār-, 11 *v. tr.* Caus. of வார்[1]-. 1. To pour; ஊற்றுதல். கினைநீர் வார்த்தளிக்க (சீவக. கனகமா. 13). 2. To cast, as metal in a mould; உருக்கிவார்த்தல். 3. To prepare cakes from dough, தோசை முதலிய பணியாரஞ் செய்தல். தோசை வார்த்தாள்.

வார்[3] vār, *n.* <வார்[1]-. [K. *bāru.*] 1. Length; elongation; நெடுமை. (சூடா.) 2. Churning rope; கடைகயிறு. இணைமை வாரால் . . . கலக்கி (சீவக. 711). 3. Straightness, நேர்மை. (சூடா.) 4. Row; வரிசை. வாரிட்டனீர் வகுத்து (விறலிவிடு. 75). (நாமதீப. 768.) 5. Height; உயர்ச்சி. (நாமதீப. 771.)

வார்[4] vār, *n.* <*vār.* 1. Water; நீர். (சூடா.) வாராயிர முகமா நகமஞ்ச (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 159). 2. Cloud; மேகம். (அக. நி.)

வார்[5] vār, *v. imp.* <வா-. Second person imperative of the verb *vā*; வா என்னும் ஏவல். வந்திக்க வாரென (பரிபா. 20, 70). வாரடா வுனக்கியாது தானாதும் மகளடுக்குமோ (பாரத. வேத்திர. 12).

வார்[6] vār, *n.* cf. *vārdhra.* 1. Strap of leather; தோல்வார். வார்பிணி முரச நாண (சீவக. 2372). 2. Skin; தோல். (நாமதீப. 595.) 3. Bodice; முலைக்கச்சு. வாரடங்கு வனமுலையாா (தேவா. 1232, 6). (பிங்.)

வார்[7] vār, *n.* cf. வாரம்[2]. 1. Bit, piece; துண்டம். (நாமதீப. 457.) 2. Smallness; நுண்மை. (W.)

வார்க்கட்டு vār-k-kaṭṭu, *n.* <வார்[6]+. 1. That which is tied by thongs; வாரால் கட்டப்பட்டது. 2. Bands of catgut in a *yāḻ.* See திவவு, 1. (திருமுரு. 140, உரை.)

வார்க்கயிறு vār-k-kayiṟu, *n.* <id.+. Braided leather-thong; பின்னிய தோற்கயிறு. (W.)

வார்க்குத்தி vār-k-kutti, *n.* See வார்க்குத்து. (நெஞ்சுவிடு. 22, உரை.)

வார்க்குத்து vār-k-kuttu, *n.* <வார்[4]+. Whirlpool; நீர்ப்பெருக்கு சுழித்தோடும் இடம். கோலைக்காம வார்க்குத்து (ஏலாதி, 12).

வார்காது vār-kātu, *n.* <வார்[1]-+காது[1]. Perforated ear lengthened by weighting the ear-lobes. See வடிகாது. வார்காது தாழப் பெருக்கி (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 13).

வார்குடை vārkuṭai, *n.* A kind of paddy; ஒருவகை நெல். (A.)

வார்சு vārcu, *n.* <U. *wāris.* Heir, one who has a legal right to take the property of another after his death; ஒருவனுயுட்குப் பின் அவனது சொத்தையடைதற்கு உரியவன்.

வார்சுதார் vārcu-tār, *n.* <வார்சு+தார்[2]. See வார்சு.

வார்சுதாரன் vārcu-tāraṉ, *n.* <id.+id. See வார்சு. (C. G.)

வார்சுநாமா vārcu-nāmā, *n.* <U. *wāris-nāma.* Certificate of heirship; succession certificate; வார்சுரிமைப்பத்திரம்.

வார்த்தக்கியம் vārttakkiyam, *n.* <*vārdhakya.* See வார்த்தகம்[1], 1.

வார்த்தகம்[1] vārttakam, *n.* <*vārdhaka.* 1. Old age; கிழத்தனம். 2. Assemblage of old men; கிழவர்குழு. (யாழ். அக.)

வார்த்தகம்[2] vārttakam, *n.* See வார்த்திகம்[1]. (யாழ். அக.)

வார்த்தகம்[3] vārttakam, *n.* <*vārttāka.* Trade; வர்த்தகம். (யாழ். அக.)

வார்த்தசாகி vārttacāki, *n.* Aloe. See கற்றாழை, 1. (சங். அக.)

வார்த்தவ்வியம் vārttavviyam, *n.* See வார்த்தகம்[1], 1.

வார்த்தவம் vārttavam, *n.* <*vārtava* Season of a year; ருது. (யாழ். அக.)

வார்த்தாகம் vārttākam, *n.* <*vārtāka.* Brinjal. See கத்தரி[1]. (தைலவ. தைல. 333).

வார்த்தாகி vārttāki, *n.* <*vārtākī* Indian nightshade. See சிறுவழுதலை, 1. (மலை.)

வார்த்தாபம் vārttāpam, *n.* See வார்த்தாகம். (சங். அக.)

வார்த்தாமாலை vārttā-mālai, *n.* <*vārttā-mālā.* A collection of philosophical sayings of the Vaiṣṇava Ācāryas; வைஷ்ணவ சமயாசாரியர்களின் தத்துவச்சாரத்தமைந்த வாக்கியங்கள் பலவும் தொகுத்து அமைக்கப்பட்ட நூல்.

வார்த்தாவகன் vārttāvakaṉ, *n.* <*vārttā-vaha.* Messenger, bearer of news; தூதன்.

வார்த்திகம்[1] vārttikam, *n.* <*vārttika* Supplementary rule added to a Sūtra; critical gloss or annotation; சூத்திரக்கருத்தை விளக்கும் ஒருவகை யுரை. (சி. போ. 1, டீக. 41)

வார்த்திகம்[2] vārttikam, *n.* <*vārdhaka.* 1. See வார்த்தகம்[1], 1. நாளேற நாளேற வார்த்திகமெனுங் கூற்றி னட்பேற (தாயு. மலைவளர். 7). 2. (Mus.) A time-measure made up of a *kaḷai* of four *māttirai;* நான்கு மாத்திரை கூடிய கலை. (பரத. தாள. 28.)

வார்த்திகம்[3] vārttikam, *n.* <*vārttaka. Loc.* 1. Trade; வியாபாரம். 2. Means of livelihood; சீவனம்.

வார்த்திகன் vārttikaṉ, *n.* <*vārttika.* (யாழ். அக.) 1. Messenger; தூதன். 2. Vaiśya; வைசியன்.

வார்த்தை vārttai, *n.* <*vārttā.* 1. Word, phrase; சொல். 2. Reply; மறுமொழி. (பிங்.) 3. Promise; வாக்குத்தத்தம். 4. News, intelligence, tidings; செய்தி. ஓர் வாணிகனை யாட்கொண்ட வார்த்தை (தேவா. 414, 7). 5. (Rhet.) A figure of speech. See சொற்பின்வருநிலை. (திவா.) 6. Means of livelihood of a Vaiśya, viz., agriculture, breeding of cattle, trade; உழவு பசுக்காவல் வாணிக மென்ற வைசியர்தொழில் (குறள், 512, உரை.) 7. A treatise on the art of acquisition of wealth and its preservation; பொருளீட்டுநெறியும் அதன் இடையூற்றை யொழிக்குமுறையும் கூறும் நூல். (சுக்கிரநீதி, 22.)

வார்த்தைக்கிழு-த்தல் vārttaikkiḻu-, *v. tr.* <வார்த்தை+. To draw into a dispute; வாக்குவாதத்துக்குப் பிரமேயோ உள்ளாக்குதல்.

வார்த்தைகொடு-த்தல் vārttai-koṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To speak; பேசுதல். 2. To promise; வாக்குத்தத்தஞ் செய்தல். 3. To give one an opportunity to speak, to engage one in conversation; பேச இடங்கொடுத்தல்

வார்த்தைத்தொழிலோர் vārttai-t-toḻilōr, *n.* <id.+. Cultivators, agriculturists; காராளர். (திவா.)

வார்த்தைதடி-த்தல் vārttai-taṭi-, *v. intr.* <id.+தடி-. To become heated in talk; பேச்சுக் கடுமையாய் வளர்தல்.

வார்த்தைநாணயம் vārttai-nāṇayam, *n.* <id.+. Honesty shown in the fulfilment of one's promises; வாக்குத்தவறாமை. (யாழ். அக.)

வார்த்தைப்பாடு vārttai-p-pāṭu, *n.* <id. +. 1. Promise; வாக்குத்தத்தம். (W.) 2. Troth plighted by each of the parties in a marriage service; விவாககாலத்தில் மணமக்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லும் உறுதிமொழி. *Chr.* 3. Oral settlement; பேச்சுநிச்சயம். (யாழ். அக.) 4. Expletive; பொருள் விசேடமின்றியே வாக்கியத்தில் விழுஞ் சொல். கேள்மோ என்றது வார்த்தைப்பாடு (சீநி, 5, 3, 1).

வார்த்தைபோடு-தல் vārttai-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To speak, பேசுதல். (யாழ். அக.) 2. To settle orally; பேச்சினால் நிச்சயம் பண்ணுதல். (யாழ். அக.) 3. To interject, interrupt; பேச்சைத் தடுத்துக் குறுக்கே பேசுதல். *Loc.*

வார்த்தையாடு-தல் vārttai-y-āṭu-, *v. intr.* <id.+. To talk, converse; சம்பாஷித்தல்.

வார்த்தையிழு-த்தல் vārttai-y-iḻu-, *v. tr.* <id.+. See வார்த்தைக்கிழு-. (W.)

வார்த்தையெடு-த்தல் vārttai-y-eṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To begin to speak; பேசத்தொடங்குதல். (யாழ். அக.) 2. To moot; பிரஸ்தாபித்தல்.

வார்தல் vārtal, *n.* <வாரு-. Action of the index finger in playing a lute; யாழிற் சுட்டுவிரலாற் செய்யுந் தொழில். வார்தல் வடித்திடன் முதலா மெட்டிசைக்கரணமும பயப்ப (திருவிளை. இசைவாது. 37). (சிலப். 7, பக். 204, உரை.)

வார்நாமா vār-nāmā, *n.* <U. *warī-nāma.* Bill of lading; ஏற்றுமதி ரவாணா.

வார்நாமச்சிட்டு vārnāmā-c-cittu, n. < வார்நாமா +. See வார்நாமா. (யாழ். அக.)

வார்ப்பட்டம் vārppaṭṭam, n. < வார்-². See வார்ப்புவேலை. (W.)

வார்ப்படவேலைக்காரன் vārppaṭa-vēlaikkāraṉ, n. < வார்ப்படம் +. Founder, caster; வார்ப்புவேலை செய்வோன்.

வார்ப்பு vārppu, n. < வார்-². 1. Pouring; ஒழுக்குகை. 2. Casting; உருக்கி வார்க்கை. வார்ப்பி னமைந்த மடப்பாவை வருடப்பெற்றே (பெருங். இலாவாண. 18, 24). 3. That which is cast; உருக்கி வார்க்கப்பட்டது. 4. A shallow, thick-lipped vessel; வயிறு அகன்று வாய் கனமாகவுள்ள பாத்திர வகை. *Loc.* 5. Bangle; கைவளை. (அக. நி.)

வார்ப்புவேலை vārppu-vēlai, n. < வார்ப்பு +. 1. Work of casting metal; உருக்கி வார்க்குந் தொழில். 2. See வார்ப்பு, 3.

வார்பு vārpu, n. < வார்-¹-. Being cut lengthwise; நீளவாக்கிற் சீவப்படுகை. வார்புறு வள்பின (புறநா. 50).

வார்முதல் vār-mutal, n. < வாரு- +. Heap of salt from salt-pans; உப்பளங்களிலிருந்து வாரியெடுக்கப்பட்ட உப்புத்துவியல். அளத்தில் வார முதல் அதிகமில்லை.

வார்மை vārmai, n. < வார்¹-. 1. Conduct; ஒழுக்கம். (அரு. நி.) 2. Rectitude; நேர்மை. (அரு. நி.) 3. Polite manners; மரியாதை. வார்மை தெரியாதவன். (W.)

வார்னிசு vārnicu, n. < E. Varnish; மரச்சாமான் முதலியவற்றிற் பூசப்படும் மினுக்கெண்ணெய்.

வார்ஸ் vārs, n. See வார்சு. (W.)

வாரக்கட்டளை vāra-k-kaṭṭalai, n. < வாரம்² +. System by which villagers undertake to feed mendicants, etc., gratuitously in turn one day in a week; வாரந்தோறும் வீட்டுக்கொருநாளாகப் பரதேசி முதலியோர்க்கு அன்னமளிக்குந் திட்டம்.

வாரக்கட்டளைத்தம்பிரான் vāra-k-kaṭṭalai-t-tampirāṉ, n. < வாரக்கட்டளை +. Śaiva ascetic fed on *vāra-k-kaṭṭalai;* வாரக் கட்டளையில் உண்ணும் சைவத்துறவி. (W.)

வாரக்கட்டளைமடம் vārakkaṭṭalai-maṭam, n. < id. + மடம்². Mutt where *vāra-k-kaṭṭalai* is observed; வாரக்கட்டளை யேற்பாடுள்ள சத்திரம். (W.)

வாரக்கம் vārakkam, n. [T. *vārakamu.*] 1. See வாரகம்¹, 1. உன்றன் வாரக்கத்தைச் சீரக கத்தை வாங்கிக் கொண்டேனே (குருகூர்ப்பள்ளு). 2. Money paid to a soldier on enlisting; சிப்பாயாகப் பதிந்துகொள்வோர்க்குக் கொடுக்கும் முன் பணம். (W.)

வாரக்காரன் vāra-k-kāraṉ, n. < வாரம்² + காரன்¹. Cultivator; உழுங் குடியானவன். (W.)

வாரக்குடி vāra-k-kuṭi, n. < id. + குடி⁴. Tenant or cultivator who receives a fixed share of the produce; குடிவாரத்துக்குப் பயிரிடும் விவசாயி. (W.)

வாரக்குடிச்சி vārakkuṭicci, n. Fem. of வாரக்குடி. Woman cultivator; வாரக்குடிப்பெண். (யாழ். அக.)

வாரக்குன்னல் vāra-k-kuṉṉal, n. perh. வாரம்² +. Malarial fever affecting cattle; ஒருவகை மாட்டுநோய்.

வாரகக்கடன் vāraka-k-kaṭaṉ, n. < வாரகம்¹ +. Agricultural loan; விவசாயத்தின்பொருட்டு உதவுங் கடன்.

வாரகசியம் vārakaciyam, n. A kind of root, கிழங்குவகை. (சங். அக.)

வாரகம்¹ vārakam, n. [T. *vārakamu.*] 1. Advance given to cultivators to enable them to carry on cultivation; விவசாயிகட்கு உதவியாகக் கொடுக்கும் முன்பணம். 2. Money lent on agreement to pay interest in kind; நெல்வட்டிக்குக் கொடுக்கும் பணம். (யாழ். அக.)

வாரகம்² vārakam, n. < *vāraka.* (யாழ். அக.) 1. Horse; குதிரை. 2. A pace of horse; குதிரை நடைவகை.

வாரகம்³ vārakam, n. < வார்⁴ + அகம்¹. Ocean; கடல். (அக. நி.)

வாரகம்⁴ vārakam, n. < வாரகம்¹. Moosly root. See நிலப்பனை. (சங். அக.)

வாரகிருமி vārakirumi, n. See வாரிகிருமி. (சங். அக.)

வாரகீரன் vārakīraṉ, n. < *vārakīra.* (யாழ். அக.) 1. Wife's brother; மைத்துனன். 2. Porter; சுமைகாரன்.

வாரங்கம்¹ vāraṅkam, n. < *vāraṅga.* Handle of weapon; ஆயுதப் பிடி. (சங். அக.)

வாரங்கம்² vāraṅkam, n. < *vāraṅka.* Bird; பறவை. (சங். அக.)

வாரச்சட்டம் vāra-c-caṭṭam, n. < வாரம்² +. A register showing the cultivator's share of the crop; குடியானவனுக்குரிய மகசூற் பங்கின் விவரம் குறிக்கும் பட்டி. (W. G.)

வாரச்சாப்பாடு vāra-c-cāppāṭu, n. <id. +. Food provided for students each day of the week in a different house; வாரந்தோறு முறை ஒரு வீட்டிலாகச் சில வீடுகளில் மாணாக்கர்க்கு உதவும் உணவு. *Colloq.*

வாரசுந்தரி vāracuntari, n. <*vāra-sundarī*. Prostitute; வேசி. (யாழ். அக.)

வாரசூலம் vāra-cūlam, n. <வாரம்² +. See வாரசூலை.

வாரசூலை vāra-cūlai, n. <id. +. (Astrol.) Inauspiciousness of each day of the week for starting on a journey in a particular direction, indicated by the position of Śiva's trident on that day; சிவபிரானது சூலம் நிற்பதால் இன்ன இன்ன திசை இன்ன இன்ன கிழமையிற் பிரயாணத் துக்கு ஆகாதென்று விலக்கப்பட்ட கிழமைத்தோஷம் (சோதிட. சிந். 33.)

வாரசூனியம் vāra-cūṉiyam, n. <id. +. (Astrol.) Inauspiciousness of particular days of the week, indicated by the conjunction of the moon with particular *nakṣatras* on those days; சுபகாரியங்கட்குப் பொருத்தமில்லாது குறித்த நக்ஷத்திரமும் கிழமையும் சேர்கையாகிய தோஷம். (சங். அக.)

வாரசேவை vāra-cēvai, n. <*vāra-sēvā*. Company of harlots; வேசியர் கூட்டம். (யாழ். அக.)

வாரஞ்சாரம் vārañ-cāram, n. Redupl. of வாரம்². See வாரம்², 6, 7. *Loc.*

வாரட்டு vāraṭṭu, n. See வாரப்பட்டை. *Loc.*

வாரட்டை vāraṭṭai, n. <வாரம்¹ + அட்டை. Beam supporting a roof. See வாரவட்டை.

வாரடம் vāraṭam, n. <*vāraṭa*. Field; வயல். (சங். அக.)

வாரடி¹-த்தல் vār-aṭi-, v. intr. <வார்⁴ +. To spread out and flow, as water; நீர் நிரவி யோடுதல். (யாழ். அக.)

வாரடி² vāraṭi, n. cf. வராடி. Cowry; பலகறை. (சங். அக.)

வாரடை¹ vār-aṭai, n. prob. வார்³ + அடு-. [T. *varaḍa*, M. *variḍa*.] Mid-rib, as of a palm leaf; பனைமுதலியவற்றின் ஓலையீர்க்கு. (W.)

வாரடை² vār-aṭai, n. perh. வார்¹- + எடை. [K. *vāraḍi*.] Uneven state of the balance; தராசின் ஏற்றத்தாழ்வான நிலை. (C. G.)

வாரடை³ vāraṭai, n. <*vāratra*. Leather strap. See வரடை.

வாரடையோலை vār-aṭaiyōlai, n. prob. வாரம்¹ + அடையோலை. Deed of lease; குத்தகைப் பத்திரம்.

வாரண்டு vāraṇṭu, n. <E. *warrant*. 1. Warrant for arrest; ஆளைக் கட்டுப்படுத்திப் பிடிக்க அரசாங்கத்தார் விடுக்குங் கட்டளை. 2. Security; பிணை. *Loc.*

வாரணசி vāraṇaci, n. <*vāraṇasī*. See வாரணாசி. (யாழ். அக.)

வாரணபுசை vāraṇa-pucai, n. <*vāraṇa-busā*. Plaintain; வாழை. (சங். அக.)

வாரணம்¹ vāraṇam, n. <*vāraṇa*. 1. Conch; சங்கு. (பிங்.) *வாரணத்து வாய்புடைப்ப* (திருக். கட்டு. 43). 2. Elephant; யானை. *புகாமுக வாரணம்* (மணி. 7, 115). 3. Pig; பன்றி. (நன். 271, மயிலை.) *கனவாரணம் பயின்றிடுந் தலைபால்* (அரிசமய. குலசேக. 4). 4. Obstacle, obstruction; தடை. (பிங்.) 5. Screen, cover; மறைப்பு. *வாரணமாலை* (பாரத. நிரை. 17). 6. Coat of mail, கவசம். (பிங்.) 7. Jacket; சட்டை. (சூடா.) 8. Protection; காப்பு. (W.) 9. Shield; கேடகம். (W.) 10. Leaving off; removal; நீங்குகை. (W.) 11. Delirium tremens; madness; உன்மத்தம். (அக. நி.) 12. Fowl; கோழி. *பொறி மயிர் வாரணத்துக் குறுங்கூ விளிப்ப* (மணி. 7, 116). 13. Uṟaiyūr, an ancient capital of the Cōḻas; உறையூர். *வைகறை யாமத்து வாரணங்கழிந்து* (சிலப். 11, 11.)

வாரணம்² vāraṇam, n. <*varaṇa*. Round berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்², 1. (W.)

வாரணம்³ vāraṇam, n. <*vāruṇa*. Sea; கடல். (பிங்.) *வாரணஞ் சூழ்புவி* (தனிப்பா. ii, 167, 414).

வாரணம்⁴ vāraṇam, n. See வாரணசி. *மதத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னுள்* (சிலப். 15, 178).

வாரணரேகை vāraṇa-rēkai, n. <வாரணம்¹ +. A kind of auspicious mark on the palm of the hand; மக்களின் நல்வாழ்வைக் காட்டும் உள்ளங்கை வரை. *வள்ளி கையிற் கண்ட வாரண ரேகையீ தம்மே* (திருவாரூர்க்குறவஞ்சி.).

வாரணவல்லபை vāraṇa-vallapai, n. <*vāraṇa-vallabhā*. See வாரணபுசை. (சங். அக.)

வாரணவாசி vāraṇavāci, n. Benares. See வாரணசி. *வாரணவாசிப்பதம்* (கலித். 60).

வாரணவாசிப்பதம் vāraṇavāci-p-patam, n. <வாரணவாசி + பதம்¹. Sympathy, considering other's troubles as one's own, as characteristic of the residents of Benares;

வாரநீயிழுள்ளவர்போலப் பிறர் வருந்தந்நைந் நம் வருந்தமாகக் கோள்போடீதர் தன்மை. ஏரண உ-ரிபடைய டெடா'வதச (கலித். 60)

வாரணன் vāraṇaṉ, n. < *vāraṇa*. Gaṇēśa; கணபதி. ஏரணன் குமரன் வணகுக கதற் பூரணா (தேவா. 785, 10).

வாரணாசி vāraṇāci, n. < *Vārāṇasī*. Benares, situate between the rivers Varaṇā and Asī; காசி. வாரணாசிபோ மறைபோடட்ா (மணி. 13, 3).

வாரணாவதம் vāraṇāvatam, n. < *Vāraṇāvata*. An ancient town on the Ganges, near Hastināpura; அஸ்தினபுரத்தை யடுத்துக் கங்கைக் கரையி லுள்ள பழைய ஊர். (பாரத. வாரணா 109.)

வாரணை vāraṇai, n. < *vāraṇa*. Obstruction; தடை. (பிங.)

வாரணையம் vāraṇaiyam, n. < வாரணை. See வாரணை. (W.)

வாரத்தண்டு vārattaṇṭu, n. See வாரத்தளது. (சங். அக.)

வாரத்தளகு vārattaḷaku, n. Indian night-shade. See முள்ளி[1], 2. (மலை.)

வாரத்திட்டம் vāra-t-tiṭṭam, n. < வாரம்[2] + திட்டம்[1] (R. T.) 1. Adjustment of the shares of the produce, as *mēlvāram* and *kuṭivāram*; மேல்வாரங் குடிவாரங்களின் பிரிப்போழுங்கு. 2. A register kept by the village accountant of the respective shares of the produce assignable to the cultivators and proprietors; மேல்வாரதார்க்குங் குடிவாரதார்க்குங் உரிய பாகத்தை பங்கின் விவரங் குறிந்துக் கிராமக்கணக்கன் வைக்குங் கணக்கு.

வாரத்துக்குவளர்-த்தல் vārattukku-vaḷar-, v. tr. < id. +. To raise, as fowls, pigs, etc., on an agreement to share the proceeds of the sale with the owner; விற்பதாற் கிடைக்கும் இலாபத்தைச் சொந்தக்காரனோடு பகுத்துக்கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டு கோழி பன்றி முதலியன வளர்த்தல். (W.)

வாரத்துண்டு vāra-t-tuṇṭu, n. < id. +. 1. Deduction made from the cultivator's share and added to that of the landlord or the government; குடிவாரத்தினின்று கழிந்துச் சர்க்கார் அல்லது நிலச்சுவான்தாரின் மேல்வாரத்தோடு கூட்டும் சிறுபகுதி. (R. T.) 2. Unrealised balance of the landlord's share of the produce; நிலச்சுவான்தார்க்குரிய மேல்வாரத்தில் பாக்கி. (W.)

வாரநாரி vāra-nāri, n. < *vāra-nārī*. Prostitute; வேசி. (யாழ். அக.)

வாரப்பட்டா vāra-p-paṭṭā, n. < வாரம்[2] + பட்டா[2]. Rent-deed or *paṭṭā* fixing the amount of rent in kind; தானியக்குத்தகையாகக் கொடுக்கும் பட்டா.

வாரப்பட்டை vāra-p-paṭṭai, n. < வாரம்[1] + பட்டை[2]. Bressummer, beam placed horizontally to support the roof above; மேற்கூரை தாங்கும் உத்திரம்.

வாரப்படு-தல் vāra-p-paṭu-, v. intr. < வாரம்[2] +. To show mercy; to pity; உருக்கங் கொள்ளுதல். (யாழ். அக.)

வாரப்பற்று vāra-p-paṟṟu, n. < id. +. Lands held on the sharing tenure, a share of the produce being received by the government or landlord in kind, opp. to *tīrvai-p-paṟṟu*; சர்க்கார் அல்லது நிலச்சுவான்தார் வாரமாகத் தானியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு விடும் நிலம். (C. G.)

வாரப்பாடு vārappāṭu, n. < வாரப்படு-. 1. Love; அன்பு. அவனுக்கு அவளிடத்தில் வாரப்பாடு. 2. Pity, mercy; உருக்கம். (யாழ். அக.) 3. Partiality, bias, prepossession; பட்சபாதம். (W.)

வாரப்பிரிவு vāra-p-pirivu, n. < வாரம்[2] +. Division of shares in cultivation; மேல்வாரங் குடிவாரங்களின் பிரிவு. (R. T.)

வாரபுசை vārapucai, n. < *vāra-buṣā*. See வாரணபுசை. (சங். அக.)

வாரம்[1] vāram, n. prob. வார்[1]-. 1. Mountain slope; மலைச்சாரல். (பிங.) வாரமதெங்கும் . . . பரவுகநூர (இரகு. திக்கு. 258). 2. Verandah of a house; தாழ்வாரம். (W.) 3. Side; பக்கம். (சிலப். 5, 139, அரும்.) 4. (Mus.) Mellifluous song; சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுடைய இசைப்பாட்டு. (சிலப். 3, 67, அரும்.) 5. (Pros.) A member of *kali* verse; கலிப்பாவுறுப்புக்களு ளொன்று. (தொல். பொ. 464.) 6. (Drama.) Song of an accompanist sung as a relief to the chief singer; பின்பாட்டு. தோரிய மடந்தை வாரம பாடலும (சிலப். 6, 19). 7. Song in praise of a deity; தெய்வப்பாடல். வாரமிரண்டும வரிசையிற் பாட (சிலப். 3, 136). 8. (Nāṭya.) A kind of dance; கூத்துவகை. (W.)

வாரம்[2] vāram, n. < *vāra*. 1. Days of the week, numbering seven, viz., *āti-vāram, cōma-vāram, maṅkaḷa-vāram, caumiya-vāram, kuru-vāram, cukkira-vāram, caṉi-vāram*; ஆதிவாரம் சோமவாரம் மங்களவாரம் சௌமியவாரம் குருவாரம் சுக்கிரவாரம் சனிவாரம் என்ற ஏழு கிழமைகள். 2. Week; ஏழு கிழமைகள் சொண்ட காலப்பகுதி. (பிங.) 3. Proprietorship, ownership; உரிமை. (யாழ். அக.) 4. Tax; குடியிறை. நடை

யல்லா வாரமிகொண்டா (கம்பரா. மாரீச. 189). 5. Hire, rent; வாடகை. நான் அதை வாரத்துக்கு விடுகிறேன். (W.) 6. Lease of land for a share of the produce; வாரியில் சட்டுக்குத்தந்நதை. 7. Share of a crop or the produce of a field, of two kinds, viz., mēlvāram, kuṭivāram; மேல்வாரம் குடிவாரமென்றாற்போல் மகசூற்பங்கு. 8. Share, portion; பங்கு. உவ்வோன் படைவாரம் வாட் போன்றே (தொல். பொ. 662, உரை). (சூடா.) 9. Half, moiety; பாதி. (தொல். பொ. 464, உரை.) 10. Love; அன்பு. தானினைக்கொரு வாரமாகுமென் னெஞ்சமே (திவ். பெருமாள். 2, 7). 11. Partiality; பட்சபாதம். நட்டார்க்கு வாரம் (சிறுபஞ். 55). 12. Impediment, obstacle; தடை. வாரமென்னை பகைக்கு (கம்பரா. அதிபாத படலம். 39). 13. Screen; திரை. (பிங். அக.) 14. Doorway; வாயில். (யாழ். அக.) 15. Multitude; crowd; திரள். (யாழ். அக.) 16. Sea; கடல். (பிங்.) 17. Vessel, பாத்திரம். (யாழ். அக.) 18. Turn, time; தடவை. செப்பக விருந்தமர்செய வேமம் வாரம் (சைவச. பொது. 287). 19. Vēdic chant or recitation; வேதச்சந்தை. வாரமோதும் பரிசு (T. A. S. i, 8). மணப்ப போன்றொடாவி யனேந்தும வாரமோதி (திவ். பெரியதி. 2, 10, 5).

வாரம்[3] vāram, n. < pāra. (பிங்.) 1. Boundary, limit, வரம்பு. 2. Bank, shore; நீர்க் கரை.

வாரம்படு-தல் vāram-paṭu-, v. intr. < வாரம்[2] +. To be prejudiced or biassed; to show partiality; பட்சபாதமுறுதல். வாரமபட்டுழித் தீயவு நல்லவாம (சீவக. 888).

வாரம்பாடு-தல் vāram-pāṭu-, v. intr. < வாரம்[1] +. (Dram.) To sing in accompaniment; பின்பாட்டுப் பாடுதல். வாரம்பாடுந் தோரிய மடநதையும (சிலப். 14, 155).

வாரம்பிரி-த்தல் vāram-piri-, v. tr. < வாரம்[2] +. To divide the harvest between the cultivator and the landlord; சாகுபடி நெல் முதலியவற்றைக் குடிவார மேல்வார முதலிய விகிதப்படி பிரித்தல்.

வாரம்வை-த்தல் vāram-vai-, v. intr. < id. +. To be attached to; to have a strong liking for; to show concern; பிரியப்படுதல். என் கணவனை வாரம்வைத்துக் காதலனை (தாயு. பராபர. 227).

வாரமரக்கலம் vāra-marakkalam, n. perh. id. +. A kind of tax; ஒருவகை வரி. (Insc. Pudu. 149.)

வாரமாதர் vāra-mātar, n. < vāra +. See வாரஸ்திரீ. வாரமாதர் போன்ற (மேருமந். வைசயந். 17).

வாரமிருத்தல் vāram-iruttal, n. < வாரம்[2] + இரு-. Gathering of Vēdic scholars for being examined in the Vedas; வேத பரீக்ஷைக்காகக் கூடும் வேதவித்துக்களின் சபை. Nāñ.

வாரயம் vārayam, n. A prostrate herb. See பிரமி. (சங். அக.)

வாரல்வலை vāral-valai, n. < வாரு- +. Net; வலைவகை.

வாரவட்டை vāra-v-aṭṭai, n. < வாரம்[1] +. See வாரை[1], 3.

வாரவாணம் vāra-vāṇam, n. < vāra-vāṇa. 1. Quilted jacket; பஞ்சுபெய்து தைத்த மெய்ச் சட்டை. (W.) 2. Breast-plate; மார்க்கவசம். (யாழ். அக.)

வாரவாணி vāra-vāṇi, n. < vāra-vāṇi. Harlot; வேசி. (யாழ். அக.)

வாரவாரம்[1] vāravāram, n. prob. vāra-vāra. Armour; கவசம். (சூடா.)

வாரவாரம்[2] vāra-vāram, adv. < வாரம்[2] + வாரம்[2]. See வாராவாரம். Loc.

வாரவிசேஷம் vāra-vicēṣam, n. < vāra +. (Astrol.) Suitability of a particular day of the week for a particular purpose; இன்ன கிழமையில் இன்ன தொழில் செய்தற்குரியதென்னும் பொருத்தம். (சங். அக.)

வாரவிலாசினி vāra-vilācini, n. < vāra-vilāsinī. See வாரஸ்திரீ. (யாழ். அக.)

வாரவோரை vāra-v-ōrai, n. < vāra + hōrā. The first mukūrttam after sunrise; நாளின் முதல் முகூர்த்தநேரம். (பஞ்.)

வாரஸ்திரீ vāra-stirī, n. < vāra-strī. Harlot, prostitute; பொதுமகள். வாரஸ்திரீகளுக்குள முக்யை யென்று (குருபரம். பக். 91).

வாராக்கதி vārā-k-kati, n. < வா- + ஆ neg. +. Heaven, as the place from which there is no return; மோட்சம். வாராக்கதி புரைத்த வாமன் (சீவக. 1247).

வாராகம் vārākam, n. < Vārāha. 1. Viṣṇu's Boar-incarnation; திருமாலின் பன்றியவ தாரம். வாராகமதாகி யிம்மண்ணை யிடந்தாய் (திவ். பெரியதி. 4, 7, 8). 2. A Sanskrit astronomical treatise by Varākamikirar; வடமொழியில் வராக மிகிரரால் செய்யப்பட்ட ஒரு சோதிடக்கணிதநூல். நாராயணீயம் வாராக முதலிய கணிதங்களும (தொல். பொ. 75, உரை).

வாராகரம் vār-ākaram, n. < vār + ākara. Sea; கடல். வாராகர மேழுங்குடித்து (திருப்பு. 1035).

வாராகன் vārākaṉ, *n.* < *Vārāha.* Viṣṇu, as having assumed the form of a boar; பன்றி யவதாரமெடுத்த திருமால். வாராக வாமனனே (அஷ்ட. திருவரங்கத்தந். 69)

வாராகி vārāki, *n.* < *vārāhī* 1. Vārāhi, Sakti of the Boar-form of Viṣṇu, one of *catta-mātar*, q.v.; சத்தமாதரில் வராகாவதாரத்தின் சத்தி. 2. Sow; பெண்பன்றி (யாழ். அக.) 3. Earth; பூமி. (யாழ். அக.) 4. A bulbous plant; ஒருவகைச் சிழங்குச்செடி. (யாழ். அக.)

வாராங்கனை vārāṅkaṉai, *n.* < *vārāṅganā.* See வாரஸ்திரீ. (யாழ். அக.)

வாராசனம் vārācaṉam, *n.* < *vāri-āsana.* Water-pot; நீர்ச்சுடம். (யாழ். அக.)

வாராடை vārāṭai, *n.* Leather strap. See வாரடை.

வாராணசி vārāṇaci, *n.* < *Vārāṇasī.* Benares. See வாரணாசி. (பிங்.)

வாராததனால்வந்ததுமுடித்தல் vārā-tataṉāl-vantatu-muṭittal, *n.* < வா- + ஆ neg. + வா- +. (Gram.) A literary device by which the sense of a sūtra defectively expressed is rendered complete; ஒரு பொருண்மைத்த வேண்டுமி இலக்கணம் சிரம்ப வாராததோர் சூத்திரந்தானே ஆங் கனம் வர பொருண்மைத்து வேண்டும் முடிபு கொள்ளுந் தந்திர வுத்திவகை. (தொல். பொ. 666).

வாராமற்பண்ணு-தல் vārāmaṟ-paṇṇu-, *v. tr.* prob. வா- + ஆ neg. + To get by heart; மனப்பாடஞ்செய்தல். *Colloq*

வாராவதி vārāvati, *n.* perh. வா-¹ + வ ¹ [T. *vārādhi*, K. *vārāvadhi.*] Bridge; பாலம். (W.)

வாராவந்தி vārā-vanti, *n.* < வா- + ஆ neg + வா-. That which comes or occurs of necessity; கட்டாயமாய் வருவது. (சங். அக.)

வாராவரத்து vārā-varattu, *n.* < id. + id. +. Unjust or inequitable acquisition or income; அநீதியாய் வந்தது. (யாழ். அக.)

வாராவரவு vārā-varavu, *n.* < id. + id. +. Rare visit; அபூர்வமான வருகை. வாராவரவாக வந்தருளு மோனகுருவே (தாயு. பைங்கிளி. 51).

வாராவாரம் vārā-vāram, *adv.* < வாரம்² + வாரம்². Weekly; வாரந்தோறும்.

வாராவாரி vārā-vāri, *n.* prob. வா- + ஆ neg. + வாரி¹. Plenty; மிகுதி. (யாழ். அக.)

வாராவுலகம் vārā-v-ulakam, *n.* < id. + id. +. 1. See வாராக்கதி. 2. Heaven, hero's heaven; வீரர் முதலியோர் அடைதற்குரிய சுவர்க்கம். வாரா வுலகம் புகுதல் ஒன்றெனவே (புறநா. 341).

வாராவுலகு vārā-v-ulaku, *n.* < id. + id. +. See வாராக்கதி. வாராவுலகருள வல்லாயசீயே (தேவா. 300, 9).

வாரானை vārāṉai, *n.* < id. A section of *piḷḷai-t-tamiḻ*, in which an one-year old child is described as being invited by its mother and others to come to them, one of ten *āṇ-pāṟ-piḷḷai-t-tamiḻ*, q.v. or *peṇ-pāṟ-piḷḷai-t-tamiḻ*; பிள்ளைத்தமிழில் ஆண் அல்லது பெண் குழந்தையைத் தன்னிடம் வருக என்று தாய் முதலியோர் அழைப் பதைக் கூறும் பருவம். (பிங்.) யாறறிய முத்தமே வாரானை (மீனாட்சி. செங். 8).

வாரானைப்பருவம் vārāṉai-p-paruvam, *n.* < வாரானை +. See வாரானை.

வாரி¹ vāri, *n.* < வா-. 1. Income, resources; வருவாய். (பிங்.) புயலென்னும் வாரி (குறள், 14). 2. Produce; விளைவு. மாரிபொய்யப்பினும் வாரி குன்றினும் (புறநா. 35). 3. Grain; தானியம். (யாழ். அக.) 4. cf. *vārya.* Wealth; செல்வம். (பிங்.)

வாரி² vāri, *n.* < வார்¹-. 1. Pole for tightening a package or pack; மூட்டைகளை இறுக்கிக்கட்ட உதவும் கழி. *Loc* 2 Lath tied lengthwise at the edge of a thatched roof; கூரைமுன்னையில் வைத்துக்கட்டுங் குறுக்குக் கழி. 3. Channel for draining off the rain water from a roof; waterway; கூரையினின்று வடியும் நீரைக்கொண்டு செல்லுஞ் சால். 4. Plank across a dhoney; தோணிப்பலகை. (W.) 5. Sluice; மடை. (W.)

வாரி³ vāri, *n.* < வாரு-. (W.) 1. cf. *vāra-kīra.* Comb, சீப்பு. 2. Rake; குப்பைவாருங் கருவி.

வாரி⁴-த்தல் vāri-, 11 *v. tr.* < *vr.* 1. To hinder, obstruct; தடுத்தல். (சூடா.) 2. To asseverate, swear; ஆணையிட்டுக் கூறுதல். (யாழ். அக.) 3. To conduct, drive, as a horse; நடத்துதல். பரிமா வாரித்த கோமான் (இறை. 13, உரை, பக். 91).

வாரி⁵ vāri, *n.* < வாரி⁴-. 1. Impediment, obstruction; தடை. (சூடா.) 2. Wall, fortification; மதிற்சுற்று. (பிங்.) வடவரை நிலைப்பிற் சூழ வாரியாப் புரிவித்து (கந்தபு. அசுரர்யாக. 36). 3. Stadium; செண்டுவெளி. குஞ்சரம் வாரியுள் விளைத் தவே (சீவக. 275). 4. Portion; பகுதி. (பிங்.)

வாரி⁶ vāri, *n.* < *vāri.* 1. Water; நீர். (பிங்.) (தக்கயாகப். 67, உரை.) 2. Flood; வெள்ளம். (பிங்.) வணிக மாக்களை யொத்ததவ் வாரியே (கம்பரா. ஆற்றுப். 7). 3. Sea; கடல். (பிங்.) (தக்கயாகப். 67, உரை.) 4. Reservoir of water; நீர்நிலை.

(பிங்.) 5. Literary work; நூல். (அக. நி.) 6. Sarasvatī; சரச்சுவதி. (யாழ். அக.) 7. A kind of lute; வீணைவகை. (சூடா.) 8. Flute; pipe; இசைச்குழல். (பிங்.) 9. Kheddha; யானைபிடிக்குமிடம். வாரிக்கொள்ளா . . . வேழம் (மலைபடு. 572). 10. Rope for tying an elephant; யானைகட்டுங் கயிறு. (யாழ். அக.) 11. Elephant-stable; யானைக்கோட்டம். குஞ்சரம . . . மடிப்படை யிலை வாரிகள் (சீவக. 81).

வாரி[7] vāri, *n.* prob. *dvāri* loc sing. of *dvār*. 1. Entrance; வாயில். (பிங்.) 2. Door; கதவு. (உரி. நி.) 3. Path; வழி. (பிங்.)

வாரி[8] vāri, *part.* < U. *wārī*. Suffix meaning 'according to', முறையில் என்னும் பொருளில் வருஞ் சொல். ஊருவாரி.

வாரிக்காய்ச்சல் vāri-k-kāyccal, *n.* < வாரு- +. Epidemic fever; கொள்ளைநோயாகிய சுரம். (யாழ். அக.)

வாரிக்காலன் vāri-k-kālaṉ, *n.* prob. வாரி[1] + கால்[1]. Cattle; கால்நடை. *Loc.*

வாரிக்கொண்டுபோ-தல் vārikkoṇṭu-pō-, *v. tr.* < வாரு- + கொள்- +. To sweep away; to destroy wholesale, as an epidemic; ஒருசேர அழித்தல்.

வாரிகம் vārikam, *n.* Buckler-leaved moon-seed. See பொன்முசுட்டை, 2. (நாமதீப. 291.)

வாரிகிருமி vāri-kirumi, *n.* < *vāri-kṛmi*. Leech; அட்டை. (யாழ். அக.)

வாரிச்சி vāricci, *n.* (Naṭya.) A kind of masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை, பக். 88.)

வாரிசம் vāricam, *n.* < *vāri-ja*. 1. See வாரிசாதம். (பிங்.) *பாத வாரிசத்தில் விழாதே* (திருப்பு. 1097). 2. Conch; சங்கு. (யாழ். அக.) 3. Salt; உப்பு. (யாழ். அக.)

வாரிசரம் vāri-caram, *n.* < *vāri-cara*. Fish; மீன். (யாழ். அக.)

வாரிசன் vāricaṉ, *n.* < *vāri-śa*. Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.)

வாரிசாதம் vāri-cātam, *n.* < *vāri-jāta*. Lotus; தாமரை. *வாரிசாதக் காலைமலரென மலர்ந்த முகமும்* (பாரத. பதினேழா. 247).

வாரிசாமரம் vāri-cāmaram, *n.* < *vāri-cāmara*. Moss; நீர்ப்பாசி. (சங். அக.)

வாரிசாலயன் vāricālayaṉ, *n.* < *vāri-ja* + *ā-laya*. Brahmā; பிரமன். (தக்கயாகப். 67, பி-ம்.)

வாரிசாலையன் vāri-cāl-aiyaṉ, *n.* prob. வாரி + சாலை +. Varuṇa; வருணன். (தக்கயாகப். 67.)

வாரிசு vāricu, *n.* See வாரீசு.

வாரிசுநாமம் vāricu-nāmam, *n.* < வாரிசு + நாமம். Certainty of title; உரிமையுறுதி. (யாழ். அக.)

வாரித்திரம்[1] vārittiram, *n.* < *vārī-dra*. Shepherd koel. See சாதகபட்சி. (யாழ். அக.)

வாரித்திரம்[2] vārittiram, *n.* < *vāri-trā*. Umbrella of palm leaves; ஓலைக்குடை. (சங். அக.)

வாரிதம்[1] vāritam, *n.* < *vāri-da*. Rain-cloud, as giving water; மேகம். [illegible] (பிரபோத. 1, 4).

வாரிதம்[2] vāritam, *n.* < *vārita*. Obstacle; தடை. (யாழ். அக.)

வாரிதி vāriti, *n.* < *vāri-dhi*. Ocean; கடல். *எழுவாரிதி கழியப்பாய* (தக்கயாகப். 269).

வாரிதித்தண்டு vāriti-t-taṇṭu, *n.* < வாரிதி +. Coral; பவளம். (சங். அக.)

வாரிதிநாதம் vāriti-nātam, *n.* < id. + நாதம்[1]. Conch; சங்கு. (சங். அக.)

வாரிதிவிந்து vāriti-vintu, *n.* < id. +. Cuttle-bone; கடனுரை. (யாழ். அக.)

வாரிநாதம் vāri-nātam, *n.* < *vāri-nātha*. (யாழ். அக.) 1. Ocean; கடல். 2. The nether world; பாதாளம். 3. Cloud; மேகம்.

வாரிநாதன் vāri-nātaṉ, *n.* < *vāri-nātha*. Varuṇa; வருணன். (யாழ். அக.)

வாரிநிதி vāri-niti, *n.* < *vāri-nidhi*. Ocean; கடல். (யாழ். அக.)

வாரிப்பிரசாதம் vāri-p-piracātam, *n.* < *vāri* + *prasāda*. Clearing-nut tree. See தேற்று. (சங். அக.)

வாரிப்பிரவாகம் vāri-p-piravākam, *n.* < id. +. (யாழ். அக.) 1. Flood; நீர்ப்பெருக்கு. 2. Waterfall; அருவி.

வாரிபர்ணி vāriparṇi, *n.* < *vāri-parṇī*. Creeping bindweed. See வள்ளை, 1. (சங். அக.)

வாரியப்பெருமக்கள் vāriya-p-peru-makkaḷ, *n.* < வாரியம் +. Members of a village assembly; ஊராளும் சபையோர். *ஊரமை செய்யும் வாரியப்பெருமக்களோமே* (S. I. I. i, 117).

வாரியம் vāriyam, *n.* prob. வாரி¹. Office of supervision; மேல்விசாரணை செய்யும் உத்தியோகம். ஸ்ரீவைஷ்ணவ வாரியத்தோமும் [illegible] முக்கிதாசனும் (S. I. I. iii, [illegible]).

வாரியல் vāriyal, *n.* Corr. of வாருகோல். *Nāñ.*

வாரியன்¹ vāriyaṉ, *n.* < வாரியம். 1. Supervisor; மேல்விசாரணை செய்வோன். வாரியர் [illegible] வரும் காணத்தாலும் [illegible] (T. A. S. ii, [illegible], 7) வாரியர் விரைவிற் [illegible] ([illegible]. 19). 2. Supervising officer who sees that the grain at the threshing-floor is properly heaped up and sealed with cowdung marks, களத்துநெல்லைச் சரியாகக் குவித்துச் சாணிப்பாந்தியிடச்செய்து மேற் பார்க்கும் உத்தியோகஸ்தன் (Rd. M. 305.) 3. One who heaps up grain on the threshing-floor for measuring; களத்தில் நெல்லளப்பதற்காக அதனைக் குவித்துச் சேர்ப்பவன். *Rd.* 4. Poll messenger who summons the people of his caste to attend caste meetings, festivals, funerals, etc., பள்ளர் சாதிவிசேஷங்களுக்கு இனத்தாரை அழைப்பவன். *Loc.*

வாரியன்² vāriyaṉ, *n.* perh. வாரி⁵. Horseman; குதிரைப்பாகன். [illegible] குதிரையாக [illegible] அரசவாரியரும் (கலித். 31, உரை).

வாரியிறை-த்தல் vāri-y-iṟai-, *v. tr.* < வாரு- +. (W.) 1. To scatter; சிதறச்செய்தல். 2. To waste; விரையஞ்செய்தல். 3. To give liberally; மிகுதியாகக் கொடுத்தல்.

வாரியுளுபரிநிலம் vāri-y-uḷ-uyar-nilam, *n.* < வாரி⁵ + உள்¹ + [illegible]. High ground within the fort, adjoining its walls; கோட்டைமதிலின் உள் ளிடமாகச் சுற்றிவருதற்குரிய மேடான ஒடுக்குவழி (பிங்.)

வாரியுற்பவம் vāri-y-uṟpavam, *n.* < *vāri-yudbhava.* Lotus; தாமரை. (யாழ். அக.)

வாரியோட்டு vāri-y-ōṭṭu, *n.* < வாரி⁶ + ஓடு-. Stream, canal; நீரோடை. வாரியோட்டில் வலாகரித [illegible] (மேருமந். 652).

வாரிரசிதம் vāri-racitam, *n.* prob. *vāri* + *rajata.* Silvery sand; வெள்ளிமணல். (சங். அக.)

வாரிரதம் vāri-ratam, *n.* < *vārī-ratha.* Raft, as in a floating festival; boat; தெப்பம். (யாழ். அக.)

வாரிராசி vāri-rāci, *n.* < *vāri-rāśi.* Ocean; கடல். (யாழ். அக.)

வாரிருகம் vārirukam, *n.* < *vāri-ruha.* Lotus; தாமரை. (சங். அக.)

வாரிவளை-த்தல் vāri-vaḷai-, *v. tr.* < வாரு- +. To encompass; to gather together; to take in a sweep; ஒருசேரத் திரட்டுதல். வாரி [illegible] [illegible] கின்றான்.

வாரிவாகம் vāri-vākam, *n.* < *vāri-vāha.* Cloud; மேகம். (சங். அக.)

வாரிவிடு-தல் vāri-viṭu-, *v. tr.* < வாரு- +. See வாரியிறை-, 3.

வாரீசம்¹ vārīcam, *n.* < *vāri-ja.* 1. See வாரிசாதம். (சங். அக.) 2. A mythical gem. See சிந்தாமணி, 1. (நாமதீப. 385.)

வாரீசம்² vārīcam, *n.* < *vārīśa.* Ocean; கடல். (சங். அக.)

வாரு-தல் vāru-, 5 *v. tr.* [K. *bāru.*] 1. To take by handfuls; to take in a sweep; to scoop; அள்ளுதல். உறிபொதி வாரி யுண்டு (கம்பரா. [illegible]. 15). 2. To take in or grasp with avidity; ஆவலோடு கொள்ளுதல். வாரிக் கொண [illegible] விழுங்குவன காணில் (திவ். திருவாய். 9, 6, 10). 3. To gather; தொகுத்தல். கைவளை வாரினை கொண்டு [illegible] (பு. வெ. 9, 29). 4. To remove, carry off in great numbers, as plague, flood, etc.; மிகுதியாகக்கொண்டு செல்லுதல். 5. To snatch away; கவர்தல். (திவா.) மாதா வனைதுகில் வாரு [illegible] (கம்பரா. ஆறுசெ. 15). 6. To rob, steal; திருடுதல் (யாழ். அக.) 7. To dig and take up; தோண்டி யெடுத்தல். வள்ளி வாரிய குழியின் (சீவக. 1565). 8. To winnow; கொழித்தல் (திவா.) 9. To sift, as with a sieve or by immersing in water; அரித்தல். வாரா தட்ட வாருனை புழகக்கல் (பெரும் பாண். 100). 10. To comb, as the hair; மயிர் முதலியன சீவுதல். கோதி வாரி முடித்த பாரிய கொண்டை (அரிச். பு. இந்திர. 16). 11. To play upon, as the strings of a lute; யாழ்நரம்பைத் தடவுதல். வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்தும் (பொருந. 23). 12. To trim, as a palmyra leaf to write on; ஓலையை எழுதுதற்குரிய இதழாகச் செம்மை செய்தல். 13. To plaster, smear; பூசுதல். (நெடுநல். 110, உரை.)

வாருகம் vārukam, *n.* < *urvāruka.* 1. Cucumber; வெள்ளரி. (மலை.) 2. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (தைலவ.)

வாருகல் vārukal, *n.* Corr. of வாருகோல்.

வாருகோல் vāru-kōl, *n.* < வாரு- + கோல்¹. Broom; துடைப்பம். (பிங்.) வங்காள மேறுகினும் வாருகோ லொருகாசு மட்டன்றி யதிக மாமோ (கும் ரே. சத. 46).

வாருண்டகம் vāruṇṭakam, *n.* See வாருண்டம்¹. (திவா.)

வாருண்டம்¹ vāruṇṭam, *n.* A fabulous eight-legged bird. See எண்காற்புள். (W.)

வாருண்டம்² vāruṇṭam, *n.* < *vāruṇḍa.* (யாழ். அக.) 1. Excretion from the eyes; பீளை. 2. Excretion from the ears, wax; குறும்பி.

வாருணதீர்த்தம் vāruṇa-tīrttam, *n.* < *vāruṇa*+. See வாருணஸ்நானம். தோணிமா படிந்து திளைத்திடல் . . வாருணதீர்த்தம் (கூர்மபு. நித்தியகன்ம. 5).

வாருணப்படை vāruṇa-p-paṭai, *n.* < வாருணம்¹+. The mystic arrow whose presiding deity is Varuṇa. See வருணாஸ்திரம். முரத்த கொன்றுவின் வாருணப் படையினை முறுக்கி (கந்தபு. மூவாயிரநாட். 91)

வாருணம்¹ vāruṇam, *n.* < *vāruṇa.* 1. That which relates to Varuṇa; வருணனுக்குரியது. 2. West; மேற்கு. (பிங்.) 3. The 13th of the 15 divisions of a day; பகல் பதினைந்து முகூர்த்தத்துள் பதின்மூன்றாவது. (விதான. குணாகுண. 73, உரை.) 4. A secondary Purāṇa, one of 18 *upa-purāṇam*, q.v.; உபபுராணம் பதினெட்டனுள் ஒன்று. (பிங்.) 5. Sea; கடல். (பிங்.) 6. A species of horse whose chest or belly is white in colour; மார்பிலேனும் வயிற்றிலேனும் வெண்மை நிறமமைந்த குதிரைவகை. அரத்த மைக்கனப பரியினைபோ வாருணமாம (திருவிளை. நரிப. 115). 7. Round-berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்², 1 வாருண மென்பேரில (காஞ்சிப்பு. சிவ. 61)

வாருணம்² vāruṇam, *n.* < *vāruṇī.* Spirituous liquor; கள். (பிங்.)

வாருணஸ்நானம் vāruṇa-snāṉam, *n.* < *vāruṇa*+. Bathing, as in rivers, tanks, etc.; நதி முதலியவற்றின் நன்னீரில் ஸ்நானஞ் செய்கை. (சிக. சிகா. வீபூதி. 12, உரை.)

வாருணி¹ vāruṇi, *n.* < *vāruṇi.* Sage Agastya; அகத்தியமுனிவன். (அபி. சிந்.)

வாருணி² vāruṇi, *n.* < *vāruṇī.* 1. The daughter of Varuṇa; வருணன் மகள். வாருண னருளை வாருணி யென்ன (காஞ்சிப்பு. வீராட். 44). 2. The consort of Varuṇa; வருணனது தேவி. 3. See வாருணம்². (சங். அக.) 4. The sōma plant, ஆட்டாங்கொடி. (தைலவ.) 5. The 24th *nakṣatra.* See சதயம். (W.) 6. See வாருணம்¹, 2.

வாருதி vāruti, *n.* Sal ammoniac; நவச்சாரம். (சங். அக.)

வாருவகை vāruvakai, *n.* perh. வார்⁴. Water; நீர். (சங். அக.)

வாருணீ vāruṇī, *n.* < *vāruṇī.* (யாழ். அக.) 1. See வாருணி². 2. The 25th *nakṣatra.* See பூரட்டாதி.

வாரெழுத்தாணி vār-eḻuttāṇi, *n.* < வாரு- +. A kind of iron style for writing; எழுத்தாணிவகை. (W.)

வாரை¹ vārai, *n.* < *vāra.* 1. Bamboo; மூங்கில். வாரை காற்ற கொடி (காத. ஆற்று 5) 2. Pole for carrying loads; காவுதடி. (W.) 3. See வாரி³ 1, 2. 4. Rafter, beam; கைமரம். (W.) 5. Anything long and narrow; நீண்டு ஒடுக்கமானது. 6. Flat fish, brownish or purplish black, attaining 16 in. in length, *Psettodes erumei*; கருஞ்சிவப்பு நிறமும் 16 அங்குலவளர்ச்சியுமுள்ள மீன்வகை.

வாரை² vārai, *n.* < ஆவாரை. Tanner's senna. See ஆவிரை. (சங். அக.)

வால்¹ vāl, *n.* < *bāla.* 1. Youth, tenderness; இளமை. தாமப் புரிசை வாலொளி வேட்டு (சிலப். 16, 35). 2. Purity; தூய்மை. (பிங்.) வாலெயிற் றெலிவால் (புறநா. 1). 3. Whiteness; வெண்மை. பணிமொழி வாலெயி றூறிய (குறள், 1121). 4. Goodness; நன்மை. வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம் (மதுரைக. 536). 5. Greatness; பெருமை. (பிங்.) அரக்காம வாலிய படைஞர் போர்ந்தான் (சீவக. 1049, 9). 6. Abundance; மிகுதி. (சூடா.) வாலிதின் விளைந்தன வையமை வெண்ணெல் (மலைபடு. 115).

வால்² vāl, *n.* < *vāla.* 1. Tail; விலங்குகளின் பின்புறம் நீண்டு தொங்கும் உறுப்பு. எழிற்கதவேன் மெய்யதர் வாற்குழைக்கு நாய (நாலடி, 213). 2. Anything long or elongated; நீளமானது. 3. Mischievous person; சேட்டைசெய்பவ-ன்-ள். 4. Mischief; சேட்டை. *Loc.*

வால்³ vāl, *n.* See வாலுழுவை. வட்டவா லுடனே கூட்டி (பாலவா. 774).

வால்கரண்டி vāl-karaṇṭi, *n.* < கால்²+. See வாற்கிண்ணம். *Loc.*

வால்கனி vālkaṉi, *n.* < U. *valākhāna.* Balcony; மேன்மாடத்தில் முன்புறமாக நீண்டுள்ள அட்டாலை.

வால்கிண்ணம் vāl-kiṇṇam, *n.* < கால்²+. See வாற்கிண்ணம். *Loc.*

வால்தரகு vāl-taraku, *n.* < id +. Tax on cattle, as calculated at so much per tail; கால்நடைகளுக்கு விதிக்கும் வரி. *Loc.*

வால்நட்சத்திரம் vāl-naṭcattiram, *n.* < id. +. Comet; தூமகேது.

வால்நறுக்கு vāl-naṟukku, n. <id.+. Ola slip cut off from the lower end of a palm-leaf; ஓலையின் அடிப்புறத்துண்டு. (W.)

வால்நீளம் vāl-nīḷam, n. <id.+. See வால்வீச்சு, 2. புழைக்கடை வாலநீளமும (S. I. I. iv, 86).

வால்மரம் vāl-maram, n. <id.+. Long pole attached to the pivot, used in a mill for grinding lime-mortar; சுண்ணும்பரைச்கும் உருளை கோத்த மரம். (கட்டடசா. 15.)

வால்மிளகு vāl-miḷaku, n. <id.+. Cubeb, m. cl., *Piper cubeba;* கோடிவகை. (பதார்த்த. 953.)

வால்மீகபலம் vālmīka-palam, n. See வான்மீசபலம். (அரு. அக.)

வால்மீகம் vālmīkam, n. <*Vālmīka*. The Rāmāyana, as composed by Vālmīki; வான்மீகி முனிவர் இயற்றிய வடமொழி இராமாயணம். (W.)

வால்மீகி vālmīki, n. <*Vālmīki*. A sage, the author of the Rāmāyaṇa; வடமொழியில் இராமாயணமியற்றிய முனிவர். (W.)

வால்மீன் vāl-mīṉ, n. <வால்² + மீன்¹. See வால்நட்சத்திரம். (W.)

வால்முளைத்தல் vāl-muḷaittal, n. <id. + முளை¹-. Becoming mischievous, as resembling a monkey; சேட்டை செய்கை.

வால்முறுக்கு-தல் vāl-muṟukku-, v. tr. <id.+. To provoke, irritate, as an animal by twisting its tail; தூண்டிவிடுதல்.

வால்வரிக்கொடுங்காய் vāl-vari-k-koṭuṅ-kāy, n. <வால¹ + வரி¹ +. Cucumber; வெள்ளரிக் காய். (சிலப. 16, 25, அரும்.)

வால்வீச்சு vāl-vīccu, n. <வால்² +. 1. Measurement from front to rear, as of a house; வாசல்முதல் சொல்லையினெல்லைவரையுள்ள வீட்டின் நீட்சியளவு. 2. That which is long and narrow; அகலக்கட்டையாய் நீண்டிருப்பது.

வால்வெட்டு-த்தல் vāl-veṭṭi-, v. intr. <id. +. To lash the tail in rage, as a beast; கோபத்தினால் வாலைத்தூக்கி அடித்தல். வால் வெடிபபனவாகிய சிங்கம் (சீவக 1902, உரை).

வால்வெள்ளி vāl-veḷḷi, n. <id.+. See வால்நட்சத்திரம். (சங். அக.)

வால்வை-த்தல் vāl-vai-, v. intr. <id.+. *Loc.* 1. To add details; to give finishing touches; வேண்டிய உறுப்புகளைச் சேர்த்துப் பூரணஞ்செய்தல். 2. To exaggerate; மிகுத்துக் கூறுதல்.

வாலக்கிரகம் vāla-k-kirakam, n. <*bāla* +. Planetary influences said to cause ailments during childhood; குழந்தைப்பருவத்தில் பிணியை விளைவிக்கும் கிரகக்கோளாறு.

வாலகம் vālakam, n. <*vāla-ka*. Tail; விலங்கின் வால். (W.)

வாலகன் vālakaṉ, n. <*bāla-ka*. Youth; இளைஞன். வாலகருடன் பணடு கணடகதை யல்லவோ (திருவேங். சத 2).

வாலகிரகக்கடி vālakiraka-k-kaṭi, n. <வாலக்கிரகம் + கடி5. The evil spirit of *vāla-k-kirakam;* வாலக்கிரகமாகிய பேய். மாயையானைத செய்தோர மைந்தர் காவுமயில் வாகனன்றன வால கிரகக கடியான் மாழ்கலில்லை ராவா (செந்தூரபு. சுரா சார. 24).

வாலகிருமி vāla-kirumi, n. <*vāla-krimi*. Louse; பேன். (சங். அக.)

வாலகில்லியர் vālakilliyar, n. <*Vāla-khilya*. A class of Ṛṣis of the size of a thumb; கட்டைவிரலளவு வடிவுடைய ஒருசார் முனிகணத்தார். அறுபதினாயிரம் வாலகில்லியரைக் கிருதுமுனிவோ யிணைந்து பெற்றுள (கூர்மபு. பிரு. 8).

வாலகிலர் vālakilar, n. See வாலகில்லியர். வாலகிலர்முனம் வாழ்த்த வாகது (இரகு. இலவண. 32).

வாலகிலியர் vālakiliyar, n. See வாலகில்லியர். வாலகிலியரும் வந்தீண்டி (பதிணொ. திருக் கைலா. 50).

வாலசரம் vālacaram, n. A kind of paddy, as originally from Balasore, a town in Orissa; ஒரிஸ்ஸா நாட்டிலுள்ள வாலசரம் என்ற ஊரிலிருந்து முதலிற் கொண்டுவரப்பெற்றுத் தமிழ்நாட்டிற் பயிரிடப்படும் ஒருவகை நெல். (W.)

வாலசரிதைநாடகம் vāla-caritai-nāṭakam, n. <*bāla* + *carita* +. Dances of Kṛṣṇa in His boyhood; கண்ணபிரான் இளமைப்பருவத்து நடித்த கூத்து. (சிலப. 17, கருப்பம். பக். 442.)

வாலசிகிற்சை vāla-cikiṟcai, n. <id.+. 1. Medical treatment of children, குழந்தை வைத்தியம். 2. Treatise on the medical treatment of children; குழந்தை வைத்தியங் கூறும் நூல். வாலசிகிற்சையிற கூறுகின்ற தெய்வப்பகை (சீவக. 364, உரை).

வாலசூரா vālacūrā, n. [T. *vālarasi*.] (L.) 1. Fish-poison cedar, *Walsura;* மரவகை. 2. Ochre-flowered fish-poison cedar. See மலை விராலி.

வாலதி vālati, n. <*vāladhi*. 1. Tail; வால். (பிங.) விரியுரோம வாலதிகளில் (பாரத. காண்டவ. 18). 2. Tail of an elephant; யானைவால். (திவா.)

வாலதிப்போளம் vālati-p-pōlam, n. perh. *pālanki* + *vōla*. cf. வாழாத்திப்போளம். Gum-myrrh; சாம்பிராணி வகை. (J.)

வாலபத்திரம் vāla-pattiram, n. < *bāla-patra*. Ceylon ebony. See கருங்காலி, 2. (மூ. அ.)

வாலபுட்பி vāla-putpi, n. < *bāla-puṣpī*. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. (மலை.)

வாலம்[1] vālam, n. < *vāla*. 1. Tail; வால். கட்செவி வாலமும் பணமும் மிருகசையிற் பறழி (காஞ்சிப்பு மணிகண். 14). 2. Hair of head; தலைமயிர். (W.) 3. Long, narrow strip; நீண்டு அகலம் குறுகிய துண்டு. 4. Rags, tatters; கந்தைத் துணி. (J.)

வாலம்[2] vālam, n. < *bāla*. See வாலிபம். வால வயதினை மயக்கு மடந்தையரும (பிரபோத. 27, 15).

வாலம்[3] vālam, n. < *bhindi-pāla*. Short javelin. See பிண்டிபாலம். வாலமுத லாயுதம் (கம்பரா. ஊர்தே. 69).

வாலம்[4] vālam, n. < E. Volume; தனியாகக் கட்டடஞ்செய்த புத்தகம். *Mod.*

வாலமஞ்சாடி vālamañcāṭi, n. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 108)

வாலமதி vāla-mati, n. < வாலம்[2] + மதி[3]. Crescent moon; இளஞ்சந்திரன். வாலமதி யெந்தை சூடும பனிமலரோ (தேவா. 1200, 1).

வாலமனை vāla-manai, n. < id. +. Outhouse; அகப்புறத்தமைந்த சிறுவீடு. வாலமனை யகத்துச் சாரந்தான் தலைமகன் (இறை. 21, உரை, பக். 112).

வாலமாலம் vālamālam, n. Yellow orpiment. See அரிதாரம், 1. (மூ. அ.)

வாலமூடிகம் vālamūṭikam, n. < *bāla-mūṣika*. Rat; mouse; எலி. (சிவதரு. பரிகார. 70)

வாலரசம் vāla-racam, n. prob. வாலை[2] +. Essence of vermilion; சாதிலிங்கத்தின் வடித்த ரசம். (W.)

வாலரவி vāla-ravi, n. < *bāla* +. The morning sun; உதயகால சூரியன். பூவகாவில் வந்து நுழைந்து செல்லும் வாலரவி (விறலிவிடு. 1007).

வாலரிக்கொடுங்காய் vāl-ari-k-koṭu-ṅ-kāy, n. < வால்[1] + அரி[5] +. Cucumber; வெள்ளரி. (சிலப். 16, 25, உரை.)

வாலரியுரி vāl-ari-y-uri, n. perh. id. + அரி[7] + உரி[3]. A medicinal bark. See கிளியூறற்பட்டை. (தைலவ.)

வாலருவி vāl-aruvi, n. < id. +. (Jaina.) A form of meditation. See சுக்கிலத்தியானம். வாலருவி வாமன் (சீவக. 291).

வாலலீலை vāla-līlai, n. < *bāla* +. Juvenile sport, child's play; இளமை விளையாட்டு. ஒரு வாலலீலை நடித்தரு ளெநதை (பிரபுலிங. விமலை. 43).

வாலவயது vāla-vayatu, n. < id. +. Youth; இளமை. வாலவயதாகி (திருப்பு. 905).

வாலவாசக்குரங்கு vāla-vāca-k-kuraṅku, n. prob. வாலம்[2] + வாசம்[2] +. Mischievous child, as a young monkey; துஷ்டப்பிள்ளை. (W.)

வாலவாய் vāla-vāy, n. < வாலம்[1] +. Madura, as encircled by a serpent; மதுரை. வாலவாய் பொருந்த மதிமுடித் தனிமுதல (கல்லா. 48).

வாலவாயசம் vālavāyacam, n. < *vāla-vāya-ja*. Lapis lazuli, cat's-eye; வைடூரியம். (சது.)

வாலவாயம் vālavāyam, n. See வாலவாயசம். (பிங.)

வாலவிளையாட்டு vāla-viḷaiyāṭṭu, n. < வாலம்[2] +. See வாலலீலை. வீக்கியநின வால விளையாட்டெ காணபேனோ (பிரபோத. 35, 8).

வாலறிவன் vāl-aṟivaṉ, n. < வால்[1] +. God, as pure intelligence; கடவுள். வாலறிவ னற்றாடொழாஅ ரெனின (குறள், 2).

வாலன்[1] vālaṉ, n. < வால்[2]. 1. Mischievous fellow; சேட்டையுள்ளவன். *Loc.* 2. A species of paddy; ஒருவகை நெல்.

வாலன்[2] vālaṉ, n. < *bāla*. Infant; பாலன்.

வாலன்கண்டல் vāl-aṉ-kaṇṭal, n. < வால்[1] + கண்டல். Sea-fish, silvery, *Synagris striatus;* வெண்மை நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வாலாசம் vālācam, n. < வால்[2] + perh. ஆசு[1]. Crupper for a bullock; மாட்டின் பின்வார். (W.)

வாலாட்டிக்குருவி vāl-āṭṭi-k-kuruvi, n. < id. + ஆட்டு- +. 1. King-crow. See கரிக்குருவி. 2. Red wagtail. See வலியான், 5.

வாலாட்டு[1]-தல் vāl-āṭṭu-, v. intr. < id. +. (W.) 1. To do mischief, as wagging one's tail; சேட்டைசெய்தல். 2. To put on airs; வீண் பெருமை காட்டுதல்.

வாலாட்டு[2] vālāṭṭu, n. < வாலாட்டு-. 1. Mischief; சேட்டை. 2. Arrogant deed; செருக்கான செயல். எத்தேவர் வாலாட்டும் (திவ். இயற். நான்மு. 38).

வாலாதபம் vālātapam, n. < bāla + ātapa. The morning sunshine; காலை வெயில். வாலா தபத்திற் சுடாசூல வலங்கையாற்கு (இரகு. சமபுவ. 15).

வாலாதி vālāti, n. Horse trained for racing; பந்தயவோட்டத்திற்குப் பழக்கப்பட்ட குதிரை. (W.)

வாலாமை vālāmai, n. < வால்[1] + ஆ neg. [M. vālāyma.] 1. Uncleanness, impurity; அசுத்தம். (உரி. நி.) 2. Ceremonial impurity or pollution; ஆசௌசம். வாலாமைநா ணீங்கிய பின்னர் (சிலப. 15, 24). வாலாமை பார்ப்பா ரிலங்குதூ லோதாத நாள (ஆசாரக். 48). 3. Menstrual impurity; மகளிர் சூதகம். (சூடா.)

வாலாயம்[1] vālāyam, n. [T. vālāyamu.] 1. Commonness; சாதாரணம். வாலாயமாகவும் பழகி யறியேன் (தாயு. பரிபூரண. 1). 2. Custom; வழக்கம். நான் வாலாயமாய்ப் புகையிலை போடுபவன். 3. Familiarity; மிகுபழக்கம். வாலாயமாய்ப் போய விருந்துண (அறப். சத. 68).

வாலாயம்[2] vālāyam, n. See வாலவாயசம். (W.)

வாலாரிட்டம் vālāriṭṭam, n. < bālāriṣṭa. Frequent sickness of children, believed to be due to the malign influence of planets. See பாலக்கிரகாரிட்டம்.

வாலான் vālāṉ, n. < வால்[2]. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். (பதார்த்த. 800.)

வாலி[1] vāli, n. < வால்[1]. See வாலியோன். (சூடா.)

வாலி[2] vāli, n. < vālin. 1. Vālī, a monkey chief; ஒரு வானரவேந்தன். (கம்பரா. வாலிவதை.) 2. That which has a tail; வாலுடையது. 3. King-crow; கரிக்குருவி. (சங். அக.)

வாலி[3] vāli, n. < sinīvālī. The first day after the new moon. See சினீவாலி. (அரு. நி.)

வாலி[4] vāli, n. cf. ஆலி[1]. Drizzle; மழைத் தூறல். (அரு. நி.)

வாலி[5] vāli, n. < குதிரைவாலி. Horse tail millet. See குதிரைவாலி. (மூ. அ.)

வாலி[6] vāli, n. The author of a portion of Tiru-v-icaippā. See திருவாலியமுதனார். அமுத வாலி சொன்ன தமிழ்மாலை (திருவிசைப். திருவாலி. 3, 11).

வாலிகை vālikai, n. < vālukā. Sand; மணல். (சங். அக.)

வாலிது[1] vālitu, n. < வால்[1]. 1. That which is pure; தூயது. 2. That which is white; வெண்மையானது. வாலிதாம் பக்க மிருந் தைக் கிருந்தன்று (நாலடி, 258). 3. That which is good or excellent; நன்மையானது. வாலிதன றெனக் கூறி (சீவக. 251).

வாலிது[2] vālitu, n. prob. வலிது. Strength; வலி. (அக. நி.)

வாலிபம் vālipam, n. < bālya. Youth, juvenility; இளமை. வாலிபமங்கை (திருப்பு. 1141).

வாலிபன் vālipaṉ, n. < வாலிபம். Young man; இளைஞன்.

வாலிமை[1] vālimai, n. < வால்[1]. Greatness; பெருமை. (ஈடு, 7, 7, 2.)

வாலிமை[2] vālimai, n. < வலி-மை. Strength; வன்மை. (ஈடு, 7, 7, 2.)

வாலியக்காரன் vāliya-k-kāraṉ, n. < வாலி யம்[1] + காரன்[1]. Servant; வேலைக்காரன். Nāñ.

வாலியம்[1] vāliyam, n. < bālya. See வாலி பம். வாலியப்பெண மேலென் மனங்கிடக்க (விறலி விடு. 664).

வாலியம்[2] vāliyam, n. See வாலம்[1]. Mod.

வாலியன்[1] vāliyaṉ, n. < வால்[1]. Holy person; தூய்மையுடையவன். வாலியனல்லாதோன் றவஞ் செய்தல் பொய் (முது. காஞ். 80).

வாலியன்[2] vāliyaṉ, n. < வாலியம்[1]. See வாலிபன்.

வாலியோன் vāliyōṉ, n. < வால்[1]. Balarāma, as white in colour; [வெண்ணிறமுள்ளவன்] பலராமன். வளையொடு புரையும் வாலியோற்கு (பரி பா. 2, 20).

வாலில்லாப்புச்சம் vāl-illā-p-puccam, n. < வால்[2] + இல்[2] + ஆ[6]- + . Imp, mischievous child; துஷ்டத்தனமுள்ள குழந்தை. Loc.

வாலீசன் vālīcaṉ, n. < bāliśa. Stupid person; அறிவிலான். பாலரொடு வாலீசா (சி. சி. 8, 4).

வாலு vālu, n. < வால்[3]. Seed of the climbing staff plant; வாலுளுவை யரிசி. (மூ. அ.)

வாலுகம் vālukam, n. < vāluka. 1. Sand; மணல். 2. White sand; வெண்மணல். (பிங்.) வேலைவாலுகத்து விரிதிரை பரப்பின் (சிலப். 6, 131).

வாலுகாப்பிரபை vālukā-p-pirapai, n. < vālukā-prabhā. (Jaina.) A hell, said to contain sand, one of eḻu-narakam, q.v.; எழு நரகங்களுள் பெருமணல்வெட்டமுடையதாகக் கருதப் படும் நரகம். (சீவக. 2817, உரை.)

வாலுகாயந்திரம் vālukā-yantiram, n. < vālukā + . Sand bath; vessel of heated sand,

in which a cup containing medicinal drugs is placed and heated; மருந்திட்ட குப்பியைச் சூடேற்றுவதற்குப் பதித்துவைக்குஞ் சுடுமணல் நிரப்பிய பாத்திரம். *Loc.*

வாலுகை vālukai, *n.* cf. *வாலு.* See வாலுளுவை. (*சங. அக.*)

வாலுங்கி[1] vāluṅki, *n.* <*vāluṅkī.* Kakri-melon. See கக்கரி. (*சூடா.*)

வாலுங்கி[2] vāluṅki, *n.* See வாலுளுவை. (*சங. அக.*)

வாலுந்தி vālunti, *n.* Kakri-melon. See கக்கரி. (*நாமதீப.* 336)

வாலுருவிவிடு-தல் vāl-uruvi-viṭu-, *v. tr.* <வால்[2]+உருவு-+. To stir one to activity; to provoke, as by stroking the tail of an animal; துன்பஞ்செய்யத் தூண்டிவிடுதல். *வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின்றீரே* (*பாரத. சூது.* 265).

வாலுவசாஸ்திரம் vāluva-cāstiram, *n.* <வாலுவன்+. See வாலுவநூல்.

வாலுவநூல் vāluva-nūl, *n.* <id.+. Science of cookery; பாகசாஸ்திரம். *வாலுவநூல் போய்த திருந்திஞரகளும் வியப்பன* (*கந்தபு. குமார.* 69).

வாலுவன் vāluvaṉ, *n.* <*vallava.* Cook; சமைப்போன். *நெறியறிந்த கடிவாலுவன்* (*மதுரைக்.* 36).

வாலுழுவை vāluḻuvai, *n.* See வாலுளுவை.

வாலுளுவை vāluḷuvai, *n.* [T. *vāludu.*] 1. Climbing staff plant, l. cl., *Celastrus paniculata;* கொடிவகை. 2. Thorny staff-tree. See கட்டாஞ்சி, 2. (L.)

வாலுறை vālurai, *n.* Oven; அடுப்பு. (*சங. அக.*)

வாலூகம் vālūkam, *n.* <*bālūka.* Poison; நஞ்சு. (*சங. அக.*)

வாலேந்திரபோளம் vālēntira-pōḷam, *n.* <வால்[1]+இந்திரம்[1]+போளம்[1]. cf. வாலந்திபோளம். Myrrh; வெள்ளைப்போளம். (*பதார்த்த.* 1052.)

வாலேபம் vālēpam, *n.* See வாலேயம். (*பிங.*)

வாலேயம் vālēyam, *n.* <*bālēya.* Ass; கழுதை. (*திவா.*)

வாலை[1] vālai, *n.* <*bālā.* 1. Girl who has not attained the age of puberty; பாலப்பருவத்திலுள்ள இருதுவாகாத பெண். 2. A Śakti; சத்திபேதங்களுளொன்று. (*சங். அக.*)

வாலை[2] vālai, *n.* cf. *vālukā.* Still, alembic, retort; திராவகம் வடிக்கும் பாண்டம். *மருந்து வாலையிலேறுகிறது.*

வாலை[3] vālai, *n.* <வால்[1]. 1. Purity; சுத்தம். (*யாழ். அக.*) 2. Mercury; பாதரசம். (*சங. அக.*)

வாலைமெழுகு vālai-meḻuku-, *n.* perh. வாலை[3]+. A kind of medicinal unguent; ஒருவகை மருந்து. (*யாழ். அக.*)

வாலைரகுபதிகாரம் vālairakupatikāram, *n.* Alum; சீனக்காரம். (*அரு. அக.*)

வாலைரசம் vālai-racam, *n.* <வாலை[2]+. Sublimate of mercury. See இரசகர்ப்பூரம். (*மூ. அ.*)

வாவயம் vāvayam, *n.* <*vāvaya.* Sacred basil. See துளசி. (*ம. வை. அ.*)

வாவரசி vāvaraci, *n.* Corr. of வாழ்வரசி. *அவள் வாவரசியா, கைம்பெண்ணா?*

வாவரியுரி vāvariyuri, *n.* cf. *வாலரியுரி.* A medicinal bark. See கிளியூறற்பட்டை. (*சங. அக.*)

வாவல்[1] vāval, *n.* <வாவு-. 1. Jumping over; தாண்டுகை. (*பிங.*) 2. Dance; கூத்து. (*பொரு. நி.*) 3. Bat; வௌவால். *விளவினை வாவல் குறுகா* (*நாலடி,* 261). 4. Black pomfret, brown, attaining 2 ft. in length, *Stromateus niger;* பழுப்பு நிறமுள்ளதும் 2 அடி நீளம் வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

வாவல்[2] vāval, *n.* <அவாவு-. Great desire, languor during pregnancy; வயா. (*பொரு. நி.*)

வாவன்ஞாற்று vāvaṉ-ñāṟṟu, *n.* <வாவல்[1]+. (Pros.) A verse in which the words or letters are fancifully arranged; சித்திரகவிவகை. (*பிங.*)

வாவி vāvi, *n.* <*vāpī.* 1. Tank, reservoir of water; நீர்நிலை. (*பிங.*) *மன்னு தணபொழிலும வாவியும்* (*திவ். பெரியதி.* 2, 3, 10). 2. Well with a flight of steps down to the water; நடைக்கிணறு. 3. Stream of water running in a river bed; ஆற்றிலோடை. *வணடார குவளைய வாவியும* (*சீவக.* 337).

வாவிப்புள் vāvi-p-puḷ, *n.* <வாவி+. Swan; அன்னம். (*இலக். அக.*)

வாவியோகம் vāvi-yōkam, *n.* <id.+. (Astrol.) An inauspicious *yōkam.* See தடாகயோகம். (*சாதகசிந்.* 2036.)

வாவு[1]-தல் vāvu-, *5 v. intr.* To jump over, gallop, leap; தாண்டுதல். *குன்றிடை வாவுறு கோளரிபோல* (*கம்பரா. பஞ்சசே.* 63).

வாவு[2] vāvu, n. <உவவு. 1. The new moon day; அமாவாசை. 2. The full moon day; பௌர்ணமி. 3. Holiday, school holiday, vacation, as given especially on the new moon and the full moon days; விடுமுறை நாள்.

வாவுக்காசு vāvu-k-kācu, n. <வாவு + காசு³. Holiday gift of coins of small value presented by the pupil to the teacher on the new moon and the full moon days, in village schools; கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களிலே வாவுநாட்களில் மாணாக்கர் ஆசிரியர்க்கு உதவும் பணம்.

வாவுத்தன் vāvuttaṉ, n. cf. vāvula. Prow of a vessel; தோணியின் முன்பக்கம். (W.)

வாவுமுறை vāvu-muṟai, n. <வாவு +. Vacation; விடுமுறை. *Loc.*

வாழ்[1]*-தல்* vāḻ-, 4 v. intr. [T. K. M. Tu. vāḻu.] 1. To be, exist; இருத்தல். (W.) 2. To live; சீவித்தல். *வாழ்த வுயிர்க்கன்ன ளாயிழை* (குறள், 1124). 3. To flourish, prosper; செழித்திருத்தல். *வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்* (தேவா. 1177, 1). 4. To be happy; மகிழ்தல். *செம்பொற் குன்றினைக்கண்டு வாழ்ந்து* (திருவாலவா. 61, 18). 5. To live the life of a married woman; சுமங்கலியாக இருத்தல். *Colloq.* 6. To shape one's life according to a definite set of rules; விதிப்படி ஒழுகுதல். *தந்திரத்து வாழ்து மெனப்பா* (ஆசாரக. 35).

வாழ்[2] vāḻ, n. <வாழ்-. [T. K. vāḷ.] Regularity, order; முறைமை. (பிங.)

வாழ்க்கை vāḻkkai, n. <id. 1. Livelihood, living; சீவிக்கை. *வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை* (குறள், 435). 2. Life-time; career; வாணாள். *நெடுவாழ்க்கை* (ஆசாரக். 3). 3. Married life; இல்வாழ்க்கை. *பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத் தாயின் வாழ்க்கை* (குறள், 44). 4. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.) 5. Happy state; நல்வாழ்வுநிலை. (யாழ். அக.) 6. Wealth, felicity, prosperity; செல்வநிலை. (பிங.) 7. Village; town; ஊர். (சூடா.) 8. Agricultural town; மருதநிலத்தூர். (திவா.)

வாழ்க்கைத்துணை vāḻkkai-t-tuṇai, n. <வாழ்க்கை + துணை¹. Wife; மனையாள். *தற்காத்துக் கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை* (குறள், 51).

வாழ்க்கைப்படு-தல் vāḻkkai-p-paṭu-, v. intr. <id.+. To be married; to become a wife; விவாகமாதல். *வாழ்க்கைப்பட்டாள . . . கயற்கண்ணியே* (தனிப்பா. ii, 1, 1).

வாழ்க்கைப்படுத்து-தல் vāḻkkai-p-paṭuttu-, v. tr. Caus. of வாழ்க்கைப்படு-. To give in marriage; கலியாணஞ் செய்து கொடுத்தல். (சீவக. 1490, உரை.)

வாழ்கிறவள் vāḻkiṟavaḷ, n. <வாழ்-. 1. Married woman living with her husband; கணவனோடு வாழ்பவள். *Colloq.* 2. Married woman; சுமங்கலி.

வாழ்ச்சி vāḻcci, n. <id. 1. Living; வாழ்க்கை. *நிலையின் வாழ்ச்சியின்* (தொல். பொ. 80). *நின் தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சி* (திவ். திருவாய். 3, 2, 1). 2. Prosperity, wealth, felicity; செல்வநிலை. 3. Felicity of victory; வெற்றியாகிய செல்வம். *வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி* (புறநா. 56, 7).

வாழ்ச்சிப்படுத்து-தல் vāḻcci-p-paṭuttu-, v. tr. <வாழ்ச்சி +. To cause to prosper; வாழ வைத்தல். *வாய்மொழி மருங்கினுள் அவனை வாழ்ச்சிப் படுத்தலின்* (தொல். பொ. 90, உரை).

வாழ்த்தணி vāḻttaṇi, n. <வாழ்த்து + அணி. (Rhet.) Figure of speech expressing benediction of special benefits desired by the poet for particular persons; இன்னார்க்கு இன்னது நன்மை இயைகவென்று முன்னியது விரித்தும் அலங்காரம். (தண்டி. 86, தலைப்பு.)

வாழ்த்தாரம் vāḻttāram, n. <id. + prob. ஆர்¹-. Benediction, used in irony; வாழ்த்து. *Loc.*

வாழ்த்தியல் vāḻttiyal, n. <id. + . (Puṟap.) Theme describing the praise bestowed on a chief by a bard; தலைவனைப் புலவன் வாழ்த்தும் புறத்துறை. (புறநா. 2, துறைக்குறிப்பு.)

வாழ்த்து[1]*-தல்* vāḻttu-, 5 v. tr. Caus. of வாழ்-. [K. bāḻisu.] 1. To felicitate, congratulate, bless; ஆசிகூறுதல். 2. To praise, applaud; துதித்தல். *வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சும்* (தேவா. 1203, 7) 3. To sing songs of benediction; மங்களம் பாடுதல். (யாழ். அக.)

வாழ்த்து[2] vāḻttu, n. <வாழ்த்து-. 1. Benediction, felicitation; ஆசி. 2. Praise; துதி. *அவனுயிரை மாய்த்தானை வாழ்த்தே வலி* (திவ். இயற். பெரியதிருமட. 40). 3. Invocation or praise of the deity at the beginning of a religious or literary work, one of three *maṅkaḷācaraṇam*, q.v.; நூலின் தொடக்கத்துக் கூறப்படும் மங்களாசரணம் மூன்றனுட் கடவுளை வாழ்த்துகை. *வாழ்த்து வணக்கம் வருபொரு ளிவற்றிலொன்று ஏற்புடைத்தாகி* (தண்டி. 7). (தொல். பொ. 421, உரை.) 4. Singing songs of benediction; மங்களம் பாடுகை. (யாழ். அக.) 5. See வாழ்த்தணி. (தண்டி. 86.)

வாழ்த்துரை vāḻttuṟai, n. <id. + உரை⁶. Benediction; ஆசீர்வாதம். *மூத்தவர் பின்னவர்க்கு வாழ்த்துரை பேசல்வேண்டும்* (காஞ்சிப்பு. ஒழுக்கப். 12).

வாழ்த்தெடு-த்தல் vāḻtteṭu-, *v. tr.* <வாழ்த்து+எடு-. To praise; துதித்தல். *சுரிசங்கம . . . யாதென்று வாழ்த்தெடுப்பேன* (குலோத். கோ. 321).

வாழ்நர் vāḻnar, *n.* <வாழ்-. Inhabitants, residents; வாழ்வோர். *தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும் பொன்போற் புதல்வர்* (புறநா. 9).

வாழ்நாள் vāḻ-nāḷ, *n.* <id.+. Lifetime; ஆயுட்காலம். *வாழ்நாட் கலகா வயங்கொளி மண்டிலம்* (நாலடி, 22).

வாழ்முதல் vāḻ-mutal, *n.* <id +. God, as the source or first cause of existence; [*வாழ்வுக்கு முதற்காரணன்*] கடவுள். *மற்றடியேன்றன்னைத் தாங்குநரில்லையென் வாழ்முதலே* (திருவாச 6, 23).

வாழ்வரசி vāḻvaraci, *n.* <வாழ்வு+அரசி. See வாழ்கிறவள். *Loc.*

வாழ்வாட்டி vāḻ-v-āṭṭi, *n.* <id.+ஆள்-. See வாழ்கிறவள். (சங். அக.)

வாழ்வாடிச்சி vāḻ-v-āṭicci, *n.*<id.+ஆடு-. See வாழ்கிறவள். (யாழ். அக.)

வாழ்வி-த்தல் vāḻvi-, *11 v. tr.* Caus. of *வாழ்-*. 1. To cause or help one to live; வாழவைத்தல். *வாழ்விப்பா னெண்ணணமோ* (அஷ்டப். நூற்றெட். 47). 2. (Legal.) To deliver possession through court; கோர்ட்டுமூலமாகச் சொத்தை உரியவனுக்கு ஒப்படைத்தல். *Tinn.*

வாழ்விப்பு vāḻvippu, *n.* <வாழ்வி-. (Legal.) Delivery of possession through court; கோர்ட்டு மூலமாகச் சொத்தை உரியவனிடம் ஒப்படைக்கை.

வாழ்விழ-த்தல் vāḻviḻa-, *v. intr.* <வாழ்வு+இழ-. 1. To be widowed; அமங்கலியாதல். 2. To become a widower; தாரமிழத்தல். *Loc.*

வாழ்விழந்தவள் vāḻviḻantavaḷ, *n.* <வாழ்விழ-. Widow; அமங்கலி. (யாழ். அக.)

வாழ்வினை vāḻ-viṉai, *n.* <வாழ்-+. Objectives of human pursuit. See புருஷார்த்த ஸ்வரூபம். *ஊழ்வினையும வாழ்வினையு மோதுங் குருகையர்கோன் . . . வேதத்தியல்* (திவ். திருவாய். தனியன்.).

வாழ்வு vāḻvu, *n.* <id. 1. Prosperity, happiness, felicity; happy life; நல்வாழ்க்கை. *என்னிதன் மேலவட் கெய்துமவ வாழ்வென்றுள* (கம்பரா. மந்தரை. 49). 2. Livelihood, living, career; சீவனம். *வாழ்வின் வரைபாய்த னன்று* (நாலடி, 369). 3. Endowment of land for maintenance. See சீவிதம், 3. *மன்னிங்கு வாழ்வு தருதும்* (சீவக. 2347). 4. Residing; வசிக்கை. (பொரு. நி.) 5. Residence; உறைவிடம். *மதியொன்ற வுதைத்தவர் வாழ்வு* (தேவா. 276, 2). 6. Town; ஊர். (பொரு. நி.) 7. High state or position; உயர்ந்த பதவி. *கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு* (திருவாச. 6, 5). 8 Wealth; செல்வம். *எதிர்வர்தார்க்கு வரதீயும வாழ்வு* (பு. வெ. 4, 12). 9. Course, system; முறைமை. (யாழ். அக.)

வாழ்வுதாழ்வு vāḻvu-tāḻvu, *n.* <வாழ்வு+. Prosperity and adversity; ஒருவனது வாழ்க்கையில் ஏற்படும் செல்வநிலையும் வறுமைநிலையும்.

வாழகம் vāḻakam, *n.* Konkany resin; வெள்ளைக்குங்கிலியம். (மலை.)

வாழபுட்பி vāḻapuṭpi, *n.* <வாலபுட்பி. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. (மலை.)

வாழாக்குடி vāḻā-k-kuṭi, *n.* <வாழ்-+ஆ neg.+குடி[4]. See வாழாவெட்டி. (யாழ். அக.)

வாழாக்கேடி vāḻā-k-kēṭi, *n.* <id.+id.+கேடு. Unmarried woman; spinster; விவாகமில்லாதிருப்பவள் (யாழ். அக.)

வாழாக்கொடி vāḻā-k-koṭi, *n.* <id.+id. +. See வாழாவெட்டி. *Loc*

வாழாத்திப்போளம் vāḻātti-p-pōḷam, *n.* cf. *வாலத்திப்போளம்.* Gum-myrrh; சாம்பிராணி வகை. (J.)

வாழாதவள் vāḻātavaḷ, *n.* <வாழ்-+ஆ neg. *Loc.* 1. See வாழாவெட்டி. 2. Widow; கைம்பெண்.

வாழாவெட்டி vāḻāveṭṭi, *n.* <id.+ஆ neg.+வெட்டி. Married woman not living with her husband; grass-widow; கணவனோடு சேர்ந்து வாழப்பெறாதவள். *Loc.*

வாழி[1] vāḻi, <வாழ்-. *v. opt.* Optative meaning 'may you prosper'; 'வாழ்க' என்னும் பொருளில் வரும் வியங்கோட்சொல். (நன். 168.) *தடமலர்த்தாள் வாழி* (திருவாச. 24, 6).—*int.* An expletive; ஓர் அசைச்சொல். (சூடா. 10, 16.)

வாழி[2]-த்தல் vāḻi-, *11 v. intr.* <id. To be over-luxuriant in growth and unproductive; மதர்த்துப்போதல். (யாழ். அக.)

வாழித்திருநாமம் vāḻi-t-tirunāmam, *n.* <வாழி+. Poem of salutation to the Ācāryas; ஆசாரியரை வாழ்த்தும் பாடல். *Vaiṣṇ.*

வாழிப்பு vāḻippu, *n.* <வாழி- Over-luxuriant growth; மதர்ப்பு. (யாழ். அக.)

வாழிய vāḻiya, <வாழ்-. *v. opt.* See வாழி. (நன். 168.)—*int.* An expletive; ஓர் அசைச்சொல். (நன். 440.)

வாழும்பாம்பு vāḻum-pāmpu, *n.* <id. +. Cobra believed to grow short with age and live in houses or house-sites. See மனைப்பாம்பு, 2.

வாழும்புடை vāḻum-puṭai, n. <id.+ புடை³. Ant-hill, snakehole; பாம்புப்புற்று. *Nāñ.*

வாழுமோர் vāḻumōr, n. <id. Those who live in prosperity; வாழ்பவர். *யாரிவ ணெடுந தகை வாழுமோரே* (பதிற்றுப. 71, 27).

வாழை vāḻai, n. <id. [K. *bāle*, M. *vāḻa*, Tu. *vāre*.] Plantain, *Musa paradisiaca*; மரவகை. *கொழுமடற் குமரிவாழை* (சீவக. 2716).

வாழைக்கச்சல் vāḻai-k-kaccal, n. <வாழை +. Very young, unripe plantain fruit; வாழையின் இளங்காய்.

வாழைக்கட்டை vāḻai-k-kaṭṭai, n. <id.+. 1. Large bulbous root of the plantain tree; வாழைக்கிழங்கு. (W.) 2. See வாழைத்தண்டு, 1. *Loc.*

வாழைக்கன்று vāḻai-k-kaṉṟu, n. <id.+. Plantain sucker or shoot; வாழைமரத்தின் கிழங்கினின்று உண்டாம் இளவாழை.

வாழைக்காய்த்தட்டுவாணி vāḻai-k-kāy-t-taṭṭuvāṇi, n. perh. id.+காய்+. A kind of short horse, pony; குட்டையான குதிரைவகை. *Loc.*

வாழைக்குட்டி vāḻai-k-kuṭṭi, n. <id.+ குட்டி¹. See வாழைக்கன்று. (யாழ். அக.)

வாழைக்கொல்லை vāḻai-k-kollai, n. <id. +. Plantain tope; வாழைத்தோட்டம். *Loc.*

வாழைத்தடல் vāḻai-t-taṭal, n. <id.+. Sheathing petiole of the plantain, plantain bark; வாழைமரத்தின் பட்டை. *Loc.*

வாழைத்தடை vāḻai-t-taṭai, n. <id.+. See வாழைத்தடல். *Loc.*

வாழைத்தண்டு vāḻai-t-taṇṭu, n. <id.+. 1. Stem of the plantain tree; வாழைமரத்தின் தலைப்பகுதி நீங்கிய பாகம். *வாளை . . . வாழைத் தண்டிற் பல துஞ்சும* (சீவக. 2601). 2. Internal edible spadix of the plantain tree; வாழைமரத்தின் பட்டையை யுரித்தபின் உட்புறத்திருப்பதும் சமைத்துண்டற்குரியதுமான உறுப்பு. *Colloq.*

வாழைப்பட்டை vāḻai-p-paṭṭai, n. <id. +பட்டை¹. See வாழைத்தடல்.

வாழைப்பழத்தி vāḻai-p-paḻatti, n. perh. id.+பழம். Buffalo-tongue milk-hedge. See சனகிப்பூண்டு. (யாழ். அக.)

வாழைப்பிஞ்சு vāḻai-p-piñcu, n. <id.+. See வாழைக்கச்சல்.

வாழைப்பூ vāḻai-p-pū, n. <id.+பூ³. Plantain flower clusters sheathed in spathes; வாழையின் பூ.

வாழைப்பூவிளக்கு vāḻai-p-pū-viḷakku, n. <வாழைப்பூ+. Lamp with a bowl shaped like a sheathing spathe of a plantain flower; குத்துவிளக்குவகை. *Loc.*

வாழைமட்டம் vāḻai-maṭṭam, n. <வாழை +மட்டம்¹. See வாழைக்கன்று. (யாழ். அக.)

வாழைமடல் vāḻai-maṭal, n. <id.+. 1. See வாழைத்தடல். 2. Sheath of a bunch of plantain flowers; வாழைப்பூவின் மடல்.

வாழைமலடி vāḻai-malaṭi, n. <id.+. Woman who has borne a single child, considered barren; ஒரே பிள்ளையைப் பெற்றவள். *அவள் வாழைமலடியாதலால் புத்திரவதியல்லள்* (குருபரம். பக. 198, கீழ்க்குறிப்பு).

வாழைமுகை vāḻai-mukai, n. <id.+. Flower of plantain; வாழையின் பூ. (சீவக. 74, உரை.)

வாழையடிவாழை vāḻai-y-aṭi-vāḻai, n. <id.+அடி³+. Unbroken lineage, as plantain suckers from one root; இடையறாது தொடர்ந்துவரும் சந்தானம். *வாழையடி வாழையென வந்த திருக் கூட்ட மரபினில்* (அருட்பா. vi, பிரியே. 4).

வாழைவலை vāḻai-valai, n. perh. id +. Net of small mesh; சிறுகண்களையுடைய வலை. *Loc.*

வாழைவெட்டிக்கலியாணம் vāḻai-veṭṭi-k-kaliyāṇam, n. <id.+வெட்டு-+. Fictitious marriage of an elder brother with a plantain tree adorned as his bride, in order to enable his younger brother to marry. See குதலிக்கலியாணம். *Loc.*

வாள்¹ vāḷ, n. [T. *vālu*.] 1. Lustre, light, splendour; ஒளி. (தொல். சொல். 307.) *வாண்முகம்* (புறநா. 6). 2. Brightness; விளக்கம். *மாலை வாள்கொள* (கலித். 119). 3. Fame; மிகுந்தகீர்த்தி. *வாலைய வாளரமீது* (தக்கயாகப். 111, உரை). 4. Sharpness, fineness; கூர்மை. (அரு. நி.) 5. Killing; கொல்லுகை. (தொல். எழுத். 101, உரை.) 6. Cruelty; கொடுமை. *வாளாக்கி.* 7. Sword, scimitar; கத்தி. 8. Saw; ஈர்வாள். *நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும் வாள தணர்வார்ப் பெறின்* (குறள், 334). 9. Plough; கலப்பை. (சூடா நிப. 470) 10. Ploughshare; உழுபடையின் கொழு. 11. Scissors; கத்தரிகை. *வாளிடைப்படுத்த வயங்கீ ரோதி* (கலித். 36).

வாள்² vāḷ, n. <வார்³. String; கயிறு. (அக. நி.)

வாள்³ vāḷ, n. <வார்⁴. Water; நீர். (அக. நி.)

வாள்⁴ vaḷ, n. <வார்⁶. Bodice; கச்சு. (அக. நி.)

வாள்கைக்கொண்டாள் vāl-kai-k-koṇṭāḷ, n. < வாள்[1] + கை[5] +. Durgā; துர்க்கை. (சூடா.)

வாள்செலவு vāl-celavu, n. < id. +. (Puṟap.) Theme which describes a king sending his sword in advance while commencing action against an invading enemy; எதிர்த்துவந்த அரசனது போருடையிடத்து எதிநின்றும் வேந்தன் தன் அரசவாளை முன்னதாக விடுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 4, 7.)

வாள்மீன் vāḷ-mīṉ, n. < id. + மீன்[2]. Sword fish. See ஏமங்கோலா, 2.

வாள்வட்டணை vāḷ-vaṭṭaṇai, n. < id. +. Moving to the right and left in sword-play; வாட்போரில் இடசாரி வலசாரியாகச் சுற்றுகை. மன்னாவிடு சாரகளெலலாம . . . வாள்வட்டணை யிலே துணிதது (பாரதவெண். 803).

வாள்வரி vāl-vari, n. < id. + வரி[1]. Tiger, as marked with curved, brilliant stripes; புலி. மதகரிக் களபமும வாளவரிப பறழும (சிலப. 25, 49).

வாள்வரிக்கொடுங்காய் vāḷ-vari-k-koṭuṅ-kāy, n. prob. id + id. +. cf. வாலரிக்கொடுஙகாய் Cucumber melon, as striped; வெள்ளரிக்காய். வாள்வரிக்கொடுஙகாய் மாதுளம பசுஙகாய் (சிலப. 16, 25).

வாள்வலம் vāḷ-valam, n. < id. + வலம்[1]. See வாள்வீரம். விடலை வாளவலஙகொண்டு காவலோம்ப (பெருந். உஞைசைக். 54, 141).

வாள்வாளெனல் vāḷ-vāḷ-eṉal, n. Onom. expr. of howling, as of a dog; அழுது கதறுதற் குறிப்பு. குழந்தை வாள்வாளென்கிறது.

வாள்வீச்சு vāḷ-vīccu, n. < வாள்[1] +. 1. Brandishing of a sword; sword-play; வாளைச் சுழற்றுகை. 2. Sword game, as practised among Paravas; பரவர் நடத்தும் வாள்விளையாட்டு.

வாள்வீரம்[1] vāḷ-vīram, n. < id. +. Swordsmanship, skill in the use of the sword; வாட்போர்த் திறமை.

வாள்வீரம்[2] vāḷvīram, n. cf. mālūra. Bael. See வில்வம். வாள்வீரம் (பரிபா. 11, 19).

வாளகம் vāḷakam, n. < bālaka. Cuscuss grass; வெட்டிவேர். (நாமதீப. 327.)

வாளகிரி vāḷa-kiri, n. < வாளம்[3] + கிரி[2]. A mythical range of mountains. See சக்கரவாளம், 1. வாளகிரியை . . . நிகர்க்கு மெயிலும் (திருவாலவா. திருநகர. 4).

வாளப்பன் vāḷ-appaṉ, n. < வாள்[1] +. A deity worshipped by the Kuṉṟuvar of the Palni Hills; பழனிமலையிலுள்ள குன்றுவர் வணங்கும் ஒரு தேவதை. (E. T. iv, 122.)

வாளம்[1] vāḷam, n. < வாள்[1]. Sword; வாள். கையொடு புகாவாளமும . . . விழ (பாரத. பதின்மூன். 113).

வாளம்[2] vāḷam, n. prob. vyāla. A mythical animal. See யாளி. (நாமதீப. 199.)

வாளம்[3] vāḷam, n. < vāla. 1. Circle; வட்டம். வாளமாகவோா பவளமால்வரை . . . வளைந் தென்ன (பாரத. காணடவ. 11). 2. A mythical range of mountains. See சக்கரவாளம், 1. (யாழ். அக.) 3. The cakra bird. See சக்கரவாகம், 1. மஙகைமாா தடமுலைபெனப் பொலிவன வாளம் (கம்பரா. பமபை. 21).

வாளம்[4] vāḷam, n. < நேர்வாளம். Croton. See நேர்வாளம்.

வாளமலை vāḷ-amalai, n. < வாள்[1] + அமலை[1]. See வாள்வீச்சு, 1. கழித்து வாளமலை யாடி (சீவக. 783).

வாளரம் vāḷ-aram, n. < வாள்[1] + அரம்[1]. 1. Two-edged file to sharpen the teeth of a saw; ஈர்வாளைக் கூர்மையாக்க வுதவும் அரவிசேடம். வாளரந் துடைதத வைவேல் (சீவக. 461). (W.) 2. Saw; மரமறுக்கும் வாள். வேம்பினுடைய வாளரத் தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளிரால் (பொருந. 144, உரை).

வாளரி vāḷ-ari, n. < id. + அரி[7]. Lion; சிங்கம். (பிங்.)

வாளவரை vāḷ-avarai, n. < id. +. Sword-bean, m. cl., Canavalia ensiformis; கொடிவகை. (பதார்த்த 707.)

வாளா vāḷā, adv. 1. Silently, quietly; மௌனமாய். வயபபட்டான் வாளா விருப்பானேல் (நாலடி, 325). 2. Indifferently; அலட்சியமாய். 3. Uselessly, fruitlessly, vainly; பயனின்றி. தீவினை விளிவன் வாளா (திவ். திருமாலை, 30).

வாளாங்கு vāḷāṅku, adv. See வாளா. வாளாஙகிருப்பீர் (தேவா. 745, 1).

வாளாண் vāḷ-āṇ, n. < வாள்[1] + ஆள்-. See வாளாண்மை. வாளா ணெதிரும் பிரிவினுனும் (தொல். பொ. 107).

வாளாண்மை vāḷ-āṇmai, n. < id. +. See வாள்வீரம்[1]. வாளாண்மை செய்தற்கொத்த பிரிவு தோன்றியவழியும் (தொல். பொ. 107, உரை).

வாளாது vāḷātu, adv. See வாளா. வாளாதே போவரான் மாந்தர்கள் (நாலடி, 30).

வாளாமை vāḷāmai, n. < வாளா. 1. Silence, quietness; மௌனம். வாய்வாளாமை . . . புகல்வான் (மணி. 30, 245). 2. Indifference; அலட்சியம். (W.) 3. Uselessness; பயனின்மை. 4. Emptiness; உள்ளீடின்மை. (W.)

வாளால்வழிதிறந்தான் vāḷāl-vaḻi-tiṟantāṉ, n. <வாள்¹+வழி+திற-. Appellation of certain Pāṇḍya kings; பாண்டியவரசர் சிலரது பட்டப்பெயர். (I. M. P. Mi. 79.)

வாளால்வழிதிறந்தான்குளிகை vāḷāl-vaḻi-tiṟantāṉ-kuḷikai, n. <வாளால்வழிதிறந்தான் +. A Pāṇḍya coin of ancient times; பழைய நாணயவகை. (Pudu. Insc. 325.)

வாளாவிரை vāḷāvirai, n. See வாளவரை. (M. M. 875.)

வாளாளன் vāḷ-āḷaṉ, n. <வாள்¹+. See வாளுழவன், 1, 2. (பிங.)

வாளி¹ vāḷi, n. <id. [T. vāli.] 1. Swordsman; வாள்வீரன். வாளிக ணிலைபெற மறலுவார் (பரிபா. 9, 54). 2. Arrow; அம்பு. மார்புற வாஙகுவார வாளி (பரிபா. 9, 54).

வாளி² vāḷi, n. <pāli. Circular course, as of a horse; வட்டமாயோடுகை. வாளிவெம்பரி (பாரத. குரு. 108).

வாளி³ vāḷi, n. <vālī. A kind of ear-stud or ear-ring; ஒருவகைக் காதணி வாளிமுதலாம (குமர. பிர. முத்து. பிள. 11). (S. I. I. ii, 16.)

வாளி⁴ vāḷi, n. <U. bāldi. Bucket; நீர்ச்சால் வகை. Mod.

வாளிகை vāḷikai, n. <vāli-kā. See வாளி³. சுட்டிகையும வாளிகையும (பதினொ. திருக்கைலாய. 68).

வாளிச்சிமேனி vāḷicci-mēṉi, n. prob. வாள்¹+மேனி. Ruby; மாணிக்கம். (யாழ். அக.)

வாளிச்சூத்திரம் vāḷi-c-cūttiram, n. <வாளி⁴+. The Persian wheel; நீர் இறைப்பதற்காக வாளிகள் அடுக்கடுக்காகக் கோத்த இயந்திரம். Loc.

வாளிபோ-தல் vāḷi-pō-, v. intr. <வாளி² +. To run in a circle, as a horse; குதிரை முதலியன வட்டமாயோடுதல். மாதிர முறப்பல வாளி போதுமால் (பாரத. சூது. 121).

வாளியம்பு vāḷi-y-ampu, n. <வாள்¹+அம்பு². A kind of arrow, having a blade at its head; அலகம்பு. வாளியம்பன வாட்டடங் கண்ணி (சீவக. 1628). (அகரா. 67.)

வாளீரல் vāḷ-īral, n. <id.+ஈரல்¹. Spleen; ஈரல்வகை. (யாழ். அக.)

வாளுழத்தி vaḷ-uḻatti, n. <id.+. Goddess of Victory; கொற்றவை. (சிலப். 12, உரை, பக். 329.)

வாளுழவன் vāḷ-uḻavaṉ, n. <id.+. 1. Swordsman; வாள்வீரன். 2. Soldier; படைவீரன். (திவா.) 3. Commander; தானைத்தலைவன். (சூடா.)

வாளெடுப்பான் vāḷ-eṭuppāṉ, n. <id.+ எடு-. Sword-bearer of a king; அரசனது வாளைத் தாங்கிச்செல்வோன். (நெடுநல். 182, உரை)

வாளேந்தி vāḷ-ēnti, n. <id.+ஏந்து-. 1. Warrior armed with a sword; வாள் தரித்த வீரன். (W.) 2. Durgā; துர்க்கை. (யாழ். அக.)

வாளேறு vāḷ-ēṟu, n. <id.+ஏறு³. 1. Sword-cut; வாள்வெட்டு. வாளேறு காணாத சேனேறு மாயுமாபோலே (ஈடு, 3, 9, 11). 2. Dazzling; ஒளியெறிகை (தக்கயாகப. 106, உரை)

வாளை vāḷai, n. prob. id. [T. vāluga, K. bāle.] 1. Scabbard-fish, silvery, attaining 16 in. in length, Trichiurus haumela; 16 அங்குலம் வளர்வதும் வெண்ணிற முள்ளதுமான மீன்வகை. வாளை வாயுறைப்ப நக்கி (சீவக. 1198). 2. Fresh-water shark, attaining 6 ft. in length, Wallago attu; 6 அடி வளர்வதான சுர்வாளை. 3. A sea-fish, bluish green, attaining 12 ft. in length, Chirocentrus dorab; நீலங்கலந்த பச்சைவர்ண முடையதும் 12 அடி வளர்வதுமான முள்வாளை.

வாளைக்கடியன் vāḷai-k-kaṭiyaṉ, n. perh. வாளை+. Sea-snake, attaining 4 ft. in length, Enhydrinon bengalensis; 4 அடி வளர்வதும் விஷமுள்ளதுமான கடற்பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

வாளைக்கப்பல் vāḷaikkappal, n. A variety of tobacco; புகையிலைவகை. Loc.

வாற்கம் vāṟkam, n. cf. vālka. See வாற்கலம். (யாழ். அக.)

வாற்கரண்டி vāṟ-karaṇṭi, n. <வால்²+. See வாற்கிண்ணம்.

வாற்கலம் vāṟkalam, n. <vālkala. Bark of tree; மரவுரி. (யாழ். அக.)

வாற்கிண்ணம் vāṟ-kiṇṇam, n. <வால்²+. A kind of cup with a tail-like handle, to hold oil, etc.; எண்ணெய் முதலியன வைத்தற்குரியதும் கைப்பிடியுள்ளதுமான கிண்ணவகை.

வாற்குறுவை vāṟ-kuṟuvai, n. <id.+. A kind of paddy; ஒருவகை நெல்.

வாற்கொடி vāṟ-koṭi, n. <id.+. Pennon for the mizen mast; கப்பலின் பாய்மரத்திற்கட்டும் ஒருவகைக் கொடி. (W.)

வாற்கொண்டலாத்தி vāṟ-koṇṭalātti, n. <id.+. Paradise fly-catcher. See இராப்பாடிக்குருவி, 2.

வாற்கோதும்பை vāṟ-kōtumpai, n. <id.+. See வாற்கோதுமை. (யாழ். அக.)

வாற்கோதுமை vāṟ-kōtumai, n. <id. +. Barley cereal, *Hordeum vulgare;* கோதுமை வகை.

வாற்சகம் vāṟcakam, n. <*vātsaka.* (யாழ். அக.) 1 Herd of calves; கன்றுக்கூட்டம். 2. Herd of cows; பசுவின் கூட்டம்.

வாற்சல்லியம் vāṟcalliyam, n. <*vātsalya.* Tenderness, affection, fondness, love; உருக்கமான அன்பு.

வாற்சலம் vāṟcalam, n. See வாற்சல்லியம். (யாழ். அக.)

வாற்சிபுத்திரன் vāṟciputtiraṉ, n. <*vatsī-putra.* Barber; அம்பட்டன். (யாழ். அக.)

வாற்றரகு vāṟṟaraku, n. <வால்[2] +. A tax on cattle. See வால்தரகு.

வாறுன் vāṟāṉ, n. [T. *vāra.*] Small stay to the leeward of the sail to keep it in place; சப்பற்பாய் கட்டுங் கயிறு. *Naut.*

வாறு[1] vāṟu, n. cf. ஆறு[1]. 1. Manner; விதம். சோர்ந்துணரும் வாறின்று சோர்ந்திடா (மதுரைச. உலா, 328). 2. Objective, goal; அடையத்தக்க பேறு. வாறுராயாதே (திருப்பு. 993).

வாறு[2] vāṟu, n. prob. ஆற்று[1]-. Strength; வலிமை. (யாழ். அக.)

வாரோசுசூடன் vāṟōcu-cūṭaṉ, n. A kind of camphor, as probably from the forest in Baros or Fansur in the Celebes; கர்ப்பூரவகை. (சிலப. 14, 109, உரை.)

வான்[1] vāṉ, n. 1. [T. *vāna*, K. *bāna*, M. *vānu*] Sky, the visible heavens; ஆகாயம். வானுயர் தோற்றம் (குறள், 272). 2. Primordial matter; மூலப்பிரகிருதி. வானின் றிழிந்து வரம்பிகந்த மாபூதத்தின் (கம்பரா. அயோத். மந்திர. 1). 3. Cloud; மேகம். ஏறெறி வான் ஞெமிர்ந்து (மதுரைக். 243). 4. Rain; மழை. வான்மடி பொழுதில் (பெரும்பாண. 107). 5. Celestial world; தேவருலகு. வான்பொரு நெடுவரை (சிறுபாண. 128). 6. Ambrosia; அமிர்தம். வான்சொட்டச் சொட்ட நின்றட்டும் வளாமதி (தேவா. 586, 1). 7. Heaven; மோட்சலோகம். வானேற வழிதந்த (திவ் திருவாய். 10, 6, 5). 8. Goodness; நன்மை. வரியணி சுடா வான் பொய்கை (பட்டினப. 38). 9. Greatness; largeness; பெருமை. (பிங.) இருநோகு வான்முழை (காசிக. காசியின்சிறப். 13). 10. Beauty; அழகு. வான்பொறி பரந்த புள்ளி வெள்ளையும் (கலித். 103). 11. Strength; வலிமை. (பிங.) 12. Regularity; நேர்மை. வானிரைவெண்பல் (கலித். 14). 13. A kind of tree; மரவகை. (பிங.)

வான்[2] vāṉ, *part.* An ending of verbal participle; ஒரு வினையெச்சவிகுதி. (நன். 343.)

வான்[3] vāṉ, *part.* <*vān* nom. sing of *vat.* A Sanskrit suffix meaning 'possessor of'; உடைமைப்பொருள் காட்டும் ஒரு வடமொழி விகுதி. கிரியாவான் (சி. சி. 12, 5).

வான்கண் vāṉ-kaṇ, n. <வான்[1] +. Sun; சூரியன். வான்கண விழியா வைகறை யாமத்து (சிலப. 10, 1, அரும்.)

வான்கழி vāṉ-kaḻi, n. prob. id. + கழி[1]-. The highest heaven; பரலோகம். (திருக்கோ. 85, உரை.)

வான்கொடி vāṉ-koṭi, n. <id. +. Streak of lightning; மின்னற்கொடி. வானகொடி யன்னாள் (சிலப. 1, 24).

வான்கோழி vāṉ-kōḻi, n. perh. id. +. Turkey; கோழிவகை. கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி . . . ஆடிற்றுப்போலுமே (மூதுரை, 14).

வான்பதம் vāṉ-patam, n. <id. + பதம்[2]. Final emancipation; முத்தி. எனக்கே வான்பத மளிக்க (அருட்பா, vi, அருட்பெருஞ். அ. 1181).

வான்பயிர் vāṉ-payir, n. <id. +. Garden crops and fruit trees, especially valuable kinds of produce raised on wet land, as betel, plantains, sugarcane; நன்செய் புன்செய்ப் பயிரல்லாத கோடிக்கால் வாழை கரும்பு முதலிய தோட்டப்பயிர். வான்பயிருக்கும நஞ்சை புஞ்சைக்கும் . . . ஒன்று முக்கால் கொள்ளக்கடவோமாகவும் (S. I. I. iv, 105).

வான்பயிரம்பலம் vāṉpayir-ampalam, n. <வான்பயிர் +. Office for the collection of assessment on garden lands; வான்பயிர்க்குரிய வரிதண்டும் உத்தியோகம். (M. M. 357.)

வான்பிரயோசனம் vāṉ-pirayōcaṉam, n. <வான்[1] +. Vegetable curry; மரக்கறி. (யாழ். அக.)

வான்புலம் vāṉ-pulam, n. <id. +. True knowledge; உண்மையறிவு. (சீவக. 793, உரை.)

வான்புலவு vāṉ-pulavu, n. <வான்கோழி + புலவு[4]. *Pulau* made of turkey; வான்கோழி மாமிசத்தாற்செய்த புலௌ. *Mod.*

வான்மகள் vāṉ-makaḷ, n. <வான்[1] +. Indrāṇi; இந்திராணி. மணமகளு நாமகளும் வான்மகளும் (திருவாரூ. 114).

வான்மணி vāṉ-maṇi, n. <id. +. Sun; சூரியன். ஓராயிர மகல் வான்மணியொக்கும் (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 159).

வான்மிகபகவன் vāṉmika-pakavaṉ, n. <*Vālmīka* +. See வான்மீகி. மதுரவிராமாயண

கதையுரை செய்த வான்மிகபகவனும (திருத்தொண டாபுராணவரலாறு, 91).

வான்மிகம் vāṉmikam, n. <valmīka. (யாழ். அக.) 1. Ant-hill; புற்று. 2. Rainbow; இந்திரவில்.

வான்மிளகு vāṉ-milaku, n. <வால்[2]+. [K. bālamenasu.] Cubeb. See வால்மிளகு.

வான்மீகபலம் vāṉmīka-palam, n. prob. வான்மீகம்[2]+. Lime; எலுமிச்சை. (சங். அக.)

வான்மீகம்[1] vāṉmīkam, n. <vālmīka. The Rāmāyana of Vālmīki. See வால்மீகம்.

வான்மீகம்[2] vāṉmīkam, n. prob. vāhlīka. Saffron flower; குங்குமப்பூ. (தைலவ.)

வான்மீகி vāṉmīki, n. <Vālmīki. See வால்மீகி. வாஙகரும் பாத நானகும் வகுதத வானமீகி யென்பான் (கம்பரா. நாட்டுப். 1).

வான்மீன்[1] vāṉ-mīṉ, n. <வான்[1]+மீன்[1]. Star; நட்சத்திரம். (புறநா. அரும்.)

வான்மீன்[2] vāṉ-mīṉ, n. <வால்[2]+id. Comet. See வால்நட்சத்திரம். (பிங்.)

வான்மை vāṉmai, n. <வால்[1]. 1. Purity; தூய்மை. வான்மையின் மிக்கார் வழக்கு (அறநெறி. 2). 2. Whiteness; வெண்மை. வாசியித னிலாங கூலம் வான்மையதோ நீன்மையதோ (சேதுபு. கத்தரு. 8).

வான்மைந்தன் vāṉ-maintaṉ, n. <வான்[1]+. Vāyu; வாயுதேவன். (பாரத. நச் 17.)

வான்மொழி vāṉ-moḻi, n. <id.+மொழி[2]. Voice from the heavens; ஆகாயவாணி. வான் மொழி புகன்ற வாறும (பாரத. திரௌ. 2).

வான்வளம் vāṉ-vaḷam, n. <id.+. Rain; மழை. வான்வளஞ் சுரத்தலும் (மாறனலங். 176, உதா. 402).

வான்விளக்கம் vāṉ-viḷakkam, n. <id.+. Sun; சூரியன். (நாமதீப. 93.)

வான்றரு vāṉraru, n. <id.+தரு[2]. Celestial tree; கற்பகமரம். வான்றரு மாரி வணகை (சீவக. 1091).

வான்றேர்ப்பாகன் vāṉrēr-p-pākaṉ, n. <id.+தேர்+. Kāma, as riding on the south-wind through the sky; [ஆகாயத்திலுலவுந் தென்றலாகிய தேரைச் செலுத்துவோன்] மன்மதன். வான் றேர்ப் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனை (மணி. 20, 91).

வானக்கல்[1] vāṉa-k-kal, n. <வானம்[2]+. Foundation stone; அஸ்திவாரக்கல். (சங். அக.)

வானக்கல்[2] vāṉa-k-kal, n. prob. வானம[1]+. Black loadstone; காகச்சிலை. (யாழ். அக.)

வானகப்புதைச்சி vāṉaka-p-putaicci, n. perh. வானகம+புதை[2]-. Black beetle; கருவண்டு. (யாழ். அக.)

வானகம் vāṉ-akam, n. <வான்[1]+அகம[1]. 1. Sky; ஆகாசம். வானகத்தில் வளர்முகிலை (தேவா. 1078, 2). 2. Heaven; விண்ணுலகு. இடமுடை வானகங் கையுறினும வேண்டார் (நாலடி, 300). 3. Red-wood. See மஞ்சாடி, 1. (மலை.)

வானசாஸ்திரம் vāṉa-cāstiram, n. <வானம[1]+. Astronomy; ககோளசாஸ்திரம்.

வானசோதி vāṉa-cōti, n. <id.+சோதி[3] (Astron.) Heavenly body; கிரக முதலிய சோதி மண்டலம். (யாழ். அக.)

வானட்சத்திரம் vāṉatcattiram, n. <வால்[2]+நட்சத்திரம. Comet. See வால்நட்சத்திரம். (யாழ். அக.)

வானதி vāṉati, n. <வான்[1]+நதி. The Ganges, as celestial; கங்கை. (பிங்.)

வானநாடன் vāṉa-nāṭaṉ, n. <வானம[1]+. 1. Lord of the celestial world; மேலுலகத்திற்குத் தலைவன். வானநாடனே வழித்துணை மருந்தே (தேவா. 486, 9). 2. Inhabitant of heaven; தேவலோக வாசி.

வானநாடி[1] vāṉanāṭi, n. Fem. of வான நாடன். She who resides in svarga; சுவர்க்க லோகத்தவள். மையறுசிறப்பின் வானநாடி (சிலப். 11, 215).

வானநாடி[2] vāṉanāṭi, n. <வானநாடு. A plant growing in damp places. See வானீருங் காணி. (கரு. அக.)

வானநாடு vāṉa-nāṭu, n. <வானம[1]+. 1. Heaven; மோட்சலோகம். 2. Celestial world; தேவலோகம். வானநாடுடைய மன்னன் (திருவிளை. இந்திரன்முடி. 38). 3. See வானநாடி[2]. (மலை.)

வானப்பத்தியம் vāṉappattiyam, n. <vānas-patya. Tree, bearing fruit without outwardly blossoming; பூத்தோன்றாது காய்க்கும் மரம். (நாமதீப. 372.)

வானப்பாம்பு vāṉa-p-pāmpu, n. <வானம[1]+. Rain snake; பாம்புவகை. (M. M.)

வானப்பிரத்தம் vāṉappirattam, n. See வானப்பிரஸ்தம்.

வானப்பிரத்தன் vāṉappirattaṉ, n. See வானப்பிரஸ்தன். இல்லறத்தே நின்று முன்னுள்ள மாசறுத்து வானப்பிரத்தனும் (கலித். 15, உரை).

வானப்பிரத்தி[1] vāṉappiratti, n. See வானப்பத்தியம். (யாழ். அக.)

வானப்பிரத்தி[2] vāṉappiratti, n. See வானப்பிரஸ்தன். (யாழ். அக.)

வானப்பிரஸ்தம் vāṉappirastam, n. <vānaprastha. 1. Life of a vāṉappirastaṉ, one of four āccirамам, q.v.; ஆச்சிரமம் நான்கனுள் மனைவியுடன் காட்டிற்புகுந்துசென்று தவஞ்செய்யும் நிலை. (சி. சி. 8, 11, மறைஞா.) 2. Wild mahwa. See காட்டிருப்பை, 1. (மலை.)

வானப்பிரஸ்தன் vāṉappirastaṉ, n. <vānaprastha. One who has retired with his wife to a forest to lead an ascetic life; இல்லாளுடன் கானம்புகுந்து தவஞ்செய்வோன்.

வானப்பிரியை vāṉappiriyai, n. cf. vānas-patya. 1. Tree; மரம். (யாழ். அக.) 2. Mahwa; இலுப்பைமரம். (சங். அக.)

வானபத்தி vāṉapatti, n. See வானப்பத்தியம். (மூ. அ.)

வானபத்தியம்[1] vāṉapattiyam, n. See வானப்பத்தியம். (யாழ். அக.)

வானபத்தியம்[2] vāṉapattiyam, n. prob. vānaprastha. Palas-tree. See பலாசம்[1], 3. (மூ. அ.)

வானம்[1] vāṉam, n. <வான்[1]. 1. Firmament; ஆகாயம். வானத் தரவின் வாயக்கோட் பட்டு (கலித். 105). 2. Celestial world; தேவருலகு. வான மூன்றிய மதலைபோல (பெரும்பாண். 346). 3. Fire; அக்கினி. (அரு. நி.) 4. Cloud; மேகம். ஒல்லாது வானம் பெயல் (குறள், 559). 5. Rain; மழை. வானம் வாய்க்க மண்வளம் பெருகுக (மணி. 19, 149).

வானம்[2] vāṉam, n. <vāna. 1. Dry tree; seasoned wood; உலர்ந்த மரம். (பிங்.) வானங் கொணடு வளாத்தல் (பிரபுலிங். முனிவரா 17). 2. Fruit of a tree; மரக்கனி. (பிங்.) 3. Dry fruit; உலர்ந்த காய் (யாழ். அக.) 4. Withering; உலர்ச்சி. (யாழ். அக.) 5. Being alive; சீவனோடிருக்கை. (யாழ். அக.) 6. Going; போகை. (யாழ். அக.) 7. Fragrance; வாசனை. (யாழ். அக.) 8. Wave; நீர்த்திரை (யாழ். அக.) 9. Mat of straw; புற்பாய். (யாழ். அக.) 10. Cellar or shelf in the wall; சுவரில் பண்டங்கள் வைப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட மாடம். (யாழ். அக.) 11. Excavation for laying foundations; அஸ்திவாரக்குழி. 12. One of the ornamental sections of a tower; கோபுரத்தின் ஒருறுப்பு. (J.)

வானம்பறி-த்தல் vāṉam-pari-, v. intr. <வானம்[2]+. To dig for laying foundations; அஸ்திவாரந் தோண்டுதல்.

வானம்பாடி[1] vāṉam-pāṭi, n. prob. வானம்[1]+. cf. vānā. [K. bānāḍi.] 1. Indian skylark, Alauda gulgula; புள்வகை. 2. Shepherd koel. See சாதகபட்சி. (திவா.) வானம்பாடி . . . அழிதுளிதலைஇய புறவில் (ஐங்குறு. 418). 3. (Śaiva.) See வானம்பாடியாதனம். நமஸ்காரஞ் சானுவானம்பாடி நகழ்வே (தத்துவப். 107).

வானம்பாடியாதனம் vāṉampāṭi-y-ātaṉam, n. <வானம்பாடி+. A posture which consists in lying on the ground with face downwards and arms and legs bent as if about to fly; மார்பு நிலத்திற்படக் கையுங்காலு மடக்கித் தரையிற் படாமற் பறக்கத் தொடங்குவதுபோல இருக்கும் ஆசனவகை. (தத்துவப. 107, உரை.)

வானம்பார்த்தகதிர் vāṉam-pārtta-katir, n. <வானம்[1]+பார்-+. Ear of immature grain, standing erect; சோப்புத் தாழாத கதிர். (யாழ். அக.)

வானம்பார்த்தசீமை vāṉam-pārtta-cīmai, n. <id.+id.+. Rain-fed region, as depending for cultivation on seasonal rains and having no other source of irrigation; பாசனவசதியின்றிப் பருவமழையையே நம்பியிருக்கும் பிரதேசம்.

வானம்பார்த்தபயிர் vāṉam-pārtta-payir, n. <id.+id.+. Crops grown on dry lands with the help of seasonal rains and without any irrigational facilities; பாசனவசதியின்றிப் பருவமழையினுதவியாற் புன்செய் நிலத்தில் விளையும் தானியம். Tj.

வானம்பார்த்தபிறவி vāṉam-pārtta-piṟavi, n. <id.+id.+. Vegetable kingdom, as depending on rains; மரஞ் செடி கொடி முதலியன. (யாழ். அக.)

வானம்பார்த்தபூமி vāṉam-pārtta-pūmi, n. <id.+id.+. Rain-fed cultivable land; பாசனவசதியில்லாது மழையால் விளையும் பூமி.

வானம்பாரி vāṉam-pāri, n. <id.+பார்-. See வானம்பார்த்தபூமி. Loc.

வானமடை vāṉamaṭai, n. A prepared arsenic. See கவுரிபாஷாணம் (யாழ். அக.)

வானமண்டலம் vāṉa-maṇṭalam, n. <வானம்[1]+மண்டலம்[2]. Vault of the heavens; ககோளம்.

வானமாமலை vāṉa-mā-malai, n. <id.+மா[4]+மலை[4]. 1. The Viṣṇu shrine at Nāṅkunēri; நாங்குநேரியிற் கோயில்கொண்டுள்ள திருமால். வானமாமலையே யடியேன்றொழ வந்தருளே (திவ். திருவாய். 5, 7, 6). 2. Nāṅkunēri in Tinnevelly District; திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள நாங்குநேரி என்ற க்ஷேத்திரம்.

வானமிருகம் vāṉa-mirukam, n. prob. வானம்² +. Bone of the musk-rat; கத்தூரி யெலும்பு. (யாழ். அக.)

வானர் vāṉar, n. <வான்¹. Celestials; தேவர். மான்முதல் வானர்க்கு (திருக்கோ. 155).

வானரக்கொடியோன் vāṉara-k-koṭi-yōṉ, n. <வானரம் + கொடி. Arjuna, as having a monkey banner; [குரங்குக் கொடியை யுடையவன்] அருச்சுனன். (பிங்.)

வானரகதி vāṉara-kati, n. <vānara +. Monkey-like pace of a horse, one of five acuva-kati, q.v.; அசுவகதி ஐந்தனுள் குரங்கைப் போல நடக்கும் நடை. (திவா.)

வானரநேயம் vāṉara-nēyam, n. cf. vānara-priya. Silvery-leaved ape-flower. See பழமுண்ணிப்பாலை. (மலை.)

வானரப்பகை vāṉara-p-pakai, n. <வானரம் +. Crab; நண்டு. (சங். அக.)

வானரம் vāṉaram, n. <vānara. Ape, monkey; குரங்கு. வானர முகள (சீவக. 1168).

வானரமகள்¹ vāṉara-makaḷ, n. <வானரம் +. Female monkey; பெண்குரங்கு. வானரமகளி ரெல்லாம் வானவர் மகளிராய்வந்து (கம்பரா. திருமுடி. 7).

வானரமகள்² vāṉ-aramakaḷ, n. <வான்¹ + Celestial damsel; வானுலகத்துப்பெண். வானர மகள்கொல்லோ (இறை. 2, உரை, பக். 32).

வானரமங்கை vāṉ-aramaṅkai, n. <id. +. See வானரமகள்². வானரமங்கையரென வந்தணுகும் மவள் (திருக்கோ. 371).

வானரேந்திரன் vāṉarēntiraṉ, n. <vānarēndra. (யாழ். அக.) 1. Hanumāṉ; அனுமான் 2. Sugrīva; சுக்கிரீவன்.

வானலம் vāṉalam, n. <vānala. Basil; துளசி. (யாழ். அக.)

வானவர்கோன் vāṉavar-kōṉ, n. <வானவர் + கோன்¹. Indra, as king of the gods; இந்திரன். வானவர்கோன் . . . வணங்குந் தொழிலானை (திவ். இயற். 2, 17).

வானவர்நாடி vāṉavar-nāṭi, n. <id. + நாடு. See வானரமகள்². (திருமங். 1058.)

வானவர்முதல்வன் vāṉavar-mutalvaṉ, n. <id. +. Brahmā, as the first among the gods; பிரமன். (திவா.)

வானவர்முதுவன் vāṉavar-mutuvaṉ, n. <id. +. 1. Brahmā; பிரமன். (பிங்.) 2. Cēra king; சேரன். (யாழ். அக.)

வானவரம்பன் vāṉa-varampaṉ, n. <வானம்¹ + வரம்பு. Cēra king; சேரன். வானவரம்பனை நீயோ பெரும (புறநா. 2).

வானவருறையுள் vāṉavar-uṟaiyuḷ, n. <வானவர் +. Temple; கோயில். (திவா.)

வானவல்லி vāṉa-valli, n. <வானம்¹ +. Streak or flash of lightning; மின்னற்கொடி. (சங். அக.)

வானவன் vāṉavaṉ, n. <வான்¹. 1. Celestial being; தேவன். நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ (திருவாச. 4, 1). 2. Brahmā; பிரமன். (அக. நி.) 3. Indra; இந்திரன். (பிங்.) 4. Sun; சூரியன். வானவன் குலத்தொடா (கம்பரா. எழுச. 7). 5. Cēra king; சேரவரசன். (சிலப். 6, 73.) சினமிகு தானை வானவன் (புறநா. 126).

வானவில் vāṉa-vil, n. <வானம்¹ +. 1. Rain-bow, one of karantuṟaikōḷ, q.v.; கரந்துறைகோள்களிலொன்றான இந்திரவில். மருப்புறங் கவைஇய வானவிற் போல (பெருங். இலாவாண. 19, 81). 2. (Jaina.) The first outer wall of the temple of Arhat, in camava-caraṇam, known as tūḷicālam and having the splendour of a rainbow; சமவசரணத்துள் தூளிசாலமென்னும் பெயருடையதும் இந்திரதனுசின் ஒளியுடையதும் முதலாவதுமான ஜினாலயத்தின் வெளிமதில். வானவிற் கடந்து (மேருமந். 60).

வானவூர்தி vāṉa-v-ūrti, n. <id. +. Aerial car; ஆகாயவிமானம். வலவனேவா வானவூர்தி (புறநா. 27).

வானவெளி vāṉa-veḷi, n. <id. +. Open quadrangle in a house; திறந்த வெளியாயிருக்கும் வீட்டின் உள்முற்றம். Loc.

வானசி vāṉāci, n. prob. vākucī. Seed of scurfy pea; கார்போகரிசி. (மலை.)

வானாடு vāṉāṭu, n. <வான்¹ + நாடு. 1. Svarga; சுவர்க்கம். வானாடும் மண்ணாடும் (திவ். பெரியதி. 4, 1, 3). 2. Heaven; மோட்சம். கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்த வானாடும (திவ். இயற். பெரிய திருவந். 68).

வானி¹ vāṉi, n. perh. id. 1. Canopy; மேற்கட்டி. (பிங்.) 2. Large banner, flag; துகிற்கொடி. வானிவியன் கை நாலாயிரமுளா (இரகு. நகர. 35). 3. Tent; கூடாரம். (யாழ். அக.) 4. The river Amrāvatī; ஆன்பொருநை. (பிங்.) 5. The river Bhavānī. See பவானி, 2. வானி நீரினுந் தீந்தண் சாயலன் (பதிற்றுப். 86). வடகொங்கில் வானி யாற்றின் (தேசிகப்பிர. பாமத. 53). 6. A tree; மரவகை. பயினி வானி பல்லிணர்க் குரவம் (குறிஞ்சிப். 69). 7. Paper kite; காற்றாடிப் பட்டம். வானிக

ளோச்சினர் வானில் (கந்தபு. அசமுகி. நகர்காண. 9). 8 Streak of lightning; இடிக்கொடி. நெருப்பெழ வீழ்ந்த வானி (இரகு. யாகப. 84).

வானி² vāṉi, n. <vāhinī. Army; படை. (பிங்.) பாண்டவர் வானி குலைந்தவே (சேதுபு. இராம தீ. 34).

வானி³ vāṉi, n. <yavānī. Bishop's weed. See ஓமம்¹.

வானிதம் vāṉitam, n. prob. phāṇita. Fine sugar; மணல் போன்று நுண்ணிதாயிருக்குஞ் சர்க்கரை. (நாமதீப. 409.)

வானிதி vāṉiti, n. Realgar. See மனோசிலை. (சங். அக.)

வானியம் vāṉiyam, n. <vānya. Tree; மரம். (யாழ். அக.)

வானிரியம் vāṉiriyam, n. Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (சங். அக.)

வானிழல் vāṉilal, n. <வான்¹+நிழல். Voice from heaven. See அசரீரி, 2. வெருளின் மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய பொருளி னுகும் (பெரியபு. பாயி. 9).

வானிற்கெற்பத்தி vāṉiṟ-keṟpatti, n. prob. id.+கெற்பம். Pearl oyster; முத்துச்சிப்பி. (யாழ். அக.)

வானிறை vāṉiṟai, n. <id.+நிறை¹-. Rain-laden cloud; நீர்நிறைந்த மேகம். சாய னினது வானிறை யென்னும் (பரிபா. 2, 56).

வானீரம் vāṉīram, n.<vānīra. Common rattan of South India. See வஞ்சிக்கொடி. (பிங்.)

வானீளம் vāṉīḷam, n. <வால்²+நீளம். Length of a house. See வால்வீச்சு. மனை வானீளத்துக்குக் கிழக்கும் (S. I. I. iii, 214).

வானுலகம் vāṉ-ulakam, n. <வான்¹+. See வானுலகு.

வானுலகு vāṉ-ulaku, n.<id.+. 1. Celestial world, Svarga; சுவர்க்கம். (பிங்.) 2. Heaven; மோட்சம். பாடாதார் வானுலகு நணுகாரே (சீவக. 1468).

வானேறு vāṉ-ēṟu, n. <id.+ஏறு³. Thunderbolt; இடியேறு. வானேறு புரையுநின் (புறநா. 265).

வானோங்கி vāṉ-ōṅki, n. <id.+ஓங்கு-. Banyan. See ஆல்¹, 2. (நாமதீப. 281.)

வானோர் vāṉōr, n. <id. Celestials; தேவர். வானோர் தங்கள் வடிவின் (சிலப். பதிகம், 52).

வானோர்க்கிறை vāṉōrkkiṟai, n.<வானோர்+இறை¹. See வானோர்கோமான். (உரி. நி.)

வானோர்கிழவன் vāṉōr-kiḻavaṉ, n. <id.+. See வானோர்கோமான். வானோர் கிழவ னின் வரம்பின்று பொலிய (பெருங் நரவாண. 4, 55).

வானோர்கோமான் vāṉōr-kōmāṉ, n. <id.+. Indra; இந்திரன். (சூடா.)

வானோர்மாற்றலர் vāṉōr-māṟṟalar, n. <id.+. (யாழ். அக.) 1. Asuras; அசுரர். 2. Rākṣasas; இராக்கதர்.

வானோர்முதல்வன் vāṉōr-mutalvaṉ, n. <id.+. 1. Brahmā, as first among the celestials; பிரமன். (சூடா.) 2. See வானோர்கோமான்.

வானோர்முதுவன் vāṉōr-mutuvaṉ, n. <id.+. 1. See வானவர்முதுவன், 1. (நாமதீப. 55.) 2. Cēra; சேரன். (யாழ். அக.)

வாஜபேயம் vājapēyam, n. <vājapēya. A Vēdic sacrifice. See வாசபேயம்.

வாஜிப் vājip, n. <U. wājib. 1. Excuse, putting off; போக்கு. (C. G.) 2. Propriety of conduct. See வாசீபு. (W.)

வாஜிப்சொல்(லு)-தல் vājip-col-, v. intr. <வாஜிப+. To put off payment of a debt or demand with some excuse; கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித்தொகைக்குப் போக்குக் கூறுதல். (C. G.)

வாஸ்தவம் vāstavam, n. <vāstava. Reality, truth; மெய்ம்மை. தாபடணத்தினிற் களிம்பு வாஸ்தவம (கைவல். சந். 69).

வாஸ்து vāstu, n. <vāstu. 1. House-site, plot of ground, house; மனை. 2. See வாஸ்துபுருஷன்.

வாஸ்துசாந்தி vāstu-cānti, n. <id.+. A ceremony to appease vāstu-puruṣaṉ; வாஸ்துபுருஷனைக் குறித்துச்செய்யுஞ் சாந்திவகை.

வாஸ்துபுருஷன் vāstu-puruṣaṉ, n.<id. +. The archetype or ideal pattern of a house, personified as a deity; tutelary deity of a house; கிருகதேவதை.

வி

வி¹ vi. The compound of வ் and இ.

வி² vi, part. 1. Ending of the verbal noun; தொழிற்பெயர் விகுதி. 2. Suffix indicating form of a causative verb; பிறவினைவிகுதி. (நன். 138.)

வி³ vi, <vi. n. 1. Heaven; விசும்பு. (யாழ். அக.) 2. Bird; பறவை. (இலக். அக.) 3. Wind;

காற்று. (யாழ். அக.) 4. Eye; கண். (யாழ். அக.) 5. Direction; திசை. (யாழ். அக.) 6. Beauty; அழகு. (தக்கயாகப. 506, உரை.)—*part.* Prefix signifying privation, opposition, change, abundance, etc.; இன்மை எதிர்டை மாறுபாடு மிகுதி முதலிய பொருளுணர்த்தும் ஒருபசர்க்கம். *விராகம, விசயம, விலட்சணம* (இலக். கொத. 100).

விக்ரமம் vikramam, *n.* See விக்கிரமம். *திருவிக்ரமமின்று படிமையடியே* (தக்கயாகப. 215).

விக்கல் vikkal, *n.* <விக்கு-. cf. *hikkā.* [T. *vekkillu*, K. *bikkalu*, M. *ekkil.*] Hiccup; தோண்டை விக்குகை. *நெஞ்சே விக்கல் வராது கணடாய* (அருட்பா, vi, நெஞ்சொடுகிள. 10).

விக்கல்மாந்தம் vikkal-māntam, *n.* <விக்கல்+. A kind of convulsion attended with hiccup, common among children; குழந்தைகளுக்கு விக்கலுடன் வரும் ஒருவகை மாந்தநோய்.

விக்கனம் vikkaṉam, *n.* See விக்கினம். *விக்கனங்க ளாநதொனணடாக கடாமைச சென்றுண டருள* (மருதூரந். 28).

விக்கிதம் vikkitam, *n.* A pace of a horse, one of *pañca-tārai*, q.v.; பஞ்சதாரைகளுள் ஒன்றான குதிரைநடை. (பு. வெ. 12, வென்றிப. 13, உரை)

விக்கியாதம் vikkiyātam, *n.* <*vi-khyāta* Fame; கீர்த்தி. (சங். அக.)

விக்கியாதன் vikkiyātaṉ, *n.* <*vi-khyāta.* Well-known person; famous man; கீர்த்தி வாய்ந்தவன். (யாழ். அக.)

விக்கியாதி vikkiyāti, *n.* <*vi-khyāti.* See விக்கியாதம். (யாழ். அக.)

விக்கியாபனம் vikkiyāpaṉam, *n.* <*vi-jñāpana.* See விஞ்ஞாபனம். (யாழ். அக.)

விக்கியானம் vikkiyāṉam, *n.* <*vi-jñāna.* See விஞ்ஞானம். (சங். அக.)

விக்கியானி vikkiyāṉi, *n.* <*vi-jñānin.* Learned person; கல்வியாளன்.

விக்கிரகம் vikkirakam, *n.* <*vi-graha.* 1. Figure, shape, form, image; உருவம். (பிங்.) 2. Idol; கடவுளின் அநுக்ரஹபிம்பம். *சுயமபு வியதத விக்கிரகமும* (இருசமய வைதிகதிருவா. 18). 3. Body; உடல். (பிங்.) *விக்கிரக நித்த முதநி* (சிவப்பிர. 2, 32). 4. Likeness; சாயல். (யாழ். அக.) 5. (Gram.) Separation of a compound word into its component parts; சமாசத்தொடர்மொழியை விரித்துக்காட்டுகை. 6. Enmity, one of *aracar-aṟu-kuṇam*, q.v.; அரசராறுகுணங்களுள் ஒன்றான பகை. *சநதி விக்கிரகஙகட்கு வேற்றுவேநதரிடைச செலவாரின்* (குறள், 69, அதி அவதா.). 7 Fight, battle; போர் (இலக். அக.)

விக்கிரகவணக்கம் vikkiraka-vaṇakkam, *n.* <விக்கிரகம்+. Idol-worship, idolatry; தெய்வபிம்பங்களை வைத்துப் பூசிக்கை.

விக்கிரகாராதனை vikkirakārātaṉai, *n.* <*vigraha*+*ārādhanā.* See விக்கிரகவணக்கம்.

விக்கிரம vikkirama, *n.* <*vi-krama.* The 14th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் பதினான்காவது.

விக்கிரமசகம் vikkirama-cakam, *n.* <*vikrama*+. See விக்கிரமசகாப்தம். (பஞ்.)

விக்கிரமசகாப்தம் vikkirama-cakāptam, *n.* <id.+. The era of Vikkiramātittiyaṉ which begins in 57 B.C.; கி.மு. 57இல் தொடங்குவதும் விக்கிரமாதித்தியன் பெயரால் வழங்குவதுமான ஆண்டுமானம்.

விக்கிரமசிங்கன் vikkirama-ciṅkaṉ, *n.* <id.+. See விக்கிரமார்க்கன். (W.)

விக்கிரமசேனன் vikkirama-cēṉaṉ, *n.* <id.+. See விக்கிரமார்க்கன். (W.)

விக்கிரமசோழன் vikkirama-cōḻaṉ, *n.* <id.+. A Cōḻa king who reigned during the early part of the 12th C; 12ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலாண்ட ஒரு சோழவரசன்.

விக்கிரமசோழனுலா vikkirama-cōḻaṉ-ulā, *n.* <விக்கிரமசோழன்+. An *ulā* poem by Oṭṭakkūttar on Vikkirama-cōḻaṉ; விக்கிரமசோழன்மீது ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய உலாப்பிரபந்தம்.

விக்கிரமம் vikkiramam, *n.* <*vi-krama.* 1. Valour, courage, heroism, prowess; பராக்கிரமம். *உன்னுடைய விக்கிரம மொன்றொழியாமல்* (திவ். பெரியாழ். 5, 4, 6). 2. Great physical strength; மிகுபலம். (யாழ். அக.) 3. Cleverness; சாமர்த்தியம். (இலக். அக.) 4. Stepping; அடியெடுத்து வைக்கை. (யாழ். அக.)

விக்கிரமன்[1] vikkiramaṉ, *n.* <*vi-krama.* 1. Man of valour; warrior; வீரன். *மேவிச்சென்ற விக்கிரமன்* (திருவாத. பு. திருவம்பல. 39). 2. See விக்கிரமார்க்கன். *விக்கிரமசகம.*

விக்கிரமன்[2] vikkiramaṉ, *n.*<*Tri-vikrama.* See திரிவிக்கிரமன். (தக்கயாகப. 611, உரை.)

விக்கிரமாதித்தவருஷம் vikkiramātitta-varuṣam, *n.* <*vikramāditya*+. See விக்கிரமசகாப்தம். (W.)

விக்கிரமாதித்தன் vikkiramātittaṉ, n. <Vikramāditya. See விக்கிரமார்க்கன். விக்கிரமாதித்தன் எறும்பின் பாஷையை யறிந்தான் (சீவக. 893, உரை).

விக்கிரமாதித்தியன் vikkiramātittiyaṉ, n. <id. See விக்கிரமார்க்கன்.

விக்கிரமாதித்தியாப்தம் vikkiramātitti-yāptam, n. <id.+abda. See விக்கிரமசகாப்தம்.

விக்கிரமாப்தம் vikkiramāptam, n. <vikrama+abda. See விக்கிரமசகாப்தம்.

விக்கிரமார்க்கன் vikkiramārkkaṉ, n. <Vikramārka. A celebrated Hindu king of Ujjayinī, in whose name the Vikrama era was founded; உச்சயினிநகரத்திலிருந்து ஆட்சிபுரிந்தவனும் தன்பெயரால் ஆண்டுமானம் வழங்கப்பெற்றவனுமான புகழ்பெற்ற ஓர் அரசன்.

விக்கிரமி¹-த்தல் vikkirami-, 11 v. <விக்கிரமம். tr. To step across; to pass beyond; காலாற் கடத்தல்.—intr. To exhibit one's valour; வீரங்காட்டுதல். (திருப்பு. 1151.)

விக்கிரமி² vikkirami, n. <vikramin. (யாழ். அக.) 1. Lion; சிங்கம். 2. Valiant man; வீரமுடையவன்.

விக்கிரயச்சீட்டு vikkiraya-c-cīṭṭu, n. <விக்கிரயம்+. Sale deed; கிரயபத்திரம்.

விக்கிரயசாசனம் vikkiraya-cācaṉam, n. <vi-kraya+śāsana. See விக்கிரயச்சீட்டு.

விக்கிரயணம் vikkirayaṇam, n. <vi-krayaṇa. See விக்கிரயம். (யாழ். அக.)

விக்கிரயபத்திரம் vikkiraya-pattiram, n. <vi-kraya+patra. See விக்கிரயச்சீட்டு. (W.)

விக்கிரயம் vikkirayam, n. <vi-kraya. Sale; விற்பனை. Colloq.

விக்கிரயிகன் vikkirayikaṉ, n. <vi-krayika. Seller; விற்போன். (யாழ். அக.)

விக்கிராந்தம் vikkirāntam, n. <vi-krānta. Valour; வீரம். (யாழ். அக.)

விக்கிராந்தன் vikkirāntaṉ, n. <vi-krānta. (யாழ். அக.) See விக்கிரமி.

விக்கிராந்தி vikkirānti, n. <vi-krānti. (யாழ். அக.) 1. Pace of a horse; குதிரைநடை. 2. Gait of a hero; வீரநடை. 3. Valour; பராக்கிரமம்.

விக்கிராயகன் vikkirāyakaṉ, n. See விக்கிரயிகன். (யாழ். அக.)

விக்கிரேதா vikkirētā, n. <vi-krētā nom. sing. of vi-krētṛ. Seller; விற்போன். (இலக். அக.)

விக்கிரேயம் vikkirēyam, n. <vi-krēya. Article for sale; விற்பனைப்பொருள். (இலக். அக.)

விக்கிள் vikkiḷ, n. [K. bikkuḷ.] See விக்கல். (யாழ். அக.)

விக்கினகரம் vikkiṉa-karam, n. <vighna-kara. See விக்கினம். (யாழ். அக.)

விக்கினகாரி vikkiṉakāri, n. <vighna-kārin. That which hinders or obstructs; இடையூறு செய்வது.

விக்கினநாசனன் vikkiṉa-nācaṉaṉ, n. <vighna+. (யாழ். அக.) 1. One who removes obstacles; இடையூறு தீர்ப்போன். 2. Gaṇēśa; விநாயகன்.

விக்கினநாயகன் vikkiṉa-nāyakaṉ, n. <id.+. Gaṇēśa; விநாயகன்.

விக்கினம் vikkiṉam, n. <vighna. 1. Obstacle, impediment, hindrance, difficulty; இடையூறு மாமுனிவோரா விக்கினமகற்றி (திருப்போ. சந். பிள்ளைத். விநா. துதி). 2. Evil; தீது. (திவா.)

விக்கினராசன் vikkiṉa-rācaṉ, n. <vighna-rāja. Gaṇēśa; விநாயகன். விக்கினராச னென்பவாக்குத் தொக்க விக்கினங்க ளாறும (விநாயகபு. விக்கினரா. 114).

விக்கினவிநாசனன் vikkiṉa-vināsaṉaṉ, n. <vighna+vi-nāśana. See விக்கினநாசனன், 2. (யாழ். அக.)

விக்கினவிநாயகன் vikkiṉa-vināyakaṉ, n. <id.+. Gaṇēśa; விநாயகன். குமரனும விக்கினவிநாயகனும (தேவா. 259, 10).

விக்கினாரி vikkiṉāri, n. <vighnāri. See விக்கினநாசனன், 2.

விக்கினேசன் vikkiṉēcaṉ, n. <vighnēśa. See விக்கினேசுவரன். (நாமதீப. 27.)

விக்கினேசுவரன் vikkiṉēcuvaraṉ, n. <vighnēśvara. Gaṇēśa, as controlling obstacles; விநாயகன்.

விக்கு¹-தல் vikku-, 5 v. [K. bikku.] intr. 1. To hiccup; விக்கலெடுத்தல். 2. To be superabundant, chokeful; விம்மி நிறைதல். வயல் விக்கின பொதியும கதிருமா யிருக்கிறது. Nāñ.—tr. To hiccup, bring out with interruptions of hiccups; விக்கி வெளித்தள்ளுதல். உணணுநீர விக்கினா னென்றேனா (கலித். 51).

விக்கு² vikku, n. <விக்கு-. See விக்குள். (சிகண்டு, 311.)

விக்குள் vikkul, n. <id. [K. bikkul.] Hiccup; விக்கல். நாச்செற்று விக்குண்மேல வாரா முன (குறள், 335).

விக்கேபம் vikkēpam, n. <vi-kṣēpa. 1. (Astron.) Celestial latitude; கிரக அட்சரேகை. (W.) 2. (Astron.) Item to be ascertained in predicting solar eclipses, being three, viz., caci-vikkēpam, iravi-vikkēpam, nittiya-vikkēpam; சசிவிக்கேபம் இரவிவிக்கேபம் நித்தியவிக்கேபம் எனச் சூரியகிரகணகணனத்திற்குரிய மூவகைப்பட்ட கணனும்சங்கள். (W.) 3. Throwing; வீசுகை. (இலக. அக.) 5. Discharging; செலுத்துகை. (இலக. அக.)

விக்ஞப்தி vikñapti, n. <vi-jñapti. 1 Respectful submission made to a king or great man; அரசர் அல்லது பெரியோரிடம் ஒன்றை மரியாதையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகை. (M. E. R. 1917, p. 109.) 2. Officer who brings to the king's notice the petitions of his subjects; அரசனிடம் விண்ணப்பங்களை அறிவிக்கும் உத்தியோகஸ்தன். (M. E. R. 1917, p. 109.)

விக்ஞாப்பியம் vikñāppiyam, n. <vi-jñāpya. Request; petition; வேண்டுகோள். விக்ஞாப்பியஞ் செய்ய (பெருந்தொ. 889).

விககம் vikakam, n. <viha-ga. (யாழ். அக.) 1. See விகங்கம், 1. 2. Arrow; அம்பு. 3. Planet; கிரகம். 4. Moon; சந்திரன். 5. Sun; சூரியன். 6. Cloud; முகில்.

விகங்கதம் vikankatam, n. prob. vikaṅkata. cf. விகந்தகம். Jujube tree. See இலந்தை[1]. (சங். அக.)

விகங்கம் vikankam, n. <vihaṅga. 1. Bird; பறவை. (திவா.) விகங்கநீழலிடை (பாரத வேத். 53). 2. Swan; அன்னம். (பிங.) 3. Paper kite; காற்றாடி. தந்துமேவிய விகங்கமும்போல் (கோயிற்பு. இரணிய. 111) 4. See விககம், 2, 4, 5, 6. (யாழ். அக.) 5. See விசகம், 3

விகங்கராசன் vikanka-rācan, n. <vihaṅga-rāja. White-headed kite. See கருடன், 2. அரவுமாய வென்றிடு விகங்கராசனென (பாரத. குருகுல. 144).

விகசதா vikacatā, n. perh. dvika-nāsā. Spreading hogweed. See மூக்கிரட்டை. (மலை.)

விகசம்[1] vikacam, n. <vikaca. (யாழ். அக.) 1. That which is blossoming or opening, as a flower; மலர்ந்தது. 2. The descending node. See கேது[2], 1. 3. Baldness; மொட்டை.

விகசம்[2] vikacam, n. Redwood. See மஞ்சாடி, 1. (மலை.)

விகசனம் vikacanam, n. prob. vikasana. Gentle smile; புன்னகை. (யாழ். அக.)

விகசி-த்தல் vikaci-, 11 v. intr. <vi-kas. To expand, bloom; to open, as the mind; மலர்தல். அடிமைமனம விகசிப்ப தெருந்தாளோ (தாயு. சித்தர். 8).

விகசிதம் vikacitam, n. <vi-kasita. 1 Blossoming; மலர்ச்சி. அரவிந்தம் விகசிதஞ் செய்வதுவேபோல (இரகு. குறைகூ. 49). 2. Battle of Plassey tree. See புரசு[3] (மலை.)

விகடக்கவி vikaṭa-k-kavi, n. <விகடம் + கவி[3]. See விகடகவி. துட்டவிகடக்கவியை யாருமே மெச்சுவார் (அறப. சத. 30).

விகடக்காரன் vikaṭa-k-kāraṉ, n. <id. + காரன்[1]. Buffoon; jester; ஆசியம் விளைப்பவன். Colloq.

விகடகவி vikaṭa-kavi, n. <vikaṭa + kavi. 1. Humorous verse; பரிகாசப்பாடல். (யாழ். அக.) 2. One who writes humorous verse; ஆசியகவி பாடுவோன். 3. See விகடக்காரன். Colloq.

விகடசக்கரவிநாயகர் vikaṭa-cakkara-vināyakar, n. <id. + cakra + . Gaṇēśa, as worshipped at Conjeevaram; காஞ்சீபுரத்துக் கோயிலில் கொண்டுள்ள கணபதி.

விகடசக்கரன் vikaṭa-cakkaraṉ, n. <id. + id. See விகடசக்கரவிநாயகர். (கந்தபு. காப்பு. 1.)

விகடப்பிரசங்கி vikaṭa-p-piracaṅki, n. <விகடம் + . Humorous speaker; ஆசியம் மிகும்படி பிரசங்கஞ் செய்பவன். விகடப்பிரசங்கிபகையும் (குமரே. சத. 22).

விகடம் vikaṭam, n. <vi-kaṭa. 1. Change, alteration; வேறுபாடு. (திவா.) ஏசுமறி விகடமெய்தாது (பிரபோத. 20, 11). 2. (Nāṭya.) A masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.) 3. That which is horrible, monstrous or hideous; பயங்கரமானது. 4. Unevenness; roughness; கரடுமுரடு. விகடமுற்ற மரநெறி (கம்பரா. நாகபா. 146). 5 Sportiveness; comicality; ஆசியம். விகடவேடத்தர் (கம்பரா. காட்சிப். 7). 6. Spaciousness; பரப்பு. விகடகடகரி (பாரத. பதினெம் 72). 7. Abundance; மிகுதி. (இலக். அக.) 8. Beauty; அழகு. விகடமாக்குநிரை (பிரபோத. 3, 61). 9. Bewilderment; பிராந்தி. (உரி. நி.) 10. Madness; உன்மத்தம். (யாழ். அக.) 11. Difficulty; trouble; தொந்தரை. (யாழ். அக.) 12. A hell; ஒரு நரகம். (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 121.)

விகடன் vikaṭaṉ, n. <vikaṭa. 1. Proud, haughty person; செருக்குள்ளவன். நீடினை விகடர் சேனை நெரிபட (குற்று. தல. 14, 58). 2. See விகடக்காரன். Colloq.

விகடி[1] vikaṭi, n. <விகடம். 1. Jester; விகடஞ் செய்பவ-ன்-ள். (சங். அக.) 2. Deceitful person; கபடமுடையவ-ன்-ள் (யாழ். அக.)

விகடி[2] vikaṭi, n. Water; நீர். (பிங்.)

விகண்டி[1]-த்தல் vikaṇṭi-, 11 v. intr. <vi-taṇḍā. 1. To raise frivolous or fallacious objections; குணக்காய்ப்பேசுதல். (J.) 2. To refute; ஆட்சேபித்தல். (W.)

விகண்டி[2]-த்தல் vikaṇṭi-, 11 v. intr. <vi-khaṇḍ. To differ; வேறுபடுதல். (யாழ். அக.)

விகண்டிதம் vikaṇṭitam, n. <vi-khaṇḍita. 1. Division; பிரிவு (யாழ். அக.) 2. Difference; வேறுபாடு. (யாழ். அக.) 3. Lack of strictness; கண்டிப்பின்மை. (சங். அக.)

விகண்டை[1] vikaṇṭai, n. <vi-taṇḍā. 1. Frivolous or fallacious objection. See விதண்டை. 2. Refutation; ஆட்சேபம். (W.) 3. Wicked thought; துரெண்ணம். (யாழ். அக.)

விகண்டை[2] vikaṇṭai, n. <vi-khaṇḍā. 1. Hostility; விரோதம். (J.) 2. Absence of attachment; வைராக்கியம். (யாழ். அக.)

விகணனம் vikaṇaṉam, n. <vi-gaṇana. 1. Calculation; கணிச்கை. 2. Meditation; தியானிக்கை. (யாழ். அக.)

விகணிதம் vikaṇitam, n. <vi-gaṇita. 1. Being incalculable; கணிப்பில் அடங்காமை. (சங். அக.) 2. Decision; தீர்ப்பு. (யாழ். அக.)

விகத்தன் vikattaṉ, n. <vi-karta. See விகர்த்தனன். (நாமதீப. 92.)

விகத்தனம் vikattaṉam, n. <vi-katthana. (யாழ். அக.) 1. Boast; தற்புகழ்ச்சி. 2. Ironical praise; இகழாவிகழ்ச்சி. 3. Praise; புகழ்ச்சி.

விகத்துரு vikatturu, n. cf. விசத்துரு. Hareleaf. See அடம்பு. (பச. மூ.)

விகதம் vikatam, n. <vi-gata. (யாழ். அக.) 1. Discharge, as of debt; கடன் முதலிய தீர்க்கை. 2. Death; சாவு.

விகதனம் vikataṉam, n. See விகத்தனம். (யாழ். அக.)

விகந்தகம் vikantakam, n. cf. விகஙகதம். Jujube tree. See இலந்தை[1]. (சங். அக.)

விகம்பிதம் vikampitam, n. <vi-kampita. Shivering, shaking; நடுக்கம். (யாழ். அக.)

விகமம் vikamam, n. <vi-gama. Separation; பிரிவு. (ம. வெ.)

விகமனம் vikamaṉam, n. <vi-gamana. Bad conduct, bad course of life; துர்நடத்தை. (W.)

விகர்ணன் vikarṇaṉ, n. <Vikarṇa. A brother of Duryōdhana; துரியோதனன் தம்பியருள் ஒருவன்.

விகர்த்தன் vikarttaṉ, n. <vi-karta. See விகர்த்தனன். (சங். அக.)

விகர்த்தனன் vikarttaṉaṉ, n. <vi-kartana Sun; சூரியன். (பிங்.)

விகரணி vikaraṇi, n. <vi-karaṇa. (Gram.) Medial particle coming between the root and its termination, in Sanskrit; வடமொழியில் வினைப்பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடையே நிற்கும் உறுப்பு. (பி. வி. 41.)

விகரளம் vikaraḷam, n. See விகராளம். (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109.)

விகராளம் vikarāḷam, n. <vi-karāla. A hell; ஒரு நரகம். (சிவதரு சுவர்க்கநரக 114.)

விகருணன் vikaruṇaṉ, n. See விகர்ணன். மல்லார தடநதோள் விகருணனும் வாயமைக்கடவுள (பாரத. சூதுபோர். 237).

விகலபாணிகன் vikala-pāṇikaṉ, n. <vikala-pāṇi-ka. One whose hands are withered; சூம்பின கையன். (யாழ். அக.)

விகலம்[1] vikalam, n. <vi-kala. 1. Deficiency, defect; குறைவு. (பிங்.) இச்செயல் விகலமின்றியே விளம்பி யேகினா (கந்தபு. தெய்வயா. 59). 2. Breaking to pieces; சிதைவு. 3. Confusion, disorder; கலக்கம். (யாழ். அக.)

விகலம்[2] vikalam, n. <vikalā. See விகலை. (யாழ். அக.)

விகலன் vikalaṉ, n. <vi-kala. One who is deficient or defective; குறைவுடையோன். (இலக். அக.)

விகலனம் vikalaṉam, n. <vi-kalana. Decomposition; கூட்டுப்பொருள் அதன் மூலப்பொருளாகப் பிரிகை.

விகலிதம் vikalitam, n. <vi-galita. 1. Spilling; சிந்துகை. (சங். அக.) 2. Flowing out; வடிகை. (சங். அக.) 3. The state of not drooping or inclining; சரிவின்மை. கனவிகலித . . . தனமும் (திருப்பு. 319).

விகலை vikalai, n. <vikalā. 1. The Indian hour of 24 minutes; நாழிகை. (திவா.) 2. Second of a degree = $\frac{1}{60}$ kalai; கலையின் அறுபதிலொருபாகம். (மாலுமிசா. 56.)

விகவெனல் vikavenal, *n.* Expr. of swift movement; விரைந்து செல்லுதற் குறிப்பு. *விக வென்று வந்தான். Loc.*

விகற்பக்காட்சி vikarpa-k-kāṭci, *n.* <விகற்பம் +. Differentiated knowledges. See சவிகற்பக்காட்சி. (யாழ். அக.)

விகற்பத்தின்முடித்தல் vikarpattin-muṭittal, *n.* <id. +. (Gram.) A literary device by which the same conclusion is reached in manifold ways, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் விளங்குதற்பொருட்டுப் பலதிறப் பட்ட வாய்பாட்டாற் பொருளை முடித்துக்காட்டும் உத்தி வகை. (நன். பொது. 14.)

விகற்பநடை vikarpa-naṭai, *n.* <id. +. (Rhet.) A kind of fancy verse; மிறைக்கவிவகை. (பிங.)

விகற்பம் vikarpam, *n.* <*vi-kalpa.* 1. Variety, diversity; difference; வேறுபாடு. *பெயரா வரிய சங்கற்ப விகற்பமெலாம் பின்னிலவாம் (திருக் காளத். பு. ஞானயோக. 33).* 2. Difference of opinion, misunderstanding; மனமாறுபாடு. *காலாந் தரத்தில அவ் வல்பத திரிபுகள் திரண்டு ஒரு பெரு விகற்பத்தைப பிறபபிக்கும (ரச்சுரநிச்சயம, 175).* 3. (Log.) Differentiated knowledge. See சவிகற்பக் காட்சி. (சி. சி. அளவை, 3, சிவாக்.) 4. False notion or fancy; மனக்கோணல். *சித்தவிகற்பம்.* 5. Doubt as to the nature of an object perceived; ஒரு பொருளைக் கண்டால் அஃது அப்பொருளோ அன்றோ என எழும் ஐயம். (சி. போ பா. 2, 2, பக் 171.) 6. Mistake, error; தவறு. (யாழ். அக) 7. (Gram.) Permissive option or alternative; ஓர் இலக்கணவிதி ஒருகால் வந்து ஒருகால் வாராமை. *அல்வழி இஐ முன்னராயின் இயல்பும மிகலும விகற் பமுமாகும (நன். 176).* 8. Kind, species; இனம்.

விகற்பமில்லாக்காட்சி vikarpam-illā-k-kāṭci, *n.* <விகற்பம் + இன்-மை +. (Log.) Indefinite knowledge in which only the bare existence of a thing is apprehended. See நிர் விகற்பக்காட்சி. *பொருளினுண்மை மாத்திரத்தின் விண்டலில்லா வறிவாகும் விகற்பமில்லாக் காட்சியே (சி. சி. அளவை, 3).*

விகற்பவுணர்வு vikarpa-v-uṇarvu, *n.* <id. +. Differentiated knowledge. See சவிற்பக் காட்சி. *ஐநதுண டவ்விகற்பவுணாவினுக்கு (சி. சி. அளவை, 3).*

விகற்பி-த்தல் vikarpi-, *11 v.* <*vi-kalpa. tr.* 1. To discriminate and discern; பகுத்தறிதல். 2. To differentiate; வேறுபடுத்துதல். *நீ ஒரு பொருளை விகற்பித்தறியுந் துணையான் அறியுமாறிலலை (இறை. 23, பக். 116).*—*intr.* 1. To differ; மாறு படுதல். 2. (Gram.) To admit of an option or alternative; ஓர் இலக்கண விதி ஒருகால் வந்து ஒரு கால் வாராதிருத்தல். *கிளி குறிது, கிளிகுறிது, திணைகுறிது, திணைகுறிது என விகற்பித்தன (நன். 176, விருத்.).*

விகற்பு vikarpu, *n.* <id. 1. Diversity. See விகற்பம், 1. *மதிவிகற்பாற பிணங்குந சமயம் பலபல வாககி (திவ். இயற். திருவிருத். 96).* 2. (Gram.) See விகற்பம், 7. *வலமுன வலமின மபல பொமு விகற்பே (நன். 161).*

விகாசம் vikācam, *n.* <*vi-kāsa* 1. Blossoming; மலர்ச்சி. *புஷ்ப விகாசம்.* 2. Bloom, as of countenance; முகமலர்ச்சி. *மதிபோன்ற ஒளி விட் டிலங்கு முகமும விகாசமும் (திருக்காளத். பு. தாருகா. 15).* 3. Evolution, one of two *māyā-tarumam*, q.v.; மாயாதருமம் இரண்டனுள் ஒன்றான விரிகை. *வீவிலா மாயை யிதறகிருதருமஞ் சங்கோச விகாசமாமே (வேதா. சூ. 60).*

விகாதம் vikātam, *n.* <*vi-ghāta.* 1. Obstacle; impediment; hindrance, opposition; இடையூறு. *வரும்விகாதத்தைத தீரதது (இராமநா. ஆரணி. 7).* 2. Destruction, ruin; failure; கேடு. *விகாதம் வையகததிடை விளைபபமேவிய . . . ஆற்றை வேணியினுகாது வைத்தவன் (விநாயகபு. 75, 303).*

விகாதி-த்தல் vikāti-, *11 v. tr.* <id. To impede, hinder, obstruct, oppose; தடை செய்தல். (யாழ். அக.)

விகாய் vikāy, *n.* A tree; ஒருமரம். (சங். அக.)

விகாரசன்னி vikāra-caṉṉi, *n.* <விகாரம்[1] + சன்னி1 Epilepsy, convulsions, இழுப்புநோய் வகை. (W.)

விகாரப்புணர்ச்சி vikāra-p-puṇarcci, *n.* <id. +. (Gram.) Combination of words with augmentation, change or elision of letters, opp. to *iyalpu-puṇarcci;* நிலைமொழிவருமொழி களின் முதலிடைகடைகளில் வரும் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல்களாகிய சந்திவேறுபாடு. (நன். 151.)

விகாரம்[1] vikāram, *n.* <*vi-kāra.* 1. Change, alteration, transformation; வேறுபாடு. *விலங்கிய விகாரப்பாட்டின் (கம்பரா. கடறுவு. கடவுள்வா.).* 2. (Gram.) Change in the form of words, allowed as poetic licence. See செய்யுள்விகாரம். *விகார மனைதது மேவல தியல்பே (நன். 153).* 3. (Gram.) Change in the letters of words in *canti,* of three kinds, viz., *tōṉṟal, tirital, keṭutal;* புணர்ச்சியில் வரும் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் ஆகிய விகாரங் கள். (நன்.) 4. Perturbation, agitation; மனக் கலக்கம். (W.) 5. Distortion, contortion; ugliness; அவலட்சணம். *அவள் விகாரவடிவமுள்ளவள். Colloq.* 6. Evil disposition, of eight kinds,

viz., *kāmam, kurōtam, lōpam, mōkam, matam, māṟcariyam, iṭumpu, acūyai;* காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் இடும்பு அசூயை என எண்வகைப்பட்ட துர்க்குணம். (W.) 7. Lasciviousness; காமவிகாரம். (யாழ். அக.)

விகாரம்² vikāram, *n.* <*vi-hāra*. Buddhist temple, பௌத்தாலயம். *இந்திர விகார மேழுமேத்துதலின* (மணி. 26, 55).

விகாரவுவமை vikāra-v-uvamai, *n.* <விகாரம்¹ +. (Rhet.) A kind of simile in which the object of comparison is represented as a variation of that to which it is compared; உவமானத்தின் வேறுபாடே உபமேயமென்று சொல்லும் உவமையணிவகை. (தண்டி. 30, 17.)

விகாரி¹ vikāri, *n.* <*vikārin*. 1. Love-stricken person; காமுகன். 2. Hideous, distorted person; விகாரமுடையவன். (இலக். அக.) 3. The 33rd year of the Jupiter cycle; வருஷம் அறுபதனுள் முப்பத்துமூன்றாவது. (பெரியவரு.)

விகாரி²-த்தல் vikāri-, *11 v.* <விகாரம்¹. (W.) *tr.* To change; வேறுபடுத்துதல்.—*intr.* To be sensual; காமங்கொள்ளுதல்.

விகாரியம் vikāriyam, *n.* <*vi-kārya*. (Gram.) An object of a verb denoting a thing undergoing change; வேறுபடுக்கப்படுவதாகிய செயப்படுபொருள். (பி. வி. 12.)

விகாலிகம் vikālikam, *n.* <*vi-kālikā*. Perforated copper-vessel which, when placed in water, marks the time by gradually filling; தண்ணீரில் மிதந்து மெல்ல மெல்ல ஆழ்தலால் நாழிகை யறிவிக்கும் செம்பாலான இல்லிக்குடம். (யாழ். அக.)

விகிதம் vikitam, *n.* <*vi-hita*. 1. Prescribed rule, direction; appointment; order, command, decree; விதிமுறை. (யாழ். அக.) 2. Rate, proportion; வீதம். *Colloq.* 3. Propriety; தகுதி. 4. Favourableness; அனுகூலம். 5. Intimacy; friendship; சினேகம். *Colloq.* 6. Act; செயல் (இலக். அக.)

விகிதன் vikitaṉ, *n.* <*vi-hita*. Intimate friend; ஆப்தன். *அவன் எனக்கு மிகவும் விகிதன்.* *Colloq.*

விகிர்தம் vikirtam, *n.* <*vi-kṛta*. 1. Change, diversity; வேறுபாடு. *விகிர்தங்களா நடப்பா* (தேவா. 55, 8). (திவா.) 2. Lie; பொய். (திவா.) 3. See விகிருதம், 2, 3. 4. Dislike; வெறுப்பு. (யாழ். அக.) 5. Fear; அச்சம். *விகிர்த வகோரத்தில்* (சைவச. பொது. 333). 6. A hell; ஒரு நரகம். (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 125.)

விகிர்தன் vikirtaṉ, *n.* <*vi-kṛta*. 1. Man of freakish behaviour; ஒருபடித்தல்லாது வேறுபட்ட செயலினன். *ஆய்ச்சி மெனவேருள் நயந்த விகிர்தா* (திவ். பெரியதி. 3, 8, 9). 2. God, as different from the world; கடவுள். *விகிர்தனை விரும்பி யேத்து மிடையிலேன்* (தேவா. 997, 7).

விகிர்தி¹ vikirti, *n.* <*vikṛti*. See விகிருதி¹, 1. *அழுக்குமுறலால் விகிர்தி யடையான்* (திருக்காளத். பு. ஞானயோ. 35).

விகிர்தி² vikirti, *n.* See விகிருதி². (பெரியவரு.)

விகிரம்¹ vikiram, *n.* <*vi-kira*. 1. Scattering; சிதறுகை. (யாழ். அக.) 2. Boiled rice that is scattered, as in an oblation; சிராத்தம் முதலியவற்றிற் பலியாகச் சிதறும் அன்னம். 3. Piece; துண்டு. (யாழ். அக.) 4. Bird; பறவை. (பிங்.)

விகிரம்² vikiram, *n.* cf. *vi-kīraṇa*. White madar; வெள்ளெருக்கு. (மலை.)

விகிருகியயானம் vikirukiya-yāṉam, *n.* <*vigṛhya*+*yāna*. Victorious march of a king over the countries of his enemies; வென்ற வண்ணமே எல்லாப் பகைவர் நாட்டின்மீதுஞ் செல்லும் போர்ச்செலவு. (சுக்கிரநீதி, 336.)

விகிருத vikiruta, *n.* See விகிருதி². (பஞ்.)

விகிருதம் vikirutam, *n.* <*vi-kṛta*. 1. See விகிர்தம், 1, 2, 3, 4, 5. 2. Capricious, freakish behaviour; ஒருபடித்தல்லாது வேறுபட்ட செயல். *மிக்கபன் மாயங்களால் விகிருதஞ் செய்து* (திவ். திருவாய். 3, 10, 9). 3. Bashfulness of a heroine in disclosing her love to her lover; தலைமகள் தலைவனுக்குத் தன்காதல் சொல்ல நாணுகை. (யாழ். அக.)

விகிருதன் vikirutaṉ, *n.* <*vi-kṛta*. See விகிர்தன். (திருமந். 1794.)

விகிருதி¹ vikiruti, <*vikṛti*. 1. Change, alteration, modification; வேறுபாடு. 2. (Phil.) That which is evolved from previous sources; முன்புள்ளதிலிருந்து உண்டானது. 3. (Gram.) See விகுதி, 3. (நன். 133, விருத்.)

விகிருதி² vikiruti, *n.* <*vikṛta*. The 24th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் இருபத்துநான்காவது.

விகிருதிசுவரம் vikiruti-cuvaram, *n.* <விகிருதி¹ + சுவரம்². (Mus.) The intermediate notes of an octave other than those of the diatonic scale, opp. to *pirakiruti-cuvaram;* இசையின் மூலசுவரத்தின் வேறுபட்ட சுவரம்.

விகீரணம் vikīraṇam, *n.* <*vikīraṇa*. Leaf of the madar plant; எருக்கிலை. (சங். அக.)

விகு-த்தல் viku-, 11 v. intr. < பிகு. [K. bigi.] To be tight, stiff or hardened; பிகுவாதல். வயிறு விலலைபபோல விகுததுக்கொள்ளல் (சீவரட். 118).

விகுணம் vikuṇam, n. < vi-guṇa. Bad nature; குணக்கேடு. (யாழ். அக.)

விகுணி vikuṇi, n. < விகுணம். 1. Person or thing destitute of merit; குணங்கெட்ட-வன்-வள்-து. (சங். அக.) 2. Intoxicating drink; கள். (திவா.)

விகுதி vikuti, n. < vikṛti. 1. See விகிருதி, 1. நெறியிற சிறிதும விகுதியுறுது (விநாயகபு. 77, 29). 2. (Phil.) See விகிருதி, 2. மூலபபகுதி ஒன்றில தோன்றியது அன்மையின் . . . விகுதியாகாது (குறள், 27, உரை). விகுதியின் வீக்கம (கமபரா. இரணிய. 69). 3. (Gram.) Termination, ending, of a word; பகுபதவுறுப்பினுள் இறுதிநிலையான உறுப்பு. (நன். 133.)

விகுரம் vikuram, n. cf. விகிரம்². White madar; வெள்ளெருக்கு. (சங். அக.)

விகேசம் vikēcam, n. < vi-kēśa. Baldness; தலைவழுக்கை. (யாழ். அக.)

விங்களம் viṅkaḷam, n. cf. vikala. [T. vingaḷamu, K. viṅgaḍa.] 1. Deficiency; deformity; imperfection; குறைவு. 2. Difference, diversity; திரிவு (W.) 3. Want of cordiality; coolness in friendship; சிநேகமின்மை. (W.) 4. Guile, deception, treachery; tergiversation; கபடம். இவ்விஙகளா மேன் செய்தீா (தனிப்பா. 1, 18, 30). 5 Withholding proper aid; உதவிபுரியப் பின் வாங்குகை. (W.) 6. Adulteration, alloy; கலிம்பு. (W.)

விங்களி-த்தல் viṅkaḷi-, 11 v. intr. < விங்களம். (W.) 1. To be wanting in cordiality or co-operation; நட்பில் மனம் வேறுபடுதல். 2. To be treacherous, deceptive; to tergiversate; கபடமாய் நடத்தல். 3. To be unsteady; நிலையற்றிருத்தல். 4. To sift, separate; பிரித்தல். (W.)

விங்களிப்பு viṅkaḷippu, n. < விஙகளி-. See விங்களம். (W.)

விங்கு¹-தல் viṅku-, 5 v. intr. < வீஙகு-. To be abundant; மிகுதல். திஙகள் . . . ஒளிவிஙகி (தேவா. 1157, 3).

விங்கு²-தல் viṅku-, 5 v. tr. To drill, pierce; துளைத்தல். (இலக். அக.)

விச்சதையன் viccataiyaṉ, n. prob. vṛkṣa-danī. Honeysuckle mistletoe. See புல்லுருவி. (மலை.)

விச்சந்தா viccantā, n. White madar; வெள்ளெருக்கு. (மலை.)

விச்சம் viccam, n. perh. bisa. A kind of lotus; தாமரைவகை. (மலை.)

விச்சல்லி viccalli, n. prob. viśalā. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (மலை.)

விச்சனந்தா viccaṉantā, n. See விச்சந்தா. (சங். அக.)

விச்சா¹ viccā, adv. < vṛthā. [T. vitsa, K. vite, Tu. viccu.] 1. Without purpose; சும்மா. நான் விச்சா வந்தேன். 2. Without occupation; தொழிலின்றி. அவன் விச்சா இருக்கிறுன். 3. Quietly; அமைதியாய். பேசாதே, விச்சா இரு. 4. Healthy, in good health; சௌக்கியமாக. விச்சா யிருக்கிறுயா ?

விச்சா² viccā, adv. < Pkt. vicchā < vīpsā. Repeatedly; அடிக்கடி. அவன விச்சா பேசுகிறுன்.

விச்சாத்தி viccātti, n. < vidyārthin. Student; மாணுக்கன். சேவிகக வநத விச்சாத்தி களுக்கும (S. I. I. v, 84.)

விச்சாதரர் viccātarar, n. < vidyā-dhara. See விஞ்சையர். விச்சாதராகக ரொச்சாருமயஙகி (பெருங். இலாவாண. 6, 145).

விச்சாதரி viccātari, n. Fem. of விச்சா தரா. A woman of the Vidyādhara class; வித்தியாதரப்பெண். வெய்ய நோக்கின் விச்சாதரியே கொலோ (சீவக. 639).

விச்சாதி vi-c-cāti, n. < vi-jāti. Different caste. See விசாதி², 1. (W.)

விச்சாவாதி viccā-vāti, n. < vidyā-vādin. One who debates ably by the strength of his learning; வித்தையால் சாமர்த்தியமாக வாதிப்பவன். (தொல். எழுத். 284, உரை.)

விச்சித்தி viccitti, n. < vi-c-chitti. 1. See விச்சின்னம், 1. விச்சித்தியின்றிச் சென்றுன் (மேரு மந். 434). 2. See விச்சின்னம், 3.

விச்சிந்தி viccinti, n. See விச்சின்னம், 3. தேகபாவ விச்சிந்தி (வேதா. சூ. 184).

விச்சிரமம் vicciramam, n. < vi-śrama. Rest; ஓய்வு. (யாழ். அக.)

விச்சிரமி-த்தல் vicciram-, 11. v. intr. < விச்சிரமம். 1. To rest, relax; இளைப்பாறுதல். 2. To lie in rest; இளைப்பாறச் சயனித்தல்.

விச்சிரல் vicciral, n. See விச்சிறல். (பச். மூ.)

விச்சிரவசு vicciravacu, n. < Viśravas. A sage, father of Rāvaṇa; இராவணன் தந்தையான ஒரு முனிவன்.

விச்சிரவா viccuravā, *n.* See விச்சிரவசு. பொல்லா வொழுக்க மில்லாத குலத்து முனிவிச்சிரவா வுக்கு (உத்தரரா. திருவோல. 22).

விச்சிராணனம் viccirāṇaṉam, *n.* <*vi-śrāṇana.* Gift; கொடை. (யாழ். அக.)

விச்சிராந்தி viccirānti, *n.* <*vi-śrānti.* Rest, repose, relaxation; இளைப்பாறுகை. (சங். அக.)

விச்சிராமம் viccirāmam, *n.* <*vi-śrāma.* 1. See விச்சிராந்தி. 2. Evacuation of bowels; மலங்கழிக்கை. (W.)

விச்சிராணம் viccirāṇam, *n.* <விச்சிராமம். Purgative; பேதிமருந்து. (W.)

விச்சிரிப்பு viccirippu, *n.* See விச்சிலுப்பை. (W.)

விச்சிரும்பணம் viccirumpaṇam, *n.* <*vi-jṛmbhaṇa.* Blossoming; மலர்கை. (இலக். அக.)

விச்சிரும்பி-த்தல் viccirumpi-, 11 *v. intr.* <*vi-jṛmbh.* To burst out; கிளர்தல். அவன் கோபத்தினால் விச்சிரும்பித்தான்.

விச்சிலிஷ்டம் viccilisṭam, *n.* <*vi-śliṣṭa.* That which is separated; பிரிவுற்றது. (திவ். திரு வாய். 6, 1, பன்னீ. பா.)

விச்சிலுப்பை vicciluppai, *n.* Chicken-pox. See சிச்சிலுப்பை. (W.)

விச்சிலேடம் viccilēṭam, *n.* <*vi-ślēṣa.* Separation of lovers; காதலரின் பிரிவு.

விச்சிறல் vicciṟal, *n.* cf. விச்சிரல். A kind of sedge; சோரைவகை. (மலை.)

விச்சின்னம் vicciṉṉam, *n.* <*vi-c-chinna.* 1. Disconnection; discontinuity; இடையில் விட்டுப்போகை. 2. That which is disconnected or discontinued; இடையில் விட்டுப்போனது. விச் சின்னமடையா வறிவு பாவனை (சிவதரு. ஐவகை. 6). 3. Breaking off; abortion; இடையிற் சிதைவுறுகை. 4. That which is broken off; இடையிற் சிதைவுற்றது. கருப்பம் விச்சின்னமாய் விட்டது.

விச்சு¹-தல் viccu-, 5 *v. tr.* See வித்து-. நமவென்று நாமத்தை விச்சுமின் (திருமந். 1850).

விச்சு² viccu, *n.* <வித்து. Seed; விதை¹, 1. விச்சின்றி நாறுசெய்வானும் (தேவா. 696, 2). (பிங்.)

விச்சு³ viccu, *n.* prob. விஞ்சு-. Abundance; மிகுதி. (W.)

விச்சுக்கொட்டு-தல் viccu-k-koṭṭu-, *v. intr.* To make a peculiar sound, expressive of aversion; வெறுப்புக்குறியாக ஒருவகை யொலி செய்தல். (W.)

விச்சுவகர்மா viccuvakarmā, *n.* See விசுவ கருமா. (W.)

விச்சுவகன்மன் viccuvakaṉmaṉ, *n.* See விசுவகருமா. (W.)

விச்சுவகன்மா viccuvakaṉmā, *n.* See விசுவகருமா. (யாழ். அக.)

விச்சுவகாசிபம் viccuvakācipam, *n.* <*Viśva-kāśyapa.* A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்ட னுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்கப. சிற்பசாத. 3.)

விச்சுவசாரம் viccuvacāram, *n.* <*Viśva-sāra.* A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்க. சிறபசாத. 2.)

விச்சுவசித்து viccuvacittu, *n.* <*viśva-jit.* 1. Sacrifice performed after a world-conquest; பிறநாடுகளையெல்லாம் வென்று அடிப்படுத்திய பின் நடத்தும் யாகவகை. (பிங்.) மட்கலமே தனிமிஞ்சுறப் பெரியவிச்சுவசித்தினைப் பேணினன் (இரகு. மாலை. 119). 2. One who has subdued the world; உலகமுழுதும் வென்றவன்.

விச்சுவதருமம் viccuvatarumam, *n.* <*viśva-dharma.* A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v; சிற்பநூல் முப்பத் திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்கப. சிற்ப சாத். 2.)

விச்சுவதேவர் viccuva-tēvar, *n.* <*viśva + dēva.* See விசுவதேவர், 1. தக்க விச்சுவதேவர்கள் சாதகச் சந்தம் (காஞ்சிப்பு. திருவே. 13).

விச்சுவநாதன் viccuva-nātaṉ, *n.* <id. +. Śiva at Benares, as Lord of the Universe; காசித்தலத்திற் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபிரான். அவிமுத்ததனி னிப்புவனங்காப்ப யாமவிச்சுவ நாதப் பெயரா னிலிங்கந் தாபித்து (காஞ்சிப்பு. தலவி. 18).

விச்சுவநாள் viccuva-nāḷ, *n.* <id. +. See விசுவநாள். (பிங்.)

விச்சுவபோதம் viccuvapōtam, *n.* <*viśva-bōdha.* A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்ட னுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக். சிற்பசாத். 3.)

விச்சுவம் viccuvam, *n.* See விசுவம்¹.

விச்சுவர் viccuvar, *n.* <*viśva.* 1. See விசுவதேவர், 1. (W.) 2. See விசுவதேவர், 2. (சது.)

விச்சுவரூபம் viccuva-rūpam, *n.* <id. +. See விசுவரூபம். முதல்வனது விச்சுவரூபத்தைத் தான்காட்டியதூஉம் (சி. போ. 2, 1, பக். 104).

விச்சுவேசம் viccuvēcam, n. < Viśvēśa. A treatise on architecture, one of 32 ciṟpa-nūl, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (இரு சமய. உலகவழக்க. சிற்பசாத. 2.)

விச்சுவேசன் viccuvēcaṉ, n. < viśva + īśa. 1. Lord of the Universe; உலகநாயகன். 2. See விச்சுவநாதன்.

விச்சுளி vicculi, n. perh. சிச்சிலி. 1. cf. picula. Kingfisher; மீன்கோத்திப் பறவை. (பதார்த்த. 879.) 2. Agile, active person or thing; சுறுசுறுப்புள்ள-வன்-வள்-து. (W.) 3. Thinness, slimness; ஒல்லி. அவன் விச்சுளியா யிருக்கிறான்.

விச்சுளிப்பாய்-தல் vicculi-p-pāy-, v. intr. < விச்சுளி +. To swoop or spring with agility, as a kingfisher or cat; விரைவிற்பாய்தல். (W.)

விச்சுளிப்பாய்ச்சல் vicculi-p-pāyccal, n. < id. +. 1. The swoop of a kingfisher; மீன்கோத்திப்பறவையின் வீழ்ச்சி. Loc. 2. Sudden downward plunge of a pole-dancer, as the swoop of a kingfisher; கழைக்கூத்தாடியின் விசேடமான ஆட்டவகை. (தமிழ்நா. 160, குறிப்பு.)

விச்சுளியன் vicculiyaṉ, n. < id. 1. See விச்சுளி, 2. Loc. 2. Intelligent person; விவேகி. (யாழ். அக.)

விச்செனல்[1] viccenal, n. Onom. expr. indicating aversion; அதிருப்தியைக் குறிக்கும் ஓர் ஒலிக்குறிப்பு.

விச்செனல்[2] viccenal, n. Corr. of வீரிச்செனல்.

விச்செனல்[3] viccenal, n. < விச்சா. Expression denoting silence; நிச்சத்தமாயிருப்பதைக் குறிக்குஞ் சொல். Loc.

விச்சை[1] viccai, n. < Pkt. vijjā < vidyā. 1. Learning, education; கல்வி. விச்சைகற் றப்பித்தான் பொருளேபோல் (கலித். 149). 2. Knowledge; அறிவு. (யாழ். அக.) 3. Magic power, miracle; மாயவித்தை. எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சைதானே (திருவாச. 5, 28). 4. Mantra, incantation; மந்திரம். விச்சையின் மெலிந்து (பெருங். உஞ்சைக் 53, 62). 5. (Śaiva.) See வித்தியாதத்துவம். அடையா விச்சை யடையத் தடையில் விடையப்பகுதி (ஞானா. 1, 15).

விச்சை[2] viccai, n. perh. piccha. Street; தெரு. (பிங்.)

விச்சை[3] viccai, n. cf. vikaṣā. White madar; வெள்ளெருக்கு. (மலை.)

விச்சைமன்னன் viccai-maṉṉaṉ, n. < விச்சை[1] +. Vidhyādara king; வித்தியாதர அரசன். விச்சைமன்ன னச்சுவன ளாகி (பெருங். நரவாண. 9, 66).

விச்சையன் viccaiyaṉ, n. < id. 1. Learned man; கல்வியாளன். 2. Magician; one who performs miracles or wonders; மாயவித்தைக்காரன். புனல் விணகாலிலெ நெருப்பாம் விச்சையனே (திருவாச 6, 31).

விச்சொரூபம் viccorūpam, n. < vi-śva-rūpa. Deformed shape; விகாரவடிவம். (W.)

விச்சோடி vi-c-cōṭi, n. < வி[3] + சோடி[3]. [K. ijjōḍi.] See விச்சோடு.

விச்சோடு vi-c-cōṭu, n. < id + சோடு[2]. [T. vidzdzōḍu.] That which does not match or equal; இரட்டையாயுள்ளவற்றுள் ஒன்றோடு மற்றொன்று ஒவ்வாதது. Colloq.

விசக்கணன் vicakkaṇaṉ, n. < vi-cakṣaṇa. Learned man; பண்டிதன். (இலக். அக.)

விசக்காணம் vicakkāṇam, n. prob. விசம்[3] + காணம்[1]. Share of the chief or headman in the produce of a village; கிராமவிளைவில் கிராமத்தலைவற்குரிய பங்கு. (S. I. I. 11, 352.)

விசகலி vicakali, n. prob. vicakila. Jasmine; மல்லிகை. (நாமதீப. 308.)

விசகலிதம் vicakalitam, n. < vi-śakalita. Ruin; breakage; சிதைவு. சிலாலிகிதம் . . . சிதாமண்டப ஜீர்ணோத்தாரணத்திலே விசகலிதமாய்த்து (கோயிலொ 32).

விசங்கடம் vicaṅkaṭam, n. < vi-śaṅkaṭa. Spaciousness; விசாலம். (இலக். அக.)

விசசனம் vicacaṉam, n. < vi-śasana. 1. Killing; கொல்லுகை. 2. A hell; ஒரு நரகம். (சேதுபு. தனுக் 4.)

விசத்தம் vicattam, n. Snake-gourd. See புடல், 1. (மலை.)

விசத்துரு vicatturu, n. cf. விடத்தாரு. Hare-leaf. See அடப்பங்கொடி. (மலை.)

விசதம் vicatam, n. < viśada. 1. That which is evident or apparent; வெளிப்படையானது. அது இப்போதுதான் விசதமாயிற்று. 2. That which is clear or pellucid; நிர்மலமானது. (யாழ். அக.) 3. Whiteness; வெண்மை. (உரி நி.) 4. Purity; சுத்தம். (W.) 5. Spittle; எச்சில். (பிங்.)

விசப்பிரசூனம் vica-p-piracūṉam, n. < bisa-prasūna. See விசபுட்பம். (மூ. அ.)

விசபுட்பம் vica-puṭpam, n. < bisa-puṣpa. Lotus flower; தாமரைப்பூ. (மலை.)

விசம்[1] vicam, n. <bisa. Lotus-fibre; தாமரைநூல். (சங். அக.)

விசம்[2] vicam, n. <viṣa. Poison; நஞ்சு.

விசம்[3] vicam, n. prob vihita. 1. Rate; விகிதம். மார்கழித் திருவாதிரைக்கும் வைகாசி விசாகத் தூக்கும் திருவிழா விசம் ஒரு ஆட்டைக்கு நெல் (S. I. I. iii, 314). 2. Expense; செலவு. (S. I. I. v, 307.) 3. Allowance; batta; படித்தரம். *Nāñ.*

விசமசுரம் vicama-curam, n. <vi-sama + சுரம்[1]. Intermittent fever; விட்டுவிட்டு வரும் சுர நோய்.

விசமம் vicamam, n. <vi-ṣama. Inequality; unevenness; சமமின்மை. (யாழ். அக.)

விசமரோகம் vicama-rōkam, n. <id. +. Recurrent disease; விட்டுவிட்டுவரும் நோய்.

விசய vicaya, n. <vijaya. The 27th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் இருபத்தேழாவது.

விசயகோதண்டம் vicaya-kōtaṇṭam, n. <id. + kōdaṇḍa. Victorious bow; வெற்றிவில். (W.)

விசயச்சந்தம் vicaya-c-cantam, n. <vijaya-c-chanda. A necklace of seven hundred pearls; எழுநூறு முத்துக்கோத்த தாழ்வடம். (யாழ். அக.)

விசயசரிதன் vicaya-caritaṉ, n. <vijaya +. Warrior who has won many battles; வெற்றியாளன். விசயசரிதனென்னுந் தென்னவன் (இறை. 39, உரை).

விசயஞ்செய்-தல் vicayañ-cey-, v. intr. <விசயம்[2] +. To grace an occasion, as a guru or king by his presence; குரு அரசர் போன்ற பெரியோர் எழுந்தருளுதல். *Colloq.*

விசயத்தம்பம் vicaya-t-tampam, n. <id. + தம்பம்[1]. Pillar of victory. See விஜயஸ்தம்பம். (Insc.)

விசயதசமி vicaya-tacami, n. <vijaya +. daśamī. The 10th titi of the bright fortnight after the Mahālaya Amāvāsyā; மகாளய அமாவாசைக்குப் பின்னர் வரும் சுக்கிலபட்சத்துத் தசமி.

விசயநகரம் vicaya-nakaram, n. <id. +. nagara. The historical city of Vijayanagar, capital of the Hindu kingdom that existed in South India during the 14th, 15th and 16th C. A.D., the modern Humpi; கி. பி. 14, 15, 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தென்னிந்தியாவிலே பிரபலமாக விளங்கிய ஏகாதிபத்தியத்தின் இராசதானியும் ஹம்பி என்று வழங்குவதுமான நகரம்.

விசயம்[1] vicayam, n. [T. vetsa, vetsu, K. Tu. visi, visil, visu, M. veigil.] 1. Juice of the sugarcane; கருப்பஞ்சாறு. விசயமடூஉம் புகைசூழாலை தொறும் (பெரும்பாண். 261). 2. Jaggery; கருப்புக்கட்டி. விசயங் கொழித்த பூழி யன்ன (மலைபடு. 444). 3. Treacle; பாகு. அயிருருப் புற்ற வாடமை விசயம் (மதுரைக். 625).

விசயம்[2] vicayam, n. <vi-jaya. 1. Victory, triumph; வெற்றி. வேணுடுபுலங் கவர்ந்த . . . விசயவெல்கொடி யுயரி (முல்லைப். 91). 2. Advent, வருகை. அவர்களுடைய விசயம் சபைக்குப் பெருஞ்சிறப் பளித்தது. 3. Presence; வீற்றிருப்பு. 4. Double mark or curl on the chest of a horse; குதிரையின் மார்பிற் காணப்படும் இரட்டைச்சுழி. (சுக்கிரநீதி, 314) 5. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 civākamam, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனு ளொன்று. விசயமுத லெண்ணும் (சைவச. பொது. 333). 6. Temple with 135 towers and 17 floors; 135 சிகரங்களையும் 17 மேனிலைக் கட்டுக்களையுமுடைய கோயில். (சுக்கிரநீதி, 230.) 7. Celestial car; தேவவிமானம். (W.)

விசயம்[3] vicayam, n. <vi-ṣaya. 1. Subject-matter; பொருள். கறரோர் கருதும் விசயங்கட் கெல்லாம பறரும் (திருவாய். நூற். 65). 2. Halo round the sun; பரிவேடம். (பிங்.) 3. Solar disc; சூரியமண்டலம். (பிங்.)

விசயம்[4] vicayam, n. <vi-śaya. (யாழ். அக.) 1. Doubt; ஐயம். 2. Research; ஆராய்வு.

விசயம்[5] vicayam, n. <ananta-vijaya. Conch of Dharmaputra; தருமபுத்திரனுடைய சங்கு. தருமன் . . . விசயம . . எனறிடு மிவற்றினுருமனைய குரலெதிர்ந்தா (பகவற். 1, 11).

விசயம்[6] vicayam, n. <vṛṣaya. Refuge; அடைக்கலம். (யாழ். அக.)

விசயமுரசம் vicaya-muracam, n. <vija-ya-muraja. The drum of victory; வெற்றிமுரசு.

விசயலக்குமி vicaya-lakkumi, n. <vijaya-lakṣmī. The Goddess of Victory. See விஜயலக்ஷ்மி.

விசயன்[1] vicayaṉ, n. <vi-jaya. 1. Arjuna; அருச்சுனன். விராடன் பேரூர் விசயனும் பேடியைக் காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்கள் (மணி. 3, 146). 2. One of the door-keepers of Viṣṇu; திருமாலின் வாயில்காப்போரு ளொருவன். பரந்தாமன் சீர்புனை மணி வாயில்காதத புகழ்ச்சயவிசயர் (பாகவ. 7, சிசுபாலன். 8). 3. A Rudra, one of ēkātaca-ruttirar, q.v.; ஏகாதசருத்திரருள் ஒருவர். (திவா.) 4. Cālivākanaṉ; சாலிவாகனன். (W.)

விசயன்[2] vicayaṉ, n. <vijayā. See விசயன் கடுக்காய். (பதார்த்த. 663.)

விசயன்கடுக்காய் vicayaṉ-kaṭukkāy, *n.* <விசயன்² +. Species of chebulic myrobalan; கடுக்காய்வகை. (பதார்த்த. 964.)

விசயாபிஷேகம் vicayāpisēkam, *n.* <*vijayābhiṣēka*. Being crowned as victor. See விஜயாபிஷேகம். (Insc.)

விசயார்த்தம் vicayārttam, *n.* <*vijay-ārdha*. 1. (Jaina.) A silver mountain; சைன நூல் கூறும் ஒரு வெள்ளிமலை. (திவா.) 2. Mount Kailās; கைலைமலை. (W.)

விசயாலயன் vicayālayaṉ, *n.* A Cōḻa king who reigned in the 9th C. A. D.; ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட ஒரு சோழவரசன். (சோழவமி. 7.)

விசயீபவ vicayī-pava, *n.* <*vijayī-bhava*. A benediction in Sanskrit, meaning 'may you be victorious'; 'வெற்றியுடையவனுதக' என்று வாழ்த்தும் வடமொழிச் சொற்றொடர்.

விசயை vicayai, *n.* <*vijayā*. 1. The Goddess of Victory. See விஜயலக்ஷ்மி. *எறிபடை வல்ல விசயை* (தக்கயாகப. 168). 2. Durgā; துர்க்கை. (திவா.) 3. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 24.)

விசர் vicar, *n.* perh. *vi-cara*. Madness, rabidness; பைத்தியம். (J.)

விசர்க்கம் vicarkkam, *n.* <*vi-sarga*. 1. The aspirate following a vowel in Sanskrit, marked by two dots one above the other; ஒன்றன்மே லொன்றாய் இரட்டைப்புள்ளிவடிவாக எழுதப்படும் ஓர் வடமொழி எழுத்து. 2. Leaving, passing away; ஒழிகை. (நாமதீப. 754) 3. Setting free; விட்டுவிடுகை. (W.) 4. Evacuation; மலங்கழிகை. (யாழ். அக.) 5. Abdominal wind; அபானவாயு. *விளையேல விசர்க்கம விளைபுரியுங் காலை* (சைவச. பொது. 41). 6. The southern course of the sun; தக்ஷிணாயன மார்க்கம். (யாழ். அக.)

விசர்க்கை vicarkkai, *n.* <id. See விசர்க்கம், 1. (W.)

விசர்ச்சனம் vicarccaṉam, *n.* <*vi-sar-jana*. 1. Relinquishment; removal; நீக்குகை. *கங்கண விசர்ச்சனம்.* 2. Emitting; discharging; despatching; வெளிப்போக்குகை. *மலமூத்திர விசர்ச்சனம்.* 3. Setting at liberty, as a bull on certain ceremonial occasions; இஷ்டப்படி திரிய விடுகை. 4. Gift; நன்கொடை. (யாழ். அக.)

விசர்ச்சிதை vicarccitai, *n.* (Nāṭya.) A kind of dance; ஒருவகைக் கூத்து. (யாழ். அக.)

விசர்நாய் vicar-nāy, *n.* <விசர் +. Mad dog; வெறிபிடித்த நாய். (J.)

விசர்ப்பிரோகம் vicarppirōkam, *n.* <*visarpi* +. Erysipelas; அக்கினிக்கரப்பான். (பைசஜ. 303.)

விசர்ப்பு vicarppu, *n.* [M. *viśappu*] Hunger; பசி. *Nāñ.*

விசர்ப்புத்தி vicar-p-putti, *n.* <விசர் +. Confused understanding; disorder of the brain; madness; பைத்தியம். (J.)

விசரம்¹ vicaram, *n.* 1. Box-leaved satin ebony. See இரும்பிலி. 2. East Indian satin wood. See முதிரை, 3. (L.)

விசரம்² vicaram, *n.* <*visara*. Crowd, multitude; கூட்டம். (W.)

விசரம்³ vicaram, *n.* <*viśara*. Killing; கொலை. (W.)

விசரன் vicaraṉ, *n.* <விசர். Madman; பித்தன். (J.)

விசரி¹ vicari, *n.* Fem. of விசரன். Mad woman; பைத்தியக்காரி. (J.)

விசரி² vicari, *n.* White dead nettle. See தும்பை¹, 1. (சங். அக.)

விசல்லியகரணி vicalliya-karaṇi, *n.* <*viśalya* + *karaṇī*. Medicament which heals wounds caused by weapons. See சல்லியகரணி¹.

விசலம்¹ vicalam, *n.* cf. விசிலம். Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.)

விசலம்² vicalam, *n.* <*vi-jara*. cf. *kisala*. Sprout; தளிர். (யாழ். அக.)

விசலி vicali, *n.* <*viśalyā*. Gulancha. See சீந்தில். (சூடா.)

விசலிகை vicalikai, *n.* prob. *vicakila*. Malabar jasmine. See கொடிமல்லிகை. (பிங்.)

விசலிதன் vicalitaṉ, *n.* <*vi-calita*. Man of unsteady mind; சலனசித்தமுள்ளவன். (சங். அக.)

விசலியகரணி vicaliya-karaṇi, *n.* See விசல்லியகரணி.

விசவல்லி vica-valli, *n.* cf. விடவல்லி. A small plant with slender green main branches. See கீழாநெல்லி. (மலை.)

விசளம்¹ vicaḷam, *n.* See விசலம்¹. (சங். அக.)

விசளம்² vicaḷam, *n.* See விசலம்². (சங். அக.)

விசளை vicaḷai, *n.* 1. Pan, shallow earthen vessel; சட்டி. (திவா.) 2. One panful, as a measure; சட்டியளவு. (யாழ். அக.)

விசன்மா vicaṉma, n. perh. vi-janmā. Son born from the illegitimate union of a Kṣattriya father and Vaiśya mother; வைசியப் பெண்ணினிடம் க்ஷத்திரியனுக்குச் சோரத்திற் பிறந்த மகன்.

விசனக்கரை vicaṉa-k-karai, n. prob. விசானம +. Burning or burial ground; மயானசட்டம். (W.)

விசனப்படு-தல் vicaṉa-p-paṭu-, v. intr. <விசனம்[1] +. To suffer grief; to be sorrowful; துக்கமுறுதல்.

விசனம்[1] vicaṉam, n. <vyasana. 1. Sorrow, affliction, distress; துக்கம். 2. Assiduous devotion, intense application; விடா முயற்சி. 3. Love for hunting, etc.; வேட்டை முதலியவற்றில் மிக்கவிருப்பு. 4. Great desire; பேராசை. (W.)

விசனம்[2] vicaṉam, n. <vi-jana. 1. Depopulation; நிர்மானுஷம். (யாழ். அக.) 2. Loneliness; தனிமை. Loc.

விசனம்[3] vicaṉam, n. <vyajana. Fan; விசிறி. (யாழ். அக.)

விசனம்பண்ணு-தல் vicaṉam-paṇṇu-, v. tr. <விசனம்[1] +. To press, use force, annoy, as causing grief; நெருக்கித் துன்புறுத்துதல். இக்காசை வைக்கவென்று விசனம்பண்ணினவிடத்து (சோழவமி. 66).

விசாக்கோட்டி vicā-k-kōṭṭi, n. prob. வயா + கோட்டி[1]. Morning sickness and morbid longings of a pregnant woman. See வயாநடுக்கம். Loc.

விசாகம்[1] vicākam, n. <viśākha. The 16th nakṣatra; பதினாறாம் நட்சத்திரம். (திவா.)

விசாகம்[2] vicākam, n. <vaiśākha. The second lunar month; இரண்டாவது சாந்திர மாதம். (W.)

விசாகவெள்ளம் vicāka-veḷḷam, n. <விசாகம்[2] +. Flood in the Kāvērī during the month of Vaikāci; வைகாசிமாதத்துவரும் காவிரிப்பெருக்கு.

விசாகன் vicākaṉ, n. <Viśākha. Skanda; முருகக்கடவுள். (திவா.) வில்லாளியாகித் தனிநின்ற விசாகன் (கந்தபு. திருவிளை. 60).

விசாணம் vicāṇam, n. <viṣāṇa. Horn of an animal; விலங்கின் கொம்பு. (நாமதீப. 235.)

விசாதி[1] vicāti, n. <vyādhi. Disease; வியாதி. கொன்றுயிர் குண்ணும் விசாதி பசிபகை தீயன வெல்லாம் (திவ். திருவாய். 5, 2, 6).

விசாதி[2] vi-cāti, n. <vi-jāti. 1. Different class or caste; வேறான சாதி. 2. See விசாதிபேதம். சிவதத்தினுக்கு விசாதியிலை யென்றுணாக (வேதா. சூ. 26).

விசாதிபேதம் vicāti-pētam, n. <id. +. Difference of genus, one of the three pētam, q.v.; பேதம் மூன்றனுள் சாதியாலுண்டாகும் வேறுபாடு. (வேதா. சூ. 26, உரை.)

விசாய்-தல் vicāy-, 4 v. intr. To go ahead; to proceed further; மேலிடுதல். விசாய்ந்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள் (ஈடு, 6, 2, 4).

விசாரகன் vicārakaṉ, n. <vi-cāraka. One who makes a judicial inquiry; நியாய விசாரணைசெய்பவன். (சங். அக.)

விசாரசருமர் vicāracarumar, n. A canonized Śaiva saint. See சண்டேசுரநாயனார். (பெரியபு. சண்டே. 12.)

விசாரணம் vicāraṇam, n. <vi-cāraṇa. See விசாரணை[1]. Loc.

விசாரணை[1] vicāraṇai, n. <vi-cāraṇā. 1. Investigation; inquiry; ஆராய்ச்சி. 2. Judicial trial; நியாயவிசாரிப்பு. 3. Hospitality; உபசாரம். 4. Superintendence; மேற்பார்வை.

விசாரணை[2] vicāraṇai, n. Child's amulet tree. See புத்திரசீவி. (L.)

விசாரணைக்கர்த்தன் vicāraṇai-k-karttaṉ, n. <விசாரணை[1] +. See விசாரணைக்காரன்.

விசாரணைக்காரன் vicāraṇai-k-kāraṉ, n. <id. + காரன்[1]. Superintendent; மேற்பார்ப்போன்.

விசாரணைநியமஸ்தர் vicāraṇai-niyamastar, n. <id. +. The Ordinary, an officer of the Roman Catholic church; ரோமன் கத்தோலிக் கிறிஸ்தவரின் மாதாகோவிலுள்ள ஓர் உத்தியோகஸ்தன். R. C.

விசாரத்தகடு vicārattakaṭu, n. Iron hoop; இரும்புவளையம். (W.)

விசாரதம் vicāratam, n. prob. viśārada. (Pros.) A rhyming quatrain; பிராசமுள்ள நான்கடிச் செய்யுள்வகை. (W.)

விசாரதன் vicārataṉ, n. <viśārada. (யாழ். அக.) 1. Clever, skilful person; வல்லோன். 2. Learned, wise person; அறிஞன்.

விசாரம் vicāram, n. <vi-cāra. 1. Deliberation, consideration, consultation; ஆலோசனை. (பிங்.) 2. Unbiased examination with a view to arriving at the truth; investigation; ஆராய்ச்சி. ஊன்றிய விசாரத்தாலே யுயாபொருளெய்தவேணடும் (ஞானவா. தாம. 5). 3. Care, concern, solicitude;

trouble, anxiety, disquietude; கவலை. அன்ன விசார மதுவே விசாரம (பட்டினத். திருப்பா. திருவேகமப. 8).

விசாரி[1]-த்தல் vicāri-, 11 v. tr. <விசாரம். 1. To inquire; வினவுதல். 2. To investigate, examine; ஆராய்தல். 3. To think; நினைத்தல். *Nāñ.* 4. To take care of; பாதுகாத்தல். (W.) 5. To entertain, treat hospitably; உபசரித்தல். *Colloq.*

விசாரி[2] vicāri, n. <vi-cārin. Inquirer; ஆராய்வோன். (சங். அக.)

விசாரிதன் vicāritan, n. <viśārada. 1. One who is learned and discerning; ஆராய்ந்தறிந்தவன். 2. Famous, renowned person; புகழ்மிக்கவன். திருந்தார திறலழிதத வேந்தன் விசாரிதன் (இறை. 3, உரைபபாட்டு, 48).

விசாரிப்பு vicārippu, n. <விசாரி-. 1. See விசாரணை[1], 1, 2, 3. 2. See விசாரணை[1], 4. முதது மனனன் விசாரிபபுச சோந்த புறவினெலலாம (குற்று. குற. 99, 4). 3. Taking care of, looking after; கவனிப்பு. வீட்டிலே விசாரிப்பில்லை. 4. Superintendent; மேல்விசாரணைக்காரன். 5. See விசாரிப்புக்காரன்.

விசாரிப்புக்காரன் vicārippu-k-kāran, n. <விசாரிபபு+காரன்[1]. A village menial; கிராம ஊழியக்காரரில் ஒருவன். *Loc.*

விசாலகுலம் vicāla-kulam, n. <viśāla-kula. Good or noble family; நல்ல குலம். (யாழ். அக.)

விசாலபுத்தி vicāla-putti, n. <viśāla+buddhi. Liberal-mindedness; wide outlook; தாராளசிந்தை. *Loc.*

விசாலம்[1] vicālam, n. <viśāla. 1. Extensiveness, spaciousness, breadth; இடப்பரப்பு. விலலாற்செய்த விசால வட்டம (சூளா. அரசி. 214). (அக. நி.) 2. That which is broad, large or extensive; பெரியது. (யாழ். அக.) 3. Blooming appearance; பொலிவு. (அரு. நி.) 4. A kind of bird; பறவைவகை. (யாழ் அக.) 5. A kind of deer; மான்வகை. (யாழ். அக.) 6. A country; ஒரு நாடு. (அபி. சிந்.) 7. A treatise on architecture, one of 32 *cirpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக். சிற்பசாத். 2.)

விசாலம்[2] vicālam, n. <viśālā. 1. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (மலை.) 2. Common cadamba. See கடம்பம்[1], 1. (அக.நி.) 3. Seaside Indian oak; வெண்கடம்பு (நிகா.) 4. Panicled Indian linden, m.tr., *Grewia microcos;* மரவகை. (L.) 5. Plantain; வாழை. (அக. நி.)

விசாலாட்சன் vicālāṭcan, n. <Viśālākṣa. (யாழ். அக.) 1. Śiva; சிவபிரான். 2. Garuḍa; கருடன்.

விசாலாட்சி vicālāṭci, n. <Viśālākṣī. Pārvatī; பார்வதி. (யாழ். அக.)

விசாலி-த்தல் vicāli-, 11 v. intr. <விசாலம். To extend, spread out; to become wide; விரிவுபெறுதல். படிததாற புத்தி விசாலிக்கும.

விசாலை vicālai, n. <viśālā. 1. The city of Ujjayinī; உச்சயினிநகரம். கோலைகா விசாலையாய (சௌந்த. 48). 2. A city near Mithilā; மிதிலைநாட்டிலுள்ள ஒருபட்டணம். விசாலைவாழ் கௌதம குன்றுபோற் புயத்தாசன் (கம்பரா. அகலிகை. 62).

விசானம் vicāṉam, n. <śmaśāna. Burial or burning ground; மயானம். (W.)

விசி[1]-த்தல் vici-, 11 v. tr. To fasten, bind, tie tightly; இறுகக் கட்டுதல். திணைவார விசிதத முழவு (மலைபடு. 3).—intr. To become swollen, over-stretched, as the abdomen from over-eating; விம்முதல். விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி (புறநா. 61).

விசி[2]-தல் vici-, 4 v. tr. See விசி[1]-. பசும் பொற்பலவாா விசிந்துபிணியுறீஇ . . . ஏற்றுரிபோர்த்த . . . கொற்றமுரசம் (பெருங். இலாவாண. 2, 26).

விசி[3] vici, n. <விசி[1]-. [T. bisi.] 1. Fastening, tie; கட்டு. விசிவீங்கு இன்னியங் கடுப்ப (பெரும்பாண. 56). 2. Leather strap for drums; பறையிறுக்கும் வார். (யாழ். அக.) 3. Bench; விசிப்பலகை. (திவா.) 4 Cot; கட்டில். (யாழ். அக.)

விசி[4] vici, n. <bisa Lotus stalk; தாமரைத் தண்டு. (பிங்.)

விசி[5] vici, n. <vīci. Wave; அலை. (யாழ். அக.)

விசிகக்கோல் vicika-k-kōl, n. <விசிகம்[1]+கோல்[1]. See விசிகம்[1], 1. விசிகக்கோல செல்லுனை சுத கோடிகள் (கமபரா. மூலபல. 104).

விசிகம்[1] vicikam, n. <viśikha. 1. Arrow; அம்பு. (திவா.) கார்முகங் காண்ற புழுக விசிகம (ஞானா. 20, 19). 2. Iron pestle, crowbar; இருப்புலக்கை. (இலக். அக.)

விசிகம்[2] vicikam, n. See விசிகரம். (யாழ். அக.)

விசிகரம் vici-karam, n. <விசி[5]+கரம்[2]. Wave; அலை. அம்பரத்தின் விசிகரம்போ லத்துவித மாகி (குற்று. தல. கடவுள்வண. 4).

விசிகிலம் vicikilam, n. <vicakila. Jasmine; மல்லிகை. (யாழ். அக.)

விசிகை[1] vicikai, *n.* prob. விசி[1]-. 1. Bodice; முலைக்கச்சு. (பிங்.) 2. Thought; சருத்து. (யாழ். அக.)

விசிகை[2] vicikai, *n.* <*viśikhā*. (யாழ். அக.) 1. Street; தெரு. 2. Crowbar; கடப்பாரை. 3. Hospital; வைத்தியசாலை.

விசிட்டஞானம் viciṭṭa-ñāṉam, *n.* <*viśiṣṭa*+. Spiritual or supreme knowledge; பரஞானம்.

விசிட்டம் viciṭṭam, *n.* <*vi-śiṣṭa*. 1. That which is qualified; துணைத்தொடு கூடியது. விசேடணவிசிட்டம். 2. That which is superior, excellent, eminent; மேன்மையுள்ளது. விசிட்ட குலத்தொருசெட்டி (திருப்பு. 146).

விசிட்டன் viciṭṭaṉ, *n.* <*vi-śiṣṭa*. Eminent person; பெரியோன். அருமறை வடிவுபோன் றுளரா விசிட்டனும (கம்பரா. திருவவ. 77).

விசிட்டாத்துவிதம் viciṭṭāttuvitam, *n.* <*viśiṣṭādvaita*. The doctrine of Ramanuja. See விசிஷ்டாத்துவைதம்.

விசித்தி vicitti, *n.* Mustard; கடுகு. (மலை.)

விசித்திரக்கா vicittira-k-kā, *n.* <விசித்திரம்+perh. கா[6]. A curiously wrought poem; சித்திரகவிவகை. (யாப். வி. 96.)

விசித்திரகம் vicittirakam, *n.* White madar; வெள்ளெருக்கு. (மலை.)

விசித்திரதாரணை vicittira-tāraṇai, *n.* <*vicitra*+. One of *nava-tāraṇai*, q.v.; நவதாரணைகளு ளொன்று. (திவா. Mss.)

விசித்திரப்பா vicittira-p-pā, *n.* <விசித்திரம்+பா[4]. See விசித்திரக்கா. (திவா.)

விசித்திரம் vicittiram, *n.* <*vi-citra*. 1. Anything diversely coloured or curiously wrought; விசேட வேலைப்பாடு அல்லது நிறமுடையது. விசித்திரமாப் பாடப்படுத்த பள்ளிமேல் (திவ். இயற். பெரிய. ம. 30). 2. That which is diverse; பலதிறப்பட்டது. 3. That which is queer or peculiar; விநோதமானது. 4. Great beauty, loveliness; பேரழகு. (திவா.) 5. Surprise, wonder; அதிசயம். இவை யென்ன விசித்திரமே (திவ். திருவாய். 7, 8, 2). (சூடா.) 6. Show, pomp; வேடிக்கை. (W.) 7. Workmanship of an artisan; கம்மத்தொழில். 8. Self-conceit; arrogance; இறுமாப்பு. (பிங்.) 9. Greatness; மேன்மை. (அரு. நி.)

விசித்திரவேளாகொல்லி vicittira-vēḷā-kolli, *n.* (Mus.) A secondary melody-type; யாழ்த்திறத்தி லொன்று. (யாழ். அக.)

விசித்திராங்கம் vicittirāṅkam, *n.* <*vicitrāṅga*. Peacock; மயில். (யாழ். அக.)

விசித்துக்கட்டு-தல் vicittu-k-kaṭṭu-, *v. tr.* <விசி[1]-+. To bind tightly; இறுகக் கட்டுதல்.

விசிதம்[1] vicitam, *n.* cf. பசிதம. Sacred ashes prepared from cow-dung; விபூதி. (யாழ். அக.)

விசிதம்[2] vicitam, *n.* <*vi-sita*. Whiteness; வெண்மை. (நாமதீப. 785.)

விசிதவொளியுப்பு vicita-v-oḷi-y-uppu, *n.* perh. விசிதம்[2]+ஒளி+. Glass-gall; வளையலுப்பு. (சங். அக.)

விசிதை vicitai, *n.* <*vijitā*. The supernatural power of subduing all to one's own will. See வசித்துவம். (W.)

விசிப்பலகை vici-p-palakai, *n.* <விசி[3]+. [T. *visipalaka*.] A broad thick plank used as a swing, etc; ஊஞ்சற் பலகை. *Colloq.*

விசிப்பு vicippu, *n.* <விசி[1]-. See விசிப் பலகை. (நாமதீப. 470.)

விசிமந்தம் vicimantam, *n.* <*picumanda*. Neem; வேம்பு. (மலை.)

விசியுழி viciyuḻi, *n.* prob. *vijigīṣu*. (Log.) A form of polemical discussion, the sole aim of which is victory over one's opponent and not the ascertainment of truth; உண்மையில் நோக்க மின்றி வெற்றியே வேண்டுவோன் செய்யும் வாத வகை. (சங்கற்ப. பாயி. 2, உரை.)

விசிரகந்தி vicirakanti, *n.* <*viśra-gandhi*. Yellow orpiment. See பொன்னரிதாரம். (யாழ். அக.)

விசிரமி-த்தல் vicirami-, 11. *v. intr.* <*viśrama*. To take rest; இளைப்பாறுதல். அந்தப் பெரியவர் விசிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

விசிராமம் vicirāmam, *n.* <*viśrāma*. 1. Rest, repose, relaxation; இளைப்பாறுகை. 2. Peace of mind; மனவமைதி. (யாழ். அக.)

விசிலம் vicilam, *n.* <*vijila*. Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.)

விசிறி viciṟi, *n.* <விசிறு-. 1. Fan; உடம்பு முதலியவற்றிற் படும்படி காற்றை அசைவிக்குங் கருவி. (திவா.) 2. Curves appended to the consonants as symbols of vowels *i* and *ī*; உயிர்மெய்களில் இகர ஈகாரங்களின் குறியாக எழுதப்படும் மேல் வளைவுக் கோடு. 3. Box-leaved ivory wood, m. sh., *Chretia buxifa*; செடிவகை. (W.) 4. A saree with coloured stripes; வர்ணக்கோடுள்ள சீலை வகை. *Loc.*

விசிறிக்குருவி vicıṟi-k-kuruvi, n. <விசிறி +. White-browed fantail, *Leucocerca albofrontata*; விசிறிபோன்ற வாலுடைய குருவிவகை.

விசிறிகட்டி நட-த்தல் viciṟi-katti-naṭa-, v. intr. <id. +. (W.) 1. To walk with a swinging motion; ஆடி நடத்தல். 2. To swing the hands; கை வீசுதல்.

விசிறிமடிப்பு viciṟi-maṭippu, n. <id. +. A kind of fan-like folding of washed clothes; வெளுத்த அங்கவஸ்திரத்தில் விசிறிபோல மடிப்புக்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்று அமையும்படி மடிக்கை.

விசிறிமுருகு viciṟi-muruku, n. <id. +. Fan-shaped ear-ring of gold, worn on the upper part of the ear; மேற்காதிலணியும் காதணி வகை. (W.)

விசிறியெறி-தல் viciṟi-y-eṟi-, v. tr. <விசிறு- +. To cast away; to throw away; கழற்றி வீசுதல். *அவள் நகைகளை விசிறியெறிந்தாள்.*

விசிறிவாழை viciṟi-vāḻai, n. <விசிறி +. Traveller's palm. See நீர்வாழை. *Mod.*

விசிறு-தல் viciṟu-, 5 v. [T. *visaru*, K. *bisuḍu*, M. *visaruga*.] tr. 1. To fan; விசிறியாற் காற்றெழுப்புதல். 2. To wave to and fro, brandish; வாள் முதலியவற்றை வீசுதல். *நாநதகம் விசிறு நமபுருடோததமன்* (திவ். பெரியாழ். 4, 7, 4). 3. To fling, hurl, cast, as a net; வலை முதலியவற்றை விரித்தெறிதல். *அலைகடல்வாய் மீனவிசிறும* (திரு வாச. 8, 2). 4. To whirl round; சுழற்றுதல். *விளஙகனிக கிளஙகனறு விசிறி* (திவ். பெரியதி. 9, 8, 6) 5. To pour forth; to sprinkle; சொரிதல். *இந்து வனலை மொணடு விசிற* (தனிப்பா. ii, 53, 130). 6. To eject, discharge; வெளித் தள்ளுதல். *கிடாரி கருவை விசிறிவிட்டது.* *Loc.* 7. To remove; போக்குதல். *பிறவிபுமற விசிறுவா* (தேவா. 618, 4). 8. To swing, as the arms in walking; கை முதலியன வீசுதல். *வேயன தோள்விசிறி* (திவ். பெரியதி. 3, 7, 5). 9. To append the symbols of *i* and *ī* to the consonants; உயிர்மெய்களுள் இகர ஈகாரங் களின் குறியாக மேல்வளைவுக்கோடிடுதல். *Loc.*—intr. To fan; விசிறியாற் காற்றடிக்கச் செய்தல்.

விசிஷ்டம் viciṣṭam, n. <*viśiṣṭa*. See விசிட்டம்.

விசிஷ்டாத்துவைதம் viciṣṭāttuvaitam, n. <*viśiṣṭādvaita*. The doctrine of Rāmānuja, which regards the two entities *cittu* and *acittu*, as the body of *Īśvara* the third entity and consequently one with Him; தத்துவத்திரயங் களுள் சித்து அசித்து என்னும் இரண்டும் ஈசுவர னுக்கு உடலாதலால் அவ்விரண்டும் ஈசுவரனும் ஒன்றே என்று கூறும் ராமாநுஜ மதம்.

விசிஷ்டாத்துவைதி viciṣṭāttuvaiti, n. <*viśiṣṭādvaitin*. Believer in the doctrine of *viciṣṭāttuvaitam*; விசிஷ்டாத்துவைத மதத்தைப் பின்பற்றுபவன்.

விசு[1] vicu, n. <*viṣuva*. The time when the sun enters Aries or Libra; மேஷ துலாராசி களில் சூரியன் பிரவேசிக்குங் காலம். *அயனஙகள் விசுக்கள சஙகிராந்திகள்* (பிரபோத. 39, 15).

விசு[2] vicu, n. <*visā*. Atis. See அதிவிடையம். (சங். அக.)

விசு[3] vicu, n. <*vṛṣa*. The 15th year of the Jupiter cycle. See விஷு. (பெரியவரு.)

விசுக்கிடு-தல் vicukkiṭu-, v. intr. <விசுக்கு +. [T. *visukukonu*.] 1. To become displeased; வெறுப்புக்கொள்ளுதல். (யாழ். அக.) 2. To be pained at heart; மனவருத்தங்கொள்ளுதல். (W.)

விசுக்கு[1]-தல் vicukku-, 5 v. tr. To fan. See விசிறு-, 1. (J.)

விசுக்கு[2] vicukku, n. cf. சிவிட்கு. Displeasure; வெறுப்பு. *அந்த வார்த்தைகேட்கவும் அவனுக்கு விசுக்கு வந்துவிட்டது.*

விசுக்கெனல் vicukkenal, n. Onom. expr. of quick movement; விரைந்து செல்லுதற் குறிப்பு. *விசுக்கென்று புறபபட்டு விட்டான்.* *Tinn.*

விசுத்தம் vicuttam, n. <*vi-śuddha*. Spotless purity; மிகுதூய்மை. *விசுததா சுததத் தனுகரண புவன போகஙக டாஙக* (சிவப்பிர. பாயி. 3).

விசுத்தன் vicuttaṉ, n. <*vi-śuddha*. Person of great purity; மிக்க தூய்மையுடையவன். *இபபரம ஞானந்தனை மொழிவுறின் விசுததற்கே யாடையும்* (திருக்காளத். பு. விசிட்டத். 16).

விசுத்தி vicutti, n. <*vi-śuddhi*. 1. (Yōga.) A mystic circle or *cakra* in the body, conceived as a sixteen-petalled lotus situate at the root of the tongue above *anākatam*, one of *ārātāram*, q.v.; ஆறுதாரங்களுள் அநாகதத்துக்குமேல் பதினறிதழ்த்தாமரை வடிவினதாகக் கருதப்படும் அடிநாத் தானம். 2. (Phil.) Release from bondage; பந்த நீக்கம். 3. Doubt; ஐயம். (யாழ். அக.) 4. Correction; திருத்தம். (யாழ். அக.) 5. Purity; தூய்மை. (யாழ். அக.) 6. Equality; ஒப்பு. (யாழ். அக.)

விசுதம் vicutam, n. perh. *vi-cyuta*. Snake-gourd. See புடல். (சங். அக.)

விசுப்பலகை vicu-p-palakai, n. <விசி[3] +. See விசிப்பலகை.

விசும்பாளர் vicumpāḷar, *n.* < விசும்பு¹ + ஆள்-. Celestials; தேவர். *படைவிடா விசும் பாளரைப் பற்றுக* (தக்கயாகப். 352).

விசும்பு¹ vicumpu, *n.* perh. *viśva.* 1. Visible heavens, sky; ஆகாயம். *விசும்பு தைவரு வளியும்* (புறநா. 2). 2. Svarga; தேவலோகம். (திவா.) *அங்கண் விசும்பி னமரர்* (நாலடி, 373). 3. Cloud; மேகம். (திவா.) *விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லால்* (குறள், 16). 4. Direction; திசை. (பிங்.)

விசும்பு²-தல் vicumpu-, *5 v. tr.* 1. To throw away in contempt; to toss aside; to cast away; வெறுப்புடன் விலக்குதல். (W.) 2. cf. *vijṛmb.* To draw tight, as a rope; கயிறு முத லியவற்றைச் சுண்டி யிழுத்தல். *Tj.*

விசும்பு³ vicumpu, *n.* < வீம்பு. 1. Obstinacy; வீம்பு. *விசும்புக்கு வேட்டையாடுகிறான்.* 2. Pride; கருவம். *Loc.*

விசும்பு⁴-தல் vicumpu-, *5 v.* < விசும்பு³. *tr.* To transgress; மீறுதல். *Loc.*—*intr.* To be proud or haughty; செருக்குக்கொண்டிருத்தல். *மாப்பிள்ளை மிக விசும்புகிறான்.*

விசும்புவில் vicumpu-vil, *n.* < விசும்பு¹ +. The sphere of celestial luminaries; சோதிச் சக்கரம். *காமரு சேமவில்லென விசும்புவில் வெருவு தெய்வமாதா* (தக்கயாகப். 23).

விசும்பேற்று-தல் vicumpēṟṟu-, *v. tr.* < விசும்பு³ +. To appeal to one's pride, prestige, etc., and urge one to action; மானங்காரணமாக ஒருவனைக் காரியத்தில் முனையச் செய்தல். *Tinn.*

விசும்பேறு vicumpēṟu, *n.* < விசும்பு¹ +. Thunderbolt; இடியேறு. (இலக். அக.)

விசுமந்தச்சூரணம் vicumanta-c-cūraṇam, *n.* < *picumanda* +. A relish made of citron leaves, sweet neem and spices; எலுமிச்சை யிலை நாரத்தையிலை கருவேப்பிலை முதலியன சேர்த் துச் செய்யும் உபகரணவகை.

விசுமிகினி vicumikiṉi, *n.* cf. id. Neem. See வேம்பு. (மலை.)

விசுருதி vicuruti, *n.* < *vi-śruti.* Fame; கீர்த்தி. (யாழ். அக.)

விசுவகர்மா vicuva-karmā, *n.* See விசுவ கருமா.

விசுவகருமன் vicuva-karumaṉ, *n.* See விசுவகருமா.

விசுவகருமா vicuva-karumā, *n.* < *viśva-karmā* nom. sing. of *viśva-karman.* 1. Viśvakarmā, the divine architect; தேவலோகத்துக் கம்மியன். 2. The caste of smiths; கம்மாளச் சாதி.

விசுவகன்மன் vicuva-kaṉmaṉ, *n.* See விசுவகருமா.

விசுவகன்மா vicuva-kaṉmā, *n.* See விசுவகருமா. (சங். அக.)

விசுவகுத்தன் vicuva-kuttaṉ, *n.* < *viśva-gōptṛ.* One who protects the world; உலகத்தைக் காப்பவன். *எழில் விசுவகுத்தனுகி* (சேதுபு. சேது யாத. 13).

விசுவச்சாயாங்குலம் vicuva-c-cāyāṅkulam, *n.* See விசுவச்சாயை. (W.)

விசுவச்சாயை vicuva-c-cāyai, *n.* < *viṣuva-c-chāyā.* (Astron.) Shadow of the gnomon or index of a sun-dial at noon on the day when the sun is at either equinoctial point; விஷு நாளின் மத்தியானத்தில் சூரியனால் உண்டாம் கடிகா ரூசியின் நிழல்.

விசுவசி-த்தல் vicuvaci-, *11 v. tr.* < *vi-śvas.* 1. To believe, trust, confide in; நம்புதல். *ஆராய்த லின்றி விரைந்துசென்று விசுவசித்தல கூடாது* (பிரபஞ் சவி. 91). 2. To love; அன்புசெய்தல். *Loc.*

விசுவசித்து vicuvacittu, *n.* < *viśva-jit.* See விச்சுவசித்து.

விசுவசேனர் vicuvacēṉar, *n.* < *Viṣvak-sēna.* Chief of the celestial hosts of Viṣṇu. See சேனைமுதலியார். (அபி. சிந்.)

விசுவதினம் vicuva-tiṉam, *n.* < *viṣuva* +. Equinoctial day; இராப்பகல்களின் நாழிகை சமமா யிருக்கும் நாள்.

விசுவதேவம் vicuva-tēvam, *n.* < *viśva-dēva.* The seventh of 15 divisions of the day; பகல் 15 முகூர்த்தத்துள் ஏழாவது. (விதான. குணா குண. 73, உரை.)

விசுவதேவர் vicuva-tēvar, *n.* < *viśva-dēva.* 1. A class of gods; தேவசாதி வகையினர். *மருக்க ணங்களும் விசுவதேவரும் மற்றை யட்டவசுக்களும்* (தக்கயாகப். 253). 2. Śiva; சிவபெருமான். (சங். அக.)

விசுவநாக்கரம் vicuva-nākkaram, *n.* < *viśva* + *nāgara.* Dried ginger; சுக்கு. (சங். அக.)

விசுவநாதசெட்டிவெட்டு vicuvanāta-ceṭṭi-veṭṭu, *n.* An old coin, probably so named after the person who minted it; பழையநாணய வகை. (பணவிடு. 144.)

விசுவநாதன் vicuva-nātaṉ, *n.* < *viśva-nātha.* See விச்சுவநாதன்.

விசுவநாள் vicuva-nāl, n. <viśva+. The 21st nakṣatra. See உத்தராடம். (பிங்.)

விசுவபேடசம் vicuva-pēṭacam, n. <viśva-bhēṣaja. Dried ginger, as a general remedy; சுக்கு (மலை.)

விசுவம்[1] vicuvam, n. <viśva 1. All, entireness; எல்லாம் 2. The universe; அகிலம். (நாமதீப. 482.) 3. Viṣṇu; நெடுமால். (அரு.நி.) 4. Dried ginger; சுக்கு. (நாமதீப. 356)

விசுவம்[2] vicuvam, n. <viṣuva. Equinox. See விஷுவம்.

விசுவம்[3] vicuvam, n. <viśvā. Atis. See அதிவிடையம். (மலை.)

விசுவம்பரன் vicuvam-paraṉ, n. <viśvam-bhara. 1. God, as all-sustaining, [எல்லாவற்றையுந் தாங்குபவன்] கடவுள். 2. Viṣṇu; விட்டுணு. (யாழ். அக.) 3. Indra; இந்திரன். (யாழ். அக.)

விசுவம்பரை vicuvam-parai, n. <viśvambharā. The earth, as all sustaining; பூமி. (யாழ். அக.)

விசுவரூபசேவை vicuvarūpa-cēvai, n. <viśva-rūpa+. Adoration in a temple when the deity is roused from slumber; கோயிலிலே சுவாமியின் பள்ளியெழுச்சிக்காலத்துச் செய்யும் வணக்கம்.

விசுவரூபதரிசனம் vicuvarūpa-taricaṉam, n. <id.+. See விசுவரூபசேவை.

விசுவரூபம் vicuva-rūpam, n. <viśva-rūpa. 1. The Universal Form of God, as comprising the whole universe, animate and inanimate; சராசரங்களனைத்துமான கடவுளின் நிலை. விசுவரூபவைதநியாயம். 2. Great or gigantic shape; பேருருவம். 3. See விசுவரூபசேவை.

விசுவரூபன் vicuva-rūpaṉ, n. <viśva-rūpa. 1. God, as manifesting the whole Universe, animate and inanimate, in Himself; சராசரங்கள் அனைத்துமாயுள்ள கடவுள். 2. Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.)

விசுவரூபை vicuva-rūpai, n. <viśva-rūpā. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 22.)

விசுவரோசனம் vicuva-rōcaṉam, n. prob. viśva-rōcana. A tuber; ஒருவகைக்கிழங்கு. (யாழ். அக.)

விசுவன் vicuvaṉ, n. <viśva. 1. God; கடவுள். 2. The individual soul; சீவான்மா. தூலமே மருவுஞ் சீவன் சொல்லிய விசுவனாகும் (கைவல. தத். 42).

விசுவாசகன் vicuvācakaṉ, n. <viśvāsaka. Trustworthy person; நம்பிக்கையுள்ளவன். (யாழ். அக.)

விசுவாசகாதகம் vicuvāca-kātakam, n. <viśvāsa+ghātaka. Breach of trust; treachery; நம்பிக்கைத்துரோகம் விசுவாசகாதகஞ் செய்குவோர (திருவேங். சத. 16).

விசுவாசகாதகன் vicuvāca-kātakaṉ, n. <viśvāsa-ghātaka. Treacherous person; one who commits a breach of trust; நம்பிக்கைத்துரோகஞ் செய்பவன். ஆலய மிழுந்தவாகள் விசுவாசகாதகர் (குமரே. சத. 18).

விசுவாசபத்தி vicuvāca-patti, n. <viśvāsa+bhakti. Faithful adherence; விசுவாசத்தோடு ஒருவனை அடுத்திருக்கை. (W.)

விசுவாசபாத்திரம் vicuvāca-pāttiram, n. <id.+. Trustworthy person, as a fit object of confidence; நம்பிக்கைக்கிடமானவ-ள்-ன்.

விசுவாசபாத்திரன் vicuvāca-pāttiraṉ, n. <id.+. Trustworthy man; நம்பிக்கைக்கிடமானவன். (யாழ். அக.)

விசுவாசபாதகம் vicuvāca-pātakam, n. <id.+bādhaka. See விசுவாசகாதகம். (யாழ். அக.)

விசுவாசபாதகன் vicuvāca-pātakaṉ, n. <id.+id. See விசுவாசகாதகன்.

விசுவாசபூமி vicuvāca-pūmi, n. <viśvāsa-bhūmi. See விசுவாசபாத்திரம். (யாழ். அக.)

விசுவாசம் vicuvācam, n <viśvāsa. 1. Confidence, trust, நம்பிக்கை. சாருக்கு மாகதியதில் விசுவாச மின்மை (விநாயகபு. 83, 77). 2. Faith in God; தெய்வநம்பிக்கை. Chr. 3. Affection; அபிமானம் Colloq. 4. Zeal; சிரத்தை. (நாமதீப. 726) 5. Faithfulness; veracity; உண்மை. (W.)

விசுவாசி[1] vicuvāci, n. <viśvāsin. 1. One who confides in or trusts another; நம்பிக்கையுள்ளவன். 2. One who has faith in God; தெய்வநம்பிக்கையுள்ளவன். Chr. 3. Affectionate person; அபிமானமுள்ளவன். 4. Dog; நாய். (நாமதீப. 228.)

விசுவாசி[2]-த்தல் vicuvāci-, 11 v. tr. <விசுவாசம். See விசுவசி-. அடைவுடன் சத்துருவின்பேச்சை விசுவாசித் தகப்பட்டிழன்ற பேயும் (குமரே. சத. 23).

விசுவாசி[3] vicuvāci, n. Indian kino tree; வேங்கையென்னும் மரம். (மலை.)

விசுவாத்துமன் vicuvāttuman, n. See விசுவாத்துமா. (யாழ். அக.)

விசுவாத்துமா vicuvāttumā, n. <viśvātmā nom. sing. of viśvātman God; கடவுள். (யாழ். அக.)

விசுவாமித்திரசிருஷ்டி vicuvāmittira-ciruṣṭi, n. <Viśvāmitra+. 1. Creation attributed to Viśvāmitra in rivalry with Brahmā, as the buffalo in imitation of the cow, the ass in imitation of the horse; பிரமசிருஷ்டிக்கு மாறாக விசுவாமித்திரமுனிவனாற் படைக்கப்பட்டனவாகக் கருதப்படும் எருமை கழுதை போன்ற பொருள்கள். 2. Anything newly created, as different from what is traditionally handed down; நூதனமாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டது. இந்தப்பாடல் விசுவாமித்திர சிருஷ்டி.

விசுவாமித்திரப்பிரியம் vicuvāmittira-p-piriyam, n. <viśvāmitra-priya. Coconut-palm; தென்னை. (மலை.)

விசுவாமித்திரப்புல் vicuvāmittira-p-pul, n. <விசுவாமித்திரம் + புல்[1]. A kind of *darbha* grass, *Cynosuroides*; தர்ப்பைவகை.

விசுவாமித்திரம் vicuvāmittiram, n. <viśvamitra. 1. See விசுவாமித்திரப்புல் (நாமதீப. 348.) 2. Counterfeit, imitation; போலிப்பொருள். 3. Equivocation; falsification; புரட்டு.

விசுவாமித்திரன் vicuvāmittiran, n. <Viśvāmitra A celebrated Ṛṣi; பெயர்பெற்ற முனிவருள் ஒருவன்.

விசுவாவசன் vicuvāvacan, n. See விசுவாவசு, 1.

விசுவாவசு vicuvāvacu, n. <viśvāvasu. 1. A gandharva; ஒரு கந்தருவன். (யாழ். அக.) 2. The 39th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் முப்பத்தொன்பதாவது. (பெரியவரு.)

விசுவான்மா vicuvānmā, n. <viśvātmā nom. sing. of viśvātman. 1. See விசுவாத்துமா. 2. Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.)

விசுவேசன் vicuvēcan, n. <viśvēśa. See விச்சுவேசன். (யாழ். அக.)

விசுவேசுரன் vicuvēcuran, n. <viśvēśvara. 1. See விச்சுவேசன், 1. 2. See விச்சுவநாதன். (யாழ். அக.)

விசுவேசுவரி vicuvēcuvari, n. <viśvēśvarī. Pārvatī; பார்வதி. வேதநாயகியான விசுவேசுவரியுடைய கோயிற் பலிபீடம் (தக்கயாகப். 138, உரை).

விசுவேதேவர் vicuvētēvar, n. See விசுவதேவர்.

விசுவௌடதம் vicuvauṭatam, n. <viśvauṣadha. Dried ginger; சுக்கு. (சங். அக.)

விசுளி vicuḷi, n. Toddy; கள். (யாழ். அக.)

விசூகை vicūkai, n. A disease causing severe dizziness; தலைச்சுழற்சியை மிகச்செய்யும் நோய்வகை. (சங். அக.)

விசூசிகை vicūcikai, n. <viṣūcikā. Cholera; வாந்திபேதிநோய். குட்டம் விசூசிகை (விநாயகபு. 69, 62).

விசேடகாலங்காரம் vicēṭakālaṅkāram, n. <viśēṣakālaṅkāra. (Rhet.) A figure of speech. See சிறப்பணி, 2. (யாழ். அக.)

விசேடணம் vicēṭaṇam, n. <viśēṣaṇa. Epithet, attribute; அடைமொழி.

விசேடணவிசேடியபாவம் vicēṭaṇa-vicēṭiya-pāvam, n. <id.+viśēṣya+bhāva. (Log.) The relation which subsists between that which qualifies and the thing qualified; விசேடணமும் விசேடியமுமாக அமைந்தநிலை. (தருக்கசங். 23.)

விசேடதீட்சை vicēṭa-tīṭcai, n. <viśēṣa +. (Śaiva.) Second or intermediate step in initiation, which grants to the disciple the special privilege of making *pūjā* to Śiva, one of three *tīṭcai*, q.v.; தீட்சை மூன்றனுள் மாணுக்கனைச் சிவபூசை செய்தற்கு யோக்கியனுக்கும் இரண்டாவது தீட்சை. (சைவச. மாணுக. 25, உரை.)

விசேடம் vicēṭam, n. <viśēṣa. 1. Excellence; superiority; importance; சிறப்பு. மெய்பெறு விசேடம் வியந்தன னிருப்ப (பெருங். மகத. 14, 102). 2. Attributive word which limits or qualifies the sense of another word; அடைமொழி. நீலகுண விசேடமொ டூற்பல விசேடியந்தான் (வேதா. சூ. 104). 3. (Log.) Characteristic attribute, the eternal distinguishing nature of each of the *dravyas*, one of seven *patārttam*, q.v.; பதார்த்தம் ஏழனுள் நித்தியப்பொருள் ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய குணம். 4. (Rhet.) A figure of speech in which the excellence of a thing is emphasised by describing it as lacking even in requisites or necessary attributes; காரியசித்திக்கு வேண்டுவனவாகிய குணம் தொழில் முதலியன குறைவுபடுதல் காரணமாக ஒரு பொருளை மேம்பாடு தோன்றக் கூறும் அணிவகை. (தண்டி. 77.) 5. Explanatory note; பதவுரையைச் சிறப்பாகவன்றி வேண்டுவன தந்துரைக்கும் உரைவகை. வினாவிடை விசேடம (நன். 21). 6. (Śaiva.) See விசேடதீட்சை. சமய விசேடம பரித்து (சைவச. மாணாக் 25). 7. Special feast or ceremony; சிறப்பாக நடைபெறும் விருந்து சடங்கு முதலியன. இன்றைக்கு வீட்டில் விசேடம்,

8. Abundance; மிகுதி. வெள்ளம் விசேடமாக வருகிறது. 9 Species of a particular genus; வகை. விருட்ச விசேடம. 10. Distinguishing feature, speciality, differentiation; சிறப்பியல். (யாழ். அக.) 11. Important item of news; முக்கியமான செய்தி. நகதம பந்தியுள் விசேடங் கேணமோ (திருவாலவா. 29, 4).

விசேடி-த்தல் vicēṭi-, 11 v. <விசேடம். tr. See விசேஷி-. மழைபெய்தவாத அருவியென்று அதனைப பினனா விசேடிததா (கலித. 41, உரை) — intr. See விசேஷி-.

விசேடியம் vicēṭiyam, n. <viśēṣya. (Gram.) That which is qualified; அடைபடுத்தது. நீலகுண விசேடமொ டுறபல விசேடியமதான் (வேதா. சூ. 104).

விசேடோக்தியலங்காரம் vicēṭōkti-y-alankāram, n. <viśēṣōkti+. (Rhet.) A figure of speech. See காரணவாராய்ச்சி. (யாழ். அக.)

விசேளம் vicēḷam, n. Corr. of விசேடம்.

விசேஷ்யம் vicēṣyam, n. <viśēṣya. See விசேடியம்.

விசேஷக்கால் vicēṣa-k-kāl, n. <விசேஷம் +கால்[1]. Indirect way; நேர்முறையினின்று வேறுபட்ட நெறி. அவனெண்ணததை விசேஷககாலிலே யறிந்தேன். (R.)

விசேஷகுணம் vicēṣa-kuṇam, n. <viśēṣa +. 1. Distinguishing feature; சிறப்பியல். 2. Much good; மிக்க நன்மை. அந்தக் காரியததைச் செய்வதில் விசேஷகுணமுணடு.

விசேஷணம் vicēṣaṇam, n. <viśēṣaṇa. See விசேடணம்.

விசேஷதினம் vicēṣa-tiṉam, n. <viśēṣa +. Gala day, festive or ceremonial occasion; சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் நாள்.

விசேஷதீட்சை vicēṣa-tīṭcai, n. <id.+. (Šaiva) See விசேடதீட்சை.

விசேஷப்பிரபாவம் vicēṣa-p-pirapāvam, n. <id.+. Surpassing glory; மிக்க மகிமை. தனது விசேஷப பிரபாவததை நாலுவேதஙகளும புகழ வல்லவளோ (தககயாகப. 120, உரை).

விசேஷம் vicēṣam, n. <viśēṣa. See விசேடம்.

விசேஷாதாயம் vicēṣātāyam, n. <id.+ ā-dāya. 1. Great profit; அதிகமான இலாபம் 2. Special group of taxes; பிரத்தியேக வரித்தொகுதி. (I. M.P. Cg. 1905.)

விசேஷார்த்தம் vicēṣārttam, n. <id.+ artha. 1. See விசேடம், 5. 2. Elaborate explanation, pointing out the special features and beauties of a stanza; பாடல் முதலியவற்றின் சிறப்பாகக் கூறும் பொருள்.

விசேஷி-த்தல் vicēṣi-, 11 v. <விசேஷம். tr. 1. To distinguish, சிறப்பித்தல். சபையில் அவனை விசேஷிததுச சொன்னான. 2. To specify, define; to narrow down, as the scope of a word, by a special attribute; அடைமொழிந்துக் கூறுதல்.—intr. 1. To excel; சிறப்பாதல். அதைக் காட்டிலும் இது விசேஷித்தது. 2. To abound; மிகுதியாதல். வெள்ளம விசேஷித்து வருகிறது.

விசை[1] vicai, n. [T. vesa, K. Tu. vese, M. visa.] 1. Haste, speed, impetus; வேகம். வருவிசைபபுனலைக் கற்சிறை போல (தொல். பொ. 63). 2. Elasticity, spring; நீண்டுசுருங்குந் தன்மை. 3. Force; பலம். 4. Contrivance, as a trap; mechanism; mechanical instrument, as a lever; எந்திரம். 5. Side; பக்கம். முதற் பிராகாரதது வடக்கு விசையிற புறவாயிலே கல்வெட்டுவித்தது (சோழவமி. 63). 6. Stay; prop; பற்றுக்கோடு. (W.) 7. A tree; மரவகை. விசைமரக் கிளவியும் (தொல். எழுத். 282).

விசை[2]-த்தல் vicai-, 11 v. intr. <விசை[1]. 1. To hasten; to cause to move swiftly; விரைவுபண்ணுதல். 2. To swing; வீசுதல். கால்விசைத்தோடி (திருவாசக. 2, 135). 3. To leap, hop; துள்ளுதல். நறுநெய்க் கடலை விசைப்ப (புறநா. 120). 4. To burst, split; சிதறுதல். கண்டொறும் விசைத்த கருப்புத் தாளமும (கல்லா. 59, 16). 5. To be forceful; கடுமையாதல். இரும்பு விசைத்தெறிந்த கூடம் (பெரும்பாண 437). 6. To become angry; கோபப்படுதல். (W.)

விசை[3] vicai, n. <விசையம்[2]. Victory; வெற்றி. (அரு. நி.)

விசை[4] vicai, n. <Pkt. viccha <vīpsā. [M. prāvaśyam.] Turn, time; தடவை. புழைக்கை ஒருவிசை தடிந்தும (கல்லா. 13).

விசைக்கம்பு vicai-k-kampu, n. <விசை[1] +கம்பு[1]. A weaver's instrument; நெய்வார் கருவியி லொன்று. (யாழ். அக.)

விசைக்கால்[1] vicai-k-kāl, n. <id.+கால்[1]. See விசைக்கம்பு.

விசைக்கால்[2] vicai-k-kāl, n. <id.+கால்[3]. See விசைக்காற்று.

விசைக்காற்று vicai-k-kāṟṟu, n. <id.+. Wind or movement of air caused by a person walking swiftly; ஒருவன் விரைந்து செல்லும் வேகத்தால் உண்டாகுங் காற்று. (யாழ். அக.)

விசைக்கொம்பு vicai-k-kompu, n. <id.+. Elastic branch of a tree, which

when bent down and released springs back to its original position; தாழவளைத்துவிட்ட தும் மீண்டு மேற்கிளம்பும் மரக்கிளை. ராசவாணுகிருன் பெரியா ஞெருவ னன்றே, அவன விசைக்கொமபு (சூ, 3, 6, பா.).

விசைகொள்(ளு)-தல் vicai-kol-, *v. intr.* <id.+. (W.) 1. To make haste; விரைதல். 2. To be elastic; நீண்டு சுருங்குந் தன்மையதாதல்.

விசைத்தடி vicai-t-tati, *n.* <id.+தடி². 1. See விசைக்கம்பு (யாழ். அக.) 2. A part of a trap; பிராணிகளைப் பிடிக்கும் பொறியின் ஒரு பகுதி. (W.)

விசைதிற-த்தல் vicai-tira-, *v. intr.* <id. +. To burst out; வேகமாக வெளிப்படுதல். விசைதிறந் துருமுவீழ்ந்த தென்ன (கமபரா. இரணிய. 127).

விசையசாரதி vicaiya-cārati, *n.* <*vijaya-sārathi*. Krsna; கண்ணபிரான். (நாமதீப. 45.)

விசையம்¹ vicaiyam, *n.* See விசயம்¹. (பிங.)

விசையம்² vicaiyam, *n.* See விசயம்². (பிங.) அசைவி ருனே விசைய வெணகுடை . . . மன்னா (பெருங. இலாவாண. 8, 15).

விசையம்³ vicaiyam, *n.* 1. See விசயம்³, 1 2. See விசயம்³. 2, 3. (பிங.) 3. The Earth; வையம். (அரு. நி.)

விசையன்¹ vicaiyan, *n.* See விசயன்². (பாலவா. 171.)

விசையன்² vicaiyan, *n.* See விசயன்¹.

விசையாத்தம் vicaiyāttam, *n.* 1. See விசையார்த்தம், 1. 2. See விசயார்த்தம், 2. (நாமதீப. 516.)

விசையேற்று-தல் vicai-y-ērru-, *v. tr.* <விசை¹+. 1. To set up, as a spring or trap; to put in action; to set in motion; எந்திரம் முதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்தச் சித்தப்படுத்தி வைத்தல். (யாழ். அக.) 2. To egg on; முட்டி விடுதல்.

விசையை vicaiyai, *n.* <*vijayā*. 1. See விசயை, 2. (நாமதீப. 24.) 2. Indian hemp. See கஞ்சா², 1. (நாமதீப. 321.)

விசோகம் vicōkam, *n.*<*vi-śōka*. Absence of sorrow; சோகமின்மை. (சங். அக.)

விசோதனம் vicōtanam, *n.* <*vi-śōdhana*. Purifying; சுத்திசெய்கை. (யாழ். அக.)

விஞ்சதி viñcati, *n.* <*vimśati*. Twenty; இருபது. பஞ்சவிஞ்சதி தெரியின் (ஞானு. 8).

விஞ்சம் viñcam, *n.* <Pkt. *viñjō* <*vindhya*. The Vindhya mountains; விந்தியமலை. மஞ்சசூழ் நெடுவரை விஞ்சத் தடவி (பெருங. நரவாண. 3, 52).

விஞ்சனம் viñcanam, *n.* <*vyañjana*. 1. Token; அடையாளம். நகைகைகறகு மஙகலக் கரு விக்கு நியம விஞ்சன மமைமின (பெருங. உஞ்சைக. 34, 172). 2. Curry; கறி. அரிசி தாணிபபதக்குக்கு விஞ்சன முட்பட (S. I. I. v, 84).

விஞ்சு-தல் viñcu-, 5 *v.* <மிஞ்சு-. *tr.* [T. *mintsu*, M. *miñju*, K. Tu *miñcu*.] To excel, surpass; மேலாதல். (பிங.) விஞ்சிய ஞானம விளஙகும் (தாயு. பராபர. 154).—*intr.* To be excessive; அதிகமாதல். விஞசுகுளிாப பலலவ மனுஙக (கம்பரா. சூாபப. 31).

விஞ்சை viñcai, *n.* <*vidyā*. 1. Art, science; கலை. ஈரேழ் விஞ்சைத திறனும் (பாரத. வாரணு. 33). 2. Learning, knowledge; கல்வி. (திவா.) 3. Spiritual knowledge; பரப்பிரமத்தைப் பற்றின ஞானம். விஞசைதனை யறிநது மறியா தான்போல (கமபரா. பிணிவீட். 122). 4. Magic art; மாயவித்தை. விஞ்சைகள் வல்லேன் விளிநத நின் றேழரொடு . . . தருகுவன் (சீவக. 520). 5. Incantation; மந்திரம். விஞ்சைக ளிரணடு மவ்வழி யூக்கினன் (கமபரா. தாடகை. 18). 6. See விஞ்சைப் பதி. விஞ்சை வேந்தா (சீவக. 816).

விஞ்சைப்பதி viñcai-p-pati, *n.* <விஞ்சை +பதி³. The world of the Vidyādharas; வித்தியாதரருலகு. (பிங.)

விஞ்சைமகள் viñcai-makal, *n.* <id.+. Vidyādhara woman; வித்தியாதரப்பெண். விஞசை மகளவ் விழைபிடியாகி (பெருங. நரவாண. 5, 43).

விஞ்சையர் viñcaiyar, *n.* <id. A class of demigods, one of *patinen-kanam*, q.v.; பதி னெண்கணத்துள் ஒரு சாரார். (பிங.) வரைமார்பர் . . . விஞ்சையாபோற் கிடந்தார (சீவக. 2241).

விஞ்சையன் viñcaiyan, *n.* <id. Learned man; புலவன். வாதியைநத வடபுல விஞ்சையன் (கல்லா. 42, 25).

விஞ்ஞாதம் viññātam, *n.* <*vi-jñāta*. 1. That which is well known or well understood; நன்கு அறியப்பட்டது. (யாழ். அக.) 2. Supreme knowledge; மேலாய அறிவு. (சங். அக.)

விஞ்ஞாபனம் viññāpanam, *n.* <Pkt. *viññāpanō* <*vi-jñāpana*. Petition, request, entreaty; விண்ணப்பம்.

விஞ்ஞானகலர் viññānakalar, *n.* See விஞ்ஞானகலர். ஆணவமாகும் விஞ்ஞானகலருககு (திருமந். 2241).

விஞ்ஞானகேவலி vịññāṉa-kēvali, *n.* <*vijñāna*+. A class of *viññāṉākalar* who are for a long time prevented by *āṇavam* from obtaining salvation; விஞ்ஞானகலருள் ஆணவமிகுதியால் நெடுங்காலமாகப் பரமுத்தியை யடையாமல் கேவலநிலையைப் பொருந்திக் கிடப்பவர். (சி. சி. 8, 2, மறைஞா.)

விஞ்ஞானப்பிரகாசம் viññāṉa-p-pira-kācam, *n.* <id.+. Light of wisdom; ஞானவொளி. (W.)

விஞ்ஞானம் viññāṉam, *n.* <Pkt. *viññāṇam* <*vi-jñāna*. 1. True knowledge; உண்மையறிவு. *மேதகு விஞ்ஞானதான் மெய்ம்மையாம சுபாவந தானே* (ஞானவா. தாம. 3). 2. (Buddh.) The faculty of consciousness, as a constituent element of Being, one of *pañca-kantam*, q.v.; பஞ்சகந்தத்துள் ஒன்றாய் ஏனைய நான்கு கந்தங்களின் உண்மை நிலையை அறியும் அறிவு. (மணி. 30, 33.) 3. (Śaiva.) Śiva's Jñāna Śakti; சிவபிரானது ஞானசத்தி. (அஷ்டப. இரகுநா.)

விஞ்ஞானமயகோசம் viññāṉamaya-kōcam, *n.* <*vijñāna-maya*+. (Phil.) The vesture of intelligence, the inner mental body, one of *pañca-kōcam*, q.v.; பஞ்சகோசத்துள் ஒன்றாய் அறிவுமயமாயுள்ள கோசம். (சி. சி. பர. மாயா. 8.)

விஞ்ஞானவாதி viññāṉa-vāti, *n.* <*vijñāna-vādin*. (Phil.) *Yōgācāra*, one who affirms that Intelligence is the only Reality; அறிவு மாத்திரமே யுள்ளது என்று கூறும் யோகாசாரன். (சி. போ. பா. அவையடக். பக். 12.)

விஞ்ஞானாகலர் viññāṉākalar, *n.* <*vijñānākala*. (Śaiva.) Souls of the highest class, possessing only the *āṇava-malam*; ஆணவமல மொன்றே யுடைய ஆன்மாக்கள். (பவுஷ்கரம், 224.)

விஞ்ஞானான்மவாதி viññāṉāṉma-vāti, *n.* <*vijñānātma-vādin*. One who holds that Brahman is *ātmā*; பிரமமே ஆன்மா என்று வாதிக்கும் மதத்தினன். (சி. போ. வ. நீ. 63.)

விஞ்ஞானேசுவரர் viññāṉēcuvarar, *n.* A sage, the author of the Mitākṣara, a commentary on Yajñavalkya Smṛti, who lived in the early part of the 11th C.; பதினோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவரும் யாஞ்ஞவல்கியம் என்ற ஸ்மிருதிக்கு மிதாட்சரம் என்ற உரைநூலெழுதியவருமான ஆசிரியர்.

விஞ்ஞை viññai, *n.* See விஞ்சை. *விஞ்ஞை வசிட்டனுக் கொப்போன்* (ஞானவா. லீலை. 21).

விட்கம்பம் viṭkampam, *n.* <*viṣkambha*. 1. Extension, expatiation; வித்தாரம். (இலக். அக.) 2. Diameter. See விட்டம்¹, 2. (W.) 3. (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam*, q.v.; யோகம் இருபத்தேழனுள் ஒன்று. (பெரியவரு.) 4. (Drama.) Interlude between the acts; நாடகத்துள் அங்கங்களுக்கு இடையில் வருதற்குரிய உறுப்பு.

விட்சி viṭci, *n.* Corr. of வெட்சி. (சங். அக.)

விட்சிப்தம் viṭciptam, *n.* <*vi-kṣipta*. (Nāṭya.) An item of *tēcikam*; தேசிகக்கூத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று. (பரத. தாள. 34.)

விட்சேபசத்தி viṭcēpa-catti, *n.* <*vi-kṣēpa*+*śakti*. 1. Elasticity; ஒடுங்கிவிரியுஞ் சத்தி. (W.) 2. The Energy of Māyā, as the cause of the five subtle elements; சூக்கும பஞ்சபூதங்களுக்குக் காரணமான மாயா சத்தி. (நாஞ்சி. 150.)

விட்சேபம் viṭcēpam, *n.* <*vi-kṣēpa*. 1. Throwing away; எறிகை. 2. See விட்சேபசத்தி. 3. (Astron.) Celestial latitude; வானமண்டலத்து அட்சரேகை. (W.) 4. Fear; பயம். (சங். அக.) 5. Confusion; கலக்கம். (சங். அக.) 6. (Nāṭya.) A kind of dance; கூத்துவகை. (யாழ். அக.)

விட்சேபி viṭcēpi, *n.* <விட்சேபம். Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.)

விட்டக்கோல் viṭṭa-k-kōl, *n.* <விட்டம்¹+கோல்¹. Diameter. See விட்டம்¹, 2. (W.)

விட்டகுறை viṭṭa-kuṟai, *n.* <விடு¹-+. Karma resulting from acts left incompletely performed in a previous birth, considered as the cause of progress in the present birth, dist. fr. *toṭṭa-kuṟai*; முற்பிறவியில் செய்துவந்த கருமத்தை முற்றமுடியாமல் இடையே விட்டுவிட்டதால் இப்பிறப்பில் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாகும் வினைப்பயன். *புவிமேல் விட்டகுறை தொட்டகுறை யிரண்டு நிறைந்தனன்* (அருட்பா, vi, சிவதரிசன. 9).

விட்டடி¹-த்தல் viṭṭaṭi-, *v. tr.* <id.+. 1. To desert; கைவிட்டுப் போதல். 2. To drive out, chase; வெருட்டியடித்தல். 3. To strike a long distance, as a ball; பந்து முதலியவற்றை வெகுதூரஞ் செல்லும்படி அடித்தல். *Mod.*

விட்டடி² viṭṭaṭi, *n.* <id.+அடி³. The line last read or recited, as the place from which the reading or the recitation is to continue; படித்து நிறுத்திய பாட்டின் இறுதியடி. *விட்டடியும் தொட்டடியும் அவனுக்குத் தெரியாது.* (W.)

விட்டதுறை viṭṭa-tuṟai, *n.* <id.+. Place where one stopped, as in singing, reading or explaining verse; முன்னிகழ்த்திய பேச்சு செயல் முதலியவற்றில் நிறுத்திவைத்த இடம்.

விட்டபட்டினி viṭṭa-paṭṭiṉi, n. <id.+. Fast continued for several days; தொடர்ந்து பல நாளாகக் கிடக்கும் பட்டினி. விரதங்களால் விட்டபட்டினியால் (திருமுரு. 128-30, உரை).

விட்டபம் viṭṭapam, n. <viṣṭapa. Earth; பூமி. (இலக். அக.)

விட்டபிறப்பு viṭṭa-pirappu, n. <விடு¹-+. Former birth; சென்றபிறப்பு. விட்டபிறப்பில் யான் விரும்பிய காதலன் திட்டிவிடமுண (மணி. 11, 99).

விட்டம்¹ viṭṭam, n. <viṣṭa. 1. Cross beam; உத்திரம். இட்டிகை நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென (அகநா. 167). 2. Diameter; வட்டத்தின் குறுக்களவு. 3. Anything put across; குறுக்காக இடப்பட்டது. (W.) 4 Body; தேகம். விட்டத்தினுளளே விளங்க வல்லார (திருமந். 2904).

விட்டம்² viṭṭam, n. <அவிட்டம். The 23rd nakṣatra. See அவிட்டம். விட்டம் புனலுத்திராடம (விதான. குணகுண. 29).

விட்டரம் viṭṭaram, n. <vistara. 1. Seat for the use of ascetics; தவத்தோர் பீடம். (பிங்.) 2. Seat; ஆசனம். (நாமதீப. 445.) 3. Receptacle; கொள்கலம். (சது.) 4. Tree; மரம். (யாழ். அக.) 5. A handful of kuśa grass; ஒருபிடி தர்ப்பைப் புல். (யாழ். அக.)

விட்டரி viṭṭari, n. <visthara. West Indian pea-tree. See அகத்தி. (மலை.)

விட்டல் viṭṭal, n. <விடு¹-. Leaving; abandoning; விடுகை. (இலக். அக.)

விட்டலக்கணை viṭṭa-lakkaṇai, n. <id.+ lakṣaṇā. (Gram.) A variety of ilakkaṇai, in which a word is used in its secondary sense, its primary sense having been lost, one of three ilakkaṇai, q v.; இலக்கணை மூன்றனுள் சொல்லப்பட்ட வாசகத்தின் பொருளை இயைபின்மையாற் கைவிட்டு அவ்வாசகத்திற்கு வேறுபொருள் கொள்ளுமாறு நிற்பது. (இலக். அக.)

விட்டவர் viṭṭavar, n. <id. 1. Enemies; பகைவர். (திவா.) 2. Ascetics; துறந்தோர். (சங். அக.)

விட்டவன்விழுக்காடு viṭṭavaṉ-viḻuk-kāṭu, n. <id.+. See விட்டவிழுக்காடு. விட்டவன்விழுக்காட்டுக்குக் கற்பித்த தளிகையொன்று (S. I. I. iv, 142).

விட்டவாக்கச்சொல் viṭṭa-v-ākka-c-col, n. <id.+. (Gram.) Word used in its secondary sense, its primary sense having been lost; விட்டவிலக்கணையாக வருஞ்சொல். (யாழ். அக.)

விட்டவாகுபெயர் viṭṭa-v-ākupeyar, n. <id.+. See விட்டலக்கணை. (W.)

விட்டவாசல் viṭṭa-vācal, n. <id.+. Gate open only on special occasions, as in temples, palaces, etc.; விசேடகாலங்களில் அரசர் முதலியோர் சென்றுவரும் கோயில்வாயில். சவரிப் பெருமாள் . . . விட்டவாசலாலே புறப்பட்டு எதிரே வந்து (திவ். பெரியதி. 8, 2, 1, வ்யா.).

விட்டவிலக்கணை viṭṭa-v-ilakkaṇai, n. <id.+இலக்கணை. (Gram.) See விட்டலக்கணை. (வேதா. சூ. 120, உரை.)

விட்டவிழுக்காடு viṭṭa-viḻukkāṭu, n. <id. +. Special share of the offerings, etc., in a temple, set apart for a person, as an honour; கோயிலிற் பெரியோர்க்கு மரியாதையாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரசாதம் முதலியன. கோயிற் கந்தாடையண்ணனுக்கும வாதூல ரஙகாசாரியருக்கும் விட்டவிழுக்காடுகளுணடு. Loc.

விட்டாடி viṭṭāṭi, n. <id.+ஆடு-. Lonely person or object; தனிமையான-வன்-வள்-து. (யாழ். அக.)

விட்டார்த்தம் viṭṭārttam, n. <விட்டம்¹+ அர்த்தம்². Radius, semi-diameter; பாதி விட்டம். (W.)

விட்டாற்றி viṭṭāṟṟi, n. <விடு¹-+ஆற்று-. Rest, repose; இளைப்பாறுகை. Tinn. (W.)

விட்டாற்று-தல் viṭṭāṟṟu-, v. intr. <id.+. To give vent to one's grief; துக்கத்தை வெளியிட்டாற்றுதல்.

விட்டி¹ viṭṭi, n. 1. Common sebestan. See நறுவிலி, 4. (Nels.) 2. Cock; கோழி. (யாழ். அக.) 3. Pot-belly; முன்தள்ளிய வயிறு. சவலைப் பிளளைக்கு விட்டிபாயந்திருக்கிறது.

விட்டி² viṭṭi, n. <viṣṭi. (Astrol.) A karaṇam. See பத்திரை, 2. (விதான. பஞ். 30.)

விட்டி³-த்தல் viṭṭi-, 11 v. intr. <visṭhā. To evacuate the bowels; மலங்கழித்தல்.

விட்டிக்கரணம் viṭṭi-k-karaṇam, n. <விட்டி²+. (Astrol.) A karaṇam. See பத்திரை, 2. (விதான. பஞ். 30.)

விட்டிகை viṭṭikai, n. cf. விட்டில். Moth; விட்டில். தீபபட்ட விட்டிகைபோல் (திருவிசைப். கருவூ. 10, 8).

விட்டிசை viṭṭicai, n. <விடு¹-+. 1. (Pros.) Break occurring after a letter of an acai; அசையுள் எழுத்து முதலியன பிரிந்திசைக்கை. (தொல். பொ. 411, உரை, பக். 340.) 2. (Pros.) Detached word in a verse; பாட்டில்வருந் தனிச்சொல். (காரிகை, செய். 10, உரை.)

விட்டிசை-த்தல் viṭṭicai-, v. intr. <id.+ இசை⁴-. (Pros.) To pronounce acai, etc., with breakes; அசை முதலியன பிரிந்திசைத்தல். விட்டிசைத்து வந்த குற்றெழுத்து நேரசையாம் (காரிகை, ஒழிபி. 2, பக். 136, உரை).

விட்டிரு-த்தல் viṭṭiru-, v. intr. <id.+. To live in camp, as on a military expedition; பகைமேற்சென்றோர் பாசறையிற் றங்குதல். விட்டிருக்கும் பாசறையினது (பு. வெ. 3, 18, கொளு, உரை).

விட்டில் viṭṭil, n. prob. id. 1. Locust; பெரிய வெட்டுக்கிளி. விட்டிலகிளி நால்வாய (சீவக. 64, உரை). 2. Moth; சிறு பூச்சிவகை. செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலின (திருவாச. 6, 5). 3. Murder; கொலை. (அரு கி.) 4. Paper-tree. See பிராய். (சூடா.) 5. Medium-papery ovate-to-oblong-acute-leaved kokra laurel, l. tr., *Aporosa lindleyana;* நீண்ட மரவகை. (மலை.)

விட்டு¹ viṭṭu, n. <viṣṇu. See விஷ்ணு. விட்டுவே நீயிஙகே வாராய் (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 5).

விட்டு² viṭṭu, n. <viṣṇu-pada. Sky; ஆகாசம்.

விட்டுக்கொடு-த்தல் viṭṭu-k-koṭu-, v. <விடு¹-+. tr. 1. To betray, as a person; to disclose, as secrets; காட்டிக்கொடுத்தல். (J.) 2. To procure, as a woman, for the gratification of lust; கூட்டிக்கொடுத்தல். (J.) 3. To bowl a coconut to the striker in a New Year's game; அடிப்பதற்குப் பந்தயத்தேங்காய் உருட்டிவிடுதல். (J.) —intr. 1. To yield, make concession; இணக்கங் காட்டுதல். ஒருவர்க்கொருவர் விட்டுக்கொடாக ளிறே (ஈடு, 7, 4, 1). 2. To use a person as a tool and see how a matter will develop; பிறனைக் கருவியாகக்கொண்டு ஒரு காரியத்தை அறிதல். (W.)

விட்டுச்சொல்(லு)-தல் viṭṭu-c-col-, v. tr. <id.+சொல¹-. To speak frankly or openly; மனத்திலுள்ளதை வெளியிட்டுக் கூறுதல்.

விட்டுசித்தர் viṭṭu-cittar, n. <viṣṇu-citta. A Vaiṣṇava saint and hymnist. See பெரியாழ்வார். விட்டுசித்தர் தஙகள தேவரை . . . வருவிபப ரேல் (திவ். நாயச. 10, 10).

விட்டுணு viṭṭuṇu, n. <viṣṇu. 1. One who is omnipresent; வியாபகன். (இலக. அக.) 2. Viṣṇu; திருமால். 3. A deity representing the Sun, one of tuvātacātittar, q.v.; துவாதசாதித்தரு ளொருவர். (கூர்மபு. ஆதவாசிறப. 2.)

விட்டுணுக்கிராந்தி viṭṭuṇu-k-kirānti, n. <viṣṇu-krānti. A medicinal plant, *Evolvulus alsinoides;* செடிவகை. (நாமதீப. 324.)

விட்டுணுகரந்தை viṭṭuṇu-karantai, n. <விட்டுணு+. Indian globe thistle; விஷ்ணு கரந்தை. (M. M.)

விட்டுணுகாந்தி¹ viṭṭuṇu-kānti, n. <id. +. A treatise on Hindu Law; ஒரு தருமநூல். (W.)

விட்டுணுகாந்தி² viṭṭuṇukānti, n. See விட்டுணுக்கிராந்தி. (W.)

விட்டுணுதந்தி viṭṭuṇutanti, n. Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

விட்டுணுப்பிரியம் viṭṭuṇu-p-piriyam, n. <viṣṇu-priyā. Sacred basil. See துளசி. (சங். அக.)

விட்டுணுபதம் viṭṭuṇu-patam, n. <viṣṇu-pada. 1. Sky; ஆகாசம். 2. Viṣṇu's heaven; வைகுண்டம். 3. The mythical sea of milk. See திருப்பாற்கடல். (W.)

விட்டுணுபதி viṭṭuṇu-pati, n. <viṣṇu-padī. The time of Saṃkramaṇa of Vaikāci, Āvaṇi, Kārttikai, Māci; வைகாசி ஆவணி கார்த்திகை மாசி என்ற மாதங்களின் சங்கிரமண காலம். (சைவச. பொது. 16.)

விட்டுணுபுராணம் viṭṭuṇu-purāṇam, n. <viṣṇu+. Viṣṇu Purāṇa. See விஷ்ணுபுராணம். (தக்கயாகப. 113, உரை.)

விட்டுணுரதம் viṭṭuṇu-ratam, n. <Viṣṇu-ratha. Garuḍa; கருடன். (யாழ். அக.)

விட்டுணுவல்லபை viṭṭuṇu-vallapai, n. <Viṣṇu-vallabhā. Lakṣmī; இலக்குமி. (W.)

விட்டுப்பாடு-தல் viṭṭu-p-pāṭu-, v. tr. <விடு¹-+. To sing freely with full voice; குரலை அடக்காது முழக்குரலுடன் பாடுதல்.

விட்டுப்பிடி-த்தல் viṭṭu-p-piṭi-, v. tr. <id.+. 1. To abandon temporarily and begin again; ஒரு செயலைச் சிறிது காலம் விட்டிருந்து மீண்டுந் தொடங்குதல். அக்காரியந்தன்னை விட்டுப் பிடிக்க அமையும (திவ். இயற். திருவிருத். 46, வ்யா. பக். 264). 2. To allow some degree of latitude; கண்டிக்காமற் சிறிது இடங்கொடுத்தல். வையாளிடம் கண்டிப்பாயிராமல கொஞ்சம் விட்டுப்பிடிக்கவேண்டும். 3. To pause a little and resume, as in reading, etc.; சற்றுப் பொறுத்து மறுபடியுந் தொடர்தல். 4. (Mus.) To run one's fingers over the keys or stops of a musical instrument; துளைக்கருவியை விரலால் தடவி வாசித்தல். தரச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணம் (சிலப். 3, 58, அரும்.).

விட்டுப்போ-தல் viṭṭu-p-pō-, *v. intr.* <id.+. 1. To be left; to be abandoned; நீங்கி விடுதல். 2. To have smarting pain; மிக்க நோவா யிருத்தல். *கை கால்கள் விட்டுபோகின்றன.*

விட்டும்விடாதவாக்கச்சொல் viṭṭum-viṭāta-v-ākka-c-col, *n.* <id.+. (Gram.) Word in which the primary sense is partly retained and partly discarded; விட்டும்விடாதவிலக்கணை யாக வருஞ் சொல். (*யாழ். அக.*)

விட்டும்விடாதவாகுபெயர் viṭṭum-viṭāta-v-ākupeyar, *n.* <id.+. See விட்டும் விடாதவிலக்கணை. (W.)

விட்டும்விடாதவிலக்கணை viṭṭum-viṭāta-v-ilakkaṇai, *n.* <id.+. (Gram.) A variety of *ilakkaṇai*, in which the primary sense of a word is partly discarded and partly retained, one of three *ilakkaṇai*, q.v.; இலக்சணை மூன்றனுள் ஒருவாசகத்திலே ஒரு பாகத்தின் பொருளை விட்டு மற்றைப்பாகத்தின் பொருள் இயைபு பெற நிற்கும் இலக்கணை. (*வேதா. சூ.* 119.) (*இலக். அக.*)

விட்டுமாறு-தல் viṭṭu-māṟu-, *v.* <id.+. *intr.* To change course; to deviate; வேறு வழியில் திரும்புதல்.—*tr.* See விட்டுப்பிடி-, 3.

விட்டுரை-த்தல் viṭṭurai-, *v. tr.* <id.+. See விட்டுச்சொல்-. (*திருக்கோ.* 391, *உரை.*)

விட்டுவாங்கி viṭṭu-vāṅki, *n.* <id.+. One who prostitutes his wife for gain; தன் மனைவியைப் பிறனுக்குக் கொடுப்போன். (J.)

விட்டுவிட்டுமின்னு-தல் viṭṭu-viṭṭu-miṉṉu-, *v. intr.* <id.+விடு¹-+. To twinkle; நட்சத்திரம்போல ஒளி வீசுதல்.

விட்டுவிடு-தல் viṭṭu-viṭu-, *v. tr.* <id.+. 1. To let go; to loose one's hold upon; பிடிப்பு விடுதல். 2. To forego, resign, relinquish, give up, abandon; விலகிவிடுதல்.

விட்டுவிளங்கு-தல் viṭṭu-viḷaṅku-, *v. intr.* <id.+. To shine with added lustre; நன்றகப் பிரகாசித்தல்.

விட்டெறி-தல் viṭṭeṟi-, *v. tr.* <id.+எறி-. [M. *viṭṭēṟu.*] 1. To throw away; to fling; தூர விழும்படி எறிதல். *ஒருவரை யொருவர் விட்டெறிவர்* (*கம்பரா. வாலிவ.* 47). 2. To leave, abandon; நீக்குதல்.

விட்டேற்றாளன் viṭṭēṟṟāḷaṉ, *n.* <விட்டேறு+. See விட்டேற்றி, 1. *விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றாளரும்* (*மணி.* 14, 61, *அரும.*).

விட்டேற்றி viṭṭēṟṟi, *n.* <id. 1. One who forsakes his relations and induces others to do likewise; சுற்றத்தினின்று நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வாறு செய்விப்போன். (*மணி.* 14, 61, *அரும.*) 2. One who is unconnected or unconcerned; தொடர்பற்றவ-ன்-ள். *அது விஷயத்தில் விட்டேற்றியா யிருப்பது நலம்.*

விட்டேறாரணம் viṭṭēṟaraṇam, *n.* <id.+*அரணம்*¹. See விட்டேறு, 1, 2. (*சது.*)

விட்டேறு viṭṭēṟu, *n.* <விடு¹-+எறி-. [K. *biṭṭēṟu.*] 1. Missile weapon; எறிகோல். (*பிங்.*) (*சிலப.* 15, 216, *உரை.*) 2. Javelin; வேல். (*பிங்.*) *புயமறவே விட்டேறுமே* (*இரகு. நகர.* 28). 3. Harsh word of ridicule; இகழ்ந்து கூறுங் கடுஞ்சொல். *விடருந் தூர்த்தரும் விட்டே றுரைப்ப* (*பெருங். உஞ்சைக்.* 35, 226).

விட்டை viṭṭai, *n.* <*viṣṭhā*. Dung of animals; விலங்குகளின் மலம். (*நாமதீப.* 599.)

விட்டோசை viṭṭōcai, *n.* <விடு¹-+. (Gram.) Pronouncing the letters of a word with a pause after each; சொல்லின் எழுத்துக் களைப் பிரித்து உச்சரிக்கை. (W.)

விட்ணு viṭṇu, *n.* See விட்டுணு. (W.)

விட்புலம் viṭ-pulam, *n.* <விண்¹+. Heaven; விண்ணுலகம். *எங்கட் புலங்காண விட்புலம் போயது* (*சிலப. பதி.* 8).

விட viṭa, <விடு¹-. *adv.* Exceedingly, very; மிகவும். *விடக்களியா நம விழுநகா* (*திருக்கோ.* 297). —*prep.* Than, compared with; காட்டிலும். *அதை விட இது நல்லது.*

விடக்கிருமிநியாயம் viṭa-k-kirumi-niyāyam, *n.* (Log.) A nyāya. See விஷகிருமிநியாயம்.

விடக்கு viṭakku, *n.* 1. Flesh, meat; இறைச்சி. *மீன்றடிந்து விடக்கறுத்து* (*பட்டினப்.* 176). 2. [K. Tu. *bikku*, M. *viḍakku.*] Carcass; சவம். *பரு விடக்கைப்பற்றி இரண்டுபெறாததம் விவாதம் ஒண்ணுமா போலே* (*திவ். திருமாலை,* 27, *வ்யா. பக்.* 4).

விடக்கோள் viṭa-k-kōḷ, *n.* <விடம்¹+கோள்¹. An invisible planet. See குளிகன், 2. (*நாமதீப.* 103.)

விடகண்டன் viṭa-kaṇṭaṉ, *n.* <*viṣa-kaṇṭha*. Śiva; சிவபிரான். (இலக். அக.)

விடகலை viṭa-kalai, *n.* <*viṣa*+. (Śaiva.) A mystic centre in the body; ஒரு கலை. *மேதைய ருக் கீசம விடகலை* (*பிராசாதமாலை,* 2).

விடகாரி viṭa-kāri, *n.* <*viṣa*+*hārin*. See விடதாரி. *வேங்கை வரிப்புலிநோய தீர்த்த விடகாரி* (*வாக்குண.* 15). (இலக். அக.)

விடங்கம் viṭaṅkam, *n.* <*viṭaṅka*. 1. Dove-cot; புறக்கூடு. (*யாழ். அக.*) 2. Curved

cornice or projection. See கோடுங்கை, 2. (பிங்.) துபமிஞல விடஙகம . . . செய்து (திருவிளை. திரு மணப. 70). 3. Projection of a beam or joist outside the wall of a house; சுவர்ப்புறத்து வெளிவந்துள்ள உத்திரக்கட்டை. (W.) 4. Ridge of a roof; வீட்டின் முகடு. (பிங்.) வெந்நிற் றணடென் விடஙகத்து (ஞான. 9, 2). 5. Banner hoisted in a building and projecting into the street; வீதிக்கொடி. (பிங்.) 6. The naturally formed lingam, as unchiselled; உளியினுற் செய்யப்படாது இயற்கையாயமைந்த லிங்கம். சோதி விடஙகமே யாயினும . . . மேவினன் (திருவாரூ. 26). 7. Beauty; அழகு. (பிங்.) 8. Manliness, ability, bravery; ஆண்மை. (பிங்.) 9. Youth; இளமை. (அரு. நி.)

விடங்கர்[1] viṭaṅkar, n. cf. இடஙகர்[3]. Narrow way; சிறுவழி. (பிங்.)

விடங்கர்[2] viṭaṅkar, n. cf. இடஙகர்[1]. Crocodile; முதலை. விடஙகரான் மெலியுநுங குலத் தின்கைமலை யழைபப (பாரத. பாகவத. நாரசிங. 133).

விடங்கன்[1] viṭaṅkaṉ, n. <vi-ṭaṅka. 1. The naturally formed lingam, as unchiselled; உளியினுற் செதுக்கப்படாது தானே யுண்டான சுயம்பு லிங்கம். விடஙகப பெம்மான் (தியாக. லீலை. கடவுள். 17). 2. Person of beauteous form; நல்லுருவ முடையவன். வேளென வநத நாயகர் சுநதர விடஙக ராஞல் (திருவிளை. மாணிக். 89).

விடங்கன்[2] viṭaṅkaṉ, n. <viṭhaṅka. 1. Person of dissolute habits, voluptuary; காமுகன். மனைகடோறும் . . . விடஙக ராகித திரிவ தென்னே (தேவா. 56, 1). 2. Gossip, newsmonger; வம்பளப்பவன். வாருஙகாணும விடஙகரே. Loc.

விடங்கு[1] viṭaṅku, n. <விடஙகம். [T. K. Tu. bedaṅgu.] 1. Beauty; அழகு. விடஙகினன் மிகுவிசயன் (பாரத. அருசசுனன்றீர. 77). (இலக். அக.) 2. A part of girdle and other ornaments; அரைப்பட்டிகை முதலிய அணி கலன்களின் உறுப்பு. திருப்பட்டிகை யொன்றில்... மொட்டு ஒன்றும் விடஙகு நாலும (S. I. I. ii, 184).

விடங்கு[2] viṭaṅku, n. <விடங்கன்[2]. Gallantry; சிருங்கார விலாசம். விடஙகுபடக் குறிபல பாடி (பதினெ. திருவேக. திருவ. 53).

விடங்கொல்லி viṭaṅ-kolli, n. <விடம்[1]+. A species of small milkwort. See சிறியாநங்கை. (சங. அக.)

விடசிருங்கம் viṭa-ciruṅkam, n. <viṣa-śṛṅgin. Wasp; குளவி. (யாழ். அக.)

விடசூகம் viṭa-cūkam, n. <viṣa-śūka. See விடசிருங்கம். (யாழ். அக.)

விடசூசகம் viṭa-cūcakam, n. <viṣa+sūcaka. Cakōra bird. See சகோரம்[1]. (சது.)

விடஞ்சிங்கி viṭañ-ciṅki, n. <விடம்[1]+சிஙகி[2]. Dried ginger; சுக்கு. (சங. அக.)

விடணம் viṭaṇam, n. <vṛṣaṇa. Scrotum; பீசம். இந்திரன் விடணமங சிற்று மணவிழ (திரு வானைக். கவுதமப. 15).

விடத்தர் viṭattar, n. See விடத்தேரை. திரிகாய் விடத்தரொடு (பதிற்றுப. 13, 14).

விடத்தல் viṭattal, n. See விடத்தேரை. (இலக். அக.)

விடத்தலை viṭattalai, n. [K. edattara, M. Tu. idattara.] See விடத்தேரை. (L.)

விடத்தாலம் viṭattālam, n. prob. விடம்[1]. A medicine; மருந்துவகை. (சங. அக.)

விடத்தாளி viṭattāḷi, n. See விடத்தேரை. (சங. அக.)

விடத்துக்கரசன் viṭattukkaracaṉ, n. <விடம்[1]+அரசன்[1]. A medicinal stone. See கருடக்கல். (சங. அக.)

விடத்தேதொடரி viṭattētoṭari, n. prob. id.+. See விடத்தேரை. முள்ளுத்தன்னிடத்தே சூழ்ந்தெழுகின்ற விடத்தேதொடரி (பெரும்பாண். 184, உரை).

விடத்தேர் viṭattēr, n. prob. id. See விடத்தேரை. தளளா விடததோ தடந்தா மரையடைய (தணடி. 75, 2, உதா.).

விடத்தேரை viṭattērai, n. prob. id. Ashy babool, s. tr., Dichrostachys cinerea; முள்ளையுடைய மரவகை. (பதார்த்த. 245.)

விடதந்தகம் viṭa-tantakam, n. <viṣa-danta-ka. Serpent, snake; பாம்பு. (சங. அக.)

விடதம் viṭatam, n. <viṣa-da. (W.) 1. Cloud; முகில். 2. Verdigris; துரிசு.

விடதரம் viṭa-taram, n. <viṣa-dhara. 1. Snake, serpent, as poisonous; பாம்பு. கடகமென விடதரத்தைக் கட்டியவஙகை (கோயிற்பு. பதஞ்சலி. 38). 2. See விடதம். (W.)

விடதரன் viṭa-taraṉ, n. <viṣa-dhara. Śiva, as having retained the poison in His throat; சிவபிரான்.

விடதாரி viṭatāri, n. <விடகாரி. Physician who treats cases of poisoning; விஷவைத்தியன். வேங்கை வரிப்புலி நோய் தீர்த்த விடதாரி யாங்க தனுக் காகார மாஞற்போல் (வாக்குண. 15, பி-ம்.).

விடதாலி viṭa-tāli, n. prob. viṣa+tālu. Centipede; பூரான். (நாமதீப. 264.)

விடதாளம் viṭa-tāḷam, n. perh. viṣama +. (Mus.) A variety of time-measure, one of nava-tāḷam, q.v.; நவதாளத் தொன்று. (பரத. தாள. 6.)

விடந்திஞ்சான் viṭan-tiñcāṉ, n. prob. விடம்¹ + தீ²-. A parasitic plant. See கொல்லைப் பல்லி. (மூ. அ.)

விடப்பு viṭappu, n. < விடு¹-. See விடர்¹, 1. (சது.)

விடபகதி viṭapa-kati, n. < vṛṣabha+. Bull-like pace of the horse, one of five acuva-kati, q.v.; அசுவகதி ஐந்தனுள் இடபத்தின் பெருநடைபோன்ற குதிரைநடை.

விடபம்¹ viṭapam, n. < vṛṣabha. 1. Bull, bullock; எருது. (சூடா.) 2. Taurus of the zodiac; இடபராசி. (சூடா.)

விடபம்² viṭapam, n. < viṭapa. 1. Branch of a tree; மரக்கொம்பு. (சூடா.) 2. Bush, shrub, thicket; பெருந்தூறு. (சூடா.) 3. Pillar; தூண். (இலக். அக.) 4. Shoot, sprout; தளிர். (இலக். அக.) 5. Expansion, spreading; விசாலிக்கை. (யாழ். அக.)

விடபம்³ viṭapam, n. cf. vṛṣaṇa. Perinæum or septum of the scrotum; அண்டத்தி லுள்ள விதை. (W.)

விடபி viṭapi, n. < viṭapin. 1. Tree; மரப் பொது. (சூடா.) 2. Country fig. See அத்தி¹. (மூ. அ.)

விடம்¹ viṭam, n. < viṣa. 1. Poison; நஞ்சு. விடமுண்ட கண்டன் (தேவா. 1171, 1). (பிங.) 2. Mineral poison; பாஷாணம். (நாமதீப. 392.) 3. Anything injurious or pernicious; கேடுவிளைப் பது. விடவினைபோல (கல்லா. 70, 20). 4. Scorpion; தேள். (பிங.) 5. Inflammation from a bite, sting or prick; விஷக்கடி முதலியவற்றா லுண்டாகுங் கடுப்பு. (W.) 6. Outer skin of dried ginger; சுக்கின்தோல். சீரமிரதம் . . . விடமறச் சீவு (தைலவ. தைல. 1). 7. Nepal aconite. See வச்சநாபி, 1. (நாமதீப. 397.) 8. Water; நீர். (இலக். அக.) 9. Lotus fibre; தாமரை நூல். (சங். அக.)

விடம்² viṭam, n. < viṣā. Atis. See அதி விடையம். (மலை.)

விடம்³ viṭam, n. < viṭa. Debauchery; தூர்த்தத்தனம். (அரு. நி.)

விடம்⁴ viṭam, n. prob. viṭapa. Branch of a tree; மரக்கொம்பு. (பிங்.)

விடம்⁵ viṭam, n. cf. viṭaṅka. Mountain; மலை. (W.)

விடம்⁶ viṭam, n. < viḍa. See விடலவணம். (சங். அக.)

விடம்⁷ viṭam, n. Corr. of இடம். Madr.

விடம்பம் viṭampam, n. < viḍamba. 1. Hypocrisy, pretence; உள்ளொன்று புறம்பொன் றான தன்மை. விடம்ப முளதநுள் விரவினனும் (சிவ தரு. பாவ. 36). 2. Wearing actor's dress; வேடம்பூணுகை. (இலக். அக.)

விடம்பன் viṭampaṉ, n. < விடம்பம். Hypocrite, pretender; உள்ளொன்று புறம்பொன் றான தன்மையுடையவன். (சைவச. பொது. 552.)

விடம்பனம் viṭampaṉam, n. < viḍambana. 1. Imitation; imposture, disguise; நடிப்பு. 2. Ridicule, mockery; நிந்தை. 3. Distress; உபத்திரவம். (யாழ். அக.)

விடம்பு viṭampu, n. cf. விடப்பு. See விடர்¹, 1. (W.)

விடம்பை viṭampai, n. cf. விடம்பு. Cleft; பிளப்பு. இந்த விடம்பை நாததோய்க்கின் (கலிங். 541).

விடமம் viṭamam, n. < vi-ṣama. 1. Unevenness; சமமின்மை. 2. Roughness, as of ground; கரடுமுரடு. 3. Impropriety, unsuitableness; இசைவற்றது. இவையென்ன விடமங்களே (திவ். திருவாய். 7, 8, 3). 4. (Mus.) Irregularity of time-measure; தாளவங்கங்கள் விரவிவரும் நிலை. (பரத. தாள. 54.) 5. Mischief; குறும்பு. 6. Difficulty; சங்கடம். (இலக். அக.) 7. Want of firmness; அழுத்தமின்மை. (இலக். அக.) 8. Fear; பயம். (இலக். அக.)

விடமரம் viṭa-maram, n. < விடம்¹+. Strychnine-tree. See எட்டி¹. (தைலவ.)

விடமன் viṭamaṉ, n. < விடமம். Mischievous man; குறும்பு செய்பவன். அதிவிடமன் (திருவாலவா. 52, 7).

விடமி viṭami, n. < id. Mischievous person; குறும்புசெய்பவ-ன்-ள்.

விடமுட்டி viṭamuṭṭi, n. Strychnine-tree. See எட்டி¹. (சங். அக.)

விடமுள் viṭa-muḷ, n. < விடம்¹+. Scorpion, as having a poisonous sting; தேள். (பிங.)

விடமுறி viṭa-muṟi, n. < id.+ முறி²-. Antidote for poison; விஷத்தை முறிக்கு மருந்து.

விடமூங்கில் viṭa-mūṅkil, n. < id.+ Poison lily. See விஷமூங்கில். (மூ. அ.)

விடயபஞ்சகம் viṭaya-pañcakam, n. <viṣaya+. The five senses. See ஐம்புலம்.

விடயம்[1] viṭayam, n. <viṣaya. 1. Affair, matter; காரியம். 2. Sense; புலன். (நாமதீப 601.) 3. Object of sense; புலனுல் அறியும் பொருள். விடயப் பகைஞர் கடவி (ஞானு. 26, 9). 4. Subject-matter of a treatise, topic; நூல் நுதலிய பொருள். வடநூலார . . . நுதலிய பொருளை விடயமென்றும் (நன். விருத. பக். 6). 5. Cause; காரணம். (சது.) 6. Country; தேசம். (இலக். அக.) 7. Result; பயன். (இலக். அக.) 8. Sexual pleasure; காமவின்பம். (பிங.) 9. Semen; சுக்கிலம். (யாழ். அக.)

விடயம்[2] viṭayam, n. cf. vīṭi. [T. vidiyamu.] Roll of betel and areca-nut; பாக்குடன் கூடிய வெற்றிலைமடிப்பு. *Loc.*

விடயம்[3] viṭayam, n. <vṛṣaya. Refuge; அடைக்கலம். (யாழ். அக.)

விடயாசத்தி viṭayācatti, n. <viṣayā-sakti. Attachment to sensual pleasures; விஷயவிச்சை. விடயாசத்தி யபிமானமொடு (வேதா. சூ. 141).

விடயி[1]-த்தல் viṭayi-, 11 v. tr. <viṣaya. To perceive; to apprehend through the senses; பொறிகள் புலனைப் பற்றுதல். அவையொன்றையும விடயியா வாகலான் (சி. போ. பா. 5, 1, பக். 106, சுவாமிநா.).

விடயி[2] viṭayi, n. <viṣayin. (இலக். அக.) 1. Organs of sense; ஐம்பொறி. 2. King; அரசன்.

விடர்[1] viṭar, n. prob. விடு[1]-. cf. vidṛ. 1. Fissure, cleft; நிலப் பிளப்பு. (பிங.) கூரெரி விடர் முகை யடுக்கம பாய்தலின் (அகநா. 47, 6). (பிங.) 2. Cleft in a mountain; மலைப் பிளப்பு. நெடுவரை யருவிடா (புறநா. 135). 3. Mountain cave; மலைக் குகை. பெருமலை விடரகத்து (புறநா. 37.) 4. Abode of a sage; முனிவரிருப்பிடம். (சூடா.) 5. Forest; காடு. (சூடா.)

விடர்[2] viṭar, n. <vṛṣa. Bandicoot; பெருச்சாளி. (உரி. நி.)

விடர்வு viṭarvu, n. <விடர்[1]. See விடர்[1], 1.

விடரகம் viṭarakam, n. <id.+அகம்[1]. 1. Mountain cave; மலைக்குகை. விடரகமுகந்து (மதுரைக். 308). 2. Mountain; மலை. விடரக நீயொன்று பாடித்தை (கலித். 40).

விடரவன் viṭaravaṉ, n. See விடருகம்[1]. (யாழ். அக.)

விடரளை viṭar-aḷai, n. <விடர்[1]+அளை[2]. Cleft in a hill; மலைப்பிளப்பிடம். நறும்பழமிருங்கல் விடரளை வீழ்ந்தென (ஐங்குறு. 214).

விடராஜன் viṭa-rājaṉ, n. <viṣa+. See விடத்துக்கரசன். (சங். அக.)

விடரி viṭari, n. <விடர்[1]. Mountain; மலை. விடரியங் கணணிப பொதுவனை (கலித். 101).

விடரு viṭaru, n. prob. viṣā. Atis. See அதிவிடையம். (மலை.)

விடருகம்[1] viṭarukam, n. <viḍāraka. Cat; பூனை. (நாமதீப. 223.)

விடருகம்[2] viṭarukam, n. <viṣāra-ka. Serpent; பாம்பு. (நாமதீப. 258.)

விடரூகம் viṭarūkam, n. See விடருகம்[1].

விடல் viṭal, n. <விடு[1]-. 1. Leaving; renunciation; முற்றும் நீங்குகை. சமர்தமம் விடல் (கைவல். தத்துவ. 9). 2. Pouring; ஊற்றுகை. (நாமதீப. 695) 3. Fault; குற்றம். (சது.)

விடலம்[1] viṭalam, n. <vṛṣala. 1. Garlic; உள்ளி. (சங். அக.) 2. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

விடலம்[2] viṭalam, n. <viṣala. Poison; நஞ்சு. (சங். அக.)

விடலவணம் viṭa-lavaṇam, n. <viḍa-lavaṇa. Bitnoben. See பிடாலவணம்.

விடலி[1] viṭali, n. <vṛṣalī. 1. Lustful woman; துார்த்தப்பெண். தடவிடலிதலையும் (சிவதரு. பரிகார. 16). 2. Girl whose menstruation commences before she is married; விவாகத்துக்கு முன்ருதுவான பெண். (இலக். அக.) 3. Girl of 12 years of age; பன்னிராட்டைப் பிராயத்தாள். 4. Woman in her periods; பூப்புடையாள். 5. Barren woman; மலடி. (யாழ். அக.)

விடலி[2] viṭali, n. A kind of grass used for thatching; கூரை வேய்தற்குரிய புல்வகை. *Loc.*

விடலிபதி vaṭali-pati, n. <vṛṣalī-pati. Brahman living with his adulterous wife; சோரம்போகும் மனைவியொடு வாழும் பார்ப்பான். மனைவி பிறர்முகம் பார்க்கவும் வாஞ்சிக்கும் பனவன் விடலிபதி (சைவச. பொது. 246).

விடலை[1] viṭalai, n. <விடு[1]-+இலை. Loose, unstitched leaf; தைக்காத விடுதியிலை. *Loc.*

விடலை[2] viṭalai, n. prob. vṛṣa. 1. Youth from 16 to 30; பதினறு முதல் முப்பதாண்டு வரையுள்ள பிராயத்தான். (பன்னிருபா. 232.) 2. Strong, powerful man; திண்ணியோன். (பிங்.) விறல் கெழுபோர் விடலையை (கமபரா. இந்திரசித். 21). 3. Great man; பெருமையிற் சிறந்தோன். (பிங்.) 4. Warrior; வீரன். முதியாள் விடலைக்கு வெங்கள் விடும் (பு. வெ. 4, 21). 5. Chief of a desert tract; பாலைநிலத் தலைவன். (பிங்.) 6. Chief of an agri-

cultural tract; மருதநிலத் தலைவன். விடலை நீ (கலித். 95). 7. Bridegroom; மணவாளன். (சூடா.) 8. Man; ஆண்மகன். (நாமதீப. 119.) 9. Steer, young bull; இளங் காளைமாடு. *Tinn.*

விடலை³ viṭalai, *n.* perh. விடு¹-. 1. Coconut smashed on the ground before an idol. See சூறைத்தேங்காய். *Tinn.* 2. Tender coconut; இளநீர். *Nāñ.*

விடவம் viṭavam, *n.* See விஷுவம். (W.)

விடவல்லி viṭavalli, *n.* cf. விசவல்லி. A small plant. See கீழாநெல்லி, 1. (சங். அக.)

விடவாதகரப்பன் viṭa-vāta-karappaṉ, *n.* <விடம்¹+வாதம்¹+. A kind of *karappāṉ;* கரப்பான்நோய்வகை. (சங். அக.)

விடவி viṭavi, *n.* <*viṭapin.* Tree; மரம். பாவகா நின்றதோர் விடவியைப் பிடுங்குவான (பாரத. நிச்சக. 34).

விடவிடெனல் viṭaviṭeṉal, *n.* Expr. signifying (a) trembling, as from cold; குளிர் முதலியவைபற்றி யுண்டாம் நடுக்கக்குறிப்பு. குளிர் அவனை விடவிடென்று குலுக்கிவிட்டது: (b) being lean, thin or flimsy; மெலிவுக்குறிப்பு. அவன் விடவிடென்றிருக்கிறான்: (c) being busy; சுறு சுறுப்பாயிருத்தற் குறிப்பு.

விடவு¹ viṭavu, *n.* prob. விடு¹-. See விடர்¹, 1. (W.)

விடவு² viṭavu, *n.* <*viṭa.* Licentiousness; தூர்த்தத்தன்மை. ஆயச்சியர் கண்ணினுள் விடவே செய்து (திவ். திருவாய். 1, 7, 5).

விடளி viṭaḷi, *n.* See விடலி¹, 3. மேலுறு மீராண்டினை யுடையாள் விடளி (திருவானைக். கோச். செங். 139).

விடன்¹ viṭaṉ, *n.* <*viṭa.* 1. Voluptuary, sensualist; தூர்த்தன். (ஞானா. 35.) 2. Paramour; சோர நாயகன். (இலக். அக.)

விடன்² viṭaṉ, *n.* <*vṛṣa.* Warrior; வீரன். விடாகடலைமலை வான்வளர்ந்தன (கலிங். 432).

விடாக்கண்டன் viṭā-k-kaṇṭaṉ, *n.* <விடு¹-ஆ neg. + prob கண்டகன். Pertinacious, stubborn, unyielding man, dist. fr. *koṭā-k-kaṇṭaṉ;* பிடிவாதமாக நின்று ஒன்றை நிறைவேற்றுபவன்.

விடாக்காய்ச்சல் viṭā-k-kāyccal, *n.* <id. +id.+. See விடாச்சுரம். (இங். வை. 157.)

விடாச்சுரம் viṭā-c-curam, *n.* <id.+id. +சுரம்¹. Continuous fever, pyrexia; தொடர்ந்து வருங் காய்ச்சல். விடாச்சுரத்துக்கு விஷ்ணுகரந்தை.

விடாணம் viṭāṇam, *n.* <*viṣāṇa.* Horn; tusk; விலங்கின் கொம்பு. (சூடா.)

விடாணி viṭāṇi, *n.*<*viṣāṇin.* (இலக். அக.) 1. Horned-animal; கொம்புடைய பிராணி. 2. Elephant, as tusked; யானை.

விடாதகண்டன் viṭāta-kaṇṭaṉ, *n.* See விடாக்கண்டன். (W.)

விடாதம் viṭātam, *n.* <*viṣāda.* Lassitude; languor; மயக்கம். (இலக். அக.)

விடாதவாக்கச்சொல் viṭāta-v-ākka-c-col, *n.* <விடு¹-+ஆ neg.+ஆக்கம்+. (Gram.) Word which without losing its primary sense, has also a secondary sense; விடாதவிலக்கணையாக வருஞ் சொல். (யாழ். அக.)

விடாதவாகுபெயர் viṭāta-v-ākupeyar, *n.* <id.+id.+. (Gram.) See விடாதவிலக்கணை. (W.)

விடாதவிலக்கணை viṭāta-v-ilakkaṇai, *n.* <id.+id.+. (Gram.) A variety of *ilakkaṇai,* in which the primary sense of a word is retained along with its secondary sense, one of three *ilakkaṇai,* q.v.; இலக்கணை மூன்றனுள் வாசகத்தின் பொருட்கும் இயைபுற நிற்கும் இலக்கணை. (வேதா. சூ. 120.) (இலக். அக.)

விடாந்தகன் viṭāntakaṉ, *n.* <*Viṣāntaka.* Śiva, as the destroyer of the poison that rose out of the sea of milk; [பாற்கடலிலுண்டாகிய விஷத்தைக் கெடுத்தவன்] சிவபிரான். (W.)

விடாப்படை viṭā-p-paṭai, *n.* <விடு¹-+ஆ neg.+. Weapon held in hand and used; non-missile weapon; கையினின்றும் விடுபடாத வாள் தூந்தம் போன்ற ஆயுதம். (நாமதீப. 426.)

விடாப்பிடி viṭā-p-piṭi, *n.* <id.+id.+ பிடி². 1. Firm hold or grasp; உறுதியாகப் பற்றுகை. 2. Tenacity, pertinacity; உறுதியாக நிற்கை. 3. Obstinacy; பிடிவாதம். 4. Unchangeableness; மாறுதல் ஒரேநிலையிலிருக்கை.

விடாப்பூட்டு viṭā-p-pūṭṭu, *n.*<id.+id.+. Being always in harness; having no rest or leisure; ஓய்வில்லாமை. (யாழ். அக.)

விடாமழை viṭā-maḻai, *n.* <id.+id.+. Continuous rain; இடையீடின்றிப் பெய்யு மழை. (நாமதீப. 84.)

விடாய்¹ viṭāy, *n.* cf. *viṣāda.* 1. Thirst; தாகம். தண்ணீர் விடாயெடுத்தால் (இராமநா. யுத்த. 59). 2. Lassitude, weariness; களைப்பு. (நாமதீப. 633.) 3. Longing, craving; ஆசை. *Loc.*

விடாய்[2]-த்தல் viṭāy-, 11 v. intr. <விடாய்[1]. 1. To thirst; தாகமெடுத்தல். விடாயத்த காலத்திலே வாய் நீரூறுதற்கு (மலைபடு. 136, உரை). 2. To grow faint and weary; to be tired out; களைப்படைதல். எருது உழுகிறது, உணணி விடாயக்கிறது. 3. To long for; ஆசைப்படுதல்.

விடாய்[3] viṭāy, n. prob. விடை[1]. Holiday; விடுமுறை நாள். (W.)

விடாய்[4]-த்தல் viṭāy-, 11 v. intr. <Hind. badāi. To be haughty; to be stiff with pride; கருவங்கொள்ளுதல். Loc.

விடாய்ப்பு viṭāyppu, n. <விடாய்[2]-. 1. Thirsting; தாகமெடுக்கை. 2. Being tired; களைத்திருக்கை. 3. Desire, longing; ஆசை. Loc.

விடாயன் viṭāyaṉ, n. <விடாய்[1]. 1. Thirsty person; தாகமுள்ளவன். விடாயன் தண்ணீர பந்தலிலே வாசுகொள்ளச் சாலுருண்டு கிடந்தாற் போலே (ஈடு, 1, 4, 4). 2. Man faint with fatigue; களைப்புற்றவன். சில தார்மிகர் ஏரிகலலினல் . . . விடாயர் அதிலே மூழ்கி விடாய்தீாநது போகாநிற்பாகள் (ஈடு, 1, 3, பா.). 3. cf. விடையன்[2]. Sensualist; voluptuary; காமுகன்.

விடாயாற்றி viṭāy-āṟṟi, n. <id.+ஆற்று-. 1. Rest, repose, as relief from weariness; இளைப்பாறல். 2. That which affords rest or relief; இளைப்பாற்றுவது. இந்திரனது விடாயாற்றி மலை (தக்கயாகப். 419, உரை). 3. Festivities within the temple following the main festival, when the moveable image of the deity is supposed to take rest; பெரியதிருவிழாவை யடுத்துச் சுவாமிக்கு இளைப்பாறலாகக் கோயிலுக்குள் நடைபெறும் உற்சவம்.

விடாயுதம் viṭāyutam, n. <viṣāyudha. Snake, serpent; பாம்பு. (சங். அக.)

விடாயெடு-த்தல் viṭāy-eṭu-, v. intr. <விடாய்[1]+. See விடாய்[2]-. தணணீர விடாயெடுத்தால் (இராமநா. யுத்த. 59).

விடாரகம் viṭārakam, n. <viḍāraka. See விடாலகம். (யாழ். அக.)

விடாலகம் viṭālakam, n. <viḍālaka. 1. Cat; பூனை. (சூடா.) 2. Yellow orpiment. See பொன்னரிதாரம். (யாழ். அக.)

விடாலம் viṭālam, n. <viḍāla. 1. See விடாலகம், 1. (சங். அக.) 2. Eye-ball; கண்மணி. (யாழ். அக.)

விடாணி viṭāṇi, n. prob. viṣāṇī. Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (சங். அக.)

விடி[1]-தல் viṭi-, 4 v. intr. <vyuṣṭi. [T. viḍiyu.] 1. To dawn; to break, as the day; உதயமாதல். வெஞ்சுடா தோன்றி விடிந்ததை யன்றே (சீவக. 219). 2. To come to an end; to be ended or finished; முடிவுபெறுதல். வழிநடப்பு தென்று விடியுமெமக் கெயகோலே (தனிப்பா. 1, 212, 5). 3. To see better days; நம்காலத்தால் துன்ப நீங்கி யின்புறுதல். (பரிபா. 7, 85.)

விடி[2] viṭi, n. <விடி[1]-. See விடிகாலை. விடி பகலிரவென றறிவரிதாய (திவ். பெரியதி. 4, 10, 8).

விடி[3] viṭi, n. <விடு[1]-. 1. [T. viḍi, K. Tu. biḍi, M. viḍu.] Odd item, not one of a set, single article; தனிப்பட்டது. (C. G.) 2. Curtain; திரைச்சீலை. (சது.)

விடி[4]-த்தல் viṭi-, 11 v. intr. <விட்டி-. To void excrement, மலங்கழித்தல்.

விடி[5] viṭi, n. [M. viḍi.] Sebestan. See நறுவிலி, 4. (M. M. 802.)

விடிகாலை viṭi-kālai, n. <விடி[1]-+காலை[1]. Break of day; பொழுது விடிகின்ற நேரம். Colloq.

விடிகுண்டு viṭi-kuṇṭu, n. <விடி[2]+குண்டு[1]. Gun fired at the break of day, as time-signal; போது விடிதற்குறியாக இடும் அதிர்வெடி.

விடிசங்கு viṭi-caṅku, n. <id.+சங்கு[2]. Conch blown at the dawn of day, especially in the month of Mārkaḻi; மார்கழி மாதத்து உதய காலத்து ஊதப்படும் சங்கம். Loc.

விடிநிலா viṭi-nilā, n. <id.+. Moon rising in the small hours of the morning; பின்னிரவில் உதிக்குஞ் சந்திரன். (W.)

விடிமீன் viṭi-mīṉ, n. <id.+மீன்[1]. See விடிவெள்ளி. விடிமீன் முளைத்த தரளம (கலிங். 17, 12).

விடியல்[1] viṭiyal, n. <விடி[1]-. Break of day; dawn. See விடிகாலை. வைகுறு விடியல் மருதம (தொல். பொ. 8).

விடியல்[2] viṭiyal, n. <விடி[4]-. 1. Voiding excrement; மலவிசர்ச்சனம். 2. Purging; வயிற்றுப்போக்கு.

விடியல்[3] viṭiyal, n. <விடு[1]-. cf. வெடி. Open space or place; வெளியிடம். (பிங்.)

விடியல்வைகறை viṭiyal-vaikaṟai, n. <விடியல்[1]+. Twilight before break of day; பொழுது விடிதற்கு முன்னர்த்தாகிய வைகறை. பிரம்பின் திரள்கனி பெய்து விடியல் வைகறை யிடூஉ மூர (அகநா. 196).

விடியற்கருக்கல் viṭiyaṟ-karukkal, n. <id.+. Darkness preceding break of day; விடிதற்கு முன்னுள்ள இருட்பொழுது.

விடியற்காலம் vitiyaṟ-kālam, n. <id.+. Break of day, dawn; வைகறை. விடியற்காலத்தே வந்து (மதுரைக். 223, உரை).

விடியற்பண் vitiyaṟ-paṇ, n. <id.+. 1. See விடியற்காலம். (W.) 2. (Mus.) A melody-type to be sung at dawn; பூபாளம்.

விடியற்புறம் vitiyaṟ-puṟam, n. <id.+ புறம்[1]. See விடியற்காலம்

விடியற்றரம் vitiyaṟṟaram, n. <id + தரம்[1]. See விடியற்காலம். (W.)

விடியாப்பானை vitiyā-p-pāṉai, n. <விடி[1]- + ஆ neg.+. 1. One who is never satisfied; திருத்தியற்றவ-ள்-ன். (W.) 2 See விடியாமுஞ்சி.

விடியாமுஞ்சி vitiyā-muñci, n. <id.+ id.+. Unlucky person, one who never sees the end of ones troubles, தொடர்ந்துவரும் துரதிருஷ்டமுள்ளவ-ள்-ன். (W.)

விடியாலை vitiyālai, n. Corr. of விடிசாலை.

விடியாவழக்கு vitiyā-vaḻakku, n <விடி[1]- + ஆ neg.+. Never-ending dispute; ஒருபோழுதும் முடிவுபெறாத வழக்கு. *Loc.*

விடியாவிளக்கு vitiyā-viḷakku, n. <id.+ id.+. Ever-burning lamp. See நந்தாவிளக்கு. விடியாவிளக்கென்று மேவி நினறேனே (திருமந. 48).

விடியாவீடு vitiyā-vīṭu, n. <id.+id.+. Unlucky house, as a house whose inmates are always in distress or difficulty; தொடர்ந்துவரும் துரதிருஷ்டமுள்ள வீடு.

விடிவிளக்கு viti-viḷakku, n. <விடி[2]+. Lamp that burns till break of day; விடியும் வரை எரியுந் தீபம். (சிலப். 6, 143, அரும்.)

விடிவு[1] vitivu, n. <விடி[1]-. [K. bidavu.] 1. See விடிகாலை. விடபியிதன்கண விடிவளவு மிருவே மிருத்தும் (சேதுபு. தரும. 13). 2. Approach of good times; dawn of happiness; துன்பநீங்கி யின்பம்வருகை. நிற்பயம்பாடி விடிவுற் றேமாக்க (பரிபா. 7, 85). 3. Leisure; ஓழிவுவேலை.

விடிவு[2] vitivu, n. See விடியல்[3]. (அக. நி.)

விடிவு[3] vitivu, n. cf. *vrīḍā.* (அக. நி.) 1. Fear; அச்சம். 2. Incense; நறும்புகை.

விடிவெட்டியாள் viti-veṭṭiyāḷ, n. <விடி[3]+. See விடுதியாள். *Loc.*

விடிவெள்ளி viti-veḷḷi, n. <விடி[2]+. Venus, as the morning star; பின்னிரவில் தோன்றுஞ் சுக்கிரன். (W.)

விடிவேலை viti-vēlai, n. <id.+. See விடியற்காலம்.

விடிவை vitivai, n. <விடி[1]-. See விடியற்காலம். விடிவைசங் கொலிக்கும (திவ். திருவாய். 6, 1, 9).

விடிவோரை vitivōrai, n. <விடிவு[1]+ ஓரை[2]. Early hours of the morning; அதிகாலை. விடிவோரைநட்டு (திவ். திருப்பா. 3, வ்யா.).

விடு[1]-தல் viṭu-, 6 v. cf. *bhid. tr.* [K. bidu.] 1. To leave, quit, part with; நீங்குதல். தவ்வையைக் காட்டிவிடும (குறள், 167). 2. To remove; விலக்குதல். 3. To get rid of; நீக்குதல். ஆற்றுதே தூரவிடல் (நாலடி, 75). 4. To split, separate; to disentangle, as hair; பிரித்தல். 5. To abandon, forsake; கைவிடுதல். 6. To let go; போகவிடுதல். 7. To despatch, send away; அனுப்புதல். தவமுது மகனை விடல் (குறள், 501, உரை). 8. To liberate, set free, release; பந்தம்விடுத்தல். 9. To leave off, discontinue; நிறுத்துதல். அந்தப் பழக்கத்தை விடு. 10. To omit, leave out; ஒழித்துவிடுதல். அநதபபாகததை விட்டுப படிததான். 11. To end, finish, conclude; முடித்தல். 12. To emit, issue; to give out, let out; வெளிவிடுதல். 13. To send forth, discharge; பிரயோகித்தல். எமமமபு கடிவிடுதும (புறநா. 9). 14. To throw; எறிதல். (பிங.) விடுமெவிடு கரதலத்து (தக்கயாகப். 413). 15. To pour; சொரிதல். கதிர்விடு தணமையும (கலித். 100). 16. To give, bestow; கொடுத்தல் திருப்பணிககு விட்டேன் (S. I. I. iii, 121). 17. To say, tell; சொல்லுதல். வேலைகடபபன் மீளமிடுக் கின் றெனவிட்டான் (கமபரா மகேந்திர. 4). 18. To describe in detail; விவரமாகக் கூறுதல். 19. To publish, expose; வெளிப்படக் கூறுதல். 20. To permit, let, allow; அனுமதி தருதல். அவனை உள்ளேசெல்ல விட்டான். 21. To indicate, point out; காட்டித்தருதல். கெடுதியும விடீராயின் (குறிஞ்சிப. 144). 22. To express, give out; வெளிப்படுத்துதல். மறைகாவா விட்டவன புலமபு விடு குரலொடு (நெடுநல். 93-4). 23. To solve, as a riddle; பிதிர்விள்ளுதல். 24. To form; உண்டாக்குதல். துளைகள் விடுகழை (திருப்பு. 51).—*intr.* 1. To be separated, divided; பிரிதல். 2. To be opened; விள்ளுதல். (இலக. அக.) 3. To loosen, release; கட்டு அவிழ்தல். தளைவிட்ட தாமரை (கலித். 77). 4. To blossom; மலர்தல். தாது பொதி போது விட (தேவா. 1157, 6). 5. To appear; to be formed; உண்டாகுதல். மரத்தில் தளிர்விட்டிருக்கிறது. 6. To increase; மிகுதல். ஒளிவிட்ட வரககினை (கலித். 72). 7. To stay; தங்குதல். காவினு ணயந்து விட்டாரகளே (சீவக. 1905). 8. To cease, stop; தவிர்தல். மழைவிட்டும் தூவானம விடவில்லை. 9. To be split, broken or cracked; பிளந்திருத்தல். அந்தச்சுவர் விட்டுப்போயிற்று. (W.) 10. To be let off; to be discontinued; நிறுத்தல்.

அது விட்டது தெரியவில்லை. 11. To leave inter-space, as in writing; இடைவெளிவிடுதல். விட்டு விட்டு எழுதவேண்டும். 12. To pause, as in reading; படிக்கையில் நிறுத்துதல். விட்டுவிட்டுப் படிக்க வேண்டும். 13. To be distinctly pronounced, as *visarga* in *kiramapāṭam*; கிரமபாடத்தில் விஸர்க்கம் வெளிப்படுதல். கிரமபாடஞ் சொல்லும்போது பதச்சேர்க்கையில் சில விடங்களிலேதான் விஸர்க்கம் விடும். 14. To lose strength; பலங் குறைதல். 15. To become loose, disjointed; விலகுதல். (இலக். அக.) பூட்டு விட்டுப்போயிற்று. 16. To be cut; அறுபடுதல். நூல் விட்டுப்போயிற்று.—*aux.* An auxiliary verb having the force of certainty, intensity, etc.; ஒரு துணைவினை. வந்துவிட்டான்.

விடு²-த்தல் viṭu-, *11 v.* Caus. of விடு¹-. *tr.* 1. To send away, despatch; அனுப்புதல். போககற்கணனும் விடுத்தற் கணனும் (தொல். பொ. 39). 2. To let go; போகவிடுதல். உயிர் விடுத்தலின் (கல்லா. கணபதி.). 3. To free, liberate, release; பந்தம் விடுவித்தல். பூவலர் கொடியனுளை விடுக்கிய கோயில் புக்கான் (சீவக. 2917). 4. To loosen; நெகிழ்த்துதல். 5. To split, separate; to disentangle, as the hair; பிரித்தல். புரைவிடுத்துரைமோ (சீவக. 1732). தலைமயிர் விடுத்துக்கொண்டிருந்தாள். 6. See விடு¹- 1, 2, 3, 5, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 20, 21, 22, 24. 7. To solve, as a riddle; பிதிர்விள்ளுதல். 8. To send forth, discharge; பிரயோகித்தல். ஒருடலிரண்டு கூறுபட விடுத்த . . . வேலோய் (கல்லா. முருகன்றுதி.). 9. To say, tell; சொல்லுதல். செல்கென விடுத்தன்று (பு. வெ. 12, பெண்பாற் 19). 10. To emit, issue; to let out, give out; வெளிவிடுதல். பெருங்காற்று விடுத்த (கல்லா. கணபதி). 11. To publish; to expose, as a secret; வெளிப்படக்கூறுதல். 12. To describe in detail, விவரமாகக் கூறுதல். 13. To answer, reply, விடைதருதல். வினயவை விடுத்தல் (நன். 40).—*intr.* 1. To receive permission, as from a superior; விடைபெறுதல். விடுத்தேன் வாழிய குரிசில (புறநா. 210). 2. To remain; தங்குதல். விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்கூறி (திருவாலவா. 54, 5).

விடு³ viṭu, *n.* <*viṣuva*. Equinox. See விஷுவம். நிகரில் விடுக்களில் (திருக்காளத். பு. தல விசேட். 33).

விடுகதை viṭu-katai, *n.* <விடு²- + கதை¹. Riddle, enigma; பிதிர்.

விடுகவி viṭu-kavi, *n.* <விடு¹- + கவி³. See விடுபாட்டு.

விடுகாசு¹ viṭu-kācu, *n.* <id. + காசு³. Change; lower coins; சில்லறைப்பணம். (W.)

விடுகாசு² viṭu-kācu, *n.* <id. + T. *gāzu*. See விடுகாசுவளையல். (W.)

விடுகாசுவளையல் viṭukācu-valaiyal, *n.* <விடுகாசு² +. A glass armlet, கண்ணாடி வளையல் வகை. (W.)

விடுகாது viṭu-kātu, *n.* <விடு¹- + காது¹. Perforated ear-lobe hanging loose without any jewel; வளர்த்துத் தொங்கவிடும் தொள்ளைக்காது. விடுகாதனுமும் தோடிட்டு வளர்ந்த காதென்று தெரியுங்காண் (ஈடு, 10, 1, 1).

விடுகாலி viṭu-kāli, *n.* <id. + காலி¹. 1. Cattle allowed to roam at large; பட்டி மாடு. 2. Person under no moral restraint; கட்டுக்கடங்காதவ-ன்-ள்.

விடுகாலிவிளைவு viṭu-kāli-viḷaivu, *n.* <id. + prob. காலம் +. Belated harvest; பின்னறுவடை. (யாழ். அக.)

விடுகுதிரை viṭu-kutirai, *n.* <id. +. Horse-shaped engine of war; பகைவர்மேல் விடுங் குதிரைப்பொறி. விற்பொறிகள் வெய்ய விடு குதிரை (சீவக. 102).

விடுகுறை¹ viṭu-kuṟai, *n.* <id. +. See விட்டகுறை. (W.)

விடுகுறை² viṭu-kuṟai, *n.* <id. + prob. துறை. See விடுதுறை. (W.)

விடுகோலெருது viṭu-kōl-erutu, *n.* <id. + கோல¹ +. Spare bullock; சமயத்திலுதவும் பொருட்டு உடன்கொண்டுசெல்லும் எருது. (W.)

விடுத்தம்¹ viṭuttam, *n.* prob. id. Turn, times; தடவை. (W.) எங்களுரையும் இரண்டு விடுத்தமாக அழித்து ஆளும்படி வெட்டி (Insc. Pudu. 799).

விடுத்தம்² viṭuttam, *n.* perh. விடம்¹. Strychnine tree. See எட்டி¹. (மலை.)

விடுத்துவிடுத்து viṭuttu-viṭuttu, *adv.* <விடு¹- +. Very often, frequently; அடிக்கடி. (W.)

விடுதயிர் viṭu-tayir, *n.* <id. +. Curd mixed with water, loose curds; நீர்கலந்த தயிர். *Loc.*

விடுதலம் viṭu-talam, *n.* <id. + தலம்¹. [T. *vidutala*, K. *bidate*.] 1. Open terrace; நிலாமுற்றம். தன்கோயின் மீமிசை விடுதலத்து (திருவாலவா. 16, 1). 2. Unoccupied or vacant space set apart for the use of the public; பொதுசனங்களின் உபயோகத்திற்காக விடப்பெற்ற காலிநிலம்.

விடுதலை viṭutalai, *n.* <id. [T. *vidu-dala*.] 1. Rest; ஓய்வு. 2. Release, deliverance; பந்தநீக்கம். 3. Liberty; சுதந்திரம். புலையருக்கும் விடுதலை (பாரதி. தேசிய. விடுதலை. 2).

விடுதலைப்பத்திரம் viṭutalai-p-pattiram, n. <விடுதலை+. Release deed; deed of discharge, as of mortgage, etc.; சொத்திற் பிறர்க்கு உரிமையில்லை யென்பதை உறுதிப்படுத்தும் சாசனம்.

விடுதா-தல் [விடுதருதல்] viṭu-tā-, v. <விடு¹-+. tr. To send, as a present; கொடுத்தனுப்புதல். சிறு தொட்டில் . . . உனக்குப்பிரமன் விடுதந்தான் (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 1).—intr. To advance unchecked; தடையின்றி முன்செல்லுதல். வெஞ்சின வேந்தன் விடுதர (பு. வெ 4, 1, கொளு).

விடுதி viṭuti, n. <id. [T. viddi, K. bidadi, M. vidudi.] 1. Lodging place; place of temporary residence; choultry; தங்குமிடம். விடுதியே நடக்கவென்று நவிலுவீர் (பாரத சூது. 165). 2. See விடுதலம், 2. Loc. 3. That which is solitary, separated or companionless; தனித்தது. விடுதி மாடு. 4. Leave, permission; உத்தரவு. எனக்கு விடுதி தரவேணடும.

விடுதிப்பூ viṭuti-p-pū, n. <விடுதி+பூ³. See விடுபூ.

விடுதிமாடு viṭuti-māṭu, n. <id.+. See விடுகோலேறு.

விடுதியாள் viṭuti-y-āḷ, n. <id.+ஆள்². 1. Unemployed person; வேலையில்லாதவன். Colloq. 2. Single man, man without any domestic ties or duties; குடும்பபார மில்லாத தனித்த ஆள்.

விடுதீட்டு viṭu-tīṭṭu, n. <விடு¹-+தீட்டு². Deed of gift; தானபத்திரம். நாயனா பண்டாரத்தார்க்கு விடுதீட்டுக் குடுத்த பரிசாவது (S. I. I. v, 105).

விடுது viṭutu, n. <id. 1. cf. விழுது. Aerial root falling down from branch of banyan tree; ஆலம்விழுது. 2. Sounding lead; ஆழம்பார்ப்பதற்காக ஒருமுனையில் ஈயவுருண்டை கட்டிய கயிறு. கடலில விடுதுவிட்டுப் பார்க்கிறது. Naut. (W.) 3. Plumb-line; தூக்குருண்டை. Loc.

விடுதுறை viṭu-turai, n. <id.+. Place for pause in reading, singing, etc.; வாசிக்கும் போது நிறுத்திப்படிக்கும் இடம். (யாழ். அக.)

விடுதோல் viṭu-tōl, n. <id.+தோல்³. Epidermis; மேற்றோல். நரம்பொடு விடுதோல் . . . கழன்று (மணி. 20, 59).

விடுந்தலைப்பு viṭun-talaippu, n. <id.+. Front end of a cloth, the ornamented end of a saree; சீலையின் முன்றானை. (W.)

விடுநகம் viṭu-nakam, n. <id.+நகம்². Clamp consisting of two sticks, an instrument of torture; கிட்டிக்கோல். கௌரதாரை வடுக விடுநகமிட்டு (ஈடு, 4, 8, 6).

விடுநாண் viṭu-nāṇ, n. <id.+நாண்?. Girdle, cord for the waist; அரைஞாண். (ஈடு, 2, 5, 5.)

விடுநிலம் viṭu-nilam, n. <id.+. Waste land; தரிசுநிலம். விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து (மணி. 13, 51).

விடுப்பு viṭuppu, n <விடு²-. 1. Separation; நீக்கம். விடுப்பில் குணகுணி (வேதா. சூ. 127). 2 Inquisitiveness; துருவியறியுந் தன்மை. (W.) 3. That which is strange or curious; விநோதமானது. அவன் விடுப்புக்காட்டுகிறான் (W.) 4. Desire; விருப்பம். (யாழ். அக.)

விடுப்புக்காட்டு-தல் viṭuppu-k-kāṭṭu-, v. tr. <விடுப்பு+. To present a curious or strange spectacle; விநோதக்காட்சி காட்டுதல். (W.)

விடுபடு-தல் viṭu-paṭu-, v. intr. <விடு¹-+. 1 To be left; to be abandoned, relinquished; நீக்கப்படுதல். 2. To be released, liberated, as from bondage or prison; விடுதலையடைதல்.

விடுபடை viṭu-paṭai, n. <id.+. Missile; எறியப்படும் படை (சுக்கிரநீதி, 328.)

விடுபதி viṭupati, n. <vit-pati. Son-in-law; மருமகன். (யாழ். அக.)

விடுபாட்டு viṭu-pāṭṭu, n. <விடு¹-+. Stray, occasional verse; தனிப்பாடல்.

விடுபூ viṭu-pū, n. <id +பூ³. Loose flower, as not strung in a garland; தொடுக்காத பூ. விடுபூத தொடையபூக் கட்டுபூ (சிலப. 5, 14, உரை).

விடுபேறு viṭu-pēṟu, n <id.+. Endowment, as of lands, etc.; பிறர்க்கு உரிமையாய் விடப்பட்ட நிலம் முதலியன. (Insc)

விடுமலர் viṭu-malar, n. <id.+. 1. Blossom; மலர்ந்த பூ. விடுமலர்ப் பூங்கொடிபோல நுடங்கி (பரிபா. 12, 89). 2 See விடுபூ.

விடுமனை viṭu-maṉai, n. <id.+. Vacant house site; காலிமனையிடம். Loc.

விடுமுறி viṭu-muṟi, n <id.+. 1. See விடுதலைப்பத்திரம். Loc. 2. Divorce deed; விவாகத்தை ரத்துசெய்துகொண்டதைக் குறிக்கும் பத்திரம். Nāñ.

விடுமுறை viṭu-muṟai, n. <id.+. Holiday; vacation, ஓய்வுநாள். Mod.

விடுவம் viṭuvam, n. <viṣuva. Equinox; விஷுவம். அயனமே விடுவந் திங்கட் பிறப்பு (வேதாரணி. தோறற. 82).

விடுவாய் viṭu-vāy, n. <விடு¹-+. Cleft, crevice in the surface of the earth; நிலப்பிளப்பு. கடுங்கதிரெறித்த விடுவாய் நிறைய (அகநா. 53).

விடுவாய்செய்-தல் vituvāy-cey-, *v. tr.* <விடுவாய+. To cut up, slice up, mince, as vegetables; அரிதல். *கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்ய* (சிலப். 16, 30).

விடுவி-த்தல் viṭuvi-, *11 v. tr.* Caus. of விடு[1]- 1. To liberate, set free; விடுதலைசெய்தல். 2 To explain, interpret; to solve, as a riddle; உட்பொருளைச்கண்டு கூறுதல்

விடுவிடெனல் vituviṭeṉal, *n.* Onom. expr. of (a) being active, busy; சுருசுருப்பாயிருத்தற் குறிப்பு: (b) trembling in fear, etc.; அச்சம் முதலியவற்றால் மெய்ந் நடுங்குதற் குறிப்பு: (c) being angry; கோபங்கொள்ளுதற் குறிப்பு.

விடுவெட்டி viṭu-veṭṭi, *n.* <விடு[1]-+. See விடுதியாள். *Loc.*

விடூசி vitūci, *n.* prob. id. + ஊசி[1]. Arrow; அம்பு. *விடயமெனும் விடவிடூசி* (ஞானவா. முமுட். 13).

விடேல்விடுகு vitēlvituku, *n.* A title of certain Pallava kings; பல்லவவரசர் சிலரின் சிறப்புப்பெயர். (I. M. P. Tj. 669.) *விடேல்விடுகு நீகடவும் வீதிதோறும* (நந்திக். 74).

விடேல்விடேலெனல் vitēl-viṭēl-eṉal, *n.* An imitative sound; ஈரடுக்கொலிக்குறிப்பு. *மாவடு விடேல்விடேலென வோசையும* (பெரியபு. அரிவாட். 18).

விடேலெனல் vitēl-eṉal, *n.* An imitative sound; ஓசைக்குறிப்பு. (சூடா.) *மாவின் வரிவடு விடேலெனுமுன்* (பெரியபு. அரிவாட். 22).

விடை[1] viṭai, *n.* <விடு[2]-. [K. Tu. *bide.*] 1. Answer, reply; உத்தரம். (*நன்.* 386, *உரை.*) 2. Liberty, leave, licence, permission; அனுமதி. *கானமின்றே போகின்றேன் விடையுங் கொண்டேன்* (கம்பரா. கைகேசி. 110). 3. [T. *eda.*] See விடைக்கோழி. (W.) 4. Movement, shaking; அசைவு. *பெயாத்திட்டானது விடைதந்நில தனுவும* (சேதுபு. இராமனருச. 158).

விடை[2] viṭai, *n.* <விடு[1]-. Abundance; மிகுதி. *விடையரவ மன்றங் கறங்க* (பு. வெ. 12, ஒழிபு. 5).

விடை[3]*-த்தல்* viṭai-, *11 v.* <id. *tr.* 1. To separate; வேறுபடுத்துதல். *விடைப்பருந்தானை வேந்தன்* (சீவக. 555). 2. To strike; அடித்தல். *விடைப்பரோ மனிதருந் தமமில் வெல்லவே* (சிவதரு. சனன. 63). 3. To reprove; சண்டித்தல். (W.) 4. To reveal; வெளிப்படுத்துதல். (W.)—*intr.* 1. To abound; மிகுதல். *புன்னை மலர் நாற்றம் விடைத்தே வருதென்றல்* (தேவா. 69, 2). 2. To be in haste; கடுகுதல். *விடைத்துத் தவரை வெகுள்வானும்* (சிவதரு. பாவ. 36).

விடை[4]*-த்தல்* viṭai-, *11 v.* <இடை. *tr.* 1. To prevent, obstruct, parry; தடுத்தல். *அவன் புடைத்தகைகளை விடைத்தன னகற்றி* (பாரத. கீசக. 79) 2. To afflict, cause pain; வருத்துதல். *விடையா வடநதை செய் வெள்ளியம பொருப்பிலும்* (கல்லா. 51).—*intr.* 1. To droop, languish; சோர்தல் *விடையா விடையாசாரணம* (தணிகைப்பு. வீராட்ட. 12). 2. To sob; விம்முதல். *விடைக்க விடைக்க அழுகிறான்.* 3. To be very angry; to burst into a rage; பெருங்கோபங் கொள்ளுதல். (சூடா) *விடைத்துவரு மிலங்கைக் கோன்* (தேவா. 159, 10). 4. To twitch, as the legs of a beast when dying; வலிப்புக்கொள்ளுதல். (W.) 5. To stiffen up, straighten out; விறைத்துநிற்றல். *அவன் விடைத்து நிற்கிறான்.* 6. cf. விடை[7]. To be haughty; செருக்குக்கொள்ளுதல்.

விடை[5] viṭai, *n.* <விடை[4]-. Distress; வருத்தம். (*யாழ். அக.*)

விடை[6]*-தல்* viṭai-, *4 v. intr.* prob. இடை[2]. 1. To become disjointed; to split; பிரிதல். (W.) 2. To be angry; கோபங்கொள்ளுதல். (W.) 3. To find fault; to prick holes; குற்றஞ்சொல்லுதல். (*யாழ். அக.*)

விடை[7] viṭai, *n.* <*vṛṣa.* 1. Bull; எருது. (பிங்.) *பீடுடைய போர்விடையன்* (தேவா. 539, 2). 2. Taurus of the zodiac; இடபவிராசி. (பிங்.) 3. Buffalo bull; எருமைக்கடா. *மதர்விடையிற் சீறி* (பு. வெ. 7, 14). 4. Male of the bison; மரையின் ஆண். *மரையான் கதழ்விடை* (மலைபடு. 331). 5. Ram; ஆட்டுக்கடா. *விடையும வீழ்மின்* (புறநா 262). 6 Tom-cat, வெருகு. (தொல். பொ. 623, உரை.) 7. Horse; குதிரை. (*யாழ். அக.*)

விடை[8] viṭai, *n.* cf. *visāra.* Young cobra; இளம் பாம்பு. (திவ். பெரியதி. 2, 9, 6, வ்யா.)

விடைக்கந்தம் vitai-k-kantam, *n.* perh. *visa + kanda.* Black nightshade. See செம்மணத்தக்காளி. (தைலவ.).

விடைக்குறி viṭai-k-kuṟi, *n.* <விடை[7]+. Seal with the mark of Śiva's bull; இடபலாஞ்சனை. *திருககடையை விடைக்குறியிட்டு* (திருவாலவா. பதி 4).

விடைக்கோழி viṭai-k-kōḻi, *n.* <விடை[1]+. Chicken old enough to roam about away from its mother hen; தாயைவிட்டுப் பிரிந்து திரியக்கூடிய பருவத்துள்ள கோழிக்குஞ்சு. (*யாழ். அக.*)

விடைகாலெறி-தல் viṭai-kāl-eṟi-, *v. intr.* <விடை[4]-+. (W.) 1. To twitch the legs, as a beast or person, when dying; சாதுங்காலத்தில் கால்கள் வலித்திழுத்தல். 2. To bend the legs backward; கால்மடங்குதல்.

விடைகொடு-த்தல் viṭai-koṭu-, v. intr. <விடை¹+. 1. To answer; மறுமொழிசொல்லுதல். 2. To grant leave or permission; அனுமதிகொடுத்தல். வினைக்கு விடை கொடுப்பம் (பிரபுலிங். துதி. 1).

விடைகொள்(ளு)-தல் viṭai-koḷ-, v. intr. <id.+. 1. To get permission; to take leave of, as when departing; வெளியேற உத்தரவு பெறுதல். யானும் விடைகொள்ளத் தந்தருளுகென்றனள் (தக்கயாகப். 288). 2. To arrive; வந்துசேர்தல். இன்றைக்குத்தான் திருவல்லிக்கேணிக்கு விடைகொண்டேன். Vaiṣṇ.

விடைகோள் viṭai-kōḷ, n. <விடை⁷+கோள்¹ See விடைதழால். கதழ்விடைகோட் காணமார் (கலித். 103)

விடைதழால் viṭai-taḻāl, n. <id.+. Grappling and subduing enraged bulls, as by a suitor in a test of bravery; சோபமூட்டி விடப்பட்ட ஏற்றினைத் தழுவிப்பிடிக்கை.

விடைதுரத்துதல் viṭai-turattutal, n. <id.+. Sending or driving away of the young ones by the mother animal or bird after their tutelage is over; வளர்ந்து பெரிதான குட்டி அல்லது குஞ்சைத் தாய்விலங்கு அல்லது பறவை தன்னினின்று அகற்றுகை.

விடைப்பாகன் viṭai-p-pākaṉ, n <id.+பாகன்³. Śiva, as riding the bull Nandi; சிவபிரான். விமலா விடைப்பாகா (திருவாச. 1, 34).

விடைப்பு¹ viṭaippu-, n. <விடை³-. 1. Separating, dividing; வேறுபடுத்துகை. விடைப்பருந்தானை வேந்தன் (சீவக. 555). 2. Removal; நீக்குகை விடைப்பரு வினையினுக்கம் (தணிகைப்பு. சீபரி. 603).

விடைப்பு² viṭaippu, n. <விடை⁴-. 1. Manifestation of anger; கோபங்காட்டுகை. 2. Arrogance; கருவம். அவன் மிகவும் விடைப்பாயிருக்கிறான்.

விடைப்பு³ viṭaippu, n. <விடை⁶-. Fault, error; குற்றம். (யாழ். அக.)

விடைப்பேறு viṭai-p-pēṟu, n. prob. விடை⁷+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 115.)

விடைமுகன் viṭai-mukaṉ, n. <id.+முகம். Nandi, as having the face of a bull; நந்தி. விடைமுக னுரைத்தசொல் வினவி (கந்தபு. வீடை. 23).

விடைமுரிப்பு viṭai-murippu, n. <id.+. Hump of an ox; எருத்தின் திமில். (திவா.)

விடையதிகாரி viṭai-y-atikāri, n. <விடை¹+. See விடையிலதிகாரி. இப்படிக்கு விடையதிகாரி உய்யக்கொண்டான் எழுத்து (S. I. I. iii, 36).

விடையம்¹ viṭaiyam, n. <viṣaya. 1. Objects of sense; காட்சிப் பொருள். விடையமறுத்து (காசிக. அக. விரு. 14). 2. See விடயம்¹, 1, 4 3. Country; தேசம். விடையமொன்றின்றி வென்ற (சூளா. மந்திர. 62).

விடையம்² viṭaiyam, n. <viṣā. Atis. See அதிவிடையம். (அரு. அக.)

விடையவன் viṭaiyavaṉ, n. <விடை⁷. 1. Śiva, சிவபிரான். விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய (திருவாச. 6, 1). 2. Varuṇa; வருணன். நெடுந்தேருடை மீளிதானும் விடையவ னுதலால (பாரத. குருகுல. 108, அரும. பக 12).

விடையன்¹ viṭaiyaṉ, n. <id. See விடையவன், 1. ஒற்றைவிடையனு நான்முகனும (திவ். பெரியாழ். 4, 10, 4)

விடையன்² viṭaiyaṉ, n. <விடை⁴-. Sensualist; காமுகன். Loc.

விடையாத்தி viṭaiyātti, n. Corr. of விடாயாற்றி.

விடையாயம் viṭai-y-āyam, n. <விடை⁷+ஆயம்⁴. Herd of cows with a bull in their midst; ஏற்றையுடைய ஆனிரை. வேறுகாளை விடையாயங் கொளகென்றான் வேந்து (பு. வெ. 1, 1).

விடையிலதிகாரி viṭayil-atikāri, n. <விடை¹+அதிகாரி. Officer who issues the royal orders; அரசாணை விடுக்கும் அதிகாரி. விடையிலதிகாரிகள உய்யக்கொண்டானும (S. I. I. iii, 36). (T. A. S. i, 166.)

விடையுச்சன் viṭai-y-uccaṉ, n. <விடை⁷+உச்சம். Moon; சந்திரன். (நாமதீப. 97.)

விடையூர்தி viṭai-y-ūrti, n. <id.+. Śiva, as riding the bull Nandi; சிவபிரான். விடையூர்தியருளா லுலவுவீர (தாயு. சித்தர். 3).

விடையோன் viṭaiyōṉ, n. <id. See விடையவன், 1. விடையோன் யாகசாலை புக (தக்கயாகப். 728).

விண்¹ viṇ, n. cf. viṣṇu-pada. [T. M. viṇṇu, K. Tu. binnu.] 1. Sky; ஆகாசம். விண்பொரு புகழ் விறலவஞ்சி (புறநா. 11). 2. Heaven; மேலுலகம். விண்மீதிருப்பாய (திவ். திருவாய. 6, 9, 5). 3 Cloud; மேகம். (திவா.)

விண்² viṇ, n. prob. வில். A contrivance in a paper kite; காற்றடிப்பட்டத்தின் ஒருகருவி. (யாழ். அக.)

விண்கொள்ளி viṇ-koḷḷi, n. <விண்¹+. See விண்வீழ்கொள்ளி. (நாமதீப. 76.)

விண்கோ viṇ-kō, n. <id.+கோ³. Indra; இந்திரன். (நாமதீப. 60.)

விண்சுகம் viñcukam, n. cf. விண்டுகம். Fetid cassia. See தகரை, 1. (பச. மூ.)

விண்டபூரகம் viṇṭapūrakam, n. prob. *piṇḍīra*. cf. *bīja-pūraka*. Pomegranate. See மாதுளை, 1. (மலை.)

விண்டல் viṇṭal, n. <விண்டு². See விண்டு², 6. விண்டலை . . . விசும்புற நீட்டிய நெறியும் (பெருங். மகத. 15, 7). (பிங்.)

விண்டலம் viṇ-ṭalam, n. <விண்¹+தலம்¹. 1. Sky; ஆகாசம். (சூடா.) 2. Svarga; மேலுலகம்.

விண்டவர் viṇṭavar, n. <விள்-. See விண்டார். விண்டவர்பட (திவ். பெரியதி. 8, 7, 5).

விண்டாண்டு viṇṭāṇṭu, n. perh. விண்டு²+ஆடு-. Swing; ஊஞ்சல். (சூடா.)

விண்டார் viṇṭār, n. <விள்-. Separated or estranged persons; enemies; பகைவர். விண்டார்பட (இறை. 3, பக். 47).

விண்டு¹ viṇṭu, n. <*Viṣṇu*. 1. Viṣṇu; திருமால். (பிங்.) 2. A Sanskrit text-book on Hindu Law ascribed to Viṣṇu, one of 18 *taruma-nūl*, q.v.; தருமநூல் பதினெட்டனு ளொன்று.

விண்டு² viṇṭu, n. <*viṣṇu-pada*. 1. Sky; ஆகாசம். (சூடா.) விண்டுலாய நிமிர்கிரவுஞ்சகிரி (கந்தபு. தாரக. 2) 2. Svarga, மேலுலகம். விண்டுறை தேவரும் விலகிப்போயினா (கம்பரா. கிளைகண்டு. 138). 3. Cloud; மேகம். (பிங்.) 4. Wind, air; காற்று. (பிங்.) 5. Mountain; மலை. தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைத்த விழுநிதி (மதுரைக். 202). 6. Bamboo; மூங்கில். (பிங்.)

விண்டு³ viṇṭu, n. See விட்டுணுகாந்தி². (மலை.)

விண்டு⁴ viṇṭu, n. See விண்டுகம். (மூ. அ.)

விண்டுகம் viṇṭukam, n. cf. *bhiṇḍaka*. 1. Fetid cassia. See தகரை, 1. (மலை.) 2. Lotus; தாமரை. (சங். அக.)

விண்டுசித்தன் viṇṭu-cittaṉ, n. <*viṣṇu-citta*. See விட்டுசித்தன். (சங். அக.)

விண்டுசொல்(லு)-தல் viṇṭu-col-, v. tr. <விள்-+சொல்¹-. To speak freely; to speak without any restraint; வெளிப்படக்கூறுதல்.

விண்டுநதி viṇṭu-nati, n. <விண்டு²+. (யாழ். அக.) 1. The celestial Ganges. See ஆகாச கங்கை, 1. 2. The Milky Way. See ஆகாச கங்கை, 2.

விண்டுபதம் viṇṭupatam, n. <*viṣṇu-pada*. Sky; ஆகாயம். விண்டுபதந் தேறு மேனி (குமா. பிர. முத்துக். 24).

விண்டுபலி viṇṭu-pali, n. <விண்டு¹+பலி³. A religious ceremony performed when a woman is pregnant, with a view to sustaining the embryo in her womb; கருவுற்ற பெண்டிர்க்கு அக்கரு நிலைத்தற்பொருட்டுச் செய்யும் சடங்கு. (திருவானைக். கோச்செங். 15.)

விண்டுராதன் viṇturātaṉ, n. <*Viṣṇurāta*. King Parīkṣit, son of Abhimanyu; அபிமன்னுவின் புத்திரனான பரீட்சித்து. (பாகவத. மாயவ. 41.)

விண்டேர் viṇṭēr, n. <விண்¹+தேர்³. Mirage, as an air-chariot; கானல். விண்டேர் திரிந்து வெளிப்பட்டு (திவ். இயற். பெரிய. ம. 48).

விண்ணகர்¹ viṇṇakar, n. <id.+நகர். Vaikuṇṭha, Viṣṇu's heaven; வைகுந்தம். வேங்கடமும் விண்ணகரும் வெஃகாவும் (திவ். இயற். 1, 77).

விண்ணகர்² viṇṇakar, n. See விண்ணகரம். (S. I. I. i, 87.)

விண்ணகரம் viṇṇakaram, n. <*viṣṇu-gṛha*. 1. Temple of Viṣṇu; திருமால்கோயில். பரமேச்சுர விண்ணகரம். 2. Uppili-y-appaṉkoil, a place sacred to Viṣṇu, in the Tanjore district; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உப்பிலியப்பன்கோயில் என வழங்கும் விஷ்ணுஸ்தலம்.

விண்ணதிர்ப்பு viṇ-ṇ-atirppu, n. <விண்¹+. Rumbling of the heavens, thunder; இடிமுழக்கம். விண்ணதிர்ப்பும் . . . பாரப்பார் நிலக்குறா லோதாத நாள (ஆசாரக். 48).

விண்ணப்பக்காரன் viṇṇappa-k-kāraṉ, n. <விண்ணப்பம்+காரன்¹. 1. See விண்ணப்பஞ்செய்வான். 2. Petitioner; மனுதாரர். *Mod.* 3. Usher, as in a court, whose duty is to announce visitors; அரண்மனை முதலியவற்றில் காண வருபவர்களின் வரவைத் தெரிவிக்கும் வாயிலோன். *Loc.*

விண்ணப்பஞ்செய்வான் viṇṇappañ-ceyvāṉ, n. <id.+. Person who has the right to sing sacred hymns in the presence of the deity; கடவுள் திருமுன்பு பாசுரம் முதலியன ஓதுமுரிமையுள்ளவன். (ஈடு, 6, 9, 3.)

விண்ணப்பதார் viṇṇappa-tār, n. <id.+தார்². Petitioner; மனுதார்.

விண்ணப்பப்பத்திரம் viṇṇappa-p-pattiram, n. <id.+பத்திரம்¹. Written application or petition; மனு.

விண்ணப்பம் viṇṇappam, *n.* <Pkt. *viṇṇappa* <*vijñāpana*. 1. Supplication, respectful representation; பெரியோர்முன் பணிந்து கூறும் அறிவிப்பு. அடியேன செய்யும் விண்ணப்பமே (திவ். இயற். திருவிருத். 1). 2. Recitation of sacred hymns in the presence of the deity; கடவுள் திருமுன்பு பாசுரம் முதலியன ஓதுகை. திருப்பதியம்விண்ணப்பஞ் செய்யவும் (S. I. I. ii, 254, 4). 3. Petition; மனு. *Mod.*

விண்ணப்பி-த்தல் viṇṇappi-, *11 v. intr.* <விண்ணப்பம். 1. To supplicate; பெரியோர்முன் பணிந்தறிவித்தல். என் பிழையனறெனை . . . நினனடிக்கே விண்ணப்பித்திருந்தேன (அருட்பா, vi, பிளளைப்பெரு. 92). 2. To sing sacred hymns in the presence of the deity; பாசுரங்களைக் கடவுள் திருமுன்பு ஓதுதல். 3. To petition; மனுச்செய்தல்.

விண்ணபத்திரம் viṇṇa-pattiram, *n.* See விண்ணப்பப்பத்திரம். (யாழ். அக.)

விண்ணமங்கலம் viṇṇamaṅkalam, *n.* A region to which excommunicated Paraiyas are said to go when they die; சாதியினின்று விலக்கப்பட்ட பறையர் இறந்தபின் செல்வதாகக் கருதப்படும் ஸ்தானம். (E. T. vi, 92)

விண்ணல் viṇṇal, *n.* Citronella-grass. See காவட்டம்புல். (மலை.)

விண்ணவன் viṇṇavaṉ, *n.* <விண்[1]. 1. Celestial being; தேவன். (சிலப. 10, 189.) 2. Arhat; அருகன். (சூடா.)

விண்ணவிணை-த்தல் viṇṇaviṇai-, *11 v. intr.* cf. விணவிணை-. To throb, as the eye; to be dazzled by the light; மிக்க ஒளியால் கண் தெறித்தல். (தொல. எழுத். 482, உரை.)

விண்ணா viṇṇā, *n.* Christmas rose. See கடுரோகிணி. (மலை.)

விண்ணாங்கு viṇṇāṅku, *n.* A kind of tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

விண்ணாணக்காரன் viṇṇāṇa-k-kāraṉ, *n.* <விண்ணாணம்[1] + காரன்[1]. (W.) 1. Ostentatious person; இடம்பக்காரன். 2. Witty person; சாதுரியமாய்ப் பேசுபவன்.

விண்ணாணம்[1] viṇṇāṇam, *n.* <Pkt. *viṇṇāṇa* <*vijñāna*. 1. Knowledge, wisdom; விஞ்ஞானம். (பி. வி. 2, உரை.) 2. Fashion; taste; stylishness; நாகரிகம். (W.) 3. Artfulness; சாலக்கு. விண்ணாணச் சிங்கிதனைக் கண்டு (குற்றா. குற. 120). 4. Pretentions to refinement; ostentation; இடம்பம். (W.)

விண்ணாணம்[2] viṇṇāṇam, *n.* perh. விள்- + நாணம். Shame; bashfulness; நாணம். (யாழ். அக.)

விண்ணு viṇṇu, *n.* <*Viṣṇu*. Viṣṇu; திருமால். விரிநதெங்குஞ் சென்றமையால் விண்ணுவுமாய் (யாப. வி. 84).

விண்ணுகம் viṇṇukam, *n.* Indian nightshade. See முள்ளி. (மலை.)

விண்ணுலகம் viṇ-ṇ-ulakam, *n.* <விண்[1] + 1. Svarga; சுவர்க்கம். (பு. வெ. 10, காஞ்சிப. 4, உரை) 2. Heaven; மேலுலகம். விண்ணுலகந தருநதேவனை (திவ். திருவாய். 9, 3, 4).

விண்ணுலகு viṇ-ṇ-ulaku, *n.* <id. +. See விண்ணுலகம். (பிங.) விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்றால் (நாலடி, 233).

விண்ணெனல் viṇ-ṇ-eṉal, *n.* 1. Onom. expr. signifying (a) tinkling, as of a bell; ஓசைக்குறிப்பு. விண்ணெனத தாரமணி யார்ப்ப (திருவாலவா. 28. 29): (b) being made public; வெளியாதற்குறிப்பு. (இலக். அக.): (c) throbbing, as the eye; கண் முதலியன தெறித்தற்குறிப்பு. (தொல. எழுத 482, உரை.): (d) great speed; விரைவுக்குறிப்பு: (e) tightness; இறுகியிருத்தற் குறிப்பு.

விண்ணேறு viṇ-ṇ-ēṟu, *n.* <விண்[1] + ஏறு[3]. Thunder; இடி. (பிங.)

விண்ணோர் viṇṇōr, *n.* <id. Celestials; தேவர். விண்ணோர் பாவை (சிலப். 11, 214).

விண்பகல் viṇ-pakal, *n.* perh. id. + பகு[2]-. Bamboo, as piercing the sky; மூங்கில். (மலை.)

விண்பல் viṇpal, *n.* See விண்டல். (சங். அக.)

விண்மணி viṇ-maṇi, *n.* <விண்[1] +. Sun, as the gem of the sky; சூரியன். (பிங.) விண்மணி பொய்யப்பினும பொய்யாநின் வாய்மை (வெங்கைக்கோ. 283).

விண்மருந்து viṇ-maruntu, *n.* prob. id. +. Mercury; பாதரசம். (M. N.)

விண்மீன் viṇ-mīṉ, *n.* <id. + மீன்[1]. Star; நட்சத்திரம். (சூடா.)

விண்முழுதாளி viṇ-muḻutāḷi, *n.* <id. + முழுது + ஆளி[1]. Indra, as ruling the entire Svarga; இந்திரன். (பிங.)

விண்மூத்திரம் viṇ-mūttiram, *n.* <*viṇmūttra*. A hell; நரகவகை. (சி. போ. 2, 3, புதுப. பக். 204.)

விண்விண்ணெனல் viṇ-viṇ-ṇ-eṉal, *n.* Onom. expr. signifying (a) the sound of

thrumming, as of the strings of a lute; யாழ் நரம்பு முதலியன இசைத்தற்குறிப்பு: (b) throbbing pain, as of a boil; புண்முதலியன தெறித்து நோவெடுத்தற்குறிப்பு.

விண்விணை-த்தல் viṉviṉai-, 11 v. intr. cf. விணணவிணை-. To throb, as the eye; கண் முதலியன தெறித்தல். (தொல். எழுத். 482, உரை.)

விண்வீழ்கொள்ளி viṉ-vīḻ-koḷḷi, n. <விண்[1] + வீழ்- +. Meteor; shooting star; விண்ணினின்று விழும் நட்சத்திரம்போன்ற சுடர். (சூடா.)

வித்தகம்[1] vittakam, n. <vitta-ka. 1. Knowledge, wisdom; ஞானம். 2. Learning; கல்வி. (அரு. நி.) 3. See வித்தம்[1], 3. (பிங்.) 4. A hand-pose. See சின்முத்திரை. வித்தகந் தரித்த செங்கை விமலையை (கம்பரா. காப்பு.).

வித்தகம்[2] vittakam, n. <vidagdha. 1. Skill, ability; சாமர்த்தியம். வித்தகமும் விதிவசமும் வெவ்வேறே புறங்கிடப்ப (கம்பரா. கார்முக. 19). 2. Accomplishment; perfection; திருத்தம். வித்தகத் தும்பை விளைத்ததால் (பரிபா. 9, 68). 3. Wonder; அதிசயம். (நாமதீப. 643.) 4. Greatness; பெருமை. (அரு. நி.) 5. Goodness; நன்மை. (யாழ். அக.) 6. Regularity, as of form; symmetry; வடிவின் செம்மை. நூல் புடைத்தாற் போறகிடந்த வித்தகஞ் சேர் வரிகள் (சீவக. 1044). 7. cf. vyakta. Fine, artistic work; minute workmanship; சிற்பம் முதலிய சிறந்த கைத்தொழில். குத்துமுளை செறித்த வித்தக விதானத்து (பெருங். இலாவாண. 5, 24).

வித்தகன்[1] vittakaṉ, n. <vitta-ka. Wise person; பேரறிவாளன்.

வித்தகன்[2] vittakaṉ, n. <vidagdha. 1. Skilful, able person; வல்லவன். வித்தகா நேர் விட்ட கோழிப் புறங்கண்டமை (பு. வெ. 12, வென்றிப. 6). 2. Mysterious person; அதிசயத்தன்மை யுடையவன். பத்துடையடியவர்க் கெளியவன் பிறர்களுக் கரிய வித்தகன் (திவ். திருவாய். 1, 3, 1). 3. Bhairava; வைரவன். (சூடா.) 4. Artificer; கம்மாளன். (திவா.)

வித்தகன்[3] vittakaṉ, n. cf. vṛtta-ka. 1. Messenger; தூதன். (சூடா.) 2. Shepherd; இடையன். (அக. நி.)

வித்தம்[1] vittam, n. <vitta. 1. Wisdom, knowledge; ஞானம். (சூடா.) வித்தமிலா நாயேற்கும் (அருட்பா, 1, சிவநேச. 64). 2. Wealth, money; பொருள். (சூடா.) 3. Gold; பொன். (திவா.) 4. Good fortune; பாக்கியம். (யாழ். அக.)

வித்தம்[2] vittam, n. perh. viddha. Derision; பழிப்பு. (சூடா.)

வித்தம்[3] vittam, n. prob. vṛnda Company, crowd; கூட்டம். (உரி. நி.)

வித்தம்[4] vittam, n. <vṛtta. A cast in dice play; சூதிற் சிறுநாயம். வித்தத்தாற் றோற்றானபோல (கலித். 136, 8).

வித்தரம் vittaram, n. <vistara. 1. Extension, expansion, width; அகலம். நீளம் வித்தரமொ டியாசநி (பாரத. இராசசூ 8). 2. A hell; ஒரு நரகம். (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 121.)

வித்தரி-த்தல் vittari-, 11. v. tr. <வித்தரம். 1. To expand; பெருக்குதல். 2. To expound; to narrate in detail; விரித்துச்சொல்லுதல்.

வித்தன்[1] vittaṉ, n. <vitta. (யாழ். அக.) 1. Learned man, man of knowledge; பண்டிதன். 2. cf. vitta-da. Benefactor; உபகாரி.

வித்தன்[2] vittaṉ, n. <viddha. One who is absorbingly interested; ஈடுபாடுடையன். (ரசி.)

வித்தன்[3] vittaṉ, n. <vṛtta. Ascetic, one who performs penance; தவசி. (யாழ். அக.)

வித்தாண்மை vittāṇmai, n. prob. வித்தம்[1] + ஆள்-. Wisdom; புலமை. (யாழ். அக.)

வித்தாயம் vittāyam, n. <வித்தம்[4] + ஆயம்[3]. See வித்தம்[4]. வித்தாய மிடைத்தங்கக் கண்டவன் (கலித். 136, 9).

வித்தாரக்கள்ளி vittāra-k-kaḷḷi, n. <வித்தாரம் + கள்ளி[2]. Woman of great cunning; மாய்மாலக்காரி. Colloq.

வித்தாரக்காரன் vittāra-k-kāraṉ, n. <id. + காரன்[1]. Boaster; இடம்பப்பேச்சுள்ளவன்.

வித்தாரகவி vittāra-kavi, n. <vistāra-kavi. 1. See வித்தாரம், 2. (திவா.) 2. Poet capable of composing a lengthy poem on a single theme; வித்தாரகவி பாடுவோன்.

வித்தாரம் vittāram, n. <Pkt. vitthara <vistāra. 1. Expansiveness, extensiveness; விரிவு. வித்தாரமாக மதுராபுரியின் மும்கீரைவிட (திரு விளையா. பயகர. 9). 2. Lengthy poem on a single theme, one of four kavi, q.v.; கவி நான்கனுள் விரிவாகப் பாடும் பிரபந்தம். (பிங்.) 3. A treatise on architecture, one of 32 ciṟpa-nūl, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்க. சிறபசாத். 3). 4. Learning, scholarship; விற்பன்னம். பொறிப்பக் குறுத்த வித்தாரமுனிக் கருள் (மறைசை. 20).

வித்தாரி vittāri, n. <வித்தாரம். Learned person; விற்பன்னன். (யாழ். அக.)

வித்தி[1] vitti, n. cf. vyasta. Partition; குடும்பசொத்தைப் பிரித்துக்கொள்கை. Rd.

வித்தி[2] vitti, *n.* <*vitti*. (யாழ். அக.) 1. Knowledge; அறிவு. 2. Investigation; ஆராய்ச்சி. 3. Earning, acquisition; சம்பாத்தியம்.

வித்திகம் vittikam, *n.* Saltpetre; இந்துப்பு. (சங். அக.)

வித்தியம் vittiyam, *n.* perh. *vrtta*. Belleric myrobalan. See தான்றி[2], 1. (மூ. அ.)

வித்தியர் vittiyar, *n.* prob. *vrtti*. Artificers; கம்மாளர். (திவா.)

வித்தியாகரன் vittiyā-karaṉ, *n.* <*vidyā*+*ā-kara*. Man of great knowledge; பெருங் கல்வியாளன். (யாழ். அக.)

வித்தியாகருவம் vittiyā-karuvam, *n.* <id.+*garva*. Pride of learning; கல்விச் செருக்கு.

வித்தியாகலை vittiyā-kalai, *n.* <id.+*kalā*. (Śaiva.) The Energy of Śiva which gives the souls liberated, knowledge through actual realisation, of seven kinds, viz., *kālam*, *niyati*, *kalai*, *vittai*, *arākam*, *puruṭaṉ*, *māyai*, one of *pañca-kalai*, q.v.; பஞ்சகலையுள் ஒன்றும் காலம் நியதி கலை வித்தை அராகம் புருடன் மாயை என்ற ஏழு தத்துவங்களடங்கியதும் பந்தநிலை நீங்கிய ஆன்மாக்களுக்கு அனுபவஞானத்தைத் தருவதுமாகிய சிவசத்தி. (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 143, புதுப்.)

வித்தியாசப்பேச்சு vittiyāca-p-pēccu, *n.* <வித்தியாசம்+. See வித்தியாசவார்த்தை.

வித்தியாசம் vittiyācam, *n.* <*vyatyāsa*. Difference, disparity, contrariety; வேறுபாடு.

வித்தியாசவார்த்தை vittiyāca-vārttai, *n.* <வித்தியாசம்+. 1. Inconsistent word or speech; முன்னுக்குப்பின் முரணான வார்த்தை. 2. Abusive language; வசைமொழி. 3. Improper speech, impolite language; தகாத வார்த்தை.

வித்தியாசாலை vittiyā-cālai, *n.* <*vidyā*+*śālā*. School, college, educational institution; கல்வி கற்கும் சாலை.

வித்தியாதத்துவம் vittiyā-tattuvam, *n.* <id.+. (Śaiva.) Category or tattva which enables the souls to discriminate, one of seven *cuttācutta-tattuvam*, q.v.; சுத்தாசுத்ததத்துவமேழனுள் ஆன்மாக்களுக்குப் பகுத்தறிவைத் தருந் தத்துவம். (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 152.)

வித்தியாதரர் vittiyātarar, *n.* <*vidyā-dhara*. A class of celestial beings. See விஞ்சையர். (திவா.)

வித்தியாதரிசி vittiyā-tarici, *n.* <*vidyā-darśin*. Inspector of schools; கல்விச்சாலைகளை மேற்பார்ப்போன். (W.)

வித்தியாதானம்[1] vittiyā-tāṉam, *n.* <*vidyā*+*dāna*. Charitable or free instruction or education; இலவசமாகக் கல்வி கற்பிக்கை.

வித்தியாதானம்[2] vittiyā-tāṉam, *n.* <id.+*sthāna*. See வித்தியாஸ்தானம்.

வித்தியாதேகம் vittiyā-tēkam, *n.* <id.+. A Śakti in the form of mantras, as the embodiment of knowledge; மந்திரரூபமான சத்தி. (W.)

வித்தியாதேவி vittiyā-tēvi, *n.* <id.+. Sarasvatī, the Goddess of Learning; சரசுவதி. (சங். அக.)

வித்தியாப்பியாசம் vittiyāppiyācam, *n.* <id.+*abhyāsa*. 1. Acquisition of knowledge; கல்விப்பயிற்சி. 2. See வித்தியாரம்பம், 2. *Loc.*

வித்தியாபாரகன் vittiyā-pārakaṉ, *n.* <id.+பாரகன்[1]. Person fully conversant with the arts and sciences, as having reached the furthest bound of knowledge; கல்விக்கரை கண்டவன்.

வித்தியாபாரங்கதன் vittiyā-pāraṅkataṉ, *n.* <id.+. See வித்தியாபாரகன்.

வித்தியாமதம் vittiyā-matam, *n.* <id.+*mada*. See வித்தியாகருவம்.

வித்தியார்த்தி vittiyārtti, *n.* <*vidyārthin*. Scholar, student; கல்விகற்போன். (இலக். அக.)

வித்தியாரம் vittiyāram, *n.* (யாழ். அக.) 1. Age; antiquity; பழமை. 2. Desire; விருப்பம்.

வித்தியாரம்பம் vittiyārampam, *n.* <*vidyārambha*. 1. Beginning of a child's education; கல்வி பயிலத் தொடங்குகை. 2. Ceremonial beginning of a child's education in its fifth year; ஐந்தாமாண்டிற் குழந்தைக்குக் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்குஞ் சடங்கு.

வித்தியாலயம் vittiyālayam, *n.* <*vidyā-laya*. See வித்தியாசாலை. (சங். அக.)

வித்தியாலக்ஷ்மி vittiyā-lakṣmi, *n.* <*vidyā*+. Learning personified, one of *aṣṭa-lakṣmi*, q.v.; அஷ்டலக்ஷ்மியுள் வித்தையாகிய பெண்தெய்வம்.

வித்தியாவந்தன் vittiyāvantaṉ, *n.* <*vidyā-vantaḥ* nom. pl. of *vidyā-vāt*. Learned man; கற்றறிந்தவன். *Colloq.*

வித்தியாவிநோதம் vittiyā-vinōtam, n. <vidyā+. Learning, considered as a pastime; கல்வியிற் போதுபோக்குகை. வித்தியா விநோதமுள்ள தேசமென்றும் (தக்கயாகப. 19, உரை).

வித்தியாவிநோதன் vittiyā-vinōtan, n. <id.+. One whose hobby is learning; one who revels in the enjoyment of learning; கல்வியாற் போதுபோக்குவோன்.

வித்தியானுபானம் vittiyāṉupāṉam, n. <id.+prob. anupālana. (யாழ். அக.) 1. Learning; கல்வி கற்கை. 2. Giving instruction; teaching; படிப்பிக்கை.

வித்தியானுபோகம் vittiyāṉupōkam, n. <id.+. Endowment of land for the encouragement of learning; கல்வியபிவிருத்திக்காக விடப்படும் மானியம். வாகூர வித்தியாஸ்தானத்துக்கு வித்தியானுபோகமாய் (S. I. I. ii, 517).

வித்தியாஸ்தானம் vittiyā-stāṉam, n. <id.+. 1. The sources of knowledge, eighteen in number, viz., the four vēdas, six vēdāṅgas, mīmāṃsā, nyāya, dharma-śāstra, purāṇa, four upavēdas; நான்கு வேதம், ஆறு வேதாங்கம், மீமாஞ்சை, நியாயம், தருமசாத்திரம், புராணம், நான்கு உபவேதம் ஆகிய வித்தையின் பதினெட்டுத் துறைகள். வாகூர வித்தியாஸ்தானத்துக்கு வித்தியானுபோகமாய் (S. I. I. ii, 517). (பெருங. பக். 738). 2. See வித்தியாசாலை.

வித்தியுத்சக்தி vittiyut-cakti, n. <vidyut+. Electricity; மின்சாரம். Mod.

வித்தியுத்து vittiyuttu, n. <vidyut. See வித்துத்து (இலக். அக.)

வித்தியேசுரன் vittiyēcuraṉ, n. <vidyēśvara. Master of learning, learned man, scholar; கல்வியிற் சிறந்தோன் (W.)

வித்தியை vittiyai, n <vidyā. See வித்தை.

வித்திரகம் vittirakam, n. cf. விசித்திரகம். White madar. See வெள்ளெருக்கு. (மூ. அ.)

வித்திரணம் vittiraṇam, n. <vistīrṇa. Extent; விஸ்தீரணம். (யாழ். அக.)

வித்திரதி[1] vittirati, n. <vidradhi. Abscess, boil; புண் (பைஷஜ. 304.)

வித்திரதி[2] vittirati, n. <vistṛti. Spaciousness; extensiveness; விசாலம். (சங். அக.)

வித்திராவணம் vittirāvaṇam, n. <vidrāvaṇa. (யாழ். அக.) 1. Melting metals; உலோகம் முதலியவற்றை உருக்குகை. 2. Driving; துரத்துகை.

வித்திருதி[1] vittiruti, n. See வித்திரதி[1]. Loc.

வித்திருதி[2] vittiruti, n. See வித்திரதி[2]. (யாழ். அக.)

வித்தீசுரன் vittīcuraṉ, n. See வித்தியேசுரன். (W.)

வித்து[1]-தல் vittu-, 5 v. tr. [K. bittu.] 1. To sow; விதைத்தல். வித்திய வுழவர் நெல்லொடு பெயரும் (ஐங்குறு. 3). 2. To spread, broadcast; பரப்புதல். அண்ணல் வினைநல் விளரியாக நுண்ணத் தமிழ் நாம் வித்தாவா றென்னே (சீவக. 1611). 3. To impress on one's mind; பிறர்மனத்துப் பதியவைத்தல். செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தி (புறநா. 206).

வித்து[2] vittu, n. <வித்து-. cf. bīja. [T. M. Tu. vittu, K. bittu.] 1. See விதை[1], 1 சுரைவித்துப் போலுந்தம பல் (நாலடி, 315). 2. Semen virile; விந்து. (நாமதீப. 601.) 3. Race, lineage; வமிசவழி. (W.) 4. Posterity; சந்ததி. Loc. 5. Means, instrument; சாதனம். முத்திக்கு வித்து முதல்வன் றன் ஞானமே (திருமந். 2506). 6. Cause; காரணம். நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கம் (குறள், 138).

வித்துக்காளை vittu-k-kāḷai, n. <வித்து+. Breeding bull; ஆனேறு. Nāñ.

வித்துசம் vittucam, n. Hedge bindweed. See தாளி[5]. (மலை.)

வித்துத்து vittuttu, n. <vidyut. Lightning; மின்னல். (சூடா.)

வித்துத்தெளி-த்தல் vittu-t-teḷi-, v. intr. <வித்து+. To scatter seeds; to sow; விதையைத் தூவுதல்.

வித்துப்பாடு vittu-p-pāṭu, n <id.+. Standard area for a specified quantity of seed; ஓரளவு விதை விதைத்தற்குரிய நிலம். பதினெழுக் காலால் எண்கல வித்துப்பாடும் (T. A. S. i, 7).

வித்துரு[1] vitturu, n. See வித்துருமம், 1. வித்துருவின் கொத்தொப்பானை (தேவா. 682, 4).

வித்துரு[2] vitturu, n. See வித்துத்து. (பிங்.)

வித்துருமம் vitturumam, n. <vidruma. 1. Coral; பவளம். (திவா.) மாயுருகடல வித்துரும மாலையொளி கால (திருவிளை. தடாதகை. 17). 2. Sprout, tender shoot; இளந்தளிர். (யாழ். அக.)

வித்துவசனம் vittuva-caṉam, n. <vidvajjana. Body of learned men; புலவர் திரள். வித்துவசன மில்லாத சபை யென்பர் (திருவேங். சத. 62).

வித்துவஞ்சம் vittuvañcam, n. <vidhvaṃsa. (யாழ். அக.) 1. Insult; அவமரியாதை. 2. Enmity; பகை. 3. Dislike; வெறுப்பு.

வித்துவமுத்திரை vittuva-muttirai, *n.* <*vidvat*+. Distinction conferred on learned men; வித்துவப்பட்டம். (நெஞ்சுவிடு. உரை, பக. 36.)

வித்துவாங்கிசன் vittuvāṅkicaṉ, *n.* See வித்துவாமிசன். *Colloq.*

வித்துவாமிசன் vittuvāmicaṉ, *n.* <*vidvāṁsaḥ* nom. pl. of *vidvas.* 1. Learned man; புலவன். *Colloq.* 2. Sage; man of wisdom; ஞானி. (W.)

வித்துவான் vittuvāṉ, *n.* <*vidvān* nom sing. of *vidvas.* Learned man; wise man; அறிஞன். இந்திரசாலமபோய வித்துவானும் (கைவல். சந். 98).

வித்துவேடணை vittuvētaṇai, *n.* See வித்துவேஷணம். (W.)

வித்துவேடம் vittuvēṭam, *n.* <*vi-dvēṣa.* Enmity; விரோதம். (யாழ். அக.)

வித்துவேஷணம் vittuvēṣaṇam, *n.* <*vi-dvēṣana.* Magic art of creating hatred between persons who are friendly, one of *aṣṭa-karumam,* q.v.; அஷ்டகருமத்துள் சினேகமான விடத்து விரோதஞ்செய்விப்பதாகிய செயல் (வேதா. சூ 16.)

வித்துவேஷி vittuvēṣi, *n.* <*vi-dvēṣin.* Enemy; பகைவன். (யாழ். அக.)

வித்தூகம் vittūkam, *n.* Vermilion. See சாதிலிங்கம். (அரு. அக.)

வித்தெறி-தல் vitteṟi-, *v. intr.* <வித்து+எறி-. To sow seeds; விதை விதைத்தல். (W.)

வித்தை vittai, *n.* <*vidyā.* 1. Science, learning; கல்வி. (திவா.) 2. True knowledge; உண்மை ஞானம். (இலக். அக.) 3. Magic, jugglery; மாயவித்தை. 4. Cunningness, trickery, artifice, art; தந்திரம். (சங். அக.) 5. Branches of sacred science, of which there are fourteen, viz., *nāl-vētam, āṟaṅkam, mīmāñcai, tarukkam, taruma-nūl, purāṇam;* நால்வேதம், ஆறங்கம், மீமாஞ்சை, தருக்கம், தருமநூல், புராணம் என்ற பதினான்கு நூல்கள். (சி. போ. பா. 1, 2.) 6. Tattva which gives wisdom to the soul, one of seven *vittiyā-kalai,* q.v.; வித்தியாகலை யேழனுள் ஆன்மாவுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கும் தத்துவம். (திருவால. கட்.) 7. Śiva's Energy of Will. See இச்சாசத்தி. (சதாசிவ. 6, உரை.) 8. That which can be discussed; வியவகரிக்கத்தக்கது. (சுக்கிர நீதி, 206.)

வித்தைக்கவி vittai-k-kavi, *n.* <வித்தை+கவி[1]. Poet who composes poems without inspiration, after studying prosody, etc.; செய்யுளிலக்கணமுதலியன கற்றுக் கவிபாடுவோன். (W.)

வித்தைக்காரன் vittai-k-kāraṉ, *n.* <id.+காரன்[1]. *Colloq.* 1. Juggler; சாலவித்தை செய்வோன். 2. Trickster; தந்திரக்காரன்.

வித்தைக்கோள் vittai-k-kōḷ, *n.* <id.+கோள்[1]. The planet Mercury; புதன். (நாமதீப. 99.)

வித்தைதரர் vittaitarar, *n.* <*vidyā-dhara.* A class of celestial beings. See விஞ்சையர். சித்தரியல் வித்தைதரர் (சிவதரு. கோபுர. 115).

வித்தையாடி vittaiyāṭi, *n.* <வித்தை யாடு-. Juggler; necromancer; மாயவித்தைக்காரன்.

வித்தையாடு-தல் vittai-y-āṭu-, *v. intr.* <வித்தை+. To practise legerdemain or sleight of hand; சாலவித்தை செய்தல்.

வித[1]-த்தல் vita-, *12 v. tr.* prob. *bhid.* To make a specific mention of; to indicate specially; சிறப்பாகப் பிரித்து எடுத்துரைத்தல். கசதப மிகும விதவாதன மன்னே (நன். 164).

வித[2]-த்தல் vita-, *12 v. intr.* cf. மித-. To be excessive, abundant; மிகுதல். (சூடா.) விதந்து பாட்டயாந்து (காசிக. திரிலோசன. சிறப. 19).

விதண்டம் vitaṇṭam, *n.* See விதண்டை.

விதண்டவாதி vitaṇṭa-vāti, *n.* See விதண்டாவாதி. வேறுவேறாகக் கூறும விதண்ட வாதிகளை யெல்லாம . . . ஈடேறபபுரிவ னென்றான் (பிரபோத. 26, 104).

விதண்டாவாதம் vitaṇṭā-vātam, *n.* <*vitaṇḍā-vāda.* See விதண்டை.

விதண்டாவாதி vitaṇṭā-vāti, *n.* <*vitaṇḍā-vādin.* Captious objector, caviller; விதண்டை செய்பவன்.

விதண்டை vitaṇṭai, *n.* <*vitaṇḍā.* 1. Cavil, captious objection; idle objections against another's statement without attempting to disprove them and establishing one's own position; பிறர் கூறுவதை மறுத்துத் தன் கொள்கையை நாட்டாது வீணேகூறும் வாதம். பூதங்களை பேய்க்கோலமாய் விதண்டை பேசுமோ (தாயு. எங்கு நிறை. 7). 2. Hostility; பகை. (W.)

விததி vitati, *n.* <*vi-tati.* 1. Collection, cluster; கூட்டம். அரியளி விததி (திருப்பு. 766) 2. Row, series; வரிசை. கதியின் விததியின் முடுகின கரிகளே (பாரத. பதினேரும். 20). 3. Spread, expanse; பரப்பு. 4. Variation; elaboration; விரிவு. (பாரத. பதினேரும். 20.)

விதந்து vitantu, n. <vi-tantu. Widow; விதவை Bīāh.

விதந்தோது-தல் vitantōtu-, v. tr. <வித[1]- + ஓது-. To make a specific mention of; சிறப்பாக எடுத்துச்சொல்லுதல். (நன். 108, உரை.)

விதப்பு[1] vitappu, n. <id. 1. Specific mention; சிறப்பித்து எடுத்துச்சொல்லுகை. விதந்து கட்டிய வழக்கு. (திவா.) 2. (Gram.) See விதப்பு விதி. (நன். 165, சங்கரநமச.) 3. Detail; விவரம். (பிங.) 4. Wonder; அதிசயம். (யாழ். அக.) 5. A component part of a fortification; மதிலுறுப்புளொன்று. (பிங.)

விதப்பு[2] vitappu, n. <வித[2]-. Abundance; மிகுதி. (திவா.)

விதப்பு[3] vitappu, n. <விதுப்பு. 1. Haste; விரைவு. (நாமதீப. 562.) 2. Trembling; agitation; நடுக்கம். (பிங.) 3. Desire; ஆசை. (அரு. நி.)

விதப்புவிதி vitappu-viti, n. <விதப்பு[1] +. (Gram.) Special rule; சிறப்புவிதி. (நன். 165, சங்கரநமச்.)

விதம் vitam, n. <vidhā. 1. Form, manner, method; மாதிரி. பணபுசால் விதமபுலர்ந்த தென்னின (கமபரா. மூலபல. 79). 2 Kind, sort; வகை. விதமபெறலேய் தென்மதுரை (திருவிளை. பயகர. 5). 3. Way; உபாயம். எத்தனை விதங்க டான் கற்கினும (தாயு. ஆனநதமான. 9). 4. Rule; சூத்திரம். (W.)

விதம்பம் vitampam, n. A mineral poison. See கற்பரிபாஷாணம். (யாழ். அக.)

விதர்க்கணம் vitarkkaṇam, n. <vi-tarkana. (யாழ். அக.) 1. Deliberation; ஆலோசனை. 2. Conversation; சம்பாஷணை.

விதர்க்கம் vitarkkam, n. <vi-tarka. 1. Thought, idea; எண்ணம். (யாழ். அக.) 2. The sheath of mind. See மனோமயம். (யாழ். அக.) 3. Doubt; ஐயம். (யாழ். அக.) 4. Investigation; ஆராய்வு. (இலக். அக.) 5. Reason; நியாயம். (யாழ் அக)

விதர்ப்பம் vitarppam, n. <Vidarbha. The country of Vidarbha, modern Berar, one of 56 tēcam, q v.; தேசம் ஐம்பத்தாறனுள் ஒன்றனதும் தற்காலத்தில் பீரார் என்று வழங்குவதுமான நாடு.

விதர்ப்பு vitarppu, n. 1. cf. விதிர்ப்பு. Fear; அச்சம். (யாழ். அக.) 2. Closeness; நெருக்கம். (யாழ். அக.) 3. cf. vidāra. Battle, fight; போர். (யாழ். அக.) 4. Victory; வெற்றி. (சது.)

விதரணபுருஷன் vitaraṇa-puruṣaṉ, n. <vi-taraṇa +. See விதரணன். (W.)

விதரணம் vitaraṇam, n. <vi-taraṇa. 1. Grant, donation, gift; கொடை. (சூடா.) பாவலர்க்கு நாளும விதரணஞ் செயயவேணடும (திருவாலவா. 55, 26). 2. Generosity; தயாளகுணம். 3. Discrimination; விவேகம். (W.) 4. See விதரணை, 2. Loc.

விதரணன் vitaraṇaṉ, n. <விதரணம். 1. Generous man; கொடையாளன். 2. Eloquent man; வாக்குவன்மை யுள்ளவன். (W.) 3. Clever man; விவேகி. Loc.

விதரணி vitaraṇi, n. <id. See விதரணன், 1, 2 Loc.

விதரணிகன் vitaraṇikaṉ, n. <id. See விதரணன், 1. விழைவுதரு பரிநிக்கு மனுநீதி மன்னாக்கும் வீரவிதரணிகருக்கு மிக்க வொளி (அறப. சத. 43).

விதரணை vitaraṇai, n. <id. 1 See விதரணம், 1, 2, 3. (சங். அக.) 2. Skill; சாமர்த்தியம். அந்தக் காரியத்தை விதரணையாகச் செய்தான். Colloq.

விதரம் vitaram, n. <vi-dara. Cleavage; பிளப்பு. (சங். அக.)

விதலம் vitalam, n. <vi-tala. A nether world, one of kīḻ-ēḻ-ulakam, q.v.; கீழேழுலகத் தொன்று. (திவா.)

விதலை[1] vitalai, n. perh. விதிர்[1]-. [T. vidalu, K. Tu bede, M. vidaru.] Trembling, shivering; நடுக்கம். பனிபபடு பைதல் விதலைப பருவத்து (பரிபா. 11, 75).

விதலை[2] vitalai, n. perh. vitalā. The earth; பூமி. விதலையின விழுந்த மேலவனை . . . பிடிநது (பாரத. இராசசூ. 26).

விதலையாப்பு vitalai-yāppu, n. prob. விதலை[1] +. (Pros.) A mode of construction in which the central idea is conveyed by the words at the beginning, middle and end of a stanza; செய்யுளின் முதலும் இடையும் கடையும் பொருள்கொள்ளு முறை. (இறை. 56, உரை.)

விதவாகமனம் vitavā-kamaṉam, n. <vidhavā + gamana. Illicit intercourse with a widow; கைம்பெண்ணைச் சோரத்திற் புணர்கை. விதவாகமனமென்று மெண்ணுமலே (பிரபோத. 6, 39).

விதவாகாமி vitavā-kāmi, n. <vidhavā + gāmin. One who has illicit intercourse with a widow; விதவையைச் சோரத்திற் புணர்வோன். (W.)

விதவாவிவாகம் vitavā-vivākam, n. <id. +. Marriage of widow; கைம்பெண்ணை மணக்கை.

விதவாவேதனம் vitavāvētaṉam, n. <id. + ā-vēdana. See விதவாவிவாகம். (யாழ். அக.)

விதவிடு-தல் vita-v-iṭu-, v. tr. prob. வித[1]- + இடு- To extol; சிறப்பித்துரைத்தல். இளைஞா கள விதவிடு கயலாலும் (திருப்பு. 694).

விதவிதெனல் vitavitenal, n. Onom. expr. of being lukewarm; சிறுசுடுகைக் குறிப்பு. (W.)

விதவை[1] vitavai, n. Hand-bell; கைம்மணி. (அக. நி.)

விதவை[2] vitavai, n. <vi-dhavā. Widow; அமங்கலை. (பிங்.)

விதவை[3] vitavai, n. cf. மிதவை. 1. Boiled rice; சோறு. (மலைபடு. 417, பாடாந்தரம்.) (பிங்.) 2. Gruel; கூழ். தயிர்க்கண விதவை (புறநா. 326). 3. Thick fluid; குழம்பு. செமபின் விதவையு ளழுதநியிட்டுமெ (சீவக. 2774). 4. Melting; softening; குழைகை. (மலைபடு. 435, பாடாந்தரம்).

விதறு[1]-தல் vitaṟu-, 5 v. intr. prob. வி்திர-[1]. [T. K. Tu. bedaru.] 1. To tremble; to be agitated; to be shaky; நடுங்குதல். விதருவகை யாமபற்றி (ஞானவா. மனத. 8). (திருப்பு. 162.) 2. To be overhasty; பதறுதல். (W.)

விதறு[2] vitaṟu, n. <விதறு-. [K. beduṟu.] Trembling; shaking; agitation; நடுக்கம். விதறு படாவண்ணம வேறிருநதாயநது (திருமந். 2948).

விதனப்படு-தல் vitaṉa-p-paṭu-, v. intr. <விதனம்[1] +. See விதனி-.

விதனம்[1] vitaṉam, n. <vyasana. 1. Sorrow, grief; துக்கம். உளமவிதன முறலாமோ (திருப்பு. 134). 2. Vices of men, seven in number, viz., vēṭṭam, kaṭuñ-col, miku-taṇṭam, cūtu, poruḷ-īṭṭam, kaḷ, kāmam; வேட்டம் கடுஞ் சொல் மிகுதண்டம் சூது பொருளீட்டம் கள் காமம் என்ற எழுவகைக் குற்றங்கள். (குறள், 566, உரை.) 3. Weariness, fainting; களைப்பு. (அரு. நி.)

விதனம்[2] vitaṉam, n. <vyathana. 1. Distress; துன்பம். விதன வெகுக ணிராக்கதர் (கம்பரா. முதற்போர். 32). 2. Physical pain; உடல் நோவு. Tinn.

விதனி-த்தல் vitaṉi-, 11 v. intr. <விதனம்[1]. To be stricken with grief; துயருறுதல். (யாழ். அக.)

விதா[1] vitā, n. <vṛthā. Uselessness; பய னின்மை. (பிங்.)

விதா[2] vitā, n. Battle of Plassey tree. See புரசு[3]. (மலை.)

விதாகம் vitākam, n. <vi-dāha. (யாழ். அக.) 1. Heat; வெப்பம். 2. Pungency; உறைப்பு.

விதாதா vitātā, n. <vidhātā nom. sing. of vidhātṛ. 1. See விதாதிரு, 1. விதாதாவின் றலை கொண்ட செண்டா (தேவா. 441, 5). 2. Arhat; அருகன். (சூடா.)

விதாதிரி vitātiri, n. <vidhātrī. Long pepper. See திப்பலி. (யாழ். அக.)

விதாதிரு vitātiru, n. <vidhātṛ. (யாழ் அக.) 1. Brahmā; பிரமன். 2. Fate; விதி. 3. God of Love; காமன்.

விதாயகம் vitāyakam, n. <vidhāya-ka. 1. That which is enjoined; injunction; விதிப் பது. 2. Decision; solution; முடிவு. அதற்கு விதா யகம் என்ன ?

விதாயம்[1] vitāyam, n. <vi-dāya. Share; பங்கு. (சங். அக.)

விதாயம்[2] vitāyam, n. <vidhāya See விதாயகம். Loc.

விதாரகம் vitārakam, n. <vi-dāraka. Well; கிணறு. (சங். அக.)

விதாரணம் vitāraṇam, n. <vi-dāraṇa. 1. Breach; cleft, fissure; பிளப்பு. (W.) 2. Rending; கிழிக்கை. (யாழ். அக.) 3. Killing; கோல்லுகை. (யாழ். அக.) 4. Fight; யுத்தம். (யாழ். அக.)

விதாரம்[1] vitāram, n. Red flowered silk-cotton tree. See முள்ளிலவு. விதாரமெரி பொன் போல் (திருவிளை. மாணிக்கம். 39).

விதாரம்[2] vitāram, n. <vicāra. See விசாரம். (சங்கற்ப. பாயி. 2, உரை.)

விதாரி vitāri, n. cf. விதா[2]. Battle of Plassey tree. See புரசு[3]. (மூ. அ.)

விதாரு vitāru, n. <vidāru. Lizard; பல்லி. (சங். அக.)

விதாவிதம் vitāvitam, n. <விதம + விதம். Great variety; பலவிதம். (யாழ். அக.)

விதானகம் vitāṉakam, n. <vi-tāna-ka. See விதானம்[1], 1, 2. (யாழ். அக.)

விதானம்[1] vitāṉam, n. <vi-tāna. 1. Canopy; மேற்கட்டி. நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ் (சிலப. 1, 49). 2. Collection, assemblage; தொகுதி. (யாழ். அக.) 3. Sacrifice, oblation; யாகம். (யாழ். அக.) 4. Dullness, stupidity; மந்தம். (யாழ். அக.) 5. Worthlessness, uselessness; பயனின்மை. (யாழ். அக.) 6. Leisure, rest; ஓய்வு. (யாழ். அக.) 7. Elaboration; expansion; விரிவு. (யாழ். அக.)

விதானம்[2] vitāṉam, n. <vi-dhāna. 1. See விதி[1], 1. 2. Prescribing, enjoining; விதிக்கை. 3 Arrangement; ஏற்பாடு. விதானங்களை செய்துகொண்டு அவ்விதானங்களின்படியே தருமங்களை நடத்தப் புகுவாராகளாயின் (ஆறுமுகநா. 122). 4. Creating; கற்பித்துக் கொள்ளுகை. (யாழ். அக.) 5. Acting, performing, doing; செய்கை. (யாழ். அக.) 6 Orderliness; ஒழுங்கு. (சங். அக.) 7. Manner; மாதிரி. (யாழ் அக.) 8. Fate, destiny; ஊழ். விதானம பண்ணினவன் (குறள், 377, மணக்குட.). 9. Good fortune; பாக்கியம். (யாழ். அக.) 10. Wealth; செல்வம். (யாழ். அக.) 11. Means; உபாயம். விதான கருமங்களைச் செய்வன் (ஞானவா. நிருவா. 11). 12. Salutation; வணக்கம். (யாழ். அக.) 13. Grudge; malice; வன்மம். (யாழ். அக.) 14. (Pros.) A stanza in which two *guru* and two *laghu* occur alternately; இரண்டு லகுவும் இரண்டு குருவுமாகவேனும் இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவுமாகவேனும் முறையானே வருஞ் செய்யுள். (யாப. வி. 95, பக். 491.) 15. (Mus.) A melody-type; ஓர் பண். (யாழ். அக.) 16. Elephants' food; யானை யுணவு. (யாழ். அக.)

விதானி-த்தல் vitāṉi-, 11 v. tr. & intr. <விதானம்[1]. To put up a canopy; to cover the roof of a building with ceiling cloth; to put up an ornamental covering to a marriage pavilion; மேற்கட்டி கட்டுதல். பூந்துகள் விரிந்து வானின் விதானித்த தொத்ததே (சீவக. 861).

விதானை vitāṉai, n. cf. Sinh. *vidāna*. Village officer; கிராமவுத்தியோகஸ்தன். (J.)

விதி[1] viti, n. <vidhi. 1. Injunction, ordinance, rule; சட்டம். வேளவியோ டெலாவிதிபு மோராதுளேன் (சேதுபு. கவிச 3). ஆகாவெனனும் விதியினமையால் (வேதா. சூ. 165) இபபுணாச்சிக்கு நன்னூலவிதி யாது? 2. (Legal.) Decree; தீர்ப்பு. விதிகடன். *Nāñ.* 3. Positive rule, dist. fr. *vilakku;* விதித்தன செய்க என்ற ஆணை. வருந்தி மக முதலன செய்கென்றல விதி (வேதா. சூ. 116). 4. Order, command; கட்டளை. 5. Duty; கடமை, நெறி. விருந்தோடு நிறறல் விதி (திணைமாலை. 112). 6. Method or mode of life; conduct; ஒழுக்க முறை. வினையில் லடியாாகள் விதியால் வழிபட்டு (தேவா. 667, 1). 7. Direction, recipe; அமைக்கு முறை. விதியாற்று ளுக்கிய (பரிபா. 7, 20). 8. Justice; நீதி. (பிங.) நின்பணியது விதியுமென்றனன் (கம்பரா. மீட்சி. 77). 9. Fate, destiny; ஊழ். (சூடா.) ஆயததை நீக்கும் விதிதுணையா (திருக்கோ. 7). 10. Brahmā; பிரமன். (திவா.) 11. Kāśyapa; காசிபன். திதியின் சிறுரும் விதியின் மக்களும் (பரிபா. 3, 6). 12. Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.) 13. Time; காலம். 14. Result of good karma; புண்ணியப்பயன். முன்ன நோற்ற விதிகொலோ (திவ். திருவாய். 6, 5, 8). 15. Good fortune; பாக்கியம். விதியில் சாககியாகள் (திவ். திருமாலை, 8). 16. Wealth; செல்வம். (W.) 17. Nature; disposition; இயல்பு. (திவா.) 18. Truth; உண்மை. (யாழ். அக.) 19. Intellect; அறிவு. (W.) 20. Physical act; செய்தொழில். (சூடா.) விதியிலேன மதியொன்றில்லை (திவ். திருமாலை, 17).

விதி[2]-த்தல் viti-, 11 v. tr. <விதி[1] [K. *vidisu.*] 1. To appoint, direct, enact, enjoin, command; செய்யுமாறு ஏவுதல். மனுமுதலிய நூலகளில் விதித்தன செயதலும (குறள், உரைப பாயிரம). 2. To levy, as a fine; to decree; தண்டமுதலியன அமைத்தல். 3. To make; to create; உண்டாக்குதல். (திவா.) 4. To do, perform; செய்தல். விணணிநெரு சோலையுளதா மென விதித்தான் (கமபரா. பொழிலிறுத. 20). 5. To verify, make certain; நிச்சயித்தல்.

விதி[3] viti, n. <vidhā. Food of horses; குதிரை முதலியவற்றி னுணவு.

விதிக்கு vitikku, n. <vidik nom. sing. of *vidiś.* Corner region, intermediate point of the compass; கோணத்திசை. திக்கு விதிக்குக்களிலே போதல (பதிற்றுப. 79, 4, உரை).

விதிச்சூத்திரம் viti-c-cūttiram, n. <விதி[1] +. (Gram.) A grammatical rule of principle enunciated for the first time; இன்னதற்கு இது வாம் என்று முன்னில்லாததை மொழியுஞ் சூத்திரம். (யாப். வி. பாயி. பக. 11.)

விதித்தோன் vitittōṉ, n. <விதி-. (யாழ். அக.) 1. God; கடவுள். 2. Brahmā; பிரமன்.

விதிதம் vititam, n <vidita. That which is known, manifest or clear; வெளிப்படை.

விதிநட-த்தல் viti-naṭa-, v intr. <விதி[1] +. To execute, as decree, etc; நியாயஸ்தலத் தீர்ப்பு முதலானவற்றை நிறைவேற்றுதல். *Nāñ.*

விதிப்பாள் vitippāḷ, n. prob. விதி-. Daughter; மகள். (யாழ் அக.)

விதிப்பிரசங்கம் viti-p-piracaṅkam, n. <விதி[1]+. (Gram.) See விதிப்பிரயோகம். (யாழ். அக.)

விதிப்பிரயோகம் viti-p-pirayōkam, n. <id.+. (Gram.) Application of the principle of a sūtra; சூத்திரங்களை உரிய விடங்களில் உபயோகிக்கை. (யாழ். அக.)

விதிப்பு vitippu, n. <விதி-. 1. Act of directing or appointing; விதிக்கை. 2. Injunction laid down in a treatise; நூலில் விதிந்துள்ள முறை. விதிப்பினுற் பிறந்த குணட விழுக்கனல் (இரகு. சம்புக. 35).

விதிபாதம் vitipātam, *n.* < *vyatīpāta*. (Astron.) A division of time. See வியதீபாதம். நாட்குறை விதிபாததமும் (வேதாரணி. தோற்ற. 82).

விதிமாண்டுநெல் vitimāṇṭu-nel, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

விதிமுறை viti-muṟai, *n.* < விதி¹ +. Prescribed rule; நியமம். (பிங.)

விதியர் vitiyar, *n.* < id. 1. Ministers of state; மந்திரிகள். (திவா.) 2. Generals of an army; தந்திரிகள். (திவா.) 3. Writers; accountants; கணக்கர். (W.)

விதியுளி viti-y-uḷi, < id. + உண-மை. *n.* 1. Sacrifice; யாகம். (சூடா.) 2. Marriage; விவாகம். (யாழ். அக.) 3. Messenger; தூதன். (யாழ். அக.)—*adv.* According to rule; முறைப்படி. விதியுளி யாணை வேந்த னமாந்தனன் (பெருங். வத்தவ. 6, 84).

விதியை vitiyai, *n* < துவிதியை. Second *titi* of the bright or dark fortnight. See துவிதியை. (யாழ். அக.)

விதியோகம் viti-yōkam, *n.* < *vidhi* +. Happening of events according to fate; விதிப்படி நேர்கை.

விதிர்¹-தல் vitir-, 4 *v. intr.* [K. *bidir.*] To shake, shiver; நடுங்குதல். விதிர்ந்தன வமரர் கைகள் (கம்பரா. நாகபாச. 93).

விதிர்²-த்தல் vitir-, 11 *v.* [T. Tu. *vedaru*, K. *bidiru.*] *intr.*—1. To tremble, quiver; நடுங்குதல். மைபுரை மடப்பிடி மடநல்லாா விதிரப்புற (பரிபா. 10, 47). 2. To be afraid; அஞ்சுதல். (W.)—*tr.* 1. To scatter, throw about; சிதறுதல். நெய்யுடை யடிசின் மெய்பெற விதிர்த்தும் (புறநா. 188). 2. To sprinkle; தெறித்தல். விதிர்த்த புள்ளியன் (சீவக. 2010). 3. To shake; to brandish, as a sword; அசைத்தல். கையிற்றிருவாழியை விதிர்த்தான் (ஈடு, 2, 4, 9). 4. To shake out, throw off; உதறுதல். கலிமா . . . எறிதுளி விதிரப்ப (நெடுநல். 180). 5. To cut into pieces; to reduce to fragments; பலவாகப் போகடுதல். கொடுகினறுவடி விதிர்த்த . . . காடி (பெரும்பாண. 309). 6. To pour, as ghee in a sacrifice; சொரிதல். நெய்விதிர்ப்ப நநது நெருப்பழல் (நான்மணி. 62).

விதிர்க்குவிதிர்க்கெனல் vitirkku-vitirk-keṉal, *n.* < விதிர்²- + விதிர்²- +. Expr. of trepidation; படபடத்தற் குறிப்பு. (யாழ். அக.)

விதிர்ப்பு¹ vitirppu, *n.* < id. [T. *vidurpu.*] 1. Trembling, shivering, shaking from fear; நடுக்கம். என்போற் பெருவிதிரப்புறுக (புறநா. 255). 2. Tremor, fear; அச்சம். (திவா.)

விதிர்ப்பு² vitirppu, *n.* < விதப்பு². Abundance; மிகுதி. (பிங.)

விதிர்விதிர்-த்தல் vitir-vitir-, 11 *v. intr.* Redupl. of விதிர்²-. 1. To throb, flutter, quiver with intensity of feeling; to be tremulous; நடுங்குதல். மெய்யெரி துயரின் மூழ்கி விதிர்விதிர்த்து (சீவக. 1540). 2. To be eager; to be agitated with to be ardour; ஆதுரப்படுதல். செஙகனகஙகணடான் விதிர விதிர்த்தன் சிவனடியாராக் கிடுவா னெணணி (திருவாலவா. 39, 5).

விதிரேகம் vitirēkam, *n.* < *vyatirēka*. 1. Difference; வேறுபாடு. 2. (Log.) Contrariety, opp to *aṉṉuvayam;* எதிர்மறை. அன்னுவய விதிரேகஙகளால் அதனியல்பை யறியலாம். 3. (Rhet.) A figure of speech; வேற்றுமையணி. (வீரசோ. அல. 23.)

விதிவசம் viti-vacam, *n.* < *vidhi* + *vaśa*. Power of fate, destiny; ஊழ்வலி. விததகமும் விதிவசமும் வெவ்வேறே புறஙகிடபப (கம்பரா. கார்முக. 19).

விதிவத்து vitivattu, < *vidhi-vat*. *n.* That which is orderly or regular; முறையுடையது. (இலக். அக.)—*adv.* According to rule; முறைப்படி. விதிவததுபசன்னத்துவமாம (வேதா. சூ. 18).

விதிவாக்கியம் viti-vākkiyam, *n.* < விதி¹ +. Positive command, injunction, text prescribing particular action or observance; இதனைச்செய்க என்று விதிக்கும் வாக்கியம். (சி. போ. பா. அவை. பக். 17.)

விதிவிலக்கு viti-vilakku, *n.* < id. +. 1. Injunction and prohibition; விதித்தலும் விலக்கலும். 2. (Gram.) Exception to the rule; that which is excluded by the rule; விதிக்கு விலக்கைக்கூறுஞ் சூத்திரம்.

விதிவினை viti-viṉai, *n.* < id. +. (Gram.) 1. Verb making a positive statement; உடன்பாடு குறிக்கும் வினை. 2. Fate, destiny; ஊழ். *Loc.*

விது vitu, *n.* < *vidhu*. 1. Moon; சந்திரன். விதுநலம பெறுகா வெஙகும மெய்சிவப பேற (பாரத. சமபவ. 92). 2. Viṣṇu; விட்டுணு. (W.) 3. Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.) 4. Kubēra; குபேரன். (இலக். அக.) 5. Wind-God; வாயு. (இலக். அக.) 6. Camphor; கருப்பூரம். (யாழ். அக.) 7. Expiatory oblation; பாவநிவிர்த்திக்காகச் செய்யும் பலி. (யாழ். அக.)

விதுக்குவிதுக்கெனல் vitukkuvituk-keṉal, *n.* Onom. expr. of palpitation of heart due to fear; அச்சத்தால் மார்பு படபடவென்று அடித்தற் குறிப்பு.

விதுக்குறை vitu-k-kuṟai, *n.* <விது+. Half-moon; அர்த்தசந்திரன். (இலக். அக.)

விதுகம் vitukam, *n.* <*vi-dhū*. Leaving, abandoning; விலநுகை. (சங். அக.)

விதுடன் vituṭaṉ, *n.* Masc. of விதுடி. Learned man; கற்றறிந்தவன். (யாழ். அக.)

விதுடி[1] vituṭi, *n.* <*viduṣī*. Learned woman; கற்றறிந்தவள். (இலக். அக.)

விதுடி[2] vituṭi, *n.* <*vaiduṣya*. Learned person; அறிவாளி. (W.)

விதுதம் vitutam, *n.* <*vi-dhuta*. That which is abandoned or given up; தள்ளப்பட்டது. (சங். அக.)

விதுதமுகம் vituta-mukam, *n.* <id.+. (Nāṭya.) Nodding of the head, indicative of dissent or refusal, one of 14 *muka-v-apiṉayam*, q.v.; முகவபிநயம் பதினான்கனுள் வேண்டாமைக் குறிப்பாகத் தலையசைக்கும் அபிநயம். (சது.)

விதுப்பு vituppu, *n.* <விதும்பு-. 1. Trembling, tremor; நடுக்கம். *பிறைநுதல் பசப்பூரப் பெரு விதுப்புற்றாள்* (கலித். 99). 2. Haste; விரைவு. *ஆன்றவா விதுப்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே* (புறநா. 213). 3. Hurly-burly; பரபரப்பு. *விதுப்புறு நடுக்கமொடு விம்முவன ளாகி* (பெருங். உஞ்சைக். 36, 61). 4. Desire, longing; வேட்கை. *மைந்தா விதுப்புற நோக்கும* (கம்பரா. நாட்டுப். 11).

விதும்பு[1]**-தல்** vitumpu-, 5 *v. intr.* 1. cf. விதிர்[1]-. To tremble; நடுங்குதல். *மகளிர் வீழ் பூம் பொதும்பருள் விதும்பினாரே* (சீவக. 2718). 2. To hasten; விரைதல். *அவாவயின் விதும்பல்* (குறள், 127-ம் அதி.). 3. To desire, long for, hanker after; ஆசைப்படுதல். *பேதையர் விதும்பி நின்றார்* (சீவக. 2530).

விதும்பு[2] vitumpu, *n.* <விதும்பு-. Trembling, tremor; நடுக்கம். *எனை விதும்புற வாதுக்கி* (தணிகைப்பு. நாரதனருள். 8).

விதுரம் vituram, *n.* <*vi-dhura*. (சங். அக.) 1. Distress, trouble; மனக்கலக்கம். 2. Separation from one's beloved; காதலர் பிரிவு.

விதுரன்[1] vituraṉ, *n.* <*vidura*. 1. The younger step-brother of Dhṛtarāṣṭra and Pāṇḍu; திருதராட்டிரன் பாண்டு இவர்சட்குத் தம்பி. (பாரத.) 2. Learned man; அறிஞன். (யாழ். அக.) 3. Valiant man; திண்ணியன். (யாழ். அக.)

விதுரன்[2] vituraṉ, *n.* <*vi-dhura*. Widower; தாரம் இழந்தவன். (யாழ். அக.)

விதுலம் vitulam, *n.* <*vi-tula*. Being unequalled; ஒப்பின்மை. (சிவதரு. பலவிசி. 11, உரை.)

விதுலன் vitulaṉ, *n.* <*vi-tula*. One who has no equal; ஒப்பில்லாதவன். *அமலன் றன்னை விரும்பியவிதுலாக்கு* (சிவதரு. பலவிசி. 11).

விதுவிது-த்தல் vituvitu-, 11 *v. intr.* To rejoice; மகிழ்ச்சியுறுதல். *நிணியுலகம விது விதுப்ப* (காஞ்சிப்பு. திருநகரே. 145).

விதுவிதுப்பு vituvituppu, *n.* <விதுவிது-. 1. Longing, desire; ஆசை. 2. Throbbing pain; உடலின் குத்துநோவு. *விதுவிதுப பாற்ற லுற்றான்* (கம்பரா. நாகபாச 188). 3. Trembling; நடுக்கம். (இலக். அக.)

விதுளநீர் vituḷanīr, *n.* Windberry. See வாயுவிளங்கம், 1. (சங். அக.)

விதுன்னகம் vituṉṉakam, *n.* <*vi-tunnaka*. Vitriol; துத்தம். (யாழ். அக.)

விதுஷி vituṣi, *n.* <*viduṣī*. See விதுடி[1]. (W.)

விதூடகக்கூத்து vitūṭaka-k-kūttu, *n.* <விதூடகன்+. (Naṭya.) A kind of burlesque or merry dance; நகைவிளைக்கும் ஒருவகைக் கூத்து. (சிலப். 3, 12, உரை.)

விதூடகன் vitūṭakaṉ, *n.* <*vidūṣaka*. Buffoon, wag, jester; நகைச்சுவை விளைப்போன். *மின்றவழ் வேலினாற்கு விதூடக னுழைய னானான்* (சூளா. சுயம. 10).

விதூடணம் vitūṭaṇam, *n.* <*vi-dūṣaṇa*. Calumny; பெருநிந்தை. (இலக். அக.)

விதூரசம் vitūracam, *n.* <*vidūra-ja*. Cat's eye; வைடூரியம். (இலக். அக.)

விதேககைவல்லியம் vitēka-kaivalliyam, *n.* <*vidēha*+. (Advaita.) Realisation of Brahman by an embodied soul and the annihilation of its *aññāṉam* and the simultaneous abandonment of its body; பிரமஞானம் தோன்றி அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமாகிய உடம்பு முதலாயினவும் உடன் நசிக்கை. *பரமஞானந் தோன்றுதலுமே . . . அஞ்ஞானத்துட னதன்காரியமாம் புரமுதலாயின வனைத்து மகன்றிடுதல் . . . விதேககைவல்லியமாம்* (வேதா. சூ. 160).

விதேகம் vitēkam, *n.* <*vi-dēha*. (யாழ். அக.) 1. Bodiless or disembodied condition; உடலின்மை. 2. Release from the body; தேகவிமோசனம். 3. A country in North India, probably modern Bihar; வட இந்தியாவிலுள்ளதும் பீஹார் என வழங்குவதுமான தேசம்.

விதேகமுத்தி vitēka-mutti, n. <id.+. See விதேககைவல்லியம். (வேதா. சூ. 182, உரை.)

விதேகை vitēkai, n. <videhā. 1. Mithilā, capital city of Vidēha; மிதிலை. (பிங்.) 2. (Śaiva.) Meditation by a liberated soul on its own experience of Bliss; முத்தியடைந்த காலத்தில் தன் ஆனந்தவனுபூதியைத் தியானித்திருக்கை. (சி. சி 4, 35, மறைஞா.)

விதேசம் vitēcam, n. <vi-dēśa. 1. Distant country; தூரதேசம். (யாழ். அக.) 2. Foreign country; அந்நிய தேசம். (இலக். அக.)

விதேயம் vitēyam, n. <vidhēya. 1. (Log.) Major term; சாத்தியம். (சங். அக.) 2. That which is enjoined or directed; விதிக்கப்பட்டது. Loc.

விதேயன் vitēyaṉ, n. <vidhēya. Humble servant; one who is docile, compliant or submissive; சொன்னபடி கேட்டு நடப்பவன். (யாழ். அக.)

விதை[1] vitai, n. [T. veda, K. Tu. bede, M. vida.] 1. Seed; மரஞ்செடிகொடிகளின் பழங்களிலுள்ளதாய் அம்மரஞ்செடிகொடிகள் முளைப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கும் வித்து. விதைத்தவிதை (மதுரைக். 11, உரை). 2. Testicle; பீசம். (நாமதீப. 579.) 3. (Phil.) The subtle, primary element; தன்மாத்திரை. பரிசவிதை யிரதத்தி லெழுவதாய காற்றசைவை (ஞானவா. தாசு. 34).

விதை[2]-த்தல் vitai-, 11 v. tr. <விதை[1]. 1. To sow seed; விதை தெளித்தல். 2. To publish, make public; to spread abroad; பரப்புதல். Loc. 3. To deliver, throw, discharge; பிரயோகித்தல். விதைக்கு மப்பகழிவிற் பொருநன (தக்கயாகப. 726).

விதை[3] vitai, n. <vidā. Knowledge, wisdom; அறிவு. (இலக். அக.)

விதை[4] vitai, n. prob. pṛthu. Largeness; greatness; பெருமை. (சது.)

விதைக்காய்ச்சல் vitai-k-kāyccal, n. <விதை[1]+. Drying of seed-grain; விதைப்பக்குவம் அடையும்படி தானியத்தை உலர்த்துகை.

விதைக்கொட்டை vitai-k-koṭṭai, n. <id. +. Testicle; பீசம்.

விதைக்கொடி vitai-k-koṭi, n. <id.+. Spermatic cord; பீசப்பையிலிருக்கும் நரம்புவகை. (M. L.)

விதைக்கோட்டை vitai-k-kōṭṭai, n. <id. +கோட்டை[1]. 1. Superficial measure = 1·62 acres, as requiring a kōṭṭai of seeds; ஒரு கோட்டை விதைப்பாடுள்ள நிலவளவு. (M. M. 968.) 2. Seed-grain of paddy bundled in straw; வைக்கோற் புரியிற் கட்டிய விதைநெல்.

விதைகட்டு-தல் vitai-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. To store seed-grain by bundling it up in straw; விதைக்கென்று தானியம் தனியே கட்டிவைத்தல்.

விதைத்துப்பாழ் vitaittu-p-pāḻ, n. <விதை-+. Total failure of crop due either to the seeds not sprouting properly or the seedlings not maturing on account of scanty supply of water; தண்ணீர்த்தட்டால் விதை செவ்வனே முளைக்காமலேனும் கதிர் பிடிக்காமலேனும் கெட்டுப் பயிரின்றிப்போகை. (S. I. I. vii, 279.)

விதைநெல் vitai-nel, n. <விதை[1]+. Seed-grain of paddy; விதைப்பதற்காக வைக்கப்பட்ட நென்மணி.

விதைநெல்லெறி-தல் vitainel-l-eri-, v. intr. <விதைநெல்+. To sow seeds of paddy; நெல் விதையைக் கழனிகளில் தூவுதல். (W.)

விதைப்பாடு vitai-p-pāṭu, n. <விதை[1]+. 1. Quantity of seed required to sow a plot of land; குறிப்பிட்ட அளவுள்ள நிலத்தில் விதைத்தற்கு வேண்டிய நென்மணியளவு. (M. M.) 2. Standard area for sowing a specified quantity of seed, as kalam, etc.; கலம் கோட்டை முதலிய அளவு கொண்ட விதைகளை விதைத்தற்குரிய நிலம். 3. Shortage allowed for, in paddy seeds; விதைநெல்லி லுண்டாகும் குறைவு. Loc.

விதைப்பு vitaippu, n. <விதை-. Sowing; வித்திடுகை. விதைப்புக்காலம்.

விதைப்புக்காலம் vitaippu-k-kālam, n. <விதைப்பு+. Sowing season; seed-time; விதைவிசிறும் பருவம்.

விதைப்புனம் vitai-p-puṉam, n. <இதைப்புனம். Plot of land newly cultivated. See இதைப்புனம். (யாழ். அக.)

விதைப்பை vitai-p-pai, n. <விதை[1]+பை[4]. Scrotum; பீசப்பை. Loc.

விதைமணி vitai-maṇi, n. <id.+. Seed-grain; விதைப்பதற்குரிய தானியம்.

விதையடி-த்தல் vitai-y-aṭi-, v. tr. <id. +. To castrate; to emasculate; மாடு முதலியவற்றின் பீசப்பையிலுள்ள விதையை நசுக்கி இல்லாமற் செய்தல்.

விதையம் vitaiyam, n. <Vidēha. See விதேகம், 3. வெள்ளநீர்ப் படப்பை விதையம் வந்தடைந்தே (சீவக. 2109).

விதையெடு-த்தல் vitai-y-eṭu-, v. tr. <விதை[1]+. See விதையடி-.

விதைவீக்கம் vitai-vīkkam, n. <id.+. Swelling of the testicle, orchitis; பீசம்வீங்குகை. (M. L.)

விந்தம்[1] vintam, n. <vindhya. 1. See விந்தியம். விந்த வனமென வேவவும் (தக்கயாகப். 62). 2. Mountain; மலை. (நாமதீப. 513.)

விந்தம்[2] vintam, n. <kuruvinda. A kind of ruby. See குருவிந்தம், 1. பதுமமு நீலமும விந்தமும் படிதமும் (சிலப். 14, 186).

விந்தம்[3] vintam, n. <aravinda Lotus; தாமரை. விந்தமாபபிணைடி முல்லை . . நீலமகோல வற்கு (நாமதீப. 59).

விந்தம்[4] vintam, n. prob. bṛnda. 1. The number 64,00,00,000; அறுபத்துநான்கு கோடி கொண்ட ஒரு பேரெண். (பிங்.) 2. Jungle; காடு. (பிங்.)

விந்தம்[5] vintam, n. 1. A mineral poison; குதிரைப்பற்பாஷாணம். (யாழ். அக.) 2. Purified camphor. See பச்சைக்கற்பூரம். (அரு. அக.)

விந்தம்[6] vintam, n. prob. bṛndāraka. The great; மேலோர். (அரு. நி.)

விந்தம்[7] vintam, n. <vindhyā. Roselle. See செம்புளிச்சை, 2. (பிங்.)

விந்தமட்டோன் vintam-aṭṭōṉ, n. <விந்தம்[1]+அடு[2]-. Agastya, as one who subdued the Vindhyas; அகத்தியன். (நாமதீப. 121.)

விந்தரம் vintaram, n. A mineral poison. See கற்கடகபாஷாணம். (யாழ். அக.)

விந்தன் vintaṉ, n. prob. கோவிந்தன். Shepherd; இடையன். (நாமதீப. 158.)

விந்தாக்கினி vintākkiṉi, n. <விந்து+அக்கினி. See விந்துத்தீ. (யாழ். அக.)

விந்தாடவி vintāṭavi, n. <vindhyāṭavī. The forest region adjoining the Vindhyas; விந்தமலைக்காடு. (தக்கயாகப். 62, உரை.)

விந்தாரற்கல் vintārar-kal, n. <விந்தம்[2]+ஆர்[1]-+. A kind of red stone, being a variety of kuruvintam; செந்நிறமுள்ள ஒருவகைக் குருவிந்தக் கல். (யாழ். அக.)

விந்தியகிரி vintiya-kiri, n. <Vindhya-giri. See விந்தியம்.

விந்தியம் vintiyam, n. <Vindhya. The range of hills separating the Hindusthan from the Deccan, one of aṣṭa-kula-parvatam, q.v.; அஷ்டகுலபர்வதத்துள் இந்துஸ்தானத்திற்கும் தக்கண நாட்டுக்கும் இடையிலுள்ள நீண்ட மலைத்தொடர். (பிங்.)

விந்தியவாசனி vintiyavācaṉi, n. <விந்தியம்+வாசி[4]-. Arabian costum. See கோஷ்டம்[1], 2. (மலை.)

விந்தியவாசி[1] vintiyavāci, n. See விந்திய வாசினி. (யாழ். அக.)

விந்தியவாசி[2] vintiyavāci, n. See விந்திய வாசனி. (யாழ். அக.)

விந்தியவாசினி vintiyavāciṉi, n. <vindhya-vāsinī. Durgā; துர்க்கை. (யாழ். அக.)

விந்து vintu, n. <vindu. 1. Dot, point; புள்ளி. (உரி. நி.) 2. Drop, globule; துளி. 3. Drop of water, as a liquid measure; நீர்த்துளி யளவு. (இலக். அக.) 4. Semen, sperm; சுக்கி லம். (நாமதீப. 601.) 5. Mercury; பாதரசம். (நாமதீப. 395.) 6. A flaw in diamond; வைிரக்குற்றங் களுள் ஒன்று. (சிலப. 14, 180, உரை.) 7. Mark; குறி. (யாழ். அக.) 8. Tilka; நெற்றிப்பொட்டு. (யாழ். அக.) 9. Sharp edge of grains of paddy; நென் மூக்கு. பலாதன் வாலிய விந்துவு மருவாதோரே (ஞானா. 1, 3) 10. The middle portion of the forehead between the eye-brows; புருவமத்தி. (யாழ். அக.) 11. Circle; வட்டம். (நாமதீப. 766.) 12. (Śaiva.) Sphere of knowledge presided over by Śiva's ñāṉa-śakti. See சிவதத்துவம். அலரைம்பூத மூாதா விந்துவி னோதர வியைந்த (ஞானா. 56, 19). 13. (Śaiva.) Pure Māya; சுத்தமாயை. விந்துவின் மாயையாகி (சி. சி. 1, 19). 14. (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of cōṭaca-kalai, q.v.; சோடசகலையுள் ஒன்று. விடகலைமேல விந்து (பிர சாதமாலை, 1).

விந்துசம் vintucam, n. A medicinal plant. See தாளி[3], 3. (சங். அக.)

விந்துசலை vintucalai, n. <vindu+cala. See விந்துஸ்கலிதம். Loc.

விந்துஞானம் vintu-ñāṉam, n. <விந்து+. (Śaiva.) Differentiated knowledge resulting from the four kinds of vākku which arise from cutta-mayai; சுத்தமாயாகாரியமான நால்வகை வாக்குக்களா லுண்டாம் சவிகற்பஞானம். மூவகை யணுக்களுக்கு விந்துஞான மேவின நிலையாகில் (சி. சி. 1, 26).

விந்துடைவு vintuṭaivu, n. <id.+உடை[1]-. See விந்துஸ்கலிதம். (M. L.)

விந்துத்தீ vintu-t-tī, n. <id.+தீ[4]. Sexual heat. See காமத்தீ. (குடா.)

விந்துதத்துவம் vintu-tattuvam, n. <id.+. (Śaiva.) A category. See சத்திதத்து வம். (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 139. புதுப்.)

விந்துநஷ்டம் vintu-naṣṭam, *n.* <id.+. See விந்துஸ்கலிதம். (M. L.)

விந்துநாதம் vintu-nātam, *n.* <id.+ *nāda.* Semen; வீரியம். (நாமதீப. 601.)

விந்துநீர் vintu-nīr, *n.* <id.+நீர்¹. See விந்துநாதம். *Loc.*

விந்துவழி vintu-vaḻi, *adv.* <id.+. By birth; பிறவிமுறையால். (W.)

விந்துவனல் vintu-v-aṉal, *n.* <id.+ அனல். See விந்துத்தீ (திவா.)

விந்துவியூகம் vintu-viyūkam, *n.* <id.+. A category of things, one of *nava-viyūkam*, q.v.; நவவியூகத்து ளொன்று. (சௌந்த. 1, உரை.)

விந்துஸ்கலிதம் vintu-skalitam, *n.* <id. +. Spermatorrhoea; இந்திரிய நெகிழ்ச்சி. (M. L.)

விந்தூகம் vintūkam, *n.* Vermilion; சாதிலிங்கம். (சங். அக.)

விந்தை¹ vintai, *n.* <*vidyā.* 1. Learning, scholarship; கல்வி. 2. The art of magic; சாலவித்தை. 3. Durgā; துர்க்கை. (திவா.) 4. Goddess of Valour; வீரலட்சுமி. விந்தை நெடுமலை நோக்க (இரகு. திக்குவி. 147) 5. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 22.) 6. Lakṣmī; இலக்குமி. விந்தை கேள்வனும் விரிஞ்சனும் (உபதேசகா. சிவவிரத. 300). 7. Beauty; அழகு. (நாமதீப. 791.) 8. Wonder, astonishment; ஆச்சரியம். (அரு. நி.) 9. Humour; வேடிக்கை. அவன் விந்தைவிந்தையாய்ப் பேசுகிறான்.

விந்தை² vintai, *n.* <*Vindhya.* See விந்தியம். விந்தையெனும் விண்டோய் நாகம் (கம்பரா. அகத். 39).

விந்தை³ vintai, *n.* Husband's brother's wife; ஓரகத்தி. (யாழ். அக.)

விந்தைக்காரன் vintai-k-kāraṉ, *n.* <விந்தை¹+காரன்¹. Artist; சிற்பி. (W.)

விந்தைமகள் vintai-makaḷ, *n.* <id.+. Lakṣmī; இலக்குமி. (நாமதீப. 53.)

விந்தையடி-த்தல் vintai-y-aṭi-, *v. intr.* <id.+. To work wonders; அருஞ்செயல் செய்தல். (W.)

விந்தையம் vintaiyam, *n.* False peacock's foot tree. See மயிலடிக்குருந்து. (மலை.)

விந்நியாசம் vinniyācam, *n.* <*vi-nyāsa.* 1. Stringing, as of flowers; பூ முதலியன தொடுக்கை. (இலக். அக.) 2. Establishing; தாபிக்கை. (இலக். அக.) 3. Cleverness of speech; சாமர்த்தியப்பேச்சு. *Loc.* 4. Elaboration, as of a tune; விஸ்தரிக்கை. *Loc.* 5. Humour, ridicule; வேடிக்கை. *Loc.*

விநதி vinati, *n.* <*vi-nati.* Obeisance; வணக்கம். (யாழ். அக.)

விநயசம்பத்து vinaya-campattu, *n.* <*vinaya*+. Virtue of humility, as a valuable possession; பணிவு.

விநயசம்பன்னதை vinaya-campaṉṉatai, *n.* <id.+*sampannatā.* (Jaina.) Eagerness in showing courtesy and reverence to preceptors, etc.; குருக்கள் முதலாயினோரை உபசரிப்பதில் ஆதுரமுடைமை. (சீவக. 3133, கீழ்க்குறிப்பு.)

விநயபிடகம் vinaya-piṭakam, *n.* <*vinaya* +*piṭaka.* (Buddh.) A collection of maxims on discipline. See வினயபிடகம்.

விநயம் vinayam, *n.* <*vi-naya.* 1. Obeisance; reverence; வணக்கம். 2. Good breeding, propriety of conduct, decorum; மரியாதை. (யாழ். அக.) 3. Pleasant speech; நயமொழி. விநயம புகன்ற . . . வஞ்சகன் (ஞானா). 4. Humility, modesty; பணிவு. 5. Conventional expression of humility, by way of preface in a literary work or in addressing an assembly; அவையடக்கம். அவையடக்க மென்னும் விநயமும (பி. வி. 50). 6. A kind of song. See தேவபாணி. (சிலப். 8, 25-26, உரை.) 7. Order, command; கட்டளை. (யாழ். அக.) 8. Means; உபாயம். விநயம் வேறிலான் (கந்தபு. குமாரபுரி. 36). 9. Good conduct; நன்னடை. (யாழ். அக.) 10. Charity; தருமம். (யாழ். அக.)

விநாசகம் vinācakam, *n.* <*vi-nāśa-ka.* See விநாசம், 1. (யாழ். அக.)

விநாசகாலம் vināca-kālam, *n.* <*vināśa-kāla.* Period of imminent loss or destruction; அழிதற்காலம்.

விநாசம் vinācam, *n.* <*vi-nāśa.* 1. Utter loss, annihilation, ruin, destruction; அழிவு. வாழ்வும விநாச முற (திருப்பு. 186). 2. Killing, murder; கொலை. (யாழ். அக.)

விநாசன் vinācaṉ, *n.* <விநாசம். Murderer; கொலைஞன். (யாழ். அக.)

விநாசனம் vinācaṉam, *n.* <*vi-nāśana.* 1. See விநாசம், 1. (இலக். அக.) 2. See விநாசம், 2. (யாழ். அக.)

விநாடி vināṭi, *n.* <*vi-nāḍi.* See விநாடிகை.

விநாடிகை vināṭikai, *n.* <*vi-nāḍikā.* Minute portion of time=1/60th *nāṭi*=24 seconds; ஒரு காலநுட்பம். (யாழ். அக.)

விநாயகசதுர்த்தி vināyaka-caturtti, n. <Vināyaka+. The fourth titi of the bright half of the lunar month of Cirāvaṇam, as sacred to Gaṇēśa; விநாயகர்க்குத் திருவிழாச் செய்யுஞ் சிராவண மாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்துச் சதுர்த்தி. விநாயகசதுர்த்தியாந் தினத்தில் (உபதேசகா. சிவவிரத. 338).

விநாயகசவுத்தி vināyaka-cavutti, n. <id. +T. cauti. See விநாயகசதுர்த்தி. Loc.

விநாயகசஷ்டி vināyaka-casṭi, n. <id.+. The sixth titi of the bright half of the lunar month of Mārkkaciram, when the special worship of Gaṇēśa terminates; விநாயக பூஜை பூர்த்தியாகுந் திதியான மார்க்கசிர மாதத்துச் சுக்கில பட்சத்துச் சஷ்டி. (யாழ். அக.)

விநாயகநவராத்திரி vināyaka-nava-rāttiri, n. <id.+. Worship of Gaṇēśa for nine consecutive days from the vināyaka-caturtti; விநாயகசதுர்த்தியிலிருந்து தொடர்ச்சியாக ஒன்பது நாள் விநாயகக்கடவுளைக் கொண்டாடும் திருவிழா. (J.)

விநாயகபுராணம் vināyaka-purāṇam, n. <id.+. A Purāṇa on Gaṇēśa, by Kacciyappa-munivar; விநாயகக்கடவுள்மீது கச்சியப்பமுனிவரியற்றிய ஒரு புராணம்.

விநாயகன் vināyakan, n. <Vināyaka. 1. Gaṇēśa, as the remover of obstacles; கணபதி. (பிங.) 2. Arhat; அருகன். (பிங.) 3. The Buddha; புத்தன். (யாழ். அக.) 4. Garuḍa; கருடன். (இலக். அக.) 5. Spiritual preceptor; குரு. (யாழ். அக.)

விநாழி vināḻi, n. <vi-nāḍi. See விநாடிகை.

விநாழிகை vināḻikai, n. See விநாடிகை. (இலக். அக.)

விநிகதம் vinikatam, n. <vi-ni-hata. Ill omen, portent; உற்பாதம். (யாழ். அக.)

விநிமயம் vinimayam, n. <vi-nimaya. 1. Exchange; பண்டமாற்று. (இலக். அக.) 2. Pledge, pawn; அடகு. (யாழ். அக.)

விநியோகம் viniyōkam, n. <vi-niyōga. . Employment, use; உபயோகம். (தக்கயாகப். 36, உரை.) 2. Distribution; பிரித்து வழங்குகை. 3. Distribution of food-offerings in a temple; கடவுளின் பிரசாதத்தைப் பலர்க்கும் வழங்குகை. 4. Expenditure; செலவு. Loc.

விநீதன் vinītan, n. <vi-nīta. (W.) 1. Humble, modest person; விநயமுள்ளவன். 2. One who has been chastised or punished; தண்டிக்கப்பட்டவன்.

விநோதம் vinōtam, n. <vinōda. 1. Pastime, play, sport; விளையாட்டு. 2. Pleasure, joy; மனமகிழ்ச்சி. (யாழ். அக.) 3. Wonder, surprise; வியப்பு. (இலக். அக.) 4. Beauty; handsomeness; அழகு. (W.)

விநோதரசமஞ்சரி vinōta-raca-mañcari, n. <id.+rasa+. The collection of anecdotes, by Vīrācāmi-c-ceṭṭiyar, 19th C.; 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வீராசாமிச்செட்டியார் இயற்றிய வசன நூல்.

விநோதன் vinōtan, n. <விநோதம். One who diverts himself, as with a hobby; பொழுது போக்குபவன். அருங்கலை விநோதன் (நன். சிறப்புப்பாயி.).

விநோதி vinōti, n. <id. See விநோதன். (W.)

விப்பிரகாரம் vippirakāram, n. <vi-pra-kāra. (யாழ். அக.) 1. Opposition; எதிரிடை. 2. Evil; தீங்கு. 3. Insult, abuse; நிந்தை. 4. Harm, injury; அபகாரம். (இலக். அக.)

விப்பிரகிருதி vippirakiruti, n. <vi-prakṛti. (யாழ். அக.) 1. Insult, abuse; நிந்தை. 2. Retort; எதிர்க்கூற்று.

விப்பிரகீர்ணம் vippirakīrṇam, n. <vi-pra-kīrṇa. (Nāṭya.) One of thirty kinds of nirutta-k-kai, q.v.; நிருத்தக்கை முப்பதனுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 12, பக். 81, அடிக்குறிப்பு.)

விப்பிரதிபத்தி vippiratipatti, n. <vi-prati-patti. Divergence; difference; incompatibility; முரண்பாடு. கௌரவமின்மை அபபிரதிபத்தி விப்பிரதிபத்தி அன்னியதாபிரதிபத்தி வாராமைக்கும் எனக (பி. வி. 21, உரை). 2. Perplexity, mental confusion; மனக்குழப்பம்.

விப்பிரநாராயணன் vippira-nārāyaṇaṉ, n. <vipra+. A Vaiṣṇava Saint. See தொண்டரடிப்பொடி. (சங். அக.)

விப்பிரப்பிரியம் vippira-p-piriyam, n. <vipra-priya. Palas tree. See புரசு[3]. (சங். அக.)

விப்பிரமம் vippiramam, n. <vi-bhrama. 1. Whirling round; சுழற்சி. Loc. 2. Giddiness; மயக்கம். 3. Confusion; flurry; perturbation; மனக்குழப்பம். (இலக். அக.) 4. Mistake, blunder; குற்றம். (யாழ். அக.) 5. Beauty; அழகு. (யாழ். அக.) 6. Amorous gesture or action; dalliance of lovers; சிருங்கார லீலை. (W.) 7. Love quarrel; sulks; காமப்பிணக்கு. (W.)

விப்பிரமை vippiramai, n. <vi-bhramā. See விப்பிரமம், 6. விப்பிரமை யென்றோது மென்கொடி (பிரபோத. 15, 1).

விப்பிரயோகம் vippira-yōkam, n. <vi-prayōga. 1. Separation of lovers; காதலரின் பிரிவு. 2 Sighing and lamentation, one of *pañca-pāṇā-vastai*, q v.; பஞ்சபாணாவஸ்தையுள் ஒன்றாகிய வெய்துயிர்த் திரங்குகை. (பிங.)

விப்பிரலம்பம் vippiralampam, n. <vipra-lambha. 1. Separation of lovers; காதலர் பிரிவு. 2. Deception, deceit; வஞ்சகம். ஆசாரியா வாக்கியங்களை விப்பிரலம்ப வாக்கியங்களாக்கி (சிவசம. 68). 3. Quarrel; சண்டை. (யாழ். அக.) 4. cf. *vilamba*. Delay; தாமசம். உபயவாதிகளும் ஒப்புக்கொண்ட பிறகு ராஜிவிஷயத்தில் விப்பிரலம்பமென்ன?

விப்பிரலாபம் vippiralāpam, n. <vi-pra-lāpa. (யாழ். அக.) 1. Idle, useless talk; பயனற்ற பேச்சு. 2. Discussion, debate; dispute; வாக்குவாதம்.

விப்பிரவாசம் vippiravācam, n. <vi-pra-vāsa. Residence in a foreign country; பரதேசவாசம். (யாழ். அக.)

விப்பிரன் vippiraṉ, n. <vipra. Brahman; பிராமணன். திருவளா விப்பிரசிகாமணி (பதிற்றெ. ஆனுடை. திருக்கலம. 6).

விப்பிராந்தி vippirānti, n. <vi-bhrānti. (யாழ். அக.) 1. Whirling; சுழலுகை. 2. Perplexity; confusion; கலக்கம்.

விப்பிரியம் vippiriyam, n. <vi-priya. That which is not agreeable or desirable; விரும்பத்தகாதது. (இலக். அக.)

விப்பிலவம் vippilavam, n. <vi-plava. (யாழ். அக.) 1. Distress; உபத்திரவம். 2. Affray, scuffle; கலகம். 3. Unjust fight; அநியாயப் போர். 4. Evil, calamity, disaster; பொல்லாங்கு.

விப்புருதி vippuruti, n. <vidradhi. Abscess, boil; புண். களமாலை விப்புருதி வரள்சூலை (திருப்பு. 627).

விப்புருதிக்கட்டி vippuruti-k-kaṭṭi, n. <விப்புருதி+. Moving abscess, a disease of children; குழந்தைகட்கு வரும் ஒருவகைப் புண்கட்டி.

விப்புருதிநாயகம் vippuruti-nāyakam, n. <id.+. Indian winter cherry. See அமுக்கிரா. (மலை.)

விப்ரன் vipraṉ, n. See விப்பிரன். கிரிசால விப்ர சமூக வேதன (திருப்பு. 1126).

விபக்கம் vipakkam, n. <vi-pakṣa. 1. opposite side or party; எதிர்க்கட்சி. (இலக். அக.) 2. Opposite view; எதிரிடையான கொள்கை. 3. (Log.) Instance in which the major term is not found, as lake, where fire, the major term, is not found; அனுமானவுறுப்புள் துணிபொருளில்லா விடம். சபக்கத்துணடாதலும் விபக்கத்தின்றியே விடுதலும் (மணி. 29, 123-4).

விபக்கன் vipakkaṉ, n. <vi-pakṣa. Enemy; பகைவன். (சங். அக.)

விபக்தகுடும்பம் vipakta-kuṭumpam, n. <vi-bhakta+. Divided family, among the Hindus, opp. to *avipakta-kuṭumpam*; பொதுச்சொத்து பாகிக்கப்பட்ட குடும்பம்

விபக்தம் vipaktam, n. <vi-bhakta. 1. See விபாகம், 2. 2. Divided state of a Hindu family; பாகிக்கப்பட்ட குடும்பநிலை.

விபகரி-த்தல் vipakari-, 11 v. intr. <vyavahr. To discuss; வழக்குச்சொல்லுதல். (யாழ். அக.)

விபகலிதம் vipa-kalitam, n. <vyava-kalita. (Arith.) Subtraction, one of *aṭṭa-kaṇitam*, q.v.; அட்டகணிதத்து ளொன்றாகிய கழித்தல். (திவா.)

விபகாரம் vipakāram, n. See விவகாரம். (சங். அக.)

விபச்சித்து vipaccittu, n. <vi-paścit. 1. Learned man; வித்துவான். (இலக். அக.) 2. A Buddha; புத்தருள் ஒருவர். (மணி. 30, 14, குறிப்பு.)

விபசாயம் vipacāyam, n. <vyavasāya. Agriculture; விவசாயத்தொழில். (நாமதீப. 741.)

விபசாரக்கள்ளன் vipacāra-k-kaḷḷaṉ, n. <விபசாரம்+. See விபசாரன். (W.)

விபசாரம் vipacāram, n. <vyabhicāra. Adultery; சோரம்போகை.

விபசாரன் vipacāraṉ, n. <விபசாரம். Adulterer; சோரம்போவான். (W.)

விபசாரி vipacāri, n. Fem. of விபசாரன. Adulteress; சோரம்போவாள். இடபத்தின் மாறுது விபசாரியாம் (அறப. சத. 70).

விபஞ்சி vipañci, n. <vipañcī. 1. See விபஞ்சிகை. பாலை விபஞ்சி பயிலுமொலி (பெரியபு. சேரமான். 2). 2. (Mus.) A secondary melody-type of the *kuṟiñci* class; குறிஞ்சியாழ்த்திறத் தொன்று. (பிங.)

விபஞ்சிகம் vipañcikam, n. See விபஞ்சிகை. (யாழ். அக.)

விபஞ்சிகை vipañcikai, n. <vipañcikā. A kind of lute; வீணைவகை. (பாரத. ஒழிபி. 15.)

விபட்சம் vipatcam, n. <vi-pakṣa. See விபக்கம். (சி. சி. அளவை, 9.)

விபட்சன் vipaṭcaṉ, n. <vi-pakṣa. (யாழ். அக.) 1. Opponent, as in a debate; வாதத்தில் எதிரியாயுள்ளவன். 2. Enemy; சத்துரு.

விபண்ணகம் vipaṇṇakam, n. prob. tri-parṇaka. Palas tree. See புரசு[3]. (மலை.)

விபணம் vipaṇam, n. <vi-paṇa. Price, cost; விலை. (யாழ். அக.)

விபணி vipaṇi, n. <vipaṇi. Shop; market, bazaar; கடை. (யாழ். அக.)

விபத்தம் vipattam, n. Strychnine tree. See எட்டி[1]. (சங். அக.)

விபத்தன் vipattaṉ, n. <vi-bhakta. One who is divided from one's family; குடும்பத்தினின்று பிரிந்தவன்.

விபத்தி[1] vipatti, n. <vi-bhakti. 1. Change; வேறுபாடு. விபத்தியில ஞானபடலத்து (திருப்பு. 146). 2. (Gram.) Case; வேற்றுமை. எழுவாய் விபத்தி திரிபில் பெயர் (பி. வி. 8). 3. Suffix of declension; வேற்றுமையுருபு. விபத்தி வேற்றுமை யுருபென விளம்புவர் (பி. வி. 8, உரை).

விபத்தி[2] vipatti, n. <vi-patti. 1. Misfortune; துர்பாக்கியம். (யாழ். அக.) 2. Poverty; தரித்திரம். (யாழ். அக.) 3. Agony; வேதனை. (யாழ். அக.) 4. Danger; ஆபத்து. (இலக். அக.) 5. Death; மரணம். (யாழ். அக.) 6. Destruction; அழிவு. (இலக். அக.)

விபத்து vipattu, n. <vi-pad. 1. See விபத்தி[2], 1, 3, 5. (யாழ். அக.) 2. See விபத்தி[2], 2. Loc. 3. See விபத்தி[2], 4. சிலபடுகுழிதனில விழும விபத்தை நீக்கி (திருப்பு. 882). 4. See விபத்தி[2], 6. (இலக். அக.)

விபத்துக்காலம் vipattu-k-kālam, n. <விபத்து+. 1. See விபரீதகாலம். 2. Time of scarcity; பஞ்சகாலம். (W.)

விபரம் viparam, n. <vi-vara. See விவரம். Loc.

விபரியயம் vipariyayam, n. <vi-paryaya. 1. Mistaking one thing for another; erroneous identification; திரிபுணர்வு. (சங். அக.) 2. (Gram.) Transposition of words, in a compound; தொடர்மொழியுள் பதங்கள் முன்பின்னாக வருவது. (பி. வி. 27.)

விபரியாசம் vipariyācam, n. <vi-paryāsa. (யாழ். அக.) 1. Opposition; contrariety; எதிரிடை. 2. Change; வேறுபாடு.

விபரீதகாலம் viparīta-kālam, n. <vi-parīta+. Adverse times; கேடு விளைக்குங் காலம்.

விபரீதசுரம் viparīta-curam, n. <id.+jvara. Fever which becomes malignant on account of non-observance of diet regulation; அபத்தியத்தாற் கடுமையாகுஞ் சுரநோய். (சீவரட். 34.)

விபரீதஞானம் viparīta-ñāṉam, n. <id.+. Perverted, erroneous knowledge; திரிபுணர்ச்சி.

விபரீதபுத்தி viparīta-putti, n. <id.+buddhi. 1. Perverted intellect; திரிவுபட்ட புத்தி. 2. See விபரீதஞானம்.

விபரீதம் viparītam, n. <vi-parīta. 1. Discordance; contrariety; perversity; மாறுபாடு. (பிங்.) விபரீதம் புணாதகுவிட்டவா (கம்பரா. மாயாசன. 2). 2. Unfavourableness; பிரதிகூலம். நின் செய்ய வாயிரும கனியுங் கண்களும் விபரீத மிந்நாள (திவ். திருவாய். 6, 2, 3). (இலக். அக.) 3. Strangeness, uncommonness; அதிசயம். (திவா.) 4. See விபரீதஞானம். சிவபாவமுணடெனல் விபரீதமாம் (வேதா. சூ. 129). 5. cf. a-parimita. Excessiveness; மிகுதி. (அரு. நி.)

விபரீதலட்சணை viparīta-laṭcaṇai, n. <id.+lakṣaṇā. Irony, using language hinting at a meaning contrary to the literal sense. See எதிர்மறையிலக்கணை. செவ்வாய்க்கிழமையை மங்கள வாரமென்னுமா போலே விபரீதலட்சணை (திவ். பெரியாழ். 5. 4, 7, வ்யா.).

விபரீதவுவமை viparīta-v-uvamai, n. <id.+. (Rhet.) Inverse simile, in which the usual upamāṉam is given as upamēyam and vice versa; தோன்றுதோட்டுவரும் உவமானத்தை உவமேயமாக்கி உவமேயத்தை உவமானமாக்கிச் சொல்லும் அணிவகை. (தண்டி. 30.)

விபரீதவெதிரேகம் viparīta-vetirēkam, <viparīta-vyatirēka. (Log.) A fallacious instance in which the relation of pervasion between the non-existence of the major term and that of the middle term is stated in the inverse order, one of five vaitaṉmiya-tiṭṭānta-p-pōli, q.v.; வைதன்மியதிட்டாந்தப்போலி ஐந்தனுள் வெதிரேகவாக்கியத்தை மாறுபடச் சொல்லுகை. (மணி. 29, 460.) (அனுமா. 47.)

விபரீதார்த்தம் viparītārttam, n. <viparīta+artha. Perverse or unnatural sense or meaning; நேர்மையின்றி மாறுபாடான பொருள். (W.)

விபரீதான்னுவயம் viparītāṉṉuvayam, n. <viparītānvaya. (Log.) A fallacious instance in which the relation of pervasion between

the major and middle terms is stated in the inverse order, one of five *cātaṉmiya-tiṭṭānta-v-āpācam*, q.v., சாதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் ஐந்தனுள் திட்டாந்தவுறுப்பாகிய அன்னுவயவாக்கியந்தை முறைபிறழக் கூறுவது. (*மணி. 29, 339.*) (*அனுமா. 43.*)

விபலம் vipalam, *n.* <*vi-phala*. Fruitlessness, uselessness, unprofitableness; பயனின்மை. *ஏனைய வெல்லாம விபலம்.*

விபலீகரணம் vipalīkaraṇam, *n.* <*viphalī-karaṇa*. (*யாழ். அக.*) 1. Rendering useless; frustrating; பயனில்லாமற் செய்கை. 2. Hindering, opposing; தடுக்கை.

விபவ vipava, *n.* <*Vibhava*. The second year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் இரண்டாவது.

விபவம் vipavam, *n.* <*vibhava*. 1. Greatness, dignity, majesty; பெருமை. *இராசவிபவ மெலலாம பெறுவா* (*தக்கயாகப. 179, உரை*). 2. Wealth, property, fortune; செல்வம். (*திவா.*) 3. Happiness, prosperity; வாழ்வு. *விபவமுடன் வீற் றிருந்தான்* (*கந்தபு. கந்தவி. 123*). (*சூடா.*) 4. Salvation; மோட்சம். (*இலக. அக.*) 5. Manifestation of Viṣṇu in the ten primary and other secondary avatāras, one of five *tiru-māl-nilai*, q.v.; திருமால்நிலை ஐந்தனுள் மச்ச கூர்மாதி அவதார நிலை. (*அஷ்டாதச. தத்துவத். 3, 49.*)

விபவருக்கம் vipavarukkam, *n.* <*apa-varga*. See விபவம், 4. (*நாமதீப. 477.*)

விபவாவதாரம் vipavāvatāram, *n.* <*vibhavāvatāra*. See விபவம், 5. *அநிஸாந்தராய விபவாவதாரமாக ஸேவை ஸாதிக்க* (*கோயிலொ. 4*).

விபற்சு viparcu, *n.* <*Bībhatsu*. Arjuna; அருச்சுனன். (*திவா.*)

விபன்னன் vipaṉṉaṉ, *n.* <*vi-panna*. One who has suffered in adversity; துன்பப்பட்டவன். (*யாழ். அக.*)

விபஜி-த்தல் vipaji-, *11 v. tr.* <*vi-bhaj*. To divide; பிரித்தல். *திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்களை . . . ஒரு கொத்தாகச் சாற்றி அவர்கள் கைங்கர்யங்களை விபஜித்து* (*கோயிலொ. 46*).

விபக்ஷம் vipakṣam, *n.* See விபட்சம்.

விபாகபத்திரம் vipāka-pattiram, *n.* <*vi-bhāga+patra*. Partition deed. See பாகபத்திரம்.

விபாகம் vipākam, *n.* <*vi-bhāga*. 1. Distribution, apportionment; பிரிவு. *வெவ்வேறு விபாகமாகி* (*சி. சி. 1, 22*). 2. Partition of property; apportionment of the property of a deceased person amongst his heirs; குடும்பச்சொத்தைப் பிரிக்கை. 3. Well-defined portion; வரையறை செய்த பகுதி. *யாகவிபாக முறைபட வுண்ணலாம்* (*தக்கயாகப. 248*).

விபாகயோகம் vipāka-yōkam, *n.* <*vi-bhaga+*. Combining things usually separated, as making one aphorism out of two; பிரிந்துள்ள சூத்திரம் முதலியவற்றை ஒன்றாகக் கூட்டுகை. *யோக விபாகம் விபாகயோகமென்னு முறைமைகள அறிந்து கொளள மாட்டாமையின் அவ்வாறு குழறினீர* (*சித. மரபுகண. 11*).

விபாகரன் vipākaraṉ, *n.* <*vibhā-kara*. Sun; சூரியன். *ஏழ்பரித்தேரா விபாகரன்* (*பாரத. மூன்றாநாள. 30*).

விபாங்கதாளம் vipāṅka-tāḷam, *n.* prob. *vibhaṅga+*. (Mus.) A variety of time-measure; தாளவகை. (*பரத. தாள. 4.*)

விபாசம் vipācam, *n.* <*vi-pāśa*. Freedom from bondage; பந்தமோசனம். (*யாழ். அக.*)

விபாடம் vipāṭam, *n.* <*vi-pāṭa*. Splitting, cleaving; பிளக்கை. (*தனிப்பா. i, 309, 1.*)

விபாடனம் vipāṭaṉam, *n.* <*vi-pāṭana*. See விபாடம்.

விபாடை vipāṭai, *n.* <*vibhāṣā* 1. Alternative, option; விகற்பம். 2. Counter proposition; மாறுகோளுரை. *மாறுகோளுரையெனினும் விபாடை யெனினும ஒக்கும* (*சி. போ. பா. அவை. 39, புதுப.*).

விபாண்டகன் vipāṇṭakaṉ, *n.* <*vibhāṇḍa-ka*. A Ṛṣi; ஒரு முனிவன். *காசிப னருளு மைந்தன் விபாண்டகன்* (*கமபரா. திருவவ. 32*).

விபாதம் vipātam, *n.* <*vi-bhāta*. Dawn, day-break; உதயகாலம். (W.)

விபாவசன் vipāvacaṉ, *n.* See விபாவசு. (W.)

விபாவசு vipāvacu, *n.* <*vibhāvasu*. Sun; சூரியன். (*யாழ். அக.*)

விபாவரி vipāvari, *n.* <*vibhāvarī*. 1. Night; இராத்திரி. (*உரி. நி.*) 2. Pārvatī; பார்வதி. (*கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.*)

விபாவனம்[1] vipāvaṉam, *n.* <*vi-bhāvana*. Investigation; ஆராய்ச்சி. (*யாழ். அக.*)

விபாவனம்[2] vipāvaṉam, *n.* <*vi-pāvana*. Impurity; புனிதமின்மை. (*சங். அக.*)

விபாவனை vipāvaṉai, *n.* <*vi-bhāvanā.* 1. (Rhet.) A figure of speech in which the effects are represented as taking place, though their usual causes are absent; பிரசித்தமான காரணமின்றியே காரியம் பிறந்ததாகச் சொல்லும் அணிவகை. (தண்டி. 50.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 22.)

விபினம் vipiṉam, *n.* <*vipina.* Wilderness, jungle, forest; காடு. அருந்தவ விபினம (பாரத. குருகுல. 7).

விபீடணன் vipīṭaṇaṉ, *n.* See விபீஷணன். மின்னியங்குபூண விபீடண நம்பிக்கு (திவ். பெரியாழ். 2, 6, 9).

விபீதகம் vipītakam, *n.* <*vibhīta-ka.* Belleric myrobalan. See தான்றி[2], 1. (மலை.)

விபீதம் vipītam, *n.* <*vibhīta.* See விபீதகம். (சங். அக.)

விபீஷணன் vipīṣaṇaṉ, *n.* <*Vibhīṣaṇa.* A Rākṣasa, a younger brother of Rāvaṇa; இராவணன் தம்பியருளொருவன்.

விபு vipu, *n.* <*vibhu.* 1. That which is omnipresent; எங்கும் வியாபகமுற்றது. (பி. வி. 18, உரை.) கண் . . . ஆன்மாவைப்போல விபுவல்ல (சித். மரபுகண். 10). 2. The Supreme Being; கடவுள். (W.) 3. Lord, master; எசமானன். (W.)

விபுடணன் viputaṇaṉ, *n.* See விபீஷணன். (யாழ். அக.)

விபுணன் vipuṇaṉ, *n.* cf. *nipuṇa* 1. Expert; நிபுணன். (W.) 2. Excellent man, சிறந்தோன். (யாழ். அக.) 3. Victor; வெற்றியுடையோன். (யாழ். அக.)

விபுத்தி viputti, *n.* <*vi-buddhi.* Uncommon intellect; விசேஷபுத்தி. அவா விபுத்தியும சத்தியும் . . . கூடின யுத்தி இது (தக்கயாகப. 304, உரை).

விபுத்துவம் viputtuvam, *n.* <*vibhu-tva.* Omnipresence; எங்கும் வியாபிக்குந்தன்மை. வஸ்துவுக்கும் விபுத்துவமின்றே (வேதா. சூ. 36, உரை).

விபுதசத்துரு viputacatturu, *n.* prob. *dvīpi-śatru.* Climbing asparagus. See தண்ணீர்விட்டான். (மலை.)

விபுதர்கந்தம் viputar-kantam, *n.* prob. விபுதன் + கந்தம்[2]. Purple Indian water-lily. See செங்கழுநீர், 1. (தைலவ.)

விபுதன் viputaṉ, *n.* <*vi-budha.* 1. Wise, learned man; அறிஞன். (திவா.) விபுதனென்னினும் வித்தக னென்னினும் (திருக்காளத். பு. காளத்தி. 11). 2. God, celestial being; தேவன். (பிங்.) விபுதரமுதேயபப (பாரத. வாரணா. 86). 3. Moon; சந்திரன். (யாழ். அக.)

விபுலம்[1] vipulam, *n.* <*vipula.* 1. Extent, expanse; விரிவு. (திவா.) 2. Breadth, width; அகலம். (உரி. நி.) 3. Largeness, greatness; பெருமை. (திவா.) திருமகளு மருமகளு மாசிருக்கும விபுலமபோல (குற்றா. தல. நாட்டுச 18). 4. Mount Mēru; மேரு. (யாழ். அக.) 5. The Himālayas; இமயமலை. (யாழ். அக.) 6 (Jaina.) See விபுலமதி. வடுப்பட்ட விபுலமென்னு மனப் பரியதனை (மேருமந் 435).

விபுலம்[2] vipulam, *n.* <*vipulā.* See விபுலை. (பிங்.)

விபுலமதி vipula-mati, *n.* <*vipula-mati.* (Jaina.) Direct knowledge of the minds of others, their past births, etc. See மனப்பரியய ஞானம். (மேருமந். 435, உரை.)

விபுலரசம் vipula-racam, *n.* <*vipula-rasa.* Sugar-cane; கரும்பு. (மூ. அ.)

விபுலை vipulai, *n.* <*vipulā.* Earth; பூமி. (சூடா.) விபுலைவைபபெலாந் தோய்புகழ் மன்னவற்கு (இரகு. திக்குவி. 128).

விபூடணம் vipūṭaṇam, *n.* See விபூஷணம். (யாழ். அக.)

விபூடை vipūṭai, *n.* <*vibhūṣā.* (யாழ். அக.) 1 Ornamentation; decoration; அலங்காரம். 2. Beauty; அழகு. 3. Lustre, radiance; காந்தி.

விபூதி[1] vipūti, *n.* <*vibhūti.* 1. Wealth; செல்வம். (பிங்.) வேண்டும் விபூதிக ணல்கும் (திருநூற். 94). 2. The eight supernatural powers. See அஷ்டமாசித்தி. (W.) 3. Ash. See சாம்பல்[1], 1. 4. Sacred ashes of cowdung, of three kinds, viz., *kaṟpam, aṉu-kaṟpam, upa-kaṟpam;* கற்பம் அனுகற்பம் உபகற்பம் என மூவகைப்பட்ட திருநீறு. (பிங்.)

விபூதி[2] vipūti, *n.* <*vi-pūti.* (பிங்.) 1. Rotten flesh; கெடுற்ற தசை 2. A hell; ஒரு நரகம். 3. Violence; கொடுமை. 4. Fault; குற்றம்.

விபூதிக்காணிக்கை vipūti-k-kāṇikkai, *n.* <விபூதி[1] + . An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Ct. 276.)

விபூதிக்கோயில் vipūti-k-kōyil, *n.* <id. + . Pouch or other receptacle for sacred ashes; விபூதி வைக்கும் பாண்டம் முதலியன. *Loc.*

விபூதிபோடு-தல் viputi-pōṭu-, v. intr. <id.+. 1. To sprinkle sacred ashes on another to the accompaniment of incantations; மந்திரித்துத் திருநீறு தூவுதல். 2. See விபூதியிடு-, 1.

விபூதிமொந்தன் viputi-montaṉ, n. <id. +. A variety of plantain, bearing ash-coloured fruits; சாம்பல் வர்ணமுள்ள காய்களையுடைய மொந்தன் வாழைவகை. (G. Tp. D. I, 137.)

விபூதியிடு-தல் viputi-y-iṭu-, v. intr. <id. +. 1. To smear sacred ashes; திருநீறு பூசுதல். 2. To give sacred ashes with incantations; மந்திரித்துத் திருநீறு கொடுத்தல்.

விபூதிவட்டகை viputi-vaṭṭakai, n. <id. +. A vessel or cup to hold sacred ashes; திருநீறு வைக்கும் பாத்திரவகை.

விபூயம் vipūyam, n. <vipūya. Reedy sugar-cane. See முஞ்சி, 1. (யாழ். அக.)

விபூஷணம் vipūṣaṇam, n. <vi-bhūṣaṇa. Decoration, ornament; ஆபரணம்.

விபேகம் vipēkam, n. See விவேகம். (சங். அக.)

விபேகி vipēki, n. See விவேகி. (சங். அக.)

விபேதனம் vipētaṉam, n. <vi-bhēdana. Dividing, separating; பிரிக்கை. (யாழ். அக.)

விபோதம் vipōtam, n. <vi-bhōda. Intelligence, wisdom; அறிவு. (யாழ். அக.)

விம்சதி vimcati, n. <vimśati. Twenty; இருபது.

விம்பசாரகதை vimpacāra-katai, n. <விம்பசாரன்+. A Buddhist poem on king Bimbasāra of Magadha, in Tamil; மகத வேந்தனை பிம்பசாரனைப்பற்றியச் செய்யுணடையிலுள்ள ஒரு தமிழ்ப் பௌத்தநூல். (மணி. 30, 9, கீழ்க் குறிப்பு.)

விம்பசாரன் vimpacāraṉ, n. <Bimbasāra. A king of Maghada, a contemporary and follower of the Buddha, who lived in the 6th Cent. B. C.; கி. மு. ஆறுநூற்றண்டில் மகத தேசத்தை யாண்டவனும் கௌதமபுத்தரிடத்து உபதேசம் பெற்றவனுமான ஓரரசன்.

விம்படம் vimpaṭam, n. <vimbaṭa. Mustard; கடுகு. (மலை.)

விம்பப்பதிவிம்பநியாயம் vimpa-p-pativimpa-niyāyam, n. <bimba+prati-bimba +. The nyāya of an original and its multifarious images, as in a mirror; கண்ணாடி முதலிய வற்றில் ஒன்றன் வடிவம் பலதிறப்பட்டுக் காணப்படுதல் போன்ற நியாயநெறி. விம்பப்பதிவிம்பநியாயத்தால . . . எண்ணிறந்த போகவிளைவு கூடுதல் (வேதா. சூ. 136).

விம்பப்பிரதிவிம்பபாவம் vimpa-p-pirativimpa-pāvam, n. <id.+id.+bhāva. (Rhet.) State of two things being different and yet the same, as a thing and its reflection in a mirror; ஒரு உருவமும் அதன் பிரதிபிம்பமும்போல வேற்றுமைப்பட்டிருந்தும் ஒன்றாயிருக்குந் தன்மை. (அணியி. 18, பக். 13.)

விம்பம் vimpam, n. <bimba. 1. Disc, as of the sun, moon, etc.; வட்டம். தார்மார்பமு முகவிம்பமும் (தக்கயாகப. 10). 2. Form, shape, figure; வடிவம். (W.) 3. Image, idol; விக்கிரகம். கடவுளின விம்பமும மெகுளியிற் பிடுெகுவா (திருக்காளத். பு. யுகதரும. 16). 4. Shadow, reflection; பிரதிபிம்பம். தூவுபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசம் (வேதா. சூ. 33). 5. Body; உடல். (நாமதீப. 565.) 6. Light, splendour; ஒளி. (அரு. நி.) 7. A common creeper of the hedges. See கோவ்வை. (திவா.) விம்பவிதழ்க குமபமுலை (குற்று. தல. தரும சாமி. 21). 8. A mineral poison. See பலண்டுறுக பாஷாணம். (W.)

விம்பமுத்திரை vimpa-muttirai, n. <விம்பம்+. (Śaiva.) A hand-pose in worship; முத்திரைவகை. (செந். x, பக். 425.)

விம்பி-த்தல் vimpi-, 11 v. intr. <id. To be reflected, as an image; பிரதிபலித்தல். (W.)

விம்பிகை vimpikai, n. <bimbikā. A common creeper of the hedges. See கோவ்வை. (மலை.)

விம்பு vimpu, n. <vimbu. Areca palm. See கமுகு. (யாழ். அக.)

விம்மட்டம் vimmaṭṭam, n. See விம்மிட்டம். Loc.

விம்மம் vimmam, n. <விம்மு-. 1. See விம்மல், 1. விம்ம முறுதல் வினவுது முடைத்தோ (பெருங. வத்தவ. 6, 37). 2. See விம்மல், 2. விம்ம முறுமவள் (பெருங. இலாவாண. 16, 99).

விம்மல் vimmal, n. <id. 1. Sobbing; தேம்பியழுகை. (பிங்.) 2. Distress; துன்பம். இன்னதோர் விமமனுேவ (கமபரா. உருக்காட்டு. 88). 3. Despondency; ஏக்கம். நெஞ்சிற் சிறியதோர் விம்மல கொணடான் (கம்பரா. பாசப். 17). 4. Being puffed up or swollen; வீங்குகை. உவகை பொஙக விம்மலானிமிர்ந்த நெஞ்சா (கம்பரா. திருவடிதொ. 8). 5. Elation of spirits; உள்ளப்பூரிப்பு. வீடின ராக்க

றென்றுவக்கும விம்மலால் (கம்பரா. திருவவ. 15). 6. Sounding; ஒலிக்கை. (பிங.) 7. Sound of lute strings; யாழ்நரம்போசை. (பிங.)

விம்மல்பொருமல் vimmal-porumal, n. <விம்மல+. 1. Change in the body due to great joy or sorrow; சுகதுக்க மேலீட்டால் உண்டாம் சரீர வேறுபாடு. 2. Inexpressible grief; துக்கமிகுதி. விம்மல்பொருமலாய்ப படுகிறுயாகாதே (ஈடு, 2, 1, 3).

விம்மா-த்தல் vimmā-, 12 v. intr. See விம்மு-, 1, 2, 3. விம்மாந்தி யான்வீழ (சீவக. 1801).

விம்மிட்டம் vimmiṭṭam, n. Feeling of suffocation; feeling close and sultry; புழுக்கம். இரவு முழுதும இச்சிறு அறையுட் கிடந்து விம்மிட்டப் பட்டேன். Nāñ.

விம்மிதம்[1] vimmitam, n. perh. விம்மு-. Body; உடல். (பிங.)

விம்மிதம்[2] vimmitam, n. <vismita. 1. Admiration; அதிசயம். (திவா.) விம்மித மென்னென் றிசைக்குவ மற்றே (ஞானா. 49, 9). 2. Delight; உவகை. ஐயையுந் தவ்வையும் விம்மித மெய்தி (சிலப். 16, 52). 3. Fear; அச்சம். (W.)

விம்மிஷ்டம் vimmiṣṭam, n. See விம்மிட்டம். Nāñ.

விம்மீன் vimmīṉ, n. Corr. of விண்மீன். Loc.

விம்மு[1]-தல் vimmu-, 5 v. [K. bimmu, M. vimmuga.] intr. 1. To heave a sob, as a child; தேம்பியழுதல். (பிங.) சிதரரிக்கண் கொண்டநீர் மெலவிரலூழ் தெறியா விம்மி (நாலடி, 394). 2. To be in distress; வருந்துதல். கொடியாள் விளைவித்த வினைக்குவிம்மி (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 124). 3. To rejoice; மகிழ்வுறுதல். (W.) 4. To swell, to become enlarged; பருத்தல். வார்செலச் செல்ல விம்மும வனமுலை (சீவக. 469). 5. To extend, expand; to increase; மிகுதல். விம்மகிற் புகையின்மேவி (சீவக. 2667). 6. To be full; நிறைதல். விம்ம வங்கமரர்க் கமுதளித்த வமரா கோவே (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 9). 7. To open, as a flower; மலர்தல். விம்மிய பெருமலர (கலலா. 22, 48). 8. To sound; ஒலித்தல். கண்மகிழ்ந்து அடி விம்ம (பு. வெ. 2, 8, கொளு).—tr. To bring forth; ஈனுதல். சங்குவிம்மு நித்திலம் (சீவக. 145).

விம்மு[2] vimmu, n. <விம்மு-. Weight; burden; கனம். (நாமதீப. 794.)

விம்முட்டம் vimmuṭṭam, n. See விம்மிட்டம். Nāñ.

விம்முயிர்-த்தல் vimmuyir-, 11 v. intr. <விம்மு-+உயிர்-. To heave a sigh, as from grief; பெருமூச்சுவிடுதல். விம்முயிராத் தினையை யாத லொணடொடி தருவ தன்றால் (சீவக. 271).

விம்முறவு vimmuṟavu, n. <விம்முறு-. Trouble, distress; வருந்தம். வேட்கையூர்தர விம்முற வெய்திய மாட்சி யுள்ளத்தை மாற்றி (சீவக. 1634)

விம்முறு-தல vimmuṟu-, v. intr. <விம்மு-+உறு-. To be in distress; வருந்துதல். விம்முறு நுசுபபு நைய (சீவக. 606).

விம்மெனல் vimmeṉal, n. Onom. expr. of becoming tight; இறுகியநாதற் குறிப்பு. கட்டு விம்மென்றிருந்தது.

விமதம் vimatam, n. <vi-mata. Heterodox doctrine; புறச்சமயக் கொள்கை. (இலக். அக.)

விமதன் vimataṉ, n. <vi-mata. 1. Person belonging to an opposite school of thought, dissenter; வேறுபட்ட கொள்கையுள்ளவன். 2. See விமதஸ்தன், 1. 3. Enemy; பகைவன். (யாழ். அக.)

விமதஸ்தன் vimatastaṉ, n. <id.+stha. 1. Adherent of another religion; heretic; அந்நிய மதத்தவன். 2. See விமதன், 1.

விமர்ச்சம் vimarccam, n. <vi-marśa. See விமரிசம். (யாழ். அக.)

விமர்ச்சனம் vimarccaṉam, n. <vi-marśana. See விமரிசம். (யாழ். அக.)

விமர்த்தனம் vimarttaṉam, n. <vi-mardana. 1. Trituration; grinding to fine powder, அரைத்துப் பொடிசெய்கை. (யாழ். அக.) 2. Pounding; இடிக்கை 3. Kneading, பிசைகை. 4. Destroying; அழிக்கை. (இலக். அக.) 5. Eclipse, கிரகணம். (யாழ். அக.)

விமரிசம் vimaricam, n <vi-marśa. 1. Consideration, examination, review; ஆராய்ச்சி. (W.) 2. Reflection; deliberation; மனனம். கேள்வி விமரிசம் பாவனை (குறள், 357, உரை). 3. Clear understanding; புத்தித்தெளிவு. (நாமதீப. 647.)

விமரிசனம் vimaricaṉam, n. <vi-marśana. See விமரிசம்.

விமரிசை[1] vimaricai, n. <vi-marśa. 1. See விமரிசம். விமரிசையாகப் படிக்கவில்லை. 2. Eclat; pomp; ஆடம்பரம். அங்கே சபை வெகு விமரிசையாக நடந்தது.

விமரிசை[2] vimaricai, n. Pārvati; பார்வதி. (நாமதீப. 24.)

விமலம் vimalam, n. <vi-mala. 1. Stainlessness; அழுக்கின்மை. (திவா.) 2. Purity; பரிசுத்தம். (சூடா.) 3. Clearness; transparency;

தெளிவு. 4. An ancient Šaiva scripture in Sanskrit, one of 28 *civākamam*, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச. பொது. 334, உரை.)

விமலர் vimalar, n. <*vimala*. A Jaina Arhat, one of 24 *tīrttaṅkarar*, q.v.; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள் ஒருவர். (திருக்கலம். காப்பு, உரை.)

விமலன் vi-malaṉ, n. <*vi-mala*. 1. He who is immaculate; பரிசுத்தமானவன். அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த விமலன் (திவ். அமலனாதி. 1). 2. Šiva; சிவபிரான். (பிங்.) 3. Arhat; அருகன். (சூடா.) 4. See விமலர். செற்றவுகடைப்பான் விமலன்சரண சென்னிவைத்தேன் (மேருமந். 1).

விமலாகாசம் vimalākācam, n. <*vi-malā-kāśa*. Region of pure intelligence. See சிதாகாசம். (W.)

விமலி vimali, n. <*vi-malā*. 1. Sarasvatī; சரசுவதி. (W.) 2. Pārvatī; பார்வதி. விமலிமுனருளு முருகோனே (திருப்பு. 583). 3. Indian acalypha. See குப்பைமேனி. (நாமதீப. 321.)

விமலை vimalai, n. <*vi-malā*. 1. She who is immaculate; பரிசுத்தமானவள். 2. Sarasvatī; சரசுவதி. (திவா.) 3. Lakṣmī; இலக்குமி. (பிங்.) 4. Durgā; துர்க்கை. (W.) 5. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 22) 6. The Ganges; கங்கை. (பிங்.) 7. The Gōdāvari; கோதாவரி. (பிங்.)

விமார்க்கம் vimārkkam, n. <*vi-mārga*. 1. Bad conduct; immorality; தீயொழுக்கம். (W.) 2. Broom, broom-stick; விளக்குமாறு.

விமார்த்தம் vimārttam, n. prob. *vyāma*+*ardha*. Half the duration of a lunar eclipse; சந்திரகிரகணப் பொழுதிற்பாதி. (W.)

விமானபீடிகை vimāṉa-pīṭikai, n. <*vi-māna-pīṭhikā*. Altar in a temple; கோயிற் பலிபீடம். வேதநாயகி விமானபீடிகை (தக்கயாகப். 138).

விமானம் vimāṉam, n. <*vimāna*. 1. Fabulous, self-moving aerial car; ஆகாச ரதம். தனியியல் விமானஞ் சேர்ந்தான் (சீவக. 564). 2. The vehicle of the Moon-God; சந்திரனூர்தி. (பிங்.) 3. Vehicle; ஊர்தி. 4. Turret of a temple surmounting the cell in which the chief image is placed; கர்ப்பக்கிருகத்தின் மேலுள்ள தூபி. தூயவிமானமுந் தூலமதாகும் (திருமந். 1718). விமானப் புரிசைசெய்து (திருவாலவா. 48, 22). 5. Seven-storied palace; ஏழடுக்குமேத்தையுள்ள மாளிகை. (W.) 6. Palace; அரண்மனை. (இலக். அக.) 7. Temple; தேவர்கோயில். (W.) 8. The world of the celestials; தேவலோகம். (சூடா.) 9. The fourth *nakṣatra*. See உரோகிணி. (பிங்.)

விமானரேகை vimāṉa-rēkai, n. <id.+. (Palmistry.) A kind of mark on the palm of hand; உள்ளங்கையின் இரேகைவகை. (திருவாரூர்க் குறவஞ்சி.)

விமானவாசி vimāṉa-vāci, n. <id.+*vāsin*. Celestial being; தேவலோகவாசி. (தக்கயாகப். 268.)

விமானவாயில் vimāṉa-vāyil, n. <விமானம் +. Main gateway of a temple; கோயில்வாயில். விமானவாயில புகுந்தாம்பையா திறமினோ (தக்கயாகப். 34).

விமுகன் vimukaṉ, n. <*vi-mukha*. One who is averse or disinclined; முகங்கோடாதவன்.

விமோசனம் vimōcaṉam, n. <*vi-mōcana*. Deliverance, liberation; absolution, as from sin; நீங்குகை. இருணவிமோசனந் தாவினுமம் (சேதுபு. தனுக். 73).

விய¹-த்தல் viya-, 12 v. intr. 1. To wonder; அதிசயித்தல். கேட்டவா வியப்பவும் (திருவாச. 3, 154). 2. To be proud; செருக்குறுதல். செல்வமெய்தி வியந்தனை யுதவி கொன்றாய் (கம்பரா. கிட்கிந். 81).—*tr*. 1. To wonder at; அதிசயித்தல். 2. To esteem, admire; நன்கு மதித்தல். வயபமன்னரை வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே (புறநா. 77). 3. To praise, extol, compliment; பாராட்டுதல். விழைந்தொருவா தம்மை வியப்ப (நாலடி, 339).

விய² viya, n. See வியப்பு. (பொருட். நி.)

வியக்கம் viyakkam, n. prob. விய-. Greatness; பெருமை. (W.)

வியக்களை viyakkaḷai, n. House rent; குடிக்கூலி. (யாழ். அக.)

வியக்தம் viyaktam, n. <*vyakta*. See வியத்தம். (W.)

வியக்தி viyakti, n. <*vyakti*. See வியத்தி.

வியங்கம் viyaṅkam, n. <*vyaṅga*. 1. Natural fault; இயற்கையான குற்றம். (W.) 2. Congenital defect; பிறவி யூனம். (W.) 3. Frog; தவளை. (சங். அக.)

வியங்கியம் viyaṅkiyam, n. <*vyaṅgya*. 1. (Gram.) Suggested sense; meaning hinted at; குறிப்புப்பொருள். (நன். 269, விருத்.) 2. Wit, irony, sarcasm; குத்தலான வார்த்தை. (W.)

வியங்குலம் viyaṅkulam, n. <*vyaṅgula*. A linear measure = 1/60 finger's breadth; விரற்கிடையில் அறுபதிலொன்று. (W.)

வியங்கொள்(ளு)-தல் viyaṅ-koḷ-, v. <வியம்¹+. intr. To obey orders; to submit; ஏவலைக்கொள்ளுதல். வினைகடைக் கூட்ட வியங

கொண்டான் (சிலப். 9, 78).—*tr.* To drive, as a chariot; செலுத்துதல். தேர்வியங்கொண்டபத்து (ஐங்குறு. பக். 139.)

வியங்கோள் viyaṅkōḷ, *n.* <வியங்கொள்-. 1. Command; ஏவல். (சூடா.) 2. (Gram.) Optative mood of verbs; வினைமுற்றுவகை. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்ச கிளவி (தொல். சொல். 224).

வியசனம் viyacaṉam, *n.* <*vyasana.* 1. Sorrow, grief; துக்கம். 2. See வியதனம், 1.

வியஞ்சகம் viyañcakam, *n.* <*vyañjaka.* 1. Making clear, indicating; விளங்கும்படி செய்கை. அபபுலனகளை வியஞ்சகப் படுத்துங் காரணங்கள (பிரபஞ்சவி. 46). 2. That which makes clear; விளக்குங் கருவி. வியஞ்சகத்தான் விளங்கி (சி. போ. பா. 10, 1, பக். 403). 3. Suggested sense; குறிப்புப்பொருள். 4. (Nāṭya.) Pantomime; அபிநயம். (W.)

வியஞ்சனம் viyañcaṉam, *n.* <*vyañjana.* 1. Mark, badge, sign, token; அடையாளம். (சங். அக.) 2. (Gram.) Consonant, மெய்யெழுத்து. மெய்கள் விளம்பு மலலொடு வியஞ்சனமாம் (பி. வி. 4). 3. (Gram.) The power of a word, by virtue of which, it suggests or implies an additional sense; குறிப்பிற் பொருளுணர்த்துஞ் சொல்லினது ஆற்றல். 4. Curry, as a relish for rice; உணவுக்கு உபகரணமான கறிமுதலியன. *Colloq.* 5. Condiments; கறிக்குதவும் பொருள்கள்.

வியஞ்சனாவிருத்தி viyañcaṉā-virutti, *n.* <*vyañjanā-vṛtti.* (Gram.) The power of a word to suggest or imply from its position in a sentence, a sense other than its primary and derivative senses; குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தும் சொல்லின் ஆற்றல். (பி. வி. 50, உரை.)

வியஞ்சனை viyañcaṉai, *n.* <*vyañjanā.* See வியஞ்சனம், 3

வியட்டி viyaṭṭi, *n.* <*vyaṣṭi.* Individuality, opp. to *camaṭṭi;* தனிப்பட்டது. சமட்டி வியட்டி யென்றிரண்டு மேதுவாம் (திருவிளை. வேதத துக்குப. 33).

வியட்டிரூபம் viyaṭṭi-rūpam, *n.* <id.+. The visible form of things; தூலவுரு. (W.)

வியடம்பகம் viyaṭampakam, *n.* <*vyaḍambaka.* Castor-plant. See ஆமணக்கு. (மூ. அ.)

வியத்தபதம் viyatta-patam, *n.* <*vyasta-pada.* Component words of a compound, stated separately; சமாசத்திலடங்கிய தனிச்சொற்கள். (பி. வி. 46, உரை.) 2. Single word, not forming part of a compound; தனிச்சொல். (யாழ். அக.)

வியத்தம் viyattam, *n.* <*vyakta.* 1. Distinctness, clearness; வெளிப்படை. 2. That which is perceptible to the senses; புலன்களுக்கு விஷயமாவது. அங்க மனைத்தும விளங்கு மவ்வி லிங்கமே வியத்தமாம (சைவச. பொது. 119).

வியத்தாவ்வியத்தம் viyattāvviyattam, *n.* <id.+*a-vyakta.* That which is partly manifested and partly un-manifested; ஒரு பகுதி வெளிப்பட்டும் மற்றப்பகுதி வெளிப்படாது மிருப்பது. (சைவச. பொது. 120.)

வியத்தி viyatti, *n.* <*vyakti.* 1. Visible appearance, manifestation; வெளிப்படையாகத் தோற்றுவது. 2. Form; உருவம். 3. Individual; ஆள். *Loc.* 4. Effect, result; காரியம். (யாழ். அக.)

வியத்திகை viyattikai, *n.* perh. *vyat.* Greatness, excellence; பெருமை. (சது.)

வியத்தியாசம் viyattiyācam, *n.* <*vyatyāsa.* 1. Difference. See வித்தியாசம். 2. Being separated from one group and added to another; ஓரிடத்திற் பிரிந்து பிறிதோரிடத்திற் சேருகை. (யாழ். அக.)

வியதனம் viyataṉam, *n.* <*vyasana.* 1. Vice, arising from drunkenness, sensuality, etc.; கள்ளுண்ணல் காமம் முதலியவற்றா லுண்டாங் குற்றம். களளுண்ணல் . . . இவையோ ரேழும் வியதன மெனவுரைபபர் (திருக்காளத். பு. வருணச். 13). 2. See வியசனம், 1.

வியதாகரம் viyatākaram, *n.* <*vyathā+hara.* Act of beneficence which consists in giving comfort and consolation to the afflicted, one of 14 *tayā-virutti,* q.v.; தயாவிருத்தி பதினான்குனுள் துன்புற்ற ஆன்மாவுக்கு நன்மைசெய்து காப்பாற்றுஞ்செயல். (சது.)

வியதிபாதம் viyatipātam, *n.* <*vyatīpāta.* (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam,* q.v.; யோக மிருபத்தேழனுள் ஒன்று. (பெரியவரு.)

வியதிரேகம் viyatirēkam, *n.* <*vyatirēka.* 1. Distinction, difference; வேறுபாடு. (W.) 2. Negation, contrariety, contrast; எதிர்மறை. (W.) 3. (Log.) Absence of co-existence; உடனில்லாத நிலை. புகையின் அன்வய வியதிரேகங்களால் நெருப்பின் உண்மையின்மைகள் தெரியப்படும். 4. (Rhet.) A figure of speech in which the difference between the things compared is mentioned explicitly; வேற்றுமையணி. (தண்டி. 47, பக். 88.)

வியதீபாதம் viyatīpātam, *n.* <*vyatīpāta.* See வியதிபாதம்.

வியந்தம் viyantam, *n.* cf. வியந்தை. (Mus.) A melody-type; பண்வகை. (திவ். திருவாய். 1, 7, பண்குறிப்பு.)

வியந்தரம் viyantaram, *n.* <*vyantara*. Devil; பிசாசு. (பிங்.)

வியந்தரர் viyantarar, *n.* <*vyantara*. (Jaina.) A class of gods, one of *nālvakai-t-tēvar*, q. v.; நால்வகைத்தேவருள் ஒருசாரார். (மேருமந். 8, உரை.)

வியந்தரேந்திரர் viyantarēntirar, *n.* <*vyantarēndra*. (Jaina.) A class of *catēntirar*; சதேந்திரருள் ஒருசாரார். (மணி. 27, 171, உரை.)

வியநிலையுருவகம் viya-nilai-y-uruvakam, *n.* <வியம்[2] + நிலை +. (Rhet.) A metaphor which is only partly worked out as regards the details of comparison; அவயவியை உருவகஞ்செய்தும் அவயவங்களுட் சிலவற்றை யுருவகஞ் செய்தும் சிலவற்றைச் செய்யாது விடுத்தும் வரும் அணிவகை. (தண்டி. 35, 6.)

வியநெறி viya-neṟi, *n.* <வியம்[1] +. Highway, main street, பெரும்பாதை. (W.)

வியப்ப viyappa, *part.* <விய-. A particle of comparison; ஓர் உவமவாய்பாடு. நேர வியப்ப (தொல். பொ. 291).

வியப்பணி viyappaṇi, *n.* <வியப்பு + அணி[2]. See வியப்பு[1], 2. (அணியி. 40.)

வியப்பம் viyappam, *n.* <id. See வியப்பு[1], 1. வேம்பணி தோளினுன் வியப்ப மெய்தியே (திருவிளை. நரிபரி. 97).

வியப்பு[1] viyappu, *n.* <விய-. 1. Amazement, surprise; அதிசயம். வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர (மதுரைக். 764). 2. (Rhet.) A figure of speech which describes the efforts taken for the achievement of an object other than the one intended; ஒரு பயனைச்கருதி அதற்கு மாறாகிய முயற்சி செய்வதாகக் கூறும் அணி. (அணியி. 40.) 3. Admiration; பாராட்டு. (யாழ். அக.) 4. Greatness, excellence; மேம்பாடு. சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின் (குறிஞ்சிப். 15). 5. Measurement; அளவு. இசைத்த மூன்றின் வியப்பற விறந்த (ஞானு. 18).

வியப்பு[2] viyappu, *n.* See வியர்ப்பு, 2, 3. (பிங்.)

வியபசாரம் viyapacāram, *n.* See வியபிசாரம். *Loc.*

வியபதிஷ்டன் viyapatiṣṭaṉ, *n.* <*vyapadiṣṭa*. Famous person; பிரசித்தன்.

வியபதேசம் viyapatēcam, *n.* <*vyapadēśa*. 1. (Gram.) The extension of the application of a rule; மாட்டேற்று. (பி. வி. 37.) 2. Ascription; சாட்டு. (யாழ். அக.) 3. Stratagem; தந்திரம். (யாழ். அக.) 4. Ostensible reason; வியாஜம்.

வியபிசரி-த்தல் viyapicari-, 11 *v. intr.* <*vyabhi-cāra*. 1. To commit adultery; சோரம் போதல். 2. (Log.) To commit the logical blunder of *vyapicāram;* சாத்தியமில்லாதவிடத்து ஏது இருப்பதாகத் தருச்கமுறை பிறழக் கூறுதல்.

வியபிசாரம் viyapicāram, *n.* <*vyabhi-cāra*. 1. Infidelity, faithlessness of a wife or husband; கற்புநெறி தவறுகை. 2. (Log.) Fallacious reasoning which argues the presence of the deduction in the absence of the major premise; சாத்தியமில்லாதவிடத்து ஏதுவிருப்பதாகிய ஏதுப்போலி. (தருக்கசௌ. 22.)

வியபிசாரி viyapicāri, *n.* <*vyabhi-cāriṇī*. Adulteress; கற்புநெறி தவறியவள்.

வியம்[1] viyam, *n.* [K. *besa.*] 1. Command, order; ஏவல். வியங்கொளவருதல (தொல். சொல். 67). 2. Body; உடல். (பிங்.) 3. cf. இயவு. Sending a person on his way; போக்கு. (சீவக. 1886, உரை.) 4. cf. இயவு. Way; வழி. ஆறுகுவியங் கொண்மின் (மலைபடு. 427).

வியம்[2] viyam, *n.* <*vi-ṣama*. 1. Thing which is odd, unequal or dissimilar; சமமற்றது. வியநிலை யுருவகம் (தண்டி. 35, 6). 2. Odd number; ஒற்றைப்பட்ட எண். முன்னிலை யெழுத்தின் வியநிலை நலனே (பன்னிருபா. 140). 3. Rudeness, coarseness; முருட்டுத்தன்மை. வியமுடை விடையினம் (திவ். பெரியதி. 8, 7, 1). 4. Change, as of mind; வேறுபாடு. (திவ். பெரியதி. 8, 7, 1, வ்யா.)

வியம்[3] viyam, *n.* perh. வியல்[1]. cf. *viyat*. 1. Extensiveness; விரிவு. வியமபெறு தோற்றமும் (திருக்காளத். பு. ஞானோப. 62). 2. Height; உயரம். (திவ். பெரியதி. 8, 7, 1, வ்யா.)

வியம்[4] viyam, *n.* perh. *dvija*. Bird; பறவை. (பிங்.)

வியமம் viyamam, *n.* prob. விய-. That which is worthy of admiration; பாராட்டத் தக்கது. வியமமே வாழிகுதிரை (கலித். 96).

வியய viyaya, *n.* <*Vyaya*. The 20th year of the Jupiter cycle; வருஷம் அறுபதனுள் இருபதாவது.

வியயம் viyayam, *n.* <*vyaya*. Expenditure; பணச்செலவு. இத்தேவருடைய ஆயமும் வியயமும் . . . சொல்லுக (S. I. I. iii, 102).

வியயஸ்தானம் viyaya-stāṉam, n. <id. +. (Astrol.) Twelfth house from the ascendant in a horoscope, indicating expenditure or loss; சாதகசக்கரத்தில் செலவுவழிவுகளைக் காட்டும் பன்னிரண்டா மிடம்.

வியர்¹-த்தல் viyar-, 11 v. intr. cf. வெர-. [K. bemar.] 1. To sweat, perspire; உடலின் மேற்புறத்து நீர்த்துளி தோன்றுதல். முயங்க யான் வியர்த்தன னென்றனள் (குறுந். 84). 2. To feel irritated, as from envy; பொறாமை முதலிய வற்றால் மனம் புழுங்குதல். வியர்த்த லைய மிகை நடுக் கெனுஅ (தொல். பொ. 260). 3. To be angry; சினங்கொள்ளுதல். (பிங்.)

வியர்² viyar, n. <வியர்-. 1. Perspiration; உடலின் மேற்புறத்துத் தோன்றும் நீர்த்துளி. குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள் (மணி. 18, 40). 2. Weariness, exhaustion; இளைப்பு. பகடுதெறிந்த வியர்விட . . . ஆடுபவே (கலித். 40).

வியர்த்தம் viyarttam, n <vyartha. 1. Absence of meaning; பொருளின்மை. 2. Uselessness; பயனின்மை. (W.)

வியர்ப்பு viyarppu, n <வியர்-. 1. See வியர்வை. வெயதுணட வியர்ப்பல்லது (புறநா. 387). 2. Anger; சினம். (திவா.) 3. Mark of anger; சினக்குறிப்பு. (திவா.)

வியர்வு viyarvu, n. See வியர்வை.

வியர்வை viyarvai, n. <வியர்-. 1. See வியர், 1. 2. Mark or indication of wrath; சினக் குறிப்பு. (பிங்.)

வியர்வைக்கட்டி viyarvai-k-kaṭṭi, n. <வியர்வை+. Summer boil; கோடையில் வேர் வையால் உண்டாம் புண்கட்டி. (M. L.)

வியல்¹ viyal, n. cf. வியம³. 1. Greatness; பெருமை. மூழ்த்திறுத்த வியனருனை (பதிற்றுப. 33, 5). 2. Width, expansion, extension; vastness; அகலம். வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே (தொல். சொல். 364). 3. Abundance; மிகுதி. (சிலப. 5, 7, உரை.) 4. Gold; பொன். (சங். அக.) 5. Forest, jungle; காடு. (பிங்.) 6. Wooden tray; மரத்தட்டு. (அக. நி.)

வியல்² viyal, n. cf. வியம². Diversity; பல திறப்படுகை. வியன் கலவிருக்கையும் (சிலப. 5, 7).

வியல்கணா viyalkaṇā, n. prob. வியல்¹+kaṇā. Long pepper. See திப்பலி. (மலை.)

வியல்பூதி viyalpūti, n. <id.+பூதி². Beal; வில்வம் (மலை.)

வியலகம் viyalakam, n. <id.+. See வியலிடம், 1. விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க (சிறுபாண். 114).

வியலிகை viyalikai, n. <id. cf. வியதிகை. Greatness; பெருமை. (யாழ். அக.)

வியலிடம் viyal-iṭam, n. <id. +. 1. The wide world; பூமி. இவ்வியலிடத்தே (திருக்கோ. 277). 2. Breadth; அகலம். (சூடா.)

வியலுள் viyal-uḷ, n. <id.+உள்². Wide, open space; அகன்ற இடம் விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கண் (பதிற்றுப். 56, 1).

வியவகரி-த்தல் viyavakari-, 11 v. tr. <vyava-hṛ. 1. To speak, tell; பேசுதல். உலகத் தார் வியவகரிக்கும் அழகுடையது அது (தக்கயாகப. 142, உரை). 2. To discuss; தருக்கித்தல்.

வியவகாரகாரணம் viyavakāra-kāraṇam, n. <vyavahāra+. (Legal) Cause of action; வியாச்சியமூலம். Nāñ.

வியவகாரநிர்ணயம் viyavakāra-nirṇayam, n <Vyavahāra-nirṇaya. A treatise on Hindu Law in Sanskrit, by Varadarājar; வரத ராஜர் என்பார் வடமொழியில் எழுதிய தருமநூல்.

வியவகாரம் viyavakāram, n. <vyavahāra. See விவகாரம்.

வியவகாரி viyavakāri, n. <vyavahārin. See விவகாரி.

வியவசாயம் viyavacāyam, n. <vyavasāya. 1. See விவசாயம். 2. Wisdom; ஞானம். (சங். அக.)

வியவன் viyavaṉ, n. <வியம¹. [K. besadavan.] 1. Servant; ஏவல்செய்வோன். இளையரை வியவரின் விடவே (சீவக. 601). 2. Commander; person in authority; ஏவுவோன். (பிங்.) 3. Headman; தலைவன். நாட்டுவியவன் சொல்லிய எல்லை போய (S. I. I. ii, 352). 4. Strong, bold man; திண்ணியன். (பிங்.) 5. Traveller; வழிச்செல் வோன். (பிங்.)

வியவஸ்திதம் viyavastitam, n. <vyavasthita. That which is settled, established or fixed; முடிவு செய்யப்பட்டது. வியவஸ்தித வசனம் (சிவசம. 65).

வியவஸ்தை viyavastai, n. <vyava-sthā. 1. Settlement, arrangement; முடிவான ஏற்பாடு. எம்மிலிசைந்து வியவஸ்தை செய்தோம் (S. I. I. i, 65). 2. Deed of agreement; உடன்படிக்கைப் பத்திரம். (I. M. P. Tj. 1176-B.) 3. Written opinion on points of law with citation of the original texts on which it is based, submitted to a court by Hindu Law pandits; நியாயஸ்தலத்திற் பண்டிதர் எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்துவந்த சட்ட அபிப் பிராயம். (C. G.) 4. Distinction; வித்தியாசம். Loc.

வியவு viyavu, n. cf. வியம்². Diversity, variation, வேறுபாடு. இணைபொருள்க ளுலபபில்லன வாய் வியவாய் (திவ். திருவாய. 7, 8, 3).

வியளம் viyaḷam, n. <viśeṣa. News; சமாசாரம். (J.)

வியன்¹ viyaṉ, n. <viyat. cf. வியம்³. 1. Sky; ஆகாசம். வியனிடை முழுவதுகெட (தேவா. 833, 7). 2. cf. வியல்¹. Greatness; பெருமை. (திவா.) 3. Excellence; சிறப்பு. (சூடா, 8, 10, 1.) 4. Wonderfulness; வியப்பு. (சூடா, 8, 10.) 5. Vastness; அகலம். (W.)

வியன்² viyaṉ, n. <வியம்². Oddness of numbers; எண்ணின் ஒற்றை. (சினேந். 178.)

வியன்சங்கலிதம் viyaṉ-caṅkalitam, n. <வியன்²+. (Math.) Odd terms forming a series; ஒற்றைப்பட்ட எண்களாலாகிய தொடர். (W.)

வியன்சமன் viyaṉ-camaṉ, n. <id.+. (W.) 1. See வியன்சமன்சங்கலிதம். 2. Equality and inequality; disparity; ஏற்றத்தாழ்வு. வியன் சமன் பாராக்கிருன்.

வியன்சமன்சங்கலிதம் viyaṉcamaṉ-caṅkalitam, n. <வியன்சமன்+. Series of odd numbers taken an even number of times, as 1, 3; 1, 3, 5, 7; ஒற்றையெண்கள் இரட்டைப்பட வருந் தொடர். (W.)

வியன்மணி viyaṉmaṇi, n. <viyan-maṇi. Sun; சூரியன். (யாழ். அக.)

வியன்வியன்சங்கலிதம் viyaṉ-viyaṉcaṅkalitam, n. <வியன்²+. Series of odd numbers taken an odd number of times, as 1, 3, 5; 1, 3, 5, 7, 9; ஒற்றையெண்கள் ஒற்றைப்பட வருந்தொடர். (W.)

வியனிலைமருட்பா viyaṉilai-maruṭpā, n. <id.+நிலை+. (Pros.) A kind of maruṭpā in which the lines of veṇpā and āciriyappā are found confusedly mixed up; வெண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும் ஒவ்வாதுவரும் மருட்பாவகை. (இலக். வி. 749, உரை.)

வியனிலைவஞ்சி viyaṉilai-vañci, n. <id. +id.+வஞ்சி². (Pros.) A kind of vañci verse with three metrical feet in each line; மூச்சீரடி வஞ்சிப்பா. (தொல். பொ. 350, உரை.)

வியனுலகம் viyaṉ-ulakam, n. <வியன்¹+. Celestial world; தேவலோகம். (சூடா.)

வியஷ்டி viyaṣṭi, n. <vyaṣṭi. See வியட்டி.

வியாக்கியாதா viyākkiyātā, n. <vyākhyātā nom. sing. of vyākhyātṛ. Commentator, expositor; உரையாசிரியன்.

வியாக்கியானம் viyākkiyāṉam, n. <vyākhyāna. Exposition, explanation, comment, commentary; உரை. தமக்குத தோன் றியவா றெல்லாம . . . வியாக்கியானஞ்செய்து (சிவ சம. 33).

வியாக்கியானன் viyākkiyāṉaṉ, n. <வியாக் கியானம். See வியாக்கியாதா. (W.)

வியாக்கியானி viyākkiyāṉi, n. <id. See வியாக்கியாதா. (W.)

வியாக்கியை viyākkiyai, n. <vyākhyā. See வியாக்கியானம். நஞ்சீயா செய்த வியாக்கியை கள (உபதேசரத். 47).

வியாக்கிரகதி viyākkira-kati, n. <vyāghra +gati. Tiger-like pace of horse, one of five acuva-kati, q.v.; அசுவகதி ஐந்தனுள் புலிபோற் பாயுங் கதி.

வியாக்கிரதலம் viyākkira-talam, n. <vyāghra-dala. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மூ. அ.)

வியாக்கிரதீபம் viyākkira-tīpam, n. <vyāghra+. A kind of lamp waved before idols; அலங்காரதீபவகை. காதிடு வியாக்கிரதீபம் (பாரத. ஒழிபி. 41).

வியாக்கிரநகம் viyākkira-nakam, n. <id.+nakha. 1. Tiger's claw; புலியின்நகம். 2. Mysore-thorn. See புலிதொடக்கி. (மலை.)

வியாக்கிரபதன் viyākkirapātaṉ, n. <Vyāghrapāda. A Ṛṣi; ஒரு முனிவன். வியாக்கிர பாதனெனும பாவார் பெயரோதின பாரிடமே (கோயிற்பு. வியாக்கிர. 20).

வியாக்கிரபுச்சம் viyākkira-puccam, n. <vyāghra-puccha. Castor plant. See ஆம ணக்கு. (மூ. அ.)

வியாக்கிரம் viyākkiram, n. <vyāghra. Tiger; புலி. (பிங்.)

வியாக்கிராசனம் viyākkirācaṉam, n. <id.+āsana. Tiger's skin, used as a seat; புலித்தோலாலான ஆசனம்.

வியாக்கிரி viyākkiri, n. <vyāghrī. A highly thorny plant. See கண்டங்கத்திரி. (மலை.)

வியாகம் viyākam, n. <viśākha. The 16th nakṣatra. See விசாகம். எழுநாள் திருவிழாச் செய்து பஙகுனி வியாகம் ஆறுவெதாகவும (T. A. S. i, 6).

வியாகரணம் viyākaraṇam, n. <vyākaraṇa. 1. Grammar, one of aṟupattunālu-kalai, q.v.; அறுபத்துநாலுகலைகளுள் ஒன்றன

இலக்கணம். 2. Sanskrit grammar, one of six *vētāṅkam*, q.v.; வேதாங்கம் ஆறனுள் ஒன்றான வடமொழியிலக்கணம். ஐந்திரத் தொடக்கத்து வியாகரணமும (கலித். கடவுள்வா. உரை).

வியாகன் viyākaṉ, *n.* <*viśākha*. Skanda. See விசாகன். (J.)

வியாகாதம் viyākātam, *n.* <*vyāghāta*. 1. Obstacle, impediment, hindrance; இடையூறு. (யாழ். அக.) 2. Destruction; அழிவு. (யாழ். அக.) 3. (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam*, q.v.; யோகமிருபத்தேழனுள் ஒன்று. (பெரிய வரு.)

வியாகிருதி viyākiruti, *n.* <*vyāhṛti*. Mystical mantras denoting the seven upper worlds; மேலுலகமேழையும் கூறும் மந்திரங்கள். (W.)

வியாகுலம் viyākulam, *n.* <*vyākula*. 1. Sorrow, trouble, grief; துக்கம். 2. Anxiety; கவலை. ஏழைகள் வியாகுலமி தேதென வினவி (திருப்பு. 176). 3. Perplexity, bewilderment; மயக்கம். *Loc.*

வியாகுலி-த்தல் viyākuli-, 11 *v. intr.* <வியாகுலம். To be sad, sorrowful, troubled; துக்கப்படுதல்.

வியாச்சியக்காரன் viyācciya-k-kāraṉ, *n.* <வியாச்சியம் + காரன்[1]. 1. Claimant in a law-suit, plaintiff; சொத்துக்குரிமை கொண்டாடி வியாச்சியந்தொடுப்பவன். *Loc.* 2. Disputant; வழக்காடுவோன்.

வியாச்சியம் viyācciyam, *n.* prob. *vyāja*. 1. Dispute; வழக்கு. 2. Law-suit; நியாயவழக்கு. *Mod.*

வியாச்சியமூலம் viyācciya-mūlam, *n.* <வியாச்சியம் +. Cause of action; வியாச்சியத்திற்கு ஏதுவாயிருப்பது. *Loc.*

வியாசங்கம் viyācaṅkam, *n.* <*vyāsaṅga*. (யாழ். அக.) 1. Addition; கூட்டுகை. 2. Perplexity, confusion; கலக்கம்.

வியாசநிந்தை viyāca-nintai, *n.* <*vyāja* +. 1. (Rhet.) A figure of speech which consists in indirectly praising a person or thing by apparent censure; நிந்திப்பதுபோலப் புகழ்வதான அணி. (யாழ். அக.) 2. (Rhet.) A figure of speech. See வஞ்சப்பழிப்பு. (அணியி. 31.)

வியாசப்புகையிலை viyāca-p-pukaiyilai, *n.* prob. வியாசம்[2] +. Smuggled tobacco; சுங்கங்கொடுக்காது ரகசியமாய்க் கொண்டுவந்த புகையிலை. *Nāñ.*

வியாசபாரதம் viyāca-pāratam, *n.* <*Vyāsa* + *Bhārata*. The Mahābhārata composed by Vyāsa in Sanskrit; வியாசன் இயற்றிய வடமொழி மகாபாரதம்.

வியாசம்[1] viyācam, *n.* <*vyāsa*. 1. Separation, division; classification; பகுக்கை. 2. Written paper, essay; ஒருவிஷயத்தைப்பற்றி யெழுதுஞ் சட்டுரை. *Mod.* 3. A Sanskrit text-book on Hindu Law, ascribed to Vyāsa, one of 18 *taruma-nūl*, q.v.; தருமநூல் பதினெட்டனுள் வியாசன் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் ஸ்மிருதி.

வியாசம்[2] viyācam, *n.* See வியாஜம்.

வியாசமதம் viyāca-matam, *n.* <*Vyāsa* + *mata*. The Uttara-mīmāmsā system of philosophy, founded by Vyāsa; வியாசனால் தாபிக்கப்பட்ட உத்தரமீமாஞ்சை மதம்.

வியாசன் viyācaṉ, *n.* <*Vyāsa*. An ancient sage, the original compiler of the four Vēdas and author of the Brahma Sutras, the Mahābhārata, the 18 chief Purāṇas, etc.; வேதங்களை வகுத்தவனும் பிரம்மசூத்திரம் பாரதம் பதினெண்புராணம் முதலியன இயற்றியவனுமான முனிவன்.

வியாடிகம் viyāṭikam, *n.* A flight of birds; ஒருவகைப் பறவைக்கதி. படீன மண்டிலம் வியாடிகம் (காசிக. திரிலோ. 6).

வியாத்தம் viyāttam, *n.* <*vyāpta*. See வியாப்தம். (W.)

வியாத்தி viyātti, *n.* <*vyāpti*. 1. See வியாப்தி, 1, 2. 2. (Log.) The relation of pervasion consisting in invariable concomittance, as of smoke and fire; நியதமான உடனிகழ்ச்சி. (சி. போ. பா. அவை. பக். 11.)

வியாத்திரன் viyāttiraṉ, *n.* <*vyāpṛta*. One who is engaged or concerned in a work; தொழினடத்துவோன். வெஞ்சினவேள்வி வியாத்திரனூர்தலை தஞ்சினவாபாடி (திருவாச. 14, 10).

வியாத்துவம் viyāttuvam, *n.* <*vyāpta* + *tva*. All-pervasiveness; வியாபகத்தன்மை. பரன்றன் வியாத்துவம் (திருமந். 1608).

வியாதம் viyātam, *n.* <*vyāsa*. Division; separation; வேறுபடுத்துகை. (சது.)

வியாதன்[1] viyātaṉ, *n.* <*Vyāsa*. The sage Vyāsa; வியாசன். வியாதனும் . . . மாமறை நான்கென வகுத்து . . . உரைத்தான் (பாகவத. 1, மாயவனமி. 33).

வியாதன்[2] viyātaṉ, *n.* <*vyādha*. 1. Hunter; வேடன். 2. Man of low birth; கீழ்மகன். (யாழ். அக.)

வியாதி viyāti, n. <vyādhi. 1. Disease, ailment, sickness, malady; நோய். ஆதியம் வியாதியுமின்றி (ஞானவா. மாவலி. 28). 2. Leprosy; குஷ்டம். Loc 3. Arabian costum. See கோஷ்டம்[1], 2. (மலை.)

வியாதிக்காரன் viyāti-k-kāraṉ, n. <வியாதி+காரன்[1]. Sick man; நோயாளி. (W.)

வியாதிகாதம் viyātikātam, n. <vyādhu-ghāta. Indian laburnum. See சரக்கொன்றை. (மலை.)

வியாதிகிரஸ்தன் viyāti-kirastaṉ, n. <vyādhi+grasta. Sick man; நோயாளி.

வியாதிசாந்தி viyāti-cānti, n. <id.+. A propitiatory ceremony for the cure of disease; நோய்நீங்கச்செய்யும் சடங்குவகை. (W.)

வியாதிபரீட்சை viyāti-parīṭcai, n. <id. +. Diagnosis of a disease by an examination of nāṭi, mukam, malam, mūttiram, kaṇ, nā, carīram, toṉi; நாடி முகம் மலம் மூத்திரம் கண் நா சரீரம் தொனி என்ற எட்டினால் நோயைச் சோதிக்கை (W.)

வியாதியஸ்தன் viyātiyastaṉ, n. See வியாதிஸ்தன். Colloq.

வியாதிஸ்தன் viyātistaṉ, n. <vyādhi-stha. Sick man; நோயாளி. (W.)

வியாதுதம் viyātutam, n. <vyādhūta. Movable thing; இயங்கியற்பொருள். (W.)

வியாப்தம் viyāptam, n. <vyāpta. That which is pervaded; வியாபிக்கப்பட்டது. (W.)

வியாப்தி viyāpti, n. <vyāpti. 1. Omnipresence; எங்குமிருக்கை. (W.) 2. Pervasion; பரந்திருக்கை. 3. (Log.) See வியாத்தி, 2.

வியாப்பியம் viyāppiyam, n. <vyāpya. 1. That which is pervaded; வியாபிக்கப்படுவது. அரனவற்கு வியாப்பியமே விமலை (சிவதரு. சிவஞான. 22.) 2. Arabian costum. See கோஷ்டம்[1], 2. (மலை.)

வியாபகம் viyāpakam, n. <vyāpaka. 1. Pervasion, diffusion; பரவியிருக்குந் தன்மை. 2. Omnipresence; எங்குமிருக்குந்தன்மை. 3. Being widely known; எங்கும் அறியப்படுந் தன்மை. அவன் வியாபகமுள்ளவன்.

வியாபகன் viyāpakaṉ, n. <vyāpaka. 1. God, as omnipresent; [எங்குமிருப்பவன்] கடவுள். 2. Widely known person; எங்கும் அறியப்படுந் தன்மை படைத்தவன்.

வியாபகி viyāpaki, n. <Vyāpakī. The Energy of Siva, as all-pervasive; எங்கும் வியாபிக்குஞ் சிவசத்தி. விமலை வியாபகி (சிவதரு. சிவஞானயோ. 22).

வியாபரி[1]-த்தல் viyāpari-, 11 v. intr. <vyā-pr. 1. To operate, act; to be worked; தொழிற்படுதல். 2. To collect funds, as for a festival; நன்கொடை சேகரித்தல். இந்த உற்சவத்தை அவர் வியாபரித்துப் பண்ணுகிறார்.

வியாபரி[2]-த்தல் viyāpari-, 11 v. tr. cf. வியவகரி-. To tell; சொல்லுதல். (அக. நி.)

வியாபாதம் viyāpātam, n. <vyāpāda. Evil design; வஞ்சகம். (W.)

வியாபாதனம் viyāpātaṉam, n. <vyāpādana. Murder, killing; கொலை. (W.)

வியாபாரச்சரக்கு viyāpāra-c-carakku, n. <வியாபாரம்+. Articles of merchandise; விலைப்படுதற்கான பண்டம். (W.)

வியாபாரம் viyāpāram, n. <vyāpāra. 1. Action, operation; function; தொழில். மணமுதலைந்திற்கும . . . வியாபாரம (வேதா. சூ 77). 2. Trade, commerce; transaction; வாணிகம். Colloq.

வியாபாரி viyāpāri, n. <vyāpārin. Merchant, dealer, trader; வாணிகன்.

வியாபி[1] viyāpi, n. <vyāpin. That which is all-pervasive, as air; எங்கும் நிறைந்திருப்பது. நித்தன் மெய்த்தகு குணமிலி வியாபி (ஞானா. 1, 7).

வியாபி[2]-த்தல் viyāpi-, 11 v. tr. & intr. <vyāp. To pervade; எங்கும் பரந்து நிறைந்திருத்தல். எங்கும் வியாபித் துணரார் முனக்கு (தாயு. பாயப்புலி. 52).

வியாபிருதி viyāpiruti, n. <vyāvṛti. Being uncovered or open; மறைக்கப்படாதிருக்கை. லகுதை வியாபிருதி (சிவப்பிர. 30).

வியாபினி viyāpiṉi, n. <vyāpinī. 1. (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of cōtacakalai, q.v.; சோடசகலைகளுள் ஒன்று. இதன் மேனுலின் வியாபினி (தத்துவப. 141). 2 That which is all-pervasive; எங்கும் வியாபித்திருப்பது. (யாழ். அக.)

வியாமம் viyāmam, n. <vyāma. Fathom, the length of the extended arms; நான்குமுழம். (W.)

வியாமோகம் viyāmōkam, n. <vyāmōha. Excessive attachment; பெருமோகம். (திவ். திருவாய். 6, 1, பன்னீ. ப்ர.)

வியாயாமம் viyāyāmam, n. <vyāyāma. Bodily exercise; தேகப்பயிற்சி. (சுகசந். 71.)

வியாயோகம் viyāyōkam, n. <vyāyōga. (Rhet.) A species of drama in one act, des-

cribing a military or heroic exploit and excluding the sentiments of love and mirth, one of ten *rūpakam*, q v.; நபகம் பத்தனுள் சாமமும் ஆசியமும் நீக்கித் தலைவனது வீரச்செயலைச்கூறும் ஓரங்கமுடைய நாடகவகை. (சிலப். பக். 84, கீழ்க்குறிப்பு)

வியார்த்தி viyārtti, *n.* prob. *vivrti.* Meaning, exposition; பொருள். (W.)

வியாவகாரிகம் viyāvakārikam, *n.* <*vyāvahārika.* That which relates to everyday life or practice; வழக்கத்தில் இருப்பது. (வேதா. சூ. 32.)

வியாவர்த்திதம் viyāvarttitam, *n.* <*vyāvartita.* (Nāṭya.) A hand-pose; அபிநயக்கைவகை. (சீவக. 1257, உரை.)

வியாவிருத்தி viyāvirutti, *n.* <*vyāvṛtti.* Exclusion; rejection; தள்ளுகை. (யாழ். அக.)

வியாழக்கிழமை viyāḻa-k-kiḻamai, *n.* <வியாழன்+. Thursday; வாரத்தின் ஐந்தாவது கிழமை.

வியாழக்குறிஞ்சி viyāḻa-k-kuriñci, *n.* prob. வியாழம்² +. (Mus.) A secondary melody-type of *kuriñci* class; குறிஞ்சியாழ்த்திறத் தொன்று (பிங.)

வியாழசக்கரம் viyāḻa-cakkaram, *n.* <வியாழன்+. The Jupiter cycle of 60 years, beginning with *pirapava:* பிரபவாதி அறுபது வருஷ வட்டம். (W.)

வியாழசினேகன் viyāḻa-cinēkaṉ, *n.* <id.+. Sun; சூரியன். (நாமதீப. 94.)

வியாழநோக்கம் viyāḻa-nōkkam, *n.* <id.+. 1. (Astrol.) Aspect of the planet Jupiter, in an horoscope; சாதக சக்கரத்திற் காணப்படும் குருநோக்கம். 2. See வியாழானுகூலம். *Loc.*

வியாழம்¹ viyāḻam, *n.* 1. Bṛhaspati, the preceptor of the gods; தேவகுரு. *வியாழத்தோடு மறைவழக்க கன்று வென்ற* (திருவாலவா. திருநகரப. 13). 2. Jupiter; ஒரு கிரகம். *முநசீரத நிரையிடை வியாழந் தோன்ற* (சீவக. 2467). 3. Thursday. See வியாழக்கிழமை. *திருதகு வியாழத்தின் மிக்க சம்பத்தினொடு சிறுவரைப் பெற்றெடுப்பாள்* (அறப். சத. 69).

வியாழம்² viyāḻam, *n.* <*vyāla.* Serpent; பாம்பு. *வெள்ளிவிடையில் வியாழம் புனைந்தாரைக் கண்டு* (குற்று. குற. 35, 5).

வியாழமாலை viyāḻamālai, *n.* See வியாழமாலையகவல். (சிலப். உரைப்பா.)

வியாழமாலையகவல் viyāḻamālai-y-akaval, *n.* <வியாழமாலை+. A poem of the middle Saṅgam, not now extant; இடைச்சங்கத்துநூல்களுள் ஒன்று. (இறை. 1, பக். 5.)

வியாழவட்டம் viyāḻa-vaṭṭam, <வியாழம்¹ + வட்டம்¹. *n.* 1. The period of 12 years, being the time taken by Jupiter for one revolution; வானமண்டலத்தில் குரு ஒருமுறை சுற்றிவருங் காலமாகிய பன்னிராண்டு. (சங். அக.) 2. See வியாழசக்கரம். (W.)—*adv.* Every Thursday; வியாழக்கிழமைதோறும். (W.)

வியாழன் viyāḻaṉ, *n.* See வியாழம்¹.

வியாழானுகூலம் viyāḻāṉukūlam, *n.* <வியாழன்+அனுகூலம். Beneficent aspect of the planet Jupiter, as conducive to matrimonial happiness, etc.; விவாகம் முதலிய சுப பலன்களைக் குறிக்கும் குருநோக்கம். *Loc.*

வியாளக்கிராகி viyāḷa-k-kirāki, *n.* <*vyāla-grāhin.* Snake-catcher. See பிடாரன், 1. (W.)

வியாளம் viyāḷam, *n.* <*vyāla.* 1. Snake; பாம்பு. (சூடா.) 2. Tiger; புலி. (சூடா.) 3. A mythological animal. See யாளி, 1. 4. Vicious elephant; கெட்டகுணமுள்ள யானை. (W.)

வியாளவரி viyāḷa-vari, *n.* <வியாளம்+வரி¹. (Arch.) A line of carbel stones having *yāḷi* images, in the inner shrine of a temple; கோயிற் கர்ப்பக்கிரக மதிலின் உச்சியில் யாளியுருவிலமைந்த அலங்காரவரி.

வியாளவியூகம் viyāḷa-viyūkam, *n.* <*vyāla*+. Serpent-like array of an army; பாம்புவடிவான படையமைப்பு. (சுக்கிரநீதி, 338.)

வியாளாயுதம் viyāḷāyutam, *n.* <*vyālāyudha* Mysore-thorn. See புலிநகக்கொன்றை, 1. (மலை.)

வியானபூமி viyāṉa-pūmi, *n.* <விசானம+. Burial and burning ground; சுடுகாடு. (யாழ். அக.)

வியானன் viyāṉaṉ, *n.* <*vyāna.* The vital air of the body, which causes circulation of blood, one of *taca-vāyu*, q.v.; தசவாயுவில் ஒன்றானதும் இரத்தவோட்டத்தை யுண்டாக்குவதுமான வாயு.

வியாஜ்ஜியம் viyājjiyam, *n.* See வியாச்சியம்.

வியாஜம் viyājam, *n.* <*vyāja.* Pretext, pretence; போலிக்காரணம்.

வியுத்சர்க்கம் viyutcarkkam, *n.* <*vyutsarga.* Perfect or absolute renunciation. See சர்வசங்கநிவிர்த்தி. (மேருமந். 144. உரை.)

வியுற்பத்தி viyuṟpatti, *n.* <*vyut-patti.* 1. (Gram.) Etymological origin, derivation; மொழிப்பொருட்காரணம். (யாழ். அக.) 2. Profi-

ciency in language, literature, etc.; கல்வியறிவு. *Colloq.*

வியுற்பத்திபண்ணு-தல் viyurpatti-paṇṇu-, *v. tr.* < வியுற்பத்தி+. To create anew; புதிதாயுண்டாக்குதல்.

வியுற்பன்னன் viyurpaṉṉaṉ, *n.* < *vyut-panna*. Erudite scholar; one who is proficient in language, literature, etc.; கல்வியறிவுள்ளவன்.

வியூககாரன் viyūkakāraṉ, *n.* prob. *vyūti-kāra*. Tailor; தையற்காரன். (யாழ். அக.)

வியூகபேதம் viyūka-pētam, *n.* < *vyūha* +. Breaking of the serried ranks of an army; படையணி முறிகை. (யாழ். அக.)

வியூகம் viyūkam, *n.* < *vyūha*. 1. Military array; படைவகுப்பு. (குறள், 767, உரை.) 2. Manifestation of Viṣṇu as three divinities, viz., *caṅkaruṣaṇaṉ*, *pirattiyumṉaṉ*, *aṉiruttaṉ* or as four divinities, including *vācutēvaṉ*, one of five *tirumāl-nilai*, q.v ; திருமால்நிலை ஐந்தனுள் சங்கருஷணன் பிரத்தியும்நன் அநிருத்தன் என்ற மூவகையாகவும் வாசுதேவனைச் சேர்த்து நால்வகையாகவுமுள்ள நிலை. (அஷ்டாதச. தத்வத. 3, 43.) (பரிபா. 3, 81, உரை.) 3. Multitude, collection; திரள். (W.) 4. Herd, flock; விலங்கின் கூட்டம். (சூடா.)

வியூகாவதாரம் viyūkāvatāram, *n.* < *vyūhāvatāra*. See வியூகம், 2. *சங்கருடணா . . . அநிருத்தரென்னு நால்வியூகாவதாரம* (பிரபோத. 45, 4).

வியோகம் viyōkam, *n.* < *vi-yōga*. 1. Death; சாவு. (சூடா.) 2. Separation; பிரிவு. *யோக வியோக முடைத்தோன்* (ஞானா. 61, 9). 3. Release from births; பிறவிநீக்கம். (W.)

வியோடம் viyōṭam, *n.* < *vyōṣa*. (சங். அக.) 1. The three medicinal drugs. See திரிகடுகம், 1. 2. Dried ginger; சுக்கு.

வியோமம் viyōmam, *n.* < *vyōman*. Sky, atmosphere; ஆகாசம். (பிங்.) *நாமமும் வடிவுமிலாத்திடு வியோமவடிவமாய்த் தோன்றும்* (திருக்காளத். பு. சிவமான். 22).

வியோமமஞ்சரம் viyōma-mañcaram, *n.* < *vyōma-mañjara*. Flag; கொடி. (சங். அக.)

வியோமமண்டலம் viyōma-maṇṭalam, *n.* < *vyōma-maṇḍala*. See வியோமமஞ்சரம். (சங். அக.)

வியோமரூபிணி viyōma-rūpiṇi, *n.* < *vyōma-rūpiṇī*. (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of *cōṭaca-kalai*, q.v.; சோடசகலையுளொன்று. *நிற்கின்ற வியோம ரூபிணி நீலாகாயம* (தத்துவப். 142).

வியோமாட்சரேகை viyōmāṭcarēkai, *n.* < *vyōmākṣa-rēkhā*. (Astron.) Celestial latitude, as of planets; கிரகங்களின் அட்சாம்சநிலை. (W.)

விர்த்தாந்தம் virttāntam, *n.* < *vṛttānta*. See விருத்தாந்தம். (W.)

விர்த்தி[1] virtti, *n.* < *vṛtti*. See விருத்தி[1]. (W.)

விர்த்தி[2] virtti, *n.* < *vṛddhi*. See விருத்தி[2].

விரக்தம் viraktam, *n.* < *vi-rakta*. See விரத்தம். (W.)

விரக்தி virakti, *n.* < *vi-rakti*. See விரத்தி.

விரகசன்னதம் viraka-caṉṉatam, *n.* < *viraha* + prob. *sannata*. See விரகநோய். *விரகசன்னதமேற்ற* (தாயு. எங்குநிறை. 10).

விரகதம் virakatam, *n.* See விரகறம். (மலை.)

விரகதாபம் viraka-tāpam, *n.* < *vi-raha*+. See விரகநோய். (W.)

விரகநோய் viraka-nōy, *n.* < விரகம்+. Distress or sorrow of lovers due to separation from each other; காதலர்க்குப் பிரிவாலுண்டாகும் வேதனை.

விரகம் virakam, *n.* < *vi-raha*. 1. Separation, especially of lovers; பிரிவு. 2. See விரகநோய். (சூடா.) 3. Drying up; உலர்த்துகை. *மணமுதலோநதிற்கும் . . . வியாபாரம பொறைபிண்டகாணம் பாகமொடு விரக மிடங்கொடையாகும* (வேதா. சூ. 77). 4. Lasciviousness, lust; காமம். (W.)

விரகவேதனை viraka-vētaṉai, *n.* < id.+. See விரகநோய்.

விரகறம் virakaṟam, *n.* cf. விரகதம். Horse purslane; வெள்ளைச்சாரணை. (மலை.)

விரகறியாளன் virakaṟi-y-āḷaṉ, *n.* < விரகு + அறி-+. Wise man; அறிவுடையோன். *நறும்பூங்காநதை விரகறியாளர் மரபிற் சூட்ட* (புறநா. 289).

விரகன் virakaṉ, *n.* < id. 1. Skilful, clever person; சாமர்த்தியமுள்ளவன். *விரகா நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலே போக்கி* (ஈடு, 1, 5, 10). 2. Expert; வல்லவன். *தமிழ்விரகன மொழிகள்* (தேவா. 132, 11). 3. Kinsman; சுற்றத்தான். *விரகர்கட்கெல்லாம் வெறுப்பனவே செய்யும* (பழமொ. 123).

விரகாவஸ்தை virakāvastai, *n.* < *virahā-vasthā*. Love-lorn condition of separated lovers; பிரிந்த காதலர் வேதனைப்படும் நிலை.

விரகி viraki, *n.* < விரகம். 1. One pining from the separation from one's beloved; பிரிவாற் காமநோயுற்றவ-ன்-ள். 2. Lascivious person; காமி. (W.)

விரகிணி virakiṇi, *n.* <*vi-rahiṇī*. (யாழ். அக.) 1. Woman separated from her lover; காதலனைப் பிரிந்தவள். 2. Salary, wages; சம்பளம்.

விரகிதம் virakitam, *n.* perh. *vyavahita*. See விரது. (யாழ். அக.)

விரகிதன் virakitaṉ, *n.* <*vi-rahita*. Lonely man; தனியே விடப்பட்டவன். (இலக். அக.)

விரகு viraku, *n.* [T. *veravu*, K. *beragu*.] 1. Means, expedient, contrivance; உபாயம். கண்ணாலே கண்டாலல்லது பஜிக்க விரகில்லை (ஈடு, 1, 3, ப்ர.). 2. Cleverness, prudence, tact; சாமர்த்தியம். விரகி னீட்டினான் (சீவக. 328). 3. Cunning; தந்திரம். காமம் விற்கின்ற விரகிற்றேலாப பொய்வினை மகளிர் (கம்பரா. இந்திரசித்துவதை. 28). 4. Discretion, discriminative knowledge; விவேகம். விரகினரில்லா வவைபோல் (திருவானைக். சம்புமு. 41). 5. Enthusiasm; உற்சாகம். வனஞ்சென்று விரகிற் புக்கான் (மேருமந. 342). 6. Confectionery; பண்ணியாரம். வேறுபல வுருவின் விரகு தந்திரீஇ (பொருந. 108).

விரகுளி virakuḷi, *adv.* <விரகு + உளி[3]. In order; கிரமமாக. விரகுளி யெழுந்த போழ்தில (மேருமந. 719).

விரசம் viracam, *n.* <*vi-rasa*. 1. Dislike, aversion; வெறுப்பு. 2. Censure; நிந்தை. (யாழ். அக.)

விரசமாக்கு-தல் viracam-ākku-, *v. tr.* <விரசம் +. To spoil, mismanage; கெடுத்துவிடுதல். காரியத்தை விரசமாக்கிவிடாதே. *Loc.*

விரசல் viracal, *n.* <விரை-. See விரசு[4]. விரசலாய் நட.

விரசாநதி viracā-nati, *n.* <*virajā* + *nadī*. A river on the borders of Viṣṇu's heaven; பரமபதத்தின் புறத்ததோர் யாறு. *Vaiṣṇ.*

விரசு[1]-தல் viracu-, 5 *v.* cf. விரவு-. [K. *berasu*.] *intr.* To crowd together; செறிதல். விரசுமகிழ்சோலை (பதினொ. விநாயகா. இரட். 1).—*tr.* To join, unite; பொருந்துதல். அகிலம் யாவையும் விரசுறு தனிக்குடை (கம்பரா. திருவவ. 138). விரசு கோலங்கள் காண விதியிலேன் (கம்பரா. சூளா. 36).

விரசு[2] viracu, *n.* <விரசு[1]-. See விரசு கணக்கு. *Loc.*

விரசு[3]-தல் viracu-, 5 *v. tr.* <விரை-. *Loc.* 1. To press hard; to urge vehemently; மிகவுந் துரிதப்படுத்துதல். 2. To repel by words of rebuke; சொல்லாற் கடிந்து வெருட்டுதல்.

விரசு[4] viracu, *n.* <விரசு[3]-. Swiftness; விரைவு. கைவிரசு. (W.)

விரசு[5] viracu, *n.* cf. விரிசு. Large sebestan. See பெரியநறுவிலி.

விரசுகணக்கு viracu-kaṇakku, *n.* <விரசு[2] +. Detailed account; விவரமான கணக்கு. *Loc.*

விரசை[1] viracai, *n.* <*virajā*. 1. See விரசாநதி. விரசைத்தண் புனலின் மூழ்கி (பிரபோத. 45, 10). 2. Darbha grass; தருப்பை. விரசையிற் பொடித்த விலகுவெண்ணீறு வைதிகபூதி (தணிகைப் பு. இராமனரு. 14).

விரசை[2] viracai, *n.* <*vraja*. Shed for cattle; மாட்டுத்தொழுவம். (இலக். அக.)

விரட்டடைப்பன் viraṭṭaṭaippaṉ, *n.* perh. வரட்டடைப்பன். A cattle-disease; மாட்டு நோய்வகை. (பெ. மாட்.)

விரட்டு-தல் viraṭṭu-, 5 *v. tr.* <வெருட்டு-. 1. To chase; to drive away; துரத்துதல். 2. To frighten; to intimidate; பயமுறுத்துதல். 3. To urge vehemently; மிகவும் துரிதப்படுத்துதல்.

விரணகம் viraṇakam, *n.* <*vraṇa-ha*. Castor plant. See ஆமணக்கு. (சங். அக.)

விரணகாசம் viraṇa-kācam, *n.* <*vraṇa* + *kāca*. A disease of the eye, causing film over the pupil of the eye; கருவிழியிற் படரும் கண்ணோய்வகை. (சீவரட். 261.)

விரணகாரி viraṇakāri, *n.* <*vraṇa-kārin*. 1. Caustic; புண்ணைச் சுடு மருந்து. (பைஷஜ.) 2. Escharotic; சருமத்தைப் புண்ணாக்கும் மருந்து. (இங். வை. 31.)

விரணகிரந்தி viraṇa-kiranti, *n.* <விரணம்[1] + கிரந்தி[1]. Cancer; புற்றுரோகம். (இங். வை. 307.)

விரணகிருதி viraṇakiruti, *n.* <*vraṇa-kṛt*. Marking-nut. See சேங்கொட்டை, 1. (மலை.)

விரணசன்னி viraṇa-caṉṉi, *n.* <விரணம்[1] + சன்னி[1]. Tetanus; இசிவுநோய்வகை. (பைஷஜ.)

விரணப்பரு viraṇa-p-paru, *n.* <id. +. Pimple in the eye; கடைக்கண் விளிம்பில் உண்டாகுஞ் சிறுபரு. (சீவரட். 269.)

விரணம்[1] viraṇam, *n.* <*vraṇa*. 1. Wound, sore, bruise; காயம். 2. Boil; சிலந்திப் புண். 3. Ulcer; புண்சட்டி. (W.) 4. Fracture; முறிவு. 5. Enmity, hatred; பகைமை. தங்கண் மேல் விரணமதாகி (கந்தபு. இரணியன்யுத. 3).

விரணம்[2] viraṇam, *n.* <*vīraṇa*. A grass, *Andropogon muricatus*; புல்வகை. (திவா.)

விரணம்போக்கி viranam-pōkki, n. <விரணம்[1]+போக்கு-. Worm-killer. See ஆடு தின்னாப்பாளை. (W.)

விரணவாதம் virana-vātam, n. <id.+வாதம்[1]. A disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 123.)

விரணவைத்தியன் virana-vaittiyan, n. <id.+. Surgeon; புண்ணுக்குச் சிகிற்சை செய்வோன்.

விரத்தம் virattam, n. <vi-rakta. 1. Renunciation; உலகப்பற்றுவிடுகை. (W.) 2. Dislike; வெறுப்பு. (சங். அக.)

விரத்தன் virattan, n. <vi-rakta. 1. Man free from worldly attachments; உலகப்பற்றில்லாதவன். விரத்தரிற் றலைவ ளுகி (கந்தபு. கயமுகனுற். 31). 2. Male ascetic; தவசி. 3. Man who has taken a vow of celibacy; மணமின்றி இருப்பதாக உறுதி செய்துகொண்டவன். (W.)

விரத்தி[1] viratti, n. Fem. of விரத்தன். (W.) 1. Woman free from worldly attachments; உலகப்பற்றில்லாதவள். 2. Female ascetic; தவத்தி. 3. Woman who has taken a vow of celibacy; மணமின்றி இருப்பதாக உறுதி செய்துகொண்டவள்.

விரத்தி[2] viratti, n. <vi-rakti. 1. Freedom from worldly attachments; renunciation of worldly pleasures; பற்றின்மை. (சூடா.) 2. Dislike; வெறுப்பு.

விரதங்கா-த்தல் viratan-kā-, v. intr. <விரதம்[1]+. To observe a vow; நோன்பு மேற்கொண்டொழுகுதல். (W.)

விரதத்துவம் virattuvam, n. <id. State of self-inflicted austerity; பட்டினி நோன்பு முதலியவற்றால் உடலை ஒறுக்கும் நிலை. (W.)

விரதநியமம் virata-niyamam, n. <vrata+. 1. Observing austerities; நோன்போடு ஒழுகுகை. 2. Act of religious initiation; தீட்சை செய்விக்கை. (W.)

விரதம்[1] viratam, n. <vrata. 1. Religious vow, act of austerity; holy practice, as fasting, continence, etc.; நோன்பு. ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்கள் (நாலடி, 57). 2. Solemn vow, oath; சங்கற்பம். (பிங்.) தன்னுடன் பிறந்த முன்னவா விரத முடித்து (S. I. I. iv, 94). 3. Penance, one of seven *puṇṇiyam*, q.v.; புண்ணியம் ஏழனுள் ஒன்றான தவம். (சூடா.) 4. A ceremony. See சமாவர்த்தனம். *Brāh.*

விரதம்[2] viratam, n. <vi-rasa. Dislike, unpleasantness; அருவருப்பு. விரதமாயை புரிசகுனி (பாரத. நாடுகா. 32).

விரதம்[3] viratam, n. <vi-rata. Stopping, desisting; ஒழிகை. மான்விரதநோக்கியா (பாரத. நாடுகா. 32).

விரதம்பிடி-த்தல் viratam-piti-, v. intr. <விரதம்[1]+. To fast; பட்டினிகிடத்தல். (W.)

விரதமிறக்கு-தல் viratam-irakku-, v. intr. <id.+. To celebrate the conclusion of a religious vow or fast with appropriate ceremonies; சங்கற்பித்துக்கொண்டு நடத்தும் விரதத்தைச் சாந்திசெய்து முடித்தல்.

விரதவுத்தியாபனம் virata-v-uttiyāpanam, n. <vrata+udyāpana Ceremonies at the conclusion of a *viratam*; விரதமுடிக்குஞ் சாந்திச்சடங்கு. (யாழ். அக.)

விரதன் viratan, n. <விரதம்[1]. See விரதி.

விரதி virati, n. <vratin. 1. One who has taken a religious vow; நோன்பு மேற்கொண்டோன். விரிசடை விரதிகள் (தேவா. 700, 3). 2. One who has renounced the world; துறவி. (சது.) 3. Celibate student; பிரமசாரி. அருததிகெவன்னுதி கற்புடைய விரதியாக்கும வேதியாகும் (சிவதருமோ. சிவஞான. 29).

விரயம் virayam, n <vyaya. 1. Expenditure; செலவு. 2. Extravagance, waste, prodigality; மிதசெலவு. (W.) 3. Purging; பேதியாகை. (W.)

விரல் viral, n. perh. விரவு-. [T. *vrēlu*, K. Tu. *berel*, M. *viral*.] 1. Finger; toe; கைகால்களினுறுதியில் ஐந்தாகப் பிரியும் உறுப்பு. விரலுளா நரம்பின் (பொருந. 17). 2. See விரற்கிடை. பாதாதிகேசாந்தம் முககாலே நால்விரலே ஆறுதோரை உசரமும் (S. I. I. ii, 395).

விரல்நொடி[1] viral-noṭi, n. <விரல்+. Snapping the fingers; விரலைச் சொடக்குகை.

விரல்நொடி[2] viralnoṭi, n. cf. விரற்கொடி. A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி. (சங். அக.)

விரல்முழி viral-muḻi, n. <விரல்+முழி[2]. Knuckle; finger-joint; விரல்களின் சந்துப்பொருத்து. (W.)

விரல்விடு-தல் viral-viṭu-, v. intr. <id.+. To count with one's fingers; கைவிரலைவிட்டு எண்ணுதல். *Mod.*

விரல்வை-த்தல் viral-vai-, v. intr. <id.+. To do or attempt mischief; குறும்பு செய்தல். *Loc.*

விரலணி viral-aṇi, n. <id.+அணி[2]. See விரலாழி. (சூடா.)

விரலம் viralam, n. < virala. See விரளம். (யாழ். அக.)

விரலாழி viral-āḻi, n. < விரல் + ஆழி[1]. Finger-ring; மோதிரம். விரலாழிக்கண பல்விதக் கணகளசோத்து (திருவாலவா. 22, 13).

விரலி virali, n. prob. id. 1. See விரலி மஞ்சள். Colloq. 2. cf. விரவி. Cucumber; வெள்ளரி. (மலை.)

விரலிப்பச்சை virali-p-paccai, n. prob. விரவு- +. Purified camphor; பச்சைக்கர்ப்பூரம். (சங். அக.)

விரலிமஞ்சள் virali-mañcaḷ, n. < விரலி + மஞ்சள்[1]. A kind of turmeric; மஞ்சள்வகை.

விரலேறு viral-ēṟu, n. < விரல் + எறி-. Hand-drum; ஒருவகைத் தோற்கருவி. (சிலப். 3, 27, உரை, பக். 106.)

விரவல் viraval, n. < விரவு-. Mixing, mixture; கலப்பு.

விரவலர் viravalar, n. < id. + அல் neg. See விரவார். மெலியோா வலிய விரவலரை யஞ்சார் (நன்னெறி, 9).

விரவார் viravār, n. < id. + ஆ neg. Enemies; பகைவர். விரவாரு ளுணுப் படலஞ்சி (நாலடி, 88).

விரவி viravi, n. cf. விரலி. Cucumber; வெள்ளரி. (சங். அக.)

விரவியல் viraviyal, n. < விரவு[2] + இயல்[2]. 1. (Rhet.) A figure of speech. See சங்கீரணம், 2. (வீரசோ. அலங். 34, உரை.) 2. (Gram.) Word in which letters peculiar to Sanskrit occur; வடவெழுத்து விரவிவரும் சொல். இடையே வடவெழுத் தெயதில் விரவியல் (வீரசோ. அலங். 40).

விரவு[1]-தல் viravu-, 5 v. [K. Tu. berasu, M. viraguga.] tr. 1. To mix, mingle; to join, unite; கலத்தல். விரவு மலா வியன்கா (நெடுநல். 27). 2. To approach, draw near; அடைதல். விரவினோா தணக்க லாற்று (காஞ்சிப்பு. தக்கீ. 1.) 3. To be similar; ஒத்தல். மலைவிரவு நீணமார்பின் மைந்தன் (சீவக. 1885).—intr. 1. To be united, joined; to be mingled, mixed; பொருந்துதல். புலியுரி விரவிய வரையினர் (தேவா. 450, 1). 2. To cultivate friendship; to keep company; நட்புக்கொள்ளுதல். பணிவாரொடே விரவுமின் (தேவா. 469, 5).

விரவு[2] viravu, n. < விரவு-. Mixture; கலப்பு.

விரவு[3] viravu, n. < விரகு. See விரகு, 4. (W.)

விரவுத்திணை viravu-t-tiṇai, n. < விரவு[2] +. (Gram.) Tiṇai of a word common to both uyar-tiṇai and akṟiṇai; உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கும் பொதுவாகவருஞ் சொல்லின் திணை. (யாழ். அக.)

விரவுநெல் viravu-nel, n. < id. +. Mixed paddy; கலப்பு நெல்.

விரவுப்பெயர் viravu-p-peyar, n. < id. +. (Gram.) Noun common to both uyar-tiṇai and akṟiṇai See பொதுப்பெயர், 2. விரவுப்பெயரின் விரிந்து நின்றும் (நன். 255).

விரள்(ளு)-தல் viraḷ-, 2 v. intr. < வெருள்-. To be frightened, பயப்படுதல். (W.)

விரளம் viraḷam, n. < vi-rala. 1. Being wide apart; செறிவின்மை. மாலையில் புஷ்பம விரளமாகத் தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 2. Intervening space; இடைவெளி. (இலக். அக.) 3. Leisure; அவகாசம். (இலக். அக.) 4. Rarity; அருமை. படித்தவாகள் விரளமாயிருக்கிறார்கள்.

விரளல் viraḷal, n. prob. விரவு-. Narrowness; closeness; நெருக்கம். (நாமதீப. 777.)

விரளிமஞ்சள் viraḷi-mañcaḷ, n. See விரலிமஞ்சள். Loc.

விரற்கடை viraṟkaṭai, n. See விரற்கிடை. (W.)

விரற்கிடை viraṟ-kiṭai, n. < விரல் + கிடை[2]. Finger's breadth = 8 grains of paddy = $\frac{1}{12}$ cāṇ; விரலகலமுள்ள அளவு. (W.)

விரற்குறி viraṟ-kuṟi, n. < id. +. Finger impression; விரலின் இரேகையை ஒற்றியெடுத்த அடையாளம். (C. G.)

விரற்கொடி viraṟkoṭi, n. cf. விரல்நொடி[2]. A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி. (மலை.)

விரற்சாடு viraṟ-cāṭu, n. < விரல் + சாடு[4]. Glove for the finger, put on while shooting arrows; விரலுறை. (சீவக. 2202, உரை.)

விரற்சுற்று viraṟ-cuṟṟu, n. < id. +. Whitlow; நகச்சுற்று. (W.)

விரற்செறி viraṟ-ceṟi, n. < id. + செறி[2]-. Curved finger-ring; நெளி. விரற்செறியினைத் திருத்தலும் (தொல். பொ. 22, உரை).

விரற்படுவன் viraṟ-paṭuvaṉ, n. < id. +. Abscess finger, thecal abscess; விரலில் வரும் புண்கட்டிவகை. (M. L.)

விரற்புட்டில் viraṟ-puṭṭil, n. < id. + புட்டில்[1]. 1. See விரற்சாடு. விரற்புட்டி லிவை சிறிய (கலிங். 534). 2. Thimble; அங்குஸ்தான். (W.)

TAMIL LEXICON

Published under the authority of the
University of Madras

VOL. VI. PART IV

வெ—வை.

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1935

Price Rs. 2

விரற்புறப்பாடு virar-purappāṭu, n. <id. +. See விரற்சுற்று. (M. L.)

விரற்பூண் virar-pūṇ, n. <id. +. Finger-ring; மோதிரம். (நாமதீப. 435.)

விரனெரி-த்தல் viraneri-, v. intr. <id. +நெரி²-. To wring one's hands, squeeze one's fingers together in sign of great distress; பெருந் துக்கத்தால் விரல்களை நெரித்தல். மெல்விர னெரித்து விமமி வெய்துயிராதது (பதினொ திருவாரூரமும. 7).

விரா virā, n. <விராவு-. See விராவலங்காரம். (வீரசோ. அலங. 13.)

விராகம் virākam, n. <vi-rāga. Indifference to worldly pleasures; absence of passion or attachment; பற்றின்மை. விராகததை நனிமுயன்று (ஞானவா. வீதக. 31).

விராகன்¹ virākaṉ, n. <vi-rāga. 1. One who is free from passion; பற்றில்லாதவன். 2. Arhat; அருகன். (சது.) 3. God; கடவுள். (W.)

விராகன்² virākaṉ, n. Corr. of வராகன்.

விராகு virāku, n. See விராகம். விராகெனும் வேலின் வீழ (சீவக. 3080).

விராட்டு virāṭṭu, n. <virāj. 1. The Supreme Being, as the embodiment of the whole universe; பிரபஞ்ச ரூபமான பரப்பிரமம். அண்டமாய் விளஙகிய விராட்டுமொம புருடன் (பாகவத. 1, மாயவனமி. 23). 2. (Pros.) A kind of stanza in which one of the lines is short by two letters, though consisting of the same number of metrical feet; ஓரடியுள் இரண்டெழுத்துக் குறைந்து சீரொத்துவரும் செய்யுள். (யாப. வி. பக். 482.) 3. A king whose annual revenue amounts to a sum between 10 and 50 crores of *karṣa*, a *karṣa* being equal to 10 *māṭani*; 10 கோடி கர்ஷங்களுக்கு மேல் 50 கோடிவரை வருவாயுடைய அரசன். (சுக்கிரநீதி, 26.) 4. King of birds, large kite; புள்ளரசு. (W.)

விராட்புருடன் virāṭ-puruṭaṉ, n. <virāṭ-puruṣa. See விராட்டு, 1. தொக்க பேராற்றல மிகும விராட்புருடன் (தணிகைபபு. நாரதன். 45).

விராடம் virāṭam, n. <Virāṭa. A country in central India, probably modern Berar, one of 56 *tēcam*, q.v.; ஐம்பத்தாறு தேசத்துள் தற்போதைய பீரார்மாகாணம் அடங்கிய பழைய நாடு.

விராடன் virāṭaṉ, n. <Virāṭa. 1. King of Virāṭam; விராடதேசத் தரசன். விராடனை . . . எதிர்தழீஇ (பாரத. வெளிப. 9). 2. A liberal chief, one of seven *[illegible]*, q.v.; முதல் வள்ளல்கள் எழுவருள் ஒருவன். (சூடா.)

விராணி virāṇi, n. <vārāṇa. Elephant; யானை. (சங. அக.)

விராத்தக்காரன் virātta-k-kāraṉ, n. <விராத்தம்+காரன்¹. Collector of revenue; வரி தண்டுவோன். (W.)

விராத்தம் virāttam, n. <U. *barāt*. Collection of revenue; வரிவசூல். (W.)

விராத்தியன் virāttiyaṉ, n. <vrātya. 1. One who has lost caste through non-observance of caste-rules; சாதிதருமத்தை விட்டதால் சாதிக்குப் புறம்பானவன். (W.) 2. One born of a *pratilōma* husband and an *anulōma* wife; பிரதிலோமத் தந்தைக்கும் அனுலோமத் தாய்க்கும் பிறந்தவன். (சூடா.)

விராதம் virātam, n. <vrāta. (யாழ். அக.) 1. Manual labour; கைவேலை. 2. Day-labour; நாட்கூலிவேலை.

விராதன் virātaṉ, n. <Virādha. A Rākṣasa slain by Rāma; இராமபிரானாற் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன். (கமபரா. விராத.)

விராதனன் virātaṉaṉ, n. <vi-rādhana. Murderer; கொலைஞன். (நிகண்டு, 196.)

விராதீனன் virātīṉaṉ, n. <vrātīna. (யாழ். அக.) 1. Day-labourer; நாட்கூலிக்காரன். 2. Unemployed person; வேலையில்லாதவன்.

விராது virātu, n. See விராதன். விராதைக் கொன்று (திவ். பெருமாள். 10, 5).

விராமம் virāmam, n. <vi-rāma. 1. Cessation, termination, end; முடிவு. (யாழ். அக.) 2. (Pros.) Cæsura. See தூக்கு², 23. 3. Consonant; ஒற்றெழுத்து. (பிங.) 4. Rest; இளைப்பாறுகை. 5. Sabbath day. See ஓய்வுநாள். *Chr.*

விராய் virāy, n. perh. விராவு-. 1. Fuel, fire-wood; விறகு. வல்விராய மாய வெரிதழல் (நீதிநெறி. 64). 2. A flowering plant; பூச்செடிவகை. விராய்மலாக்கோதை (பெருங. வத்தவ. 12, 38, அரும்.). 3. See விராயம். (R.)

விராயம் virāyam, n. cf. விராய். Materials, as for a piece of work, தளவாடம். (யாழ். அக.)

விரால் virāl, n. Corr. of வரால்.

விராலம் virālam, n. <virāla. Cat; பூனை. (சங. அக.)

விராலி virāli, n. Jamaica switch sorrel, l. sh., *Dodonoea viscosa*; செடிவகை. (W.)

விராவம் virāvam, n. <vi-rāva. Sound; ஒலி. (சங். அக.)

விராவலங்காரம் virāvalaṅkāram, n. <விராவு+. (Rhet.) A figure of speech. See சங்கீரணம், 2. (வீரசோ. அலங். 34, உரை.)

விராவு[1]-தல் virāvu-, 5 v. tr. & intr. See விரவு-. செம்பொன் விராவியும் (கம்பரா. ஆற்றுப. 8).

விராவு[2] virāvu, n. <விராவு-. (Rhet.) See விராவலங்காரம். பல்லலங் காரஞ் சேரதுப் பயிலு வது . . . விராவாம் (வீரசோ. அலங். 34).

விராளி virāḷi, n. perh. virala. Separation; பிரிவு. (W.)

விராளிமஞ்சள் virāḷi-mañcaḷ, n. See விரலிமஞ்சள். Loc.

விரானு virāṉu, n. Mussel-shell creeper. See காக்கட்டான், 1. (W.)

விரி[1]-தல் viri-, 4 v. intr. [T. viriyu, K. biri, M. viriyuga.] 1. To expand; to spread out; பரத்தல். விரிமுகி விசும்பு (சீவக. 329). 2. To open, unfold; மலர்தல். மணத்துடன் விரிந்த கைதை (கல்லா. 2). 3. (Gram.) To be expanded, as an elliptical sentence; to be elaborated; தொக்க வேற்றுமையுருபு முதலியன வெளிப்பட விரிதல். 4. To become developed; முற்றுதல். 5. To be loosened; அவிழ்தல். விரிந்துவீழ் கூந்தல் பாரார் (கம்பரா. உலாவியற். 4). 6. To split, crack; to burst asunder; பிளவுகொள்ளுதல். அந்தச்சுவர் விரிந்துபோயிற்று.

விரி[2]-த்தல் viri-, 11 v. tr. Caus. of விரி[1]-. 1. To cause to expand; to open, unfold; விரியச்செய்தல். 2. To expound; to elaborate, as in writing or in speaking; விளக்கி யுரைத்தல். நூல் விரித்துக் காட்டினும் (நாலடி, 341). 3. To extend; to spread; பரப்புதல். பல்கதிர் விரித்தே (புறநா. 8). விரித்த நாணல் (கம்பரா. கங்கை. 50). 4. To untie, loosen, as the tresses of a woman; கூந்தல் முதலியவற்றை அவிழ்த்து நெகிழ விடுதல். விரித்த கருங்குழலும் (சிலப். 20, வெண்பா, 3).

விரி[3] viri, n. <விரி[1]-. 1. Expanse; பரப்பு. 2. Fullness; விரிந்த அளவு. சார்பெழுத்துறு விரி (நன். 60). 3. See விரித்தல், 2. தொகைவகை விரியிற் றருகென (நன். சிறப்புப்.). 4. Pannier for pack-oxen; pack-saddle; பொதிமாட்டின் மேலிடும் மெத்தைப் பை. 5. See விரிப்பு, 2. Loc. 6. Curtain; திரை. விரியை யவிழ்த்துவிடு. 7. Viper. See விரியன், 1. நாகம் விரிபெடையோடாடிவிட் டற்று (நாலடி, 240). 8. Malabar poon. See காட்டுப்புன்னை. (L.) 9. See விரியன், 2. (L.)

விரிக்கட்டு viri-k-kaṭṭu, n. <விரி+. 1. See விரி, 4. (W.) 2. Saddle; சேணம். (யாழ். அக.)

விரிகண் viri-kaṇ, n. <விரி[2]-+. A disease of the eye-lid that causes the eye to dilate; விழியை அகலச்செய்யும் கண்ணிமை நோய்வகை. (W.)

விரிகண்மணி viri-kaṇ-maṇi, n. <id.+. Drug that causes dilatation of the pupil of the eye; கருவிழியைப் பெருக்கச்செய்யும் மருந்து.

விரிகாங்கூலம் viri-kāṅkūlam, n. prob. id.+. (Nāṭya.) A hand-pose; நிருத்தக்கைவகை. (சிலப். 3, 12, பக். 94, உரை.)

விரிகாசம் virikācam, n. Borax; வெங்காரம். (சங். அக.)

விரிகி viriki, n. <vrīhi. See விரீகி. (தைலவ.)

விரிகுளம்பு viri-kuḷampu, n. <விரி[1]-+. Cloven hoof; பிளவுபட்ட காற்குளம்பு. (W.)

விரிகொம்பன் virikompaṉ, n. <விரிகொம்பு. Ox with outspread horns; பரந்தகொம்புள்ள மாடு. (W.)

விரிகொம்பு viri-kompu, n. <விரி[1]-+. Outspread horns; விலங்கின் பரந்த கொம்பு. (W.)

விரிகோணம் viri-kōṇam, n. <id.+ கோணம்[2]. (Math.) Obtuse angle; நேர்கோணத்தைவிட அகன்ற கோணம். Mod.

விரிச்சி viricci, n. prob. pṛcch. Utterance of an invisible speaker. See வாய்ச்சொல், 3. (தொல். பொ. 58.)

விரிச்சிகம் viriccikam, n. See விருச்சிகம்[1]. (யாழ். அக.)

விரிச்சிகன்[1] viri-c-cikaṉ, n. prob. விரி[1]-+ śikhā. Sun; சூரியன். வென்றி விரிச்சிகன் விரிகதிர் (ஞானா. 56, 36). (பிங்.)

விரிச்சிகன்[2] viriccikaṉ, n. prob. pṛcchaka. Soothsayer, diviner; நிமித்தங் கூறுவோன். விசும்பிவா கடவு ளொப்பான் விரிச்சிக னறிந்து கூற (சீவக. 621).

விரிச்சிகை viriccikai, n. See விரீசிகை[2]. (அக. நி.)

விரிச்சிநில்-தல் [விரிச்சி நிற்றல்] viricci-nil-, v. intr. <விரிச்சி+. See விரிச்சியோர்-. பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சிநிற்ப (முல்லைப். 11).

விரிச்சியோர்-த்தல் viricci-y-ōr-, v. intr. <id.+. To wait for the utterance of an invisible speaker; நற்சொற்கேட்க விரும்பி நிற்றல். நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சியோர்க்கும் (புறநா. 280).

விரிசல் virical, n. <விரி[1]-. 1. Split, crack, rent; பிளவு. 2. Wave; அலை. சலங்கு விரிசலில் அகப்பட்டது. (W.) 3. See விரியல், 5. Tj.

விரிசற்குளம்பு viricar-kuḷampu, n. < விரிசல் +. See விரிகுளம்பு. (W.)

விரிசா viricā, n. < vṛṣā. A plant growing in wet places. See கையாந்தகரை. (சங். அக.)

விரிசிகை[1] viricikai, n. < vṛṣikā. See விரிசா. (மலை.)

விரிசிகை[2] viricikai, n. An ornamental waist-band of 32 strings, worn by women; 36 கோவையுள்ள மாத ரிடையணி. (திருமுரு. 16, உரை.)

விரிசு[1] viricu, n. perh. விரி[1]-. [M. virisu.] Large sebesten. See பேரியநறுவிலி. (L.)

விரிசு[2] viricu, n. < புருசு[1]. A kind of rocket. See புருசு[1]. *Loc.*

விரிசு[3] viricu, n. < vi-rajā. Ayōdhyā; அயோத்தி. (நாமதீப. 506.)

விரிசுழி viri-cuḻi, n. < விரி[1]- +. A curl on the left side of cattle; முதுகின் இடப்புறமுள்ள மாட்டுச்சுழிவகை.

விரிஞ்சன் viriñcaṉ, n. < Viriñca. See விரிஞ்சி[1]. (பிங்.) வேதங்கண்ணிய பொருளெல்லாம் விரிஞ்சனே யீந்தான் (கம்பரா. இரணிய. 1).

விரிஞ்சனன் viriñcaṉaṉ, n. < Viriñcana. See விரிஞ்சி[1]. (W.)

விரிஞ்சி[1] viriñci, n. < Viriñci. Brahmā; பிரமன். விபுதாதியா விரிஞ்சி . . . சூழ்தர (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 113).

விரிஞ்சி[2] viriñci, n. < U. biriñj. A special preparation of rice; சித்திரான்னவகை. (W.)

விரித்தல் virittal, n. < விரி[2]-. 1. (Gram.) A poetic licence which consists in the augmentation of a letter in the middle of a word, one of nine *ceyyuḷ-vikāram*, q.v.; செய்யுள்விகாரம் ஒன்பதனுள் சொல்லிடையே எழுத்துத் தோன்றுவது. (நன். 155.) 2. Elaborate treatment of topics briefly dealt with in a former treatise, one of four *nūl-yāppu*, q.v.; நூல்யாப்பு நான்கனுள் முன்னூலிற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டதனை விளங்குமாறு விரித்துக் கூறுவது. (தொல். பொ. 652.)

விரித்துரை virittuṟai, n. < id. + உரை[6]. Elaborate commentary; அகலவுரை. (பிங்.)

விரிதூறு viri-tūṟu, n. < விரி[1]- + தூறு[2]. Thicket; புதர். (திவா.)

விரிநூல் viri-nūl, n. < விரி[2]- +. 1. Elaborate treatise; தொகுத்துக் கூறாது விரித்துக் கூறும் நூல். 2. The Āgamas; ஆகமங்கள். விரிநூலந்தணா விழவு தொடங்க (பரிபா. 11, 78).

விரிப்பு virippu, n. < id. 1. Spreading; விரிக்கை. (W.) 2. Anything spread, as cloth; carpet; table-cloth; mat; விரிக்குங் கம்பள முதலியன. 3. Opening out; மலர்த்துகை. 4. Opening; parting; பிளப்பு. (W.) 5. A fever of cattle; மாட்டுக்காய்ச்சல்வகை. (Cm. M. 248.)

விரிபம் viripam, n. Small piece of cloth; சிறு துகில். (பிங்.)

விரிபூ viri-pū, n. < விரி[1]- + பூ[3]. Full-blown flower; மலர்ந்த பூ.

விரிபூடு viri-pūṭu, n. prob. id. +. Fever plant. See பற்படகம். (மலை.)

விரிமலர் viri-malar, n. < id. +. See விரிபூ. (W.)

விரிமுட்டு virimuṭṭu, n. An ancient village cess; பழைய கிராமவரிவகை. (I. M. P. Tp. 234.)

விரிமுரண் viri-muraṇ, n. < விரி[1]- +. A kind of song; ஒருவகை இசைப்பா. (சிலப். 6, 35, உரை.)

விரியல் viriyal, n. < id. 1. Spread, expanse; பரப்பு. (பிங்.) 2. Light; ஒளி. (சூடா.) 3. Blossoming; மலர்ச்சி. தாழைவிரியல் வெண்டோட்டுக் கோதை மாதவி (சிலப். 2, 17). 4. Wreath of flowers; பூமாலை. விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டி (சிலப். 10, 133). 5. Screen plaited of coconut-leaves; தென்னோலையால் முடைந்த தட்டிவகை. *Tj.*

விரியலை viriyalai, n. See விரியல், 5. *Tj.*

விரியறுகு viri-y-aṟuku, n. prob. விரி[1]- +. A kind of hariallı grass; அறுகம்புல்வகை. (மலை.)

விரியன் viriyaṉ, n. < id. [M. viriyan.] 1. Viper, *Daboia elegans*; ஒருவகைப் பாம்பு. 2. Common sebesten. See நறுவல்லி, 1. (L.)

விரியாப்பு viri-yāppu, n. prob. வெறி + யா- +. Fainting due to exhaustion; களைப்பால் வரும் மயக்கம். *Tinn.*

விரியுருவகம் viri-y-uruvakam, n. < விரி[1]- +. (Rhet.) Complete metaphor. See முற்றுருவகம். (தண்டி. 35.)

விரியுரை viri-y-urai, n. < விரி[1]- + உரை[6]. See விரித்துரை. (W.)

விரியுவமம் viri-y-uvamam, n. < id. +. (Rhet.) A kind of simile where the common qualities of the things compared are clearly and

fully expressed, dist. fr. *tokai-y-uvamam*; பொதுத்தன்மை விரிந்துநிற்றலுடைய உவமை. (தண்டி. 30.)

விரியோலை viri-y-ōlai, *n.* <id.+. 1. Fully developed leaf of the palmyra tree; குருத்துவிரிந்து முதிரும் பனையோலை. 2. See விரியல், 5. (W.) 3. Palm-leaf mat; ஓலைப்பாய். *Nāñ.*

விரிவாக virivāka, *adv.* <விரிவு+ஆ[6]-. In detail, elaborately; இந்த விஷயம் அந்த நூலில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

விரிவு virivu, *n.* <விரி[1]-. 1. Expansion; breadth, width; அகற்சி. (பிங்.) 2. See விரிவுரை, 1. விரிவதிகாரம் (நன். 20). 3. Split, crack, as in a wall; பிளவு. சுவர் விரிவு கண்டிருக்கிறது.

விரிவுரை virivurai, *n.* <விரிவு+உரை[6]. 1. Elaborate commentary; நூலின் விரிவான உரை. (நன். மயிலை. அரும்.) 2. Lecture; உபந்நியாசம். *Mod.*

விரீஇ virīi, *n.* <*vrīhi*. See விரீகி, 1. நகைமார் விரீஇ யுற்றவா (சீவக. 89).

விரீகி virīki, *n.* <id. 1. Paddy; நெல். (திவா.) (சீவக. 89, உரை.) 2. Rice; அரிசி. (சங். அக.) 3. A kind of cardamom; காரேலம். (யாழ். அக.)

விரீடம் virīṭam, *n.* <*vrīḍā*. Shame; வெட்கம். (இலக். அக.)

விருக்கதேனீ virukkatēṉī, *n.* <*vṛkṣādanī*. Mistletoe. See புல்லுருவி. (மலை.)

விருக்கநாதன் virukka-nātaṉ, *n.* <*vṛkṣa-nātha*. See விருக்கபாகம். (மலை.)

விருக்கபாகம் virukka-pākam, *n.* <*vṛksa-pāka*. Pipal. See அரசு[1]. (மலை.)

விருக்கம் virukkam, *n.* <*vṛkṣa*. Tree; மரம். (சூடா.)

விருக்கவீடு virukka-vīṭu, *n.* <விருக்கம்+வீடு. Hollow in a tree; மரப்பொந்து. (சங். அக.)

விருக்காதனி virukkātaṉi, *n.* <*vṛkṣā-dana*. Black neem tree. See கருவேம்பு, 2. (நாமதீப. 302.)

விருக்கு virukku, *n.* Vermilion. See ராதிலிங்கம். (சங். அக.)

விருகத்திரணம் viruka-t-tiraṇam, *n.* <*bṛhat-tṛṇa*. Bamboo; மூங்கில். (மலை.)

விருகதூமம் virukatūmam, *n.* <*vṛka-dhūmaka*. A water-plant; நீர்மேற்படர்கொடிவகை. (மூ. அ.)

விருகம்[1] virukam, *n.* <*vṛka*. A kind of wild dog; செந்நாய். மையார விருகந் தாருவி மறைந்தே (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 83, பி-ம்.). (பிங்.)

விருகம்[2] virukam, *n.* <*mṛga*. Animal, beast; மிருகம். பல்விருக மாகி (திருவாச. 1, 27).

விருகற்பதி virukaṟpati, *n.* <*Bṛhaspati*. Jupiter; வியாழன். (யாழ். அக.)

விருகற்பாடல் virukaṟ-pāṭal, *n.* See விருகற்பாடலி. (மலை.)

விருகற்பாடலி virukaṟ-pāṭali, *n.* cf. *vṛhat-pāṭali*. Wood-apple. See விளா[1]. (சங். அக.)

விருகற்பாதம் virukaṟ-pātam, *n.* <*bṛhat-pāda*. Banyan. See ஆல்[1], 2. (யாழ். அக.)

விருகு viruku, *n.* <வெருகு[1]. Long-rooted arum; வெருகு. (மலை.)

விருகோதரன் virukōtaraṉ, *n.* <*Vṛkōdara*. Bhīma, the second son of Pāṇḍu, as having a belly like that of a wild dog; [செந்நாயது போன்ற வயிற்றை யுடையவன்] பீமன். (பிங்.)

விருச்சலாபம் viruccalāpam, *n.* perh. *vṛṣya-lābha*. Cow's thorn. See நெருஞ்சி. (மலை.)

விருச்சி virucci, *n.* Castor plant. See ஆமணக்கு. (சங். அக.)

விருச்சிக்கரணி viruccikkaraṇi, *n.* cf. *vṛccikālī*. Turnsole. See தேட்கொடுக்கி, 1. (மலை.)

விருச்சிகம்[1] viruccikam, *n.* <*vṛścika*. 1. Scorpion; தேள். (திவா.) 2. Scorpio of the zodiac; ராசி மண்டலத்தின் எட்டாம் பகுதி. (திவா.) 3. The eighth solar month; கார்த்திகை மாதம். விருச்சிகத்துறு மாறனுள் (தணிகைப்பு. இந்திர. 18). 4. Crab; நண்டு. (இலக். அக.)

விருச்சிகம்[2] viruccikam, *n.* Purslane-leaved trianthema. See சாறணை. (மலை.)

விருச்சிகன் viruccikaṉ, *n.* See விரிச்சிகன்[1]. (இலக். அக.)

விருசகத்தி virucakatti, *n.* perh. வீரியம்+சகச்சிரம். cf. *sahasravīryā*. A kind of hariali grass. See விசியறுகு. (மலை.)

விருசம்[1] virucam, *n.* cf. *vṛṣa*. Ginger plant. See இஞ்சி[2], 1. (மலை.)

விருசம்[2] virucam, n. cf. விருசு[1]. See விருசு[1]. (சங். அக.)

விருசம்[3] virucam, n. <vṛṣa. Rat; எலி. (சங். அக.)

விருசு[1] virucu, n. cf. விரிசு[1]. Sebesten. See நறுவிலி.

விருசு[2] virucu, n. cf. புருசு[1]. Rocket; ஆகாச வாணம். விருசு பூமபந்து விளங்கக் காட்டுதல் (பாரத. பாவ. 24).

விருசுபாணம் virucu-pāṇam, n. <விருசு[2] + பாணம்[1]. See விருசு[2]. (பாரத. பாவ. 24, உரை.)

விருட்சநாதம் viruṭca-nātam, n. <vṛkṣa-nātha. Pipal. See அரசு[1]. (மூ. அ.)

விருட்சபாகம் viruṭca-pākam, n. <vṛkṣa-pāka. See விருட்சநாதம். (மூ. அ.)

விருட்சம் viruṭcam, n. <vṛkṣa. Tree; மரம். விருட்சத்துக்கும வல்லிசாதி சசியங்களுக்கும் பிராணனு முள (தக்கயாகப். 38, உரை).

விருட்சராசன் viruṭca-rācaṉ, n. <vṛkṣa-rāja. Pipal. See அரசு[1]. (மூ. அ.)

விருட்டி viruṭṭi, n. <vṛṣṭi. Rain; மழை. அதிவிருட்டி (குற்றா. தல. சிவபூசை. 46).

விருட்டிணி viruṭṭiṇi, n. <vṛṣṇi. Kṛṣṇa; கண்ணபிரான். (இலக். அக.)

விருடகம்[1] viruṭakam, n. <vṛṣa-ka. Rat; எலி. (அரு. நி.)

விருடகம்[2] viruṭakam, n. <vṛṣa-ha. Cat; பூனை. (அரு. நி.)

விருடபம் viruṭapam, n. <vṛṣabha. Bull; எருது. (யாழ். அக.)

விருடம் viruṭam, n. <vṛṣa. (யாழ். அக.) 1. See விருடபம். 2. Rat; எலி. 3. Virtue, justice; தருமம். 4. Excellence; மேன்மை.

விருடலம் viruṭalam, n. <vṛṣala. (யாழ். அக.) 1. Horse; குதிரை. 2. Garlic; உள்ளி.

விருடலோசனன் viruṭa-lōcaṉaṉ, n. <vṛṣa-lōcana. Rat; எலி. (சங். அக.)

விருடாங்கம் viruṭāṅkam, n. The region of the river Tāmiraparṇi; தாமிரபர்ணிப் பிரதேசம். (நாமதீப. 503.)

விருடியம் viruṭiyam, n. <vṛṣya. Becoming fat or bulky; பருத்திருக்கை. (நாமதீப. 769.)

விருத்தக்கலித்துறை virutta-k-kalitturai, n. <விருத்தம்[1]+. (Pros.) A kind of kalitturai verse; கலித்துறைப்பா வகை. (சீவக. 1, உரை.)

விருத்தகங்கை virutta-kaṅkai, n. <vṛddha-gaṅgā. The river Gōdāvari; கோதாவரி. (சூடா.)

விருத்தகந்தி virutta-kanti, n. <vṛtta-gandhi. Prose with rhymes and rhythms peculiarly appropriate to verse, poetic prose; செய்யுட்கதியிற், பெரும்பாலும் பயின்றுவரும் வசனம். (இலக். அக.)

விருத்தகவிதை virutta-kavitai, n. perh. vṛddha+kavitā. Lengthy poem on a single theme. See வித்தாரகவி, 1. (திவா.)

விருத்தகிரி virutta-kiri, n. <id.+giri. See விருத்தாசலம்.

விருத்தசங்கம் virutta-caṅkam, n. <id.+ śaṅkha. Mussel shell; கிளிஞ்சல். (சங். அக.)

விருத்தசம்பந்தம் virutta-campantam, n. <viruddha+. Marriage within the prohibited degrees of consanguinity, as invalid and condemned by law (R. F.); தகாததென்று விலக்கப்பட்ட முறையினரை மணம்புரிகை.

விருத்தசேதனம் virutta-cētaṉam, n. <vṛtta+chēdana. Circumcision; ஆண்குறியின் முன்றோலை எடுத்துவிடுஞ் சடங்கு. Chr.

விருத்தபம் viruttapam, n. See விருத்தபலம், 3. (சங். அக.)

விருத்தபலம் virutta-palam, n. <vṛtta-phala. (சங். அக.) 1. Jujube tree. See இலந்தை[1]. 2. Pomegranate. See மாதுளை, 1. 3. Pepper; மிளகு.

விருத்தபன்னி viruttapaṉṉi, n. cf. vṛṣa-parṇī. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (மலை.)

விருத்தபுட்பம் virutta-puṭpam, n. <vṛtta-puṣpa. Common kadamba. See கடம்பம்[1], 1. (சங். அக.)

விருத்தபோசனம் virutta-pōcaṉam, n. <விருத்தம்[2]+. Cooked rice preserved in cold water; பழைய சோறு. (யாழ். அக.)

விருத்தம்[1] viruttam, n. <vṛtta. 1. Circle; anything circular; வட்டம். (சூடா.) கருவிருத்தக குழி நீத்தபின் (திவ். இயற். திருவிருத். தனியன்). 2. A fall of dice which entitles the player to another throw; சோக்கட்டா ஞட்டத்தில் விழும் தாயவகை. 3. See விருத்தி[1], 15. 4. A kind of verse, one of three pāviṉam, q.v.; பாவினம் மூன்றனுள் ஒன்று. (யாப். வி. 56.) 5. Conduct; ஒழுக்கம். விருத்தமா

தவளை நோக்கி முறுவலன் விளம்ப லுற்றான் (கம்பரா. கங்கை. 41). 6. News; விருத்தாந்தம். (யாழ். அக.) 7. Work, employment; தொழில். (யாழ். அக.) 8. A treatise on architecture; ஒரு சிற்பநூல். (பொரு. நி.) 9. A plant. See நீலக்கடம்பு. (மலை.) 10. Tortoise; ஆமை. (யாழ். அக.) 11. cf. விருதம். White madar; வெள்ளெருக்கு. (மலை.)

விருத்தம்[2] viruttam, *n.* <*vṛddha.* 1. Old age, one of the six *makkaṭ-paruvam*, q.v.; மக்கட்பருவம் ஆறனுள் ஒன்றான மூப்பு. (சூடா.) ஒருவிருத்தம்புக் குழலுறுவீர (திவ். இயற். திருவிருத். தனியன்). 2. Antiquity; பழமை. (W.) 3. Knowledge, wisdom; அறிவு. (யாழ். அக.)

விருத்தம்[3] viruttam, *n.* <*viruddha.* 1. Contrariety, opposition; முரண். விருத்தம தணையும் (ஞானா. 63, 7). 2. Hostility, enmity, hatred; விரோதம். 3. Fault; குற்றம். பேரறிவினாகண ணும்பட்ட விருத்தம் பலவானால் (பழமொ. 228). 4. Wicked conduct; பொல்லா வொழுக்கம். (திவ். இயற். திருவிருத. தனி. வ்யா.) 5. Obstacle, hindrance; இடையூறு. அந்தக காரியததுக்கு விருத தம் பணணுகிறான். 6. (Log.) A fallacy; ஏதுப் போலிகளு ளொன்று. (மணி. 29, 192.)

விருத்தம்[4] viruttam, *n.* <*vṛnda.* Multitude, host; கூட்டம். விருத்தம் பெரிதாய் வருவானை (திவ். நாய்ச். 14, 7).

விருத்தமல்லிகை virutta-mallikai, *n.* <விருததம்[1]+. Arabian jasmine. See குடமல்லிகை. (மூ. அ.)

விருத்தவிலக்கணம் virutta-v-ilakkaṇam, *n.* <id.+. A poem dealing with the bow, sword, spear, sceptre, elephant, horse, country, capital city and liberality of a king, each being praised in a decade of stanzas of a particular rhythm, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் அரசனது வில், வாள், வேல், செங்கோல், யானை, குதிரை, நாடு, ஊர், கொடை இவ்வொன்பதனையும் பப்பத்து விருத்தத்தால் ஒன்பது வகையுறப் புகழ்ந்து பாடும் பிரபந்தம். (சது.)

விருத்தன் viruttaṉ, *n.* <*vṛddha.* 1. Aged person; முதுமையோன். 2. Great man; மேலோன். வானவிருத்தனே போற்றி (திருவாச. 5, 61).

விருத்தாசலம் viruttācalam, *n.* <*vṛddha+acala.* A Śiva shrine in the South Arcot District; தென்னார்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு சிவ தலம்.

விருத்தாசாரம் viruttācāram, *n.* <*vṛddhācāra.* Ancient custom, custom followed by one's ancestors for generations; பூர்வாசாரம். (C. G.)

விருத்தாந்தம் viruttāntam, *n.* <*vṛttānta.* 1. Occurrence, incident, event; சம்பவம். 2. Account, history; வரலாறு. 3. Tidings, news; rumour, report; செய்தி. 4. Subject, topic; விஷயம். 5. Fable, story; கதை. (W.) 6. Nature; சுபாவம். (யாழ். அக.) 7. Kind, sort; வகை. 8. Manner; விதம். (யாழ். அக.) 9. Fullness, entirety; முழுமை. (யாழ். அக.) 10. Rest, leisure; இளைப்பாறுகை. (யாழ். அக.)

விருத்தாப்பியம் viruttāppiyam, *n.* cf. *vārdhakya.* [T. *vṛddhāpya.*] Old age; முதுமை. (W.)

விருத்தான்னம் viruttāṉṉam, *n.* <*vrud-dha+anna.* See விருத்தபோசனம். (சங். அக.)

விருத்தி[1] virutti, *n.* <*vṛtti.* 1. Conduct, behaviour; ஒழுக்கம். விருத்தி வேதியரோ டெகிர மேயினான் (கம்பரா. குகப். 73). 2. Nature; சுபாவம். (யாழ். அக.) 3. Employment, business; தொழில். விருத்தி மாதா விலக்க (சீவக. 1374). 4 Devoted service; தொண்டு. கடிமலர்வாளெடுத் தோச்சி . . . விருததிக்குழக்க வல்லோகட்கு (தேவா. 292, 8). 5. Means of livelihood; சீவனம். என் விருததி உஞ்ச விருததி. 6. Grant of land for one's livelihood or maintenance, inam land; சீவிதமாக விடப்பட்ட நிலம். சைவனுகி நம் விருததியும் தவிர்க்கும் (பெரியபு. திருநாவுக். 82). 7. Slavery; அடிமை. (W.) 8. Gloss, elaborate commentary; விரிவுரை. (நன். 22.) 9. Proper meaning; உரிய பொருள். (அக. நி.) 10. Proper word; உரிய சொல். (அக. நி.) 11. (Drama.) Style of dramatic composition, of four kinds, viz., *cāttuvati, ārapaṭi, kaiciki, pārati*; சாத்துவதி ஆரபடி கைசிகி பாரதி என நான்குவகைப்பட்ட நாடகநூலின் நடை. சாததுவதி, ஆரபடி, கைசிகி, பாரதி யென விருத்தி நான்கு வகைபபடும (சிலப. 3, 13, உரை, பக். 82). 12. Posture; ஆசனம். ஒன்பான் விருததியுட் டலைக்கண விருததி (சிலப. 8, 25). 13. Neatness, cleanliness; சுத்தம். *Nāñ.* 14. Circumference, circle; வட்டம். (யாழ். அக.) 15. A series of throws in one's turn in dice play; சொக்கட்டான் ஆட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக விழுந் தாயம். (W.)

விருத்தி[2] virutti, *n.* <*vṛddhi.* 1. Increase, growth; வளர்ச்சி. (சூடா.) 2. Gain, profit; இலாபம். (சூடா.) 3. Interest on money lent; வட்டி. விருததியினைக் கொண்டே யருந்தும் (சிவதரு. பாவ. 47). 4. Wealth, prosperity; செல்வம். (சூடா.) 5. (Gram.) See விருத்திசந்தி. 6. Advancement, promotion; அபிவிருத்தி. 7. See விருத்திசூதகம். *Brāh.* 8. (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam*, q.v.; யோகமிருபத்தேழனுள் ஒன்று. (W.) 9. Details, particulars; விவரம். (யாழ். அக.) 10. Fine; அபராதம். (யாழ். அக.)

விருத்தி³ virutti, n. A kind of winged myrobalan. See கருமருது. (மலை.)

விருத்திக்கடன் virutti-k-kaṭaṉ, n. <விருத்தி²+. Interest-bearing debt; வட்டிக்கு வாங்குங் கடன். குன்றா விருத்திக் கடன்கொண்டு (திருவிளை. உலவாக்கோட்டை. 7).

விருத்திசந்தி virutti-canti, n. <vṛddhi+. (Gram.) Sandhi or euphonic combination in Sanskrit of *a* or *ā* with *ē* or *ai* resulting in *ai* and secondly *a* or *ā* with *ō* or *au* resulting in *au;* அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் ஏகார ஐகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஐகாரமாகவும், ஓகார ஔகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஔகாரமாகவும் மாறும் வடமொழிச்சந்தி.

விருத்திசந்திரன் virutti-cantiraṉ, n. <id.+. Waxing moon; வளர்பிறை. (C. G.)

விருத்திசூதகம் virutti-cūtakam, n. <id. +. Pollution on account of birth of a child in a family; குடும்பத்திற் குழந்தை பிறந்ததாலுண் டாந் தீட்டு.

விருத்தியன் viruttiyaṉ, n. <bhṛtya. Servant, slave; வேலையாள். (W.)

விருத்தியுபாயம் virutti-y-upāyam, n. <விருத்தி¹+. Means of livelihood; சீவனஞ் செய்யும் வழி.

விருத்தியுரை virutti-y-urai, n. <id.+ உரை⁶. See விருத்தி¹, 8.

விருத்திரன் viruttiraṉ, n. <Vṛtra. See விருத்திராசுரன். ஈவருவன் விருத்திரனென்ப (திருவிளை. இந்திரன். 17).

விருத்திராசுரன் viruttirācuraṉ, n.<Vṛtrāsura. An Asura slain by Indra; இந்திரனால் வதையுண்ட ஓர் அசுரன். வீரமிக்க விருத்திராசுரனைக் கொன்ற வேதரும பழியாலஞ்சி (திருவாலவா. 1, 2).

விருத்திராரி viruttirāri, n. <Vṛtrāri. Indra, as the slayer of Viruttirācuraṉ; [விருத்திரா சுரனைக் கொன்றவன்] இந்திரன். (திவா.)

விருத்துப்பட்டிகை viruttu-p-paṭṭikai, n. perh. விருத்தி¹+. An ancient tax; பழையவரி வகை. (S. I. I. i, 103.)

விருத்தூண் viruttūṇ, n. <விருந்து+ ஊண். Fresh food; புத்துணவு. (இலக். அக.)

விருத்தை viruttai, n. <vṛddhā. 1. Aged woman; அதிக வயதானவள். (பிங்.) 2. (Erot.) A woman past her 55th year; ஐம்பத் தைந்து பிராயங் கடந்தவள். முதியளாம் விருத்தை தன்னை (கொக்கோ. 4, 4).

விருதம் virutam, n. cf. விருத்தம்¹. White madar; வெள்ளெருக்கு. (சங். அக.)

விருதர் virutar, n. <viruda. Warriors; வீரர். வாளிகொண்ட விருதா (பாரத. வாரணா. 76).

விருதா virutā, <vṛthā. n. Uselessness, fruitlessness; that which is vain or profitless; வீண்.—adv. Uselessly; வீணாய். விருதாவலைந் துழலு மடியேன் (திருப்பு. 102).

விருதாவளி virutāvaḷi, n. <birudāvaḷi. Detailed statement of titles; அரசர் முதலியோர் பெறும் பட்டவரிசை.

விருதாவன் virutāvaṉ, n. <விருதா. Good-for-nothing fellow; பயனற்றவன். போக்கிடமற்ற விருதாவனை ஞானிகள் போற்றுத லற்றது (திருப்பு. 266).

விருது¹ virutu, n. <birudu. [T. K. birudu.] 1. Title; பட்டம். தலம்புகழ் விருது (திருவாலவா. 46, 9). 2. Banner; கொடி. கயல் விருதனைவன் (தனிப்பா. i, 384, 33). 3. Trophy, badge of victory; வெற்றிச்சின்னம். பருதி . . . விருது மேற்கொண்டுலாம் வேனில் (கம்பரா. தாடகை. 5). 4. Pedigree, genealogy; வமிசாவளி. (W.)

விருது² virutu, n. See விரதம்¹. (W.)

விருதுக்கொடி virutu-k-koṭi, n. <விருது¹ +. Distinguishing ensign or banner; பிறர்க் கில்லாச் சிறப்பை அறிவித்தற்குரிய கொடி.

விருதுகட்டு-தல் virutu-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. To determine, resolve, as on a course of action; சங்கற்பித்துக்கொள்ளுதல். அட்டசித்தியு நலன்பருக்கருள விருதுகட்டியபொ னன்னமே (தாயு. அகிலா. 1).

விருதுகாளம் virutu-kāḷam, n. <id.+ காளம்⁴. Trumpet of victory; வெற்றிக்குறியாகிய காளம். (W.)

விருந்தம்¹ viruntam, n. <vṛnta. 1. Footstalk of leaves, flowers or fruits; பூ பழம் முதலியவற்றின் காம்பு. (தைலவ.) 2. Margosa; வேம்பு. (சங். அக.) 3. Stand of pots, etc.; பானை முதலியவற்றை வைக்கும் பாதம். (யாழ். அக.)

விருந்தம்² viruntam, n. <vṛnda. 1. Circle of relatives; பந்துவர்க்கம். (சூடா.) அவா விருந்தங்களுக்கும் (E. I. xxi, 188). 2. Herd, flock; விலங்கின் கூட்டம். (W.) 3. Heap; குவியல். (யாழ். அக.)

விருந்தம்³ viruntam, n. See விருந்தனை. (சூடா.)

விருந்தமர்க்களம் viruntamarkkaḷam, n. <விருந்து+அமர்க்களம். Stir and bustle of a feast; விருந்தாரவாரம். (W.)

விருந்தர் viruntar, n. <id. See விருந்தினர். (W.)

விருந்தனை viruntaṉai, n. perh. id. Wife; மனைவி. (பிங்.)

விருந்தாகம் viruntākam, n. <*vṛntāka*. Indian kales. See சேம்பு, 1. (மூ. அ.)

விருந்தாட்டு viruntāṭṭu, n. <விருந்து+. 1. Giving feasts, feasting; விருந்தளிக்கை. 2. Annual festival; வருஷோற்சவம். (சிலப். 6, 4, உரை.)

விருந்தாடி viruntāṭi, n. <விருந்தாடு-. See விருந்து, 2. (W.)

விருந்தாடு-தல் viruntāṭu-, v. intr. <விருந்து+. To go as a guest; விருந்தாகப் போதல். *Madr.*

விருந்தாரம் viruntāram, n. <*vṛndāra* (சங். அக.) 1. Beauty; அழகு. 2. Excellence; மேன்மை.

விருந்தாவனம் viruntāvaṉam, n. <*bṛndā-vana*. Bṛndāvaṉam, the scene of Kṛṣṇa's sports, near Gōkula on the banks of the Jumna; கண்ணபிரான் விளையாடியதும் யமுனைக்கரையி லுள்ளதுமான ஒரு தலம். விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (திவ். நாய்ச். 14).

விருந்தாளி viruntāḷi, n. <விருந்து+ஆளி[1]. Guest; அதிதி. (W.)

விருந்தாற்று-தல் viruntāṟṟu-, v. intr. <id.+. See விருந்திடு-. (ஐங்குறு. 1, உரை.)

விருந்திடு-தல் viruntiṭu-, v. intr. <id.+. To give a feast; to show hospitality; நண்பர்க்கு உணவளித்து உபசரித்தல்.

விருந்தினன் viruntiṉaṉ, n. <id. 1. Newcomer; புதியவன். விருந்தின னிவனு மன்றி (சீவக. 1647). 2. Guest; அதிதி. தான்போய் விருந் தின னாதலே நன்று (நாலடி, 286).

விருந்து viruntu, n. [T. *vindu*, M. *viruntu*.] 1. Feast, banquet; அதிதி முதலி யோர்க்கு உணவளித் துபசரிக்கை. யாதுசெய் வேன் கொல் விருந்து (குறள், 1211). 2. Guest; அதிதி. விருந்துகண் டொளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை (புறநா. 266). 3. Newcomer; புதியவன். விருந்தா யடை குறுவார் விண் (பு. வெ. 3, 12). 4. Newness, freshness; புதுமை. விருந்து புனலயர (பரிபா. 6, 40). 5. (Pros.) Poetic composition in a new style; நூலுக்குரிய எண்வகை வனப்புக்களு ளொன்று. (தொல். பொ. 551.)

விருந்துக்கூடம் viruntu-k-kūṭam, n. <விருந்து+கூடம்[1]. Banqueting hall; விருந்தி னரை உபசரிக்கும் மாளிகைப்பகுதி. (கட்டட. நாமா. 1.)

விருந்துசொல்(லு)-தல் viruntu-col-, v. tr. <id.+. To invite to a feast; விருந்துக் கழைத்தல்.

விருந்துவை-த்தல் viruntu-vai-, v. intr. <id.+. To give a feast; விருந்தூண் அளித்தல். *Loc.*

விருந்தூட்டு viruntūṭṭu, n. <id.+. Feeding of guests; விருந்தினருக்கு உணவளிக்கை. இவ்விருந்தூட்டு முட்டில் (S. I. I. iii, 13).

விருந்தை viruntai, n. <*bṛndā*. Sacred basil. See துளசி, 1. (மூ. அ.)

விருந்தோம்பல் viruntōmpal, n. <விருந்து+ஓம்பு-. Welcoming and entertaining guests; புதிதாக வருபவரை உண்டி முதலிய வற்றால் உபசரிக்கை. (குறள்.)

விருந்தோர் viruntōr, n. <id. 1. Newcomers; புதியவர். (சூடா.) 2. Guests; அதிதிகள்.

விருப்பம் viruppam, n. <விரும்பு-. 1. Desire, liking; ஆசை. (சூடா.) 2. Love, affection; அன்பு. 3. Attachment; பற்று. (பிங்.)

விருப்பன் viruppaṉ, n. <id. 1. One who has desires; ஆசை யுள்ளவன். 2. One who likes; lover; அன்புள்ளவன். திருப்பனையூரில் விருப்ப னாகியும் (திருவாச. 2, 87).

விருப்பு viruppu, n. <id. See விருப்பம். விருப்பறாச் சுற்றம் (குறள், 522).

விருப்புவெறுப்பு viruppu-veṟuppu, n. <விருப்பு+. Desire and aversion; like and dislike; வேண்டுதல்வேண்டாமை.

விருபன் virupaṉ, n. perh. *vi-rūpa*. cf. இரும்பன். A kind of rat; வெள்ளெலி. (சங்.அ.)

விரும்பன் virumpaṉ, n. <விரும்பு-. See விருப்பன். துறையூர் விரும்பா (தேவா. 1005, 4).

விரும்பார் virumpār, n. <id.+ஆ neg. Enemies; பகைவர். விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுதி (பு. வெ. 10, 2, கொளு).

விரும்பு-தல் virumpu-, 5 v. tr. 1. To wish, desire, long for; to covet; to love, like; ஆசைப்படுதல். நனிவிரும்பு தாளாண்மை நீருமமிழ் தாயவிடும் (நாலடி, 200). 2. To think intensely of; அழுத்தமாய்க் கருதுதல். (W.)

விருமதரு virumataru, n. <*brahma-taru*. Battle of Plassey tree. See புரசு[3]. (மலை.)

விருமமூலி viruma-mūli, n. prob. *brāhmī*+*mūlī*. A prostrate herb. See பிரமி[2]. (சங். அக.)

விருமன்னியம் virumanniyam, n. perh. vīra-mānya. Marking-nut tree. See சேங் கொட்டை, 1. (சங். அக.)

விருவிரு-த்தல் viruviru-, 11 v. intr. <விருவிரெனல. 1. To tingle with pain; கடுத்தல். 2. To itch with sensual desire; காமம் முதலிய வற்றால் உடலூருதல். மோகமயககத்தான்மேல் விரு விருககும (தனிபபா. 1, 329, 31). 3. To be peppery in taste; உறைப்பாயிருத்தல். 4. To get flurried on account of anger; சினத்தாற் பரபரத்தல். 5. To be in a hurry; விரைதல்.

விருவிருப்பு viruviruppu, n. <விருவிரு-. 1. Tingling sensation; கடுப்பு. 2. Itching with sensual desire; காமம் முதலியவற்றால் உடலூருகை. 3. Pungent, peppery taste; உறைப்பு. 4. Flurry due to anger; சினத்தாலுண்டாம் பரபரப்பு. 5. Haste, hurry; விரைவு.

விருவிரெனல் viruvirenal, n. Expr. of (a) tingling sensation; கடுப்புக்குறிப்பு: (b) itching with sensual desire; காமம் முதலியவற்றால் உடலூருதற் குறிப்பு: (c) being peppery in taste; உறைப்பாயிருத்தற் குறிப்பு: (d) being in a flurry owing to anger; சினத்தாலுண்டாகும் பரபரப்புக் குறிப்பு: (e) hurrying; விரைவுக்குறிப்பு.

விருவெட்டு viruvettu, n. Black honey thorn. See நக்கணி. (L.)

விருளை virulai, n. Ornamental knob or ring of a bridle; கடிவாளப் பூண். (பிங்.)

விருஷ்டி virușți, n. <vṛșți. Rain; மழை.

விருஷ்ணிவம்சம் virușni-vamcam, n. <vṛșṇi+. The Yādava tribe, in which Kṛṣṇa was born; கண்ணபிரான் அவதரித்த யாதவவமிசம்.

விருஷணம் virușaṇam, n. <vṛșaṇa. Scrotum, bag containing the testicles; அண்ட பீசம்.

விருஷபசேவை virușapa-cēvai, n. <vṛșabha+. Public appearance of Śiva on His bull, in festivals; திருவிழாவில் சிவபிரான் விருஷபாரூடராய் அளிக்குந் தரிசனம்.

விருஷபதேவர் virușapa-tēvar, n. <id.+ dēva. 1. The sacred bull Nandi; நந்திதேவர். 2. Basava. See வசவதேவர்.

விருஷபம் virușapam, n. <vṛșabha. 1. Bull; எருது. 2. Taurus of the zodiac; இடபராசி.

விருஷபர் virușapar, n. <Vṛșabha 1. A Jaina Arhat, one of 24 tīrttaṅkarar, q.v.; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள் ஒருவர். (திருக்கலம. காபபு, உரை.) 2. A Buddha; புத்தருள் ஒருவர். (மணி. பக். 369, கீழ்க்குறிப்பு.)

விருஷபோச்சர்ச்சனம் virușapōccarc-canam, n. <vṛșabhōtsarjana. See விருஷோச் சருக்கம்.

விருஷலன் virușalan, n. <vṛșala. Śūdra; சூத்திரன். (சூடா.)

விருஷாதிருடம் virușātiruṭam, n. <vṛșādhirūḍha. (Erot.) A mode of sexual embrace; ஆலிங்கனவகை. (கொக்கோ. 5, 42.)

விருஷோச்சர்ச்சனம் virușōccarc-canam, n. <vṛșōtsarjana. See விருஷோச்சருக் கம். Brāh.

விருஷோச்சருக்கம் virușōccarukkam, n. <vṛșōtsarga. Setting free a bull or bull-calf and allowing it to pass through the place which it is intended to purify, in certain ceremonies; சில வைதிகச்சடங்குகளில் சுத்திசெய்ய வேண்டுமிடத்திற் காளைமாடு அல்லது காளைக்கன் றைச் செல்ல விடுகை. Brāh.

விருக்ஷப்பாட்டம் virukșa-p-pāṭṭam, n. <விருக்ஷம்+பாட்டம்[1]. Tree tax; மரவரி. Loc.

விருக்ஷம் virukșam, n. <vṛkșa. Tree; மரம்.

விரூபக்கண்ணன் virūpa-k-kannan, n. <விரூபம+கண. Śiva; சிவபிரான். ஆறணி விரூபக் கண்ண னருள்பெறு தலம (திருவிளை. அருச்சனே. 11).

விரூபகவுருவகம் virūpaka-v-uruvakam, n. <vi-rūpaka+. (Rhet.) A metaphor in which several characteristics of the original object, inconsistent with those of the object of comparison, are enumerated; ஒரு பொருட்குக் கூடாத தன்மைகள் பலவுங் கூட்டிச் செய்யும் உருவகம். (தண்டி. 35, 8.)

விரூபம் virūpam, n. <vi-rūpa. 1. Deformity, monstrosity, ugly form; abnormality; விகாரவுருவம். 2. Difference, variation; வேற்றுமை. (சது.)

விரூபாக்கன் virūpākkan, n. See விரு பாட்சன். (W.)

விரூபாட்சன் virūpāṭcan, n. <virūpākșa. Śiva, as having an abnormal eye; சிவபிரான். (S. I. I 1, 131.)

விரேகம் virēkam, n. <vi-rēka. See விரேசனம். (யாழ். அக.)

விரேசகம் virēcakam, n. <vi-rēcaka. Purgative; பேதிமருந்து.

விரேசனம் virēcaṉam, n. <vi-rēcana. 1. Purging, evacuation of bowels; மலங்கழிகை. கடுக்காயகளை விரேசனத்தைப பண்ணுமம (ஞானவா. சிகித. 49). 2. Purgative; பேதிமருந்து. (W.)

விரேசி-த்தல் virēci-, 11 v. intr. <vi-rēca. To purge, have evacuations; பேதியாதல். (W.)

விரை¹-த்தல் virai-, 11 v. intr. See விறை²-.

விரை²-தல் virai-, 12 v. intr. 1. To be speedy, swift, rapid; வேகமாதல். தன்னை வியந் தான் விரைந்து கெடும் (குறள், 474). 2. To hurry, hasten; அவசரப்படுதல். 3. To be importunate, intent, eager; ஆத்திரங்காட்டுதல். (W.) 4. To be perturbed, disturbed in mind; மனங்கலங்குதல். விரையாது நின்றான் (சீவக. 513).

விரை³ virai, n. prob. விரை²-. 1. Odour, fragrance; வாசனை. (சூடா.) விரைசெறி கமலப போதில் வீற்றிருந தருளுஞ் செல்வன் (கநதபு. திருவவ. 100). 2. [T. viri.] Perfumes, five in number, viz., kōṭṭam, turukkam, takaram, akil, cantaṉam; கோட்டம் துருக்கம் தகரம் அகில் சந்தனம் என்ற ஐவகை வாசனைப்பண்டம். பததுத துவரினு மைந்து விரையினும் (சிலப். 6, 79). 3. Incense; நறும்புகை. (சூடா.) 4. Sandal mixed with perfumes; கலவைச்சாந்து. (சூடா.) 5. Honey of flowers; பூந்தேன். விரைததும்பு பூம்பிணடி (சீவக. 1467). 6. Flower, blossom; மலர். விரையுறு கடியின் (ஞானு. 57, 43).

விரை⁴-த்தல் virai-, 11 v. intr. <விரை³. To be fragrant; to emit perfumes; மணங் கமழ் தல். விரைக்குந் தீமபுகை (காஞ்சிப்பு. இருபத. 182).

விரை⁵ virai, n. <விதை¹. [M. vira.] 1. Seed, as of plants; விதை. விரை விததாமலே விளையும (வரத. பாகவத. நாரசிஙக. 105). 2. Testicle; அண்டபீசம்.

விரை⁶-த்தல் virai-, 11 v. tr. <விரை⁵. Colloq. 1. To sow; விதைத்தல். 2. To spread abroad, disseminate; பரவச்செய்தல். சமாசாரததை ஊரெஙகும விரைததான்.

விரைக்கரும்பு virai-k-karumpu, n. <id. +. Sugarcane for planting; நடுதற்குரிய கரும்பு.

விரைக்காய் virai-k-kāy, n. <id. + காய்³. 1. Fruit set apart for obtaining seeds; கறிக்கு உதவாது விதைக்கு உபயோகமாகும் முற்றற்காய். 2. See விரை⁵, 2.

விரைக்குவிடு-தல் viraikku-viṭu-, v. tr. <id. +. To allow berries, fruits, etc., to ripen on the plant itself for obtaining seeds; விதைக் குதவுமாறு கொடி மரங்களிற் காய்களை முற்றவிடுதல்.

விரைக்கொட்டை virai-k-koṭṭai, n. <விரை⁵ +. 1. Groundnut; நிலக்கடலை மணி. 2. See விரை⁵, 2.

விரைக்கோட்டை virai-k-kōṭṭai, n. <id. + கோட்டை¹. 1. Extent of land computed by one kōṭṭai of seed required to be sown in it =1.62 acres; ஒருகோட்டை விதை விதைத்தற்குரிய நிலவளவு. (C. G.) 2. Bundle of straw containing seed-grains of paddy; விதைப்பதற்குரிய தானியத்தை உள்ளடக்கிச் சுற்றிக்கட்டிய வைக்கோற் கட்டு. (திவ். திருமாலை, 30, வியா.) 3. Scrotum; பீசப்பை.

விரைகால் virai-kāl, n. <விரை⁶- + கால்¹. Land fit for sowing; விதைத்தற்குரிய நிலம்.

விரைசொல் virai-col, n. <விரை²- + சொல்³. (Gram.) Word repeated to indicate haste; விரைவைக் குறிக்கும் அடுக்குச்சொல். விரை சொல் லடுக்கே மூன்று வரமபாகும (தொல். சொல். 424).

விரைதெளி¹-த்தல் virai-teḷi-, v. intr. <விரை⁵ +. 1. To sow seeds for raising seedlings; நாற்றுக்காக விதையிடுதல். 2. To sprinkle a mixture of rice and cynodon grass. See அச்சுதந்தெளி-. Loc.

விரைதெளி² virai-teḷi, n. <id. + தெளி⁴. Sowing of seeds; விதையை முளைக்க விடுகை. Loc.

விரைநாசம் virai-nācam, n. <id. +. Complete ruin of crops; பயிர் முற்றும் அழிகை.

விரைநோய் virai-nōy, n. <id. +. See விரைவாதம். (பைஷஜ.)

விரைப்பண்டம் virai-p-paṇṭam, n. <விரை³ + பண்டம்¹. Aromatic substance; வாசனைப்பண்டம்.

விரைப்பாடு virai-p-pāṭu, n. <விரை⁵ + படு²-. See விதைப்பாடு.

விரைப்பு¹ viraippu, n. <விரை⁶-. See விதைப்பு. (W.)

விரைப்பு² viraippu, n. <விரை¹-. See விறைப்பு.

விரைபோடு-தல் virai-pōṭu-, v. intr. <விரை⁵ +. 1. To sow seed; விதையிடுதல். 2. To make a beginning; காரியந்தொடங்குதல்.

விரைமுந்திரிகை virai-muntirikai, n. <id. +. Cashew tree. See முந்திரி², 1. (W.)

விரையடி¹-த்தல் virai-y-aṭi-, v. tr. <id. +. To castrate. See விதையடி-.

விரையடி² virai-y-aṭi, n. <id.+. 1. See விதைப்பாடு. 2. A measure of land=1/8 acre; நிலவளவுவகை. Rd.

விரையாக்கலி viraiyākkali, n. 1. The sacred command of Śiva; சிவபிரானது திருவாணை. விரையாக்கலி யெனு மாணையும் (பதினொ. கோயி. 4). எதநிக்கினும் விரையாக்கலி யிவாவித்து (தணிகைப்பு. பிரம. 41). 2. An oath calling on Śiva to witness; சிவபிரானை முன்னிட்டுச்செய்யும் சபத வகை. (பெரியபு. கோட்புலி. 4.)

விரையிடு-தல் virai-y-iṭu-, v. intr. <விரை⁵ +. See விரைபோடு-.

விரையெடு-த்தல் virai-y-eṭu-, v. tr. To castrate. See விதையடி-.

விரையெடுத்தவன் virai-y-eṭuttavaṉ, n. <id.+. Loc. 1. Eunuch; castrated man; அண்ட விரையெடுக்கப்பட்டவன். 2. Strong and active man; வலியும் சுறுசுறுப்புமுள்ளவன். 3. Man of ripe experience; முதிர்ந்த அனுபவமுள்ளவன்.

விரைவழி-த்தல் virai-vaḻi-, v. intr. <விரை³+. To apply aromatic unguents; வாசனைப்பண்டம் பூசுதல். விரைவழித்த திலைய செல்வாம (சீவக. 699).

விரைவாங்கு-தல் virai-vāṅku-, v. tr. <விரை⁵+. To castrate. See விதையடி-.

விரைவாதம் virai-vātam, n. <id. +வாதம்¹. 1. Rupture, scrotal hernia; அண்டத்திற் குடரிப் பிதுக்கம். 2. Swelled testicle, orchitis; பீசப் பெருக்கம். (பைஷஜ. 171.) 3. Dropsy of the testicle, hydrocele; நீர்ச்சூலை. 4. Inflammation of the epididymis, epididymitis; பீசநோய்வகை.

விரைவிடு-தல் virai-viṭu-, v. tr. <id.+. See விரைக்துவிடு-.

விரைவித்து virai-vittu, n. <id.+வித்து. Seed-grain; விதை.

விரைவினர் viraiviṉar, n. <விரை²-. Persons swift in action; சாரியவேக முடையவர். வெல்வான் விரைவினர் தவன்றி (சீவக. 615).

விரைவீக்கம் virai-vīkkam, n.<விரை⁵+. See விரைவாதம்.

விரைவு viraivu, n. <விரை²-. 1. Swiftness, celerity, despatch; வேகம். விரைவுதின் வருகென (பெருங. இலாவாண. 5, 4). 2. Heat; warmth; வெம்மை. (அக. நி.) 3. Request; வேண்டுகை. (அக. நி.) 4. Hospitality; உபசாரம். (அரு. நி.)

விரைவை-த்தல் virai-vai-, v. intr. <விரை⁵+. To prepare paddy seeds for sowing; விதைப்பதற்கு நெல்லைச் சித்தஞ்செய்தல்.

விரோசனம் virōcaṉam, n. <vi-rōcana. 1. Purgative; பேதிமருந்து. மறுவறு விரோசனந்தான் வருவதுதிரணமுறை (குமரே. சத. 19). 2. Purging; பேதியாகை. வசமபைச் சுட்டருந்த ஓதிய விரோசன மொழியுமே (பாலவா. 1078).

விரோசனன் virōcaṉaṉ, n. <vi-rōcana. 1. Sun; சூரியன். (பிங.) விரோசனன் சுதனை (பாரத. வாசுதே. 2). 2. Moon; சந்திரன். (யாழ். அக.) 3. Agni; அக்கினி. (யாழ். அக.) 4. An Asura, son of Prahlāda and father of Bali; மகாபலியின் தந்தையும் பிரகலாதனுடைய மகனுமான ஓரசுரன். (அபி. சிந்.)

விரோசனி virōcaṉi, n. <virēcanī. Chebulic myrobalan. See கடுக்காய், 2. (நாமதீப. 320.)

விரோதக்காரன் virōta-k-kāraṉ, n. <விரோதம்¹+காரன்¹. Enemy; பகைவன். (W.)

விரோதகிருது virōtakirutu, n. <virōdha-krt. See விரோதிகிருது. (பஞ்.)

விரோதசிலேடை virōta-cilēṭai, n. <விரோதம்¹+. (Rhet.) Verbal antithesis following a verbal similitude; முன்னர்ச் சிலேடிக்கப்பட்ட பொருள்களுள் ஒன்று பின்னர் வரும் பொருள்களோடு விரோதிப்பத் தொடுக்கப்படுஞ் சிலேடை. (தண்டி. 75, 6.)

விரோதம்¹ virōtam, n. <virōdha. 1. Hatred, animosity, enmity; பகை. 2. Contrariety, diversity; மாறுபாடு. 3. (Rhet.) Antithesis. See விரோதவணி. (மாறனலங். 122.) 4. Darkness; இருள். (அக. நி.)

விரோதம்² virōtam, n. cf. விலோதம். Hair; மயிர். (அக. நி.)

விரோதம்பேசு-தல் virōtam-pēcu-, v. intr. <விரோதம்¹+. 1. To speak enviously or spitefully; பொறாமை கொண்டு சொல்லுதல். (W.) 2. To speak against or in opposition; எதிரிடையாகப் பேசுதல். Loc.

விரோதவணி virōta-v-aṇi, n. <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which antithesis or opposition in words or in sense occurs; சொல்லாலாவது பொருளாலாவது மாறுபாட்டுத் தன்மை தோன்ற உரைக்கும் அணி. (தண்டி. 80.)

விரோதவுவமை virōta-v-uvamai, n. <virōdhōpamā. (Rhet.) A kind of simile in which the objects compared with each other are described as having opposite characteristics; உவமான வுவமேயங்கள் தம்முள் விரோத குணமுடையனவாகச் சொல்லும் உவமைவகை. (தண்டி. 31, 4.)

விரோதார்த்தம் virōtārttam, n. <virōdha+artha. (W.) 1. Contrary meaning; எதிர் மாறான பொருள். 2. Intentional opposition; பிடிவாதமாக எதிர்க்கை.

விரோதி[1] virōti, n. <virōdhin. 1. Enemy; சத்துரு. 2. The 23rd year of the Jupiter cycle; ஆண்டறுபதனுள் இருபத்துமூன்றாவது. (பெரியவரு.)

விரோதி[2]-த்தல் virōti-, 11 v. tr. & intr. <virōdha. 1. To hate; பகைத்தல். விரோதித்து விரலிற் சுட்டி (சீவக. 3080). 2. To be contrary, inconsistent; முரண்படுதல். நீ முன் சொல்லிய தோடு பின் சொல்வது விரோதிக்கும். 3. To oppose; to withstand, resist; எதிர்த்து நிற்றல். (W.)

விரோதிகிருது virōtikirutu, n. <virōdha-kṛt The 45th year of the Jupiter cycle; ஆண்டறுபதனுள் நாற்பத்தைந்தாவது. (பெரியவரு.)

விரோதிஸ்வரூபம் virōti-svarūpam, n. <virōdhi-svarūpa. (Vaiṣṇ.) Obstacle to final bliss, one of artta-pañcakam, q.v.; அர்த்தபஞ்சகங்களுள் வீடடைதற்கு இடையூறுயுள்ளதன் தன்மை. (அஷ்டாதச. பக். 25.)

வில்[1]-தல்[விற்றல்] vil-, 10 v. [T. vilcu, K. bil, M. vil.] tr. To sell, put on sale; கிரயஞ் செய்தல். விற்றுக்கோட்டக்க துடைத்து (குறள், 220). —intr. To be sold; விற்கப்படுதல். அது என்ன விலைக்கு விற்கிறது. (W.)

வில்[2] vil, n. [T. villu, K. bil, M. vil.] 1. Bow; அம்பு எய்தற்குரிய கருவி. வில்லும் வேலும (தொல. பொ. 638). 2. String of the bow; வில்லின் நாண். (இலக் வி. 608, உரை, பக். 574.) 3. See விற்கிடை. கொடிபபின் மாத்திரை நூற்றுவில லெகுவ (சீவக. 1773). 4. Rainbow; வானவில். வரைசேர்பு வில்கிடந்தன்ன கொடிய (நெடுநல். 109). 5. The 19th nakṣatra; மூலநாள். (பிங்.) 6. Light, brilliance; ஒளி. தணணாரம வில்விலங்க (சீவக. 2959).

வில்கண்டம் vil-kaṇṭam, n. perh. வில்+ கணடம்[3]. (யாழ். அக.) 1. See வில்லண்டம், 1 2. Obstruction; முட்டுப்பாடு.

வில்மாடம் vil-māṭam, n. <id.+மாடம்[1]. Vault; விற்போல் வளைந்த கட்டடப்பகுதி.

வில்யாழ் vil-yāḻ, n. <id.+. A kind of bow-shaped lute; வில்வடிவான யாழ்வகை. வில்யாழிசைக்கும விரலெறி குறிஞ்சி (பெரும்பாண. 182).

வில்லகவிரல் vil-l-aka-viral, n. <id.+ அகம்[1]+. The finger that holds the bow, as pressed tightly; விற்பிடிப்பில் இணைந்து செறிந்த விரல். வில்லகவிரலிற் பொருந்தி (குறுந். 370).

வில்லங்கக்காரன் villaṅka-k-kāraṉ, n. <வில்லஙகம்+காரன்[1]. One who raises a dispute; வழக்காடுபவன். (W.)

வில்லங்கசுத்தி villaṅka-cutti, n. <id.+ சுத்தி[2]. 1. Absence of charge or encumbrance on properties; அடைமான முதலிய பந்தகமின்மை. 2. Absence of defect in title to properties; சொத்துரிமையில் தோஷமின்மை.

வில்லங்கப்படு-தல் villaṅka-p-paṭu-, v. intr. <id.+. 1. To be troubled; தொந்தரவுக் குள்ளாதல். (W.) 2. To be subject to a charge or encumbrance, as property; அடைமானம் முதலிய பந்தகத்துக் குட்படுதல்.

வில்லங்கம் villaṅkam, n. <Mhr. vilaga. [K. vilaga, M. villaṅkam.] 1. Bar, impediment, difficulty; தடை. (W.) 2. Trouble, distress; துன்பம். (தனிப்பா. i, 387, 39.) 3. Charge or encumbrance on properties; அடைமான முதலிய பந்தகம். Colloq. 4. Defect in title to properties; சொத்துரிமையிலுள்ள தோஷம். 5. Contest, dispute, claim; வியவகாரம். (W.) 6. See வில்கண்டம். (யாழ். அக.)

வில்லடி villaṭi, n. <E. Bill of lading; ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட சரக்கின் குறிப்பு. (C. G.)

வில்லடியம் villaṭiyam, n. See வில்லடி. (C. G.)

வில்லடிவழக்கு villaṭi-vaḻakku, n. prob வல்லடி+. Troublesome dispute; துறட்டுவழக்கு.

வில்லடை villaṭai, n. cf. வில்கணடம். 1. Adversity; distress; இடையூறு. எனக்கு அநேக வில்லடை வந்திருக்கிறது. 2. Impediment; தடை. (W.) 3. Enmity; பகைமை. (யாழ். அக.)

வில்லண்டம் villaṇṭam, n. cf. வில்கண்டம். 1. Force, compulsion; பலவந்தம். (J.) 2. See வில்கண்டம், 2. (யாழ். அக.)

வில்லம்[1] villam, n. <vilva. See வில்வம். வடிவுடை வில்லம் (திருமந். 1720).

வில்லம்[2] villam, n. <villa. Asafoetida; பெருங்காயம். (யாழ். அக.)

வில்லம்[3] villam, n. <bila. Cave; குகை. (யாழ். அக.)

வில்லன் villaṉ, n. <வில். See வில்லி[1], 1, 5, 6. தொடைமாண்ட கணணியன் வில்லன் (கலித். 37).

வில்லரணம் vil-l-araṇam, n. <id.+ அரணம்[1]. Fence of bows; விற்படையாலாகிய காவல். வில்லரண மரணமாக (முல்லைப். 42).

வில்லவன் villavan, n. <id. 1. Cēra king, as having a banner with the figure of a bow; [விற்கொடி யுடையவன்] சேரன். வில்லவன் வருதான் (சிலப. 27, 238). (திவா.) 2. Kāma, as having a sugarcane bow; [கருமபுவில் லுடைய வன்] மன்மதன். வில்லவன் விழவினுள (கலித. 35).

வில்லாச்சிரமம் vil-l-ācciramam, n. <id.+ perh. āśrama. Testing one's skill in archery; விற்பரீட்சை. (யாழ். அக.)

வில்லாச்சிரமி villāccirami, n. <வில்லாச்சிரமம். See வில்லாளன். (யாழ். அக.)

வில்லாண்மை vil-l-āṇmai, n. <வில்+. Skill in archery; விற்றிறமை. (W.)

வில்லார் villār, n. <id. [K. billār.] (W.) 1. Bowmen; வில்லாளர். 2. Hunters; வேடர்.

வில்லாள் vil-l-āḷ, n. <id.+. [K. billāl.] See வில்லாளன். (புறநா. 168, உரை.)

வில்லாளன் vil-l-āḷaṉ, n. <id.+ஆள்-. Archer, one skilled in archery; விற்றொழிலில் வல்லவன். சாரங்கநத வில்லாளனை (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 10).

வில்லாளி vil-l-āḷi, n. <id.+id. See வில்லாளன்.

வில்லி[1] villi, n. <id. [K. billa.] 1. See வில்லாளன். முமமதிலெய்த வில்லி (திருவாச. 9, 5). 2. Kāma; மன்மதன். (பிங.) 3. Vīrabhadra; வீரபத்திரன். (பிங.) 4. Arjuna; அருச்சுனன். (யாழ். அக.) 5. Member of the Iruḷa caste. See இருளன், 1. Colloq. 6. Hunter; வேடன். (W.)

வில்லி[2] villi, n. <வில்லிபுத்தூரா. See வில்லிபுத்தூராழ்வார், 2. காதைக குறித்துத் தோணடி யெட்டிஞ லறுபபதற்கு வில்லியில்லை (தமிழ்நா. 230).

வில்லிங்கம் villiṅkam, n. See வில்லங்கம். (C. G.)

வில்லிடு-தல் vil-l-iṭu-, v. intr. <வில்+. To shine, sparkle; ஒளிவீசுதல். பொலஞ்செய் கோதை வில்லிட (சிலப. 29, கந்துக வரி.).

வில்லிபாரதம் villi-pāratam, n. <வில்லி[2] +. The epic poem Mahā-bhārata in Tamil viruttam, by Villi-puttūrar; வில்லிபுத்தூரர் விருத்தப்பாவில் இயற்றிய மகாபாரதநூல்.

வில்லிபுத்தூர் villiputtūr, n. Śrīvilliputtūr, the birthplace of Periyāḻvār and Āṇṭāḷ; பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளும் அவதரித்த தலம். வில்லிபுத்தூர விட்டுசித்தன் (திவ். திருப்பல். 12).

வில்லிபுத்தூரர் villiputtūrar, n. <வில்லி புத்தூர். See வில்லிபுத்தூராழ்வார்.

வில்லிபுத்தூராழ்வார் villiputtūr-āḻvār, n. <id.+. 1. Periyāḻvār, as born in Śrīvilliputtūr, பெரியாழ்வார். 2. A poet, the author of the Tamil Mahā-bhārata, 14th C.; 14-ஆம் நூற்றண்டினரான தமிழ்ப்பாரத நூலாசிரியர்.

வில்லிமை villimai, n. <வில்லி[1]. Skill in archery; விற்றிறமை. மிறைத்தா புரமெய்த வில் லிமை (பதிஞெ. திருவேகம. திருவந். 59).

வில்லியடி villi-y-aṭi, n. <வில்லி[1]+அடி[3]. Indistinct footprint, as of a man of the Iruḷa caste; உள்ளங்கால் பதியாத அடிச்சுவடு. Loc.

வில்லியர் villiyar, n. <id. 1. See வில்லார். (W.) 2. Irulas, a tribe of hunters inhabiting the Nilgiris and the adjacent plains; நீலகிரி முதலிய பிரதேசங்களில் வாழும் இருளர் என்னும் வேட்டுவ சாதியார்.

வில்லியாதன் villi-y-ātaṉ, n. perh. id.+ ஆதன்[1]. A chief of Māvilaṅkai near Tindivanam; திண்டிவனத்தருகிலுள்ள மாவிலங்கை என்ற நகரத்தில் வாழ்ந்த ஒரு தலைவன். (புறநா. 379.)

வில்லுமன் villumaṉ, n. Rose-coloured sticky mallow. See சிற்றமுட்டி, 2. (மலை.)

வில்லுவம் villuvam, n. <vilva. Bael. See வில்வம், 1. (பிங.)

வில்லுழு-தல் vil-l-uḻu-, v. intr. <வில்+. To earn one's living as a bowman; விற்போர் செய்து வாழ்தல். வில்லுழு துணமார (புறநா. 170).

வில்லுறுதி villuṟuti, n. <வில்லூதி. See வில்லூதிப்பட்டு. Loc.

வில்லூதி villūti, n. <Port. villudo. See வில்லூதிப்பட்டு. (W.)

வில்லூதிப்பட்டு villūti-p-paṭṭu, n. <வில்லூதி+. A kind of cloth; ஒருவகைச் சகலாத்து. (W.)

வில்லூர்தி villūrti, n. See வில்லூதி.

வில்லூன்றிப்புழு vil-l-ūṉṟi-p-puḻu, n. <வில்+ஊன்று-+. A kind of worm which moves in an undulating manner; உடலை மேலும் கீழுமாக நெளித்து வளைந்து வளைந்து செல்லும் ஒருவகைப் புழு. (ஞானா. 20, உரை.)

வில்லேப்பாடு vil-l-ēppāṭu, n. <id.+. Bowshot; அம்புவிழும் எல்லை. வில்லேபபாட்டிடை யெவ்வெம் மருஙகினுந் தெரிவோற்கு (பெருங. உஞ் சைக். 53, 68).

வில்லேருழவர் vil-l-ēr-uḻavar, n. <வில் லேருழவு. 1. Bowmen; வீரர். வில்லே ருழவர்

பகைகொளினுங் கொள்ளற்க (குறள், 872). 2. Hunters; வேடர். கடுங்கணை வில்லேருழவர் . . . மாமலை (பு. வெ. 12, இருபாற். 1). 3. Inhabitants of the desert tract; பாலைநில மாக்கள். மாரி வளம் பெறு வில்லேருழவர் (சிலப். 11, 210).

வில்லேருழவு vil-l-ēr-uḻavu, n. <வில்+ஏர்+. Profession of a bowman; விற்போர் செய்து வாழ்கை. வில்லேருழவினின வல்விசை (புறநா. 371).

வில்லை[1] villai, n. <U. villa. 1. That which is circular; வட்டமாயிருப்பது. 2. Scented tablet; வாசனைவில்லை. 3. Patch; ஒட்டுத்துணி. 4. See வில்லைமுருகு. (W.) 5. Metal badge on a peon's belt; சேவகர் தரிக்கும் வட்டமான உலோகத் தகடு. 6. A kind of head-ornament; தலையணி வகை. 7. See வில்லைச்சாதம்.

வில்லை[2] villai, n. See வில்வம். (யாழ். அக.)

வில்லைச்சாதம் villai-c-cātam, n. <வில்லை[1]+சாதம்[3]. Ball of cooked rice-offering available in temples; கோயில்களிற் கிடைக்கும் சட்டிச் சாதம்.

வில்லைச்சேவகன் villai-c-cēvakaṉ, n. <id.+சேவகன்[1]. 1. Liveried peon; வில்லைத் தகடு தரித்த சேவகன். 2. Taluk peon; தாலுகாச் சேவகன். Loc.

வில்லைமுருகு villai-muruku, n. <id.+முருகு[3]. A kind of ear-ornament; காதணிவகை. (W.)

வில்லோர் villōr, n. <வில். Bowmen; வில்லாளர். வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும (புறநா. 168).

வில்லோர்நிலை villōr-nilai, n. <வில்லோர்+. Position of archers in shooting, of four kinds, viz., *paicācam*, *mantilam*, *ālītam*, *pirattiyālītam*; வில்லில் அம்பினைத் தொடுத்து எய்வார்க்குரிய பைசாசம் மண்டிலம் ஆலீடம் பிரத்தியாலீடம் என்ற நால்வகை நிலை. (பிங்.)

வில்வட்டம் vil-vaṭṭam, n. <வில்+prob. வட்டம்[1]. Archery; விற்றொழில். வில்வலான் வில் வட்டங் காய்ந்தான் றன்னை (தேவா. 961, 2).

வில்வட்டு vilvaṭṭu, n. <E. velvet. See வில்லூதிப்பட்டு.

வில்வதளம் vilva-taḷam, n. <vilva+dala. Trifoliate bael leaf used in Śaiva worship; சிவபூஜைக்கு ஏற்றதான மூவிலைகளையுடைய வில்வத்தழை.

வில்வதிப்பட்டு vilvati-p-paṭṭu, n. <வில்லூதி+பட்டு[2]. See வில்லூதிப்பட்டு. Loc.

வில்வபத்திரம் vilva-pattiram, n. <vilva+patra. See வில்வதளம். Loc.

வில்வபத்திரி vilva-pattiri, n. <id.+பத்திரி[1]. See வில்வபத்திரம். (W.)

வில்வம் vilvam, n. <vilva. 1. Bael, m. tr. *Aegle marmelos*; மரவகை. (பதார்த்த. 448.) 2. A species of garlic-pear. See பெரிய மாவிலிங்கம். (L.)

வில்வமாலை vilva-mālai, n. <வில்வம்+மாலை[3]. A neck ornament consisting of silver or gold bael leaves; பொன் அல்லது வெள்ளியி னால் வில்வதள உருக்களாகச் செய்து கோர்ந்த கழுத் தணி. (யாழ். அக.)

வில்வரி vil-vari, n. <வில்+வரி[5]. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Cg. 689.)

வில்வலன் vilvalaṉ, n. <Ilvala. An Asura. See இல்வலன். மேயின விருமைந்தர் வில் வலன் வாதாவி (கந்தபு. வில்வலன்வாதா. 10).

வில்வாதசன்னி vil-vāta-caṉṉi, n. <வில்+வாதம்[1]+சன்னி[1]. Tetanus; சன்னிவகை. (M. L.)

வில்வாள் vil-vāḷ, n. <id.+வாள்[1]. Bow-saw; locksaw; ஒருவகை இரம்பம். (C. E. M.)

வில்வித்தை vil-vittai, n. <id.+. Archery, art of using the bow; வில்லிலிருந்து அம்பெய்யும் கல்வி. (W.)

வில்விழா vil-viḻā, n. <id.+. 1. Joust or tournament, as a festival of the bow; விற்போர். வீரர் . . . வில்விழாவை விரும்ப (பு. வெ. 3, 1, உரை). 2. Ceremony of hillmen initiating their children in the art of archery; மலைவேடர் தம் சிறுவர்க்கு விற்றொழில் பயிற்றத் தொடங்கும் சடங்கு. வில்விழா வெடுக்கவென்று விளம்பினன் வேடர் கோமான் (பெரியபு. கண்ணப்ப. 31).

வில்வீசு-தல் vil-vīcu, v. intr. <id.+. To shed light; ஒளிவிடுதல். மின்னுமாமணி மகர குண்டலங்கள் வில்வீசும் (திவ். பெரியதி. 8, 1, 3).

வில்வெட்டு vilveṭṭu, n. <E. velvet. See வில்லூதிப்பட்டு. Loc.

வில்வேதம் vil-vētam, n. <வில்+. A secondary Vēda. See தனுர்வேதம். ஆயுள் வேதம் வில்வேதம் (காஞ்சிப்பு. சனற். 11).

விலஃகு-தல் vilaḵku-, 5 v. tr. Caus. of விலகு-. See விலக்கு-. விலஃகி வீங்கிரு ளோட்டுமே . . . முத்தினினம் (நன். 90, உரை).

விலக்கடி[1] vilakkaṭi, n. <விலக்கு-+அடி[3]. 1. That which is prohibited; விலக்கத்தக்கது. இவ்வடியறியாதாரிறே உபயாந்தரங்களாகிய விலக்கடி களிற் போகிறவர்கள் (ஈடு, 4, 1, ப்ர.). 2. That which is contrary; மாறானது. ஸம்ஸாரத்துக்கு விலக்கடி தேடிக்கொண்டு (ஈடு, 1, 2, 8). 3. That which is an exception; விலக்காகவுள்ளது. 4.

Obstacle; தடை. இதுக்கு வேறு விலக்கடியில்லை (ஈடு, 6, 8, 1). 5. Excommunication; expulsion; புறம்பாக்குகை. *Loc.* 6. Linear measure, being the breadth of the human foot; பாதத்தைக் குறுக்கே வைத்தளக்கும் அடியளவு. 22 அடியும ஒரு விலககடியுங கொணடது கமபு. *Rd.*

விலக்கடி[2] vilakkaṭi, *n.* <id. + அடி[7]. Blow given to two persons fighting, with a view to separate them; சண்டையிடும் இருவர்க்கு விலக்குபவரால் உண்டாம் அடி. *Loc.*

விலக்கணம் vilakkaṇam, *n.* <*vilakṣaṇa.* See விலட்சணம். (யாழ். அக.)

விலக்கணன் vilakkaṇaṉ, *n.* <*vilakṣaṇa.* One having special or distinguishing attributes; சிறப்பியல்புடையவன். மிழலைமேய விலக்கணு (தேவா. 582, 9).

விலக்கணி vilakkaṇi, *n.* <விலக்கு + அணி[2]. 1. (Rhet.) A figure of speech. See முன்ன விலக்கு. (தணடி. 43.) 2. (Rhet.) A figure of speech in which a well-known negation is stated with a special significance; பிரசித்தமான விலக்கை ஒரு விசேஷ அபிப்பிராயத்தோடு சொல்லுவதாகிய அணி. (அணியி. 98.)

விலக்கம்[1] vilakkam, *n.* <விலகு-. 1. Sparseness, as of plants placed apart; separation; விலகியிருக்கை. 2. Menses; மாதவிடாய். 3. Desertion of a place; ஊரைவிட்டு நீங்குகை. (W.)

விலக்கம்[2] vilakkam, *n.* <விலக்கு-. 1. Prohibition; வழங்காமல் விலக்குகை. 2. See விலக்கடி[1], 5. (W.)

விலக்கற்பாடு vilakkaṟ-pāṭu, *n.* <விலக்கு- + படு[1]-. Restriction; exception; ஒழிபு. இதனல் விலக்கற்பாடின்றி வேணடியது செய்வர் (குறள், 1073, உரை).

விலக்கியற்கூத்து vilakkiyaṟ-kūttu, *n.* <id. + இயல்[2] +. (Nāṭya.) A kind of dance; ஒருவகைக் கூத்து. (தொல். பொ. 91, உரை.)

விலக்கியற்சூத்திரம் vilakkiyaṟ-cūttiram, *n.* <id. + id. +. (Gram.) Rule of exception from the operation of a general rule; பொதுவகையான் விதிக்கப்பட்டதனை அவ்வகையாகாதென்பது குறிக்கும் சூத்திரம். (யாப். வி. பாயி. 1, பக். 11.)

விலக்கு[1]**-தல்** vilakku-, *5 v. tr.* Caus. of விலகு-. 1. To turn aside; to divert; to avert, prevent; to cause to leave; to put out of the way; விலகச்செய்தல். விற்படை விலக்குவ (சீவக. 567). 2. To forbid, prohibit; கூடாதென்று தடுத்தல். யாம வேண்டேமென்று விலக்கவும் (கலித. 94). 3. To check, retard, obstruct; தடைசெய்தல். வினணிற் றிஙகள் விலக்குதன் மேயினுர் (சீவக. 902). 4. To inset, fix; அழுத்துதல். வேல்விலக்கி (திணை மாலை. 30). 5. To change; மாற்றுதல். (பிங.) 6. To dismiss, as from a post; வேலையினின்று தள்ளுதல். 7. To eschew, discard, remove; வேண்டாதவற்றை நீக்கிவிடுதல். (W.) 8. To repudiate; to controvert; கண்டனஞ்செய்தல். (W.) 9. To separate; பிரித்தல். அவாகளைச சணடை செயயாதபடி விலக்கு.

விலக்கு[2] vilakku, *n.* <விலக்கு-. 1. Prohibition, injunction not to do a thing, dist. fr. *viti;* வேண்டாததென்று ஓதுக்குகை. பிறனில் வேட்கையின்னன விலக்கதாமே (பிரபோத. 39, 16). 2. Seclusion; தனி. அவன் யாரோடுஞ் சேராது விலக்காயிருககிறுன். 3. Rule of exception; சிறப்புவிதி. இநதச சூததிரததிறகு விலககென்ன? 4. Hindrance, obstruction; தடை. 5. See விலக்குக்கருமம். விலக்கொடு பிராயச்சித்த மௌவைநது வினைகள் (பிரபோத. 39, 13). 6. Activity of a warrior in warding off arrows aimed at him, one of *pañca-kiruttiyam,* q.v.; பஞ்சகிருத்தியங்களுள் வீரன் தன்மேல்வரும் அம்புகளைத் தடுக்கை. (சீவக. 1676, உரை.) 7. Menses; மாதவிடாய். 8. Error, fault; வழு. (W.) 9. (Rhet.) See விலக்கணி. (தண்டி. 45, உரை.)

விலக்குக்கருமம் vilakku-k-karumam, *n.* <விலக்கு +. Deeds that ought to be avoided according to *mīmāṃsakas;* மீமாஞ்சகர் கூறும் நிஷேதகருமம். (பிரபோத. 39, 13.)

விலக்குச்சீட்டு vilakku-c-cīṭṭu, *n.* <id. +. Order to keep oneself away; ஒருவனை நீங்கிக்கொள்ளும்படி யனுப்பப்படும் உத்திரவு. *Nāñ.*

விலக்குருவகம் vilakkuruvakam, *n.* <விலக்கு- +. (Rhet.) A kind of metaphor in which certain distinguishing features of the object of comparison are pointed out as absent in the thing compared; உருவகிக்கப்பட்ட பொருளினிடத்து அத்தன்மை யில்லையென்ற விலக்கோடு கூடி வரும் உருவகவணி. (தணடி. 36, உரை.)

விலக்குவமை vilakkuvamai, *n.* <id. +. (Rhet.) A kind of simile in which, with the object of praising the *upamēyam,* certain characteristics absent in *upamēyam* are pointed out as being present in the *upamāṉam;* உபமேயத்திற்கு உயர்வு தோன்ற உபமானத்திலே ஒப்புமைக்கு விலக்காயுள்ள சில தன்மைகள் புலப்படக் கூறும் அணிவகை. (தண்டி. 31, உரை.)

விலக்குறுப்பு vilakkuṟuppu, *n.* <id. + உறுப்பு. (Drama.) A section in drama; நாடகவுறுப்புவகை. (அபி. சிந்.)

விலகு-தல் vilaku-, 5 v. intr. 1. To withdraw; to leave; நீங்குதல். 2. To recede, பின்னிடுதல். 3. To step aside and give way; ஒதுங்குதல். 4 To deviate from; to go astray; to err; ஒழுங்குதவறுதல். 5. To be dislocated, to fall out of position; இடம்விட்டுப் பெயர்தல். 6. To separate; to get away; பிரிதல். 7. To move; அசைதல். விலகு குண்டலத்தன் (திவ். திருவாய். 8, 8, 1). 8. To proceed, go; செல்லுதல். விலகுஞ் சில வேழம (இரகு. யாகப. 19). 9. To be far off; தூரத்திலிருத்தல். 10. To be in periods; மாத விடாயாதல். 11. cf. இலகு-. To sparkle, shine; ஒளிவிடுதல். (W.)—tr. 1. To throw, cast; எறிதல். (பிங.) விலகிற் பிழையாச சூலததே (தக்கயாகப. 224). 2. To part from, separate from; விட்டு நீங்குதல். அவனை விலகிப் போ.

விலங்கடி vilankaṭi, n. prob. விலங்கு + அடி[1]-. A disease of cattle; மாட்டு நோய்வகை. (மாட்டு. வை.)

விலங்கம் vilankam, n. <விலங்கு. See விலங்கு, 4. (திவா.)

விலங்கரசு vilankaracu, n. <id. + அரசு[2]. Lion, as the king of beasts; சிங்கம். விலங்கர சனைய காளை (சீவக. 2092).

விலங்கரம் vilankaram, n. <விலங்கு-+ அரம்[1]. A saw, especially for conch-shells; வாளரவகை. விலங்கரம் பொரூஉம வெள்வளை போழ்நரொடு (மணி. 28, 44).

விலங்கல் vilankal, n. <id. 1. Lying athwart or across; குறுக்காயிருக்கை. 2. Hill, mountain; மலை. விலங்கன் மீமிசை (மலைபடு. 298). 3. Turbid water, puddle; கலங்கனீர். (திவா.) 4. (Gram.) A tone occurring in a series of unaccented syllables following a svarita. See பிரசயம். (தொல். எழுத். 88, உரை.) 5. (Mus.) Abrupt change of the tune; change of tune from one to another, as on a stringed instrument; பண்மாறி நரம்பிசைக்கை. காகுளி விலங்கல் (திருவாலவா. 57, 26).

விலங்கன் vilankaṉ, n. See விலாங்கு.

விலங்கி vilanki, n. <விலங்கு-. [T. velungu.] Hedge, fence; வேலி. (ஞானா. 26, 5.)

விலங்கினர் vilankiṉar, n. <id. Enemies; பகைவர். விலங்கினர் தம்மை யெல்லாம வேரொடும் விளியநூறி (கம்பரா. மகேந்திர. 21).

விலங்கு[1]-தல் vilaṅku-, 5 v. intr. 1. To lie athwart; to be transverse; குறுக்கிடுதல். ஆறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை (கலித். 2). 2. To change, become different; மாறுபடுதல். விலங் கானே னுதலினல் விலங்கினேன் (கம்பரா. சடாயு. 22). 3. See விலகு-, 1, 2, 3, 5, 6. பருவரை நாடனீங்கி விலங்காது நெஞ்சுடைநதது (திருக்கோ. 150, உரை). 4 See விலகு-, 4. வாவெனச் சென்றுய விலங்கினை (கலித். 84). 5. cf. இலங்கு-. See விலகு-, 11. வில்விலங்கிய வீரரை (கம்பரா. பிரமாத். 60).—tr. 1. To hinder, obstruct; தடுத்தல். விலங்குந ரீங்கில்லை யெனவேலோய (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 19). 2. To pluck, pull up and remove; களைதல். (பிங.) 3. To slay; கொல்லுதல். கழலவேந்தா படை விலங்கி (பு வெ. 7, 15, கொளு). 4. To destroy; அழித்தல். ஒரு வரங்கொண்டு விலங்கென . . . அவனுருவு திரிததிட்டோன (பரிபா. 5, 31). 5. To throw; எறிதல். (அக. நி.) 6. To let pass; செல விடுதல். (அக. நி.)

விலங்கு[2] vilanku, n. <விலங்கு-. 1. That which is transverse, across or crosswise; குறுக்கானது. விலங்ககன்ற வியன்மார்ப (புறநா. 3). 2. Beast or bird, as having their bodies not erect but horizontal; மாவும் புள்ளும். விலங்கு மக்களும் வெரூஉப்பகை நீங்கும (மணி. 12, 95). விலங்கானே னுதலினல் விலங்கினேன் (கம்பரா. சடாயு. 22). 3. Deer; மான். விலங்கு மலைததமைந்த . . . நாட்டத்து (மலைபடு. 45). 4. Fetters, shackles, manacles; கைகால்களில் மாட்டப்படுந் தளை. (சூடா.) 5. Difference; வேறுபாடு. விலங்கோரார மெய்யோரப பின் (கலித். 52). 6. Obstruction, hindrance; தடை. இந்த வினையுடல விலங்காகும் (ஞானவா. லீலை. 34). 7. Curve added to a consonant, above or below as the symbol of the vowel i or ī or u or ū; உயிர்மெய்யெழுத்துக்களில் இ ஈ உ ஊ முதலிய உயிர்களைக் குறிக்கும் அடையாளமாக மேலுங் கீழுமுள்ள வளைவு. (தொல். எழுத். 17, உரை.) 8. Hill; குன்று. (அரு. நி.) 9. (Gram.) See விலங்கல், 4. (பி. வி. 40, உரை.)

விலங்குகதி vilanku-kati, n. <விலங்கு +. (Jaina.) Birth as animal, a stage in the transmigration of souls, one of nāṟ-kati, q.v.; நாற் கதிகளுள் ஒன்றன மிருகப்பிறவி.

விலங்குச்சுழி vilaṅku-c-cuḻi, n. <id. +. Involuted curls on the back of cow or ox, as portending imprisonment to its owner; உடையவனைச் சிறைபுகுத்துவதாகக் கருதப்படும் மாட்டின் முதுகுச்சுழி.

விலங்குநர் vilankunar, n. <விலங்கு-. 1. Those who stand off; விலகியிருப்பவர். 2. Those who obstruct or cause to turn aside; விலக்குபவர். விலங்குந ரீங்கில்லை (பு. வெ. 12, பெண் பாற். 19).

விலங்குபாய்-தல் vilaṅku-pāy-, v. intr. <விலங்கு +. To jump aside or across; குறுக்குப்பாய்தல். விலங்குபாய்வன . . . கலிமா (சீவக. 1770).

விலங்குபோடு-தல் vilaṅku-pōṭu, *v. tr.* & *intr.* <id.+. To handcuff, put in chains; கைகால்களில் தளையிடுதல்.

விலங்கூண் vilaṅkūṇ, *n.* <id.+ஊண். Feeding animals, considered an act of charity; விலங்குகட்கு உணவிடும் அறச்செயல். (சூடா.)

விலசனம் vilacaṉam, *n.* <*vilasana*. Sporting, amusement; விநோதவிளையாட்டு. (யாழ். அக.)

விலட்சணம் vilaṭcaṇam, *n.* <*vi-lakṣaṇa*. 1. Special quality, distinguishing feature; சிறப்பியல்பு. 2. Being devoid of attributes; இலட்சணத்தோடு கூடாமை. *அத்துவித ஸ்வரூபத்தை விலட்சணமாகவும் சலட்சணமாகவுந் துதிப்பான ரெருடங்கி* (கைவல். பாயி. உரை).

விலத்தல் vilattal, *n.* prob. விலகு-. cf. *vil*. Separation; நீங்குகை. (யாழ். அக.)

விலத்தி vilatti, *n.* <விலத்து-. Sparseness, being not close; நெருக்கமின்மை. *இந்த ஆடையில் நூலிழை விலத்தியா யிருக்கிறது.*

விலத்து-தல் vilattu-, 5 *v. tr.* prob. விலக்கு-. See விலக்கு-. (யாழ். அக.)

விலம் vilam, *n.* <*bila*. Depression, pit; பள்ளம். (இலக். அக.)

விலம்பம் vilampam, *n.* <*vilamba*. See விளம்பம். (யாழ். அக.)

விலயம் vilayam, *n.* <*vi-laya*. (யாழ். அக.) 1. Destruction; அழிவு. 2. Dissolution of the universe; உலகின் முடிவு.

விலர் vilar, *n.* A kind of tree; மரவகை. *விலர்ங்கோடு* (தொல். எழுத். 363, உரை).

விலவில-த்தல் vilavila-, 11 *v. intr.* 1. To tremble exceedingly; மிகநடுங்குதல். *கொக்கு வல்லூறுகண் டென்ன விலவிலத்து* (தனிப்பா. 1, 171, 23). 2. To become extremely weak; மிகவும் பலவீனமாதல். *பசியால் கைகால்கள் விலவிலத்துப் போயின.* 3. To be sparse, not close; நெருக்க மின்றியிருத்தல்.

விலவு[1] vilavu, *n.* See விலா. *விலவறச் சிரித் திட்டேனே* (திவ். திருமாலை, 34).

விலவு[2]-தல் vilavu-, 5 *v. intr.* <*vi-lap*. See விலாவி-. *விலவித் தவித்தேனை விழித்தொருகாற் பாராயோ.*

விலா vilā, *n.* [M. *vilāva*.] 1. Sides of the body; மார்பின் பக்கம். *கழுகும் பாறும் விலா விற்றுக் கிடந்தவன்றே* (சீவக. 804). 2. See விலாவெலும்பு.

விலாக்குடை vilā-k-kuṭai, *n.* <விலா+. See விலா, 1. *Tinn.*

விலாக்கூடு vilā-k-kūṭu, *n.* <id.+. Rib; மார்க்கூடு. *Loc.*

விலாக்கொடி vilā-k-koṭi, *n.* <id.+. Rib; விலாவெலும்பு. (யாழ். அக.)

விலாங்கு vilāṅku, *n* perh. விலகு-. Eel, brownish, attaining more than 4 ft. in length, *Anguilla bengalensis*; கபிலவர்ணமும் நான்கு அடி வளர்ச்சியும் உள்ள மீன்வகை. (பதார்த்த. 940.)

விலாச்சுழி vilā-c-cuḻi, *n.* <விலா+சுழி-. Rapid respiration producing flattening of the chest-walls in flanks, a lung disease; விலாவைச் சுருட்டியிழுக்கும் ஒருவகைச் சுவாசநோய். (M. L.)

விலாசம்[1] vilācam, *n.* <*vi-lāsa*. 1. Sport, play, pastime, pleasure, diversion; விளையாட்டு. *வீதியில விலாச முற்றிடு நாளில* (பாரத. சம்பவ. 119). 2. Amorous act or gesture; coquetry; காமக்குறிப் போடு கூடிய செய்கை. 3. Bashfulness; கூச்சம். (W.) 4. Beauty; அழகு. (W.) 5. Dramatic composition; நாடகநூல். *அரிச்சந்திர விலாசம், டம்பாசாரி விலாசம்.* 6. Pleasure-house; retreat; சுகானுபவத்துக்குரிய இடம். 7. Address, superscription; கடிதம் பெற்றுக்கொள்பவரின் பெயர் இருப்பிடம் முதலிய குறிப்பு. 8. Abbreviated name, as of a firm or individual; கூட்டுவியா பாரக்கடை அல்லது தனிநபரின் பெயரை யுணர்த்துங் குறியீடு. 9. Trade mark, property mark; ஆடை முதலியவற்றில் இடும் வியாபாரக்குறி. *இந்தச் சேலையிற் குத்தியிருக்கும் விலாசமென்ன?* 10. Secret code-word or sign marked on articles by traders to indicate the price; வியாபாரிகளால் பண்டங்களிற் குறிக்கப்படும் விலைக்குறியீடு.

விலாசம்[2] vilācam, *n.* prob. *viśāla*. 1. Spaciousness, extension, width; விசாலம். *விலாச மான வீடு.* 2. Plantain; வாழை. (அரு. நி.) 3. See நீபம்[1], 1, 2, 3, 4. (அரு. நி.).

விலாசனை vilācaṉai, *n.* <*vilāsana*. Womanly sport; dalliance; மகளிர்விளையாட்டு. (சூடா.)

விலாசி vilāci, *n.* <*vilāsin*. (யாழ். அக.) 1. Kāma; மன்மதன். 2. Moon; சந்திரன். 3. Śiva; சிவபிரான். 4. Viṣṇu; திருமால். 5. Fire; தீ. 6. Snake; பாம்பு.

விலாசினி vilāciṉi, *n.* <*vilāsinī*. 1. Woman; பெண். *பாதாள விலாசினிமார்* (சிவதரு. கோபுர. 25). 2. Lustful, wanton woman; தூர்த்தை. 3. Harlot; விலைமகள். (இலக். அக.)

விலாசு[1]-தல் vilācu-, 5 *v. tr.* <*vilāsa*. To put on attractively; அழகுற அணிதல். (சரப. குற. 32, 3, உரை.)

விலாசு[2]-தல் vilācu-, 5 v. tr. cf. விளாசு-. 1. To rout; to defeat out and out, as in a discussion; முற்றுந் தோல்வியுறச் செய்தல். வாதத்தில் எதிரியை விலாசிவிட்டான். 2. To beat soundly; வலுவாக அடித்தல். சண்டையில் நன்றாக விலாசிவிட்டான். Loc.

விலாடம் vilāṭam, n. prob. vilāsa. Obscene pastime; ஆபாசவிளையாட்டு. (W.)

விலாடி-த்தல் vilāṭi-, 11 v. tr. 1. To divide; எண்ணை விபாகித்தல். Loc. 2. To pay double, as tribute; வரி முதலியன இரட்டைமடங்கு கொடுத்தல். (W.) 3. To pay manifold; பலமடங்கு கொடுத்தல். ஒன்றுக்கு ஐந்தாக விலாடிக் கொடுப்பாயானால் கடன் கொடுப்பேன். Loc.

விலாத்தோரணம் vilā-t-tōraṇam, n. <விலா+தோரணம்[1]. See விலாவெலும்பு. (யாழ். அக.)

விலாப்பாரிசம் vilā-p-pāricam, n.<id.+. See விலா, 1. (W.)

விலாப்புடை vilā-p-puṭai, n. <id.+புடை[3]. See விலா, 1. விலாப்புடை பெரிதும் வீங்க (சீவக. 400).

விலாப்புடைத்தல் vilā-p-puṭaittal, n. <id.+. Bulging out of the sides, as when the stomach is full; உண்ட உணவின் நிறைவால் இருபக்கமும் விலாப்புறம் வீங்குகை. (W.)

விலாப்புறம் vilā-p-puṟam, n. <id.+புறம்[1]. See விலா, 1. இரு விலாப்புறத்தும் (கொக்கோ. 2, 12).

விலாபம் vilāpam, n. <vi-lāpa. 1. See விலாவணை. 2. Crying in sleep; தூக்கத்தில் அழுகை. (W.)

விலாம் vilām, n. Corr. of மூலம். Nāñ.

விலாம்பிச்சை vilāmpiccai, n. Corr. of விலாமிச்சை. (W.)

விலாமிச்சு vilāmiccu, n. See விலாமிச்சை.

விலாமிச்சை vilāmiccai, n. <lāmajja. White cuscus-grass. See இலாமிச்சை. (பதார்த்த. 996.)

விலாய் vilāy, n. perh. விளைவி-. 1. Trouble; கஷ்டம். (யாழ். அக.) 2. Quarrel; சண்டை. Nāñ.

விலாரி vilāri, n. (L.) 1. Bridal-couch plant. See வெள்ளைக்கடம்பு. 2. cf. விராலி. Jamaica switch sorrel, l. sh., Dodonaea viscosa; நீண்ட செடிவகை.

விலாலம் vilālam, n. <vilāla. (யாழ். அக.) 1. Machine; யந்திரம். 2. See விலாளம், 1.

விலாவணை vilāvaṇai, n. <vilāpana. Wailing, lamenting; அழுகை. தேவிதானே விலாவணை நீக்கினளே (சீவக. 2138).

விலாவம் vilāvam, n. <vi-lāpa. See விலாவணை. (இலக். அக.)

விலாவலக்கு vilā-v-alakku, n. <விலா+அலக்கு[1]. See விலாவெலும்பு. விலாவலக்குக . . . அடிக்கடி சிரித்தன (கலிங். 216).

விலாவி-த்தல் vilāvi-, 11 v. intr. <vi-lāpa. To bewail, lament; அழுதல். முருககா விலாவிக்கின்றதே (சீவக. 1092).

விலாவெலும்பு vilā-v-elumpu, n. <விலா+. Rib; மார்பின் பக்கவெலும்பு.

விலாவொடி vilā-v-oṭi, n. <id.+ஒடி[1]-. Side-splitting laughter; விலாப்பக்கம் ஒடியும்படி சிரிக்குஞ் சிரிப்பு. வெள்ளைகண்டன வணிவாராகி . . . விலாவொடி யாக்கினரால (திருவாலவா. 38, 48).

விலாழி vilāḻi, n. 1. Foam from a horse's mouth; குதிரையின் வாய்நுரை. நீயகா விலாழிப பரித்தானே (பு. வெ. 4, 22). 2. Spittle or exudation from an elephant's trunk; யானைத்துதிக்கை யுமிழ்நீர். (சூடா.) அங்கையின் விலாழி யாக்கி (தாயு. மௌன. 1).

விலாளம் vilāḷam, n. <vilāla. 1. Cat; பூனை. (பிங்.) அலமரு விலாளத்தைப் பார்த்து (விநாயகபு. 26, 35). 2. Tom-cat; ஆண்பூனை. (திவா.)

விலூபன்னிவிழு vilūpannivilu, n. prob. pīluparṇī. 1. Moorva. See பெருங்குரும்பை. (மலை.) 2. Rattlewort. See கிலு கிலுப்பை, 2, 3. (மலை.)

விலேபனம் vilēpaṉam, n. <vi-lēpana. 1. Smearing, anointing; பூசுகை. (யாழ். அக.) 2. Aromatic paste or unguent; வாசனைச் சாந்து. (யாழ். அக.) 3. Medicinal ointment; பூச்சு மருந்து.

விலேபி vilēpi, n. <vilēpī. Gruel; கஞ்சி. (சது.)

விலேவாரி vilēvāri, n. <U. vilyavārī. Details, particulars; விவரம். இந்தத் தொகைக்கு விலேவாரி சொல்லு. (C. G.)

விலேவாரிக்கணக்கு vilēvāri-k-kaṇakku, n. <விலேவாரி+. Loc. 1. Account giving details of expenditure; செலவுவிவரக் கணக்கு. 2. A system of village accounts kept by the Government; சர்க்கார் தயாரிக்குங் கிராமக்கணக்கு வகை.

விலை vilai, n. <வில்-. [T. vela, K. bele, M. vila.] 1. Selling, sale; விற்கை. (சூடா.) 2.

Price, cost; value in exchange; கிரயத்தொகை. யாரும் விலைபொருட்டா லூன்றருவா ரில (குறள், 256). 3. Value; மதிப்பு. விலையுடைக் கூறை போககு மொற்றர் (தேவா. 1082, 9).

விலைக்கணிகை vilai-k-kaṇikai, n. <விலை +. Harlot; வேசை. மாயப்பொய் கூட்டி மயக்கும் விலைக்கணிகை (பரிபா. 20, 49).

விலைக்காமர் vilai-k-kāmar, n. <id.+. Harlots; வேசையர். காமஞானபுரம விலைக்காமா வீதியே (இரகு. நகரப. 8).

விலைக்காரன் vilai-k-kāraṉ, n. <id.+ காரன்[1]. See விலைகாரன். (W.)

விலைக்கிரயச்சீட்டு vilaikkiraya-c-cīṭṭu, n. <விலைக்கிரயம் +. Deed of sale; கிரயபத்திரம்.

விலைக்கிரயம் vilai-k-kirayam, n. <விலை +. Sale-price; பெறுமானத் தொகை. (W.)

விலைகட்டு-தல் vilai-kaṭṭu-, v. intr. <id. +. To set or fix a price; பெறுமானத் தொகையை நிச்சயப்படுத்துதல். (W.)

விலைகாரன் vilai-kāraṉ, n. <id.+காரன்[1]. Purchaser; பெறுமானத் தொகையைக் கொடுத்துப் பண்டங்கொள்வோன். (யாழ். அக.)

விலைகுறி-த்தல் vilai-kuṟi-, v. intr. <id. +. To estimate the price; விலைமதித்தல்.

விலைகூவு-தல் vilai-kūvu-, v. tr. <id.+. See விலைகூறு-, 2.

விலைகூறு-தல் vilai-kūṟu-, v. tr. <id.+. 1. To name the price; பண்டத்தின் விலையைச் சொல்லுதல். 2. To offer for sale publicly, by crying out; கிரயஞ்செய்வதாகக் கூவிச் சொல்லுதல். மீன்களை . . . விலைகூறி விற்ற . . . மீன் பிடிப்பார் (மதுரைக். 256, உரை).

விலைகொடுத்துயிர்காத்தல் vilai-koṭut-tuyir-kāttal, n. <id.+கொடு-+. Saving a life by payment of ransom, considered an act of charity; கொல்லப்படும் பிராணிகளைப் பணங் கொடுத்து உயிர் மீட்கும் அறச்செயல். (பிங.)

விலைகொள்(ளு)-தல் vilai-koḷ-, v. <id. +. tr. To buy, purchase; விலைக்கு வாங்குதல். —intr. To be costly or valuable; அதிகவிலையுடையதாதல்.

விலைகோள் vilai-kōḷ, n. <விலைகொள்-. 1. Worthiness; கிரயமதிப்புப் பெறுகை. 2. A characteristic quality of pearls; சிப்பிமுத்தின் குணங்களுள் ஒன்று. (திருவாலவா. 25, 16.)

விலைச்சரக்கு vilai-c-carakku, n. <விலை+. Goods or articles for sale; விலைப்படுத்த வைத்திருக்கும் பண்டம்.

விலைச்சேரி vilai-c-cēri, n. <id.+. Bazaar, market; பலபண்டம் விற்குமிடம். பல்விலைவாணிகர் நல்விலைச்சேரி (பெருங. மகத. 3, 77).

விலைசவு-த்தல் vilai-cavu-, v. intr. <id. +. See விலைசளை-.

விலைசளை-த்தல் vilai-caḷai-, v. intr. <id. +. To decrease or fall in price; விலைகுறைதல்.

விலைசிராவணை vilai-cirāvaṇai, n. <id.+ ஆவணம். See விலைத்தீட்டு. சுஙகரதேவற்கு இறையிழிதுவிற்று விலைசிராவணை செய்துகொடுத்தோம் (S. I. I. iii, 105).

விலைஞன் vilaiñaṉ, n. <id. 1. Seller; விற்பவன். மைந்நிண விலைஞர் (மணி. 28, 33). 2. Merchant; வியாபாரி. (சது.)

விலைத்தண்டம் vilai-t-taṇṭam, n. <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (Insc.)

விலைத்தரம் vilai-t-taram, n. <id.+தரம்[1]. Commuted value of paddy tax; நெல்வரியை ரொக்கவரியாக மாற்றிவந்த பணவரி. Nāñ.

விலைத்தீட்டு vilai-t-tīṭṭu, n. <id.+தீட்டு[2]. Sale-deed; விலையோலை. சாத்தனது விலைதீட்டு (தொல். சொல். 81, உரை).

விலைத்துண்டு vilai-t-tuṇṭu, n. <id.+. 1. A charge paid out of the kuṭivāram by cultivators to the mēlvāratār or to the government on account of the difference between the price at which the cultivators had sold their grain and the estimated retail prices at the place of sale; கிராமங்களிற் சில்லறையாக விற்கும் நெல்விலைக்கும் மதிப்புவிலைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை ஈடுசெய்வதற்காகக் குடிவாரத்திலிருந்து விவசாயி மேல்வாரதாருக்குச் செலுத்தும் அதிக வரி. (R. T.) 2. Loss due to the difference between the sale price and the cost price; அடக்கவிலைக்கும் விற்கிற விலைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தால் நேரும் நஷ்டம். Loc.

விலைத்தூக்கம் vilai-t-tūkkam, n. <id.+ தூக்கம்[2]. See விலையேற்றம். நல்லெண்ணெய் விலைத்தூக்கமாக இருக்கிறது.

விலைதீர்[1]-தல் vilai-tīr-, v. intr. <id.+. To be settled, as price; கிரயம் நிச்சயமாதல். (யாழ். அக.)

விலைதீர்[2]-த்தல் vilai-tīr-, v. tr. <id.+. To settle the price; கிரயம் நிச்சயித்தல். (W.)

விலைநலப்பெண்டிர் vilai-nala-p-peṇṭir, n. <id.+நலம்+. Harlots; பரத்தையர். விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற (புறநா. 365).

விலைப்பட்டி vilai-p-paṭṭi, *n.* <id. + *பட்டி*[4]. 1. List of prices, invoice; விற்றபண்டங்களின் விலைக்குறிப்பு. 2. Sales account; விற்பனைக் கணக்கு.

விலைப்படு-தல் vilai-p-paṭu-, *v. intr.* <id. +. To be sold; கிரயமாதல்.

விலைப்பண்டம் vilai-p-paṇṭam, *n.* <id. + *பண்டம்*[1]. See விலைச்சரக்கு.

விலைப்பணம் vilai-p-paṇam, *n.* <id. +. Purchase money; கிரயத்தொகை. (W.)

விலைப்பருவம் vilai-p-paruvam, *n.* <id. +. 1. State of the market; விலையின் நிலைமை. (*யாழ். அக.*) 2. Time of sale; விலையாகும் காலம்.

விலைப்பலி vilai-p-pali, *n.* <id. + *பலி*[3]. Sacrificial offering given to deities, with a view to gaining their favour; பயன்கருதித் தெய்வங்கட்கிடும் பலி. *விலைப்பலி யுண்ணும மலர்பலி பீடிகை* (*சிலப்.* 12, 43).

விலைப்பிரமாணக்கச்சாத்து vilaippiramāṇa-k-kaccāttu, *n.* <*விலைப்பிரமாணம்* +. See விலைத்தீட்டு. (Insc.)

விலைப்பிரமாணம் vilai-p-piramāṇam, *n.* <விலை +. See விலைத்தீட்டு. (S. I. I. i, 104.)

விலைப்பிரமாணவிசைவுதிட்டு vilai-p-piramāṇa-v-icaivu-tiṭṭu, *n.* <*விலைப்பிரமாணம்* + இசைவு +. See விலைத்தீட்டு. (S. I. I. iv, 127.)

விலைப்போ-தல் vilai-p-pō-, *v. intr.* <விலை +. See விலைபோ-.

விலைபெறு-தல் vilai-peṟu-, *v. intr.* <id. +. 1. To be worth a good price; தக்க கிரயம் பெறுதல். *நல்லாவின் கன்றாயி னுங்கும் விலைபெறூஉம்* (*நாலடி,* 115). 2. See விலைபோ-. 3. To be valued high; மதிப்பு மேம்படுதல்.

விலைபேசு-தல் vilai-pēcu-, *v. tr.* <id. +. To bargain or discuss the price of; கிரயம்பற்றி உசாவுதல்.

விலைபொருந்து-தல் vilai-poruntu-, *v. intr.* <id. +. To be worth the price; விலை தகுதியாதல். (W.)

விலைபோ-தல் vilai-pō-, *v. intr.* <id. +. To fetch a price; கிரயமாதல். *நல்ல மாடானால் உள்ளூரிலே விலைபோகாதா ?*

விலைபோடு-தல் vilai-pōṭu-, *v. intr.* <id. +. To estimate or fix a price; கிரயத்தொகை குறித்தல். (W.)

விலைமகள் vilai-makaḷ, *n.* <id. +. Harlot; வேசை. *விலைமக ளனைய நீயும் கல்லிய லாதி யென்றான்* (*கம்பரா. அகலி.* 79).

விலைமதிப்பு vilai-matippu, *n.* <id. + *மதிப்பு*[1]. Estimate of price; விலைநிர்ணயிக்கை.

விலைமாது vilai-mātu, *n.* <id. + *மாது*[1]. See விலைமகள்.

விலைமானம் vilai-māṉam, *n.* <id. + *மானம்*[1]. See விலைமதிப்பு. (*யாழ். அக.*)

விலைமேவு-தல் vilai-mēvu-, *v. intr.* <id. +. 1. To agree on the price; விலையை ஒத்துக்கொள்ளுதல். (W.) 2. To be easily saleable; எளிதாக விலையாதல்.

விலையர்த்தம் vilai-y-arttam, *n.* <id. + *அர்த்தம்*[1]. Purchase money; விலைப்பணம். *Nāñ.*

விலையாட்டி vilaiyāṭṭi, *n.* Fem. of விலையாளன். Tradeswoman; பண்டம் விற்பவள். *கள் விலையாட்டி* (*சிலப்.* 12, *உரை, பக்.* 320).

விலையாவணம் vilai-y-āvaṇam, *n.* <விலை +. See விலைத்தீட்டு. *நிலமுற்றும விற்று விலையாவணஞ்செய்து கொடுத்தோம்* (S. I. I. iii, 110).

விலையாள் vilai-y-āḷ, *n.* <id. + ஆள்[1]. Slave; அடிமை. *விலையாளா வடியேனை வேணுதியோ* (*திவ். பெரியதி.* 5, 5, 2).

விலையாளன் vilai-y-āḷaṉ, *n.* <id. + ஆள்-. Seller; dealer; merchant; பண்டம் விற்போன். (W.)

விலையிடு-தல் vilai-y-iṭu-, *v. intr.* <id. +. See விலைபோடு-. *தேவிக்காவதோர காற்கணி நீ விலையிடுதற்காகியோ* (*சிலப.* 16, 112).

விலையிறங்கு-தல் vilai-y-iṟaṅku-, *v. intr.* <id. +. To fall in price; கிரயத்தொகை குறைதல்.

விலையுணி vilai-y-uṇi, *n.* <id. + உண்-. 1. One who sells himself, as a slave to pay a debt; கிரயத்துக்குத் தன்னை விற்பவன். (W.) 2. One whose entire property is sold for debt; கடனுக்காகச் சொத்திழந்தவன். 3. Slave, resold; விலைக்கு வாங்கி விற்கப்படும் அடிமை. (W.)

விலையுயர்-தல் vilai-y-uyar-, *v. intr.* <id. +. 1. To rise in price; கிரயத்தொகை மிகுதல். 2. To be valuable; பெருமதிப்புடையதாதல்.

விலையேற்றம் vilai-y-ēṟṟam, *n.* <விலை *யேறு-*. 1. Rise in price; கிரயத்தொகை மிகுகை. 2. Costliness; அதிகவிலை யுடையதாகை.

விலையேற்று-தல் vilai-y-ēṟṟu-, *v. tr.* <விலை +. To raise the price, as of an article; பண்டங்களின் கிரயத்தை மிகும்படி செய்தல்.

விலையேறு-தல் vilai-y-ēṟu-, *v. intr.* <id. +. See விலையுயர்-.

விலையொட்டு-தல் vilai-y-oṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To add slightly to the price; பண்டங்களின் விலையைச் சிறிது கூட்டிச் சொல்லுதல். (W.)

விலையொறு-த்தல் vilai-y-oṟu-, *v. intr.* <id.+. To become dear; விலை அதிகமாதல். (J.)

விலையொறுப்பு vilai-y-oṟuppu, *n.* <விலையொறு-. Dearness in price; விலையேற்றம். (J.)

விலையோலை vilai-y-ōlai, *n.* <விலை+. See விலைத்தீட்டு. *இதுவே விலையோலை ஆவதாகவும்* (S. I. I. iii, 154, 23).

விலைவன் vilaivaṉ, *n.* <id. One who does a thing for money; கூலியின்பொருட்டாக ஒன்றைச் செய்பவன். *மற்றிவன் விலைவன் போலான்* (புறநா. 152).

விலைவாசி vilai-vāci, *n.* <id.+வாசி[1]. Rate of price, current price; கிரயவளவு.

விலைவிழு-தல் vilai-viḻu-, *v. intr.* <id.+. See விலையிறங்கு-.

விலைவை-த்தல் vilai-vai-, *v. intr.* <id.+. See விலைபோடு-. (யாழ். அக.)

விலோசனம் vilōcaṉam, *n.* <*vi-lōcana*. 1. Eye; கண். (பிங்.) 2. Glance, look; பார்வை. (W.) 3. Intention, idea; உட்கருத்து. *ஆயுதபுரோகிதன் விலோசன முணராது* (பாரத. வாரணா. 60).

விலோதம் vilōtam, *n.* <*vilōda*. 1. Hair of women, as wavy; பெண்மயிர். (பிங்.) 2. Curl of hair; மயிர்ச்சுழற்சி. (திவா.) *வனைமயிர விலோதமாது* (பாகவத. 10, திருவவ. 49) 3. See விலோதனம்[1]. (பிங்.) *காலூன்று விலோதமும் . . . சோதநுமின்* (மணி. 1, 52).

விலோதனம்[1] vilōtaṉam, *n.* <*vilōdhana*. 1. Large flag, ensign; பெருங் கொடி. (பிங்.) 2. A flag for ornament; அலங்காரத்துக்காகக் கொண்டு செல்லுங் கொடி.

விலோதனம்[2] vilōtaṉam, *n.* <*vilōcana*. See விலோசனம், 1. *விலோதனம் விரைந்த தொன்று* (இரகு. யாகப. 64).

விலோமம் vilōmam, *n.* <*vilōma*. 1. Reverse order, opposite course; நேரெதிரிடையான முறை. 2. Left-hand system; இடப்பக்க முறை. (சித். சிகா. விபூதிதாரண. 18.) 3. A hell; நரகவகை. (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 113.)

விலோமன் vilōmaṉ, *n.* <*Vilōma*. Varuṇa; வருணன். (யாழ். அக.)

விலோலம் vilōlam, *n.* <*vi-lōla*. Fidgetiness, mental agitation; மனச்சஞ்சலம். (சங். அக.)

விவகம் vivakam, *n.* <*vivaha*. A wind, one of *capta-maruttu*, q.v.; சப்தமருத்துக்களுள் ஒன்று. (விஷ்ணுபுராணம்.)

விவகரி-த்தல் vivakari-, *11 v.* <*vyava-hṛ*. *intr.* 1. To carry on legal proceedings; நியாயத்தலத்தில் வழக்காடுதல். 2. To argue; தருக்கித்தல். *திராவிடத்திலே வந்ததா விவகரிப்பேன்* (தாயு. சித்தர். 10).—*tr.* To expound; விரித்துக் கூறுதல். *நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேன்* (தாயு. பரிபூ. 1).

விவகலனம் vivakalaṉam, *n.* <*vyava-kalana*. See விவகலிதம். (யாழ். அக.)

விவகலிதம் vivakalitam, *n.* <*vyava-kalita*. (Arith.) Subtraction; கழித்தற்கணக்கு. (யாழ். அக.)

விவகாரதரிசனம் vivakāra-taricaṉam, *n.* <*vyavahāra*+. Judicial enquiry; நியாய விசாரணை. (யாழ். அக.)

விவகாரம் vivakāram, *n.* <*vyava-hāra*. 1. Judicial proceedings, litigation; நியாயத்தல வழக்கு. *அந்தச சொத்து விவகாரத்தி லிருக்கிறது.* 2. That branch of the Dharma Śāstra which strictly falls within the province of law; நியாயத்தலவழக்குச் சம்பந்தமான தருமசாத்திரப் பகுதி. 3. Disputation; தருக்கவாதம். *ஏதன்றி விவகாரமுணடென்னிலோ . . . ஆற்றிலேன்* (தாயு. சச்சி. 9). 4. Conduct, behaviour; நடத்தை. *அவனுடைய விவகாரம நன்றாக இல்லை.*

விவகாரவிதி vivakāra-viti, *n.* <id.+ +. Law; நியாயப்பிரமாணம். (யாழ். அக.)

விவகாரஸ்தானம் vivakāra-stāṉam, *n.* <id.+. Court of justice; நீதித்தலம்.

விவகாரி vivakāri, *n.* <*vyavahārin*. 1. Litigant, litigious person; நியாயத்தலத்து வழக்காடுவோன். 2. One who speaks with a full knowledge of affairs; விஷயங்களை நன்றறிந்து பேசுவோன். *Colloq.*

விவகாரிகம் vivakārikam, *n.* <*vyāvahārika*. 1. That which is the subject-matter of a dispute or talk; விவகாரசம்பந்த முடையது. (இலக். அக.) 2. Custom; வழக்கம். (யாழ். அக.)

விவச்சுதன் vivaccutaṉ, *n.* <*Vivasvat*. See விவச்சுவான். (பிங்.)

விவச்சுவான் vivaccuvāṉ, *n.* <*Vivasvān* nom. sing. of *Vivasvat*. A manifestation of the Sun, one of *tuvātacātittar*, q.v.; துவாதசாதித்தருளொருவர்.

விவசம் vivacam, *n.* <*vi-vaśa*. 1. Ecstasy, trance; பரவசம். (சது.) 2. The state of

the soul when freed from bondage; ஆன்மாவின் நிவிர்த்திநிலை. (W.)

விவசாயம் vivacāyam, n. <vyavasāya. 1. Labour, active occupation; தொழில். 2. Effort; முயற்சி. 3. Agriculture, cultivation, as requiring strenuous effort; வேளாண்மை. *Colloq.* 4. Buying and selling, trade, traffic; வியாபாரம். *Loc.*

விவசுவான் vivacuvāṉ, n. See விவச்சுவான்.

விவஞ்சி vivañci, n. <vipañcī. A kind of lute. See விபஞ்சிகை. (பிங்.)

விவட்சாதீனம் vivaṭcātīṉam, n. <vivakṣādhīna. (Gram.) Purpose or intention of an author or speaker; சொல்வான்குறிப்பு. (பி. வி. 26, உரை.)

விவட்சை vivaṭcai, n. <vivakṣā. *Loc.* 1. Wish or desire to speak; பேசவேண்டுமென்ற விருப்பம். 2. Meaning, intention; sense; கருத்து.

விவத்து vivattu, n. See விபத்து. (W.)

விவத்தை[1] vivattai, n. See விவஸ்தை. (இலக். அக.)

விவத்தை[2] vivattai, n. <vi-pat. Peril, danger; ஆபத்து. (யாழ். அக.)

விவதானம் vivatāṉam, n. <vyava-dhāna. 1. Cover, screen; மறைப்பு. 2. Obstruction; தடை. உயிர் விவதானமாய் இடை நிறுறலின் (சித். சிகா. மரபுகண். 20).

விவர்த்தகம் vivarttakam, n. <vivartaka. (Phil.) Illusory appearance, as that of a serpent in a rope; ஒரு வஸ்து தன் சுவரூபத்தை விடாமல் வேறு சுவரூபத்தைக் காண்பிக்கை. பரிணும மாரம்பம் விவர்த்தகமாம் (வேதா. சூ. 82).

விவர்த்தம் vivarttam, n. <vivartta. 1. Rolling, turning round; சுற்றுகை. (யாழ். அக.) 2. Dancing; ஆடுகை. 3. (Phil.) See விவர்த்தகம். (வேதா. சூ. 82, உரை.)

விவர்த்தனம் vivarttaṉam, n. <vivartana. See விவர்த்தம், 1. (W.)

விவரகதி vivara-kati, n. <vivara+. (Astron.) Difference in the daily motions of the sun and the moon; சந்திர சூரியாது நித்திய கதிகளுக்குள்ள அந்தரம். (W.)

விவரணம் vivaraṇam, n. <vivaraṇa. Explanation, exposition, gloss; விவரக்குறிப்பு. பிரணவத்திற்கு மந்திரசேஷம் விவரணம் (அஷ்டாதச. முமுக்ஷுப்.).

விவரநாளிகை vivara-nāḷikai, n. <vivara-nālika. Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

விவரம் vivaram, n. <vivara. 1. Fissure, hole, cavity, hollow, vacuity; துவாரம். 2. Cave; மலைக்குகை. (சூடா.) 3. Intervening space; இடைவெளி. பிலங்களேழு மதனிடையிடை விழுந்த . . . வோ விவரம (தக்கயாகப. 147). 4. Particulars, details; circumstances, as of a narrative; வரலாற்றுக் குறிப்பு. 5. See விவேகம், 1. கருமத்தாலே விவரமதா யாராய்ந்து (ஞானவா. முமுட். 10).

விவரி-த்தல் vivari-, 11 v. tr. <vivr. To relate in detail, enter into particulars; விரித்துக்கூறுதல். சொன்னவார்த்தையை விவரியாநின்றுகொண்டு (ஈடு, 5, 1, 3).

விவரிதம் vivaritam, n. Contrariety. See விபரீதம், 1. (யாழ். அக.)

விவரிப்பு vivarippu, n. <விவரி-. Explanation, detailed statement; விரித்துக் கூறுகை.

விவஸ்தை vivastai, n. <vyava-sthā. 1. Settlement; முடிவு. 2. Settled principle; ஒழுங்குமுறை. அவன் விவஸ்தை யில்லாதவன்.

விவா[1] vivā, n. cf. vibhū. Greatness; பெருமை. (அரு. நி.)

விவா[2] vivā, n. cf. vibhāvarī. Night; இரவு. (அக. நி.)

விவாகப்பொருத்தம் vivāka-p-poruttam, n. <விவாகம்+. (Astrol.) Correspondence between the horoscopes of prospective bride and bridegroom. See கலியாணப்பொருத்தம்.

விவாகபந்தம் vivāka-pantam, n. <vivāha+. The matrimonial tie or relationship; விவாகத்தால் மனைவிக்கும் கணவனுக்குமேற்படுஞ் சட்டு. விடுமுறிப பிரமாணம் எழுதி விவாகபந்தத்தை நீக்கிவிட்டார்கள்.

விவாகம் vivākam, n. <vivāha. Marriage, matrimony, one of cōṭaca-camskāram, q.v.; சோடசசம்ஸ்காரங்களுள் ஒன்றான கலியாணம். விவாகமும் காருகத்தமும் கூறினமையும் (சிலப். 9, 28, உரை).

விவாகஸ்திரீ vivāka-strī, n. <id.+. Lawfully wedded wife; விதிப்படி கல்யாணம் செய்துகொண்ட மனைவி. (W.)

விவாதம் vivātam, n. <vivāda. 1. Dispute, wordy warfare; தர்க்கம். இருவரும் விவாதம்பண்ணி (உத்தரரா. இலவண. 6). 2. Legal dispute, lawsuit; நியாயத்தல வழக்கு.

விவாதாமிசம் vivātāmicam, n. <id.+aṃśa. The matter in dispute; the question at issue; வழக்கிற்குரிய விஷயம்.

விவாதிஸ்வரம் vivāti-svaram, *n.* <*vivādin*+. (Mus.) Discordant note; இசையிலுண்டாம் பகைச்சுரம்.

விவிதம் vivitam, *n.* <*vi-vidha*. Variousness; பலவிதம். *விவித முத்தழன்மீது* (தக்கயாகப். 506). (சூடா.)

விவிலியநூல் viviliya-nūl, *n.* <Gr. *biblia* +. The Bible; கிறிஸ்துவசமயத்தின் பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் அடங்கிய நூல்.

விவிலியமதம் viviliya-matam, *n.* <id.+ *mata*. Christianity; கிறிஸ்தவ மதம்.

விவேகசிந்தாமணி vivēka-cintāmaṇi, *n* A treatise on Vēdānta philosophy; ஒரு வேதாந்த நூல். (W.)

விவேகபருவம் vivēka-paruvam, *n.* <விவேகம்+. Age of discretion; பகுத்தறியும் பிராயம். (W.)

விவேகம் vivēkam, *n.* <*vivēka*. 1. Discrimination, the capacity to reason and distinguish; பகுத்தறிவு. *நித்திய வநித்தியங்க ணிணையந தெரிவிவேகம* (கைவல. தத். 8). 2. Ingenuity, penetration, right judgment; புத்திக் கூர்மை. (W.) 3. Preface of a book; பாயிரம். (W.)

விவேகமதியுப்பு vivēka-mati-y-uppu, *n.* prob. id.+ மதி³+. Glass gall. See வளையலுப்பு. (மூ. அ.)

விவேகி¹ vivēki, *n.* <*vivēkin*. Clever person, person of understanding; பகுத்தறிவுள்ளவன். *மலாதூவித் தொழுதான் விவேகிகளின் மிக்கோன்* (ஞானவா. பிரகலா. 23).

விவேகி²-த்தல் vivēki-, 11 *v. tr.* <விவேகம். To discriminate; to understand with discrimination; பகுத்தறிதல்.

விவேசனம் vivēcaṉam, *n.* <*vi-vēcana*. Discrimination, distinguishing truth from falsehood, reality from semblance; பகுத்தறிவு. (W.)

விழ viḻa, *n.* <விழா. See விழா. *விழ வித தாய் வீடுபெற்றான்* (சீவக. 3114).

விழக்குழிபாய்ச்சு-தல் viḻa-k-kuḻi-pāyccu-, *v. intr.* <விழு-+. (W.) 1. To throw into a pit; படுகுழியில் வீழ்த்துதல். 2. To thwart an undertaking by putting obstacles in the way; பிறனுக்கு இடையூறு செய்து காரியக்கேடு விளைத்தல்.

விழத்தட்டு-தல் viḻa-t-taṭṭu-, *v. tr.* <id. +. (W.) 1. To overthrow, fell down; கீழ் விழும்படி தள்ளுதல். 2. To dash out of another's hand; பிறன் கையிலுள்ளதைத் தட்டி வீழ்த்துதல்.

விழத்தள்ளு-தல் viḻa-t-taḷḷu-, *v. tr.* <id. +. See விழத்தட்டு-. (W.)

விழத்தாட்டு-தல் viḻa-t-tāṭṭu-, *v. tr.* <id. +தாட்டு-. See விழத்தட்டு-. (W.)

விழம்பு viḻampu, *n* Boiled rice; சோறு. (யாழ். அக.)

விழல் viḻal, *n.* <விழு-. 1. Falling; விழுகை. *பாவாடை விடலொன்றே நரகத்தில் விழலொன்றே.* 2. Worthlessness, being valueless; பயனின்மை. *அழல தோமபு மருமறையோர்திறம் விழல தென்னு மருகா* (தேவா. 866, 7). (பிங்.) 3. Dharba grass. See விசுவாமித்திரப்புல். *காமரெழில் விழலுடுத்து* (திவ். பெருமாள். 9, 7). 4. A kind of sedge; கோரைவகை. 5. Cuscus grass See இலாமிச்சை. (W.)

விழல்கட்டி viḻal-kaṭṭi, *n.* <விழல்+ கட்டு-. One who plaits darbha grass; விழற்புல் லாற் பின்னுவோன். *Loc.*

விழலன் viḻalaṉ, *n.* <id. cf. *vṛṣala*. Idler; worthless man; ஒன்றுக்கும் உதவாதவன். *விழல னெனையாள நினைவாய்* (திருவேங். சத. 86).

விழலாண்டி viḻal-āṇṭi, *n.* <id.+. Idler, saunterer; சோம்பித்திரியும் வீணன். (W.)

விழலி viḻali, *n.* Fem. of விழலன். Idle woman; worthless woman; ஒன்றுக்கும் உதவாத வள். *வீணிகள் விழலிகள்* (திருப்பு. 890).

விழலுக்கிறை-த்தல் viḻalukkiṟai-, *v. intr.* <விழல்+. To labour unprofitably, as watering unproductive grass; வீண்பாடுபடுதல்.

விழவணி viḻa-v-aṇi, *n.* <விழவு+. Adornment of the person on festive occasions, as marriage, etc.; சுபகாலங்களில் அணியும் அலங் காரம். *வதுவை விழவணி வைகலுங் காட்டினை* (கலித். 98).

விழவர் viḻavar, *n.* <id. Those who celebrate a festival; உற்சவங் கொண்டாடுவோர். *தணபதங்கொள் விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப* (சிலப். 7, பக். 206).

விழவாற்றுப்படு-த்தல் viḻavāṟṟuppaṭu-, *v. intr.* <id.+. To bring a festival to a close; உற்சவத்தை முடிவுசெய்தல். *விழவாற்றுப்படுத்தபிற் புல்லென்ற களம்போல* (கலித். 5).

விழவு viḻavu, *n.* <விழா. 1. See விழா. *முந்நீர் விழவி னெடியோன்* (புறநா. 9). 2. Pastime; விளையாட்டு. *ஊரனொ டப்புவிழவமரும் பணிமொழி*

யரிவை (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 10). 3. Desire; அவா. (அரு. நி.) 4. Gemini of the zodiac; மிதுனராசி. (பிங்.)

விழவுக்களம் viḻavu-k-kaḷam, n. <விழவு + களம்². Place of celebration of a festival; உற்சவம் நடைபெறும் இடம். விழவுக்கள நந்தி (குறிஞ்சிப். 192).

விழவேடெடு-த்தல் viḻa-v-ēṭeṭu-, v. intr. prob. விழு- + ஏடு +. To steal one's book; கிரந்தத்தைத் திருடிக்கொள்ளுதல். அவ்வூரில விழவேடெடுத்துக் கொண்டறிதல . . . செய்வாரில்லை (திவ். பெரியதி. 8, 1, 8, வ்யா.).

விழற்கட்டு viḻaṟkaṭṭu, n. <விழல் +. House thatched with viḻal grass; விழற்புல் வேய்ந்த வீடு. (யாழ். அக.)

விழற்கிறை-த்தல் viḻaṟkiṟai-, v. intr. <id. + இறை-. See விழலுக்கிறை-. சுத்தப பாமரராய் விழற்கிறைத்துப் பட்டனரால் (பிரபோத. 13, 14).

விழற்கூரை viḻaṟ-kūrai, n. <id. +. Roof of viḻal grass thatch; விழற்புல் வேய்ந்த கூரை.

விழற்பாய் viḻaṟ-pāy, n. <id. + பாய்². Mat made of viḻal grass; விழற்புல்லாற் பின்னிய பாய். வெயில்நாளில் விழற்பாயும் குளிர்நாளில் கோரைப்பாயும்.

விழா viḻā, n. <விழை-. 1. Festive occasion, festival; உற்சவம். ஆலமாசெல்வன் . . . மகன் விழாக் கால்கோளென்று (கலித். 83). 2. Celebration of a marriage; விவாகக்கொண்டாட்டம். அரசிளங் குமரர்க்குயர் விழா நடத்தி (திருவாலவா. 25, 24).

விழாக்கடி viḻā-k-kaṭi, n. <விழா + கடி⁵. Sights of a festival; உற்சவக்காட்சி. (W.)

விழாக்கால்கோள் viḻā-k-kāl-kōḷ, n. <id. + கால்¹ + கோள்¹. Commencement of a festival; திருவிழாத்தொடக்கம். ஆலமாசெல்வன்மகன் விழாக் கால் கோள் (மணி. 3, 144).

விழாக்கொள்(ளு)-தல் viḻā-k-koḷ-, v. intr. <id. +. To celebrate a festival; திருவிழா நடத்துதல். (குறிஞ்சிப. 192, உரை.)

விழாக்கோள் viḻā-k-kōḷ, n. <id. + கோள்¹. Celebration of a festival; திருவிழாக் கொண்டாட்டம். விழாக்கோளெடுத்த நாலேழ் நாளினும் (மணி. 1, 7).

விழாக்கோளாளர் viḻākkōḷ-āḷar, n. <விழாக்கோள் +. Those who conduct a festival, as by order of a king; அரசர் முதலியோர் ஆணைப்படி திருவிழா நடத்துவோர். விழாக்கோளாளரைக் குழாத்திடைத் தரீஇ (பெருங. உஞ்சைக். 37, 247).

விழாப்புறம் viḻā-p-puṟam, n. <விழா + புறம்¹. Land-endowment for the conduct of festivals; திருவிழா நடைபெறுதற்கு விடப்பட்ட இறையிலிநிலம். (T. A. S. i, 6.)

விழால் viḻāl, n. cf. விழல். See விழாலரிசி. (தைலவ.)

விழாலரிசி viḻāl-arici, n. <விழால் +. [T. viḍavali.] Seed of a kind of grass; ஒருவகைப் புல்லரிசி. (தைலவ.)

விழாவணி viḻā-v-aṇi, n. <விழா +. 1. See விழவணி. 2. Ceremonial grandeur, as of festivities; திருவிழாச்சிறப்பு. நிகழ்தல் விழாவணி நிகழ்வித்தோனே (சிலப. உரைபெறுகட். 4). 3. State of a warrior armed for battle; வீரனது போர்க்கோலம். வில்லின்செல்வன் விழாவணி விரும்பி நோக்கி (கம்பரா. மீட்சிப. 55).

விழி¹-த்தல் viḻi-, 11 v. intr. 1. To open the eyes; கண்திறத்தல். இமையெடுத்துப பற்றுவே னென்றியான் விழிக்குங்கால் (கலித். 144). 2. To wake from sleep; நித்திரை தெளிதல். உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு (குறள், 339). 3. To watch; to be vigilant; to be wide awake; சாக்கிரதையாயிருத்தல். அவன் சோர்வு போகாமல் விழித்துக்கொண்டிருப்பவன். 4. To look at attentively; கவனித்து நோக்குதல். நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப . . . நாயினுக்குத் தவிசிட்டு (திருவாச. 5, 28). 5. To gaze, stare; மருண்டு நோக்குதல். விண்ணின்று மிழியாம லெப்போதும் வானோர் விழிக்கின்றதே (பிரபோத. 6, 14). 6. To shine; பிரகாசித்தல். பொன்னூ ணிருள கெட விழிப்ப (சீவக. 2280). 7. To be clear; தெளிவாதல். மொழிப்பொருட் காரணம விழிப்பத் தோன்று (தொல். சொல். 394). 8. To be alive; உயிர்வாழ்தல். அழற்கணுக மாருயிருணண விழித்தலாற்றேன் (மணி. 23, 70).

விழி² viḻi, n. <விழி-. 1. Eye; கண். (பிங்.) விழியிலா நகுதலை (தேவா. 345, 5). 2. Eye-ball; மிண்டை. 3. Knowledge; wisdom; ஞானம். தேறா விழியிலா மாந்தா (திருமந். 177).

விழிகண்குருடு viḻi-kaṇ-kuruṭu, n. <id. +. Blindness without any apparent defect in the eye, *Amaurosis;* வெளித்தோற்றத்தில் விழியில் மாறுபாடின்றியே கண்தெரியாமை. அவமுறு விழிகண்குருடொடு மாவி யயர்வுறும் (கடம்ப. பு. இலீலா. 104).

விழிச்சி viḻicci, n. cf. எழுச்சி. Inflammation of the internal ear, otitis; காதுக்குள் வெடிக்குங் கட்டி. (M. L.)

விழிஞம் viḻiñam, n. A town on the sea-coast of Travancore; திருவிதாங்கூரிலுள்ள ஒரு துறைமுகப்பட்டினம். விழிஞக்கடற்கோடியுள் வேல் வலங்கைக் கொண்டான் (இறை. 3, உரை).

விழிதுறை viḻiturai, n. prob. இழிதுறை. (யாழ். அக.) 1. Shore, bank, ford; நீர்க்கரை. 2. Ghat; ford; இறங்குதுறை.

விழிப்பு viḻippu, n. <விழி-. 1. Waking up; விழிக்கை. 2. Watchfulness, vigilance; சாக்கிரதை. 3. Conspicuousness, prominence; சிறந்து விளங்குகை. (W.) 4. Blinking in ignorance; செய்வது தெரியாமல் திகைக்கை.

விழிபிதுங்கு-தல் viḻi-pituṅku-, v. intr <விழி+. To suffer from overwork; வேலை நெருக்கடியால் வருந்துதல்.

விழிமி viḻimi, n. See விழுதி. (பிங.)

விழியன் viḻiyaṉ, n. <விழி. 1. One having large prominent eyes; பெருங்கண்ணுடையவன். (W.) 2. One having bulging eyes; பிதுங்கிய விழியுடையவன்.

விழிவாதம் viḻi-vātam, n. <id.+வாதம்[1]. A disease of the eye that causes twitching; இமைகளையாட்டும் கண்ணோய்வகை. (சீவரட்.)

விழிவிழுங்கி viḻi-viḻuṅki, n. <id.+விழுங்கு-. An eye-disease; கண்ணோய்வகை. (யாழ். அக.)

விழு[1]-தல் viḻu-, 4 v. intr. cf. வீழ்-. [K. bīḻu.] 1. To fall, fall down; to descend; to flow down; கீழ்நோக்கி யிழிதல். விழூஉ மவ்வெள்ளருவி (பதிற்றுப. 78, 1). 2. To lie prostrate, as in reverence; நிலம்படியச் சாய்தல். பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுந்து . . . பயில்வித்தார (பெரியபு. திருநா. 309). 3. To fall down exhausted; சோர்ந்து வீழ்தல். வெஞ்சினவீரா விழுந்தனா (கம்பரா. இராவணன் வதை. 36). 4. To fall sick or ill; to be bedridden; நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடத்தல். 5. To be defeated or overthrown; தோற்றுப்போதல் அவன் வாக்குவாதத்தில் விழுந்துவிட்டான். 6. To fall low, decline, as prices; to sink to a lower level; தாழ்தல். விலை விழுந்துவிட்டது. 7. To be destroyed, ruined; கெடுதல். விழுந்தன கொடிய தீவினைப பாபமெலாம் (பிரபுலிங. அக்கமா. உற. 11). 8. To die; சாதல். அவா விழுந்துபோனா. 9. To set, as the sun; அஸ்தமித்தல். விழுந்த ஞாயிறு வெழுவதன் முன் (கம்பரா. காப்பு. 9). 10. To fall into desuetude; வழக்கிலின்றி யொழிதல். 11. To settle; to be fixed; தங்குதல். அவன் நினைவு அதிலே விழுந்தது. 12. To crowd together; to swarm; திரண்டு கூடுதல். சனங்கள் வந்து விழுகிறார்கள். 13. To be allotted; to fall to one's lot or share; கிடைத்தல். சீட்டு அவனுக்கு விழுந்தது. 14. To be imprinted; பதிதல். புகைப்படம் நன்றாய் விழுந்திருக்கிறது. 15. To appear; to be formed; to come out; வெளித்தோன்றுதல். துவாரம் விழுந்த மரம்; மாட்டுக்கு இரண்டு பல் விழுந்திருக்கிறது; கிழங்கு விழுந்தது. 16. To take place, happen; நேர்தல். 17. To pass; to pass away; கழிதல். இப்படி நாள விழுகையாலும் (S. I. I. v, 140). 18. To rush, as against a person; ஒருவன்மீது தாக்கிச் செல்லுதல். பகைமேல் விழுந்தான். 19. cf. vr. To exhibit desire; விருப்பங்கொள்ளுதல். ஐம்புலன் மேல் விழுந்து (திருநூற். 13). 20. To fall into position; இடத்திற் பொருந்துதல். 21. To devolve; உரிமை முதலியன இறங்குதல். 22. To be born, used in contempt; பிறத்தல். பெண கட்டை விழுந்தது. 23. To issue, proceed from, as speech; சொல் முதலியன வெளிப்படுதல். 24. To become detached; பிரிவுபடுதல். 25. To swoop; கீழ்நோக்கிப் பாய்தல். 26. To discharge, empty, as a river; நதி முதலியன சங்கமமாதல். 27. To hang down, droop; தொங்குதல். 28. To fall into a rage; கடுஞ்சினங் கொள்ளுதல். 29. To lose animation, as face; முகம் முதலியன வாடுதல். 30. To be locked up, as capital; பணம் முதலியன முடங்கிக்கிடத்தல்.

விழு[2]-த்தல் viḻu-, 11 v. tr. Caus. of விழு[1]-. 1. To cause to fall; to throw down; விழச்செய்தல். பழைய கால்விழுதத நெடுவேலைவீழ் வெற்பனை (பாரத. இராசசூய. 64). 2. To cause to die; சாகச்செய்தல். நமன்றமா . . . விழுப்பதன்முன் (தேவா. 420, 6). 3. To abandon; to remove; களைதல். அரைத்துணியை விழுத்து வை.

விழு[3] viḻu, n. <viṣu. See விஷுவம். விழு அயனதிகளிலும் விழவுகளிலும் (சிலப. 10, 22, உரை).

விழு[4] viḻu, adj. <விழு[1]-. 1. cf. vara. Excellent; sublime; சிறந்த. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லை (குறள், 162). 2. Distressing, grievous; துன்பமான. (சீவக. 2355.)

விழுக்காடிடு-தல் viḻukkāṭiṭu-, v. tr. <விழுக்காடு+. To apportion; கூறிடுதல். ஒன்று மிரணடுமாகப் பகழியை விழுக்காடிட்டு (சீவக. 798, உரை).

விழுக்காடு viḻukkāṭu, n. <விழு[1]-+காடு[3]. 1. Falling; flowing down, as of a waterfall; வீழ்கை. மலைநீர்விழுக்காடு (திருவாலவா. 54, 9). 2. Swoop, as of a kite; கீழ்நோக்கான பாய்ச்சல். பருந்தின் விழுக்காடு (நன். 18, மயிலை.). 3. Share, portion, lot; பங்கு. (W.) 4. Proportion, rate; வீதம். நூறுகுழிக்குக் கலனேநானாழி நெல்லும் கால் பணமும விழுக்காடு கொள்ளக் கடவதாகவும (S. I. I. i, 93, 7). 5. Chance; தற்செயல். பகவத்குணனுபவம்வழிந்த பேச்சுகள் விழுக்காட்டாலே பணணனபடி (ஈடு, 3, 6, 11). 6. That which is in store in the future; மேல்வருவது. இவனும் விழுக்காடறியாதே அகப்பட்டுக் கொடுநின்றான் (ஈடு, 6, 1, 5, ஜீ.). 7. Expletive; பொருளின்றிக் கூட்டியுரைக்கப்படுஞ் சொல். என்றால் என்பது ஓர சொல் விழுக்காடு (சீவக. 1886, உரை). 8. Implication,

implied sense; அருத்தாபத்தி. விழுக்காட்டாலே சொன்னார் (ரு, 3, 3, 5).

விழுக்கு[1] viḻukku, n. <விழுங்கு-. Gulp, swallow; மென்றுதின்னாமல் ஒருசேர விட்கொள்ளுகை. ஒரு விழுக்கு விழுங்கினான்.

விழுக்கு[2] viḻukku, n. cf. விழுது. 1. Fat, suet; ஊன்விசேடம். விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள் (புறநா. 371). 2. Oiliness, grease; எண்ணெய்ப்பிசுக்கு.

விழுக்குப்புரட்டு viḻukku-p-puraṭṭu, n. <விழுக்கு[2]+. A relish prepared in oil; எண்ணெயில் வேகவைத்தெடுத்த கறிவகை. Nāñ.

விழுங்கு-தல் viḻuṅku-, 5 v. tr. [T. miṅgu, K. muṅgu, M. viḻuṅṅuka.] 1. To swallow, gulp, as food; மென்றுதின்னாமல் ஒருசேர விட்கொள்ளுதல். தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கி யற்று (குறள், 931). 2. To devour, consume, to absorb; to exhaust; கவளீகரித்தல். அக்கினி எல்லாவற்றையும் விழுங்கிவிட்டது. 3. To utter indistinctly; தெளிவின்றிப் பேசுதல். (W.) 4. To be hesitant in speech, slurring over words; வார்த்தைகளை மழுப்புதல். என் விழுங்கி விழுங்கிப் பேசுகிறாய். 5. To overcome; வெல்லுதல். வெம்பு காலினை விழுங்கிட . . . உம்பர் மீதினிமிர் வாசுகி யொத்தான் (கம்பரா. இராவணன்தானை. 3). 6. To seize, capture; கவர்தல். விடையுடை யினநிரை விழுங்கன் மேயினார் (சீவக. 1817). 7. To kill; கொல்லுதல். கல்லாமந்திரி விழுங்கப் பட்டான் (சீவக. 385). 8. To pervade; to swarm everywhere; வியாபித்தல். வானகம் விழுங்கினார் விண்ணவர் வெளியின் றென்னவே (கம்பரா. திருவவ. 85).

விழுங்கும்பாம்பு viḻuṅkum-pāmpu, n. <விழுங்கு-+. A deadly defensive machine in a fortress; மதிற்பொறிவகை. (சிலப. 15, 216, உரை.)

விழுச்சிறை viḻu-c-ciṟai, n. <விழு[4]+. Imprisonment without loss of dignity or honour; சீரிய சிறைவாசம். விலங்கி வில்லுமிழும் பூணான் விழுச்சிறைப் பட்டபோழ்தும் (சீவக. 1167).

விழுச்செல்வம் viḻu-c-celvam, n. <id.+. Great fortune, immense wealth; பெருஞ்செல்வம். கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி (குறள், 400).

விழுசுமை viḻu-cumai, n. <விழு[1]-+. Heavy burden; பெரும்பாரம். (யாழ். அக.)

விழுத்தகை viḻu-t-takai, n. <விழு[4]+. Unequalled excellence; பிறர்க்கில்லாத சிறப்பு. விழுத்தகை பெறுகென (பரிபா. 11, 117).

விழுத்தண்டு viḻu-t-taṇṭu, n. <id.+. Large stick for support in walking; பெரிய ஊன்றுகோல். தொடித்தலை விழுத்தண்டூன்றி (புறநா. 243).

விழுத்தம் viḻuttam, n. Black cumin. See கருஞ்சீரகம். (W.)

விழுத்தாட்டு-தல் viḻu-t-tāṭṭu-, v. tr. <விழு[1]-+தாட்டு-. See விழத்தட்டு-.

விழுத்திணை viḻu-t-tiṇai, n. <விழு[4]+. Noble family; உயர்குலம். வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து (புறநா. 27).

விழுத்து[1]-தல் viḻuttu-, 5 v. tr. Caus. of விழு[1]-. [K. bilisu.] See விழு[2]-. விழுத்தினான் சிரமெனும் வெகுளி மீக்கொள (கம்பரா. இராவணன் வதை. 155).

விழுத்து[2] viḻuttu, n. perh. விழு[2]-. Direction, aim; இலக்கு. அந்த விழுத்திலே ஓடினேன். Loc.

விழுதி viḻuti, n. A straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flowers, m. sh., Cadaba indica; மருந்துச் செடிவகை.

விழுதிக்கீரை viḻuti-k-kīrai, n. <விழுதி+. Leaves of viḻuti; விழுதியின் இலை.

விழுது viḻutu, n. <விழு[1]-. [K. bilalu, M. viḻudu.] 1. Aerial root, as of the banyan; ஆலமரம் முதலியவற்றின் கிளைகளினின்று இறங்கும் வேர்த்தொகுதி. (பெரும்பாண. 357, உரை.) 2. Lock of hair; தலைமயிர்ச் சடையின் ஒருகால். Loc. 3. (Weav.) Heddles; நெசவுக்கருவி யுறுப்புள் ஒன்று. 4. Lead for sounding; ஆழமளக்குங் கருவி. Naut. 5. Ghee in congealed state; இறுகிக் கட்டியான நெய். 6. Butter; வெண்ணெய். ஆய்ச்சி விழுதுண்ட வாயானை (திவ். இயற். 3, 25). 7. Fat; நிணம். (W.) 8. Paste, pulpy mass; நீர் விட்டரைத்துத் திரட்டியது. இந்த உழுந்து தோசைக்கரைத்தால் விழுது காணுமா?

விழுதுக்கயிறு viḻutu-k-kayiṟu, n. <விழுது+. 1. (Weav.) Thread of linen, wound on the two beams, which the slay moves up and down; நெசவுக் கயிறுவகை. 2. Sounding-line; கடலின் ஆழமறிய உதவுங் கயிறு. (Naut. Man. 71.)

விழுதுசாந்து viḻutu-cāntu, n. <id.+. Mortar ground to a pulpy mass, dist. fr. iti-cāntu; மையாக அரைத்த சுண்ணச்சாந்து. Loc.

விழுதுவிடு-தல் viḻutu-viṭu-, v. intr. <id. +. 1. To drop or let down aerial roots, as banyan; ஆல் முதலியனவற்றின் கிளைகளினின்றும் வேர் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதல். 2. To take soundings; to cast the lead-line; ஆழமளத்தல். (W.)

விழுந்தான்கொட்டு viḻuntāṉ-koṭṭu, n. <விழு[1]-+கொட்டு[2]. A peculiar beat of drum,

indicating the death of a person; ஒருவன் இறந்ததைக் குறிக்கும் பறைமுழக்கு. *Loc.*

விழுந்துபோ-தல் viḻuntu-pō-, *v. intr.* <id.+. 1. To fall down; கீழ்விழுதல். 2. To die; இறத்தல். 3. To cut across; குறுக்குவழியாகச் செல்லுதல். *அந்த ஊருக்கு இந்த வழியே விழுந்துபோகவேண்டும்.*

விழுப்பகை viḻu-p-pakai, *n.* <விழு⁴+. Enmity towards the great; சீரிய பகை. *வேந்தனொடு நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக* (புறநா. 306).

விழுப்பம் viḻuppam, *n.* <id. 1. See விழுமம், 1. *ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான்* (குறள், 131). 2. Good; benefit; நன்மை. (பிங்.) 3. Family, ancestry; குலம். (பிங்.) 4. See விழுமம், 4. *நின் விழுப்ப நீக்குதி* (விநாயகபு. 57, 23).

விழுப்பரையன் viḻupparaiyaṉ, *n.* perh. விழுப்பம் + அரையன். 1. See விழுப்பாதராயன், 1. (I. M. P. Tj. 89) 2. See விழுப்பாதராயன், 2. *வேளாளனை விழுப்பரையனுக்குக் கோயிற்கணக்கனென்றும்* (கோயிலொ. 44)

விழுப்பாதராயன் viḻu-p-pāta-rāyaṉ, *n.* perh. விழு⁴+பாதம்¹+. 1. A title of a class of vassals of the Tamil kings; தமிழ் அரசர்க்குக் கீழ்ப்பட்ட தலைவரில் ஒரு சாரார்ன் பட்டப்பெயர். (I. M. P. Sm. 47.) 2. A class of people whose duty is to read the accounts of a temple in the presence of the deity; கோயிலிற் சுவாமி திருமுன்பு கணக்கு வாசிக்கும் உரிமையுடைய மரபினன். *பாணடி பதினலுக்கும் வேண்டிய விழுப்பாதராயர்* (திருவாலவா. அரும.).

விழுப்பாதிராசன் viḻuppātirācaṉ, *n.* See விழுப்பாதராயன், 1. (I. M. P. Tj. 1092.)

விழுப்பிணி viḻu-p-piṇi, *n.* <விழு⁴+. Disease in an advanced and incurable stage; தீராத முற்றிய நோய். *விழுப்பிணிப்போழ்து மறுமை மனத்தாரேயாகி* (நாலடி, 329).

விழுப்பு¹ viḻuppu, *n.* <விழு²-. 1. Anything cast off; கழிக்கப்படுவது. *விழுப்புற வுதுக்கியிட்டு* (சீவக. 2771). 2. State of ceremonial impurity before daily bath; ஸ்நானம் செய்யுமுன் உள்ள அசுத்தநிலை. *விழுப்புத் துணி.*

விழுப்பு² viḻuppu, *n.* <விழுப்பம். See விழுப்பம், 1, 3, 4. (அரு. நி.)

விழுப்புண் viḻu-p-puṇ, *n.* <விழு⁴+. 1. Wound of a warrior on his face or breast received in battle; போரில் முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண். *விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்கும்* (குறள், 776). 2. Grievous wound; இடும்பை தரும் புண். *கொழுவாய் விழுப்புண் குரைபபொலியும்* (சீவக. 2355).

விழுப்பேரரையர் viḻu-p-pēr-araiyar, *n.* perh. id.+பேர்⁴+. A title of a class of Tamil chieftains; தமிழ்த் தலைவரில் ஒரு சாரார் பட்டப்பெயர். *விழுப்பேரரையர் அய்யாக்குட்டி யடிகள்* (I. M. P. S A. 974).

விழுப்பொருள் viḻu-p-poruḷ, *n.* <id.+. The highest object or thing; மேலான பொருள். *விண்ணகத்தேவரு நண்ணமாட்டா விழுப்பொருளே* (திருவாச. 20, 9).

விழுபாலை viḻu-pālai, *n.* perh. விழு¹-+பாலை¹. A creeper; கொடிவகை. (யாழ். அக.)

விழுமம் viḻumam, *n.* <விழு⁴. 1. Excellence, greatness, sublimity, eminence, magnificence, superiority; சிறப்பு. (தொல். சொல். 353.) 2. Good state; சீர்மை. (தொல. சொல். 353.) 3. Purity; தூய்மை. *Loc.* 4. Distress, affliction; இடும்பை. *நின்னுறு விழுமங் களைந்தோள்* (அகநா. 170).

விழுமலை viḻu-malai, *n.* <விழு¹-+மலை⁴. The western mountain beyond which the sun is supposed to set. See அஸ்தகிரி. *எழுமலை விழுமலை புடைமணி யாக* (கல்லா. 19).

விழுமா-த்தல் viḻumā-, *12 v. intr.* <விழுமம்+ஆ⁴-. To attain to eminence or glory; சிறப்படைதல். *மகளிர் விழுமாந்தனர் தங்கொழுநரைக் காத்தே* (நற். 320).

விழுமிய viḻumiya, *adj.* <id. Pre-eminent, excellent; சிறந்த. *விழுமிய பெறலரும் பரிசி னல்குமதி* (திருமுரு. 294).

விழுமியதுபயத்தல் viḻumiyatu-paya-t-tal, *n.* <id.+. (Gram.) Inculcating noble teaching, one of ten *nūl-aḻaku*, q.v.; நூலழகு பத்தனுள் சீரிய பொருளை யுணர்த்தலாகிய அழகு. (நன். 13.)

விழுமியர் viḻumiyar, *n.* <id. See விழுமியோர். *விழுமிய ரென்னினு மவர்பா லிரவாமை* (பிரபோத. 30, 72).

விழுமியோர் viḻumiyōr, *n.* <id. Excellent persons; சிறந்தோர். *வானகமு கையுறினும் வேண்டார் விழுமியோர்* (நாலடி, 300).

விழுமீன்¹ viḻumīṉ, *n.* <விழு¹-+மீன்¹. Meteor. See வீழ்மீன்.

விழுமீன்² viḻu-mīṉ, *n.* <id.+மீன்². Hilsa. See உல்லம், 1.

விழுமுதல் viḻu-mutal, *n.* <id.+. Capital invested in a business; வியாபாரத்தின் மூலதனம். *Loc.*

விழுமுறு-தல் viḻumuṟu-, *v. intr* <விழுமம் + உறு-. To be distressed or afflicted; துன்புறுதல். *வேந்து விழுமுறினே* (*புறநா.* 318).

விழுமெனல் viḻum-eṉal, *n.* See விழுவிழெனல்.

விழுவிழெனல் viḻu-viḻeṉal, *n.* Expr. signifying (a) sliminess, slipperiness; வழவழப்பாதற் குறிப்பு. (W.): (b) pastiness; பசை பிடித்தற் குறிப்பு. (*யாழ். அக.*)

விழை-தல் viḻai-, *4 v.* prob. வீழ்[1]-. *tr.* 1. To wish, desire, love; to be anxious for; to covet; விரும்புதல். *இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான்* (*குறள்,* 615). 2. To esteem; நன்குமதித்தல். *ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு* (*குறள்,* 630). 3. To resemble; ஒத்தல். *மழைவிழை தடக்கை* (*தொல். பொ.* 289, *உரை*).—*intr.* cf. இழை[1]-. To move closely or intimately; நெருங்கிப்பழகுதல். *Loc.*

விழைச்சி viḻaicci, *n.* <விழை-. 1. Enjoyment; சுகானுபவம். *மன்னர்விழைச்சி* (*சிலப்.* 2, 2, *உரை*). 2. See விழைச்சு, 1. *அறுவகைப்பட்ட பாசாண்டிகரும் இணைவிழைச்சி தீதென்ப* (*இறை.* 1, *உரை, பக்.* 9).

விழைச்சு viḻaiccu, *n.* <id. (*பிங்.*) 1. Sexual union; புணர்ச்சி. 2. Tenderness; இளமை.

விழைந்தோன் viḻaintōṉ, *n.* <id. (*பிங்.*) 1. Friend; நண்பன். 2. Husband; கணவன்.

விழைநன் viḻainaṉ, *n.* <id. See விழைந்தோன்.

விழைய viḻaiya, *part.* <id. A particle of comparison; ஓர் உவமவாய்பாடு. (*தொல். பொ.* 289.)

விழையார் viḻaiyār, *n.* <id. + ஆ neg. Enemies; பகைவர். *விழையார் விழையப் படுப* (*குறள்,* 810).

விழைவு viḻaivu, *n.* <id. 1. Copulation; புணர்ச்சி. (*பிங்.*) 2. Desire; விருப்பம். *விழைவோ விழுமிதே* (*பு. வெ.* 9, 41). 3. Vibration of a lute; யாழி னுள்ளோசை. (*பிங்.*)

விள்(ளு)-தல் viḷ-, *2 v. intr.* 1. To open out, expand; to unfold, as a blossom; மலர்தல். (*சூடா.*) 2. To crack; உடைதல். *அந்தப் பழம் கீழ்விழுந்ததனால் விண்டுபோயிற்று.* 3. To split, burst; வெடித்தல். (*யாழ். அக.*) 4. To be at variance; to be opposed; மாறுபடுதல். *விள்வாரை மாறட்ட வென்றிமறவர்* (*பு. வெ.* 1, 14). 5. To become clear; தெளிவாதல்.—*tr.* 1. To break open; to split; பிளத்தல். *பழத்தை விண்டான்.* 2. To hate; பகைத்தல். *விண்டு . . . மண்டினார்* (*சீவக.* 418). 3. To be separated from; to leave; நீங்குதல். *வினைகளும் விண்டனன்* (*தேவா.* 928, 7). 4. To say, tell; சொல்லுதல். *தன்னிடத்து வந்து விள்ளான்* (*திருவாலவா.* 33, 10). 5. To reveal, make known; வெளிப்படுத்துதல். *உமக்கே விண்டு பேசினல்லால்* (*அஷ்டப். திருவரங்கக்.* 70). 6. To open, as the mouth; வாய் முதலியன திறத்தல். *வாய்விண்டு கூறும்* (*பாகவத.* 1, *தன்மபுத்திர.* 29). 7. To solve, as a riddle or conundrum; பிதிர் முதலியன விடுத்தல். *இந்தப் பிதிரை விள்ளு.*

விள்கை viḷkai, *n.* <விள்-. Leaving; விட்டகலுகை. *விள்கை விள்ளாமை விரும்பி* (*திவ். திருவாய்.* 1, 6, 5).

விள்ளல் viḷḷal, *n.* <id. 1. Separation; பிரிவு. *விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது* (*நாலடி,* 76). 2. Unfolding, as of a flower; மலர்கை. (*சூடா.*) 3. Embracing; ஆலிங்கனம். (*சூடா.*) 4. Wynaad coffee cherry-nutmeg. See நெடுநாரை, 2. *Kūṭar.*

விள்ளோடன்தேங்காய் viḷ-ḷ-ōṭaṉ-teṅ-kāy, *n.* <id. + ஓடு +. Coconut in which the kernel parts easily from the shell; உள்ளீடான பருப்பு சிரட்டையினின்று எளிதாகப்பெயருந் தேங்காய். (J.)

விள[1] viḷa, *n.* <விளா[1]. Wood-apple. See விளா[1]. (*தொல். எழுத்.* 181, *உரை.*)

விள[2] viḷa, *n.* See விளவு[4]. (*பிங்.*)

விள[3] viḷa, *n.* See விளவு[6]. (*பிங்.*)

விளக்கங்காண்(ணு)-தல் viḷakkaṅ-kāṇ-, *v. tr.* <விளக்கம் +. To test; சோதித்தறிதல். *தொண்டரை விளக்கங்காண* (*பெரியபு. திருநீலகண்ட.* 10).

விளக்கணம் viḷakkaṇam, *n.* prob. விளக்கு- +. 1. Soldering; பொடிவைத்துப் பொருத்துகை. (*யாழ். அக.*) 2. Solder; பற்றுப்பொடி.

விளக்கணி viḷakkaṇi, *n.* <விளக்கு +. (Rhet.) A figure of speech. See தீவகம்[1], 2. (*அணியி.* 15.)

விளக்கணை-த்தல் viḷakkaṇai-, *v. intr.* <id. + அணை-. To extinguish a lamp; விளக்கை அவித்துவிடுதல்.

விளக்கத்தார்கூத்து viḷakkattārkūttu, *n.* A treatise on dramaturgy, not now extant; வழக்குவீழ்ந்த ஒரு நாடகத்தமிழ்நூல். (*தொல். பொ.* 553, *உரை.*)

விளக்கப்பிரைசிதான் viḷakka-p-piraici-tāṉ, *n.* <விளக்கம் + Fr. *président.* Examining magistrate; குற்றவிசாரணைக்குரிய நியாயாதிபதி. *Pond.*

விளக்கம் viḷakkam, *n.* <விளங்கு-. [K. *beḷahu.*] 1. Elucidation, explanation; தெளி

வான பொருள். 2. Clearness; perspicuity; தெளிவு. நீ சொல்வது விளக்கமாக இல்லை. 3. Light; ஒளி. ஊாசுடு விளக்கத்து (புறநா. 7). 4. Phase of the moon; சந்திரகலை. (சது.) 5. Lamp; விளக்கு. குடியென்னுங் குன்றா விளக்கம் (குறள், 601). 6. Ring; மோதிரம். செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்து (நெடுநல். 144). 7. Praise; புகழ். நாவில் விளக்கந் தரும் (குறள, 853). 8. Investigation; விசாரணை. (யாழ். அக.) 9. Court of the first instance, where evidence is taken; சாக்ஷி விசாரணை நடக்கும் நியாயஸ்தலம். *Pond.* 10. Plenty; அதிகம். விளக்கமாய்க் கொடு. *Tinn.*

விளக்கவி-த்தல் viḷakkavi-, *v. intr.* <விளக்கு+அவி²-. See விளக்கணை-.

விளக்கிசைக்குறி viḷakkicaikkuṟi, *n.* <விளக்கு-+இசை⁴-+. Colon, a punctuation-mark (:); வாசிக்கையில் மூன்று மாத்திரை நிறுத்து வதற்கு இடுங்குறி.

விளக்கிடு-தல் viḷakkiṭu-, *v.* <விளக்கு+. *intr.* 1. To light lamps. See விளக்கேற்று-. 2. To burn lights in the temple, as an act of piety; கோயிலில் திருவிளக்கேற்றி வைத்தல்.—*tr.* To explain; to throw light upon; விளங்கச் செய்தல்.

விளக்கிடுகல்யாணம் viḷakkiṭu-kalyāṇam, *n.* <விளக்கிடு-+. An auspicious ceremony performed before a girl's marriage, generally in her seventh or ninth year, among Kārkātta Vēḷāḷas; கார்காத்த வேளாளரில் மணம்புரியாத பெண் களுக்கு 7 அல்லது 11-ஆம் வயதிற் செய்யப்படுஞ் சடங்குவகை. (E. T. vii, 380.)

விளக்கீடு viḷakkīṭu, *n.* <id. Lamp-lighting on the evening of *tiru-k-kārttikai;* திருக்கார்த்திகையன்று விளக்கேற்றுகை. கார்த்திகை நாள் . . . விளக்கீடு காணாதே போதியோ (தேவா. 1118, 3).

விளக்கு¹-தல் viḷakku-, *5 v. tr.* Caus. of விளங்கு-. 1. To make clear; to explain, elucidate; தெளிவாக்குதல். சொல்லிக்காட்டிச் சோரா வின்று விளக்கி (மலைபடு. 79). 2. To make illustrious; பிரசித்தப்படுத்துதல். தம்மை விளக்குமால் (நாலடி, 132). 3. To clean, brighten, polish; துலக்குதல். பல்லை விளக்குகிறான்: பாத்திரத்தை விளக்குகிறாள். 4. To purify; சுத்தமாக்குதல். குருவி னுபதேசம் மனத்தை விளக்கும். 5. To distribute, serve; பரிமாறுதல். அட்டன யாவையும் விளக்கின மிவர்க்கே (விநாயகபு. 53, 29). 6. To sweep, clear up; துடைப்பத்தாற் பெருக்குதல். 7. To solder; பொடியிட்டுப் பற்றவைத்தல். பொன் னின் பட்டைமேற் குண்டுவைத்து விளக்கின வளை (S. I. I. ii, 182).

விளக்கு² viḷakku, *n.* <விளக்கு-. [T. *velugu*, K. *beḷaku*, M. *viḷakku*.] 1. Lamp, light; ஒளிதருங் கருவி. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல (குறள், 299). 2. Lustre, band of rays; ஒளிப் பிழம்பு. (அக. நி.) 3. Brightening; ஒளிபெறச் செய்கை. நிலம் விளக்குறுப்ப (மதுரைக். 705). 4. The 15th *nakṣatra*. See சோதி⁴. (சூடா.)

விளக்குக்குச்சோறூட்டு-தல் viḷakkuk-ku-c-cōṟūṭṭu-, *v. intr.* <விளக்கு+. To make an offering of boiled rice before a burning lamp in thanks-giving to the God of Fire, on gathering the first sheaves; நாட்கதிர் கொண்ட தும் அக்கினியின்பொருட்டு விளக்கு முன்பாகப் புதிய சோறு படைத்தல். (W.)

விளக்குக்குப்புதிதூட்டு-தல் viḷakkuk-ku-p-putitūṭṭu-, *v. intr.* <id.+. See விளக்குக் குச்சோறூட்டு-. (W.)

விளக்குக்கூடு viḷakku-k-kūṭu, *n.* <id. +. 1. See விளக்குத்தகழி. 2. See விளக்குக் கூண்டு, 1. 3. See விளக்குமாடம், 1. (W.) 4. Balloon carrying a light; விளக்கை உள்வைத்து வானத்துச் செலவிடுக்கும் கூண்டு.

விளக்குக்கூண்டு viḷakku-k-kūṇṭu, *n.* <id.+. 1. Lighthouse. See கலங்கரைவிளக்கம். *Colloq.* 2. See விளக்குக்கூடு, 4.

விளக்குக்கொளுத்து-தல் viḷakku-k-koḷuttu-, *v. intr.* <id.+. See விளக்கேற்று-.

விளக்குத்தகழி viḷakku-t-takaḻi, *n.* <id. +. Oil-receptacle in a lamp; தீபம் ஏற்று தற்கு உரிய அகல். (யாழ். அக.)

விளக்குத்தண்டு viḷakku-t-taṇṭu, *n.* <id. +. Lamp-stand, standard of a lamp; தீபம் ஏற்றி வைக்கும் தகழியைத் தாங்குந் தண்டு.

விளக்குத்தாள் viḷakku-t-tāḷ, *n.* <id.+ தாள்¹. See விளக்குத்தண்டு. (யாழ். அக.)

விளக்குநாய்ச்சியார் viḷakku-nāyacciyār, *n.* <id.+. *Loc.* 1. Lamp in a house, regarded as a goddess. See திருவிளக்குநாச்சியார், 1. 2. Metallic image of a woman holding a lamp in her hands. See திருவிளக்குநாச்சியார், 2.

விளக்குநிலை viḷakku-nilai, *n.* <id.+. 1. (Puṟap.) Theme describing the royal lamp as flourishing inseparably with the royal sceptre; அரசனது கோலோடு விளக்கும் ஒன்றுபட்டோங்கு வதைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 90.) 2. (Puṟap.) Theme describing the movement of a lamp from left to right, indicating the victory of a king; வலமாகத் திரியாநிற்கும் விளக்கு அரச னது வெற்றியைக் காட்டுவதாகக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, 12.) 3. A poem on the theme of

vilakku-nilai, in which the royal sceptre and the royal lamp are described as flourishing inseparably, as the spear and the spear-head, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் வேலும் அதன் தலையும் விலங்கா தோங்கியவாறுபோலக் கோலும் விளக்கும் விலங்கா தோங்குவதாகக் கூறுவது. (சது.) 4. See விளக்குத் தண்டு. (அக. நி.)

விளக்குப்பாடம் vilakku-p-pāṭam, *n.* <id.+பாடம்². Lesson learnt at night under a lamp; இரவிலேற்றிய தீபத்தின் முன்னிருந்து பிள்ளைகள் படிக்கும் பாடம். *Loc.*

விளக்குப்பாதம் vilakku-p-pātam, *n.* <id.+பாதம்¹. 1. See விளக்குத்தண்டு. (W.) 2. Foot of the lamp-stand; விளக்குத்தண்டின் அடிப் பாகம்.

விளக்குப்பார்-த்தல் vilakku-p-pār-, *v. intr.* <id.+. See விளக்கேற்று-. *Loc.*

விளக்குப்பிணம் vilakku-p-piṇam, *n.* <id.+. Darkness; இருட்டு. விளக்குப்பிணம் போலே காணவொண்ணுதபடி (ஈடு, 5, 7, 4).

விளக்குப்புறம் vilakku-p-puṟam, *n.* <id. +புறம்¹. Endowment for lights in a temple; கோயிலில் விளக்கிடுதற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம். நந்தா விளக்குப்புற மாகென (சீவக. 2564).

விளக்குப்பொருத்து-தல் vilakku-p-poruttu-, *v. intr.* <id.+. See விளக்கேற்று-. (W.)

விளக்குப்போடு-தல் vilakku-p-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. See விளக்கேற்று-.

விளக்குமாடம் vilakku-māṭam, *n.* <id. +மாடம்¹. 1. Niche in a wall for lamps; தீபம் வைப்பதற்கான சுவர்ப்புரை. (W.) 2. Place for lights in a temple; திருவிளக்கிடும் கோயிலிடம். (T. A. S. i, 176.)

விளக்குமாற்றுக்கட்டை vilakkumāṟṟu-k-kaṭṭai, *n.* <விளக்குமாறு+. 1. Old and worn-out broom; தேய்ந்த துடைப்பம். 2. A term of reproach; ஒரு பழிச்சொல். *Loc.*

விளக்குமாறு vilakku-māṟu, *n.* <விளக்கு-+. Broom; துடைப்பம். (தைலவ.)

விளக்குறு-த்தல் vilakkuṟu-, *v. tr.* <id.+உறு-. To brighten, give splendour to; ஒளிபெறச் செய்தல். நிலம விளக்குறுப்ப (மதுரைக். 705).

விளக்கெண்ணெய் vilakkeṇṇey, *n.* <விளக்கு+. 1. Castor oil, as used for lamps; விளக்கிடுவதற்கு உதவும் ஆமணக்கெண்ணெய். *Colloq.* 2. Medicinal castor oil; மருந்தாக உதவும் ஆமணக்கெண்ணெய். *Colloq.* 3. Oil extracted from neem seeds; வேப்பெண்ணெய். (யாழ். அக.)

விளக்கேற்றிவை-த்தல் vilakkēṟṟi-vai-, *v.* <id.+ஏற்று-+. *intr.* 1. See விளக்கேற்று-. 2. To help to marry; கலியாணஞ் செய்துவைத்தல். இவனுக்குக் காலத்தில் ஒரு விளக்கேற்றிவைக்க நினைக்கிறேன். (W.)—*tr.* To set up, establish; நிலைநிறுத்துதல். அழியவிருந்த குடும்பத்தை விளக்கேற்றிவைத்தான்.

விளக்கேற்று-தல் vilakkēṟṟu-, *v. intr.* <id.+. To light lamps; தீபத்தை யேற்றுதல்.

விளக்கைக்குளிரவை-த்தல் vilakkai-k-kuḷira-vai-, *v. intr.* <id.+. See விளக்கமர்-. *Loc.*

விளக்கைச்சமனஞ்செய்-தல் vilakkai-c-camanañ-cey-, *v. intr.* <id.+. See விளக்கணை-. *Loc.*

விளக்கைச்சமனம்பண்ணு-தல் vilakkai-c-camanam-paṇṇu-, *v. intr.* <id.+. See விளக்கணை-. *Loc.*

விளக்கைநிறுத்து-தல் vilakkai-niṟuttu-, *v. intr.* <id.+. See விளக்கணை-. *Loc.*

விளகம் viḷakam, *n.* <*bhallālaka.* Marking-nut tree. See சேங்கொட்டை, 2. (மலை.)

விளங்கம் viḷaṅkam, *n.* <*viḍaṅga.* Small elliptic cuspidate-leaved windberry. See வாயுவிளங்கம், 1. (மலை.)

விளங்கவை-த்தல் viḷaṅka-vai-, *v. tr.* <விளங்கு-+. 1. To make clear; தெளிவாக்குதல். 2. See விளக்கேற்றிவை-. 3. To make illustrious or renowned; புகழ்பெறச் செய்தல் பெற்ற வயிற்றை விளங்கவைக்க வேண்டும்.

விளங்கவைத்தல் viḷaṅka-vaittal, *n.* <விளங்கவை-. Perspicuity, clearness of expression, one of ten *nūl-aḻaku*, q.v.; நூலழகு பத்தனுள் கூறப்புகும் பொருளைத் தெளியச்சொல்லுவது. (நன். 13.)

விளங்கிப்பேர் viḷaṅki-p-pēr, *n.* <விளங்கு-+. History of lands, fields, etc., given in the old settlement register; முதற் பைசல் கணக்கிலுள்ள நிலவிவரணச் சரித்திரம். *Loc.*

விளங்கிழை viḷaṅkiḻai, *n.* <id.+இழை. Woman, as wearing bright jewels; பெண். விளங்கிழை தமியளானள் (சீவக. 303).

விளங்கு¹-தல் viḷaṅku-, 5 *v.* [T. *veluṅgu*, K. *belagu*, M. *viḷaṅṅuga.*] *intr.* 1. To shine; பிரகாசித்தல். பகல்விளங்குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே (புறநா. 8). 2. To become renowned, illustrious; பிரசித்தமாதல். அவன் பெயர் எங்கும்

விளங்கும். 3. To be polished; பளபளப்பாதல். 4. To be clear or plain; தெளிவாதல். நீ சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லை. 5. To be prosperous, successful; விருத்தியாதல். அந்தக்குடி விளங்க வில்லை. 6. To excel, become great; மிகுதல். திறல் விளங்கு தோத்தானை (பு. வெ. 4, 8).—*tr*. To know; அறிதல். (J.)

விளங்கு[2] viḷaṅku, *n*. Lesser galangal. See சிற்றரத்தை, 1. (மலை.)

விளங்குதாரணத்ததாகுதல் viḷaṅku-tāraṇattatākutal, *n*. <விளங்கு- + உதாரணம + ஆகு- +. Being furnished with appropriate illustrations, one of ten *nūl-aḻaku*, q.v.; நூலழகு பத்த னுள் மேற்கோள் எளிதாக விளங்குவது. (நன். 13.)

விளங்குதிங்கள் viḷaṅku-tiṅkaḷ, *n*. <id. +. Venus, as the shining planet; சுக்கிரன். (திவா.)

விளங்குபொன் viḷaṅku-poṉ, *n*. <id. +. Metallic mirror; உலோகத்தாற் செய்த கண்ணாடி. விளங்குபொன்னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு (புறநா. 15).

விளங்கொளி viḷaṅkoḷi, *n*. <id. + ஒளி[1]. Arhat, as the shining light; அருகன். (திவா.)

விளச்சீர் viḷa-c-cīr, *n*. <விளம்[2] +. (Pros.) Foot of two *acai* ending in *nirai*, either *kū-viḷam*-◡◡ or *karu-viḷam* ◡◡ ◡◡; நிரையசையில் முடியும் இயற்சீர். (யாப. வி.)

விளத்தாரு viḷattāru, *n*. Sea-side Indian oak; வெண்கடம்பு. (மலை.)

விளத்து[1]-தல் viḷattu-, 5 *v. tr*. <வளர்த்து-. To explain; விவரித்தல். (W.)

விளத்து[2]-தல் viḷattu-, 5 *v. tr*. <விலத்து-. To except; to exclude; விலக்குதல். (யாழ். அக.)

விளப்பு viḷappu, *n*. <விளம்பு-. 1. Saying; சொல்லுகை. 2. Becoming famous; பிரசித்த மாகை. தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற (திவ். திருவாய். 4, 8, 5).

விளம்[1] viḷam, *n*. perh. *viṣa*. *Loc*. 1. Long-felt hatred, spite; அடம். 2. Self-conceit; அகங்காரம்.

விளம்[2] viḷam, *n*. [K. *beḷala*.] 1. Wood-apple. See விளா[1]. (அரு. நி.) 2. (Pros.) Symbolic expression for *nirai* (◡◡) ending an *iyaṟ-cīr*; இயற்சீரின் இறுதிநிரை வாய்பாடு. விள முன் னேரும.

விளம்பகதி viḷampa-kati, *n*. <*vilamba* +. See விளம்பம்.

விளம்பம் viḷampam, *n*. <*vilamba*. 1. Slowness, tardiness, delay; தாமதம். (ஈடு, 6, 1, பிர.) (சூடா.) 2. (Mus.) A variety of *ilayai* indicating a slow pace; இலயவகை. (பரத. தாள. 51.)

விளம்பரம் viḷamparam, *n*. prob. விளம்பு-. [M. *viḷambaram*.] Advertisement, proclamation, notice, publication; அறிக்கை. *Colloq*.

விளம்பனம்[1] viḷampaṉam, *n*. <*vilambana*. See விளம்பம், 1. (சூடா.)

விளம்பனம்[2] viḷampaṉam, *n*. <*viḍambana*. Imitation of ancient customs and manners, with acting and singing; ஆதிகாலத்து மக்களின் வழக்க வொழுக்கம் முதலியவற்றை ஆடியும் பாடியுங் காட்டுகை. (திவா.) (யாப. வி. பக். 526.)

விளம்பி[1] viḷampi, *n*. <விளம்பு-. Toddy, as causing unguarded utterance; கள். (திவா.)

விளம்பி[2] viḷampi, *n*. <*Vilambin*. The 32nd year of the Jupiter Cycle; ஆண்டு அறுபத னுள் முப்பத்திரண்டாவது.

விளம்பி[3]-த்தல் viḷampi-, 11 *v. intr*. <விளம்பம். To delay, procrastinate; தாமதித்தல். நீங்கள மந்தாயுசுககளாகையாலே விளம்பிக்க வொண்ணாது (ஈடு, 1, 3, 11).

விளம்பிதம் viḷampitam, *n*. <*vilambita*. 1. Slowness; தாமதம். (நாமதீப. 562.) 2. (Mus.) See விளம்பம், 2. விளம்பித நெறிவழாமல் . . . ஆடும் (கம்பரா. ஊர்தே. 106).

விளம்பிநாகனார் viḷampinākaṉār, *n*. A poet, author of Nāṉ-maṇi-k-kaṭikai; நான் மணிக்கடிகை இயற்றிய ஆசிரியர்.

விளம்பு[1]-தல் viḷampu-, 5 *v. tr*. [M. *viḷambuga*.] 1. To speak, say; சொல்லுதல். உற்றது விளம்ப லுற்றேன் (சீவக. 1694). 2. To proclaim openly, make public, reveal; வெளிப் படக் கூறுதல். உடையது விளம்பேல் (ஆத்திசூடி). 3. To spread abroad; பரப்புதல். (பிங்.) 4. To trace letters over the model of a copy; பழுதற் காகப் பிள்ளைகள் எழுத்தின்மே லெழுதுதல். *Loc*. 5. To serve food; பரிமாறுதல். (நாமதீப. 711.) 6. To inquire; விசாரித்தல். (W.)

விளம்பு[2] viḷampu, *n*. <விளம்பு-. Word, speech; சொல். (நன். 458.)

விளமேலடி viḷamēlaṭi, *n*. perh. விளை[3] + மேல் + அடு[1]-. Assessment levied on crops other than paddy; நெல் நீங்கிய மற்றைய தானிய விளை வித்து இடும் வரி. *Loc*.

விளர்[1]-தல் viḷar-, 4 *v. intr*. [K. *beḷar*, M. *viḷarka*.] 1. To become pale; to whiten; வெளுத்தல். விளரும் விழுமெழும் (திருக்கோ. 193). 2. To be imperfect; to be immature; முதிரா திருத்தல். விளரா வன்பின் (விநாயகபு. 52, 18).

விளர்²-த்தல் viḷar-, *11 v. intr.* 1. To become white or pale; வெளுத்தல். *விளர்த்த வாளினை அசைத்து* (பு. வெ. 7, 21, உரை). 2. To feel ashamed; வெட்குதல். *மேய கலைப்பெண விளர்ப்ப* (பிரபுலிங். மாயைபூசை. 50).

விளர்³ viḷar, *n.* <விளர்¹-. [K. *beḷar*, M. *viḷar*.] 1. Whiteness; வெண்மை. *கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக* (புறநா. 120). 2. Fat; நிணம். (பிங்.) 3. Fertility; செழுமை. (W.) 4. Tenderness; இளமை. (பிங்.) 5. That which is immature or imperfect; முற்றாதது. *விளரில் பூசனை* (திருவானைக். குபேர. 2). 6. Straightness; நேர்மை. *விளர்நிறீஇ* (கல்லா. 8). 7. Great anger, wrath; பெருஞ்சினம். (அரு. நி.) 8. Hatred; வெறுப்பு. (அக. நி.)

விளர்⁴-தல் viḷar-, *5 v. tr.* cf. விளம்பு-. To call; கூப்பிடுதல். *வையமுற்றும் விளரியதே* (திவ். இயற். திருவிருத். 82).

விளர்⁵ viḷar, *n.* cf. விளார். Twig. See வளார். (அக. நி.)

விளர்ப்பு viḷarppu, *n.* <விளர்¹-. Whiteness; வெளுப்பு. (யாழ். அக.)

விளரி¹ viḷari, *n.* prob. விளர்³. 1. Tenderness; இளமை. (பிங்.) 2. Great desire; மிக்க வேட்கை. (பிங்.) 3. Abundance; மிகுதி. (W.)

விளரி² viḷari, *n.* prob. விளர்⁴-. 1. (Mus.) The sixth note of the gamut, one of seven *icai*, q.v.; ஏழிசையு ளொன்று. (திவா.) 2. (Mus.) A melody-type of the *neytal* class, suited for mourning; நெய்தற்குரிய இரங்கற்பண். *விளரி யுறுதரு தீந்தொடை நினையா* (புறநா. 260). 3. Yāḻ; யாழ். (அக. நி.)

விளரி³ viḷari, *n.* Wood-apple. See விளா¹. (அரு. நி.)

விளரிப்பாலை viḷari-p-pālai, *n.* <விளரி² + பாலை¹. (Mus.) A melody-type of *pālai* class; பாலைப்பண்களு ளொன்று. (பிங்.)

விளவு¹ viḷavu, *n.* Eagle-wood. See அகில். (அரு. நி.)

விளவு²-தல் viḷavu-, *5 v. tr.* See விளாவு¹-. (W.)

விளவு³ viḷavu, *n.* See விளா¹. (பிங்.)

விளவு⁴ viḷavu, *n.* <விடவு. cf. பிளவு. Cleft, crack; நிலம் முதலியவற்றிற் பிளப்பு. (பிங்.)

விளவு⁵-தல் viḷavu-, *5 v. intr.* <விளவு⁴. To split; to burst asunder; கமராதல். (W.)

விளவு⁶ viḷavu, *n.* perh. விளர்¹-. Youth; இளமை. (பிங்.)

விளா¹ viḷā, *n.* cf. விள¹. [T. *velaga*, M. *viḷā*.] Wood-apple, m. tr., *Feronia elephantum*; மரவகை. (பு. வெ. 10, சிறப். 1, உரை.)

விளா² viḷā, *n.* <விளாவு²-. A turn or round in ploughing; உழவில் வருஞ் சுற்று. *விளாக் கொண்டு உழும் உழவா* (சிலப். 27, 230, அரும.).

விளாக்குலைகொள்(ளு)-தல் viḷā-k-kulai-koḷ-, *v. tr.* <வளா¹ + குலை +. 1. To overspread, pervade; வியாபித்தல். *ஒரு திருவடியே பூமிப்பரப்படங்கலும் போய் விளாக்குலைகொண்டது* (திவ். இயற். திருவிருத். 58, வ்யா. பக். 321). 2. To swallow; உட்கொள்ளுதல். *ஸத்தைய குணங்களை விளாக்குலைகொள்ளும்படியான பாடல்கள்* (ஈடு, 2, 7, 6).

விளாக்கை-த்தல் viḷākkai-, *v. tr.* <விளா² + கை³-. To plough; உழுதல். *நுகமின்றி விளாக் கைத்து* (திருவாச. 26, 8).

விளாக்கொள்(ளு)-தல் viḷā-k-koḷ-, *v. tr.* <வளா¹ +. To spread, pervade; வியாபித்தல். *தாவியன் றுலகமெல்லாந் தலை விளாக்கொண்ட வெந்தாய்* (திவ். திருமாலை, 35).

விளாக்கோல்(லு)-தல் viḷā-k-kōl-, *v. intr.* <விளா² +. To plough one turn or round; கழனியைச்சுற்றி ஒருவட்டம் உழுதல். *Loc.*

விளாகம் viḷākam, *n.* <வளாகம். [M. *viḷāgam*.] 1. Surrounding area; சூழ்ந்தவிடம். *பைம்பொழில் விளாகத்து* (தேவா. 734, 6). 2. Battlefield; போர்க்களம். *வென்றவா விளாகந் தன்னுட் சென்றிலேன்* (தேவா. 1193. 1). (பிங்.)

விளாசம் viḷācam, *n.* Corr. of விலாசம்.

விளாசு-தல் viḷācu-, *5 v. tr.* cf. விலாசு-. 1. To beat, strike; அடித்தல். *Colloq.* 2. To harangue; மனத்தில் உறுத்தப்பேசுதல்.

விளாத்தி viḷātti, *n.* <விளா¹. Wood-apple. See விளா¹. (மலை.)

விளாப்பு viḷāppu, *n.* perh. விளை²-. Anything solely and exclusively owned; பிறர்க்குப் பங்கில்லாமற் கொண்டது. (யாழ். அக.)

விளாப்பூசை viḷā-p-pūcai, *n.* prob. *uṣas* + பூசை². The morning worship in a Śiva temple; சிவன்கோயிலில் உஷக்காலத்தில் நிகழும் பூசை. *Loc.*

விளாம்பிசின் viḷām-picin, *n.* <விளா¹ +. Gum exuded by wood-apple tree; விளாமரத்தின் பிசின்.

விளாம்பூச்சு vilām-pūccu, *n.* prob. முலாம்+. A kind of painting; சித்திரப்பூச்சு வகை. (யாழ். அக.)

விளார் viḷār, *n.* Twig. See வளார்.

விளாவு[1]**-தல்** viḷāvu-, *5 v. tr. & intr.* <வளாவு[2]-. 1. To mix, as cold water with hot; கலத்தல். கடல்வெதுமபினுல் விளாவ நீரிலலே (நடு, 2, 2, அவ.). 2. To embrace, move in a friendly way with; தழுவிக்கொள்ளுதல். (திவா.) 3. See விளாசு-.

விளாவு[2]**-தல்** viḷāvu-, *5 v.* <வளாவு[1]-. *tr.* To plough round and round; சுற்றிச்சுற்றி உழுதல். பாழ்ச்செய விளாவி (திருவாச. 40, 9).—*intr.* To wave round; சுற்றுதல். முன்பு வயலிட ஞகை முன்னி விளாவிய (தணிகைபபு. நாட்டு. 129).

விளாறு[1] viḷāṟu, *n.* perh. வெள்ளம+ஆறு[1]. cf. வழாறு. Flooded stream; பெருக்கெடுத்தோடும் நதி. அடித்து இரததம் விளாருகப பெருகிற்று. *Colloq.*

விளாறு[2] viḷāṟu, *n.* Twig. See வளார். *Loc.*

விளி[1]**-தல்** viḷi-, *4 v. intr.* 1. To die; இறத்தல். விளிநதாரின் வேறல்லா (குறள், 143). 2. To perish; to be ruined; to become extinct; அழிதல். விளிவதுகொல் . . . மறவா சினம (பு. வெ. 1, 15). 3. To diminish; குறைதல். விளியா நோயுழந்து (கலித. 53). 4. To pass away; கழிதல். வேணடுநாள வறிதே விளிந்தால (கம்பரா. நிந்தனை. 31). 5. To cease; to be interrupted; ஓய்தல். நாரை . . . விளியாது நரலும் (கலித். 128). 6. To be angry; கோபித்தல். விளிநதாரே போலப பிறராகி (பழமொ. 182). 7. To be overcome with shame; நாணமடைதல். கவிதை பாமன் சொல விளிந்து (திருவாலவா. 16, 22). 8. To be dishonoured or disgraced; அவமானமடைதல். கற்றவ ரவைநடு விளிய (திருவாலவா. 57, 5). 9. To suffer; வருத்தப்படுதல். (W.) 10. To turn about; மறிதல். (W.) (சது.)—*tr.* To say, speak; சொல்லுதல். தீவிளி விளிவன் (திவ். திருமாலை, 30).

விளி[2]**-த்தல்** viḷi-, *11 v. tr.* 1. To call, summon; அழைத்தல். கூற்றத்தைக் கையால விளித தற்ருல் (குறள், 894). 2. To say, speak; சொல்லுதல். இராமநாமம் விளிததிட (கமபரா. சமபா. 59). 3. To sing; பாடுதல். பஞ்சுரம விளிபபினும் (ஐங குறு. 311). விளியாதான் கூததாட்டுக காணடலும (திரிகடு. 11). 4. To destroy; அழித்தல். முதல் விளிக்கும் வினையைப புரியற்க (விநாயகபு. 2, 59). 5. To kill; கொல்லுதல். வெஞ்சின வரக்கரை விளித்து வீயுமோ (கம்பரா. நிந்தனை. 48).—*intr.* To roar, shout; பேராரவாரஞ்செய்தல். விளித்துப்பின் வேலை தாவும் வீரன் (கம்பரா. கடலுவு. 33).

விளி[3] viḷi, *n.* <விளி[2]-. 1. Sound; ஓசை. வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவிளி பயிற்றும் (பெரும்பாண. 300). 2. Song; இசைப்பாட்டு. விளியாக்கொண்டு (சீவக. 2691). 3. Word, speech; சொல். தீவிளி (திவ். திருமாலை, 30). 4. Shout of excitement, frenzy or joy; கொக்கரிப்பு. எடுத்தனா விளியும் சகைும் (சீவக. 447). 5. Call; அழைப்பு. (பிங.) 6. (Gram.) Vocative case; எட்டாம் வேற்றுமை. விளியெனப் படுப (தொல். சொல். 114).

விளி[4] viḷi, *n.* <இளி[3]. The fifth note of the gamut. See இளி[3], 5. (யாழ். அக.)

விளிக்கூத்து viḷi-k-kūttu, *n.* <விளி[3]+. Dancing with whistling; சீழ்க்கைக்கூத்து. நாத் தலை மடிவிளிக்கூத்தொடு (சீவக. 120).

விளிந்தார் viḷintār, *n.* <விளி[1]-. The dead; இறந்தவர். விளிந்தாரின் வேறல்லர் (குறள், 143).

விளிப்பு viḷippu, *n.* <விளி[2]-. 1. Sound; ஓசை. விளிப்பறை போகாது (மணி. 3, 63). 2. Calling, shouting; சத்தமிடுகை. (நாமதீப. 670.)

விளிம்பு viḷimpu, *n.* perh. விளி[1]-. cf. வடிமபு. 1. Border, edge; rim; ஓரம். (நாம தீப. 546.) 2. Brink, margin; கரை. விளிம்பு தெற்றி முற்றுவிதது (கம்பரா. நகரப். 20). 3. Eyelid; கண்ணிமை. (பிங.) 4. Gums; எயிறு. (பிங.)

விளிம்புகட்டு-தல் viḷimpu-kaṭṭu-, *v. intr.* <விளிம்பு+. 1. To form a ring; to form the border, as in mat-making; பாய் முதலியவற்றிற்கு ஓரம் அமைத்தல். 2. To form proud flesh around a wound; புண் ஆறி ஓரம் வைத்தல். (W.)

விளிவி-த்தல் viḷivi-, *11 v. tr.* Caus. of விளி[2]-. (W.) 1. To send one to call another; பிறனொருவனைக் கூப்பிடும்படி ஆளனுப்புதல். 2. To cause to kill; கொல்லச்செய்தல்.

விளிவு[1] viḷivu, *n.* <விளி[1]-. 1. Death; சாவு. (சூடா.) 2. Ruin; கேடு. விளிவின்று . . . ஒருநீ யாகித் தோன்ற (திருமுரு. 292). 3. Sleep; உறக்கம். காடுதேர் வேட்டத்து விளிவிடம் பெறுஅது (அகநா. 58). 4. Interruption; cessation; இடையறவு. விளிவின்று . . தளிபொழிசாரல் (பரிபா. 12, 2). 5. Shame; நாணம். பேசரும் விளிவிற் கூடி (திருவாலவா. 32, 7). 6. Great anger; கடுங்கோபம். பாவிமேல் விளிவு சாத நீஙகலதாம் (கம்பரா. மீட்சிப். 130). (அக. நி.)

விளிவு[2] viḷivu, *n.* <விளி[2]-. Warriors' shout, war-cry; வீராரர்ப்பு. விளிவொடு விழியு மிழந்தார (கம்பரா. கிங்கர. 28).

விளை[1]**-தல்** viḷai-, *4 v. intr.* [K. *bel*, M. *vilayuga.*] 1. To be produced; தானியம் முதலியன உற்பத்தியாதல். ஆற்ற விளைவது நாடு (குறள், 732).

2. To be productive; பயன்றருதல். இந்தப் பூமி நன்ருய் விளையுமா? 3. To result; உண்டாதல். (பிங.) முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும். 4 To mature, ripen, as grain; முதிர்தல். புன்புல மயக்கத்து விளைந்தன தினையே (ஐங்குறு. 260). 5. To occur; சம்பவித்தல். நாச மிவடனுல் விளைந்த தென்று (கம்பரா. மாயாசீ. 62).

விளை²-த்தல் viḷai-, *11 v. tr.* Caus. of விளை¹-. 1. To raise, cause to grow; பயிர் முதலியன வளரச்செய்தல். செய்விளைக்கும் வாய்க்கா லனையார் தொடர்பு (நாலடி, 218). 2. To produce, bring into being; உண்டாக்குதல். புகழ் விளைத்தல் (பு. வெ. 2, 14). 3. To perform, as worship; புரிதல். பூசனை விளைத்த வாறும் (விநாயகபு. பதிக. 22).

விளை³ viḷai, *n.* < விளை¹-. [K. *beḷe*.] 1. See விளைவு, 1. (அரு. நி.) 2. See விளைவு, 4. 3. Experience; அனுபவம். விளைவயின் மாணடற் கரிதாம பயன் (குறள், 177). 4. Dry land; புன்செய்க்காடு. *Tinn.* 5. High ground far above the level of the water-course; நீரேறாத மேட்டுநிலம். (W.) 6. cf. இளை¹. Forest round a city, serving as a defence; நகர்சூழ் காவற்காடு. (நாமதீப. 519)

விளை⁴ viḷai, *n.* < கருவிளை. Mussel-shell creeper. See காக்கட்டான், 1. விளையின் மென்பூ (கம்பரா. கார்காண். 32).

விளை⁵ viḷai, *n.* 1. String; நரம்பு. (அரு. நி.) 2. A kind of fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

விளைகரி viḷai-kari, *n.* < விளை¹- + கரி¹. Coal, mineral coal; நிலக்கரி. (W.)

விளைச்சல் viḷaiccal, *n.* < id. 1. See விளைவு, 4. (சிலப். 6, 30, அரும்.) 2. Ripening grain; முற்றிவரும் பயிர். (W.) 3. See விளைவு, 1, 2, 6, 7. 4. Precocity; இளமையிலேயே முதிர்ந்த அறிவு. *Loc.*

விளைஞர் viḷaiñar, *n.* < விளை²-. (சூடா.) 1. Agriculturists; மருதநிலமாக்கள். 2. Śūdras; சூத்திரர்.

விளைநிலம் viḷai-nilam, *n.* < விளை¹- +. Fertile ground, arable land, land suitable for raising crops; பயிரிடக்கூடிய நிலம். விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர் (நாலடி, 133).

விளைநீர் viḷai-nīr, *n.* < id. + நீர்¹. Water for irrigation; பாசனத்துக்குரிய நீர். விளைநீராக வளர்ந்தபடி (திவ். திருப்பா. 17, வ்யா. பக். 164).

விளைநீரடை-த்தல் viḷainīr-aṭai-, *v. intr.* < விளைநீர் +. To let water into a field, in quantity sufficient for its irrigation; பாசனத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்கு நீர்தேக்கிக்கொள்ளுதல். விளைநீரடைத்துக்கொண்டு (ஈடு, 6, 2, ப்ர.).

விளைப்பு viḷaippu, *n.* < விளை²-. Doing; செய்கை. (யாழ் அக.)

விளைபுலம் viḷai-pulam, *n.* < விளை¹- +. See விளைநிலம். (தக்கயாகப. 2, உரை.)

விளைபொருள் viḷai-poruḷ, *n.* < id. +. Produce, product; நிலத்திலுண்டாம் பொருள்.

விளையவை-த்தல் viḷaiya-vai-, *v. tr.* < id. +. 1. To cause to mature or ripen; முதிரச் செய்தல். (W.) 2. To make a thing serve its purpose; பயன்படச்செய்தல். 3. To cause to be productive; விளைவுண்டாகச் செய்தல். 4. To allow to crystallize; இறுகிக் கட்டியாகும்படி விடுதல். (W.) 5. To set aside to ferment, as indigo; அவுரிச்சரக்கை அழுகவைத்தல். (W.) 6. To kindle a fire for burning a corpse; தகனக்கிரியைக்கு நெருப்பு மூட்டுதல். (W.)

விளையாட்டம்¹ viḷaiyāṭṭam, *n.* < விளையாடு-. See விளையாட்டு. பிள்ளை விளையாட்ட மினைத்தினும் (திவ். பெருமாள. 7, 9).

விளையாட்டம்² viḷai-y-āṭṭam, *n.* < விளை¹- + ஆடு-. cf. திருவிடையாட்டம். See விளைநிலம். கோவில் விளையாட்ட மெங்கும (குற்ற. குற. 98).

விளையாட்டம்மை viḷaiyāṭṭammai, *n.* < விளையாட்டு + அம்மை¹. 1. Measles; மணல்வாரியம்மைவகை. 2. Chicken-pox. See சின்னம்மை, 2.

விளையாட்டு viḷaiyāṭṭu, *n.* < விளையாடு-. 1. Play, sport, pastime, recreation; பொழுதுபோக்குக்குரிய மகிழ்ச்சிச் செயல். இன்று நீர்விளையாட்டினுள (சீவக. 903). 2. That which is done with ease; சிரமமின்றி இலேசாகச் செய்யுந் தொழில். பெருவிளையாட் டைந்தாமெ பிஞ்ஞகன் (திருவாசகா. நாட்டுச. 1). 3. Fun; வேடிக்கை. நான் இதை விளையாட்டாகச் சொன்னேன். (W.) 4. See விளையாடல், 3. 5. Adapting the *cantam* to the *vaṇṇam*, one of eight *kalai-t-toḻil*, q.v.; கலைத்தொழில் எட்டனுள் பாடநினைத்தவண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுகை. (சீவக. 657, உரை.)

விளையாட்டுக்காட்டு-தல் viḷaiyāṭṭu-k-kāṭṭu-, *v. intr.* < விளையாட்டு +. (W.) 1. To divert children; குழந்தைகட்குப் போக்குக்காட்டுதல். 2. To exhibit one's magical powers, art, etc.; சாலவித்தை முதலியன காண்பித்தல். 3. To play tricks; வேடிக்கைகாட்டுதல்.

விளையாட்டுக்கூட்டம் viḷaiyāṭṭu-k-kūṭṭam, *n.* < id. +. 1. Merry or gay company; களித்து விளையாடுதற்கு உரியவரின் கூட்டம். (தக்கயாகப. 307, உரை.) 2. Idle crowd gathering together for no purpose; காரணமின்றிச் சேருஞ் சனத்திரள். (யாழ். அக.)

விளையாட்டுப்பிள்ளை viḷaiyāṭṭu-p-piḷḷai, n. <id.+. 1. Little child, as playful; சிறு பிள்ளை. (யாழ். அக.) 2. Person behaving in a silly way; அறிவீனமாய் நடப்பவ-ன்-ள். 3. Irresponsible, care-free person; கவலையின்றி யிருப் பவ-ன்-ள்.

விளையாடல் viḷaiyāṭal, n. <விளையாடு-. 1. Play, sport; பொழுதுபோக்குகை. (நாமதீப. 701.) 2. Sport of the gods; கடவுளின் திருவிளை யாடல். 3. Amorous sport; காமலீலை.

விளையாடு-தல் viḷai-y-āṭu-, 5 v. intr. perh. விளை¹-+ஆடு-. 1. To play, sport; பொழுது போக்காக மனத்துக்கு இன்பந்தருஞ் செயலைப்புரி தல். காதலும் படைதலுங் காத்தும விளையாடி (திரு வாச. 7, 12). 2. To gambol; துள்ளிக்குதித்தல். 3. To do an act light-heartedly; வேடிக்கையாகச் செய்தல். 4. To be playful, humorous or funny; பரிகாசஞ்செய்தல்.

விளையாநிலம் viḷai-y-ā-nilam, n. <விளை¹-+ஆ neg.+. Brackish soil; களர் நிலம். (பிங.)

விளையுங்காலம் viḷaiyuṅ-kālam, n. <id.+. Time of harvest, harvest season; அறுப்புக்காலம். (யாழ். அக.)

விளையுள் viḷaiyuḷ, n. <id.+உள்². 1. Produce, crop, one of six nāṭṭamaiti, q.v.; நாட்டமைதி ஆறனு ளொன்றன விளைச்சல். பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு (குறள், 545). 2. Maturing; முதிர்கை. வேயபெயல விளையுட் டேக்கட் டேறல் (மலைபடு. 171). 3. Field; வயல். (பிங.) 4. Mind; உள்ளம். (அரு. நி.)

விளைவி-த்தல் viḷaivi-, 11 v. tr. Caus. of விளை¹-. 1. To cause to grow; to cultivate; விளையச் செய்தல். 2. To stimulate growth by artificial means; செயற்கை வழியாகப் பயிர் முதலி யன வளர்த்தல். (W.) 3. To produce results; to bring about consequences; பயன் தருதல்.

விளைவு viḷaivu, n. <விளை¹-. [K. beḷavige, M. viḷa.] 1. Growth; ripening; விளைகை. 2. Maturity; முதிர்ச்சி. விளைவமை தயிரொடு மிசை குவிர் (சீவக. 122). 3. Old age; முதுமை. (பிங.) 4. Produce, crop, yield; விளைபொருள். விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய் (திருவாச. 5, 96). 5. Fruit; பழம். வெள்ளில விளைவுதிரும் (பு. வெ. 10, சிறப்பிற். 1). 6. Result, consequence; பயன். விளைவின்கண் வீயா விழுமந் தரும் (குறள், 284). 7. Success; gain; கைகூடுகை. வேணடிய பொருளின் விளைவு நன்கறிதற்கு . . . சொல்லோாததன்று (பு. வெ. 1, 4). 8. Increase; ஆக்கம். (நாமதீப. 623.) 9. Event, happening; நிகழ்ச்சி. விளைவுரை யென்று விட்டார் . . . மெய்ம்மை யோரவார் (கம்பரா. பிணிவீ. 116). 10. Place where anything is produced; விளையுமிடம். வினைக்கு விளைவாயது (மணி. 4, 113). 11. Field; வயல். (யாழ். அக.) 12. Cloud; மேகம். (பிங.) 13. (Drama.) Denouement or solution in a play, one of five nāṭaka-c-canti, q.v.; நாடகச்சந்தி ஐந்தனு ளொன்று. (சிலப். 3, 13, உரை.)

விளைவுபலன் viḷaivu-palaṉ, n. <விளைவு+பலன்¹. Produce; விளையுபொருள்.

விற்கண்டம் viṟ-kaṇṭam, n. <வில்+கண்டம்³. Arch; கட்டட வுறுப்புக்களுள் ஒன்று. (S. I. I. v, 236.)

விற்காரன் viṟ-kāraṉ, n. <id.+காரன்¹. [K. bilgāra.] Archer, bowman. See வில்லாளன்.

விற்கால் viṟ-kāl, n. <id.+கால்¹. Bowleg; வளைந்த கால். (W.)

விற்கிடை viṟ-kiṭai, n. <id.+கிடை². Bow's length = 4 cubits; நான்கு முழங்கொண்ட அளவு. அதததவெற் பிரணடு விற்கிடை யெனபபோயா தவன் சாயதல் கண்டருளி (பாரத. பதினேழாம். 237).

விற்குடி viṟkuṭi, n. A Śiva shrine in the Tanjore District, one of aṭṭa-vīraṭṭam, q.v.; அட்டவீரட்டங்களுள் ஒன்றும் தஞ்சாவூர் ஜில்லா விலுள்ளதுமாகிய ஒரு சிவதலம்.

விற்குன்று viṟ-kuṉṟu, n. <வில்+. Mt. Mēru, as Śiva's bow; [சிவபிரானது வில்] மேரு மலை. பள்ளிக்குன்றும் விற்குன்று மொழிய (தக்க யாகப். 536).

விற்கோடி viṟ-kōṭi, n. <id.+கோடி³. 1. Dhanuṣkōṭi. See தனுஷ்கோடி. விற்கோடியிற் குடைந்துளோர் பவம் . . . ஓடும (சேதுபு. கந்த. 79). 2. A great number; ஒரு பேரெண். (அரு. நி.)

விற்படை viṟ-paṭai, n. <id.+. 1. Bow, as a weapon; வில்லாயுதம். விற்படை நிமிர்ந்த தோளான் (சீவக. 1710). 2. See விற்றனை. விற்படை யிருக்கின்ற ஊர்களிலே (பெரும்பாண. 82, உரை). 3. Arrow; அம்பு. விற்படை விலக்குவ பொற்புடைப புரவியும் (சீவக. 567).

விற்பணம் viṟ-paṇam, n. <id.+பணம்². A tax on bows; வில்லின் பொருட்டுச் செலுத்தும் வரி. (S. I. I. i, 81.)

விற்பத்தி viṟpatti, n. <vyut-patti. 1. Proficiency, especially in literature or science; comprehensive learning or scholarship; கல்வி வன்மை. மாசறு விற்பத்தி சிறிதுண்டாகும (ஞானவா. சனக. 7). 2. (Gram.) Etymological origin, derivation of words; மொழிப்பொருட் காரணம். இந்தச் சொல்லுக்கு விற்பத்தி யெபபடி?

விற்பத்திமான் viṟpattimāṉ, n. <விற்பத்தி+மான்⁴. See விற்பன்னன், 1. (யாழ். அக.)

விற்பன்னம் virpannam, *n.* < *vyutpanna.* See விற்பனம். (W.)

விற்பன்னன் virpannan, *n.* < *vyutpanna.* 1. Learned man, scholar; கல்வியிற் சிறந்தோன். (பிங்.) 2. Poet, bard; புலவன். (W.) 3. Man of originality; நூதனச்செயல் புரியு மாற்ற லுள்ளவன். (யாழ். அக.)

விற்பன்னி-த்தல் virpanni-, 11 *v. tr.* < விற்பன்னம். To describe in glowing colours; to represent in vivid colours; வருணித்தல். (W.)

விற்பனம் virpanam, *n.* < *vyutpanna.* 1. Learning; கல்வி. (W.) 2. Knowledge; அறிவு. *சொல் விற்பனமும் (குமர. பிர. சகல. 8).* 3. Intellect; விவேகம். (சங். அக.) 4. Originality, novelty; நூதனம். (யாழ். அக.) 5. Wonder; விந்தை. (யாழ். அக.) 6. Discourse; பிரசங்கம். (W.)

விற்பனவு virpanavu, *n.* See விற்பனை. (யாழ். அக.)

விற்பனன் virpanan, *n.* See விற்பன்னன்.

விற்பனை virpanai, *n.* < வில்-. See விற்றல்.

விற்பனைப்பத்திரம் virpanai-p-pattiram, *n.* < விற்பனை +. Sale deed; கிரயபத்திரம்.

விற்பாட்டு vir-pāttu, *n.* < வில் +. A kind of narrative poem sung to the accompaniment of a bow-like musical instrument; விற்போன்ற இசைக்கருவியை யொலிக்கச்செய்து கதை தழுவிப் பாடும் பாட்டு.

விற்பிடி[1] vir-piti, *n.* < id. + பிடி[2]. 1. The inside measure of the hand holding a bow; வில்லைப் பிடிக்குங் கையி னுள்ளளவு. *விற்பிடியள வாதலு மெல்லாம் கொள்க (தக்கயாகப. 41).* 2. (Nātya.) A gesture with one hand in which the four fingers other than the thumb are held together and bent in, while the thumb is kept separate and held upright, one of 33 *inaiyā-vinaikkai*, q.v.; இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்ற னுள் கட்டை விரலை நிமிர்த்திச் சுட்டுவிரல் முதலிய நான்கு விரல்களையும் உட்புறம் வளைப்பதாகிய அபி நயக்கைவகை. (சிலப். 3, 18, உரை.)

விற்பிடி[2]**-த்தல்** vir-piti-, *v. intr.* < id. +. To commence learning archery; வில்வித்தை பயிலத் தொடங்குதல். *திண்ணனன் விற்பிடிக்கின்று னென்று (பெரியபு. கண்ணப்ப. 29).*

விற்பிடிமாணிக்கம் virpiti-māṇikkam, *n.* < விற்பிடி +. Superior ruby; சிறந்த மாணிக்கம். *தன் கைக்கடங்காத விற்பிடிமாணிக்கத்தைப் பெற்ற வன் (திவ். திருப்பல். வ்யா. ப்ர.).*

விற்பு virpu, *n.* < விறப்பு. See விறப்பு. (அரு. நி.)

விற்புட்டில் vir-puttil, *n.* < வில் + புட்டில்[1]. Glove; விரலுறை. *விற்புட்டிலிட்டு (பாரதவெண். 775).*

விற்புரமுத்திரை virpura-muttirai, *n.* < *visphura* +. A hand-pose; முத்திரைவகை. (செந். x, 424.)

விற்புருதி virpuruti, *n.* Abscess, boil. See விப்புருதி. (யாழ். அக.)

விற்புருதிக்கிழங்கு virpuruti-k-kilanku, *n.* < விற்புருதி +. Tuber of Indian winter-cherry; அமுக்கிராக்கிழங்கு. (சங். அக.)

விற்பூட்டு vir-pūttu, *n.* < வில் +. 1. A mode of construing verse. See பூட்டுவிற் பொருள்கோள். *விற்பூட்டு விதலையாப்பு (இறை. 56, உரை).* 2. A kind of egg-plant or brinjal; கத்தரிவகை. (பெருங். வத்தவ. 14, 32.)

விற்பூட்டுப்பொருள் virpūttu-p-porul, *n.* < விற்பூட்டு +. A mode of construing verse. See பூட்டுவிற்பொருள்கோள். (W.)

விற்பூட்டுப்பொருள்கோள் virpūttu-p-porul-kōl, *n.* < id. +. A mode of construing verse. See பூட்டுவிற்பொருள்கோள். (W.)

விற்பொறி vir-pori, *n.* < வில் +. The bow-emblem of the Cēra kings; சேரவரசரது வில்லிலாஞ்சனை. *இமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி (புறநா. 39).*

விற்றல் virral, *n.* < வில்-. Selling, sale; கிரயஞ்செய்கை.

விற்றானை virrānai, *n.* < வில் + தானை. The battalion of archers in an army, one of *aruvakai-t-tānai*, q.v.; அறுவகைத்தானையுள் வில் வீரர்களாலான படை. (திவா.)

விற்று[1] virru, *n.* cf. *vidyā.* See விற்பத்தி, 1. (அரு. நி.)

விற்று[2] virru, *n.* cf. வீற்று. Dividing; பிரி வுகை. (அரு. நி.)

விற்றுமுதல் virru-mutal, *n.* < வில்- +. Proceeds of sale; விற்றுவந்த பணம். (C. G.)

விற்றூண் virrūn, *n.* < id. + உண்-. Sundry articles which can be sold for daily food; விற் றுண்ணற்குரிய சில்லரைப் பண்டங்கள். *விற்றூ ணொன்றில்லாத நல்கூர்ந்தான்காண் (தேவா. 1097, 1).*

விற்றெனல் virrenal, *n.* Onom. expr. of whirring sound, as a stone whirled in the air; ஓர் ஒலிக்குறிப்பு. (W.)

விற்றொற்றிப்பரிக்கிரயம் virrorri-p-parikkirayam, *n.* < வில்- + ஒற்றி +. Sale, mortgage and exchange; விற்றலும் ஒற்றிவைத்தலும்

பண்டமாற்றுதலும். விற்றொற்றிப்பரிக்கிரயத்துக்கு உரித்தாவதாகக் கொடுத்தோம் (S. I. I. i, 105).

விற-த்தல் vira-, *12 v. intr.* [K. *vere.*] 1. To be dense, close; to be intense; செறிதல். கலுழ்ந்துவீ ழருவிபபாடு விறந்து (நெடுநல். 97). 2. cf. இற-. To abound, increase; மிகுதல். களிப்பு விறக்கவிடும் பண்டங்கள பெருகக்கூட்டில (பதிற்றுப். 40, 18, உரை). 3. To conquer; வெற்றிபெறுதல். (W.) 4. To To fight; போர்செய்தல். (W.) 5. To fear; வெருவுதல். விறப்பே வெருஉப பொருட்டு மாகும் (தொல். சொல். 348).

விறகாள் viṟakāḷ, *n.* <விறகு + ஆள்². Firewood seller, one who hawks firewood; விறகு சுமந்து விற்போன். விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடுமா றும் (திருவாலவா. பதி. பாயி. 8).

விறகு viṟaku, *n.* perh. விற-. [M. *viragu.*] 1. Firewood, fuel; எரிக்குங் கட்டை. நாறு நறும புகை விறகின் (சீவக. 131). 2. Sacrificial fuel. See சமிதை. களிறுதரு விறகின் வேட்கும் (பெரும் பாண். 499).

விறகுக்கட்டு viṟaku-k-kaṭṭu, *n.* <விறகு +. Bundle of firewood; கட்டிய விறகுத்தொகுதி. விற குக்கட்டு மூன்றும் (S. I. I. iii, 188, 7).

விறகுக்கட்டை viṟaku-k-kaṭṭai, *n.* <id. +. Stick of firewood; எரிக்கவுதவும் மரத்துண்டு. (W.)

விறகுகாடு viṟaku-kāṭu, *n.* <id. + காடு¹. Heap of firewood, விறகின்தொகுதி. மரககாடான விறகுகாடு எரிந்ததொத்தது (தக்கயாகப். 329, உரை). 2. Forest reserved for firewood; விறகுவெட்டு வதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட காடு. *Mod.*

விறகுதலையன் viṟaku-talaiyaṉ, *n.* <id. + தலை. 1. See விறகாள். (W.) 2. See விறகுவெட்டி. (யாழ். அக.) 3. Stupid person; முட்டாள். (W.)

விறகுவெட்டி viṟaku-veṭṭi, *n.* <id. + வெட்டு-. Wood-cutter; விறகு தறிப்பவன்.

விறப்ப viṟappa, *part.* <விற-. A particle of comparison; ஓர் உவமவாய்பாடு. (தொல். பொ. 287.)

விறப்பு viṟappu, *n.* <id. 1. Crowdedness, density, intensity; செறிவு. (தொல். சொல். 347.) 2. Increase; பெருக்கம். (W.) 3. Strength; பலம். (பிங்.) 4. cf. விறல். Victory; வெற்றி. (சூடா.) 5. Battle; போர். (சூடா.) 6. Fear; அச்சம். (தொல். சொல். 348.)

விறல்¹ viṟal, *n.* cf. விற-. 1. Victory; வெற்றி. விறலீனும் வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு (குறள், 180). 2. Bravery; வீரம். (யாழ். அக.) 3. Strength; வலி. விறல்விசயனே வில்லுக்கிவ னென் றும் (தேவா. 647, 2). 4. Greatness; பெருமை. (பிங்.) 5. Distinctive excellence; விசேடம். பெருவிறல் யாணாத்தாகி (புறநா. 42, 12). 6. Physical expression of emotion; உள்ளக்குறிப்புப் பற்றி உடம்பிற்றேன்றும் வேறுபாடு. (தொல். பொ. 249, உரை.)

விறல்²(லு)-தல் viṟal-, *5 v. intr.* <விறல். To rush forward with rage; கோபத்தோடு எதிர்த்துச் செல்லுதல். மதுரைமுன்னு விறலி வரு கின்றது (திருவிளை. மாயபபசு. 9).

விறல்கோளணி viṟal-kōḷ-aṇi, *n.* <id. + கோள்¹ + அணி². (Rhet.) A figure of speech in which is described the heroic acts against an enemy or his allies; பகை அல்லது அதன் துணை யின் மேற் செலுத்தும் பராக்கிரமத்தைக் கூறும் அணிவகை. (அணியி. 58.)

விறல்வென்றி viṟal-veṉṟi, *n.* <id. +. Victory due to one's prowess; போர்வீரத்தா லுண்டாகிய வெற்றி. இன்னிசைய விறல்வென்றித் தென்னவா வயமறவன் (புறநா. 380, 4).

விறலி viṟali, *n.* <id. 1. Female dancer who exhibits the various emotions and sentiments in her dance; உள்ளக்குறிப்புப் புறத்து வெளிப்பட ஆடுபவள். (தொல். பொ. 91.) 2. Woman of the *pāṉ* caste; பாண்சாதிப் பெண். (பிங்.) 3. Girl who is 16 years old; பதினாறு வயதுப்பெண். (யாழ். அக.)

விறலியாற்றுப்படை viṟali-y-āṟṟu-p-paṭai, *n.* <விறலி +. (Puṟap.) Theme in which a *viṟali* who had been rewarded by a king directs another *viṟali* to the royal presence to obtain rewards; அரசன்பாற் பரிசில்பெற்ற ஓர் விறலி பரிசில்பெற விரும்பும் விறலியை அவன்பால் ஆற்றுப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, பாடாண். 31.)

விறலிவிடுதூது viṟali-viṭu-tūtu, *n.* <id. + விடு- +. A poem in which a person who led the life of a profligate repents and sends a *viṟali* as a messenger to his wife to acquaint her with his good fortune in obtaining the patronage of a chieftain and to conciliate her; தூர்த்தனாய்த் திரிந்த ஒருவன் தான் கழிந்ததற் கிரங்கிப் பின் ஓர் தலைவனை யடுத்துப் பரிசில்பெற்றுத் தன் மனைவிபால் ஓர் விறலியைத் தூதனுப்புவதாகக் கூறும் பிரபந்தம்.

விறலோன் viṟalōṉ, *n.* <விறல். 1. Robust, strong man; திண்ணியன். (பிங்.) 2. Warrior; hero; வீரன். விறலோன் மார்பம் புல்லேம் யாமென (பு. வெ. 9, 47). 3. Arhat; அருகன். (பிங்.)

விறன்மிண்டநாயனார் viṟaṉmiṇṭa-nāyaṉār, *n.* A canonized Śaiva saint, a contemporary of Cuntaramūrtti-nāyaṉār, one of 63;

நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் சுந்தரமூர்த்திகள் காலத்தவரான ஒரு சிவனடியார். (பெரியபு.)

விருசு viracu, n. <E. Brace; பறுவான் கழீனத் திருப்பும்படி அவற்றிற் கட்டுங் கயிறு. (M. Naut. 86.)

விருட்டி virātti, n. <வறட்டி. Bratty. See வறட்டி.

விருண்டு-தல் virāṇṭu-, 5 v. tr. To scratch. See பிறண்டு-. (W.)

விருந்து virāntu, n. <E. *warrant*. Warrant of arrest; நீதிஸ்தலத்தாரின் பிடிசட்டீள. (J.)

விருந்தை virāntai, n. <Port. *varanda*. Verandah. See வராந்தா. (J.)

விருய் virāy, n. cf. *வீறு*. Sauciness; செருக்கு. *அவனுக்கு விருய் அதிகம*. (W.)

விருஸ் virās, n. See விறசு.

விருஸ்கப்பி virās-kappi, n. <*விருஸ்*+ *கப்பி*[3]. Brace block, pulley through which the brace is served at the end of a yard; பாய் மரத்தின் நுனியிற் கயிற்றைமாட்டி எளிதாக இழுக்க வுதவும் உருளீவகை. *Naut.*

விறிசாய் viṟicāy, adv. prob. *விறிசு*. Swiftly; விரைவாக. *விறிசாய் நடக்கிருன்*. (W.)

விறிசு viṟicu, n. cf. *விரிசு*. [T. *birusulu*, K. *birusu*.] Rocket; ஒருவகை வாணம். *விறிசெனவே சிதறி (திருப்போ. சந. பிள்ளீத். முத்தப. 9)*.

விறிசுவிடு-தல் viṟicu-viṭu-, v. intr. <*விறிசு*+. *Loc.* 1. To send up a rocket; விறிசுவாணத்தை மேலெழ விடுதல். 2. To tell lies; பொய்யுரைகட்டிப் பேசுதல்.

விறுதா viṟutā, n. & adv. See விருதா. (*நாம தீப*. 645.)

விறுமதண்டம் viṟumataṇṭam, n. Common delight of the woods. See குருக்கத்தி. (*யாழ். அக.*)

விறுமதரு viṟumataru, n. perh. *brahmataru*. A plant; புன்முருக்குப்பூடு. (*சங். அக.*)

விறுமமூலி viṟuma-mūli, n. cf. *பிரமமூலி*. A prostrate herb. See பிரமி. (*மலை.*)

விறுமன் viṟumaṉ, n. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. (*யாழ். அக.*)

விறுமா viṟumā, n. <*Brahmā* nom. sing. of *Brahman*. Brahmā; பிரமன். (W.)

விறுமி-த்தல் viṟumi-, 11 v. intr. <*பிரமி*-. To be dazed or bewildered; பிரமித்தல். (W.)

விறுமை viṟumai, n. <*பிரமை*. Confusion, bewilderment; பிரமை. (*யாழ். அக.*)

விறுவிறு-த்தல் viṟu-viṟu-, 11 v. intr. 1. To twitch, as when a coating of paste on one's body dries up; மேற்பூச்சு உலர்ந்ததனுல் விறுவிறென்றிழுத்தல். *சேறு உலர்ந்து விறுவிறுத்த உடல் (அகநா. 17, உரை)*. 2. To be pungent; காரம் உறைத்தல். *மிளகாய விறுவிறுக்கின்றது*. 3. To throb, as a boil; புண் குத்தெடுத்தல். (W.) 4. To fret with anger; to rage; கோபம் பொங்குதல். *Loc.* 5. To hasten; விரைதல். (*சங். அக.*)

விறுவிறுப்பு viṟuviṟuppu, n. <*விறுவிறு*-. 1. Twitching, as when a coating of paste on one's body dries up; மேற்பூச்சு உலர்ந்ததனுல் விறுவிறென்றிழுக்கை. 2. Pungency; உறைப்பு. 3. Throbbing, as of a boil; புண் முதலியன குத்தெடுக்கை. 4. Rage; மிகுகோபம். (W.) 5. Briskness; சுறுசுறுப்பு. *Loc.*

விறுவிறெனல் viṟuviṟeṉal, n. Onom. expr. of (a) twitching pain; விறுவிறென்றிழுத்தற் குறிப்பு: (b) being pungent in taste; உறைத்தற் குறிப்பு: (c) throbbing, as of a boil; குத்தெடுத்தற் குறிப்பு: (d) being angry; கோபித்தற் குறிப்பு: (e) speed, rapid motion; விரைவுக்குறிப்பு. *விறுவிறென்று கல் வந்து விழுந்தது*.

விறுனல் viṟuṉal, n. Scupper hole; கப்பலிலுள்ள ஒருவகைத் துவாரம். *Naut.*

விறுனை viṟuṉai, n. The island of Borneo; போர்னியோ தீவு. (W.)

விறை[1]*-தல்* viṟai-, 4 v. intr. See விறை[2]-. (W.)

விறை[2]*-த்தல்* viṟai-, 11 v. intr. [K. *bere*, M. *virakka*.] 1 To grow stiff, as from cold; to become numb; மரத்துப்போதல். 2. To shiver, as from cold; குளிர் முதலியவற்றல் நடுங்குதல். *Loc.* 3. To become bewildered; பிரமித்தல். *குதிரை விறைத்துப் பார்க்கிறது*. 4. To assume airs; கர்வங் காட்டுதல். *யாரிடத்தில் விறைக்கிருய்?*

விறைப்பு viṟaippu, n. <*விறை*[2]-. 1. Numbness; stiffness, as from cold; விறைத்துப்போகை. (*யாழ். அக.*) 2. Shivering; நடுக்கம். *குளிர் என்ன விறைப்பு விறைக்கிறது*. 3. Bewilderment; பிரமிப்பு. (*யாழ். அக.*) 4. Assuming airs; கர்வங்காட்டுகை.

வின்மை viṉmai, n. <*வில்*. 1. Archery; விற்றெழில். *தெம்மாறு வின்மை முதலாய செயல்கள் யாவும (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 88)*. 2. Skill in archery; வில்வன்மை. (இலக். அக.)

வின்னப்படு-தல் viṉṉa-p-paṭu-, v. intr. <*வின்னம்*+. 1. To be marred, injured; to

be damaged, as an idol with pieces broken off; சிதைதல். வின்னபபடுத்தி . . . வெருட்டுவேனே (தனிப்பா. ii, 158, 394). 2. To be hurt, wounded; காயப்படுதல். *Loc.* 3. To be frustrated. See பின்னப்படு-, 3. 4. To be estranged. See பின்னப்படு-, 4.

வின்னம் vinnam, *n.* < *bhinna*. See பின்னம்¹. (யாழ். அக.)

வின்னா vinnā, *n.* Christmas rose. See கடுரோகிணி. (மலை.)

வின்னாண் vinnāṇ, *n.* < வில் + நாண்². Bow-string; வில்லை வளைத்துப் பூட்டுங் கயிறு. (யாழ். அக.)

வின்னாரி vinnāri, *n.* < E. Vinegar; திராட்சைச் சத்தினின்று செய்யப்பட்ட காடி. (J.)

வின்னியாசம்¹ vinniyācam, *n.* < *vi-nyāsa*. 1. Placing, locating; வைக்கை. பதவின்னியாசம. 2. Skill, as in the use of words; பேச்சு முதலிய வற்றில் திறமை. வின்னியாசமாயப பேசுகிறான்.

வின்னியாசம்² vinniyācam, *n.* < வில் + நியாசம்¹. Discharging of an arrow from the bow; அம்பு தொடுக்கை. எழுந்துமதன் வின்னியா சஞ் செயமுன் (சிவப். பிரப. சிவஞா. நெஞ்சு. 117).

வின்னூல் vinnūl, *n.* < id. + நூல். Art of archery; தனுர்வித்தை. (யாழ். அக.)

வின்னூலாளன் vinnūl-āḷaṉ, *n.* < வின்னூல் + ஆள-. Drōṇa; துரோணாசாரியன். (சூடா.)

வின்னூலாளி vinnūl-āḷi, *n.* < id. + id. See வின்னூலாளன். (இலக். அக.)

வினகம் vinakam, *n.* < வில் + நகம்¹. cf. *dhanur-vṛkṣa*. Marking-nut tree. See சேங்கொட்டை, 2. (W.)

வினதை vinatai, *n.* < *Vinatā* The mother of Garuda; கருடனது தாய். மழைபுரை பூங்குழல் வினதை (கம்பரா. சடாயுகா. 27).

வினயபிடகம் vinaya-piṭakam, *n.* < *vinaya* +. (Buddh.) A collection of treatises on discipline, one of *tiri-piṭakam*, q.v.; திரிபிடகத்துள் ஒழுகலாற்றைப்பற்றிக் கூறும் நூற்றொகுதி. (அபி. சிந்.)

வினயம்¹ vinayam, *n.* < வினை. 1. See வினையம்¹, 1, 4, 5, 6. 2. Device, means; stratagem; சூழ்ச்சி. என் மனது கன்ற வினயங்கள் செய்தாள் (விறலிவிடு. 420). 3. Wicked deed; கொடுஞ்செயல். இனம்வளை வைவர்கள் செய்யும வினயங்கள் செற்று (தேவா. 212, 7).

வினயம்² vinayam, *n.* < *vi-naya*. 1. Good breeding, propriety of conduct; மரியாதை. 2. Modesty; வணக்க வொடுக்கம். வினயத்தொடு குறுக (தேவா. 908, 8). 3. Control, discipline; அடக்கம். 4. A kind of song in praise of the gods. See தேவபாணி. (சிலப. 8, 26, உரை.)

வினவு-தல் vinavu-, *5 v. tr.* < வினா-. 1. To question, enquire; உசாவுதல். அனையையோ நீயென வினவுதி யாயின் (கலித். 76). 2. To investigate; to examine judicially; விசாரணை செய்தல். நமன்றம ரென்றமரை வினவபபெறுவா ரலரென்று (திவ். பெரியதி. 10, 6, 5). 3. To give ear to, listen to, pay attention to; செவியேற்றல். மேயாயே போல வினவி (கலித். 82). 4. To hear, receive news of; கேள்விப்படுதல். மெலிந்திலன் சுதனென . . காரியும் வினவா (அரிசமய. பராங். 25). 5. To bear in mind; நினைதல். திருவடி வினவாக் கருவுறை மாக்கள் (கல்லா. 8).

வினவுநர் vinavunar, *n.* < வினவு-. 1. Enquirers, questioners; உசாவுவோர். 2. Listeners, hearers; செவியேற்பவர். வினவுந ரின்றி நின்று வேணடுவ கூறுவாரும் (சீவக. 466).

வினா¹-தல் vinā-, *5 v. tr.* See வினவு-. வினாதல் வினாயவை விடுத்தல் (நன். 41).

வினா² vinā, *n.* < வினா-. 1. Question; கேள்வி. 2. (Gram.) Question, of five kinds, viz., *ariyāṉ-vinā*, *aiya-vinā*, *arivoppu-k-kāṇṭal-vinā*, *avaṉarivu-tāṉ-kāṇṭal-vinā*, *mey-y-avark-ku-k-kāṭṭal-vinā*, according to Tolkāppiyam Iḷampūraṇam: of three kinds, viz., *ariyāṉ-vinā*, *aiya-vinā*, *ariporuḷ-vinā*, according to Tolkāppiyam Cēṉāvaraiyam: of six kinds, viz., *ari-vinā*, *ariyāṉ-vinā*, *aiya-vinā*, *koḷal-vinā*, *koṭai-vinā*, *ēval-vinā*, according to Naṉṉūl; அறியான்வினா, ஐயவினா, அறிவொப்புக்காண்டல் வினா, அவனறிவுதான்காண்டல்வினா, மெய்யவற்குக் காட்டல்வினா என ஐவகையாகவும் (தொல். சொல். 13, இளம.) அறியான்வினா, ஐயவினா, அறிபொருள் வினா என மூவகையாகவும் (தொல. சொல், 13, சேனா.) அறிவினா, அறியான்வினா, ஐயவினா, கொளல் வினா, கொடைவினா, ஏவல்வினா என அறுவகை யாகவும் (நன். 385, உரை.) இலக்கணநூல்களிற் கூறப்படும் கேள்விகள். 3. Word; சொல். (சூடா.) 4. Sagacity, prudence, discretion; விவேகம். அவனுக்கு வினாப போதாது. (W.) 5. Attention; கவனிப்பு. வினாவோடே கேள். (W.) 6. Memory, remembrance; ஞாபகம். அது எனக்கு வினாவில்லை. (W.) 7. (Arith.) A technical term for a part, integral or fractional, of a number; தமிழ்க் கணக்கில் ஒரு தொகையின் பகுதிகளான தனியெண்ணுக்கும் பின்ன வெண்களுக்கு முரிய பெயர். இரணடேகாலரைக்கால் என்பது இரண்டு, கால், அரைக்கால் என்ற மூன்று வினாக்கள் கொணடது. (W.)

வினா³ vinā, *prep.* < *vinā*. Without, except; அன்றி. தங்களைவினா எனக்கியார் துணை?

வினாக்குறிப்பு vinā-k-kuṟippu, n. <வினா[2] +. (Gram.) Interrogative, functioning as a predicate; வினாவுடன் குறிப்புமுற்றுப்பொருளதாய் வருஞ்சொல். எவன், யாது.

வினாசம் vinācam, n. <vi-nāśa. Annihilation; கேடு. வினாச காலத்தில் விபரீத புத்தி.

வினாடி vināṭi, n. <vi-nāḍi. A minute portion of time. See விநாடிகை.

வினாதலிறை vinātal-iṟai, n. <வினா- + இறை[2]. (Gram.) Interrogation serving as a reply to a question; வினாவடிவமான உத்தரம். (நன். 386.)

வினாப்பெயர் vinā-p-peyar, n. <வினா[2] +. (Gram.) Interrogative pronoun; வினாவெழுத்தினடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல். (நேமிநா. சொல். 31.)

வினாபூதகற்பனை vināpūta-kaṟpaṉai, n. <வினாபூதம் +. Obscure precept; தெளிவில்லாத நீதிவாக்கியம். (W.)

வினாபூதம் vināpūtam, n. prob. vinā-bhūta. That which is obscure or doubtful; சந்தேகத்திற்கு இடங்கொடுப்பது. (W.)

வினாமுதற்சொல் vinā-mutaṟ-col, n. <வினா[2] +. (Gram.) Interrogative word, having an initial vināveḻuttu; வினாவெழுத்தை முதலிற் பெற்றுவந்துள்ள சொல். (தக்கயாகப. 585, உரை.)

வினாயகத்தாளம் vināyaka-t-tāḷam, n. <vināyaka +. (Mus.) A time-measure, commonly used for the song in praise of Gaṇēśa, at the beginning of a dance; நாட்டியத் தொடக்கத்தில் விநாயகர்துதிப்பாடற்குச் சொட்டும் தாளவிசேடம். (கோயிலொ. 95.)

வினாயகன் vināyakaṉ, n. <Vināyaka. Gaṇeśa. See விநாயகன், 1. (பொதி. நி.)

வினாவழு vinā-vaḻu, n. <வினா[2] +. (Gram.) Incorrect use of an interrogative; வினாவைப் பொருளியைபில்லாதபடி வழங்குகை. (தொல். சொல். 14, சேனா.)

வினாவழுவமைதி vināvaḻu-v-amaiti, n. <வினாவழு +. (Gram.) Sanction by usage of an incorrect use of an interrogative; வினாவழுவை ஆமென்று அமைத்துக்கொள்வது. (தொல். சொல். 14, சேனா.)

வினாவறி-தல் vinā-v-aṟi-, v. intr. <வினா[2] +. To begin to have powers of understanding; அறியுந்திறமை யுண்டாதல். (W.)

வினாவறிபருவம் vināvaṟi-paruvam, n. <வினாவறி- +. Age of discretion, when a child is capable of understanding the meaning of questions put; பகுத்தறிவு உண்டாம் பருவம்.

வினாவிசைக்குறி vinā-v-icai-k-kuṟi, n. <வினா[2] + இசை[4]- +. Mark of interrogation (?); கேள்விக் குறி.

வினாவிடை vinā-viṭai, n. <id. +. 1. Reply in the form of a question; வினாரூபமான விடைவகை. (நன். 386, உரை.) 2. Question and answer; கேள்வியும் உத்தரமும். 3. See வினாவிடைப்புத்தகம்.

வினாவிடைப்புத்தகம் vināviṭai-p-puttakam, n. <வினாவிடை +. Catechism; வினாவும் விடையுமாக அமைந்த நூல். (W.)

வினாவு-தல் vināvu-, 5 v. tr. See வினவு-. ஆக்க மதாவினாய்ச் செலலும் (குறள், 594).

வினாவுத்தரம் vinā-v-uttaram, n. <வினா[2] + உத்தரம்[1]. A kind of composition in which a word having a particular significance is split into a number of words, each serving as a reply to a question set before; ஒரு பொருளைக் காட்டும் ஒரு மொழியினைப்பிரித்து ஒருவனுடைய பல்வேறுவகை வினாவிற்கும் விடையாகுமாறு அமைக்குஞ் சொல்லணிவகை. (மாறனலங். 280.) (பிங்.)

வினாவுள்ளவன் vinā-v-uḷḷavaṉ, n. <id. + உள்[2]. Man of judicious temperament; நிதானபுத்தியுள்ளவன். (W.)

வினாவெண்பா vinā-veṇpā, n. <id. +. A text-book on Śaiva Siddhānta philosophy by Umāpati-civācāriyar, in veṇpā metre and in the form of questions, one of 14 meykaṇṭa-cāttiram, q.v.; மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கனுள் வினாரூபமாய் வெண்பாக்களால் அமைந்ததும் உமாபதி சிவாசாரியர் இயற்றியதுமான சைவசித்தாந்த நூல்.

வினாவெதிர்வினாதல் vinā-v-etir-vinātal, n. <id. +. (Gram.) Reply in the form of a counter-question; ஒருவனது வினாவுக்கு எதிர் வினாரூபமாகக் கூறும் உத்தரம். (தொல். சொல். 14, இளம்.)

வினாவெழுத்து vinā-v-eḻuttu, n. <id. +. (Gram.) Initial or final letter of a word, indicating interrogation; சொல்லின் முதலில் அல்லது இறுதியில் வந்து வினாப்பொருளைத் தரும் எழுத்து. (நன். 67.)

வினிதை viṉitai, n. <Vinītā. Ayodhyā; அயோத்தி. (திவா.) வினிதை வேந்தன் (சீவக. 2181).

வினியோகக்காரன் viniyōka-k-kāraṉ, n. <வினியோகம் + காரன்[1]. Munificent man; கொடையாளி. (W.)

வினியோகம் viniyōkam, *n.* <*viniyōga*. 1. Expenditure; செலவிடுகை. 2. Distribution; பகிர்ந்து கொடுக்கை. 3. Distribution of offerings in a temple; ஆலயத்தில் பிரசாதஞ் செலவிடுகை. *பூசனைகளியற்றி வினியோகமிடல* (குற்ற. தல. சிவ பூசை. 35). 4. Use, application, employment; உபயோகம். *வெண்சாமரையாய வினியோகப்பட்டு வீச* (தக்கயாகப். 157, உரை). 5. A general name for certain ancient taxes; சில பழைய வரிச் சூரிய பொதுப்பெயர். (Insc.)

வினீதன் vinītan, *n.* <*vi-nīta*. (W.) 1. Humble, modest man; வணக்கமுள்ளவன். 2. Culprit, one who has undergone punishment; தண்டிக்கப்பட்டவன்.

வினை vinai, *n.* 1. Act, action, deed, work; தொழில். *செயதிரங்கா வினை* (புறநா. 10). 2. Karma, as the accumulated result of deeds done in former births, of two kinds, viz., *nal-vinai, tī-vinai;* நல்வினை தீவினை என இருவகைப் பட்ட பூர்வகருமம். *இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா* (குறள், 5). 3. (Jaina.) The four results of karma, viz, *vētanīyam, āyuṣyam, nāmam, kōttiram;* வேதநீயம் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம் என்ற நான்கு கருமங்கள். (சீவக. 3114, உரை.) 4. (Gram.) Verb; வினைச்சொல். (தொல். சொல். 198.) 5. Thing to be done; செய்தற்குரியது. *அவனை வேறல் வினையன்றால்* (கம்பரா. சூளா. 2). 6. Remedial measure; பரிகாரச் செயல். *வினையுண்டே யிதனுக் கென்பார்* (கம்பரா. நாகபாச. 194). 7. Work on hand; மேற்கொண்ட செயல். *வினைவகை யென்றிரண்டி னெச்சம்* (குறள், 674). 8. Evil deed; தீச்செயல். *தாய்வினை செய்யவன்றே கொன் றனன் றவத்தின் மிக்கோன்* (கம்பரா. கும்பகர்ண. 143). 9. Effort; முயற்சி. *வினைக்கண் வினையுடை யான் கேண்மை* (குறள், 519). 10. War; போர். *செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர்* (புறநா. 6). 11. Deceitfulness, guile; வஞ்சகம். *வினைகளோர் தனா நணுகொண் டொழுகினா* (உபதேசகா. பஞ்சாக். 33). 12. Art; cunning; தந்திரம். *வினையி னென்வயின் வைத்தனன்* (கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 69). 13. Thought, design; கருத்து. (யாழ். அக.) 14. Trouble; தொந்தரவு. *அது அதிக வினை செய்யும் போலிருக்கிறது.* (W.) 15. Pus; சீழ். *இந்தப்புண ணில் இன்னும் வினை யிருக்கின்றது.* 16. A cant term signifying two; இரண்டைக் குறிக்கும் குழூஉக் குறி. (தைலவ. தைல.)

வினைக்கட்டு vinai-k-kaṭṭu, *n.* <வினை+. The bondage of karma; கன்மபந்தம். *தமிழ் . . கேட்பவர்தம் வினைக்கட்டறுமே* (தேவா. 977, 11).

வினைக்களம் vinai-k-kaḷam, *n.* <id.+ களம்[2]. Battlefield; போர்க்களம். *அங்கண்மேவரும் வினைக்களத்து* (திருவாலவா. 46, 17).

வினைக்கீடு vinaikkīṭu, *n.* <id.+ ஈடு. Resultant effect of one's karma; செய்த வினை யின் பயன் (சி. போ. பா. அவை. பக். 13.)

வினைக்குடுக்கை vinai-k-kuṭukkai, *n.* <id. +. Man full of guile and schemes; வஞ்சனை மிக்கவன். (W.)

வினைக்குணம் vinai-k-kuṇam, *n.* <id.+ குணம்[1]. Spitefulness; மனக்கடுப்பு. (W.)

வினைக்குறிப்பு vinai-k-kurippu, *n.* <id. +. (Gram.) Conjugated appellative participle, indefinite or finite; குறிப்புவினை. (நன். 321, உரை.)

வினைக்குறிப்புமுற்று vinaikkurippu-murru, *n.* <வினைக்குறிப்பு+. (Gram.) Finite, conjugated appellative participle; குறிப்புவினை முற்றாய் வருவது. (புறநா. 68, உரை.)

வினைக்கேடன் vinai-k-kēṭan, *n.* <வினை +. 1. One who destroys the bondage of karma; பூர்வ கருமத்தை யொழிப்பவன். *வினைக்கேட னென்பாய் போல* (திருவாச. 5, 22). 2. One who puts obstacles in the way of an undertaking and spoils it; வேலையைத் தடைசெய்து கெடுப் போன். *Loc.*

வினைக்கேடு vinai-k-kēṭu, *n.* <id.+. 1. That which is useless; வீணானது. *வினைக்கேடு பலபேசி வேண்டியவா திரிவீர்* (தேவா. 677, 5). 2. Inactivity; செயலறுகை. (நாமதீப. 641.) 3. Delay; தாமதம். (இலக். அக.)

வினைச்செவ்வெண் vinai-c-cevveṇ, *n.* <id.+. (Gram.) Ellipsis of connective particles in a series of *vinai-y-eccam;* தொடர்ந்துவரும் வினையெச்சங்களில் எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு வருவது. (நன். 429, மயிலை.)

வினைச்சொல் vinai-c-col, *n.* <id.+ சொல்[3]. (Gram.) Verb; பொருளின் புடைபெயர்ச் சியைத் தெரிவிக்குஞ் சொல். (நன். 269.)

வினைசூழ்-தல் vinai-cūḻ-, *v. intr.* <id.+. To plot evil; தீங்கிழைக்க வெண்ணுதல். (W.)

வினைசெய்யிடம் vinai-cey-y-iṭam, *n.* <id.+. (Gram.) Locative absolute; ஒருவினை உடனிகழ்கின்ற பிறிதொருவினைக்கு இடமாவது. (பி. வி. 16.)

வினைசெயல்வகை vinai-ceyal-vakai, *n.* <id.+. Method of action; வினையைச் செய்யுந் திறம். (குறள், அதி. 68.)

வினைஞர் vinaiñar, *n.* <id. 1. Workers; artisans, artificers; தொழில் வல்லோர். *தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடுகூடி* (மணி. 19, 109). 2. Agriculturists; மருதநிலமாக்கள். (திவா.) 3. Smiths;

கம்மாளர். (யாழ். அக.) 4. Dancers; கூத்தர். (திவா.) 5. Śūdras; சூத்திரர். (பிங.) 6. Vaiśyas; வைசியர். (திவா.) 7. Vēḷāḷas; வேளாளர். (இலக். அக.)

வினைத்தலை viṉai-t-talai, n. <id.+. Field of battle; போர்க்களம். *வினைத்தலையிலே வந்த வாறே* (ஈடு, 4, 6, 1).

வினைத்திட்பம் viṉai-t-tiṭpam, n. <id.+. Firmness, resoluteness in action; தொழில்செய்வதில் மனத்திண்மை. *வினைத்திட்பமென்பது* (குறள், 666).

வினைத்திரிசொல் viṉai-t-tiricol, n. <id. +. 1. (Gram.) Verb in an abnormal form; திரிந்த வினைச்சொல். (சீவக. 223, உரை.) 2. (Gram.) Verb not in common use and not easily understood; வழக்கிலின்றி அரிதிற் பொருளுணர்தற்குரிய வினைச்சொல். (நன். 273.)

வினைத்தூய்மை viṉai-t-tūymai, n. <id. +. Purity in action which brings in not merely wealth but also religious merit and fame; செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாகை. (குறள், அதி. 66.)

வினைத்தொகை viṉai-t-tokai, n. <id.+. (Gram.) Elliptical compound in which a verbal root forms the first component; காலங்கரந்த பெயரெச்சத்தொடர். (நன். 364.)

வினைத்தொடர்ச்சி viṉai-t-toṭarcci, n. <id.+. Effect of evil deeds upon the soul; தீவினையின் பயன். (நாமதீப. 291.)

வினைதீயார் viṉai-tīyār, n. <id.+. Sinners, men of evil deeds; தீவினையோர். *வெறுமின வினைதீயார் கேண்மை* (நாலடி, 172).

வினைதீர்-த்தல் viṉai-tīr-, v. intr. <id +. 1. To end the bondage of karma; பூர்வகர்மத்தைப் போக்குதல். *வினையேன் வினைதீர மருந்தானாய்* (திவ். திருவாய். 1, 5, 6). 2. To remove obstacles; இடையூறு நீக்குதல். (யாழ். அக.)

வினைதீர்த்தான் viṉaitīrttāṉ, n. <வினை தீர்-. Gaṇēśa; விநாயகக்கடவுள். (யாழ். அக.)

வினைநர் viṉainar, n. <வினை. Workmen. See வினைஞர், 1. *அரிய லாரகை வன்கை வினைநர்* (பதிற்றுப். 62, 16).

வினைப்பகுதி viṉai-p-pakuti, n. <id.+. (Gram.) Verbal base of a derivative word; பகுபதத்தில் வினைச்சொல்லாகிய பகுதி. (நன். 137, சங்கர.)

வினைப்பயன் viṉai-p-payaṉ, n. <id.+. Result of karma, fruit of actions in previous birth; பூர்வகருமத்தின் விளைவு. *பற்றே பவமே தோற்றம வினைபபயன்* (மணி. 24, 107).

வினைப்பெயர் viṉai-p-peyar, n. <id.+. 1. (Gram.) Verbal noun; தொழிற்பெயர் *செய லென்னும் வினைபபெயர* (நெடுநல். 171, உரை). 2. (Gram.) See வினையாலணையும்பெயர். *வினைப்பெய ரல்பெயாக் கிடைநிலை யெனலே* (நன். 141). *எழுதாள மகிழாள காதினள் என்னும வினைபபெயரான முடிக்க* (சிலப. 4, 47-57, உரை). 3. (Gram.) Name given to a person from his action or vocation; செய்தொழிலினால் ஒருவனுக்கு வரும் பெயர். *நிலப்பெயர குடிபபெயர் குழுவின பெயரே வினைபபெயர* (தொல். சொல். 165).

வினைபாராட்டு-தல் viṉai-pārāṭṭu-, v. intr. <id.+. See வினைவளர்-. (யாழ். அக.)

வினைமாற்று viṉai-māṟṟu, n. <id.+. (Gram.) Signification of the introduction of an alternative verb in a sentence; முன்சொன்ன தொழிலொழிய இனி வேறொன்று என்பதைக் காட்டுவதாகிய பொருண்மை. *வினைமாற் றசைநிலை* (தொல். சொல். 264).

வினைமாற்றுச்சொல் viṉaimāṟṟu-c-col, n. <வினைமாற்று+சொல்[3]. (Gram.) An expletive word in a sentence, introducing an alternative verb, as *maṟṟu*; வினைமாறுவதைத் தெரிவிக்கும் 'மற்று' முதலிய இடைச்சொல்.

வினைமுதல் viṉai-mutal, n. <வினை+. (Gram.) Subject; கருத்தா. *வினைமுதல மாத்திரை விளக்கல்வினைக குறிபபே* (நன். 321).

வினைமுதற்றொழில் viṉaimutaṟṟoḻil, n. <வினைமுதல+தொழில. (Gram.) Object; செயப்படுபொருள். (W.)

வினைமுற்று viṉai-muṟṟu, n. <வினை+. (Gram.) Finite verb; முற்றுவிகுதி கொண்ட வினைச்சொல். (நன். 323, மயிலை.)

வினைமுறுகுதல் viṉai-muṟukutal, n. <id. + முறுகு[1]-. Maturation of one's past karma; ஊழ்வினை முதிர்ந்து பயன்தரு நிலையிலாதல். (யாழ். அக.)

வினைமூளுதல் viṉai-mūḷutal, n. <id.+ மூள்-. See வினைமுறுகுதல்.

வினைமை viṉaimai, n. <id. 1. Nature of a deed; செய்தொழிலின் தன்மை. 2. Property of functioning; தொழிலுடைமை. *அவை மூவினைமையில்* (சி. போ. 1).

வினையம்[1] viṉaiyam, n. <id. 1. Action, deed; செய்தொழில். (பிங்.) *வேண்டிமாறு புரிதி மைய வினைய நாடி* (கந்தபு. மகேட். 30). 2. Past karma; **பூர்வகருமம்.** ***காவலர்க் காசாய்***

வாழ்ந்து வினையம தறுதது (கம்பரா. காப்பு). 3. Device, means; உபாயம். மிகைசெய்வார வினை கட்கெல்லா மேறசெயும வினையம வல்லான (கமபரா. இரணிய. 147). 4. Cunning, deceit; வஞ்சகம். *Colloq.* 5. Deceptive workmanship; வஞ்சக வேலைப்பாடு. மருஙகுடை வினையமும (கமபரா. இலஙகைகே. 20) 6. See வினயம்[1], 3. 7. Happening, event; நிகழ்ச்சி. மேல்வரும் வினைய மோர்ந்திலே (கந்தபு. மூவாயிர. 5).

வினையம்[2] vinaiyam, n. <*vinaya*. Modesty. See வினயம்[2].

வினையழுத்து-தல் vinai-y-aluttu-, v. intr. <வினை +. See வினைவளர்-. (யாழ். அக.)

வினையள-த்தல் vinai-y-aḷa-, v. intr. <id.+ prob. வளா-. See வினைவளர்-. (W.)

வினையன் vinaiyan, n. <வினையம[1]. 1. Doer, worker; தொழில்செய்பவன். புலைவினையர் (குறள், 329). 2. Cunning man; வஞ்சகன்.

வினையஸ்தன் vinaiya-stan, n. <id.+. 1. Clever, intelligent man; கெட்டிக்காரன். *Colloq.* 2. One who knows his business; எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை நன்கறிந்தவன்.

வினையாட்டி vinaiyāṭṭi, n. Fem. of வினையாளன். 1. Female servant; ஏவல்வேலை செய்பவள். 2. Ill-fated woman; தீவினையுடைய வள். வினையாட்டியேன் காதன்மையே (திவ். திரு வாய். 6, 1, 1).

வினையாண்மை vinai-y-āṇmai, n. <வினை +. Capacity to accomplish or do a work; தொழிலைச் செய்து முடிக்குந் திறமை. வினையாணமை வீறெய்த வின்று (குறள், 904).

வினையாலணையும்பெயர் vinaiyāl-aṇaiyum-peyar, n. <id.+அணை-+. (Gram.) Verbal noun; personal noun in the form of a finite verb; வினைமுற்று பெயர்த்தன்மைப்பட்டு வரு வது. (நன. 286.)

வினையாள் vinai-y-āl, n See வினையாளன், 1. வினையாளை வேலையிடதது (பெருந்தொ. 404).

வினையாளன் vinai-y-āḷan, n. <வினை +. 1. One who is engaged in a work, worker; தொழிலியற்றுவோன். கணக்குவினையாளரொடு (பெருங. மகத. 12, 50). 2. Servant; ஏவலாளன். (யாழ். அக.) 3. Ill-fated man; தீவினையுடையவன்.

வினையிடைச்சொல் vinai-y-iṭaiccol, n. <id +. (Gram.) Particle having the characteristics of a verb; வினைத்தன்மை பெற்றுவரும் இடைச்சொல்வகை. (நன். 269, மயிலை.)

வினையியற்சொல் vinai-y-iyaṟcol, n. <id.+. (Gram.) Verb in popular use; உலக வழக்கிலுள்ள வினைச்சொல். (நன். 269, மயிலை.)

வினையிலி vinai-y-ili, n. <id.+இன்-மை. God, as free from karma; கடவுள். (இலக். அக.)

வினையின்மை vinai-y-iṉmai, n. <id.+. Being unaffected by karma, one of *iṟaivaṉ-eṇ-kuṇam*, q v.; இறைவனெண்குணங்களில் கருமப் பயன் இல்லாமையாகிய குணம். (பிங.)

வினையுரிச்சொல் vinai-y-uriccol, n. <id.+. (Gram.) Adverb; வினைக்கு அடையாய் வருஞ் சொல். (W.)

வினையுருபு vinai-y-urupu, n. <id +. (Gram.) Component particle of a verb, as *iṭai-nilai, vikuti;* வினைச்சொல்லின் உறுப்பான இடை நிலை விகுதி முதலியன. (நன். 420, உரை.)

வினையுரைப்போர் vinai-y-uraippōr, n. <id.+உரை[2]-. Messengers; ambassadors; தூதர். (பிங.)

வினையுவமம் vinai-y-uvamam, n. <id.+. (Rhet.) Comparison based on the actions of the objects compared; தொழில்பற்றிவரும் ஒப்புமை. (தொல். பொ. 276, உரை.)

வினையுவமை vinai-y-uvamai, n. <id.+. (Rhet.) See வினையுவமம்.

வினையெச்சக்குறிப்பு vinaiyecca-k-kurippu, n. <வினையெச்சம்+. (Gram.) Participle of an appellative verb. See குறிப்புவினை யெச்சம். (நன். 342, உரை.)

வினையெச்சம் vinai-y-eccam, n. <வினை +. (Gram.) Verbal participle; வினையைக் கொண்டு முடியும் குறைவினை. (நன். 342.)

வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று vinaiyecca-vinai-k-kurippu-murru, n. <வினை யெச்சம்+. (Gram.) Appellative verb used participially; குறிப்புவினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளதாய் வருவது. (புறநா. 44, உரை.)

வினையெஞ்சணி vinai-y-eñcaṇi, n. <வினை+எஞ்சு-+அணி[2]. (Rhet.) A figure of speech in which the finite verb is omitted; வினை யெஞ்சிநிற்பதாகிய அலங்காரவகை. (யாழ். அக.)

வினையெஞ்சுகிளவி vinai-y-eñcu-kilavi, n. <id.+id.+கிளவி. (Gram.) See வினையெச் சம். (தொல். எழுத். 204.)

வினைவயிற்பிரிதல் vinai-vayiṟ-pirital, n. <id.+வயின்+பிரி[1]-. (Akap.) Theme describing the separation of a hero from his beloved

when he proceeds under orders against his king's enemy; தலைவன் தலைவியை நீங்கி வேந்தனுழையாற் பகைமேற் பிரியும் பிரிவைக் கூறும் அகத்துறை. (முல்லைப. உரையவதாரிகை.)

வினைவர் vinaivar, n. <id. 1. Workers, doers, agents; தொழிலினர். வேந்துபிழைத் தகன்ற வினைவராயினும் (பெருங. உஞ்சைக். 38, 94). 2. Mediators; சந்துசெய்விப்பவர். நட்பாகும் வினைவாபோல் (கலித். 46, 8). 3. Ministers; அமைச்சர். கொலையஞ்சா வினைவரால் (கலித். 10).

வினைவலம்படு-த்தல் vinai-valam-paṭu-, v. intr. <id.+வலம்[1]+. To bring a business to a successful conclusion; எடுத்துக்கொண்ட செயலை வெற்றிபெறச் செய்தல். வினைவலம்படுத்த வென்றியொடு (அகநா. 74).

வினைவலர் vinai-valar, n. <id.+வலன்[2]. 1. Those who do an act under orders, as of a king; பிறரேவிய காரியங்களைச் செய்வோர். அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும் (தொல். பொ. 23). 2. Skilled workmen; தொழில்செய்வதில் வல்லமையுள்ளோர். வினைவல ரியற்றிய . . . புகையகல் (பெருங. உஞ்சைக். 42, 88).

வினைவலி vinai-vali, n. <id.+வலி[1]. 1. The difficulty of an undertaking, as besieging or capturing a fort; அரண்முற்றுதல் அரண்கோடல் முதலிய தொழில்களின் அருமை. வினைவலியுந் தன்வலியும் (குறள், 471). 2. See வினைத்திட்பம். (W.) 3. The power of karma; ஊழ்வினையின் வலிமை.

வினைவழிச்சேறல் vinai-vaḻi-c-cēṟal, n. <id.+வழி+செல்-. (Akap.) See வினைவயிற் பிரிதல். (யாழ். அக.)

வினைவளர்-த்தல் vinai-vaḷar-, v. intr. <id.+. To create ill-will, enmity or spite; பகைவிளைத்தல். (W.)

வினைவாங்கு-தல் vinai-vāṅku-, v. intr. <id.+. To indicate the line of action; to direct the affairs, as of a state; காரியந்தைப் புலப்படுத்தல். பேதையோன் வினைவாங்க (கலித். 27).

வினைவிநாசன் vinai-vinācaṉ, n. <id.+. God, as the destroyer of karma; [தீவினையை யொழிப்பவன்] கடவுள். (யாழ். அக.)

வினைவிளை-த்தல் vinai-viḷai-, v. intr. <id.+. To do a wicked act; பொல்லாங்கு செய்தல். (யாழ். அக.)

வினோத்தி vinōtti, n. <vinōkti. (Rhet.) A figure of speech in which a thing or fact is said to lose its importance if it is not accompanied by another thing or fact; ஒரு முக்கியப் பொருள் பிறிதொரு முக்கியப்பொருளோடு பொருந்தாதாயின் முக்கியத் தன்மையைப் பெறாதெனக் கூறும் அணிவகை. (மாறனலங். 236, பக். 355.)

விநோதக்கூத்து vinōta-k-kūttu, n. <விநோதம்+. (Nāṭya.) Dance performed in the presence of kings in celebration of their victories; அரசர் முன்பு நடிக்கும் வெற்றிக்கொண்டாட்டக் கூத்து. (சிலப. 3, 13, உரை, பக். 81.)

விநோதபைரவம் vinōta-pairavam, n. <vinōda+. A medicinal pill; மருந்துக்குளிகை வகை. (பதார்த்த. 1209.)

விநோதம் vinōtam, n. <vinōda. 1. See விநோதம். அரனுரைத்த சொல் விநோதம (கம்பரா. அகலிகை. 51). வளரியின் விநோத முறச்செய்தனன் (பாரத. வாரணா. 60). 2. Desire; அவா. (யாழ். அக.) 3. Quaintness, quixotism; இயற்கைக்கு மாறானது. (யாழ். அக.)

விநோதன் vinōtaṉ, n. <vinōda. 1. Votary, devotee; ஒன்றில் ஈடுபட்டு அதிலேயே பொழுதுபோக்குபவன். (யாழ். அக.) 2. Jolly person; உற்சாகி.

விநோதி[1]-த்தல் vinōti-, 11 v. intr. <விநோதம். To be playful; விளையாடுதல். மெல்ல நடந்து விநோதித்து (திருக்காளத். பு. தாருகா. 17).

விநோதி[2] vinōti, n. <vinōdin. See விநோதன். (யாழ். அக.)

விஞ்ஞானம் vijñāṉam, n. <vi-jñāna. See விஞ்ஞானம். (மணி. 30, 16, அரும.)

விஜ்ஜதை vi-j-jatai, n. <வி[2]+. [K. ijjate.] See விஜ்ஜோடு.

விஜ்ஜோடு vi-j-jōṭu, n. <id.+. [T. vijjōḍu, K. ijjōḍu.] That which does not match or equal, in a pair; ஒன்றோடொன்றொவ்வாதது. (C. G.)

விஜய vijaya, n. <Vijaya. The 27th year of the Jupiter cycle. See விசய.

விஜயகேசரி vijaya-kēcari, n. <vijaya+. One who is a great victor; வெற்றியிற் சிறந்தோன்.

விஜயதசமி vijaya-tacami, n. <id.+daśamī. The 10th titi of the bright fortnight after the mahālaya amavāsyā. See விசயதசமி.

விஜயம் vijayam, n. <vijaya. See விசயம்[2].

விஜயயாத்திரை vijaya-yāttirai, n. <id.+. 1. Festival to a God or Goddess on the vicaya-tacami day for the success of devotees in all their affairs; காரியங்கள் கைகூடுமாறு விசயதசமியன்று தெய்வத்தை நோக்கிக் கொண்டாடப்படும் திருவிழா. 2. The procession of the idol on the vicaya-tacami day towards a vaṉṉi tree, as a

sign of victory; விசயதசமியன்று வெற்றிக்குறியாக வன்னிமரமுள்ள இடத்திற்குக் கோயில்மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்யும் ஊர்கோலம்.

விஜயலக்ஷ்மி vijaya-lakṣmi, n. <id.+. The Goddess of Victory, one of *aṣṭa-lakṣmi*, q.v.; அஷ்டலக்ஷ்மிகளுள் வெற்றிக்குரிய லக்ஷ்மி.

விஜயன் vijayaṉ, n. <*Vijaya*. See விசயன்[1].

விஜயஸ்தம்பம் vijaya-stampam, n. <*vijaya*+. Pillar of victory; வெற்றிக்கு அறிகுறியாக நாட்டப்பெறுந் தம்பம். (Insc.)

விஜயாபிஷேகம் vijayāpiṣēkam, n. <id. +*abhiṣēka*. Anointment of a king in celebration of his victories; வெற்றிக்குறியாக அரசன் செய்துகொள்ளும் அபிஷேகம். *பெண்டிர் பண்டாரமும் கொண்டு விஜயாபிஷேகம் பண்ணி* (S. I. I. ii, 304, 2).

விஜயோத்ஸவம் vijayōtsavam, n. <id. +*utsava*. See விஜயயாத்திரை.

விஜாதி vijāti, n. <*vi-jāti*. See விசாதி[2].

விஜாதிஸ்வரம் vijāti-svaram, n. <id. +. (Mus.) Discordant note; வேற்றுச்சாதியைச் சேர்ந்த ஸ்வரம்.

விஜாதீயம் vijātīyam, n. <*vijātīya*. That which is of a different order, class or species; வேற்றினத்தைச் சார்ந்தது.

விஶ்லேஷம் viślēṣam, n. <*viśleṣa*. See விச்சிலேடம். (*ஈடு, 1, 4, பர.*)

விஶ்வசக்கரதானம் viśva-cakkara-tāṉam, n. <*viśva*+*cakra*+*dāna*. Gift made after offering worship to the images of Viṣṇu, His consorts and His 10 avatārs, placed on a mystic *cakra;* விஷ்ணுமூர்த்தியையும் அவர் தேவியரையும் தசாவதாரமூர்த்திகளையும் சக்கரத்தில் அமைத்துப் பூசித்துச் செய்யுந் தானம். (*அபி. சிந்.*)

விஶ்வம் viśvam, n. <*viśva*. See விசுவம்[1], 1, 2.

விஶ்வரூபதரிசனம் viśvarūpa-taricaṉam, n. <*viśva-rūpa*+. See விசுவரூபசேவை.

விஶ்வரூபம் viśvarūpam, n. <*viśva-rūpa*. See விசுவரூபம்.

விஶ்வாதீதன் viśvātītaṉ, n. <*viśva*+*atīta*. One who transcends the universe; [புவனம் கடந்தவன்] கடவுள். *தற்பர விஶ்வாதீத* (*தாயு. கருணா. 1*).

விஶாரதன் viśārataṉ, n. <*viśārada*. See விசாரதன்.

விஶாலம் viśālam, n. <*viśāla*. See விசாலம்[1].

விஶேஷ்யம் viśēṣyam, n. <*viśeṣya*. See விசேஷ்யம்.

விஶேஷணம் viśēṣaṇam, n. <*viśeṣaṇa*. See விசேடணம்.

விஶேஷம் viśēṣam, n. <*viśeṣa*. See விசேஷம்.

விஷ்கம்பம் viṣkampam, n. <*viṣkambha*. 1. (Astron.) A division of time. See விட்கம்பம், 3. (*பெரியவரு.*) 2. (Drama.) Interlude. See விட்கம்பம், 4.

விஷ்டை viṣṭai, n. <*viṣṭhā*. Dung of animals. See விட்டை. (W.)

விஷ்ணு viṣṇu, n. <*Viṣṇu*. 1. Viṣṇu, one of the Hindu triad, regarded as the Preserver; திருமால். *விஷ்ணு வடிவான ஞானகுருவே* (*தாயு. கருணா. 5*). 2. Author of a treatise on Hindu law; தருமநூல் செய்தாரில் ஒருவர்.

விஷ்ணுக்கிரகம் viṣṇu-k-kirakam, n. <id.+*gṛha*. Viṣṇu temple; திருமால் கோயில். *எமமூப புவனிமாணிக்கதது விஷ்ணுக்கிரகத்துப் பெருமானடிகள்* (S. I. I. iii, 3).

விஷ்ணுக்கிராந்தி viṣṇu-k-kirānti, n. <id.+*krānti*. A medicinal plant. See விட்டுணுக்கிராந்தி.

விஷ்ணுகரந்தை viṣṇu-karantai, n. <id. +. Indian globe-thistle, seed basil, *Sphaeranthus indicus;* செடிவகை.

விஷ்ணுகாந்தி viṣṇu-kānti, n. <id.+*krānti*. A medicinal plant. See விட்டுணுக்கிராந்தி. (*புட்பவிதி, 5.*)

விஷ்ணுசித்தர் viṣṇu-cittar, n. <*Viṣṇu-citta*. Periyāḻvār. See பெரியாழ்வார்.

விஷ்ணுதீபம் viṣṇu-tīpam, n <விஷ்ணு +. The *tiru-k-kārttikai* festival observed by Vaiṣṇavas; வைஷ்ணவர்கள் கொண்டாடுந் திருக்கார்த்திகைப்பண்டிகை.

விஷ்ணுபதி viṣṇu-pati, n. <*viṣṇu-pati*. An auspicious time; புண்ணியகால விசேடம். (*பஞ்.*)

விஷ்ணுபுராணம் viṣṇu-purāṇam, n. <*Viṣṇu*+. A chief Purāṇa, one of *patiṉeṇ-purāṇam*, q.v.; பதினெண்புராணத் தொன்று.

விஷ்வக்ஸேனர் viṣvaksēṉar, n. <*Viṣvaksēna*. Cēṉai-mutaliyār, the chief of Viṣṇu's hosts; திருமாலின் கணத்தலைவரான சேனைமுதலியார். (*தக்கயாகப். பக். 322.*)

விஷ்வம் viṣvam, n. See விஷுவம். (W.)

விஷக்கடி viṣa-k-kaṭi, n. <விஷம்+கடி[2]. 1. Poisonous bite, bite of venomous reptiles or

animals; விஷப்பிராணிகளால் தீண்டப்படுகை. 2. Serious trouble; பெருந்துன்பம். எனக்கு ஒரு பெரிய விஷக்கடியாயிற்றே.

விஷக்கடிவேளை viṣakkaṭi-vēḷai, n. <விஷக்கடி+. (Astrol.) Inauspicious time; தீயகாலம். (பஞ்.)

விஷக்கண் viṣa-k-kaṇ, n. <விஷம்+. Evil eye; கேடுபயக்கும் பார்வையுள்ள கண்.

விஷக்கல் viṣa-k-kal, n. <id.+. 1. A stone supposed to absorb poison; விஷத்தை யெடுப்பதாகக் கருதப்படுங் கல். (W.) 2. Poisonous stone that causes pain when it pricks the foot; காலிற் படும்போது நோவுண்டாக்கும் விஷமுள்ள கல். *Colloq.*

விஷக்காய்ச்சல் viṣa-k-kāyccal, n. <id. +. 1. Enteric fever, typhoid; சன்னிபாத சுரம். 2. Pestilential fever; சுரநோய்வகை. (W.)

விஷக்காற்று viṣa-k-kāṟṟu, n. <id.+. 1. Poisonous wind; contaminated air; விஷத் தன்மை பொருந்திய காற்று. 2. Northerly wind; வாடைக்காற்று. *Loc.*

விஷகடி viṣa-kaṭi, n. <*viṣa*+கடி². See விஷக்கடி. (W.)

விஷகடிகை viṣa-kaṭikai, n. <id.+ கடிகை². (Astrol.) Inauspicious period in the duration of a *nakṣatra;* நக்ஷத்திரத் தியாச்சியம். (விதான. குணகுண. 25, உரை.)

விஷகிருமிநியாயம் viṣa-kirumi-niyā-yam, n. <id.+*kṛmi*+*nyāya*. Nyāya of the worm bred in poison, illustrating the principle that an evil to which a person is accustomed will not appear to him as an evil; விஷத்திலுண்டாகும் புழுப்போல் தீயதிற் பழகுவோர்க்கு அது தீங்காகத் தோன்றாமை குறிக்கும் நெறி.

விஷங்கொல்லி viṣaṅ-kolli, n. <விஷம்+ கொல்-. A herb which acts as an antidote to poison; விஷங்களுக்கு மருந்தாக உதவும் பூடுவகை. (W.)

விஷசுரம் viṣa-curam, n. <*viṣa*+*jvara*. 1. See விஷக்காய்ச்சல். (சீவரட். 33.) 2. Rinderpest; மாட்டுச்சுரம். *Loc.*

விஷதந்தம் viṣa-tantam, n. <id. +தந்தம்¹. See விஷப்பல். (தக்கயாகப். 155, உரை.)

விஷதோஷம் viṣa-tōṣam, n. <id.+. Illness of child, attributed to contact with a person who has not bathed after sexual union and is therefore unclean; புணர்ச்சிக்குப்பின் நீராடாதவர் தொடுவதால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் குழந்தைநோய். (சீவரட்.)

விஷந்திரும்பல் viṣan-tirumpal, n. <விஷம+திரும்பு-. Counteracting a poison; விஷம் போக்குகை. (W.)

விஷந்தீண்டல் viṣan-tīṇṭal, n. <id.+ தீண்டு-. Poisonous bite, as of a snake; பாம்பு முதலிய விஷஜந்துக்களின் கடி. (C. G.)

விஷநட்சத்திரம் viṣa-naṭcattiram, n. <*viṣa*+. (Astrol.) The 5th, 11th and 13th *nakṣatras* counted from the *nakṣatra* occupied by Rāhu; இராகுநின்ற நட்சத்திரத்திற்கு ஐந்து பதினொன்று பதின்மூன்றாவதா நட்சத்திரங்கள். (விதான. குணகுண. 41, உரை.)

விஷநாக்கு viṣa-nākku, n <விஷம்+. Evil tongue, as of a person whose croaking comes true; தீமைவிளைக்கும் சொற் பயிலும் நா. *Loc.*

விஷநாபி viṣanāpi, n. <*viṣa-nābhi*. Nepal aconite. See வச்சநாபி, 1.

விஷநீர் viṣa-nīr, n. <விஷம்+நீர்¹. Malignant humours causing swelling, etc.; தேகத்துள்ள துர்நீர். (W.)

விஷநீரேற்றம் viṣanīr-ēṟṟam, n. <விஷநீர்+. Dropsy; உடல்வீக்க நோய். (W.)

விஷப்பல் viṣa-p-pal, n. <விஷம்+. 1. Poisonous tooth; விஷமுள்ள பல். 2. See நச்சுப்பல், 2.

விஷப்பனி viṣa-p-paṉi, n. <id.+. Dew that is injurious to health; நோயை யுண்டாக்கக் கூடிய பனி.

விஷப்பூச்சி viṣa-p-pūcci, n. <id.+. Poisonous insect; விஷமுள்ள செந்து.

விஷபரீட்சை viṣa-parīṭcai, n. <*viṣa*+. 1. Examining or testing the presence of poison; விஷங்கலந்திருப்பதை யாராய்கை. 2. Testing the strength of a poison, as by letting a snake bite one; விஷத்தின் சக்தியைப் பரீட்சிக்கை.

விஷபாகம் viṣa-pākam, n. <id.+*pāka*. Sudden swelling of body; திடீரென்று காணும் உடல் வீக்கம். (W.)

விஷபாண்டு viṣa-pāṇṭu, n. <id.+. Dropsy; உடல்வீக்கநோய். (பைஷஜ. 263.)

விஷபானம் viṣa-pāṉam, n. <id.+. Taking poison; விஷத்தை யுட்கொள்ளுகை.

விஷபேதி viṣa-pēti, n. <id.+. Cholera; வாந்திபேதி. (W.)

விஷம் viṣam, n. <*viṣa*. 1. Poison; நஞ்சு. 2. That which is injurious or destructive; கேடு

விளைப்பது. 3. (Astrol.) See விஷநட்சத்திரம். (விதான. குணுகுண. 41, உரை.)

விஷமக்கணக்கு visama-k-kaṇakku, n. <விஷமம் +. 1. Difficult problem; தீர்த்தற் கரியதான விஷயம். (W.) 2. False accounts, as improper; பொய்க்கணக்கு. *Colloq.*

விஷமக்கொடுக்கு visama-k-koṭukku, n. <id.+. Highly mischievous person; கடுஞ் சேட்டை புரிபவன். *Colloq.*

விஷமகவி visama-kavi, n. <*visama*+. (Rhet.) Stanza in which the sense is obscurely expressed; கூறும் பொருளை நேர்மையாகக் கூறாத செய்யுள். (தக்கயாகப. 156, உரை.)

விஷமகேந்திரம் visama-kēntiram, n. <id.+. (Astrol.) Eccentricity, as of an orbit; கிரகங்களின் விஷமமான மார்க்கம். (C. G.)

விஷமசாகசம் visama-cākacam, n. <*visama-sāhasa*. Temerity, அசட்டுத்தைரியம். (யாழ். அக.)

விஷமசீததோஷம் visama-cīta-tōṣam, n. <*visama*+*śīta*+. A complication arising in fevers attended with shivering; நடுக்கத்தோடு கூடிய சுரதோஷவகை. (சீவரட். 31.)

விஷமசுரம் visama-curam, n. <id.+ சுரம்[1]. See விஷமஜ்வரம். (சீவரட். 31.)

விஷமத்திரிகோணம் visama-t-tiri-kōṇam, n. <விஷமம்+. Scalene triangle; மூன்று பக்கங்களும் வெவ்வேறளவினவாக அமையும் முக்கோணம். (பாலகணி. 50.)

விஷமதோஷம் visama-tōṣam, n. <*visama*+. A complication arising in fevers; சுரத்திலுண்டாந் தோஷவகை. (சீவரட். 30.)

விஷமந்திரன் visa-mantiran, n. <*visa*+ *mantra*. Person of the Kuṟava caste; குறவன். (யாழ். அக.)

விஷமப்பேச்சு visama-p-pēccu, n. <விஷமம்+. Mischievous talk; கிருத்திரிமமான வார்த்தை.

விஷமம் visamam, n. <*visama*. 1. Unevenness, coarseness, roughness; கரடுமுரடு. 2. Irregularity; நேர்மையின்மை. 3. Mischief; இடக்குச்செயல். 4. Wicked deed; துஷ்டச் செயல். *ஆமை . . . கடல்புக் குறங்கினதன்றி விஷமஞ் செய்ததில்லையன்றே* (தக்கயாகப். 630, உரை).

விஷமயதி visama-yati, n. <id.+. (Mus.) A kind of *yati*; யதியு ளொன்று. (பரத. தாள. 54.)

விஷமவிபாகம் visama-vipākam, n. <id.+*vibhāga*. Unequal division; சரியற்ற பங்கு. (யாழ். அக.)

விஷமவெடுப்பு visama-v-etuppu, n. <விஷமம்+. (Mus.) One of the four varieties of *etuppu*, q.v., in which *atīta-v-etuppu*, *anā-kata-v-etuppu* and *cama-v-etuppu* all occur; எடுப்பு நான்கனுள் அதீதவெடுப்பு அநாகதவெடுப்பு சமவெடுப்பு என்ற மூன்று எடுப்பும் கலந்துவரும் தாளவெடுப்புவகை.

விஷமன் visaman, n. <*visama*. 1. Wicked person; துஷ்டன். (W.) 2. Mischievous person; சேஷ்டை செய்பவன். 3. See விஷமம், 4.

விஷமஜ்வரம் visama-jvaram, n <id.+. Malignant fever; தோஷமுள்ள சுரநோய்வகை. (சார்ங்க. 38, கீழ்க்குறிப்பு.)

விஷமஸ்ருஷ்டி visama-sruṣṭi, n. <id. +*sṛṣṭi*. Multiform, diverse creation; ஒன்றைப் போலொன்று இல்லாத படைப்பு. (அஷ்டாதச. தத்வத்ரய. சித. 53.)

விஷமாக்கினி visamākkini, n. <id.+ *agni*. A kind of *utarākkini*, causing belated digestion; உண்ட அன்னபானுதிகளை உடனே தகிக்காது காலந்தாமதித்துத் தகிக்கும் உதராக்கினிவகை. (சீவரட். 15.)

விஷமாசனம் visamācanam, n. <id.+ *aśana*. Indigestible food; சீரணமாகாத வுணவு. (யாழ். அக.)

விஷமாட்சன் visamāṭcan, n. <*Viṣa-mākṣa*. Śiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.)

விஷமாந்தம் visa-māntam, n. <விஷம்+. A kind of *māntam*, a disease peculiar to children; மாந்தநோய்வகை. (பாலவா. 37, 38.)

விஷமாயுதன் visamāyutan, n. <*viṣa-māyudha*. Kāma, the god of love; காமதேவன். (யாழ். அக.)

விஷமி[1]-த்தல் visami-, 11 v. intr. <விஷமம். 1. To be mischievous or troublesome; உபத்திரவஞ் செய்தல். (W.) 2. To bring about enmity; பகைமூட்டுதல். 3. To take a turn for the bad; to turn adverse, as pulse; நாடி முதலியன மாறுபடுதல். 4. To turn into poison; விஷ ரூபமாய் மாறுதல். (W.)

விஷமி[2] visami, n. <விஷமம். 1. See விஷமன், 1, 2. *Colloq.* 2. One who bears malice or hatred; வன்மங்கொண்டுள்ளவன். (யாழ். அக.)

விஷமி[3] visami, n. Fem. of விஷமன். 1. Woman who does harm to others; wicked

woman; பிறருக்குத் தீங்கு செய்பவள். *Loc.* 2. Mischievous woman; சேஷ்டை செய்பவள்.

விஷமிறக்கு-தல் visam-irakku-, *v. intr.* <விஷம்+. To remove or counteract poison; விஷத்தைப் போக்குதல். (W.)

விஷமுஷ்டி visamutti, *n.* <*viṣa-muṣṭi.* Strychnine-tree. See எட்டி[1]. (மலை.)

விஷமூங்கில் viṣa-mūṅkil, *n.* <விஷம்+. Poison lily, m. sh., *Crinum asiaticum;* செடி வகை. (பதார்த்த. 582.)

விஷமேற்று-தல் visam-ēṟṟu-, *v. tr.* <id.+. (W.) 1. To cause nullified poison to spread again through the system, by sorcery or magic; உடலிலிருந்து இறங்கின விஷத்தை மாய வித்தையால் மறுபடி பரவுமாறு செய்தல். 2. To infuriate; கடுங்கோப மூட்டுதல்.

விஷயக்காட்சி visaya-k-kāṭci, *n.* <விஷயம்+. Perception of objects by the senses; புலனறிவு. (W.)

விஷயசூசிகை viṣaya-cūcikai, *n.* <*viṣaya* + *sūcikā.* Subject index; table of contents of a treatise; நூற்பொருட் குறிப்பு. *Mod.*

விஷயஞானம் visaya-ñāṉam, *n.* <id.+. 1. Knowledge of worldly affairs; உலகவறிவு. *Loc.* 2. Knowledge of things perceptible to the senses; ஐம்புல வறிவு. (W.) 3. Knowledge of the subject-matter of a treatise; நூற்பொருளின் அறிவு.

விஷயதானம் viṣaya-tāṉam, *n.* <id.+ *dāna.* Contribution of articles to journals; பத்திரிகைகளுக்கு வியாசமெழுதித் தருகை. *Mod.*

விஷயபரித்தியாகம் visaya-parittiyākam, *n.* <id.+. Controlling the mind without allowing it to wander; புறத்தே மனஞ் செல்லாவண்ணம் ஒடுக்குகை. (W.)

விஷயம் viṣayam, *n.* <*viṣaya.* 1. Affair, matter. See விடயம்[1], 1. 2. Sense; புலன். 3. Object of sense; ஐம்பொறிகளாலறியும் பொருள். 4. Subject-matter, topic. See விடயம்[1], 4. *விஷய நியமமே யுள்ளது* (ஸ்ரீவசன. 33). 5. Cause. See விடயம்[1], 5. 6. Territory, region, country; தேசம். *பதினெண் விஷயத்தாரும்* (S. I. I. iv, 399). 7. That which pertains to a thing; ஒன்றுக்கு உரித்தானது. *இது இராசாங்க விஷயமானது.* 8. That which is peculiar or characteristic; சிறப்பியல்பாகவுள்ளது. (W.) 9. Subject, hero or heroine, as of a story; நாயகத்வம். *இந்தக் கதைக்கு விஷயம் யார்?* (W.) 10. Sexual pleasure. See விடயம்[1], 8.

விஷயவஞ்ஞானம் visaya-v-aññāṉam, *n.* <விஷயம்+. Ignorance; அறியாமை. (W.)

விஷயவாசனை visaya-vācaṉai, *n.* <id.+. Attachment to worldly things; உலகப்பற்று.

விஷயவாஞ்சை visaya-vāñcai, *n.* <id. +. Love of sensual pleasure; சிற்றின்பத்திற் பிரியம். (W.)

விஷயி-த்தல் viṣayi-, 11 *v. tr.* <id. To apprehend through the senses. See விடயி-.

விஷவாதகரப்பன் viṣavāta-karappaṉ, *n.* <*viṣa*+*vāta*+. A kind of *karappāṉ.* See விடவாதகரப்பன். (யாழ். அக.)

விஷவிருட்சநியாயம் viṣa-viruṭca-niyāyam, *n.* <id.+*vṛkṣa*+. Nyāya of the poison tree, illustrating the principle that a noxious object should not be destroyed by its producer, even as a poisonous tree ought not to be cut down by the person who reared it; தாம் வளர்த்தது நச்சுமரமாயினும் அதனை வெட்டாமைபோலத் தான் ஆக்கிய தோன்றை அழிக்கக்கூடாதென்பதைக் குறிக்கும் நெறி.

விஷவிருத்தி viṣa-virutti, *n.* <id.+ விருத்தி[1]. Profession of a poison-doctor; விஷத்தை நீக்கும் வைத்தியத் தொழில். *விஷவிருத்தி நிலம் ஒருமா* (S. I. I. v, 260).

விஷவைத்தியன் viṣa-vaittiyaṉ, *n.* <id. +. Poison-doctor; விடத்தை நீக்கும் மருத்துவன்.

விஷஸ்தானம் viṣa-stāṉam, *n.* <id.+. (Erot.) Parts in a woman's body supposed to be poisonous at specified periods, and therefore not conducive to sexual enjoyment; போக சுகத்தைக் கெடுக்கக்கூடிய விஷம் குறித்த காலங்களிற் றங்குவதாகக் கருதப்படும் மகளிர் அவயவம். *அறிநது விஷஸ்தான மகற்றி* (விறலிவிடு. 548).

விஷாக்கினி viṣākkiṉi, *n.* <id.+*agni.* Poison, considered as fire; விஷமாகிய நெருப்பு. *ஆலகால விஷாக்கினி* (தக்கயாகப். 67, உரை).

விஷாதம் viṣātam, *n.* <*viṣāda.* Sorrow, grief; துக்கம். (சி. சி. 2, 80, மறைஞா.)

விஷாரி viṣāri, *n.* <*viṣāri.* 1. Antidote to poison; விஷத்தைப் போக்கும் மருந்து. (பதார்த்த. 1256.) 2. See விஷவைத்தியன்.

விஷாணி viṣāṇi, *n.* <*vṛṣāṇī.* Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (தைலவ.)

விஷு[1] viṣu, *n.* <*viṣu.* See விஷுவம். *சைத்ரவிஷு.* (பஞ்.)

விஷு[2] viṣu, *n.* <*vṛṣa.* The 15th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் பதினைந்தாவது.

விஷு-சங்கிரமணம் visu-caṅkiramaṇam, n. <visu+. See விஷு-புண்ணியகாலம். (C. G.)

விஷு-புண்ணியகாலம் visu-puṇṇiya-kālam, n. <id.+. (Astron.) The time of the sun's entrance into either of the equinoctial signs Aries and Libra; மேஷம் அல்லது துலாத்தில் சூரியன் பிரவேசிக்குங் காலம். (பஞ்.)

விஷுவம் visuvam, n. <visuva. Equinox See சமராத்திரம்.

விஷூசி visūci, n. <visūcī. Cholera; விஷபேதி. *Loc.*

விஸ்தரி-த்தல் vistari-, 11 v. tr. <vistara. 1. To enlarge, amplify, elaborate; பெருக்குதல். இராகத்தை விஸ்தரித்துப் பாடினான். 2. To expatiate upon; விரித்துப்பேசுதல். 3. To examine, as a witness; சாட்சியாக விசாரித்தல். *Nāñ.*

விஸ்தரிப்பு vistarippu, n <விஸ்தரி-. 1. Amplification, elaboration; பெருக்குகை. 2. Expatiation; விரித்துப்பேசுகை. 3. Examination of a witness; சாட்சி விசாரிக்கை. *Nāñ.*

விஸ்தாரகுமாஸ்தா vistāra-kumāstā, n. <விஸ்தாரம்+. Court-clerk who assists in examining witnesses; கோர்ட்டில் சாட்சி விசாரணை நடத்த உதவிபுரியும் குமாஸ்தா. *Nāñ.*

விஸ்தாரம் vistāram, n. <vistāra. Expansiveness, extensiveness. See வித்தாரம், 1.

விஸ்தாரி vistāri, n. Learned person. See வித்தாரி. (யாழ். அக.)

விஸ்தி visti, n. Partition. See வித்தி[1].

விஸ்தீரணம் vistīraṇam, n. <vi-stīrṇa. 1. Breadth; விசாலம். 2. Area; பரப்பு.

விஸ்புரமுத்திரை vispura-muttirai, n. See விற்புரமுத்திரை. (செந். x, 424.)

விஸ்போடம் vispōṭam, n. <vi-sphōṭa. Boil; பிளவை. (சீவரட். 309.)

விஸ்மிருதி vismiruti, n. <vi-smṛti. 1. Forgetfulness; மறதி. 2. Madness; பைத்தியம்.

விஸர்க்கம் visarkkam, n. <vi-sarga. See விசர்க்கம்.

விஸர்ஜ்ஜனம் visarjjaṉam, n. <vi-sarjana. See விசர்ச்சனம். கங்கண விஸர்ஜ்ஜநம்.

விக்ஷேபம் vikṣēpam, n. <vi-kṣēpa. 1. See விக்கேபம். 2. Mutation, change; திரிபு. செனித்த விக்ஷேப மன்றே (கைவல். தத். 53).

வீ

வீ[1] vī. The compound of வ் and ஈ.

வீ[2]-தல் vī-, 4 v. intr. prob. vī. 1. To perish; to cease; to disappear; அழிதல். வீயாச சிறப்பின் (புறநா. 15). 2. To die; சாதல். சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவிய (பு. வெ. 3, 7). 3. To leave; நீங்குதல். வினைபபகை வீயாது பின்சென றடும (குறள், 207). 4. To change; to deviate, as from one's course; மாறுதல். வானின் வீயாது சுரக்கும் (மலைபடு. 76).

வீ[3]-த்தல் vī-, 11 v. tr. Caus. of வீ[2]-. To destroy; அழித்தல். எழுய ருலகமும வீககின்றான் (கம்பரா. முதற்போ. 118).

வீ[4] vī, n. <வீ[2]-. 1. Ruin, destruction; அழிவு. வீகலந்த மஞ்ஞை போல் (சீவக. 1104). 2. Death; மரணம். (பிங்.) 3. Separation, removal; நீக்கம். (பிங்.) 4. Drooping; languishing; மடிவு. (பிங்.) 5. Flower; மலர். வீகமழ் நெடுஞ்சினை (புறநா. 36). 6. Pollen; மகரந்தம். பூவிணையின் வீயை (மேருமந். 1058).

வீ[5] vī, n. <vī. Bird; பறவை. (பிங்.)

வீக்கம்[1] vīkkam, n. <வீங்கு-. 1. Enlargement, swelling, inflammation; உடலுறுப்பு வீங்குகை. கால் வீக்கம். 2. Contusion, *Cellulitis;* புண் முதலியவற்றின் புடைப்பு. 3. Dropsy, *Oedema;* நீர்ச்சுரப்பால் உடல் வீங்கும் நோய். 4. Puffing of the limbs; தோள் முதலியன பூரிக்கை. (யாழ். அக.) 5. Abundance; மிகுதி. (W.) 6. Crowd; கூட்டம். விணபிளந் தேங்க வாரக்கும் வானர வீக்கம (கம்பரா. இராவண. கள. 26). 7. Greatness; பெருமை. விசயனும் வீக்கமற்றான் (சீவக. 2192). 8. Pride; கருவம். இலங்கைக் கோமான்றன்னை . . . வீக்கந் தவிர்த்த விரலார்போலும (தேவா. 56, 10). 9. Longing, hankering; ஆசை. (யாழ். அக.)

வீக்கம்[2] vīkkam, n. <வீக்கு[1]-. 1. Bond, tie; கட்டு. (சூடா.) 2. Trouble, obstacle; இடையூறு. வீக்கஞ் செயதாா தவத்தினுக்கு (திருவிளை. பன்றிக்குட்டி. முலை. 6). 3. Covering; packing; மூடுகை. (திவா.) 4. Tightness; இறுக்கம்.

வீக்கமிறங்குதல் vīkkam-iṟaṅkutal, n. <வீக்கம்[1]+. Subsiding of a swelling and its transition from the upper to the lower parts of the body; உடலின் மேற்பகுதியிலிருந்த வீக்கங் குறைந்து மெல்ல மெல்லக் கீழ்நோக்கி யிறங்குகை. (W.)

வீக்கு[1]-தல் vīkku-, 5 v. tr. 1. To tie up, bind; கட்டுதல். கச்சையும் வீக்கினன் (சீவக. 1836). 2. To control, restrain; அடக்குதல். புலன்கள் வீக்கியும் (கம்பரா. காட்சிப். 72). 3. To hinder;

தடுத்தல். உயிர்ப்பினை வீக்கி (பாகவத. 2, மாயவனிலை, 8). கொழும்புகை வீக்கி மாடந் திறந்திட (சீவக. 534). 4. To strike; அடித்தல். *Tinn.*

வீக்கு[2] vīkku, *n.* <வீக்கு[1]-. 1. Tying; கட்டுகை. போயாழ் . . . யாப்புறு புரிநாண் வீக்கு முதலவிழ (பெருங். உஞ்சைக். 52, 86) 2. Tightness; இறுகுகை. தானை வீக்கற விசித்து (சீவக. 1086). 3. Beating; அடிக்கை. *Tinn.*

வீக்கு[3]-**தல்** vīkku-, 5 *v. tr.* Caus. of வீங்கு-. 1. To fill; நிறைத்தல். 2. To urge, force out; வேகமுறச் செலுத்துதல். வீக்கினான் முரசை வெய்தா (சீவக. 2661).

வீக்கு[4] vīkku, *n.* <வீங்கு-. 1. Greatness; பெருமை. வீக்கறுத்து . . . வஞ்சமறுத் திடுகென்றான் (சீவக. 2207). 2. [T. *vīka.*] Abundance; மிகுதி. (பொரு. நி.) 3. A mode of calculation; ஓர் கணிதமுறை. (பொரு. நி.)

வீக்கு[5]-**தல்** vīkku-, 5 *v. tr.* Caus. of வீ[2]-. 1. To kill; உயிரைப் போக்குதல். வீக்கு . . . வெவ்விடத்தை (கம்பரா. இராவணன்வதை. 122). 2. To destroy, ruin; அழித்தல். (யாழ். அக.)

வீகம்[1] vīkam, *n.* 1. [T. *bīgamu*, K. *bīga*, M. *vīgam.*] Padlock; பூட்டு. (யாழ். அக.) 2. Ring; மோதிரம். (திவா.) 3. cf. வேகம். Rapidity; speed; விரைவு. இப்போது நீ யிருந்தாயாகில வீகமென் (ஈடு, 7, 6, அவ.).

வீகம்[2] vīkam, *n.* <*vīka.* (சங். அக.) 1. Wind; காற்று. 2. Bird; பட்சி.

வீகமுத்திரை vīka-muttirai, *n.* <வீகம்[1]+. Seal set on locked doors, especially of a temple; கோயிற்கதவை அடைத்து இடும் முத்திரை. *Loc.*

வீகாசம் vīkācam, *n.* (யாழ். அக.) 1. cf. *vīkāśa.* Pomp and show; ஆடம்பரம். 2. Solitude; தனிமை.

வீங்கல் vīṅkal, *n.* <வீங்கு-. 1. Abundance; plenty; மிகுதி. (பொரு. நி.) 2. Morbid desire, longing; பொருளைப் பெறும்பொருட்டு ஏக்கங் கொள்ளுகை. (W.) 3. Lean, emaciated person; இளைத்திருப்பவ-ன்-ள். *Loc.* 4. See வீங்கி, 1. வீங்க லிவன் (விறலிவிடு. 825). 5. Sleeping; தூங்குகை. (W.)

வீங்கி vīṅki, *n.* <id. 1. Person having morbid desires; ஒன்றன்மீது ஏக்கங் கொண்டிருப்பவ-ன்-ள். (யாழ். அக.) சோற்றுக்கு வீங்கி. 2. Marking-nut. See சேங்கொட்டை, 1. (மலை.)

வீங்கிநாரி vīṅki-nāri, *n.* <வீங்கி+நாரி[4]. Woman having morbid desires; ஒன்றன்மீது ஏக்கங் கொண்டிருப்பவள். பஞ்சைநாரி பணிகாரஞ் சுட்டாள், வீங்கிநாரி விசாரப்பட்டாள்.

வீங்கு-**தல்** vīṅku-, 5 *v. intr.* [K. *bīgu.*] 1. To increase in size; to become enlarged; பருத்தல். (நாமதீப. 710.) 2. To swell; பூரித்தல். மணந்தநாள் வீங்கிய தோள் (குறள், 1233). 3. To become morbidly inflamed and swollen; வீக்கமுறுதல். (பொரு. நி.) 4. To grow; வளர்தல். (அக. நி.) 5. To be copious or excessive; to increase; மிகுதல். வளம வீங்கு பெருக்கம் (பதிற்றுப். 24, 17). 6. To be close, crowded; நெருங்குதல். (சூடா.) 7. To become tight and pressing; இறுகுதல். வீங்கிறை தடக்கையின் (குறிஞ்சிப். 123). 8. To be taut and not slack; விறைப்பாய் நிற்றல். விளரூன் றின்ற வீங்குசிலை மறவர் (அகநா. 89, 10). 9. To go up; மேனோக்கிச் செல்லுதல். நாவிளிம்பு வீங்கி (தொல். எழுத். 96). 10. To become emaciated; மெலிதல். அவனை வீங்கலா யிருக்கிறான். 11. To have morbid desires; ஏக்கங்கொள்ளுதல். 12. To sleep; தூங்குதல். (யாழ். அக.)

வீங்குபுள் vīṅku-puḷ, *n.* <வீங்கு-+. See வீங்குபுள்தோஷம். (பாலவா. 69.)

வீங்குபுள்தோஷம் vīṅkupuḷ-tōṣam, *n.* <வீங்குபுள்+. A disease of children, attributed to the flight of certain birds overhead when they are taken outside the house at dusk, midnight or other inauspicious hour; அந்திநிசி முதலிய அகாலங்களில் சிசுக்களை வீட்டுக்கு வெளியில் எடுத்துச் செல்லுகையில் சில பறவைகளின் நிழல் படுவதால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் நோய் வகை. (பாலவா. 71.)

வீங்கை vīṅkai, *n.* <*viṅkhā.* (யாழ். அக.) 1. A movement; ஒருவகைச் சலனம். 2. A mode of dancing; ஆடல்வகை. 3. A pace of a horse; குதிரை நடைவகை.

வீச்சம் vīccam, *n.* <வீசு-. Smell, effluvium; துர்நாற்றம்.

வீச்சரிவாள் vīccarivāḷ, *n.* <வீச்சு+. A kind of billhook; அரிவாள்வகை. *Loc.*

வீச்சாட்டம் vīccāṭṭam, *n.* <id.+ஆடு-. 1. Spaciousness, roominess; இடவிஸ்தாரம். (W.) 2. See வீச்சு, 5. 3. Good circumstances; நன்னிலைமை.

வீச்சு vīccu, *n.* <வீசு-. [K. *bīsu.*] 1. Throw, cast, as of a net; எறிகை. எழுந்த வீச்சுத் தவ்விட . . . வாளொடுந் தழுவிக் கொண்டான் (கம்பரா. அதிகா. 213). 2. Beat, flap, as of wings; சிறகடிக்கை. 3. Blow, stroke; அடி. 4. Swinging, oscillation; ஆட்டுகை. ஊஞ்சலை ஒரு வீச்சு வீசியாடினாள். 5. Length; நீளம். அந்தவீடு வீச்சா

யிருக்கிறது. 6. Quickness, rapidity; வேகம். அவன் வீச்சாக நடக்கிறான். 7. Sweep; glance; ஓட்டம். 8. A disease; நோய்வகை. (யாழ். அக.) 9. Strength; வலிமை. (W.) 10. Boastful speech, arrogant talk; இடம்பப்பேச்சு. யாரிடத்தில் இந்த வீச்சு. 11. Dry, screech as of an owl; ஆந்தை முதலியவற்றின் சத்தம். வாயசசிறு புதுப்புள வீச்சுறு விழுக்குரல் (பெருங். உஞ்சைக். 55, 89). 12. (Gram.) A vowel-sign of vowel-consonants; மெய்யெழுத்துக்கள் உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்து வரும்போது கொள்ளும் ஒருவகைக் குறியீடு. 13. Curve; வளைவு. (சட்டட. நாமா. 16) 14. See விச்சம். *Loc.*

வீச்சுக்காரன் vīccu-k-kāraṉ, *n.* <வீச்சு + காரன்[1] 1. Person given to extravagance; அதிகச்செலவு செய்பவன். (யாழ். அக.) 2. Boastful person, braggart; பெருமை பேசுவோன்.

வீச்சுக்காரி vīccukkāri, *n.* Fem. of வீச்சுக்காரன். (யாழ். அக.) 1. Extravagant woman; செலவுகாரி. 2. Boastful woman; பெருமை பேசுபவள். 3. Prostitute; வேசி.

வீச்சுவலை vīccu-valai, *n.* <வீசு- +. [M. vīccuvala.] Casting-net; வலைவகை. *Loc.*

வீச்சுவீச்செனல் vīccu-vīcceṉal, *n.* Onom. expr. of screaming; கதறுதற்குறிப்பு.

வீச்சுவேணுமாய் vīccu-vēṇum-āy, *adv.* <வீச்சு + வியன்[1] +. With a free hand, liberally, as in measuring; அளவில் அதிகப்படியாய். வீச்சு வேணுமாய் அளக்க வேணடும.

வீச்சேணி vīccēṇi, *n.* <id. + ஏணி[1]. A kind of ladder. See வீசுகாலேணி. (சங். அக.)

வீசகணிதம் vīca-kaṇitam, *n.* <*bīja*+. Algebra. See பீசகணிதம்.

வீசகரி vīcakari, *n.* East Indian kino tree. வேங்கைமரம். (சங். அக.)

வீசகா vīcakā, *n.* See வீசகரி. (சங். அக.)

வீசகோசம் vīca-kōcam, *n.* <*bīja-kōśa.* (யாழ். அக.) 1. Seed; கொட்டை. 2. Pericarp of the lotus; தாமரைக்கொட்டை.

வீசம்[1] vīcam, *n.* cf. Pāli *vīsam* <*vim-śat.* [T. *vīsamu*, K. *vīsa.*] The fraction $\frac{1}{16}$; மாகாணி. (பிங்.)

வீசம்[2] vīcam, *n.* <*bīja.* 1. Seed, seed-grain; விதை. (பிங்.) 2. Root; மூலம். (யாழ். அக.) 3. Sprout; முளை. (இலக். அக.) 4. Semen; சுக்கிலம். (யாழ். அக.) 5. Mystic letter. See பீசாட்சரம். (யாழ். அக.) 6. Brain; மூளை. (சங். அக.) 7. Algebra. See பீசகணிதம். (யாழ். அக.) 8. Weight of a grain of paddy, used in weighing gold; நெல்லெடையாகிய நிறை. (W.)

வீசல் vīcal, *n.* <வீசு-. 1. Throwing; எறிகை. (பிங்.) 2. Giving liberally; வரையாது கொடுக்கை. (திவா.)

வீசவிருக்கநியாயம் vīca-virukka-niyāyam, *n.* <*bīja* + *vṛkṣa*+. (Log.) A nyāya illustrating an interminable argument, as on the question of priority between the tree and the seed; வித்து முந்தியதோ மரம் முந்தியதோ என்று விவாதிப்பதுபோல முடிவற்ற விவாதம்பற்றிக் கூறும் நெறி.

வீசனம் vīcaṉam, *n.* <*vījana.* 1. Small fan; சிற்றாலவட்டம். (சூடா.) 2. Fan; விசிறி. (திவா.)

வீசாட்சரம் vīcāṭcaram, *n.* <*bījākṣara.* Mystic letter. See பீசாட்சரம். (யாழ். அக.)

வீசி[1] vīci, *n.* <*vīcī.* 1. Wave; ripple; அலை. வீசிகள் கவரி யாக (கந்தபு. திருவவ. 110). 2. Trifle; a little; அற்பம். (இலக். அக.)

வீசி[2] vīci, *n.* cf. வாசி[1]. Health; சுகம். (இலக். அக.)

வீசிக்கட்டு-தல் vīci-k-kaṭṭu-, *v. tr.* <வீசு- +. To build in large proportions; விரிவாகக் கட்டுதல். நாலுமெழ வீசிக்கட்டி (கோயிலொ. 3).

வீசிதரங்கநியாயம் vīci-taraṅka-niyāyam, *n.* <*vīcī* + *taraṅga*+. (Log.) The nyāya of the wave-undulation, typifying an uninterrupted and regular succession or series, as of waves; அலைகள்போல ஒன்றன்பின்னொன்று தொடர்ந்துவருதலைக் கூறும் நெறி. (இலக். அக.)

வீசிநட-த்தல் vīci-naṭa-, *v. intr.* <வீசு- +. 1. To take long and quick strides, as in walking; காலை யெட்டிவைத்து வேகமாக நடத்தல். 2. To go a long distance; வெகுதூரஞ் செல்லுதல்.

வீசிப்போ-தல் vīci-p-pō-, *v. intr.* <id. +. See வீசிநட-.

வீசிமாலி vīcimāli, *n.* <*vīci-mālin.* Sea; கடல். (இலக். அக.)

வீசியடி-த்தல் vīci-y-aṭi-, *v. tr.* <வீசு- +. To strike with force, swinging the arm; ஓங்கியடித்தல்.

வீசிவில்லிடு-தல் vīci-villiṭu-, *v. tr.* <id. +. To apply a lever as in raising the wheel of a car; தேர் முதலிய நெம்பத் தணிபோடுதல். வீசிவில்லிட் டெழுப்பினும் எழுப்பப் போகா திருத்தல் (திவ். திருப்பா. 23, வ்யா. பக். 203).

வீசு-தல் vīcu-, *5 v.* cf. *vīj.* [T. *vīcu*, K. *bīsu*, M. *vīcuka.*] *tr.* 1. To throw, fling, as

a weapon; to cast, as a net; எறிதல். (பிங்.) நின்ற மணலுமிலுங கொண்டு வீசுமினே (திவ். இயற். திரு விருத். 53). 2. To flap, as wings; சிறகடித்தல். வீசுஞ் சிறகாற் பறததிர (திவ். இயற். திருவிருத. 54). 3. To swing, as the arm; ஆட்டுதல். மூங்கில் போன் றிருந்துள்ள தோள் வீசி (திவ் பெரியதி. 3, 7, 5, வ்யா.). 4. To fan; இரட்டுதல். முழவுத தோளோச்சித் தண்ணென வீசியோயே (புறநா. 50, 13). 5. To wave, flourish, as a sword; சுழற்று தல். வருமாய ரோடுடன் வளைகோல் வீச (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 6). 6. To strike, beat, flog; அடித்தல். கழியால் அவனை வீசினான். 7. To open out, spread; to lengthen, stretch; விரித்து நீட்டு தல். இருஞ்சிறை வீசியெற்றி (கமபரா. சடாயுவுயிர். 107). 8. To accumulate; மிகுத்திடுதல். (அரு. நி.) 9. To give liberally; வரையாது கொடுத்தல். (பிங்.) இரவலர் புன்கணஅஞ நாடொறும உரைசா ன்கலம வரைவில வீசி (பதிற்றுப. 54, 8). 10. To spill; சிந்துதல். கணணீர்க் கடலாற் கனைதுளி வீசாயோ (கலித. 145). 11. To strew, scatter; sow, as seeds; சிதறுதல். கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும் (புறநா. 23). 12. To lay aside, throw off; களைதல். உடலுறு பாசம்வீசா துமபர்ச்செல்வாரு மொததார் (கமபரா. கடறுவு. 11). 13. To abandon, to leave off, to drop; செய்யாதொழிதல். சுடுவே னது தூயவன் வில்லினுற்றற்கு மாசென்று வீசினேன் (கமபரா. சூளா. 18).—*intr.* 1. To blow, as the wind; காற்று முதலியன அடித்தல். வீசு தென்றலும் வீஙகிள வேனிலும் (தேவா. 1203, 1). 2. To spread; to be diffused or emitted, as fragrance, rays, etc.; பரவுதல். ஞானவாசம வீசி பரகாசியா நிற்ப (திருப்பு. 1132). 3. To be emitted, as a bad smell; துர்நாற்றம் அடித்தல்.

வீசுகாலேணி vīcu-kāl-ēṇi, *n.* <வீசு-+. A kind of ladder with two supporting legs; step-ladder; தாங்குகால்க ளிரண்டுள்ள ஏணிவகை. (W.)

வீசுகோல் vīcu-kōl, *n.* <id.+. 1. See வீசுவில். (W.) 2. A kind of rod used for striking the bow in singing *viṟ-pāṭṭu;* விற் பாட்டுப் பாடும்போது வில்லையடிக்க உபயோகிக்கும் கோல்வகை. *Nāñ.*

வீசுதமர் vīcu-tamar, *n.* <id.+தமர்[2]. Bow drill; துரப்பணவகை. (W.)

வீசுதவர் vīcutavar, *n.* <id.+தவர்[2]. See வீசுதமர். (யாழ். அக.)

வீசுவில் vīcu-vil, *n.* <id.+. Drill bow; துரப்பண மிழுக்க உதவும் வில்.

வீசுவிற்குடம் vīcu-viṟ-kuṭam, *n.* <வீசு வில்+. Case for a drill bow; துரப்பணக் கூடு. (W.)

வீசேறு-தல் vīcēṟu-, 5 *v. intr.* perh. வீசு-+ஏறு-. To be upraised; மேலேறுதல். வீசேறிய புருவத்தவர் (தேவா. 69, 10).

வீசை[1] vīcai, *n.* [T. *vīse.*] Viss, a measure of weight = 40 palams; நாற்பது பலங்கொண்ட எடுத்தலளவை.

வீசை[2] vīcai, *n.* <மீசை. Moustache. See மீசை, 2. *Loc.*

வீசைத்தூக்கம் vīcai-t-tūkkam, *n.* <வீசம்[2]+தூக்கம்[2]. Goldsmith's weight = 1/4 *kuṉṟi;* கால்குன்றிமணி எடை.

வீட்சணம் vīṭcaṇam, *n.* <*vīkṣaṇa.* Sight, look; பார்வை. கடாட்ச வீட்சணம.

வீட்சணை vīṭcaṇai, *n.* See வீட்சணம். (சங். அக.)

வீட்சிதம் vīṭcitam, *n.* <*vīkṣita.* See வீட்சணம். (யாழ். அக.)

வீட்டன் vīṭṭaṉ, *part.* perh. *vīpsā.* cf. வட் டம். A distributive suffix meaning 'each, every'; தோறும் என்று பொருள்படும் ஒரு விகுதி. ஆட்டை வீட்டன் பொலிசை காசு அரைக்கால் (S. I. I. ii, 97).

வீட்டார் vīṭṭār, *n.* <வீடு. Members of a household; வீட்டிலுள்ள ஜனங்கள்.

வீட்டாள் vīṭṭāḷ, *n.* <id. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

வீட்டிறப்பு vīṭṭiṟappu, *n.* <id.+இறப்பு. Eaves of the roof of a house; மேற்கூரையின் தாழ்ந்த பக்கம். (சூடா.)

வீட்டு[1]-தல் vīṭṭu-, 5 *v. tr.* Caus. of வீடு-. 1. To kill; கொல்லுதல் (சூடா) அந்தகன் றூதர் வீட்டு முனனரே (உபதேசகா. சிவபுரா. 40). 2. To destroy; அழித்தல் என்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட (திருவாச. 41, 5). 3. To remove; நீக்குதல். பிணியை வீட்டி மணிததடந் தோளினுற்குக் கொடுததியோ (கம்பரா. மிதிலைக். 97).

வீட்டு[2]-தல் vīṭṭu-, 5 *v. tr.* <வீழ்த்து-. To cast into, throw in; தள்ளுதல். இரவியைச் சிறையில் வீட்டினான் (கந்தபு. அமரர்சிறைபு. 3).

வீட்டுக்காரர் vīṭṭukkārar, *n.* <வீட்டுக் காரன். Husband. See ஆத்துக்காரர், 2.

வீட்டுக்காரன் vīṭṭu-k-kāraṉ, *n.* <வீடு+ காரன்[1]. 1. Man who owns a house; வீட்டுக் குரியவன். 2. See வீட்டுக்காரர்.

வீட்டுக்காரி vīṭṭukkāri, *n.* Fem. of வீட்டுக்காரன். (W.) 1. Woman who owns a house; வீட்டுக்குடையவள். 2. Wife; மனைவி.

வீட்டுக்காரியம் vīṭṭu-k-kāriyam, n. <வீடு +. Household affairs; குடும்பவேலை. நம் சேனாதிபதி விண்ணப்பத்தால் நம் வீட்டுக்காரியம் செய்யும் கோவணவர் (Pudu. Insc. 791).

வீட்டுக்கிரியை vīṭṭu-k-kiriyai, n. <id.+. Part of the funeral ceremonies, performed at the house; வீட்டிற் செய்யுஞ் சாச்சடங்குப் பகுதி. (யாழ். அக.)

வீட்டுக்குட்சாட்சி vīṭṭukkuṭ-cāṭci, n. <id.+உள்[2]+. Domestic evidence; வீட்டிலிருப் பவர்களுடைய சாட்சியம். (W.)

வீட்டுக்குடையவன் vīṭṭukkuṭaiyavaṉ, n. <id.+உடையவன். 1. Owner of a house; வீட்டுக்கு உரியவன். (W.) 2. Head of a family; குடும்பத் தலைவன். (W.) 3. (Astrol.) Lord of a zodiacal sign; இராசிக்குரிய அதிபதி.

வீட்டுக்குத்தூரம் vīṭṭukku-t-tūram, n. <id.+. See வீட்டுக்குவிலக்கு. (யாழ். அக.)

வீட்டுக்குவிலக்கம் vīṭṭukku-vilakkam, n. <id.+. See வீட்டுக்குவிலக்கு.

வீட்டுக்குவிலக்கு vīṭṭukku-vilakku, n. <id.+. Menstruation, as necessitating a woman to stay outside her house during her periods; மகளிர் மாதவிடாய்.

வீட்டுக்குளிர்ச்சி vīṭṭu-k-kuḷircci, n. <id. +. Offerings made to demons when worshipped at home; துர்த்தேவதைகளுக்குக் கிருகங்களி லிடும்பலி. (J.)

வீட்டுக்கோழி vīṭṭu-k-kōḻi, n. <id.+. Domesticated fowl; வீடுகளில் வளர்க்கப்படுங் கோழி.

வீட்டுச்சாமான் vīṭṭu-c-cāmāṉ, n. <id. +. 1. Household furniture and utensils; வீட்டிற்குரிய தட்டுமுட்டுகள். 2. See வீட்டுப்பண்டம், 2, 3.

வீட்டுச்சீட்டு vīṭṭu-c-cīṭṭu, n. <id.+. 1. Title-deeds relating to one's house; வீட்டைச் சேர்ந்த கிரயசாசன முதலிய பத்திரம். (W.) 2. Monetary transactions of a family; குடும்ப வியவ காரம். *Loc.*

வீட்டுச்சுகம் vīṭṭu-c-cukam, n. <id.+ சுகம்[1]. Domestic felicities; வீட்டிற் பெறக்கூடிய இன்பம்.

வீட்டுச்செலவு vīṭṭu-c-celavu, n. <id.+. Household expenditure, opp. to *veḷi-c-celavu;* உணவுமுதலியவற்றிற்கு ஆகுஞ் செலவு.

வீட்டுத்தெய்வம் vīṭṭu-t-teyvam, n. <id. +. 1. Household deity; குடும்பதேவதை. *Loc.* 2. Woman who dies during the lifetime of her husband and is worshipped as a deity by her family. See மங்கலியப்பெண்டு. *Tj.*

வீட்டுநெறி vīṭṭu-neṟi, n. <id.+நெறி[3]. Path to salvation; மோட்சத்திற்குரிய வழி. வீட்டு நெறிபயால் (ஔவைகுறள்).

வீட்டுப்பண்டம் vīṭṭu-p-paṇṭam, n. <id. +பண்டம்[1]. 1. See வீட்டுச்சாமான். (W.) 2. Household provisions; வீட்டுக்குவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள். 3. Home-made articles; வீட்டிற் செய்யப்படும் பொருள்கள்.

வீட்டுப்பூசை vīṭṭu-p-pūjai, n. <id.+. Worship of the deity at home; வீட்டினுட் கடவுளுக்கு செய்யும் பூசை.

வீட்டுப்பெண் vīṭṭu-p-peṇ, n. <id.+. 1. Daughter of the family; குடும்பத்திலே பிறந்த பெண். 2. Daughter-in-law; மகன் மனைவி. (W.)

வீட்டுப்பெண்சாதி vīṭṭu-p-peṇcāti, n. <id.+. One's own wedded wife; தாலி கட்டின பெண்சாதி. வீட்டுப் பெண்சாதி வேம்பும் காட்டுப் பெண்சாதி கரும்பும. (W.)

வீட்டுமணியம் vīṭṭu-maṇiyam, n. <id.+. 1. Stewardship, management of a house or family; வீட்டுக்குடித்தனக்காரியங்களை நிர்வகிக்கை. (W.) 2. Steward; வீட்டுக்குடித்தன வேலையை மேற்பார்ப்பவன். *Loc.*

வீட்டுமம் vīṭṭumam, n. <*bhīṣma*. 1. Terror, horror; பயங்கரம். 2. Non-attachment; வைராக்கியம். (சங். அக.)

வீட்டுமன் vīṭṭumaṉ, n. <*Bhīṣma*. Bhīsma. See பீஷ்மன்.

வீட்டுமாசாரி vīṭṭumācāri, n. <id.+ *ā-cārya*. See வீட்டுமன். (நாமதீப. 142.)

வீட்டுலகம் vīṭṭulakam, n. <வீடு+உலகம். Heaven; மேலுலகம். தேவர் பெருமானை . . . நாவி னவிற்றுதா வீட்டுலக நண்ணுரே (சீவக. 1467).

வீட்டுவரி vīṭṭu-vari, n. <id.+வரி[5] House-tax; வீட்டுக்காகச் செலுத்தும் வரி. வீட்டுவரி யெப்பொழுதும வேண்டா மெனநிறுத்தி (பணவிடு. 46).

வீட்டுவழக்கம் vīṭṭu-vaḻakkam, n. <id.+. Family usage, tradition, opp to *nāṭṭu-vaḻakkam;* குடும்பத்தில் நடந்துவரும் வழக்கம்.

வீட்டுவாசல் vīṭṭu-vācal, n. <id.+. The front gate of a house; வீட்டின் முன்புற வாசல்.

வீட்டுவாடகை vīṭṭu-vāṭakai, n. <id.+ வாடகை[1]. House-rent; குடிக்கூலி.

வீட்டுவாடை vīṭṭu-vāṭai, n. <id.+ வாடை⁴. See வீட்டுவாடகை. (யாழ். அக.)

வீட்டுவிசாரணை vīṭṭu-vicāraṇai, n. <id. +. See வீட்டுமணியம், 1. (W.)

வீட்டுவிசாரம் vīṭṭu-vicāram, n. <id.+. Cares of a householder, cares of a family; குடும்பக் கவலை.

வீட்டுவீரன் vīṭṭu-vīraṉ, n. <id.+. One who affects heroism at home but is really a coward outside; வீட்டிலிருந்து வீரம்பேசும் பயங்கொள்ளி. (யாழ். அக.)

வீட்டுவேலை vīṭṭu-vēlai, n. <id.+. 1. Home-work, home exercise; வீட்டிற் செய்து கொணருமாறு இடப்படும் வேலை. Mod. 2. Domestic duties; குடும்ப வேலை. Colloq. 3. Menial service, as washing, sweeping, etc.; பெருக்குதல் துணிதுவைத்தல் முதலிய தாழ்தொழில். 4. House-building work; வீடுகட்டுந் தொழில்.

வீட்டுள்ளார் vīṭṭuḷḷār, n. <id.+. (W.) 1. Inmates of a house; வீட்டுக்குரியார். 2. Householders; இல்லறத்திலுள்ளவர்.

வீட்டெலி vīṭṭeli, n. <id.+எலி¹. House-rat. See இல்லெலி. (புறநா. அரும்.)

வீட்டைச்சுற்று-தல் vīṭṭai-c-cuṟṟu-, v. intr. <id.+. To be hanging about one's own house; to be a stay-at-home; வெளியேறி வேலைசெய்யாமல் தன்வீட்டிலேயே திரிந்துகொண்டிருத்தல்.

வீட்டோடுங்கூட்டோடும் vīṭṭōṭuṅ-kūṭṭōṭum, adv. <id.+. Throughout the house; வீடுமுழுவதும். (T. A. S. v, 224.)

வீடடைத்தல் vīṭaṭaittal, n. <id.+. Closing of a house due to extinction of a family, as by death; சாவு முதலியவற்றால் வமிசமற்று வீடு மூடிக்கிடக்கை.

வீடணன் vīṭaṇaṉ, n. <Vibhīṣaṇa. A brother of Rāvaṇa; இராவணன் தம்பி. நின்மி னென்றனன் வீடண னீதியான் (கம்பரா. பிணிவீ. 110).

வீடறு-த்தல் vīṭaṟu-, v. tr. <வீடு+ அறு²-. To settle, as a case or dispute; வழக்கு முதலியன தீர்த்தல். வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்கு வீடறுப்பன் (பொருந. 188, உரை).

வீடாரம் vīṭāram, n. [T. biḍāramu, K. biḍāra.] 1. Camp; பாசறை. (பு. வெ. 8, 16, கொளு, உரை.) 2. House; வீடு. (W.)

வீடாவழி vīṭā-vaḻi, adv. <வீடு+ஆ-+. From house to house; வீடு வீடாக. (W.)

வீடி¹ vīṭi, n. A parasitic leafless plant. See கோற்றன். (மலை.)

வீடி² vīṭi, n. <vīṭī. Betel; தாம்பூலம். (இலக். அக.)

வீடிகை vīṭikai, n. <vīṭikā. 1. Betel; வெற்றிலை. (மலை.) 2. Roll of betel leaves with arecanut, spices and lime; வெற்றிலைச்சுருள். (W.)

வீடு¹ vīṭu, n. <விடு¹-. [K. bīḍu.] 1. Leaving; விடுகை. நட்டபின் வீடில்லை (குறள், 791). 2. Emancipation, freedom, liberation; விடுதலை. நெடுங்கை விலங்கின் வீடுபெறல் யாதென (பெருங். நரவாண. 3, 107). 3. Freedom from the bondage of karma; வினைநீக்கம். வீடெனப்படுமே வினைவிடு தல (சீவக. 2846). 4. Completion; settlement; end; முடிவு. (பிங்.) 5. Dissolution of the universe; சங்காரம். நுகாச்சி யுறுமோ மூவுலகின் வீடு பேறு (திவ். திருவாய். 8, 10, 6). 6. Creation; சிருட்டி. (திவ். திருவாய். 8, 10, 6, பன்னீ.) 7. Heaven, as the final release or liberation; மோட்சம். வீடுடையா னிடை (திவ். திருவாய். 1, 2, 1). 8. Svarga, Indra's heaven; சுவர்க்கம். வீரிய ரெய்தற் பால வீடு (பு. வெ. 8, 30). 9. House, habitation, abode; மனை. வீடறக் கவர்ந்த (பு. வெ. 3, 15, கொளு). 10. (Astrol.) Zodiacal sign; இராசி. Loc. 11. Squares, as of a chess board; சதுரங்கத்தில் காய்களிருத்தற்கு உரிய தானம். Loc. 12. Winning place or goal in a board of an indoor game; சூட்டாட்டத்திற் பழமெடுத்தற்குரிய இடம். 13. Clearing nut tree. See தேற்றா. காழிருள் வீடும (பெருங். உஞ்சைக். 41, 33). 14. A cant term signifying one; ஒன்றைக் குறிக்குங் குழூஉக்குறி. (தைலவ.)

வீடு²-தல் vīṭu-, 5 v. perh. id. intr. 1. To perish; to be destroyed; கெடுதல். வினை . . . வீடுமே (தேவா. 360, 8). 2. To die; சாதல். வீடு மளவும் விடுகின்றிலேனே (திருமந். 1654). 3. To cease; ஒழிதல். தளாநடை வருத்தம் வீட (பெரும்பாண. 250).—tr. To let off, leave off; விடுதல். (W.)

வீடுகொள்(ளு)-தல் vīṭu-koḷ-, v. tr. <வீடு+. To recover, get back; மீண்டும்பெறுதல். ஆருயிரைக் கூற்றம் விழுங்கியபின் வீடுகொண்டற்றால் (பு. வெ. 2, 1).

வீடுசெய்-தல் vīṭu-cey-, v. tr. <id.+. 1. To renounce, relinquish; துறத்தல். வீடுமின் முற்றவும் வீடுசெய்து (திவ். திருவாய், 1, 2, 1). 2. To release; விடுதலை செய்தல். 3. To remit, as taxes; வரி முதலியன விட்டுக்கொடுத்தல். கறை வீடு செய்ம்மென (சிலப். 28, 204). 4. To surrender, as to God; அர்ப்பணஞ் செய்தல். உம்முயிர்

வீடுடையானிடை வீடுசெய்ம்மினே (திவ். திருவாய். 1, 2, 1).

வீடுசேர்-தல் vīṭu-cēr-, *v. intr.* <id.+. To be destroyed; அழிதல். *வீடுசேரநீர வேலைகான் மடுத்து* (கம்பரா. நாட்டுப. 61).

வீடுதூங்கி vīṭu-tūṅki, *n.* <id.+. Hanger-on, sponger; parasite; பிறனையடுத்து மதிப்பிழந்து வாழ்வோன். (யாழ். அக.) (W.)

வீடுநர் vīṭunar, *n.* <வீடு-. Those who die, mortals; இறப்பவர். *விண்ணவருமே வீடுநரே* (விநாயகபு. 22, 15).

வீடுநுழை-தல் vīṭu-nuḻai-, *v. intr.* <வீடு +. To trespass; to enter into a house with an evil intent; தீயவெண்ணத்துடன் பிறன்வீட்டினுட் பிரவேசித்தல்.

வீடுபெயர்[1]-தல் vīṭu-peyar-, *v. intr.* <id.+. To change one's residence or abode; இருப்பிடம் விட்டு வேறிடஞ் செல்லுதல். (W.)

வீடுபெயர்[2]-த்தல் vīṭu-peyar-, *v. intr.* <id.+. See வீடுபெயர்[1]-. (W.)

வீடுபேறு vīṭu-pēṟu, *n.* <id.+. Final emancipation, salvation; முத்திநிலை. *விண் பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்றானை* (தேவா. 268, 5).

வீடும்விளக்குமாய்வை-த்தல் vīṭum-viḷakkum-āy-vai-, *v. tr.* <id.+விளக்கு+ஆ[6]-+. To start one in life, to make one prosper in life; ஒருவனை வாழவைத்தல்.

வீடுமன் vīṭuman, *n.* <*Bhīsma*. Bhīsma. See பீஷ்மன். *வீடுமனும . . . கணைதொடுத்தான்* (பாரத. முதற்போ. 57).

வீடுமாற்று-தல் vīṭu-māṟṟu-, *v. intr.* <வீடு+. To shift from one house to another; ஒரு வீட்டைவிட்டு மற்றொரு வீட்டிற்குக் குடிபோதல்.

வீடுமாறு-தல் vīṭu-māṟu-, *v. intr.* <id. +. See வீடுமாற்று-.

வீடுவாசல் vīṭu-vācal, *n.* <id.+. House and its appurtenances; வீடும் அதைச் சார்ந்த பொருளும். *அவன் வீடுவாசலில்லாதவன்.*

வீடுவி-த்தல் vīṭuvi-, *v. tr.* Caus. of வீடு-. To cause to perish; to destroy; அழிவுசெய்தல். *காலனை வீடுவித்து* (தேவா. 444, 3).

வீடெடு-த்தல் vīṭeṭu-, *v. intr.* <வீடு+எடு-. 1. To build a house; வீடுகட்டுதல். *வீடெடுக்க அஸ்திபாரஞ் செய்பவர்* (பாரத. ஒழிபி. 3, உரை). 2. To lay the foundation; அஸ்திவாரமிடுதல். *நல்ல வீடெடுப்பவர்* (பாரத. ஒழிபி. 3).

வீண் vīṇ, *n.* [M. *vīṇ.*] 1. Uselessness, unprofitableness; பயனின்மை. (சூடா.) 2. That which is unprofitable, பயனற்றது. 3. That which is not necessary; அவசியமல்லாதது. *வீண பேசி மடவாரகை வெள்வளைகள் கொண்டால்* (தேவா. 677, 3).

வீண்கத்து vīṇ-kattu, *n.* <வீண்+கத்து-. Profitless words, as empty noise; பயனற்ற பேச்சு.

வீண்காரியம் vīṇ-kāriyam, *n.* <id.+. Useless deed; பயனற்றசெயல். (நன். 298, உரை.)

வீண்காலம் vīṇ-kālam, *n.* <id.+. Time spent in vain, time wasted; பயனின்றிப் போக்குங் காலம்.

வீண்குறிசொல்லுவோன் vīṇ-kuṟi-colluvōṉ, *n.* <id.+குறிசொல்-. Sham astrologer; போலியாகச் சோதிடக்குறி சொல்லிப் பிழைப்போன். (சுக்கிரநீதி, 176.)

வீண்செயல் vīṇ-ceyal, *n.* <id.+. See வீண்காரியம்.

வீண்செலவு vīṇ-celavu, *n.* <id.+. Profitless expenditure; பயனற்ற பணச்செலவு.

வீண்சொல் vīṇ-col, *n.* <id.+சொல்[3]. Idle talk, unprofitable discourse; பயனில்சொல். (W.)

வீண்சோறுதின்னி vīṇ-cōṟu-tiṉṉi, *n.* <id.+சோறு[1]+. Useless person; சோற்றுக்குக் கேடாய் ஒன்றுக்கு முதவாதிருப்பவ-ன்-ள். (W.)

வீண்டம்பம் vīṇ-ṭampam, *n.* <id.+. Vain show; பயனற்ற ஆடம்பரம்.

வீண்தெண்டம் vīṇ-teṇṭam, *n.* <id.+. 1. Sheer waste; சிறிதும் பயனின்மை. *Colloq.* 2. Unjust fine; அநீதமான அபராதம். (W.)

வீண்தேங்காய் vīṇ-tēṅkāy, *n.* <id.+. Coconut that breaks easily, as in a game; தேங்காயுருட்டியாடும் பந்தயவாட்டத்தில் எளிதில் உடையுந் தேங்காய். (J.)

வீண்நியாயம் vīṇ-niyāyam, *n.* <id.+. 1. Pretext; excuse; சாக்கு. *Loc.* 2. Profitless argument; பயனற்ற விவாதம்.

வீண்பத்தி vīṇ-patti, *n.* <id.+பத்தி[2]. Superstition; மூடபக்தி. (W.)

வீண்பாக்கு vīṇ-pākku, *n.* <id.+பாக்கு[1]. Betel-nut chewed at other times than after meal, dist. fr. *ūṇ-pākku;* உணவு கொள்ளாத வேளைகளில் தின்னும் பாக்கு. (W.)

வீண்பாடு vīṇ-pāṭu, *n.* <id.+. 1. Profitless task; பயனற்ற வேலை. 2. Profitless effort; பயனற்ற முயற்சி.

வீண்பிரதிஷ்டை vīṇ-piratiṣṭai, n. <id. +. Vanity; தற்பெருமை. (W.)

வீண்பொழுதுபோக்கு-தல் vīṇ-poḻutu-pōkku-, v. intr. <id.+. To while away one's time; காலத்தை வீணே கழித்தல். (W.)

வீண்போக்கு vīṇ-pōkku, n. <id.+ போக்கு[2]. Vain, lame excuse; பொருத்தமற்ற சாக்குவார்த்தை.

வீண்வம்பு vīṇ-vampu, n. <id.+. 1. Mischievous talk or deed; அக்கிரமமான பேச்சு அல்லது செயல். Loc. 2. Idle gossip; பயனற்ற வம்பளப்பு.

வீண்வார்த்தை vīṇ-vārttai, n. <id.+. See வீண்சொல். Colloq.

வீண்விதி vīṇ-viti, n. <id. + விதி[1]. Ill-fate; தீய ஊழ்.

வீண்வீம்பு vīṇ-vīmpu, n. <id.+. Unjustifiable obstinacy; அநுவசியமான பிடிவாதம்.

வீணத்தனம் vīṇa-t-taṉam, n. <வீணன் + தனம்[1]. Wickedness; துன்மார்க்கம். Nāñ.

வீணன் vīṇaṉ, n. <வீண். 1. Useless fellow; பயனற்றவன். வீணாக்குள வீணன் (அரிச். பு. சூழ்வினை. 19). 2. Idle fellow; சோம்பேறி. (W.) 3. One given to wicked ways; துன்மார்க்கன். Loc.

வீணாகரணம் vīṇā-karaṇam, n. <vīṇā + karaṇa. Playing on the lute; யாழ்வாசிக்கை (யாழ். அக.)

வீணாகானம் vīṇā-kāṉam, n. <id.+gāna. Music played on the lute; யாழிசை.

வீணாட்டம் vīṇ-āṭṭam, n. <வீண் +. See வீண்பாடு. (யாழ். அக.)

வீணாடிவீணன் vīṇāṭivīṇaṉ, n. See வீணாதிவீணன். Nāñ.

வீணாத்தண்டு vīṇā-t-taṇṭu, n. <vīṇā+. See வீணாதண்டம். வீணாத்தண்டுடே வெளியுறத தாளேக்கி (திருமந். 588).

வீணாதண்டம் vīṇā-taṇṭam, n. <id.+. 1. Neck of a lute; வீணைக்காம்பு. 2. Spine, as like the neck of a lute; முதுகெலும்பு.

வீணாதண்டு vīṇā-taṇṭu, n. <id.+. See வீணாதண்டம், 1 (இலக். அக.)

வீணாதிவீணன் vīṇātivīṇaṉ, n. <வீணன் + அதி +. 1. Entirely worthless person; முற்றும் உபயோகமற்றவன். 2. Rogue; போக்கிரி. Loc. 3. Person who persists in making unjust claims; பாத்தியதை யில்லாதிருக்கையிலும் தனக்கு உரிமை யுண்டென்று வழக்காடுபவன். Tj.

வீணாரவீணன் vīṇāravīṇaṉ, n. See வீணாதிவீணன். வீணாரவீணனைப்போ னீதிசெய்வா (தணடலை. சத. 55).

வீணாவாதன் vīṇā-vātaṉ, n. <vīṇā + vāda. One who plays on the vīṇai; வீணை வாசிப்போன். (யாழ். அக.)

வீணானுபந்தம் vīṇāṉupantam, n. <id. + anubandha. The pot of the vīṇai; வீணைக் குடம்.

வீணிழவு vīṇ-iḻavu, n. <வீண் +. That which is profitless, as labour; பயனற்றது. வீணிழவுக்கு மாரடிக்கிறேன்.

வீணை vīṇai, n. <vīṇā. The Indian lute, of 22 kinds, viz., cittirakōṣāvaḷi, cittirikai, kūrmikai, cāraṅkam, rāvaṇācuram, kiṉṉari, varāḷi, kīsti, kuccikai, vipañcikai, parivātiṉi, cakaḷa-vallaki, caravīṇai, anāvitam, makati, pirakati, lakulākṣi, ruttirikai, kaḷāvati, kaccaḷā, kāntāri, aṉumatam; சித்திரகோஷாவளி, சித்திரிகை, கூர்மிகை, சாரங்கம், ராவணாசுரம், கின்னரி, வராளி, கீஸ்தி, குச்சிகை, விபஞ்சிகை, பரிவாதினி, சகள வல்லகி, சரவீணை, அநாவிதம், மகதி, பிரகதி, லகுலாக்ஷி, ருத்திரிகை, களாவதி, கச்சளா, காந்தாரி, அனுமதம் என்னும் 22 வகையுள்ள யாழ்வகை. (பரத. ஒழிபி. 15.) எமமிறை நல்வீணை வாசிக்குமே (தேவா. 1199, 7).

வீணைக்காணி vīṇai-k-kāṇi, n. <வீணை + காணி[1]. Right of playing on the vīṇai in a temple; கோயிலில் வீணை வாசிக்கும் உரிமை. (I. M. P. Tj 465.)

வீணைச்செல்வம் vīṇai-c-celvam, n. <id. +. The Goddess of Yāḻ. See மாதங்கி, 3. (சீவக. 411, உரை.)

வீணைத்தண்டு vīṇai-t-taṇṭu, n. <id.+. See வீணாதண்டம், 1. (சீவக. 719, உரை.)

வீணைமீட்டு-தல் vīṇai-mīṭṭu-, v. intr. <id.+. To tune the yāl; யாழ்நரம்பை லய முணர்ந்து சுருதி சேர்த்தல்.

வீணைவல்லவர் vīṇai-vallavar, n. <id.+. 1. Expert players on the vīṇai; வீணைவாசிப்பதில் வல்லவர். இன்னிசை வீணையர் யாழின ரொருபால் (திருவாச. 20, 4). 2. Gandharvas; கந்தருவர். (திவா.)

வீணைவலிக்கட்டு vīṇai-vali-k-kaṭṭu, n. <id. + வலி +. Fret of a vīṇai; place where the strings of a yāḻ are held down by the fingers; யாழின் வார்க்கட்டு. (W.)

வீணைவாசி-த்தல் vīṇai-vāci-, v. intr. <id.+. To play on the yāḻ; யாழ்வாசிப்பு செய்தல்.

வீத்து[1] vīttu, n. <வீச்சு. 1. Flogging; அடிக்கை. (W.) 2. Length; நீளம். Loc.

வீத்து[2]-தல் vīttu-, 5 v. tr. <வீத்து. To flog; அடித்தல். Loc.

வீத்து[3]-தல் vīttu-, 5 v. tr. Corr. of வீழ்த்து-. என் பாதநிமத்திலும் கொஞ்சம் கஞ்சி வீத்துங்கள்.

வீத்துமம் vīttumam, n. Dill. See சதகுப்பை, 1. (மலை.)

வீதசோகம் vītacōkam, n. <vīta-śōka. Aśoka. See அசோகம், 2. (இலக். அக.)

வீதசோகன் vītacōkan, n. <vīta-śōka. Arhat, as free from sorrow; அருகக்கடவுள். (சூடா.)

வீதம்[1] vītam, n. <vihita. 1. Rate, ratio; அளவுமுறை. எனக்கு அவன் வீதம் கொடுத்தான். 2. Share, portion; பங்கு.

வீதம்[2] vītam, n. <vīta. 1. Abandonment; abolition; விடுகை. (சூடா.) 2. That which is forsaken or relinquished; விடப்பட்டது. (இலக். அக.) 3. Peace; அமைதி. (இலக். அக.)

வீதராகம் vīta-rākam, n. <vīta-rāga. Extinction of desire; பற்றறுகை. வீதராகமா முனிவ ளுனன் (மேருமந். 928).

வீதராகன் vīta-rākan, n. <vīta-rāga. One who is free from attachments; பற்றற்றவன். இது . . . வீதராகா என்றுற்போல நின்றது (சீவக. 2542, உரை).

வீதல் vītal, n. <வீ[2]-. 1. Death; சாவு. (சூடா.) 2. Poverty; வறுமை. (திவா.)

வீதா vītā, n. prob. விருதா. cf. vīta. Uselessness; பயனின்மை. (நாமதீப. 645.)

வீதாசாரம் vītācāram, n. <வீதம்[1]+ஆசாரம்[1]. Proportion; rate; பங்கு. Colloq.

வீதி[1]-த்தல் vīti-, 11 v. tr. <id. 1. To share; to allot; பங்கிடுதல். 2. To analyse and examine; பகுத்து ஆராய்தல். கதியாளா வீதித்துத் தேடரிதானது (திருப்பு. 900).

வீதி[2] vīti, n. <vīthī. 1. Street; தெரு. (பிங்.) வாழ்த்தொலிபோய் வீதிவாய்க் கேட்டலுமே (திருவாச. 7, 1). 2. The sun's path; orbit of celestial bodies; சூரியன் முதலிய கோள்கள் செல்லும் வழி. 3. Direction, way; வழி. கனிந்த கீத வீதியே . . . ஓடியெய்தினுர் (சீவக. 2039). 4. Means; முறை. தியானவீதியான் . . . வீட்டிலே கெய்தும் (சூளா. முத். 4). 5 Row, order; ஒழுங்கு. (W.) 6. (Drama.) A species of drama in one act and with one or two actors, the theme being love for a lascivious prostitute, one of ten rūpakam, q.v.; நபகம் பத்தனுள் காமவிச்சை மிகுந்த பரத்தையிடத்துக் கொண்ட காதலைக் குறித்து ஒருவர் அல்லது இருவர் நடிப்பதான ஓரங்கமுடைய நபகவகை. (சிலப. பக. 84, கீழ்க்குறிப்பு.) 7. Width, breadth; அகலம். வீதிவே னெடுங் கணணியா (தேவா. 168, 2). அந்த வஸ்திரத்தின் வீதி எவ்வளவு? 8. Running straight, as of a horse; நேரோட்டம். (பிங்.) வினைதரு வட்டமும் வீதியும் பதியும் (சீவக. 1839). 9. Place for breaking horses; வையாளி வெளி. (W.) 10. Light; ஒளி. (இலக். அக.) 11. cf. vēdi. Platform; மேடை. (யாழ். அக.)

வீதி[3] vīti, n. <bhīti. Fear, அச்சம். (சூடா.)

வீதி[4] vīti, n. <vīti. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

வீதிக்குத்து vīti-k-kuttu, n. <வீதி[2]+. An inauspicious position of a house. See தெருக்குத்து.

வீதிகுத்து-தல் vīti-kuttu-, v. intr. <id. +. To run hither and thither; ஓடியாடுதல். வீதிகுத்திய குறுநதாட் பாரிடம (கல்லா. 41).

வீதிகோத்திரம் vītikōttiram, n. <Vītihōtra. See வீதிகோத்திரன், 1. (இலக். அக.)

வீதிகோத்திரன் vītikōttiran, n. <Vītihōtra. (யாழ். அக.) 1. The God of Fire; அக்கினி பகவான். 2. Sun; சூரியன்.

வீதிப்பாய்ச்சல் vīti-p-pāyccal, n. <வீதி[2] +. An inauspicious position of a house. See தெருக்குத்து.

வீதிப்போக்கு vīti-p-pōkku, n. <id.+ போக்கு[3]. (Mus.) Even movement of music in the same pitch; இசையின் நேர்செலவு. அசையொடு வீதிப்போக்கு முடுகியல் (திருவிளை. விறகு. 28).

வீதிமறிச்சான் vīti-maṟiccāṉ, n. <id. +மறி-. Taṭṭi, etc., put up in specified localities to shut out low-caste people, as in festivals; குறித்த இடங்களில் கீழ்மக்கள் வராதபடி தடுக்க இடப்படும் தட்டி முதலியன. Nāñ.

வீதியிலேவிடு-தல் vītiyil-ē-viṭu-, v. tr. <id.+. To leave adrift; to leave uncared for, as children; குழந்தை முதலியவற்றை நிராதாரமாக விட்டுவிடுதல்.

வீதிவர்ணச்சேலை vītivarṇa-c-cēlai, n. <வீதிவர்ணம்+. A kind of saree; ஒருவகைப் புடைவை. வீதிவர்ணச்சேலை யொன்று விந்தையாம் (விறலிவிடு. 714).

வீதிவர்ணம் vīti-varṇam, *n.* perh. வீதி² +. See வீதிவர்ணச்சேலை.

வீதிவிடங்கன் vīti-viṭaṅkaṉ, *n.* <id.+. The moveable image of Śiva, worshipped at Tiruvārūr; திருவாரூரிற் கோயில்கொண்ட உற்சவ மூர்த்தியாகிய சிவபிரான்.

வீதிவிலாசம் vīti-vilācam, *n.* <id.+. Taking a walk along the streets; தெருவில் உலா வருகை. (W.)

வீப்பகழி vī-p-pakaḻi, *n.* <வீ⁴+. The flower-arrow of Kāma; காமனது மலரம்பு. (உரி. நி.)

வீபணி vīpaṇi, *n.* <*vipaṇi*. 1. Bazaar-street; கடைவீதி. (சது.) 2. Shop. See விபணி.

வீபத்து vīpattu, *n.* prob. *vibudha*. Moon; சந்திரன். (சது.)

வீபற்சு vīpaṟcu, *n.* <*Bībhatsu*. Arjuna; அருச்சுனன். (பிங்.)

வீம்பன் vīmpaṉ, *n.* <வீம்பு. 1. Boaster, braggart; வீண்பெருமைக்காரன். 2. Proud person; கர்வி. 3. Pertinacious person; பிடிவாதக்காரன்.

வீம்பாட்டம் vīmpāṭṭam, *n.* <id.+. (W.) 1. Ostentatious display; வீண்டம்பம். 2. Bragging; வீண்பெருமை பேசுகை.

வீம்பு vīmpu, *n.* [M. *vīmbu*.] 1. Boast, swagger, bombast, vaunt; வீண்புகழ்ச்சி. *வீம்பு நாரியர்* (திருப்பு. 772). 2. Pride; கர்வம். 3. Obstinacy; பிடிவாதம்.

வீம்புக்காரன் vīmpu-k-kāraṉ, *n.* <வீம்பு + காரன்¹. See வீம்பன். (W.)

வீம்புப்பேச்சு vīmpu-p-pēccu, *n.* <id.+. Boasting speech; தற்புகழ்ச்சி.

வீமசேனன் vīmacēṉaṉ, *n.* <*Bhīmasēna*. Bhīma. See பீமன், 1. *அருச்சுனன் தமையனை . . . வீமசேனன்* (சிறுபாண. 240, உரை).

வீமதேவன் vīma-tēvaṉ, *n.* <*Bhīma-dēva*. A Rudra, one of *ēkātaca-ruttirar*, q.v.; ஏகாதச ருத்திரருள் ஒருவர். (பிங்.)

வீமபாகம் vīma-pākam, *n.* <*Bhīma*+*pāka*. Excellent cooking. See பீமபாகம். (குற்ற. குற. 17.)

வீமம் vīmam, *n.* <*bhīma*. 1. Fearfulness, dreadfulness; அச்சம். *வீமப்பேரொளியாய விழுப்பொருளை* (தேவா. 327, 8). 2. Fearful thing; அச்சந்தருவது. (W.) 3. A hell; நரகவகை. *அதன் கீழ் வீமம்* (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109). 4. Bulkiness; பருமன். (W.)

வீமவீடணம் vīma-vīṭaṇam, *n.* <id.+*bhīṣaṇa*. A hell; நரகவகை. (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109.)

வீமன் vīmaṉ, *n.* <*Bhīma*. 1. The second son of Pāṇḍu. See பீமன், 1. *மிடுக்கிலாதானை வீமனே . . . என்று* (தேவா. 647, 2). 2. Father of Damayantī; தமயந்தியின் தந்தை. *வீமன்றிரு மடந்தை* (நள.). 3. A kind of purified camphor; பச்சைக்கற்பூரவகை. (பதார்த்த. 1077.)

வீமேச்சுரவுள்ளமுடையான் vīmēc-cura-v-uḷḷamuṭaiyāṉ, *n.* An astrological work; ஒரு சோதிட நூல்.

வீயம் vīyam, *n.* <*bīja*. [T. *bīyamu*, K. *bīya*.] 1. Seed; வித்து. *அகோசர வீயத்தை* (திருமந். பாயி. 100). 2. Rice; அரிசி. (பிங்.)

வீயு vīyu, *n.* Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (மலை.)

வீர்தி vīrti, *n.* prob. *vṛti*. Hedge, fence; வேலி. (பிங்.)

வீர்வீரெனல் vīr-vīr-eṉal, *n.* Onom. expr. of screaming, shrieking; கத்துதற் குறிப்பு.

வீரக்கல் vīra-k-kal, *n.* <வீரம்¹+. Memorial stone. See நடுகல். *Loc.*

வீரக்கழல் vīra-k-kaḻal, *n.* <id.+. String of little bells worn on the leg, as a sign of heroism; ஆண்மைக்குறியாக வீரரணியும் காலணி.

வீரக்குட்டி vīra-k-kuṭṭi, *n.* <id.+குட்டி¹. Eminent warrior; வீரரிற் சிறந்தோன். (யாழ். அக.)

வீரக்குடியான் vīra-k-kuṭiyāṉ, *n.* <id.+. One employed to sound the trumpet or conch on joyful or mournful occasions; சுபாசுப காலங்களில் சங்கு கொம்பு முதலியன ஊதும் பணி செய்பவன். (W.)

வீரக்குழல் vīra-k-kuḻal, *n.* <id.+குழல்³. A piece of armour for the forearm; முன்கையில் அணியும் இருப்புக் கவசம். (யாழ். அக.)

வீரக்கொடி vīra-k-koṭi, *n.* <id.+. Banner of victory; வெற்றிக் கொடி. (பு. வெ. 9, 39, உரை.)

வீரக்கொம்பு vīra-k-kompu, *n.* <id.+. Martial trumpet; படையெழுச்சியில் ஊதுங் கொம்பு. *சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும்* (பு. வெ. 2, 3, உரை).

வீரகங்கணம் vīra-kaṅkaṇam, *n.* <*vīra* + *கங்கணம்*[1]. See வீரகடகம். (W.)

வீரகடகம் vīra-kaṭakam, *n.* <id. + *கடகம்*[2]. Warrior's bracelet; வீரர் அணியும் கைவளை. (W.)

வீரகண்டாமணி vīra-kaṇṭāmaṇi, *n.* <id. +. Ring with little bells, worn on the leg, as a mark of heroism; வீரக்குறியாக அணியும் மணி கட்டிய கழல். *வீரகண்டாமணி விருது காலிட்டு* (கொண்டல்விடு. 494).

வீரகண்டை vīra-kaṇṭai, *n.* <id. + *கண்டை*[4]. [K. *vīragaṇṭe*.] See வீரக்கழல். (W.)

வீரகத்தி vīra-katti, *n.* <id. + *hatyā*. Sin of killing a hero or warrior; வீரனைக் கொன்ற பாவம். (இலக். அக.)

வீரகம் vīrakam, *n.* <*vīraka*. Oleander. See அலரி, 2. (இலக். அக.)

வீரகவசம் vīra-kavacam, *n.* <*vīra*+. Warrior's armour; வீரர் அணியும் கவசம்.

வீரகவிராயர் vīrakavirāyar, *n.* See வீரை யாசுகவிராயர்.

வீரகுடியான் vīra-kuṭiyāṉ, *n.* <*vīra*+. See வீரக்குடியான். (W.)

வீரகெம்பீரன் vīra-kempīraṉ, *n.* <id. + *gambhīra*. Proud hero; வீரத்திற் செருக்கி நிற்பவன். (W.)

வீரகேசரி vīra-kēcari, *n.* <id.+. 1. A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (*கந்தபு. துணைவா.* 26.) 2. King Vikkiramātittaṉ; விக்கிரமாதித்தன். (W.)

வீரகேயூரம் vīra-kēyūram, *n.* <id.+. Warrior's armlet of iron; வீரராணிவதற்கு உரியதும் இரும்பினாலியன்றதுமான தோள்வளை. (யாழ். அக.)

வீரகோஷம் vīra-kōṣam, *n.* <id. + *ghōṣa*. Warrior's shout, war-cry; வீரரது ஆர்ப்பரவம்.

வீரச்சங்கிலி vīra-c-caṅkili, *n.* <*வீரம்*[1]+. See வீரசங்கிலி. (*சிலப்.* 6, 99, *அரும்.*)

வீரச்சலங்கை vīra-c-calaṅkai, *n.* <id.+. String of little bells, worn on the legs by heroes; வீரரணியும் காற்சதங்கை. *Loc.*

வீரச்சுவை vīra-c-cuvai, *n.* <id.+. (Rhet.) See வீரம்[1], 2. (*சிலப்.* 3, 13, *உரை.*)

வீரச்செல்வி vīra-c-celvi, *n.* <id.+. Durgā; துர்க்கை. (*பிங.*)

வீரசங்கிலி vīra-caṅkili, *n.* <*vīra*+. 1. Gold chain worn as an armlet, as a sign of heroism; வீரத்திற்கு அறிகுறியாகக் கையிலணியும் பொன்னணி. *வீரசங்கிலி கேயூரம* (*பிரபுலிங. பிர.* 9). 2. A woman's necklace; மகளிர் கழுத்தணி வகை. (*சிலப.* 6, 99, *உரை.*)

வீரசம்பன்குளிகை vīra-campaṉ-kuḷikai, *n.* A coin current in the 14th C.; 14-ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கிய நாணயவகை. (I. M. P. N.A. 7.)

வீரசயந்திகை vīra-cayantikai, *n.* <*vīra-jayantikā*. (இலக். அக.) 1. War; போர். 2. A dance performed by warriors; வீரர் நிகழ்த்துங் கூத்துவகை.

வீரசயனம் vīra-cayaṉam, *n.* <*vīra*+. A reclining posture of Viṣṇu; திருமாலின் சயன நிலைவகை.

வீரசாகி vīra-cāki, *n.* <id. + *śākhin*. Marking-nut tree. See சேங்கொட்டை, 2. (*மலை.*)

வீரசாசனம் vīra-cācaṉam, *n.* <id.+ *śāsana*. Land and other property assigned to warriors; வீரர்க்குக் கொடுக்கும் பூமி முதலியன. (I. M. P. Cg. 682.)

வீரசிங்காசனம் vīra-ciṅkācaṉam, *n.* <id.+. Throne of heroes; வீரர்கள் இருத்தற்குரிய சிம்மாதனம். *வீரசிங்காசனத்து . . . வீற்றிருந் தருளிய* (S. I. I. i, 134).

வீரசிங்காதனபுராணம் vīra-ciṅkātaṉa-purāṇam, *n.* A Vīra-Śaiva Purāṇa, by Vēlaiya Dēśikar and Umāpati-Civācāriyar of Kōṭṭūr, composed in 1719 A.D.; கி. பி. 1719-ல் வேலைய தேசிகரும் கோட்டூர் உமாபதிசிவாசாரியரும் இயற்றிய ஒரு வீரசைவபுராணம்.

வீரசின்னம் vīra-ciṉṉam, *n.* <*vīra*+ *cihna*. A kind of bugle forming part of the paraphernalia of a hero; வீரர் விருதுகளில் ஒன்றான ஊதுகொம்பு. *வீரசின்னந் தான் முழங்க* (*கூளப்ப.* 48).

வீரசுவர்க்கம் vīra-cuvarkkam, *n.* <id.+ *svarga*. Warrior's heaven; இறந்த வீரரடையுஞ் சுவர்க்கபதவி.

வீரசூடிகை vīra-cūṭikai, *n.* <id. + *cūḍikā*. An ornament for the forehead, worn by warriors; வீரர் நெற்றியிலணியும் அணிவகை. *வீர சூடிகை நெற்றியி னயலிட்டு விசித்தார்* (*கம்பரா. பஞ்சசேனா.* 18).

வீரசூரம் vīra-cūram, *n.* <id. + *śūra*. Heroic valour; பேராண்மை. (W.)

வீரசூரன் vīra-cūraṉ, *n.* <id. + id. (W.) 1. Valiant hero; அதிவீரன். 2. See வீரதீரன்.

வீரசூலி vīra-cūli, *n.* <id. + *śūlin*. A village goddess; ஒரு கிராமதேவதை. *Loc.*

வீரசேனன் vīracēṉaṉ, *n.* < *Vīrasēna.* The father of Naḷa; நளமகாராஜனது தந்தை. (நைடத. நளன்றோ. 14.)

வீரசைவம் vīra-caivam, *n.* < *vīra*+. The Liṅgayat sect of Śaivaism; சைவமதத்தில் இலிங்க தாரணஞ் செய்துகொள்ளுஞ் சமயம்.

வீரசைவன் vīra-caivaṉ, *n.* < id.+. A follower of the sect of *vīra-caivam*; வீரசைவ மதத்தான்.

வீரசொர்க்கம் vīra-corkkam, *n.* < id.+. See வீரசுவர்க்கம். (இலக். அக.)

வீரசோ vīracō, *n.* < id. + சோ². The city of the Asura Bāṇa. See சோணிதபுரம். வீரசோ வென்னும் அரணத்தை (பு. வெ. 6, 7, உரை).

வீரசோழன் vīra-cōḻaṉ, *n.* < id.+. A Cōḻa king, 11th C., patron of the author of Vīracōḻiyam; பதினோராம் நூற்றாண்டில் ஆண்டவனும் வீரசோழியத்தை இயற்றுவித்தவனுமான சோழவரசன். வீரசோழன் திருப்பெயராற் பூமேலுரைப்பன் (வீரசோ. பாயி. 3).

வீரசோழியம் vīracōḻiyam, *n.* < வீரசோழன். A grammatical treatise, by Puttamittirar, named after Vīracōḻaṉ; வீரசோழன் பெயரால் புத்தமித்திரர் இயற்றிய தமிழிலக்கணநூல்.

வீரட்டம் vīraṭṭam, *n.* See வீரட்டானம். (தேவா. 1222, 2.)

வீரட்டாணம் vīraṭṭāṇam, *n.* See வீரட்டானம். (W.)

வீரட்டானம் vīraṭṭāṉam, *n.* < *vīra-sthāna.* 1. Sacred place where Śiva's heroism was manifested; சிவபிரானது வீரம் விளங்கிய தலம். (தேவா. 1222, 2.) 2. A kind of dance; கூத்து வகை. (W.)

வீரணம் vīraṇam, *n.* < *vīraṇa.* Cuscus grass. See இலாமிச்சை. (W.)

வீரணன் vīraṇaṉ, *n.* < வீரம்¹ + அண்ணு-. Brave hero; வீரமுள்ளவன். அருமுறைவிஞ்ஞ டொளிதிகழ் வீரணருறைவது (தேவா. 579, 9).

வீரணி¹ vīraṇi, *n.* < *vīraṇa.* Cuscus grass. See இலாமிச்சை. (தைலவ.)

வீரணி² vīraṇi, *n.* < வீரம்¹ + prob. அண்ணு-. Pepper; மிளகு. (மலை.)

வீரணுக்கன் vīraṇukkaṉ, *n.* perh. id. 1. A caste; ஒரு சாதி. 2. Man of the caste of *vīraṇukkaṉ*; வீரணுக்கச்சாதியான். (நன். 275, மயிலை.)

வீரணுக்கிச்சி vīraṇukkicci, *n.* Fem. of வீரணுக்கன். A woman of the caste of *vīraṇukkaṉ*, வீரணுக்கச்சாதிப் பெண். (நன். 276, மயிலை.)

வீரத்தட்டி vīra-t-taṭṭi, *n.* < வீரம்¹ + தட்டி¹. Badge of deerskin; மான்றோற் பட்டை. (யாழ். அக.)

வீரத்துவம் vīrattuvam, *n.* < *vīra*+*tva.* Bravery, heroism. See வீரம்¹, 1. (W.)

வீரதச்சுவன் vīrataccuvaṉ, *n.* cf. *vīra-dhanvan.* Kāma; காமன். (சது.)

வீரதண்டை vīra-taṇṭai, *n.* < *vīra*+ தண்டை¹. See வீரக்கழல். (யாழ். அக.)

வீரதத்துவம் vīra-tattuvam, *n.* < id.+ தத்துவம்¹. See வீரத்துவம். (W.)

வீரதரன் vīra-taraṉ, *n.* < *vīra-tara.* Great hero or warrior; வீரருள் மிக்கான். கவன நெடும்பரி வீரதரன் காவிரி நாடுடையான் (கலிங். 515).

வீரதரு vīra-taru, *n.* < *vīra*+*taru.* 1. See வீரசாகி. (நாமதீப. 291.) 2. Arjuna. See நீர்மருது. (மலை.) 3. Ashy babool. See விடத்தேரை. (மலை.)

வீரதீரன் vīra-tīraṉ, *n.* < id. + *dhīra.* 1. Valiant hero; துணிவு மிக்க வீரன். 2. A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (கந்தபு. துணைவா. 33.)

வீரதுரந்தரன் vīra-turantaraṉ, *n.* < id. + *dhurandhara.* 1. Hero, worthy of the name; பராக்கிரமமுள்ள வீரன். 2. Leader of a band of warriors; champion; வீரருள் தலைவன்.

வீரதை vīratai, *n.* < *vīra-tā.* Heroism. See வீரம்¹, 1. வேதனைக் கிடமாதல் வீரதையன்று பேதைமையாம (கமபரா. காரகா. 69).

வீரந்தரம் vīrantaram, *n.* < *vīran-dhara.* (யாழ். அக.) 1. Peacock, மயில். 2. Armour for the chest; மார்புக்கவசம்.

வீரப்பட்டயம் vīra-p-paṭṭayam, *n.* < வீரம்¹ +. See வீரபட்டிகை. (யாழ். அக.)

வீரப்பல் vīra-p-pal, *n.* < id. + பல்². Long, curved tooth, as of malignant deities; பூதம் முதலியவற்றின் கோரப்பல். *Loc.*

வீரப்பாடு vīra-p-pāṭu, *n.* < id.+. 1. Heroism, manliness; பராக்கிரமம். வீரப்பாட்டுக் குத் தலையான சக்ரவாத்திருமகன் (ஈடு, 6, 1, 10). 2. Victory; வெற்றி. (W.)

வீரப்பிரதாபம் vīra-p-piratāpam, *n.* < id.+. See வீரப்பாடு.

வீரப்பேர் vīra-p-pēr, n. <id. + பேர்[3]. Title conferred upon a person in recognition of his heroism; வீரம்பற்றிப் புனையும் பெயர். சிலபபேர் வீரபபேர் என்று அநேகமாயிருக்குமே (ஈடு, 2, 5, 6).

வீரப்போர் vīra-p-pōr, n. <id. + போர்[3]. Fight or combat in strict conformity with the code of honour; வீரர்களின் நெறி தவறாத யுத்தம்.

வீரபட்டம் vīra-paṭṭam, n. <vīra + பட்டம்[2]. 1. See வீரபட்டிகை. வீரபட்டந்தொடு திலக மின்னவே (கம்பரா. கடிம. 54). 2. A jewel on the forehead of deities; தெய்வ மூர்த்தங்கட்கணியும் நெற்றியணிவகை.

வீரபட்டிகை vīra-paṭṭikai, n. <id. +. Frontlet of gold worn on the forehead of a warrior, as a sign of victory; வீரர் வெற்றிக் குறியாக நெற்றியில் அணியும் பொற்றகடு. நுதலணியோடையிற் பிறழும் வீரபட்டிகை (கம்பரா. காட்சி. 159).

வீரபத்திரதேவன் vīrapattira-tēvaṉ, n. <Vīra-bhadra +. See வீரபத்திரன். (சீவக. 2285, உரை.)

வீரபத்திரம் vīra-pattiram, n. <vīra-bhadra. Horse fit for the horse-sacrifice; அசுவமேதத்திற்குரிய குதிரை. (இலக். அக.)

வீரபத்திரன் vīrapattiraṉ, n. <Vīra-bhadra. The god who emanated from Śiva's frontal eye and destroyed Dakṣa's sacrifice; சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து தோன்றியவரும் தக்ஷயாகத்தை யழித்தவருமான கடவுள். முந்துவீரபத்திரனெனுந் திறலுடை முதல்வன் (கந்தபு. வீரபத். 14).

வீரபத்தினி vīra-pattiṉi, n. <vīra-patnī. 1. Wife of a hero; வீரனுடைய மனைவி. 2. Wife celebrated for her maṟa-k-kaṟpu or militant chastity; மறக்கற்புடையாள். ஆரஞ ருற்ற வீரபத்தினி (சிலப். பதி. 42).

வீரபாண்டியன் vīra-pāṇṭiyaṉ, n. <vīra +. 1. A Pāṇḍya king; பாண்டியவரசருள் ஒருவன். 2. A dry measure of capacity; முகத்தலளவைக் கருவி வகை. (Insc.)

வீரபாண்டியன்காசு vīra-pāṇṭiyaṉ-kācu, n. <வீரபாண்டியன் + காசு[3]. A coin issued by Vīra-pāṇṭiyaṉ; வீரபாண்டியன் காலத்து வழங்கிய ஒரு நாணயம். (Insc. Pudu. 379.)

வீரபாணம் vīra-pāṇam, n. See வீரபானம். (இலக். அக.)

வீரபானம் vīra-pāṉam, n. <vīra + pāna. Invigorating drink of warriors; வீரர் குடிக்கும் மது. வீரபானமிருக்கும் குழாய் (சீவக. 1874, உரை).

வீரபுரந்தரன் vīra-purantaraṉ, n. <id. +. A hero in Skanda's army, one of nava-vīrar, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (நாமதீப. 35.)

வீரபுருஷன் vīra-puruṣaṉ, n. <id. +. Warrior; hero; வீரமுள்ளவன். வீரபுருஷர்குடாகளின் உதிரத்தை (தக்கயாகப. 100, உரை).

வீரபைரவி vīra-pairavi, n. <id +. Female ascetic wearing the garb of a Bhairavī; பைரவி வேஷதாரியான பெண் துறவி. நாகசாகினிகள் வீரபைரவிகள் (தக்கயாகப். 593).

வீரபோகம் vīra-pōkam, n. <id. +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. S.A. 86.)

வீரம்[1] vīram, n. <vīra. 1. Heroism, bravery; பராக்கிரமம். கன்மே னிற்பர் தம்வீரந் தோன்ற (சீவக. 2302). 2. (Rhet.) The sentiment of heroism, one of nava-racam, q.v.; நவரசத்துள் பராக்கிரமத்தை விளக்குஞ் சுவை. (சிலப். 3, 13, உரை.) 3. Strength, might; வலிமை. வீரநோய் வெகுளி (சீவக. 2771). 4 Excellence; மேன்மை. (யாழ். அக.) 5. (Nāṭya.) A kind of masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.) 6. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 civākamam, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனு ளொன்று. (சைவச. 333, உரை.) 7. See வீராசனம். பதுமகரில் வீரம் (பிரபோத. 44, 68). 8. Pepper; மிளகு. (யாழ். அக.) 9. Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.) 10. A kind of fig; அத்திவகை. (யாழ். அக.) 11. Back; முதுகு. (நாமதீப. 585.) 12. cf. வேரம். Mountain; மலை. (பிங்.) வீரந் துஞ்சுவ வெண்மதி (இரகு. குசன. 71).

வீரம்[2] vīram, n. <சவ்வீரம். 1. Corrosive sublimate. See சவ்வீரம், 2. (W.) 2. A kind of medicine; மருந்துவகை.

வீரம்[3] vīram, n. <virā. cf. śṛṅgi-bēra. Ginger. See இஞ்சி[2], 1. (யாழ். அக.)

வீரம்பேசு-தல் vīram-pēcu-, v. intr. <வீரம்[1] +. 1. To boast of one's own prowess; தன் வல்லமையைத் தானே புகழ்தல். 2. To hector, swagger; ஆண்மைத்திறங் கூறுதல். (W.)

வீரமகரம் vīra-makaram, n. <vīra-makara. A fish-shaped emblem being part of the paraphernalia carried before deities or kings; கோயில்மூர்த்தி அல்லது வேந்தர் முன்னிலையில் எடுக்கும் விருதுவகை. (யாழ். அக.)

வீரமகள் vīra-makaḷ, n. <vīra +. See வீரலக்ஷ்மி. (சீவக. 411, உரை.)

வீரமகேச்சுரன் vīra-makēccuraṉ, n. <id. +. A hero in Skanda's army, one of nava-vīrar, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (W.)

வீரமகேந்திரன் vīra-makēntiraṉ, n. <id.+. A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (W.)

வீரமங்கை vīra-maṅkai, n. <id.+. See வீரலக்ஷ்மி. (கலிங். 416)

வீரமந்திரம் vīra-mantiram, n. <id.+. Mantra uttered in a horse's ears, so that it may fly or stop as the rider pleases; வேண்டும்போது நிற்கவும் பறந்துசெல்லவும் குதிரையின் காதில் ஓதும் மந்திரம். வெம்பரிமான்செவி வீரமந்திரம் . . . நீ மொழிகென (சீவக. 791).

வீரமயேச்சுரர் vīra-mayēccurar, n. <id. +*mahēśvara*. Vīra-śaiva ascetics; வீரசைவ முனிவர். பெரிய மடந்தனில் வாழ் வீரமயேச்சுரா வாழியே (தக்கயாகப். பக். 255).

வீரமயேசுரன் vīra-mayēcuraṉ, n. <id. +. See வீரமகேச்சுரன். (நாமதீப. 35.)

வீரமயேந்திரன் vīra-mayēntiraṉ, n. <id.+*mahēndra*. See வீரமகேந்திரன். (நாமதீப. 35.)

வீரமாகாளன் vīra-mā-kālaṉ, n. <id.+ மா[4]+காளான்[1]. A village deity, the head of Aiyaṉār's hosts; ஐயனார் சேனைத்தலைவரான கிராம தேவதை. வெய்யரிற் பெரிதும் வெய்யோன் வீரமாகாள னெனபோன் (கந்தபு. மகாகாளர். 3).

வீரமாகாளி vīra-mā-kāḷi, n. <id.+id.+ காளி[1]. Kāḷī, as the ferocious goddess; துர்க்கா தேவி.

வீரமாகேசம் vīra-mākēcam, n. <id.+. (Nāṭya.) A kind of masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை, பக். 88.)

வீரமாபுரந்தரன் vīra-mā-purantaraṉ, n. <id.+மா[4]+. See வீரபுரந்தரன். (கந்தபு. துணைவர். 29.)

வீரமாமகேச்சுரன் vīra-mā-makēccuraṉ, n. <id.+id.+. See வீரமகேச்சுரன். (கந்தபு. துணைவர். 28.)

வீரமாமகேந்திரன் vīra-mā-makēntiraṉ, n. <id.+id.+. See வீரமகேந்திரன். (கந்தபு. துணைவர். 27.)

வீரமாமுனிவர் vīra-mā-muṉivar, n. Father Beschi, an Italian Jesuit, 1680-1747, author of Catur-akarāti, Tēmpāvaṇi, Toṉṉūl-viḷakkam, etc.; கி. பி. 1680 முதல் 1747 வரை வாழ்ந்த கிறிஸ்தவமதபோதகரும் சதுரகராதி தேம்பாவணி தொன்னூல்விளக்கம் முதலிய நூல்கள் இயற்றியவரும் இத்தாலிய தேசத்தவருமான பாதிரி.

வீரமார்த்தாண்டன் vīra-mārttāṇṭaṉ, n. <*vīra*+. 1. Illustrious hero; பெருவீரன். 2. A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். மரகதத்திபால வீரமார்த்தாண்டன வாகதனனே (கந்தபு. துணைவர். 31).

வீரமாலை vīra-mālai, n. <id.+*mālā*. 1. Garland of victory; வெற்றிமாலை. (யாழ். அக.) 2. A kind of poem or song in praise of a warrior; வீரனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடல் வகை. (Insc. Pudu. 966.)

வீரமுட்டி vīra-muṭṭi, n. See வீரமுஷ்டி.

வீரமுடி vīra-muṭi, n. <வீரம்[1]+. Warrior's crown; வீரரணியுங் கிரீடம்.

வீரமுத்திரிகை vīra-muttirikai, n. <id. A ring worn on the middle toe; காலின் நடுவிரலணி. (W.)

வீரமுரசு vīra-muracu, n. <id.+முரசு[2]. Drum of heroism, one of *mu-m-muracu*, q.v.; மும்முரசுகளுள் வீரத்தின் அறிகுறியாக முழக்கும் முரசம். மயிரான்மிக்க கணணிணையுடைய வீரமுரசொலிபப (பு. வெ. 8, 17, உரை).

வீரமுழவு vīra-muḻavu, n. <id.+. War drum, of four kinds, viz., *muracu*, *nicāḷam*, *tuṭumai*, *timilai*; முரசு நிசாளம் துடுமை திமிலை என நால்வகையான போர்ப்பறை. முன்சொன்ன வீரமுழவு நான்கும் (சிலப். 3, 27, உரை, பக். 106).

வீரமுஷ்டி vīra-muṣṭi, n. <*vīra*+*muṣṭi*. Fanatical Vīra-śaiva mendicant who goes about armed with sword and shield; வாள் முதலிய ஆயுதந் தரித்துச்செல்லும் மதவைராக்கியம் மிக்க வீரசைவத் துறவி. உணபான் தின்பான் சிவப்பிராமணன், குத்துக்கு நிற்பான் வீரமுஷ்டி.

வீரமொழி vīra-moḻi, n. <வீரம்[1]+மொழி[2]. See வீரவாதம். கண்ணகி சொல்லிய வீரமொழி (சிலப். 25, 82, அரும்.).

வீரயாகம் vīra-yākam, n. <வீரன்+. A sacrifice in honour of Vīrapattiraṉ; வீரபத்திரன் பொருட்டுச் செய்யும் யாகவகை. (யாழ். அக.)

வீரரசம் vīra-racam, n. <*vīra*+. (Rhet.) See வீரம்[1], 2. (சிலப். 3, 13, உரை)

வீரரதம் vīra-ratam, n. <id.+prob. *rata*. Arrow; அம்பு. (யாழ். அக.)

வீரராக்கதன் vīra-rākkataṉ, n. <id.+. See வீரராட்சதன். (கந்தபு. துணைவர். 30.)

வீரராட்சதன் vīra-rāṭcataṉ, n. <id.+. A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (W.)

வீரராயன்பணம் vīra-rāyaṉ-paṇam, n. <id.+ராயன்+பணம்[2]. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 142.)

வீரரேணு vīra-rēṇu, n. <Vīra-rēṇu. Bhīma; பீமசேனன். (யாழ். அக.)

வீரலட்சுமி vīra-laṭcumi, n. <vīra+. See வீரலக்ஷ்மி.

வீரலக்ஷ்மி vīra-lakṣmi, n. <id.+. 1. The Goddess of Bravery; வீரத்திற்குரிய தெய்வம். 2. Bravery, heroism, as wealth; வீரமாகிய செல்வம். 3. The Goddess of Victory; வெற்றிக்குரிய தெய்வம்.

வீரவண்டையம் vīra-vaṇṭayam, n. <வீரம்[1] +. See வீரவெண்டையம், 1. (திவ். திருப்பா. 17, வ்யா.)

வீரவளை vīra-vaḷai, n. <id.+வளை[3]. Warrior's armlet; வீரரணியும் கடகம். வீரவளையை யுடைய தோளாகிய துடுப்பால் (புறநா. 26, உரை).

வீரவாகு vīra-vāku, n. <vīra+bāhu. 1. A hero in Skanda's army, one of nava-vīrar, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். செம்மணிப் பாவைதன னிடத்தில் வீரவாகுவந் துதித்தனன் (கந்தபு. துணைவா. 25). 2. The Paraiya who purchased Hariścandra, in Benares; காசியில் அரிச்சந்திரனை விலைக்குப்பெற்ற பறையன்.

வீரவாதம் vīra-vātam, n. <vīra-vāda. Defiant speech of warriors; வீரர் உரத்துக்கூறும் ஆண்மைப்பேச்சு.

வீரவாரம்[1] vīra-v-āram, n. <வீரம்[1]+. ஆரம்[3]. Garland of veṭci flowers, worn by warriors; வீரரணியும் வெட்சிமாலை. (யாழ். அக.)

வீரவாரம்[2] vīravāram, n. <id.+ஆரவாரம். Tumultuous noise; பேராரவாரம். அங்கு என்ன விசேஷம்? வீரவாரம் செய்கிறார்களே.

வீரவாளிச்சேலை vīra-vāḷi-c-cēlai, n. <id. +prob. வாளி[1]+. See வீரவாளிப்பட்டு. (W.)

வீரவாளிப்பட்டு vīra-vāḷi-p-paṭṭu, n. <id.+prob. id.+. A kind of silk saree printed with curious devices; சித்திரப் பட்டுச்சீலைவகை. (W.)

வீரவான் vīra-vāṉ, n. <id.+வான்[3]. Warrior, hero; பராக்கிரம முள்ளவன்.

வீரவிரதம் vīra-viratam, n. <id.+. Rigorous austerities, as practised by a warrior; வீரன் பயிலுங் கொடிய நோன்பு. வீரவிரதமவள பிடித்து . . . மெலிவுற்றாள் (செவ்வந்திப்பு. சூரவாதி. 139).

வீரவிருக்ஷம் vīra-virukṣam, n. <vīra-vṛkṣa. See வீரசாகி. (W.)

வீரவுப்பு vīra-v-uppu, n. prob. வீரம்[1]+. Rock salt; கல்லுப்பு. (மூ. அ.)

வீரவெட்சிமாலை vīra-veṭci-mālai, n <id. +வெட்சி+மாலை[3]. A poem in praise of tacāṅkam of a hero who, crowned with a wreath of veṭci flowers, captures his enemy's cattle, one of 96 pirapantam, q.v.; தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களுள் வெட்சிமாலை சூடிப் பகைவர் நிரை கவர்ந்துவந்த வீரனது வெற்றித் திறத்தைத் தசாங்கத்தோடு புகழும் நூல். (சது)

வீரவெண்டையம் vīra-veṇṭaiyam, n. <id.+. 1. See வீரக்கழல். 2. Sword of the God at Tiru-v-ārūr; திருவாரூர்த் தியாகராசரது பட்டாக்கத்தி. வீரவெணடையப பிரதாபா தியாகராசா (தனிப்பா. i, 280, 25).

வீரவெறி vīra-veṟi, n. <id.+. Frenzy of heroism; வீரத்தாலான மதர்ப்பு. (யாழ். அக)

வீரவைஷ்ணவன் vīra-vaiṣṇavaṉ, n. <id.+. Fanatical, uncompromising Vaiṣṇava; மதப்பற்று மிக்க திருமால் சமயத்தான்.

வீரன் vīraṉ, n. <vīra. 1. Hero, warrior; பராக்கிரம முள்ளவன். நன்னீர சொரிந்தனன் வீரனேற் றான் (சீவக. 489). 2. Vīrabhadra. See வீரபத்திரன். நெற்றி விழிக்கவந்து பணிந்துநின்றனன் வீரனே (தக்கயாகப. 334). 3. Arhat; அருகன். வீரன் றாணிழல விளங்க நோற்றபின் (சீவக. 409). 4. Commander; படைத்தலைவன். (திவா.) 5. Bhīṣma; வீடுமன். (யாழ். அக.) 6. A village deity. See மதுரைவீரன். 7. Fire; அக்கினி. (யாழ். அக.) 8. Sacrificial fire; ஓமாக்கினி. (யாழ். அக.) 9. Dancer; கூத்தாடி. (யாழ். அக.)

வீரஸ்ரீ vīra-śrī, n. <id.+. 1. See வீரலக்ஷ்மி, 1, 3. 2. See வீரலக்ஷ்மி, 2. நமமுடைய வீரஸ்ரீயையும் புகழையும இப்பொழுதே கொளவேன் (சீவக. 771, உரை).

வீராகம் vīrākam, n. See வீரயாகம். (இலக். அக.)

வீராகரன் vīrākaraṉ, n. <vīra+ākara. Great warrior; வீரமிக்கோன். மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீராகரனே (திருவாலவா. 54, 4).

வீராசனம் vīrācaṉam, n. <id.+āsana. 1. (Yōga.) Hero-posture, a yōgic posture which consists in placing the right foot on the left thigh and the left foot on the right thigh, one of nine ācaṉam, q.v.; ஆசனம் ஒன்பதனுள் இடது தொடையில் வலது தாளையும் வலது தொடையில் இடது தாளையும் வைத்து உட்காரும் ஆசனபேதம். 2. Battle-field; போர்க்களம். (யாழ். அக.)

வீராசாரன் vīrācāraṉ, n. <id.+ā-cāra. See வீரசைவன். (அரு. நி. 8.)

வீராணத்தான் vīrāṇattāṉ, n. <வீராணம். A division of Paraiyar who beat the vīrāṇam

drum; வீராணப்பறை கொட்டும் பஞ்சமர் வகையினன்.

வீராணம் virāṇam, n. [T. vīrāṇam, K. vīrāṇya.] A large, double drum; ஒருவகைப் பெரியபறை. வீராணம வெற்றிமுரசு (திருபபு. 264)

வீராணிக்கிழங்கு viṟāṇi-k-kiḻaṅku, n. prob. வீரணம+. (W.) 1. Viper's grass, *Escorcioneira scorzonera;* பூடுவகை. 2. Root of viper's grass; வீராணிக்கிழங்கின் வேர்.

வீராதனம் virātaṉam, n. See வீராசனம். (தத்துவப. 107, உரை.)

வீராதிவீரன் virāti-viraṉ, n. <vīra+adhivīra. Hero among heroes; வீரர்க்குட் சிறந்த வீரன்.

வீராந்தகன் virāntakaṉ, n. <id.+antaka A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (கந்தபு. துணைவா. 32.)

வீராப்பு virāppu, n. cf. வீறுபபு. Pride; arrogance; கருவம். (யாழ். அக.)

வீராபிடேகம் virāpiṭēkam, n. <vīra+abhiṣēka. Ceremony of anointing a victorious king; பகைவென்ற அரசர்க்குச் செய்யும் அபிஷேகம். (சீவக. 2326, உரை.)

வீராய்-தல் virāy-, 4 v. tr. cf. பிராய்-. To scrape together; to gather together little by little; சிறிதுசிறிதாகச் சேகரித்தல். (யாழ். அக.)

வீராவளி virāvaḷi, n. வீரம்[1]+prob. ஆவலிப்பு. See வீரவெறி. (யாழ். அக.)

வீராவேசம் virāvēcam, n.<vīra+ā-vēśa. See வீரவெறி. (யாழ். அக.)

வீரி viri, n. <வீரம்[1]. 1. Heroic woman; வீரமுள்ளவள். 2. Kālī; காளி. (சூடா.) 3. Durgā; துர்க்கை. வேலார்கை வீரியைமுன் படைத்தாா போலும் (தேவா. 597, 6). 4. A village goddess; ஒரு கிராமதேவதை. 5. Sickle-leaf. See அரிவாண்மனைப்பூண்டு.

வீரிடம் viritam, n. [T. nēredu.] Jumoon-plum. See நாவல், 1. (மலை.)

வீரிடு-தல் viriṭu-, 6 v. intr. cf. வீறிடு-. To cry out suddenly; to scream, make a sharp, shrill sound; திடீரெனக் கத்துதல். வீரிட்டரக்கியர் . . . அழ (இராமநா. உயுத. 58).

வீரியக்கட்டு viriya-k-kaṭṭu, n. <வீரியம்+. Thick consistency of semen; சுக்கிலம் நெகிழாமல் உறுதியாயிருக்கை. *Loc.*

வீரியத்தம்பனம் viriya-t-tampaṉam, n. <id.+. 1. Stopping seminal effusion; conserving semen; சுக்கிலத்தை வெளிவிடாது அடக்குகை. 2. Privation of strength by enchantment; மந்திரத்தால் வலிமையை நீக்குகை. (W.)

வீரியநஷ்டம் viriya-naṣṭam, n. <id.+. See வீரியவொழிவு.

வீரியநெகிழ்ச்சி viriya-nekiḻcci, n. <id.+. See வீரியவொழிவு.

வீரியப்பெருக்கு viriya-p-perukku, n. <id.+. Increased secretion of seminal fluid; சுக்கிலம் மிகுதியாகப் பெருகுகை.

வீரியபாரமிதை viriya-pāramitai, n. <vīrya+. See வீரியம், 7. (மணி. 26, பக். 297.)

வீரியம் viriyam, n. <vīrya. 1. Strength, vigour, power; வலிமை. 2. Bravery, heroism, valour; வீரம். வென்றியால் உலகுடன் வணக்கும வீரியம் (சூளா. முத்தி. 37). 3. Greatness; மகத்துவம். (யாழ். அக.) 4. Semen virile; சுக்கிலம். ஒருவன் வீரிய முற்றது தாஙகினென் (உத்தரா. அரக்கா. 8). 5. Boastfulness, braggadocio; தற்பெருமை. காரியம் பெரிதோ? வீரியம் பெரிதோ? 6. Efficacy of medicines; மருந்தின் சக்தி. 7. (Buddh.) One of *taca-pāramitai*, q.v.; தசபாரமிதைகளுள் ஒன்று. (நீலகேசி, மொக்கல, 88.) 8. Brightness; ஒளி. (இலக். அக.) 9. Drum; பறை. (யாழ். அக.)

வீரியம்பிடி-த்தல் viriyam-piṭi-, v. intr. <வீரியம்+. To take a firm resolve; உறுதிகொள்ளுதல்.

வீரியவான் viriyavāṉ, n. <id.+வான்[3]. See வீரவான்.

வீரியவிருத்தி viriya-virutti, n. <id.+விருத்தி[3]. See வீரியப்பெருக்கு.

வீரியவீழ்ச்சி viriya-viḻcci, n. <id.+. See வீரியவொழிவு.

வீரியவொழிவு viriya-v-oḻivu, n. <id.+. 1. Seminal discharge; சுக்கிலம் ஸ்கலிதமாகை. மெய்ம்மையாய வீரியவொழிவும் கற்பிதமாம (வேதா. சூ. 128). 2. Spermatorrhoea; சுக்கில ஸ்கலிதமாகும் நோய்.

வீரியன் viriyaṉ, n. <id. Hero; வீரன். அசுரரை யாவியுண்ட வீரியன் . . . அக்கவிகை மன்னன் (கம்பரா. அனுமப். 29).

வீரியாந்தராயம் viriyāntarāyam, n. <vīrya+antarāya. (Jaina.) The impediment of past karma which disables one from using one's physical or mental powers; தேகவலி மனவலிகளை உபயோகப்படாமற் றடைசெய்யும் ஊழ்வினை. (சீவக. 3081, உரை.)

வீருதம் vīrutam, n. <vīrudhā. Bush, small shrub; மிடைதூறு. (W.)

வீரெனல் vīreṉal, n. Onom. expr. of a sharp, shrill cry; தீடீரெனக் கத்தும் ஒலிக்குறிப்பு. குழந்தை வீரென்று கததிற்று.

வீரை¹ vīrai, n. 1. Sea; கடல். (பிங்.) திரை வீரை (திருவிசை. திருமாளி. 3, 5). 2. Affliction, trouble; துன்பம். (பிங்.) 3. A kind of tree; மர வகை. புகைநத வீரை யெரிநதவே (கலிங். 63). 4. Emblic myrobolan. See நெல்லி, 1. (இலக். அக.) 5. Common grape vine. See முந்திரிகை², 1. (இலக். அக.) 6. Sickle-leaf. See வட்டத்திருப்பி. (தைலவ.) 7. Common snakewood buckthorn. See மயிர்மாணிக்கம். (பிங்.)

வீரை² vīrai, n. <vīrā. 1. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.) 2. Mother; தாய். (யாழ். அக.) 3. Plantain; வாழை. (சங். அக.)

வீரையாசுகவிராயர் vīrai-y-ācukavi-rāyar, n. Ācukavi-rāyar of Vīrai, author of Ariccantira-purāṇam, who lived in 16th C.; 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும் அரிச்சந்திர புராண மியற்றியவருமான புலவர்.

வீரோத்துங்கன் vīrōttuṅkaṉ, n. <vīra + uttuṅga. Person famed for his valour; வீரத்தாற் சிறந்தவன். (W.)

வீவதம் vīvatam, n. <vīvadha. Shoulder-pole of a kāvaṭi; காவுதண்டு. (யாழ். அக.)

வீவு vīvu, n. <வீ²-. 1. Ruin, destruction; அழிவு. வீவி லாற்றலொா மீளி (சீகாளத. பு. கண்ண. 50). 2. Death; மரணம். (பிங்.) 3. Eradication; removal; கெடுகை. வீவருங கடு நோய் (குறிஞ்சிப. 3). 4. End; முடிவு. வீவில சீரன் (திவ். திருவாய். 4, 5, 3). 5. Defect, flaw; குற்றம். போகலா யாவும் வீவுக வியற்றல் (ஞானா. 53, 18). 6. Interruption; interval; இடையீடு. வீவின்றி நின்ற வர்க் கின்பக் கதிசெய்யும (திவ். திருவாய். 7, 5, 11).

வீழ்¹-தல் vīḻ-, 4 v. intr. cf. விழு¹-. [K. bīḻ.] 1. See விழு¹-, 1. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லால் (குறள், 16). 2. See விழு¹-, 2, 3, 4, 5, 6. 3. See விழு¹-, 7. பயன்மர மெல்லாங கனியுதிாந்து வீழ்நதற்று (நாலடி, 17). 4. See விழு¹-, 8. கிடஙகோ டருமிளை காத்து வீழ்ந்த வேலோா (பு. வெ. 5, 4, கொளு). 5. See விழு¹-, 9. வீழ்கதிரென (மணி. 30, 103). 6. See விழு¹-, 10, 11. 7. See விழு¹-, 12. ஒருநாளே வெள்ளநிதி வீழும் (சீவக. 496). 8. See விழு¹-, 13, 14, 15, 16, 17, 18. 9. To be separated; நீங்குதல். திருவீழ் மார்பிற் றென்னவா கோவே (சிலப். 20, 23). 10. See விழு¹-, 19. அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சி யும் (தொல். பொ. 68). தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் (குறள், 1191). 11. See விழு¹-, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26. 12. See விழு¹-, 27. வீழ்கயிற றூசல (அகநா. 38). 13. See விழு¹-, 28, 29.

வீழ்²-த்தல் vīḻ-, 11 v. tr. Caus. of வீழ்¹-. [K. bīḻisu, Tu. būru.] 1. To cause to fall; விழச்செய்தல். கூற்றென வேழும் வீழா (சீவக. 2283). 2. To let pass; to waste; வீணாகக் கழித்தல். வீழ்த் தவா வினையே கெடுங காலமே (தேவா 1203, 7).—intr. To hang down; தாழவிருத்தல். கொழுங கொடி வள்ளித் தாழவீழ்க் குமமே (புறநா. 109).

வீழ்³ vīḻ, <வீழ்¹-. [K. bīḻal.] n. 1. See விழுது, 1. நெடுஞ்சினை வீழ்பொறுததாஙகு (புறநா. 58). 2. Cord on which the marriage-badge is strung; தாலி நாண். அலா முலையாகததது . . . நெடு வீழ் தாழ (நெடுநல். 137).—part. A particle of comparison; ஓர் உவமவுருபு. (தண்டி. 33.)

வீழ்க்காடு vīḻ-k-kāṭu, n. <id. + காடு³ 1. Swooping; வீழ்ச்சி. பருந்தின் வீழ்க்காடு (இறை. 4, பக். 57). 2. Rate; வீதம். ஒவ்வொருவனுக்கும இரண்டு வீழ்க்காடு கொடுததான்.

வீழ்க்கை vīḻkkai, n. The 15th nakṣatra; சுவாதிநாள். (பிங்.)

வீழ்கதி vīḻ-kati, n. <வீழ்¹- +. Hell; நரகம். (யாழ். அக.)

வீழ்கதிர் vīḻ-katir, n. <id. +. Setting sun; அஸ்தமிக்குஞ் சூரியன். (மணி. 30, 103.)

வீழ்ச்சி vīḻcci, n. See வீழ்வு.

வீழ்ச்சை vīḻccai, n. <வீழ்¹-. [M. viḻcca.] Fault; defect; குற்றம். Nāñ.

வீழ்த்து-தல் vīḻttu-, 5 v. tr. Caus. of வீழ்¹-. See வீழ்²-, 1. அம்பா லறுத்தறுதது வீழ்ததி னனே (பாரத. பதினேழாம். 170).

வீழ்ந்தாடல் vīḻntāṭal, n. <வீழ்¹- +. (Nāṭya.) A kind of dance, of which there are five forms, viz., tuṭi, kaṭaiyam, pēṭu, marakkāl, pāvai; துடி கடையம் பேடு மரக்கால் பாவை என ஐவகைப்பட்ட கூத்துவகை. (சிலப். 3, 14, உரை, பக். 89.)

வீழ்நாள் vīḻ-nāḷ, n. <id. +. Day spent in vain; பயனற்ற தினம். வீழ்நாள் படாஅமை நன் றாற்றின் (குறள், 38).

வீழ்பிடி vīḻ-piṭi, n. perh. id. + prob. பிடி³. (யாழ். அக.) 1. Decrease; குறைவு. 2. Dislike; வெறுப்பு.

வீழ்பு vīḻpu, n. prob. id. Twig, small stick; சுள்ளி. நெடுஞ்சினைத் ததர்வீழ் பொடிததுக் கட்டிய வுடையினன் (மணி. 3, 107).

வீழ்மீன் vīḻ-mīṉ, n. <id. + மீன்[1]. Meteor; விண்வீழ்கொள்ளி. (தொல். பொ. 91, உரை.)

வீழ்வு vīḻvu, n. <id. [M. vīḻu.] 1. Falling; descending; விழுகை. 2. Swoop; பாய்ச்சல் பருந்தின் வீழ்வு (நன். 19). 3. Desire; விருப்பம். வீழ்வுகொடு வாளா விழுகின்றுய (அருட்பா, 1, நெஞ்சறி. 540).

வீழ vīḻa, part. <id. A particle of comparison; ஓர் உவமவுருபு. (தொல். பொ. 289.)

வீழி vīḻi, n. perh. id. 1. A straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flowers. See விழுதி. வீழிவாயின் கனிவா யொரு மெல்லியல் (கம்பரா. புனல்விளை. 28). 2. A Śiva shrine in the Tanjore District; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள திருவீழிமிழலை என்னும் சிவதலம். ஆய வீழிகொண்டீர் (தேவா. 600, 9).

வீழியர் vīḻiyar, n. prob. வீழி. A division of Smārta Brāhmans; சுமார்த்தப்பிராமண வகையினர்.

வீழிருழை vīḻirāḻai, n. <வீழ்[1]- + இல் neg. + தாழை. Coconut-palm. See தென்னை. வீழிருழைக் குழவித்தீநீர் (பெரும்பாண். 357).

வீளெனல் vīḷeṉal, n. Onom. expr. of a shrill, sudden noise or cry; திடீரெனக்கத்தும் ஓசைக்குறிப்பு.

வீளை vīḷai, n. perh. வீளெனல். [T. īla.] 1. Whistling; சீழ்க்கை. மடிவிடு வீளையர் (குறிஞ்சிப. 161). 2. Shrill sound; சிள்ளென்ற ஓசை. வீளைப் பருந்தின் (அகநா. 33). 3. Noise; சத்தம். வீளைக் கடுங் கணையால் (பு. வெ. 10, 8).

வீற்றம் vīṟṟam, n. See வீற்று, 1. (W.)

வீற்ரு-தல் vīṟṟā-, v. intr. <வீற்று + ஆ[6]-. To be dismembered; to become separate; பிரிவுபடுதல். மறிந்த சகடம் வீற்ருகி . . . வீழ்ந்ததால் (பாகவ. 10, சகட. 2).

வீற்றிரு-த்தல் vīṟṟiru-, v. intr. <வீறு +. 1. To sit in state or majestically; சிறப்போடிருத்தல். கேள்விக்கோ வீற்றிருந்த (சீவக. 30). 2. To sit with unique distinction; வேறுபாடுதோன்ற இருத்தல். வீற்றிருந் தேழுலகுந் தனிக்கோல் செலவ (திவ். திருவாய். 4, 5, 1). 3. To sit proudly; இறுமாந்திருத்தல். (சூடா.) 4. To be care-free; கவலையின்றி யிருத்தல். நாடு . . . வீற்றிருந்தாணமோ வென்ருன் (சீவக. 2901). 5. To sit alone; தனிமையாயிருத்தல். (யாழ். அக.)

வீற்றிருக்கை vīṟṟirukkai, n. <வீற்றிரு-. Throne; அரசிருக்கை. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் (குறள், 789).

வீற்று vīṟṟu, n. <வீறு. 1. Being different; diversity; வேறுபடுகை. (பிங்.) 2. Piece; துண்டு. வீற்று வீறருகி யோடி விழுதலும் (கம்பரா. கும்பக. 187). 3. Division, class; கூறு. தந்தை தன்னைய ராயிரு வீற்றும் (இறை. 28). 4. Solitariness; தனிமை. (W.) 5. Curve; வளைவு. (W.)

வீற்றுச்சட்டம் vīṟṟu-c-caṭṭam, n. <வீற்று +. Circular frame-work; வளைவுச்சட்டம்.

வீற்றுத்தெய்வம் vīṟṟu-t-teyvam, n. <வீறு +. The Goddess dwelling in the body and giving it beauty; உடலிலமர்ந்து காட்சியின்பத்தை யுண்டாக்குந் தெய்வம். (சீவக. 411, உரை.)

வீற்றுப்பொருள் vīṟṟu-p-poruḷ, n. <வீற்று +. Sundry goods; சில்லறைப் பண்டம். (W.)

வீற்றும் vīṟṟum, adv. <id. In addition, besides; மற்றும். வீற்று மாயிரம் வெங் கணை யுந்தினுன் (கந்தபு. சிங்கமு. 402).

வீற்றுவளம் vīṟṟu-vaḷam, n. <id. +. Natural wealth peculiar to a country; பிற நாட்டுக்கில்லாத செல்வம். (மலைபடு. 68.)

வீற்றுவளைவு vīṟṟu-vaḷaivu, n. <id. +. Circular arch; வட்டமான கட்டடவளைவு.

வீற்றுவீற்ருக vīṟṟu-vīṟṟāka, adv. <வீற்றுவீற்று +. Severally, separately; வெவ்வேருக.

வீற்றுவீற்று vīṟṟu-vīṟṟu, n. <வீற்று +. Separateness; வெவ்வேறு. வீறுவீற்ருேடு மயி லினம்போல் (களவழி. 29).

வீறல் vīṟal, n. <வீறு-. Crack; வெடிப்பு.

வீருப்பு vīṟāppu, n. <id. Arrogance; இறுமாப்பு. இநதமுறுக்கேன வீருப்பேன் (தனிப்பா. 1, 88, 173).

வீறிடு-தல் vīṟiṭu-, 6 v. intr. cf. வீரிடு-. See வீரிடு-.

வீறு[1]-தல் vīṟu-, 5 v. intr. 1. To be distinguished; to be eminent; மேம்படுதல். போரூர் வீறிவா ழாறுமா முகனே (திருப்போ. சந். குறுங்கழி. 3, 1). 2. To increase; மிகுதல். வீறுமுண்டி மிசைந்திட (கந்தபு. தானப. 20). 3. cf. பீறு-. To scratch, as with the point of an instrument; to tear; கீறுதல். நின்மெய்க்கட் குதிரையோ வீறியது (கலித். 96).—tr. 1. To split, cut; வெட்டுதல். தெய்வவாள் வீறப் பொன்றினன் (கம்பரா. சம்பா. 43). 2. To beat, flog; அடித்தல். அவனை நன்ருய் வீறினேன். Loc.

வீறு[2] vīṟu, n. <வீறு-. 1. Distinctive excellence; தனிப்பட்ட சிறப்பு. வீறெய்திமாண்டார் (குறள், 665). 2. Victory; வெற்றி. வீறுபெற

வோச்சி (மதுரைக். 54). 3. Unique beauty; வேறொன்றிற்கில்லா அழகு. வீறுயா கலச நன்னீர் (சீவக. 489). 4. Splendour; பொலிவு. சாறயா களத்து வீறுபெறத் தோன்றி (திருமுரு. 283). 5. Greatness; பெருமை. (இலக். அக.) 6. Abundance, plenty; மிகுதி. வானிகா வீற்றிலாபம் விளைவுழிச் சேறல்போல (சேதுபு. திருநாட். 42). 7. Good fortune; merit; நல்வினை. விசையை யென்றுல கோடிய வீறிலேன (சீவக. 1814). 8. Strength, as of medicines or poisons; power; மருந்து முதலியவற்றின் வீரியம். அந்த மருந்துக்கு வீறில்லை. 9. Arrogance; கருவம். கங்கை வீறடக்கும் . . . சடையாய் (காஞ்சிப்பு. வாணிச். 84). 10. Dislike, disgust; வெறுப்பு. (யாழ். அக.) 11. Light, brightness; ஒளி. (W.) 12. Separateness; வேறு. வீறுவீ றியங்கும் (புறநா. 173). 13. Solitariness; தனிமை. (W.) 14. Blow, strike; அடி. நாலு வீறு வீறினான்.

வீறுவாதம் vīṟuvātam, *n.* <வீறு+வாதம்². A form polemical discussion. See விசியுழி. வீறுவாதம புகலும்வாய் வாதநோயாளர்க்கும் (தாயு. மலைவளா. 3).

வீறெனல் vīṟeṉal, *n.* See விரேனல்.

வு

வு vu. The compound of வ் and உ.

வூ

வூ vū. The compound of வ் and ஊ.

வெ

வெ ve. The compound of வ் and எ.

வெஃகல் veḵkal, *n.* <வெஃகு-. 1. Excessive desire; மிகுவிருப்பம். (பிங்.) 2. Avarice, greed; பேராசை. (சது.)

வெஃகா veḵkā, *n.* <*vēgā*. 1. Vēkavati, a river near Conjeevaram; காஞ்சிபுரத்தருகில் ஓடும் வேகவதி நதி. சேயாறுறு லும வெஃகாவினுலும் . . . நீரிழிந்தவழி (S. I. I. ii, 352, 115). 2. A Viṣṇu shrine; திருமால் திருப்பதிகளு ளொன்று. (திவ். இயற். 3, 62.)

வெஃகாமை veḵkāmai, *n.* <வெஃகு- + ஆ neg. 1. Absence of desire; அவாவின்மை. 2. Absence of cupidity or covetousness; பிறர் பொருளை வெளவக் கருதாமை. (குறள், அதி. 18, தலைப்பு.) 3. Dislike, disgust; வெறுப்பு. (W.)

வெஃகு-தல் veḵku-, 5 *v. tr.* 1. To desire ardently; மிகவிரும்புதல். அருள் வெஃகி (குறள், 176). 2. To covet; பிறர்பொருளை இச்சித்தல். இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் (குறள், 174).

வெக்கடுப்பு vekkaṭuppu, *n.* <வெம்-மை+. 1. Sternness of countenance, stiffness; கடுகடுப்பு. *Loc.* 2. Sore-eyes without inflammation; கண்ணோய்வகை. (W.)

வெக்கம் vekkam, *n.* Corr. of வெட்கம்.

வெக்களி-த்தல் vekkaḷi-, 11 *v. intr.* See வெக்காளி-. (W.)

வெக்காயம் vekkāyam, *n.* prob. வெம்-மை + காய்-. Heat; தாபம். சம்சார வெக்காயந் தட்டாத படி போய் (ஈடு, 5, 9, 5).

வெக்காலி vekkāli, *n.* See வெட்காலி. (W.)

வெக்காளம் vekkāḷam, *n.* perh. வெம்-மை + காலம். 1. Fair weather without rain; மழையின்றி இனிதாயிருக்குங் காலம். (W.) 2. Sultriness; புழுக்கம். 3. Grief; துயரம். (யாழ். அக.)

வெக்காளி-த்தல் vekkāḷi-, 11 *v. intr.* <வெக்காளம். 1. To clear up, as the weather; to be bright with sunshine; வானந் தெளிவாதல். (W.) 2. To be grieved at heart; மனத்துயர்படுதல். (யாழ். அக.)

வெக்காளிப்பு vekkāḷippu, *n.* <வெக்காளி-. See வெக்காளம், 1. (W.)

வெக்கை vekkai, *n.* prob. வெம்-மை. [K. *benke*, M. *vekka*.] 1. Heat; உஷ்ணம். பூவில் வெக்கை தட்டும் (ஈடு, 5, 9, 2). 2. Sultriness; புழுக்கம். 3. Radiated heat, as from a hot place; உஷ்ணப் பிரதேசத்தினின்றும் வீசும் அனல். 4. See வெக்கைச்சூடு. 5. Pox, small-pox; வைசூரி நோய். (W.) 6. Rinderpest, cattle plague; மாட்டுநோய்வகை. (W.) 7. Threshing-floor; கடாவிடுங்களம். வெக்கைப் பரூஉப்பக டுதிர்த்த . . . நெல்லின (பதிற்றுப். 71, 3).

வெக்கைச்சூடு vekkai-c-cūṭu, *n.* <வெக்கை+. *Loc.* 1. A disease of children. See கணைச்சூடு. 2. See வெட்டை¹, 4, 5.

வெக்கைதட்டு-தல் vekkai-taṭṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To be affected with heat; to radiate heat; உஷ்ணம் உண்டாதல். பூவில் இழியில் அதில் வெக்கைதட்டு மென்று (ஈடு, 1, 4, 7). 2. To suffer from leucorrhea; வெட்டைநோயால் வருந்துதல்.

வெக்கைநோய் vekkai-nōy, *n.* <id.+. 1. See வெக்கை, 5, 6. (W.) 2. See வெட்டை¹, 4, 5. *Loc.*

வெகிச்சீமை vekiccīmai, *n.* <*bahis*+*sīmā*. Outer limit; வெளியெல்லை. புறப்பாட்

டெல்லை யென்னும் வெகிச்சீமைக்கண் வருவது அபா தானம (பி. வி. 11, உரை).

வெகிர்முகம் vekir-mukam, *n.* <*bahu-mukha*. Outer or external side; வெளிமுகம். மகரிகை நிறைய வெகிர்முக மாக்கி (பெருங். மகத. 17, 161).

வெகு[1] veku, *adj.* <*bahu*. 1. Many; அநேகமான. 2. Much; அதிகமான. வெகுகனக வொளி குலவும் (திருப்பு. 20).

வெகு[2]-த்தல் veku-, prob. *11 v. tr. & intr.* <வெகு. To be excessive, abundant; மிகுத்தல். (யாழ். அக.)

வெகுச்சுரு vekuccuru, *n.* See வேதசுருதம், 1, 2. (பொருட். நி.)

வெகுச்சுருதம் veku-c-curutam, *n.* See வேதசுருதம், 1, 2. (W.)

வெகுசங்கை vekucaṅkai, *n.* Corr. of பகிசங்கை. *Loc.*

வெகுசனம் veku-caṉam, *n.* <வெகு+. Multitude, crowd of people; சனக்கூட்டம். *Colloq.*

வெகுசனவாக்கு vekucaṉa-vākku, *n.* <வெகுசனம்+. Popular voice or opinion; பொதுமக்களின் அபிப்பிராயம். *Colloq.*

வெகுசாய் vekucāy, *adv.* <*bahuśaḥ*. 1. Almost, for the most part; most probably; பெரும்பாலும். வெகுசாய் இன்று மழைபெய்யும். 2. See வேதவாய், 1.

வெகுசு vekucu, *n.* <id. Plenty; மிகுதி. (யாழ். அக.)

வெகுசுருதம் veku-curutam, *n.* <*bahu-śruta*. 1. Wide information; மிகுந்த கேள்வி. 2. Extensive knowledge or learning; பரந்த கல்வி. 3. A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக். சிற்பசாத. 3.)

வெகுட்சி vekuṭci, *n.* <வெகுள்-. Wrath, rage; சினம். கடையிடை தெரியார் தம்முட் டாகிய விம்ம வெகுட்சியுள் (பெருங். இலாவாண. 2, 83-84).

வெகுண்டம் vekuṇṭam, *n.* perh. வெகு+கண்டம்[3]. Sugarcane; கரும்பு. (மூ. அ.)

வெகுணோக்கு vekuṉōkku, *n.* <வெகுள்-+நோக்கு. Angry look; கோபப் பார்வை. வெருக்கு விடையன்ன வெகுணோக்கு (புறநா. 324).

வெகுத்தம் vekuttam, *n.* 1. See வேதத்துவம், 1, 2. (யாழ். அக.) 2. See வேதத்துவம், 3. (W.)

வெகுத்துவம் vekuttuvam, *n.* <*bahu-tva*. 1. Abundance; மிகுதி. 2. Plurality; பன்மை. (W.) 3. Magnificence; மகத்துவம். (W.)

வெகுதானிய vekutāṉiya, *n.* <*Bahudhānya*. The 12th year of the Jupiter cycle. See பகுதானிய.

வெகுநாயகம் veku-nayakam, *n.* <*bahu-nāyaka*. Government, rule or leadership in the hands of many; பலருடைய ஆட்சி. மொழியும் வெகுநாயகரு சேரிடமும (அறப. சத. 57).

வெகுநியாயம் veku-niyāyam, *n.* <*bahis+nyāya*. External worship; வெளியரங்கபூசை. (W.)

வெகுபத்திரி veku-pattiri, *n.* prob. *bahu+pattrī*. 1. Brinjal. See கத்திரி[1]. 2. Otaheite gooseberry. See அருநெல்லி, 2. (மலை.) 3. Indian nightshade. See முள்ளி[1], 2. (சங். அக.)

வெகுபிட்டம் veku-piṭṭam, *n.* prob. id.+. *pṛṣṭha*. Expanse; விரிவு. (யாழ். அக.)

வெகுபுத்திரி veku-puttiri, *n.* <*bahu-putrī*. 1. A small plant. See கீழாநெல்லி. (தைலவ.) 2. Sacred basil. See துளசி, 1. (சங். அக.)

வெகுமஞ்சரி veku-mañcari, *n.* <*bahu-mañjarī*. Sacred basil. See துளசி, 1. (இலக். அக.)

வெகுமதி[1] veku-mati, *n.* <*bahu+mati*. Present, reward; நன்கொடை.

வெகுமதி[2]-த்தல் vekumati-, *11 v. tr.* <வெகுமதி. 1. To consider to be of great value; to estimate highly; to hold in great regard; மேலாக மதித்தல். 2. See வேதமானி-, 1.

வெகுமாரி veku-māri, *n.* <வெகு+மாரி[1]. (யாழ். அக.) 1. Heavy rain; பெருமழை. 2. Increase; மிகுதி.

வெகுமானக்காரன் vekumāṉa-k-kāraṉ, *n.* <வெகுமானம+காரன்[1]. Man of pretensions; பாசாங்குக்காரன். (W.)

வெகுமானம் vekumāṉam, *n.* <*bahu-māna*. 1. See வெகுமதி. 2. High esteem, great respect; பெருமதிப்பு. வெகுமானமாகிலு மவமானமாகிலும் மேன்மையோர் செய்யி லழகாம் (அறப. சத. 45). 3. Civility; உபசாரம். (W.) 4. Pretension; பாசாங்கு. (W.)

வெகுமானி-த்தல் vekumāṉi-, *11 v.* <வெகுமானம். *tr.* 1. To treat with respect; கண்ணியம்பண்ணுதல். 2. To treat with civility; உபசரித்தல். (W.) 3. To make presents; இனுங் கொடுத்தல்.—*intr.* To pretend to greatness; பெருமைபாராட்டுதல். (W.)

வெகுமுகம் veku-mukam, *n.* <வெகு+. That which divides into several branches in many directions; பலவாறகக் கிளைப்பது. (யாழ். அக.)

வெகுமூத்திரம் veku-mūttiram, *n.* < *bahu-mūtra.* Diabetes. See பகுமூத்திரம். (M. L.)

வெகுமூலம் vekumūlam, *n.* < *bahu-mūla.* Horse-radish tree. See முருங்கை. (இலக். அக.)

வெகுர் vekur, *n.* < வேர்க்குரு. Rash due to prickly heat; வேர்க்குரு. (W.)

வெகுரசம் veku-racam, *n.* < *bahu-rasa.* Sugarcane; கரும்பு. (மலை.)

வெகுரூபன் veku-rūpaṉ, *n.* < *bahu-rūpa.* 1. Chameleon. See பச்சோணான். (சங். அக.) 2. Šiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.) 3. Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.) 4. Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.) 5. Kāma; மன்மதன். (யாழ். அக.)

வெகுலாங்கம் vekulāṅkam, *n.* Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (மலை.)

வெகுலாதி vekulāti, *n.* See வேதுலாலி. (சங். அக.)

வெகுலாலி vekulāli, *n.* < *bahulā.* A species of cardamom; சிற்றேலம். (மலை.)

வெகுவசனம் veku-vacaṉam, *n.* < *bahu-vacana.* (Gram.) Plural number. See பகுவசனம். (பி. வி. 24, உரை, பக். 44.)

வெகுவாசமுடையயோகி veku-vācam-uṭaiya-yōki, *n.* prob. வெகு + வாசம்[1] + உடை-மை +. Sweet flag; வசம்பு. (சங். அக.)

வெகுவாய் veku-v-āy, *adv.* < id. + ஆ[6]-. (W.) 1. Very much, greatly; மிகுதியாக. 2. See வேதுசாய், 1.

வெகுவாய்ச்சொல்(லு)-தல் vekuvāy-c-col-, *v. tr.* < வெகுவாய் +. 1. To speak at great length; விஸ்தாரமாகச் சொல்லுதல். 2. To speak with great insistence; வற்புறுத்திக் கூறுதல். (W.)

வெகுவிதம் veku-vitam, *n.* < *bahu-vidha.* Multiplicity; multifariousness; நானாவகை. (சூடா.)

வெகுவிரீகி vekuvirīki, *n.* < *bahu-vrīhi.* (Gram.) An elliptical compound word. See அன்மொழித்தொகை. (பி. வி. 20, உரை.)

வெகுள்(ளு)-தல் vekuḷ-, 2 *v. tr. & intr.* 1. To be angry; to be enraged at; கோபித்தல். வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர் (நாலடி, 64). 2. To hate, dislike; பகைத்தல். கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொருள் (குறள், 870).

வெகுள்வு vekuḷvu, *n.* < வெகுள்-. See வேதுளி, 1. (W.)

வெகுளாமை vekuḷāmai, *n.* < id. + ஆ neg. Non-irascibility, absence of anger; கோபியாமை. புணரின் வெகுளாமை நன்று (குறள், 308).

வெகுளி vekuḷi, *n.* < id. 1. Anger, wrath, one of *mu-k-kuṟṟam*, q.v.; முக்குற்றங்களுள் ஒன்றான கோபம். வெகுளி கணமேனுங் காத்தலரிது (குறள், 29). 2. Dislike; hate; வெறுப்பு. ஒரு பொருளிடத்தும் விழைவொடு வெகுளியுறாது (திருப்போ. சந். குறுங்கழி. 5, 3). 3. [T. *vekali.*] Simple-minded person; கபடமற்றவ-ன்-ள்.

வெகுளிப்பு vekuḷippu, *n.* < id. See வேதுளி, 1. (திவ். இயற். திருவிருத். 17, வ்யா. பக். 117.)

வெங்கண் veṅkaṇ, *n.* < வெம்-மை +. 1. Fiery eye; அழலெழ விழிக்குங் கண். வெங்கட் புள்ளூர்ந்து வந்து (திவ். திருவாய். 6, 8, 5). 2. Cruelty; கொடுமை. வெங்கண் வேந்தர் (பெருங். வத்தவ. 6, 32) 3. Jealousy; பொறாமை. (W.) 4. Enmity, spite, animosity; பகைமை. (W.) 5. Evil eye; கண்ணூறு. *Colloq.* 6. A herring, golden glossed with purple. See தத்துவா. தன் கண்ணைக் கொடுத்து வெங்கண்ணை வாங்கவேண்டும்.

வெங்கண்டல் veṅ-kaṇṭal, *n.* < வெண்-மை +. Papery-barked obtuse-leaved mangrove, m. tr., *Aviccurria officialis-typica;* மரவகை. (L.)

வெங்கண்ணன் veṅkaṇṇaṉ, *n.* < வெங்கண். See வெங்கண்புள்தோஷம். (பாலவா. 79.)

வெங்கண்புள்தோஷம் veṅkaṇ-puḷ-tōṣam, *n.* < id. +. A disease of children ascribed to the influence of evil eye of birds; பட்சிதோஷத்தால் வருங் குழந்தைநோய்வகை. (பாலவா. 78.)

வெங்கணன் veṅkaṇaṉ, *n.* < id. Cruel man; கொடியவன். அவ்வெங்கணனைச் சமணன் எளிது முந்தி வினவுற்றான் (பிரபோத. 18, 23).

வெங்கணா veṅkaṇā, *n.* prob. வெம்-மை + காண்-. See வெங்கண், 6.

வெங்கணாத்தி veṅkaṇātti, *n.* See வெங்கிணாத்தி. (சங். அக.)

வெங்கதிர் veṅ-katir, *n.* < வெம்-மை +. See வெங்கதிர்ச்செல்வன். தற்சேரா வெந்நிழலோரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிராம் (பு. வெ. 9, 34).

வெங்கதிர்ச்செல்வன் veṅkatir-c-celvaṉ, *n.* < வெங்கதிர் +. Sun; சூரியன். விசும்பினிருளகற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வன் போல (புறநா 56).

வெங்கதிர்மதலை veṅkatir-matalai, *n.* < id. + மதலை[1]. Karṇa; கன்னன். (பிங்.)

வெங்கதிரோன் veṅkatirōṉ, *n.* < id. See வெஞ்சுடர்ச்செல்வன். வெங்கதிரோன் குலத்துக் கோர் விளக்காய்த் தோன்றி (திவ். பெருமாள். 10, 1).

வெங்கம் veṅkam, *n.* prob. *bhaṅga.* Extreme poverty; மிக்க வறுமை. வெங்கம் பாந்த அம்மையார்க்கு அமுதுபடி திருவிளக்கெண்ணெய்.

வெங்கலபாத்திரம் veṅkala-pāttiram, *n.* < வெங்கலம் + பாத்திரம்². Bronze vessel for domestic use; வீட்டுக்குரிய வெண்கலத்தாற் செய்த பாத்திரம்.

வெங்கலம் veṅkalam, *n.* Corr. of வெண்கலம்¹. (C. G.)

வெங்கலாமை veṅkalāmai, *n.* prob. வெங்கலம் + ஆமை. A kind of tortoise; ஆமைவகை.

வெங்கள் veṅ-kaḷ, *n.* < வெம்-மை + கள்³. Highly intoxicating liquor; கடுக மயக்குங் கள். வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணி (சிலப். 10, 131).

வெங்களம் veṅ-kaḷam, *n.* < id. + களம்². Battlefield; போர்க்களம். மறமன்னா வெங்களத்து வேலுயர்த்த வேந்து (பு. வெ. 9, 11).

வெங்கன் veṅkaṉ, *n.* < வெங்கம். Poverty-stricken person, pauper, used in contempt; தரித்திரன். (W.)

வெங்காக்கணம் veṅ-kākkaṇam, *n.* < வெண்-மை +. White-flowered mussel-shell creeper. See வெள்ளைக்காக்கணம். (பரி. அக.)

வெங்காயத்தாமரை veṅkāya-t-tāmarai, *n.* prob. வெங்காயம் +. Hyacinth, a parasitic water-plant; நீர்ப்பூடுவகை. *Mod.*

வெங்காயப்பூக்கோரை veṅkāya-p-pū-k-kōrai, *n.* prob. id. + பூ³ +. A kind of sedge; கோரைவகை. (M. N.A.D. II, 170.)

வெங்காயம் veṅ-kāyam, *n.* See வெண்காயம். (பதார்த்த. 445.)

வெங்காயவெடி veṅkāya-veṭi, *n.* See வெண்காயவேடி. *Loc.*

வெங்கார்¹ veṅ-kār, *n.* < வெம்-மை + காரம்². Heat; வெப்பம். (யாழ். அக.)

வெங்கார்² veṅ-kār, *n.* < id. +. A kind of paddy; நெல்வகை.

வெங்கார்நாற்றம் veṅkār-nāṟṟam, *n.* < வெங்கார்¹ +. Odour caused by rain falling on hot, dry ground; தலைப்பெயன் மழையாற் காய்ந்த மண்ணினின்று எழும் ஆவிநாற்றம். காடுகள் தரும் வெங்கார்நாற்றமும் (பரிபா. 20, 10, உரை).

வெங்கார்மண் veṅkār-maṇ, *n.* < id. +. Soil hot with sun's heat; சூரியவெப்பத்தாற் சூடேறிய நிலம். (சீவக. 2503, உரை.)

வெங்காரம்¹ veṅ-kāram, *n.* prob. வெண்மை + காரம்¹. Borax, *Sodae soboras;* மருந்துச்சரக்குவகை. (பதார்த்த. 1103.) வெங்காரம் வெய்தெனினு நோய்தீர்க்கும் (நீதிநெறி. 59).

வெங்காரம்² veṅkāram, *n.* prob. வெம்-மை + id. A kind of caustic; புண்ணுக்கு இடும் ஒருவகைக் காரம்.

வெங்காரிப்பு veṅkārippu, *n.* < வெங்கார்¹. Cracking of agricultural land by excessive heat; வயல்நிலம் அதிகவெப்பத்தால் வெடிக்கை. *Loc.*

வெங்காரிப்புவெட்டு-தல் veṅkārippu-veṭṭu-, *v. intr.* < வெங்காரிப்பு +. To open the ridge for watering a field for the first time after harvest; அறுவடைக்குப் பிறகு வயலுக்கு நீர்விட வரப்பு வெட்டுதல். *Tj.*

வெங்காருடைப்பு veṅkār-uṭaippu, *n.* < வெங்கார்¹ + உடைப்பு¹. Cracking of ridges in wet lands owing to *veṅkār;* சூரிய வெப்பத்தால் வயல்வரப்புப் பிளந்திருக்கை. *Tj.*

வெங்கான்வெளி veṅ-kāṉ-veḷi, *n.* < வெம்-மை + கான்³ + வெளி¹. Arid land, desert; நீரற்ற பிரதேசம். (யாழ். அக.)

வெங்கிணத்தி veṅkiṇatti, *n.* A huge, mountain snake; பெரிய மலைப்பாம்புவகை. (W.)

வெங்கியம் veṅkiyam, *n.* cf. *vyaṅgya.* 1. Suggested sense. See வியங்கியம், 1. 2. Line of demarcation; எல்லைவரம்பு. *Loc.*

வெங்கிராயன்வெளி veṅkirāyaṉveḷi, *n.* See வெங்கான்வெளி. (யாழ். அக.)

வெங்குசம்பா veṅku-campā, *n.* prob. வெம்-மை + சம்பா¹. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (A.)

வெங்குரு veṅkuru, *n.* < id. + குரு⁵. 1. Shiyali; சீகாழி. சோலைகள் சூழ்ந்த வெங்குரு மேவி யுள்வீற்றிருந்ததாரே (தேவா. 85, 1). 2. Yama; யமன். கடுந்தூதர் . . . பற்றித்தம வெங்குருவின் பாற்காட்ட (போற்றிப்பஃறொடை).

வெங்கை veṅkai, *n.* Veṅkaṉūr in Trichinopoly District; திரிச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவைச் சார்ந்த வெங்கனூர். (G. Tp. D. I, 308.)

வெங்கைக்கலம்பகம் veṅkai-k-kalampakam, *n.* < வெங்கை +. A *kalampakam* poem on Śiva at Veṅkai, by Civappirakācar; வெங்கைச் சிவபிரான்மீது சிவப்பிரகாசர் பாடிய கலம்பக நூல்.

வெங்கைக்கோவை veṅkai-k-kōvai, n. <id.+. A *kōvai* poem on Śiva at Veṅkai, by Civappirakācar; வெங்கைச் சிவபிரான்மீது சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய கோவைப்பிரபந்தம்.

வெங்கையலங்காரம் veṅkai-y-alaṅ-kāram, n. <id.+. A work on Śiva at Veṅkai, by Civappirakācar; வெங்கைச் சிவபிரான்மீது சிவப்பிரகாசர் பாடிய பிரபந்தங்களுள் ஒன்று.

வெங்கையுலா veṅkai-y-ulā, n. <id.+. A *ulā* poem on Śiva at Veṅkai, by Civappirakācar; வெங்கைச் சிவபிரான்மீது சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய உலாப்பிரபந்தவகை.

வெங்கோல் veṉ-kōl, n. <வெம்-மை+கோல்[1]. See வெங்கோன்மை. (*ஏலாதி*, 10.)

வெங்கோலன் veṅkōlaṉ, n. <வெங்கோல். Tyrant, cruel ruler; கொடுங்கோலை யுடைய மன்னன். *வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன்* (*குறள்*, 563).

வெங்கோன்மை veṅkōṉmai, n. <id. Cruel government; tyrannical rule; கொடுங்கோல்.

வெச்சம் veccam, n. [T. *bejjamu*.] A defect in rubies; மாணிக்கக் குற்றவகை. *வெச்சம் பொரிவு* (*கல்லா*. 98).

வெச்சமுது veccamutu, n. <வெச்சு+அமுது. Cooked food; சமைத்த உணவு. *வெச்சமுது மண்டபமும்* (T. A. S. i, 100).

வெச்சு veccu, n. <வெய்து. Heat; வெம்மை.

வெச்சுவெச்செனல் veccuveccenal, n. See வெச்செனல். (W.)

வெச்சுவெந்நீர் veccu-vennīr, n. <வெச்சு+. Hot water; சுடுநீர். (*யாழ். அக*.)

வெச்செனல் veccenal, n. <வெச்சு. [T. *veccana*, K. *beccane*.] Expr. of (a) being hot, becoming heated; வெம்மைக்குறிப்பு. *தண்ணென்று வெச்சென்று* (*குமர. பிர. மீனாட். பிள்ளைத்*. 1): (b) being harsh; கடுமையாதற் குறிப்பு. *தமதீஞ் சொல் வெச்சென்றிடச் சொல்லி* (*சீவக*. 2015).

வெச்செனவு veccenavu, n. <வெச்செனல். Heat; சூடு. *தண்ணெனவும் வெச்செனவுந் தந்து* (*சேதுபு. கடவுள்*. 3).

வெசவி vēcavi, n. [T. *vēsavi*, K. *besige*.] Hot weather; உஷ்ணகாலம்.

வெஞ்சம்[1] veñcam, n. Corr. of வஞ்சம்[1].

வெஞ்சம்[2] veñcam, n. cf. வெஞ்சினம்[1]. Anger; கோபம். (*யாழ். அக*.)

வெஞ்சமம்[1] veñ-camam, n. <வெம்-மை+சமம்[2]. (Mus.) A melody-type of the *pālai* class; பாலைப்பண்வகை. (*நமபியகப்*.)

வெஞ்சமம்[2] veñ-camam, n. <id.+சமம்[3]. War, battle; போர். *விளிந்தா ரொழிந்தார வெஞ்சமத்தில்* (*பாரத. பனனிரணடாம*. 73).

வெஞ்சமன் veñ-camaṉ, n. <id.+சமன்[2]. Yama; யமன். (W.)

வெஞ்சனபண்டாரம் veñcaṉa-paṇṭā-ram, n. <வெஞ்சனம்+. See வெஞ்சனம், 1. *வெஞ்சனபண்டாரம் கொள்ளவும்* (S. I. I. iv, 292).

வெஞ்சனம் veñcaṉam, n. <*vyañjana*. 1. Vegetable relish; சமைத்த கறியுணவு. *Colloq*. 2. Condiment; கறிக்குதவும் பண்டம். 3. Sauce; குழம்பு. (W.) 4. Consonant; மெய்யெழுத்து. (W.)

வெஞ்சிலைச்செல்வன் veñ-cilai-c-cel-vaṉ, n. <வெம்-மை+சிலை[3]+. Vīrabhadra; வீரபத்திரன். (W.)

வெஞ்சினம்[1] veñ-ciṉam, n. <id.+. Extreme anger; கடுங்கோபம். *வெஞ்சின மின்மையும்* (*சிறுபாண*. 210).

வெஞ்சினம்[2] veñciṉam, n. See வெஞ்சனம், 1, 2, 3. *வெஞ்சினங்களென்றும் விரும்பாளே* (*தனிப்பா*. i, 304, 25).

வெஞ்சுடர் veñ-cuṭar, n. <வெம்-மை+. Sun; சூரியன். *வெஞ்சுட ரொளியுநீ* (*பரிபா*. 3, 67). (*பிங*.)

வெஞ்சுடர்க்கிரணன் veñ-cuṭar-k-kira-ṇaṉ, n. <id.+சுடர்+. Sun; சூரியன். (*திவா*.)

வெஞ்சொல் veñ-col, n. <id.+சொல்[3]. Angry, harsh word; கடுஞ்சொல். *கருமன நச்சு வெஞ்சொற கட்டியங்காரன்* (*சீவக*. 744).

வெஞ்சோறு[1] veñ-cōṟu, n. <id.+சோறு[3]. Fresh, cooked rice, as hot; சுடுசோறு. *எயிற்றிய ரட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு* (*சிறுபாண*. 175).

வெஞ்சோறு[2] veñ-cōṟu, n. <வெண்-மை+id. Plain rice, without curry; கறி சேர்க்கப்படாத சோறு.

வெட்கக்கேடு veṭka-k-kēṭu, n. <வெட்கம்+. Disgrace, shame. See வெட்கம். *சொன்னால் வெட்கக்கேடு; அழுதால் துக்கக்கேடு*.

வெட்கங்கெட்டவன் veṭkaṅ-keṭṭavaṉ, n. <id.+. Shameless fellow; மானமற்றவன்.

வெட்கங்கெடு-த்தல் veṭkaṅ-keṭu-, v. tr. <id.+. To treat shamefully, to disgrace; அவமானப்படுத்துதல். (W.)

வெட்கஞ்சிக்கி vetkañ-cikki, n. <id.+ சிக்கு⁴. Want of modesty; நாணமின்மை. (W.)

வெட்கப்படு-தல் vetka-p-patu-, v. intr. <id.+. 1. To be ashamed; to feel shame; நாணமடைதல். 2. To be bashful; கூச்சமடைதல். அநதபபெண புருஷாமுன் வர வெட்கப்படுகிறாள்.

வெட்கப்படுத்து-தல் vetka-p-patuttu-, v. tr. <id.+. To put to shame; to disgrace; அவமானப்படச் செய்தல். (W.)

வெட்கம் vetkam, n. <வெட்கு-. 1. Shame; disgrace; அவமானம். (சூடா.) வெட்கந்தகாளினி நாளே (இராமநா. யுத்த. 32). 2. Modesty, bashfulness, coyness; கூச்சம்.

வெட்கறை vetkarai, n. <id.+அறு-. See வெட்கங்கெட்டவன். (W.)

வெட்காலி vet-kāli, n. perh. வெண்-மை+கால்¹. A kind of button tree, l. tr., *Anogeissus latifolia;* மரவகை. (L.)

வெட்கிளுவை vet-kiluvai, n. prob. id.+. Hill balsam tree. See காட்டுக்கிளுவை. (W.)

வெட்கு-தல் vetku-, 5 v. intr. <வெள்கு-. [K. belku.] 1. To be ashamed; நாணப்படுதல். 2. To be bashful; கூச்சப்படுதல். 3. To be afraid; அஞ்சுதல். (W.)

வெட்குவெட்கெனல் vetku-vetkenal, n. Redupl. of வெட்கு-. Expr. of shame; வெட்கக்குறிப்பு. (யாழ். அக.)

வெட்கெனல் vetkenal, n. Expr. of shallowness, superficiality, empty-headedness; வெள்ளறிவினைக் குறிப்பு. வெட்கென்றா வெஞ்சொலா லின்புறுவார் (நான்மணி. 73).

வெட்சி vetci, n. 1. Scarlet ixora, m. sh., *Ixora coccinea;* செடிவகை. செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் (திருமுரு. 21). 2. (Purap.) Theme describing a king's follower wearing *vetci* flowers and capturing the cows of the enemy, as an act of war; போர்த்தொடக்கமாக வெட்சிப்பூ வணிந்து பகைவர் நிரையைக் கவர்தலைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 57.)

வெட்சிக்கரந்தை vetci-k-karantai, n. <வெட்சி+. (Purap.) Theme describing the rescue of cows from the enemies who had captured them; பகைவர் கவர்ந்துகொண்ட ஆனிரையை மீட்பதைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 57, உரை.)

வெட்சிமறவர் vetci-maravar, n. <id.+. Soldiers who capture the cows of the enemy; பகைவர் நிரையைக் கவரச்செல்லும் மறவர். (தொல். பொ. 58, உரை.)

வெட்சியரவம் vetci-y-aravam, n. <id. +அரவம்². (Purap.) Theme describing the tumult of warriors making preparations to go forth to capture enemy's cows; பகைமுனையிடத்து நிரைகவரப் போகுங்கால் உண்டாம் ஆரவாரத்தைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 1, 3.)

வெட்ட vetta, adj. perh. வெளி¹. 1. Much; அதிகமான. 2. Clear, plain; தெளிவான. (W.)

வெட்டம் vettam, n. perh. id. [M. vettam.] Light; வெளிச்சம். *Nāñ.*

வெட்டரிவாள் vettarival, n. <வெட்டு-+. Billhook; அரிவாள்வகை.

வெட்டவழி vetta-vali, n. prob. வெட்ட+. Frequented way; beaten track; பலர்செல்லும் நெறி. (W.)

வெட்டவிடி vettaviti, n. Redupl. of விடி². Break of day, early dawn; அதிகாலை. (திவ். திருப்பா. 29, வ்யா. பக். 248.)

வெட்டவெடி-த்தல் vetta-veti-, v. intr. Redupl. of வெடி-. To be wild with anger; அதிகக் கோபங்கொள்ளுதல். வெட்டவெடித்தாக் கோா வெவ்வழலன்காண் (தேவா. 1143, 9).

வெட்டவெளி vetta-veli, n. Redupl. of வெளி¹. 1. Open plain; திறந்த வெளியிடம். வெட்டவெளியாக விளங்கும் பராபரமே (தாயு. பராபா. 362). 2. Vacuum; சூனியமான இடம். (W.)

வெட்டவெளிச்சம் vetta-veliccam, n. <வெட்ட+. 1. Broad daylight; பெரும் பிரகாசம். (W.) 2. That which is clearly evident; வெளிப்படையானது.

வெட்டவெளியாக vettaveli-y-āka, adv. <வெட்டவெளி+. Publicly; வெளிப்படையாக. (W.)

வெட்டராமூலி vettarāmūli, n. Bristly buttonweed. See நத்தைச்சூரி. (யாழ். அக.)

வெட்டனம் vettanam, n. See வெட்டெனம். (யாழ். அக.)

வெட்டனவு vettanavu, n. <வெட்டெனல். (யாழ். அக.) 1. Cruelty; கடுமை. 2. Hardness; கெட்டியாயிருக்கை. 3. Force; வலாற்காரம். 4. Being cut and dry; வெடுக்குத்தனம்.

வெட்டாங்கிளி vettāṅ-kili, n. <வெட்டு-+. Large locust; வெட்டுக்கிளி. (W.)

வெட்டாட்டம் vettāttam, n. <id.+. A game of dice; தாய ஆட்டவகை. *Loc.*

வெட்டாந்தரை veṭṭān-tarai, *n.* < வெட்டை² + ஆ⁶- + தரை³. Dry, hard ground, without vegetation; காய்ந்திறுகிய நிலம். (யாழ். அக.)

வெட்டி¹ veṭṭi, *n.* < வெட்டு-. [T. *vaṭṭi*, K. *baṭṭe*, M. *veṭṭi*.] 1. Spade; மண்வெட்டி. (W.) 2. Path, road, way; வழி. (சது.) ஒளியெலா நிரம பிய நிலைகோா வெட்டியே (அருட்பா, vi, ஆறறுமை கூறல், 11, 2). 3. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. 1, 87.) 4. See வெட்டியான், 1, 2.

வெட்டி² veṭṭi, *n.* cf. *vyartha*. [T. *vaṭṭi*, O. K. *biṭṭi*, M. *veṭṭi*.] Uselessness, worthlessness; பயனின்மை. என்னை வெட்டிக்குப்பெற்று வேலிக்காலிற் போட்டிருக்கிறதா?

வெட்டி³-த்தல் veṭṭi-, 11 *v. intr.* prob. வெட்டு-. To be harsh, rough or violent; கடுகடுப்பாதல். இத்தனைபோது படுத்தின சிறுமை யாலே வெட்டித்து (திவ். திருநெடு. 21, வ்யா. பக். 188).

வெட்டி⁴ veṭṭi, *n.* See வெட்டிவேர். (யாழ். அக.)

வெட்டிக்காசு veṭṭi-k-kācu, *n.* < வெட்டி¹ + காசு³. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Cg. 1068.)

வெட்டிக்குப்பெறு-தல் veṭṭikku-p-peṟu-, *v. tr.* < வெட்டி² +. To get gratis or for nothing; இலவசமாகக் கிடைத்தல். Colloq.

வெட்டிக்கொட்டு-தல் veṭṭi-k-koṭṭu-, *v. tr.* < வெட்டு- +. 1. To dig and remove, as earth; மண்முதலியன தோண்டி அப்புறப்படுத்துதல். 2. See வெட்டிச்சாய்-, 3. அவன் வெட்டிக்கொட்டி னுனோ? 3. See வெட்டிக்கோடு-. Loc.

வெட்டிக்கொடு-த்தல் veṭṭi-k-koṭu-, *v. tr.* < id. +. 1. To give liberally, used ironically; தாராளமாகக் கொடுத்தல். 2. To help one with; உதவுதல்.

வெட்டிச்சாய்-த்தல் veṭṭi-c-cāy-, *v. tr.* < id. +. 1. To cut down; மரம் முதலியன முறித்து விழ்த்துதல். 2. To kill outright; கொல்லு தல். (W.) 3. To accomplish, as great things, used ironically; பெருங்காரியங்களைச் செய்தல். Colloq. 4. See வெட்டிக்கோடு-. Loc.

வெட்டிச்சோறு¹ veṭṭi-c-cōṟu, *n.* < வெட்டி¹ + சோறு¹. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (Insc.)

வெட்டிச்சோறு² veṭṭi-c-cōṟu, *n.* < வெட்டி² + id. Food given to a useless mouth; தண்டச்சோறு.

வெட்டிது veṭṭitu, *n.* < வெட்டி-மை. [K. *beṭṭitu*.] That which is harsh, rough or violent, as cutting; கடுமையானது. வெட்டிதாக வார்த்தை சொல்ல (ஈடு, 3, 5, 7).

வெட்டிநிலம் veṭṭi-nilam, *n.* < வெட்டி² +. Untilled land, as lying waste; தரிசுநிலம். Loc.

வெட்டிப்பயல் veṭṭi-p-payal, *n.* < id. +. Worthless fellow; உபயோகமில்லாதவன். (W.)

வெட்டிப்பாட்டம் veṭṭi-p-pāṭṭam, *n.* < வெட்டி¹ + பாட்டம்¹. An ancient tax; பழைய வரிவகை. வெட்டிப்பாட்டமும ... எபபோபபட்ட இறைகளு முட்பட (Insc.).

வெட்டிப்பாடு-தல் veṭṭi-p-pāṭu-, *v. tr.* < வெட்டு- +. To compose a poem in retort, without using the opponent's phraseology; ஒரு புலவன் தன்னைப் பழித்துக்கூறிய சொற்களாலன்றிப் பிறவாறு அவனைப்பழித்துப் பாடுதல்.

வெட்டிப்புடவை veṭṭi-p-puṭavai, *n.* < வெட்டி¹ +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. 1, 91.)

வெட்டிப்புரட்டு-தல் veṭṭi-p-puraṭṭu-, *v.* < வெட்டு- +. *intr.* To work hard, used ironically; கடுமையாக வேலைசெய்தல். Colloq.—*tr.* See வெட்டிச்சாய்-, 3.

வெட்டிப்பேச்சு veṭṭi-p-pēccu, *n.* < வெட்டி² +. Vain talk, useless speech; வீண் வார்த்தை. வெட்டிப்பேச்சுப் பேசாதே காரியத்தை முடி.

வெட்டிப்பேசு-தல் veṭṭi-p-pēcu-, *v.* < வெட்டு- +. *tr.* 1. To retort, refute; எதிர்த்துச் சொல்லுதல். 2. To rebuke, chide; கண்டித்துச் சொல்லுதல். (சங். அக.)—*intr.* To speak harshly; கடுமையாகப் பேசுதல்.

வெட்டிமுறி-த்தல் veṭṭi-muṟi-, *v. tr.* < id. +. See வெட்டிச்சாய்-, 1, 2, 3.

வெட்டிமை veṭṭimai, *n.* < id. 1. Harshness, roughness; கொடுமை. 2. Harshness of speech; பேச்சு நிஷ்டூரம். உறவற்ற சொல் லாலே வெட்டிமை யெல்லாம் சொல்லவில்லை (திவ். திருப்பா. 15, வ்யா. பக். 149). 3. Anger; சினம். (சங். அக.) 4. Service of a Veṭṭiyāṉ; வெட்டியா னூழியம். (R. T.)

வெட்டியார்பறையர் veṭṭiyār-paṟaiyar, *n.* < வெட்டியான் +. A sub-division of the Paṟaiyas, who act as drummers on certain ceremonial occasions; சில விசேடகாலங்களிற் பறைகொட்டல் புரியும் பறையர்வகையார். (M.M. 655.)

வெட்டியான் veṭṭiyāṉ, *n.* prob. வெட்டு-. [T. *veṭṭivāḍu*.] 1. A village menial servant; ஊர்வகைக் கிராம ஊழியக்காரன். (C. G.) 2. One

who cremates corpses; சவஞ் சுடுவோன். (யாழ். அக.) 3. An insect that cuts off the leaves of crops; பயிர்களை வெட்டியழிக்கும் பூச்சிவகை. (W.)

வெட்டிரும்பு veṭṭirumpu, n. <id. +. Cold chisel; இரும்புவெட்டும் உளி. (யாழ். அக.)

வெட்டிவரி veṭṭi-vari, n. <வெட்டி[1] + வரி[5]. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. 1, 81.)

வெட்டிவார்த்தை veṭṭi-vārttai, n. <வெட்டி[2]+. See வெட்டிப்பேச்சு. *Colloq.*

வெட்டிவீரன் veṭṭi-vīraṉ, n. prob. வெற்றி +. Man of supreme heroism; சுத்தவீரன். (யாழ். அக.)

வெட்டிவேதினை veṭṭi-vētiṉai, n. perh. வெட்டி[1] + *vētana*. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Tj. 94.)

வெட்டிவேர் veṭṭi-vēr, n. <வெட்டி[4]+. [T. *vaṭṭivēru*, M. *veṭṭivēru*.] 1. Cuscus-grass. See இலாமிச்சை. (பதார்த்த. 477.) 2. Black cuscus-grass. See குறுவேர்[1]. *Loc.*

வெட்டிவேர்நாணன் veṭṭivēr-nāṇaṉ, n. <வெட்டிவேர் + நாண்[2]. The Indian Cupid; காமன். (நாமதீப. 59, உரை.)

வெட்டிவேலை veṭṭi-vēlai, n. <வெட்டி[2]+. Futile enterprise, unprofitable or useless task; பயனற்ற காரியம். *Colloq.*

வெட்டிவை veṭṭivai, n. See வெட்டிமை, 1, 2, 3. (யாழ். அக.)

வெட்டு[1]-தல் veṭṭu-, 5 v. tr. 1. To cut, as with a sword or axe; to cut off; வாள் முதலியவற்றாற் பிளவுபட எறிதல். அரியயன்றலை வெட்டிவட்டாடினார் (தேவா. 369, 2). 2. To engrave; எழுத்து முதலியன பொறித்தல். 3. To dig, as a well; தோண்டுதல். கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டது. 4. To strike off, as the top of a measure, in measuring grain; தானியவளவில் தலைவழித்தல். தலைவெட்டி அள. 5. To crop, as the head; தலைமயிரைக் கத்தரித்தல். *Mod.* 6. To cut, as cloth; துணி முதலியன துண்டித்தல். *Mod.* 7. To take away, remove, as a piece in chess and other games; ஆட்டக்காயைப் பயனற்றதாக நீக்குதல். 8. To injure, mar, as insects; புழுக்கடித்தல். 9. To destroy, annihilate; அழித்தல். 10. To contradict, refute, retort; மறுத்துரைத்தல். எப்போதும் வெட்டியே பேசுகிறான். 11. To speak harshly; கடிந்து பேசுதல்.—*intr.* 1. To be harsh, rough; கடுமையாதல். வெட்டிய மொழியினன் (கம்பரா. குகப். 9). 2. To flash suddenly, as lightning; பளிச்சென மின்னுதல். மின்னல் வெட்டுகிறது. 3. To have a sudden stroke of fortune; திடீரென்று அதிர்ஷ்ட முண்டாதல். அவனுக்குத் திடீரென ஒரு வெட்டு வெட்டிற்று.

வெட்டு[2] veṭṭu, <வெட்டு-. n. 1. Cutting; துண்டிப்பு. ஒரு வெட்டில் அந்த மரம் விழும். 2. Wound, cut; வெட்டுதலா லுண்டாம் புண் முதலியன. 3. Engraving; எழுத்து முதலியன பொறிக்கை. கல்வெட்டுச் சாசனம். 4. An ancient small coin; ஒருவகைப் பழைய சிறுநாணயம். தன்னுடைய வெட்டென்றும (பணவிடு. 143). 5. Cutting by tailor; தையல்துணி வெட்டுகை. *Mod.* 6. Cropping the hair; மயிர்கத்திரிக்கை. *Mod.* 7. Removing a piece in chess and other games; ஆட்டக்காயை நீக்குகை. 8. Stroke of fortune; திடீரென வரும் அதிர்ஷ்டம். அவனுக்குத் திடீரென ஒரு வெட்டு வெட்டிற்று. இரண்டாயிர ரூபா கிடைத்தது. 9. Ostentation, pomp; பசட்டு. *Loc.* 10. Cunning, hypocrisy, deceit; வஞ்சனை.—*int.* An expression used in driving away dogs; நாயை ஓட்டும்போது கூறுஞ் சொல். *Loc.*

வெட்டுக்கட்டை veṭṭu-k-kaṭṭai, n. <வெட்டு+. Stump; கிளையற்ற அடிமரம்.

வெட்டுக்கத்தி veṭṭu-k-katti, n. <id.+. Cleaver, chopper; கத்திவகை. (C. G.)

வெட்டுக்கல் veṭṭu-k-kal, n. <id.+. Laterite. See சொறிக்கல். *Loc.*

வெட்டுக்கன்று veṭṭu-k-kaṉṟu, n. perh. id.+. Weaned calf; பால்மறந்த கன்று. (யாழ். அக.)

வெட்டுக்காடு veṭṭu-k-kāṭu, n. <id. + காடு[1]. Jungle land cleared and brought under cultivation; திருத்தியமைத்த காட்டுநிலம். (R. T.)

வெட்டுக்காயம் veṭṭu-k-kāyam, n. <id. + காயம்[2]. Cut, incised wound; வெட்டினாலுண்டாம் புண். (M. L.)

வெட்டுக்கால் veṭṭu-k-kāl, n. <id. + கால்[1]. An inauspicious sign or mark in cattle; மாட்டின் தீச்சுழிவகை. (பெ. மாட்.)

வெட்டுக்கிளி veṭṭu-k-kiḷi, n. <id.+. Large grasshopper, locust. See மழைச்சிளி, 1. (W.)

வெட்டுக்குத்து veṭṭu-k-kuttu, n. <id.+. Fighting with sharp weapons; கத்தி முதலிய கூரான ஆயுதங்களைக் கொண்டு செய்யுஞ் சண்டை.

வெட்டுக்குத்துப்பழி veṭṭukkuttu-p-paḻi, n. <வெட்டுக்குத்து+. See வெட்டுப்பழி. *Colloq.*

வெட்டுக்குருத்து veṭṭu-k-kuruttu, n. <வெட்டு+. Shoot sprouting in a lopped tree; வெட்டுப்பட்ட இடத்திற் றோன்றுங் குருத்து. (திவா.)

வெட்டுக்குளம்பு veṭṭu-k-kuḷampu, n. <id.+. Cloven hoof; கால்நடையின் பிளந்துள்ள பாதம். (அபி. சிந்.)

வெட்டுக்கூர் veṭṭu-k-kūr, n. <id.+. Pointed nail; கூராணி. Loc.

வெட்டுச்சட்டை veṭṭu-c-caṭṭai, n. <id. +சட்டை¹. A kind of jacket for girls; பெண்களணியும் ஒருவகை அங்கி. (J.)

வெட்டுண்(ணு)-தல் veṭṭuṇ-, v. intr. <id.+. To be cut; முறிபடுதல்.

வெட்டுணி veṭṭuṇi, n. prob. வெட்டுணு-. (W.) 1. Disobedient child; கீழ்ப்படியாத பிள்ளை. 2. Villain; துஷ்டன்.

வெட்டுத்தட்டு veṭṭu-t-taṭṭu, n. perh. வெட்டு+தட்டு². Ear of a drum; பறையின் வாய்வார். (W.)

வெட்டுத்தாக்கு veṭṭu-t-tākku, n. <id.+ தாக்கு². Excavated pit; மண்ணெடுத்த குழி. Loc.

வெட்டுத்தாவு veṭṭu-t-tāvu, n. <id.+ தாவு⁵. Tank pit; deep portion of a tank; குளம் ஏரி முதலியவற்றில் வெட்டப்பட்ட ஆழமான பகுதி. (R. T.)

வெட்டுப்பகை veṭṭu-p-pakai, n <id.+. See வெட்டுப்பழி. இட்டவன இராவிட்டால் வெட்டுப்பகை.

வெட்டுப்படு-தல் veṭṭu-p-paṭu-, v. intr. <id.+. See வெட்டுண்-. வெட்டுப்பட்டாய் மகனே தலைநாளின் விதிப்படியே (தனிப்பா. 1, 149, 54).

வெட்டுப்படை veṭṭu-p-paṭai, n. <id.+. Army of swordsmen; வாட்படை. (W.)

வெட்டுப்பழி veṭṭu-p-paḻi, n. <id.+. Mortal feud; தீராப்பகை. அவனுக்கும் இவனுக்கும் வெட்டுப்பழி குத்துப்பழியாக இருக்கிறது.

வெட்டுப்பாக்கு veṭṭu-p-pākku, n. <id. +பாக்கு¹. Split areca nut of inferior quality; இரண்டாகத் துண்டிக்கப்பட்ட மட்டமான பாக்கு. Loc.

வெட்டுப்பாக்குவெட்டி veṭṭu-p-pākku-veṭṭi, n. <id.+. A kind of areca-nut cracker; பாக்குவெட்டிவகை. Nāñ.

வெட்டுப்பூச்சி veṭṭu-p-pūcci, n. <id.+. See வெட்டுக்கிளி.

வெட்டுமருந்து veṭṭu-maruntu, n. <id. +. Medicinal herbs, roots, barks, etc., as obtained by cutting; வெட்டிக் கொள்ளப்படும் மருந்துவகை. Nāñ.

வெட்டுமாலை veṭṭu-mālai, n. <id.+perh. மாலை². See வெட்டுத்தாக்கு. Loc.

வெட்டுமாறன் veṭṭumāṟaṉ, n. perh. id. +மாறு-. An intoxicant; வெறிதரும் ஒருவகைப் பண்டம். (யாழ். அக.)

வெட்டுமுளை veṭṭu-muḷai, n. <id.+. Money recently minted; புதிதா யடிக்கப்பட்ட நாணயம். (W.)

வெட்டுரை¹ veṭṭurai, n. <id.+உரை⁵. Cutting word, harsh speech; வெடுவெடுப்பான பேச்சு. (யாழ். அக.)

வெட்டுரை² veṭṭurai, n. <id.+உரை⁴. See வெட்டுரைப்பணம். (W.)

வெட்டுரைப்பணம் veṭṭurai-p-paṇam, n. <வெட்டுரை²+பணம்². Bad coin; counterfeit coin; கள்ளநாணயம். (யாழ். அக.)

வெட்டுவாய் veṭṭu-vāy, n. <வெட்டு-+. (W.) 1. Gash, opening of a cut; அறுபட்ட புண்வாய். 2. Joining; பொருத்து.

வெட்டுவாலி veṭṭu-vāli, n. <id.+வால்². See வெட்டுக்கிளி. (W.)

வெட்டுவாள் veṭṭu-vāḷ, n. <id.+வாள்¹. A kind of chopper; வெட்டுக்கத்திவகை. (யாழ். அக.)

வெட்டுவெட்டெனல் veṭṭu-veṭṭeṉal, n. Expr. of (a) being angry; சினக்குறிப்பு: (b) being harsh or rough; கடுமைக்குறிப்பு. (யாழ். அக.): (c) being frightened; அச்சக்குறிப்பு: (d) dazzling; ஒளிவிடற்குறிப்பு. வெயில் வெட்டுவெட்டென் றெறிக்கிறது. (W.)

வெட்டுவேர் veṭṭuvēr, n. See வெட்டிவேர், 1. (பிங.)

வெட்டுவேளாண்மை veṭṭu-vēḷāṇmai, n. <வெட்டு-+. Harvest; அறுவடை. (W.)

வெட்டுளி veṭṭuḷi, n. <id.+உளி¹. See வெட்டிரும்பு. (C. E. M.)

வெட்டெனம் veṭṭeṉam, n. perh. vēs-ṭana. Ceremonial commencement of the festival of a village deity; கிராமதேவதைக்குத் திருவிழாத் தொடங்குகை. Loc.

வெட்டெனல்¹ veṭṭeṉal, n. perh. வெட்டை². Expr. of harshness, violence, severity; கடுமைக்குறிப்பு. வெட்டெனப் பேசன்மின் (தேவா. 1241, 3).

வெட்டெனல்² veṭṭeṉal, n. prob. வெற்றெனல். Expr. of giving consent by silence; மௌனமாய் இசைதற் குறிப்பு. ஆய்ச்சி . . . குறுங்கயிற்றாற்கட்ட வெட்டென் றிருந்தான் (திவ். பெரியதி. 5, 9, 7).

வெட்டெனவு veṭṭeṉavu, n. <வெட்டெனல்¹. 1. Severity, harshness; கடுமை. 2.

Hardness; வன்மை. 3. That which is severe or hard; வன்மையானது. வெட்டெனவு மெதநெனவை வெல்லாவாம (மூதுரை, 33).

வெட்டேறு veṭṭēṟu, n. cf. விட்டேறு. [K. biṭṭēṟu.] A weapon; ஆயுதவகை. (யாழ். அக.)

வெட்டை[1] veṭṭai, n. [T. veṭṭa, K. veṭṭe.] 1. Heat; வெப்பம். அனல் வெட்டையாற் சுருண்டு (இராமநா. உயுத். 14). 2. Heat of the ground; நிலக்கொதி. (W.) 3. Passion, lust; காமவிச்சை. காமவெட்டையிலே மதிமயங்கி (தனிப்பா. 1, 195, 10). 4. The whites, leucorrhoea; நோய்வகை. 5 Gonorrhoea; நோய்வகை.

வெட்டை[2] veṭṭai, n. <வெட்டி[2]. cf. vyartha. 1 Emptiness; வெறுமை. 2. Uselessness; worthlessness; பயனின்மை. தங்கம் வெட்டையாய்ப் போய்விட்டது. 3. See வெட்டாந்தரை. (J.) 4. Ruin; நாசம். அவன் தொட்டவிட மெல்லாம வெட்டைதான். Loc. 5. Hardness, as of metals; உலோக முதலியவற்றின் கடினத்தன்மை. (W.)

வெட்டை[3] veṭṭai, n. <வெளி[1]. Open land; வெளி. (சங். அக.)

வெட்டைப்பிடிப்பு veṭṭai-p-piṭippu, n. <வெட்டை[1]+. (M. L.) 1. Rheumatism, sciatica; வாயுப்பிடிப்பு நோய்வகை. 2. Inflammation of the testicles, Orchitis; விதைவீக்கம்.

வெட்டைவெளி veṭṭai-veḷi, n. <வெட்டை[3]+வெளி[1]. See வெட்டவெளி, 1. (சங். அக.)

வெட்டொழிவு veṭṭoḻivu, n. <வெட்டு+. Allowance for improvements made on land by the tenant; நிலத்தைப் பண்படுத்திய செலவிற்குக் கொடுக்குந் தொகை. Nāñ.

வெட்பகடம் veṭ-pakaṭam, n. prob. வெள்[1] +. Outward show; வெளிப்பகட்டு. (J.)

வெட்பாடம் veṭ-pāṭam, n. <id.+பாடம்[2]. Lesson learnt merely by rote; வாய்ப்பாடம். (J.)

வெட்பாலை veṭ-pālai, n. <id.+பாலை[1]. 1. Dyeing rosebay, Wrightia; மரவகை. (பிங்.) 2. Ivory-tree, m. tr., Wrightia tinctoria; மரவகை. 3. Woolly dyeing rosebay, m. tr., Wrightia tomentosa; மரவகை. 4. Conessi bark. See குடசப்பாலை, 1.

வெட்பாலையரிசி veṭpālai-y-arici, n. <வெட்பாலை+. A medicinal drug; மருந்துச் சரக்குவகை. (மூ. அ.)

வெட்பாவட்டை veṭ-pāvaṭṭai, n. <வெள்[1] +. A species of pāvaṭṭai plant; பாவட்டை வகை. (W.)

வெட்புகார் veṭ-pukār, n. <id.+புகார்[2]. Rainless cloud; மழைநீரற்ற மேகம். (யாழ். அக.)

வெட்புலம் veṭ-pulam, n. <id.+. Bare ground; வெற்றிடம். வெட்புலந் தனனிற் சோக மிஞ்சவே (பாரத. நச்சுப. 33).

வெட்பூல் veṭ-pūl, n. <id.+. See வெள்ளைப்பூலா. (சங். அக.)

வெடங்குருணி veṭaṅkuruṇi, n. [M. viṭaṅkoraṇa.] Stag's-horn trumpet-flower tree, m. tr., Stereospermum xylocarpum; மரவகை. (M. M.)

வெடி[1]-த்தல் veṭi-, 11 v. intr. cf. vid. 1. To crack, as earthenware; to break, part, as the ground; to split; to burst open; பிளவுடைதல். வெடிக்கின்ற விப்பிபுணி தரிலம (தஞ்சைவா. 232) 2. To burst with a noise; ஓசையெழ பிளவுறுதல். 3 To explode; அதிர்வேட்டு முதலியன எழுதல். 4. To make an explosive noise; வெடியோசை யுண்டாதல். வெடித்த வேலை (கம்பரா. இலங்கையெரி. 10). 5. To blossom; மலர்தல். வெடித்த போதெல்லாம . . . கொய்தான் (செவ்வந்திப்பு. உறையூரழி. 47). 6. To shoot forth, as tender leaves; வெளிக்கிளம்புதல். இந்தச் செடியில மூன்றிலை வெடித்திருக்கிறது. 7. To stiffen and stand upright; to be raised, as a beast's tail; விறைத்து மேலே கிளம்புதல். வெடித்தவாற் சிறுகன்று (அரிச். பு. விவாக. 267). 8. To burst with envy; பொறாமையால் துடித்தல்.

வெடி[2] veṭi, n. <வெடி-. 1. Explosion, as of a gun; வேட்டு. 2. Noise; ஓசை. மடிவிடு வீளையர் வெடிபடுத் தெதிர (குறிஞ்சிப. 161). 3. Thunder; இடி. (சூடா.) 4. Gun; துப்பாக்கி Loc. 5. Fireworks; வாணம். 6. See வெடியுப்பு. (சங். அக.) 7. A kind of cardamom; சிற்றேலம். (மூ. அ.) 8. Fissure, crevice, cleft, split; பிளவு. வெடியோடெ வெங்கானம (ஐங். ஐம. 36). 9. Hate; பகை. வெடிபடு போர்த்தொழில் காணா (சீவக. 776). 10. Ruin; கேடு. வெடிபடக் கடந்து (மதுரைக. 233). 11. Fear; அச்சம். (பிங்.) 12. Shooting up; நிமிர்ந்தெழுகை. வெடி வேய் கொள்வதுபோல (புறநா. 302). 13. Leaping; தாவுகை. வெடிபோன பருவவாளை (அரிச். பு. விவாக. 218). 14. Fragrant incense; நறும்புகை. (பிங்.) 15. Good smell, perfume; நறுமணம். (W.) 16. Evil odour, bad smell; துர்க்கந்தம். வெடிதரு தலையினர் (தேவா. 912, 6). 17. Toddy; கள். (சூடா.) 18. A cant term, in dice-play; சுறைட்டத்து வழங்கும் ஒரு குழூஉக்குறி. விஞ்சிய மகிழ்வொடு வெடியென் றேறுவார் (கந்தபு. கயமுகனுற். 167). 19. Big lie; பெரும்பொய். Nāñ.

வெடி[3]-தல் veṭi-, 4 v. intr. <விடி[1]-. See விடி[1]-. போதெல்லா மென்றூழ் வெடியாதபோதிற கொய்தான் (செவ்வந்திப்பு. உறையூரழி. 47).

வெடி[4] veṭi, *n.* <வெடி[3]-. Venus, as the morning star; விடிவெள்ளி. (பிங்.)

வெடி[5] veṭi, *n.* <வெளி[1]. Open plain; வெளி. (பிங்.)

வெடிக்கயிறு veṭi-k-kayiṟu, *n.* <வெடி[2] +. Quick-match; வெடிமருந்திலிடுந் திரிக்கயிறு.

வெடிகாரம் veṭi-kāram, *n.* <வெடி[1]-+ காரம்[1]. [K. beḷ'gāra.] A kind of salt; உப்புவகை. (மூ. அ.)

வெடிகிரந்தி veṭi-kiranti, *n.* <id.+ கிரந்தி[1]. Venereal ulcer; மேகப்புண்வகை. (W.)

வெடிகுரல் veṭi-kural, *n.* <id.+ குரல்[3]. 1. Hoarse voice; இயல்புமாறிய குரல். 2. (Mus.) Discordant note or voice; இசைக்கு மாறுபட்ட ஓசை. காகுளி கீழோசை வெடிகுர லுசி (திருவிளை. விறகுவிற்ற. 30).

வெடிகொள்(ளு)-தல் veṭi-koḷ-, *v. intr.* <வெடி[2]+. 1. To shoot up; மேலெழுதல். (புறநா. 302.) 2. To burst; வெடித்தல். வெடி கொண்ட பித்தியுமுடைதர (பாரத. பதின்மூன் 121). 3. To be shot, as with a gun; துப்பாக்கியாற் சுடப்படுதல்.

வெடிச்சுடு-தல் veṭi-c-cuṭu-, *v. intr.* <id. +. (W.) 1. To fire a gun; துப்பாக்கி சுடுதல். 2. To cause an explosion; வேட்டுக் கிளப்புதல்.

வெடிசன்னி veṭi-caṉṉi, *n.* prob. வெடி[1]- + சன்னி[1]. A kind of *caṉṉi;* சன்னிவகை. (யாழ். அக.)

வெடிசிரிப்பு veṭi-cirippu, *n.* <id.+. Side-splitting laughter, loud laugh; பெருஞ் சிரிப்பு. (சிலப். 15, 64, உரை.)

வெடிசூலை veṭi-cūlai, *n.* prob. id.+. A kind of colic; சூலைநோய்வகை. (சங். அக.)

வெடித்தகுரல் veṭitta-kural, *n.* <id.+ குரல்[3] 1. See வெடிகுரல், 1. 2. Loud voice; ஓரத்தகுரல். (W.)

வெடித்தசொல் veṭitta-col, *n.* <id.+ சொல்[3]. Harsh speech; வெடுவெடுப்பான பேச்சு. (யாழ். அக.)

வெடிதீர்-தல் veṭi-tīr-, *v. intr.* <வெடி[2]+. To fire a shot; குண்டுபோடுதல். (W.)

வெடிநாற்றம் veṭi-nāṟṟam, *n.* <id.+. 1. Bad smell; துர்க்கந்தம். (இராமநா. உயுத. 74.) 2. Smell of gunpowder when it explodes; வெடிமருந்துசுட்ட வாசனை.

வெடிப்பஞ்சு veṭi-p-pañcu, *n.* <id.+. Gun cotton; வெடிமருந்தாகச் செய்த பஞ்சு. (C. E. M.)

வெடிப்பட்டடை veṭi-p-paṭṭaṭai, *n.* <id. + பட்டடை[1]. A machine with pistolets. See பொட்டில். (W.)

வெடிப்படி-த்தல் veṭippaṭi-, *v. intr.* <வெடிப்பு+அடி-. 1. To emit bad odour; துர் நாற்றம் வீசுதல். *Loc.* 2. To be qualmish, queasy, as from a bad odour; வாந்திக்குணமுண் டாதல். (W.) 3. To be disgusting; வெறுப்பாதல். (W.)

வெடிப்பந்துச்செண்டு veṭi-p-pantu-c-ceṇṭu, *n.* <வெடி[2]+ பந்து[2]+ செண்டு[1]. A ball of flowers; ஒருவகைப் பூச்செண்டு. *Loc.*

வெடிப்பந்துப்பூ veṭi-p-pantu-p-pū, *n.* <id.+id.+ பூ[3]. See வெடிப்பந்துச்செண்டு. *Loc.*

வெடிப்பு veṭippu, *n.* <வெடி[1]-. 1. Explosion; ஓசையோடு வெடித்து எழுகை. 2. Crevice, fissure, gap; பிளப்பு. (சங். அக.) 3. Ruin; விநாசம். வெடிப்பு நின்பசுநிரை மேய்க்கப் போகரு (திவ். திருவாய். 10, 3, 6). 4. Bad smell; துர்நாற்றம். 5. Disgust; வெறுப்பு. (W.) 6. Objectionable language; குற்றமான வார்த்தை. பிறிதோர வெடிப்பு முரைத்தறியேன் (அருட்பா, vi, திருவருட்பெருமை. 10). 7. Strictness; sternness; கண்டிப்பு. *Loc.* 8. Splendour; சிறப்பு. காரியம் வெடிப்பாய நடந்தது.

வெடிபகிரதி veṭipakīrati, *n.* Alum. See படிக்காரம். (சங். அக.)

வெடிபடு-தல் veṭi-paṭu-, *v. intr.* <வெடி[2]+. 1. To explode with a loud noise; பேரோசை யுண்டாதல். வெடிபட முழங்குஞ் சொல் லான் (சீவக. 265). 2. To scatter; சிதறுதல். மாற் ருர வெடிபட் டோடல் (புறநா. 93). 3. To fear; அச்சமுறுதல். வெடிபட்டு வீற்றுவீற்றோடு மயிலினம் போல் (களவழி. 29).

வெடிபலவன்[1] veṭi-palavaṉ, *n.* <வெடி[1]- + பலவம்[1]. A kind of plant whose seed-pods burst with noise; பூடுவகை. (W.)

வெடிபலவன்[2] veṭi-palavaṉ, *n.* <வெடி[2] +. A kind of greens; படுவங்கீரை. (மலை.)

வெடிபாணவுப்பு veṭi-pāṇa-v-uppu, *n.* <வெடி[1]-+ பாணம்[1]+. See வெடியுப்பு. இரதுப்பு வெடிபாணவுப்பு (விறலிவிடு. 619).

வெடிபோடு-தல் veṭi-pōṭu-, *v. intr.* <வெடி[2]+. See வெடிதீர்-.

வெடிமருந்து veṭi-maruntu, *n.* <id.+. Gunpowder; வெடிப்பதாற் குண்டு முதலியவற்றை வெளிக்கிளப்பும் வாணமருந்து. (W.)

வெடியல்[1] veṭiyal, n. < வெடி[1]-. Explosion. See வேடி[2], 1. (W.)

வெடியல்[2] veṭiyal, n. < வெடி[3]-. Dawn. See விடியல்[1].

வெடியுப்பீயம் veṭiyuppīyam, n. < வெடியுப்பு + ஈயம்[1]. Nitrate of lead, *Plumbi nitras;* ஈயவுப்பு வகை.

வெடியுப்பு veṭi-y-uppu, n. < வெடி[2] +. Saltpetre, nitre; வேடிமருந்துக்கு உதவும் உப்பு வகை (பதார்த்த. 1092.)

வெடியுப்புத்திராவகம் veṭiyuppu-t-tirāvakam, n. < வெடியுப்பு +. Nitric acid; வேடியுப்பினின்றும் எடுக்கப்படுந் திராவகம். (W.)

வெடியுப்புமண் veṭiyuppu-maṇ, n. < id. + மண்[1]. Soil containing saltpetre or potash; வெடியுப்புச்சத்துள்ள மண்.

வெடில் veṭil, n. < வெடி[2]. 1. Explosion. See வேடி[2], 1. (W.) 2. Foul smell, stink; துர்க்கந்தம். (யாழ். அக.)

வெடிலுப்பு veṭil-uppu, n. < வெடில் +. See வேடியுப்பு. (W.)

வெடிவால் veṭi-vāl, n. < வெடி[2] + வால்[2]. An inauspicious mark in the tail of cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (மாட்டுவை. சிந.)

வெடிவு veṭivu, n. < வெடி[3]-. 1. Dawning; விடிகை. 2. Dawning of better days; நற்காலம் வருகை. வெடிவுகாலம வாராதா. 3. Dawn; விடியற்காலம்.

வெடிவை-த்தல் veṭi-vai-, v. < வெடி[2] +. *tr.* 1. To shoot with a gun; துப்பாக்கியாற் சுடுதல் 2. To seek an opportunity to destroy or injure; கெடுக்கப் பார்த்தல்.—*intr.* 1. To make a surprisingly false statement; திகைக்கும்படி பொய்வார்த்தை சொல்லுதல். 2. To foment or start a quarrel; சண்டை மூட்டுதல். இல்லாவற்றையெல்லாஞ் சொல்லி அவன் வெடிவைத்துவிட்டான்.

வெடுக்கன் veṭukkaṉ, n. < வெடுக்கு. 1. Churlish, crabbed person; கடுகடுப்புள்ளவன். (W.) 2. Angry person; கோபி. (யாழ். அக.)

வெடுக்கு veṭukku, n. cf. வெடுக்கெனல். 1. See வேடுவேடுப்பு. (W.) 2. See வேட்டேனவு. (யாழ். அக.)

வெடுக்குச்சொடுக்கு veṭukku-c-coṭukku, n. Redupl. of வெடுக்கு. See வேடுவேடுப்பு. *Loc.*

வெடுக்குவெடுக்கெனல் veṭukku-veṭukkeṉal, n. Redupl. of வெடுக்கெனல். See வேடுக்கெனல். (W.)

வெடுக்கெனல் veṭukkeṉal, n. Onom. expr. of (a) noise of breaking; ஒடிதலின் ஓசைக்குறிப்பு. அஷ்டதிக்கெச தந்தங்களை வெடுக்கென்றொடித்த (இராமநா. ஆரணி. 20) : (b) suddenness and unexpectedness; திடீரெனற்குறிப்பு: (c) quickness; விரைவுக்குறிப்பு. காலின் முட்டைக்கவும வெடுக்கென்றசைத் தெடுத்தால் (தாயு. சுகவாரி. 5): (d) churlishness in talk; பேச்சிற் கடுகடுப்பாயிருத்தற் குறிப்பு. வெடுக்கென்று பேசுகிறான்: (e) shooting pain; குத்துநோவுக் குறிப்பு.

வெடுத்தலாம் veṭuttalām, n. Ashy babool. See விடத்தேரை. (L.)

வெடுப்பு veṭuppu, n. < வெடிப்பு. See வேடுவேடுப்பு. வெடுப்புக்காட்டுதல். (யாழ். அக.)

வெடுவெடு-த்தல் veṭuveṭu-, 11 v. intr. < வெடுவெடெனல். 1. To quiver with rage; கோபத்தாற் படபடத்தல். வெடுவெடுத் தெழுந்தவன் றனுற்றலை யழிக்கவல்லார (தேவா. 776, 1). 2. To speak roughly; கடுகடுப்பாய்ப் பேசுதல்.

வெடுவெடுத்தசொல்லி veṭuveṭutta-colli, n. < வெடுவெடு- + சொல்[3]. One who is churlish in speech; கடுஞ்சொற் கூறுபவ-ன்-ள். (W.)

வெடுவெடுத்தவன் veṭuveṭuttavaṉ, n. < id. See வேடுக்கன். (W.)

வெடுவெடுப்பு veṭuveṭuppu, n. < id. Churlishness, crabbedness; கடுகடுப்பு. (W.)

வெடுவெடெனல் veṭuveṭeṉal, n. Onom. expr. of (a) laughing loudly or boisterously; பெருஞ் சிரிப்பின் ஒலிக்குறிப்பு. (பிங.) வெடுவெடென்ன நக்கு (பதினொ. திருவாலங்கா. மூத்த. 2): (b) shivering with cold; நடுக்கக் குறிப்பு. குளிர் வெடுவெடென் றூட்டுகிறது: (c) being quick; விரைவுக் குறிப்பு: (d) being angry, petulant; சினக் குறிப்பு. வெடுவெடென்று பேசுகிறான்: (e) being thin or slender; ஒல்லியாயிருத்தற் குறிப்பு.

வெண்கடம்பு veṇ-kaṭampu, n. < வெண்மை +. Seaside Indian oak, l. tr., *Barringtonia racemosa;* மரவகை. வெண்கடம்பு பந்தணிந்தவே (சீவக. 1650).

வெண்கடல் veṇ-kaṭal, n. < id. +. Sea of milk. See பாற்கடல். (பெரும். உஞ்சைக். 57, 113, அரும்.)

வெண்கடன் veṇ-kaṭaṉ, n. < id. +. See வேண்ணிலைக்கடன். *Loc.*

வெண்கடுகு veṇ-kaṭuku, n. < id. +. White mustard; கடுகுவகை. (பிங்.)

வெண்கடுப்பு veṇ-kaṭuppu, n. < id. +. Inflammation of the conjunctival membrane of the eye, conjunctivitis; கண்ணோய்வகை. (M.L.)

வெண்கண் veṇkaṇ, n. <வெங்கண். A fish. See வேங்கண், 6. (W.)

வெண்கண்டல் veṇ-kaṇṭal, n. <வெண்-மை +. cf. வெங்கண்டல். 1. White mangrove, s. tr., *Avicennia officinalis;* சிறுமரவகை. (L.) 2. Papery-barked obtuse-leaved mangrove, m. tr., *Avicennia officinalis-typica;* மரவகை.

வெண்கதிர் veṇ-katir, n. <id.+. See வெண்கதிரோன். (இலக். அக.)

வெண்கதிரோன் veṇkatirōṉ, n. <வெண் கதிர். The moon; சந்திரன். (W.)

வெண்கமலம் veṇ-kamalam, n. <வெண்-மை + கமலம்[1]. 1. White lotus; வெண்டாமரை. 2. A hell; நரகவகை. (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 114.)

வெண்கமலை veṇ-kamalai, n. <id.+ கமலை[1]. Sarasvatī; சரசுவதி. (இலக். அக.)

வெண்கரு veṇ-karu, n. <id.+ கரு[3]. The white of egg; முட்டையின் வெள்ளைக்கரு.

வெண்கருவிளை veṇ-karuviḷai, n. <id.+. See வெண்காக்கணம். (சங். அக.)

வெண்கல் veṇ-kal, n. <id.+. [M. veṅkal.] 1. Quartz; வெள்ளைக்கல்வகை. (C. E. M.) 2. White marble; சலவைக்கல். (W.)

வெண்கலநிமிளை veṇkala-nimiḷai, n. <வெண்கலம்+. Bismuth pyrites. See நிமிளை.

வெண்கலப்பட்சி veṇkala-p-paṭci, n. prob. id.+. A bird; பறவைவகை. *Loc.*

வெண்கலப்பானை veṇkala-p-pāṉai, n. <id.+. Pot of bronze; வெண்கலத்தால் வார்க்கப்பட்ட பாத்திரவகை.

வெண்கலம்[1] veṇ-kalam, n. <வெண்-மை + கலம்[1]. [M. veṅkalam.] Bell-metal, bronze, an alloy of copper and tin; செம்பும் வெள்ளீயமும் கலந்து உருக்கி யுண்டாக்கும் கலப்புலோகம். (பிங்.) வெண்கலப்பத்திரங் கட்டி விளையாடி (திவ். பெரியாழ். 1, 9, 5).

வெண்கலம்[2] veṇ-kalam, n. <id.+ காலம். Day; நாள். (அக. நி.)

வெண்கலி veṇ-kali, n. <id.+ கலி[2]. (Pros.) See வெண்கலிப்பா. (W.)

வெண்கலிப்பா veṇkali-p-pā, n. <வெண் கலி + பா[4]. (Pros.) A kind of *kali* verse with *veṇ-ṭaḷai;* வெண்டளை பெற்றுவருங் கலிப்பாவகை.

வெண்கவி veṇ-kavi, n. <வெண்-மை + கவி[3]. 1. *Veṇpā* verse. See வெண்பா. 2. Verse, not pregnant with ideas; பொருளாழமற்ற கவி.

வெண்களமர் veṇ-kaḷamar, n. <id.+. 1. Inhabitants of the agricultural tract; மருதநில மாக்கள். (தொல். சொல். 16, உரை.) 2. Vēḷāḷas; வேளாளர். (அக. நி.)

வெண்களிற்றரசு veṇ-kaḷiṟṟaracu, n. <id.+ களிறு + அரசு[2]. Indra's elephant. See ஐராவதம். வால்வெண்களிற்றரசு வயங்கியகோட்டத்து (சிலப். 5, 143).

வெண்கன்னான் veṇ-kaṉṉāṉ, n. <id.+. Smith working in bell-metal; வெண்கலவேலை செய்யும் கன்னான். வெண்கன்னானுக்குக் கைங்காயம் . . . எல்லாம் வாரப்பித்துப புதிதாகப் பண்ணுகிறது (கோயிலொ. 94).

வெண்காக்கட்டான் veṇ-kākkaṭṭāṉ, n. <id.+. See வெண்காக்கணம். (பதார்த்த. 482.)

வெண்காக்கணம் veṇ-kākkaṇam, n. <id.+. White-flowered mussel-shell creeper. See வெள்ளைக்காக்கணம். (குறிஞ்சிப. 68, உரை.)

வெண்காசம் veṇ-kācam, n. <id.+ காசம்[4]. Sore-eyes; கண்ணோய்வகை. (யாழ். அக.)

வெண்காட்டுநங்கை veṇkāṭṭu-naṅkai, n. Wife of Ciru-t-toṇṭar. See திருவெண்காட்டு நங்கை. (அபி. சிந்.)

வெண்காடர் veṇkāṭar, n. Paṭṭiṉattu-p-piḷḷaiyār of Tiru-veṇkāṭu in the Tanjore District. See பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

வெண்காந்தள் veṇ-kāntaḷ, n. <வெண்-மை +. White species of Malabar glory lily, m. cl., *Gloriosa superba;* செடிவகை. (புறநா. 90, உரை.)

வெண்காய்ச்சல் veṇ-kāyccal, n. <id.+. Low fever, *Febricula pyrexia;* சிறுசுரம். (M. L.)

வெண்காயம் veṇ-kāyam, n. <id.+ காயம்[1]. [M. veṅgāyam.] 1. Onion, *Allium cepa;* பூடுவகை. (W.) 2. Garlic; உள்ளி. (யாழ். அக.)

வெண்காயவெடி veṇkāya-veṭi, n. <வெண் காயம் + வெடி[2]. Squib, a kind of firework; ஒருவகை எறிவெடி. *Mod.*

வெண்காரம் veṇ-kāram, n. <வெண்-மை + காரம்[1]. Borax. See வெங்காரம்[1]. ஏலம்வெண்காரம் (விறலிவிடு. 616).

வெண்காரை veṇ-kārai, n. <id.+ காரை[2]. Pounded chunam; அரைத்த சுண்ணாம்பு. (யாழ். அக.)

வெண்கால் veṇ-kāl, n. <id.+ கால்[1]. Leg made of ivory, as of cot, etc.; யானைத்

தந்தத்தாற் செய்த கட்டில் முதலியவற்றின் கால். வெண்கா லமளி (பெருங். உஞ்சைக். 33, 63).

வெண்காலி veṇ-kāli, *n.* <id.+காலி³. See வெட்காலி. (பதார்த்த. 457).

வெண்காவல் veṇ-kāval, *n.* <id.+. Simple imprisonment. See வெறுங்காவல். *Loc.*

வெண்காவிளை veṇ-kāviḷai, *n.* <id.+. See வெள்ளைச்காச்சுணம். (பிங்.)

வெண்காவெளி veṇ-kāveḷi, *n.* <id.+ prob. காய்³+உளளி. See வெள்ளைப்பூண்டு. (மூ. அ.)

வெண்காவேளை veṇ-kāvēḷai, *n.* <id.+. See வெண்காவிளை. (மூ. அ.)

வெண்காழ் veṇ-kāḻ, *n.* <id.+காழ்². 1. Core of tree; மரத்தின் உள்ளீடு. 2. A small stick, used in hunting rabbits; முயலெறியுந் தடிவகை. வெண்காழ் காவலா வீச (ஐங்குறு. 421).

வெண்கிடை veṇ-kiṭai, *n.* <id.+கிடை³. White-flowered sola, *Aeschynomene aspera;* நெட்டிவகை. சிறுகோல் வெண்கிடை (புறநா. 75).

வெண்கிடைச்சி veṇ-kiṭaicci, *n.* <id.+. See வெண்கிடை. (W.)

வெண்கிழமை veṇ-kiḻamai, *n.* <id.+ கிழமை¹. Friday; வெள்ளிக்கிழமை. வெண்கிழமை யமபிகை தரும் வரத்தால் (உபதேசகா. சிவவிரத. 322).

வெண்கிளுவை veṇ-kiḷuvai, *n.* <id.+. A species of thornless balsam; முள்ளில்லாக் கிளுவைமரவகை. (W.)

வெண்கீரி veṇ-kīri, *n.* <id.+கீரி¹. See வெள்ளைக்கீரி. (W.)

வெண்குட்டம் veṇ-kuṭṭam, *n.* <id.+ குட்டம்⁴. White leprosy; உடலில் வெள்ளையாகப் படரும் குட்டநோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 118.)

வெண்குடை veṇ-kuṭai, *n.* <id.+. See வெண்கொற்றக்குடை. மண்டலமினசெய் வெண் குடை (சீவக. 860). (பிங்.)

வெண்குமுதம் veṇ-kumutam, *n.* <id.+ குமுதம்¹. See வெண்ணெய்தல். (யாழ். அக.)

வெண்குன்றி veṇ-kuṉṟi, *n.* <id.+. 1. See வெள்ளைக்குன்றி. (W.) 2. Liquorice-plant. See அதிமதுரம்², 1. (மலை.)

வெண்குன்று veṇ-kuṉṟu, *n.* <id.+. A shrine sacred to Skanda. See சுவாமிமலை. (சிலப். குன்றக்குரவை, பாட்டுமடை, 1.)

வெண்குஷ்டம் veṇ-kuṣṭam, *n.* <id.+. See வெண்குட்டம்.

வெண்கூதாளம் veṇ-kūtāḷam, *n.* <id.+. See வெண்டாளி¹. வெண்கூதாளத்துத் தண்பூங் கோதையா (பட்டினப். 85).

வெண்கெண்டை veṇ-keṇṭai, *n.* <id.+ கெண்டை¹. White carp, silvery, attaining 12 in. in length, *Cirrhina cirrhosa;* வெண்மை நிறமுடையதும் 12 அங்குலம் வளர்வதுமான கெண்டைமீன்வகை.

வெண்கை veṇ-kai, *n.* <id.+கை⁵. 1. Hand unused to work, தொழில்செய்து பழகாத கை. வெண்கை மகளிர் (பதிற்றுப். 29, 6). 2. Hand wearing conch bangles; சங்குவளை யணிந்த கை. (பதிற்றுப். 29, உரை.) 3. (Nāṭya.) Hand that beats time, without being engaged in gesticulation; அபிநயஞ் செய்யாது தாளத்திற்கு இசைவிடும் கை. முழவிற் போக்கிய வெண்கை (பதிற்றுப். 61, 7). 4. White-coloured handle; வெள்ளிய கைப்பிடி. வெண்கை யொள்வாள் (பெரும்பாண். 71).

வெண்கொடி veṇ-koṭi, *n.* <id.+. 1. Flag of victory; வெற்றிக்கொடி. விசய வெண் கொடி (புறநா. 362). 2. Sarasvatī; சரசுவதி. (பெரியபு. தடுத்தாட். 97.)

வெண்கொடிவேலி veṇ-koṭivēli, *n.* <id.+. A species of Ceylon lead-wort; கொடிவேலிவகை. (சங். அக.)

வெண்கொல் veṇ-kol, *n.* <id.+கொல்². Silver, as the white metal; வெள்ளி. (இலக். அக.)

வெண்கொற்றக்குடை veṇ-koṟṟa-k-kuṭai, *n.* <id.+கொற்றம்+. White umbrella of victory, one of the insignia of royalty; அரசனது வெற்றி குறிக்கும் வெண்ணிறக்குடை. (சிலப். 5, 173, உரை.)

வெண்கோட்டம் veṇ-kōṭṭam, *n.* <id.+. கோட்டம்³. 1. A fragrant substance, one of 32 *ōmālikai*, q.v.; ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனு ளொன்றான நறும்பண்டம். (சிலப். 4, 77, உரை.) 2. See வெண்கோஷ்டம். பால்வெண்கோட்டமும் (பெருங். உஞ்சைக். 50, 29).

வெண்கோடல் veṇ-kōṭal, *n.* <id.+ கோடல்³. See வெண்காந்தள். வெண்கோட லிலைச்சுருளில் (பெரியபு. ஆனாய. 16).

வெண்கோஷ்டம் veṇ-kōṣṭam, *n.* <id.+ கோஷ்டம்¹. 1. Arabian costum, m. sh., *Costus speciosus;* செடிவகை. 2. Pellitory root. See அக்கராகாரம். (மலை.)

வெண்சலசமுற்றுள் veṇ-calacam-uṟṟāḷ, *n.* <id.+சலசம்+உறு-. Sarasvatī, as seated upon a white lotus; சரச்சுவதி. (பிங்.)

வெண்சாந்து veṇ-cāntu, *n.* <id.+. Lime mortar, as white; சுண்ணும்புச் சாந்து.

வெண்சாமரம் veṇ-cāmaram, *n.* <id.+ சாமரம்². See வெண்சாமரை.

வெண்சாமரை veṇ-cāmarai, *n.* <id.+. White hair of the yak, used as a fly-whisk and reckoned as one of the insignia of royalty; இராசசின்னமாகக் கொள்ளப்படும் கவரிமானின் மயிர்க்கற்றை. (பதார்த்த. 1475.)

வெண்சாய்மரை veṇcāymarai, *n.* Corr. of வெண்சாமரை. (W.)

வெண்சாரை¹ veṇ-cārai, *n.* <வெண்-மை +சாரை¹. White rat-snake; சாரைப்பாம்பு வகை. (W.)

வெண்சாரை² veṇ-cārai, *n.* <id.+சாரை². Semen; சுக்கிலம். (W.)

வெண்சிவதை veṇ-civatai, *n.* <id +. White bindweed, *Ipomea;* பூடுவகை. (பதார்த்த. 1061.)

வெண்சிறுகடுகு veṇ-ciṟu-kaṭuku, *n.* <id.+சிறு+. White mustard. See வெண் கடுகு. நெய்யோடே வெண்சிறுகடுகையும் அப்பி (திருமுரு. 228, உரை). (சூடா.)

வெண்சீர் veṇ-cīr, *n.* <id.+சீர்². (Pros.) A metrical foot. See வெண்பாவுரிச்சீர். (இலக். வி. 718.)

வெண்சீர்வெண்டளை veṇcīr-veṇṭaḷai, *n.* <வெண்சீர்+. (Pros.) A kind of *taḷai* in which a *veṇpā-v-uri-c-cīr* foot succeeds another foot beginning with *nēr;* வெண்பாவுரிச்சீர் முன் நேர்வந்து ஒன்றுந் தளைவகை. (காரிகை, உறுப். 10.)

வெண்சுக்கான்கல் veṇ-cukkāṉ-kal, *n.* <வெண்-மை+சுக்கான்²+. A kind of kunkar, a lime-stone; சுக்கான்கல்வகை. (W.)

வெண்சுடர் veṇ-cuṭar, *n.* <id.+. See வெண்கதிரோன். (W.)

வெண்சுதைக்குன்று veṇ-cutai-k-kuṉṟu, *n.* <id +சுதை¹+. A kind of artificial mound; செய்குன்றுவகை. தலைத்தோன் றருவிய வெண்சுதைக் குன்றொடு வேண்டுவ பிறவும் (பெருங். உஞ்சைக். 33, 5).

வெண்செந்துறை veṇ-ceṉtuṟai, *n.* <id. +. (Pros.) Couplet of lines of equal feet, இரண்டடிகள் தம்முள் அளவொத்து வருஞ் செய்யுள்வகை. (வீரசோ. யாப். 14.)

வெண்சோளம் veṇ-cōḷam, *n.* <id.+ சோளம்¹. White species of great millet; சோள வகை. *Loc.*

வெண்சோறு veṇ-cōṟu, *n.* <id.+சோறு¹. White rice cooked but unmixed with sauce or condiment; வெள்ளரிசியாற் சமைத்த வெறும் அன்னம். வெண்சோற்றுப் புகட்டுகு வைக்க (தனிப்பா. 1, 273, 14).

வெண்டகரை veṇṭakarai, *n.* <id.+ தகரை. Glaucous-leaved eglandular senna, s. tr., *Cassia glauca;* மரவகை. (W.)

வெண்டயம் veṇṭayam, *n.* See வெண்டையம். துரோகரைககாய் வெண்டயத்தாற் சூரியனை (விறலிவிடு. 30).

வெண்டலை veṇṭalai, *n.* <வெண்-மை+ தலை 1. Fleshless, bony head; தசை நீங்கி எலும்பு மாத்திரமாகிய தலை. வெண்டலை யுட்கச சிரிதது (நாலடி, 50). 2. Skull; தலையோடு. படு வெண்டலையிற் பலிகொண்டுழல்வீர (தேவா. 946, 3). 3. cf. வெண்ணிலை. See வெண்டலைக்கடன். *Loc.*

வெண்டலைக்கடன் veṇṭalai-k-kaṭaṉ, *n.* <வெண்டலை+. See வெண்ணிலைக்கடன். *Loc.*

வெண்டளை veṇṭaḷai, *n.* <வெண்-மை+ தளை. (Pros.) A kind of *taḷai* peculiar to *veṇpā* verse; வெண்பாவுக்குரிய தளை. (யாப். வி. 62, உரை.)

வெண்டாது veṇṭātu, *n.* <id.+தாது¹. 1. Sacred ashes; திருநீறு. (பிங்.) 2. Silver; வெள்ளி. (இலக். அக.)

வெண்டாமரை veṇṭāmarai, *n.* <id.+ தாமரை. White lotus; வெண்மை நிறமான தாமரைப் பூ. செந்தாமரை வெண்டாமரை (தக்கயாகப். 319).

வெண்டாமரைமகள் veṇṭāmarai-makaḷ, *n.* <வெண்டாமரை+. Sarasvatī; நாமகள். (பிங்.)

வெண்டாமரையாள் veṇṭāmarai-y-āḷ, *n.* <id.+ஆள்². See வெண்டாமரைமகள். (திவா.)

வெண்டாவி veṇṭāvi, *n.* <வெண்டு-+ ஆவி². Drowsiness caused by taking food after a fast; பட்டினிகிடந்து பின் உண்கையாலுண்டாம் அன்னக்களை. (W.)

வெண்டாழிசை veṇṭāḻicai, *n.* <வெண்-மை+தாழிசை. (Pros.) A kind of stanza which either consists of a single triplet of which the first two lines are of four feet each and the last line is of three feet or forms one of a set of three *cintiyal-veṇpā* bearing on a single theme; மூன்றடியாய் வேற்றுத்தளை விரவி ஈற்றடி முச்சீரான் இறுவதாகவேனும் சிந்தியல் வெண்பா ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வருவ

தாகவேனுமுள்ள வெண்பாவின் இனம். (யாப. வி. 66, உரை.)

வெண்டாழை veṇṭāḻai, n. <id.+தாழை. A kind of *tāḻai*; தாழைவகை. வெண்டாழை பூத்து விளக்கெரிய (தனிப்பா. i, 153, 62).

வெண்டாளி¹ veṇṭāḷi, n. <id.+தாளி³. White catamaran tree, m. tr., *Givotia rottleriformis*; தாளிவகை. (திருமுரு. 192, உரை.)

வெண்டாளி² veṇṭāḷi, n. A poem of the middle Sangam, not now extant; இறந்துபட்ட ஓர் இடைச்சங்கநூல். (இறை. 1, உரை, பக. 5.)

வெண்டான் veṇṭāṉ, n. <வெண்-மை. See வெண்டேக்கு. (L.)

வெண்டி¹ veṇṭi, prob. வெண்டு-. n. One who is in great want; இன்மையால் வருந்துபவன். —*adj*. Useless; வீண். (J.)

வெண்டி² veṇṭi, n. (Weav.) Warp after it has been sized; ஆடை நெய்யும் பாவகை. *Loc.*

வெண்டி³ veṇṭi, n. See வெண்டை. (W.)

வெண்டிக்காய் veṇṭi-k-kāy, n. <வெண்டி³ +. See வெண்டை.

வெண்டிரை veṇṭirai, n. <வெண்-மை+திரை⁴. Sea; கடல். தகைபெற்ற வெண்டிரை (கலித். 124).

வெண்டு¹-தல் veṇṭu-, 5 v. intr. [T. beṇḍu.] 1. To dry, as in the sun; to become withered; வற்றிப்போதல். வெண்டிப்பழுத தெழும் பிய முதுகும் (திருப்பு. 802). 2. To be exhausted; களைத்தல். வெண்டி வெறித்து வந்தான். (W.) 3. To be in great want; to hanker; இல்லாததற்கு ஆசைப்படுதல். அவன் சோற்றுக்கு வெண்டிக்கிடக் கிறான். *Loc.*

வெண்டு² veṇṭu, n. perh. வெண்டு-. 1. Hollowness, as of a pipe; உட்டுளை. (W.) 2. A disease which causes hollowness in trees; மரங்களின் உள்ளீட்டைப் போக்கும் நோய்வகை. உயிரை வெண்டாா குழலாக்க வேண்டுமோ (திருக் காளத். உலா, 567). 3. Sugarcane; கரும்பு. (மலை.) 4. [T. beṇḍu.] Sola pith. See நெட்டி, 5. 5. Twist of an ear-ring; கடுக்கன்புரி. (யாழ். அக.)

வெண்டுக்காய் veṇṭu-k-kāy, n. <வெண்டி³ +. [T. beṇḍakāya.] See வெண்டை. (பதார்த்த. 689).

வெண்டுகில் veṇṭukil, n. <வெண்-மை+துகில். White cloth; வெள்ளைத் துணி. (W.)

வெண்டுத்தம் veṇṭuttam, n. <id.+துத்தம்². Sulphate of copper. See மயிற்றுத்தம். (யாழ். அக.)

வெண்டுளசி veṇṭuḷaci, n. <id.+துளசி. 1. Sweet basil. See திருநீற்றுப்பச்சை. 2. Large basil, l. sh., *Ocimum gratissimum*; துளசிவகை.

வெண்டுறை veṇṭuṟai, n. <id.+துறை. 1. (Pros.) A kind of stanza consisting of three to seven lines of unequal length; மூன்றடி முதல் ஏழடியீறாக அடிகளைப்பெற்றுச் சீர் குறைந்தும் மிக்கும் வருதலையுடைய வெண்பாவின் வகை. (காரிகை.) 2. A class of composition adapted to dancing, dist. fr. *centuṟai*; ஆடற்குரிய பாட்டு. (பு. வெ. 12, வென்றிப. 18.) (யாப. வி. பக். 537.)

வெண்டேக்கு veṇṭēkku, n. <id.+தேக்கு³. [K. beṇḍēkku.] Ben-teak, l. tr., *Lagerstroemia lanceolata*; நீண்ட மரவகை. (L.)

வெண்டேர் veṇṭēr, n. <id.+தேர்³ Mirage; கானல். வெண்டே ரோடுங் கடங்காய் மருங்கில் (அகநா. 179).

வெண்டேர்ச்செழியன் veṇṭēr-c-ceḻiyaṉ, n. <id.+id.+. A Pāṇḍya king who is said to have reigned at the beginning of the middle Sangam; இடைச்சங்கத்தொடக்கத்தில் இருந்தவனாகக் கூறப்படும் பாண்டியன். (இறை. 1, உரை, பக். 5.)

வெண்டை veṇṭai, n. [T. beṇḍa, K. beṇḍe, M. veṇḍa.] 1. Okra, s. sh., *Hibiscus esculentus*; செடிவகை. 2. Esculent okra, s. sh., *Abelmoschus esculentus*; செடிவகை.

வெண்டையம் veṇṭaiyam, n. [T. peṇḍiyamu.] 1. Warrior's anklet; வீரர் காலணி. வீரவெண்டைய முழங்க (திருப்பு. 750). 2. Hollow ring with pebbles inside, tied to the feet of horses or elephants; குதிரை முதலியவற்றின் காற்சதங்கை. வெண்டையங் கவிழ (அரிச். பு. வேட்டஞ். 13). 3. Thumb-ring; அட்டைவிரல் மோதிரம். (W.)

வெண்டொழுநோய் veṇṭoḻunōy, n. <வெண்-மை+தொழுநோய். See வெண்குட்டம். கருஞ்சிரங்கு வெண்டொழுநோய் (சுலா.சி, 57).

வெண்டோடு veṇṭōṭu, n. <id.+தோடு. Calyx-leaf of palmyra; பனந்தோடு. வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமம் (பதிற்றுப். 40, 10).

வெண்டோன்றி veṇṭōṉṟi, n. <id.+தோன்றி. See வெண்காந்தள். (W.)

வெண்ணகை veṇṇakai, n. <id.+நகை. 1. Clean, white tooth; வெள்ளியபல். முத்தன்ன வெண்ணகையாய் (திருவாச. 7, 3). 2. Smile; புன்னகை. அல்லமன் வெண்ணகை செய்து செப்பும் (பிரபுலிங். சித்தரா. 36).

வெண்ணஞ்சு veṇṇañcu, n. <id.+நஞ்சு. 1. A kind of fleshy substance; ஊன்விசேடம்.

விழுக்கொடு வெண்ணணஞ்சு (சீவக. 1584). 2. Marrow in the bone; நிணம். (சீவக. 1584, உரை.)

வெண்ணத்தை vennattai, n. <id. + நத்தை[1]. A kind of snail, *Barbus ticto;* நத்தை வகை. (M. M. 967.)

வெண்ணரி vennari, n. <id. + நரி. [K. bilinari] A kind of fox; நரிவகை. விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிகுவென் (புறநா. 291).

வெண்ணலாந்தை vennalāntai, n. See வேண்ணாந்தை. *Colloq.*

வெண்ணாகம் vennākam, n. <வெண்-மை + நாகம்[2]. Tin; வெள்ளீயம். (பைஷஜ.)

வெண்ணாங்கு vennāṅku, n. <id. + நாங்கு[3]. 1. Creamy-leaved lancewood, m. tr., *Pterospermum rubеrifolium;* மரவகை. 2. Maple-leaved lancewood, l. tr., *Pterospermum acerifolium;* நீண்ட மரவகை. (M. M 405.)

வெண்ணாந்தை vennāntai, n. Python; பெரும்பாம்புவகை (M. M. 761)

வெண்ணாயுருவி vennāyuruvi, n. <வெண்-மை + நாயுருவி. White species of Indian burr; நாயுருவிவகை. (W.)

வெண்ணாரி vennāri, n. <id. + நாரி[3]. A plant; பூடுவகை. (சங். அக)

வெண்ணாரை vennārai, n. <id. + நாரை. Indian crane, *Ardea sibirica;* நாரைவகை. (சூடா.)

வெண்ணாவல் vennāval, n. <id + நாவல். A kind of rose-apple, m. tr., *Eugenia hemisphеrica;* நாவல்வகை. வீழுயா வெண்ணாவற் கனி யொன்று (திருவானைக. சம்பு. 5).

வெண்ணி venni, n. An ancient town in Cōla-nāṭu; சோணாட்டதோர் ஊர். (பொருந. 147.)

வெண்ணிலம் vennilam, n. <வெண்-மை + நிலம். 1. Bare ground; வெறுந்தரை. (W.) 2. Sandy soil; மணற்பாங்கான தரை. (யாழ். அக.)

வெண்ணிலவு vennilavu, n. <id. + நிலவு. Moonlight; சந்திரிகை. வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த் தும் (பட்டினப. 114).

வெண்ணிலுவை venniluvai, n. <id. + நிலுவை. 1. Arrears of cash debt; ரொக்கக் கடன் பாக்கி. *Loc.* 2. Temporary loan without security; கைம்மாற்றுக்கடன். (யாழ். அக.)

வெண்ணிலை vennilai, n. <id. + நிலை. See வெண்ணிலைக்கடன். (W.)

வெண்ணிலைக்கடன் vennilai-k-kaṭan, n. <வெண்ணிலை +. Loan obtained without pledge or mortgage; unsecured loan; ஈடுகோட்டாது வாங்குங் கடன்.

வெண்ணிலைப்பத்திரம் vennilai-p-pattiram, n. <id + பத்திரம்[1]. 1. Simple bond, without pledge or mortgage; ஈடுகோட்டாத கடனைக் குறிக்கும் தஸ்தவேசு. (C. G.) 2. Note-of-hand, as without security; ஈடுகோட்டாது எழுதிக்கொடுக் குங் கைக்குறிப்பு. (W.)

வெண்ணீர் vennīr, n. <வெண்-மை + நீர்[1]. Semen; சுக்கிலம். வெண்ணீர வாயுவினுன மாதர் செந்நீரோடு கூடி . . . கருவாகும் (சூத. ஞான. 10, 9).

வெண்ணீறு vennīṟu, n. <id. + நீறு. Sacred ashes; திருநீறு. விடிவதுமே வெண்ணீற்றை மெய்யிற் பூசி (தேவா. 811, 2).

வெண்ணெட்டி vennetti, n. <id. + நெட்டி. See வெண்கிடை. (புறநா. அரும்.)

வெண்ணெய் venney, n. <id. + நெய். [T. venna, M. venna, K. benne.] 1. Butter; தயிரிலிருந்து கடைந்தெடுக்கப்படுஞ் சத்து. சேதாநறு மோரா வெண்ணெயின் (பெரும்பாண. 306). 2. See வெண்ணெய்ப்பதம்.

வெண்ணெய்க்கல் venney-k-kal, n. <வெண்ணெய் +. Ball of rock standing on a hill, rocking stone; மலையின் ஒட்டில் நிற்கும் பெரிய குண்டுக்கல். *Loc.*

வெண்ணெய்ச்சுறா venney-c-curā, n. prob. id. + சுறா[1]. 1. Batten fish, silvery shot with purple, attaining 18 in. in length, *Callichorous bimaculatus;* வெண்மையும் சிவப்பும் கலந்த நிற முடையதும் 18 அங்குலம் வளர்வதுமான மீன்வகை. 2. Malabar shark, deep greyish brown shot with purple, attaining 20 in. in length, *Callichorous malabaricus;* சாம்பல்நிறத்தோடு சிவப்பு நிறமுள்ளதும் இருபதங்குலநீளம் வளர்வதுமான மீன் வகை.

வெண்ணெய்த்தாழி venney-t-tāḻi, n. <id + தாழி[2]. 1. Butter-storing pot; வெண் ணெய் வைக்குஞ் சட்டி. 2. See வெண்ணெய்த்தாழி யுற்சவம்.

வெண்ணெய்த்தாழியுற்சவம் venney-t-tāḻi-y-urcavam, n. <வெண்ணெய்த்தாழி +. A temple festival in which Kṛṣṇa's sport of stealing butter is represented; கண்ணபிரான் வெண் ணெய் திருடிய லீலைசம்பந்தமாக நடத்தப்பெறும் கோயிற் றிருவிழா.

வெண்ணெய்த்தெழி venney-t-teḻi, n. <வெண்ணெய் +. Sound produced in shaking the churned butter-milk with the hand; கடைந்த மோரைக் கையால் அலைக்கும் ஓசை. வெண்ணெய்த் தெழி கேட்கு மண்மையால் (கலித். 108).

வெண்ணெய்தல் veṇṇeytal, *n.* <வெண்மை+நெய்தல். White Indian water-lily, *Nymphaea lotus-alba;* ஆம்பல்வகை. (பிங்.)

வெண்ணெய்நல்லூர் veṇṇey-nallūr, *n.* 1. A Śiva shrine in the South Arcot District, where Saint Suntarar was claimed by Lord Śiva as His slave and devotee and where Meykaṇṭa-tēvar was born; சுந்தரமூர்த்திகளைச் சிவபிரான் தடுத்தாட்கொண்டதும் மெய்கண்டதேவர் அவதரித்ததும் தென்னார்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ளது மான சிவதலம். (தேவா.) 2. A place in the Tanjore District where Caṭaiyaṉ, the patron of the poet Kampar, lived; கம்பரை யாதரித்த சடைய வள்ளல் வாழ்ந்ததும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ளது மான ஓர் ஊர்.

வெண்ணெய்ப்பதம் veṇṇey-p-patam, *n.* <வெண்ணெய்+பதம்^{1}. A stage in the preparation of medicinal oil, when it is in the form of a pulpy mass; தைலமருந்து காய்ச்சும் பக்குவ வகை.

வெண்ணெய்ப்பாரை veṇṇey-p-pārai, *n.* prob. id.+. 1. Horse-mackerel, greyish, attaining 1 ft. in length, *Caranx ire;* சாம்பல் நிறமுள்ளதும் ஓர் அடி நீளம் வளர்வதுமான மீன் வகை. 2. See வெண்ணெய்க்கல். *Loc.*

வெண்ணெய்விரை veṇṇey-virai, *n.* prob. id.+விரை^{5}. Arnotto seed; சாப்பிராவிரை.

வெண்ணெய்வெட்டி veṇṇey-veṭṭi, *n.* <id.+வெட்டு-. *Colloq.* 1. Anything blunt; கூர் மழுங்கியது. 2. Dullard, worthless fellow; உபயோகமற்றவன். 3. Milksop, coward; தைரிய மில்லாதவன். அவன் வெண்ணெய்வெட்டி சிப்பாய். *Loc.*

வெண்ணெல் veṇṇel, *n.* <வெண்-மை+நெல். Mountain paddy, wild rice, *Oryza mutica;* ஒருவகை மலைநெல். அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்ணெல் (புறநா. 399).

வெண்ணை veṇṇai, *n.* 1. See வெண்ணெய் நல்லூர், 1. (சி. சி. சுப. பாயி. 2.) 2. See வெண்ணெய்நல்லூர், 2. சரராமன் வெண்ணை (கம்பரா. நாகபாச. 263).

வெண்ணையூர் veṇṇai-y-ūr, *n.* <வெண்ணை +. See வெண்ணெய்நல்லூர், 2. (கம்பரா. திருமுடி. 38.)

வெண்ணொச்சி veṇṇocci, *n.* <வெண்-மை +நொச்சி. Five-leaved chaste tree, l. sh., *Vitex negundo;* மரவகை. (பதார்த்த. 528.)

வெண்ணோ veṇṇō, *n.* <id.+நோ^{3}. See வெண்ணோவு, 1. (யாழ். அக.)

வெண்ணோக்காடு veṇṇōkkāṭu, *n.* <id. +நோக்காடு. False labour-pains; பிரசவமாவதற்கு முன் உண்டாம் வேதனை. (W.)

வெண்ணோவு veṇṇōvu, *n.* <id.+நோவு. 1. A light form of sore-eyes. See வெக்கடுப்பு. (W.) 2. See வெண்ணோக்காடு *Loc.*

வெண்துளசி veṇ-tuḷaci, *n.* <id.+. See வெண்டுளசி. (மலை.)

வெண்தேக்கு veṇ-tēkku, *n.* <id.+தேக்கு^{1}. See வெண்டேக்கு.

வெண்பட்டு veṇ-paṭṭu, *n.* <id.+பட்டு^{2}. White silk, வெள்ளைநிறமுள்ள பட்டு. வெண்பட் டுடுத்து (சீவக. 2358).

வெண்படலிகை veṇ-paṭalikai, *n.* <id.+ படலிகை^{2}. Silver tray; வெள்ளித்தட்டு. மணிக் குஞ்சி வெண்படலிகைக் குமரன்பபாது (சீவக. 3031).

வெண்படி veṇ-paṭi, *n.* <id.+படி^{3}. See வெண்சோறு. இன்று கோவிலுக்கு நாழியரிசி வெண் படிக்காகக் கொடுத்திருக்கிறேன். *Loc.*

வெண்படை veṇ-paṭai, *n.* <id.+. Warp, in weaving; நெய்தற்குரிய நூற்பா. ஒன்றேற்றி வெண்படைக்கோ ளொன்று (பழமொ. 125).

வெண்பதம் veṇ-patam, *n.* <id.+பதம்^{1}. Condition of being heated slightly; இளம்பதம். (W.)

வெண்பலி veṇ-pali, *n.* <id.+பலி^{3}. Ash; சாம்பல். (பிங்.)

வெண்பா veṇ-pā, *n.* <id.+பா^{4}. (Pros.) One of the four principal kinds of stanza-forms; நால்வகைப் பாக்களுள் ஒன்று. (தொல். பொ. 417.)

வெண்பாசி veṇ-pāci, *n.* <id.+பாசி^{1}. A kind of white bead; பாசிமணிவகை. வெண் பாசி பூண்டு (திருவாலவா. 52, 3).

வெண்பாட்டம் veṇ-pāṭṭam, *n.* <id.+. பாட்டம்^{1}. 1. Summer shower; கோடையிற் பெய்யு மழை. வெண்பாட்டம் வெள்ளம் தரும (பழமொ. 300). 2. Lease in which no premium is paid, dist. fr. *mūrāya-p-pāṭṭam;* முன்பண மின்றி விடுங் குத்தகை.

வெண்பாண்டு veṇ-pāṇṭu, *n.* <id.+. Albinism; பிறந்ததுமுதல் மீந்தோல் வெண்மை யாதற்குக் காரணமான நோய்வகை.

வெண்பாதிரை veṇ-pātirai, *n.* <id.+. White-flowered fragrant trumpet tree. See பாதிரி^{1}, 3.

வெண்பாப்பாட்டியல் veṇpā-p-pāṭṭiyal, *n.* <வெண்பா+. (Pros.) A work on poetics

in *venpā* verse, by Kuṇavīra-paṇṭitar; குணவீர பண்டிதரால் வெண்பாவினால் இயற்றப்பட்ட பாட்டியல்நூல்.

வெண்பாப்புலி venpā-p-puli, n. <id.+. 1. Title of poets who are experts in composing *venpā* verse; வெண்பாப்பாடுதலில் வல்லவன் என்னும் பட்டம். (W.) 2. A poet; ஒரு புலவர். (W.)

வெண்பாமாலை venpā-mālai, n. <id.+ மாலை³. A treatise on the topic of *puṟam* in *veṇpā* verse. See புறப்பொருள்வெண்பாமாலை. *புறப்பொருள் வழாவின்று விளங்க வெண்பாமாலை யெனப் பெயர்நிறீஇ* (பு. வெ. சிறப்.).

வெண்பார்க்கல் veṇ-pār-k-kal, n. <வெண்-மை + பார்² +. Calcareous earth; சுக்கான்கல்.

வெண்பாவுரிச்சீர் venpā-v-uriccīr, n. <வெண்பா+. (Pros.) A metrical foot of three *acai*, i.e. of the value of three long syllables, chiefly found in *venpā*, of four varieties, viz., *nēr-nēr-nēr* (- - -), *nirai-nēr-nēr* (ᴗ ᴗ - -), *nēr-nirai-nēr* (- ᴗ ᴗ -), *nirai-nirai-nēr* (ᴗᴗ ᴗᴗ -); நேர்நேர்நேர், நிரைநேர்நேர், நேர்நிரைநேர், நிரைநிரைநேர் என வெண்பாவுக்குரியவாய் வரும் நேரீற்று மூவசைச் சீர். (யாப். வி. 12, 61.)

வெண்பாவை ven-pāvai, n. <வெண்-மை +. Sarasvatī; நாமகள். *திருப்பூவணமேல் வெண்பாவையுலாம பூவையுலாப் பாடவே* (பூவண. உலா, காப்பு).

வெண்பிறப்பு veṇ-pirappu, n. <id.+. A kind of birth. See வெள்ளியுயிர். (மணி. 27, 152.)

வெண்பிறை veṇ-pirai, n. <id.+. The bright crescent moon; வெள்ளிய பிறைச் சந்திரன். *அந்தி வானத்து வெண்பிறை தோன்றி* (சிலப். 4, 23).

வெண்பு veṇ-pu, n. <id. + prob. பூ⁴. Plain; வெண்ணிலம். (J.)

வெண்புணர்ச்சிமாலை veṇ-punarcci-mālai, n. <id.+புணர்ச்சி+மாலை³. A poem of three hundred stanzas in *veṇpā* metre; முந்நூறு வெண்பாக்கள்கொண்ட பிரபந்தவகை (W.)

வெண்புழுக்கல் veṇ-pulukkal, n. <id.+. 1. Under boiling; parboiling; இளம்புழுக்கல். (J.) 2. Rice obtained by husking parboiled paddy; இளம்புழுக்கலரிசி. 3. See வெண்சோறு.

வெண்புழுக்கு veṇ-pulukku, n. <id.+. See வெண்புழுக்கல். (யாழ். அக.)

வெண்புழுங்கல் veṇ-pulunkal, n. <id.+. See வெண்புழுக்கல். *Loc.*

வெண்பூம்பட்டு veṇ-pūm-paṭṭu, n. <id. + பூ³ + பட்டு². A kind of cloth of white silk; வெண்பட்டாடைவகை. *வெண்பூம்பட்டிற் றிணபிணி யமைந்த பளிக்கட்டில்* (பெருங். இலாவாண. 3, 136).

வெண்பூமான் veṇ-pū-māṉ, n. <id.+ id. + மான்¹. Sarasvatī; நாமகள். (நாமதீப. 56.)

வெண்பெருமான் veṇ-peru-māṉ, n. <id. + பெரு-மை + மான்¹. Nilghau, the great antelope, *Portax pictus;* கடமை என்ற விலங்கு. (M. M. 968.)

வெண்பொங்கல் veṇ-poṅkal, n. <id.+. A preparation of rice boiled with dhal, ghee, etc.; பருப்பு நெய் முதலியன சேர்த்துச்செய்த சித்திரான்னவகை.

வெண்பொடி veṇ-poṭi, n. <id.+. Sacred ash; திருநீறு. *வெண்பொடியும் . . . அக்கமாமணிகளுமே . . . வினைநதார* (பிரமோத். 20, 17).

வெண்பொத்தி veṇ-potti, n. <id.+prob. பொத்தி¹. A kind of garment; துகில்வகை. (சிலப். 14, 108, உரை.)

வெண்பொன் veṇ-poṉ, n. <id.+. 1. Silver; வெள்ளி. *வெண்பொற் கட்டின்மேல்* (சீவக. 2421). 2. Venus; சுக்கிரன். *மேலா வெண்பொன் போருறு காலை* (புறநா. 389).

வெண்மட்டக்கருத்து veṇmaṭṭa-k-karuttu, n. <வெண்மட்டம்+. Superficial judgement; மேலெழுந்தவாரித் தீர்மானம். (W.)

வெண்மட்டம் veṇ-maṭṭam, n. <வெண்-மை + மட்டம்¹. 1. Superficiality, shallowness; மேலெழுந்தவாரி. (W.) 2. Plain work; நுணுக்க வேலைப்பாடில்லாத சாதாரண வேலை. (யாழ். அக.)

வெண்மட்டவேலை veṇmaṭṭa-vēlai, n. <வெண்மட்டம் + வேலை¹. 1. Plain work; நகாசு முதலியன இல்லாத சாதாரண வேலை. 2. Superficial work; மேலெழுந்தவாரியாகச் செய்யும் வேலை. (W.)

வெண்மண்டை veṇ-maṇṭai, n. <வெண்-மை + மண்டை¹. A kind of beggar's bowl; பிச்சைக்காரர் கைக்கொள்ளும் உண்கலவகை. *ஊன் கொண்ட வெண்மண்டை* (புறநா. 386).

வெண்மணி veṇ-maṇi, n. <id.+. 1. Pearl; முத்து. (W.) 2. The white ring round the pupil of the eye, the white eye; கருவிழியைச் சுற்றியுள்ள வெள்ளைவட்டம். (J.)

வெண்மதி veṇ-mati, n. <id. + மதி³. 1. The moon; சந்திரன். (W.) 2. A kind of Indian kales. See வெள்ளைச்சேம்பு. (சங். அக.)

வெண்மயிர் veṇ-mayir, n. <id.+. 1. Grey hair; நரைத்த மயிர் (W.) 2. See வெண்ணாமரை. (சது.)

வெண்மருது veṇ-marutu, n. <id.+. Flowering murdah. See பூமருது, 1. (L.)

வெண்மலை veṇ-malai, n. <id.+மலை[4]. See வெள்ளிமலை. (W.)

வெண்மழை veṇ-maḻai, n. <id.+. See வெண்முகில், 1. வெண்மழைபோலாச் சென்றுபியரோ (பதிற்றுப். 55).

வெண்மாடம் veṇ-māṭam, n. <id.+ மாடம்[1]. A kind of vehicle; ஒருவகை யூர்தி. வையமுந் தேரும் வகைவெண்மாடமும் (பெருங். உஞ்சைக். 42, 18).

வெண்மீன் veṇ-mīṉ, n. <id.+மீன்[1]. Venus; சுக்கிரன். வெண்மீன் றிசைதிரிந்து தெற்கேகினும் (பட்டினப். 14).

வெண்முகில் veṇ-mukil, n. <id.+. 1. White, rainless cloud; மழைபெய்யும் நிலையையடையாத வெற்றுமேகம். வெண்முகிற் பொடிக்கும் வெய்யோன் போல (பெருங். உஞ்சைக். 47, 198). 2. A mythical white cloud believed to rain heavily; மழை மிகுதியாய்ப் பெய்யும் வெண்ணிறமான மேகம். ஒளிகொள் வெண்முகிலாய்ப் பரந்தெங்கும் பெய்யுமாமழை (தேவா. 176, 2).

வெண்மை veṇmai, n. 1. Whiteness; வெள்ளைநிறம். 2. Brightness; ஒளி. 3. Tender age; இளமை. (சூடா.) 4. Simplicity, openness of mind; மனக்கவடின்மை. 5. Ignorance; அறிவின்மை. வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால் (நாலடி, 2). 6. Self-conceit; புல்லறிவுடைமை. வெண்மை யெனப் படுவதியாதெனின் (குறள், 844).

வெண்மையறிவு veṇmai-y-aṟivu, n. <வெண்-மை+. See வெண்மை, 5. (W.)

வெண்மொந்தன் veṇ-montaṉ, n. <id. +. A kind of plantain; வாழைவகை. (W.)

வெண்வெயிலா veṇ-veyilā, n. <id.+ perh. ஓயில். See வெண்டேக்கு.

வெண்வேலன் veṇ-vēlaṉ, n. <id.+ வேலம். Panicled babool. See வெள்வேல், 2. (C. G.)

வெத்தம் vettam, n. <Pkt. vyatta <vyakta. Clearness; தெளிவு. Loc.

வெத்தாக்குக்கூடு vettākkukkūṭu, n. <Sp. bitacula. Binnacle; கப்பலில் திசைகாட்டுங் கருவிவைக்கும் பெட்டி. Naut.

வெதரி vetari, n. <badarī. Jujube tree. See இலந்தை[1]. வெதரி வனத்துறை வாதராயணன் (சேதுபு. அசுவத். 66).

வெதரிவனம் vetari-vaṉam, n. <வெதரி +வனம்[1]. A hermitage sacred to Viṣṇu. See வதரியாச்சிரமம். (இலக். அக.)

வெதிபாதம் vetipātam, n. <vyatīpāta. A division of time. See வியதிபாதம். சீரியவெதிபாதத்தில் (சேதுபு. இராமனரு. 87).

வெதிர்[1]-த்தல் vetir-, 11 v. intr. <விதிர்-. [T. bedaru, K. bedar.] To tremble; நடுங்குதல். வெதிர்க்கு நரகமே (தணிகைபபு. வீராட்ட. 50).

வெதிர்[2] vetir, n. <வெதிர்-. [T. veduru, K. Tu. bedduru.] 1. Trembling; நடுக்கம். விடலை குமட்டி வெதிரெடுத்து (காசிக. வயிர. 22). 2. [K. bidu.] See வெதிரம். சிறியிலை வெதிரின் னெல் விளையும்மே (புறநா. 109). 3. Open flower, blossom; விரிமலர். (பிங்.)

வெதிர்[3] vetir, n. <badhira. Deafness; செவிடு. (பிங்.) வெதிரெனுங்கொ லென்னுமாறு . . . வைகினன் (பாரத. சூது. 187).

வெதிர்ங்கோல் vetir-ṅ-kōl, n. <வெதிர்[2] +கோல்[1]. Bamboo rod; மூங்கிற் கோல். ஒரு வெதிர்ங்கோலை முறித்துநீட்ட (தொல். பாயி. உரை).

வெதிர்ப்பு vetirppu, n. <வெதிர்-. 1. Fear; அச்சம். (W.) 2. Trembling; நடுக்கம். (சது.) 3. Confusion; கலக்கம். (திவா.) 4. A symptom of anger; ஓர் சினக்குறிப்பு. (W.)

வெதிரம் vetiram, n. <வெதிர்[2]. cf. vētra. Bamboo; மூங்கில். குடசமும் வெதிரமும் (சிலப். 13, 157).

வெதிரன் vetiraṉ, n. <badhira. Deaf person; செவிடன். மூகர் வெதிரர் (சேதுபு. 2-வது சக்கர. 14).

வெதிரி vetiri, n. <வெதிர்[2]. See வேதிரம். (மலை.)

வெதிரேகம் vetirēkam, n. <vyatirēka. 1. Difference; distinction; வேறுபாடு. 2. Negation; எதிர்மறை. 3. (Log.) See வெதிரேகவனுமானம். (சிவக. 897, உரை.) 4. Transformation, change; பரிணமம். (மேருமந். 697, உரை.) 5. (Rhet.) A figure of speech. See வியதிரேகம், 4.

வெதிரேகவனுமானம் vetirēka-v-aṉumāṉam, n. <id.+. (Log.) Inference from vetirēka-viyātti; வெதிரேகவியாத்தியினின்றும் பெறப்படும் அனுமானம். (ஞானு. 15, 21.)

வெதிரேகவியாத்தி vetirēka-viyātti, n. <id.+. (Log.) Invariable concomittance

between the negation of the *probandum* and that of the *probans*; சாத்தியம் ஏது என்ற இரண்டின் அபாவரூபமான வியாத்தி. (தருக்கசங். 40.)

வெதிரேகாலங்காரம் vetirēkālankāram, n. <id.+*alankāra*. (Rhet.) A figure of speech. See வியதிரேகம், 4.

வெதுக்கலன் vetukkalan, n. perh. வெதுக்கு-. Person emaciated by grief; துக்கம் முதலியவற்றல் உடல் இளைத்தவன். (யாழ். அக.)

வெதுக்கு-தல் vetukku-, 5 v. tr. See வேதுப்பு-.

வெதுப்படக்கி vetuppatakki, n. <வெதுப்பு+அடக்கு-. 1. False nettle, *Baehmeria hirsuta*; செடிவகை. (A.) 2. Malabar catamint. See பேய்மருட்டி. (பதார்த்த 543.) 3. Fetid hoarbound, *Ballota disticha*; செடிவகை. (W.)

வெதுப்பம் vetuppam, n. <வெதும்பு-. 1. Warmth, moderate heat; இளஞ் சூடு. 2. Frothy diarrhoea, due to heat in the system; உஷ்ணத்தாலுண்டாம் வயிற்றுப்போக்கு. (W.)

வெதுப்பி vetuppi, n. <வெதுப்பு-. A medicinal herb. See ஒற்றைப்பேய்மிரட்டி. (பாலவா. 494.)

வெதுப்பு[1]-தல் vetuppu-, 5 v. tr. Caus. of வெதும்பு-. 1. To warm, heat gently; வாட்டுதல். தீயிலே வெதுப்பி யுயிரோடெந் தின்ன (தாயு. சிவன்செயல். 5). 2. To make red-hot; பழுக்கக் காய்ச்சுதல். மீட்டும் வெதுப்பியதோர செவ்வேல் (தஞ்சைவா. 113).

வெதுப்பு[2] vetuppu, n. <வெதும்பு-. 1. See வேதுப்பம். (W.) 2. A cattle-disease; மாட்டு நோய்வகை. (மாட்டுவை. சிந். 63.) 3. A fever; சுரநோய்வகை. (சங். அக.)

வெதும்பு-தல் vetumpu-, 5 v. intr. 1. To become warm; இளஞ்சூடாதல். 2. To lose freshness; to be partially withered, as flowers; சிறிது வாடுதல். (W.) 3. To be hot or heated; வெம்மையாதல். விணகுளிர கொள்ளவோவுங்கும் வெண்குடை வெதும்புமாயின் (சூளா. மந்திர. 26). 4. To boil; கோதித்தல். விழிநீரகளூற்றென வெதும்பி யூறற (தாயு. கருணாகர. 9). 5. To be enraged; சினங்கொள்ளுதல். (பிங்.) 6. To be disturbed in mind; மனங்கலங்குதல். வெதும்பி யுள்ளம (திருவாச. 5, 1).

வெதுவெது-த்தல் vetuvetu-, v. intr. <வெதுவெதெனல். 1. To be parboiled or half-cooked; அரைகுறையாக வேதல். 2. To become lukewarm or tepid; இளஞ்சூடாயிருத்தல். 3. To be partially withered; சிறிது வாடுதல். (W.)

வெதுவெதுப்பு vetuvetuppu, n. <வெதுவெது-. Lukewarmness; warmth; இளஞ் சூடு. (W.)

வெதுவெதெனல் vetuvetenal, n. Expr. signifying being warm or lukewarm; இளஞ் சூடாதற் குறிப்பு.

வெந் ven, n. cf. வெரிந். [T. vennu, K. ben.] Back; முதுகு. (பிங.)

வெந்தபிகிரி venta-pikiri, n. <வே-+prob. *piluta*. Corpse for cremation; சுடுபிணம். (சங். அக.)

வெந்தம் ventam, n. <*bandha*. Bondage; பந்தம்.

வெந்தயக்காடி ventaya-k-kāṭi, n. <வெந்தயம+காடி[1]. A kind of gruel made of fenugreek seeds, black gram, rice, etc.; வெந்தயம் உழுந்து அரிசி முதலியன சேர்த்துச் செய்யுங் காடி.

வெந்தயச்சம்பா ventaya-c-campā, n. <id.+சம்பா[1]. A kind of *campā* paddy; சம்பா நெல்வகை. (A.)

வெந்தயச்சாறு ventaya-c-cāṟu, n. <id. +சாறு[2] A kind of sauce; கறிவகை.

வெந்தயம் ventayam, n. <*menthikā*. [T. menti, K. menteya, M. vendayam.] 1. Fenugreek, s. sh., *Trigonella faenum-graecum*; செடிவகை. (பதார்த்த. 1042) 2. Fenugreek seed; வெந்தய அரிசி.

வெந்தல்[1] vental, n. <வே-. That which is over-boiled or charred; கருகியது. *Colloq.*

வெந்தல்[2] vental, n. See வெந்தயம். (மலை.)

வெந்தழல் ven-taḻal, n. <வெம்-மை+. Glowing fire; சிவந்தெரியும் தீ. வெந்தழலின் வீழ்வனிது வேதமொழி யென்றான் (பாரத. பதின் மூன். 179).

வெந்தழிவு ventaḻivu, n. <வே-+அழிவு. Loss of crop due to the withering up of plants; பயிர் காய்ந்து கருகிப்போதலா லுண்டாம் பயிரழிவு. *Nāñ.*

வெந்தி[1]-த்தல் venti-, 11 v. intr. <id. 1. To get angry; சினங்கொள்ளுதல். (திருப்பு. 136.) 2. To be hot; சூடாதல்.

வெந்தி[2]-த்தல் venti-, 11 v. <வெந்தம். intr. To be united; ஒற்றுமையாதல்.—tr. To bind; கட்டுதல்.

வெந்திப்பு[1] ventippu, n. <வெந்தி[1]-. (யாழ். அக.) 1. Heat; கோதிப்பு. 2. Anger; சினம். வெந்திப்புடன்வரு மவுணேசனையே (திருப்பு. 136).

வெந்திப்பு[2] ventippu, n. <வெந்தி[2]-. 1. Bond, union; சட்டு. (திருப்பு. 136, சீழ்க்குறிப்பு.)

வெந்தியம் ventiyam, n. See வெந்தயம். (பைஷஜ.)

வெந்திறல் ven-tiṟal, n. <வெம்-மை+. Great strength; பெருவலி. வெந்திறற் றடக்கை வென்வேற் பொறைய (பதிற்றுப். 86).

வெந்து ventu, n. <bandhu. Relative; சுற்றம். (யாழ். அக.)

வெந்துப்பு ven-tuppu, n. <வெம்-மை+துப்பு[1]. See வெந்திறல். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர் (குறள், 895).

வெந்துருகல் venturukal, n. prob. வே-+உருகு-. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 138.)

வெந்துளி ven-tuḷi, n. <வெம்-மை+துளி[2]. Tear-drops of sorrow, as hot; துக்கக்கண்ணீர். வீழ்தரு வெந்துளி விரலி னீக்கி (பெருங். இலாவாண. 10, 63).

வெந்தை ventai, n. <வே-. 1. Anything cooked in steam; நீராவியிலே புழுங்கியது. புளிப் பெய்தட்ட வேளை வெந்தை வல்சியாக (புறநா. 246). 2. Meal-cake; பிட்டு. (பிங்.) வெந்தை தோசையே (கந்தபு. தானப்ப. 8).

வெந்தையம் ventaiyam, n. See வெந்தயம்.

வெந்தோன்றி[1] ven-tōṉṟi, n. prob. வெண்-மை+தோன்றி See வெண்காந்தள். (L.)

வெந்தோன்றி[2] ven-toṉṟi, n. prob. வியன்[1]+தோன்று-. A climbing shrub. See ஆகாசகருடன். (மூ. அ.)

வெந்நிடு-தல் ven-n-iṭu-, v. intr. <வெந்+. [T. vennudu.] To retreat, as turning one's back; புறங்காட்டுதல். (பு. வெ. 7, 12, உரை.)

வெந்நீர் ven-nīr, n. <வெம்-மை+நீர்[1]. [T. venniru, K. bennīr, M. vennīr.] Hot water; சுடுநீர். வெந்நீர் . . . இல்லஞ் சுடுகலாவாறு (பழ. 51).

வெந்நீர்விரணம் vennīr-viraṇam, n. <வெந்நீர்+விரணம்[1]. Scald caused by boiling water; கொதிநீர் படுதலா லுண்டாம் புண். (M. L.)

வெந்நீரூறல் vennīr-ūṟal, n. <id.+ஊறு-. Decoction; கஷாயம். (பைஷஜ.)

வெப்பக்கட்டி veppa-k-kaṭṭi, n. <வெப்பம்+. See வெப்புக்கட்டி. (W.)

வெப்பசாரம் veppa-cāram, n. <id.+சார-. (W.) 1. Grief; மனத்துயர். 2. Indignation; கோபம். 3. Spite, spleen; பொறாமை.

வெப்பத்தி veppatti, n. prob. id. Indian snowberry. See வறட்பூலா, 1. (சங். அக.)

வெப்பம் veppam, n. <வெம்பு[1]-. 1. Heat; உஷ்ணம். நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றானே தணியுமே (நாலடி, 68). 2. Fever; சுரநோய். மீனவற்சுடு வெப்ப மொழிந்தது (திருவாலவா. 37, 1). 3. Indignation; கோபம். வெப்பமுற்றோ னவிநயம (சிலப். பக். 70). 4. Spite, spleen; பொறாமை. 5. Desire; ஆசை. (சூடா.) 6. Sorrow; துயர். 7. A hell; ஒரு நரகம். (சி. போ. பா. 2. 3, பக். 203.)

வெப்பர் veppar, n. <வெப்பு. 1. See வெப்பம். அணிமுலைத் தடத்தி னெற்றி வெப்பராற் றட்ப மாற்றி (சீவக. 1746). 2. Hot food; சூடான உணவு. புத்தகற் கொண்ட புலிக்கண் வெப்பர் . . . உண்ட பின்னே (புறநா. 269, 4).

வெப்பல் veppal, n. <வெம்பு[1]-. An inferior kind of soil, light greyish brown earth, lumpy and free from stones; சாம்பல்நிறங் கலந்த செந்நிறமுள்ளதும் கல்லின்றிச் சட்டிசட்டியாக வுள்ளதுமான நிலவகை. (G. Tn. D. I, 286.)

வெப்பி-த்தல் veppi-, 11 v. tr. <வெப்பு. 1. To heat; சூடாக்குதல். 2. To make one hot with anger; to infuriate; மனக்கோதிப்பு உண்டாக்குதல். வென்றடுகிற பாசை வெப்பித்து (பழமொ. 294.)

வெப்பியாரம் veppiyāram, n. perh. id. +ஆர்[1]-. cf. வெப்பசாரம். Grief; மனத்துயர். (யாழ். அக.)

வெப்பிராளம் veppirāḷam, n. cf. வெப்பியாரம். Mental agitation; மனச்சுழப்பம். Tinn.

வெப்பு veppu, n. <வெம்பு[1]-. [T. M. veppu, Tu. beppu.] 1. See வெப்பம், 1. 2. See வெப்பம், 2. மேயவெப்பிடா மீனவன் மேலொழிந்ததுவும் (பெரியபு. திருஞான. 1050). 3. The God of fevers; சுரதேவதை. மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு (திவ். இராமானுசநூற். 22). 4. (Astrol.) The 7th or 9th nakṣatra from that with which Jupiter is in conjunction. See சுரநட்சத்திரம். குருநின்றநாட் கொன்பதேழ் வெப்பென்பரே (விதான. குணகுண. 40). 5. Feverish feeling, as due to grief, anger, etc.; தாபம். வெப்புடை மெய்யுடை வீரன் (கம்பரா. அயோமுகி. 62). 6. See வெப்பம், 3. வெப்புடைக் கொடிய மன்னன் (கம்பரா. மிதிலைக். 99). 7. See வெப்பம், 4, 5, 6. 8. Severity; கொடுமை. வெப்புடை யாடூஉச் செத்தனென் மன் யான் (பதிற்றுப். 86, 4). 9. Leprosy; தொழுநோய். (சிலப். உரைபெறுகட்டுரை, 1, உரை).

வெப்புக்கட்டி veppu-k-kaṭṭi, n. <வெப்பு+. A swelling in the intestines, occurring after chronic fevers; நாட்பட்ட சுரத்தினால் உண்டாம் வயிற்றுக்கட்டிவகை. (W.)

வெப்புக்கொதி veppu-k-koti, n. <id.+. Slight fever, feverishness; சுரத்தாலுண்டாங் காங்கை. (W.)

வெப்புநட்சத்திரம் veppu-naṭcattiram, n. <id.+. (Astrol.) The 7th or 9th *nakṣatra* from that with which Jupiter is in conjunction. See சுரநட்சத்திரம். (விதான. குணாகுண. 40, உரை.)

வெப்புநாற்றம் veppu-nāṟṟam, n. <id. +. Offensive or putrid smell; துர்நாற்றம். (W.)

வெப்புநோய் veppu-nōy, n. <id.+. 1. See வெப்புக்கொதி. வெப்புநோயா நீரின்மூழ் கின் வெம்மையாறுமே கொலாம (நைடத. கைக்கிளை. 2). 2. See வெப்பு, 9. வெப்புநோயுங் குருவும (சிலப. உரைபெறுகட். 1).

வெப்புப்பாவை veppu-p-pāvai, n. <id. +. See வெப்புக்கட்டி. (யாழ். அக.)

வெப்புப்பாவைக்கட்டு veppuppāvai-k-kaṭṭu, n. <வெப்புப்பாவை+. See வெப்புக்கட்டி. (W.)

வெப்புள் veppuḷ, n. <வெம்பு¹-. Heat; வெம்மை. வெப்புள் விளைந்த வேங்கை (புறநா. 120).

வெப்புறு veppuṟu, n. <வெப்பு+உறு-. Heat; வெம்மை. (W.)

வெம்பகல் vem-pakal, n. <வெம்-மை+ பகல்¹. Midday, noon; நடுப்பகல். (தக்கயாகப். 164, உரை.)

வெம்பரப்பு¹ vem-parappu, n. <வெறு-மை +. Uncultivated waste; தரிசுகிடக்கும் நிலம். *Tinn.*

வெம்பரப்பு² vem-parappu, n. <வெம்-மை +. Excessive flurry; மிகுதியான பரபரப்பு. *Tinn.*

வெம்பல் vempal, n. <வெம்பு¹-. 1. Tropical heat; மிகுவெப்பம். வெயில வீற்றிருந்த வெம்பலை யருஞ்சுரம் (நற். 84). 2. Wrath, anger; கோபம். (சூடா.) 3. That which has faded; வாடலானது. *Colloq.* 4. Prematurely ripe fruit; பிஞ்சிற் பழுத்துக் கெட்ட காய். (W.)

வெம்பளிக்கை vempaḷikkai, n. See வெம்பிளிக்கை, 1. (W.)

வெம்பறவை vem-paṟavai, n. <வெம்-மை +. Fabulous eight-legged bird. See சரபம், 1. (நாமதீப. 237.)

வெம்பா vem-pā, n. <வெண்-மை+பா⁴. Mist; மூடுபனி. வெம்பாப பெய்தால் சம்பா விளையும்.

வெம்பாய் vempāi, n. <Mhr. *Mumbai.* Bombay; பம்பாய்ப்பட்டினம்.

வெம்பிளாந்தி vempiḷānti, n. <வெம்-மை +பிராந்தி¹. One who is confused; மனங்குழம்பிய வன். (யாழ். அக.)

வெம்பிளிக்கை vempiḷikkai, n. perh. வமபு¹+அளி-. 1. Haughtiness, pride; இறுமாப்பு. (W.) 2. Disregard; அலட்சியம். தருமபொருளை வெமபிளிக்கை பணணுதே.

வெம்பு¹-தல் vempu-, 5 v. intr. <வெம்-மை. 1. To be very hot; மிகச்சூடாதல். மலை வெமப (கலித். 13). 2. To fade; to be dried with heat; வாடுதல். வேரோடு மரம்வெமப (கலித. 10, 4). 3. To become prematurely ripe; அகாலத்திற் பழுத்தல். 4. To be furious; to rage; உக்கிரமாதல். வெமபின செருவின் வந்து (கமபரா. நிகும். 96). 5. To be distressed in mind; மனம்புழுங்குதல். வெமபினு ரரக்க ரெல்லாம் (தேவா. 776, 2). 6. To be angry, enraged; சினத்தல். 7. To desire, love; விரும்புதல். வெமப ஊர்ந்துலாம் வேனிலா னினே (சீவக. 410).

வெம்பு²-தல் vempu-, 5 v. intr. perh. பமபு-. To sound; ஒலித்தல். பமபை வெமபின (சீவக. 2222).

வெம்புழுங்கல் vempuḻuṅkal, n. Corr. of. வெண்புழுங்கல். *Colloq.*

வெம்மணல் vemmaṇal, n. <வெம்-மை+. A hell. See வாலுகப்பிரபை. (ஏலாதி, 67.)

வெம்மை vemmai, n. [T. *ummma*, M. *vemma.*] 1. Heat; glow; வெப்பம். அழலன்ன வெம்மையால் (கலித். 11). 2. Severity, harshness; cruelty; கடுமை. (சீவக. 744.) 3. Anger, wrath; கோபம். வேகயானை வெம்மையிற் கைகொள (சிலப. 15, 47). 4. Desire; விருப்பம். (தொல். சொல. 334.) 5. Might, valour; பராக்கிரமம். உலக மூன்றுமென் வெமமையி னுண்டது (கம்பரா. அதிகா. 4).

வெய்து veytu, <வெம்-மை. n. 1. That which is hot; வெப்பமுள்ளது. சிறுநெறி வெய்திடை யுருஅ தெய்தி (அகநா. 203). 2. Heat; வெப்பம். (மதுரைக். 403, உரை.) 3. Fomentation; வெப்ப முள்ள பொருளாலிடும் ஒற்றடம். 4. Sorrow, distress; துக்கம். வெய்துறு பெருமபயம (ஞானா. 35, 3).—*adv.* Speedily, hastily; விரைவில். வேந்தன் வெருவந்து வெய்துகெடும் (குறள், 569).

வெய்துபிடி-த்தல் veytu-piṭi-, v. intr. <வெய்து+. See வேதுபிடி-. (W.)

வெய்துயிர்-த்தல் veytuyir-, v. intr. <id.+. To breathe hot, as in grief; வெப்பமாக மூச்சுவிடுதல். வெய்துயிர்த்துப் பிறைநுதல் வியரப்ப (அகநா. 207).

வெய்துறு-தல் veyturu-, *v. intr.* <id. +. 1. To be perplexed; மனங்கலங்குதல். (பிங்.) 2. To be distressed; துன்புறுதல். (பிங்.) 3. To be angry; சினங்கொள்ளுதல்.

வெய்தெனல் veytenal, *n.* <id. + Expr. signifying (a) being hot; வெப்பக் குறிப்பு: (b) being in haste; விரைவுக் குறிப்பு. (சூடா.): (c) being cruel; கொடுமைக் குறிப்பு.

வெய்ய veyya, *adj.* <வெம்-மை. [K. *bisiya.*] 1. Hot; வெப்பமான. வெய்ய கதிரோன் விளக்காக (திவ். இயற். 1, 1). 2. Fierce, cruel; கொடிய. 3. Desirable; விரும்புதற்குரிய. வெய்யசெய் (தக்கயாகப். 506).

வெய்யது veyyatu, *n.* <id. [K. *bisiyadu.*] 1. That which is hot; சூடானது. (யாழ். அக.) 2. That which is cruel; கொடியது. 3. That which is unbearable; தாங்கமுடியாதது. அரும் பெரு மூப்பும் வெய்யதாயது (கம்பரா. மந்திரப. 62).

வெய்யநட்சத்திரம் veyya-naṭcattiram, *n.* <வெய்ய +. (Astrol.) The 18th and 24th *nakṣatra* counted from the *nakṣatra* occupied by Mercury. See உக்கிரநட்சத்திரம், 1. (விதான. குணகுண. 40, உரை.)

வெய்யநீர் veyya-nīr, *n.* <id. + நீர்¹. Hot water; வெந்நீர். (யாழ். அக.)

வெய்யல் veyyal, *n.* Corr. of வெயில். (W.)

வெய்யவன் veyyavan, *n.* <வெம்-மை. 1. See வெய்யன், 1. 2. See வெய்யோன், 2. வெய் யவனூருந் தேரின் (பெருங். இலாவாண 8, 172). 3. Fire-god; அக்கினிக்கடவுள். வெய்யவன் படையை விட்டான் (கம்பரா. அதிகாய. 203). 4. See வெய் யன், 4.

வெய்யன் veyyan, *n.* <id. 1. Cruel person; கொடியவன். வெய்யனு யுலகேழுட னலிந் தவன் (திவ். பெரியதி. 5, 3, 3). 2. See வெய்ய வன், 3. 3. See வெய்யோன், 2. 4. One who is desirous or eager; விருப்பமுள்ளோன். நல்லூரன் புதுவோரப் புணர்தல் வெய்யனுயின் (கலித். 75, 10).

வெய்யனீர் veyyanīr, *n.* <வெய்யல் + நீர்¹. Water heated by the rays of the sun; சூரிய கிரணங்களாற் சூடான நீர். *Loc.*

வெய்யில் veyyil, *n.* <வெம்-மை. See வெயில். நிழல் வெய்யில் சிறுமை பெருமை (திவ். திருவாய். 6, 3, 10).

வெய்யில்தாழ veyyil-tāḻa, *adv.* <வெய்யில் + தாழ்¹-. In the evening; மாலையில். வெய்யில் தாழவா. (W.)

வெய்யிற்குளிர veyyiṟ-kuḷira, *adv.* <id. + குளிர்-. See வெய்யில்தாழ. வெய்யிற்குளிர வா. (W.)

வெய்யிற்சூடு veyyiṟ-cūṭu, *n.* <id. +. Sun's heat; சூரியவெப்பம். *Loc.*

வெய்யோன் veyyōn, *n.* <வெம்-மை. 1. See வெய்யன், 1. ஆரதனா வெய்யோர் (கந்தபு. முதனுட்போ. 49). 2. Sun; சூரியன். (பிங்.) வெய் யோ னொளி (கம்பரா. கங்கை. 1). 3. Right nostril; வலதுநாசித்துவாரம். இலகுவெய்யோனிற் பநிஞு றனை விடல் (காசிக. யோக. 23). 4. See வெய்ய வன், 3. 5. See வெய்யன், 4. பொன்னறைதான் கொடுத்தான் புகழ்வெய்யோன் (சீவக. 237). 6. The 5th *nakṣatra.* See மிருகசீருடம். (பிங்.)

வெயர்¹-த்தல் veyar-, 11 *v. intr.* cf. வியர்-. [K. *bemar,* Tu. *begaru*] 1. To perspire; வேர்வை நீருண்டாதல். புனைநுதல் வெயர்க்க (பாரத. பன்னிரண். 47). 2. To be angry, enraged; கோபங்கொள்ளுதல்.

வெயர்² veyar, *n.* <வெயர்-. Sweat, perspiration; வேர்வைநீர். வெயர்பொடிப்பச் சினங் கடைஇ (பு. வெ. 7, 13, கொளு).

வெயர்ப்பு veyarppu, *n.* <id. 1. See வெயர்². குறுவெயர்ப் பொழுக்கென (கல்லா. 16, 5). 2. Sweating; வேர்வை யுண்டாகை. 3. Anger; சினம். வெஞ்சமம் விளைதந வெயர்ப்பால (இரகு. திக்குவி. 112).

வெயர்வு veyarvu, *n.* See வெயர்². (திவா.)

வெயர்வை veyarvai, *n.* See வெயர்². *Colloq.*

வெயில் veyil, *n.* <வெம்-மை. [K. *bisil,* M. *veyil.*] 1. Sunlight, sunshine; சூரியவெளிச் சம். துகில விரித்தன்ன வெயிலவிருப்பபின் (நற். 43). 2. Heat and glare of the sun, as on a tropical day; சூரியவெப்பம். என்பி லதனை வெயில் போலக் காயுமே (குறள், 77). 3. The sun; சூரியன். வெயிலிள நிலவே போல விரிகதிரிடை வீச (கம்பரா. வனம்புகு. 2). 4. Lustre, brilliance; ஒளி. (சூடா.) மணியிழையின் வெயில் (கம்பரா. நாட். 42).

வெயில்நீக்கி veyil-nīkki, *n.* <வெயில் + நீக்கு-. Umbrella; குடை. (தக்கயாகப். 257, உரை.)

வெயிலடித்தல் veyil-aṭittal, *n.* <id. +. 1. Shining, as the sun; சூரியன் பிரகாசிக்கை. 2. Being hot and bright, as sun-shine; சூரியகிரணம் வெப்பமாயிருக்கை.

வெயிலுறைத்தல் veyil-uṟaittal, *n.* <id. +. See வெயிலடித்தல், 2. (W.)

வெயிலெறித்தல் veyil-eṟittal, *n.* <id. +. See வெயிலடித்தல். (W.)

வெயிலோன் veyilōn, *n.* <id. The sun; சூரியன். வெயிலோனு மேல்பாற்குன்றிற் கிட்ட (பாரத. முதற்போர். 73).

வெயிற்குளி-த்தல் veyiṟ-kuḷi-, *v. intr.* <id.+. (J.) 1. To be exposed to the sun; வெயிலிற் காய்தல். 2. To bath in the sun; குளிர் காயச் சூரியவெப்பத்தி லிருத்தல்.

வெயிற்குளிர்-தல் veyiṟ-kuḷir-, *v. intr.* <id.+. To become mild, as the evening sun; சூரியகிரணம் வெம்மைதணிதல். (யாழ். அக.)

வெயிற்பாழ் veyiṟ-pāḻ, *n.* <id.+. Loss of crop due to drought, one of *mu-p-pāḻ*, q.v.; மழையின்றி வெயில்காய்வதால் உண்டாம் பயிர்க்கேடு.

வெயிற்றுகள் veyiṟṟukaḷ, *n.* <id.+ துகள். Mote in a sunbeam; வெயிலிற் பறக்கும் அணு. வாயுபபறியலனே வெயிற்றுக ளனைத்தும் (பதிற்றுப். 20, 6).

வெயின்மறை veyiṉ-maṟai, *n.* <id.+. That which protects one from the heat of the sun, as an umbrella; வெயிலை மறைக்குங் கருவி. கற்பகவல்லி சாதியைத் தமக்கு வெயினமறையாக (தக்கயாகப. 11, உரை).

வெயினோ veyiṉō, *n.* <id.+நோ³. Sunstroke; வெயிலின் தாக்கால் உண்டாம் நோய். (M. L.)

வெரிந் veriṉ, *n.* cf. வெந். [Tu. *beri.*] Back; முதுகு. வெரிநெ னிறுதி (தொல். எழுத். 300).

வெரிமருந்து veri-maruntu, *n.* prob. எரி¹+. Poisonous drug; பாஷாணம். (மூ. அ.)

வெரு veru, *n.* <வெருவு-. cf. *bhīru.* [T. *verapa.*] Fear, dread; அச்சம். வெருவரு நோன்ருள் . . . கரிகால் வளவன் (பொருந. 147).

வெருக்குவிடை verukku-viṭai, *n.* <வெருகு¹+விடை⁷. Male of wild cat; காட்டுப் பூனையின் ஆண். வெருக்குவிடை யன்ன வெருணோக்கு (புறநா. 324).

வெருக்கொள்(ளு)-தல் veru-k-koḷ-, *v. intr.* <வெரு+. To be afraid, frightened; பயங் கொள்ளுதல். வெருக்கொண்டு பதைபதைத்து (குசேலோ. குசேலர்வைகுந். 57).

வெருக்கொள்ளி verukkoḷḷi, *n.* <வெருக் கொள்-. Coward; பயங்காளி. (W.)

வெருக்கோள் verukkōḷ, *n.* <id. Fearing; அச்சங்கொள்ளுகை. வெருக்கோளுற் றதுநீங்க (பெரியபு. தடுத்தாட். 114).

வெருகங்கிழங்கு verukaṅ-kiḻaṅku, *n.* <வெருகு¹+. See வேருகு¹, 4.

வெருகடி verukaṭi, *n.* <id.+அடி³. 1. Cat's paw; பூனையின் அடி. (யாழ். அக.) 2. A large pinch, as much as can be taken up with tips of thumb and two fingers; பெருவிரல் முதலிய மூன்று விரல்களின் நுனிகளால் எடுக்குமளவு. அந்தச் சூரணத்தில் வெருகடித் தூள் உட்கொள்ளவேண்டும். (W.)

வெருகடிப்பிரமாணம் verukaṭi-p-pira-māṇam, *n.* <வெருகடி+. See வெருகடி, 2. (யாழ். அக.)

வெருகம் verukam, *n.* <*barha.* The under side of tail; வாலின் கீழிடம். (பிங.)

வெருகிடதர் verukiṭatar, *n.* <*barhiṣadaḥ* nom. pl. of *barhiṣad.* A particular class of manes; பிதிரரில் ஒருவகையினர். (கூர்மபு. பிருகு. 13.)

வெருகு¹ veruku, *n.* 1. Tom-cat; ஆண் பூனை. (திவா.) 2. Wild cat; காட்டுப்பூனை. (பிங.) வெருக்கு விடையன்ன (புறநா. 324). 3. Toddy cat, *Paradoxurus niger;* மரநாய். 4. Ol, tuberous-rooted herb, *Arum macrorhizon;* செடிவகை. *Colloq.* 5. White-flowered sola; வெண்கிடை. (பிங.)

வெருகு² veruku, *n.* <மெருகு¹. Polish; மெருகு. (யாழ். அக.)

வெருட்சி veruṭci, *n.* <வெருள்-. [T. *veratsu*, K. *beccu.*] 1. Bewilderment; மருட்சி. 2. Shyness, skittishness, as of an animal; மருளுகை. 3. Fear; அச்சம்.

வெருட்டி veruṭṭi, *n.* <வெருட்டு-. That which frightens; வெருட்டுவது. வேழவெண்டிரட டக்கை வெருட்டி (சீவக. 174).

வெருட்டு¹-தல் veruṭṭu-, 5 *v. tr.* Caus. of வெருள்-. 1. To terrify, frighten; அச்சமுறுத்துதல். பாம்பினொடு படாசடைக ளவைகாட்டி வெருட்டி (தேவா. 676, 2). 2. To confuse, stupefy; பிரமிக்கச்செய்தல். வடிவழகாலே நாட்டை வெருட்டித் திரிகிற காமன் (ஈடு, 2, 7, 8). 3. To drive away, as animals; மிருகம் முதலியவற்றை ஓட்டுதல். 4. To urge; to drive fast; வேகமாகச்செல்லத் தூண்டுதல். வண்டி மாட்டை வெருட்டு.

வெருட்டு² veruṭṭu, *n.* <வெருட்டு-. 1. Causing shyness; கூச்சமுண்டாக்குகை. (W.) 2. Causing fear; அச்சமுண்டாக்குகை. 3. Driving away; ஓட்டுகை. 4. Urging; driving fast; வேகமாகச்செல்லத் தூண்டுகை.

வெருணை veruṇai, *n.* cf. வெருனை. See பாவட்டை, 1, 2. (மூ. அ.)

வெருப்பறை veru-p-paṟai, *n.* <வெரு+பறை³. War-drum; போர்முரசு. வென்றியெய்து தல் வேண்டு நாமென வெருப்பறை கொட்டி (பெருங. மகத. 24, 209).

வெருவந்தம் veruvantam, *n.* < வெருவா-. Fear; அச்சம். (W.)

வெருவருநிலை veruvaru-nilai, *n.* < id. +. (Puṟap.) Theme describing the attitude of a warrior who does not fall down even when his breast is pierced through and through by the arrows of his enemies; பகைவர் அம்பு தன் மார்பைப் பிளப்பவும் பூமியில் விழாமல் நின்ற வீரனது நிலையைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 7, 23, கொளு.)

வெருவலர் veruvalar, *n.* < id. + அல் neg. +. Enemies; பகைவர். வெருவலர் புரந்தீய (உப தேசகா. சூராதி. 5).

வெருவா-தல் [வெருவருதல்] veru-vā-, *v. intr.* < வெரு + வா-. 1. To be fearful; to cause fear; அச்சந்தருதல். வெருவரு தானைகொடு செருப்பல கடந்து (பதிற்றுப். 70, பதி.). 2. To be afraid; அஞ்சுதல். வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங் கோல னாயின் (குறள், 563).

வெருவு[1]**-தல்** veruvu-, *5 v. tr. & intr.* cf. வெருள்-. 1. To be afraid of; to be alarmed, frightened or startled; அஞ்சுதல். யானை வெரூஉம் புலிதாக் குறின் (குறள், 599).

வெருவு[2] veruvu, *n.* < வெருவு-. [T. *verapu.*] Fear, fright; அச்சம். வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும் (தொல். பொ. 111).

வெருவெரு-த்தல் veru-veru-, *v. intr.* Redupl. of வெரு. To be afraid; பயப்படுதல். உயிர்நடுங்கி . . . வெருவெருத்து நின்றனரால் (உப தேசகா. சூராதி. 49).

வெருள்[1]**(ளு)-தல்** veruḷ-, *2 & 5 v. intr.* 1. To be startled, perplexed, bewildered; மருளு தல். எனைக்கண்டார் வெருளா வண்ணம் மெய் யன்பை யுடையாய் பெறநான் வேண்டுமே (திருவாச. 32, 3). 2. To be frightened; அஞ்சுதல். பெருங் குடி யாக்கம் பீடற வெருளி (பெருங். மகத. 24, 84). 3. To shy; to be skittish; குதிரை முதலியன மருளு தல்.

வெருள்[2] veruḷ, *n.* < வெருள்-. 1. Fear; பயம். 2. Perplexity; மனக்கலக்கம். (சூடா.) 3. That which is fearful; அஞ்சத்தக்கது. நின்புகழிகழ் வார் வெருளே (திருவாச. 6, 17).

வெருளார்-த்தல் veruḷār-, *v. intr.* < வெருள் +. (யாழ். அக.) 1. To be startled; திகைத்தல். 2. To be confused; மயங்குதல்.

வெருளி veruḷi, *n.* < வெருள்-. 1. Bewilderment; வெருட்சி. வெருளி மாடங்கள் (சீவக. 532). 2. Bugbear, scare-crow; that which causes terror; வெருளச்செய்யும் புல்லுரு முதலியன. 3. Pride of riches; செல்வச்செருக்கு. வெருளி மாந்தர் (சீவக. 73).

வெருளிப்பிணை veruḷi-p-piṇai, *n.* < வெருளி + பிணை[4]. A kind of doe; பெண்மான் வகை. (பெருங். இலாவாண. 15, 31.)

வெருனை veruṉai, *n.* cf. வெருணை. See பாவட்டை, 1, 2. (மலை.)

வெரூஉ verūu, *n.* < வெருவு-. See வெருவு. வெரூஉப் பறை (பொருந. 171).

வெரூஉதல் verūutal, *n.* < id. Being afraid, startled; மருண்டஞ்சுகை. அலமர லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி (குறிஞ்சிப். 137).

வெல்(லு)-தல் vel-, *3 v. tr.* 1. To conquer, overcome, subdue; செயித்தல். எறிநீர் வைய கம் வெலீஇய செலவோய் (முல்லைப். 57). 2. To destroy, remove; ஒழித்தல். வல்வினை வெல்லவன் (சிறுநாற். 99). 3. To resemble; ஒத்தல். கோங்கை வென்ற சுணங்கு (ஐங்குறு. 324).—*intr.* To excel, prosper; மேம்படுதல். விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே (பெரியபு. பாயி. 4).

வெல்புகழ் vel-pukaḻ, *n.* < வெல்- +. Fame due to victory in war; போர்க்கண் வெற்றி யாலுண்டாங் கீர்த்தி. பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புல வர் (பு. வெ. 8, 1).

வெல்லச்சீடை vella-c-cīṭai, *n.* < வெல்லம் +. Ball-cake of rice-flour made with coarse cane-sugar; அரிசிமாவும் வெல்லமுஞ் சேர்த்துச் செய்த சீடைப்பணியாரம்.

வெல்லடி vellaṭi, *n.* A kind of net; வலை வகை. *Madr.*

வெல்லப்பாகு vella-p-pāku, *n.* < வெல்லம் + பாகு[1]. Treacle; கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சி யுண்டாக்குங் குழம்பு.

வெல்லம் vellam, *n.* [T. *bellamu*, K. *bella*, M. *vellam.*] Jaggery, unrefined cane-sugar; கருப்பஞ்சாற்றுக் கட்டி. வெல்லச்சொ னுவலர்க்கு (தனிப்பா. 1, 305, 1).

வெல்லல் vellal, *n.* perh. வெல்-. Small elliptic cuspidate-leaved windberry. See வாயு விளங்கம், 1. (L.)

வெல்லவட்டு vella-vaṭṭu, *n.* < வெல்லம் + வட்டு. Circular piece of jaggery; வெல்லத்தைக் காய்ச்சிச் சக்கரமாக ஊற்றிய துண்டு. வெல்லவட்டுப் போல் வார்த்தை சொல்லி (கவிகுஞ். 10).

வெல்லவல் vellaval, *n.* < id. + அவல். A sweet preparation of *aval* or parched rice; வெல்லஞ் சேர்த்துத் தயாரித்த அவல்.

வெல்லி[1] velli, *n.* cf. *bālā*. A species of cardamom. See சிற்றேலம். (மலை.)

வெல்லி² velli, n. prob. வெல்-. Clever woman; சமர்த்தி. *Nāñ.*

வெல்லுமா vellu-mā, n. <id.+மா². Tiger; புலி. (W.)

வெல்லை vellai, n. <வெள்ளை. [T. *vella.*] Whiteness; வெள்ளைநிறம். வெல்லை யறுவை நீக்கி (சிவதரு. சிவஞானதான. 36).

வெல்வெட்டு velveṭṭu, n. <E. Velvet; பளபளப்புள்ள துணிவகை.

வெலத்தி velatti, n. See வெலித்தி, 2. *Loc.*

வெலவெல-த்தல் velavela-, 11 v. intr. cf. *bil.* 1. To be faint with fatigue; களைத்தல். பசியால் வெலவெலத்துப்போனான். 2. To quake, tremble, as one's limbs; கைகால் உதறுதல். குளிரால் கைகால்கள வெலவெலக்கின்றன. 3. To be dazed, astonished; பிரமித்தல். அவன்பேச்சைக் கேட்டு வெலவெலத்துப்போனான்.

வெலி¹ veli, n. perh. வெளி¹. [T. *veli.*] 1. Banishment, excommunication; புறம்பாக்குகை. (W.) 2. Expunging; எழுத்தினின்றும் தவறான பகுதியை விலக்குகை. *Loc.*

வெலி² veli, n. Corr. of பலி³. See பலி³, 1, 2. *Nāñ.*

வெலிகம் velikam, n. Aloe. See கற்றாழை, 1. (மலை.)

வெலிகாரம் velikāram, n. <வெண்காரம். [K. *biligāra.*] Borax. See வெண்காரம். (யாழ். அக.)

வெலிசாத்து veli-cāttu, n. <Fr. *bailli*+சார்த்து. Warrant, as of arrest or attachment; ஆளைப்பிடிக்கவேனும் சொத்தைக் கட்டுப்படுத்தவேனும் இடுங் கட்டளை. வெலிசாத்து விட்டு வீட்டைத் தடைபடுத்தி யிருக்கிறேன்.

வெலித்தி velitti, n. <T. *veliti.* (W.) 1. Anything thin; lean person; ஒல்லி. 2. Being lose in texture; ஆடை முதலியன கடுத்தமின்றியிருக்கை. 3. (Mus.) See வெள்ளோசை, 1, 2. *Loc.*

வெலீஇயோன் velīiyōṉ, n. <வெல்-. One who caused victory; வெல்வித்தோன். நிறகூறும்மே வெலீஇயோ னிவனென (புறநா. 125).

வெவ்வர் vevvar, n. <வெம்-மை. Heat; வெம்மை. வெவ்வரோச்சம் பெருக (பதிற்றுப். 41, 20).

வெவ்விடாய் vev-viṭāy, n. <id.+. Intense thirst; கடுந் தாகம். வெவ்விடாய் தணிவுற (பாரத. நாலாம்போர். 46).

வெவ்விது vevvitu, n. <id. 1. That which is hot; சூடானது. 2. That which is harsh, cruel or severe; கொடியது. சினமிக்கு வெவ்விதா யெழுந்து (கலித். 102, 20, உரை).

வெவ்வினை vev-viṉai, n. <id.+. 1. Relentless karma; கொடியவினை. 2. Battle; போர். (யாழ். அக.)

வெவ்வுயிர்-த்தல் vev-v-uyir-, v. intr. <id.+உயிர்-. See வெய்துயிர்-. உள்ளமலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் (திவ். திருவாய். 2, 4, 4).

வெவ்வுயிர்க்கொள்(ளு)-தல் vevvuyir-k-koḷ-, v. intr. <வெவ்வுயிர்-+. See வெய்துயிர்-. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு (திவ். திருவாய். 10, 3, 3).

வெவ்வுரை vev-v-urai, n. <வெம்-மை+உரை⁶. Severe, harsh language; கடுஞ்சொல். வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினிர் (மணி. 25, 53).

வெவ்வுழவு vev-v-uḻavu, n. <வெறு-மை+. Superficial ploughing; மேலுழவு. (J.)

வெவ்வெஞ்செல்வன் vev-veñ-celvaṉ, n. <வெம்-மை+வெம்-மை+. The rising sun, as one whose warmth is welcome or pleasing; வெம்மையுடையதும் விரும்பப்படுவதுமாகிய இளஞாயிறு. வெவ்வெஞ்செல்வன் விசும்பு படர்ந்தாங்கு (பொருந. 136).

வெவ்வேகம் ve-v-vēkam, n. <id.+. Virulent poison; கொடிய நஞ்சு. வெவ்வேகங் கொதித்தெழுந்து (திருக்காளத். பு. காளன். 7).

வெவ்வேறாக vevvēṟāka, adv. <வெவ்வேறு+. Separately; distinctly; தனித்தனியாக. மூவரையும் வெவ்வேறாக நினையாத (கலித். 9, உரை).

வெவ்வேறு vevvēṟu, n. <வேறு+வேறு. [T. *vevvēru*, M. *vevvērē.*] Separateness; தனித்தனி.

வெவிச்சைக்கெண்டை veviccai-k-keṇṭai, n. cf. வெளிச்சைக்கெண்டை. Carp, silvery, attaining 6 in. in length, *Chela argentea;* வெண்மை நிறமுடையதும் ஆறங்குலம் வளர்வதுமான மீன்வகை.

வெழுமூட்டு-தல் veḻumūṭṭu-, v. tr. Caus. of வெழுமூள்-. cf. வழுமூட்டு-. 1. To smooth; to polish; வழுவழுப்பாக்குதல். திற்றிய சுண்ணும்பை வெழுமூட்டு. 2. To smooth over, as a fault; to whitewash; குற்றமறைத்துப் பேசுதல்.—*intr.* To be excoriated, wear off. See வழுந்து-.

வெழுமூண்டகாயம் veḻumūṇṭa-kāyam, n. <வெழுமூள்-+காயம்². Abrasion; தோலுரிந்த புண்.

வெழுமூள்(ளு)-தல் veḻu-mūḷ-, v. intr. prob. வழு+மூள்-. 1. To be covered with

வெருவந்தம் veruvantam, n. < வெருவா-. Fear; அச்சம். (W.)

வெருவருநிலை veruvaru-nilai, n. < id. +. (Puṟap.) Theme describing the attitude of a warrior who does not fall down even when his breast is pierced through and through by the arrows of his enemies; பகைவர் அம்பு தன் மார்பைப் பிளப்பவும் பூமியில் விழாமல் நின்ற வீரனது நிலையைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 7, 23, கொளு.)

வெருவலர் veruvalar, n. < id. + அல் neg. +. Enemies; பகைவர். வெருவலர் புரந்திய (உபதேசகா. சூராதி. 5).

வெருவா-தல் [வெருவருதல்] veru-vā-, v. intr. < வெரு + வா-. 1. To be fearful; to cause fear; அச்சந்தருதல். வெருவரு தானைகொடு செருப்பல கடந்து (பதிற்றுப். 70, பதி.). 2. To be afraid; அஞ்சுதல். வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின் (குறள், 563).

வெருவு[1]-தல் veruvu-, 5 v. tr. & intr. cf. வெருள்-. 1. To be afraid of; to be alarmed, frightened or startled; அஞ்சுதல். யானை வெரூஉம் புலிதாக் குறின் (குறள், 599).

வெருவு[2] veruvu, n. < வெருவு-. [T. verapu.] Fear, fright; அச்சம். வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும் (தொல். பொ. 111).

வெருவெரு-த்தல் veru-veru-, v. intr. Redupl. of வெரு. To be afraid; பயப்படுதல். உயிர்நடுங்கி . . . வெருவெருத்து நின்றனரால் (உபதேசகா. சூராதி. 49).

வெருள்[1](ளு)-தல் veruḷ-, 2 & 5 v. intr. 1. To be startled, perplexed, bewildered; மருளுதல். எனைககணடாா வெருளா வண்ணம மெய்யன்பை யுடையாய பெறநான் வேண்டுமே (திருவாச. 32, 3). 2. To be frightened; அஞ்சுதல். பெருங்குடி யாக்கம பீடற வெருளி (பெருங். மகத. 24, 84). 3. To shy; to be skittish; குதிரை முதலியன மருளுதல்.

வெருள்[2] veruḷ, n. < வெருள்-. 1. Fear; பயம். 2. Perplexity; மனக்கலக்கம். (சூடா.) 3. That which is fearful; அஞ்சத்தக்கது. நின்புகழிகழ்வார் வெருளே (திருவாச. 6, 17).

வெருளார்-த்தல் veruḷār-, v. intr. < வெருள் +. (யாழ். அக.) 1. To be startled; திகைத்தல். 2. To be confused; மயங்குதல்.

வெருளி veruḷi, n. < வெருள்-. 1. Bewilderment; வெருட்சி. வெருளி மாடங்கள் (சீவக. 532). 2. Bugbear, scare-crow; that which causes terror; வெருளச்செய்யும் புல்லுரு முதலியன. 3. Pride of riches; செல்வச்செருக்கு. வெருளி மாந்தா (சீவக. 73).

வெருளிப்பிணை veruḷi-p-piṇai, n. < வெருளி + பிணை[4]. A kind of doe; பெண்மான் வகை. (பெருங். இலாவாண. 15, 31.)

வெருனை verunai, n. cf. வெருணை. See பாவட்டை, 1, 2. (மலை.)

வெரூஉ verūu, n. < வெருவு-. See வெருவு. வெரூஉப பறை (பொருந. 171).

வெரூஉ-தல் verūutal, n. < id. Being afraid, startled; மருண்டஞ்சுகை. அலமர லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி (குறிஞ்சிப். 137).

வெல்(லு)-தல் vel-, 3 v. tr. 1. To conquer, overcome, subdue; செயித்தல். எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செலவோய (மூலைப். 57). 2. To destroy, remove; ஒழித்தல். வல்வினை வெல்லவன் (திருநூற். 99). 3. To resemble; ஒத்தல். கோங்கை வென்ற சுணங்கு (ஐங்குறு. 324).—intr. To excel, prosper; மேம்படுதல். விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே (பெரியபு பாயி 4).

வெல்புகழ் vel-pukaḻ, n. < வெல்- +. Fame due to victory in war; போர்க்கண் வெற்றியாலுண்டாங் கீர்த்தி. பாடிஞர் வெல்புகழைப் பல்புலவர் (பு. வெ. 8, 1).

வெல்லச்சீடை vella-c-cīṭai, n. < வெல்லம் +. Ball-cake of rice-flour made with coarse cane-sugar; அரிசிமாவும் வெல்லமுஞ் சேர்த்துச் செய்த சீடைப்பணியாரம்.

வெல்லடி vellaṭi, n. A kind of net; வலை வகை. Madr.

வெல்லப்பாகு vella-p-pāku, n. < வெல்லம் + பாகு[1]. Treacle; கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சியுண்டாக்குங் குழம்பு.

வெல்லம் vellam, n. [T. bellamu, K. bella, M. vellam.] Jaggery, unrefined cane-sugar; கருப்பஞ்சாற்றுக் கட்டி. வெல்லச்சொ ரூவலர்க்கு (தனிப்பா. i, 305, 1).

வெல்லல் vellal, n. perh. வெல்-. Small elliptic cuspidate-leaved windberry. See வாயுவிளங்கம், 1. (L.)

வெல்லவட்டு vella-vaṭṭu, n. < வெல்லம் + வட்டு. Circular piece of jaggery; வெல்லத்தைக் காய்ச்சிச் சக்கரமாக ஊற்றிய துண்டு. வெல்லவட்டுப் போல் வார்த்தை சொல்லி (கவிகுஞ். 10).

வெல்லவல் vellaval, n. < id. + அவல். A sweet preparation of aval or parched rice; வெல்லஞ் சேர்த்துத் தயாரித்த அவல்.

வெல்லி[1] velli, n. cf. bālā. A species of cardamom. See சிற்றேலம். (மலை.)

வெல்லி² vellı, n. prob. வெல்-. Clever woman; சமர்த்தி. *Nāñ.*

வெல்லுமா vellu-mā, n. <id.+மா². Tiger; புலி. (W.)

வெல்லை vellaı, n. <வெள்ளை. [T. *vella.*] Whiteness; வெள்ளைநிறம். வெல்லை யறுவை நீக்கி (சிவதரு. சிவஞானதான. 36).

வெல்வெட்டு velveṭṭu, n. <E. Velvet; பளபளப்புள்ள துணிவகை.

வெலத்தி velattı, n. See வேலித்தி, 2. *Loc.*

வெலவெல-த்தல் velavela-, 11 v. intr. cf. *bil.* 1. To be faint with fatigue; களைத்தல். பசியால் வெலவெலத்துப்போனான். 2. To quake, tremble, as one's limbs; கைகால் உதறுதல். குளிரால் கைகால்கள வெலவெலககின்றன. 3. To be dazed, astonished; பிரமித்தல். அவன்பேச்சைக் கேட்டு வெலவெலததுபபோனான்.

வெலி¹ velı, n. perh. வெளி¹. [T. *velı.*] 1. Banishment, excommunication; புறம்பாக்குகை. (W.) 2. Expunging; எழுத்தினின்றும் தவறான பகுதியை விலக்குகை. *Loc.*

வெலி² velı, n. Corr. of பலி³. See பலி³, 1, 2. *Nāñ.*

வெலிகம் velıkam, n. Aloe. See கற்றாழை, 1. (மலை.)

வெலிகாரம் velıkāram, n. <வெணகாரம். [K. *bilıgāra.*] Borax. See வேண்காரம். (யாழ். அக.)

வெலிசாத்து velı-cāttu, n. <Fr. *bailli*+ சாத்து. Warrant, as of arrest or attachment; ஆளைப்பிடிக்கவேணும் சொத்தைக் கட்டுப்படுத்தவேணும் இடுங் கட்டளை. வெலிசாத்து விட்டு வீட்டைத் தடைபபடுததி யிருக்கிறேன்.

வெலித்தி velıttı, n. <T. *velıtı.* (W.) 1. Anything thin; lean person; ஒல்லி. 2. Being lose in texture; ஆடை முதலியன கடுத்தமின்றியிருக்கை. 3. (Mus.) See வேள்ளோசை, 1, 2. *Loc.*

வெலீஇயோன் velīiyōṉ, n. <வெல்-. One who caused victory; வேல்வித்தோன். நிற் கூறும்மே வெலீஇயோ னிவனென (புறநா. 125).

வெவ்வர் vevvar, n. <வெம்-மை. Heat; வெம்மை. வெவ்வ ரோச்சம் பெருக (பதிற்றுப். 41, 20).

வெவ்விடாய் vev-vıṭāy, n. <id.+. Intense thirst; கடுந் தாகம். வெவ்விடாய் தணிவுற (பாரத. நாலாம்போர். 46).

வெவ்விது vevvıtu, n. <id. 1. That which is hot; சூடானது. 2. That which is harsh, cruel or severe; கொடியது. சினமிக்கு வெவ்விதா யெழுந்து (கலித். 102, 20, உரை).

வெவ்வினை vev-vıṉaı, n. <id.+. 1. Relentless karma; கொடியவினை. 2. Battle; போர். (யாழ். அக.)

வெவ்வுயிர்-த்தல் vev-v-uyır-, v. intr. <id.+உயிர்-. See வெய்துயிர்-. உள்ளமலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் (திவ். திருவாய். 2, 4, 4).

வெவ்வுயிர்க்கொள்(ளு)-தல் vevvuyır-k-koḷ-, v. intr. <வெவ்வுயிர்-+. See வெய்துயிர்-. வெவ்வுயிர்க்கொணடு (திவ். திருவாய். 10, 3, 3).

வெவ்வுரை vev-v-uraı, n. <வெம்-மை+ உரை⁶. Severe, harsh language; கடுஞ்சொல். வெவ்வுரை யெஙகட்கு விளமபினிர (மணி. 25, 53).

வெவ்வுழவு vev-v-uḻavu, n. <வெறு-மை+. Superficial ploughing; மேலுழவு. (J.)

வெவ்வெஞ்செல்வன் vev-veñ-celvaṉ, n. <வெம்-மை+வெம்-மை+. The rising sun, as one whose warmth is welcome or pleasing; வெம்மையுடையதும் விரும்பப்படுவதுமாகிய இளஞாயிறு. வெவ்வெஞ்செல்வன் விசுமபு படர்நதாஙகு (பொருந. 136).

வெவ்வேகம் ve-v-vēkam, n. <id.+. Virulent poison; கொடிய நஞ்சு. வெவ்வேகங் கொதித் தெழுந்து (திருக்காளத். பு. காளன். 7).

வெவ்வேறாக vevvēṟāka, adv. <வெவ் வேறு+. Separately; distinctly; தனித்தனியாக. மூவரையும் வெவ்வேறாக நினையாத (கலித். 9, உரை).

வெவ்வேறு vevvēṟu, n. <வேறு+வேறு. [T. *vevvēru*, M. *vevvērē.*] Separateness; தனித்தனி.

வெவிச்சைக்கெண்டை vevıccaı-k-keṇṭaı, n. cf. வெளிச்சைக்கெண்டை. Carp, silvery, attaining 6 in. in length, *Chela argentea;* வெண்மை நிறமுடையதும் ஆறங்குலம் வளர்வதுமான மீன்வகை.

வெழுமூட்டு-தல் veḻumūṭṭu-, v. tr. Caus. of வெழுமூள-. cf. வழுமூட்டு-. 1. To smooth; to polish; வழுவழுப்பாக்குதல். தீற்றிய சுண்ணும்பை வெழுமூட்டு. 2. To smooth over, as a fault; to whitewash; குற்றமறைத்துப் பேசுதல்.—intr. To be excoriated, wear off. See வழுந்து-.

வெழுமூண்டகாயம் veḻumūṇṭa-kāyam, n. <வெழுமூள்-+காயம்². Abrasion; தோலுரிந்த புண்.

வெழுமூள்(ளு)-தல் veḻu-mūḷ-, v. intr. prob. வழு+மூள்-. 1. To be covered with

skin; தோல் மூடுதல். 2. To be smooth or soft; வழுவழுப்பாதல். 3. To be silent; மௌனமாயிருத்தல். 4. See வெழுமுட்டு-.

வெழுமெனல் veḻum-eṉal, n. Expr. of being smooth to the touch; வழுவழுப்புக் குறிப்பு.

வெள்¹ veḷ, adj. < வெண்-மை. [K. bil] 1. White; வெண்மையான. வெள்ளரைக் கொளீஇ (மலைபடு. 562). 2. Blank; empty; உள்ளீடற்ற. 3. Pure, unadulterated; கலப்பில்லாத. 4. Shining, bright; ஒளிபொருந்திய. வெளவேல் விடலை (அகநா. 7).

வெள்² veḷ, n. < வள்². Sharpness; கூர்மை. (நாமதீப. 427.)

வெள்கு-தல் veḷku-, 5 v. intr. [K. beḷku.] 1. To be ashamed; வெட்கதல். வெள்கிட மகுடஞ் சாய்க்கும (கமபரா. வாலிவதை. 73). 2. To be coy, bashful; கூச்சப்படுதல். தான்றன் வெண்றியை யுரைபப வெள்க (கமபரா. திருவடி. 9). 3. To fear; அஞ்சுதல். வெந்தனகள் கொணடெறிய வெள்கிம் மயிாக் கவரிமா விரியுமே (சீவக. 1897). 4. To shudder; to be perplexed; மனங்கலைதல். (பிங.)

வெள்யாடு veḷ-yāṭu, n. < வெள்¹+. See வெள்ளாடு. (தொல். சொல். 17, உரை.)

வெள்வங்கம் veḷ-vaṅkam, n. prob. id.+ வஙகம்¹. A kind of medicine; மருந்துவகை. (இராசவைத். 102, உரை.)

வெள்வரகு veḷ-varaku, n. < id.+. A species of millet; வரகுவகை. வெள்வரகுழுத கொள்ளுடைக கரம்பை (பதிற்றுப். 75, 11).

வெள்வரி veḷ-vari, n. < id.+ வரி¹. 1. Cowry; பலகறை. (மூ. அ.) 2. Streak in the white of the eye, an eye-disease; கண்ணோய் வகை. (சீவரட். 267.) 3. See வெள்ளரி. (சிலப். 16, 25, அரும்.)

வெள்வரை-த்தல் veḷ-varai-, v. intr. prob. id.+. To dawn; கிழக்குவெளுத்தல். வெள்வரைப்பதன் முன்னந் துறைபடிந்து (திவ். நாய்ச். 1, 2).

வெள்வரைப்பு veḷvaraippu, n. < வெள்வரை-. Break of dawn; கிழக்குவெளுக்கை. வெள்வரைப் பின் முன்னெழுந்து (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 9).

வெள்வவ்வால் veḷ-vavvāl, n. < வெள்¹+. Silver pomfret, greyish neutral tint with purplish reflections, attaining 1 ft. in length, *Stromateus cinereus;* சாம்பல்நிறமுள்ளதும் ஓரடி வளர்வதுமான வவ்வால்மீன்வகை. (பதார்த்த. 936.)

வெள்வளையார் veḷ-vaḷaiyār, n. < id.+ வளை³. Women, as wearing white conch-bracelets; மகளிர். வெம்முரண வேந்தரும் வெள்வளையார் தோள் விழைந்து (பு. வெ. 9, 24).

வெள்வாகை veḷ-vākai, n. < id.+. White siris, l. tr., *Albizzia procera;* வாகைமரவகை. (L.)

வெள்வாடை veḷ-vāṭai, n. < id.+ வாடை¹. Gentle breeze; இளந்தென்றல். (யாழ். அக.)

வெள்வாள் veḷ-vāḷ, n. < id.+வாள்¹. Shining sword; ஒளியுள்ள வாள். வெள்வாள் வேந்தன் (பு. வெ. 8, 27, கொளு).

வெள்விழி veḷ-viḻi, n. < id.+. White of the eye; வெள்ளைவிழி. (சீவரட். 265.)

வெள்விளர்-த்தல் veḷ-viḷar-, 11 v. intr. Redupl. of விளர்-. See வெள்ளவிளர்-. (தொல். எழுத். 482, உரை.)

வெள்விளா veḷ-viḷā, n. < வெள்¹+விளா¹. Ben teak. See வெண்டேக்கு. (L.)

வெள்வீச்சு veḷ-vīccu, n. < id.+. Empty boast; ஆடம்பரப்பேச்சு. *Tinn.*

வெள்வெங்காயம் veḷ-veṅkāyam, n. < id.+. 1. Onion. See வெங்காயம். 2. Garlic. See வெள்ளைப்பூண்டு. (சங். அக.)

வெள்வெட்சி veḷ-veṭci, n. < id.+. 1. Common bottle flower. See பாவட்டை, 2. (M. M. 901.) 2. See வெட்சி. (W.)

வெள்வெட்டிவேர் veḷ-veṭṭivēr, n. < id.+. Cuscus-grass. See இலாமிச்சை. (சங். அக.)

வெள்வெடி veḷ-veṭi, n. < id.+வெடி². 1. Blank cartridge; குண்டு இல்லாத தோட்டா. (W.) 2. See வெள்வீச்சு. *Loc.* 3. See வெள்ளடி³.

வெள்வேங்கை veḷ-vēṅkai, n. < id.+. Siris, l. tr., *Albizzia lebbek;* வேங்கைமரவகை.

வெள்வேம்பு veḷ-vēmpu, n. < id.+. A kind of margosa; வேப்பமரவகை. (பரி. அக.)

வெள்வேல் veḷ-vēl, n. < id.+வேல்². (L.) 1. Tamarind-like cutch. See பேய்க்கருங்காலி. 2. Panicled babool, m. tr., *Acacia leucophloea;* வேல்வகை.

வெள்வேலம் veḷvēlam, n. See வெள்வேல், 2. (L.)

வெள்வேலன்¹ veḷvēlaṉ, n. < வெள்வேலம். See வெள்வேல், 2.

வெள்வேலன்² veḷ-vēlaṉ, n. < வெள்¹+ வேல்¹. Warrior armed with a bright spear; ஒள்ளிய வேல்தாங்கிய வீரன். (W.)

வெள்வேலா vēḷvēlā, n. <வெள்வேல். See வெள்வேல், 2. (L.)

வெள்வேலோன் veḷ-vēlōṉ, n. <வெள்[1] + வேல்[1]. See வெள்வேலன்[2]. (W.)

வெள்ளக்காடு veḷḷa-k-kāṭu, n. <வெள்ளம் + காடு[1]. 1. Inundation by flood; நீரால் நிலப்பரப்பு நிறைகை. புழைக்கடையெல்லாம் வெள்ளக் காடாயவிட்டது. 2. Excessive flood; பெருவெள்ளம்.

வெள்ளக்கால் veḷḷa-k-kāl, n. <id. + கால்[1]. Flood; வெள்ளநீர். கழனியை வெள்ளக்கால் வந்து கோதத்தென (பரிபா. 7, 33, உரை).

வெள்ளக்குடி veḷḷa-k-kuṭi, n. <id. + குடி[2]. Drink; பானம். இன்று அமாவாசையானதால இரவில் கொஞ்சம வெள்ளக்குடி இருக்கட்டும். Nāñ.

வெள்ளக்கேடு veḷḷa-k-kēṭu, n. <id. +. See வெள்ளப்பாழ். வெள்ளக்கேடும வறட்கேடு மின்றிக்கே (திவ். திருப்பா. 3, வ்யா.).

வெள்ளகத்தி veḷ-ḷ-akatti, n. <வெள்[1] +. West Indian pea-tree, s. tr., *Sesbania grandiflora;* அகத்திவகை. (மூ. அ.)

வெள்ளங்காட்டி veḷḷaṉ-kāṭṭi, adv. prob. வெள்ளெனல் + காட்டு-. Early in the morning; விடியற்காலையில். Loc.

வெள்ளச்சாவி veḷḷa-c-cāvi, n. <வெள்ளம + சாவி[1]. See வெள்ளப்பாழ். (Insc. Pudu. 343.)

வெள்ளச்சேதம் veḷḷa-c-cētam, n. <id. +. See வெள்ளப்பாழ். (W.)

வெள்ளடம்பு veḷ-ḷ-aṭampu, n. <வெள்[1] +. Moon-flower, m. cl., *Calonyction grandiflorum;* கொடிவகை.

வெள்ளடி[1] veḷ-ḷ-aṭi, n. <id. + அடு-. [T. vellaḍi.] 1. Openness; வெளிப்படை. (W.) 2. Publicity; பகிரங்கம். Loc. 3. Emptiness; உள்ளீடின்மை. (W.) 4. Simplicity; சாதாரணம். (W.) 5. Anything simple, plain or commonplace; சாதாரணமானது.

வெள்ளடி[2] veḷ-ḷ-aṭi, n. <id. + அடி[3]. 1. Bare foot, uncovered foot; வெறுங்கால். 2. (Pros.) Metrical line pertaining to *veṇpā;* வெண்பாவுக்குரிய அடி. (யாப். வி. 85, உரை.)

வெள்ளடி[3] veḷ-ḷ-aṭi, n. <id. + அடி[2]. Intimidation; வெருட்டு. (யாழ். அக.)

வெள்ளடிச்சேவல் veḷ-ḷ-aṭi-c-cēval, n. <id. + அடி[3] + சேவல்[1]. Fighting cock with spurs uncut; காலின்முட் சேதுக்கப்படாத சண்டைச் சேவல். (W.)

வெள்ளடிவெருட்டு veḷḷaṭi-veruṭṭu, n. <வெள்ளடி[1] +. See வெள்விச்சு. Loc.

வெள்ளடை[1] veḷ-ḷ-aṭai, n. <வெள்[1] +. Betel; வெற்றிலை. வெள்ளடைத் தம்பல் (கம்பரா. காரகாண. 29).

வெள்ளடை[2] veḷḷaṭai, n. prob. வெளளிடை. 1. The great cosmic space; பரமாகாசம். வேதனை தீர்தரு வெள்ளடை (திருமந். 1157). 2. The Śiva shrine at Tiru-k-kurukāvūr; திருக்குருகாவூரிலுள்ள சிவன் கோயில். விளங்கொளி குருகாவூர் வெள்ளடை யுறைவானே (தேவா. 61, 10).

வெள்ளணங்காட்டி veḷḷaṇaṅkāṭṭi, adv. See வெள்ளங்காட்டி. Vul.

வெள்ளணி veḷ-ḷ-aṇi, n. <வெள்[1] + அணி[2]. 1. White dress worn by a maid to signify to her lord that her lady is delivered of a son; தலைவிக்கு மகன் பிறந்த செய்தியைத் தலைமகன் அறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு தோழி யணிந்துகொள்ளும் வெண்மைநிறமுள்ள ஆடை முதலியன. (தஞ்சைவா. 388, தலைப்பு) 2. Decorative dress of the king on his birthday; அரசன் பிறந்தநாளொப்பனை. (சீவக. 614, உரை.) 3. Festival celebrating the king's birthday; அரசன் பிறந்தநாள் விழா. அடித்தளை நீக்கும வெள்ளணியாம் (சிலப. 27, 229).

வெள்ளப்பாடு veḷḷa-p-pāṭu, n. <வெள்ளம் +. 1. See வெள்ளப்பாழ். 2. Low-lying fields; பள்ளமான வயனிலம். வெள்ளப்பாடான கிராமம.

வெள்ளப்பாழ் veḷḷa-p-pāḻ, n. <id. +. Injury to crops by flood, one of *mu-p-pāḻ*, q.v.; வெள்ளமிகுதியால் நேரும் பயிர்க்கேடு.

வெள்ளம் veḷḷam, n. prob. வெண்-மை. [T. veḷḷi, K. bella, M. Tu. veḷḷam.] 1. Flood; deluge; நீர்ப்பெருக்கு. (பிங.) வெள்ளநதாழ் விரிசடையாய (திருவாச. 3, 1). 2. Sea; கடல். (பிங.) மகர வெள்ளத் திறுத்ததால் (கம்பரா. கடல்காண. 2). 3. Sea-wave; கடலலை. (பிங.) 4. Water; நீர். குடிக்க வெள்ளங் கொணடுவா. Nāñ. 5. Moisture; ஈரம். (பிங.) 6. Abundance; மிகுதி. (சூடா.) 7. A large number; ஒரு பேரெண். (பிங.) (தொல். எழுத். 393.) 8. Truth; உண்மை. இது கள்ளமா வெள்ளமா ? (W.)

வெள்ளம்போடு-தல் veḷḷam-pōṭu-, v. intr. <வெள்ளம் +. 1. See வெள்ளமெடு-. (J.) 2. To drink liquor; கட்குடித்தல். Loc.

வெள்ளமெடு-த்தல் veḷḷam-eṭu-, v. intr. <id. +. 1. To be deluged, inundated; நீர்பரவுதல். (W.) 2. To be in floods; பெருக்கெடுத்தல்.

வெள்ளர் veḷḷar, n. <வெள்[1]. 1. White men; வெண்ணிறமுடையார். 2. True, honest

men; கபடமற்றவர். கள்ளரோ புகுந்தீரென்ன . . . வெள்ளரோ மென்று நின்றா (தேவா. 1190, 9).

வெள்ளரசு vel-l-aracu, *n.* <id.+அரசு[1]. A kind of pipal tree; அரசமரவகை. (சங். அக.)

வெள்ளரணை vel-l-aranai, *n.* <id.+. Lice in clothes. See சீலைப்பேன். (சங். அக.)

வெள்ளரா vel-l-arā, *n.* prob. id.+. Seer fish. See மாப்பிலாச்சை. (M. M. 803.)

வெள்ளராமுள்ளி vellarā-mulli, *n.* <வெள்ளரா+முள். A fish-hook for catching seer-fish; வெள்ளராமீனைப் பிடிக்கவுதவுந் தூண்டில் வகை. *Loc.*

வெள்ளரி vel-l-ari, *n.* <வெள்[1]+அரி[5]. [M. *vellari.*] 1. Cucumber, *Cucumis sativus;* கொடிவகை. (பிங்.) 2. Mottled-melon, *Cucumis memordica;* கொடிவகை. பிட்டு வெள்ளரிப்பழம் (திருப்பு. விநாயகாதுதி. 3). 3. Kakri-melon. See கக்கரி. *Madr.*

வெள்ளரிகெரவிநெல் vel-l-arikeravi-nel, *n.* <id.+அரிக்கிராவி+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வெள்ளரிசி vel-l-arici, *n.* <id.+. Grains of rice used in benediction. See அச்சுதம்[1]. (திவா.)

வெள்ளரிஞ்சகெண்டை vellariñca-kentai, *n.* <id.+perh. வரி[2]-+கெண்டை[1]. Carp, orange, attaining 1 ft. in length, *Labeo boga;* மஞ்சள் நிறமுள்ளதும் ஓரடி வளர்வதுமான ஆற்றுமீன் வகை.

வெள்ளரிப்பழம் vellari-p-palam, *n.* <வெள்ளரி+. 1. A person of delicate health; எளிதில் நோயுறும் தன்மையுள்ளவன். பிள்ளை வெள்ளரிப்பழம்தான். 2. Person of sound health, as fresh and plump as a ripe cucumber; நோயற்றவன்.

வெள்ளல்லி vel-l-alli, *n.* <வெள்[1]+. See வெள்ளாம்பல், 1. (பிங்.)

வெள்ளலரி vel-l-alari, *n.* <id.+. Linear-leaved oleander, l. sh., *Nerium odorum-alba;* அலரிவகை. (W.)

வெள்ளலோத்தம் vellalōttam, *n.* See வெள்ளிலோத்திரம், 1. (திருவிளை. மாணிக்கம்விற்ற. 39.)

வெள்ளவரை vel-l-avarai, *n.* <வெள்[1]+. Country bean, *Dolichos lablab;* அவரைவகை. (மூ. அ.)

வெள்ளவாசி vella-vāci, *n.* prob. விலை வாசி. Rate of assessment according to the market-price of grain; அகவிலையின்படி விதிக்கப்படுந் தீர்வை. (W. G.)

வெள்ளவாரி vellavāri, *n.* <வெள்ளம்+வாரி[1]-. 1. Feeder channel; வரத்து வாய்க்கால். *Loc.* 2. Channel to drain off flood-water; வெள்ளநீர் வடியும் வடிகால்.

வெள்ளவிளர்-த்தல் vella-vilar-, 11 *v. intr.* Redupl. of விளர்-. To become very white, as a washed cloth; மிகவெண்மையாதல். ஆடை வெள்ளவிளர்த்தது (தொல். எழுத். 482, உரை).

வெள்ளவெளி vella-veli, *n.* Redupl. of வெளி[1]. The great cosmic space. See பரவெளி, 1. கலந்திடில் வெள்ளவெளியாம் (திருவுந்தியார், 23).

வெள்ளழுகல் vel-l-alukal, *n.* <வெள்[1]+. That which has become putrid and moss-grown; பூஞ்சைக்காளான் பிடித் தழுகியது. (யாழ். அக.)

வெள்ளறிவு vel-l-arivu, *n.* <id.+. [K. *bellarivu.*] Want of judgement; silliness, senselessness; அவிவேகம். விலங்கன்ன வெள்ளறிவினா (நாலடி, 375).

வெள்ளறுகு vel-l-aruku, *n.* <id.+. 1. White Bermuda grass, *Cynodon;* அறுகம்புல் வகை. (மலை.) 2. Small chiretta, *Exacum hyssopifolia;* புல்வகை. (W.)

வெள்ளறுவை vel-l-aruvai, *n.* <id.+. [K. *bellarive.*] White cloth; வெள்ளைவஸ்திரம். தூவெள்ளறுவை (புறநா. 286).

வெள்ளாங்குடி vellān-kuti, *n.* <வெள்ளான்+குடி[4]. Part of a village where Vēlālas live; வேளாளர் வசிக்கும் ஊர்ப்பகுதி. *Loc.*

வெள்ளாங்குருகு vellān-kuruku, *n.* <வெள்[1]+ஆ[6]-+. A species of white crane; வெண்ணாரைவகை. வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளைசெத்தென (ஐங்குறு. 151).

வெள்ளாஞ்செட்டி vellāñ-cetti, *n.* <வெள்ளான்+செட்டி[1]. Person belonging to a class of Vēlālas who trade; வேளாளருள் வியாபாரஞ் செய்யும் பிரிவினன். (W.)

வெள்ளாட்டி vel-l-ātti, *n.* perh. வெள்[1]+. [T. *vellātakatte*, M. *vellatti.*] 1. Maid-servant; பணிப்பெண். ஒரு வெள்ளாட்டியையும் சம்பாதித்து (ஈடு, 4, 1, 7). சட்டர் வெள்ளாட்டிகளை மடத்தில் வைத்துக்கொள்ளப் பெறார் (T. A. S. i, 9). 2. Concubine; வைப்பாட்டி. *Loc.*

வெள்ளாட்டிச்சி vellāticci, *n.* Fem. of வெள்ளாளன். See வெள்ளாளச்சி. (இலக். வி. 178, உரை.)

வெள்ளாடு vel-ḷ-āṭu, n. <வெள்¹+. Goat; ஆடுவகை. (நன். 266, உரை.) மனிதர் காராட்டை வெள்ளாடென்ப தொக்குமால் (பிரபுலிங். பிரபுதேவா வந்த. 59).

வெள்ளாண்செட்டி veḷḷāṇ-ceṭṭi, n. <வெள்ளாளன்+செட்டி¹. See வேள்ளாஞ்செட்டி.

வெள்ளாண்பிள்ளை veḷḷāṇ-piḷḷai, n. <id.+. 1. Vēḷāḷa boy; வேளாளச் சிறுவன். (தொல். எழுத. 338.) 2. See வேளாளன். (W.)

வெள்ளாண்மரபு veḷḷāṇ-marapu, n. <id. +. The Vēḷāḷa caste; வேளாள சாதி. வெள்ளாணமரபுக்கு வேதமென (நாலடி, தனிப்பா.).

வெள்ளாண்மை veḷḷāṇmai, n. prob. id. Cultivation; வேளாண்மை. (M. M. 969.)

வெள்ளாண்வாழ்க்கை veḷḷāṇ-vāḻkkai, n. <வெள்ளாண்மை+. Calling of a Vēḷāḷa; வேளாளனது சீவனம்.

வெள்ளாத்திபோளம் vel-ḷ-ātti-pōḷam, n. <வெள்¹+peih. ஆத்தி¹+போளம்¹. White myrrh. See வெள்ளைப்போளம். (இங். வை.)

வெள்ளாந்தை veḷḷāntai, n. cf. வெணணந்தை. A species of rock snake; மலைப்பாம்பு வகை. (W.)

வெள்ளாப்பு vel-ḷ-āppu, n. <வெள்¹+ ஆப்பு³. White awning or canopy; வெள்ளைமேற் கட்டி. Loc.

வெள்ளாம்பல் vel-ḷ-āmpal, n. <id.+. 1. White Indian water-lily. See வெண்ணெய்தல். (பிங்.) 2. Esculent white water-lily, *Nymphaea edulis;* நீர்க்கொடிவகை. அளியதாமே சிறுவெள்ளாம்பல் (புறநா. 248).

வெள்ளாம்பிள்ளை veḷḷām-piḷḷai, n. <வெள்ளான்+. See வெள்ளாண்பிள்ளை, 1. (W.)

வெள்ளாமணக்கு vel-ḷ-āmaṇakku, n. <வெள்¹+. Common physic nut. See காட்டாமணக்கு, 1. (பதார்த்த. 530.)

வெள்ளாமை¹ veḷḷāmai, n. <வேளாண்மை. Cultivation. See வேளாண்மை. (C. G.)

வெள்ளாமை² vel-ḷ-āmai, n. <வெள்¹+. (W.) 1. White sea turtle; கடலாமைவகை. 2. A fresh-water tortoise. See பறையாமை.

வெள்ளாரல் vel-ḷ-āral, n. <id.+ஆரல்¹. A kind of fish; மீன்வகை. தருவெள்ளாரல் தும்பையன் (பறுளை. பள்ளு. 16).

வெள்ளால் vel-ḷ-āl, n. <id.+ஆல்¹. Java fig, l. tr., *Ficus benjamina;* நீண்டமரவகை. (L.)

வெள்ளாவி vel-ḷ-āvi, n. <id.+ஆவி². Steam used for bleaching clothes; ஆடையை வெளுக்க உதவும் நீராவி.

வெள்ளாவிகட்டு-தல் veḷḷāvi-kaṭṭu-, v. tr. <வெள்ளாவி+. To treat clothes with steam, in bleaching; வெளுத்தற்குரிய ஆடைகளை நீராவியி லிடுதல்.

வெள்ளாவிரை vel-ḷ-āvirai, n. <வெள்¹+. Glaucous-leaved eglandular senna, s. tr., *Cassia glauca;* சிறுமரவகை.

வெள்ளாவிவை-த்தல் veḷḷāvi-vai-, v. tr. <வெள்ளாவி+. 1. See வெள்ளாவிகட்டு-. (W.) 2. To beat severely; நன்றாக அடித்தல். பயலை நன்றாக வெள்ளாவிவைத் தனுப்பிவிட்டான். Nāñ.

வெள்ளாழச்சி veḷḷāḻacci, n. Fem. of வெள்ளாழன். See வெள்ளாளச்சி. (W.)

வெள்ளாழன் veḷḷāḻaṉ, n. See வெள்ளாளன். (W.)

வெள்ளாளச்சி veḷḷāḷacci, n. Fem. of வெள்ளாளன். Vēḷāḷa woman; வேளாளசாதிப் பெண்.

வெள்ளாளன் veḷḷāḷaṉ, n. Corr. of வேளாளன். [M. *veḷḷāḷan.*] Man of the Vēḷāḷa caste; வேளாளமரபினன். (தொல். எழுத. 338, உரை.)

வெள்ளாறு vel-ḷ-āṟu, n. <வெள்¹+ஆறு¹. A river that flows through the Pudukkottah State, forming the traditional boundary between the Cōḷa and the Pāṇḍya kingdoms; புதுக்கோட்டைச் சீமையில் உள்ளதும் சோழபாண்டிய நாடுகளுக்கு இடையெல்லையானதுமான ஒரு நதி. வெள ளாறது வடக்காம (தனிப்பா. i, 126, 2).

வெள்ளான் veḷḷāṉ, n. See வெள்ளாளன். வெள்ளான் நத்தங்கள் (S. I. I. ii, 114).

வெள்ளான்குடி veḷḷāṉ-kuṭi, n. <வெள்ளான்+குடி⁴. See வெள்ளாங்குடி.

வெள்ளான்செட்டி veḷḷāṉ-ceṭṭi, n. <id.+செட்டி¹. See வெள்ளாஞ்செட்டி. (W.)

வெள்ளான்வகை veḷḷāṉ-vakai, n. <id. +. That which belongs to the Vēḷāḷa class, as lands in a village; வேளாளர்க்குரிய கிராமப்பங்கு முதலியன. வெள்ளான்வகையாய் வருகின்ற நிலம் (S. I. I. ii, 54).

வெள்ளானை vel-ḷ-āṉai, n. <வெள்¹+. 1. [K. *bellāne.*] Indra's elephant; இந்திரனது யானை. வெள்ளானைச்சருக்கம். (பெரியபு.) 2. White elephant; வெள்ளையானை. 3. Sublimate of mercury; வாலைரசம். (மூ. அ.)

வெள்ளானையுள்ளோன் vellāṉai-y-ullōṉ, n. <வெள்ளானை + உள்¹. Aiyaṉār; ஐயனார். (நாமதீப. 43.)

வெள்ளானையூர்ந்தோன் vellāṉai-y-ūrntōṉ, n. <id. + ஊர்¹-. Indra; இந்திரன். (நாமதீப. 60.)

வெள்ளானைவாழை vellāṉai-vāḻai, n. prob. id. +. A kind of plantain; வாழைவகை. (Insc. Pudu. 929.)

வெள்ளி¹ veḷḷi, n. <வெண்-மை. [T. veṇḍi, K. beḷḷi, M. veḷḷi.] 1. Whiteness; வெண்மை. வெள்ளி நோன்படை (புறநா. 41). 2. Silver, *Argentum;* வெண்ணிறமுள்ள லோகவகை. (பிங.) விண்ணகு வெள்ளி வெற்பின் (சீவக. 1646). 3. A silver coin; வெள்ளிநாணயவகை. 4. Star; நட்சத்திரம். வானத்திலுள்ள வெள்ளியைக் கணக்கிட முடியுமா? 5. The planet Venus; சுக்கிரனென்னுங் கோள். இலங்கு கதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும் (புறநா. 35). 6. Śukra, the priest of the Asuras; அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன். 7. Friday; வெள்ளிக்கிழமை. வெள்ளி வாரத்து (சிலப. 23, 135). 8. An ascetic of Dharmapuram mutt who is said to have made interpolations in many poems, such as Kampa-rāmāyaṇam, Periya-purāṇam, etc.; தருமபுரவாதீனத்துத் தம்பிரான்களிலொருவரும் கம்பராமாயணம் பெரியபுராண முதலிய மூன்னூல்களில் தம்கவிகளை இடைச்சேருகியவராகச் சொல்லப்படுபவருமாகிய ஒரு புலவர். இது வெள்ளி பாடல். 9. Ignorance; அறிவின்மை. வெள்ளியை யாதல் விளம்பினை (கம்பரா. வேள்வி. 29). 10. Semen virile; விந்து. வெள்ளி யுருகியே பொன்வழி யோடாமே (திருமந். 834).

வெள்ளி² veḷḷi, n. Corr. of வள்ளி².

வெள்ளிக்கரு veḷḷi-k-karu, n. prob. வெள்ளி¹ + கரு³. A kind of covering for drugs, used in sublimating them; மருந்துப்புடம் வைப்பதன்முன் அதனை மூடும் மூடிவகையி லொன்று. (மூ. அ.)

வெள்ளிக்கலியாணம் veḷḷi-k-kaliyāṇam, n. <id. +. Silver wedding; தம்பதிகள் மணந்து இருபத்தைந்தாண்டு முடிந்தவன்று நிகழ்த்துங் கொண்டாட்டம். *Chr.*

வெள்ளிக்காசு veḷḷi-k-kācu, n. <id. + காசு³. 1. Silver coin; வெள்ளி நாணயம். 2. A kind of fish; ஒருவகை மீன். (சங். அக.)

வெள்ளிக்காரம் veḷḷi-k-kāram, n. <id. + காரம்¹. Nitrate of silver. See காடிக்காரம். *Loc.*

வெள்ளிக்காறு veḷḷi-k-kāṟu, n. <id. +. Bar of silver, silver bullion; உருக்கிவார்த்த வெள்ளிக்கட்டி. (W.)

வெள்ளிக்கிழங்கு veḷḷi-k-kiḻaṅku, n. <வெள்ளி² +. Sweet potato; வள்ளிக்கிழங்கு. (C. G.)

வெள்ளிக்கிழமை veḷḷi-k-kiḻamai, n. <வெள்ளி¹ +. Friday; வாரத்தின் ஆறாவது நாள்.

வெள்ளிக்கோல் veḷḷi-k-kōl, n. <id. + கோல்¹. A kind of steel-yard; துலாக்கோல்வகை. வெறுநாய் சநதைக்குப்போனால் வெள்ளிக்கோலால் அடிபட்டுவரும்.

வெள்ளிக்கோல்வரையன் veḷḷikkōl-varaiyaṉ, n. <வெள்ளிக்கோல் + வரை. A snake with white marks resembling those on a *veḷḷi-k-kōl;* வெள்ளிக்கோலின் வரைகளைப்போன்ற இரேகைகளையுடைய பாம்புவகை. (சங். அக.)

வெள்ளிச்சரிகை veḷḷi-c-carikai, n. <வெள்ளி¹ + சரிகை³. Silver lace; வெள்ளியால் இழைத்த சரிகை.

வெள்ளிசா¹ veḷḷi-cā, n. prob. id. + சாய்⁴. Grey mallet, silvery, *Mugil borneensis;* வெண்மையான கடல்மீன்வகை.

வெள்ளிசா² veḷḷicā, *adv.* Corr. of வள்ளி சாய்.

வெள்ளிடம் vel-ḷ-iṭam, n. <வெள்¹ +. Vacant space; இடைவெளி. எள்ளிட வெள்ளிடமின்றென வீண்ட (கந்தபு. அவைபுகு. 25).

வெள்ளிடி vel-ḷ-iṭi, n. <id. +. 1. Thunder from summer clouds, as not followed by rain; கோடையில் மழைபெய்யாது இடிக்கும் இடி. அத்தசையிலே வெள்ளிடிவிழுந்தாற போலே (திவ். திருநெடுந். 28, வ்யா. பக். 236). 2. Sudden stroke of misfortune; எதிர்பாராது திடீரெனவரும் ஆபத்து. (W.)

வெள்ளிடை vel-ḷ-iṭai, n. <id. + இடை¹. 1. Atmospheric space; ஆகாயம். நெடுவெள்ளிடையாகி நிலனுமாகி (தேவா. 879, 10). 2. Open space; வெளியிடம். உள்ளுரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலும் (மணி. 6, 44). (பிங.) 3. Intervening space; இடைவெளி. வெள்ளிடை யின்றாய் . . . தொகுவார் (பிரமோத். 20, 25). 4. Clearness; தெளிவு.

வெள்ளிடைமலை veḷḷiṭai-malai, n. <வெள்ளிடை + மலை⁴. That which is perfectly clear, as a hill in a plain; யாவரும் அறியும்படி தெளிவாயிருப்பது.

வெள்ளிண்டங்கொடி veḷḷiṇṭaṅ-koṭi, n. <வெள்ளிண்டு +. See வெள்ளிண்டு. (L.)

வெள்ளிண்டு vel-ḷ-iṇṭu, n. <வெள்¹ +. Shining-leaved soap pod, l. cl., *Acacia intsia;* கொடிவகை. (L.)

வெள்ளித்தடி veḷḷi-t-taṭi, *n.* < வெள்ளி[1] +. Silver rod, an item of paraphernalia, carried in procession before great persons; பெரியோர் முன் எடுத்துச்செல்லும் விருதுகளு ளொன்றான வெள்ளி கட்டிய தடி.

வெள்ளித்தடிச்சேவகன் veḷḷittaṭi-c-cēvakaṉ, *n.* < வெள்ளித்தடி + சேவகன்[1]. Peon who carries a *veḷḷi-t-taṭi;* வெள்ளித்தடியைத் தூக்கிச்செல்லும் பணியாளன்.

வெள்ளிது veḷḷitu, *n.* < வெண்-மை. That which is plain; வெளிப்படையானது. நுண்பொருட் டாகிய பொருள் கேட்டார்க்கு வெள்ளிதன்றி உள் ளுடைத்தாகி (தொல். பொ. 656, உரை).

வெள்ளிநாணயம் veḷḷi-nāṇayam, *n.* < வெள்ளி[1] + நாணயம்[1]. Silver coin; வெள்ளியில் அடிக்கப்பட்ட பணம்.

வெள்ளிநிமிளை veḷḷi-nimiḷai, *n.* <id. +. 1. Bismuth ore; நிமிளைவகை. 2. Silver-coloured bismuth; நிமிளைமருந்துவகை. (W.)

வெள்ளிநிலை veḷḷi-nilai, *n.* <id.+. (Puṟap.) Theme praising the planet Šukra on his powers to cause rain and relieve distress; துயர்தீரச் சுக்கிரன் மழை பெய்வித்தலைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, 16.)

வெள்ளிப்பணம் veḷḷi-p-paṇam, *n.* <id. + பணம்[2]. A silver coin=2½ annas; இரண்டரை யணு மதிப்புக்கொண்ட ஒரு வெள்ளி நாணயம். *Rd.*

வெள்ளிப்பணிதி veḷḷi-p-paṇiti, *n.* <id. + பணிதி[1]. 1. Silver ornament; வெள்ளிநகை. 2. Decorated silver-plate; வேலைப்பாடமைந்த வெள்ளித் தட்டம். (W.)

வெள்ளிப்பல்லக்கு veḷḷi-p-pallakku, *n.* <id.+. A palanquin; பல்லக்குவகை. *Nāñ.*

வெள்ளிப்பாட்டு veḷḷi-p-pāṭṭu, *n.* <id. + பாட்டு[1]. See வெள்ளிப்பாடல்.

வெள்ளிப்பாடல் veḷḷi-p-pāṭal, *n.* <id.+. Stanzas interpolated in ancient poems by a poet called Veḷḷi; பழைய நூல்களில் வெள்ளி என்ற புலவராற் புதியவாகப் பாடிச் சேருகப்பட்ட பாடல்.

வெள்ளிப்பாளம் veḷḷi-p-pāḷam, *n.* <id.+. Bar of silver; உருக்கிவார்த்த வெள்ளி யின் பாளம். (W.)

வெள்ளிப்பிரிவு veḷḷi-p-pirivu, *n.* <id.+. (Astron.) Declination of the planet Venus; சுக்கிரனது கதிமாற்றம். (W.)

வெள்ளிப்பிள்ளையார் veḷḷi-p-piḷḷaiyār, *n.* <id.+. See வெள்ளிப்பிள்ளையார்நோன்பு.

வெள்ளிப்பிள்ளையார்நோன்பு veḷḷi-p-piḷḷaiyār-nōṉpu, *n.* < வெள்ளிப்பிள்ளையார் +. A fast observed by Vēḷāḷa married women; வேளாள சுமங்கலிகள் கொண்டாடும் நோன்புவகை.

வெள்ளிபற்பம் veḷḷi-paṟpam, *n.* < வெள்ளி[1] + பற்பம்[1]. See வெள்ளிபஸ்மம்.

வெள்ளிபஸ்பம் veḷḷi-paspam, *n.* <id.+ பஸ்மம். See வெள்ளிபஸ்மம்.

வெள்ளிபஸ்மம் veḷḷi-pasmam, *n.* <id. +. Black oxide of silver, *Argenti oxidum;* வெள்ளியை நீற்றிச்செய்த மருந்துவகை.

வெள்ளிபூத்தல் veḷḷi-pūttal, *n.* <id.+ பூ-. (W.) 1. Rising of the stars; நட்சத்திரங் களின் உதயம். 2. Rising of the planet Venus at early dawn; அதிகாலையிற் சுக்கிரோதயமாகை.

வெள்ளிமடந்தாள் veḷḷimaṭantāḷ, *n.* < வெள்ளிமடந்தை. See வெள்ளிமடந்தான் கெண்டை. (யாழ். அக.)

வெள்ளிமடந்தான்கெண்டை veḷḷi-maṭantāṉ-keṇṭai, *n.* <id. + கெண்டை[1]. A kind of *keṇṭai* fish; கெண்டைமீன்வகை. (W.)

வெள்ளிமடந்தை veḷḷi-maṭantai, *n.* < வெள்ளி[1] + perh. மடந்தை. Moossanda of Ceylon, l. sh., *Mussaenda frondosa;* நீண்ட செடி வகை. (L.)

வெள்ளிமலாம் veḷḷi-malām, *n.* <id.+. See வெள்ளிமுலாம். (யாழ். அக.)

வெள்ளிமலை veḷḷi-malai, *n.* <id. + மலை[4]. 1. Mt. Kailas; கைலைமலை. (திவா.) வெள்ளிமலை யெடுத்துலக மூன்றுங் காவலோன் (கம்பரா. சூர்ப்ப. 39). 2. (Jaina.) A mountain. See விசயார்த்தம், 1. (சூடா.)

வெள்ளிமன்றம் veḷḷi-maṉṟam, *n.* <id. +. See வெள்ளியம்பலம். (திருவாலவா. நகரச். 4.)

வெள்ளிமாடம் veḷḷi-māṭam, *n.* <id.+ மாடம்[1]. A kind of royal residence; அரண்மனை வகை. (சிலப். 25, 5.)

வெள்ளிமீன் veḷḷi-mīṉ, *n.* <id.+ மீன்[1]. Venus; சுக்கிரன். வெள்ளிமீனை யொருகைக்குட் பிடித்து (கொண்டல்விடு. 191).

வெள்ளிமுலாம் veḷḷi-mulām, *n.* <id.+. Coating or plating with silver; வெள்ளிப் பூச்சு.

வெள்ளியங்கிரி veḷḷi-y-aṅ-kiri, *n.* <id.+ கிரி[2]. See வெள்ளிமலை, 1. (பிங்.)

வெள்ளியம் veḷḷiyam, *n.* cf. வெள்ளில்[1]. Wood-apple. See விளா[1]. (மலை.)

வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் veḷḷi-y-ampala-t-tampirāṉ, n. < வெள்ளியம்பலம் +. A poet. See வேள்ளி¹, 8.

வெள்ளியம்பலம் veḷḷi-y-ampalam, n. < வெள்ளி¹ +. The sacred hall dedicated to Naṭarāja in the Śiva temple at Madura; மதுரைக் கோயிலில் நடராஜமூர்த்திக்குரிய மன்றம். வெள்ளி யம்பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தேன் (சிலப். பதி. 40, 41).

வெள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரான் veḷḷiyampala-vāṇa-t-tampirāṉ, n. < வெள்ளியம பலம் + வாணன்¹ +. See வேள்ளி¹, 8.

வெள்ளியார் veḷḷiyār, n. < வெள்ளி¹. 1. White-coloured persons; வெண்ணிற முடையவர். (திவ். பெரியதி. 1, 8, 2.) 2. Pure and noble minded persons; சத்துவகுணமுள்ளவர். வெள்ளியார வணங்க விரைந்தருள செய்வான் (திவ். பெரியதி. 4, 10, 7). 3. Śukra; சுக்கிரன். (திவ். பெரியதி. 4, 10, 7, வ்யா.) 4. Śiva; சிவபிரான். (திவ். பெரியதி. 9, 7, 9, வ்யா.)

வெள்ளியிலைச்செடி veḷḷi-y-ilai-c-ceṭi, n. < id. + இலை + செடி¹. See வெள்ளிமடந்தை. (L.)

வெள்ளியுயிர் veḷḷi-y-uyir, n. < id. + உயிர்². Human being; மக்கட்பிறப்பு. (சீவக. 3111, உரை.)

வெள்ளியெழுதல் veḷḷi-y-eḻutal, n. < id. +. Rising of the morning star; சுக்கிரோதய மாகை. (திவ். திருப்பா. 13.)

வெள்ளிரேக்கு veḷḷi-rēkku, n. < id. +. Silver leaf; மிகமெலிதாக அடிக்கப்பட்ட வெள்ளித் தகடு.

வெள்ளில்¹ veḷḷil, n. 1. [K. *bēlal*.] Wood-apple. See விளா¹. (பிங.) 2. Fruit of wood-apple; விளாம்பழம். மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள ளில் (புறநா. 181).

வெள்ளில்² veḷḷil, n. < வெள்¹ + இல்¹. Bier; பாடை. (பிங.) வெள்ளிற் பாடை (மணி. 6, 93).

வெள்ளிலங்காடு veḷḷilan-kāṭu, n. < வெள் ளில்² + காடு³. Cremation ground; சுடுகாடு. வெள ளிலங்காட்டிடை . . . நடமாடிய நாதன (தேவா. 439, 10).

வெள்ளிலத்தி veḷḷilatti, n. See வெள்ளி லோத்திரம், 2. (தைலவ.)

வெள்ளிலை¹ veḷ-ḷ-ilai, n. < வெள்¹ +. 1. Betel leaf; வெற்றிலை. வெள்ளிலைத்தம்பல் கண்டார் (கம்பரா. வரைக். 49). 2. See வெள்ளிமடந்தை. (L.)

வெள்ளிலை² veḷ-ḷ-ilai, n. < வெள்² +. Sharp edge, as of a spear; வேல் முதலிய ஆயுதத் தின் அலகு. வெள்ளிலை வேலினுன் (சீவக. 328).

வெள்ளிலைப்பற்று veḷḷilai-p-paṟṟu, n. < வெள்ளிலை¹ +. Bundle of betel leaves; வெற்றி லைக் கவளி. அடைக்காயமுதுக்கு . . . வெள்ளிலைப் பற்றொன்பதும (S. I. I. iii, 188).

வெள்ளிலையமுது veḷḷilai-y-amutu, n. < id. +. Offering of betel, as to a deity; தாம்பூல நிவேதனம். (S. I. I. ii, 128.)

வெள்ளிலோத்தி veḷḷilōtti, n. A plant, *Symplocos beddomei;* செடிவகை.

வெள்ளிலோத்திரம் veḷḷi-lōttiram, n. < வெள்ளில்¹ + லோத்திரம். 1. A tree with white flowers; வெண்பூவுள்ள மரவகை. வெள்ளிலோத்தி ரத்தின் பூமபொருககதைதத சாந்தின் (சீவக. 622). 2. Wood-apple. See விளா¹. 3. Bark of wood-apple tree; விளாம்பட்டை. (W.)

வெள்ளிவரைகாப்போன் veḷḷi-varai-kāppōṉ, n. < வெள்ளி¹ + வரை + கா-. Nanti, as guarding Mt. Kailas; நந்தி. (நாமதீப. 42.)

வெள்ளிவவ்வால் veḷḷi-vavvāl, n. < id. +. Silver pomfret, greyish neutral tint with purplish reflexions, attaining 1 ft. in length, *Stromateus cinereus;* சாம்பல்நிறமும் சிவப்பு நிறமும் கலந்ததும் ஓர் அடி வளர்வதுமான மீன்வகை.

வெள்ளிவள்ளி veḷḷi-vaḷḷi, n. < id. + வள்ளி¹. A kind of silver armlet, worn by women; மகளிரணியும் வெள்ளித் தோள்வளை. வெள்ளிவள்ளியின் விளஙகு தோணலார் (சீவக. 420).

வெள்ளிவாரம் veḷḷi-vāram, n. < id. + வாரம்². See வெள்ளிக்கிழமை. (சிலப். 23, 135.)

வெள்ளிவிழா veḷḷi-viḻā, n. < id. +. Silver jubilee; ஆட்சி தாபனம் முதலியவற்றின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டுநிறைவுக் கொண்டாட்டம்.

வெள்ளிவெற்பு veḷḷi-veṟpu, n. < id. +. Mt. Kailas; கயிலாயமலை. (சூடா.)

வெள்ளிவேர் veḷḷi-vēr, n. prob. id. +. Rootlet; சல்லிவேர். (சங். அக.)

வெள்ளிழுது veḷ-ḷ-iḻutu, n. < வெள்¹ +. Butter; வெண்ணெய். வெண்மை வெள்ளிழுது (குறுந். 277).

வெள்ளிறகுமந்தாரை veḷ-ḷ-iṟaku-man-tārai, n. < id. + இறகு +. See வெள்ளைமந்தாரை. (யாழ். அக.)

வெள்ளிறா veḷ-ḷ-iṟā, n. < id. +. See வெள் ளிறால். (W.)

வெள்ளிறால் veḷ-ḷ-iṟāl, n. < id. +. 1. White prawn, white shrimp, *Cancer setiferus;*

மீன்வகை. 2. cf. வெள்ளரா. A sea-fish. See மாப்பிலாச்சை.

வெள்ளீயம் vel-l-īyam, n. <id. + ஈயம்². Tin; உலோகவகை. (பதார்த்த 1174) (W.)

வெள்ளீயமணல் vellīya-maṇal, n. <வெள்ளீயம் +. Sand mixed with tin; tin ore; வெள்ளீயங்கலந்த மணல்.

வெள்ளீயவுப்பு vellīya-v-uppu, n. <id. +. White vitriol, *Zinci sulphas;* துத்தநாகவுப்பு. (M. L.)

வெள்ளீரல் veḷ-l-īral, n. <வெள்¹ + ஈரல்¹. Lung; சுவாசாசயம். (W.)

வெள்ளுப்பு veḷ-ḷ-uppu, n. <id. +. White salt; வெண்மைநிறமான உப்பு. வெள்ளுப்புப் பகருநர் (மணி. 28, 31).

வெள்ளுயிர் veḷ-ḷ-uyir, n. <id. + உயிர்². Pure, perfected soul; சுத்தான்மா. என்னை வெள்ளுயிராக்க வல்ல (திவ். திருப்பல். 8).

வெள்ளுருட்டு veḷ-l-uruṭṭu, n <id. +. Bluff, empty threat; வெறுமனே பயமுறுத்துகை. (W.)

வெள்ளுவரி veḷ-ḷ-uvari, n. <id. +. Good drinking-water; நல்லநீர். வெள்ளுவரி சேயக்கு (சினேந். 366).

வெள்ளுவா veḷ-ḷ-uvā, n. <id. + உவா². White elephant; வெள்ளையானை. வெள்ளுவாப்பிடரேறிய வேந்தனேமுதல் (பருளை. பள்ளு. 8).

வெள்ளுழவு veḷ-ḷ-uḻavu, n. <id. +. Ploughing while the land is neither very dry nor very wet; நிலத்தில் ஈரம் அல்லது காய்ச்சல் அதிசமில்லாத காலத்தில் உழும் உழவு.

வெள்ளுழவுப்பயிர் veḷḷuḻavu-p-payir, n. <வெள்ளுழவு + பயிர்⁵. Young crops on land properly moist when sown, the furrows being visible; பக்குவமான ஈரத்தில் உழுதுவிதைத்து உழவுசால் தோன்ற விளையும் பயிர். (W.)

வெள்ளுள்ளி veḷ-ḷ-uḷḷi, n. <வெள்¹ +. [T. *vellulli.*] Garlic. See வெள்ளைப்பூண்டு. (சிலப். 11, 82, உரை.)

வெள்ளுளுவை veḷ-ḷ-uḷuvai, n. <id. +. A kind of *uḷuvai* fish; உளுவைமீன்வகை. (நாஞ். அக.)

வெள்ளுறட்டி veḷ-ḷ-uraṭṭi, n. prob. id. + ரொட்டி. A kind of sweetmeat; பண்ணிகாரவகை. (யாழ். அக.)

வெள்ளுறி veḷ-ḷ-uṟi, n. <id. +. A kind of net-bag used by Jain monks; சைனத் துறவிகள் கைக்கொண்ட உறிவகை. கூறை வெள்ளுறி குண்டிகைக் காவினர் (பெருங். உஞ்சைக். 36, 228).

வெள்ளுச்சி vellūcci, n. <id. + prob. ஊசசு-. A kind of snail; நத்தைவகை.

வெள்ளூமத்தை veḷ-ḷ-ūmattai, n. <id. +. 1. White-flowered Asiatic thorn-apple, s. tr., *Datura fastuosa-alba;* சிறிய ஊமத்தைவகை. 2. Thorn-apple, l. sh., *Datura stramonium;* பெரிய ஊமத்தைவகை. 3. Downy datura. See அடுக்கூமத்தை.

வெள்ளெருக்கு veḷ-l-erukku, n. <id. +. White madar, l. sh., *Calotropis gigantea-albiflora;* எருக்குவகை. வெள்ளெருக்கரவம் விரவுஞ் சடை (தேவா. 160, 1).

வெள்ளெலி veḷ-l-eli, n. <id. + எலி¹. A species of rat, *Gerbillus indicus;* எலிவகை. குரூஉமயிர்ப் புன்றாள் வெள்ளெலி (அகநா. 133).

வெள்ளெலும்பு veḷ-ḷ-elumpu, n. <id. +. Blanched bone; தேய்ந்து தசைகழிந்த எலும்பு. உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு சோவ (பெருந்தொ. 1239).

வெள்ளெழுத்து veḷ-l-eḻuttu, n. <id. +. Long sight, *Hypermetropia;* எழுத்து முதலியன விளங்கத் தெரியாமைக்குக் காரணமாகிய பார்வைக் குறை. (W.)

வெள்ளெள் veḷ-l-eḷ, n. <id. + எள்¹. A white species of sesame; வெள்ளை நிறமான எள்வகை. வெள்ளெட் சாந்து (புறநா. 246).

வெள்ளென்பு veḷ-ḷ-eṉpu, n. <id. + என்பு¹. See வெள்ளெலும்பு. வெள்ளென் பூழ்பெற (சீவக. 803).

வெள்ளென vellena, *adv.* <வெள்ளெனல் +. 1. Early in the morning; அதிகாலையில். வெள்ளென எழுந்திருக்கவேண்டும் 2. Beforehand, betimes; குறித்த காலத்திற்கு முன்னமே. பகலில் வெள்ளென வந்துவிட்டாய்.

வெள்ளெனல் veḷ-l-eṉal, n. <வெள்¹. 1. Expr. of (a) becoming white; வெண்மையாதற் குறிப்பு. வெள்ளென விளர்த்தது (நன். 423, மயிலை.): (b) becoming clear; தெளிவாதற் குறிப்பு. வெள்ளென நோவாதோன்வயிற் றிரங்கி (புறநா. 207); (c) dawning of day; பொழுதுவிடிதற் குறிப்பு.

வெள்ளேடு veḷ-ḷ-ēṭu, n. <id. +. Blank ōla, palm leaf not written upon; வெற்றேடு. வெள்ளேட் டங்கண் வித்தக மெழுதிய (பெருங். உஞ்சைக். 32, 69).

வெள்ளேறன் veḷ-l-ēraṉ, n. prob. id.+ perh. E. iron. Scrap iron; பழுதான இரும்பு. (யாழ். அக.)

வெள்ளை veḷḷai, n. <வெண்-மை. [T. M. veḷḷa.] 1. Whiteness; வெண்மை. வெள்ளை வெள் யாட்டுச்செச்சை (புறநா. 286). (பிங.) 2. Balarāma; பலராமன். மேழிவலனுயர்த்த வெள்ளை (சிலப். 14, 9). 3. Lime mortar, slaked lime for whitewash; சுண்ணாம்பு. 4. The three white things, viz., cuṉṉāmpu, pāl, mōr; சுண்ணாம்பு பால் மோர் என்ற மூன்று வெண்மையான பண்டங்கள். வேண்டாதவ னிடத்திலும் வெள்ளை வாஙகலாம். 5. A silver coin; வெள்ளிநாணயவகை. வெள்ளை வெள்ளை யென் பார்கள் மேதினியோர் (பணவிடு. 341). 6. White lead; வெள்ளீயம். (W.) 7. Diamond; வயிரம். இது நல்ல வெள்ளை. Loc. 8. A flaw in emeralds, one of eight marakata-k-kuṟṟam, q.v.; மரகதக் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று. (சிலப். 14, 184, உரை.) 9. Conch; சங்கு. (ஈடு, 6, 1, 5, அரும.) 10. Toddy; கள். (பிங.) 11. Wight's Indian nettle. See மலைப்புன்கு. (L.) 12. A mineral poison. See வெள்ளைப்பாஷாணம். (மூ. அ.) 13. A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை. (W.) 14. See வெட்டை, 4, 5. (W.) 15. Indian kino tree; வேங்கைமரம். (மலை.) 16. White cloth; cloth washed white; வெள்ளைத்துணி. 17. See வெள்ளையாடை. 18. Wash; வெளுப்பு. கோடி யொரு வெள்ளை குமரி யொரு பிள்ளை. 19. White cow or bull; வெள்ளைமாடு. பானிற வண்ணன் போற் பழிதீர்ந்த வெள்ளை (கலித். 104). 20. Goat; வெள்ளாடு. துருவை வெள்ளையொடு விரைஇ (மலை படு. 414). 21. Kid; வெள்ளாட்டுக்குட்டி. (W.) 22. A variety of campā paddy; சம்பாநெல்வகை. (G. Tn. D. I, 153.) 23. Guileless person or animal; கபடமற்ற-வன்-வள்-து. வெள்ளைக்கில்லை கள்ளச்சிந்தை (கொன்றைவே.). 24. Person who has no attachments; பற்றற்றவன். (ஈடு, 6, 1, 5, அரும்.) 25. Ignorant person; அறிவில்லாதவன். 26. That which is superficial and not deep or profound; கருத்தாழமில்லாதது. நாவினில் விளையு மாற்ற நின் திருவடிவினு மிகவெள்ளை யாகியது (பாரத. உலூகன்றூது. 4). 27. That which is plain in meaning; பொருள் வெளிப்படையானது. இந்தப் பாட்டு வெள்ளையா யிருக்கிறது. (W.) 28. (Pros.) Veṇpā metre; வெண்பா. வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா (யாப். 22). 29. (Mus.) Discordant note or sound; இசையில் உண்டாம் வெளிற் றோசை. வெள்ளை காகுளி (திருவிளை. விறகுவிற். 30). 30. Trifling; அற்பம். வெள்ளைமழை யென்றே விளம்பு (சினேந். 421).

வெள்ளைக்கட்டை veḷḷai-k-kaṭṭai, n. <வெள்ளை+. A kind of campā paddy; சம்பா நெல்வகை. (Nels.)

வெள்ளைக்கடப்பு veḷḷai-k-kaṭappu, n. <id.+கடப்பு[2]. A kind of paddy; நெல்வகை.

வெள்ளைக்கடம்பு veḷḷai-k-kaṭampu, n. <id.+கடம்பு[2]. (L.) 1. Cadamba, l. tr., Anthocephalus cadamba; நீண்ட கடம்பமரவகை. 2. Bridal-couch plant, l. tr., Hymenodictyon excelsum; நீண்ட மரவகை.

வெள்ளைக்கடம்பை veḷḷai-k-kaṭampai, n. See வெள்ளைக்கடம்பு. (L.)

வெள்ளைக்கடுக்காய் veḷḷai-k-kaṭukkāy, n. <வெள்ளை+. White myrobalan of Cuddapah, l. tr., Terminalia pallida; கடுக்காய்மரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கடுகு veḷḷai-k-kaṭuku, n. <id. +. See வெண்கடுகு.

வெள்ளைக்கடுதாசி veḷḷai-k-kaṭutāci, n. <id.+. See வெள்ளைக்காகிதம்.

வெள்ளைக்கண்ணி veḷḷai-k-kaṇṇi, n. <id.+கண்ணி[3]. Pink-tinted heart-leaved glory tree, l. sh., Clerodendron infortunatum; செடிவகை. (L.)

வெள்ளைக்கர்ப்பூரம் veḷḷai-k-karppūram, n. <id.+கர்பபூரம்[1]. A species of camphor; கர்ப் பூரவகை. (W.)

வெள்ளைக்கரடி veḷḷai-k-karaṭi, n. <id.+ கரடி[1]. White bear, polar bear; கரடிவகை. (W.)

வெள்ளைக்கரு veḷḷai-k-karu, n. <id.+ கரு[3]. The white of egg; கோழிமுட்டையுள் வெண்மையான பாகம். (W.)

வெள்ளைக்கருங்காலி veḷḷai-k-karuṅkāli, n. <id.+. Egg-fruited ebony, m. tr., Diospyrus oocarpa; மரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கல் veḷḷai-k-kal, n. <id.+. 1. See வெள்ளைராசிக்கல். 2. White marble; வெண் ணிறமான சலவைக்கல். 3. Gem, whitish or pale in lustre; மங்கலான ஒளியுள்ள இரத்தினம். 4. Glass cut in imitation of diamond; வயிரம் போன்று பட்டைசெதுக்கிய கண்ணாடிக்கல்.

வெள்ளைக்கலியாணமுருக்கு veḷḷai-k-kaliyāṇa-murukku, n. <id.+. White coral-tree, m. tr., Erythrina suberosa; மரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கவி veḷḷai-k-kavi, n. <id.+ கவி[3]. 1. (Pros.) See வெண்கவி, 1. 2. See வெண்கவி, 2. வெள்ளைக்கவிக் காளமேகமே (தனிப் பா. i, 80, 160). 3. One who composes verses in inelegant language; புன்மொழிகளாற் கவிபாடு வோன். (வெண்பாப். செய். 48.) 4. Eulogist who gets another to begin his poem; பிறரைத் தொடங்கச்செய்து கவிபாடுவோன். (W.) 5. Eulo-

gistic ode which the author gets another to begin; பிறர் தொடங்கப் பாடும் துதிக்கவி. (W.)

வெள்ளைக்கற்றளை vellai-k-karralai, *n.* <id.+. 1. Sea-fish, silvery, attaining 3 ft. in length, *Sciaena albida;* வெண்ணிறமானதும் மூன்று அடி வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை. 2. Sea-fish, greyish darkened with green, attaining 2 ft. in length, *Sciaena miles;* வெளிறின பசுமைநிறமுடையதும் இரண்டு அடி வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

வெள்ளைக்காக்கட்டான் vellai-k-kāk-kaṭṭāṉ, *n.* <id.+. See வெள்ளைக்காக்கணம். (W.)

வெள்ளைக்காக்கணம் vellai-k-kākkaṇam, *n.* <id.+. White-flowered mussell-shell creeper, s. cl., *Clitoria ternatea-albiflora;* கொடிவகை. (W.)

வெள்ளைக்காக்கி vellaikkākki, *n.* See வெள்ளைக்காக்கணம். (பரி. அக.)

வெள்ளைக்காக்குறட்டை vellai-k-kākku-raṭṭai, *n.* <வெள்ளை+. See வெள்ளைக்காக்கணம். (W.)

வெள்ளைக்காக்கை vellai-k-kākkai, *n.* <id.+காக்கை[1]. White crow, typical of a non-existent thing; இல்பொருளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகவுள்ள காக்கை.

வெள்ளைக்காகிதம் vellai-k-kākitam, *n.* <id.+. 1. White paper; வெண்மையான கடுதாசி. 2. Blank paper; எழுதாத கடுதாசி. (W.)

வெள்ளைக்காஞ்சொறி vellai-k-kāñcoṟi, *n.* <id.+. Climbing nettle. See காஞ்சொறி. (L.)

வெள்ளைக்காணம் vellai-k-kāṇam, *n.* <id.+காணம்[1]. A kind of horse-gram; கொள்வகை. *Loc.*

வெள்ளைக்காயா vellai-k-kāyā, *n.* <id.+. Narrow-oblong-leaved tree bilberry, s. tr., *Memecylon augustifolium;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கார் vellai-k-kār, *n.* <id.+. A variety of *kār* paddy harvested in the rainy season; மழைக்காலத்தில் அறுவடையாகும் கார் நெல்வகை. (A.)

வெள்ளைக்காரம் vellai-k-kāram, *n.* <id. +காரம்[1]. [T. *veligāramu,* M. *vellikkāram.*] Borax. See வெங்காரம்[1].

வெள்ளைக்காரன் vellai-k-kāraṉ, *n.* <id. +காரன்[1]. [M. *vellakkāran.*] White man, European; ஐரோப்பிய சாதியான்.

வெள்ளைக்காரை vellai-k-kārai, *n.* <id.+காரை[2]. Pounded chunam. See வெண்காரை.

வெள்ளைக்கிலுகிலுப்பை vellai-k-kilu-kiluppai, *n.* <id.+. Rattlewort. See வட்டக்கிலுகிலுப்பை. (பதார்த்த. 254.)

வெள்ளைக்கிளி vellai-k-kiḷi, *n.* <id.+. Cockatoo, *Cacatuina;* கிளிவகை. (W.)

வெள்ளைக்கீரி vellai-k-kīri, *n.* <id.+கீரி[1]. A white mongoose of diminutive size, said to be superior to other mongooses and to be carried by them; மற்றைக்கீரிகளிலும் சிறப்புவாய்ந்ததாய் அவற்றால் தூக்கிச்செல்லப்படுவதாகக் கருதப்படுவதும் வெண்ணிறமுள்ளதுமான சிறிய கீரிவகை. (யாழ். அக.)

வெள்ளைக்கீரை vellai-k-kīrai, *n.* <id.+. A kind of greens; கீரைவகை. (சங். அக.)

வெள்ளைக்குங்கிலியம் vellai-k-kuṅki-liyam, *n.* <id.+. 1. Indian gum anime, l. tr., *Vateria indica;* நீண்ட மரவகை. (L.) 2. Gum anime, a resinous exudation from Indian gum anime; வெள்ளைக்குங்கிலியமரப் பிசின். 3. Kon-kani resin, l. tr., *Boswellia serrata-glabra;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைக்குசுமரோகம் vellai-k-kucu-ma-rōkam, *n.* <id.+குசுமம்+. The whites; மேகநோய்வகை. (பைஷஜ.)

வெள்ளைக்குட்டம் vellai-k-kuṭṭam, *n.* <id.+குட்டம்[4]. White leprosy, *Leucoderma;* வெண்குட்டநோய்.

வெள்ளைக்குதிரை vellai-k-kutirai, *n.* <id.+. (W.) 1. White horse; வெண்ணிறக் குதிரை. 2. Toddy; கள். 3. Louse in clothes; சீலைப்பேன்.

வெள்ளைக்குந்துகம் vellaikkuntukam, *n.* See வெள்ளைக்குந்துருக்கம். (L.)

வெள்ளைக்குந்துருக்கம் vellai-k-kuntu-rukkam, *n.* <வெள்ளை+. See வெள்ளைக்குங்கிலியம், 1. (L.)

வெள்ளைக்குப்போடு-தல் vellaikku-p-pōṭu-, *v. tr.* <id.+. To send one's clothes to wash; அழுக்காடைகளை வெளுக்கப் போடுதல். (W.)

வெள்ளைக்குறுவை vellai-k-kuṟuvai, *n.* <id.+. A white species of *kuṟuvai* paddy cultivated throughout the year, maturing in two or three months; வருஷத்தின் எல்லாப் பருவங்களிலும் பயிராவதும் 2 அல்லது 3 மாதங்களில் விளையக்கூடியதுமான குறுவை நெல்வகை.

வெள்ளைக்குன்றி vellai-k-kuṉṟi, *n.* <id. +. A kind of Indian liquorice plant, m. cl., *Abrus precatorius-albiflora;* கொடிவகை. (L.)

வெள்ளைக்குன்றிகம் veḷḷai-k-kuṉṟikam, n. <id.+prob. குந்துருகம். See வெள்ளைக் குங்கிலியம், 1. (L.)

வெள்ளைக்குஷ்டம் veḷḷai-k-kuṣṭam, n. <id.+. White leprosy. See வெண்குட்டம். (C. G.)

வெள்ளைக்கெளிறு veḷḷai-k-keḷiṟu, n. <id.+. See வெள்ளைக்கெளுத்தி.

வெள்ளைக்கெளுத்தி veḷḷai-k-keḷutti, n. <id.+. A river-fish, silvery, attaining 18 in. in length, *Macrones cavasius;* வெண்ணிறமான தும் பதினெட்டு அங்குலநீளம் வளர்வதுமான ஆற்று மீன்வகை.

வெள்ளைக்கொடி veḷḷai-k-koṭi, n. <id +. 1. A variety of betel; வெற்றிலைவகை. (G. Sm. D. I. 1, 215.) 2. Flag of truce, white flag; சமா தானத்திற்கு அறிகுறியாகக் காட்டுங் கொடி.

வெள்ளைக்கொடுவேலி veḷḷai-k-koṭuvēli, n. <id.+. White-flowered leadwort. See கொடுவேலி. (L.)

வெள்ளைக்கொம்பு veḷḷai-k-kompu, n. <id.+. Grey hair; நரைமயிர். (யாழ். அக.)

வெள்ளைக்கொய்யா veḷḷai-k-koyyā, n. <id.+. White guava, l. tr., *Psidium guyava-pyriferum;* பெருங்கொய்யாமரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கோங்கு veḷḷai-k-kōṅku, n. <id.+. Iron wood of Malabar. See நீர்க் கோங்கு. (L.)

வெள்ளைக்கோட்டி veḷḷai-k-kōṭṭi, n. <id.+கோட்டி². Assembly of idlers or shallow persons; பயனில பேசும் அறிவிலார் கூட்டம். வெள்ளைக்கோட்டியும் விரகினி லொழிமின் (சிலப். 30, 198).

வெள்ளைக்கோரான் veḷḷai-k-kōrāṉ, n. <id.+கோரான்¹. Acuminate-leaved jungle geranium, l. sh., *Ixora polyantha;* கொடிவகை. (L.)

வெள்ளைகட்டு-தல் veḷḷai-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. 1. To be dressed in white; வெள்ளாடை யுடுத்தல். அவன் வெள்ளைகட்டியிருந்தான். 2. To put on white clothes, as a sign of widowhood; மாங்கலிய மிழந்தமையைக் குறிக்க வெள்ளையாடை யுடுத்தல். 3. To spread a white ceiling cloth; வெள்ளாடையால் மேற்கட்டி கட்டுதல்.

வெள்ளைச்சண்டிக்கார் veḷḷai-c-caṇṭi-k-kār, n. <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வெள்ளைச்சந்தனம் veḷḷai-c-cantaṉam, n. <id.+சந்தனம்¹. Wooly melon featherfoil, s. tr., *Glochidion tomentosum;* மரவகை.

வெள்ளைச்சம்பா veḷḷai-c-campā, n. <id. +சம்பா¹. A variety of *campā* paddy; சம்பாநெல் வகை. *Loc.*

வெள்ளைச்சர்க்கரை veḷḷai-c-carkkarai, n. <id.+. 1. White sugar; சீனிச்சர்க்கரை. 2. Salt; உப்பு.

வெள்ளைச்சாமந்தி veḷḷai-c-cāmanti, n. <id.+. See வெள்ளைச்செவ்வந்தி. (மூ. அ.)

வெள்ளைச்சாரணை veḷḷai-c-cāraṇai, n. <id.+. Horse-purslane, *Trianthema monogyna;* சாரணைவகை. (W.)

வெள்ளைச்சாரை veḷḷai-c-cārai, n. <id.+prob. சார². A tree. See மான்சாரை, 1. (L.)

வெள்ளைச்சிலாந்தி veḷḷai-c-cilānti, n. <id.+. Narrow-leaved button flower, l. tr., *Gompha angustifolia;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைச்சிறுமணியன் veḷḷai-c-ciṟu-maṇiyaṉ, n. <id.+. A variety of *ciṟumaṇiyaṉ* paddy, maturing in 6½ months; ஆறரைமாதத்தில் விளையக்கூடிய சிறுமணியன் நெல்வகை. *Loc.*

வெள்ளைச்சீலை veḷḷai-c-cīlai, n. <id.+. White cloth; வெள்ளைத்துணி. *Nāñ.*

வெள்ளைச்சீலைக்குத்தடுக்கிடு-தல் veḷ-ḷai-c-cīlaikku-t-taṭukkiṭu-, v. intr. <வெள்ளைச் சீலை+தடுக்கு+. To do honour to well-dressed or rich persons; நன்றாக அலங்கரித்துக்கொள்ளும் பணக்காரருக்கு உபசாரஞ்செய்தல் *Nāñ.*

வெள்ளைச்சீலைப்பண்டாரம் veḷḷai-c-cīlai-p-paṇṭāram, n. <id.+பண்டாரம்². See வெள்ளைவேட்டிப்பண்டாரம். *Nāñ.*

வெள்ளைச்சுமங்கலி veḷḷai-c-cumaṅkali, n. <வெள்ளை+. Widow, a term of abuse; கைம் பெண். *Loc.*

வெள்ளைச்சுரிதகம் veḷḷai-c-curitakam, n. <id.+. (Pros.) The last member in a *kali* verse, constructed with *veṇṭalai;* வெண்டளையில் வரும் கலிப்பாவின் இறுதியுறுப்புவகை. (கலித். 143, உரை.)

வெள்ளைச்சுறு veḷḷai-c-cuṟā, n. <id.+ சுறு¹. A sea-fish, sandy brown, attaining 20 in. in length, *Tristio zysrous;* ஒருவகைக் கபிலநிறமும் இருபது அங்குல வளர்ச்சியுமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வெள்ளைச்செவ்வந்தி veḷḷai-c-cevvanti, n. <id.+. White chrysanthemum, *Chrysanthemum carinatum;* செவ்வந்திவகை. (W.)

வெள்ளைச்சேம்பு vellai-c-cēmpu, n. <id.+. A species of Indian kales; சேம்பு வகை. (சங். அக.)

வெள்ளைச்சொல் vellai-c-col, n. <id + சொல்[3]. 1. Common, plain word; எளிய சொல். (W.) 2. Vulgar word; நாகரிகமற்ற சொல். *Colloq.*

வெள்ளைச்சோளம் vellai-c-cōlam, n. <id.+சோளம்[1]. White species of great millet, *Sorghum vulgare;* சோளவகை. (W.)

வெள்ளைசாத்து-தல் vellai-cāttu-, v. intr. <id.+. See வெள்ளைபூண்-. வெள்ளை சாத்திக்கொண்டு சடகென அரவகமாநகரை விட்டுப் புறப்பட்டு (குருபரம். 362).

வெள்ளைத்தகரை vellai-t-takarai, n. <id.+. Sulphur-flowered senna, s. tr., *Cassia glauca;* சிறுபூடுவகை. (L.)

வெள்ளைத்தங்கம் vellai-t-tankam, n. <id.+. Platinum; உலோகவகை. *Mod.*

வெள்ளைத்தணக்கு vellai-t-tanakku, n. <id.+. Whirling nut. See முட்டைக்கோங்கு. (L.)

வெள்ளைத்தம்பட்டை vellai-t-tampattai, n. <id.+. Sword-bean. See வாளவரை. (L.)

வெள்ளைத்தமிழ் vellai-t-tamil, n. <id. +. Simple, plain Tamil; எளிய நடையிலமைந்த தமிழ். (W.)

வெள்ளைத்தனம் vellai-t-tanam, n. <id. +தனம்[1]. Simplicity, plainness; கபடமின்மை.

வெள்ளைத்தாரை vellai-t-tārai, n. <id. +தாரை[2]. 1. White streak near the root of the tail of cow; பசுவின் பிட்டத்தருகில் உள்ள வெண்ணிறக்கோடு. 2. Cow with *vellai-t-tārai;* வெள்ளைத்தாரையுள்ள பசு.

வெள்ளைத்தாள் vellai-t-tāl, n. <id.+ தாள்[1]. 1. A pest incident to maize crop; சோளப்பயிர் நோயுள் ஒன்று. 2. Blank sheet of paper; வெள்ளைக்கடுதாசி.

வெள்ளைத்தினை vellai-t-tinai, n. <id.+. White Italian millet, *Panicum glaucum;* வெண்ணிறமுள்ள தினைவகை. (W.)

வெள்ளைத்துத்தம் vellai-t-tuttam, n. <id.+துத்தம்[2]. Sulphate of zinc, white vitriol, *Zinci sulphas;* துத்தநாகமும் கந்தகமும் கலந்த உப்புவகை.

வெள்ளைத்தும்பி vellai-t-tumpi, n. <id. +தும்பி[2]. Sea-fish, greyish, attaining 5 in. in length, *Apistus carinatus;* சாம்பல் நிறமும் ஐந்தங்குல வளர்ச்சியு முள்ள கடல்மீன்வகை.

வெள்ளைத்துமட்டன் vellai-t-tumattan, n. <id.+தமட்டம்[2]. See வெள்ளைத்தம்பட்டை.

வெள்ளைத்துரிசை vellaitturicai, n. <id. Wight's Indian nettle See மலைப்புன்கு. (L.)

வெள்ளைத்துவரை vellai-t-tuvarai, n. <id.+துவரை[1]. (L.) 1. Leafy fruited ebony, m. tr., *Diospyros foliolosa;* மரவகை. 2. Mottled ebony. See வக்கணை[2], 2. 3. A variety of pigeon-pea, l. sh., *Cajanus indicus-flava;* துவரைச்செடிவகை.

வெள்ளைத்துறட்டி vellai-t-turatti, n. <id.+. Silky-backed round-leaved caper tree, s. tr., *Capparis grandis;* சிறுமரவகை. (L.)

வெள்ளைநண்டு vellai-nantu, n. <id.+. White crab; வெண்ணிறமான நண்டு.

வெள்ளைநறுந்தாளி vellai-naruntāli, n. <id.+. White catamaran tree See வெண்டாளி, 1. (சிலப். 13, 156, உரை.)

வெள்ளைநாகம் vellai-nākam, n. <id.+ perh. நாகம்[4]. See வெள்ளைநாகை.

வெள்ளைநாகர் vellai-nākar, n. <id.+ நாகர்[1]. Balarāma; பலதேவர். புகர்வெள்ளைநாகர்தங் கோட்டம் (சிலப். 9, 10).

வெள்ளைநாகை vellainākai, n. <வெள்ளை நாகம். Glabrous elliptic obtuse-leaved button tree, l. tr., *Anogeissus latifolia;* நீண்டமரவகை. (L.)

வெள்ளைநாங்கு vellai-nānku, n. <வெள்ளை +perh. நாங்கு[3]. Cannon-ball tree of the Southern hills, m. tr., *Asteriastigma macrocarpum;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைநாவல் vellai-nāval, n. <id.+. Hemispheric-tubed rose-apple l. tr., *Eugenia hemispherica;* நாவல்வகை. (L.)

வெள்ளைநாவி vellai-nāvi, n. <id.+ நாவி[2]. A species of aconite; நாவிவகை. (பதார்த்த. 1055.)

வெள்ளைநிறத்தாள் vellai-nirattāl, n. <id.+நிறம். Sarasvatī, as white in complexion; சரசுவதி. (பிங்.)

வெள்ளைநீலாம்பரம் vellai-nīlāmparam, n. <id.+. Crested purple nail dye, m. sh., *Barleria cristata;* செடிவகை. (L.)

வெள்ளைநுணா vellai-nunā, n. <id.+. Bracteate dyeing mulberry, s. tr., *Morinda citrifolia-bracteata;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைநெல் vellai-nel, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (யாழ். அக.)

வெள்ளைநொச்சி vellai-nocci, *n.* <id.+. Five-leaved chaste tree. See வெண்ணொச்சி. (L.)

வெள்ளைநோக்கம் vellai-nōkkam, *n.* <id.+. See வெள்ளைநோக்கு.

வெள்ளைநோக்கு vellai-nōkku, *n.* <id.+. Guileless look, look of innocence; கள்ளமற்ற பார்வை. வெள்ளைநோக்கின் . . . மழலையின சொலார (சீவக. 1099).

வெள்ளைப்பசளை vellai-p-pacalai, *n.* <id.+. A species of purslane; பசளைவகை. (மூ. அ.)

வெள்ளைப்பட்டாணி vellai-p-paṭṭāṇi, *n.* <id.+பட்டாணி². Field pea, *Pisum arvense;* பட்டாணிக்கடலைவகை.

வெள்ளைப்படல் vellai-p-paṭal, *n.* <id.+படு-. Leucorrhoea; நோய்வகை.

வெள்ளைப்பவளம் vellai-p-pavaḷam, *n.* <id.+. A kind of gem; ஒருவகை மணி. (யாழ். அக.)

வெள்ளைப்பற்பம் vellai-p-parpam, *n.* <id.+பற்பம்¹. Calcined metallic powder; உலோகபஸ்மம்.

வெள்ளைப்பாகல் vellai-p-pākal, *n.* <id.+பாகல்². White balsam pear; பாகல்வகை. (யாழ். அக.)

வெள்ளைப்பாதிரி vellai-p-pātiri, *n.* <id.+பாதிரி¹. Trumpet flower, l. tr., *Sterospermum chelonoides;* பாதிரிமரவகை. (L.)

வெள்ளைப்பாஷாணசயநீர் vellai-p-pāṣāṇa-cayanīr, *n.* <வெள்ளைப்பாஷாணம்+. A medicinal liquid, *Liquor arsenicalis;* மருந்துநீர் வகை.

வெள்ளைப்பாஷாணம் vellai-p-pāṣāṇam, *n.* <வெள்ளை+. A mineral poison, one of 32 *piṟavi-p-pāṣāṇam,* q.v.; பிறவிப்பாஷாணம் முப்பத்திரண்டனு ளொன்று. (பதார்த்த. 1160.)

வெள்ளைப்பிள்ளை vellai-p-piḷḷai, *n.* <id.+. 1. Innocent man; வஞ்சகமற்றவன். (யாழ். அக.) 2. Small-leathery-downy glabrate ovate-lance-dented acuminate-leaved child's amulet tree, l. tr., *Hemicyclia travancorica;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைப்பீர்க்கு vellai-p-pīrkku, *n.* <id.+. Sponge gourd; பீர்க்குவகை. (மலை.)

வெள்ளைப்புண் vellai-p-puṇ, *n.* <id.+. Weak ulcer, wound with large flabby pale granulations; ஊன் வெளுத்து மிருதுவாய் விரணத்திற்கு மேல் வளர்ந்து எளிதிலாறாத புண். (இங். வை. 301.)

வெள்ளைப்புத்தி vellai-p-putti, *n.* <id.+புத்தி¹. 1. Innocence; அறியாமை. 2. Stupidity; அறிவீனம். *Loc.*

வெள்ளைப்புரசு vellai-p-puracu, *n.* <id.+புரசு¹. Lilac silky laburnum, l. sh., *Mundulea suberosa;* செடிவகை. (L.)

வெள்ளைப்புனை vellai-p-puṉai, *n.* <id.+. Cuspidate-leaved calycine croton, s. tr., *Dimorphocalyx glabellus;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைப்பூங்கார் vellai-p-pūṅkār, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வெள்ளைப்பூச்சு vellai-p-pūccu, *n.* <id.+. 1. Whitewashing; வெள்ளையடிக்கை. 2. Glossing over, as mistakes; தவறு முதலியவற்றை மழுப்பி மறைக்கை. *Loc.*

வெள்ளைப்பூண்டு vellai-p-pūṇṭu, *n.* <id. <id.+. Garlic, *Allium sativum;* உள்ளிவகை. (பதார்த்த. 1048.)

வெள்ளைப்பூத்தாளி vellai-p-pū-t-tāḷi, *n.* <id.+பூ³+. False tragacanth. See செந்தணக்கு. (L.)

வெள்ளைப்பூம்பாளை vellai-p-pūmpāḷai, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வெள்ளைப்பூலா vellai-p-pūlā, *n.* <id.+. (L.) 1. Small Indian snowberry, s. tr., *Flueggia microcarpa;* பூலாவகை. 2. See வெள்ளைப் பூலாஞ்சி.

வெள்ளைப்பூலாஞ்சி vellai-p-pūlāñci, *n.* <id.+. Indian snowberry, l. sh., *Flueggia leucopyrus;* பெருஞ்செடிவகை. (L.)

வெள்ளைப்பூவாத்தி vellai-p-pū-v-ātti, *n.* <id.+பூ³+ஆத்தி³. White variegated mountain ebony, l. tr., *Bauhinia variegata-candida;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைப்பேச்சு vellai-p-pēccu, *n.* <id.+. 1. Plain speech; வெளிப்படையான வார்த்தை. 2. Guileless speech; கபடமில்லாத பேச்சு.

வெள்ளைப்பொன் vellai-p-poṉ, *n.* <id.+. Pale gold, as an inferior alloy; மாற்றுக்குறைவான தங்கம்.

வெள்ளைப்பொன்னாவிரை vellai-p-poṉṉāvirai, *n.* <id.+. Italian senna, l. sh., *Cassia obovata;* செடிவகை. (W.)

வெள்ளைப்போளம்[1] vellai-p-pōlam, *n.* <id.+போளம்[1]. Myrrh, s. tr., *Balsamodendron myrrha;* சிறுமரவகை. (பைஷஜ. 133.)

வெள்ளைப்போளம்[2] vellai-p-pōlam, *n.* <id.+பவளம். A kind of gem; ஒருவகை மணி. (யாழ். அக.)

வெள்ளைபுரள்(ளு)-தல் vellai-pural-, *v. intr.* <id.+. To lie on one's back with face turned skyward; மல்லாக்கக் கிடத்தல். (யாழ். அக.)

வெள்ளைபூசு-தல் vellai-pūcu-, *v. intr.* <id.+. 1. To whitewash; சுண்ணும்படித்தல். 2. To gloss over, as mistakes; தவறு முதலியவற்றை மழுப்புதல். 3. See வெள்ளைவை-.

வெள்ளைபூண்(ணு)-தல் vellai-pūṇ-, *v. intr.* <id.+. To put on white dress; வெள்ளையுடை தரித்தல். (W.)

வெள்ளைமகன் vellai-makaṉ, *n.* <id.+. Simpleton; மூடன். வெள்ளைமகன்போல் விலாவிற நகைகு (மணி, 14, 36).

வெள்ளைமட்டி vellaimaṭṭi, *n.* [T. *tellamaddi.*] See வெள்ளைமருது, 2. (L.)

வெள்ளைமட்டிவாயன் vellai-maṭṭi-vāyaṉ, *n.* <வெள்ளை+. Sea-fish, silvery, attaining 16 in. in length, *Chrysophrys sarba;* வெள்ளைநிறமும் 16 அங்குல வளர்ச்சியு முள்ள கடல்மீன் வகை.

வெள்ளைமட்டுவா vellaimaṭṭuvā, *n.* See வெள்ளைமட்டிவாயன்.

வெள்ளைமடந்தை vellai-maṭantai, *n.* <வெள்ளை+. See வெள்ளிமடந்தை. (L.)

வெள்ளைமணவாரி vellai-maṇavāri, *n.* <id.+. A variety of coarse paddy, sown in Āvaṇi-Puraṭṭāci and maturing in four months; ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களில் விதைத்து நான்கு மாதங்களில் அறுவடையாகும் நெல்வகை.

வெள்ளைமந்தாரம்[1] vellai-mantāram, *n.* <id.+மந்தாரம்[1]. See வெண்மூகில், 1.

வெள்ளைமந்தாரம்[2] vellai-mantāram, *n.* <id.+மந்தாரம்[2]. See வெள்ளைமந்தாரை. *Loc.*

வெள்ளைமந்தாரை vellai-mantārai, *n.* <id.+. Taper-pointed mountain ebony. See கோக்குமந்தாரை, 1. (L.)

வெள்ளைமந்தி vellai-manti, *n.* <id.+மந்தி[1]. Bonnet monkey, *Macacus sinicus;* மந்திவகை.

வெள்ளைமயிர் vellai-mayir, *n.* <id.+. Grey hair; நரைமயிர். (பைஷஜ.)

வெள்ளைமரம் vellai-maram, *n.* <id.+. White cedar, *Thuya;* மரவகை. (C. E. M.)

வெள்ளைமருது vellai-marutu, *n.* <id.+. 1. Flowering murdah. See பூமருது, 1. 2. Arjuna. See நீர்மருது. (L.)

வெள்ளைமழை vellai-maḻai, *n.* <id.+. Scanty, light rain; அற்ப மழை. வெள்ளைமழையென்றே விளம்பு (சினேந். 4, 21).

வெள்ளைமனம் vellai-maṉam, *n.* <id.+. Simple, guileless mind; கபடமற்ற தூயமனம்.

வெள்ளைமனிதன் vellai-maṉitaṉ, *n.* <id.+. 1. See வெள்ளைக்காரன். 2. Simple-minded person; கபடமற்றவன்.

வெள்ளைமாதுளை vellai-mātuḷai, *n.* <id.+. A kind of pomegranate having white seeds in its fruit; வெள்ளை விதைகளையுடைய மாதுளைவகை.

வெள்ளைமிளகி vellai-miḷaki, *n.* <id.+. A kind of *campā* paddy, sown in Āvaṇi-Puraṭṭāci, maturing in five months; ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களில் விதைத்து ஐந்து மாதங்களில் அறுவடையாகும் சம்பாநெல்வகை.

வெள்ளைமிளகு vellai-miḷaku, *n.* <id.+. 1. China pepper, s. tr., *Pimenta acris;* மரவகை. (L.) (பதார்த்த. 952) 2. Common pepper. See மிளகு, 1. (L.) 3. White pepper, prepared from black pepper; கருமிளகிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் வெண்மிளகு. (M. M. 678.) 4. See வெள்ளைமிளகி. (A.)

வெள்ளைமுள்வேல் vellai-mulvēl, *n.* <id.+. Buffalo-thorn cutch. See குடைவேல், 2. (L.)

வெள்ளைமுள்ளி vellai-muḷḷi, *n.* <id.+முள்ளி[1]. Lesser yellow nail-dye, s. sh., *Barleria cuspidata;* செடிவகை. (L.)

வெள்ளைமூங்கில் vellai-mūṅkil, *n.* <id. +. Yellow bamboo, *Bambusa vulgaris;* மூங்கில்வகை.

வெள்ளைமூர்த்தி vellai-mūrtti, *n.* <id.+. 1. Baladēva; பலதேவர். (சிலப. 5, 171, உரை.) 2. One whose form is pure or immaculate; நின்மலவடிவன். எமமானேயென் வெள்ளைமூர்த்தி (திவ். திருவாய். 5, 8, 2).

வெள்ளைமெய்யாள் vellai-meyyāl, *n.* <id.+மெய். See வெள்ளைமேனியாள். (சூடா.)

வெள்ளைமேனியாள் vellai-mēṉiyāl, *n.* <id.+மேனி. Sarasvatī; சரசுவதி. (திவா.)

வெள்ளைமை veḷḷaimai, *n.* <id. Ignorance; அறிவின்மை. வெள்ளைமை கலந்த . . . புன்சொன்மாற்றம் (பெருங். இலாவாண. 19, 21).

வெள்ளைமைனா veḷḷai-mainā, *n.* <id.+. Pagoda-thrush. See பாப்பாத்திமைனா. (M.M. 533.)

வெள்ளையடி-த்தல் veḷḷai-y-aṭi-, *v. intr.* <id.+. See வெள்ளைபூசு-, 1, 2.

வெள்ளையப்பம் veḷḷai-y-appam, *n.* <id. + அப்பம்¹. A savoury cake made of dough; ஒருவகை உப்புப் பணியாரம். *Loc.*

வெள்ளையப்பன் veḷḷai-y-appaṉ, *n.* <id. +. The silver rupee; வெள்ளிரூபா நாணயம். *Colloq.*

வெள்ளையம்மான்பச்சரிசி veḷḷai-y-ammāṉpaccarici, *n.* <id.+. A plant, *Euphorbia incana;* அம்மான்பச்சரிசிவகை. (W.)

வெள்ளையன் veḷḷaiyaṉ, *n.* <id. 1. White-skinned person, albino; வெண்மைநிறமுள்ளவன். 2. See வெள்ளைக்காரன். 3. See வெள்ளையப்பன்.

வெள்ளையாடை veḷḷai-y-āṭai, *n.* <id. + ஆடை¹. 1. White cloth worn by widows; விதவைகள் உடுக்கும் வெள்ளைப்புடவை. 2. See வெள்ளைவேட்டி.

வெள்ளையானை veḷḷai-yāṉai, *n.* <id.+. 1. White elephant; வெண்ணிறமுள்ள யானை. 2. Indra's elephant. See ஐராவதம். (திருவிளை.) 3. Possession which is burdensome owing to the high cost of its maintenance; அதிகச்செலவு பிடிக்கக் கூடியது. அந்த வெள்ளையானைக்கு நம்மால் தீனிபோட முடியாது. *Mod.*

வெள்ளையானையூர்தி veḷḷaiyāṉai-y-ūrti, *n.* <வெள்ளையானை +. 1. Indra, as riding the white elephant *airāvatam;* இந்திரன். 2. Aiyaṉār; ஐயனார். (பிங்.)

வெள்ளையானைவாகனன் veḷḷaiyāṉai-vākaṉaṉ, *n.* <id. + வாகனம். See வெள்ளையானையூர்தி. (இலக். அக.)

வெள்ளையிண்டு veḷḷai-y-iṇṭu, *n.* <வெள்ளை +. See வெள்ளிண்டு. (L.)

வெள்ளையிலை veḷḷai-y-ilai, *n.* <id.+. See வெள்ளிமடந்தை. (L.)

வெள்ளையுஞ்சள்ளையும் veḷḷaiyuñ-caḷḷaiyum, *n.* Redupl. of வெள்ளை. White dress or clothes; வெண்மையான உடை. அவன் வெள்ளையுஞ்சள்ளையுமாய்ப் போகிறான்.

வெள்ளையுருவாள் veḷḷai-y-uruvāḷ, *n.* <வெள்ளை + உரு³. See வெள்ளைமேனியாள். (நாமதீப. 56.)

வெள்ளையூமத்தை veḷḷai-y-ūmattai, *n.* <id.+. 1. See வெள்ளூமத்தை, 1. 2. Downy datura. See அடுக்கூமத்தை.

வெள்ளையெடு-த்தல் veḷḷai-y-eṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To carry the pall; பாடையுடன் மேற்கட்டி யெடுத்தல். *Loc.* 2. To take clothes to the wash; அழுக்காடைகளை வெளுத்தற்கு எடுத்துப் போதல்.

வெள்ளையெறி-தல் veḷḷai-y-eṟi-, *v. intr.* <id.+. 1. To whiten or brighten; வெண்மை பெறச்செய்தல். (மலைபடு. 441, உரை.) 2. See வெள்ளைவீசு-.

வெள்ளையொட்டடை veḷḷai-y-oṭṭaṭai, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. *Loc.*

வெள்ளையோன் veḷḷaiyōṉ, *n.* <id. See வெள்ளைமூர்த்தி, 1. (தக்கயாகப். 368.)

வெள்ளைராசிக்கல் veḷḷai-rāci-k-kal, *n.* <id. + ராசி² +. Half-burnt brick; நன்றாய்ச் சுடப்படாத செங்கல்.

வெள்ளைவட்டன் veḷḷaivaṭṭaṉ, *n.* Vēḷāḷa; வேளாளன். (நாமதீப. 152.)

வெள்ளைவண்ணாத்தி veḷḷai-vaṇṇātti, *n.* <வெள்ளை + வண்ணாத்தி². A greyish moth; வண்ணாத்திப்பூச்சிவகை.

வெள்ளைவண்ணாத்தை veḷḷaivaṇṇāttai, *n.* See வெள்ளைவண்ணாத்தி. (W.)

வெள்ளைவரகு veḷḷai-varaku, *n.* <வெள்ளை +. A kind of white millet; வரகுவகை. வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும் (புறநா. 392).

வெள்ளைவவ்வால் veḷḷai-vavvāl, *n.* <id.+. A sea-fish, greyish neutral tint with purplish reflection, attaining 1 ft. in length, *Stromateus cinereus;* சாம்பல்நிறங்கலந்த ஊதா வர்ணமும் ஓரடி வளர்ச்சியுமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வெள்ளைவாயன் veḷḷai-vāyaṉ, *n.* <id.+ வாய். Babbler, one who cannot keep secrets; இரகசியத்தை மறைக்கமுடியாது வெளியிடுபவன்.

வெள்ளைவாரணன் veḷḷai-vāraṇaṉ, *n.* <id.+ வாரணம்¹. Indra, as riding the white elephant *airāvatam;* இந்திரன். (திவா.)

வெள்ளைவாள் veḷḷai-vāḷ, *n.* <id. + வாள்¹. (Jaina.) A kind of meditation on the Supreme Spirit. See சுக்கிலத்தியானம். வெள்ளைவாள் கொண்டு வீரனை வாழ்த்துவதே (திருநூற். 19).

வெள்ளைவிரி-த்தல் veḷḷai-viri-, *v. intr.* <id.+. To spread a white cloth on the floor

for the guests to walk on, in a reception; பெரியோரை வரவேற்கத் தரையில் வெள்ளாடை விரித்தல்.

வெள்ளைவிருத்தம் veḷḷai-viruttam, *n.* <id.+விருத்தம்[1]. (Pros.) A kind of stanza. See வெளிவிருத்தம். (வீரசோ. யாப். 15.)

வெள்ளைவிழி veḷḷai-viḻi, *n.* <id.+. White of the eye; கண்விழியில் வெண்மையுள்ள பாகம்.

வெள்ளைவீசு-தல் veḷḷai-vīcu-, *v. intr.* <id.+. 1. To make signals with a white flag or cloth; வெள்ளாடை அல்லது வெண்கொடியை அசைத்து அடையாளங் காட்டுதல். (W.) 2. To wave one's cloth for joy. See ஆடைவீசு-.

வெள்ளைவெங்காயம் veḷḷai-veṅkāyam, *n.* <id.+. See வெள்ளைவெண்காயம்.

வெள்ளைவெட்சி veḷḷai-veṭci, *n.* <id.+. White-flowered pink jungle geranium, l. sh., *Ixora stricta-alba;* செடிவகை. (L.)

வெள்ளைவெண்காயம் veḷḷai-veṇkāyam, *n.* <id.+. 1. White onion, *Allium cepa;* வெண்ணிறமான பூடுவகை. 2. See வெள்ளைப்பூண்டு.

வெள்ளைவெளு-த்தல் veḷḷai-veḷu-, *v. intr.* <id.+. To wash clothes; ஆடையை யழுக்ககற்றி வெள்ளையாக்குதல்.

வெள்ளைவெளேரெனல் veḷḷai-veḷēr-eṉal, *n.* <id.+. Expr. of being exceedingly white; மிகவெண்மையாதற் குறிப்பு.

வெள்ளைவெற்றிலை veḷḷai-veṟṟilai, *n.* <id.+. Betel leaf of a whitish kind; வெண்ணிறமான வெற்றிலைவகை.

வெள்ளைவேட்டி veḷḷai-vēṭṭi, *n.* <id.+. 1. White cloth, as worn by householder; இல்லறத்தான் உடுக்கும் வெண்ணிற ஆடை. 2. See வெள்ளை, 16.

வெள்ளைவேட்டிக்காரன் veḷḷaivēṭṭi-k-kāraṉ, *n.* <வெள்ளைவேட்டி+காரன்[1]. See வெள்ளைவேட்டிப்பண்டாரம். *Loc.*

வெள்ளைவேட்டிக்குத்தடுக்கிடு-தல் veḷḷaivēṭṭikku-t-taṭukkiṭu-, *v. intr.* <id.+தடுக்கு+. See வெள்ளைச்சீலைக்குத்தடுக்கிடு-. *Nāñ.*

வெள்ளைவேட்டிப்பண்டாரம் veḷḷai-vēṭṭi-p-paṇṭāram, *n.* <id.+பண்டாரம்[2]. Idler who is scrupulously neat in his dress; மாசுமறுவற்ற ஆடையணிந்து சோம்பேறியாய்த் திரிபவன். *Tinn.*

வெள்ளைவை-த்தல் veḷḷai-vai-, *v. intr.* <வெள்ளை+. To plaster, as the walls of a new house; வீட்டுக்கு மெருகுசுண்ணும்பு பூசுதல்.

வெள்ளொக்கலர் veḷ-ḷ-okkalar, *n.* <வெள்[1]+ஒக்கல்[1]. 1. Persons of spotless lineage; குற்றமற்ற மரபினர். (நன். 408, உரை.) 2. Persons whose relations are exceedingly wealthy; முட்டில்செல்வத்துக் கிளையினை யுடையார். (நன். 407, மயிலை.) 3. Persons whose relations are spotless in character; மாசற்ற சுற்றத்தினை யுடையார். (நன். 407, மயிலை.)

வெள்ளொத்தாழிசை veḷ-ḷ-ottāḻicai, *n.* <id.+. (Pros.) A kind of metre. See வெண்டாழிசை. (காரிகை, செய். 7, உரை.)

வெள்ளொலியல் veḷ-ḷ-oliyal, *n.* <id.+ஒலியல்[2]. A flywhisk of cloth; புடைவைச் சுஞ்சம். (யாழ். அக.)

வெள்ளொளி veḷ-ḷ-oḷi, *n.* <id.+ஒளி[1]. Long sight; வெள்ளெழுத்து.

வெள்ளொளிப்பருவம் veḷḷoḷi-p-paru-vam, *n.* <வெள்ளொளி+. Age when long sight commences; வெள்ளெழுத்துண்டாம் வயது. (ரச்சர நிசசயம். 139.)

வெள்ளோக்காளம் veḷ-ḷ-ōkkāḷam, *n.* <வெள்[1]+. Vomiting when saliva only is emitted; உள்ளிருந்து உமிழ்நீரைமட்டும் வெளியேற்றுங் குமட்டல். (பாலவா. 1018.)

வெள்ளோங்காளம் veḷ-ḷ-ōṅkāḷam, *n.* <id.+. See வெள்ளோக்காளம். (யாழ். அக.)

வெள்ளோசை veḷ-ḷ-ōcai, *n.* <id.+ஓசை[1]. 1. (Mus.) Discordant note; பாடும்போது தோன்றும் வெடித்த குரலாகிய இசைக்குற்றம். இவற்றின் தவனியில் வெள்ளோசையாய்க் கழியுண்பதில்லை (ஈடு, 5, 9, 6). 2. Cracked voice. See பேருக்குரல். (திருவாலவா. 57, 26, கீழ்க்குறிப்பு.) 3. (Pros.) Rhythm peculiar to *veṇpā;* வெண்பாவுக்குரிய ஓசை. (கலித். 52, உரை.)

வெள்ளோட்டம் veḷ-ḷ-ōṭṭam, *n.* <id.+ஓட்டம்[1]. 1. Dragging a new temple-car for the first time, in trial; trial run; சோதனை பார்க்கு மாறு புதுத்தேர் முதலியவற்றை முதன்முதலாக நடத்துகை. 2. Preliminary test; ஒன்றனை உபயோகிப்பதற்கு முன் செய்து பார்க்கும் பரிசைக்ஷ. *Loc.* 3. Feeler; ஒருவன் நோக்கத்தை அறிய முன்னறிச்செய்யுஞ் செயல்.

வெள்ளோடன் veḷ-ḷ-ōṭaṉ, *n.* <id.+. ஓடு[2]. Copra-kernel adhering loosely to the shell; ஓட்டில் ஒட்டாது கழன்றிருக்குந் தேங்காயுள்ளீடு. (யாழ். அக.)

வெள்ளோடு vel-l-ōṭu, *n.* <id.+. 1. White shell; வெள்ளை மேலோடு. 2. Sea-fish, silvery yellowish green, attaining 20 in. in length, *Trachynotus baillonii;* வெண்மையுடன் மஞ்சட்பச்சை நிறமும் இருபது அங்குல வளர்ச்சியு முள்ள கடல்மீன்வகை. 3. See வெண்கலம். *வெள ளோட்டுப பாத்திரம்.*

வெள்ளோத்திரம் vel-lōttiram, *n.* <id. +லோத்திரம். A tree with white flowers. See வெள்ளிலோத்திரம், 3. *மால்வெளளோத்திரத்து . . . வாலிணர் (ஐங்குறு. 301).*

வெள்ளோந்தி vel-l-ōnti, *n.* <id.+. A white species of chameleon; ஓந்திவகை (W.)

வெள்ளோலை vel-ḷ-ōlai, *n.* <id.+. 1. Blank ōla; எழுதப்படாத ஓலை. *வெள்ளோலை கண்பாரகக் கையா லெழுதானை (தனிப்பா. i, 109, 49).* 2. Unstamped ōla; முத்திரை யிடப்பெறாத ஓலை. *வெள்ளோலை யாதாரம்.*

வெளி[1] veḷi, *n.* cf. *bahis.* 1. Outside; புறம். *வெளியே போ.* 2. Open space, plain; மைதானம். 3. Space, as an element; sky; ஆகாசம். *வெளி யிடை யொன்றாய விளைந்தாய் போற்றி (திருவாச. 4, 141).* 4. Intervening space, room, gap; இடை வெளி. *வானகம் விழுங்கினா விணணவா வெளியின் றென்னவே (கம்பரா. திருவவதாரப. 85).* 5. Openness, plainness; வெளிப்படை. 6. Publicity; பகிரங்கம். *இரகசியங்கள வெளியாய் விட்டன.* 7. See வெளித்தோற்றம், 1, 8. Means, way; உபாயம். *அன்னவை தீரும வெளி பெற்றேம் (கம்பரா. மகேந். 3).*

வெளி[2]-த்தல் veḷi-, *11 v. intr.* <வெளி[1]. 1. To be open or public; வெளிப்படையாதல். *வெளிதது வைகுவ தரிதென வெவ்வுரு மேவி ஒளிதது வாழ்கின்ற தருமமன்னன் (கம்பரா. ஊர்தேடு. 136).* 2. To come to light, as dishonest tricks; தந்திரம் முதலியன வெளியாதல். (J.)

வெளி[3] veḷi, *n.* <வெள்[1]. 1. Purity; தூய்மை. *உளம் வெளிசெய்திடும் (சேதுபு. அசுவ. 76).* 2. (Pros.) *Veṇpā* metre; வெண்பா. (இலக். அக.)

வெளி[4]-த்தல் veḷi-, *11 v. intr.* <வெளி[3]. 1. To break, as the day; விடிதல். 2. To clear, as the sight after dimness, or the sky after cloudiness; to brighten, as the sun or moon after being obscured; to become clear, as the meaning of an obscure verse; தெளிவாதல். (J.) 3. To become white; வெண்ணிறங் கொள்ளுதல். (*கம்பரா. ஊர்தேடு. 136.*) 4. To become useless; பயனிலதாதல். (இலக். அக.) 5. To be vacant, empty; வெறிதாதல். (யாழ். அக.)

வெளிக்கட்டு veḷi-k-kaṭṭu, *n.* <வெளி[1]+. Front portion of a building; வீட்டின் முன்பாகம்.

வெளிக்காட்சி veḷi-k-kāṭci, *n.* <id.+. See வெளித்தோற்றம். (W.)

வெளிக்கால் veḷi-k-kāl, *n.* <id.+கால்[1]. Outlet; drainage or surplus channel; நீர் வெளி யேறிச்செல்லும் வாய்க்கால். (C. E. M.)

வெளிக்கிடு-தல் veḷikkiṭu-, *v. intr.* <id.+. To set out; to start; புறப்படுதல். (J.)

வெளிக்குப்பேசு-தல் veḷikku-p-pēcu-, *v. tr. & intr.* <id.+. 1. To speak formally or glibly; மெய்ப்பகட்டாகச் சொல்லுதல். 2. To speak smoothly hiding one's hatred; மனத்திற் பகைமையிருக்கவும் பாராமைக்கு அதுதோன்றாதவாறு பேசுதல்.

வெளிக்குப்போ-தல் veḷikku-p-pō-, *v. intr.* <id.+. To ease oneself; மலங் கழித்தல். *Colloq.*

வெளிக்குவா-தல் [வெளிக்குவருதல்] veḷikku-vā-, *v. intr.* <id.+. 1. To become public; பகிரங்கமாதல். *அவன் மறைதததைத்தகு வெளிக்குவந்துவிட்டது.* 2. To feel urged to stool; மலவிசர்ச்சனவுணர்ச்சி யுண்டாதல்.

வெளிக்கோபம் veḷi-k-kōpam, *n.* <id.+ கோபம்[1]. Outward, pretended displeasure; மேலெழக் காட்டுஞ் சினம். (W.)

வெளிக்கோள் veli-k-kōl, *n.* <id.+ கோள்[1]. Revealing; வெளியாக்குகை. (*நாமதீப. 733.*)

வெளிகண்டசொல் veḷi kaṇṭa-col, *n.* <id.+காண்-+சொல்[3]. Plain word; வெளிப்படையான வார்த்தை. (W.)

வெளிகாண்(ணு)-தல் veḷi-kāṇ-, *v. intr.* <id.+. To clear, as the sky after rain; மழை பெய்தபின் ஆகாயம் மேகமின்றித் தோன்று தல். *Loc.*

வெளிகொடுவெளியே veḷi-koṭu-veḷiyē, *adv.* <id.+கொண்டு+. Publicly; பகிரங்கமாய். *வெளிகொடுவெளியே தேவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்துவிட்ட மஹாபாஹு (ஈடு, 1, 3, 1).*

வெளிகொள்(ளு)-தல் veḷi-koḷ-, *v. intr.* <id.+. To leave out space, as between furrows; இடைவெளி விடுதல். (W.)

வெளிச்சக்கூண்டு veḷicca-k-kūṇṭu, *n.* <வெளிச்சம்[1]+. Sky-light, ridge-ventilator; அறைக்கு வெளிச்சந்தர வைக்கும் கூரைக்கூடு. (C. E. M.)

வெளிச்சக்கெண்டை veḷicca-k-keṇṭai, *n.* See வெளிச்சைக்கெண்டை.

வெளிச்சங்காட்டு[1]-தல் veḷiccaṅ-kāṭṭu-, *v. intr.* <வெளிச்சம்[1]+. 1. To furnish light; to brandish a torch in order to light one's path; வழி முதலியன தெரியத் தீபம் முதலியவற்றால் ஒளி காண்பித்தல். 2. To show a light, as a signal at sea; ஒளியாற் கப்பல் முதலியவற்றுக்கு அடையாளம் தெரிவித்தல். 3. To shine; ஒளிசெய்தல்.

வெளிச்சங்காட்டு[2]-தல் veḷiccaṅ-kāṭṭu-, *v. intr.* <வெளிச்சம்[2]+. 1. To appear; தோன்றுதல். (W.) 2. To put one off with empty words; பகட்டுவார்த்தையால் மழுப்புதல். *Loc.* 3. To be showy, gaudy in dress; வெளிக்கு டம்பமாய்த் தோன்றுதல்.

வெளிச்சங்காணுதல் veḷiccaṅ-kāṇutal, *n.* <வெளிச்சம்[1]+. *Loc.* 1. Daybreak; விடியற் காலமாகை. 2. Becoming clear; தெளிவாகை.

வெளிச்சம்[1] veḷiccam, *n.* <வெள்[1]. 1. Light; ஒளி. 2. Lamp; விளக்கு. *அந்த அறைக்கு ஒரு வெளிச்சங் கொணர்வோ.* 3. Clearness; தெளிவு. (W.)

வெளிச்சம்[2] veḷiccam, *n.* <வெளி[1]. 1. Publicity; பகிரங்கம். *வீரமெல்லா மின்னுரைக்கு வெளிச்சமாக* (இராமநா. உயுத. 28). 2. Show; பகட்டு.

வெளிச்சம்போடு[1]-தல் veḷiccam-pōṭu-, *v. intr.* <வெளிச்சம்[1]+. 1. To make a display; to make things appear in a favourable light; வியாபாரப் பொருள்கள் பிரகாசித்துத் தோன்றும்படி செய்தல். (W.) 2. To light, as lamp; to switch on, as electric light; விளக்கேற்றுதல்.

வெளிச்சம்போடு[2]-தல் veḷiccam-pōṭu-, *v. intr.* <வெளிச்சம்[2]+. To make false pretensions; உள்ளதை மறைத்துப்பொய்த் தோற்றங் காட்டுதல். (W.)

வெளிச்சமா-தல் veḷiccam-ā-, *v. intr.* <வெளிச்சம்[1]+ஆ[6]-. 1. To dawn; விடிதல். 2. To come to light; விளங்குதல்.

வெளிச்சாடை veḷi-c-cāṭai, *n.* <வெளி[1]+ சாடை[1]. 1. Outward show, mere profession; வெளிப்பகட்டு. (W.) 2. See வெளித்தோற்றம், 1.

வெளிச்சாயல் veḷi-c-cāyal, *n.* <id.+ சாயல்[2]. See வெளித்தோற்றம், 1. (W.)

வெளிச்சி[1] veḷicci, *n.* 1. cf. எழிச்சி. Abscess in the external ear, *Otitis;* காதுநோய்வகை. (M. L.) 2. Gum of the wood-apple tree; விளாம்பிசின். (மூ. அ.)

வெளிச்சி[2] veḷicci, *n.* <வெளிச்சம்[1]. 1. A tree said to shine at night. See சோதிவிருட்சம். *Nāñ.* 2. Small obovate oblong cuspidate-leaved cornel, l. tr., *Mastixia arborea;* மரவகை. (L.) 3. A kind of fish; மீன்வகை.

வெளிச்சிறப்பு[1] veḷi-c-ciṟappu, *n.* <வெளி[1]+. Adornment of the outside; outward decoration; வெளிப்பகட்டாகச் செய்யுங் கோலம்.

வெளிச்சிறப்பு[2] veḷi-c-ciṟappu, *n.* <வெளி[3]+. Clearness of wisdom; ஞானத் தெளிவு. *பகவத் பிரசாதத்தால் வந்த வெளிச்சிறப் பாலே* (ரஹ, 3, 4, 2).

வெளிச்செண்ணெய் veḷicceṇṇey, *n.* <வெளிச்சம்[1]+எண்ணெய். Coconut oil; தேங்காயெண்ணெய். *Nāñ.*

வெளிச்செலவு veḷi-c-celavu, *n.* <வெளி[1] +. Expenses other than the ordinary household expenses; குடும்பத்திற்கன்றிப் புறம்பாகச் செய்யப்படும் பொருட்செலவு. *Colloq.*

வெளிச்சை veḷiccai, *n.* <வெளிச்சம்[1]. See வெளிச்சைக்கெண்டை. *வெளிச்சைமீறும்* (அழகர் கல. 86).

வெளிச்சைக்கெண்டை veḷiccai-k-keṇṭai, *n.* <வெளிச்சை+கெண்டை[1]. 1. A kind of carp, silvery, attaining 6 in. in length, *Chela argentea;* வெண்ணிறமும் ஆறங்குல வளர்ச்சியு முள்ள கெண்டைமீன்வகை. 2. A kind of carp, silvery, attaining at least 6 in. in length, *Chela clupeoides;* வெண்மை நிறமுடையதும் ஏறக்குறைய ஆறங்குலம் வளர்வதுமான கெண்டைமீன்வகை.

வெளிசங்கம் veḷicaṅkam, *n.* See வெளியரங்கம். (W.)

வெளிசம் velicam, *n.* <*baḍiśa.* Fish-hook; தூண்டில். (நாமதீப. 450.)

வெளித்தட்டு veḷi-t-taṭṭu, *n.* <வெளி[1]+ தட்டு[2]. Irresponsible action; பொறுப்பின்றிக் காரியம் நடத்துகை. (யாழ். அக.)

வெளித்தோற்றம் veḷi-t-tōṟṟam, *n.* <id.+. 1. Outward appearance; மேற்பார்வைக்குக் காணுங் காட்சி. 2. Hallucination, vision; உருவெளித் தோற்றம். (W.) 3. Birth; growth, evolution; உற்பத்தி. (யாழ். அக.) 4. Being manifest or perceptible to the senses; பிரத்தியட்சம். (யாழ். அக.)

வெளிதிற-த்தல் veḷi-tiṟa-, *v.* <id.+. *tr.* 1. To let out, express; வெளியிடுதல். (யாழ். அக.) 2. To be frank; வெளிப்படையாதல். *வெளிதிறந்து சொன்னான்.* (W.)—*intr.* See வெளிர்த்துக்காட்டு-, 1.

வெளிது veḷitu, n. < வெண்-மை. [K. biḷidu.] 1. That which is white; வெண்மையானது. நிறம் வெளிது செய்து (திவ். இயற். 3, 56). 2. White cloth; வெள்ளிய ஆடை. வெளிது விரித்துடீஇ (புறநா. 279).

வெளிநாட்டம் veḷi-nāṭṭam, n. < வெளி[1] +. Leading an immoral life; துன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுகை. Loc.

வெளிநாடு[1]-தல் veḷi-nāṭu-, v. intr. < id. +. 1. To be seen outside or in public; வெளியிற் காணப்படுதல். (யாழ். அக.) 2. To lead an immoral life; துன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுதல். Loc.

வெளிநாடு[2] veḷi-nāṭu, n. < id. +. 1. Foreign country; அந்நியதேசம். 2. The world at large; வெளியுலகம். வெளிநாடுகொண்ணப் புறப்பட விட்டும் (ஈடு, 4, 5, 10).

வெளிப்பகட்டு veḷi-p-pakaṭṭu, n. < id. +. See வெளிமயக்கு.

வெளிப்பகடம் veḷi-p-pakaṭam, n. < id. +. 1. See வெளிமயக்கு. 2. See வெளிப்பசப்பு, 2. (யாழ். அக.)

வெளிப்பகடு veḷi-p-pakaṭu, n. < id. +. See வெளிப்பகட்டு.

வெளிப்பசப்பு veḷi-p-pacappu, n. < id. + பசப்பு[2]. 1. See வெளிமயக்கு. 2. Speaking blandly; வெளித்தோற்றத்திற் சுமுகமாய்ப் பேசுகை.

வெளிப்படு[1]-தல் veḷi-p-paṭu-, v. intr. < id. +. 1. To come out, issue forth, as breath; வெளியேவருதல். 2. To become manifest or evident; to become public; to be revealed; வெளிப்படத் தோற்றுதல். பரவா வெளிப்படா . . . உரவோர்கட் காமநோய் (நாலடி, 88). 3. To be clear, explicit; பொருள் விளக்கமாதல். வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா (தொல். சொல். 298). 4. See வெளிவா-, 2.

வெளிப்படு[2]-த்தல் veḷi-p-paṭu-, v. tr. Caus. of வெளிப்படு[1]-. See வெளிப்படுத்து-. தகத மாற்றல் . . . வெளிப்படுத்தன்று (பு. வெ. 4, 6, கொளு).

வெளிப்படுத்து-தல் veḷi-p-paṭuttu-, v. tr. Caus. of வெளிப்படு[1]-. 1. To reveal, divulge; பலர் அறியத் தெரிவித்தல். (W.) 2. To show, express; காட்டுதல். 3. To cause to issue or come out; to eject; வெளியே வரச்செய்தல். 4. To publish, as a book; புத்தகம் பதிப்பித்தல். Loc. 5. See வெளியேற்று-, 1.

வெளிப்படை veḷippaṭai, n. < வெளிப்படு[1]-. 1. That which is evident, clear or obvious; தெளிவானது. (நன். 269.) 2. That which is apparent; மேற்பார்வையில் தோன்றுவது. 3. Publicity; பகிரங்கம். 4. (Rhet.) A figure of speech in which the meaning of an ambiguous word is made clear by the use of a qualifying word, as pāyā-veṅkai; பல்பொருள் குறிக்குஞ் சொல்லை ஒரு பொருட்கு நியமிக்கும்பொருட்டு ஏற்றதோர் அடைகொடுத்துக் கூறும் அணிவகை. (புறநா. 17, உரை)

வெளிப்படையுவமம் veḷippaṭai-y-uvamam, n. < வெளிப்படை +. (Rhet.) Explicit simile; குறிப்பானன்றித் தெளிவாக அறியப்படும் உவமம். (இலக். வி. 639, உரை.)

வெளிப்பயன் veḷi-p-payaṉ, n. < வெளி[1] + பயன்[1]. 1. Visible gain or advantage; வெளிப்படத் தெரியக் கூடிய இலாபம். 2. See வெளிப்பொருள். (W.)

வெளிப்பாடு veḷippāṭu, n. < வெளிப்படு[1]-. 1. Coming out, appearing in public; மறைதலின்றி வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகை. வெளிப்பாட்டுச் சருக்கம். (பாரத.) 2. Presents to great persons; பெரியோர்க்கு அளிக்குங் கையுறை. (J.)

வெளிப்பு[1] veḷippu, n. < வெளி[2]-. (யாழ். அக.) 1. Outside; வெளிப்புறம். 2. Open space, unenclosed place; வெளியிடம்.

வெளிப்பு[2] veḷippu, n. < வெளி[4]-. Clearness, brightness; தெளிவு. (யாழ். அக.)

வெளிப்புற்று veḷi-p-puṟṟu, n. < வெளி[1] + புற்று[1]. Cancer; புற்றுநோய்வகை. (M. L.)

வெளிப்பேச்சு veḷi-p-pēccu, n. < id. +. 1. Rumour; நாட்டுச்சமாசாரம். 2. Hollow, insincere talk; உண்மையற்ற பேச்சு.

வெளிப்பொருள் veḷi-p-poruḷ, n. < id. +. Obvious meaning; தெளிவாயறியப்படும் பொருள். (W.)

வெளிபொருள் veḷi-poruḷ, n. See வெளிப்பொருள். (யாழ். அக.)

வெளிமடை veḷi-maṭai, n. < வெளி[1] + மடை[1]. Offerings to the attendant deities outside a temple; கோயிற்புறம்போயுள்ள சிறுதெய்வங்களுக்குப் படைக்கும் பலி. (J.)

வெளிமயக்கு veḷi-mayakku, n. < id. + மயக்கு[3]. Fascination due to outward show; வெளித்தோற்றத்தா லுண்டாம் மதிமயக்கம். எல்லாம வெளிமயக்கே (பட்டினத். தனிப்பா.).

வெளிமருந்து veḷi-maruntu, n. < id. +. Medicine for external application or use, opp. to uḷ-maruntu; புறத்திடும் மருந்து. (C. G.)

வெளிமனிதன் veḷi-maṉitaṉ, n. < id. +. Stranger; அன்னியன்.

வெளிமான்[1] veḷi-māṉ, n. perh. id.+ மான்[1]. 1. Ravine deer, *Gazella brunetti*; மான் வகை. (W.) 2. Hind, female deer; பெண்மான். (யாழ். அக.)

வெளிமான்[2] veḷimāṉ, n. A chief of the Šaṅgam age; சங்ககாலத்துத் தலைவருள் ஒருவன். வெளிமானுழைச் சென்றாக்கு (புறநா. 162).

வெளிமுகடு veḷi-mukaṭu, n. <வெளி[1]+. The utmost limit of space; அண்டத்தின் புறவெல்லை. அகில வெளிமுகடிடிய (பாரத. ஆறும போா. 22).

வெளிமுற்றம் veḷi-muṟṟam, n. <id. +. 1. Courtyard of a house; வீட்டின் வெளிப்புறத்துள்ள திறந்த வெளி. 2. Place marked off in a kitchen for washing utensils; சமையலறையிற் பாத்திரம் முதலியன சுத்திசெய்யும் முற்றம். *Loc.*

வெளிமூலம் veḷi-mūlam, n. <id.+. External piles; முளைகள் வெளித்தோன்றும் மூலநோய்வகை. (M. L.)

வெளியங்கம் veḷi-y-aṅkam, n. <id.+ அங்கம். Outward show; pomp; ஆடம்பரம். *Loc.*

வெளியடை veḷi-y-aṭai, n. <id.+. Curtain, veil; திரைச்சீலை. (W.)

வெளியந்தரம் veḷi-y-antaram, n. <id.+ அந்தரம்[1]. Intervening space; இடைவெளி. (தக்கயாகப். 147, உரை.)

வெளியரங்கம் veḷi-y-araṅkam, n. <id. +*aṅga*. cf. *bahiraṅga*. 1. Openness, publicity; பகிரங்கம். வெளியரங்கம் பெறத்தந்தோம் (குற்ற. தல. 16, 54). 2. That which is clear, obvious or evident; தெளிவானது. (W.)

வெளியா-தல் veḷi-y-ā-, v. intr. <id.+. See வெளிப்படு[1]-. வெளிநின்ற மாற்றம் வெளியானபின் (பாரத. வெளிப்பாட்டு. 17).

வெளியாக்கு-தல் veḷi-y-ākku-, v. tr. Caus. of வெளியா-. See வெளிப்படுத்து-.

வெளியாடை veḷi-y-āṭai, n. <வெளி[1]+ ஆடை[1]. 1. Curtain; hanging, tapestry; அலங்காரத் தொங்கற்சீலை. (W.) 2. Veil, outer-wear; உடலை மூடிக்கொள்ளு மாடை.

வெளியார்[1] veḷiyār, n. <வெளி[3]. Senseless persons; அறிவிலார். வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணங் கொளல் (குறள், 714).

வெளியார்[2] veḷiyār, n. <வெளி[1]. Outsiders, strangers; புறம்பானவர்.

வெளியிடு-தல் veḷi-y-iṭu-, v. <id.+. tr. See வெளிப்படுத்து-.—intr. See வெளிவாங்கு-. (யாழ். அக.)

வெளியீடு veḷiyīṭu, n. <வெளியிடு-. 1. Publication, as of a book; நூல் முதலியவற்றின் பிரசுரம். *Mod.* 2. Edition; நூற்பதிப்பு. புறப்பொருள் வெண்பா மாலையின் நான்காவது வெளியீடு வந்துவிட்டது.

வெளியேற்று-தல் veḷi-y-ēṟṟu-, v. tr. <வெளி[1]+. 1. To expel; வெளியே போகச்செய்தல். 2. To transport; to extern; நாடு கடத்துதல். *Mod.* 3. See வெளிப்படுத்து-, 3.

வெளியேறு-தல் veḷi-y-ēṟu-, v. intr. <id. +. 1. To get out, as from a house; வெளியே போதல். 2. To abandon one's home and go away; வீட்டைவிட்டு ஓடிப்போதல். அவள் வெளியேறிவிட்டாள். 3. To migrate; வெளியூருக்குக் குடிபோதல். 4. To escape from a danger; ஆபத்தினின்று தப்பித்து வருதல்.

வெளிர்த்துக்காட்டு-தல் veḷiṟttu-k-kāṭṭu-, v. intr. <விளா[2]-+. 1. To clear, as the sky after rain; மழைபெய்தபின் வானம் வெளுத்தல். 2. To appear pale; வெளிறின நிறமாகத் தோன்றுதல். *Loc.*

வெளில்[1] veḷil, n. 1. Post to which elephants are tied; யானைத்தறி. களிறிலவாகிய புல்லரை நெடுவெளில் (புறநா. 127). 2. Churning rod; தயிர் கடைதறி (பிங.) 3. Stake, post; கம்பம். (W.) 4. Squirrel; அணில். நீடுமராசசோலை விழைவெளிலாடுங் கழைவளா நனந்தலை (அகநா. 109). (பிங.)

வெளில்[2] veḷil, n. See வெள்ளில்[2]. (பிங.)

வெளிவந்தை veḷi-vantai, n. <வெளி[1]+ perh. *vandā*. Tick, an external parasite, on cattle; மாட்டின்மேலுள்ள உண்ணி. *Loc.*

வெளிவா-தல் [வெளிவருதல்] veḷi-vā-, v. intr <id.+. 1. To be public; பலராலு மறியப்படுதல். 2. To be published; பலருக்குங் கிடைக்குமாறு பதிப்பிக்கப்படுதல்.

வெளிவாங்கு-தல் veḷi-vāṅku-, v. intr. <id.+. To become clear, as the sky after rain; மழைபெய்தபின் மேகங்கலைந்து வெளிச்சமாதல். (யாழ். அக.)

வெளிவாசல் veḷi-vācal, n. <id.+. 1. Outer gate; கட்டடத்தின் வெளியிலிருக்கும் வாசல். 2. Open space in front of a house; வீட்டின் முகப்பிலுள்ள முற்றம். *Loc.*

வெளிவாசலுக்குப்போ-தல் veḷi-vācalukku-p-pō-, v. intr. <வெளிவாசல்+. See வெளிக்குப்போ-. *Colloq.*

வெளிவாய்[1] veḷi-vāy, n. <வெளி[1]+வாய்[1]. 1. Word disclosing a secret; அந்தரங்கத்தை

வெளியிடும் வாக்கு. (யாழ். அக.) 2. The outer rim or lip of a vessel; பாண்டத்தின் வெளிப்புற விளிம்பு.

வெளிவாய்[2] veḷivāy, *adj.* < வெளிவு + ஆய்[6]-. Openly; பகிரங்கமாய். வெளிவாயச் சொல.

வெளிவாய்ப்படுகை veḷivāy-p-paṭukai, *n.* < வெளிவாய்[1] +. Land adjacent to and outside the bund of a river or tank; ஆறு குளங்களை யடுத்துப் புறம்பாகவுள்ள பூமி.

வெளிவாயன் veḷi-vāyaṉ, *n.* < வெளி[1] + வாய்[1]. One who lets out secrets; இரகசியத்தை வெளிவிடுபவன். (யாழ். அக.)

வெளிவிடு-தல் veḷi-viṭu-, *v. tr.* < id. +. To reveal, make known; பலரறியச் செய்தல்.

வெளிவிருத்தம் veḷi-viruttam, *n.* < வெளி[3] + விருத்தம்[1]. (Pros.) A kind of stanza belonging to the *veṇpā* class and consisting of three or four lines, each line ending with the same *taṉi-c-col;* மூன்றடியாலேனும் நான்கடியாலேனும் முற்றுப்பெற்று அடிதோறும் இறுதியில் ஒரு சொல் லையே தனிச்சொல்லாகக் கொண்டு வெண்பாவுக்கு இனமாய் வரும் பாவகை. (காரிகை, செய. 7, உரை.)

வெளிவிழுதல் veḷi-viḻutal, *n.* < வெளி[1] +. Ruptured intestines, hernia; குடல் அண்டகோசத் துள் தாழ்கை. அவனுக்கு வெளிவிழுந்திருக்கிறது.

வெளிவீதி veḷi-vīti, *n.* < id + வீதி[2]. Boulevard or street surrounding a temple, fort or town; கோயில் முதலியவற்றிற்கு வெளிப்புறமுள்ள தெரு.

வெளிவு veḷivu, *n.* < id. See வெளிப் படை, 1, 2.

வெளிவெருட்டு veḷi-veruṭṭu, *n.* < id. +. See வெளிப்பகட்டு. (யாழ். அக.)

வெளிவேஷம் veḷi-vēṣam, *n.* < id. +. 1. Disguise; தன்னுருவைப் பிறர் அறியாதபடி பூச்சு முதலியவற்றால் மறைக்கை. 2. Outward show; வெளித்தோற்றம். 3. Hypocrisy; கபடம்.

வெளிற்றுப்பனை veḷiṟṟu-p-paṉai, *n.* < வெளிறு +. Palmyra having no hard core; வயிரமற்ற பனை. வேனில் வெளிற்றுப்பனை போலக் கையெடுத்து (அகநா. 333).

வெளிற்றுமரம் veḷiṟṟu-maram, *n.* < id. +. 1. Soft, pithy tree without core. See அலிமரம். 2. East Indian coral tree. See முள்ளுமுருக்கு, 1. (அக. நி.)

வெளிற்றுரை veḷiṟṟurai, *n.* < id. + உரை[6]. Unmeaning word; vain, empty speech; பயனில் சொல். வெளிற்றுரை விடுமி னென்றான் (சீவக. 1431).

வெளிறன் veḷiṟaṉ, *n.* < id. 1. Ignorant man; அறிவில்லாதவன். (யாழ். அக.) 2. Mean person; கீழ்மகன். (பிங்.)

வெளிறு[1]**-தல்** veḷiṟu-, 5 *v. intr.* 1. To grow white; வெண்மையாதல். 2. To become pale; நிறங்கெடுதல். அவன்முகம வெளிறிப்போயிற்று.

வெளிறு[2] veḷiṟu, *n.* < வெளிறு-. 1. Whiteness; வெண்மை. வெளிறு சோரிணம (கம்பரா. கரன். 155). 2. Paleness; pallor; நிறக்கேடு. 3. Light; வெளிச்சம். கதிர்வே லுணையா வெளிறுவிரவ வருநிகணடாய் (பதினொ. திருவாரூர்மும. 9). 4. Becoming clear or manifest; வெளிப்படுகை. வெளிறுற்ற வான்பழியாம (திருக்கோ. 254). 5. Uselessness; பயனின்மை. வெளிற்றுரை (சீவக. 1431). 6. Stupidity, ignorance; அறியாமை. ஆசறுரா கணணும . . . இன்மை யரிதே வெளிறு (குறள், 503). 7. Tenderness, youth; இளமை. வெளிற்றுப பனந்துணியின் (புறநா. 35). 8. That which is not dense; திண்மையற்றது. வெளிறுன இருளன்றிக்கே (ஈடு, 2, 1, 8). 9. Fault, defect; குற்றம். வெளிறில் வாள (சீவக. 3074). 10. Having no hard core; வயிரமின்மை. வெளிறி லேனுங்காழ் (புறநா. 23). 11. See வெளிற்றுமரம், 1. வெளிறு முன் வித்திப் பின்னே வச்சிரம் விளைத்த லாமோ (சீவக. 2613). (திவா. MSS.) 12. Common sebesten. See நறுவல்லி, 1. (மலை.)

வெளு-த்தல் veḷu-, 11 *v.* < வெண்-மை. *intr.* 1. To become white; வெண்மையாதல். கீர்த்தி வெளுத்ததே (கலிங். 243). 2. To become pale; to lose colour; நிறங்கெடுதல். அந்தப்புடவை வெளுத்துவிட்டது. 3. To dawn; விடிதல். கிழக்கு வெளுத்தது. 4. To become clear or manifest; உண்மைநிலை வெளிப்படுதல். அவர் பெருமை யெல் லாம வெளுத்துவிட்டது.—*tr.* 1. To whiten, bleach, wash, as clothes; ஆடையொலித்தல். 2. To drub, beat hard; புடைத்தல். *Colloq.*

வெளுத்தபாதிரி veḷutta-pātiri, *n.* < வெளு- + பாதிரி[1]. Indian calosanthes. See பாலை யுடைச்சி. (M. M.)

வெளுத்தல் veḷuttal, *n.* prob. id. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

வெளுத்தலரி veḷuttalari, *n.* prob. id. + அலரி. Pagoda tree. See ஈழத்தலரி. (M. M.)

வெளுத்துவாங்கு-தல் veḷuttu-vāṅku-, *v.* < id. +. *intr.* To do a thing in an admirable manner; மிகநன்றாகச் செய்தல்.—*tr.* See வெளு-, 2.

வெளுத்துவிடு-தல் veḷuttu-viṭu-, *v. tr.* & *intr.* < id. +. See வெளுத்துவாங்கு-.

வெளுப்பு veḷuppu, n. <id. [K. belpu.] 1. Whiteness; வெண்மை. 2. Pallor, as from illness; நோயால் உடல் வெளிறுகை. 3. Bleaching, washing of clothes; ஆடைவெளுக்கை. 4. Drubbing, beating; புடைக்கை.

வெளுவெளு-த்தல் veḷu-veḷu-, 11 v. intr. Redupl. of வெளு-. 1. To become white; வெண்மையாதல். (W.) 2. To become pale; நிறங்கெடுதல்.

வெளுவெளுப்பு veḷuveḷuppu, n. <வெளுவெளு-. 1. See வெளுப்பு, 1. 2. See வெளுப்பு, 2. (யாழ். அக.)

வெளுவெளுவெனல் veḷu-veḷu-v-eṉal, n. <id. Expr. signifying (a) extreme whiteness; மிகவெண்மையாதற் குறிப்பு: (b) extreme paleness; நிறம் வெளிறுதற் குறிப்பு: (c) sound thrashing; நையப்புடைத்தற் குறிப்பு: (d) doing a thing in an admirable manner; சொண்டாடத்தக்க விதத்தில் ஒன்றைச் செய்தற் குறிப்பு. Colloq.

வெளுவை veḷuvai, n. <வெளு-. Becoming white; வெண்மையாகை. (யாழ். அக.)

வெளேரெனல் veḷēreṉal, n. <வெண்-மை +. Expr. of (a) appearing white; வெண்மையாதற் குறிப்பு: (b) looking pale; நிறம் வெளிறுதற் குறிப்பு.

வெற்பன் veṟpaṉ, n. <வெற்பு. Chief of kuṟiñci tract; குறிஞ்சிநிலத் தலைவன். (பிங்.)

வெற்பிரதம் veṟpiratam, n. prob. வெற்பு + இரதம்[4]. Foliated crystallised gypsum; கர்ப்பூர சிலாசத்து. (தைலவ.)

வெற்பு veṟpu, n. perh. வெல்-. 1. Mountain, hill; மலை. (பிங்.) மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பில் (திருமுரு. 12). 2. Foothill; spur; பக்கமலை. (ஐங்குறு. அரும்.)

வெற்பேந்தி veṟpēnti, n. <வெற்பு + ஏந்து-. Sickle-leaf. See மலைதாங்கி, 1.

வெற்றம் veṟṟam, n. <வெல்-. 1. See வெற்றி. வேற்றுப்புலம் போகிநல் வெற்றங் கொடுத்து (சிலப். 11, 212). 2. Courage; வீரம். (அக. நி.)

வெற்றர் veṟṟar, n. <வெறு-மை. 1. Poor people; ஏழைகள். வீடுதோ றிரந்தும் பசியறு தயர்ந்த வெற்றரைக் கண்டுளந் துடித்தேன் (அருட்பா, vi, பிள்ளைப்பெரு. 58). 2. Worthless persons; பயனற்றோர். நின்ற னடியரோடன்றி மற்றுமோரா வெற்றருள் வாழேன் (அருட்பா, ii, அவத்தொழிற். 8).

வெற்றரையவர் veṟṟaraiyavar, n. <id. + அரை[1]. Jains; சமணர். வெற்றரையவர் சிந்தை நோவ (பெரியபு. திருஞான. 785).

வெற்றல் veṟṟal, n. See வெற்றி. வெற்றல் வேல்வேந்தாக் கினிது (இனி. நாற். 36).

வெற்றவெறிது veṟṟa-veṟitu, n. Redupl. of வெறு-மை. Absolute worthlessness; பயன் சிறிதுமின்மை. வெற்றவெறிதே பெற்றதாய் வேம்பேயாக வளர்த்தாளே (திவ். நாய்ச். 13, 7).

வெற்றாள் veṟṟāḷ, n. <வெறு-மை + ஆள்[2]. 1. Unemployed person; வேலையில்லாத ஆள். 2. Lonely person without any family responsibilities; குடும்பபாரமின்றி தனியாயிருப்பவ-ன்-ள். (யாழ். அக.) 3. Worthless person; பயனற்றவ-ன்-ள்.

வெற்றி veṟṟi, n. <வெல்-. Victory, success, conquest, triumph; செயம். (பிங்.) வெற்றிக்கருளக்கொடியான் (திவ். நாய்ச். 13, 7).

வெற்றிக்கடுக்காய் veṟṟi-k-kaṭukkāy, n. prob. வெற்றி +. cf விசயன்கடுக்காய். Crape myrtle. See பேய்க்கடுக்காய், 1. (தைலவ.)

வெற்றிக்கம்பம் veṟṟi-k-kampam, n. <id + கம்பம்[1]. See வெற்றித்தம்பம். (யாழ். அக.)

வெற்றிக்கரந்தைமஞ்சரி veṟṟi-k-karantai-mañcari, n. <id. + கரந்தை + மஞ்சரி[1]. A poem celebrating the recovery of cattle from the enemies who had captured them by warriors in pursuit wearing karantai, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் பகைவர் கவர்ந்துசென்ற நிரையைக் கரந்தை மாலைசூடிய வீரர் மீட்பதைக் கூறும் நூல். (சது.)

வெற்றிக்கீர்த்தி veṟṟi-k-kīrtti, n <id. +. See வெற்றிப்புகழ். (தக்கயாகப. 483, உரை.)

வெற்றிக்குதிரை veṟṟi-k-kutirai, n. <id. +. Winning horse in a race; பந்தயம் வென்ற குதிரை. (யாழ். அக.)

வெற்றிக்கொடி veṟṟi-k-koṭi, n. <id. +. Flag of victory; செயத்தைக் குறிக்க எடுக்கும் துவசம். இவ்வாயாமகள் தோள் . . . வெற்றிக் கொடியை உண்டாக்கினவாம் (கலித். 101, 37, உரை).

வெற்றிகாண்(ணு)-தல் veṟṟi-kāṇ-, v. intr. <id. +. To gain a victory; to win; செயம்பெறுதல். (W.)

வெற்றிச்சீட்டு veṟṟi-c-cīṭṭu, n. <id. +. The winning ticket, as in a lottery; அதிருஷ்டச் சீட்டில் செயங்குறிக்குஞ் சீட்டு. (யாழ். அக.)

வெற்றிசூடு-தல் veṟṟi-cūṭu-, v. intr. <id. +. To gain a victory; செயம் பெறுதல்.

வெற்றிடம் veṟṟiṭam, n. <வெறு-மை +. Vacant place; வெறுமையான இடம். (பொருந. 245, உரை.)

வெற்றித்தண்டை veṟṟi-t-taṇṭai, n. <வெற்றி + தண்டை[1]. Anklet worn on the leg, as a sign of victory; வீரக்கழல். (யாழ். அக.)

வெற்றித்தம்பம் veṟṟi-t-tampam, n. <id. + தம்பம்[2]. 1. Column erected in commemoration of a victory; triumphal column; ஜயஸ்தம்பம். (W.) 2. Staff on which is hoisted the flag of victory; வெற்றிக்கொடியைக் கட்டியுள்ள தம்பம். (யாழ். அக.)

வெற்றிப்பத்திரம் veṟṟi-p-pattiram, n. <id. + பத்திரம்[1]. Document embodying the judicial decision in a contested case; இருபக்கத்தார் வாதத்தையும் கேட்டபின்னர்க் கொடுக்கப்படும் சயப்பத்திரம். (சுக்கிரநீதி, 92.)

வெற்றிப்பாடு veṟṟi-p-pāṭu, n. <id. +. Greatness attained by victory; வெற்றியாற் பெற்ற பெருமை. வெற்றிப்பாடே குணப்பாடும் . . . தெற்றிப்பாட (தமிழ்நா. 234).

வெற்றிப்புகழ் veṟṟi-p-pukaḻ, n. <id. +. 1. Fame due to victory, as in war; சேயத்தாலுண்டாகுங் கீர்த்தி. 2. Eulogy on a victorious campaign; போரிலடைந்த செயத்தைப் புகழ்கை. (W.)

வெற்றிப்பூ veṟṟi-p-pū, n. <id. + பூ[3]. Flower worn as a sign of victory; செயக்குறியாக அணியப்படும் பூ. (பிங்.)

வெற்றிமகள் veṟṟi-makaḷ, n. <id. +. See வெற்றிமடந்தை. பிறரைவென்று வெற்றிமகளைத் தன்னிடத்து மீட்டுக்கொண்டு (பு. வெ. ஒழிபு, 13).

வெற்றிமடந்தை veṟṟi-maṭantai, n. <id. +. The Goddess of Victory; செயலட்சுமி.

வெற்றிமாலை veṟṟi-mālai, n. <id. + மாலை[3]. See வெற்றிவாகை.

வெற்றிமுரசு veṟṟi-muracu, n. <id. + முரசு[2]. Drum beaten in token of victory; செயக்குறியாக முழக்கப்படும் பேரிகை.

வெற்றிமை[1] veṟṟimai, n. <id. 1. Victoriousness; victory; செயமாகிய தன்மை. 2. Distinctive greatness; மேம்பாடு. ஆரழலாய் நிமிர்கின்ற வெற்றிமையென் (தேவா. 1019, 9).

வெற்றிமை[2] veṟṟimai, n. <வெறு-மை. Emptiness; barrenness; bareness; வெறுமை. முதுகுர் தலையும் வெற்றிமைப்பட்டுப் பருஷமா யிராத படி (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 173).

வெற்றிலை veṟṟilai, n. <id. + இலை. [M. veṭṭila.] 1. Betel pepper, m. cl., *Piper betle;* கொடிவகை. 2. Betel leaf; பாக்குஞ் சுண்ணம்புஞ் சேர்த்து மென்றுதின்பதற்குரிய வெற்றிலைக்கொடியின் இலை. பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலை (திவ். திருவாய. 6, 7, 1).

வெற்றிலைக்கஸ்தூரி veṟṟilai-k-kattūri, n. prob. வெற்றிலை +. Musk mallow, s. sh., *Abelmoschus moschatus;* செடிவகை.

வெற்றிலைக்காய் veṟṟilai-k-kāy, n. <id. + காய்[3]. Fruit of betel vine; வெற்றிலைக் கொடியின் காய். (யாழ். அக.)

வெற்றிலைக்கால் veṟṟilai-k-kāl, n. <id. + கால்[1]. See வெற்றிலைத்தோட்டம். (W.)

வெற்றிலைக்காளாஞ்சி veṟṟilai-k-kāḷāñci, n. <id. + காளாஞ்சி[1]. See வெற்றிலைப் படிக்கம்.

வெற்றிலைக்கொழுந்து veṟṟilai-k-koḻuntu, n. <id. +. See வெற்றிலை, 1.

வெற்றிலைச்சரை veṟṟilai-c-carai, n. <id. + சரை[4]. See வெற்றிலைத்தட்டி. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைச்சுருள் veṟṟilai-c-curuḷ, n. <id. +. Betel leaves rolled up with areca-nut parings; வெற்றிலையிற் பாக்குவைத்துக்கட்டிய சுருள்.

வெற்றிலைச்செல்லம் veṟṟilai-c-cellam, n. <id. +. See வெற்றிலைப்பெட்டி.

வெற்றிலைசுருட்டி veṟṟilai-curuṭṭi, n. <id. + prob. சுருள்-. A betel pest; வெற்றிலைப் புழுவகை. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைத்தட்டம் veṟṟilai-t-taṭṭam, n. <id. + தட்டம்[1]. See வெற்றிலைத்தட்டு.

வெற்றிலைத்தட்டி veṟṟilai-t-taṭṭi, n. <id. + தட்டி[2]. Cover made of plantain leaves, straw or ola, for betels; வெற்றிலையை உள்ளடக்கி வைக்கும் வாழையிலை முதலியவற்றலான கூடு. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைத்தட்டு veṟṟilai-t-taṭṭu, n. <id. + தட்டு[2]. Salver for betels, areca-nut, chunam, etc.; வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணம்பு முதலியன வைக்குந் தாலம்.

வெற்றிலைத்தம்பலம் veṟṟilai-t-tampalam, n. <id. +. Red spittle of chewed betel leaves. See தம்பலம், 2. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைத்தாம்பாளம் veṟṟilai-t-tāmpāḷam, n. <id. +. See வெற்றிலைத்தட்டு.

வெற்றிலைத்தோட்டம் veṟṟilai-t-tōṭṭam, n. <id. +. Betel garden; வெற்றிலைக்கொடி பயிர் செய்யுந் தோட்டம்.

வெற்றிலைநறுக்கி veṟṟilai-naṟukki, n. perh. id. + prob. நறுக்கு-. A kind of plant; செடிவகை. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைநாறி veṟṟilai-nāṟi, *n.* perh. id. + நாறு-. A kind of shrub; ஒருவகைப் புதர். (யாழ். அக.)

வெற்றிலைப்பட்டி veṟṟilai-p-paṭṭi, *n.* <id.+பட்டி⁴. See வெற்றிலைச்சுருள். *Loc.*

வெற்றிலைப்படலிகை veṟṟilai-p-paṭalikai, *n.* <id.+படலிகை². Basket for betels; வெற்றிலை வைக்குங் கூடை. (சீவக. 826, உரை.)

வெற்றிலைப்படிக்கம் veṟṟilai-p-paṭikkam, *n.* <id.+. Spittoon; தம்பலந் துப்புங் கலம்.

வெற்றிலைப்பழு veṟṟilai-p-paḻu, *n.* <id. +பழு². Sere betel; பழுத்த வெற்றிலை.

வெற்றிலைப்புழு veṟṟilai-p-puḻu, *n.* <id. +. See வெற்றிலைப்பூச்சி.

வெற்றிலைப்பூச்சி veṟṟilai-p-pūcci, *n.* <id.+. A kind of small worm in betel leaves, said to be poisonous; வெற்றிலையிலுள்ள விஷக் கிருமி.

வெற்றிலைப்பூமணி veṟṟilai-p-pū-maṇi, *n.* <id.+பூ³+. A kind of jewel worn by women; மகளிரணிவகை. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைப்பெட்டி veṟṟilai-p-peṭṭi, *n.* <id.+பெட்டி¹. A small box for betels, areca-nuts, chunam, etc.; வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணும்பு முதலியன வைக்குஞ் சிறுபெட்டி.

வெற்றிலைப்பை veṟṟilai-p-pai, *n.* <id. +பை⁴. A bag for betels, areca-nut parings, etc.; தாம்பூலம் வைக்கும் பை.

வெற்றிலைபாக்கு veṟṟilai-pākku, *n.* <id.+பாக்கு¹. Betels and areca-nuts; தாம்பூலம்.

வெற்றிலைபாக்குக்கொடு-த்தல் veṟṟilai-pākku-k-koṭu-, *v. intr.* <வெற்றிலைபாக்கு+. 1. To show civility by the distribution of betels and areca-nuts; தாம்பூலம் வழங்கி மரியாதை செய்தல். 2. See வெற்றிலையிடு-, 2.

வெற்றிலைபாக்குவை-த்தல் veṟṟilai-pākku-vai-, *v. intr.* <id.+. See வெற்றிலைவை-.

வெற்றிலைபோடு-தல் veṟṟilai-pōṭu-, *v. intr.* <வெற்றிலை+. To chew betel; தாம்பூலந் தரித்தல்.

வெற்றிலைமடல் veṟṟilai-maṭal, *n.* <id. +. A small box for betels; வெற்றிலை வைக்கும் பெட்டி வகை.

வெற்றிலையமுது veṟṟilai-y-amutu, *n.* <id.+. Betels offered to deities; நிவேதனத்துக் கான வெற்றிலை. *வெற்றிலையமுது அறுபதுக்குமாக* (S. I. I. iii, 116, 32).

வெற்றிலையிடு-தல் veṟṟilai-y-iṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. See வெற்றிலைபாக்குக்கொடு-, 1. 2. To give permission to leave, by the giving of betels and areca-nuts; பிரிந்து செல்வதற்கு வெற்றிலை வழங்கி விடைகொடுத்தல். *கொன்றுவருகிறோம் எங்களுக்கு வெற்றிலையிட்டருளீர* (ஈடு, 4, 1, 2).

வெற்றிலைவள்ளி veṟṟilai-vaḷḷi, *n.* <id.+வள்ளி¹. Betel yam, m. cl., *Dioscorea oppositifolia;* வள்ளிக்கொடிவகை. (L.)

வெற்றிலைவாணியர் veṟṟilai-vāṇiyar, *n.* <id.+. A caste. See இலைவாணியர். (S. I. I. iv, 496.)

வெற்றிலைவெடிபதம் veṟṟilai-veṭi-patam, *n.* <id.+வெடி¹-+பதம்¹. A stage in the boiling of medicinal oil, when a betel thrown into it will crackle; இட்ட வெற்றிலை வெடிக்கும் பருவம்வரை காய்ச்சப்படும் மருந்தெண்ணெய்ப்பதம். (யாழ். அக.)

வெற்றிலைவை-த்தல் veṟṟilai-vai-, *v. intr.* <id.+. To invite relations, friends, etc., by offering betels and areca-nuts, as to a wedding; தாம்பூலம்வைத்து விவாகம் முதலிய விசேடத்துக்கு உறவினர் நண்பர் முதலியோரை அழைத்தல்.

வெற்றிவாகை veṟṟi-vākai, *n.* <வெற்றி+. Wreath of siris flowers, worn as an emblem of victory; வெற்றிக்குறியாகச் சூடும் வாகைமாலை.

வெற்றிவேற்கை veṟṟi-vēṟkai, *n.* <id. +வேல்¹+கை⁵. A didactic poem by Ativīrarāma-pāṇṭiyaṉ, commencing with the words *veṟṟi-vēṟ-kai;* அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றியதும் 'வெற்றிவேற்கை' என்று தொடங்குவதுமான நீதிநூல்.

வெற்றிழுப்பு veṟṟiḻuppu, *n.* <வெறு-மை +இழுப்பு. Vain attempt, futile effort; பயனற்ற செயல். *Loc.*

வெற்றுக்கட்டை veṟṟu-k-kaṭṭai, *n.* <id. +. See வெற்றன், 2.

வெற்றுக்கடுதாசி veṟṟu-k-kaṭutāci, *n.* <id.+. Blank, unwritten paper; எழுதப் படாத காகிதம்.

வெற்றுடல் veṟṟuṭal, *n.* <id.+உடல்¹. 1. Bare, unadorned body; வெறிதாய உடம்பு. 2. Corpse, as lifeless; பிணம். *விருந்தினராய் வந்தாரை வெற்றுடலா நோக்கும் பெருந்திருவி* (சீவக. 1969).

வெற்றுரை veṟṟurai, *n.* <id.+உரை⁶. Meaningless word; பொருளற்ற சொல். *வெற்றுரைக் குணபோ வலியுடைமை* (நீதிநெறி. 21).

வெற்றெனத்தொடுத்தல் verreṉa-t-toṭuttal, n. <id. + தொடு²-. Prolixity or verbosity in literary composition, as being barren of ideas, one of 10 nūl-kuṟṟam, q.v.; நூற்குற்றம் பத்தனுள் பயனில் சொற்றொடர்படக் கூறுவது. (நன். பொது 12.)

வெற்றெனல் verreṉal, n. <id. Expr. of being empty; வெறுமையாதற் குறிப்பு.

வெற்றொழிப்பு verroḻippu, n. <id.+ ஒழி²-. (Rhet.) A figure of speech, being a variety of avanuti; அவநுதியணிவகை. (யாழ். அக.)

வெற்றோலை verrōlai, n. <id.+ ஓலை. [K. bissole.] 1. Blank, unwritten ola; எழுதப்படாத ஓலை. 2. Roll of palmyra leaf, worn in the ear-lobe, by women; மகளிரணியும் பனையோலைச் சுருளாலான காதணி. உமக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு வெறுங்காதும் வெற்றோலையுமாய் நிற்கிறேனே.

வெறி¹-தல் veṟi- prob. 4 v. intr. cf. வெறு-. To be abundant; செறிதல். (பிங்.)

வெறி² veṟi, n. prob. வெறி¹-. 1. Order; orderliness; ஒழுங்கு. வெறிநிரை வேறாகச் சாரச் சாரலோடி (கலித். 11). 2. Circle; வட்டம். (பிங்.)

வெறி³ veṟi, n. [T. verri, K. veṟi, M. veri.] 1. Toddy; கள். (பிங்.) 2. Drunkenness, drunken fury, intoxication; குடிமயக்கம். (W.) 3. Giddiness; மயக்கம். (W.) 4. Bewilderment; confusion, perturbation; கலக்கம். (பிங்.) 5. Madness, insanity; பயித்தியம். வெறிநாய். 6. Frenzy; மதம். 7. Anger; கோபம். (W.) 8. Quickness, hastiness; விரைவு. (அக. நி.) 9. Fragrance; வாசனை. வெறிகமழ் வணைமைமபால் (கலித். 57). 10. See வெறியாட்டு. (பிங்.) வெறிபுரி யேதில் வேலன் (அகநா. 292). 11. See வெறிப்பாட்டு. வேலனேத்தும் வெறியுமுளவே (பரிபா. 5, 15). 12. Savagery, wildness; மூர்க்கத்தனம். 13. Devil; பேய். (பிங்.) 14. Deity; தெய்வம். வெறியறி சிறப்பின் (தொல். பொ. 60, உரை). 15. Sheep; ஆடு. இரும்பகலா வெறியும் (மணி. 19, 97). 16. Ignorance; பேதைமை. (பிங்.) 17. Fear; அச்சம். (பிங்.) வெறிகொளாக மாயை யாதலின் (ஞானா. 59, 5). 18. Disease; நோய். (பிங்.)

வெறி⁴-த்தல் veṟi-, 11 v. intr. <வெறி³. 1. To be drunk, intoxicated; குடியால் மயங்குதல். 2. To become mad; பயித்தியம் பிடித்தல். வெறித்த நாய். 3. To be frenzied; மதங்கொள்ளுதல். வெறிபொறி வாரணத்து (கலித். 43). 4. To stare; திகைத்தல். (W.) 5. To be furious; உக்கிரமாதல். உருமேறு வெறித்தவீழ (கம்பரா. வாலிவ. 30). 6. To be frightened; வெருவுதல். நெஞ்சம் வெறியா (கலித். 143). 7. To shy, as a beast; விலங்கு முதலியன வெருளுதல். வெறித்து மேதியோடி (தேவா. 693, 3). 8. To look with longing eyes; ஆவலோடு பார்த்தல். (W.) 9. cf. விறை-. To stand stiff; to stand on end, as hair; விறைத்து நிற்றல். வெறித்த குஞ்சியன் (காசிக. சிவ. நிருதி. 16).

வெறி⁵-த்தல் veṟi-, 11 v. intr. prob. வெறுமை. 1. To become empty, as a place devoid of inhabitants; ஆட்களின்றி வெறுமையாதல். அரசனிலலாத அரணமனை வெறித்துப் போயிற்று. 2. To clear away, as clouds; வானந் தெளிதல். மழைநின்று வெறித்துவிட்டது.

வெறி⁶ veṟi, n. <வெறி⁵-. See வெறிச்சு. இல்லம் வெறியோடிற் றாலோ (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 1).

வெறிக்கப்பார்-த்தல் veṟikka-p-pār-, v. tr. <வெறி⁴-+. To glare at; இமையாது வெகுண்டு நோக்குதல். Colloq.

வெறிக்களம் veṟi-k-kaḷam, n. <வெறி³ + களம்². Place where veṟi-y-āṭṭu takes place; வெறியாட்டயரும் இடம். வெறிக்களங் கடுப்ப (பெருங். இலாவாண. 2, 104).

வெறிக்கூத்து veṟi-k-kūttu, <id.+. See வெறியாட்டு. (பு. வெ. 12. இருபாற். 10, தலைப்பு.)

வெறிகொள்(ளு)-தல் veṟi-koḷ-, v. intr. <id.+. 1. To become dizzy; to be intoxicated; மயக்கங்கொள்ளுதல். 2. To be crazy or mad; பயித்தியங்கொள்ளுதல். 3. See வெறி⁴-, 3. வெறிகொண் மதமலைகளும் (பாரத. பதினெரும்போ. 25). 4. To become furious; மூர்க்கங்கொள்ளுதல்.

வெறிகோள் veṟi-kōḷ, n. <id.+ கோள்¹. See வெறியாட்டு. வெறிகோள் பணைணியுந் தொழிறலை பெயாததவன் (பெருங். உஞ்சைக். 32, 94).

வெறிச்சு veṟiccu, n. <வெறி⁵. Emptiness, as of a place devoid of inhabitants; ஆட்களின்றி வெறுமையாகை. வெறிச்சான திருமாளிகை (குருபரம். 536).

வெறிச்செனல் veṟicceṉal, n. <வெறிச்சு. Expr. of being vacant or empty, as a place devoid of inhabitants; ஆட்களின்றி வெறுமையாதற் குறிப்பு.

வெறிது veṟitu, n. <வெறு-மை. 1. Emptiness; ஒன்றுமில்லாமை. 2. Uselessness; futility; பயனின்மை. வெறிது நின் புகழ்களை வேண்டாரி வெடுத்தேத்தும் (கலித். 72). 3. Stupidity; அறிவின்மை. (யாழ். அக.)

வெறிநாய் veṟi-nāy, n. <வெறி³+. Rabid dog; பைத்தியம் பிடித்த நாய்.

வெறிநாற்றம் veṟi-nāṟṟam, n. <id.+. A kind of odour perceived after sexual inter-

course; புணர்ச்சிக்குப்பின் பிறக்கும் நாற்றம். (ஐங்குறு. 93, உரை.)

வெறிப்பாட்டு veṟi-p-pāṭṭu, n. <id.+ பாட்டு[1]. Song sung in *veṟi-y-āṭṭu;* வெறியாட்டில் நிகழும் பாடல். (பரிபா. 5, 15, உரை.)

வெறிப்பு[1] veṟippu, n. <வெறி[4]-. 1. Dazzle, glare; கண்கூச்சம். கோல வெறிப்பினுன் . . மாலைக்கண் கொண்டவே (சீவக. 2397). 2. Longing in consequence of privation; ஏக்கறவு. (W.) 3. Jarring; கர்ணகடூரம். அந்தப்பாட்டு வெறிப்பாயிருக்கிறது. 4. Drunkenness; மதுமயக்கம். (W.)

வெறிப்பு[2] veṟippu, n. <வெறி[5]-. Famine; பஞ்சம். (W.)

வெறிபிடி-த்தல் veṟi-piṭi-, v. intr. <வெறி[3] +. See வெறிகொள்-.

வெறிமலர் veṟi-malar, n. <id +. 1. Fragrant flower; வாசனையுள்ள பூ. (திருக்கோ. 96, உரை.) 2. Flower offered to a god; தெய்வத்துக்குரிய பூ. (திருக்கோ. 96, உரை.)

வெறிமுண்டன் veṟi-muṇṭaṉ, n. <id.+. Mad fellow; பித்துப்பிடித்த தடியன். *Colloq.*

வெறியயர்-தல் veṟi-y-ayar-, v. intr. <id. +. See வெறியாடு-. வேலன் வெறியயா வியன்களம் பொற்ப (அகநா. 97).

வெறியன்[1] veṟiyaṉ, n. <id. 1. Drunkard; குடிவெறி யுள்ளவன். 2. Madman; பயித்தியக்காரன். 3. Furious person; உக்கிரமானவன்.

வெறியன்[2] veṟiyaṉ, n. <வெறு-மை. Empty, destitute person; யாதும் அற்றவன். வெறியரன்றே குணங்களான் விரிஞ்சன் முதலா மேலானோர் (கம்பரா. உருக்காட்டு. 111).

வெறியாட்டாளன் veṟiyāṭṭāḷaṉ, n. <வெறியாட்டு+. Priest dancing under possession by Skanda; வெறியாடல் புரியும் வேலன். (பு. வெ. 9, 41, உரை.)

வெறியாட்டு veṟi-y-āṭṭu, n. <வெறி[3]+. 1. Dance of a priest possessed by Skanda; வேலனாடல். (பு. வெ. 1, 21, தலைப்பு.) 2. Frantic or mad play; களியாட்டம். வெறியாட்டுக் காளாய் (தாயு. கற்புறு. 2).

வெறியாட்டுப்பறை veṟiyāṭṭu-p-paṟai, n. <வெறியாட்டு+பறை[3]. Drum of *kuṟiñci* tract, used in *veṟi-y-āṭṭu;* வெறியாட்டில் முழக்கும் குறிஞ்சிநிலப் பறை. (இறை. 1, பக். 17.)

வெறியாடல் veṟiyāṭal, n. <வெறியாடு-. See வெறியாட்டு.

வெறியாடு-தல் veṟi-y-āṭu-, v. intr. <வெறி[3]+. To dance under possession by Skanda; வேறியாட்டாடுதல்.

வெறியாள் veṟi-y-āḷ, n. <id.+ஆள்[2]. See வெறியாட்டாளன். (குறுந். 366.)

வெறியெடு-த்தல் veṟi-y-eṭu-, v. intr. <id.+. To conduct a *veṟi-y-āṭṭu;* வெறியாட்டு நிகழ்த்துதல். தமாவெறி யெடுப்புழி அதனை விலக்கக் கருதிய தோழி (ஐங்குறு. 28, உரை).

வெறியோடு[1]-தல் veṟi-y-ōṭu-, v. intr. <id.+. 1. To be dazzled, as eyes by excessive brilliancy; ஒளிமிகுதியாற் கண் வெறித்துப்போதல். பலபூண மின்னுலுங் கண்கள வெறியோடி விட்டனவே (பாரத. பதினேழாமபோா. 168). 2. To be in despair; to be inconsolable; ஆற்றமையுறுதல். (W.)

வெறியோடு[2]-தல் veṟi-y-ōṭu-, v. intr. <வெறி[6]+. See வெறி[5]-, 1. இல்லம வெறியோடிற் றுலோ (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 1).

வெறிவிலக்கல் veṟi-vilakkal, n. <வெறி[3] +. (Akap.) See வெறிவிலக்கு. (ஐங்குறு. 247, உரை.)

வெறிவிலக்கு veṟi-vilakku, n. <id.+. (Akap.) Theme of opposing the *veṟi-y-āṭṭu* performed with a view to curing a lovesick woman under a mistaken impression that she is ill; தலைவிக்குக் காமத்தாலுண்டான நோயை வேறு காரணத்தாலுண்டானதாகக் கொண்டு அந்நோயைத் தணிக்கவேண்டிச் செய்யும் வெறியாட்டைத் தடுத்து நிற்றலைக் கூறும் அகத்துறை. (மாறனலங். 107, உதா. பக். 204.)

வெறு-த்தல் veṟu-, 11 v. tr. 1 To detest, loathe; அருவருத்தல். வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை (நாலடி, 172). 2. To hate; பகைத்தல். 3. To be angry at; கோபித்தல். (சூடா) 4. To dislike, விரும்பாதிருத்தல். 5. To renounce; to be free from attachments; பற்றுவிடுதல். வெறுத்தார பிறப்பறுப்பாய் நீயே (தேவா. 310, 10).—*intr.* 1. To abound; மிகுதல். (தொல். சொல. 347.) வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன் (புறநா. 53). 2. To be afflicted; துன்பமுறுதல். எதிரேவருமே சுரமே வெறுப்பவொ ரேந்தலோடே (திருக்கோ 243, உரை).

வெறுக்கவெறுக்க veṟukka-veṟukka, *adv.* <வெறு-+. In a surfeiting measure; வேண்டாமென்று தள்ளக்கூடியவளவு மிகுதியாக.

வெறுக்கை[1] veṟukkai, n. <வெறு-. 1. Aversion, loathing; அருவருப்பு. தாதுண வெறுக்கைய வாகி (ஐங்குறு. 93). 2. Dislike; வெறுப்பு.

3. Abundance; மிகுதி. ஒளியொருவாக் குள்ள வெறுக்கை (குறள், 971). 4. Wealth; செல்வம். நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும பந்தர் (பதிற்றுப. 55, 4). (பிங.) 5. Gold; பொன். (பிங.) 6. Life-spring; வாழ்வின்ஆதாரமா யுள்ளது. பரிசிலர் வெறுக்கை (பதிற்றுப. 38, 9). 7. Offering, as to a superior; கையுறை. தொடைமலர் வெறுக்கை யேந்தி (சீவக. 2708).

வெறுக்கை² verukkai, n. perh. வெறு-மை. Dream; கனவு. (அக. நி.)

வெறுக்கைக்கிழவன் verukkai-k-kilavan, n. <வெறுக்கை¹+. Kubēra, as the God of Wealth; [செல்வத்துக்கு உரியவன்] குபேரன். வெறுக்கைக் கிழவன் மகளென்ன (சீவக. 1871).

வெறுங்கடுதாசி veru-n katutāci, n. <வெறு-மை+. Blank paper. See வெற்றுக் கடுதாசி. (W.)

வெறுங்காய் veru-ṅ-kāy, n. <id.+காய்³. Areca-nut; பாக்கு. (Insc.)

வெறுங்காவல் veru-n-kāval, n. <id.+. Simple imprisonment, opp. to *katun-kāval;* வேலைவாங்குதலில்லாமல் அடைத்துவைத்திருக்குஞ் சிறை.

வெறுங்கை veru-ṅ-kai, n. <id.+கை⁵. 1. Emptyhand; ஒன்றுமில்லாத கை. வெறுங்கையோ டிலங்கைபுக்கான் (கம்பரா. கும்பக. 1). 2. Poverty; வறுமை. வெறுங்கையா ரென்னும் பேரின் மென்மையை வன்மைசெய்யும் (சேதுபு. இலக்குமி. 31).

வெறுங்கைது veru-ṅ-kaitu, n. <id.+. See வெறுங்காவல்.

வெறுங்கோது veru-n-kōtu, n. <id.+கோது². 1. Chaff, worthless stuff; பயனற்றது. 2. Good-for-nothing person or thing; ஒன்றுக்கு முதவாத-வன்-வள்-து. (J.)

வெறுஞ்சோறு veruñ-cōru, n. <id.+சோறு¹. Plain rice without curry, etc.; வெஞ்சனமில்லாத அன்னம்.

வெறுத்தகு-தல் veru-t-taku-, v. intr. <வெறு-+தகு-. To abound; செறிதல். வெறுத்தக்க பண்பொத்தல் (குறள், 993).

வெறுத்தார் veruttār, n. <id. 1. Haters, those who dislike; வெறுப்புற்றவர். 2. Those who have renounced the world; பற்றற்றோர். வெறுத்தார் பிறப்பறுப்பாய் நீயே (தேவா. 310, 10).

வெறுத்தாள் veruttāḷ, n. <id. Name given to the last of a number of female children, showing that their parents wish to have no more daughters. See சம்பூரணம், 5. *Loc.*

வெறுத்திசை veruttical, n. <id.+. இசை⁵. (Pros.) See வெறுத்திசைப்பு. இன்னோசைத்தாய் வெறுத்திசை யின்றும் (தொல். பொ. 323, உரை).

வெறுத்திசைப்பு veruttıcaippu, n. <id.+இசை⁴-. (Pros.) Discordant rhythm in a stanza; யாப்பின் ஓசைக்குற்றவகை. (யாப. வி. பக். 403.)

வெறுந்தப்பறை veru-n-tapparai, n. <வெறு-மை+. Complete error; முழுத் தவறு. (W.)

வெறுந்தரை veru-n-tarai, n. <id.+தரை³. 1. Bare, uncovered floor or ground; விரிப்பு முதலிய இடாத தரை. வெறுந்தரையில் அவர் இருந்தார். 2. Land devoid of vegetation; கட்டாந்தரை. 3. Worthless thing; பயனில்லாப் பொருள். அவனோடு கலந்து பிரிந்து வெறுந்தரையா யிருக்கிற எனக்கு (ஈடு, 1, 4, 2).

வெறுந்தலை veru-n-talai, n. <id.+. Bare uncovered head; தலைப்பாகையணியாத தலை. (W.)

வெறுநரையோர் veru-naraiyōr, n. <id.+நரை. Very old persons, as having their hair turned completely grey; முழுநரையுள்ள முதியவர். விரவுநரையோரும வெறுநரையோரும (பரிபா. 10, 22).

வெறுநிலம் veru-nilam, n. <id.+. 1. See வெறுந்தரை, 1. நின்மகன் அவந்தனுய் வெறுநிலத்திருக்கலானபோது (கம்பரா. மந்தரைப். 55). 2. See வெறுந்தரை, 2.

வெறுநுகம் veru-nukam, n. <id.+. The 15th *naksatra;* சோதிநாள். (பிங.)

வெறுநெற்றி veru-nerri, n. <id.+நெற்றி¹. Bare forehead without sectarian marks. See பாழ்நெற்றி.

வெறுப்பு veruppu, n. <வெறு-. 1. Disgust; aversion, அருவருப்பு. 2. Hatred, enmity; பகைமை. 3. Wrath; கோபம். (சூடா.) 4. Dislike, displeasure; விருப்பின்மை. வெறுப்பில வேண்டுப (குறள், 696). 5. Affliction; துன்பம். (பிங.) 6. Confusion; கலக்கம். (திவா.) 7. Fear; அச்சம். (பிங.) 8. Abundance; செறிவு. (தொல். சொல். 347.)

வெறுப்புக்கொடு-த்தல் veruppu-k-koṭu-, v. intr. <வெறுப்பு+. 1. To behave in a disgusting manner; அருவருப்பு உண்டாம்படி நடத்தல். 2. To be disgusting; அருவருப்பு உண்டாக்குதல். (யாழ். அக.)

வெறும்பாட்டம் verum-pāṭṭam, n. <வெறு-மை+பாட்டம்¹. See வெண்பாட்டம். *Nāñ.*

வெறும்பிலுக்கு verum-pilukku, *n.* <id.+. Mere glitter, foppery; வீண்பகட்டு. வெறும்பிலுக்கு வண்ணான் மாற்று.

வெறும்புறங்கூற்று verumpuran-kūrru, *n.* <வெறும்புறங்கூறு-. Scandal; அலர் மொழி. (யாழ். அக.)

வெறும்புறங்கூறு-தல் verum-puran-kūru-, *v. intr.* <வெறு-மை+புறம்[1]+. 1. To spread tales; குறளை கூறுதல். (திவா.) 2. To utter slanderous words; அலர்தூற்றுதல். (யாழ். அக.)

வெறும்புறம் verum-puram, *n.* <id.+id. 1. Empty condition; ஒன்றுமில்லாத நிலை. வெறும்புறத்திலே ஆலத்தியைவழிக்க வேண்டும்படி கையிலே (ஈடு, 1, 8, 9). 2. Absence of reason or purpose; காரணமின்மை. வெறும்புறத்திலே தன்னைத்தலை தந்தைத் தன்னதென்று ஏறட்டுக் கொள்ளக்கடவ அவன (ஈடு, 9, 8, 7).

வெறும்பெரியவன் verum-periyavan, *n.* <id.+. One who is a grown-up physically but not intellectually; புத்தியில் முதிராது தோற்றத்தால்மட்டும் பெரியவனாகத் தோன்றுபவன். *Madr.*

வெறும்பொய் verum-poy, *n.* <id.+. Downright lie, unmixed falsehood; மெய்யின் கலப்பு அற்ற முழுப்பொய்.

வெறுமன் veruman, *n.* <id. Worthlessness; வீண். அபசச்சை வெறுமனாகாமே (ஈடு, 4, 10, 7).

வெறுமனே verumanē, *adv.* <வெறுமன். 1. In vain, without advantage; வீணாக. 2. Without doing anything, idly; வேலையின்றி. வெறுமனே தாளத்திற்கு இசைவிடும் எழிறகையினை (பதிற்றுப். 61, உரை).

வெறுமனை verumanai, *adv.* See வெறுமனே. (யாழ். அக.)

வெறுமை verumai, *n.* 1. Emptiness, vapidness; ஒன்றுமின்மை. 2. Profitlessness, uselessness; பயனின்மை. வெறுமையின் மனைகள் வாழ்ந்து (தேவா. 838, 3). 3. Ignorance; அறிவின்மை. வெறுமையி னவரைப போக்கி (சீவக. 1908). 4. Poverty; தரித்திரம். வெறுமை யிடத்தும . . . மறுமை மனத்தரே யாகி (நாலடி, 329). 5. Quality of being unmixed or pure; கலப்பின்மை. வெறுஞ் சிவப்பு.

வெறுமொருவன் verum-oruvan, *n.* <வெறு-மை+. Single, solitary person; தனித்த ஒருவன் கலிங்கமாரன் வெறுமொருவனால் (தக்கயாகப. 25).

வெறுமொன்று verum-onru, *n.* <id.+. Single, solitary thing; தனித்த ஒன்று. தாம வில்லு வெறுமொன்று முன்னம் (தக்கயாகப். 23).

வெறுவாக்கிலங்கெட்டவன் veruvāk-kilan-kettavan, *n.* Corr. of வெறுவாய்க்கிலை கெட்டவன்.

வெறுவாய்க்கிலைகெட்டவன் veru-vāy-kk-ilai-kettavan, *n.* <வெறு-மை+வாய்[1]+இலை+. Extremely poor man, as not even having a betel leaf to chew, used in contempt; ஒன்று மில்லாத தரித்திரன். (சீவக. அரும.)

வெறுவாய்கூறு-தல் veru-vāy-kūru-, *v. intr.* <id.+id.+. To babble; பிதற்றுதல். (W.)

வெறுவாய்பசப்பு-தல் veru-vāy-pacap-pu-, *v.* <id.+id.+. *intr.* See வெறுவாயலட்டு-, 1. (யாழ். அக.)—*tr.* To coax with empty words; வெறுஞ் சொற்களால் வசப்படுத்துதல்.

வெறுவாயலட்டு-தல் veru-vāy-alattu-, *v. intr.* <id.+id.+. 1. To utter empty or useless words; வீண்பேச்சுப் பேசுதல். (யாழ். அக.) 2. See வெறுவாய்கூறு-. 3. To brag; தற்பெருமை பேசுதல்.

வெறுவியர் veruviyar, *n.* <id. Worthless, insignificant persons; பயனற்றவர். இருபிறப்பும் வெறுவியரா யிருந்தாரசொற் கேட்டு (தேவா. 962, 5).

வெறுவிலி veru-v-ili, *n.* <id.+இல் neg. Totally destitute person; ஒன்றுமற்ற வறியவன். (யாழ். அக.)

வென்[1] ven, *n.* <வெல்-. Victory; வெற்றி. வென்வேற் செழிய (புறநா. 19).

வென்[2] ven, *n.* <வௌ. [T. vennu, K. bennu.] See வேந். மயில்வென றனில்வந் தருளுங கனபெரி யோனே (திருப்பு. 10).

வென்றநாமங்கொடு-த்தல் venra-nāman-kotu-, *v. intr.* <வெல்-+நாமம்[3]+. To give a person the name of his conqueror; ஒருவனுக்கு அவனை வென்றடக்கியவன் பெயரைக் கொடுத்தல். உத்தம சோழனென் றிவா தமக்கு வென்றநாமங்கொடுத்து (S. I. I. iv, 29-30).

வென்றவன் venravan, *n.* <id. 1. Victor; செயித்தவன். வென்றவன வென்றவன் வேளவியில் விண்ணவா தங்களை (தேவா. 1024, 5). 2. Siddha, as one who has renounced the world; பற்றற்றுச் சித்திபெற்றவன். வென்றவ ருலகம் பெற்ற வேந்து (சீவக. 956). 3. See வென்றோன், 2. வென்றவன் பாதஞ் சேர்ந்து (சீவக. 1437).

வென்றான் venrān, *n.* <id. See வென்றோன். வென்றான் வினையின் றொகை (சூளா. காப்பு).

வென்றி venri, *n.* <id. [M. vinni.] Victory, triumph; வெற்றி. வேலன்று வென்றி தருவது (குறள், 546).

வென்றிக்கூத்து veṉṟi-k-kūttu, *n.* < வென்றி + . (Nāṭya.) Dance exhibiting the downfall of the enemy and the triumph of one's king; மாற்றானொடுக்கமும் மன்னனுயர்ச்சியுங் காட்டுங் கூத்து. (சிலப். 3, 13, உரை.)

வென்றிமாலை veṉṟi-mālai, *n.* < id + மாலை³. 1. See வெற்றிமாலை. (யாழ். அக.) 2. Series of victories; வெற்றிவரிசை. *வென்றிமாலை கேட்டு* (சீவக. 2325).

வென்றிமாலைக்கவிராயர் veṉṟimālai-k-kavirāyar, *n.* A poet, author of Tiruccentūr-p-purāṇam, 17th C.; 17-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரும் திருச்செந்தூர்ப்புராணம் இயற்றியவருமாகிய ஆசிரியர்.

வென்றியான் veṉṟiyāṉ, *n.* < வென்றி. See வென்றோன், 1. *செருமேம்பட்ட வென்றியா* (கலித். 27, 25).

வென்றோன் veṉṟōṉ, *n.* < வெல்-. 1. See வென்றவன், 1, 2. 2. Arhat, as one who conquered the world by His renunciation; அருகக்கடவுள். (சூடா.)

வெஜ்ஜம் vejjam, *n.* [T. *bejja*, K. *vejja*.] A flaw in rubies; மாணிக்கக்குற்றவகை. (S. I. I. ii, 78.)

வே

வே¹ vē. The compound of வ் and ஏ.

வே²-தல் vē-, *13 v. intr.* [K. *bē*.] 1. To burn; எரிதல். *புனத்துவெறிகமழ் சந்தனமும் வேங் கையும் வேமே* (நாலடி, 180). 2. To be hot, sultry, as the weather; to be scorched; வெப்பமாதல். *வெயிற்காலமாகையால் பகலெல்லாம் வேகின்றது.* 3. To be inflamed, as the stomach; அழலுதல். 4. To be boiled, cooked, as rice; கொதிக்கும் நீர் எண்ணெய் முதலியவற்றிற் பக்குவப்படுதல். *சோறு வேகவில்லை.* 5. To be refined by burning in a crucible, as gold; புடம் வைக்கப்படுதல். *வெந்தெரி பசும்பொன்* (சீவக. 585). 6. To be distressed by grief or passion; துன்புறுதல். *துயரச்செய்தி கேட்ட என் மனம் வேகின்றது.* 7. To be angry; சினமுறுதல். *கட்டூர் நாப்பண் வெந்து வாய்மடித்து* (புறநா. 295).

வே³ vē, *n.* cf. வேய்⁴. Spying. See வேவு¹. (யாழ். அக.)

வேக்காடு vēkkāṭu, *n.* < வே- + காடு³. 1. Burning; எரிகை. *செங்கலுக்கு வேக்காடு பற்றாது.* 2. Boiling; cooking; கொதிக்கும் நீர் முதலியவற்றில் வேதகை. 3. Inflammation, as of the stomach; அழற்சி. 4. Burn, scald; சூடுபுண். (W.) 5. Heat; வெப்பம். [illegible] 6. Envy, jealousy, heart-burning; பொறாமை. [illegible]

வேக்களப்படு-தல் vēkkaḷa-p-paṭu-, *v. intr.* < வேக்களம் + . ([illegible]) 1. To be pained; மனந்நோவுபடுதல். 2. To be shy; வெட்கப்படுதல்.

வேக்களம் vēkkaḷam, *n.* < வே-. 1. See வேக்காடு. *Loc.* 2. Anger; கோபம். *Loc.* 3. Grief, sorrow; மனத்துயர் (யாழ். அக.) 4. Shyness; வெட்கம். (யாழ். அக.)

வேகசரம் vēkacaram, *n.* < *vega-sara*. Camel; ஒட்டகம். (W.)

வேகடம் vēkaṭam, *n.* < *vekaṭa*. 1. Polishing and cleaning gems; மணிகளைச் சுத்தி செய்கை. *வேகடஞ்செய்* [illegible] ([illegible] 22). 2 Fancy work; [illegible] (W.) 3. Youthfulness; பாலியம். (W.) 4. A kind of fish; மீன்வகை. (W.)

வேகடன் vēkaṭaṉ, *n.* < *vekaṭa*. (யாழ். அக.) 1. See வேகடி. 2. Youth; வாலிபன்.

வேகடி vēkaṭi, *n.* < வேகடம். One who cleans and polishes gems; மணிகளைச் சுத்தஞ்செய்வோன். *வேகடி சாரிசையுத்தமிக்குவானதவோர்* (உபதேசகா. சிறப்புப். 12).

வேகடை vēkaṭai, *n.* < id. See வேகடம். (W.)

வேகடைத்தாள் vēkaṭai-t-tāḷ, *n.* < வேகடை + தாள்¹. Foliated tinsel. See தகரத்தகடு. (W.)

வேகடையாள் vēkaṭai-y-āḷ, *n.* < id. + ஆள்¹. Fop; [illegible] ஆள். (W.)

வேகடைவேலை vēkaṭai-vēlai, *n.* < id. + வேலை¹. Unsubstantial work; போலிவேலை. (W.)

வேகநாசனம் vēka-nācaṉam, *n.* < *vega-naśana*. Phlegm; சேடிமம். (யாழ். அக.)

வேகநிரோதம் vēka-nirōtam, *n.* < *vega* + *ni-rodha*. Controlling or delaying the discharge of urine, faeces, etc.; மலமூத்திராதிகளை யடக்குகை. (சாரக. 241.)

வேகப்புள் vēka-p-puḷ, *n.* < வேகம் + . Sacred kite; கருடன். *வேகப்புள்ளின் வெவ்விசை கேட்ட நாகமகளிரின்* (பெருங். உஞ்சைக். 44, 44).

வேகம் vēkam, *n.* < *vēga*. 1. Swiftness, quickness; விரைவு. *மதியிருளைக்கிழித்த வேகமா மணிநாகம்* (சீவக. 982). 2. Speed, velocity,

impetuosity; விரைந்த கதி. *அவன்குதிரை வாயுவேக மாய்ச் சென்றது.* 3. Force; விசை. *வேகமொடு வந்ததெழ வேகவதியாறு* (திருவாலவா. 7, 6). 4. Power, strength; வலிமை. *மருந்தின் வேகம இன்னுந் தணியவில்லை.* 5. Anger; கோபம். *ஓவா வேகமோடுருத்து* (கலித். 103). 6. Agitation, unrest; மனக்கலக்கம். *வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடி வெல்க* (திருவாச. 1, 6). 7. Severity; கடுமை *ஜ்வரம வேகமாயடிக்கிறது.* 8. Expulsion of urine, faeces, etc.; மலசலம் முதலியவற்றின் விசர்ச்சனம். (சாரங்க. 244, சீழ்கதுறிப்பு.) 9. Semen; சுக்கிலம். (யாழ். அக.) 10. Poison; நஞ்சு. *அரவு கான்ற வேகம மிக்கிட்ட தன்றே* (சீவக. 1274). 11. Bad odour See நாற்றம். *வேகமடிக்கின்றது.* 12. cf. *vāha.* Flood; வெள்ளப்பெருக்கு. (இலக். அக.) 13. Lowness; கீழ். (அக. நி.) 14. Circulation, as of poison; பரவுகை. (அரு. நி.) 15. Body; உடம்பு (அரு. நி.) 16. Hare-leaf. See அடம்பு. (சங். அக.)

வேகர் vēkar, *n.* < *vēgin.* cf. வேயர்[1]. [T. *vēgarulu*] Messenger, courier; தூதுவர். *நல் வேந்தவைக் குறைத்தனர் வேகர்* (கம்பரா. அகலி. 39).

வேகரம் vēkaram, *n.* perh. வேகம். 1. Severity; கடுமை. (சங். அக.) 2. Pungency; உறைப்பு. (யாழ். அக.)

வேகவதி vēkavati, *n.* < *Vēga-vatī.* 1. The Vaigai river in the Madura District; வைகை. *வேகமொடு வந்ததெழ வேகவதி யாறு* (திருவாலவா. 7, 6). 2. The Kampā river near Conjeevaram; காஞ்சீபுரத்தருகில் ஓடுங் கம்பாநதி. (குருபரம். 170.) (காஞ்சிப்பு. தலவி. 23.) 3. A princess famed for her constancy; தன் காதநற்றிறத்தாற் புகழ் விளங்கிய ஓர் இராசகுமாரி. *வேகவதி யென்றுரைக்குங் கன்னி* (திவ். இயற். பெரிய. ம. 52).

வேகவை-த்தல் vēka-vai-, *v. tr.* < வே- + . To boil; சூடாற் பக்குவப்படுத்துதல்.

வேகாரி[1] vēkāri, *n.* cf. Hind. *bēgār.* Compulsory labour; கட்டாயவேலை. *Loc.*

வேகாரி[2] vēkāri, *n.* An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. v, 95.)

வேகாவரி[1] vēkā-vari, *n.* < வே- + ஆ neg. + வரி[1]. Underburnt brick; நன்றாய்ச் சுடப்படாத செங்கல். *Loc.*

வேகாவரி[2] vēkāvari, *n.* cf. Hind. *bēkār.* Good-for-nothing person; ஒன்றுக்கும் உதவாத வ-ன்-ள். *Loc.*

வேகாவாரி vēkāvāri, *n.* See வேகாவரி[1]. *Tinn.*

வேகாளம்[1] vēkāḷam, *n.* < வேக்காளம். 1. Heat; காங்கை. 2. Sultriness; வேக்காடு. *அனிலதநாம் வேகாளத்தைத் தணிக்கும்* (பதார்த்த. 428). 3. Anger; கோபம். (W.)

வேகாளம்[2] vēkāḷam, *n.* < வேகம். Swiftness; விரைவு. (W.)

வேகி[1]**-த்தல்** vēki-, *11 v. intr.* < id. 1. To be swift; விரைதல். *பாசதரனெதிர் நீலமயி லொரு பாகனென வேகியா* (பாரத. மணிமான். 52). 2. To be angry; கோபித்தல். *சமபரன் வேகித்து மதமுறு மிமையோர் சேனை வதஞ்செயவான்* (ஞான வா. வீம. 16).

வேகி[2] vēki, *n.* < *vēgin.* 1. One who is agile or quick; வேகமுடையவ-ன்-ள். (இலக். அக.) 2. Angry person; கோபமுடையவ-ன்-ள். *வேகி யானுற்போற் செய்த வினையினை வீட்டலோரார்* (சி. சி. 1, 50). 3. Deceitful person; வஞ்சகமுடையவ-ன்-ள். (நாமதீப. 171.)

வேகிதன் vēkitaṉ, *n.* < *vēgita.* One who is quick, as in action; விரைவுடையான். (சுக்கிரநீதி, 114.)

வேகிதை vēkitai, *n.* < *vēgi-tā.* Swiftness; விரைவு. (யாழ். அக.)

வேங்கடக்கோட்டம் vēṅkaṭa-k-kōṭṭam, *n.* < வேங்கடம் + கோட்டம்[1]. Mt. Tiruppati and the surrounding region, a division of *toṇṭai-maṇṭalam;* தொண்டைமண்டலத்தின் கோட்டங்களுள் திருப்பதிமலையைச் சூழ்ந்த நாட்டுப்பகுதி.

வேங்கடம் vēṅkaṭam, *n.* 1. The Tiruppati Hills which formed the northern boundary of the ancient Tamil country; தமிழ்வழங்கு நிலத்துக்கு வடவெல்லையான திருப்பதிமலை. *வடவேங் கடந் தென்குமரி* (தொல். பாயி.). 2. Tiruppati, a Viṣṇu shrine; திருப்பதி என்ற திருமால் க்ஷேத்திரம்.

வேங்கடாசலபதி vēṅkaṭācala-pati, *n.* < வேங்கடாசலம் + பதி[3]. Viṣṇu, as the lord of Mt. Tiruppati; திருவேங்கடத்துக் கோயில்கொண்ட திருமால்.

வேங்கடாசலம் vēṅkaṭācalam, *n.* < வேங் கடம் + அசலம். See வேங்கடம், 1.

வேங்கடாசலமூர்த்தி vēṅkaṭācala-mūrtti, *n.* < வேங்கடாசலன் + . See வேங்கடாசலபதி. (M. M. 973.)

வேங்கடாசலன் vēṅkaṭācalaṉ, *n.* < வேங் கடாசலம். See வேங்கடாசலபதி.

வேங்கடேசன் vēṅkaṭēcaṉ, *n.* < வேங்கடம் + ஈசன். See வேங்கடாசலபதி.

வேங்கடேசுவரன் vēṅkaṭēcuvaraṉ, *n.* < id. + ஈசுவரன். See வேங்கடாசலபதி. (M. N.A. 327.)

வேங்கியம் vēṅkiyam, *n.* <*vyaṅgya*. 1. Suggested sense. See வியங்கியம், 1. (சங். அக.) 2. Irony, sarcasm. See வியங்கியம், 2 (W.) 3. Shame; வெட்கம். *அவனோ வேங்கியமில்லாமற் பேசுகிறான்.*

வேங்கு-தல் vēṅku-, 5 *v. tr.* Corr. of வாங்கு-.

வேங்கை vēṅkai, *n.* [T. *vēgi*, M. *vēṅṅa*.] 1. Tiger, *Felis tigris*; புலிவகை. *குயவரி வேங்கை யனைய வயவர்* (பு. வெ. 3, 23). 2. East Indian kino tree, l. tr., *Pterocarpus marsupium*; நீண்ட மரவகை. *சுருதணைப்ப வேங்கைபய வேமே* (நாலடி, 180). 3. A hill; குன்று. *வேங்கை வெற்பின்* (புறநா. 336). 4. See வேங்கைநாடு. *வேங்கை வளநாடன்* (சீசோ. அவை. 23). 5. cf. ஈங்கை. Gold; பொன். (பிங்.)

வேங்கைநாடு vēṅkai-nāṭu, *n.* <வேங்கை +. The Vēṅgi country, comprising the Godavari and the Kistna districts, ruled by the Cōḻas in the 10th and 11th C.; கோதாவரி கிருஷ்ணா ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்ததும் பத்தாம் பதினோராம் நூற்றாண்டுகளில் சோழமன்னரால் ஆட்சி செய்யப்பட்டுவந்ததுமான ஓர் நாடு. *வேங்கைநாடு மீட்டுக்கொண்டு* (Insc.).

வேங்கைமண்டலம் vēṅkai-maṇṭalam, *n.* <id. + மண்டலம்². See வேங்கைநாடு. *வடதிசை வேங்கைமண்டலங் கடந்து* (Insc.).

வேசகம்[1] vēcakam, *n.* <*pēcaka*. 1. Tip of an elephant's tail; யானைவாலின் நுனி. (பிங்.) 2. Tail; வால். (சூடா.) 3. Horse's-mane; குதிரையின் பிடரிமயிர். (நாமதீப. 211.)

வேசகம்[2] vēcakam, *n.* <*vēśaka*. Dwelling place, house; வீடு. (யாழ். அக.)

வேசடை vēcaṭai, *n.* [T. *vēsaṭa*.] Sorrow; துக்கம். (யாழ். அக.)

வேசதாரி vēca-tāri, *n.* <வேசம்¹ +. See வேடதாரி.

வேசம்[1] vēcam, *n.* <*vēṣa*. See வேடம்.

வேசம்[2] vēcam, *n.* <*vēśa*. 1. Entrance; பிரவேசம். (இலக். அக.) 2. House; வீடு. (யாழ். அக.) 3. Street of harlots; வேசையர் தெரு. (யாழ். அக.)

வேசம்[3] vēcam, *n.* cf. *ā-vēśa*. Vehemence; உக்கிரம். (யாழ். அக.)

வேசம்[4] vēcam, *n.* See வேடகம். (W.)

வேசம்[5] vēcam, *n.* See வேசை². (யாழ். அக.)

வேசரம்[1] vēcaram, *n.* [T. *vēsaramu*, K. *vēsara*.] See வேசறவு.

வேசரம்[2] vēcaram, *n.* 1. The Telugu language; தெலுங்குபாஷை. (W.) 2. A style of architecture; சிற்பவகை. *நாகர திராவிட வேசர மற்றுள தொகுதிகளுறுப்பெலாம் வெற்பின் . . . ஆலயம் கண்டிட வெகுவிதமா* (காஞ்சிப். நக. 52).

வேசரம்[3] vēcaram, *n.* cf. வேசரம். Camel; ஒட்டகம். (யாழ். அக.)

வேசரி vēcari, *n.* <*vēsara*. 1. Mule; கோவேறுகழுதை. *மாசில் வேசரி* (பிரபு. 22, 21). 2. Ass; கழுதை. (பிங்.)

வேசறவு vēcaṟavu, *n.* <வேசறு-. 1. Weariness, fatigue; மனச்சோர்வு. 2. Sorrow; துக்கம். *வேசறவொழிந்து* (காஞ்சிப். தழுவக். 211).

வேசறிக்கை vēcaṟikkai, *n.* <id. See வேசறவு. *இன்பமீட்டலை யடைந்து வேசறிக்கை தீர்கின்றோம்* (தெய்வச். சுக். 4).

வேசறு-தல் vēcaṟu-, 5 *v. intr.* cf. வேசு-. [T. *vēsaṟu*, K. *bēsaṟu*.] 1. To be weary, fatigued; மனஞ்சோர்தல். 2. To be vexed, distressed; வருந்துதல். *என்பிழைக்கே குழைந்து வேசறுவேனை* (திருவாச. 6, 50).

வேசனம் vēcaṉam, *n.* <*vēśana*. 1. Town in an agricultural tract; மருதநிலத்தூர். (W.) 2. House; வீடு. (யாழ். அக.) 3. Gate; வாயில். (யாழ். அக.)

வேசனைநாற்றம் vēcaṉai-nāṟṟam, *n.* perh. வே- +. Odour due to the action of the sun's heat, as from a pond, etc.; சூரியவெப்பத்தால் குளம் முதலியவற்றின் நீரினின்று எழும் நாற்றம். *பாற்று வெங்காற்று வேசனைநாற்றம் பெருகுதலால்* (திருவிளை. 20, 13).

வேசா vēcā, *n.* <*vēśyā*. See வேசி. *வேசைக் கள் மின்னொடு விரியமாரி விசைய* (கந்தபு. ... 41).

வேசாடல் vēcāṭal, *n.* perh. வேசறவு + ஆடு-. [K. *pēcāṭa*.] Mental agitation; மனச்சஞ்சலம். (யாழ். அக.)

வேசாடை vēcāṭai, *n.* See வேசடை. (யாழ். அக.)

வேசாறல் vēcāṟal, *n.* <வேசாறு-. [T. *vēsāru*, K. *bējaru*, M. *bējāra*.] 1. Weariness; சோர்வு. 2. Sorrow; துக்கம். *நினைக்கினும் வேசாற லாறுமடி* (அருட்பா, vi, அனுபவ. 44). 3. Becoming consoled or pacified; ஆறுகை. (யாழ். அக.) 4. Rest; களைப்பாறுகை. (யாழ். அக.)

வேசாறு[1]-தல் vēcāṟu-, 5 v. intr. <Hind. bēcāra. 1. See வேசறு-, 1. (W.) 2. See வேசறு-, 2. (யாழ். அக.) 3. To be consoled or pacified; ஆறுதல். (யாழ். அக.) 4. To rest; களைப்பாறுதல். (யாழ். அக.)

வேசாறு[2] vēcāṟu, n. <வேசாறு-. See வேசாறல். உடம்பு மிகவும் வேசாறுயிருக்கிறது.

வேசி vēci, n. <vēśyā. 1. Courtesan; whore; பரத்தை. (பிங்.) 2. Adult; விபசாரி. (யாழ். அக.)

வேசிக்கள்ளன் vēci-k-kaḷḷaṉ, n. <வேசி +. Whoremonger; வேசியுறவுள்ளவன். (W.)

வேசித்தனம் vēci-t-taṉam, n. <id.+ தனம்[1]. 1. Harlotry; பரத்தைமை. (W.) 2. Adultery; விபசாரம். 3. Coquetry; பிலுக்கு.

வேசியம் vēciyam, n. <vēśyā. 1. See வேசம்[2], 3. (சங். அக.) 2. House of a prostitute; வேசியின் வீடு.

வேசியாசாரியன் vēciyācāriyaṉ, n. <vēśyācārya. Dancing-master; நட்டுவன். (யாழ். அக.)

வேசியாடு-தல் vēci-y-āṭu-, v. intr. <வேசி+. To become an adulteress; to walk the street, as a prostitute; கற்பொழுக்கந் தவறி நடத்தல். (யாழ். அக.)

வேசியை vēciyai, n. See வேசி. (யாழ். அக.)

வேசை[1] vēcai, n. <Pkt. vēsā <veśyā. See வேசி. வேசையர் நட்பும் (நாலடி, 371).

வேசை[2] vēcai, n. <vēcā. Wage, remuneration; சம்பளம். (யாழ். அக.)

வேட்கை vēṭkai, n. <வேள்-. [T. vēṭka.] 1. Desire, want, appetite; பற்றுள்ளம். வேட்கை யெல்லாம் விடுத்தென்னை . . . திருவடிக்கட் கூட்டினை (திவ். திருவாய். 4, 9, 9). 2. Amorousness, one of ten avattai, q.v.; அவத்தை பத்தனுள் ஒன்றான காமவிருப்பம். (நம்பியகப். 36, உரை.)

வேட்கைத்துணைவி vēṭkai-t-tuṇaivi, n. <வேட்கை+. Wife; மனைவி. (W.)

வேட்கைநீர் vēṭkai-nīr, n. <id.+நீர்[1]. Water to quench one's thirst; தாகந்தணிச்சு நீர். (W.)

வேட்கைநோய் vēṭkai-nōy, n. <id.+. 1. See வேட்கை. வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துகும் (திவ். திருவாய். 9, 6, 7). 2. Morbid appetite or longings of women during pregnancy; வயா. (புறநா. 20, 14, உரை.)

வேட்கைப்பெருக்கம் vēṭkai-p-perukkam, n. <id.+. Great desire; பேராசை. (பிங்.)

வேட்கைமுந்துறுத்தல் vēṭkai-muntuṟuttal, n. <id.+. (Puṟap.) Theme of a woman giving expression to her love in the presence of her lover; தலைவி தன் விருப்பத்தைத் தலைவன்முன் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 12, 1)

வேட்கைமை vēṭkaimai, n. <id. See வேட்கை. வேட்கைமை யென்னு நாவில் (சீவக. 2729).

வேட்கோ vēṭ-kō, n. perh. வேள்+கோ[3]. Potter; குயவன். வேட்கோச் சிறுஅர தேர்க்கால் வைத்த பசுமட் குரூஉத்திரள் (புறநா. 32).

வேட்கோபன் vēṭkōpaṉ, n. <வேட்கோ. See வேட்கோ. (யாழ். அக.)

வேட்கோவன் vēṭkōvaṉ, n. <id. See வேட்கோ. (திவா.) வேட்கோவர் குலத்து வந்தார் (பெரியபு. திருநீலகண்டநாய. 1).

வேட்சாடை vēṭcāṭai, n. perh. வேஷ்டி+ ஆடை[1]. A mode of wearing clothes by males. See வேஷ்டாடை. Loc.

வேட்சி vēṭci, n. <வேள்-. See வேட்கை. வெளிப்பட் டிறைஞ்சினும் வேட்சியு மாமே (திருமந். 437).

வேட்சை[1] vēṭcai, n. <apekṣā. cf. வேட்கை. Desire; விருப்பம். (யாழ். அக.)

வேட்சை[2] vēṭcai, n. perh. vēṣṭa. Saree; புடைவை. (யாழ். அக.)

வேட்டக்குடி vēṭṭa-k-kuṭi, n. <வேடு[1]+ குடி[4]. Hunter's quarter; வேட்டுவர் வீடு. வேட் டக்குடிதொறும் (புறநா. 333).

வேட்டகம்[1] vēṭṭakam, n. <வேள்-+அகம்[1]. House of one's wife's people; மனைவியின் பிறந்த வீடு. புக்கு வேட்டகத்தினி லுணணும புன்மையோர (நைடத. நகரநீங். 17).

வேட்டகம்[2] veṭṭakam, n. <vēṣṭa-ka. Turban; தலைப்பாகை. (யாழ். அக.)

வேட்டஞ்செய்-தல் vēṭṭañ-cey-, v. tr. <வேட்டம்[1]+. See வேட்டையாடு-. வேட்டஞ் செய் காணடாம். (அரிச. பு.)

வேட்டணம் vēṭṭaṇam, n. <vēṣṭana. (யாழ். அக.) 1. Surrounding; சூழ்கை. 2. Ear; காது. 3. Wall; சுவர்.

வேட்டம்[1] vēṭṭam, n. cf. வேட்டை[1]. [T. K. vēṭa, M. vēṭṭa.] 1. Hunting, chase; வேட்டை. வயநாய் பிற்படவேட்டம் போகிய குறவன் (அகநா. 182). 2. Murder; கொலை. (பிங்.)

வேட்டம்² vēṭṭam, *n.* perh. வேள்-. [K. *vēṭa.*] 1. Desire; விருப்பம். உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோர்க்கு (புறநா. 214). 2. The thing desired; விரும்பிய பொருள். வேட்டம் போகிய . . . தும்பி (கலித். 46).

வேட்டம்³ vēṭṭam, *n.* < *vēṣṭa.* (யாழ். அக.) 1. Gum; பிசின். 2. Essence, சாரம்.

வேட்டமாடு-தல் vēṭṭam-āṭu-, *v. tr.* < வேட்டம்¹ +. See வேட்டையாடு-. செழுமகடல் வேட்டமாடி (சீவக. 2770).

வேட்டல் vēṭṭal, *n.* < வேள்-. 1. Sacrificing, one of *antaṇam-aṟu-toḻil*, q.v.; யாகம் பண்ணுகை. ஓதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்தல் (பதிற்றுப். 24, 6). 2. Marriage; விவாகம். (பிங்.) 3. Desiring; விரும்புகை. (பிங்.) 4. Begging; ஏற்கை. (அரு. நி.)

வேட்டனம் vēṭṭaṉam, *n.* < *vēṣṭana.* (Nāṭya.) A gesture or movement in dancing; கூத்தின் அங்கக்கிரியைகளுள் ஒன்று. (சிலப். பக். 81, கீழ்க்குறிப்பு.)

வேட்டாம் vēṭṭām, *n.* Corr. of வேட்டகம்¹.

வேட்டாரன் vēṭṭāraṉ, *n.* See வேட்டைக்காரன், 2. *Nāñ.*

வேட்டாவளியன் vēṭṭā-vaḷiyaṉ, *n.* See வேட்டுவன், 4. *Loc.*

வேட்டாள் vēṭṭāḷ, *n.* Fem. of வேட்டான். 1. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.) 2. Married woman; மணமானவள். (W.)

வேட்டான் vēṭṭāṉ, *n.* < வேள்-. 1. One who desires; விரும்புவோன். வேட்டார்க் கினிதாயி னல்லது நீர்க்கினிதென் றுண்பவோ நீருண் பவர் (கலித். 62). 2. Husband; கணவன். (யாழ். அக.) 3. Married man; மணமானவன். (W.) 4. Friend; நண்பன். (யாழ். அக.)

வேட்டி vēṭṭi, *n.* < *vēṣṭa.* Man's clothes; ஆடவர் தரிக்கும் ஆடை. வேட்டியுந் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் (ஒழிவி. சரியைக்கழற்றி. 4).

வேட்டித்துணி vēṭṭi-t-tuṇi, *n.* < வேட்டி +. See வேட்டி. வேட்டித்துணிக்கு விதியில்லாத வன்.

வேட்டிதம் vēṭṭitam, *n.* < *vēṣṭita.* 1. Surrounding; சூழ்கை. (இலக். அக.) 2. That which is surrounded; சூழப்பெற்றது. 3. Obstacle; தடை. (இலக். அக.) 4. Folding; மடிப்பு. (யாழ். அக.) 5. (Nāṭya.) A kind of dance; ஒரு வகைக் கூத்து. (யாழ். அக.)

வேட்டு¹ vēṭṭu, *n.* < வேடு¹. The occupation of hunting; வேட்டையாடுந் தொழில். வேட்டுவன்னுந் தொழிலுடையானை வேட்டுவன் என்றவின் (தொல். பொ. 21, உரை).

வேட்டு² vēṭṭu, *n.* [T. *vēṭu.*] Report of a gun; வெடி. துப்பாக்கி வெடியிடவே வேட்டு (குருபா. சத. 63).

வேட்டுப்பறி-தல் vēṭṭu-p-paṟi-, *v. intr.* < வேட்டு² +. 1. To burst, explode, as a cartridge; வெடி வெடித்தல். 2. To break wind; அபானவாயு விடுதல்.

வேட்டுவன் vēṭṭuvaṉ, *n.* < வேடு¹. 1. See வேடன்¹. வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று (குறள், 274). (சூடா.) 2. One who goes hunting; வேட்டைக்குச் செல்வோன். யாக்கை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே (புறநா. 214). 3. Man of the *kuṟiñci* tract; குறிஞ்சிநிலத்திற்குரிய ஆடவன். ஆயர் வேட்டுவர் (தொல். பொ. 21). 4. Hornet; குளவி. (பிங்.) வேட்டுவ வாயப் புழுப்போல (சி. போ. 1, 2, 2). 5. The 10th *nakṣatra.* See மகம்². (பிங்.)

வேட்டுவாளி vēṭṭuvāḷi, *n.* cf. வேட்டுவன். See வேட்டுவன், 1. (சங்கரநா. 9, உரை.)

வேட்டுவாளியன் vēṭṭuvāḷiyaṉ, *n.* < வேட்டுவாளி. See வேட்டுவாளி. (சங். அக.)

வேட்டுவிடு-தல் vēṭṭu-viṭu-, *v.* < வேட்டு² +. *tr.* To steal, rob; திருடுதல். *Loc.*—*intr.* 1. See வேட்டுப்பறி-. 2. To fib; பொய்சொல்லு தல். *Madr.*

வேட்டுவித்தி vēṭṭuvitti, *n.* Fem. of வேட்டுவன். Woman of the *kuṟiñci* tract; குறிஞ்சிநிலப் பெண். (தொல். பொ. 20, உரை.)

வேட்டுவேளான் vēṭṭuvēḷāṉ, *n.* See வேட்டுவன், 4. கிட்டுறும் வேட்டுவேளான் குடம்பியில் (ஆசாரப. 11).

வேட்டை¹ vēṭṭai, *n.* < வேடு¹. [T. *vēṭa*, K. *bēṭa*, M. *vēṭṭa.*] 1. See வேட்டம்¹, 1. வேட்டை வேட்கையில் (கம்பரா. நகர்நீங். 74). 2. Hunt, game killed in hunting; வேட்டையிற் கிடைக்கும் பொருள். பிடித்தது நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின்று (திருவாலவா. 44, 38). 3. Murder; கொலை. ஆவினை யின்னுயிர் வேட்டை (திருநூற். 56).

வேட்டை² vēṭṭai, *n.* cf. எட்டை¹. (W.) 1. Weariness; இளைப்பு. 2. Affliction; துன்பம்.

வேட்டைக்கடா vēṭṭai-k-kaṭā, *n.* < வேட்டை¹ + கடா². Ram trained for hunting; வேட்டைக்குப் பழக்கிய கடா. (யாழ். அக.)

வேட்டைக்காரன் vēṭṭai-k-kāraṉ, *n.* < id. + காரன்¹. 1. See வேட்டுவன், 1. 2. Person belonging to the hunting caste; வேட்டையாடும் ஒரு சாதியான். *Loc.*

வேட்டைகட்டு-தல் vēṭṭai-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. To go hunting; வேட்டைமேற் செல்லுதல். பொங்குகடல வேட்டைகட்டி (கொண்டலவிடு. 71).

வேட்டைநாய் vēṭṭai-nāy, n. <id.+. 1. A special breed of hunting dogs; வேட்டையாடப் பழகிய நாய்வகை. வேட்டைநாயபோற் கடிக்க வருகு சிலநேரம் (தனிப்பா. i, 264, 1). 2. Biting dog; கடிக்கும் நாய். (யாழ். அக.)

வேட்டைப்பல் vēṭṭai-p-pal, n. <id.+ பல்². Tusk, fang; வக்கிரதந்தம். (W.)

வேட்டைபிடி-த்தல் vēṭṭai-piṭi-, v. tr. <id.+. See வேட்டையாடு-. குலைக்கிற நாய் வேட்டைபிடிக்குமா?

வேட்டையவியல் vēṭṭai-y-aviyal, n. prob. id.+. A kind of curry preparation; அவியற்கறிவகை. (யாழ். அக.)

வேட்டையாடு-தல் vēṭṭai-y-āṭu-, v. tr. <id.+. To chase, hunt; கொல்லுதற்கேனும் பிடித்தற்கேனும் காட்டிலுள்ள விலங்கு முதலியவற்றைத் துரத்திச் செல்லுதல். கானகத் தெய்தி நீ வேட்டையாடி விலங்கின மாய்த்தது (அரிச. பு. வேட்டஞ். 3).

வேட்டைவாளி vēṭṭaivāḷi, n. cf. வேட்டுவாளி. A kind of hornet; குளவிவகை. (சோயிற்பு. பதஞ். 80, உரை.)

வேட்டோன் vēṭṭōṉ, n. <வேள்-. 1. Married man; விவாகமானவன். (சங். அக.) 2. Husband; கணவன். (நாமதீப. 193.) 3. Friend; நண்பன். (யாழ். அக.) 4. One who desires; விரும்புவோன். (பிங்.)

வேட்பித்தல் vēṭpittal, n. <வேட்பி-. Conducting sacrifices as priests, one of antaṇar-aṟu-toḻil, q.v.; அந்தணரறுதொழிலுள் ஒன்றனை வேள்விசெய்விக்கை. (பிங்.)

வேட்பு vēṭpu, n. <வேள்-. Desire; விருப்பம். (யாழ். அக.)

வேடகம் vēṭakam, n. prob. vēdhaka. An ear-ornament; காதணிவகை. (அக. நி.)

வேடங்கட்டு-தல் vēṭaṅ-kaṭṭu-, v. intr. <வேடம்¹+. To put on a disguise; மாறுவேஷம் கொள்ளுதல்.

வேடங்காட்டு-தல் vēṭaṉ-kāṭṭu-, v. intr. <id.+. To dissemble; to appear in false light; போலியாக நடித்தல். (W.)

வேடச்சி vēṭacci, n. Fem. of வேடன்¹. Woman of the hunter tribe; வேட்டுவச்சாதிப் பெண். Loc.

வேடச்சேரி vēṭa-c-cēri, n. <வேடன்¹+. Hamlet of hunters; வேடநூர்.

வேடணம் vēṭaṇam, n. <vēṣana. Surrounding; வளைக்கை. (சங். அக.)

வேடதாரி vēṭa-tāri, n. <vēṣa-dhārin. 1. Person in disguise; மாறுவேடம் பூண்பவ-ன்-ள். 2. Hypocrite; வஞ்சகமுடையவ-ன்-ள். (இலக். அக.)

வேடம்¹ vēṭam, n. <vēṣa. 1. Disguise; உடை முதலியவற்றற் கொள்ளும் வேற்றுவடிவம். கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள் . . . கொங்கை நற்றடம் படிந்தும் (திருவாச. 2, 15). 2. Clothes, dress; உடை.

வேடம்² vēṭam, n. <வேள்-. cf. வேட்டம்². [K. vēla.] Desire; விருப்பம். வேண்டற் கரிய விடயங்களின் வேட மாற்றி (பாரத. சம்பவ. 53).

வேடன்¹ vēṭaṉ, n. <வேடு¹. cf. vyādha. [T. vēṭa, K. bēḍa, M. vēḍan, Tu. vēdda.] 1. Hunter, fowler; வேட்டுவன். வெந்தொழில் வேடராத்து (சீவக. 421). 2. Man of the pālai tract; பாலைநிலத்திற்குரியவன். (திவா.)

வேடன்² vēṭaṉ, n. <வேடம்¹. See வேடதாரி, 1. (கந்தபு.).

வேடிக்கை vēṭikkai, n. [T. vēḍuka.] 1. Amusement, diversion; fun; விநோதம். மௌனக் கூடிக் கலந்திருந்து கொள்வதோ வேடிக்கை (பணவிடு. 314). 2. Show; விநோதக்காட்சி. வேடிக்கை பார்க்கப்போனான். 3. Decoration; அலங்கரிப்பு. (இலக். அக.)

வேடிக்கைக்காரன் vēṭikkai-k-kāraṉ, n. <வேடிக்கை+காரன்¹. Droll person; விநோதச் செய்கை யுடையவன்.

வேடிக்கைகாட்டு-தல் vēṭikkai-kāṭṭu-, v. intr. <id.+. To divert, amuse; விநோதச் செயல் செய்தல்.

வேடிக்கைசெய்-தல் vēṭikkai-cey-, v. intr. <id.+. See வேடிக்கைகாட்டு-.

வேடிக்கைப்பேச்சு vēṭikkai-p-pēccu, n. <id.+. Diverting talk, gossip; விநோதமான வார்த்தை.

வேடிச்சி vēṭicci, n. See வேடச்சி. வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை (கந்தரல. 53).

வேடிதம் vēṭitam, n. prob. வேடு². Unpleasant smell, as in boiling medicinal plants; மூலிகைகளைக் காய்ச்சுதல் முதலியவற்றா லுண்டாம் நாற்றம். (W.)

வேடு¹ vēṭu, n. prob. வேள்-. [K. bēḍa.] 1. Hunting; வேடர்தொழில். வேட்டொடு வேய்பயி

வழுவத்துப் பிரிந்த நின்னும் (அகநா. 318). 2. The caste of hunters; வேடசாதி. வேடுமுடை வேடி கடம (திவ். இயற். நான்மு. 47). 3. Hunter, வேடன். (இலக்.அக.) 4. A kind of masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.)

வேடு² vēṭu, n. cf. vēst. [T. vēṣṭu, K. vēḍi, M. vēḍu.] 1. Cover for the mouth of a vessel; பாத்திரத்தின் வாயை மூடிச்சுட்டும் ஆடை. (W.) 2. Covering; மூடுகை. (யாழ். அக.) 3. Cloth for filtering or straining; வடிகட்டுசீலை. (W.) 4. Small packet; பொட்டணம். (யாழ். அக.)

வேடுகட்டு-தல் vēṭu-kaṭṭu-, v. intr. <வேடு² +. 1. To tie a cloth over the mouth of a pot; பானையின் வாயைச் சீலையால் கட்டுதல். (W.) 2. To tie into a bundle; பொட்டணங் கட்டுதல். (யாழ். அக.)

வேடுபறி vēṭu-paṟi, n. <வேடு¹ +. 1. Highway robbery; வழிப்பறி. சுந்தரர் வேடுபறி. 2. A festival celebrating Tirumaṅkai-maṉṉaṉ's attempt to rob Viṣṇu on the highway; திருமங்கைமன்னன் திருமாலை வழிப்பறிக்க முயன்றதைக் கொண்டாடுந் திருவிழா. (பெருந்தொ. 1863, தலைப்பு.)

வேடுவழி vēṭuvaḻi, n. Pulpy-podded black babul. See பீவேல். (L.)

வேடுவன் vēṭuvaṉ, n. <வேடு¹. 1. Hunter; வேடன். வீரத்தாலொரு வேடுவனாகி (தேவா. 485, 4). 2. See வேட்டுவன், 4. (யாழ். அக.)

வேடை¹ vēṭai, n. <வேள்-. cf. வேட்கை. [K. vēḍa.] 1. Desire, longing; வேட்கை. வள்ளிக்கு வேடைகொண்ட பெருமானே (திருப்பு. 288). 2. Lovesickness; காமநோய். கொண்டதோர் வேடை தீரும (கந்தபு. தநிவழித. 71). 3. Thirst; தாகம். சால வருந்தின வேடையொடு (கம்பரா. நிருவாடு. 24).

வேடை² vēṭai, n. <vēḍā. Boat, vessel, மரக்கலம். (யாழ். அக.)

வேடை³ vēṭai, n. prob. வே-. 1. Heat, intense dryness; வெப்பம். வேடையடுத்த வெருப்பினும் (திருவாரூ. 522). 2. Season of drought; மழையில்லாக் காலம். கொடிய வேடைப்படலாற் சோர்ந்து (இரகு. திருவவ. 29). 3. See வேடைக்காலம், 1.

வேடை⁴ vēṭai, n. perh. vēśa. cf. வாடை². Street where merchants live; செட்டிகள் வசிக்குந் தெரு. (யாழ். அக.)

வேடைக்காலம் vēṭai-k-kālam, n. <வேடை³ +. 1. Hot season, summer; கோடைக்காலம். (W.) 2. See வேடை³, 2.

வேண்¹ vēṇ, n. <வேள். A region where *koṭu-n-tamiḻ* was spoken. See வேணாடு. குடக்கற்கா வேண்பூழி (நன். 272, மயிலை.).

வேண்² vēṇ, n. <வேள்-. [M. vēṇ.] Desire; விருப்பம். (யாழ். அக.)

வேண்டப்பாடு vēṇṭappāṭu, n. See வேண்டற்பாடு. (தக்கயாகப். அரும.)

வேண்டல் vēṇṭal, n. <வேண்டு-. 1. Desiring; விரும்புகை. (பிங்.) 2. Petition; விண்ணப்பம். *Loc.*

வேண்டலன் vēṇṭalaṉ, n. <id. + அல neg. +. Enemy; பகைவன். (சேரப.)

வேண்டற்பாடு vēṇṭaṟ-pāṭu, n. <வேண்டல் +. 1. Desire; விருப்பம். (தக்கயாகப். 506, உரை.) 2. Need; தேவை. 3. Greatness, as compelling obeisance; பெருமை. அவன் தொழும் படியான வேண்டற்பாட்டையுடைய தான் தொழா நின்றான (ஈடு, 2, 4, 4). 4. Pride; கருவம். பூதகணங்கள் தாருடைப்பகவானை வேண்டற்பாடு கெடுத்தது (தக்கயாகப். 554, உரை).

வேண்டாத்தலைவன் vēṇṭā-t-talaivaṉ, n. <வேண்டு- + ஆ neg. + தலை. (யாழ். அக.) 1. Dare-devil; அஞ்சாநெஞ்சன். 2. Rough-mannered person; முருடன்.

வேண்டாத்தனம் vēṇṭā-t-taṉam, n. <id. + id. + தனம்¹. *Loc.* 1. Wrong, wickedness; தவறு. 2. See வேண்டாப்பொறுப்பு.

வேண்டாதகாரியம் vēṇṭāta-kāriyam, n. <id. + id. +. Unnecessary act or business; அநுவசியமான செயல்.

வேண்டாதவன் vēṇṭātavaṉ, n. <id. + id. +. 1. Undesirable man; விரும்பப்படாதவன். 2. Enemy; பகைவன்.

வேண்டாதார் vēṇṭātār, n. <id. + id. +. 1. Those who have no desires; விருப்பமற்றவர். வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி (குறள், 4) ... 103). 2. See வேண்டார், 2. வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க (கலித். 100).

வேண்டாப்பாடு vēṇṭā-p-pāṭu, n. <id. + id. +. See வேண்டாப்பொறுப்பு. *Loc.*

வேண்டாப்பொறுப்பு vēṇṭā-p-poṟuppu, n. <id. + id. +. Indifference; irresponsibility; பொறுப்பின்மை. *Loc.*

வேண்டாம் vēṇṭām, v. opt. <id. + id. 1. Verb meaning 'will not be required' or 'will not be necessary, indispensable'; இன்றியமையாது வேண்டத்தக்கதன்று என்பது குறிக்கும் வியங்கோள்வினை. ஓதம வொருநாளு மிருக்கவேண்டாம். 2. Verb in the future tense used in all genders, numbers and persons meaning (a) 'will not be required'; இன்றியமையாததன்று என்ற பொருளில் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால

வினைமுற்று: (b) 'will stand in no relation to'; உறவின்மை முதலியவற்றைக் குறித்து ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று. 3. Auxiliary verb meaning must not'; அவசியமின்மை என்பதைக் குறிக்கும் வினை.

வேண்டாமை vēṇṭāmai, n. <id.+id.+. 1. Aversion, dislike; வெறுப்பு. வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான (குறள், 4). 2. Absence of desire; contentment; அவாவின்மை. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை (குறள், 363).

வேண்டார் vēṇṭār, n. <id.+id.+. 1. See வேண்டாதார், 1. 2. Enemies; பகைவர். வேண்டார் பெரியா விறல்வேலோன் ருனிளையன் (பு. வெ. 10, பொது. 6).

வேண்டாவெறுப்பு vēṇṭā-veṟuppu, n. <id.+id.+. Indifference, unconcern; உபேட்சை. அவன் அந்தக் காரியத்தை வேண்டாவெறுப்பாய்ச் செய்கிறான்.

வேண்டி vēṇṭi, prep. <id. For the sake of; பொருட்டு. அதை எனக்கு வேண்டிச் செய்.

வேண்டிக்கேள்-தல் [வேண்டிக்கேட்டல்] vēṇṭi-k-kēḷ-, v. tr. <id.+. To beseech; மன்றாடிக்கேட்டல். (யாழ். அக.)

வேண்டிக்கொள்(ளு)-தல் vēṇṭi-k-koḷ-, v. tr. <id.+. To solicit, pray for, request; பிரார்த்தித்தல்.

வேண்டிய vēṇṭiya, adj. <id. 1. Indispensable; இன்றியமையாத. 2. Required; தேவையான. 3. Sufficient; போதுமான. 4. Many; மிகுதியான. வேண்டிய நாள் என்னோடும் பழகிய நீ (தாயு. மண்டலத். 10).

வேண்டியது vēṇṭiyatu, n. <id. 1. That which is indispensable; இன்றியமையாதது. பயிருக்கு வேண்டியது மழை. 2. That which is required; தேவையானது. பானை செய்யக் குயவனுக்கு மண்ணோடு சக்கரமும் தண்டமும் வேண்டியது. 3. That which is sufficient; போதுமானது. 4. That which is abundant; மிகுதியானது. 5. See வேணது, 2.

வேண்டியமட்டும் vēṇṭiya-maṭṭum, adv. <வேண்டிய+. 1. As much as is indispensable; அவசியமான அளவில். 2. As much as is required; தேவையான அளவில். 3. Sufficiently; போதுமான அளவில். 4. Abundantly; மிகுதியாக.

வேண்டியவன் vēṇṭiyavaṉ, n. <id +. 1. Friend, favourite; பிரியத்துக்குரியவன். 2. Well-wisher, interested person; ஒருவனது நன்மையை நாடுபவன். அரசனுக்கு மந்திரி வேண்டியவன்.

வேண்டியிரு-த்தல் vēṇṭi-y-iru-, v. intr. <id.+இரு-. To be necessary or indispensable; இன்றியமையாததா யிருத்தல். இந்தக்காலத்திற்குப் படாடோபம் வேண்டியிருக்கிறது.

வேண்டு-தல் vēṇṭu-, 5 v. cf. வேள்-. [K. bēḍu.] tr. 1. To want, desire; விரும்புதல். பகலோடு செல்லாது நின்றீயல் வேண்டுவன் (கலித். 145). 2. To beg, entreat, request; பிரார்த்தித்தல். வேண்டித்தேவ ரிரக்கவந்து பிறந்ததும் (திவ். திருவாய். 6, 4, 5). (பிங்.) 3. To listen to with eagerness; விரும்பிக் கேட்டல். அன்னைவாழி வேண்டன்னை (ஐங்குறு. 101). 4. To buy, purchase; விலைக்கு வாங்குதல். (நாமதீப. 704.)—intr. To be indispensable; to be necessary; இன்றியமையாததாதல். வேண்டுமே காக்கை கடிவதோர் கோல் (நாலடி, 41).

வேண்டுகோள் vēṇṭu-kōḷ, n. <வேண்டு-+கொள்-. Supplication, request, entreaty; பிரார்த்தனை. வென்றுபததிரஞ் செய்துநின் வேண்டுகோளென்றுரா (திருவிளை. விறகு. 51).

வேண்டுநர் vēṇṭunar, n. <id. Those who wish for or desire a thing; விரும்புவோர். வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட (திருமுரு. 248).

வேண்டும் vēṇṭum, v. opt. <id. 1. Verb meaning 'will be required' or 'will be necessary, indispensable'; இன்றியமையாது வேண்டத்தக்கது என்பது குறிக்கும் வியங்கோள்வினை. வேதனீயாகி வையமிசைபடக் காததல வேண்டுமே (சீவக. 201). 2. Verb in the future tense used in all genders, numbers and persons, meaning (a) 'will be required'; இன்றியமையாதது என்ற பொருளில் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று. எனக்குப் புஸ்தகம் வேண்டும்: (b) 'will stand in relation to'; உறவு முதலியவற்றைக் குறித்து ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று. அவன் உனக்கு என்ன வேண்டும்? 3. Auxiliary verb meaning 'must'; அவசியம் என்பதைக் குறிக்கும் வினை.

வேண்டுமென்று vēṇṭum-eṉṟu, adv. <வேண்டும்+என்-. 1. Intentionally; முழுமனதோடு. அதை வேண்டுமென்று செய்தேன். 2. Wilfully; பிடிவாதமாய். பலர் தடுக்கவும் வேண்டுமென்று அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறான்.

வேண்மாள் vēṇmāḷ, n. Fem. of வேண்மான். Woman of Vēḷir-tribe; வேளிர்குலப் பெண். வேண்மாள் அந்துவஞ் செள்ளை (பதிற்றுப. 9-ஆம் பதி.).

வேண்மான் vēṇ-māṉ, n. <வேள்+மான்². Male member of Vēḷir-tribe; வேளிர்குலத்து மகன். நன்னன் வேண்மான் (அகநா. 97).

வேண vēṇa, *adj.* < வேண்டு-. See வேண்டிய.

வேணகை vēṇakai, *n.* Surrounding wall, outer fortification; சுற்றுமதில். (பிங்.)

வேணது vēṇatu, *n.* < வேண்டியது. 1. See வேண்டியது, 1, 2, 3, 4. 2. Whatever strikes the mind; மனத்துத்தோன்றியது. காணுமல் வேண தெல்லாங் கத்தலாம (தனிப்பா. 1, 92, 6).

வேணவா vēṇ-avā, *n.* < வேட்கை + அவா. Ever-increasing desire; intense desire; வேட்கைப் பெருக்கம். (தொல். எழுத். 288, உரை.) (பிங்.)

வேணன் vēṇaṉ, *n.* < *vēṇa*. Person born of a barber girl and a Vaitēkaṉ; வைதேகனுக்கு அம்பட்டப் பெண்ணினிடம் பிறந்தவன். (சங். அக.)

வேணாட்டடிகள் vēṇāṭṭaṭikaḷ, *n.* < வேணாடு + அடிகள். 1. Ruler of Vēṇāṭu; வேணாட்டு அரசன். (T. A. S. ii, 184.) 2. A Śaiva saint, one of the authors of Tiru-v-icai-p-pā; திருவிசைப்பா வியற்றிய ஆசிரியருள் ஒருவரான பெரியார். (திருவிசைப. பாயி. 3.)

வேணாடர் vēṇāṭar, *n.* < id. See வேணாட்டடிகள். (திருவிசைப. பாயி. 2.)

வேணாடு vēṇāṭu, *n.* < வேள் + நாடு. The region comprising the major portion of modern Travancore, where a dialect of Tamil was spoken, one of 12 *koṭun-tamiḻ-nāṭu*, q.v.; கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் திருவிதாங்கூர்ச் சீமையின் பெரும்பகுதி அடங்கிய பிரதேசம். (நன். 273.) (T. A. S. i, 296.)

வேணாவியோர் vēṇāviyōr, *n.* A band of Ṛṣis who accompany the sun obstructing the heat of the sun from affecting the earth fully and thus prevent suffering; சூரியவெப்பத்தால் உலகந் துன்புறாமல் அதனைத் தம்மேல் தாங்கி அச் சூரியனுடன் செல்லும் ஒருசார் முனிவர்கணம். (புறநா. 43, உரை.)

வேணி[1] vēṇi, *n.* < *vēṇī*. 1. Matted hair; சடை. 2. Plaited lock of hair; பின்னிய மயிர். (பிங்.) 3. Root; மரவேர். (யாழ். அக.) 4. Sweet flag; வசம்பு. (தைலவ. தைல. 19.) 5. River; நதி. (பிங்.) 5. Flood; நீர்ப்பெருக்கு. (இலக். அக.)

வேணி[2] vēṇi, *n.* cf. *śrēṇī*. (பிங்.) 1. Street; தெரு. 2. Village; சேரி.

வேணி[3] vēṇi, *n.* cf. வியன்[1]. 1. Atmospheric space; ஆகாசம். (பிங்.) 2. Open space; வெளி. (இலக். அக.)

வேணிகை vēṇikai, *n.* < *vēṇikā*. Braided hair; பின்னிய மயிர். (யாழ். அக.)

வேணியளம் vēṇiyaḷam, *n.* A kind of *mattaḷam*; மத்தளவகை. (பரத. ஒழிபி. 13.)

வேணினர் vēṇiṉar, *n.* < வேணவு-. Those who love or desire; விரும்புவோர். மேலவனை விருப்பத் தூமம வேணின ரேணினரோ (சிவதரு. சுவர்க்க. மீசட. 48).

வேணீர் vēṇīr, *n.* < வேள்- + நீர்[1]. Water to allay thirst; தாகவேட்கை நீங்க உண்ணுநீர். வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர் (கலித். 23).

வேணீரம் vēṇīram, *n.* < *vēṇīra*. Soap-nut. See பூவந்தி[1], 1. (மூ. அ.)

வேணு vēṇu, *n.* < *vēṇu*. 1. Bamboo; மூங்கில். (பிங்.) 2. Reed-pipe; புல்லாங்குழல். வேணுகானம். 3. Hollow tube; உட்டுளையுள்ள குழல். (பிங்.) 4. Bow; வில். (பிங்.) வேணுவாபுரி தொடை புரளவாங்கி (திருக். மீட்சிப். 65). 5. Sagittarius of the zodiac; தனுராசி. (இலக். வி. 882.) 6. Sword; வாள். (சூடா.)

வேணுகம் vēṇukam, *n.* < *vēṇuka*. Elephant's goad; யானைத்தோட்டி. (சிந்தாமணி நிகண்டு.)

வேணுகானம் vēṇu-kāṉam, *n.* < *vēṇu* + *gāna*. Music of the reed-pipe; புல்லாங்குழலிசை.

வேணுகோபாலன் vēṇu-kōpālaṉ, *n.* < id. + . Kṛṣṇa, as a cowherd playing the reed-pipe; புல்லாங்குழல் வாசிக்குங் கண்ணபிரான்.

வேணுசம் vēṇucam, *n.* < *vēṇu-ja*. Bamboo seed; மூங்கிலரிசி. (இலக். அக.)

வேணுநாதன் vēṇu-nātaṉ, *n.* < வேணு + நாதம். Flute-player; குழல் வாசிப்போன். (யாழ். அக.)

வேணுபலம் vēṇu-palam, *n.* < *vēṇu* + *phala*. See வேணுசம். (மூ. அ.)

வேணுபுரம் vēṇu-puram, *n.* < id. + *pura*. Shiyali. See சீகாழி. (காமதிப். 507.)

வேணும் vēṇum, *v. opt.* See வேண்டும் வேணுமாகில் வேணுமென்று (பாரத. சூது. 165).

வேணுமென்று vēṇum-eṉṟu, *adv.* < வேணும் + . See வேண்டுமென்று. *Colloq.*

வேணுனம் vēṇuṉam, *n.* < *vēṇuna*. Black pepper; மிளகு. (மூ. அ.)

வேணூல் vēṇūl, *n.* < வேள் + நூல். Treatise on erotics; காமசாத்திரம். அம்மடவாரிய லானவும் . . . ஆடவர் செய்கையும் . . . விளம்பிடும் வேணூல் (கந்தபு. இந்திரபுரி. 25).

வேத்தவை vēttavai, n. < வேந்து + அவை³. Royal assembly; இராசசபை. இசைபெறு திருவின் வேத்தவை (மலைபடு. 39).

வேத்தன்¹ vēttaṉ, n. < vēttṛ. One who knows; அறிந்தோன். (இலக். அக.)

வேத்தன்² vēttaṉ, n. < vēdya. See வேத்தியன். (கம்பரா. மீட்சிப. 116.)

வேத்தியம் vēttiyam, n. < vēdya. 1. That which is known; அறியப்படுவது. அருபலத்தி வேத்தியம் (சி. சி. அளவை, 1, சிவாக். பக். 113). 2. Mark, sign; அடையாளம். (யாழ். அக.)

வேத்தியல் vēttiyal, n. < வேந்து + இயல். 1. Kingly nature; வேந்தனது தன்மை. (நன். 409, மயிலை.) 2. (Nāṭya.) A kind of dance performed in the presence of a king, opp. to potu-v-iyal; அரசர்முன் ஆடும் கூத்துவகை. வேத்தியல் பொதுவியலென விருதிறத்துக் கூத்தும் (சிலப. 14, 148, உரை). 3. (Puṟap.) See வேத்தியன்மலிபு. (புறநா. அரும.)

வேத்தியன் vēttiyaṉ, n. < vēdya. One who is knowable; அறியத்தக்கவன். சட்சுவினால் வேதியன்.

வேத்தியன்மண்டபம் vēttiyaṉ-maṇṭapam, n. < வேத்தியல் +. Durbar hall of a king; அரசனது பேரோலக்க மண்டபம். வேத்தியன்மண்டப மேவியபின்னர் (சிலப. 28, 79).

வேத்தியன்மலிபு vēttiyaṉ-malipu, n. < id. +. (Puṟap.) Theme in which warriors expatiate upon the greatness of a heroic-king; மறமன்னனது மேம்பாட்டினை வீரர் சொல்லுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 2, 13.)

வேத்திரகரன் vēttira-karaṉ, n. < vētra-kara. Nanti; நந்திதேவன். (இலக். அக.)

வேத்திரகீயம் vēttirakīyam, n. < vētra-kīya. A place mentioned in the Mahābhārata, where the Pāṇḍavas lived in disguise as Brahmins after the burning of the lac palace; அரக்கு மாளிகை நெருப்பாலழிந்தபின் பாண்டவர்கள் பார்ப்பனக்கோலம்பூண்டு வாழ்ந்ததாக மகாபாரதத்திற் கூறப்படும் ஓர் இடம். வேத்திரகீயச்சருக்கம் (பாரத.)

வேத்திரச்சாய் vēttira-c-cāy, n. < வேத்திரம்¹ + சாய்⁵. A sedge. See பிரப்பங்கோரை. (தைலவ.)

வேத்திரத்தாள் vēttira-t-tāḷ, n. < id. + தாள்¹. Tuber of rattan reed; பிரப்பங் கிழங்கு. (தைலவ.)

வேத்திரதரன் vēttira-taraṉ, n. < vētra-dhara. 1. Gate-keeper; வாயில் காவலன். (W.) 2. Nanti; நந்திதேவன். (யாழ். அக.) 3. Herald, panegyrist; கட்டியக்காரன். (யாழ். அக.)

வேத்திரதாரகன் vēttira-tārakaṉ, n. < vētra-dhāraka. See வேத்திரதரன். (யாழ். அக.)

வேத்திரப்படை vēttira-p-paṭai, n. < வேத்திரம்¹ +. Cane, as a weapon; பிரம்பாகிய ஆயுதம். வேத்திரப்படையாற் றுக்கி (திருவிளை. பாயி. 17).

வேத்திரபாணி vēttira-pāṇi, n. < vētra-pāṇi. Attendant who, with a cane in his hand, maintains order in a crowd; கூட்டத்தை ஒதுக்குதற்குக் கையிற் பிரம்பு தாங்கியுள்ள பணியாளன். (கோயிலொ. 57.)

வேத்திரம்¹ vēttiram, n. < vētra. 1. Rattan. See பிரம்பு, 1. வேத்திரக் கரத்தோர் (தணிகைப்பு. அகத்தி. 84). 2. Arrow; அம்பு. (W.)

வேத்திரம்² vēttiram, n. prob. bādira. Jujube tree. See இலந்தை¹. (மலை.)

வேத்திராசனம் vēttirācaṉam, n. < vētra + āsana. Rattan mat; பிரப்பம்பாய். (இலக். அக.)

வேதக்கட்டி vēta-k-kaṭṭi, n. < வேதம்¹ +. One who has learned the Vēdas by heart; வேதத்தை நன்கு ஓதியவன். Loc.

வேதக்காரன் vēta-k-kāraṉ, n. < id. + காரன்¹. Christian; கிறிஸ்தவன். Chr.

வேதக்கொடியோன் vēta-k-koṭiyōṉ, n. < id. + கொடி. Drōṇācārya; துரோணாசாரியன். (பிங.)

வேதகப்பொன் vētaka-p-poṉ, n. < வேதகம்¹ +. Refined gold; புடமிட்ட பொன். அல்லாத பொன்னிற்காட்டில் வேதகப்பொன்னுக்கு ஏற்றமுண்டு (திவ். திருமாலை, 39, வ்யா.).

வேதகம்¹ vētakam, n. < bhēdaka. 1. Differentiating, distinguishing; வேறுபடுத்துகை. உயிரு மாயா வுடலையும் வேதகஞ்செய் தாண்டவங்கணனே (கோயிற்பு. இரணிய. 56). 2. Change, modification; வேறுபாடு. விண்களி கூரவோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே (திருவாச. 49, 1). 3. Dissension, disunion; விரோதம். அவனால் இவ்வளவு வேதகமு முண்டாயிற்று. 4. Treachery, treason; துரோகம். வேதகமுண்டானால் இராச்சியம் சீரழியும். 5. Refining, as of gold; புடமிடுகை. வேதகப்பொன். 6. Refined gold; புடமிட்ட பொன். விளங்காநின்ற வேதகமே (தாயு. பெற்றவட். 10). 7. Agent to transmute baser metals into gold; இரும்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன்னாக்கும் பண்டம். இன்புறு வேதகத் திரும்பு பொன்னானாற் போல (பெரியபு. கண்ணப். 154). 8. cf. வேதங்கம். Small fine cloth; சிறுதுகில். (பிங.)

வேதகம்² vētakam, n. < vēdhaka. 1. Camphor; கர்ப்பூரம். (இலக். அக.) 2. Grain; தானியம். (யாழ். அக.)

வேதகம்[3] vētakam, *n.* <*vēdaka*. Disclosure; வெளிப்படுத்துகை. *இரகசியத்தை வேதகம் பண்ணலாகாது.*

வேதகருப்பன் vēta-karuppaṉ, *n.* <*vēda* + *garbha*. (யாழ். அக.) 1. Brahmā; பிரமன். 2. Brahmin; பார்ப்பான்.

வேதகலாபம் vēta-kalāpam, *n.* <id. + கலாபம்[2]. Religious persecution; மதப்பற்றுக் காரணமாக விளைக்கும் இமிசை. (W.)

வேதகன்[1] vētakaṉ, *n.* <*bhēdaka*. One who transmutes or changes the nature of things; ஒன்றின் தன்மையை வேறுபடுத்துவோன். *போதகன் வேதகன் பொருவிலன்* (சிவதரு. கோபுர. 104).

வேதகன்[2] vētakaṉ, *n.* <*vēda-ka*. One who reveals; அறிவிப்பவன். *வித்தகன் வேதக னருளி விளம்பிய வாய்மொழி* (சிவதரு. சிவஞானதான. 21).

வேதகாரன் vēta-kāraṉ, *n.* <*vēta-kāra*. 1. Worker in bamboo; கூடை பின்னுவோன். (சூடா. 2, 32.) 2. Weaver; நெய்வோன். (யாழ். அக.)

வேதகிரி vēta-kiri, *n.* <*vēda* + *giri*. The hill of Tiru-k-kaḻu-k-kuṉṟam; திருக்கழுக்குன்றம்.

வேதகீதன் vēta-kītaṉ, *n.* <id. + *gīta*. God, as praised in the Vēdas; [வேதத்தினாற் புகழ்ந்து பாடப்படுவோன்] கடவுள். *வேதியா வேதகீதா* (தேவா. 870, 1). *நச்சுநா கணைக்கிடந்த நாதன் வேத கீதனே* (திவ். திருச்சந். 117).

வேதகோஷ்டி vēta-kōṣṭi, *n.* <id. + . Band of Brahmins chanting Vēdas, in temple, etc.; கோயில் முதலியவற்றில் வேதபாராயணஞ் செய்யும் பார்ப்பனர் தொகுதி.

வேதகோஷம் vēta-kōṣam, *n.* <id. + *ghōṣa*. The sound of chanting the Vēdas. See வேதவொலி.

வேதங்கம் vētaṅkam, *n.* cf. வேதகம்[1]. A kind of fine cloth; ஒருவகைத் துகில். (சிலப். 14, 108, உரை.)

வேதசங்கிதை vēta-caṅkitai, *n.* <*vēda* + *saṃhitā*. Portions of the Vēdas recited in long sections; சிறுசிறுவாக்கியமாகவன்றித் தொடர்ச்சியாக ஓதப்படும் வேதப்பகுதி.

வேதசம்[1] vētacam, *n.* <*vētasa*. 1. Rattan-palm, m. cl., *Calamus rotang*; பிரம்புவகை. (இலக். அக.) 2. Sacred grass. See நாணற்புல். (சங்.)

வேதசம்[2] vētacam, *n.* <*vēdhasa*. Part of the hand under the root of the thumb; பெருவிரலடி. (யாழ். அக.)

வேதசாட்சி vēta-cāṭci, *n.* <வேதம்[1] + . Martyr for religion; மதத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக உயிர்கொடுத்தவன். *R. C.*

வேதசாரம்[1] vēta-cāram, *n.* <*vēda* + . 1. The essence of the Vedas; வேதத்தின் சாரமானது. *ஆகையால் இச்சகல வேதசாரம்* (அஷ்டப். முமுட்சுப். பிரமேய. 31). 2. See வேதசீயம். (சங். அக.)

வேதசாரம்[2] vētacāram, *n.* cf. *vētasa*. See வேதசம்[1], 2. (சங். அக.)

வேதசாஸ்திரம் vēta-cāstiram, *n.* <*vēda* + . 1. The Vedas; வேதமாகிய நூல். 2. The Vēdas and the Śāstras; வேதங்களும் அதன் அங்கங்களாகிய சாஸ்திரங்களும். 3. Theology; சமயஞானம். *Chr.*

வேதசாஸ்திரி vēta-cāstiri, *n.* <*vēda-śāstrin*. One learned in the Vēdas and the Śāstras; வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் நன்கு ஓதியவன். (W.)

வேதசிரசு vēta-ciracu, *n.* <*vēda-śiras*. The Upaniṣads; உபநிடதம். (சி. போ. பா. சி. 32.)

வேதஞ்ஞன் vētaññaṉ, *n.* <*vēda-jña*. Vēdic scholar; வேதமறிந்தவன். (இலக். அக.)

வேதண்டம் vētaṇṭam, *n.* <*vētaṇḍa*. 1. Mountain; மலை. *வெள்ளி வேதண்டத்து* (சீவக. 546). 2. Mt. Kailāsa; கைலாசம். (பிங்.) 3. Mt. Potiyil; பொதியமலை. (யாழ். அக.) 4. Elephant; யானை. (பொதி. நி.)

வேதத்தன் vētattaṉ, *n.* <வேதம்[1]. Brahmā; பிரமன். *வைகா தானத்தே செய்தா ளிவையை வேதத்தனே* (தனிப்பா. 1, 225, 16).

வேதத்திரயம் vēta-t-tirayam, *n.* <*vēda-traya*. The three Vēdas, *irukku, yacu, cāmam*; இருக்கு யசு சாமம் என்ற மூன்று வேதங்கள்.

வேததத்துவம் vēta-tattuvam, *n.* <*vēda* + . The Vēdic truth; வேதத்தின் மெய்ப்பொருள். (யாழ். அக.)

வேதநாதம் vēta-nātam, *n.* <id. + . See வேதவொலி. *வேதநாதமும் . . . திரைத்தோங்க* (பெரியபு. திருஞான. 55).

வேதநாதன் vēta-nātaṉ, *n.* <id. + . See வேதநாயகன். *வேதநாதனைப் பாடலே கடன்* (திருவிளை. விறகு. 69).

வேதநாயகன் vēta-nāyakaṉ, *n.* <id. + . God, as the Lord of the Vēdas; [வேதங்களுக்குத் தலைவன்] கடவுள். *வேதநாயகன் மார்பகத் தினிது வீற்றிருக்கும் ஆதிநாயகி* (கம்பரா. அகலிகைப். 16).

வேதநாயகி vēta-nāyaki, *n.* <id.+. Fem. of வேதநாயகன். 1. Pārvatī; பார்வதி. *வேதநாயகி தோகை விழுகவே* (தக்கயாகப. 609). 2. Lakṣmī; இலக்குமி.

வேதநாவர் vēta-nāvar, *n.* <வேதம்[1] + நா[2]. Brahmins; பிராமணர். *வேதநாவர் விரும்புந் திருக் கண்ணபுரத் தாதியானே* (திவ். திருவாய். 9, 10, 9).

வேதநிந்தகன் vētā-nintakaṉ, *n.* <*vēda* +*nindaka*. 1. One who blasphemes the Vēdas; வேதப்பிராமாணியத்தை ஒப்பாது இகழ் பவன். 2. Atheist; நிரீச்சுரவாதி. (சங். அக.)

வேதநீயம் vētanīyam, *n.* <*vēdanīya*. (Jaina.) The karma which causes one to experience pleasure and pain, one of *eṇ-kuṟṟam*, q.v.; எண்குற்றங்களுள் ஒன்றும் இன்ப துன்பங்களை நுகர்விக்கும் கருமம். (பிங்.) (சிலப். 10, 177, உரை.)

வேதநூல் vēta-nūl, *n.* <வேதம்[1]+. See வேதசாஸ்திரம். *வேதநூற் பிராய நூறு* (திவ். திரு மாலை, 3).

வேதநெறி vēta-neṟi, *n.* <id.+நெறி[3]. See வேதமார்க்கம். *வேதநெறி தழைத்தோங்க* (பெரியபு. திருஞான. 1).

வேதப்பிரமாணம் vēta-p-piramāṇam, *n.* <*vēda*+. The Vēdas, considered as a source of right knowledge; வேதமாகிய அளவை.

வேதப்பிராமாணியம் vēta-p-pirāmā-ṇiyam, *n.* <id.+. The authority or evidence of the Vēdas; வேதம் பிரமாணமாயிருக்குந் தன்மை. *பௌத்தர் வேதப்பிராமாணியம் கொளவதில்லை*.

வேதப்பிரான் vēta-p-pirāṉ, *n.* <வேதம்[1] +. See வேதநாயகன். *மெய்க்கொண்டு வந்துபுகுந்து வேதப்பிரானார் கிடந்தார்* (திவ். பெரியதி. 5, 2, 1).

வேதப்புரட்டு vēta-p-puraṭṭu, *n.* <id.+. 1. Tampering with the Vēdas; வேதவாக்கியங் களைப் புரட்டிக்கூறுகை. 2. Heresy; புறமதம். *Chr.*

வேதபாகியம் vēta-pākiyam, *n.* <*vēda* +*bāhya*. That which is outside the authority of the Vēdas; வேதத்துக்குப் புறம்பானது.

வேதபாகியன் vēta-pākiyaṉ, *n.* <id.+ id. One who does not believe in the authority of the Vēdas; வேதத்துக்குப் புறம்பான வன்.

வேதபாடசாலை vēta-pāṭacālai, *n.* <id. +. School where the Vēdas are taught; வேதங்கள் கற்பிக்கப்படும் பள்ளிக்கூடம்.

வேதபாடம் vēta-pāṭam, *n.* <id.+ பாடம்[2]. 1. Study of the Vēdas; வேதமோதுகை. 2. The mode of reciting the Vēdas; வேத மோதும் முறை.

வேதபாரகன் vēta-pārakaṉ, *n.* <id.+. 1. Brahmin, as well versed in the Vēdas; [வேதங் கரைகண்டவன்] பிராமணன். *மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபாரக ரிழிந்து* (பெரியபு. திரு ஞான. 1019). (பிங்.) 2. Scribe, expounder of the Jewish law; யூதவேதத்தை விளக்குபவன். *Chr.*

வேதபாராயணம் vēta-pārāyaṇam, *n.* <id.+. Chanting of the Vēdas, in temple, etc., by Brahmins; கோயில்முதலிய இடங்களிற் பிராமணர் வேதத்தை ஓதுகை

வேதபாராயணன் vēta-pārāyaṇaṉ, *n.* <id + பாராயணன்[1]. Reciter of the Vēdas; வேதத்தை ஓதுபவன். (அஷ்டப. திருவேங்கடமா. காப்பு).

வேதபீசம் vēta-pīcam, *n.* <id.+*bīja*. The mystic letter Ōm or *praṇava*, as the source or origin of the Vēdas; வேதமூலமான பிரணவ மந்திரம்.

வேதபுருஷன் vēta-puruṣaṉ, *n.* <id.+. The Vēdas, personified as a god; வேதமாகிய தெய்வம்.

வேதபுஸ்தகம் vēta-pustakam, *n.* <id.+. 1. The Vēdas, as a sacred work; வேதநூல். 2. The Bible; விவிலியநூல். *Chr.*

வேதம்[1] vētam, *n.* <*vēda*. 1. The Vēdas, the sacred books of the Hindus; இந்துசமயி களுக்குரிய சுருதி. (பிங்.) 2. The Jaina scriptures. See சைனுசமயம். *விண்ணவன் வேதமுதல்வன்* (சிலப். 10, 89). 3. The Bible; விவிலியநூல். *Chr.* 4. Art, science; சாஸ்திரம். *ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம்.* 5 Religious code of any sect; சமயமுதனூல். 6. Knowledge; அறிவு. (யாழ். அக.) 7. Exposition; விவரிக்கை. (யாழ். அக.)

வேதம்[2] vētam, *n.* <*vēdha*. 1. Boring, drilling, துளையிடுகை. *வேத நன்மணி* (கம்பரா. மீட் சிப். 29). 2. Depth; ஆழம். (யாழ். அக.)

வேதம்[3] vētam, *n.* Climbing staff plant. See வாலுளுவை, 1. (மலை.)

வேதமத்தியம் vētamattiyam, *n.* prob. *vēdha-madya*. (Mus.) A *yati* in time-measure; தாளத்துக்குரிய யதியுள் ஒன்று. (பரத. தாள. 52.)

வேதமந்திரம் vēta-mantiram, *n.* <*vēda* +. Vēdic mantra; வேதத்திலுள்ள மந்திரம்.

வேதமாதா vēta-mātā, *n.* <id.+. The Gāyatrī mantra, as the mother of the Vēdas; [வேதங்களின் தாய்] காயத்திரி மந்திரம். *வேதமாதா*

வென விமலமூர்த்தியும் . . . காயத்திரி (சேதுபு. சேதுபல. 131).

வேதமாந்தர் vēta-māntar, n. < வேதம்[1] +. Brahmins; பார்ப்பனர். வேதமாந்தர் வேந்த ரென்று (நம்பியகப். 75).

வேதமார்க்கப்பிரதிஷ்டாபனாசாரியர் vēta-mārkka-p-piratiṣṭāpaṉācāriyar, n. < vēda + mārga + pratiṣṭhāpana + ā-cārya. Holy teacher who establishes the Vēdic faith; வேத நெறியை நிலைநிறுத்தும் ஆசிரியர். *Vaiṣṇ.*

வேதமார்க்கம் vēta-mārkkam, n. < id. +. The Vēdic religion or faith; வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட மதம். (பிங்.) (தக்கயாகப். 7, உரை.)

வேதமுக்கியை vēta-mukkiyai, n. prob. id. + mukhyā. Musk; கஸ்தூரி. (சங். அக.)

வேதமுடி vēta-muṭi, n. < வேதம்[1] +. See வேதசிரசு. (இலக். அக.)

வேதமுதல்வன் vēta-mutalvaṉ, n. < id. +. 1. God; கடவுள். வேதமுதல்வனென்ப தீதற விளங்கிய திகிரியோனே (நற். 1). 2. Brahmā; பிரமன். வேதமுதல்வற் பயந்தோன் (சிலப். 14, 48).

வேதமுதல்வி vēta-mutalvi, n. < id. +. Fem. of வேதமுதல்வன். (பிங்.) 1. Sarasvatī; சரசுவதி. 2. Lakṣmī; இலக்குமி. 3. Pārvatī; பார்வதி.

வேதமுனி vēta-muṉi, n. < id. + முனி[3]. See வேதவியாசன். வேதமுனி சூதமுனி (திருக்காளத். பு. அவையடக். 1).

வேதமூர்த்தி vēta-mūrtti, n. < id. +. 1. See வேதபுருஷன். 2. God, as embodied in the Vēdas; வேதசொரூபியாகிய கடவுள். 3. One who is well versed in the Vēdas; வேதங்களை நன்கு உணர்ந்தவன்.

வேதர் vētar, n. < id. Brahmins; பிராமணர். வேதராரததனை (கந்தபு. தெய்வயா. 195).

வேதரஞ்சகன் vēta-rañcakaṉ, n. < vēda + rañjaka. Brahmā; பிரமன். வேதரஞ்சகன் மால்புரந்தரன் (சௌந். 26).

வேதவசனம் vēta-vacaṉam, n. < id. + vacana. See வேதவாக்கியம்.

வேதவரசன் vēta-v-aracaṉ, n. < வேதம்[1] +. Brahmin; பார்ப்பான். (யாழ். அக.)

வேதவனம் vēta-vaṉam, n. < vēda + vana. See வேதாரணியம். வேதவனத்தின் மெய்ப்பொருளி னருளால் (பெரியபு. திருஞான. 269).

வேதவாக்கியசொரூபம் vēta-vākkiya-corūpam, n. < id. + vākya +. Nature of a Vēdic text, of four kinds, viz., *viti-vātam*, *artta-vātam*, *mantira-vātam*, *nāmatēyam*; விதிவாதம் அர்த்தவாதம் மந்திரவாதம் நாமதேயம் என்று நான்கு வகைப்படும் வேதவாக்கியங்களின் இயல்பு. (விவேகசி. வேதசரூபி. 5.)

வேதவாக்கியம் vēta-vākkiyam, n. < id. +. 1. Vēdic text; வேதத்திலுள்ள சொற்றொடர். 2. Gospel truth; உண்மை. அவர் சொல்வது வேதவாக்கியமாக வழங்குகின்றது.

வேதவாக்கு vēta-vākku, n. < id. + வாக்கு[5]. See வேதவாக்கியம்.

வேதவாணர் vēta-vāṇar, n. < வேதம்[1] + வாணன்[1]. Brahmins; பார்ப்பனர். வேதவாணர் . . . நீரியல் வனையுகின்ற நீர்மை (. . . திருச்சக. 9).

வேதவாதம் vēta-vātam, n. < vēda + vāda. Exposition of the Vēdic religion; வைதிக மதத்தைப்பற்றிய வாதம். வேதவாதச் சருக்கம். (நீல.)

வேதவிண்ணப்பம் vēta-viṇṇappam, n. < வேதம்[1] +. The chanting of the Vēdas, in temples, etc., on ceremonial occasions; விசேட காலங்களிற் கோயில் முதலிய இடங்களில் வேதமோதுகை.

வேதவித்தகன் vēta-vittakaṉ, n. < vēda +. See வேதவித்து. (யாழ். அக.)

வேதவித்து vētavittu, n. < vēda-vid. 1. One who is learned in the Vēdas; வேதங்களை நன்கறிந்தவன். வேதவித்தாய மேலோன் போல (கம்பரா. பாசு. 30). 2. God; கடவுள். . . . வேதவித்தை (தேவா. 162, 7).

வேதவியாக்கியானம் vēta-viyākkiyāṉam, n. < vēda +. 1. Commentaries on the Vēdas; வேதத்தின் விளக்கவுரை. 2. Expounding the Bible; விவிலியநூற்பொருளை விளக்குகை. (W.)

வேதவியாசன் vēta-viyācaṉ, n. < id. +. Vyāsa, as the compiler of the Vēdas; [வேதத் தைத் தொகுத்தோன்] வியாசமுனிவன். (தக்கயாகப். 331, உரை.)

வேதவியாதன் vēta-viyātaṉ, n. < id. + வியாதன்[1]. See வேதவியாசன். (மணி. 27, 5).

வேதவிருத்தம்[1] vēta-viruttam, n. < id. + viruddha. What is contrary to or against the Vēdas; வேதத்துக்கு மாறானது.

வேதவிருத்தம்[2] vēta-viruttam, n. < id. + vṛtta. Teaching of the Vēdas; வேதபோதனை. (யாழ். அக.)

வேதவிருத்தி vēta-virutti, *n.* <id.+*vṛtti.* Inam land for reciting the Vēdas; வேதமோதற்காக அளிக்கப்படும் இறையிலிநிலம். (Insc.)

வேதவிஹிதம் vēta-vihitam, *n.* <id.+ *vihita.* What is enjoined by the Vēdas; வேதத்தினால் விதிக்கப்பட்டது. (*அஷ்டாதச. அர்த்தபஞ்.* 31.)

வேதவீணை vēta-vīṇai, *n.* <id.+. A kind of *vīṇai;* வீணைவிசேடம். *நாரதாதிகள வேதவீணை தொடங்கவே* (*தக்கயாகப.* 623, *விசேடக்.*).

வேதவேத்தன் vētavēttaṉ, *n.* See வேத வேத்தியன். *வேதவேத்தனு மவன் மலாத தாணமிசை வீழ்ந்தான்* (*கம்பரா. மீட்சிப.* 116).

வேதவேத்தியன் vēta-vēttiyaṉ, *n.* <*vēda-vēdya.* God, as knowable through the Vēdas; [*வேதத்தினாலே அறியக்கூடியவன்*] கடவுள்.

வேதவேதாந்தன் vēta-vētāntaṉ, *n.* <*vēda-vēdānta.* God, as revealed in the Vēdas and the Vēdāntas; கடவுள். *விண்ணிலா னறிகிலா வேதவேதாந்தனூர்* (*தேவா.* 399, 4).

வேதவொலி vēta-v-oli, *n.* <*வேதம்*[1]+. The sound of chanting the Vēdas; வேதத்தை யோதும் ஒலி. *வேதவொலியும விழாவொலியும* (*திவ். திருவாய்.* 7, 3, 1).

வேதன்[1] vētaṉ, *n.* <*vēdhas.* 1. Brahmā; பிரமன். (*பிங.*) 2. God; கடவுள். *வேதனை வெண் புரி நூலனை* (*திவ். இயற். திருவிருத்.* 79). 3. Bṛhaspati; வியாழன். (*பிங.*)

வேதன்[2] vētaṉ, *n.* perh. *bhēda.* Chebulic myrobalan; கடுக்காய். (*மலை.*)

வேதனம்[1] vētaṉam, *n.* <*vētana.* 1. Hire; கூலி. *Loc.* 2. Salary, monthly wages; கூலியாகக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம்.

வேதனம்[2] vētaṉam, *n.* <*vēdana.* 1. Knowledge, wisdom; அறிவு. *வேதனவடிவானோன்* (*ஞானவா. உத்தா.* 68). 2. The Vēdas; வேதம். *வேதனத்ரய வேளே நமோநம* (*திருப்பு.* 996). 3. Feeling, sensation; உணர்ச்சி. (*சக்கிரநீதி,* 98.) 4. Pain, torment, agony; வேதனை. (*யாழ். அக.*)

வேதனம்[3] vētaṉam, *n.* prob. *bhēdana.* Gold; பொன். (*யாழ். அக.*)

வேதனம்[4] vētaṉam, *n.* <*vēdhana.* Piercing, perforating; துளைக்கை. *காண வேதனச் சடங்கு.*

வேதனாகந்தம் vētaṉā-kantam, *n.* <*vēdanā+skandha.* See வேதனை, 3.

வேதனி[1] vētaṉi, *n.* <*vēdhanī.* An instrument for perforating elephant's ear; யானையின் செவிகளைத் தொளையிடுங் கருவி. (*யாழ். அக.*)

வேதனி[2] vētaṉi, *n.* Fenugreek. See வெந்தயம். (*சங். அக.*)

வேதனீயம் vētaṉīyam, *n.* <*vēdanīya.* (Jaina.) A kind of karma. See வேதநீயம். (*சூடா.*)

வேதனை vētaṉai, *n.* <*vēdanā.* 1. Difficulty, trouble; வருத்தம். *வேதனை பெருகி* (*சீவக.* 2506). 2. Pain, agony; நோவு. (*பிங.*) *கருப்பம் . . . வேதனை முதிர்ந்து காட்ட* (*பிரமோத்.* 6, 18). 3. (Buddh.) Sensation of pain and pleasure, as a constituent element of being, one of *pañca-kantam,* q.v.; பஞ்சகந்தங்களுள் சுகமுந் துக்கமும் அவ்விரண்டின் கலப்புமான உணர்ச்சி (*மணி.* 30, 189-190, *உரை.*) 4. (Buddh.) One of the twelve causes of existence; பிறவியின் காரணம் பன்னிரண்டனுள் ஒன்றான நுகர்ச்சி. (*மணி.* 30, 46, *உரை.*)

வேதனைக்கந்தம் vētaṉai-k-kantam, *n.* <*வேதனை*+*skandha.* See வேதனை, 3. (*சி. போ. பா. அவை.* 38.)

வேதனைக்காட்சி vētaṉai-k-kāṭci, *n.* <id.+. (Log.) Self-perception of pleasure and pain. See தன்வேதனைக்காட்சி. (*யாழ். அக.*)

வேதனைதீர்தல் vētaṉai-tīrtal, *n.* <id.+ *தீர்*[1]-. (Phil.) Removal of the obscuration of Māyā; மாயையின் மறைவு நீங்குகை. (*யாழ். அக.*)

வேதனைப்படு-தல் vētaṉai-p-paṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To undergo suffering; வருத்தப்படுதல். 2. To be hidden or obscured by Māyā; மாயையால் மறைக்கப்படுதல். (*யாழ். அக.*)

வேதஸ்வரம் vēta-svaram, *n.* <*vēda-svara.* The various kinds of accents in which Vēdic hymns are chanted, as *utāttam, aṉu-tāttam,* etc.; வேதங்களையோதும்போது உச்சரிக்கும் உதாத்தம் அனுதாத்தம் முதலிய ஓசை.

வேதா vētā, *n.* <*vēdhas.* 1. Brahmā; பிரமன். (*பிங.*) *வேதா நாயகற் குரைக்கலுற்றான்* (*கந்தபு. திருக்கல்.* 76). 2. God; கடவுள். (W.) 3. Sun; சூரியன். (*யாழ். அக.*)

வேதாக்கினி vētākkiṉi, *n.* <*vēdāgni.* Sacred fire, of three kinds, viz., *kāruka-patti-yam, ākavaṉīyam, taṭciṇākkiṉi;* வேதமந்திரத்தினால் வளர்க்கப்படும் காருகபத்தியம் ஆகவனீயம் தட்சிணாக்கினி என்னும் மூவகை அக்கினி.

வேதாகமம் vētākamam, *n.* <*vēda+āgama.* 1. The Vēdas and the Āgamas; வேதமும் ஆகமமும். *வேதாகமங்கள் விரிப்போரும்* (*அருட்

பா, 1, நெஞ்சறி. 668). 2. The Bible; விவிலிய நூல். *Chr.*

வேதாங்கம் vētāṅkam, *n.* <*vēdāṅga.* Works regarded as helps to the study of the Vēdas, six in number, viz., *citcai, viyākaraṇam, cantacu, niruttam, cōtiṭam, kaṟpam;* சிட்சை வியாகரணம் சந்தசு நிருத்தம் சோதிடம் கற்பம் என ஆறுவகைப்பட்ட வேதப் பொருளை யுணர்தற்குரிய கருவி. (மணி. 27, 100-102, உரை.)

வேதாசலம் vētācalam, *n.* <*vēdācala.* See வேதகிரி.

வேதாசாரம் vētācāram, *n.* <*vēdācāra.* Conduct laid down in the Vēdas; வேதங் கூறியுள்ள ஒழுக்கம்.

வேதாசாரியர் vētācāriyar, *n.* <*vēda*+*ācārya.* Preceptor who teaches the Vēdas; வேதப்பொருளை உபதேசிக்கும் ஆசிரியர்.

வேதாத்தியயனம் vētāttiyayaṉam, *n.* <id.+*adhyayana.* Chanting of the Vēdas; வேதமோதுகை.

வேதாத்தியாபகன் vētāttiyāpakaṉ, *n.* <id.+*adhyāpaka.* One who teaches the Vēdas; வேதத்தை யோதுவிப்பவன்.

வேதாத்தியாபனம் vētāttiyāpaṉam, *n.* <id.+*adhyāpana.* Teaching the Vēdas; வேத மோதுவிக்கை.

வேதாத்தியாயி vētāttiyāyi, *n.* <*vēdādhyāyin.* One who chants the Vēdas; வேத மோதுவோன்.

வேதாதி vētāti, *n.* <id.+*ādi.* The mystic syllable Ōm, as the beginning of the Vēdas; வேதத்தொடக்கத்திலுள்ள பிரணவம். (இலக். அக.)

வேதாதிவண்ணன் vētāti-vaṇṇaṉ, *n.* <வேதாதி+வண்ணம். God, as the *Ōm-kāra;* [ஓங்கார வடிவினன்] கடவுள். (யாழ். அக.)

வேதாந்தகன் vētāntakaṉ, *n.* <*vēdāntaga.* See வேதாந்தி, 1.

வேதாந்தசூத்திரம் vētānta-cūttiram, *n.* <*vēdānta*+. A treatise on Vēdānta by Vyāsa, in the form of sūtras; வியாசமுனிவர் இயற்றிய உத்தரமீமாஞ்சை சூத்திரம்.

வேதாந்தசூளாமணி vētānta-cūḷāmaṇi, *n.* <id.+. A metaphysical treatise on the Advaita philosophy, by Civappirakācar; சிவப் பிரகாசர் இயற்றிய வேதாந்தசமய நூல்.

வேதாந்ததேசிகர் vētānta-tēcikar, *n.* <id.+. A famous Vaiṣṇava Ācarya who lived in 14th C., specially revered by the *vatakalai* sect of Vaiṣṇavites; 14ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவரும் வைஷ்ணவருள் வடகலையாரால் தலைமையாகப் போற்றப்படுபவருமான வைஷ்ணவாசாரியர். (தேசிகப. வாழித் 3.)

வேதாந்தம் vētāntam, *n.* <*vēdānta.* 1. The Upaniṣads, as the concluding portions of the Vēdas; உபநிடதம். *வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை* (திவ். பெரியாழ். 4, 3, 11). 2. The Uttara-mīmāmsā system of philosophy founded by Vyāsa and expounded in his Vēdānta sūtras, as containing the essence of the Upaniṣads; வியாசராற் செய்யப்பட்டதும் உபநிடதங்களின் பொருளைக் கொண்டதுமான வேதாந்தசூத்திரத்திற் கூறும் உத்தரமீமாஞ்சை மதம். (தக்கயாகப. 246, உரை.) 3. Advaita philosophy. See அத்துவைதம்.

வேதாந்தம்பேசு-தல் vētāntam-pēcu-, *v. intr.* <வேதாந்தம்+. See வேதாந்தமோது-, 2.

வேதாந்தமார்க்கம் vētānta-mārkkam, *n.* <*vēdānta*+. 1. The way of life or conduct, as determined by the principles of Vēdānta; வேதாந்தக்கொள்கையோடு பொருந்திய ஒழுக்கம். 2. Spiritual life; ஆத்மவிசாரம் அமைந்த வாழ்க்கை.

வேதாந்தமோது-தல் vētāntam-ōtu-, *v. intr.* <வேதாந்தம்+. 1. To study the Vēdānta; உத்தரமீமாஞ்சை கற்றல். 2. To speak with affected wisdom or spirituality; ஞானிபோலத் தத்துவம் பேசுதல். *நீ என்னிடத்து வேதாந்தமோத வேண்டாம்.*

வேதாந்தன் vētāntaṉ, *n.* <*vēdānta.* 1. God, as the Object of the Upaniṣads; கடவுள். 2. Arhat; அருகன். (சூடா.)

வேதாந்தாசாரியர் vētāntācāriyar, *n.* <id.+*ā-cārya.* 1. A Vaiṣṇava preceptor. See பராசரபட்டர். 2. See வேதாந்ததேசிகர். (தேசிகப. வாழித். 5.)

வேதாந்தி vētānti, *n.* <*vēdāntin.* 1. Follower of the Vēdānta or Uttara-mīmāmsā system of philosophy; உத்தரமீமாஞ்சையாகிய வேதாந்தக்கொள்கையினன். 2. Follower of the Advaita system; அத்துவைதி. (சி. சி. அளவை, 1, மறைஞா.) 3. Unworldly person; உலகப்பற்றற்றவ-ன்-ள். *Colloq.* 4. A Vaiṣṇava Ācārya. See நஞ்சீயர் *தஞ்சீரை ஞானியர்கள் தாம்புகழும் வேதாந்தி* (உபதேசரத். 42).

வேதாப்பியாசம் vētāppiyācam, *n.* <*vēda*+*abhyāsa.* Learning the Vēdas; வேதங்களைப் பயிலுகை.

வேதார்த்தன் vētārttaṉ, n. <vēdārtha. God, as the ultimate meaning of the Vēdas; [வேதப்பொருளானவன்] கடவுள். (W.)

வேதாரணியம் vētāraṇiyam, n. <vēda +araṇya. Tirumaṟai-k-kāṭu, a Śiva shrine in the Tanjore District; சோழநாட்டிலுள்ள திருமறைக்காடு என்னும் சிவதலம்.

வேதாரம்பம் vētārampam, n. <id.+ ā-rambha. The ceremony of beginning the study of the Vēdas, on the Upakarma day; சிராவணதினத்தின்று வேதாத்தியயனந் தொடங்குஞ் சடங்கு.

வேதாளம் vētāḷam, n. <vētāla. 1. Demon, ghost, goblin, vampire; பேய். (திவா.) 2. Devil, பிசாசு. வேதாள கடகமேய மாயோனே (தக்கயாகப. 104).

வேதாளி vētāḷi, n. <vētālī. Kāḷī; காளி. (பிங்.)

வேதாளிகர் vētāḷikar, n. <vaitālika. See வைதாளிகர். (சிலப. 5, 48.) (பிங்.)

வேதாளியர் vētāḷiyar, n. See வைதாளிகர். (செயாதரம Mss.)

வேதி[1] vēti, n. <vēdin. 1. One who knows; அறிந்தவன். வேதிபோற்றி விமலாபோற்றி (திருவாச. 4, 106). 2. Brahmā; பிரமன். (அரு. நி.) 3. Learned person; பண்டிதன். (இலக். அக.)

வேதி[2] vēti, n. <vēdi. 1. Low platform within a house, for sacrifices, weddings, etc.; மணம் முதலிய சடங்கு நிகழ்த்தும் மேடை. மைந்தனைச் செம்பொன்வேதி யெறிக்குங் கிரணமணிப் பீடம் தேற்றினரே (பாரத. திரௌ. 91). 2. See வேதிகை[1], 1. கீதசாலை வேதிநிறைய (பெருங். உஞ்சைக். 34, 224). 3. Outer wall of a fortification; compound wall; மதில். (சூடா.) 4. See வேதிகை[1], 3. பாததிரவேதி, திருமஞ்சனவேதி. 5. Sacrificial pit; ஓமகுண்டம். (பிங்.) 6. The 18th nakṣatra. See கேட்டை[1], 1. (பிங்.)

வேதி[3]-த்தல் vēti-, 11 v. tr. <bhēda. 1. To cause change; விகாரப்படுத்துதல். (யாழ். அக.) 2. To change, transmute, as baser metals; தாழ்ந்தவற்றை யுயர்பொருளாக மாற்றுதல். புகலிக்கிறை . . . வேதிக்க வுடம்பொரு பொன்மயமா யொளிவிட்டு (தக்கயாகப. 217). வெந்தழலி னிரதம் வைத் தைந்து லோகத்தையும் வேதித்து விற்றுண்ணலாம் (தாயு. தேசோ. 8). 3. To render hostile; விரோதப்படுத்துதல்.

வேதி[4] vēti, n. <வேதி[3]-. Transmuting; தாழ்ந்தவற்றை யுயர்பொருளாக மாற்றுகை. குளிகை கொடு பரிசித்து வேதி செய்து (தாயு. சின்மயா. 7).

வேதி[5]-த்தல் vēti-, 11 v. tr. <vyath. To oppress; நலிதல். வேதியா நிற்கு மைவரால் (திவ். திருவாய். 7, 1, 3).

வேதி[6]-த்தல் vēti-, 11 v. tr perh. vimard. To smear, rub on, as sandal paste; தீற்றுதல். (சீவக. 1081, உரை.)

வேதிகை[1] vētikai, n. <vēdikā. 1. Platform, pial; திண்ணை. (பிங்.) பவளத் திரள்கால் பைம்பொன் வேதிகை (சிலப் 5, 148). 2. Marriage dais, மணமேடை. (பிங்.) 3. Stool, pedestal; காலுள்ள பீடம். (கோயிலொ. 15.) 4. Altar, raised platform for oblations of rice, etc., in temples; பலிபீடம். (யாழ். அக.) 5. (Śaiva.) Place of worship; பூசை செய்யும் இடம். Loc. 6. Plank; பலகை. (அக. நி.) 7. Street; தெரு. (பொதி. நி.)

வேதிகை[2] vētikai, n. <bhēdikā. 1. Transmuting; வேறுபடுத்துகை. வேதிகைசெய் தெய்வமணி கொலோ (கம்பரா. உருக். 68). 2. Shield; கேடகம். (பிங்.) 3. Arrow; அம்பு. (பொதி. நி.)

வேதித்தார் vētittār, n. <வேதி[3]-. Enemies; பகைவர். வேதித்தார் புரமூன்றும் (தேவா. 159, 9).

வேதிதம் vētitam, n. <vēdhita. (யாழ். அக.) 1. Perforating, drilling; துளைக்கை. 2. Tube; துளையுடைப்பொருள்.

வேதிப்பான் vētippāṉ, n. <வேதி[3]-. One who transmutes; வேதகஞ்செய்வோன். தானெல்லாம் வேதிப்பா னாகி (சி. சி. 11, 12).

வேதியன்[1] vētiyaṉ, n. <vēda. 1. Brahmin; பார்ப்பனன். நான்மறை வேதியர்தேத்து (திருவாலவா. 40, 2). 2. Brahmā; பிரமன். வேதியன் முதலா வமரரும் (கல்லா. 25, 13). 3. God; கடவுள். வேதியா வேதகீதா (தேவா. 870, 1).

வேதியன்[2] vētiyaṉ, n. <vēdya. See வேதவேத்தியன். வினையேனுடை வேதியனே (திவ். திருவாய். 7, 1, 2).

வேதியன்[3] vētiyaṉ, n. Alum; சீனக்காரம். (மூ. அ.)

வேதினம் vētiṉam, n. perh. vēdhana. Saw; ஈர்வாள். வேதினத்துப்பவும் (சிலப. 14, 176).

வேது[1] vētu, n. <வெம்-மை. [M. vēdu.] 1. Heat, warmth; வெம்மை. வேதுசெய் சாந்தமும் (சீவக. 2675). 2. Fomentation; சூடான ஒற்றடம். வேதினொற்றி (கலித். 106). 3. Caustic, pungent medicine; காரமருந்து. (சங். அக.)

வேது[2] vētu, n. <bhēda. Change; வேறுபாடு. வேதறியாவண நின்றனன் (திருமந். 2220).

வேது³ vētu, n. cf. *vyathā*. Suffering, pain; வேதனை. எழுத்தஞ்சுணராச் சமணவேதினைப படுத தானை (தேவா. 423, 8).

வேதுகுளி-த்தல் vētu-kuḷi-, v. tr. & intr. <வேது¹+. To use steam as a sudorific; நீராவியால் உடலை வேர்க்கச் செய்தல். (J.)

வேதுகொள்(ளு)-தல் vētu-koḷ-, v. tr. & intr. <id.+. See வேதுபிடி-. வேதுகொள்வது போலுங் கடும்பகல் (கலித். 145). (ஈடு, 3, 5, 4.)

வேதுசெய்-தல் vētu-cey-, v. tr. & intr. <id.+. See வேதுபிடி-. அகிற்புகையின் மேவி யுடம்பினை வேதுசெய்து (சீவக. 2667).

வேதுபிடி-த்தல் vētu-piṭi-, v. tr. & intr. <id.+. 1. To warm the body, as with smoke, etc.; ஆவி புகை முதலியவைகளால் உடலை வெம்மை செய்தல். 2. To apply fomentation; ஒற்றடங் கொடுத்தல். 3. See வேதுகுளி-.

வேதுவார்-த்தல் vētu-vār-, v. intr. <id. +. To bathe a woman in medically prepared hot water, after child-birth; பிரசவமானபின் பெற்றவளுடம்பில் சூடான மருந்துநீரை யூற்றுதல். *Loc.*

வேதுவிடு-தல் vētu-viṭu-, v. tr. & intr. <id.+. See வேதுகுளி-. (J.)

வேதை¹ vētai, n. prob. *vyathā*. Pain, affliction; துன்பம். ஏதையா விந்தவேதை (இராம நா. கிஷ். 14).

வேதை² vētai, n. <*bhēda*. 1. Alchemy, transmutation of metals; இரசவாதம். (W.) 2. Line, as on palm of hand; இரேகை. (யாழ். அக.)

வேதை³ vētai, n. <*vēdha*. 1. Drilling, boring; துளைக்கை. 2. (Astron.) Contact on a particular day, of a *nakṣatra* or *tithi* with its preceding *nakṣatra* or *tithi*; ஒரு நாளின் திதி நட்சத்திரங்களுக்கு முன்னைய திதி நட்சத்திரங்களோடு உள்ள சேர்க்கை. இன்று ஏகாதசிக்குத் தசமி வேதை யுள்ளது. 3. See வேதைப்பொருத்தம். (சங். அக.)

வேதைக்கயிறு vētai-k-kayiṟu, n. <வேதை³+. (Astrol.) Diagram used in ascertaining *vētai-p-poruttam*; வேதைப்பொருத்தம் பார்க்கக் கீறிய கீற்று. (விதான. கடிமண. 17.)

வேதைச்சிந்தூரம் vētai-c-cintūram, n. <வேதை²+. A powder used in alchemy; இரசவாதத்திற் பயன்படும் சிந்தூரவகை.

வேதைப்பொருத்தம் vētai-p-poruttam, n. <வேதை³+. (Astrol.) A correspondence between the *nakṣatras* of the prospective bride and bridegroom ascertained by *vētai-k-kayiṟu*, one of ten *kaliyāṇa-p-poruttam*, q.v.; கலியாணப் பொருத்தம் பத்தனுள் மணமகனுடைய நக்ஷத்திரத் திற்கும் மணமகளுடைய நக்ஷத்திரத்திற்கு முள்ள இணக்கத்தை வேதைக்கயிறு மூலமாகப் பார்க்கும் பொருத்தம். (சோதிட. சிந். 198.)

வேதோக்தம் vētōktam, n. <*vēdōkta*. 1. That which is taught in the Vēdas; வேதத்திற் சொல்லப்பட்டது. 2. That which is in accordance with the principles of the Vēdas; வேத விதிக்கு இயைந்தது.

வேதோபாங்கம் vētōpāṅkam, n. <*vēdōpāṅka*. A class of works supplementary to the Vēdas, four in number, viz., *purāṇam*, *niyāyam*, *mīmāñcai*, *taruma-cāttiram*; புராணம் நியாயம் மீமாஞ்சை தருமசாத்திரம் என நால்வகை யாய் வேதத்திற்குத் துணையான சிற்றுறுப்புக்கள்.

வேந்தவை vēntavai, n. See வேத்தவை. இவ்வகை யுரைசெய விருந்த வேந்தவை (கம்பரா. மந திரப. 80).

வேந்தன் vēntaṉ, n. cf. *dēvēndra*. 1. Indra; இந்திரன். வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும் (தொல். பொ. 5). 2. King; அரசன். பாடல்சான்ற விறல்வேந்த னும்மே (புறநா. 11). 3. Sun; சூரியன். (சூடா.) 4. Moon; சந்திரன். (சூடா.) 5. Bṛhaspati; வியாழன். (சூடா.)

வேந்து vēntu, n. <வேந்தன். 1. Kingly position; அரசபதவி. வேநதனும் வேந்து கெடும (குறள், 899). 2. Kingdom, royalty; இராச்சியம். (பு. வெ. 4, 5, உரை.) 3. Indra; இந்திரன். (அரு. நி.) 4. King; அரசன். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவா (குறள், 895).

வேந்துரு vēnturu, n. Ancestor in the sixth degree in the paternal line; ஏழாந்தலை முறையில் தந்தைவழி முன்னோன். (W.)

வேந்தோன்றி vēntōṉṟi, n. <வெண்டோன்றி. Malabar glory lily. See கலப்பைக் கிழங்கு. (W.)

வேப்பங்கள் vēppaṅ-kaḷ, n. <வேம்பு+கள்³. A sour juice that oozes from margosa trees, used medicinally; வேப்பமரத்தினின்று வடியும் நீர். (W.)

வேப்பங்குடிநீர் vēppaṅ-kuṭinīr, n. <id. +. Decoction prepared from margosa bark; வேப்பம்பட்டையினின்று வடித்த கஷாயம். இவ் வேப்பங்குடிநீரை யன்றோ நானுன்னைக் குடிக்கச சொல்லுகிறது (ஈடு, 1, 10, 4).

வேப்பநெய் vēppa-ney, n. <id.+. See வேப்பெண்ணெய். (பதார்த்த. 157.)

வேப்பம்பாசி vēppam-pāci, n. prob. id. +பாசி¹. A kind of moss, affecting crops; பயிரைக் கெடுக்கும் ஒருவகைப் பாசி. (யாழ். அக.)

வேப்பமரம் vēppa-maram, n. <id.+. See வேம்பு, 1.

வேப்பமுத்து vēppa-muttu, n. <id.+ முத்து². Seed of margosa fruit; வேம்பின் கொட்டை. (W.)

வேப்பலகு vēppalaku, n. <id.+அலகு. Petiole or rib of margosa leaf; வேப்பிலையின் ஈர்க்கு. (W.)

வேப்பாலை vēppālai, n. <வெட்பாலை. Conessi bark. See குடசப்பாலை, 1. (W.)

வேப்பிலைக்கட்டி vēppilai-k-kaṭṭi, n. prob. கருவேப்பிலை+. A kind of relish made of nārratai leaves, salt, chillies, etc.; நாரத்தையிலை உப்பு மிளகாய் முதலியவற்றாற் செய்யும் வியஞ்சன வகை. Loc.

வேப்பிலையடி-த்தல் vēppilai-y-aṭi-, v. intr. <வேம்பு+இலை+. 1. To effect a magic cure by passing a handful of neem twigs over the body. See குழையடி-, 1. 2. To coax a person to yield; இசையாத விஷயத்தில் ஒருவனை இசைவிக்க முயலுதல்.

வேப்பெண்ணெய் vēppeṇṇey, n. <id. +எண்ணெய். Oil extracted from margosa seeds; வேப்பங்கொட்டையினின்று எடுக்கும் நெய்.

வேபம் vēpam, n. <vēpa. Movement, shaking; சலனம். வேபமொன்றில்லாத சிந்தை (மேருமந். 99).

வேபனம் vēpanam, n. <vēpana. 1. See வேபம். (இலக். அக.) 2. Fear; பயம். (யாழ். அக.)

வேபாக்கு vē-pākku, n. <வே-+பாக்கு². Heating, boiling; வேதுகை. வேபாக் கறிந்து (குறள், 1128).

வேபி-த்தல் vēpi-, 11 v. intr. <vēp. To tremble, quake; நடுங்குதல். வேபியாப் பசியின் வாடி (மேருமந். 366).

வேம்பர் vēmpar, n. prob. E. chamber. Pump; நீர் முதலியன இறைக்குந் துழாய். Naut.

வேம்பருலக்கை vēmpar-ulakkai, n. <வேம்பர்+. Plunger of a pump; நீர்க்குழாய்க் கருவியில் நீரை இழுப்பதற்குரிய உலக்கை. Naut.

வேம்பன் vēmpaṉ, n. <வேம்பு. Pāṇṭiyaṉ, as wearing a garland of margosa flowers; [வேப்பம்பூ மாலையை யுடையவன்] பாண்டியன். சினையலர் வேம்பன் றேரானுகி (சிலப். 16, 149).

வேம்பனம் vēmpaṉam, n. cf. viḍambana. Toddy; கள். (யாழ். அக.)

வேம்பா¹ vēmpā, n. See வேம்பர். Loc.

வேம்பா² vēmpā, n. Vessel for heating water, salamander; வெந்நீர் சுடவைக்குங் கலம். Loc.

வேம்பா³-தல் vēmpā-, v. intr. <வேம்பு+ ஆ⁶-. 1. To be bitter; கசப்பாதல். 2. To be disliked; வெறுப்புக்குரியதாதல். என்னையும் வேம் பாகுகி (தனிப்பா. 1, 411, 45).

வேம்பாடம் vēmpāṭam, n. See வேம் பாடை. (G. Tn D. I, 218.)

வேம்பாடை vēmpāṭai, n. Red creeper. See பப்பிளி. (L.)

வேம்பாணி vēmpāṇi, n. perh. வேம்பு+ ஆணி¹. Small nail; சிறிய ஆணிவகை. (W.)

வேம்பின்கண்ணியன் vēmpiṉ-kaṇṇiyaṉ, n. <id.+கண்ணி¹. See வேம்பன். (பிங.)

வேம்பின்றாரோன் vēmpiṉrārōṉ, n. <id. +தார¹. See வேம்பன். (சூடா.)

வேம்பு vēmpu, n. [T. vēmu, K. Tu. bēvu, M. vēmpu.] 1. Neem, margosa, m. tr., Azadirachta indica; மரவகை. வேம்பின் பைங்காயெனறோழி தரினே (குறுந். 196). 2. Bitterness of taste; கசப்பு. 3. Dislike; வெறுப்பு. வேம்புற்ற முந்நீர் விழுங்க (சீவக. 513).

வேமம் vēmam, n. <vēma. Loom; நெய் வார் தறி. வேமமுதல தாமினி தகற்ற (ஞானா. 15).

வேமா vēmā, n. <vēmā nom. sing. of vēman. See வேமம். ஆடைக்கு நாடா வேமா முதலியன (தருக்கசங். 42).

வேமானியர் vēmāṉiyar, n. <vaimānika. Celestials, as borne in heavenly cars; [விமானத் திற சஞ்சரிப்பவர்] தேவர். வேமானியர்தம் மகளிரின் (சீவக. 2455).

வேய்¹-தல் vēy-, 4 v. tr. 1. To cover, as a building; to roof, thatch; மூடுதல். பிறங்கழல் வேய்ந்தன (பு. வெ. 3, 22). 2. To put on, as a garland; to wear, as crown; சூடுதல். புதன்மானப் பூவேய்ந்து (மதுரைக். 568). நுமர்வேய்ந்த கண்ணி யோடு (கலித். 83). 3. To surround; சூழ்தல். மாலையை வேய்ந்தரிக்கு மிளிறு (சீவக. 1769). 4. To set, as gems; பதித்தல். வேய்ந்த மாமணிக் கவசமும் (பாரத. காண்டவ. 8). 5. To be fitted with; பொருந்துதல். கார்மலர் வேய்ந்த . . . பரப்பாக (கலித். 98). 6. To bore; துளைபோடுதல். (அக. நி.)—intr. To open, blossom; மலர்தல். (கல்லா. 20, 5, உரை.)

வேய்² vēy, n. <வேய்¹-. 1. Bamboo. See மூங்கில், 1. வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல் (மலைபடு. 171). 2. Bamboo rod; மூங்கிற்கோல்.

வேயகமாயினுஞ் சோராவகை யிரண்டேயடியாற் றாய வன் (திவ். இயற். திருவிருத. 61). 3. Tube, anything hollow; உட்டுளைப்பொருள். (பிங.) 4. The seventh *nakṣatra*. See புனர்பூசம். வேயபுனா பூச மும (கம்பரா. திருவவதாரப. 102). 5. Covering, roofing; வேய்கை. (அக. நி.) 6. Mansion; மாடம். (நாமதீப. 494.) 7. Karma; வினை. (அக. நி.) 8. *Yāḻ*, யாழ். (அரு. நி.) 9. Composition, as of a song; கவனஞ் செய்கை. (அரு. நி.)

வேய்³-த்தல் vēy-, *11 v. tr.* cf. வேவு-. To spy out; ஒற்றராற் செய்தியறிதல். (மதுரைக். 642, உரை.) வேய்த்திறே, களவுகாணபது (ஈடு, 3, 8, 3).

வேய்⁴ vēy, *n.* <வேய்³-. 1. Report, as of a spy; துறனைச்சொல். ஒற்றிஞைகிய வேயே (தொல். பொ. 58). 2. Spy; ஒற்றன். வேயுரைபபதெனவந்து விளமப (கமபரா. இராவணன்ரு. 15). 3. (Puṟap.) Theme describing the choice of spies; ஒற்றினைத் தெரிந்துகொண்ட கூறுபாட்டினைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 1, 6.)

வேய்⁵-த்தல் vēy-, *11 v. tr.* <ஏய்²-. To deceive. See ஏய்²-, 3. (J.)

வேய்க்கண் vēy-k-kaṇ, *n.* <வேய்²+. Bamboo joint; மூங்கிற்கணு. (நாமதீப. 297.)

வேய்ங்குழல் vēy-ṅ-kuḻal, *n.* <id.+குழல்³. Bamboo pipe; புல்லாங்குழல். ஆயாகள் வேய்ங குழ லோசையும விடைமணிக் குரலும (திவ். திருப பள்ளியெழுச். 4).

வேய்தல்¹ vēytal, *n.* <வேய்¹-. 1. Thatched house; கூரையால் மூடப்பட்ட வீடு. (பிங.) 2. Tube; துளை. (அரு. நி.)

வேய்தல்² vēytal, *n.* <வேய்³-. Spying; ஒற்று. (அரு. நி.)

வேய்ந்துணி vēy-n-tuṇi, *n.* <வேய்²+. Bamboo pipe; ஊதுகுழல். வேய்ந்துணி யலமரும் புறத்தர் (சீவக. 1848).

வேய்ம்பரம்பு vēy-m-parampu, *n.* <id.+பரம்பு². Bamboo mat; மூங்கிற் பாய். *Nāñ.*

வேய்வனம் vēy-vaṉam, *n.* <id.+வனம்¹. Tinnevelly believed to have been originally a bamboo forest; திருநெல்வேலித் தலம். (திரு விளை. 31, 2.)

வேய்வு¹ vēyvu, *n.* <வேய்¹-. Covering; மூடுகை. (சங். அக.)

வேய்வு² vēyvu, *n.* <வேய்⁵-. Deceiving; ஏய்ப்பு. (சங். அக.)

வேய்வை vēyvai, *n.* perh. id. A defect in a lute string; யாழ்நரம்புக்குற்றவகை. வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பின் (பொருந. 17).

வேயர்¹ vēyar, *n.* <வேய்⁴. Spies; ஒற்றர். (பிங.)

வேயர்² vēyar, *n.* See வேயல். (W.)

வேயர்³ vēyar, *n.* prob. வேய்². A class of Brahmins; பார்ப்பனக்குடிவகை. வேயாதஙகள குலததுதிதத விட்டுசிததன் (திவ். பெரியாழ். 5, 4, 11).

வேயரிசி vēy-arici, *n.* <id.+. Seed of the bamboo; மூங்கிலரிசி. (திவா.)

வேயல் vēyal, *n.* <id. Short-sized bamboo; சிறுமூங்கில். (நன். 71, மயிலை.)

வேயாம் vēyām, *n.* See வேரடம். (மூ. அ.)

வேயாமாடம் vēyā-māṭam, *n.* <வேய்¹-+ ஆ neg.+மாடம்¹. Open terrace of the upper storey, as uncovered; நிலாமுற்றம். வேயாமாடமும வியன்கலவிருக்கையும (சிலப. 5, 7).

வேயுள் vēyuḷ, *n.* <id.+உள்². 1. Covering; மூடுகை. வேயுள் விசும்பு (பு. வெ. 8, 28). 2. Blossoming; மலர்கை. வேயுளம பட்டுப பூவைகண கறுபபு (கலித். 20, 5). 3. Terraced house; வேய்ந்த மாடம். (சூடா.) 4. Upper storey; மேன்மாடி. விசிததிரத தியற்றிய விததக வேயுள (பெருங். இலாவாண. 6, 65). 5. Mansion; மாடம். (நாமதீப. 494.)

வேர்¹ vēr, *n.* [K. *bēru*.] 1. Root; மரஞ் செடிகளை மண்ணின்மேல் நிலைநிற்கச் செய்து அவை உணவேற்க வுதவுவதான அடிப்பகுதி. (சூடா.) 2. Black cuscuss grass. See குறுவேர்¹. வேர்சூடு மவாகள மணபறறக் கழற்ரு தாபபோலே (ஸ்ரீவசன. 169). 3. Root of long pepper; திப்பலிவேர். (தைலவ.) 4. Anything root-like; வேர்போன்றது. அலகை யன்ன வெளவோப பீலிக் கலவ மஞ்ஞை (மலைபடு. 234). 5. Foundation; அடிப்படை. 6. Cause; காரணம். வேரறு . . . வடிவாகி (ஞானவா. வைராக். 76).

வேர்²-த்தல் vēr-, *11 v. intr.* cf. வியர்-. [K. *bēmer*.] 1. To sweat, perspire. See வியர்-, 1. வேர்தது வெகுளார விழுமியோர் (நாலடி, 64). 2. To feel irritated. See வியர்-, 2. 3. To be angry, indignant; கோபித்தல். பாலன்மேல் வேர்ப பது செய்த வெங்கூறறு (தேவா. 82, 7). 4. To be afraid; அஞ்சுதல். வேர்த்தா ரதுகணடு விசும்புறை வோா (கமபரா. அதிகா. 22).

வேர்³ vēr, *n.* <வேர்-. 1. Perspiration; வேர்வை. வேரொடு நனைந்து (பொருந. 80). 2. Anger; கோபம். (W.)

வேர்க்கடலை vēr-k-kaṭalai, *n.* <வேர்¹+. Ground-nut. See மணிலாக்கொட்டை.

வேர்க்குச்சு vēr-k-kuccu, *n.* <id.+குச்சு³. Weaver's brush, as made of roots of grass; நெய்வார் கருவிவகை. (W.)

வேர்க்குரு vēr-k-kuru, *n.* <வேர்³+குரு³. [M. *vērkuru.*] Rash due to prickly heat, *Lichen tropicus;* வியர்வையால் உண்டாகும் சிறுபரு.

வேர்க்குறி vēr-k-kuri, *n.* <id.+. Sign of anger; சினக்குறிப்பு. (W.)

வேர்க்கொம்பு vēr-k-kompu, *n.* <வேர்¹+. 1. Ginger-plant. See இஞ்சி², 1. (மலை.) 2. Dried ginger; சுக்கு. (தைலவ.)

வேர்கல்(லு)-தல் vēr-kal-, *v. tr.* <id.+. To root out; நிர்மூலஞ் செய்தல். *அறநதை வேர கல்லும . . . பொய்க்குதை மிக்கோரகள தீணடுவேர* (நள. கலிதொ. 40).

வேர்ச்சாயம் vēr-c-cāyam, *n.* <id.+ சாயம்². Dye from chay root; சாயவேரிலிருந்து இறக்கிய சாயம். (W.)

வேர்த்துக்கொட்டு-தல் vērttu-k-koṭṭu-, *v. intr.* <வேர்-+. To perspire profusely; அதிகமாக வேர்வைநீர் வடிதல்.

வேர்த்துவடி-தல் vērttu-vaṭi-, *v. intr.* <id.+. 1. See வேர்த்துக்கொட்டு-. 2. To be distilled, as liquors; ஆவி குளிர்ந்து திரவமாக வடிதல். *வேர்த்துவடிந்தாற் சாராயம.*

வேர்நீர் vēr-nīr, *n.* <வேர்³+நீர்¹. See வேர்வை.

வேர்ப்படலம் vēr-p-paṭalam, *n.* prob. வேர்¹+. An eye-disease; கண்ணோய்வகை. (யாழ். அக.)

வேர்ப்பலா vēr-p-palā, *n.* <id.+பலா¹. Jack tree. See பலா¹. (வீரசோ. தொகை. 8.)

வேர்ப்பு vērppu, *n.* <வேர்-. [K. *bēvaru.*] See வேர்³. (W.)

வேர்ப்புழு vēr-p-puḻu, *n.* <வேர்¹+. See வேர்ப்பூச்சி. *Colloq.*

வேர்ப்பூச்சி vēr-p-pūcci, *n.* <id.+. A grub that eats off the root-tips and fibrils of a plant and quickly destroys it; வேரிலிருந்தபடி அதனைத்தின்று செடியைக்கெடுக்கும் பூச்சிவகை.

வேர்பு vērpu, *n.* See வேர்³. (சங். அக.)

வேர்பொடி-த்தல் vēr-poṭi-, *v. intr.* <வேர்³+. To perspire; வேர்வைநீரரும்புதல். *இடைப்புருவங் கோட்டித் துடிப்ப வேர்பொடிப்ப* (கம்பரா. ஊர்தேடு. 111).

வேர்வாசம் vēr-vācam, *n.* <வேர்¹+ வாசம்¹. Cuscuss grass. See இலாமிச்சை. (திவா.)

வேர்விடு-தல் vēr-viṭu-, *v. intr.* <id.+. See வேர்விழு-.

வேர்விழு-தல் vēr-viḻu-, *v. intr.* <id.+. To take root. See வேரூன்று-.

வேர்வு vērvu, *n.* <வேர்-. See வேர்³, 1. *தென்றலைநதெ ஊயன் றிருமுகத்தின் வேர்வகற்ற* (கூளப. 99).

வேர்வை vērvai, *n.* <id. [K. *bēvaru.*] See வேர்³, 1. *Colloq.*

வேர்வைவாங்கி vērvai-vāṅki, *n.* <வேர்வை+வாங்கு-. Sudorific. See சுவேதகாரி. (M. M. 966.)

வேரகம் vērakam, *n.* <*vēraka.* Camphor; கர்ப்பூரம். (மூ. அ.)

வேரச்சுக்கொடி vēraccukkoṭi, *n.* A species of sandal wood; சந்தனவகை. (சிலப். 14, 108, உரை.)

வேரடம் vēraṭam, *n.* <*vēraṭa.* Jujube tree. See இலந்தை¹. (சூடா.)

வேரம்¹ vēram, *n.* <வை-. [K. *bēra.*] Anger, wrath; வெகுளி. (பிங.) *காணு நின்ற வேரங் கனற்ற* (மேருமந. 149).

வேரம்² vēram, *n.* <*vēra.* 1. Turmeric; மஞ்சள். (மலை.) 2. Hare leaf. See அடப்பங்கொடி. (மலை.) 3. Indian kales. See சேம்பு, 1. (யாழ். அக.)

வேரம்³ vēram, *n.* 1. Artificial mound; செய்குன்று. *சிகரமோ நிலக்கஞ் சூடி வீசுபொன் சுடர நின்ற வேரமொன்று* (கந்தபு. நகரழி. 1) 2. Tower; கோபுரம். (நாமதீப. 493.) 3. Mass of clouds, as in the morning with the sun behind; மேகக்கூட்டம். (W.)

வேரமுட்டி vēramuṭṭi, *n.* Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (நாமதீப. 326.)

வேரல்¹ vēral, *n.* perh. வேர்¹. 1. Small bamboo; சிறுமூங்கில். *நுண்கோல் வேரல்* (மலைபடு. 224). 2. Spiny bamboo. See மூங்கில், 1. (சூடா.) 3. Seed of bamboo; மூங்கிலரிசி. (பிங.)

வேரல்² vēral, *n.* <வேர்-. Perspiring; வேர்க்கை. *Loc.*

வேரறு-த்தல் vēr-aṟu-, *v. tr.* <வேர்¹+. To root out, extirpate; நிர்மூலமாக்குதல். *அவர வேரறுப்பென் வெருவன்மின்* (கம்பரா. அகத்தியப. 22).

வேரி vēri, *n.* 1. Honey; தேன். *கமலங் கலந்த வேரியும்* (திருக்கோ. 301). 2. Toddy; கள்.

கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்ல (பு. வெ. 4, 25). 3. cf. *hrībēra*. Cuscuss grass. See இலாமிச்சை. (திவா.) 4. An aromatic, one of 32 *ōmālikai*, q. v.; ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனுளொன்று. (சிலப. 6, 77, உரை.) 5. cf. வெறி Fragrance, scent; வாசனை. (சூடா.)

வேரிச்சுமம் vēriccumam, *n.* White madar. See வெள்ளெருக்கு. (சங். அக.)

வேரித்தண்டு vēri-t-taṇṭu, *n.* <வேரி+. Tube for keeping honey; தேன்வைக்குங் குழாய். (இலக். அக.)

வேரீத்து vērīttu, *n.* A kind of small net, used in fishing in ponds, etc.; குளம் ஆறுகளிலுபயோகிக்கும் சிறிய வலைவகை. *Loc.*

வேரூன்று-தல் vēr-ūṉṟu-, *v. intr.* <வேர்[1]+. 1. To take root; செடி முதலியன நிலைபெற்று நிற்கும்படி அவற்றின்வேர் நிலத்திற் பதிந்தோடுதல். (சீவ, 4, 8, 5.) 2. To be established or settled firmly; அசைக்க முடியாதபடி உறுதியாய்த் தாபிக்கப்பெறுதல்.

வேரெழுத்து vēr-eḻuttu, *n.* <id.+. Primary, basic or fundamental letter, as of a mantra; மூலவெழுத்து. வேரெழுத்தாய் (திருமந். 970).

வேரோடு-தல் vēr-ōṭu-, *v. intr.* <id.+. See வேரூன்று-. பழமறையி னுச்சியிசை வேரோடி (பிரமோத். 22, 102).

வேல்[1] vēl, *n.* prob. வெல்-. 1. Dart, spear, lance, javelin; நுனிக்கூர்மையுடைய ஆயுதவகை. நெடுவேல் பாயந்த மார்பின (புறநா. 297). 2. Trident; திரிசூலம். கையது வேலநேமி (திவ். இயற். 1, 5). 3. Weapon; ஆயுதப்பொது. (பிங்.) 4. A kind of spear. See வல்லயம். (சிலப. 15, 216, உரை.) 5. Conquering; வெல்லுகை. (அரு. நி.) 6. Enemy; பகை. (அரு. நி.)

வேல்[2] vēl, *n.* 1. Babul, *Gens acacia;* மரவகை. 2. Panicled babul. See வெள்வேல், 2. (L.) 3. See உடை[5]. 4. Spiny bamboo. See மூங்கில், 1. (நாமதீப. 296.)

வேல்கந்தி vēlkanti, *n.* Scabrous ovate unifoliate tick-trefoil. See சிறுபுள்ளடி. (சங். அக.)

வேல்தாரி vēl-tāri, *n.* perh. வேல்[1]+தரி-. A kind of saree with long stripes; ஒருவகை நெடுங்கோட்டுப் புடைவை. *Loc.*

வேலங்காய்க்கொலுசு vēlaṅ-kāy-k-kolucu, *n.* <வேல்[2]+காய்[3]+. A silver anklet with beads resembling babul fruit; வேலங்காய்களைப் போலும் குண்டுகளையுடைய காலணிவகை.

வேலசம் vēlacam, *n.* <*vella-ja*. Pepper; மிளகு. (சங். அக.)

வேலப்பதேசிகர் vēlappa-tēcikar, *n.* A head of Tiruvāvatuturai mutt and author of Tirupparíyalūr-p-purāṇam, 17 C.; பதினேழாம் நூற்றாண்டில் திருவாவடுதுறையாதீனத்துத் தேசிகராயிருந்தவரும் திருப்பறியலூர்ப்புராணம் பாடியவருமான ஆசிரியர். (அபி. சிந்.)

வேலம் vēlam, *n.* <*vēla*. Garden; தோட்டம். (யாழ். அக.)

வேலம்பட்டை vēlam-paṭṭai, *n.* <வேல்[2]+பட்டை[1]. Babul bark; வேலமரத்துப் பட்டை.

வேலம்பாசி vēlam-pāci, *n.* perh. வேலை[2]+பாசி[1]. A kind of moss; பாசிவகை. (மூ. அ.)

வேலம்பிசின் vēlam-piciṉ, *n.* <வேல்[2]+. Gum arabic; பிசின்வகை.

வேலன் vēlaṉ, *n.* <வேல்[1]. 1. Spearman; வேற்காரன். 2. Skanda; முருகன். (பிங்.) 3. Priest worshipping Skanda; முருகபூசனை செய்பவன். (திருமுரு. 222.)

வேலனாடல் vēlaṉ-āṭal, *n.* <வேலன்+. Dancing of a priest under possession by Skanda; முருகக்கடவுள் ஆவேசிப்ப வேலனாடுங் கூத்து. (பிங்.)

வேலாயுதம் vēl-āyutam, *n.* <வேல்[1]+. See வேல்[1], 1.

வேலாயுதன் vēl-āyutaṉ, *n.* <id.+. Skanda, as wielding the lance; முருகன். வேதாகம சிதரவேலாயுதன் (கந்தரலங். 17).

வேலாவலயம் vēlā-valayam, *n.* <*vēlā*+. See வேலாவலையம். (அக. நி.)

வேலாவலையம் vēlā-valaiyam, *n.* <id.+. (பிங்.) 1. Sea, as the boundary of the earth; கடல். 2. Earth, as bounded by the sea; பூமி. வேலாவலயம் விளக்கி (மாறனலங். 217, உதா. 517).

வேலாழி vēl-āḻi, *n.* <id.+ஆழி[2]. Sea; கடல். வேலாழி சூழுலகு (திணைமாலை. 62).

வேலான் vēlāṉ, *n.* <வேல்[1]. Spearman; வேற்படைதாங்கியவன்.

வேலி vēli, *n.* 1. [T. *vēlugu*, K. *bēli*, M. *vēli*.] Hedge, fence; முள் கழி முதலியவற்றலான அரண். வேரல்வேலி வேர்க்கோட் பலவின் (குறுந். 18.) 2. Wall; மதில். (பிங்.) 3. Custody, watch, guard; காவல். (பிங்.) நிறைநாண வேலி நீங்கி (கல்லா. 87, 3). 4. Land; நிலம். (பிங்.) சாலிவேலியுந் தழீஇய வைப்பும் (கம்பரா. நாட்டுப. 12). 5. Field; வயல். (பிங்.) 6. Land measure =

6.74 acres; ஒரு நிலஅளவு. (G. Tj. D. I, 135.) 7. Cowshed; பசுக்கொட்டில். (பிங.) 8. Village; ஊர். (பிங.) பனைநிரு வேலிகொண்ட டருளுஞ் செயகைகண்டு (தேவா. 176, 2). 9. See வேலிப் பருத்தி. (மூ. அ.) 10. Red-flowered silk cotton tree. See முள்ளிலவு. வேலியவு குறுஞ்சுல விளை காய்ப பஞ்சினம (கல்லா. 87). 11. Sound; ஓசை. (அரு. நி.) 12. cf. வளி[1]. Wind; காற்று. (அரு. நி.)

வேலிக்கள்ளி vēli-k-kaḷḷi, n. < வேலி + கள்ளி[1]. A kind of spurge; கள்ளிவகை. (சங். அக.)

வேலிக்காசு vēli-k-kācu, n. < id. + காசு[3]. An ancient village-cess; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iii, 142.)

வேலிக்கால் vēli-k-kāl, n. < id. + கால்[1]. 1. Hedge, fence; வேலி. Loc. 2. Fenced garden; வேலிகட்டிய தோட்டம். Loc. 3. Stake in hedging; வேலிகட்ட நடுங் கழி. (W.)

வேலிகட்டு-தல் vēli-kaṭṭu-, v. tr. & intr. < id. +. To hedge, fence, as a field; to make a hedge or fence; கழி முதலியவற்றால் இடத்தைச் சூழத்தடுத்து வரம்பிடுதல்.

வேலிகம் vēlikam, n. Aloe; கற்றாழை. (சங். அக.)

வேலிகொளுவு-தல் vēli-koḷuvu-, v. tr. & intr. < வேலி +. See வேலிகட்டு-. (W.)

வேலித்துத்தி vēli-t-tutti, n. < id. + துத்தி[1]. Pipal-leaved evening mallow, m. sh., *Abutilon polyandrum;* செடிவகை. (L.)

வேலிப்பயறு vēli-p-payaṟu, n. < id. +. An ancient tax in cash; பழைய காசாயவரி வகை. (S. I. I. i, 89.)

வேலிப்பயிர் vēli-p-payir, n. < id. +. Plants grown in gardens; தோட்டங்களில் விளைவிக்கும் பயிர்.

வேலிப்பருத்தி vēli-p-parutti, n. < id. +. Stinking swallowwort, m. cl., *Daemia extensa;* கொடிவகை. (பதார்த்த. 578.)

வேலிப்பாகல் vēli-p-pākal, n. < id. + பாகல்[2]. A kind of caper plant. See கொல்லம் பாகல். (W.)

வேலிப்பாசி vēli-p-pāci, n. < id. + பாசி[1]. Hedge moss, *Sida humilis;* பாசிவகை. (M. M.)

வேலிபோடு-தல் vēli-pōṭu-, v. tr. & intr. < id. +. See வேலிகட்டு-.

வேலிமுறி-த்தல் vēli-muṟi-, v. intr. < id. +. See வேலியழி-.

வேலிமூங்கில் vēli-mūṅkil, n. < id. +. A major shrub, *Justicia betonica;* செடிவகை. (W.)

வேலியடை-த்தல் vēli-y-aṭai-, v. tr. & intr. < id. +. See வேலிகட்டு-.

வேலியழி-த்தல் vēli-y-aḻi-, v. intr. < id. +. 1. To destroy or remove a fence; காவலடைப்பை அழித்தல். 2. To transgress bounds; வரம்பு கடத்தல்.

வேலிறை vēl-iṟai, n. < வேல்[1] + இறை[1]. See வேலாயுதன். (சூடா.)

வேலேறு vēl-ēṟu, n. < id. +. Wound caused with a javelin; வேல்தைத்த புண். வேலேறு படத் தேளேறு மாய்ந்தாற்போல (இறை. 2, பக். 39).

வேலை[1] vēlai, n. [M. vēla, Tu. bēle.] 1. Work, labour, task; தொழில். வேலை யுலகிற் பிறக்கும் வேலையொழிநதோ மிலலை (அஷ்டப. திருவரங்கக். 54). 2. Business, matter; காரியம். என்ன வேலை யாய வநதாய? 3. Workmanship; வேலைப்பாடு. இநத நகையில் அமைநத வேலை மிகவும் அருமையானது. 4. See வேலைத்திறன். 5. Situation, office; உத்தியோகம் உனக்கு எஙகே வேலை?

வேலை[2] vēlai, n. < vēlā. 1. Time, limit of time; காலம். (பிங.) மணந்தா ருயிருண் ணும் வேலை (குறள், 1221). 2. Sea-shore; கடற்கரை. (பிங.) பௌவவேலை (கநதபு. மேருப. 46). 3. Sea, ocean; கடல். (பிங.) வேலை நஞ்சுண்ட மழைதரு கண்டன் (திருவாச. 6, 46). 4. Wave; அலை. (பிங.) வேலைபபுணரி (திவ். இயற். திருவிருத். 75). 5. Sandy tract; கானல். வேலை யாத்திரை செல்யாறு (பரிபா. 19, 18).

வேலை[3] vēlai, n. 1. Sugarcane; கரும்பு. (மலை.) 2. Borax; வெண்காரம். (சங். அக.)

வேலைக்கள்ளி vēlai-k-kaḷḷi, n. < வேலை[1] + கள்ளி[2]. Woman who shirks work; வேலைசெய்யாமல் ஏமாற்றுபவள். வேலைக்கள்ளிக்குப பிள்ளைச் சாக்கு.

வேலைக்காரத்தனம் vēlaikkāra-t-taṉam, n. < வேலைக்காரன் + தனம்[1]. See வேலைத்திறன். Colloq.

வேலைக்காரன் vēlai-k-kāraṉ, n. < வேலை[1] + காரன்[1]. 1. Man-servant; ஊழியன். 2. Workman, labourer; தொழிலாளி. 3. Skilled worker; தொழில் வல்லவன். 4. Trickster; தந்திரம் பண்ணுபவன். அவன் பெரிய வேலைக்காரன்.

வேலைக்காரி vēlai-k-kāri, n. Fem. of வேலைக்காரன். Servant-maid; பணிப் பெண்.

வேலைக்காலம் vēlai-k-kālam, n. < வேலை[1] +. Period of work; வேலைசெய்யும் நேரம்.

வேலைக்கூலி vēlai-k-kūli, *n.* <id.+. Wage for a specific item of work, dist. fr. *nāṭ-kūli*; குறிப்பிட்ட வேலைக்குக் கொடுக்குங் கூலிப் பணம்.

வேலைக்கேடு vēlai-k-kēṭu, *n.* <id.+. See வினைக்கேடு.

வேலைகாட்டு-தல் vēlai-kāṭṭu-, *v. intr.* <id.+. See வேலைத்தனம்பண்ணு-.

வேலைகொள்(ளு)-தல் vēlai-koḷ-, *v.* <id. +. *intr.* To involve labour; அதிகவேலை செய்யும்படியாதல். *அதைச் செய்யத்தொடங்கினால் இன்னும் வேலைகொள்ளும்.*—*tr.* See வேலைவாங்கு-.

வேலைச்சுருக்கு vēlai-c-curukku, *n.* <id. +. Economy of labour; வேலை அதிகங்கொள்ளாமை.

வேலைசாய்[1]*-தல்* vēlai-cāy-, *v intr.* <id. +. To come to an end, as life; முடிவுக்குவருதல். *அவர்பாடு வேலைசாய்ந்து விட்டது.*

வேலைசாய்[2]*-த்தல்* vēlai-cāy-, *v. tr.* <id.+. 1. To finish, as a job; மேற்கொண்ட தொழிலை முடித்தல். *அந்தக் காரியத்தை வேலைசாய்த்து விட்டான்.* 2. To ruin, make an end of; அழித்தல். *அவன் அந்தக் குடியை வேலைசாய்த்து விட்டான்.* 3. To slay, murder; கொலைபுரிதல்.

வேலைசெய்-தல் vēlai-cey-, *v. intr.* <id. +. 1. To do work; தொழிலியற்றுதல். *வேலை செய்தாற் கூலி: வேஷம் போட்டாற் காசு.* 2. To shave; சவரஞ் செய்தல். 3. To play tricks; தந்திரஞ்செய்தல். 4. See வேலைத்தனம்பண்ணு-, 2.

வேலைத்தலம் vēlai-t-talam, *n.* <id.+ *தலம்*[1]. See வேலைத்தலை. *Colloq.*

வேலைத்தலை vēlai-t-talai, *n.* <id.+. Place of work; வேலை நடக்கு மிடம்.

வேலைத்தனம் vēlai-t-taṉam, *n.* <id.+ *தனம்*[1]. See வேலைத்திறன்.

வேலைத்தனம்பண்ணு-தல் vēlai-t-taṉam-paṇṇu-, *v. intr.* <*வேலைத்தனம்*+. *Colloq.* 1. To show one's skill or handiwork; வேலையில் திறமைகாட்டுதல். 2. To do mischief; to create trouble; குறும்புபண்ணுதல். 3. See வேலைசெய்-, 3.

வேலைத்திறம் vēlai-t-tiṟam, *n.* <*வேலை*[1]+ *திறம்*[2]. See வேலைத்திறன். *Loc.*

வேலைத்திறமை vēlai-t-tiṟamai, *n.* <id.+ *திறமை*[2]. See வேலைத்திறன்.

வேலைத்திறன் vēlai-t-tiṟaṉ, *n.* <id.+. 1. Efficiency or skill, as in an art or craft; தொழில் செய்வதில் வல்லமை. 2. Mischief, trick; குறும்புச்செயல்.

வேலைத்துறட்டு vēlaitturaṭṭu, *n.* Tree caper. See நாக்குழிஞ்சான்.

வேலைத்தொந்திரவு vēlai-t-tontiravu, *n.* <*வேலை*[1]+. See வேலைத்தொல்லை.

வேலைத்தொல்லை vēlai-t-tollai, *n.* <id. +. Pressure of work; அதிக வேலையாலுண்டாம் நெருக்கடி.

வேலைதீர்[1]*-தல்* vēlai-tīr-, *v. intr.* <id.+. See வேலைசாய்[1]-.

வேலைதீர்[2]*-த்தல்* vēlai-tīr-, *v. tr.* <id.+. See வேலைசாய்[2]-.

வேலைநாணயம் vēlai-nāṇayam, *n.* <id. +*நாணயம்*[1]. 1. Honesty in work; வேலையில் நேர்மை. 2. Excellence of work; செய்யப்படும் வேலையின் மேம்பாடு.

வேலைநாள் vēlai-nāḷ, *n.* <id.+. Working day; வேலையுள்ள தினம்.

வேலைநிறுத்தம் vēlai-niṟuttam, *n.* <id. +. 1. Stoppage of work, as on holidays; வேலையின்றியிருக்கை. 2. See வேலைமறியல், 2. *Mod.*

வேலைநேரம் vēlai-nēram, *n.* <id.+. 1. Period of work; வேலைசெய்தற்குரிய காலம். 2. Work-time; வேலைசெய்கின்ற வேளை.

வேலைப்பரீட்சை vēlai-p-parīṭcai, *n.* <id. +. (W.) 1. Trial of one's skill in business; ஒருவனது வேலைத்திறமையை ஆராய்கை. 2. See வேலைத்திறன்.

வேலைப்பாடு vēlai-p-pāṭu, *n.* <id.+. See வேலைத்திறன்.

வேலைபண்ணு-தல் vēlai-paṇṇu-, *v. intr.* <id.+. See வேலைசெய்-.

வேலைபிடி-த்தல் vēlai-piṭi-, *v. intr.* <id. +. See வேலைகொள்-.

வேலைமறியல் vēlai-maṟiyal, *n.* <id.+. 1. Stopping a person in his work; ஒருவனை வேலை செய்யவொட்டாமற் றடுக்கை. 2. Strike; தொழிலாளர் கூடிப்பேசி வேலையை ஒரேகாலத்தில் நிறுத்துகை. *Mod.*

வேலைமானம் vēlai-māṉam, *n.* <id.+ *மானம்*[1]. See வேலைத்திறன், 1.

வேலைமினக்கெட்டவன் vēlai-minak-keṭṭavaṉ, *n.* <id.+*மினக்கெடு*-. 1. One who wastes his time in useless work; பயனற்ற வேலை செய்து வீண்பொழுது போக்குபவன். 2. Idler; வேலையின்றிச் சோம்பியிருப்பவன்.

வேலைமினக்கெடு-தல் vēlai-miṉak-keṭu-, v. intr. <id.+. See வேலைமெனக்கிடு-.

வேலைமினக்கேடு vēlai-miṉakkēṭu, n. <id.+ 1. Being without any useful work; பயனுள்ள வேலை யொன்றுமின்றி யிருக்கை. 2. Wasted labour; வீணான காரியம்.

வேலைமெனக்கிடு-தல் vēlai-meṉakkiṭu-, v. intr. <id.+. 1. To be without any useful work; பயனுள்ள வேலை யொன்றுமின்றி யிருத்தல். 2. To have one's labour wasted; செய்த காரியம் வீணாதல்.

வேலைமேற்போ-தல் vēlai-mēṟ-pō-, v. intr. <id.+. To go on duty, to go to work; தன்வேலையைக் கவனிக்கப்போதல். மந்திரி வேலை மேற் போயிருக்கிறார்.

வேலையாள் vēlai-y-āḷ, n. <id.+ஆள்². Workman, labourer; servant; கூலிக்கு வேலை செய்பவன்.

வேலையிற்றுயின்றோன் vēlaiyiṟṟuyiṉ-ṟōṉ, n. <வேலை²+துயில்-. Viṣṇu, as sleeping on the sea of milk; [பாற்கடலிற் றுயில்கொண்ட வன்] திருமால். (சூடா.)

வேலைவளர்-த்தல் vēlai-vaḷar-, v. intr. <வேலை¹+. To prolong work; வேலையை நீட்டித்தல். *Colloq.*

வேலைவாங்கு-தல் vēlai-vāṅku-, v. <id.+. tr. To get work done; to exact work from; பிறனை யேவி வேலைசெய்யும்படி புரிதல்.—intr. See வேலைகொள்-.

வேலைவை¹-த்தல் vēlai-vai-, v. intr. <id.+. To cause one to work unnecessarily; வீண்வேலை யிடுதல்.

வேலைவை²-த்தல் vēlai-vai-, v. intr. <வேலை²+. To make appointments, ஒருவனைக் காணுதல் முதலியவற்றிற்கு நேரங் குறிப்பிடுதல். (J.)

வேவம்¹ vēvam, n. prob. ஏகம்¹. Loneliness; தனிமை. (அரு. நி.)

வேவம்² vēvam, n. cf. எவ்வம். [K. *bēvasa*.] Distress; துன்பம். (அரு. நி.)

வேவல் vēval, n. prob. வே-. An ancient coin; முற்காலத்து வழங்கிய நாணயவகை. வேவல் புழுக்க வென்றும் (பணவிடு. 139).

வேவாள் vēvāḷ, n. <வேவு¹+ஆள்². Spy; ஒற்றன். வேவா ளனுப்பும் விசாரிப்பும் (பணவிடு. 25).

வேவு¹ vēvu, n. <வேய்⁴. [T. *vēgu*, K. *bēhu*, M. *vēvu*.] Spying, espionage; ஒற்று.

வேவு² vēvu, n. <வே-. Burning; boiling; வேகை.

வேவு³ vēvu, n. Corr. of வேள்வு. See வேள்வு, 2. C. N.

வேவுகாரன் vēvu-kāraṉ, n. <வேவு¹+காரன்¹. Spy, ஒற்றன்.

வேவுபார்-த்தல் vēvu-pār-, v. tr. <id.+. See வேய்³-.

வேவெடு-த்தல் vēveṭu-, v. intr. <வேவு³+எடு-. See வேள்வெடு-, 1. C. N.

வேவை vēvai, n. <வே-. That which is boiled or cooked; வெந்தது. பராரை வேவை பருகெனத் தண்டி (பொருந. 104).

வேழ்வி vēḻvi, n. Corr. of வேள்வி. (அரு. நி.)

வேழக்கரும்பு vēḻa-k-karumpu, n. <வேழம்+. Kaus. See பேய்க்கரும்பு. வேழக் கரும்பினொடு மென்கரும்பு (பெரியபு. ஏனாதி. 2).

வேழக்கோது vēḻa-k-kōtu, n. <id.+கோது². Refuse of crushed sugarcane after the juice is extracted; சாறு நீங்கிய கரும்புச் சக்கை. சாறற்ற வேழக்கோதுபோல் (காஞ்சிப்பு. நகர. 52).

வேழக்கோல் vēḻa-k-kōl, n. <id.+கோல்¹. Stem of kaus; பேய்க்கரும்பந் தட்டை. (பெரும்பாண். 263, உரை.)

வேழம் vēḻam, n. perh. வீழ்¹-. 1. Sugar-cane. See கரும்பு, 1. (பிங்.) 2. See வேழக்கரும்பு. (பெரும்பாண். 263, அரும்.) 3. European bamboo reed. See சொறுக்கை¹, 1. வேழப்பழனத்து (மதுரைக். 257). (பிங்.) 4. Spiny bamboo. See மூங்கில், 1. (பிங்.) 5. Sponge gourd. See பீர்க்கு. (மூ. அ.) 6. Kaus. See நாணல்², 1. (யாழ். அக.) 7. Music; இசை. (பிங்.) 8. cf. *vyāla*. Elephant; யானை. இரவுப்புனம் மேய்ந்த வுரவுச்சின வேழம் (அகநா. 309). (பிங்.) 9. Aries of the zodiac; மேடராசி. (பரிபா. 11, 2, உரை.) 10. The 2nd *nakṣatra*; பரணி நட்சத்திரம். (பரிபா. 11, 2, உரை.) 11. A disease affecting the fruit of the wood-apple; விளாம்பழத்துக்கு வருவதோரு நோய். வேழந்துற்றிய வெள்ளிலே போல (சீவக. 232). 12. An insect; ஒரு வகைப் பூச்சி. (பொதி. நி.)

வேழம்பம் vēḻampam, n. prob. *viḍamba*. 1. Deceit, trick; வஞ்சகம். வேழம்பத்தைவா வேணடிற்று வேண்டிப்போய் (தேவா. 472, 1). 2. Ridicule, mockery; ஏளனம்.

வேழம்பர் vēḻampar, n. <வேழம்பம். 1. Pole-dancers; கழைக்கூத்தர். (பிங்.) 2. Professional wits or humourists; விதூஷகர். நூற்றுவர் நகைவேழம்பரும் (சிலப். 26, 130). 3. Those who

ridicule or mock; கேலிசெய்வோர். (சிலப. 5, 53, உரை.)

வேழவெந்தி vēḻa-ven-tī, n. <வேழம்+ வெம்-மை+தீ[4]. A disease that causes great hunger; யானைத்தீநோய். வேழவெந்தீயி னீங்கி (சீவக. 401).

வேள்[1]-தல் [வேட்டல்] vēḷ-, 9 v. tr. [K. bēḷ.] 1. To offer sacrifices; யாகஞ் செய்தல். ஓதல வேட்டல் (பதிற்றுப. 24, 6). 2. To marry; மணம்புரிதல். மெய்ந்நிறை மூவரை மூவரும் வேட்டார (கமபரா. கடிமணப. 102). 3. To desire; விரும்புதல். வயவுறு மகளிர வேட்டுணி னலலது (புறநா. 20). 4. To love; சினேகித்தல். மலாந்து பிற் கூமபாது வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி (நாலடி, 215).

வேள்[2] vēḷ, n. <வேள்-. 1. Marriage; கலியாணம். வேள்வாய் கவட்டை நெறி (பழமொ. 360) 2. Desire; விருப்பம். (W.) 3. Kāma; மன்மதன். வேள்பட விழிசெய்து (தேவா. 1172, 8). 4. Skanda; முருகக்கடவுள். (பிங.) 5. One belonging to the Vēḷir class; வேளிர்குலத்தான். தொன்முதிா வேளிா (புறநா. 24). 6. Cāḷukya king, சளுக்குவேந்தன். (பிங.) 7. Petty ruler; chief; சிற்றரசன். (சூடா.) 8. Title given by ancient Tamil kings to Vēḷāḷas; பண்டைத் தமிழரசரால் வேளாளர் பெற்ற ஒரு சிறப்புரிமைப் பெயர். (தொல். பொ. 30) செமபியன் தமிழவேள் என்னுங குலபபெயரும் (S. I. I. iii, 221). 9. Illustrious or great man; hero; சிறந்த ஆண்மகன். (யாழ். அக.) பாபபைவேளே (பெருநதொ. 1766). 10. Earth; மண். (யாழ். அக.)

வேள்புலம் vēḷ-pulam, n. <வேள்+. The country of the Cāḷukyas; சளுக்கியர்க்குரிய நாடு. (S. I. I. iii, 160.)

வேள்புலவரசன் vēḷpula-v-aracaṉ, n. <வேளபுலம்+. Cāḷukya king; சளுக்குவேந்தன். (திவா.)

வேள்வி vēḷvi, n. <வேள-. [T. M. vēlvi, K. bēḷuve.] 1. Sacrifice. See ஐவகைவேள்வி, 1. முன்முயன் றரிதினின் முடிதத வேளவி (அகநா. 220). 2. Spiritual discipline. See ஐவகையாகம், 2. 3. Sacrificial pit; ஓமகுண்டம். (பிங.) 4. Service, worship; பூசனை. (பிங.) வேள்வியி னழகியல் விளம்பு வோரும் (பரிபா. 19, 43). 5. Marriage; கலியாணம். நாமுன்பு தொணடுகொணட வேள்வியில (பெரியபு. தடுத்தாட். 127). 6. Benevolence; gift; கொடை. (பிங.) 7. Religious merit; புண்ணியம். ஆள்வினை வேளவியவன் (பு. வெ. 9, 27). 8. (Puṟap.) Theme eulogising a warrior on his destroying his enemies to feast devils with their dead bodies. See களவேள்வி. பணணிதைஇய பயஙகெழு வேள்வியின் (அகநா. 13). 9. The 10th nakṣatra. See மகம், 2.

வேள்விக்கபிலை vēḷvi-k-kapilai, n. <வேளவி+கபிலை[2]. Cow that yields milk, ghee, etc, necessary for a sacrifice; யாகத்துக் குரிய பால் முதலியனவந்நை உதவும் பசு. வேளவிக் கபிலை பாறபயங குன்றுதலானும் (தொல. பொ. 177, உரை).

வேள்விக்குண்டம் vēḷvi-k-kuṇṭam, n. <id.+. Sacrificial pit; ஓமகுண்டம். (பிங.)

வேள்விக்குவேந்தன் vēḷvikku-vēntaṉ, n. <id.+. See வேள்விநாயகன். (சூடா.)

வேள்விச்சாலை vēḷvi-c-cālai, n. <id.+ சாலை[1]. Sacrificial hall; யாகசாலை. வேளவிசசாலை யின் வேநதன் போநதபின் (சிலப. 30, 170).

வேள்வித்தறி vēḷvi-t-taṟi, n. <id.+. See வேள்வித்தூணம். (பிங.)

வேள்வித்தூண் vēḷvi-t-tūṇ, n. <id.+. See வேள்வித்தூணம். (சூடா.)

வேள்வித்தூணம் vēḷvi-t-tūṇam, n. <id.+தூணம்[2]. Stake to which the sacrificial victim is fastened; யாகபலிக்குரிய பிராணியைக் கட்டிவைக்குந் தம்பம். மணிசசிரல் . . . வேளவித தூணத தசைஇ (பெருமபாண. 316).

வேள்விநாயகன் vēḷvi-nāyakaṉ, n. <id. +. Indra, as the lord of sacrifices; இந்திரன். (பிங.)

வேள்விநிலை vēḷvi-nilai, n. <id+. 1. (Puṟap.) Theme describing the greatness of sacrifices performed by a king; அரசன் யாகஞ் செய்த பெருமையைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, 15.) 2. (Puṟap.) Theme describing the benevolence of a chief in making gifts of red cows, in the early hours of the day; தலைவன் சேதாவினை நாட்காலையிற் கொடுக்குங் கொடைச் சிறப்பினைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 90.)

வேள்விமுதல்வன் vēḷvi-mutalvaṉ, n. <id.+. 1. Sacrificer, one who performs a sacrifice; யாகத்தலைவன். (பரிபா. 3, 4-5, உரை.) 2. See வேள்விநாயகன். விலஙகென விணணோா வேளவிமுதல்வன் (பரிபா. 5, 31).

வேள்வியாசான் vēḷvi-y-ācāṉ, n. <id.+. Priest who conducts a sacrifice; யாகஞ் செய்விக்கும் புரோகிதன். (தொல. பொ. 75, உரை.)

வேள்வியாசிரியன் vēḷvi-y-āciriyaṉ, n. <id.+. See வேள்வியாசான். (தொல். பொ. 75, உரை.)

வேள்வியாளன் vēḷvi-y-āḷaṉ, n. <id.+ ஆளன். 1. Brahmin; பிராமணன். (திவா.) 2. Munificent person; கொடையாளன். (பிங.)

வேள்வியின்பதி vēlviyiṉ-pati, *n.* <id. + பதி⁴. Viṣṇu, as the Lord of sacrifice; திருமால். (பிங.)

வேள்வு vēlvu, *n.* <வேள்- 1. Sacrifice; யாகம். விழவும் வேள்வும் விருந்தலொன்றினமையால (சீவக. 138). 2. Presents of food-stuffs from the house of the bridegroom to that of the bride and *vice versa*, at a wedding; விவாகத்தில் மணமக்கள்விட்டார்கள் வரிசையாக வேடுக்கும் உணவுப் பண்டம். *C. N.* 3. Rare commodity, அரும் பண்டம். (யாழ். அக.)

வேள்வெடு-த்தல் vēlvetu-, *v. intr.* <வேள்வு + எடு-. 1. To send presents of food-stuffs from the house of the bridegroom to that of the bride and *vice versa*, at a wedding, மணமகன்விட்டாருக்கு மணமகள்விட்டாரும் மணமகள்விட்டாருக்கு மணமகன்விட்டாரும் விருந்துக்குரிய வரிசைப்பண்டங்களை யனுப்புதல். *C. N.* 2. To gather together and carry varied articles; பலபண்டந் தேடிக் கொண்டுபோதல் (யாழ். அக.)

வேளம் vēlam, *n.* cf. *vēla.* 1. Fortified place where ladies of rank captured in war were kept as slaves by the Cōḻas; சோழராற் சிறைபிடிக்கப்பட்ட உயர்குலத்து மகளிர் அடிமையாக வாழும்படி அமைத்த அரணிடம். மீனவர் கானமபுக . . . வேளமபுகு மடவீர (கலிங. 41). வீரபாண்டியனை முடித்தலை கொண்டு அவன் மடக் கொடியை வேளமேற்றி (S. I. I. iii, 217). 2. Quarters; வாசத்தலம். (S. I. I. ii, 440.)

வேளமேற்று-தல் vēlam-erṟu-, *v. tr.* <வேளம் +. To confine ladies of rank captured in war, within a *vēlam;* சிறைபிடித்த மகளிரை வேளத்தில் அமர்த்துதல். (S. I. I. iii, 217.)

வேளன் vēlaṉ, *n.* See வேளான். (சங். அக.)

வேளா¹ vēḷā, *adv.* prob. வாளா. To no purpose. See கேளா. (பிங.)

வேளா² vēḷā, *n.* Sawfish, sandy brown, attaining 20 ft., in length, *Pristis zysrom;* செம்மண் நிறமுள்ளதும் இருபது அடி நீளம் வளர்வதுமான சுறமீன்வகை.

வேளாட்டி vēḷāṭṭi, *n.* See வெள்ளாட்டி. (இலக். வி. 45, உரை.)

வேளாண்மாந்தர் vēḷāṉ-māntar, *n.* <வேளாண்மை +. Vēḷāḷas; வேளாளர். (தொல். பொ. 635.)

வேளாண்மாந்தரியல்பு vēḷāṉmāntar-iyalpu, *n.* <வேளாண்மாந்தர் +. Characteristics of the Vēḷāḷas, ten in number, viz., *āṇai-vaḻi-niṟṟal, aḻintōrai-niṟuttal, kaikkaṭaṉ-āṟṟal, kacivakat-tuṇmai, okkal-pōṟṟal, ōvā-muyarci, maṉṉiṟai-taruttal, oṟṟumai-kōṭal, viruntu-puṟantaruttal tiruntiya-v-oḻukkam;* ஆணைவழிநிற்றல் அழிந்தோரைநிறுத்தல் கைக்கடனாற்றல் கசிவகத்துண்மை ஒக்கல்போற்றல் ஓவாமுயற்சி மன்னிறைதருதல் ஒற்றுமைகோடல் விருந்துபுறந்தருதல் திருந்திய வொழுக்கம் என்ப வேளாளர்க்குரிய பத்துவகைத் தன்மைகள். (W.)

வேளாண்மை vēḷ-āṇmai, *n.* <வேள் + ஆள்- 1. Gift, bounty, liberality; கொடை. (பிங.) 2. Beneficence, help; உபகாரம். விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு (குறள், 81). 3. Cultivation of the soil, agriculture, husbandry; பயிர்செய்யுந் தொழில் 4. Truth; சத்தியம். (பிங.) வேளாண்மைத் தாழ்வு வினைகெட (கொண்டல்விடு. 84).

வேளாண்மையமர்க்களம் vēḷāṇmai-y-amarkkalam, *n.* <வேளாண்மை +. Stir and bustle of harvest; அறுவடைச்சாலத்து நிகழும் நெற்களத்தாரவாரம்.

வேளாண்வாகை vēḷāṉ-vākai, *n.* <id. +. (Puṟap.) Theme of exalting a Vēḷāḷa for doing the duties laid upon him by caste rules; வேளாளன் செய்தற்குரிய கடமைகளை நிறைவேற்றலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 11.)

வேளாண்வாயில் vēḷāṉ-vāyil, *n.* <id. +. Begging, as offering an outlet for liberality; யாசிக்கை. வேளாண்வாயில் வேட்பக் கூறி (பொருந. 75).

வேளாணவேதம் vēḷāṉ-vētam, *n.* <id. + வேதம்¹. Nālaṭiyār. See நாலடியார்.

வேளாப்பார்ப்பான் vēḷā-p-pārppāṉ, *n.* <வேள்- + ஆ neg. +. Worldly-minded Brahmin, as not performing sacrifices; இலௌகிகப் பிராமணன். (அகநா. 24.)

வேளாரி vēḷāri, *n.* Jamaica switch sorrel. See விராலி. (L.)

வேளாவளி vēḷāvaḷi, *n.* <*vēlāvalī.* 1. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (பரத. இராக. 55.) 2. (Mus.) A secondary melody-type of the *cevvaḻi* class; செவ்வழிக்குப் புறமான பண்திறவகை. (சிலப. 14, 160-167, உரை.)

வேளாவேளை vēḷāvēḷai, *adv.* Redupl. of வேளை¹. 1. At one time or another, occasionally; சிற்சிலசமயத்தில். 2. At the proper time; உரிய காலத்தில். நீ வேளாவேளையில் வரவேண்டும்.

வேளாளர்செய்கை vēḷāḷar-ceykai, *n.* <வேளாளன் +. See வேளாண்மாந்தரியல்பு (பிங.)

வேளாளரறுதொழில் vēḷāḷar-aṟu-toḻil, *n.* <id. +. The six occupations of the Vēḷāḷas,

viz., *uḻavu, pacu-k-kāval, vāṇipam, kuyiluvam, kārukaviṉai, irupiṟappāḷaikkēval-ceyal;* உழவு பசுக்காவல் வாணிபம் குயிலுவம் காருகவினை இருபிறப்பாளர்க்கேவல்செயல் என்னும் வேளாளர்க்குரிய அறுவகைத்தொழில். (திவா.)

வேளாளன் vēḷ-āḷaṉ, *n.* <வேள்+. 1. Liberal person; உபகாரி. *வேளாளனென்பான விருந்திருக்க வுண்ணாதான்* (திரிகடு. 12). (பிங.) 2. Vēḷāḷa, a caste; ஒரு சாதி. 3. A person of Vēḷāḷa caste; வேளாளசாதியான். 4. Vaiśya; வைசியன். (பிங.) 5. Śūdra; சூத்திரன். (பிங.)

வேளான் vēḷāṉ, *n.* <id. 1. A caste title; ஒரு சாதிப்பட்டப்பெயர். *மதுராந்தக மூவேந்த வேளான்* (S. I. I. ii, 10). 2. A title of persons belonging to the Kuyavar caste; குயவரது சாதிப் பட்டப்பெயர். *Mod.*

வேளானுகூலம் vēḷāṉukūlam, *adv.* <*vēlā*+*anukūla.* According to fate; விதிப்படி. *Loc.*

வேளிர் vēḷir, *n.* <வேள். 1. A class of ancient chiefs in the Tamil country; தமிழ் நாடாண்ட ஒருசார் அரசர்குலத்தார். *நாற்பத்தொன பது வழிமுறை வந்த வேளிருள் வேளே* (புறநா. 201). 2. The Cāḷukyas; சளுக்குவேந்தர். (திவா.) 3. Petty chiefs; குறுநிலமன்னர். (சூடா.)

வேளுங்கு vēḷuṅku, *n.* 1. Tube-in-tube wood, l. tr., *Dalbergia paniculata;* மரவகை. (L.) 2. Red creeper. See பப்பிளி. (சங். அக.)

வேளூர் vēḷ-ūr, *n.* <வேள்+. Vaittīcuraṉ-kōyil, a Śiva shrine in the Tanjore District, தஞ்சாவூர்ஜில்லாவி லுள்ள வைத்தீசுரன்கோயில் என்னுஞ் சிவதலம். *வேளூரா வைத்தியநாதனே* (குமர பிர. முத்துக். 2).

வேளை¹ vēḷai, *n.* <*vēlā.* 1. See காலம், 1, 2, 3, 6. 2. Karma; கருமவினை. (யாழ். அக.)

வேளை² vēḷai, *n.* 1. Black vailay. See தைவேளை. *வேளை வெண்பூ* (புறநா. 23). (சங். அக.) 2. A sticky plant that grows best in sandy places. See நாய்வேளை. (சங். அக.)

வேளைக்காரநாயகம் vēḷaikkāra-nāyakam, *n.* <வேளைக்காரர்+. Leadership of the Vēḷaikkārar; வேளைக்காரர்களுக்குத் தலைமை. *வேளைக்காரநாயகஞ் செய்வார்களில் . . . காடவராய னேன்* (S. I. I. v, 85).

வேளைக்காரர் vēḷai-k-kārar, *n.* <வேளை¹+காரன்¹. Devoted servants who hold themselves responsible for a particular service to their king at stated hours and vow to stab themselves to death if they fail in that; அரசர்க்கு வேளைப்படி உரிய பணியைத் தாம் செய்ய வியலாதபோது தம்முயிரை மாய்த்துக்கோள்வதாக விரதம்பூண்ட பணியாளர். *பூவேளைக்காரரைப போலே . . . கைமேலே முடிவா ரொருவரிறே* (ஈடு, 5, 1, 9).

வேளைக்காரன் vēḷai-k-kāraṉ, *n.* <id.+id. Evil time, personified; தீமைவிளைக்குங் காலக் கடவுள். *வேளைக்காரன் இப்படிப் படுத்துகிறான். Loc.*

வேளைக்குறை vēḷai-k-kuṟai, *n.* <id.+. Bad times; தீயகாலம். (W.)

வேளைப்பாசை vēḷaippācai, *n.* Rhomb-leaved morning mallow, *Sida rhombifolia;* செடிவகை.

வேளைப்பிசகு vēḷai-p-picaku, *n.* <வேளை¹+. See வேளைக்குறை.

வேளைப்பிழை vēḷai-p-piḻai, *n.* <id.+. See வேளைக்குறை. (W.)

வேளைபார்-த்தல் vēḷai-pār-, *v. intr.* <id.+. 1. To fix an auspicious hour; சுபகரமான முகூர்த்தம் பார்த்தல். *பெண்ணை ஊருக்கனுப்ப வேளை பார்க்கவேண்டும்.* 2. To wait for an opportunity, தக்க சமயம் பார்த்தல்.

வேளைபூண்(ணு)-தல் vēḷai-pūṇ-, *v. intr.* <id.+. To beseech; மன்றாடுதல். (யாழ். அக.)

வேளையம் vēḷaiyam, *n.* cf. வடையம். [K. *vīlaya.*] Betel leaves and areca-nuts; வெற்றிலை பாக்கு. *Loc.*

வேற்காரன் vēṟ-kāraṉ, *n.* <வேல்¹+காரன்¹. 1. Spearman; வேலாயுதத்தையுடைய வீரன். 2. Armed servant of a king; ஆயுதபாணியான இராசசேவகன். *ராஜாக்கள் ராஜத்துரோகம் பண்ணினவாகளை நலிகைக்கு வேற்காரரை வரவிடுமா போலே* (ஈடு, 1, 4, 9).

வேற்கோட்டம் vēṟ-kōṭṭam, *n.* <id.+கோட்டம்². Temple of Skanda; முருகவேள் கோயில். *உச்சிக்கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம் வேற்கோட்டம்* (சிலப். 9, 11).

வேற்றலம் vēṟṟalam, *n.* cf. *vātula.* Wind; காற்று. (பிங.)

வேற்றவன் vēṟṟavaṉ, *n.* <வேறு. 1. Stranger; அயலான். *வேற்றவாக் கெட்டா யோகா* (சேதுபு. தோத. 43). 2. Enemy; பகைவன். *வேற் றவ ராரத்தனர்* (கம்பரா. இராவணன்வதை. 78).

வேற்றாள் vēṟṟāḷ, *n.* <id.+ஆள்². 1. Stranger; அன்னியமானவ-ன்-ள். *வேற்றாளென்ன வொண்ணுதபடி* (ஈடு, 5, 10, 2). 2. Pariah; பறை. (W.)

வேற்றான் vēṟṟāṉ, *n.* <id. 1. See வேற்றவன், 1. *வேற்றார்க டிறத்திவன் றஞ்சமென் வீர வென்றான்* (கம்பரா. வாலிவ. 33). 2. See

வேற்றவன், 2. வேற்றுரை வேற்றூர் தொழுத விரி வரவு (பரிபா. 20, 71).

வேற்றுனை vēṟṟāṉai, n. < வேல்[1] + தானை. Force of spearmen in an army, one of *aṟu-vakai-t-tāṉai*, q. v.; அறுவகைத்தானையுள் ஒன்றன வேற்படை. (திவா.)

வேற்றிசைப்பா vēṟṟicai-p-pā, n. < வேறு + இசை[5] + பா[4]. (Pros.) A verse in a distinctive metre at the end of a *carukkam* or *ilampakam*; சருக்கம் அல்லது இலம்பகத்தின் முடிவில் வேறு பாடான இசைபெற்றுவரும் பா. (சீவ.)

வேற்றுக்காற்று vēṟṟu-k-kāṟṟu, n. < id. +. (W.) 1. Wind from a different direction; திசைமாறி வீசுங்காற்று. 2. Fart; அபானவாயு.

வேற்றுக்குரல் vēṟṟu-k-kural, n. < id + குரல்[3]. (W.) 1. Strange voice; அன்னியர் குரல். 2. Unnatural tone; disguised voice; மாறுகுரல்

வேற்றுத்தாய் vēṟṟu-t-tāy, n. < id. +. Step-mother; நற்றயல்லாத மாற்றுந்தாய்.

வேற்றுநர் vēṟṟunar, n. < id. Persons in disguise; மாறுவடிவங்கொண்டவர். நூற்றுவா முற்றி வேற்றுந ராகென (பெருங. மகத. 1, 94).

வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கம் vēṟṟu-nilai-meymmayakkam, n. < id. + நிலை +. (Gram.) Coalescence of a consonant except *k, c, t, p* with a consonant other than itself, in conformity with the rules, as in *panku*, opp. to *uṭaṉilai-meymmayakkam*; க் ச் த் ப் வொழிந்த பதினைந்து ஒற்றுக்களும் தம்முடன் பிறமெய்கள் வந்து மயங்குகை. (நன். 110, உரை.)

வேற்றுப்புலம் vēṟṟu-p-pulam, n. < id. +. 1. Strange place, foreign place; தனக்கு அன்னியமான விடம். 2. Enemy's country; பகை யிடம். வேற்றுபபுலத் திறுத்து (புறநா. 31).

வேற்றுப்பொருள்வைப்பு vēṟṟu-p-poruḷ-vaippu, n. < id. + பொருள் +. (Rhet.) A figure of speech in which a particular notion is substantiated by a general notion or *vice versa*; சிறப்புப்பொருளைச் சாதிப்பதற்குப் பொதுப் பொருளையும், பொதுப்பொருளைச் சாதிப்பதற்குச் சிறப்புப்பொருளையும் அமைத்துக்கூறும் அணி. (தண்டி. 46.)

வேற்றுமணாளன் vēṟṟu-maṇāḷaṉ, n. < id. +. Paramour; பரபுருடன். (யாழ். அக.)

வேற்றுமனிதன் vēṟṟu-maṉitaṉ, n. < id. +. Stranger; அன்னியன்.

வேற்றுமுகம் vēṟṟu-mukam, n. < id. +. 1. Face of a stranger; unfamiliar face; அன்னிய முகம். அந்தக் குழந்தைக்கு வேற்றுமுகமில்லை. 2. Altered face, indicating one's displeasure; உபேட்சையைக் காட்டும் மாறுமுகம்.

வேற்றுமுனை vēṟṟu-muṉai, n. < id. + முனை[3]. Enemy's army; பகைப்படை. வேலூன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும் (அகநா. 67)

வேற்றுமை vēṟṟumai, n. < id. 1. Difference; வித்தியாசம். வேற்றுமையின்றிக் கலந் திருவா நட்டக்கால் (நாலடி. 75). 2. Antipathy; விரோதம். காமம் புகாபட வேற்றுமைக் கொண்டு பொருளாவயிற் போகுவாய் (கலித். 12). 3. Dissimilarity; disagreement; ஒப்புமையின்மை. 4. Characteristic mark distinguishing an individual or species; ஒரு பொருளின் வேறுபாடு காட்டற்குரிய தன்மை. 5. (Gram.) Case; செயப் படுபொருள் முதலாயினவாகப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்துவது. (தொல். சொல். 62.) 6. (Gram.) See வேற்றுமையுருபு. (நன். 420) 7. (Gram.) See வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. (நன். 151.) 8. (Rhet.) See வேற்றுமையணி. (தண்டி. 49.)

வேற்றுமைகாட்டு-தல் vēṟṟumai-kāṭṭu-, v. intr. < வேற்று-மை +. To differentiate; to make a difference; to make invidious distinction; வித்தியாசங் காட்டுதல். (யாழ். அக.)

வேற்றுமைத்துணை vēṟṟumai-t-tuṇai, n. < id. +. External help derived by a king from his army, wealth, etc.; படை பொருள் முதலிய புறப்பொருள்களால் அரசர்க்கு அமையுந் துணை. (குறள், 861, உரை.)

வேற்றுமைத்தொகை vēṟṟumai-t-tokai, n. < id. +. (Gram.) A compound in which the case-ending is elliptical; வேற்றுமையுருபு தொக்குவருந் தொடர். (நன். 363.)

வேற்றுமைநயம் vēṟṟumai-nayam, n. < id. +. View-point of differentiation, opp. to *oṟṟumai-nayam*; வேறுபடுத்திப் பார்க்கு முறை. ஒற்றுமைநயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும் வேற் றுமைநயத்தின் வேறே யுடலுயிர் (நன். 451).

வேற்றுமைப்புணர்ச்சி vēṟṟumai-p-puṇarcci, n. < id. +. (Gram.) Combination of two words, the case-ending of the first of which is either expressed or understood; வேற்றுமையுருபுகள் இடையில் விரிந்துந் தொக்கும் வரச் சொற்கள்புணர்வது. (நன். 152, உரை.)

வேற்றுமைமயக்கம் vēṟṟumai-mayakkam, n. < id. +. (Gram.) Antiptosis, use of one case for another; ஒரு வேற்றுமையுருபு வேறொரு வேற்றுமைப்பொருளில் வருகை.

வேற்றுமையணி vēṟṟumai-y-aṇi, n. < id. + அணி[2]. (Rhet.) A figure of speech. See வியதிரேகம், 4.

வேற்றுமையுருபு vēṟṟumai-y-urupu, *n.* <id.+. (Gram.) Case-endings of the six cases from the accusative to the locative; இரண்டு முதல் ஏழு வரையிலுமுள்ள ஆறுவேற்றுமைகளை யுணர்த்தும் உருபுச்சொல். (நன்.)

வேற்றுமைவிரி vēṟṟumai-viri, *n.* <id.+. (Gram.) Compound in which the case-ending is expressed; வேற்றுமையுருபு விரிந்துநிற்குந் தொடர்.

வேற்றுரு vēṟṟuru, *n.* <வேறு+உரு[3]. Disguised form or shape; மாற்றுருவம். *யாவரும் விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுருக் கொள்கென* (மணி. 26, 69).

வேற்றுவன் vēṟṟuvaṉ, *n.* <id. Stranger; அயலான். *வேற்றுவ ரில்லா நுமரூர்க்கே செல்லினும்* (சீவக. 1550).

வேற்றுவேடம் vēṟṟu-vēṭam, *n.* <id.+ வேடம்[1]. Disguise; மாறுவேடம்.

வேற்றொலிவெண்டுறை vēṟṟoli-ven-ṭuṟai, *n.* <id.+ஒலி+. (Pros.) A kind of *ven-ṭuṟai* in which the first few lines have one kind of rhythm and the succeeding lines have a different kind of rhythm; முன்பிற் சில அடிகள் ஓரோசையாயும் பின்பிற் சில அடிகள் மற்றோரோசையாயும் வரும் வெண்டுறைவகை. (காரிகை, செய. 7, உரை, பக். 79.)

வேற்றோன் vēṟṟōṉ, *n.* <id. See வேற்றுவன். *வேற்றோன் போல மாற்றம் பெருகி* (பெருங். இலாவாண. 8, 147).

வேறா-தல் vēṟ-ā-, *v. intr.* <id.+ஆ[6]-. 1. To be separated, disunited; பிரிதல். 2. To be different; பிறிதாதல். *உடல உயிரின் வேறாயது.* 3. To become different or altered; மாறுபடுதல். *வளம்பெறினும் வேறாமோ சால்பு* (பு. வெ. 8, 31). 4. To change in one's mind; மனம் மாறுபடுதல். *வினைவகையான் வேறாகு மாந்தர் பலர்* (குறள், 514). 5. To be spoilt, as in quality; முன்னைய தன்மை குலைதல். *வெறிகொள் வியன்மார்பு வேறாகச்செய்து* (கலித். 93). 6. To be distinguished or particularised; to be special; சிறப்புடையதாதல். *நிமித்தஞ் சொல்வார் பலருளரும் நின்னை வேறாகக்கொண்டு* (திணைமாலை. 90, உரை). 7. To be away from; ஒதுக்காதல். *வேறாகக் காவின் கீழ்ப்போதரு* (கலித். 94) 8. To be alone; தனியாதல். *சீவகசாமி வேறாவிருந்தாற்கு* (சீவக. 1872).

வேறிடம் vēṟiṭam, *n.* <id.+. Solitude, retreat; தனியிடம். (யாழ். அக.)

வேறு vēṟu, *n.* [K. *bēṟu.*] 1. Other, that which is different; பிறிது. *வேறோர் பரிசிங்கொன்றில்லை* (திருவாச. 33, 5). 2. That which is separated; பிரிந்தது. 3. Class; kind; கூறுபாடு. *இருவே றுலகத்தியற்கை* (குறள், 374). 4. Enmity, opposition; பகைமை. (சீவக. 755.) 5. That which is opposite; எதிரிடையானது. 6. Evil; தீங்கு. *அறிந்ததோ விலலைநீ வேறோபடுபது* (கலித். 95). 7. That which is new; புதிது. *யாம வேறியைந்த குறும்பூழ்ப்போர கண்டேம* (கலித். 95). 8. That which is special or distinct; that which is distinguished or particularised; சிறப்புடையது. *அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம வேறாகச் சிறந்தமையின்* (குறள், 120, உரை). *வேறாக நின்னை வினவுவேன்* (திணைமாலைநூற். 90). 9. Solitariness; தனி. (சீவக. 1872.) 10. A word used as a heading in poems, to indicate change of metre; காவியம் முதலிய வற்றில் செய்யுள் வேறுபாட்டினைக் குறிப்பதற்கு இடும் தலைப்புச்சொல்.

வேறுகொள்(ளு)-தல் vēṟu-koḷ-, *v. tr.* <வேறு+. 1. To remove to a secluded place; ஏகாந்தமான இடத்தைச் சேரவிடுதல். *கொடிய வல்வினையேன் றிறங்கூறுமின் வேறுகொண்டே* (திவ். திருவாய். 6, 1, 9). 2. To mark out; to treat with special regard; சிறப்புடையதாக மதித்தல். *வேறு கொண் டும்மையா னிரந்தேன்* (திவ். திருவாய். 6, 1, 10). 3. To understand differently; மாறாகக் கொள்ளுதல். *வெளிறிலாக் கேள்வியானை வேறு கொண்டிருந்து சொன்னான்* (சீவக. 200).

வேறுசெய்-தல் vēṟu-cey-, *v. tr.* <id.+. 1. To cause dissensions; to create enmity; பகைவிளைத்தல். *வேந்த னுமமையும வேறுசெய்து* (சீவக. 755). 2. See வேறுகொள்-, 2. *வீரனா வேறுசெய்து தமமுளென்னைவைத்திடாமையால்* (திவ். திருச்சந். 116).

வேறுநினை-த்தல் vēṟu-niṉai-, *v. intr.* id.+. 1. To think differently; to misunderstand; விபரீதமாக நினைத்தல். 2. To be ungrateful and think of doing evil; உபகாரஞ் செய்தவனுக்கு அபகாரஞ்செய்ய எண்ணுதல்.

வேறுநினைவு vēṟu-niṉaivu, *n.* <id.+. Absence of mind; inattention; கவனமின்மை. *Loc.*

வேறுபடு[1]-தல் vēṟu-paṭu-, *v. intr.* <id.+. See வேறா-. *வேறுபட் டாங்கே கலுழ்தி* (கலித். 91).

வேறுபடு[2]-த்தல் vēṟu-paṭu-, *v. tr.* Caus. of வேறுபடு[1]-. See வேறுபடுத்து-.

வேறுபடுத்து-தல் vēṟu-paṭuttu-, *v. tr.* Caus. of வேறுபடு[1]-. 1. To change, alter; மாற்றுதல். 2. To make different; வித்தியாசப் படுத்துதல். 3. To sow discord between; to alienate; மித்திரபேதஞ்செய்தல். (குறள், 467, உரை.) 4. To separate; பிரித்தல். (சங். அக.)

வேறுபண்ணு-தல் vēṟu-paṇṇu-, v. <வேறு+. tr. See வேறுபடுத்து-.—intr. 1. To create misunderstanding; மனஸ்தாப முண்டு பண்ணுதல். அவன் அண்ணனுக்கும் தமபிக்கும் வேறுபண்ணுகிறான். 2. To do the very opposite; எதிரிடை செய்தல். தகப்பன் சொன்னதற்குப் பிள்ளை வேறுபண்ணுகிறான்.

வேறுபாட்டொழிப்பு vēṟupāṭṭoḻippu, n. <வேறுபாடு+. (Rhet.) A variety of avanuti; அவநுதியணிவகை. (யாழ். அக.)

வேறுபாடு vēṟupāṭu, n. <வேறுபடு[1]-. 1. Difference; வித்தியாசம். மேலைக்கிளவியொடு வேறுபாடிலவே (தொல். சொல். 217). 2. Disagreement, மனமாறுபாடு. சுணணத்திற் றோன்றிய வேறுபாடு (சீவக. 903). 3. See வேற்றுமை, 2. காமதன்மகு குறறப்பட்டிப்படி அதனோடு வேறுபாடுகொண்டு (கலித். 12, உரை).

வேன் vēṉ, n. <வியன்[1]. Excess; மிகுதி. (W.)

வேன்காண்(ணு)-தல் vēṉ-kāṇ-, v. intr. <வேன்+. To be in excess; அளவில் அதிகமாயிருத்தல். நெல்லை யளநததில் இரணடுமரக்கால் வேன் கணடது.

வேன்மகன் vēṉ-makaṉ, n. <வேல[1]+. The sacrificing priest. See வேலன், 3. வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன் (நாலடி, 16).

வேனல் vēṉal, n. cf. வேனில. [M. vēnal.] 1. Heat; வெப்பம். வேனன்மலகி வெணடோசென்ற வெங்நிலம் (சீவக. 2578). 2. Hot season; வேனிற் காலம். நீடிய வேனிற் பாணி (சிலப். 8, வெணபா, 2). 3. Anger; சினம். வேனலானை யுரிதத வீரட்டரே (தேவா. 960, 5).

வேனற்கட்டி vēṉaṟ-kaṭṭi, n. <வேனல்+. Summer boil; வேனிற்காலத் துண்டாஞ் சிரங்கு.

வேனில்[1] veṉil, n. prob. வே-. 1. See வேனிற்காலம். வேனிலாயினுந் தண்புனலொழுகுந் தேனூர (ஐங்குறு. 54). 2. Spring season; இளவேனில். 3. Heat; வெப்பம். வேனி னீடிய சுரனிறந்தோரே (அகநா. 201). 4. Mirage; கானல். (பிங்.)

வேனில்[2] vēṉil, n. prob. வேய்[1]-. (பிங்.) 1. Decoration; ஒப்பனை. 2. Beauty; அழகு. 3. Splendour; பொலிவு.

வேனிலவன் vēṉilavaṉ, n. <வேனில்[1]. See வேனிலான். வேனிலவன் மேனுதல் விழித்தவன் (பாரத. முதற்போா. 63).

வேனிலாளி vēṉil-āḷi, n. <id.+. See வேனிலான். (பிங்.)

வேனிலான் vēṉilāṉ, n. <id. Kāma, as God of Spring; மன்மதன். வேனிலான வரு நெறி வெணமுள் விதத்தின- (சீவக. 2635).

வேனிற்காலம் vēṉiṟ-kālam, n. <id.+. Hot season; summer; கோடைக்காலம்.

வேனிற்பள்ளி vēṉiṟ-paḷḷi, n. <id.+. Open terrace of a house, as a place for resting and enjoying the moonlight during summer; நிலாமுற்றம். மேனிலை மருங்கின் வேனிற் பள்ளி யேறி (சிலப். 8, 18).

வேனிற்பாசறை vēṉiṟ-pācaṟai, n. <id. +பாசறை[1]. Summer camp of a king waging war, dist. fr., kūtiṟ-p-pācaṟai; போர்மேற்சென்ற அரசன் வேனிற்காலத்துத் தங்கும் படைவிடு. (தொல். பொ. 76.)

வேனின்மாலை vēṉiṉ-mālai, n. <id.+ மாலை[3]. A poem describing the two divisions of the hot season, iḷa-vēṉil and mutu-vēṉil, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் இளவேனில் முதுவேனில் என இருதிறப்பட்ட பருவங்களையும் சிறப்பித்துக்கூறும் நூல். (வீரசோழியம். அகளங்க. 7.)

வேஜார் vējār, n. <Hind. bēkār. Uselessness; பயனின்மை. Loc.

வேஜாரி vējāri, n. Corr. of வியபிசாரி.

வேஷ்டகம் vēṣṭakam, n. <vēṣṭaka. Gum; பிசின். (சங். அக.)

வேஷ்டணம் vēṣṭaṇam, n. <vēṣṭana. (யாழ். அக.) 1. Tying of the amulet; காப்புக்கட்டுகை. 2. Girdling, encircling; சுற்றுகை.

வேஷ்டனை vēṣṭaṉai, n. <vēṣṭanā. Repeating certain syllables, while chanting Vēdic Samhitas in kiramapāṭam; வேதபாராயணத்திற் சங்கிதைப்பகுதிகளைக் கிரமபாடமாக ஓதும்போது சிற்சில பதங்களை மடக்கியோதுகை.

வேஷ்டாடை vēṣṭāṭai, n. <வேஷ்டி+ ஆடை[1]. A mode of wearing cloth. See பஞ்சகச்சம். Brāh.

வேஷ்டி vēṣṭi, n. <vēṣṭa. [T. vesṭuvā.] 1. Man's cloth; ஆடவர் அணியும் ஆடை. 2. See வேஷ்டாடை. Brāh.

வேஷ்டிதம் vēṣṭitam, n. <vēṣṭita. See வேட்டிதம்.

வேஷ்டியம் vēṣṭiyam, n. See வேட்டிதம்.

வேஷ்டை vēṣṭai, n. [T. vēsaṭa.] Mortification, annoyance; உபத்திரவம். (C. G.)

வேஷக்காரன் vēsa-k-kāraṉ, n. <வேஷம + காரன்[1]. See வேஷதாரி.

வேஷகம் vēsakam, n. <vēsaka. An ear-ornament. See வேடகம். (யாழ். அக.)

வேஷங்கட்டு-தல் vēsaṅ-kaṭṭu-, v. tr. & intr. <வேஷம + 1. To put on appropriate dress or costume, as an actor; மாறுவேடந் தரித்தல். 2. To raise to a high position; உயர் நிலையில் வைத்தல். வேஷங்கட்டிவிட்டால் ஆடமாட்டானு பிளளை!

வேஷதாரி vēsa-tāri, n. <id. + தாரி[4]. 1. Person in disguise; வேஷம்பூண்டவன். பைரவ வேஷதாரிகள் (தக்கயாகப. 51, உரை). 2. Hypocrite; நயவஞ்சகன். *Colloq.*

வேஷம் vēsam, n. <vēsa. 1. Dress; கோலம். அவா தலைவேஷம் அழகிது 2. Disguise; மாற்றுருவம். மயூரவேஷங்கொணடு போனான் (தக்கயாகப. 44, உரை). 3. Pretence; பாசாங்கு. 4. An ear-ornament; காதணிவகை. (யாழ். அக.)

வேஷம்போடு-தல் vēsam-pōṭu-, v. intr. <id. +. 1. See வேஷங்கட்டு-. 2. To pretend; பாசாங்கு செய்தல். *Loc.*

வேஸ்திரி vēstiri, n. Head workman; See மேஸ்திரி. (C. E. M.)

வை

வை[1] vai. The compound of வ் + ஐ.

வை[2]-தல் vai-, 1 v. tr. 1. To abuse, revile; நிந்தித்தல். வைதா ரொருவ ரொருவனை (நாலடி, 325). 2. To curse; சபித்தல். வைத வைவின் (கமபரா. சிறப. 5). 3. To deceive; வஞ்சித்தல். வையாது வழக்குரைத்தன்று (பு. வெ. 1, 18, கொளு).

வை[3]-த்தல் vai-, 11 v. tr. [T. vēyu, K. bay, M. vay.] 1. To put, place; இடுதல். வழுக்கினுள் வைக்குந தன்னுளை (குறள், 776). 2. To bestow; அளித்தல். ஓர கணமணி நிற்கென வைத்ததும (கம்பரா. சூளா 81). 3. To seat; இருக்கச் செய்தல். புறங்கடை வைத்தீவா சோறும் (நாலடி, 293). 4. To put to school; பள்ளிக்கு அனுப்புதல். பளளிக்கு வைததிலனே தந்தையாகிய பாதகனே (தனிப்பா.). 5. To appoint; வேலை முதலியவற்றில் அமர்த்துதல். 6. To lay by, deposit, store up; சேமித்தல். வைத்த பொருளும (நாலடி, 273). 7. To keep in custody; to guard; பாதுகாத்தல். 8. To reserve, set apart; தனியாக ஒதுக்குதல். வைத்தனன் றனக்கே தலையு மென்னுவும் (தேவா. 351, 1). 9. To detain, as in prison; சிறையிலிடுதல். 10. To possess, have, keep, hold in possession; உடைத்தாயிருத்தல். புன்னை நிததிலம் வைபபவும் (சிறுபாண. 149). நிரமபப பணம் வைததிருக கிறான். 11. To contain; அமைதல். இது எததனை அறை வைதத பெட்டி? 12. To keep, as mistress; வைப்பாட்டியாகக் கொள்ளுதல். 13. To allow to remain unaltered; நிலைமாறாதபடி செய்தல். 14. To create, set up; நிருமித்தல். வைததானை வானோ ருலக மெல்லாம் (தேவா. 384, 8). 15. To prepare; தயாரித்தல். குழம்பு வை. 16. To conduct or maintain for profit; நடத்துதல். கடை வைததிருக் கிறான். 17. To pay due regard to; மதித்துப் போற்றுதல். தந்தைததாயாராகளை வைத்திருப்பதிலிருந்து ஒருவன் குணததை அறியலாம். 18. To imagine, suppose; உண்மையென்று கொள்ளுதல். 19. To fix, determine; வரையறுத்தல். வைத்த நாள்வரை யெல்லை (திவ். திருவாய். 3, 3, 10). 20. To maintain, as accounts; கணக்கு முதலியன எழுதிவருதல். 21. To mention; எடுத்துச் சொல்லுதல். கணமணி நிற்கென வைத்ததும் வைபபாய் (கமபரா. சூளா. 81). 22. To consider; மனத்திற்கொள்ளுதல். மற்றை யான் செத்தாருள் வைககபபடும் (குறள், 214). 23. To meditate upon; தியானித்தல். சிந்தையி லவன் றன் சேவடிவைத்து (சிலப. 11, 106).—*aux.* An auxiliary verb; ஒரு துணைவினை. அஙகே போட்டு வை.

வை[4] vai, n. Sharpness, keenness, point; கூர்மை. (தொல். சொல். 387.)

வை[5] vai, n. [Tu. bai.] 1. See வைக் கோல். வைத்துறு போலக்கெடும் (குறள், 435). 2. Grass; புல். (பொதி. நி.)

வை[6] vai, part. Suffix of verbal nouns; தொழிற்பெயர் விகுதியுள் ஒன்று. போாவை.

வைக்கல் vaikkal, n. Corr. of வைக்கோல். (யாழ். அக.)

வைக்கிராந்தம் vaikkirāntam, n. <vaikrānta. A mineral poison; பாஷாணவகை. (யாழ். அக)

வைக்கோல் vai-k-kōl, n. <வை[5] + கோல்[1] +. Straw of paddy; நெற்பயிரின் உலர்ந்த தாள்.

வைக்கோல்வாரி vaikkōl-vāri, n. <வைக் கோல் + prob. வாரி[1]. A kind of *kampu* crop; கம்பம்பயிர்வகை. (யாழ். அக.)

வைக்கோற்கந்து vaikkōṟ-kantu, n. <id. + கந்து[2]. Heap of straw enclosing the threshing-floor. See கந்து[2], 1. (W.)

வைக்கோற்குதிரை vaikkōṟ-kutirai, n. <id. +. Bundle of straw and earth to stop the breach of a bund; வெள்ளத்தைத்தடுக்கக் கரை யுடைப்பிலிடும் மண்போதிந்த வைக்கோற்புரிக்கட்டு. (W.)

வைக்கோற்கூளம் vaikkōṟ-kūḷam, n. <id.+. Chaff of straw; வைக்கோற்பதர்.

வைக்கோற்பழுதை vaikkōṟ-paḻutai, n. <id.+. See வைக்கோற்புரி. (யாழ். அக.)

வைக்கோற்பாம்பு vaikkōṟ-pāmpu, n. <id.+. 1. See வைக்கோற்றுதிரை. (W.) 2. Disguise; மாறுவேஷம். (யாழ். அக.) 3. Illusion; மாயை.

வைக்கோற்புரி vaikkōṟ-puri, n. <id.+ புரி³. Large, twisted strand of straw; வைக்கோலை முறுக்கிய திரி.

வைக்கோற்போர் vaikkōṟ-pōr, n. <id. + போர்². Straw stack; வைக்கோற் குவியல்.

வைகட்சம் vaikaṭcam, n. <vaikakṣa. Upper garment; உத்தரியம். (யாழ். அக.)

வைகடிகன் vaikaṭikaṉ, n. <vaikaṭika. Jeweller, one who cuts and polishes gems; இரத்தினங்களைச் சாணைதீர்ப்போன். (W.)

வைகத்தன் vaikattaṉ, n. <vikartana. A sun-god, one of tuvātacātittar, q. v.; துவாதசாதித்தருள் ஒருவர். (பிங்.)

வைகரி¹ vaikari, n. <vaikharī. Articulate utterance, audible utterance of sounds or words, one of four vākku, q.v.; வாக்கு நான்கனுள் தெளிவாகச் செவிக்குக் கேட்கும் அட்சர வடிவான ஒலி. (சி. சி. 1, 20.)

வைகரி² vaikari, n. <vaikārika. (W.) 1. See வைகரியகங்காரம். 2. Regulation; திட்டம்.

வைகரியகங்காரம் vaikari-y-akaṅkāram, n. <வைகரி²+. (Phil.) Akaṅkāram or egoism in which cattuva-kuṇam or irācata-kuṇam predominates, one of akaṅkāra-t-tirayam, q.v.; அகங்காரத்திரயத்துள் சத்துவகுணமேனும் இராசதகுணமேனும் மேலிட்டிருப்பது. (சி. போ. பா. 2, 2.) (வேதா. சூ. 69.)

வைகல் vaikal, n. <வைகு-. 1. Dwelling; staying; தங்குகை. (பிங்.) 2. Passing; கழிகை. மத்துக்கயி றாடா வைகற்பொழுது நினையூஉ (பதிற்றுப். 71, 16). 3. See வைகறை, 1. (சூடா.) 4. Day; நாள். இன்று வைகல் வாரா முன்னே செயந்நீ முன்னிய வினையே (புறநா. 363). 5. cf. vaikāla. Day that has passed away; கழிந்த நாள். (பிங்.) 6. cf. vikala. Instant, moment; வேளை. மாதவி தன்னொ டணைவுறு வைகலி னயாந்தனன் (சிலப். 3, 173).

வைகல்லியம் vaikalliyam, n. <vaikalya. (யாழ். அக.) 1. Defect, imperfection; குறைவு. 2. Unsuitableness; தகுதியின்மை. 3. Emptiness; சூனியம்.

வைகலம் vaikalam, n. <வைகல். See வைகல், 4. (அக. நி.)

வைகலும் vaikalum, adv. <id. Daily, everyday; நாடோறும். அடிசில் பிறர்தகாக வைகலும (பு. வெ. 10, 8).

வைகற்பிகம் vaikaṟpikam, n. <vaikalpika. That which is optional; திண்ணமாய்க் கொள்ளப்படாதது. (யாழ். அக.)

வைகறை vaikaṟai, n. <வைகு- + அறு-. [T. vēkuva.] 1. Daybreak; விடியல். வைகறைமலரு நெய்தல் (ஐங்குறு. 188). 2. See வைகறையாமம். (அக. நி.)

வைகறைப்பாணி vaikaṟai-p-pāṇi, n. <வைகறை+பாணி³. Sound of the drum played early in the morning; அதிகாலையிற் கொட்டும் வாச்சியவொலி. கிணைநிலைப பொருநர் வைகறைபபாணியும் (சிலப். 13, 148).

வைகறையாமம் vaikaṟai-yāmam, n. <id.+. The last yāmam or period of three hours preceding daybreak; விடியுமுன்னுள்ள யாமம். வைகறையாமந் துயிலெழுந்து (ஆசாரக். 5).

வைகாசம்¹ vaikācam, n. <vaiśākha. See வைகாசி. (யாழ். அக.)

வைகாசம்² vaikācam, n. prob. vikāsa. Dawn; விடியற்காலம். (யாழ். அக.)

வைகாசம்³ vaikācam, n. See வைகானசம். (யாழ். அக.)

வைகாசி vaikāci, n. <vaiśākha. [M. vaigāsi.] 1. The 16th nakṣatra. See விசாகம். (பிங்.) 2. The 2nd month of the Tamil year, corresponding to May-June; இரண்டாம் மாதம்.

வைகாசிவசந்தன் vaikāci-vacantaṉ, n. <வைகாசி+. The river Cauvery in floods, during the month of Vaikāci; வைகாசி மாதத்திற் பெருகியோடுங் காவிரியாறு. (யாழ். அக.)

வைகார்ப்பு vaikārppu, n. <வைகு- + ஆர-. Unceasing, tumultuous noise; இடையறாத ஆரவாரம். வைகாாபபெழுந்த மைபடு பரப்பின் (பதிற்றுப். 41, 22).

வைகாரி vaikāri, n. <vaikārika. 1. (Phil.) See வைகரியகங்காரம். இராசதஞ்சோ வாக்காதி வைகாரி மருவிவரும் (சிவப்பிர. 27). 2. Goodness or virtue. See சத்துவகுணம். (வேதா. சூ. 69.)

வைகாரிகம் vaikārikam, n. <vaikārika. (Phil.) See வைகரியகங்காரம். வளா தைசதம் வைகாரிகமென்று (திருக்காளத். பு. சிவலிங்க. 11).

வைகாலம் vaikālam, n. <*vaikāla*. Evening; சாயங்காலம். (*யாழ். அக.*)

வைகானசம் vaikāṉacam, n. <*vaikhānasa*. 1. A Vaiṣṇava Āgama; வைஷ்ணவ ஆகமங்களுள் ஒன்று. 2. An aphoristic work on household rites; கிருகிய சூத்திரவகை. *ஆத்திரேய கோதநிரதது வைகானச சூததிரதது* (S. I. I. vi, 5).

வைகானசன் vaikāṉacaṉ, n. <*vaikhānasa*. 1. Follower of the Vaikhānasa Āgama; வைகானச ஆகமத்தின்படி ஒழுகுபவன். (*நாமதீப.* 128.) 2. Hermit, dweller in the forest; வனவாசி. (*யாழ். அக.*)

வைகிராந்தம் vaikirāntam, n. <*vaikrānta*. A kind of gem; ஒருவகை மணி. (*யாழ். அக.*)

வைகிருத்தியம் vaikiruttiyam, n. <*vaikṛtya*. See வைகிருதம். (*யாழ். அக.*)

வைகிருதம் vaikirutam, n. <*vaikṛta*. Aversion; வெறுப்பு. (*யாழ். அக.*)

வைகிருள் vaikiruḷ, n. <வைகு- + இருள். Darkness immediately before dawn; விடியற்காலத் திருள்.

வைகு-தல் vaiku-, 5 v. intr. 1. To halt, stay, tarry; to reside, dwell; தங்குதல். *நெடுந்திமிற் றொழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு* (*அகநா.* 60). *மாலெரியாகிய வரதர வைகிடம* (*தேவா.* 467, 9). 2. To pass, as time; போதுகழிதல். *அமுது செய்கைகருப் போதுவைகிற்று* (*ஈடு*, 7, 10, 4). 3. To dry up, as a river; வற்றுதல். *காவிரி வைகிய காலத்தினும்* (*தஞ்சைவா.* 71). 4. To dawn, as the day; விடிதல். *வைகுறு மீனின்* (*பெரும்பாண.* 318). 5. To cohabit; புணர்தல். *காசுகண பரிய வைகி* (*சீவக.* 586).

வைகுசுடர் vaiku-cuṭar, n. <வைகு- +. Light that burns all night; விடியுமளவும் எரியும் விளக்கு. *வைகுசுடர விளங்கும வானரேய் வியனகர்* (*அகநா.* 87).

வைகுண்டச்சல்லா vaikuṇṭa-c-callā, n. <வைகுண்டம் +. 1 Shroud for a corpse; பிரேதத்தை மூடுதற்குரிய சீலை. 2. Any flimsy cloth; வெலவெலப்பான சேலை.

வைகுண்டநாதன் vaikuṇṭa-nātaṉ, n. <*vaikuṇṭha* +. Viṣṇu, as Lord of *vaikuṇṭam*; திருமால். (*சூடா.*)

வைகுண்டம் vaikuṇṭam, n. <*vaikuṇṭha*. 1. Viṣṇu's heaven; திருமாலுலகம். (*பரிபா.* 13, 13, உரை.) 2. White dead nettle. See தும்பை[1], 1, 2, 3. (*மலை.*)

வைகுண்டவாசி vaikuṇṭa-vāci, n. <*vaikuṇṭha-vāsin*. See வைகுண்டநாதன்.

வைகுண்டவேகாதசி vaikuṇṭa-v-ēkātaci, n. <வைகுண்டம் +. The 11th *titi* of the waxing moon in the month of Māikaḻi, as a special day of festivity in honour of Viṣṇu; மார்கழிமாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்து ஏகாதசியன்று திருமாலின்பொருட்டுக் கொண்டாடப்படுந் திருநாள்.

வைகுண்டன் vaikuṇṭaṉ, n. <*Vaikuṇṭha*. Viṣṇu; திருமால். (*நாமதீப.* 47.)

வைகுண்ணியம் vaikuṇṇiyam, n. <*vaiguṇya*. 1. Difference of qualities, contrariety of properties; குணமாறுபாடு. 2. Defect; fault; குறை. (*யாழ். அக.*)

வைகுந்தநாதன் vaikunta-nātaṉ, n. See வைகுண்டநாதன். *வைகுந்தநாத னெனவல்வினை மாய்நதறச் செயகுந்தன்* (*திவ். திருவாய்.* 7, 9, 7).

வைகுந்தம் vaikuntam, n. See வைகுண்டம். *வைகுநதம காணபார் விரைந்து* (*திவ். இயற். நான்மு.* 79).

வைகுந்தன் vaikuntaṉ, n. See வைகுண்டன். *கணணன் வைகுந்தனொடு* (*திருவிருத.* 30).

வைகுபுலர்விடியல் vaiku-pular-viṭiyal, n. <வைகு- + புலர்- + விடியல்[1]. See வைகறுவிடியல். *வைகுபுலா விடியல் வயவா சூழ்வர* (*பெருங. உஞ்சைக்.* 56, 149).

வைகுல்லியம் vaikulliyam, n. perh. *vaiguṇya*. cf. வைகூலியம. Opposition, contrariety; unfavourableness; எதிரிடை. (*யாழ். அக.*)

வைகுறு vaikuṟu, n. <வைகு- + உறு[1]-. 1. See வைகறையாமம். *வைகுறுவிடியல்* (*தொல். பொ.* 8). 2. Daybreak. See வைகறை. (*தொல். விருத.* 38.)

வைகுறுமீன் vaikuṟu-mīṉ, n. <வைகுறு + மீன்[1]. Morning star; விடிவெள்ளி. *வைகுறு மீனிற் றோன்றும்* (*அகநா.* 17).

வைகுறுவிடியல் vaikuṟu-viṭiyal, n. <id. + விடியல்[1]. Early dawn; அருணோதய காலம். *வைகுறுவிடிய லியமபிய சொல்லே* (*புறநா.* 233).

வைகூலியம் vaikūliyam, n. cf. *பிரதிகூலியம்*. See வைகுல்லியம். (W.)

வைகை vaikai, n. <*vēga-vatī*. See வையை. (*பிங.*)

வைகைத்துறைவன் vaikai-t-tuṟaivaṉ, n. <வைகை + *துறை*. The Pāṇḍya king, as lord of the Vaikai region; பாண்டியன். (*பிங.*)

வைங்கியாரம் vaiṅkiyāram, n. Enmity; hatred; பகை. (யாழ். அக.)

வைச்சமாநிதி vaicca-mā-niti, n. < வை³- + மா⁴ +. See வைத்தமாநிதி. வைச்சமாநிதி யாவர் மாற்பேறரே (தேவா. 1070, 2).

வைச்சிரவணன் vaicciravaṇaṉ, n. < Vaiśravaṇa. 1. Kubēra; குபேரன். (பிங்.) 2. Rāvaṇa; இராவணன். (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 5.)

வைச்சிரவன் vaicciravaṉ, n. See வைச்சிரவணன். (நாமதீப. 88.)

வைச்சிரவணாலயம் vaicciravaṇ-ālayam, n. < vaiśravaṇālaya. Banyan tree; ஆலமரம். (யாழ். அக.)

வைச்சுப்பாடு-தல் vaiccu-p-pāṭu-, v. tr. < வை³- +. See வைத்துப்பாடு-. Colloq.

வைச்சுவதேவதாம்பூலம் vaiccuva-tēva-tāmpūlam, n. < வைச்சுவதேவம் +. Offering betel leaves to the bridegroom's party and inviting them to dinner at midday, in marriages; கலியாண காலங்களிற் சம்பந்திகளைப் பகலுணவு கொள்ளுமாறு அழைத்துக் கொடுக்குந் தாம்பூலம். Brāh.

வைச்சுவதேவம் vaiccuvatēvam, n. < vaiśvadēva. 1. A particular religious ceremony which consists in making offerings to the Viśvadēvas, performed daily before taking the principal meal of the day; விசுவதேவர் பொருட்டுத் தினந்தோறும் பகலில் உண்பதற்குமுன் செய்யுஞ் சடங்கு. 2. Midday meal; பகலுணவு. Brāh.

வைச்சுவதேவி vaiccuvatēvi, n. < vaiśvadēvī. The eighth titi of the dark half of the lunar month Mākam; மாகமாசத்துக் கிருஷ்ணபட்சத்து அஷ்டமி. (பஞ்.)

வைச்சூற்றி vaiccūṟṟi, n. < வை³- + ஊற்று-. Funnel. See புனல்². Nāñ.

வைசகி vaicaki, n. < vaiśākha. See வைகாசி. பூசனையை . . . வைசகியிற் புரிந்தவரும் (சிவதரு. சிவஞானதா. 46).

வைசசம் vaicacam, n. prob. vaiśasa. A hell in which parents who murder their children are punished; தம் குழந்தைகளைக் கொல்லும் பெற்றோர்களை வருத்தும் நரகவிசேடம். (சேதுபு. தனுக்கோ. 4.)

வைசத்தியம் vaicattiyam, n. < vaiśadya. (யாழ். அக.) 1. Purity; தூய்மை. 2. Truth; உண்மை.

வைசத்திரம் vaicattiram, n. < vaiśastra. Government, rule; அரசாட்சி. (யாழ். அக.)

வைசம்பாயனன் vaicampāyaṉaṉ, n. < Vaiśampāyana. A sage; ஒரு முனிவன். (பாரத வந. 1, மாயவ. 34.)

வைசயந்தம் vaicayantam, n. < vaijayanta. (யாழ். அக.) 1. The palace of Indra; இந்திரன் மாளிகை. 2. Indra's flag; இந்திரன் கொடி.

வைசயந்தி vaicayanti, n. < vaijayantī. 1. The garland or necklace of Viṣṇu; திருமால் அணியும் மாலை. வைசயந்திபெயா மாலையும் மிலைந் திட்டார (சேதுபு. இலக். 22). 2. Terraced building in front of a mansion, with a large flag hoisted over it; பெருங்கொடி கட்டப்பெற்றதும் மாளிகையின் முன்புறத்ததுமான சட்டடம். வைசயந் திப பொன்னிலதது (தேவை. 140). 3. Vanavāci, the capital of the Kadambas; கடம்பரது தலை நகரான வனவாசி. 4. Wind-killer, l. sh., Clerodendron phlomoides; தழுதாழை. (மலை.) 5. Firebrand teak. See முன்னை², 1. (நாமதீப. 327.)

வைசயந்திகை vaicayantikai, n. < vaijayantikā. Banner, flag; கொடி. (யாழ். அக.)

வைசனனம் vaicaṉaṉam, n. < vaijanana. Closing month of gestation, the period when confinement is expected; பிள்ளைப் பேற்றுக்குரிய மாதம். (யாழ். அக.)

வைசாகநிலை vaicāka-nilai, n. < வைசாகம் +. (Nāṭya.) A pose in dancing; கூத்துநிலையுள் ஒன்று. (சிலப. 3, 12, உரை.)

வைசாகம் vaicākam, n. < vaiśākha. 1. The second lunar month; சாந்திரமாதத்துள் இரண்டாவது. 2. (Nāṭya) See வைசாகநிலை. (சிலப். 3, 12, கீழ்க்குறிப்பு.)

வைசாகி vaicāki, n. See வைசாகம், 1. (W.)

வைசிகம்¹ vaicikam, n. < vaiśika. See வேசித்தனம். (யாழ். அக.)

வைசிகம்² vaicikam, n. < baijika. (யாழ். அக.) 1. Tender leaf; தளிர். 2. Cause; காரணம்.

வைசித்திரி vaicittiri, n. < vaicitrī. Strangeness, novelty; புதுமை. மாயமற் றன்னை வைதத வைசித்திரியாலே (திருவாய். நூற். 68).

வைசியநாபி vaiciya-nāpi, n. < vaiśya + nābhi. Blue variety of aconite; நீலநிறமுள்ள நாபிவகை. (மூ. அ.)

வைசியன் vaiciyaṉ, n. < vaiśya. Trader, merchant, one of nāl-vakai-varuṇam, q.v., of

three classes, viz., *taṉa-vaiciyar*, *pū-vaiciyar*, *kō-vaiciyar;* நால்வகைவருணத்துள் தனவைசியர் பூவைசியர் கோவைசியர் என்ற முப்பிரிவுள்ள வணிக சாதியான்.

வைசிரவண்ணன் vaiciravaṇṇaṉ, *n.* See வைச்சிரவணன். *வைசிரவண்ணனுய் வாழ்வான்* (ஏலா. 49).

வைசுவதேவம் vaicuvatēvam, *n.* See வைச்சுவதேவம்.

வைசுவானரன் vaicuvāṉaraṉ, *n.* <*vaiś-vānara.* Agni; அக்கினிதேவன்.

வைசூரி vaicūri, *n.* <*masūrikā.* Small-pox; பெரியம்மைநோய்.

வைசேடி vaicēṭi, *n.* See வைசேடிகம். *இது தான் வைசேடி யியல்பாகும்* (தத்துவப. 177).

வைசேடிகம் vaicēṭikam, *n.* <*vaiśēsika.* (Phil.) A system of philosophy, founded by Kaṇātar; கணதரால் தாபிக்கப்பட்ட மதம். (மணி. 27, 79.)

வைட்டணவன் vaiṭṭaṇavaṉ, *n.* <*vaiṣṇava.* See வைஷ்ணவன். *உன் கோயிலில் வாழும் வைட்டணவனெனும் வன்மைகண்டாயே* (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 3).

வைடம்மியம் vaiṭammiyam, *n.* <*vai-ṣamya.* 1. Contrariety; மாறுபாடு. 2. Enmity; பகைமை. (யாழ். அக.)

வைடாலம் vaiṭālam, *n.* <*vaiḍāla.* (யாழ். அக.) 1. Cat; பூனை. 2. Pretence; மாய்மாலம்.

வைடாலவிரதிகன் vaiṭāla-viratikaṉ, *n.* <id. + *vratika.* Hypocrite, one who simulates virtue or goodness; தருமசிந்தையுள்ளவன்போல நடிப்பவன். (யாழ். அக.)

வைடூரியப்பப்பளி vaiṭūriya-p-pappaḷi, *n.* <வைடூரியம் + பப்பளி[1]. A kind of saree; சேலை வகை. *Loc.*

வைடூரியம் vaiṭūriyam, *n.* <*vaidūrya.* Cat's-eye, an opalescent gem, one of *nava-maṇi*, q.v.; நவமணியி லொன்று.

வைணவநிலை vaiṇava-nilai, *n.* <வைணவம்[1] +. (Nāṭya) A pose in dancing; ஒருவகைக் கூத்துநிலை. (சிலப. 3, 12, கீழ்க்குறிப்பு.)

வைணவம்[1] vaiṇavam, *n.* <*vaiṣṇava.* 1. See வைஷ்ணவம், 1. 2. A chief Purāṇa. See விஷ்ணுபுராணம். (பிங.) 3. (Nāṭya.) See வைணவநிலை. (சிலப். 3, 12, கீழ்க்குறிப்பு.)

வைணவம்[2] vaiṇavam, *n.* <*vaiṇava.* (யாழ். அக.) 1. Seed of bamboo; மூங்கிலரிசி. 2. See வைணவி[2].

வைணவன் vaiṇavaṉ, *n.* <*vaiṣṇava.* See வைஷ்ணவன். (பிங.)

வைணவாகமம் vaiṇavākamam, *n.* <id. + *ā-gama.* The Vaisnava Agamas or scriptures, of which there are two, viz., *pāñca-rāttiram* and *vaikāṉacam;* பாஞ்சராத்திரம் வைகானசம் என இருவகைப்பட்ட வைஷ்ணவரின் ஆகமங்கள்.

வைணவி[1] vaiṇavi, *n.* <*Vaiṣṇavī.* See வைஷ்ணவி. (யாழ். அக.)

வைணவி[2] vaiṇavi, *n.* <*vaiṇavī.* Flute, bamboo reed; வேய்ங்குழல். (யாழ். அக.)

வைணவிகன்[1] vaiṇavikaṉ, *n.* <*vaiṇavika.* Flute-player; வேய்ங்குழ லூதுவோன். (யாழ். அக.)

வைணவிகன்[2] vaiṇavikaṉ, *n.* See வைணிகன். (யாழ். அக.)

வைணிகன் vaiṇikaṉ, *n.* <*vaiṇika.* One who plays on the *vīṇai;* வீணைவாசிப்பவன். (யாழ். அக.)

வைணுகம் vaiṇukam, *n.* <*vaiṇuka.* Elephant goad; யானைத்தோட்டி. (யாழ். அக.)

வைத்தநிதி vaitta-niti, *n.* <வை[3]- +. See வைத்தமாநிதி. *வைத்தநிதியே மணியே யென்று வருந்தி* (தேவா. 983, 5).

வைத்தமாநிதி vaitta-mā-niti, *n.* <id. + மா[4] +. Hoarded wealth; சேமித்துவைக்கப் பட்ட பொருட்குவை. *வைத்தமாநிதியா மதுசூதனையே யலற்றி* (திவ். திருவாய். 6, 7, 11).

வைத்தியசாத்திரம் vaittiya-cāttiram, *n.* <*vaidya* +. Medical science, one of *aṟupattu-nālu-kalai*, q.v.; அறுபத்துநாலுகலையுள் ஒன்றான மருத்துவநூல்.

வைத்தியசாலை vaittiya-cālai, *n.* <id. + *śālā.* Hospital, dispensary; மருத்துவச்சாலை.

வைத்தியநாததேசிகர் vaittiyanāta-tēcikar, *n.* Vaittiyanāta-tēcikar, the author of Ilakkaṇa-vilakkam and other works, 17th C.; 17-ஆம் நூற்றாண்டினரும் இலக்கணவிளக்கம் முதலிய நூல்கள் இயற்றியவருமான ஆசிரியர்.

வைத்தியநாதன் vaittiya-nātaṉ, *n.* <*vaidya-nātha.* 1. Śiva, as worshipped at Vaittīcuraṉ-kōyil, in the Tanjore District; தஞ்சாவூர்ஜில்லாவி லுள்ள வைத்தீசுரன் கோயிற் சிவபிரான். *வேளூரா வைத்தியநாதனை* (குமர. பிர. முத்துக். பிள்ளைத். 2). 2. See வைத்தியநாத தேசிகர். *என்கண்காணத் திருவாரூரிற் சிறப்புற் றிலகும் தமிழ்க்கிலக்காகிய வைத்தியநாதன்* (இலக். கொத். பாயி. 7, உரை).

வைத்தியபாகம் vaittiya-pākam, *n.* <*vaidya*+*bhāga*. Physician's share of a medicine prepared by him or under his direction for his patient; நோயாளிக்காகச் செய்யப்பட்ட மருந்தில் மருத்துவனுக்குரிய பகுதி.

வைத்தியம் vaittiyam, *n.* <வைத்தியன். See வயித்தியம்.

வைத்தியமாதா vaittiya-mātā, *n.* <வைத்தியம்+. Malabar-nut tree. See ஆடாதோடை. (மூலை.)

வைத்தியவிருத்தி vaittiya-virutti, *n.* <*vaidya*+*vṛtti*. Inam land granted to physicians. See வயித்தியவிருத்தி.

வைத்தியன் vaittiyaṉ, *n.* <*vaidya*. 1. Physician, medical practitioner; மருத்துவன். 2. One who studies the Vēdas; வேதாப்பியாசஞ் செய்பவன். (யாழ். அக.)

வைத்து vaittu, *part.* <வை³-. An expletive; ஓர் அசைச்சொல். இப்பாதகத்தைக் கண்டு வைத்தும் (சீவக. 681, உரை).

வைத்துக்கொண்டு vaittu-k-koṇṭu, *part.* <id.+கொள்-. An expletive; ஓர் அசைச்சொல். பௌத்தமதங்களில் வைத்துக்கொண்டு வைபாஷிகன் (ஈடு, அவ.).

வைத்துக்கொள்(ளு)-தல் vaittu-k-koḷ-, *v. tr.* <id.+. 1. To keep for one's self; உரிமையாகக் கொள்ளுதல். 2. To suppose, take for granted; விவகாரத்துக்காக உண்மைபோல ஒப்புக்கொள்ளுதல். நீ சொன்னபடியே வைத்துக்கொள். 3. To keep as a mistress or concubine; வைப்பாட்டியாக அமர்த்திக்கொள்ளுதல்.

வைத்துப்பாடு-தல் vaittu-p-pāṭu-, *v. tr.* <id.+. To decorate and seat on a platform, as a bride, pregnant woman, etc., and sing auspicious songs; மணப்பெண் முதலானவர்களை அலங்கரித்து மணையில் வைத்துச் சுபம்பாடுதல். *Brāh.*

வைத்தூறு vai-t-tūṟu, *n.* <வை⁵+தூறு². Straw-stack; வைக்கோற் குவை. எரிமுன்னர் வைத்தூறுபோலக் கெடும் (குறள், 435).

வைதகி vaitaki, *n.* See வைதேகி, 2. (மூ. அ.)

வைதரணி vaitaraṇi, *n.* <*Vaitaraṇī*. The Hindu Styx, the river that has to be crossed to reach Yama's region; எமலோகத்துக்குச் செல்லுமுன் கடக்கவேண்டிய ஆறு. (காசிக. காலமறி. 13.)

வைதரணிநதியோன் Vaitaraṇi-natiyōṉ, *n.* <id.+நதி¹. Yama; இயமன். (பிங்.)

வைதருப்பநெறி vaitaruppa-neṟi, *n.* <வைதருப்பம்+. (Rhet.) A style of poetry having ten characteristics, such as terseness, perspicuity, dist. fr. *kauta-neṟi*; செறிவு தெளிவு முதலிய பத்துக்குணங்களும் அமையப் பாடுமுறை. (தண்டி. 14.)

வைதருப்பபாகம் vaitaruppa-pākam, *n.* <id.+பாகம். (Rhet.) See வைதருப்பநெறி.

வைதருப்பம் vaitaruppam, *n.* <*vaidarbha*. (Rhet.) See வைதருப்பநெறி மென்மையுங் கடினமுமாகிய வைதருப்ப கௌடங்களோடும் (மாறனலங். பொது. 79, உரை).

வைதலம் vaitalam, *n.* <*vaidala*. A kind of vessel; ஒருவகைப் பாத்திரம். (யாழ். அக.)

வைதவியம் vaitaviyam, *n.* <*vaidhavya*. Widowhood; கைம்மை. (பு. வெ. 10, சிறப்பிற் பொது. 4, கொளு, உரை.)

வைதன்மியதிட்டாந்தம் vaitaṉmiya-tiṭṭāntam, *n.* <*vaidharmya*+*dṛṣṭānta*. (Log.) Dissimilar example in which both *cāttiyam* and *ētu* are absent; சாத்தியமேய்தா விடத்தில் ஏதுவுமின்மையைக் குறிக்குந் திட்டாந்தம். (மணி. 29, 140.)

வைதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் vaitaṉmiya-tiṭṭānta-v-āpācam, *n.* <*vaidharmya-dṛṣṭāntābhāsa*. (Log.) Semblance of *vaitaṉmiya-tiṭṭāntam*, of five kinds, viz., *cāttiyāviyāvirutti*, *cātaṉāviyāvirutti*, *upayāviyāvirutti*, *avvetirēkam*, *viparīta-vetirēkam*; சாத்தியாவியாவிருத்தி சாதனாவியாவிருத்தி உபயாவியாவிருத்தி அவ்வெதிரேகம் விபரீதவெதிரேகம் என ஐவகைப்பட்ட போலியான வைதன்மியதிட்டாந்தம் (மணி. 29, 334-5.)

வைதன்மியம் vaitaṉmiyam, *n.* <*vaidharmya*. Dissimilarity; ஒப்பின்மை.

வைதனிகம் vaitaṉikam, *n.* <*vaitanika*. Daily hire or wage; அற்றைக்கூலி. (யாழ். அக.)

வைதாளி vaitāḷi, *n.* <*vaitālika*. Panegyric song; புகழ்ந்து பாடும்பாட்டு.

வைதாளிகர் vaitāḷikar, *n.* <*vaitālika*. A class of panegyrists attached to kings; அரசரைப் புகழ்ந்துபாடுவோருள் ஒருவகையினர். மாகதப் புலவரும் வைதாளிகரும் (சிலப. 26, 74).

வைதாளியாடுவார் vaitāḷi-y-āṭuvār, *n.* <வைதாளி+ஆடு-. See வைதாளிகர். (சிலப். 5, 48, அரும்.)

வைதிககாரியம் vaitika-kāriyam, *n.* <*vaidika*+. Vēdic rite; religious rite; வைதிகச் சடங்கு.

வைதிகச்செலவு vaitika-c-celavu, *n.* <வைதிகம்+. Expenses incurred in performing religious rites; வைதிககாரியங்கட்குரிய பணச் செலவு.

வைதிகச்சொல் vaitika-c-col, *n.* <id.+ சொல்³. (Gram.) Word occurring in the Vēdas; வேதவழக்கான சொல். உலகியற்சொல்லை யொழித்து வைதிகச்சொல்லை ஆராயும் நிருத்தரும் (தொல். பொ. 75, உரை).

வைதிகசைவம் vaitika-caivam, *n.* <*vaidika*+. The Šaiva religion which is in conformity with the Vēdas; வேதநெறிப்பட்ட சைவமதம். ராசாங்கத்தி லமர்ந்தது வைதிகசைவமாதோ (தாயு. ஆகாரபு. 10).

வைதிகம் vaitikam, *n.* <*vaidika*. 1. That which is sanctioned or enjoined by the Vēdas; that which is Vēdic; வேதநெறிப்பட்டது. வைதிகத்தின் வழியொழுகாத . . . காரமணரை (தேவா. 865, 2). 2. Faithful observance of religious rules, dist. fr. *laukikam*; ஆசாரங்களைச் சிரத்தையோடு அனுஷ்டிக்கை. 3 That which is not refined or modern; காலத்தோடொத்த நாகரிக மற்றது.

வைதிகமார்க்கம் vaitika-mārkkam, *n.* <id.+. The Vēdic religion; வேதநெறிப்பட்ட மதம் வைதிகமார்க்கத் தளவைவாதியை (மணி. 27, 3).

வைதிகவழக்கம் vaitika-valakkam, *n.* <id.+. Vēdic practice; வேதவிதியோடொத்த ஒழுக்கம். சைவவாய்மை வைதிகவழக்கமாகு நன்னெறி திரிந்து (பெரியபு. திருஞான. 600).

வைதிகவினை vaitika-vinai, *n.* <id.+. Vēdic rites; வேதசம்பந்தமான கிரியை. வேள்வி முதலிய வைதிகவினை (சி. போ. பா. 8, 1, பக. 169, சாமிநா.).

வைதிகன் vaitikan, *n.* <*vaidika*. 1. Brahmin who is versed in the Vēdas; வேதம் வல்ல பிராமணன். 2. One living in conformity with Vēdic precepts; வேதநெறிப்பட்ட ஆசாரானுஷ்டானமுள்ளவன். வைதிகரே மெய்ப்படியா னுன்திருவடிச்சூடுந் தகைமையினார் (திவ். இயற். திருவிருத். 94). 3. One who is not refined or modern; காலத்தோடொத்த நாகரிக மற்றவன்.

வைதிருதி vaitiruti, *n.* <*vaidhṛti*. (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam*, q.v.; யோகமிருபத்தேழனு ளொன்று. தருகின்ற காரியங் கைகூடியே பின்பு தவறில் வைதிருதியாகும் (திருவேங். சத. 39).

வைதீகப்படி vaitīka-p-pati, *n.* <வைதீகம் +படி³. A measure of weight. See கடைப்படி. (தைலவ. தைல. 121, உரை.)

வைதீகம் vaitīkam, *n.* See வைதிகம். (தக்கயா. 139, உரை.)

வைதீகன் vaitīkan, *n.* See வைதிகன்.

வைதூரியம் vaitūriyam, *n.* <*vaidūrya*. See வைடூரியம். வைரம வைதூரிய நீலம் (பாரத. இந்திரப. 12).

வைதேகன் vaitēkan, *n.* <*vaidēha*. 1. Son of a Vaišya by a Brahmin woman; பிராமணப் பெண்ணிடம் வைசியனுக்குப் பிறந்தவன். (W.) 2. Trader; வியாபாரி. (யாழ். அக.)

வைதேகி vaitēki, *n.* <*vaidēhī*. 1. Sītā, wife of Rāma; சீதாதேவி. (நாமதீப. 184.) 2. Long pepper; திப்பலி. (தைலவ.)

வைதேயன் vaitēyan, *n.* <*vaidhēya*. Foolish person; அறிவீனன். (யாழ். அக.)

வைதேவி vaitēvi, *n.* <*vaidēhī*. See வைதேகி, 1. வைதேவி விண்ணப்பம் (திவ். பெரியாழ். 3, 10, 4).

வைந்தவம்¹ vaintavam, *n* cf. *saindhava*. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

வைந்தவம்² vaintavam, *n.* <*baindava*. (Šaiva.) Pure māyā; சுத்தமாயை.

வைந்நுதி vai-n-nuti, *n.* <வை⁴+. Sharp point; கூரிய நுனி. வேற்றலை யன்ன வைந் நுதி (பெரும்பாண. 87).

வைந்நுனை vai-n-nunai, *n.* <id.+. See வைந்நுதி. வைந்நுனைப் பகழி (முல்லைப். 73).

வைப்பரிதாரம் vaipparitāram, *n.* <வைப்பு +அரிதாரம். A prepared arsenic, one of 32 *vaippu-p-pāṣāṇam*, q.v; வைப்புப்பாஷாணம் முப்பத்திரண்டனு ளொன்று. (W.)

வைப்பன் vaippan, *n.* <id. One who is a treasure; சேமநிதி போன்றவன். தொழும்பாள செய்ப்பினில் வைப்பனே (திருவாச. 5, 392).

வைப்பாட்டி vaippāṭṭi, *n.* <id.+ஆள்-. Concubine; கூத்தியாள்.

வைப்பிடம் vaippiṭam, *n.* <id.+. Place of deposit; பண்டம் முதலியன வைக்குமிடம். நின்சேவடிகளிரண்டும் வைப்பிடமின்றியே கலங்கினேன் (திருவாச. 30, 3).

வைப்பிருக்கை vaippirukkai, *n.* <id.+. Store-house; பண்டசாலை. (நாமதீப. 490.)

வைப்பு vaippu, *n.* <வை³-. 1. Placing; வைக்கை. பிறபொருள் வைப்போடு (சிலப். 10, கட்டுரை, 17). 2. Deposit, hoard, treasure; சேமநிதி. நல்லடியார்மனத் தெய்ப்பினில் வைப்பை (தேவா. 818, 2). 3. Buried treasure, treasure-trove;

புதையல். செணடெறிந்து வைப்பெடுத்த செயலும் (திருவிளை. மேருவை. 1). 4. Place; இடம் (பிங.) 5. Land; நிலப்பகுதி. கணணகன் வைப் பிற்றுயினும (புறநா. 18) 6. Town; ஊர். வேறு பல வைபபும் (திருமுரு 224). 7. World; உலகம். வேதமுற் றியங்கு வைபபின் (கம்பரா. பிணிவீட். 113). 8. That which is artificial; செயற்கையானது. 9. Artificial preparation; செயற்கைச்சரக்கு. வைப புப் பாஷாணம். 10. See சூனியம், 6, 7. 11. Concubinage; கூத்தியாள் வைத்துக்கோள்கை. 12. See வைப்பாட்டி. 13. (Pros.) Short, final lines of certain kinds of *kali* verse. See சுரித கம், 1. (தொல். பொ. 448.)

வைப்புக்கட்டு vaippu-k-kaṭṭu, *n.* <வைபபு +. Fabrication, concoction; பொய்யான சட்டு மானம். (W.)

வைப்புச்சரக்கு vaippu-c-carakku, *n.* <id.+. Prepared medicine; artificial drug; செயற்கை மருந்து.

வைப்புச்செப்பு vaippu-c-ceppu, *n.* <id. செப்பு³. 1. Jewels and utensils, belongings; நகை பாத்திரம் முதலிய உடைமைகள். *Loc.* 2. Receptacle for articles; பண்டங்கள் வைக்கும் பெட்டி முதலியன.

வைப்புப்பவளம் vaippu-p-pavaḷam, *n.* <id.+. Artificial coral; செயற்கைப் பவளம். (சினேந். 76.)

வைப்புப்பாஷாணம் vaippu-p-pāṣāṇam, *n.* <id.+. Prepared arsenic, of which there are 32 kinds, viz., *amaracilai-k-kantakam, ayattoṭṭi, intira-pāṣāṇam, iracita-pāṣāṇam, iratta-pāṣāṇam, ilavaṇa-pāṣāṇam, erumai-t-toṭṭi-p-pāṣāṇam, karumukir-pāṣāṇam, kāka-pāṣāṇam, kuṅkuma-pāṣāṇam, kōṭācori-p-pāṣāṇam, kōḻi-t-talai-k-kantakam, kavari-pāṣāṇam, cauvīram, cātiliṅkam, cūtam, ceppu-t-toṭṭi, cōra-pāṣāṇam, tī-murukal, tuttam, turici, toṭṭi, nāka-pāṣāṇam, nīla-pāṣāṇam, pañca-paṭci-p-pāṣāṇam, pavaḷa-p-puṟṟu-p-pāṣāṇam, pūram, poṟṟoṭṭi, mirutāra-ciṅki, vāṇa-kantakam, veḷḷai-p-pāṣāṇam, vaip-paritāram;* அமரசிலைக்கந்தகம் அயத்தோட்டி இந்திரபாஷாணம் இரசிதபாஷாணம் இரத்த பாஷாணம் இலவணபாஷாணம் எருமைத்தோட்டிப் பாஷாணம் கருமுகிற்பாஷாணம் காகபாஷாணம் குங்குமபாஷாணம் கோடாசோரிப்பாஷாணம் கோழித்தலைக்கந்தகம் கவரிபாஷாணம் சௌவீரம் சாதிலிங்கம் சூதம் செப்புத்தோட்டி சோரபாஷா ணம் தீமுறுகல் துத்தம் துரிசி தோட்டி நாக பாஷாணம் நீலபாஷாணம் பஞ்சபட்சிப்பாஷாணம் பவளப்புற்றுப்பாஷாணம் பூரம் பொற்றோட்டி மிருதாரசிங்கி வாணகந்தகம் வெள்ளைப்பாஷாணம் வைப்பரிதாரம் என்ற முப்பத்திரண்டுவகைப்பட்ட செயற்கைப்பாஷாணம். (W.)

வைப்புப்பு vaippuppu, *n.* <id.+உப்பு. Artificial salt; செயற்கை யுப்பு.

வைப்புப்புழுகு vaippu-p-puḻuku, *n.* <id. +புழுகு¹. Civet discharged by the civet cat; புழுகுப்பூனையினின்று வெளிவரும் புழுகு. (W.)

வைப்புமுத்து vaippu-muttu, *n.* <id.+ முத்து². Artificial pearl; செயற்கைமுத்து. (சினேந். 103, உரை.)

வைப்புவை-த்தல் vaippu-vai-, *v. tr.* & *intr.* <id.+. 1. To keep as a concubine; வைப்பாட்டியாக ஒருத்தியைச் கோள்ளுதல். 2. To cause evil by witchcraft; சூனியம் வைத்தல். *Loc.*

வைப்புழி vaippuḻi, *n.* <id.+உழி. Storehouse; பொருள் முதலியன சேமித்துவைக்கும் இடம். பொருள வைபபுழி (குறள், 226).

வைபவம் vaipavam, *n.* <*vaibhava.* 1. Greatness; மகிமை. ஓங்கு வைபவமு மொழிவில் சம்பத்து முடையனுருவன (திருககாளத். பு. சிவமா. 31). 2. See வைபோகம், 1. 3. History, biography, as of great persons; பெரியோர் வரலாறு. பட்டா வைபவம.

வைபாடிகம் vaipāṭikam, *n.* <*vaibhāṣika.* One of the four sects of Buddhism; பௌத்த மதப்பிரிவு நான்கனு ளொன்று. (வேதா. சூ. 24.)

வைபாடிகன் vaipāṭikaṉ, *n.* <*vaibhāṣika.* Follower of the *vaipāṭikam* sect of Buddhism; வைபாடிகமதத்தைச் சார்ந்த பௌத்தன்.

வைபோகம் vaipōkam, *n.* <*vaibhava.* 1. Grandeur, magnificence; விமரிசை. இந்த வைபோகததை ஆயிரங்கணணிற்கண்டிந்திரன் மகிழ்ந் தானே (இராமநா. உயுத். 123). 2. Presents made publicly, as at a wedding; சீர். எல்லாரும முறை முறையா எடுத்தனர் வைபோகம் (இராமநா. உயுத. 123). 3. Joy, happiness; சந்தோஷம். (யாழ். அக.) 4. Discrimination; விவேகம். (யாழ். அக.) 5. Manner, fashion; வயணம். (J.)

வைபோகி vaipōki, *n.* <வைபோகம். Sensible person; விவேகி (யாழ். அக.)

வைமாத்திரேயன் vaimāttirēyaṉ, *n.* <*vaimātrēya.* Step-mother's son, step-brother; மாற்றாந்தாயின் மகன். (யாழ். அக.)

வைமானிகர் vaimāṉikar, *n* <*vaimānika.* See வேமானியர். வைமானிக ரூர்ந்து திரியும் விமானஙகளை (பரிபா. 11, 71, உரை).

வையகம் vai-y-akam, *n.* prob. வை³-+ அகம்¹. 1. Earth, world; பூமி. வையகம் வணங்க

வாளோச்சினன் (பு. வெ. 3, 7). 2. See வையம், 2, 3, 4, 5, 7. (யாழ். அக.)

வையககூலி vaiyaka-mūli, n. prob. வைய கம+. A kind of creeper, கொடிவகை. (மூ. அ.)

வையஞ்சேர்-தல் vaiyañ-cēr-, v. intr. <வையம+. 1. To fall to the ground; பூமியில் விழுதல். 2. To die; இறத்தல். வையஞ்சேர்வான் அழைத்தது (கம்பரா. உருக்காட்டுப. 74).

வையம் vaiyam, n. prob. வை³-. cf. vāhya. 1. Earth; பூமி. வையங்காவலா வழிமொழிந் தொழுக (புறநா. 8). 2. Chariot drawn by horses; குதிரை பூண்டிழுக்கும் இரதம். (சிலப. 6, 120.) (பிங.) 3. Covered cart; கூடாரவண்டி. மானமர் நோக்கி யும வைய மேறி (சிலப. 6, 120). 4. Palanquin; சிவிகை. (சூடா.) 5. Conveyance; ஊர்தி. (பிங.) 6. Bullock; எருது. (பிங.) 7. The 4th nakṣatra. See உரோகிணி. (பிங.) 8. cf. பாண்டில்¹. Lamp; விளக்கு. (அக. நி.) 9. Yāḻ; யாழ். (அரு. நி.)

வையமகள் vaiya-makaḷ, n. <வையம+. The Goddess of Earth; பூமிதேவி. வையமகளை யடிப்படுத்தாய் (பு. வெ. 9, 3).

வையாகரணம் vaiyākaraṇam, n. Grammar. See வியாகரணம். (யாழ். அக.)

வையாகரணன் vaiyākaraṇaṉ, n. <vaiyākaraṇa. Grammarian; இலக்கணம்வல்லவன். வையாகரணர்களை நையாயிகர் (திருவிளை. உலவாக. 19).

வையாபுரி vaiyā-puri, n. prob. வை⁴ + ஆவி⁴ + புரி⁵. Palni, in the Madura District; பழனி. வையாபுரிக்குளம.

வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன் vaiyā-vi-k-kō-p-perumpēkaṉ, n. A chief famed for his liberality. See பேகன்². (புறநா. 141.)

வையாளி vaiyāḷi, n. <vāhyālī. 1. Pathway for horses; குதிரைசெல் மார்க்கம். வையாளி யலங்கரித்து (திருவாலவா. 27, 69). 2. Riding on horse-back; குதிரையேற்றம்.

வையாளிவிடு-தல் vaiyāḷi-viṭu-, v. tr. <வையாளி+. To gallop a horse; குதிரை பாய்ந் தோடும்படி சவாரிசெய்தல். (W.)

வையாளிவீதி vaiyāḷi-vīti, n. <id. + வீதி². See வையாளி, 1. (திவா.)

வையை vaiyai, n. cf. வைகை. The Vaigai river in the Madura District; மதுரை ஜில்லாவி லுள்ள நதி. வையை சூழ்ந்தவளங்கெழு வைப்பின் (புறநா. 71, 10).

வையைத்துறைவன் vaiyai-t-tuṟaivaṉ, n. <வையை+. The Pāṇḍya king, as ruling the Vaigai region; பாண்டியன். (திவா.) வையைத் துறைவன மதுராபுரித் தென்னன் (பெருந்தொ. 1410).

வைரக்கடுக்கன் vaira-k-kaṭukkaṉ, n. <வைரம்¹+. Diamond ear-ring; வயிரமணி யிட்டமைத்த காதணி.

வைரக்கல் vaira-k-kal, n. <id.+. Diamond; வயிரமணி.

வைரகரம் vairakaram, n. <வைரகரன். Hostility, enmity; பகைமை. (யாழ். அக.)

வைரகரன் vairakaraṉ, n. <vairakara. Enemy; சத்துரு. (யாழ். அக.)

வைரசுத்தி vaira-cutti, n. <vaira-śuddhi. Retaliation, taking vengeance; பழிவாங்கிப் பகை தீர்க்கை. (யாழ். அக.)

வைரம்¹ vairam, n. <vajra. 1. Hardness; கடினமானது. 2. Core of a tree; மரக்காழ். (திவா.) 3. Diamond. See வயிரம்¹, 2. அட்டுநீ ருருவிக் குன்றத் தல்லது வைரந் தோன்று (சீவக. 2925).

வைரம்² vairam, n. <vaira. 1. Anger. See வயிரம்². 2. Enmity; பகைமை. 3. Bravery, heroism; வீரம். (W.)

வைரம்³ vairam, n. <வயிர்⁴. Musical instrument; வாச்சியப்பொது. (பிங.)

வைரம்பாய்-தல் vairam-pāy-, v. intr. <வைரம்¹+. To harden, as the core of a tree; திண்மையதாதல்.

வைரவம் vairavam, n. <bhairava. 1. Terribleness. See பைரவம், 1. 2. Fear. See பைரவம், 2. 3. (Śaiva.) A sub-division of Śaiva religion. See பைரவம், 3. வைரவ மதம்.

வைரவன் vairavaṉ, n. <Bhairava. A manifestation of Śiva. See பைரவன், 1. (பிங.)

வைரவனூர்தி vairavaṉ-ūrti, n. <வைர வன்+. Dog, as Bhairava's vehicle; நாய். (பிங.)

வைரன் vairaṉ, n. <வைரம்². Enemy; சத்துரு. (யாழ். அக.)

வைராக்கியசதகம் vairākkiya-catakam, n. <vairāgya+. A poem by Cāntaliṅka-cuvamikaḷ; சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இயற்றிய நூல்.

வைராக்கியஞ்சொல்(லு)-தல் vairākkiyañ-col-, v. intr. <வைராக்கியம்+. To declare before one's guru one's decision to enter upon the way of renunciation; தான் துறவுபூணத் துணிந்துள்ளதை ஆசிரியன்முன் தெரி வித்துக்கொள்ளுதல். (சிலப். 30, 33, அரும்.)

TAMIL LEXICON

Published under the authority of the University of Madras

VOL. VI.

ழு—க்ஷௌ

MADRAS

PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

வைராக்கியம் vairākkiyam, n. <vairāgya. 1. Freedom from worldly desires, asceticism; உலகப்பற்றின்மை. 2. Perseverance, stubbornness; விடாப்பிடி. அதைச் செய்யவேண்டு மென்று வைராக்கியமா யிருக்கிறான். 3. Zeal, fanaticism; மதாவேசம். மத வைராக்கியம். 4. Short-lived determination to abstain from worldly pleasures, of three kinds, viz., *piracava-vairākkiyam*, *purāṇa-vairākkiyam*, *mayāṉa-vairākkiyam*; பிரசவவைராக்கியம் புராணவைராக்கியம் மயானவைராக்கியம் என மூவகையாய் உள்ளத்தே உறுதிப்பட்டதுபோலத் தோன்றி மறையும் பற்றின்மை. 5. Disgust; வெறுப்பு. (யாழ். அக.) 6. Enmity; பகை. (யாழ். அக.)

வைராகம் vairākam, n. prob. id. See விராகம். (யாழ். அக.)

வைராகி vairāki, n. <vairāgin. 1. A class of pilgrims and mendicants from Northern India; வடநாட்டிலிருந்து பிச்சையெடுத்துத் தேச சஞ்சாரஞ் செய்யுங் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். 2. Ascetic; துறவி. (யாழ். அக.) 3. Person of strong or adamantine will; மனவுறுதியுள்ளவன்.

வைராகிகன் vairākikaṉ, n. <vairāgika. See வைராகி, 2. (யாழ். அக.)

வைராங்கியம் vairāṅkiyam, n. See வைராக்கியம், 1. (யாழ். அக.)

வைராடம் vairāṭam, n. <vairāṭa. Cochineal insect. See இந்திரகோபம். (மூ. அ.)

வைராவி vairāvi, n. prob. வைராகி. See வைராகி, 3. (யாழ். அக.)

வைரி[1] vairi, n. <vairin. Enemy; பகைவன்.

வைரி[2] vairi, n. <வைரம்[1]. See வைராகி, 3.

வைரி[3] vairi, n. <U. bahri. Royal falcon; வல்லூறு. (W.)

வைரிதை vairitai, n. <vairi-tā. (யாழ். அக.) 1. Heroism, valour; வீரம். 2. Enmity; பகைமை.

வைரியம் vairiyam, n. prob. vaira. (யாழ். அக.) 1. Strength, prowess; வீரியம். 2. See வைராக்கியம், 5, 6.

வைரியர் vairiyar, n. <வயிர[4]. See வயிரியர். (பிங்.)

வைரூப்பியம் vairūppiyam, n. <vairūpya. Deformity, ugliness; அவலட்சணம். (யாழ். அக.)

வைரோசனன் vairōcaṉaṉ, n. <vairōcana. 1. Mahābali. See வயிரோசனன். (திவா.) 2. Sun; சூரியன். (யாழ். அக.) 3. Vāli. See வாலி[2], 1. (யாழ். அக.)

வைரோசனி vairōcaṉi, n. <vairōcani. (யாழ். அக.) 1. See வைரோசனன், 1, 2. 2. A Buddha; புத்தர்களுள் ஒருவர்.

வைலட்சணம் vailaṭcaṇam, n. <vailakṣaṇa. Ugliness; அவலட்சணம். (யாழ். அக.)

வைலட்சணியம் vailaṭcaṇiyam, n. <vailakṣaṇya. Difference, disparity; வேறுபாடு. (சிவசம.)

வைலட்சயம் vailaṭcayam, n. <vailakṣya. (யாழ். அக.) 1. Contrariety; எதிரிடை. 2. See வைலட்சணியம்.

வைலவம் vailavam, n. <bilva. See வில்வம், 1. (யாழ். அக.)

வைவச்சுதம் vaivaccutam, n. <vaivasvata. See வைவைச்சுதபுரம்.

வைவச்சுதன் vaivaccutaṉ, n. <Vaivasvata. 1. A mythical progenitor of the human race, one of 14 *maṉu*, q.v.; மனு பதினால்வருள் ஒருவன். (காஞ்சிப்பு. திருமேற். 6.) 2. Yama; யமன். (பிங்.) 3. Saturn; சனி. (யாழ். அக.)

வைவசுதபட்டணம் vaivacuta-paṭṭaṇam, n. <id.+. See வைவைச்சுதபுரம்.

வைவு vaivu, n. <வை[2]-. 1. Abuse; வசவு. 2. Curse; சாபம். வைத வைவின் (கம்பரா. சிறப. 5).

வைவைச்சுதபுரம் vaivaiccuta-puram, n. <vaivasvata+pura. The city of Yama; யமனுடைய நகரம். விளங்கு வைவைச்சுதபுர மேவினர் (குற்றா. தல. மந்தமா. 101).

வைவைச்சுதன் vaivaiccutaṉ, n. See வைவச்சுதன். (யாழ். அக.)

வைனதேயன் vaiṉatēyaṉ, n. <Vainatēya. Garuḍa, as the son of Vinatā; கருடன். (பிங்.) வைனதேயனு மன்னமுங் குடிபோகவே (தக்கயாகப. 61).

வைனன் vaiṉaṉ, n. See வைனதேயன். (பிங்.)

வைனாசிகம் vaiṉācikam, n. <vaināśika. The 23rd *nakṣatra* from one's natal *nakṣatra* when the 88th *pātam* falls within it; எண்பத்தெட்டாவது பாதத்தைக் கொண்டதும் சன்மநட்சத்திரத்தின்ந்து இருபத்துமூன்றவதுமான நட்சத்திரம். (இலக். வி. 797.)

வைனாசியம் vaiṉāciyam, n. See வைனாசிகம். (பன்னிருபா. 93.)

வைஷ்ணவம் vaiṣṇavam, n. <vaiṣṇava. 1. The religion which holds Viṣṇu to be the

Supreme Being; திருமாலைப் பரம்பொருளாகக் கொண்ட சமயம். 2. A chief Purāṇa. See விஷ்ணுபுராணம். 3. The 12th of the 15 divisions of the night; இரவு பதினைந்து முகூர்த்தத்துள் பன்னிரண்டாவது (விதான. குணாகுண. 73, உரை.)

வைஷ்ணவரசம் vaiṣṇava-racam, n. <id.+*rasa*. A pill, the chief ingredient of which is cinnabar; சாதிலிங்கத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்ட மருந்துக்குளிகைவகை. (பைஷஜ.)

வைஷ்ணவன் vaiṣṇavaṉ, n. <*vaiṣṇava*. Follower of Vaiṣṇavism; வைஷ்ணவ சமயத்தான்.

வைஷ்ணவி vaiṣṇavi, n. <*Vaiṣṇavī*. Vaiṣṇavī, the Energy of Viṣṇu, one of *catta-mātar*, q v.; சத்தமாதருளொருத்தி. (சைவச. பொது. 74, உரை.)

வைஷம்யம் vaiṣamyam, n. <*vaiṣamya*. 1. See வைடம்மியம். 2. Mischievousness; குறும்புத்தனம். 3. Invidious distinction; நேர்மையான காரணமின்றி வித்தியாசப்படுத்துகை.

வொ

வொ vo. The compound of வ் and ஒ.

வோ

வோ vō. The compound of வ் and ஓ.

வோரகம் vōrakam, n. <*vōraka*. Letter; எழுத்து. (யாழ். அக.)

வோலகம் vōlakam, n. <*vōlaka*. See வோரகம். (யாழ். அக.)

வௌ

வௌ[1] vau. The compound of வ் and ஔ.

வௌ[2](வு)-தல் vau-, 5 v. tr. See வௌவு-. நொடியபோல வௌ (நன். 138).

வௌவால் vauvāl, n. Bat. See வவ்வால், 1.

வௌவால்வலை vauvāl-valai, n. <வௌவால்+. A kind of fishing net; மீன்பிடிக்கும் வலைவகை. *Loc.*

வௌவாலோட்டி vauvāl-ōṭṭi, n. <id. +. Cockspur. See வவ்வாலோட்டி.

வௌவானத்தி vauvāṉatti, n. <id + நத்து-. A kind of vaulted roof; மண்டபத்தின் ஒருவகை மேல்முகடு. (பெருங. மகத. 4, 16, குறிப்புரை.)

வௌவு-தல் vauvu-, 5 v. tr. 1. To seize, snatch; கைப்பற்றுதல். வௌவிய வஞ்சி வலம்புனைய (பு. வெ. 3, 2). 2. To commit highway robbery; ஆறலைத்தல். வௌவுநா மடிய (அகநா. 1). 3. To steal; திருடுதல். (யாழ். அக.) 4. To rivet attention, fascinate; கவர்தல். கணவௌவு காட்சிய (சீவக 1774). 5. To attach, as sin; to possess, as an evil spirit; பாவம் பேய் முதலியன பற்றிக் கொள்ளுதல். பொய்யா நின் வாயில்சூள் வௌவல் (பரிபா. 8, 84). 6. To undertake; மேற்கொள்ளுதல். அவ்விரதத்தை வௌவுவோா (விநாயகபு. 38, 9). 7. See வவ்வு-, 3.

வௌவுலம் vauvulam. n <*babbula*. A kind of tree; மரவகை. (சுக்கிரநீதி, 228.)

ழ்

ழ் l̲. 1. The 15th consonant, a liquid medial; நெடுங்கணக்கிற் பதினைந்தாம் மெய்யான இடையெழுத்து.

ழ

ழ l̲a. The compound of ழ் and அ.

ழா

ழா l̲ā. The compound of ழ் and ஆ.

ழி

ழி l̲i. The compound of ழ் and இ.

ழீ

ழீ l̲ī. The compound of ழ் and ஈ.

ழு

ழு l̲u. The compound of ழ் and உ.

ழூ

ழூ l̲ū. The compound of ழ் and ஊ.

ழெ

ழெ l̲e. The compound of ழ் and எ.

ழே

ழே l̲ē. The compound of ழ் and ஏ.

ழை

ழை l̲ai. The compound of ழ் and ஐ.

ழொ

ழொ l̲o. The compound of ழ் and ஒ.

ழோ

ழோ l̲ō. The compound of ழ் and ஓ.

ழௌ

ழௌ ḻau. The compound of ழ் and ஔ.

ள்

ள் ḷ. The 16th consonant, a liquid medial; நெடுங்கணக்கிற் பதினாறாம் மெய்யான இடையெழுத்து.

ள

ள ḷa. The compound of ள் and அ.

ளா

ளா ḷā. The compound of ள் and ஆ.

ளி

ளி ḷi. The compound of ள் and இ.

ளீ

ளீ ḷī. The compound of ள் and ஈ.

ளு

ளு ḷu. The compound of ள் and உ.

ளூ

ளூ ḷū. The compound of ள் and ஊ.

ளெ

ளெ ḷe. The compound of ள் and எ.

ளே

ளே ḷē. The compound of ள் and ஏ.

ளை

ளை ḷai. The compound of ள் and ஐ.

ளொ

ளொ ḷo. The compound of ள் and ஒ.

ளோ

ளோ ḷō. The compound of ள் and ஓ.

ளௌ

ளௌ ḷau. The compound of ள் and ஔ.

ற்

ற் ṟ. The 17th consonant, a hard medial; நெடுங்கணக்கிற் பதினேழாம் மெய்யான வல்லெழுத்து.

ற

ற ṟa. The compound of ற் and அ.

றன்னகரம் ṟa-ṉ-ṉa-karam, n. < ற + ன + கரம். The letter ṉa, as nasal corresponding to ṟa, dist. fr. teṉakaram, நகரத்தின் இனமாகிய ன என்ற எழுத்து.

றா

றா ṟā. The compound of ற் and ஆ.

றி

றி ṟi. The compound of ற் and இ.

றீ

றீ ṟī. The compound of ற் and ஈ.

று

று ṟu. The compound of ற் and உ.

றூ

றூ ṟū. The compound of ற் and ஊ.

றெ

றெ ṟe. The compound of ற் and எ.

றே

றே ṟē. The compound of ற் and ஏ.

றை

றை ṟai. The compound of ற் and ஐ.

றொ

றொ ṟo. The compound of ற் and ஒ.

றோ

றோ ṟō. The compound of ற் and ஓ.

றௌ

றௌ ṟau. The compound of ற் and ஔ.

ன்

ன் ṉ. The 18th consonant, a nasal; நெடுங்கணக்கிற் பதினெட்டாம் மெய்யான மெல்லெழுத்து.

ன

ன ṉa. The compound of ன் and அ.

ஞ

ஞ ṉā. The compound of ன் and ஆ.

னி

னி ṉi. The compound of ன் and இ.

னீ

னீ ṉī. The compound of ன் and ஈ.

னு

னு ṉu. The compound of ன் and உ.

னூ

னூ ṉū. The compound of ன் and ஊ.

னெ

னெ ṉe. The compound of ன் and எ.

னே

னே ṉē. The compound of ன் and ஏ.

னை

னை ṉai. The compound of ன் and ஐ.

னொ

னொ ṉo. The compound of ன் and ஒ.

னோ

னோ ṉō. The compound of ன் and ஓ.

னௌ

னௌ ṉau. The compound of ன் and ஔ.

ஜ்

ஜ் j. A soft palatal.

ஜ்யேஷ்டம் jyēṣṭam, *n.* <*jyēṣṭha.* The third lunar month. See சேட்டம்[2].

ஜ்யேஷ்டமாத்திரை jyēṣṭa-māttirai, *n.* <id.+. Big-sized medicinal pill; பெரிய அளவுள்ள மாத்திரை. (*சாரங்க.* 251.)

ஜ்யேஷ்டன் jyēṣṭaṉ, *n.* <*jyēṣṭha.* 1. Elder brother; தமையன். 2. Senior in age; வயதில் மூத்தவன்.

ஜ்யேஷ்டாநக்ஷத்ரம் jyēṣṭā-nakṣatram, *n.* <*jyēṣṭhā-nakṣatra.* See கேட்டை[1], 1.

ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம் jyēṣṭāpiṣēkam, *n.* <*jyēṣṭhābhiṣēka.* Annual ablution ceremony of *urcava-mūrtti* with its breast-plate removed, as generally performed in the month of Jyēsthā; கோயிலில் உத்ஸவமூர்த்திக்குக் கவசத்தைக் கழற்றி வருஷத்துக்கொருமுறை செய்யுந் திருமஞ்சனம்.

ஜ்யேஷ்டை jyēṣṭai, *n.* <*jyēṣṭhā.* 1. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. 2. See சேட்டை[2].

ஜ்யோதி jyōti, *n.* <*jyōtis.* See சோதி[3], 1.

ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரம் jyōtiś-śāstram, *n.* <id.+. See சோதிடநூல்.

ஜ்யோதிஷ்கர் jyōtiṣkar, *n.* <*jyōtiṣka.* See சோதிடர், 2. (*சீவக.* 2817, *உரை.*)

ஜ்யோதிஷம் jyōtiṣam, *n.* <*jyōtiṣa.* See சோதிடம், 1.

ஜ்ரும்பா jrumpā, *n.* <*jṛmbhā.* Yawn; கொட்டாவி. (*சாரங்க.* 37.)

ஜ்வரக்கட்டி jvara-k-kaṭṭi, *n.* <ஜ்வரம்+. Enlargement of spleen or liver, due to certain fevers; ஜ்வரத்தால் வயிற்றினுள் உண்டாகுங் கட்டி. (*சாரங்க.* 117.)

ஜ்வரபித்தசூலை jvara-pitta-cūlai, *n.* <*jvara-pitta-śūlā.* Colic, arising from certain fevers; ஜ்வரத்தினால் தோன்றும் பித்தசூலைவகை. (*சாரங்க.* 50.)

ஜ்வரம் jvaram, *n.* <*jvara.* Fever; காய்ச்சல்.

ஜ்வராக்கினி jvarākkiṉi, *n.* <id.+*agni.* See ஜ்வரம்.

ஜ்வராங்குசம் jvarāṅkucam, *n.* <*jvarāṅkuśa.* Febrifuge; ஜ்வரத்தைத் தணிக்கும் மருந்து. (*சாரங்க.* 213.)

ஜ்வராங்குசரஸம் jvarāṅkuca-rasam, *n.* <id.+. A kind of medicine for fever; ஜ்வரங்களுக்குக் கொடுக்கும் மருந்துவகை. (*சாரங்க.* 220.)

ஜ்வராதிஸாரம் jvarātisāram, *n.* <*jvarātisāra.* Fever with diarrhoea; அதிசாரத்துடன் கூடிய ஜ்வரம். (*சாரங்க.* 109.)

ஜ்வராரிரஸம் jvarāri-rasam, *n.* <*jvarāri-rasa.* A kind of medicine for fever; ஜ்வரத்தை நீக்கும் மருந்துவகை. (*சாரங்க.* 413.)

ஜ்வலி-த்தல் jvali-, 11 *v. intr.* <*jval.* 1. To burn brightly; to blaze forth; பற்றியெரிதல். இன்னும அக்கினி ஜ்வலிக்கவில்லை. 2. To shine with splendour; to be radiant; பிரகாசித்தல். *அந்த வைரம் நன்கு ஜ்வலிக்கின்றது.*

ஜ்வாலாமுகி jvālā-muki, *n.* <*jvālā-mukhī*. 1. Fire or inflammable gas issuing from the earth; பூமியிலிருந்து எழுந் தீ. (சித். சிகா. பக். 202.) 2. Volcano; எரிமலை. *Mod.*

ஜ்வாலை jvālai, *n.* <*jvālā*. Flame. See சுவாலை.

ஜ

ஜ ja. The compound of ஜ் and அ.

ஜக்கம்மா jakkammā, *n.* <T. *jakkamma*. A patron deity of the Toṭṭiya caste; தொட்டியர் வணங்கும் ஒரு சிறுதேவதை. (E. T. vii, 189.)

ஜக்கிணிநாட்டியம் jakkiṇi-nāṭṭiyam, *n.* <T. *dzakkiṇi*+. See சக்கணி. ஜக்கிணிநாட்டியத்தாலே அந்தப் பிரபுவை நன்றாக வசிகரிக்க (கோயிலொ. 23).

ஜகத் jakat, *n.* <*jagat*. World. See சகத்து.

ஜகத்காரணம் jakat-kāraṇam, *n.* <id.+. God, as the Cause of the Universe; கடவுள்.

ஜகத்குரு jakat-kuru, *n.* <id.+. See சேகத்குரு.

ஜகத்திரயம் jakat-tirayam, *n.* <id.+. The three worlds. See திரிலோகம். ஜகத்திரய வாழ்வே (திருப்பு. 1097).

ஜகத்து jakattu, *n.* <id. See ஜகத்.

ஜகத்பதி jakat-pati, *n.* <id.+. See ஜகதீசன்.

ஜகத்பிரபு jakat-pirapu, *n.* <id.+. See ஜகதீசன்.

ஜகத்ரக்ஷகன் jakat-rakṣakaṉ, *n.* <id.+ *rakṣaka*. Saviour of the world; உலகைக் காத்தளிப்பவன்.

ஜகத்ஜ்யோதி jakat-jyōti, *n.* <id.+. Light of the world; உலகிற்கு ஒளி.

ஜகத்ஜாலம் jakat-jālam, *n.* <id.+*jāla*. See சகசாலம்.

ஜகதி jakati, *n.* <*jagatī*. 1. See சகதி[2]. 2. See ஜகதிப்படை. (S. I. I. v, 236.)

ஜகதிப்படை jakati-p-paṭai, *n.* <ஜகதி+. The upper tier of a basement, built of granite; கருங்கற் கட்டட வேலையின் உறுப்புக்களுள் அஸ்திவாரத்தின் மேற்பகுதி. (S. I. I. ii, 18.)

ஜகதீசன் jakat-īcaṉ, *n.* <*jagat*+*īśa*. God, as the Lord of the Universe; [உலகுக்கு இறைவன்] கடவுள்

ஜகதீஸ்வரன் jakat-īśvaraṉ, *n.* <id.+ *īśvara*. See ஜகதீசன்.

ஜகந்நாதப்பிரதட்சிணம் jakannāta-p-piratatciṇam, *n.* prob. ஜகந்நாதன்+. See திவ்வியநாமசங்கீர்த்தனம்.

ஜகந்நாதம் jakan-nātam, *n.* <*Jagan-nātha*. Pūri, in Orissa. See சகந்நாதம்.

ஜகந்நாதன் jakan-nātaṉ, *n.* <*Jagan-nātha*. Viṣṇu, as Lord of the World; திருமால்.

ஜகந்மாதா jakan-mātā, *n.* <*jagat*+. 1. Pārvatī; பார்வதி. 2. Lakṣmī; இலக்குமி.

ஜகநாதசித்தலேகியம் jakanāta-citta-lēkiyam, *n.* An electuary prepared from Indian hemp, opium, etc.; கஞ்சா அபினி முதலிய பலசரக்கமைந்த லேகியவகை. (பைஷஜ. 41.)

ஜகநாவர்த்தவாதம் jakanāvartta-vātam, *n.* <*jaghanāvartta*+*vāta*. Lumbago; வாயுவினால் இடுப்பில் வரும் வலி. (பைஷஜ. 234.)

ஜகம் jakam, *n.* <Pkt. *jaga* <*jagat*. See சகம்[1].

ஜகனம் jakaṉam, *n.* <*jaghana*. 1. Pudendum muliebre; பெண்குறி. 2. The region of the hip and the loins; இடுப்பு. 3. Posterior; பிருட்டம்.

ஜகஜ்ரவாணா jakaj-ravāṇā, *n.* <Arab. *jahāz*+. That which is sent by steamer or exported by sea; கப்பலில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.

ஜகஜ்ஜோதி jakaj-jōti, *n.* <*jagaj-jyōtis*. See ஜகத்ஜ்யோதி.

ஜகஜாலப்புரட்டன் jakajāla-p-puraṭṭaṉ, *n.* <ஜகஜாலம்+. Consummate deceiver. See சகசாலப்புரட்டன்.

ஜகஜாலம் jaka-jālam, *n.* <*jagat*+*jāla*. Magical illusion. See சகசாலம்.

ஜகா jakā, *n.* <Hind. *jagah*. Place, room; இடம்.

ஜகாவாங்கியடி-த்தல் jakā-vāṅki-y-aṭi-, *v. tr.* <ஜகாவாங்கு-+. To step back in an attack and strike; எதிர்ப்பிற் பின்வாங்கித் தாக்குதல்.

ஜகாவாங்கு-தல் jakā-vāṅku-, *v. intr.* <ஜகா+. To step back in an attack; எதிர்ப்பிற் பின்வாங்குதல்.

ஜகாவை-த்தல் jakā-vai-, *v. tr.* <id.+. To change the position of a marble, in a game of marbles, from a nook or corner to a con-

venient and proper place to play from; கோலியாட்டத்தில் இடக்கான இடத்திலுள்ள கோலியை ஆடக்கூடியபடி சரியான இடத்தில் மாற்றிவைத்தல்.

ஜகினி jakiṉi, n. cf. ஜிகினி. Stingy or miserly fellow; உலோபி. (C. G.)

ஜங்கமம் jaṅkamam, n. <jaṅgama. 1. See சங்கமம்[2]. 2. Śaiva devotee, considered as a moving form of God; சிவனடியார்.

ஜங்கமர் jaṅkamar, n. <id. Liṅgāyats; இலிங்கங்கட்டி ஜாதியார்.

ஜங்கமலிங்கம் jaṅkama-liṅkam, n. <id. +. A kind of liṅga. See வாயுலிங்கம். (சித். சிகா. பக். 201.)

ஜங்காரம் jaṅkāram, n. <jhaṅ-kāra. Jingling, as of bells; மணி முதலியவற்றின் ஓசை.

ஜங்காலன் jaṅkālaṉ, n. <jaṅghāla. One who walks rapidly; வேகமாய் நடப்பவன்.

ஜஞ்ஜாமாருதம் jañjāmārutam, n. <jhañjāmāruta. 1. Violent storm with rain; மழையோடு கூடிய பெருங்காற்று. 2. Pomp, show; grandeur; ஆடம்பரம்.

ஜஞ்ஜாமிருதம் jañjāmirutam, n. <ஜஞ்ஜாமாருதம். 1. See ஜஞ்ஜாமாருதம். 2. Violence; மிகு கடுமை. *மழை ஜஞ்ஜாமிருதமாய்ப் பெய்தது.*

ஜட்கா jaṭkā, n. <Mhr. jhatkā. 1. Quickness; விரைவு. *நீ ஜட்காவிலே வரவேண்டும்.* 2. Jutka, a small one-horse cart; குதிரைவண்டி வகை.

ஜட்காவாலா jaṭkā-vālā, n. <ஜட்கா + U. *wālā*. Jutka driver; ஜட்காவண்டிக்காரன்.

ஜட்டி jaṭṭi, n. <T. *jeṭṭi*. Wrestler; மல்லக ஜட்டி. *வழித்துணையாக நாலு ஜட்டிகளை யனுப்பி* (கோயிலொ. 110).

ஜட்தி jaṭti, n. See ஜடுதி[2]. (C. G.)

ஜட்பட்டெனல் jaṭpaṭṭeṉal, n. Onom. expr. signifying quickness, as of action; விரைவாக நிகழ்தற் குறிப்பு. *ஜட்பட்டென்று வேலை தீர்ந்தது.*

ஜட்புட்டெனல் jaṭpuṭṭeṉal, n. See ஜட்பட்டெனல்.

ஜட்ஜி jaṭji, n. <E. Judge; நீதிபதி. (W.)

ஜடகொச்சு jaṭakoccu, n. Corr. of ஜடைக்குச்சு.

ஜடம் jaṭam, n. <*jaḍa*. 1. See சடம்[1]. (W.) 2. Dull person, used in contempt; மூடத்தன்மையுள்ளவன்-ள். *Loc.*

ஜடரம் jaṭaram, n. <*jaṭhara*. Belly. See சடரம்.

ஜடன் jaṭaṉ, n. <*jaḍa*. Dull man; மூடன்.

ஜடாதாரி jaṭā-tāri, n. <*jaṭā-dhārin*. See சடாதாரி, 1, 2.

ஜடாபாரம் jaṭā-pāram, n. <*jaṭā-bhāra*. Matted hair. See சடாபாரம்.

ஜடாமாம்ஸி jaṭāmāmsī, n. <*jaṭā-māmsī*. Indian spikenard. See சடாமாஞ்சி.

ஜடாமுனி jaṭā-muṉi, n. <*jaṭā*+. A kind of demon. See சடாமுனி. (W.)

ஜடாய்-த்தல் jaṭāy-, *11 v. intr.* To speak pompously; ஆடம்பரமாகப் பேசுதல். *Loc.*

ஜடாயு jaṭāyu, n. <*Jaṭāyu*. A vulture-king. See சடாயு.

ஜடாவல்லபர் jaṭā-vallapar, n. <*jaṭā*+. A title suffixed to the names of Brahmins, meaning 'one who is clever at reciting Vēdic texts according to the *jaṭā* arrangement'; சடைமுறையில் வேதத்தை ஓதவல்லவன் என்று பொருள் படுவதாய்ப் பிராமணர்க்குரிய ஒரு பட்டப்பெயர்.

ஜடாவல்லபன் jaṭā-vallapaṉ, n. <id.+. See சடாவல்லவன். *Brāh.*

ஜடிதி jaṭiti, <*jhaṭiti*. n. See ஜடுதி[1].—*adv.* See சடிதி[1].

ஜடீபந்தம் jaṭīpantam, n. <*jaḍī-bandha*. The ceremony of installing the *urcava-mūrtti* on its pedestal; உற்சவமூர்த்தியைப் பீடத்திற் பதிய வைக்குஞ் சடங்கு.

ஜடுத்தி jaṭutti, n. See ஜடுதி[2]. (W.)

ஜடுதி[1] jaṭuti, <*jhaṭiti*. n. Quickness, rapidity; விரைவு.—*adv.* See சடிதி[1].

ஜடுதி[2] jaṭuti, n. <U. *jhaḍtī*. Examination, search, inspection. See சடுத்தி. (C. G.)

ஜடுதிசிட்டா jaṭuti-ciṭṭā, n. <ஜடுதி[2]+. Memorandum of daily expenses; தினசரிச் செலவு எழுதுங் குறிப்பு. (C. G.)

ஜடுதிபட்டி jaṭuti-paṭṭi, n. <id.+பட்டி[4]. Search-list; inventory; சோதனையில் அகப்பட்ட பண்டங்களின் குறிப்பு. (C. G.)

ஜடுதிபார்-த்தல் jaṭuti-pār-, *v. tr.* <id.+. To examine, review; சோதனைசெய்தல். (C. G.)

ஜடுதிவாரண்டு jaṭuti-vāraṇṭu, n. <id.+. Search warrant; சோதனைசெய்யப் பிறப்பிக்கும் வாரண்டு. (C. G.)

ஜடை jaṭai, *n.* <*jaṭā*. See சடை⁴. (விவி. நியா. 16, 13.)

ஜடைக்குச்சு jaṭai-k-kuccu, *n.* <ஜடை+ குச்சு³ Black silk-tassels with ornamental pendants, used in plaiting tresses; தலைமயிர்ப் பின்னலுடன் வைத்துப் பின்னுங் குஞ்சவணி.

ஜடைசிங்காரம் jaṭai-ciṅkāram, *n.* <id. + A kind of gold ornament, worn on the plaited tresses by women; மகளிர் தலைப்பின்னலுடன் அணியும் அணிவகை.

ஜடைநாகம் jaṭai-nākam, *n.* <id.+. 1. A kind of *jaṭai-ciṅkāram* with the design of a cobra's hood at the top. See சடைநாகம். 2 See நாகர்², 3. *Loc.*

ஜடைபில்லை jaṭai-pillai, *n.* <id.+. 1. A kind of head ornament. See சடைவில்லை. 2. See ராக்கடி.

ஜண்டா jaṇṭā, *n.* <U *jhaṇḍā*. Flag. See சேண்டா.

ஜண்டாமரம் jaṇṭā-maram, *n.* <ஜண்டா +. Flag-post; கொடிகட்டுந் தம்பம். *Madr.*

ஜண்டி-த்தல் jaṇṭi-, *11 v. tr.* <T. *dzaṇṭinisu*. cf. சண்ணி-. To match; to couple; இணையாக்குதல். அவனோடு இவனை ஜண்டித்து விடுதல் நல்லது.

ஜண்டிப்புடவை jaṇṭi-p-puṭavai, *n.* A kind of valuable saree, உயர்ந்த புடைவைவகை. (பிரதாப. விலா. 19.)

ஜண்டை¹ jaṇṭai, *n.* See சேண்டை¹.

ஜண்டை² jaṇṭai, *n.* <T. *dzaṇṭa*. 1. Pair. See சேண்டை². 2. (Mus.) See ஜண்டைவரிசை.

ஜண்டையாய் jaṇṭai-y-āy, *adv.* <ஜண்டை² +. In close order; in serried array; திரண்ட ஒழுங்கான வரிசையாய். *Loc.*

ஜண்டைவரிசை jaṇṭai-varicai, *n.* <id.+. (Mus.) Serial combination of the notes of the scale. See சேண்டைவரிசை.

ஜணாய்-த்தல் jaṇāy-, *11 v. tr.* cf. ஜமாய்-. To do skilfully and pompously; சாமர்த்தியமாயும் ஆடம்பரமாயுஞ் செய்தல். *Loc.*

ஜதி jati, *n.* perh. *yati*. (Nāṭya.) Movement of feet in conformity with *tālam;* நாட்டியத்தில் தாளத்திற்கேற்பக் காலடிவைக்கை.

ஜதுமணி jatumaṇi, *n.* <*jatu-maṇi*. 1. Freckle; தேமல். (சாரங்க. 63.) 2. Goitre. See சதுமணி.

ஜதுமணிரோகம் jatumaṇi-rōkam, *n.* <id.+ Catalepsy. See சன்னியாசிரோகம். (பைஷஜ. 235)

ஜதை jatai, *n.* <Hind. *jathā* <*yathā*. 1. Pair; இரட்டை. 2. Match, equal;; ஒப்பு *Loc.* 3. A complete set, as of ornaments; பல உருப்படிகள் சேர்ந்த முழுத்தொகுதி. அவர் பெண்ணுக்கு ஒரு ஜதை நகை போட்டிருக்கிறார்.

ஜந்திரி jantiri, *n.* <Hind. *jantrī* Almanac, calendar. See சந்திரி¹.

ஜந்து jantu, *n.* <*jantu*. Living being, creature. See செந்து¹, 1.

ஜந்துமணி jantumaṇi, *n.* See ஜதுமணி, 1. (சாரங்க. 63.)

ஜநி-த்தல் jani-, *11 v. intr.* <*jan*. See சனி-. (விவி. ஆதியா. 1, 21)

ஜப்தி japti, *n* <Arab. *zabti* 1. (Legal) Seizure, distraint, attachment; நியாயஸ்தலத்தார் கடன் முதலியவற்றுக்காக ஒருவனது சொத்தைக் கைப்பற்றுகை. *Mod.* 2. (Legal.) Forfeiture; confiscation; அதிகாரவர்க்கத்தார் ஒருவனது சொத்துக்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளுகை. எவனாவது வாராதேபோனால் அவனுடைய பொருளெல்லாம் ஜப்தி செய்யப்பட்டு . . . அவன் புறம்பாக்கப்படுவான் (விவி. எஸ்ற. 10, 8).

ஜப்திபர்காஸ்து japti-parkāstu, *n.* <U. *zabti-barkhāst*. Raising an attachment; ஜப்தியை நிவர்த்திக்கை.

ஜப்பான் jappāṉ, *n.* <E. *Japan*. 1. Japan, a country; ஒருதேசம். 2. Japan, a kind of varnish; இரும்பு மரம் முதலியவற்றாலான சாமான்களுக்குப் பூசும் ஒருவகைக் கருநிறத் தைலம்.

ஜப்பு jappu, *n.* <T. *dzabbu*. Sluggishness, inactivity; மந்தம். இன்று பேரம் ஜப்பாயிருக்கிறது.

ஜப்பை¹ jappai, *n.* <Hind. *jabhḍa*. Jaw; தாடை.

ஜப்பை² jappai, *n.* <T. *dzabba*. Joint of the hip or shoulder; இடுப்பு தோள் இவற்றின் பொருத்து. (C. G.)

ஜபம் japam, *n.* <*japa*. See செபம்.

ஜபமாலை japa-mālai, *n.* <id.+*mālā*. Rosary, string of beads for keeping count in reciting mantras; மந்திரங்களை ஜெபிக்கும்போது உருவெண்ண வுதவும் மாலை.

ஜபயக்கியம் japa-yakkiyam, *n.* <id.+. Recitation of mantras, considered as a sacrifice. See செபயாகம்.

ஜபர் japar, *n.* <Arab. *zabar*. See ஜபர் தஸ்தி.

ஜபர்தஸ்த் japar-tast, *n.* <Arab. *zabar-dast*. 1. Pomp, show; ஆடம்பரம். 2. See ஜபர்தஸ்தி, 1.

ஜபர்தஸ்தி japar-tasti, *n.* <Arab. *zabar-dasti*. 1. Force, violence; பலவந்தம். 2. See ஜபர்தஸ்த், 1.

ஜபாகுஸுமம் japā-kusumam, *n.* <*japā-kusuma*. China rose; செம்பரத்தை மலர்.

ஜபாமுனுஷி japā-munusi, *n.* <Arab. *jawāb*+Arab. *munshi*. (W.) 1. Interpreter and clerk of a magistrate. See சவாப்நவீஸ், 1. 2. Secretary. See சவாப்நவீஸ், 2.

ஜம்பக்காரன் jampa-k-kāraṉ, *n.* <ஜம்பம் +காரன்[1]. Ostentatious man; இடம்பக்காரன். *Colloq.*

ஜம்பப்பேச்சு jampa-p-pēccu, *n.* <id.+. Vain, ostentatious talk; இடம்ப வார்த்தை. *Colloq.*

ஜம்பம் jampam, *n.* <Mhr. *jambha* <*dambha*. 1. Affectation; overweening pride; வீண்செருக்கு. 2. Pomp, ostentation; ஆடம்பரம்.

ஜம்பமடி-த்தல் jampām-aṭi-, *v. intr.* <ஜம்பம்+. To behave or talk ostentatiously; வீண்பெருமை காட்டுதல்.

ஜம்பா jampā, *n.* Breadth of four fingers, a linear measure. See சம்பா[2], 3. *Loc.*

ஜம்பீரம் jampīram, *n.* <*jambīra*. See சம்பீரம்[1]. (இங். வை.)

ஜம்பு[1] jampu, *n.* perh. *yam*. The portion of the crown that holds the *araṭā*; அரடாவை இணைக்குங் கிரீடவுறுப்பு.

ஜம்பு[2] jampu, *n.* <*jambu*. See ஜம்புநாவல்.

ஜம்புகேசுவரம் jampukēcuvaram, *n.* <*Jambukēśvara*. A Śiva shrine. See ஆனைக்கா. (I. M. P.)

ஜம்புநாவல் jampu-nāval, *n.* <ஜம்பு[2]+. Rose-apple. See சம்புநாவல், 1.

ஜம்பூத்வீபம் jampū-tvīpam, *n.* <*jambū-dvīpa*. One of the annular continents. See நாவலந்தீவு.

ஜம்பை jampai, *n.* <*jhampā*. (Mus.) A variety of time-measure. See சம்பைதாளம்.

ஜம்மெனல் jammeṉal, *n.* Expr. of (a) being fine; நேர்த்தியாதற் குறிப்பு: (b) being comfortable; சுகமாயிருத்தற் குறிப்பு.

ஜமக்காளம் jamakkālam, *n.* <Persn. *jāmkhana*. Carpet; rug. See சமக்காளம்.

ஜமதக்னி jamatakṉi, *n.* <*Jamadagni*. A Ṛsi. See சமதக்கினி. (I. M. P. Pd. 168.)

ஜமா jamā, *n.* <Arab. *jamā*. 1. Pleasure party, company, club; கூட்டம். 2. Amount, aggregate, total, especially the total rental of an estate, village or district, receipts, collections, proceeds of land (R.F.); கிராமம் முதலிவற்றின் மொத்த வருமானம்.

ஜமாகர்ச்சு jamā-karccu, *n.* <U. *jamā-kharc*. Receipts and disbursements; debit and credit sides of an account; வரவு செலவுக் கணக்கு. (C. G.)

ஜமாகர்ஜ் jamā-karj, *n.* See ஜமாகர்ச்சு. (W.)

ஜமாகாமில் jamā-kāmil, *n.* <U. *jamā-kāmil*. Standard assessment; தரந்தீர்வை. (R. T.)

ஜமாகூட்டு-தல் jamā-kūṭṭu-, *v. intr.* <ஜமா+. To gather or assemble a crowd; ஆட்கூட்டஞ் சேர்த்தல்.

ஜமாத்து jamāttu, *n.* <Arab. *jamāt*. Congregation of Muslims in a mosque for prayer; தொழுவதற்காக மசூதியில் முகம்மதியர் கூடுகை.

ஜமாத்துக்கூட்டம் jamāttu-k-kūṭṭam, *n.* <ஜமாத்து+. Meeting for communal purposes; சாதியாரின் பொதுக்கூட்டம். *Muham.*

ஜமாதிசானி jamāticāṉi, *n.* <Arab. *jumādiu-ḥzānī*. The 6th Arabic month; அரபியரது மாதங்களில் ஆறுவது. (பெரியவரு. 28.)

ஜமாதிலவல் jamātilaval, *n.* <Arab. *jumādiulawwal*. The 5th Arabic month; அரபியரது மாதங்களில் ஐந்தாவது. (பெரியவரு. 28.)

ஜமாபந்தி jamā-panti, *n.* <ஜமா+. Annual settlement of the amount of revenue assessed on a village under the ryotwari system (R. F.); கிராமத்துக் குடிகள் சர்க்காருக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரிப்பணத்தைக் குறித்து ஏற்படும் வருஷாந்தரப் பைசல்.

ஜமாய்-த்தல் jamāy-, 11 *v.* <U. *jamāna*. *tr.* To accomplish or do a thing skilfully, in a grand style; ஒரு காரியத்தை ஆடம்பரத்தோடு சாமர்த்தியமாய்ச் செய்து முடித்தல். —*intr.* See ஜம்பமடி-.

ஜமால்கொட்டை jamāl-koṭṭai, *n.* <Hind. *jamāl-gōṭa*. Croton seed. See சமால் கொட்டை, 1.

ஜமாவசூல்பாக்கி jamā-vacūl-pākki, *n.* <ஜமா+வசூல+. Account of demand, collection and balance; தண்டல் வசூல் பாக்கி ஜாப்தா. (R. T.)

ஜமீன் jamīṉ, *n.* <Persn. *zamīn*. Estate of a zemindar. See சமீந்தாரி, 1.

ஜமீன்சர்க்கார் jamīṉ-carkkār, *n.* <id.+U. *sarkār*. Zemindary administration; ஜமீன் ஆட்சி. (C. G.)

ஜமீன்தார் jamīṉ-tār, *n.* <U. *zamīn-dār*. Zemindar, landholder. See சமீந்தார்.

ஜமீன்தாரி jamīṉ-tāri, *n.* <U. *zamīn-dāri*. 1. Estate held by a zemindar. See சமீந்தாரி, 1. 2. See ஜமீன்தார்.

ஜமீன்தாரிணி jamīṉ-tāriṇi, *n.* <U. *zamīn-dāraṇī*. 1. Proprietress of a zemin estate; ஜமீனுக்குரியவள். 2. Wife of a zemindar; ஜமீன்தாரின் மனைவி.

ஜமுக்காளம் jamukkāḷam, *n.* See ஜமக்காளம். *Loc.*

ஜமேதாடு jamētāṭu, *n.* See ஜெமுதாடு. *Colloq.*

ஜமேதார் jamētār, *n.* <U. *jamēdār*. Indian military officer of the rank of a lieutenant. See சமேதார். (W.)

ஜமேதார்க்காடு jamētār-k-kāṭu, *n.* <id. +U. *ghāṭ*. Police-station; டாணு. *Loc.*

ஜமை jamai, *n.* <U. *jamā*. Total collection, as of rent or tax; total receipts; இறைப் பணம் முதலியவற்றின் மொத்தவசூல். (C. G.)

ஜமைகட்டு-தல் jamai-kaṭṭu-, *v. intr.* <ஜமை+. 1. To sum up, total, கணக்கு மொத்தங் கூட்டுதல். (C. G.) 2. To sequestrate; பங்கீடு செய்தல். *இது சர்க்காருக்கு ஜமைகட்டப் பட்டது.*

ஜமைதார் jamaitār, *n.* See ஜமேதார்.

ஜமைவை-த்தல் jamai-vai-, *v. tr.* <ஜமை+. To credit; வரவுவைத்தல். (C. G.)

ஜய jaya, *n.* <*Jaya*. The 28th year of the Jupiter cycle. See சய.

ஜயகண்டை jaya-kaṇṭai, *n.* <*jaya+ghaṇṭā*. Gong. See சேகண்டி².

ஜயகோஷம் jaya-kōṣam, *n.* <id.+. Triumphal shout of victory; வெற்றி மகிழ்ச்சியாலான ஆரவாரம். *வில்லின் நாணை ஜயகோஷம் பணணி ஏற்றிய ஓசை (தக்கயாகப். 631, உரை).*

ஜயதரன் jaya-taraṉ, *n.* <*Jaya-dhara*. The Cōḻa king Kulōttunga I. See சயதரன். (I. M. P. S A. 772.)

ஜயதேவர் jayatēvar, *n.* <*Jaya-dēva*. Author of Śrī Gīta-gōvindam; ஸ்ரீகீதகோவிந்தம் என்னும் வடமொழிநூ லியற்றியவர். (*மணி. பக்.* 61.)

ஜயந்தி jayanti, *n.* <*jayantī*. 1. See ஸ்ரீஜயந்தி. 2. Birthday celebration, as of great persons and avatars; அவதாரபுருஷர் முதலிய பெரியோரின் பிறந்தநாட் கொண்டாட்டம். *Colloq.*

ஜயநீர் jaya-nīr, *n.* prob. செய-+நீர்¹. 1. See செயநீர். 2. Solution of any chemical substance; மருந்துத் திராவகம். (*இங். வை.* 23.)

ஜயப்பெருந்திரு jaya-p-peru-n-tiru, *n.* <*jaya*+. The Goddess of Victory. See வீர லக்ஷ்மி, 3. (S. I. I. ii, 233.)

ஜயபத்திரம் jaya-pattiram, *n.* <*jaya-patra*. Certificate of success. See சயபத்திரம்.

ஜயபாளம் jayapāḷam, *n.* <*jayapāla*. Croton. See நேர்வாளம். (*சாரங்க.* 344.)

ஜயபாளவர்த்தி jayapāḷa-vartti, *n.* <ஜய பாளம்+. A medicinal stick made of mashed croton seeds; நேர்வாள வித்தாற் செய்யும் மருந்து வர்த்தி. (*சாரங்க.* 344.)

ஜயபேரி jaya-pēri, *n.* <*jaya*+. The drum of victory. See சயபேரிகை.

ஜயம் jayam, *n.* <*jaya*. Victory. See சயம்¹, 1.

ஜயமங்களம் jaya-maṅkaḷam, *n.* <id.+. 1. Victory considered a blessing; வெற்றியாகிய சுபம். 2. Horse with certain auspicious marks. See செயமங்களம்.

ஜயமங்களரஸம் jayamaṅkaḷa-rasam, *n.* <*jaya-maṅgala*+. A medicinal preparation; மருந்துரஸவகை. (*பைஷஜ.* 153.)

ஜயவிக்கிரமரஸம் jayavikkirama-rasam, *n.* <*jaya-vikrama*+. A medicinal preparation; மருந்துரஸவகை. (*பைஷஜ.* 153.)

ஜயவிஜயர் jaya-vijayar, *n* <*Jaya+Vijaya*. The twin-deities guarding the portals of Viṣṇu's residence at Vaikuṇṭam. See சயவிசயர்.

ஜயவிஜயீபவ jaya-vijayī-pava, *int.* <*jaya+vijayī-bhava*. A benedictory formula of victory; 'வெல்க வெற்றிபெறுக' என்று கூறும் ஆசி.

ஜயஜய jaya-jaya, *int.* <id.+*jaya*. A benedictory formula of victory; 'வெல்க வெல்க' என்று கூறும் ஆசி.

ஜயஸ்தம்பம் jaya-stampam, *n.* <id.+. Pillar erected in celebration of a victory; வெற்றிகுறித்து நாட்டப்படுந் தம்பம். (S. I. I 1, 134.)

ஜயாபஜயம் jayāpajayam, *n.* <id + *apa-jaya*. Victory and defeat; வெற்றி தோல்விகள்.

ஜயாஜயம் jayājayam, *n.* <id.+*a-jaya*. See ஜயாபஜயம்.

ஜயாஶ்ரயமண்டபம் jayāśraya-mantapam, *n.*<id.+*āśraya*+. Front hall or portico of *camava-caraṇam;* சமவசரணத்தின் முகமண்டபம்.

ஜர்ஜரம் jarjaram, *n.* <*jarjara* That which is decayed; சிதிலமானது.

ஜர்ஜரை[1] jarjarai, *n.* cf. *jharjhara*. Confused din; பலவகைப்பட்ட ஒலிகள் சலந்த ஓசை. *இந்த ஜர்ஜரையை என்னால் தாங்க முடியவில்லை.*

ஜர்ஜரை[2] jarjarai, *n.* <*jharjharā*. Whore; எடுபட்டவள்.

ஜரப் jarap, *n.* cf. சிறப்பு. See சிறப்பு, 2.

ஜரப்செய்-தல் jarap-cey-, *v. intr.* <Arab. *ẓarab*+. To exercise undue authority; மனம்போனபடி அதிகாரஞ்செய்தல். (C. G.)

ஜராயத் jarāyat, *n.*<U. *jerāyat*. 1. Ryot whose occupation is agriculture; விவசாயஞ் செய்யுங் குடி. 2 Ryot who has an occupancy right similar to that of a *paṭṭātār;* நிலத்துக் குரிமை பெற்ற விவசாயி.

ஜராயு jarāyu, *n.* <*jarāyu*. 1. Amnion enclosing the embryo. See பன்னீர்க்குடம். 2. Womb. See சராயு.

ஜராயுதோஷம் jarāyu-tōsam, *n.* <ஜராயு+. A disease affecting the amnion; ஜராயுவில் உண்டாங் கோளாறு. (*சாரங்க.* 85.)

ஜராயுஜம் jarāyujam, *n.* <*jarāyu-ja*. Viviparous animal. See சராயுசம்.

ஜரி-த்தல் jari-, *11 v.* <*jṛ*. *intr.* To be digested. See சரி[4]-.—*tr.* To digest; சீரணமாக்குதல்.

ஜரிகை jarikai, *n.* <U. *zarī*. See சரிகை[3].

ஜரீப் jarīp, *n.* <Arab. *jarīb*. (C. G.) 1. Measure, measuring; அளவு. 2. Measuring of land; land survey; நிலவளவு செய்கை.

ஜரீப்தார் jarīp-tār, *n.* <id.+U. *dār*. Land-measurer; surveyor; நிலமளப்போன். (C. G.)

ஜரூர் jarūr, *n.* <U. *zarūr*. 1. Urgency, emergency, அவசரம். (C. G) 2 Care, attention; கவனம். 3 Quickness. See சரூர். *ஜரூராக வேலையைப் பார்.*

ஜரூர்மராமத்து jarūr-marāmattu, *n.* <ஜரூர்+ Monsoon repairs, as requiring immediate attention; உடன் கவனிக்கவேண்டியனவாய் ஏரிகரை முதலியவற்றிற்குப் பருவமழையாலுண்டான கேடுதீர்க்கச் செப்பனிடுகை. *Loc.*

ஜரை jarai, *n.* <*jarā*. See சரை[1]. (*ரகு*, 6, 1, 2, *அரும*)

ஜல்தி jalti, <U. *jaldī* *n.* Quickness, speed; விரைவு. (C. G)—*adv* Quickly; விரைவாக. *ஜல்தி வா.*

ஜல்லடம் jallaṭam, *n.* <T. *tcalladamu*. Short drawers. See சல்லடம்.

ஜல்லடை jallaṭai, *n.* [T. *tjalleḍa*, K. *jallaḍa*.] Sieve. See சல்லடை. (C. G.)

ஜல்லாலி jallāli, *n.* <U. *jalālī*. Coloured strips of cloth hanging from a buffoon's dress. See சல்லாலி. (W.)

ஜல்லாலிபில்லாலி jallāli-pillāli, *n.* Redupl. of ஜல்லாலி. Expr. signifying tattered condition, as of clothes; ஆடை முதலியன கிழிந்திருத்தற் குறிப்பு. *துணி ஜல்லாலிபில்லாலியா யிருக்கிறது.*

ஜல்லி[1] jalli, *n.* 1. See சல்லி[2], 1, 2, 3, 5, 7, 8. 2. Small betel leaf; வெற்றிலையிற் சிறியது.

ஜல்லி[2] jalli, *n.* Plainness, cleanness; தெளிவு. *Loc.*

ஜல்லிக்கட்டு jalli-k-kaṭṭu, *n.* prob. ஜல்லி[1] +. Bull-baiting festival. See சல்லிக்கட்டு.

ஜல்லிப்பானை jalli-p-pāṉai, *n.* <id.+. Water-pot with rose or sprinkling nozzle for watering plants; watering can; செடிகளுக்கு நீர் தெளிப்பதற்குரிய முக்கு வைத்த பாத்திரம்.

ஜல்லியடி-த்தல் jalli-y-aṭi-, *v. intr.* <id. +. See சல்லியடி-.

ஜலக்கிரீடை jala-k-kirīṭai, *n.* <*jala*+. Mixed bathing. See சலக்கிரீடை.

ஜலக்கூர்மரோகம் jala-k-kūrma-rōkam, *n.*<id.+. Ovarian tumour, a disease; ஸ்திரீகளின் நாதாசயத்திற் காணுங் கட்டி. (பைஷஜ. 241.)

ஜலசயனம் jala-cayaṉam, *n.* <id.+. 1. See சலசயனம். 2. Shore-temple, a sacred

shrine of Visnu at Māmallapuram, the modern Seven Pagodas; மாமல்லபுரத்திற் கடற்கரையிலுள்ள விஷ்ணுகோயில். (S. I. I. i, 64, 68.)

ஜலசரம் jala-caram, n. <id.+cara. Fish. See சலசரம், 1.

ஜலசாரணர் jala-cāraṇar, n. prob. id. A class of Jains who have attained mutti; இருத்தியடைந்த சமணருள் ஒரு சாரார். (T. A. S. i, 194.)

ஜலசூதரஸம் jala-cūta-rasam, n. <id. +. A medicinal preparation, ரஸமருந்துவகை. (சாரசங். 221.)

ஜலசூத்திரம் jala-cūttiram, n. <id.+. Water pump. See சலசூத்திரம்.

ஜலத்வேஷரோகம் jala-tvēsa-rōkam, n. <id.+dvēsa+. Hydrophobia; பேய் பிடித்த நாய்க் கடியால் உண்டாம் சன்னிநோய். (பைஷஜ. 241.)

ஜலதரங்கம் jala-taraṅkam, n. <id.+. A kind of musical instrument. See சலதரங்கம், 2.

ஜலதாரை jala-tārai, n. <id.+dhārā. cf. U. jaldārī. Gutter, sewer, drain. See சலதாரை (C. G.)

ஜலதி jalati, n. <jala-dhi. Ocean. See சலதி[1]. திவினை ஜலதியிலீழ்ந்த புரியும ஜீவரை (இரக்ஷணிய. பாயி. 5).

ஜலதுர்க்கம் jala-turkkam, n. <jala+. See நீரரண்.

ஜலதேவதை jala-tēvatai, n. <id.+dēvatā. A class of gods haunting rivers, tanks, etc; நதி முதலியவற்றிற் சஞ்சரிக்கும் ஒருசார் தேவகணங்கள். (சாரசங். 49.)

ஜலதோஷம் jala-tōsam, n. <id.+. Cold, catarrh. See சலதோஷம். (பைஷஜ. 242.)

ஜலநாடி jala-nāṭi, n. <id.+. Underground spring or flow of water; பூமியின்கீழுள்ள நீரோட்டம். ஜலநாடி பார்த்தபின் கிணறு வெட்ட வேணடும்.

ஜலப்பிரளயம் jala-p-piraḷayam, n. <id.+. Deluge. See சலப்பிரளயம்.

ஜலபயரோகம் jala-paya-rōkam, n. <id. +bhaya+. See ஜலத்வேஷரோகம். (பைஷஜ. 241.)

ஜலபவித்திரம் jala-pavittiram, n. <id.+pavitra. 1. Garment or cloth tied round an idol, while it is given a ceremonial bath; திருமஞ்சன காலத்திற் கோயின்மூர்த்திக்குக் கட்டும் ஆடை. (S. I. I. iii, 315.) 2. A piece of cloth tied to the staff of a cannıyāci; சந்நியாசியின் தண்டத்திற் கட்டப் பட்டிருக்குந் துணி.

ஜலபாதை jala-pātai, n. <id.+bādhā. Urgency to pass urine or to void excrement. See சலபாதை.

ஜலபானம் jala-pāṉam, n. <id.+pāna. Drinking water; நீர் பருதகை.

ஜலபாஷாணம் jala-pāsāṇam, n. prob. id +. Phosphorus, as preserved in water; நீர்ப்பாஷாணம்.

ஜலம் jalam, n. <jala. Water; நீர்.

ஜலமண்டலி jala-maṇṭali, n. <id.+. A poisonous spider. See சலமண்டலி.

ஜலமயம் jala-mayam, n. <id.+. 1. Fullness of water; நீரின் நிறைவு. 2. Anything that partakes of the nature of water; நீரின் தன்மையது.

ஜலமஸ்தகம் jala-mastakam, n. <id.+. Hydrocephalic head; சிசுவின்து நீர்ச்சுரப்பினால் பருத்திருக்குந் தலை. (இங். வை. 405.)

ஜலயந்திரம் jala-yantiram, n. <id.+yantra. Water bath, hot-water vessel used in the preparation of medicines; மருந்துசெய்முறையில் உபயோகிக்கும் வெந்நீர்ப்பாத்திரம். (இங். வை. 24.) 2. Pump, water lift. See சலயந்திரம். (S. I. I. ii, 372.)

ஜலவண்டரோகம் jala-v-aṇṭa-rōkam, n. <id.+. Hydrocele; அண்டத்துள் நீர் சுரக்கும் நோய். (பைஷஜ. 240.)

ஜலவர்த்தனகாரி jala-varttaṉa-kāri, n. <id.+vardhana+. Diluent; இரத்தத்தில் நீரை அதிகப்படுத்தும் மருந்துச்சரக்கு. (இங். வை. 31.)

ஜலவாதி jala-vāti, n. <id.+bādhā. See ஜலபாதை. (W.)

ஜலவாயு jala-vāyu, n. <id.+. Hydrogen; வாயுவகை. Mod.

ஜலன் jalaṉ, n. <Jala. A Vasu. See ஆபன். (தக்கயாகப். 483, உரை.)

ஜலஜந்து jala-jantu, n. <jala+jantu. Aquatic animal; நீர்வாழுயிர்.

ஜலஸ்தம்போதரம் jala-stampōtaram, n. <id.+stamba+udara. Dropsy. See மகோதரம், 2. (பைஷஜ. 242.)

ஜலஸ்பரிசம் jala-sparicam, n. <id.+sparśa. Passing urine, as requiring subsequent cleansing with water; மூத்திரம் பெய்கை.

ஜலஸ்ராவம் jala-srāvam, *n.* <id. + *srāva*. 1. An eye-disease in which a yellowish liquid oozes from the eyes; கண்ணினின்றும் மஞ்சணிற மான நீர் வடியுங் கண்ணோய்வகை. (*சாரங்க.* 78.) 2. Heavy perspiration; மிக்க வியர்வை. *உடம் பெல்லாம் ஜலஸ்ராவமாய்ப் போயிற்று. Loc.*

ஜலஸந்தி jala-santi, *n.* <id. + *sandhi* Strait. See சலசந்தி. *Mod.*

ஜலாசயம் jalācayam, *n.* <id. + *ā-śaya*. 1. Reservoir; நீர்நிலை. 2. Urinary bladder; சிறு நீர் தங்கும் பை. (W.)

ஜலாண்டரோகம் jalānta-rōkam, *n.* <id. + *aṇḍa* +. See ஜலவண்டரோகம்.

ஜலாதிவாசம் jalātivācam, *n.* <id + *adhi-vāsa*. Submersion of an idol in water before the consecration ceremony; பிரதிஷ்டைக்கு முன் விக்கிரகத்தை நீருள் மூழ்குவிக்கை.

ஜலாமிருதம் jalāmirutam, *n.* <id. + prob. *amṛta*. Rights to the use of water and to the profits of fishery, one of *aṣṭa-pōkam*, q.v.; அஷ்டபோகத்தொன்றான நீர்வளங்களின் உரிமை.

ஜலார்ணவம் jalārṇavam, *n.* <id. + *arṇava*. Excessive flood; inundation; வெள்ளக்காடு.

ஜலார்புதம் jalārputam, *n.* <*jalārbuda*. Cancer of the lips; உதட்டில் வரும் நோய்வகை. (*சாரங்க.* 70.)

ஜலிப்பு jalippu, *n.* See ஜலுப்பு.

ஜலுப்பு jaluppu, *n.* <T. *ḍzalubu*. See சலதோஷம். (பைஷஜ. 242.)

ஜலோதரம் jalōtaram, *n.* <*jala* + *udara* Dropsy. See மகோதரம், 2. (பைஷஜ. 243.)

ஜவ்வரிசி javvarici, *n.* Sago. See சவ்வரிசி.

ஜவ்வாது javvātu, *n.* [T. *javādi*.] Civet perfume. See சவ்வாது[1].

ஜவ்வு javvu, *n.* See சவ்வு[1]. (C. G.)

ஜவந்தரை javantarai, *n.* See ஜோத்திரை, 1.

ஜவளி javaḷi, *n.* [T. *tjavaḷi*, K. *javaḷi*.] Piece-goods. See சவளி[1].

ஜவனம் javanam, *n.* <*javana*. Speed. See சவனம்[1].

ஜவாப் javāp, *n.* <Arab. *jawāb*. 1. Reply, answer. See சவாப்பு. 2. Symmetry, correspondence; இருபக்கமும் ஒத்திருக்கை. *மேற்புறத்து ஜன்னலுக்கு ஜவாபாகக் கீழ்ப்புறமும் ஒரு ஜன்னல் வைக்கவேண்டும்.*

ஜவாப்தார் javāp-tār, *n.* <U. *jawāb-dār*. 1. Responsible person. See சவாப்புதாரி. 2. See ஜவாப்தாரி, 1. (W.)

ஜவாப்தாரி javāp-tāri, *n.* <U. *jawāb-dārī*. 1. Responsibility, liability; உத்தரவாதம். 2. See சவாப்புதாரி.

ஜவாப்நவீஸ் javāp-navīs, *n.* <U. *jawāb-nawīs*. 1. Clerk who reads reports and petitions and drafts replies; subordinate officer who answers questions put to him by his superior in regard to official or other matters; உயர்தர உத்தியோகஸ்தனுக்கு மனு முதலிய விவகாரங்களில் உதவிபுரியும் உத்தியோகஸ்தன். (C. G.) 2. See சவாப்நவீஸ்.

ஜவாபு javāpu, *n.* See ஜவாப். (W.)

ஜவான் javāṉ, *n.* <Persn. *yavān*. cf. *yuva*. 1. Strong, robust man; கட்டிளமை யுடையோன். (C. G.) 2. Peon; சேவகன். (C. G.) 3. Police constable; போலீசுச்சேவகன். *Mod.*

ஜவாஹிர் javāhir, *n.* <Arab. *javāhir*. (C. G.) 1. Precious stone; இரத்தினம். 2. Jewel; அணிகலன்.

ஜவுளி javuḷi, *n.* See ஜவளி.

ஜவை javai, *n.* Bezel; இரத்தினங்கள் பதிக்குந் குவளை. *Loc.*

ஜவையரம் javai-y-aram, *n.* <ஜவை + அரம்[1]. Tenon file. See சவையரம்.

ஜவைவாள் javai-vāḷ, *n.* <id. +. Tenon saw; வாள்வகை. (C. E. M.)

ஜன்மகுணம் jaṉma-kuṇam, *n.* <*janman* +. Inherent quality; innate quality; பிறவிக்குணம்.

ஜன்மதரித்திரன் jaṉma-tarittiraṉ, *n.* <id +. One poor from birth; பிறந்தது முதல் வறியனாயிருப்பவன்.

ஜன்மதினம் jaṉma-tiṉam, *n.* <id. +. Birthday; பிறந்த நாள்.

ஜன்மதேசம் jaṉma-tēcam, *n.* <id. +. Native land. See சன்மபூமி.

ஜன்மதோஷம் jaṉma-tōṣam, *n.* <id. +. 1. Congenital defect; பிறவிக்குற்றம். 2. Original sin. See சன்மபாவம். *Chr.*

ஜன்மநக்ஷத்ரம் janma-naksatram, *n.* <id.+. The natal *naksatra* See சன்மநட்சத்திரம்.

ஜன்மப்பகை janma-p-pakai, *n.* <ஜன்மம் +. See சன்மப்பகை. இரிகரும பாமபுகரும ஜன்மப் பகை.

ஜன்மபத்ரம் janma-patram, *n.* <*janman* + *patra*. 1. Certificate of birth; பிறந்தநாளைப் பற்றிய அத்தாட்சிக் குறிப்பு. 2. See ஜன்மபத்ரிகை.

ஜன்மபத்ரிகை janma-patrikai, *n.* <id.+. Horoscope; ஜாதகம். (C. G.)

ஜன்மபாவம்[1] janma-pāvam, *n.* <id.+ *bhāva*. Indications of the ascendant, in a horoscope; பிறந்த இலக்கினத்தாற் கண்டறியும் பலன்.

ஜன்மபாவம்[2] janma-pāvam, *n.* <id.+ *pāpa*. See சன்மபாவம். *Chr.*

ஜன்மபூமி janma-pūmi, *n.* <id.+. See சன்மபூமி.

ஜன்மம் janmam, *n.* <*janman*. See சென்மம்.

ஜன்மராசி janma-rāci, *n.* <id.+. (Astrol.) Zodiacal sign occupied by the moon at the time of one's birth. See சன்மராசி.

ஜன்மலக்னம் janma-laknam, *n.* <id.+. (Astrol.) See சன்மலக்கினம்.

ஜன்மவியாதி janma-viyāti, *n.* <id. +. Congenital disease; பிறந்தநாள் முதல் தொடர்ந்துவரும் நோய். (இங். வை. 169.)

ஜன்மஸ்தானம் janma-stānam, *n.* <id.+. (Astrol.) The ascendant; ஜன்மலக்கினமாகிய வீடு.

ஜன்மஸ்வபாவம் janma-svapāvam, *n.* <id.+. See ஜன்மகுணம்.

ஜன்மஸாபல்யம் janma-sāpalyam, *n.* <id.+ *sāphalya*. Realisation of the prime object of one's life. See சென்மசாபல்லியம்.

ஜன்மாந்தரம் janmāntaram, *n.* <*janmāntara*. Birth other than the present. See சன்மாந்தரம்.

ஜன்மாபிஷேகம் janmāpisēkam, *n.* <*janman* + *abhiṣēka*. (Jaina.) One of the five auspicious characteristics of Arhat; அருகதேவனது பஞ்சகல்யாணங்களு ளொன்று. (மேருமந். 8, உரை.)

ஜன்மி[1]-த்தல் janmi-, 11 *v. intr.* <ஜன்மம். To be born. See சென்மி-.

ஜன்மி[2] janmi, *n.* <M. *janmi*. Landowner. See சன்மி. *Nāñ.*

ஜன்மேந்திரியம் janmēntiriyam, *n.* <*janman*+. Generative organs; ஆண்பெண் குறிகள். *Loc.*

ஜன்மோத்ஸவம் janmōtsavam, *n.* <*janmōtsava*. Birthday celebration; பிறந்த நாட் கொண்டாட்டம்.

ஜன்னல் jannal, *n.* <U. *jannal*. cf. Port. *janella*. Window, venetian shutter; சாளரம். ஜன்னல் வழியாயப பார்க்கும்போது (விவிலி. ஆதி. 26, 8).

ஜன்னி janni, *n.* <*sanni-pāta*. [T. *dzanni*] Delirium. See சன்னி[1].

ஜன்னியம் janniyam, *n.* <*janya*. That which is generated; உற்பத்தியானது. ஜன்னிய ராகம்.

ஜன்னியராகம் janniya-rākam, *n.* <id.+. (Mus.) Secondary melody-type, as derived from a primary melody-type; ஜனகராகத்திலிருந்து பிறக்கும் இராகம்.

ஜனக்கணிதி jana-k-kaniti, *n.* <*jana*+ *ganiti*. Census; நாட்டிலுள்ள மக்களைக் கணக்கெடுக்கை.

ஜனகபிதா janaka-pitā, *n.* <*janaka*+. Father, dist. fr. *svīkāra-pitā*. See சனகபிதா.

ஜனகபுத்திரன் janaka-puttiran, *n.* <id. +. Son, dist. fr. *svīkāra-puttiran*. See ஔரசபுத்திரன்.

ஜனகம் janakam, *n.* <*janaka*. 1. Source; cause; உற்பத்தி ஸ்தானம். ஜனக ராகம். 2. A subtle karma. See சனகம்[1].

ஜனகமாதா janaka-mātā, *n.* <id.+. Mother, dist. fr. *svīkāra-mātā*; ஈன்ற தாய்.

ஜனகராகம் janaka-rākam, *n.* <id.+. (Mus.) Primary melody-type; ஏழு ஸ்வரங்களுமுடைய மூலராகம்.

ஜனகன் janakan, *n.* <*janaka*. See சனகன்[1].

ஜனநாதவளநாடு jananāta-vala-nātu, *n.* <*Jana-nātha*+. See மலாடு. (S. I. I. ii, Introd. 27.)

ஜனப்பிரதிநிதி jana-p-piratiniti, *n.* <*jana*+. Representative of the people, as in an assembly; பொதுமக்களின் பிரதிநிதி. *Mod.*

ஜனபதம் janapatam, *n.* <*jana-pada*. Country, rural district. See சனபதம்.

ஜனம் janam, *n.* <*jana*. See சனம்.

ஜனமேஜயன் janamējayaṉ, *n.* <*Jana-mējaya* See சனமேசயன்.

ஜனரஞ்ஜகம் jana-rañjakam, *n.* <*jana*+. That which is popular; that which is pleasing to the masses; பொதுசனங்களுக்கு மகிழ்ச்சி கொடுப்பது.

ஜனலோகம் jana-lōkam, *n.* <*jana-lōka*. An upper world. See சனலோகம்.

ஜனனகாண்டம் janana-kāntam, *n.* <*janana*+. Genesis, the first book of the Old Testament. See சனனகாண்டம். *Chr.*

ஜனனம் jananam, *n.* <*janana*. Birth. See சனனம்.

ஜனனமரணக்கணக்கு janana-marana-k-kaṇakku, *n.* <ஜனனம்+மரணம்+. Birth and death registry; மக்களின் பிறப்பு இறப்புகளை அவை நிகழ்ந்த காலம் முதலிய விவரங்களுடன் பதியுங் கணக்கு.

ஜனனி janani, *n.* <*jananī*. Mother. See சனனி.

ஜனஸ்தானம் jana-stāṉam, *n.* <*Jana-sthāna*. A part of the Dandaka forest, in the Deccan; தண்டகவனத்தின் ஒருபகுதி.

ஜனாந்திகம் janāntikam, *n.* <*janāntika*. A stage direction. See சனாந்திகம்.

ஜனாப் janāp, *n.* <Arab. *janāb*. A title prefixed to the names of Muhammadans, meaning 'your excellency'; முகம்மதியர்களின் பெயர்முன் சேர்த்து வழங்கும் ஒருவகைப் பட்டப் பெயர்.

ஜனாபவாதம் janāpavātam, *n.* <*jana*+*apa-vāda*. Censure by the public. See லோகாபவாதம்.

ஜனாபா janāpā, *n.* <T. *janā-bhā*. Population, people; ஜனங்கள்.

ஜனாபாக்கணக்கு janāpā-k-kaṇakku, *n.* <ஜனாபா+. Census; ஜனத்தொகைக் கணக்கு.

ஜனார்த்தனம் janārttaṉam, *n.* <*Janārdana*. A shrine sacred to Visnu, at the modern Varkalai. See சனார்த்தனம், 1.

ஜனார்த்தனன் janārttanaṉ, *n.* <*Janārdana*. Viṣṇu. See சனார்த்தனன். (T. A. S. iv, 151.)

ஜனானா janāna, *n.* <Persn. *zanānā*. 1. Women; மகளிர். 2. Women's apartments; மகளிர்வசிக்குமிடம். 3. Seraglio; அந்தப்புரம்.

ஜனானுகூலம் janāṉukūlam, *n.* <*janānukūla*. That which promotes public good; பொதுநன்மைக்கு உதவுவது.

ஜனி-த்தல் jani-, 11 *v. intr.* <*jan*. See சனி-.

ஜனோபகாரம் janōpakāram, *n.* <*jana*+*upakāra*. Philanthropy; பொதுசன நன்மை.

ஜஸியா jasiyā, *n.* <Arab. *jazīya*. Poll tax on non-Muslims, levied by Muhammadan Governments; முகம்மதிய மன்னரால் முகம்மதியரல்லாதாரிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டுவந்த தீர்வை வகை.

ஜஹதஜஹல்லக்ஷணை jahat-ajahal-lakṣaṇai, *n.* <*jahat*+*a-jahat*+*lakṣaṇā*. (Gram.) A variety of *ilakkaṇai*. See விட்டும்விடாதவிலக்கணை. (வேதா. சூ. பக். 167.)

ஜஹல்லக்ஷணை jahallakṣaṇai, *n.* <id.+*lakṣaṇā*. (Gram.) A variety of *ilakkaṇai*. See விட்டலக்கணை. (வேதா. சூ. பக். 167.)

ஜா

ஜா jā. The compound of ஜ and ஆ.

ஜாக்கி[1] jākki, *n.* <E. *jack*. 1. Jack, knave of a suit of playing cards; சீட்டாட்டத்திற்குரிய ஒருவகைப் பொம்மைச்சீட்டு. 2. Jack, a contrivance for raising heavy things from the ground, as a motor car; மோட்டார் முதலிய கனபதார்த்தங்களைத் தரையினின்று உயர்த்த உதவுங் கருவிவகை.

ஜாக்கி[2] jākki, *n.* <E. *jockey*. Jockey, one who rides a race-horse; பந்தயக்குதிரை யேறுவோன். *Mod.*

ஜாக்கி[3] jākki, *n.* perh. *sākṣin*. Player common to both sides, in certain games; சில விளையாட்டுக்களில் இரண்டு புறத்திலும் இருந்து ஆடுவோன்.

ஜாக்கிகாட்டு-தல் jākki-kāṭṭu-, *v. intr.* <ஜாக்கி[1]+. To defeat the opposite party by a definite number of points, in a game of cards; சீட்டாட்டத்தில் எதிர்க்கட்சியைக் குறிப்பிட்ட தடவைகள் தோல்வியுறச் செய்தல்.

ஜாக்கிகொடு-த்தல் jākki-koṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. See ஜாக்கிகாட்டு-. 2. To help the bidder, in a particular game of cards known as

jākki-kotuvai; ஜாக்கிசோகிவை என்னுஞ் சீட்டாட் டத்தில் கேள்விகேட்டவனுக்கு உதவி செய்தல். *Loc.*

ஜாக்கிகொடுவை jākki-kotuvai, *n.* <id.+. A game of cards, சீட்டாட்டவகை.

ஜாக்கிபார்-த்தல் jākki-pār-, *v. intr.* <id +. To be defeated by a definite number of points, in a game of cards; சீட்டாட்டத்திற் குறிப்பிட்ட தடவைகள் தோல்வியுறுதல்.

ஜாக்கியாட்டம் jākki-y-āttam, *n.* <id. +. A game of cards. See முந்நூற்றுநாலு.

ஜாக்கிரதாவஸ்தை jākkiratāvastai, *n.* <*jagrat+ava-sthā.* (Phil.) Waking state. See சாக்கிரம்.

ஜாக்கிரதை jākkiratai, *n.* <*jāgra-tā.* 1. Waking; கண்விழிக்கை. 2. Wakefulness; vigilance; விழிப்பு. (W.) 3. Carefulness; பத்திரம். 4. Diligence; சுறுசுறுப்பு. *ஜாக்கிரதை யுள்ளவர்க ளுடைய கை ஆளுகை செய்யும் (விவிலி. நீதி. 12, 24).*

ஜாகரணம் jākaraṇam, *n.* <*jāgarana.* Sleeplessness, keeping awake; கண்விழிக்கை. *ஏகாதசியில் ஜாகரண விரதம் அனுஷ்டித்தல் நலம்.*

ஜாகரூகன் jākarūkaṉ, *n.* <*jāgarūka.* Vigilant person; விழிப்புள்ளவன். (*கோயிலொ.* 57.)

ஜாகீர் jākīr, *n.* <Persn. *jāgīr.* Tenure of land, common under Muhammadan government, by which the revenues of a certain tract of land were made over either unconditionally or on condition of performing some public service; hereditary assignment of land and of its rent as annuity (R. F.); அரசாங்க ஊழியத்தின்பொருட்டு ஒரு நிலத்தின் வருவாயைப் பாரம்பரியமாய் ஒருவர் அனுபவிக்கும்படி முகம்மதியராட்சியில் விடப்பட்டு வந்த நிலமானிய வகை. (I. M. P. 1819.)

ஜாகீர்சர்க்கார் jākīr-carkkār, *n.* <id.+ U. *sirkār.* The Chingleput District, as granted by the Nawab Mahomed Ali to the East India Company in return for their espousing his cause against Razah Sahib and for the maintenance of their troops; ரஸாசாஹிப்புக்கு விரோதமாய் நின்று தமக்குச் சகாயஞ் செய்வதற்காக நவாபு முகம்மது அலியால் கிழக்கிந்திய கம்பெனியாருக்கு அவர் படைச்செலவின்பொருட்டு மானியமாக விடப் பட்டதான செங்கல்பட்டு ஜில்லா.

ஜாகீர்தார் jākīr-tār, *n.* <id.+U. *dār.* Holder of a *jākir*; ஜாகீருக்குரியவன்.

ஜாகை jākai, *n.* <U. *jagah.* Residence. See சாகை[4].

ஜாங்கலம் jāṅkalam, *n.* <*jāṅgala.* Dry, wind-swept land; வெயிலாலும் காற்றாலும் வறண்ட பூமி. (*சாரங்க.* 8, குறிப்பு.)

ஜாங்கிரி jāṅkiri, *n.* A kind of sweet confection; இனிய பணியாரவகை.

ஜாட்டி jāṭṭi, *n.* <U. *jāṭi.* Whip. See சாட்டி[1].

ஜாட்டியக்கிரஸ்தன் jāṭṭiya-k-kirastaṉ, *n.* <*jāḍya+grasta.* One who is ill; நோயாற் பிடிக்கப்பட்டவன்.

ஜாட்டியம் jāṭṭiyam, *n.* <*jāḍya.* 1. Dulness of intellect; மடமை. 2. Weakness; பலவீனம். *உடம்பு ஜாட்டியமா யிருக்கிறது.* 3. Illness; நோய். *அவனுடைய ஜாட்டியத்தால மெலிந் திருக்கிறது.*

ஜாட்டை jāṭṭai, *n.* See ஜாட்டி.

ஜாடராக்கினி jāṭarākkiṉi, *n.* <*jāṭhara +agni.* Digesting agency. See சாடராக்கினி. (*சாரங்க.* 33.)

ஜாடா jāṭā, *adv.* <U. *jhāḍā.* Entirely, in full, completely; முழுவதும்.

ஜாடி[1]-த்தல் jāṭi-, *11 v. tr.* <T. *jāḍintsu.* To chide; கண்டித்துக் கூறுதல்.

ஜாடி[2] jāṭi, *n.* <Hind. *jhārī.* Jar, large bottle. See சாடி[3], 1.

ஜாடி[3] jāṭi, *n.* <Hind. *jhāḍu.* A kind of broom for sweeping streets, etc.; தெருவிற் குப்பை பெருக்குங் கருவி.

ஜாடு-தல் jāṭu-, *5 v. tr.* cf. Hind. *jhāḍnā.* To strike, beat. See சாடு[1]-. *அவனை நன்றாக ஜாடி விட்டான். Tj.*

ஜாடுமாலி jāṭumāli, *n.* <Hind. *jhāḍu-māli.* Sweeper. See சாடுமாலி, 1, 3.

ஜாடை jāṭai, *n.* [T. *tjāḍa.*] 1. See சாடை[1]. *அவனுக்கு ஜாடையாய்ச் சொன்னால் தெரியவில்லை.* 2. Sign, presage; அறிகுறி. *மழைவரும் ஜாடை யாயிருக்கிறது.*

ஜாடைபிடி-த்தல் jāṭai-piṭi-, *v. intr.* <ஜாடை+. To find a clue, as to theft; to detect a crime, as by observing traces; துப்பறிதல். (C. G.)

ஜாடைமாடையாய் jāṭai-māṭai-y-āy, *adv.* Redupl. of ஜாடை+. See சாடைமாடையாய்.

ஜாண் jāṇ, *n.* See சாண்.

ஜாத்தியம் jāttiyam, *n.* <*jātya.* 1. (Nāṭya.) Gesture; அபிநயம். 2. Deceit, pretence; நடிப்பு. *Loc.*

ஜாத்திரை jāttirai, *n.* <Hind. *jātrā* <*yātrā.* Festival, especially of a village deity; திருவிழா.

ஜாதககதை jātaka-katai, *n.* <*jātaka*+. The Jātaka stories relating to the past births of the Buddha; புத்தரது முற்பிறப்புக்களைப் பற்றிய கதைகள்.

ஜாதகபாவம் jātaka-pāvam, *n.* <*jātaka-bhāva.* 1. Agreement between the horoscopes of the bride and the bride-groom; வதூவரர்களின் ஜாதகப்பொருத்தம். 2. General predictions from the horoscopic chart; ஜாதகத்தைப் பற்றிய பொதுப்பலன்.

ஜாதகம் jātakam, *n* <*jātaka.* 1. Horoscope, casting of the chart of one's nativity. See சாதகம்[1], 3. 2. Nature. See சாதகம்[1], 2. 3. (Buddh.) A section of *cūttira-piṭakam;* சூத்திர பிடகத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று. (மணி. 299, கீழ்க் குறிப்பு.)

ஜாதகர்மம் jāta-karmam, *n.* <*jāta*+. Ceremony performed at the birth of a child. See சாதகன்மம்.

ஜாதகன் jātakaṉ, *n.* <*jātaka.* See சாதகன்[2].

ஜாதகி jātaki, *n.* <ஜாதகம். Person whose horoscope is under reference; ஜாதகத்துக்குரியவ-ன்-ள்.

ஜாதம் jātam, *n.* <*jāta.* See சாதம்[1], 1, 2.

ஜாதாபாக்கி jātā-pākki, *n.* <Arab. *ziyāda* +Arab. *bāqi.* Balance due; கொடுக்கவேண்டிய மிச்சம்.

ஜாதி jāti, *n.* <*jāti.* See சாதி[6]. *ஜாதி ஜாதியான . . . பட்சிகளையும் சிருஷ்டித்தார* (விவிலி. ஆதியா. 1, 21).

ஜாதிக்காய் jāti-k-kāy, *n.* <ஜாதி+. Nutmeg. See சாதிக்காய். (பைஷஜ. 67.)

ஜாதிக்காரன் jāti-k-kāraṉ, *n.* <id.+ காரன்[1]. 1. See சாதிக்காரன் 2. Person belonging to the same caste or sub-caste; ஒரே ஜாதியைச் சேர்ந்தவன். *அவன் எங்களுடைய ஜாதிக்காரன்.*

ஜாதித்வேஷம் jāti-tvēṣam, *n.* <*jāti*+ *dvēṣa.* See ஜாதிப்பகை.

ஜாதிதர்மம் jāti-tarmam, *n.* <id.+. Practice or occupation peculiar to a caste. See சாதிதருமம். (I. M. P. Cg. 89.)

ஜாதிப்ரஷ்டம் jāti-praṣṭam, *n.* <id.+ *bhraṣṭa.* Expulsion from caste; loss of caste; தன் சாதியினின்று விலக்கப்படுகை.

ஜாதிப்ரஷ்டன் jāti-praṣṭaṉ, *n.* <id.+. See சாதிப்பிரஷ்டன்.

ஜாதிபத்திரி jāti-pattiri, *n.* <*jāti-patrī.* Mace. See சாதிபத்திரி. (பைஷஜ. 67.)

ஜாதிபுஷ்பம் jāti-puṣpam, *n.* <*jāti*+. See ஜாதிமல்லிகை.

ஜாதிபேதம் jāti-pētam, *n.* <id.+*bhēda.* 1. Variety in the order of living beings; உயிர்ப்பிராணிகளின் பிறவி வேற்றுமைகள். 2. Species, as variations within the genus; ஓர் இனத்துக்குள் இருக்கும் பேதங்கள். *Mod.* 3. Difference in caste, sub-caste, etc.; சாதிவித்தியாசம். 4. Variety of castes; சாதிவேற்றுமைகள்.

ஜாதிமரியாதை jāti-mariyātai, *n.* <id.+. The code or set procedure of a caste; குலமரியாதை.

ஜாதிமல்லிகை jāti-mallikai, *n.* <id.+ *mallikā.* Large-flowered jasmine. See சாதிமல்லிகை.

ஜாதிமாஸம் jāti-māsam, *n.* <id.+. Calendar month. See சாதிமாசம்.

ஜாதியடி jāti-y-aṭi, *n.* <id.+அடி[3]. Foot, a British linear measure; ஆங்கில நீட்டலளவையாகிய அடி.

ஜாதிலக்ஷணம் jāti-lakṣaṇam, *n.* <id. +*lakṣaṇa.* Characteristics of a class or species; இனத்திற்கு இயற்கையாக அமைந்த குணம்.

ஜாதிலிங்கம் jāti-liṅkam, *n.* prob. id.+ *hiṅgula.* Vermilion. See சாதிலிங்கம். (பைஷஜ. 127.)

ஜாதிஜம்பீரக்குழம்பு jāti-jampīra-k-kuḻampu, *n.* <id.+. A kind of medicinal preparation; மருந்துவகை. (பைஷஜ. அட்டவணை.)

ஜாதிஜீவனம் jāti-jīvaṉam, *n.* <id.+. Means of livelihood peculiar to a caste; caste-occupation; சாதிக்குரிய தொழில்.

ஜாதிஸ்வரம் jāti-svaram, *n.* <id.+. (Mus.) A class of notes in the Carnatic scale of music; கர்நாடக சங்கீதத்திற்குரிய ஸ்வரவகை.

ஜாதிஸாங்கர்யம் jāti-sāṅkaryam, *n.*<id. +*sāṅkarya.* See சாதிசாங்கரியம்.

ஜாதிபலாதிசூர்ணம் jātī-palāti-cūrṇam, *n.* <*jātī-phala+ādi+*. A kind of medicinal powder; சூர்ணமருந்துவகை. (சாரசங். 140.)

ஜாதீயம் jātīyam, *n.* <*jātya*. 1. That which is peculiar to a genus, species, caste, tribe or race; சாதிக்குரியது. 2. Imitation, mimicry; போலிநடிப்பு. 3. See சாதீயம்[1].

ஜாதூரிங்கின் jātūriṅkiṉ, *n.* Standing rigging; பாய்மரங்களுக்கு ஆதாரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் கயிறு அல்லது சங்கிலி. (M. Navi. 85.)

ஜானு jānu, *n.* <*jānu*. Knee; முழங்கால். *ஜானுவரை நீண்ட பாஹுக்கள்.*

ஜாப்தா jāptā, *n.* <Arab. *zābta*. List, inventory; பண்டம் முதலியவற்றின் குறிப்பு.

ஜாப்பியம் jāppiyam, *n.* <T. *jāpyamu* <*yāpya*. Delay, loitering, lingering; தாமதம். (C. G.)

ஜாபாலம் jāpālam, *n.* <*Jābāla*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

ஜாபாலி jāpāli, *n.* <*Jābāli*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

ஜாபிதா jāpitā, *n.* See ஜாப்தா.

ஜாபிரா jāpirā, *n.* <T. *jāphara*. Arnotto. See சாப்பிரா.

ஜாம்பவான் jāmpavāṉ, *n.* <*Jāmbavān* nom. sing. of *Jāmbavat*. 1. Jāmbavat, the king of bears, who was long-lived and who helped Rāma at the siege of Laṅkā; நெடுங்காலம் வாழ்ந்தவனும் இராமபிரானுக்கு இலங்கைப் போரில் உதவியவனுமான கரடிவேந்தன். 2. Long-lived person, as Jāmbavat who lived during the incarnations of Viṣṇu as Trivikrama, Rāma and Kṛṣṇa; மிகவும் முதியவன்.

ஜாம்பூநதம் jāmpūnatam, *n.* <*jāmbū-nada*. Gold. See சாம்பூநதம்.

ஜாமம் jāmam, *n.* <*yāma*. A measure of time = 7½ *nāḻikai*. See சாமம்[1]. (C. G.)

ஜாமாதா jāmātā, *n.* <*jāmātā* nom. sing. of *jāmātṛ*. Son-in-law; மருகன்.

ஜாமியம் jāmiyam, *n.* See ஜாமீன். *Tinn.*

ஜாமீன் jāmīṉ, *n.* <Arab. *zāmin*. Surety, security, bail; பிணை.

ஜாமீன்தார் jāmīṉ-tār, *n.* <U. *jāmin-dār*. One who stands surety; ஜாமீன் கொடுப்பவ-ன்-ள்.

ஜாயமானகடாக்ஷம் jāyamāna-kaṭākṣam, *n.* <*jāyamāna+*. (Vaiṣṇ.) Grace of God bestowed on a being at the time of its birth; பிறக்கும்போது நேருங் கடவுளின் அருட்பார்வை.

ஜாயா jāyā, *n.* <*jāyā*. Wife; மனைவி.

ஜாரணம் jāraṇam, *n.* <*jāraṇa*. Absorption of the essence of one substance by another; ஒரு பதார்த்தத்திலுள்ள சாராம்சத்தை மற்றொரு பதார்த்தங் கவர்ந்துகொள்ளுகை. (சாரசங். 211.)

ஜாரத்வம் jāra-tvam, *n.* <*jāra-tva*. Adultery; சோரம்போகை.

ஜாரன் jāraṉ, *n.* <*jāra*. Paramour. See சாரன்[2].

ஜாரி jāri, <Arab. *jārī*. *adj.* (C. G.) 1. (Legal.) Free from attachment; ஜப்திசெய்யத்தகாத. 2. Exempt from revenue; இறையிலியான.—*n.* 1. That which is free from attachment; ஜப்திசெய்யத் தகாதது. 2. That which is exempt from revenue; இறையிலி. 3. That which is issued; பிறப்பிக்கப்பட்டது.

ஜாரிசெய்-தல் jāri-cey-, *v. tr.* <ஜாரி+. To assign; to deliver possession; சுவாதீனப்படுத்துதல்.

ஜாரிமகமை jāri-makamai, *n.* <id.+. A percentage contribution made from the sources of revenue towards the support of certain temples and choultries under private management; மொத்த நிலவருவாயிலிருந்து கோயில் முதலியவற்றுக்குத் தருமமாக வகுத்துக் கொடுக்கப்படும் பொருள். *Rd.*

ஜாரிமனை jāri-maṉai, *n.* <id.+. House site assigned to a person by the revenue authorities; சர்க்காரால் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மனை. (C. G.)

ஜாரிமிட்டா jāri-miṭṭā, *n.* <id.+. Estate held under permanent settlement; நிரந்தர தீர்வை விதிக்கப்பட்ட ஜமீன்நிலம்.

ஜாரிவாரண்டு jāri-vāraṇṭu, *n.* <id.+. Delivery warrant, warrant for the delivery of a property through court; சொத்தை ஒருவனிடம் ஒப்படைக்கும்பொருட்டுக் கோர்ட்டுமூலமாக வெளிவருங் கட்டளை.

ஜாரு-தல் jāru-, 5 *v. tr. & intr.* See சாறு-.

ஜால்ரா[1] jālrā, *n.* See ஜாலர்[1].

ஜால்ரா[2] jālrā, *n.* See ஜாலர்[2].

ஜாலக் jālak, *n.* <U. *cālak.* See சாலக்கு.

ஜாலகரந்த்ரம் jālaka-rantram, *n.* <*jālaka* + *randhra.* Apertures of a window; சாளரத்தின் கண். இவள் பின்னையும பேசாதே கிடக்கையாலே ஜாலகரந்த்ரத்தாலே பார்த்தார்கள (திவ். திருப்பா. 7, வ்யா.).

ஜாலம் jālam, *n.* <*jāla.* See சாலம்¹.

ஜாலர்¹ jālar, *n.* <Hind. *jhālar* <*jāla.* Decorative net-work, fringe. See சாலர்².

ஜாலர்² jālar, *n.* <Hind. *jhālarī* <*jhallarī.* Cymbals. See சாலர்³.

ஜாலரா¹ jālarā, *n.* See ஜாலர்¹.

ஜாலரா² jālarā, *n.* See ஜாலர்².

ஜாலரி jālari, *n.* See ஜாலர்².

ஜாவளி jāvaḷi, *n.* <U. *jhāwli.* A kind of song; இசைப்பாட்டுவகை.

ஜானகி jāṉaki, *n.* <*Jānakī.* Sītā. See சானகி¹, 1. (T. A. S. i, 113.)

ஜானவாஸம் jāṉavāsam, *n.* <Mhr. *jānavāsa* <*janavāsa.* The ceremonial arrival of the bridegroom at the bride's house; மணமகள் இருக்குமிடத்திற்கு மணமகன் ஊர்வலமாய் வருகை.

ஜானி jāṉi, *n.* <*jāni* <*jāyā.* A title of ladies; ஸ்திரீகளின் பட்டப்பெயர். திருவேங்கட முடையான் புத்திரி அலர்மேல்மங்கை ஜானி (Insc.).

ஜாஜ்வல்யம் jājvalyam, *n.* <*jājvala.* Splendour, radiance; பேரொளி.

ஜாஜிபுஷ்பம் jāji-puṣpam, *n.* See ஜாதி புஷ்பம்.

ஜாஸ்தி jāsti, *n.* <T. *jāsti.* Increase, addition, excess; மிகுதி.

ஜி

ஜி¹ ji. The compound of ஜ and இ.

ஜி² ji, *part.* <Hind. *jī.* A honorary suffix added to the names of persons by North Indians; பெயர்களின் முடிவில் மரியாதைக்குறியாக வடநாட்டார் சேர்த்து வழங்குஞ் சொல். மகாத்மாஜி.

ஜிகண்டி jikaṇṭi, *n.* prob. *śikhaṇḍin. Loc.* 1. Troublesome person. See சிகண்டி¹, 7. 2. Miser. See சிகண்டி¹, 8.

ஜிகினா jikiṉā, *n.* <U. *ciknā.* Foliated tinsel. See தருநாத்தகடு.

ஜிகினாவேலை jikiṉā-vēlai, *n.* <ஜிகினா+. Embroidery work with *jikiṉā;* ஜிகினாவாற் செய்யப்பட்ட பூவேலை.

ஜிகினி jikiṉi, *n.* cf. ஜகினி. perh. T. *ḍzakkinīḍu.* Stingy, miserly person; உலோபி. (C. G.)

ஜிகுடு jikuṭu, *n.* [K. *sikku.*] Stickiness, as of oil, etc. See சிக்கு³, 8. *Loc.*

ஜிகுண்டு jikuṇṭu, *n.* See ஜிகுடு.

ஜித்தன் jittaṉ, *n.* <T. *jittu.* Cunning rogue; deceitful person; மாய்மாலக்காரன். பாவாடைஜித்தன் (பிரதாப. விலா. 40).

ஜிதம் jitam, *n.* <*jita.* That which is won, subdued or conquered; வெல்லப்பட்டது.

ஜிதேந்திரியன் jitēntiriyaṉ, *n.* <id. + *indriya.* One who has subdued his senses. See சிதேந்திரியன். (ஸ்ரீவசன. 19.)

ஜிந்தகி jintaki, *n.* <Persn. *zindagī.* Property; உடைமை. (W.)

ஜிப்பா jippā, *n.* See ஜுப்பா.

ஜிம்கானா jimkāṉā, *n.* <U. *gend*+U. *khāna.* 1. Gymkhana, place of public resort where facilities for athletics and games are provided; ஜனங்கள் விளையாடுதற்குக் கூடும் இடம். 2. Meeting for sports; தேகப்பயிற்சி செய்யக் கூடுங் கூட்டம்.

ஜிம்பு-தல் jimpu-, 5 *v. tr.* <சிம்பு¹-. 1. To pull forcibly; ஒன்றைப்பற்றி வலிமையுடன் இழுத்தல். 2. To raise, as with a lever; நெம்புதல்.

ஜிம்மா jimmā, *n.* <Arab. *zimmā.* Charge, possession; கைப்பற்று. (C. G.)

ஜிம்மி jimmi, *n.* <U. *zimmi.* Non-Muslim subject of a Muslim government, who, by the payment of a capitation tax, becomes entitled to security of life and property; முகம்மதிய ராஜ்யத்தில் தலைவரி செலுத்தி அதன் பயனாகத் துன்புறுத்தப்படாது வாழும் முகம்மதியனல்லாத குடி. (R. T.)

ஜிமிக்கி jimikki, *n.* <Hind. *jhumkī.* Bell-shaped pendant of an ear-ring; ஒருவகைக் காதணியின் உறுப்பு.

ஜிமிக்கிப்பூ jimikki-p-pū, *n.* <ஜிமிக்கி+ பூ³. Mountain passion flower. See சிமிக்கிப்பூ, 2. *Loc.*

ஜியாரத் jiyārat, *n.* <Arab. *ziyārat.* A ceremony observed on the second day following the death of a Muhammadan; முகம்மதியருள் இறந்தவர்பொருட்டு மூன்றுநாள் நடத்துஞ் சடங்கு. *Muham.*

ஜிராயத் jirāyat, *n.* <Arab. *zirāyat.* See ஜிராயதி. (W.)

ஜிராயத்து jirāyattu, *n.* See ஜிராயதி. (C. G.)

ஜிராயதி jirāyati, *n.* < Arab. *zirāyat.* (C. G.) 1. Arable land, land fit for cultivation and not requiring artificial irrigation; பயிரிடுதற்குத் தகுதியான நிலம். 2. Agriculture; cultivation; வியவசாயம். 3. Ryotwari land; ரயத்வாரி நிலம்.

ஜிராயித் jirāyit, *n.* See ஜிராயதி. (C. G.)

ஜிரிகி jiriki, *n.* Sky-blue bindweed. See காக்கட்டான், 2. (பைஷஜ. 56.)

ஜில்பா jilpā, *n.* < Persn. *zulf.* See சிலுப்பா.

ஜில்லா jillā, *n.* < Arab. *zilā.* District made up of several taluqs placed under a collector for purposes of land revenue; வரிவசூலின் பொருட்டுப் பிரிக்கப்பட்டதும் பல தாலூக்காக்களை யுடையதுமான மாகாணப்பகுதி. (C. G.)

ஜில்லாப்போக்கிரி jillā-p-pōkkiri, *n.* < ஜில்லா +. Notorious rogue. See கசபோக்கிரி.

ஜில்லிடு-தல் jil-l-iṭu-, *v. intr.* < ஜில்லு + இடு-. To become extremely cold. See சில்லிடு-, 1.

ஜில்லு jillu, *n.* < T. *jillu.* Extreme cold; மிக்க குளிர்ச்சி. சோற்றுக்கு ஜில்லு வந்துவிட்டது.

ஜில்லெனல் jil-l-eṉal, *n.* See சில்லெனல், (a), (b), (c), (d).

ஜில்ஹாது jilhātu, *n.* < Arab. *julhāda.* The eleventh month of the Muhammadan calendar; முகம்மதியர் வழங்கும் மாதங்களிற் பதினொன்றாவது. (பெரியவரு. 28.)

ஜில்ஹேது jilhētu, *n.* < Arab. *julhaj.* The twelfth month of the Muhammadan calendar; முகம்மதியர் வழங்கும் மாதங்களிற் பன்னிரண்டாவது. (பெரியவரு. 28.)

ஜிலுஜிலு-த்தல் jilu-jilu-, *11 v. intr.* 1. See சிலுசிலு-, 6, 7. 2. To be pleasant; இனிமையாதல். 3. To be brilliant; ஒளிவிடுதல்.

ஜிலுஜிலுப்பு jilujiluppu, *n.* < ஜிலுஜிலு-. 1. Coolness. See சிலுசிலுப்பு, 1. 2. Pleasantness; இனிமை. 3. Brilliance; காந்தி.

ஜிலுஜிலெனல் jilujileṉal, *n.* 1. See ஜில்லெனல். 2. Expr. of (a) being pleasant; இனிமையாதற் குறிப்பு: (b) being brilliant; ஒளிவிடுதற் குறிப்பு.

ஜிலேபி jilēpi, *n.* < Hind. *jālēbī.* A sweetmeat made of sugar, ghee and flour of black gram; உளுந்துமா நெய் சருக்கரை முதலியவற்றலான பண்ணிகாரவகை.

ஜிவ்வாடு-தல் jivvāṭu-, *v. intr.* 1. To swing from aerial roots or from ropes attached to trees; மரத்தின் விழுதை அல்லது அதிற் கட்டிய கயிற்றைப் பற்றிக்கொண்டு ஊசலாடுதல். 2. To hang loose; பற்றுவிட்டு ஆட்டங்கொடுத்தல். மேற்கூரையின் மரத்துண்டுகள் ஜிவ்வாடுகின்றன.

ஜிருயதி jirāyati, *n.* See ஜிராயதி. (C. G.)

ஜின் jiṉ, *n.* < Arab. *jin.* Evil spirit, goblin; பிசாசு. *Loc.*

ஜின்சு jiṉcu, *n.* < Arab. *jins.* Species, kinds; தினுசு. (W.)

ஜினன் jiṉaṉ, *n.* < *jina.* See சினன்.

ஜினலயம் jiṉālayam, *n.* < *jinālaya.* Jain temple; அருகக்கடவுளின் கோயில். (மணி. 3, 87, அரும.)

ஜினுசு jiṉucu, *n.* See ஜின்சு. (W.)

ஜிஷ்ணு jisṇu, *n.* < *jiṣṇu.* Viṣṇu. See விஷ்ணு, 1. (S. I. I. ii, 530.)

ஜிஹ்வா jihvā, *n.* < *jihvā.* Tongue. See சிகுவை, 1. ஸப்த ஜிஹ்வா (தக்கயாகப. 475, உரை).

ஜிஹ்வாகண்டரோகம் jihvā-kaṇṭa-rōkam, *n.* < id. + *khaṇḍa* +. Cracked tongue, a disease; நாக்குவெடிப்புநோய். (பைஷஜ. 245.)

ஜிஹ்வாசாபலம் jihvā-cāpalam, *n.* < id. + *cāpala.* Desire to eat indiscriminately; கண்டதை யெல்லாம் உண்ணவேண்டு மென்ற விருப்பம். *Brāh.*

ஜிஹ்வாதாபிதரோகம் jihvā-tāpita-rōkam, *n.* < id. + *tāpita* +. Inflammation of the tongue; நாக்குவீங்கும் நோய். (பைஷஜ. 245.)

ஜிஹ்வாரோகம் jihvā-rōkam, *n.* < id. +. Disease of the tongue; நாக்கிலுண்டாகும் வியாதி. (பைஷஜ. 245.)

ஜிஹ்வாலஜகரோகம் jihvālajaka-rō-kam, *n.* < id. + prob. *alasaka* + *rōga.* Ulcer of the tongue; நாக்குப்புண். (பைஷஜ. 245.)

ஜிஹ்வாஸ்தம்பவாதம் jihvā-stampa-vātam, *n.* < id. + *stambha* +. Paralysis of the tongue; நாக்கை அசையவொட்டாது செய்யும் வாதநோய். (பைஷஜ. 245.)

ஜிஹ்வை jihvai, *n.* < *jihvā.* Tongue. See சிகுவை, 1.

ஜீ

ஜீ[1] jī. The compound of ஜ and ீ.

ஜீ[2] jī, *part.* <Hind. *jī* See ஜி[2].

ஜீடி jīṭi, *n.* Gangway ladder; கப்பல்களில் ஏறவும் இறங்கவும் உதவும் ஏணி. (M. Navi. 207.)

ஜீதகாரன் jīta-kāraṉ, *n.* <ஜீதம + காரன்[1]. See ஜீதம்கார். (R. T.)

ஜீதம் jītam, *n.* <T. *jītamu.* Pay, salary; சம்பளம்.

ஜீதம்கார் jītam-kār, *n.* <ஜீதம்+. Paid servant, one who works for wages; சம்பளத்துக்கு வேலை செய்யும் ஆள். (R. T.)

ஜீப் jīp, *n.* <E. *jib.* Triangular sail set on the jib-stay; பாய்மரவுச்சியிலிருந்து கப்பலின் முற்பக்கங்கட்டியிருக்கும் கயிற்றிலிடும் மூக்கோண வடிவுள்ள பாய். (மாலுமிசா. 214.)

ஜீப்சவாய் jīp-cavāy, *n.* <ஜீப+. Jib-stay; பாய்மர வுச்சியிலிருந்து கப்பலின் முற்பக்கத்திற் கட்டியிருக்குங் கயிறு. (M. Navi. 215.)

ஜீப்தாமான் jīp-tāmāṉ, *n.* <id.+. Jib-sheet; ஜீப்பின் கீழ்மூலையிற் சட்டுங் கயிறு (M. Navi. 215.)

ஜீப்பு jīppu, *n.* See ஜீப். (மாலுமிசா. 198.)

ஜீப்பூம் jīppūm, *n.* <E. *jib-boom.* Jib-boom, the spar extending beyond the bow-sprit; முன்னணிய உத்திரத்திலிருந்து வெளிப்புறஞ் செல்லும் பறுவான். (மாலுமிசா. 214.)

ஜீப்பூம்காயி jīppūm-kāyi, *n.* <id.+E. *guy.* Jib-boom guy, wire ropes for supporting the jib-boom sideways; முன்னணியத்தின் உத்திரத்தையும் அணியத்தின்கீழுள்ள உத்திரங்களையுங் கட்டுங் கயிறு. (மாலுமிசா. 209.)

ஜீமூதப்பிரயத்னம் jīmūta-p-pirayatṉam, *n.* <ஜீமூதம+. Uninterrupted effort; unceasing effort; இடைவிடாப் பெருமுயற்சி.

ஜீமூதம் jīmūtam, <*jīmūta. n.* Cloud; மேகம்.—*adv* See ஜீமூதமாக.

ஜீமூதமாக jīmūtam-āka, *adv.* <ஜீமூதம்+. 1. Uninterruptedly; இடைவிடாமல். 2. Ardently; மும்முரமாய்.

ஜீயங்கார் jīyaṅ-kār, *n.* <ஜீயா + T. *gāru.* See ஜீயர், 1. (Insc.)

ஜீயர் jīyar, *n.* prob. *jī.* [K. *jīya.*] 1. Vaiṣṇava ascetic; வைஷ்ணவ சந்நியாசி. 2. Great person, as the religious head of a mutt; பெரியார். புஷ்பகிரி ஜீயர் (I. M. P. Cg. 96).

ஜீர்ணம் jīrṇam, *n.* <*jīrṇa.* (C. G.) 1. Decrepitude, degeneration; சிதிலம். புஸ்தகம ஜீர்ணமாக இருக்கிறது. 2. Digestion; சேரிக்கை. உண்டது இன்னும ஜீர்ணமாக விலலை.

ஜீர்ணோத்தாரணம் jīrṇōttāraṇam, *n.* <id.+*uddhāraṇa.* Reconstruction, as of a building out of repair; restoration; கோயில் முதலியன சிதிலமானவற்றைப் புதுப்பிக்கை. (C. G.)

ஜீரகம் jīrakam, *n.* <*jīraka.* Cumin. See சீரகம்[1], 1

ஜீரணம் jīraṇam, *n.* See ஜீர்ணம்.

ஜீரா[1] jīrā, *n.* <T. *jīra.* Crack or cut in a gem, flaw in a precious stone; ஒருவகை இரத்தினக் குற்றம். (C. G.)

ஜீரா[2] jīrā, *n.* <U. *sīrā.* 1. Treacle; வெல்லப்பாகு. 2. A sweetmeat made of sugar, ghee and wheat flour; கோதுமை ரவை சர்க்கரை நெய் முதலியவற்றலாகிய ஒருவகை இனிய உணவு.

ஜீரா[3] jīrā, *n.* <U. *zīrāh.* See சீரா[3].

ஜீரை jīrai, *n.* See ஜீரா[1].

ஜீவகளை jīva-kaḷai, *n.* <ஜீவன் + களை[5]. Glow of life. See சீவகளை.

ஜீவகன் jīvakaṉ, *n.* <*Jīvaka.* The hero of Cīvaka-cintāmaṇi. See சீவகன்[1].

ஜீவகாதகம் jīva-kātakam, *n.* <*jīva* + *ghātaka.* 1. That which destroys life; உயிரை அழிப்பது. 2. Mischievous child; துஷ்டக்குழந்தை.

ஜீவகாந்திகம் jīva-kāntikam, *n.* <id.+ *kānta.* Animal magnetism; ஜீவர்களிடத்துண்டாம் வசியசக்தி. (ஈச்சுரநிச்சயம், 82.)

ஜீவகாருண்யம் jīva-kāruṇyam, *n.* <id. +*kāruṇya.* See சீவகாருண்ணியம்.

ஜீவகாலம் jīva-kālam, *n.* <id.+. Lifetime. See சீவகாலம்.

ஜீவகோசம் jīva-kōcam, *n.* <id.+*kōśa.* Body; உடம்பு.

ஜீவகோடி jīva-kōṭi, *n.* <id.+*kōṭi.* The animal world. See சீவகோடி. மன்னு ஜீவகோடிக ளெலாம் வான்கதி மருவ (இரக்ஷணிய. பாயி. 3).

ஜீவசரிதை jīva-caritai, *n.* <id.+. Biography; ஒருவரது வாழ்நாட் சரித்திரம்.

ஜீவசிருஷ்டி jīva-ciruṣṭi, *n.* <id.+. Animate creation; உயிருள்ளவற்றைச் சிருஷ்டிக்கை.

ஜீவத்விபாகம் jīvat-vipākam, *n.* <*jīvad-vibhāga.* Partition of ancestral property by a father among his sons (R. F.). See சீவத்விபாகம்.

ஜீவதசை jīva-tašai, n. <jīva+. Lifetime. See சீவதசை.

ஜீவதாரகன் jīva-tārakaṉ, n. <id.+. Saviour; உயிர்களைக் காப்போன். ஜீவதாரகா செய்ய வாயத் துவரிதழ் திறந்து (இரக்ஷணிய. 228).

ஜீவந்தரன் jīvantaraṉ, n. <jīvam-dhara. See ஜீவகன். (சீவக. சீவகசரிதம், பக். 47)

ஜீவந்தன் jīvantaṉ, n. <jīvat. Living person. See சீவந்தன்.

ஜீவந்திகை jīvantikai, n. perh. jīvantikā. A goddess worshipped on the fifth day after the birth of a child; பிள்ளை பிறந்த ஆறும் நாள் வணங்கப்படுந் தெய்வம்.

ஜீவநதி jīva-nati, n. <jīva+. 1. Perennial river; வற்றாதோடும் ஆறு. (C. G.) 2. Life-stream; ஜீவர்களின் பரம்பரை. ஜீவநதி நீர்தரும செழுங்குடம் (இரக்ஷணிய. 67).

ஜீவப்பிராணி jīva-p-pirāṇi, n. <id.+. Animal, living being; உயிருள்ள ஜந்து.

ஜீவபத்தினி jīva-pattiṉi, n. <jīva-patnī. Woman whose husband is alive; சுமங்கலி.

ஜீவபயம் jīva-payam, n. <jīva+bhaya. Fear of losing life; உயிர்போவதில் உண்டாம் அச்சம்.

ஜீவபரமாணு jīva-paramāṇu, n. <id.+. Nucleus of life; ஆன்மாவாகிய பரமாணு. (C. G.)

ஜீவபலி jīva-pali, n. <id.+bali. 1. See உயிர்ப்பலி. 2. Sacrifice of ones life; தன்னுயிரைப் பலி கொடுக்கை. (விவிலி. ரோம. 12, 1.)

ஜீவபிதிருகன் jīva-pitirukaṉ, n. <jīva-pitṛka. One whose father is alive; உயிருடனிருக்கும் தகப்பனை யுடையான்.

ஜீவபுஸ்தகம் jīva-pustakam, n. <jīva+. The Book of Life; நல்வினையை மிகுதியாகச் செய்யும் ஜீவர்களின் பெயர்களைப் பதியும் புஸ்தகம். ஜீவபுஸ்தகத்திலிருந்து அவர்கள் பேர் கிறுக்கப்பட்டுப் போவதாக (விவிலி. சங். 69, 28).

ஜீவமானம் jīva-māṉam, n. <id.+. Lifetime. See சீவதசை.

ஜீவமுத்திப்படம் jīva-mutti-p-paṭam, n. <id.+முத்தி+. A kind of backgammon; காய் வைத்தாடுங் கட்டான்களுள்ள படவகை.

ஜீவரக்ஷகன் jīva-rakṣakaṉ, n. <id.+. Saviour of lives; உயிர்களைக் காப்பாற்றுபவன்.

ஜீவரக்ஷணம் jīva-rakṣaṇam, n. <id.+. Protection of lives; உயிர்களைப் பாதுகாக்கை.

ஜீவரக்ஷை jīva-rakṣai, n. <id.+rakṣā. 1. See ஜீவரக்ஷணம். 2. Salvation; மோட்சம். ஜீவரக்ஷை நல்கவரு ஞானகுரு (இரக்ஷணிய. 324).

ஜீவரேக்கு jīva-rēkku, n. <id.+. 1. Finishing touches in statuary or jewellery. See சீவரேக்கு, 1. (W.) 2. Foil; வர்ணத்தகடு.

ஜீவவாக்கு jīva-vākku, n. <id.+. Life-giving word; உயிரைத் தளிர்ப்பிக்குஞ் சொல். யான்சொல் ஜீவவாக்கதனைக் கேட்டோர் (இரக்ஷணிய. 166).

ஜீவவிருட்சம் jīva-virutcam, n. <id.+. The Tree of Life; ஜீவனை நிலைத்திருக்கச்செய்யுங் கனியைக் கொண்டதாய் ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்ததாகக் கூறப்பட்ட மரம். தேவனாகிய கர்த்தர் தோட்டத்தின் நடுவிலே ஜீவவிருட்சத்தையும் நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தையும் பூமியிலிருந்து முளைக்கப் பண்ணினார் (விவிலி. ஆதி. 2, 9).

ஜீவன் jīvaṉ, n. <jīva. 1. Individual soul. See சீவன், 1. 2. Living creature. See சீவன், 2. வாயில்லாத ஜீவன் 3. Life. See சீவன், 3. ஜீவனுள்ளோருக் கெல்லாம் தாயானவள் (விவிலி. ஆதி 20, 2). 4. Energy, strength. See சீவன், 4. அதைச்செய்ய அவனுக்கு ஜீவனில்லை. 5. Jupiter. See சீவன், 5. ஜீவவார ஏகாதசி. (பஞ்.) 6. See ஜீவாளம், 1.

ஜீவன்முக்தர் jīvaṉ-muktar, n. <jīvan-mukta. 1. Perfected souls who have obtained final deliverance. See சீவன்முத்தர். 2. Persons of great spiritual wisdom; பரமஞானிகள். (இரக்ஷணிய. 202.)

ஜீவன்முத்தி jīvaṉ-mutti, n. <jīvan-mukti. Final deliverance. See சீவன்முத்தி.

ஜீவனம் jīvaṉam, n. <jīvana. Livelihood or subsistence. See சீவனம்.

ஜீவனஹேது jīvaṉa-hētu, n. <id.+. 1. Profession, means of livelihood. See சீவனோபாயம். 2. The source or cause of life; உயிர் வாழ்தற்குரிய காரணம்.

ஜீவனாம்சம் jīvaṉāmcam, n. <id.+. Maintenance (R. F.). See சீவனாம்சம்.

ஜீவனோபாயம் jīvaṉōpāyam, n. <id.+. See சீவனோபாயம்.

ஜீவனௌஷதம் jīvaṉauṣatam, n. <id.+. Drug that revives life, Elixir vitae; உயிர்ப்பிக்கும் மருந்து.

ஜீவாணு jīvāṇu, n. <jīvāṇu. Protoplasm; ஜீவாதாரமானதும் பாதுபோன்றதுமான சத்து. (C. G.)

ஜீவாணுப்பிரதானம் jīvāṇu-p-pirātāṉam, n. <ஜீவாணு +. See ஜீவபரமாணு. (C. G.)

ஜீவாத்மா jīvātmā, n. <jīvātmā. See சீவான்மா.

ஜீவாதிபதி jīvātipati, n. <jīva + adhipati. Christ, the Prince of Life; ஜீவசிரேஷ்டரான கிறிஸ்துநாதர். ஜீவாதிபதியைக் கொலைசெய்தீர்கள (விவிலி. அப். 3, 15).

ஜீவாதிபன் jīvātipaṉ, n. <id. + adhipa. See ஜீவாதிபதி. ஜீவாதிபன் கருணை மல்கியதிறத்தில் (இரக்ஷணிய. 139).

ஜீவாது jīvātu, n. <jīvātu. See ஜீவனௌஷதம்.

ஜீவாந்தம் jīvāntam, adv. <jīva + anta. To the end of life; உயிருள்ளவரை.

ஜீவாளம் jīvāḷam, n. <jīvāla. 1. Piece of cord or wire attached to the strings of tampūru for regulating sound. See சீவாளம். (W.) 2. See சீவன், 3, 4.

ஜீவாஸ்திகாயம் jīvāstikāyam, n. <jīvāstikāya. (Jaina). Jīva or ātman, the conscious sentient principle, one of pañcāstikāyam, q.v.; பஞ்சாஸ்திகாயத் தொன்றான ஆன்மா.

ஜீவிதம் jīvitam, n. <jīvita. 1. Life; வாணாள். 2. See சீவிதம், 2, 3. இவ்வூர் ஜீவிதமுடைய சேனாபதிகள் (S. I. I. iii, 67, 38).

ஜீவிதேசன் jīvitēcaṉ, n. <id. + īśa. 1. Lord or master of life; உயிர்களுக்குத் தலைவனாக இருப்பவன் 2. Lover; அன்பன். 3. Husband; கணவன். 4. Yama; இயமன்.

ஜீவியசரிதை jīviya-caritai, n. <ஜீவியம் +. See ஜீவசரிதை.

ஜீவியம் jīviyam, n. <jīvya. Life, existence. See சீவிதம், 1.

ஜீனி[1] jīṉi, n. <Persn. zīn. Saddle; சேணம்.

ஜீனி[2] jīṉi, n. prob. சீனம். White sugar. See சீனி[1], 1.

ஜு

ஜு[1] ju. The compound of ஜ் and உ.

ஜு[2] ju, n. Dog; நாய். Nurs.

ஜுத்தி jutti, n. <Hind. jūti. Slippers; shoes; பாதரட்சை. (W.)

ஜுப்பா juppā, n. A kind of sleeveless shirt; மேலங்கிவகை. Loc.

ஜும்மா jummā, n. See ஜிம்மா. (W.)

ஜுரம் juram, n. Corr. of ஜ்வரம்.

ஜுரும்பாரோகம் jurumpā-rōkam, n. <jr̥mbhā +. Yawning, a disease; கொட்டாவி பெருக்கும் நோய். (பைஷஜ. 249)

ஜுல்ஹாத் julhāt, n. See ஜில்ஹாது. (பஞ்.)

ஜுல்ஹேஜ் julhēj, n. See ஜில்ஹேது. (பஞ்.)

ஜுலும் julum, n. <Arab. zulm. (C. G.) 1. Oppression, tyranny, injustice; கொடுமை. 2. Violence, outrage, especially against women; பலவந்தம். 3. Vehemence; force; மும்முரம். இன்றைக்கு மழை என்ன ஜுலும்பண்ணிற்று பார்த்தாயா?

ஜுவாலை juvālai, n. <jvālā. See ஜ்வாலை. (விவிலி. எசா. 47, 14.)

ஜூ

ஜூ[1] jū. The compound of ஜ் and ஊ.

ஜூ[2] jū, n. See ஜு[2]. Nurs.

ஜூக்காட்டு-தல் jū-k-kāṭṭu-, v. tr. <ஜூ[2] +. 1. To call a dog to come near; நாயை அருகில் வரும்படி அழைத்தல். 2. See சூக்காட்டு-.

ஜூல் jūl, n. <U. jhūl. 1. Ornamental clothing for elephant, horse or other domesticated animal. See சூல்[4]. (W.) 2. Humbug, pretence; பாசாங்கு. Loc.

ஜூல்மானம் jūlmāṉam, n. <Persn. zūlmānā. Fine, penalty; அபராதம். (W.)

ஜூல்மாணு jūlmāṉā, n. See ஜூல்மானம். (W.)

ஜூலா jūlā, n. <Hind. jūlā <dōlā. Swing, swinging cot or basket; ஊஞ்சல். (W. G.)

ஜெ

ஜெ je. The compound of ஜ் and எ.

ஜெகம் jekam, n. <jagat. World. See செகம். (இரக்ஷணிய. 82.)

ஜெகைரா jekairā, n. Granary; store; பண்டசாலை. (W.)

ஜெண்டா jeṇṭā, n. <U. jhaṇḍā. Flag. See செண்டா. (W.)

ஜெத்தன் jettaṉ, n. Carefulness, vigilance; சாக்கிரதை. (W.)

ஜெந்து jentu, *n.* <*jantu*. See சேந்து[1]. (W.)

ஜெபம் jepam, *n.* <*japa*. See சேபம். (இரக்ஷணிய. 69.)

ஜெபி-த்தல் jepi-, 11 *v. tr.* <*jap*. See சேபி-. ஆதாரதொடு ஜெபிக்குமாறு (இரக்ஷணிய. 63).

ஜெமுதாடு jemutāṭu, *n.* <U. *jamdhār* <*yama-dhārā*. [T. *jamudāḍi*] A kind of dagger. See சமுதாடு.

ஜெயம் jeyam, *n.* <*jaya*. Victory. See சேயம், 1. (W.)

ஜெயாச்ரயமண்டபம் jeyāśrayamaṇṭa-pam, *n.* <*jaya*+*āśraya*+. See ஜயாசிரய மண்டபம். (மேருமந். 1103, உரை.)

ஜெரப்பு jerappu, *n.* See ஜரப்.

ஜெரி-த்தல் jeri-, 11 *v. tr.* & *intr.* <*jṛ*. See சேரி-.

ஜெரிஷ் jeris, *n.* A fruit; புளிப்புச் சுவை யுள்ளதாகிச் சிறிய திராட்சை போன்றிருக்கும் ஒரு வகைப் பழம். *Loc.*

ஜெரீப் jerīp, *n.* See ஜரீப். (W.)

ஜெல்லி jelli, *n.* Small pieces of brick. See சல்லி[2], 1.

ஜெவனா jevaṉā, *n* Star-board, the right side of a ship when looking towards the bow; கப்பலின் வலப்பக்கம். (மாலுமிசா. 210.)

ஜென்மபாவம்[1] jeṉma-pāvam, *n.* <*janman*+*bhāva*. See ஜன்மபாவம்[1].

ஜென்மபாவம்[2] jeṉma-pāvam, *n.* <id.+ *pāpa*. Original sin. See சன்மபாவம்.

ஜென்மம் jeṉmam, *n.* <*janman*. See சென்மம். (W.)

ஜென்மி jeṉmi, *n.* See ஜன்மி.

ஜே

ஜே jē. The compound of ஜ் and ஏ.

ஜேசு jēcu, *n.* <Heb. *Jēshua*. Jesus; இயேசுநாதர். (இரக்ஷணிய.)

ஜேப்பு jēppu, *n.* <U. *jēb*. Pocket; சட்டைப் பை.

ஜேபாளரஸம் jēpāḷa-rasam, *n.* <*jaya-pāla*+. A medicinal preparation; ஒருவகை மருந்து. (சாரசங. 424.)

ஜேபி jēpi, *n.* See ஜேப்பு.

ஜேஜேயெனல் jē-jē-y-eṉal, *n.* Onom expr. denoting tumultuous noise. See சேசே யெனல், 3.

ஜேஜேவந்தி jējēvanti, *n.* (Mus.) A secondary melody-type; இராகவகை.

ஜேஷ்டபாகம் jēṣṭa-pākam, *n.* <*jyēṣṭha* +*bhāga*. See ஜேஷ்டாம்சம்.

ஜேஷ்டன் jēṣṭaṉ, *n.* <*jyēṣṭha*. See சேட்டன்[1].

ஜேஷ்டாதேவி jēṣṭā-tēvi, *n.* <*jyēṣṭhā-dēvī*. See சேட்டாதேவி.

ஜேஷ்டாம்சம் jēṣṭāmcam, *n.* <*jyēṣṭha* +*aṃśa*. Extra portion of the patrimonial property which the eldest brother gets at a partition; பிதிரார்ச்சிதத்தில் மூத்தபிள்ளைக்கு உரிய அதிகப்பங்கு.

ஜேஷ்டாஷ்டமி jēṣṭāṣṭami, *n.* <id.+. The eighth *titi* of the bright fortnight of the month Pāttirapatam, when the moon is in *kēṭṭai;* கேட்டை நட்சத்திரத்தில் வரும் பாத்திரபத மாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்து அஷ்டமி. (பஞ்.)

ஜேஷ்டை jēṣṭai, *n.* <*jyēṣṭhā*. See சேட்டை[2], 1.

ஜை

ஜை jai. The compound of ஜ் and ஐ.

ஜைமினிமதம் jaimiṉi-matam, *n.* <*Jaimini*+. The Pūrva-mīmāṃsā system of philosophy, as expounded by the sage Jaimini; ஜைமினி முனிவர் தாபித்த பூர்வமீமாஞ்சைமதம்.

ஜைனதரிசனம் jaiṉa-taricaṉam, *n.* <*jaina*+*darśana*. The Jaina system of philosophy; ஜைனசமயம். (மேருமந். பாயி. 41.)

ஜைனன் jaiṉaṉ, *n.* <*Jaina*. Jaina; சமண மதத்தினன்.

ஜைனாகமம் jaiṉākamam, *n.* <id.+. The Scriptures of the Jains. See சைனாகமம்.

ஜொ

ஜொ jo. The compound of ஜ் and ஒ.

ஜொலி-த்தல் joli-, 11 *v. intr.* Corr. of ஜ்வலி-.

ஜோ

ஜோ jō. The compound of ஜ and ஒ

ஜோக்கு[1] jōkku, *n.* See ஷோக்.

ஜோக்கு[2] jōkku, *n.* <E. Joke; வேடிக்கை.

ஜோகிரஸமாத்திரை jōki-rasa-māttirai, *n.* perh. *yōgin*+*rasa*+. Croton pill; நேர்வாள மாத்திரை. (பைஷஜ. 99.)

ஜோகொட்டிக்கொள்(ளு)-தல் jō-koṭṭi-k-koḷ-, *v. intr.* <ஜோவெனல+கொட்டு-+. To pour water over one's body; நீரைமொண்டு உடலின்மேல் விட்டுக்கொள்ளுதல். *Nurs.*

ஜோசியன் jōciyaṉ, *n.* See ஜோஸ்யன். (விவிலி. எசா 47, 13.)

ஜோடனை jōṭaṉai, *n.* <Hind. *jōḍnā*. Adorning. See சோடனை.

ஜோடி[1]-த்தல் jōṭi-, 11 *v. tr.* <Hind. *jōḍnā*. See சோடி[2]-.

ஜோடி[2] jōṭi, *n.* <Hind. *jōḍi*. See சோடி[3].

ஜோடி[3] jōṭi, *n.* <ஜோடி-. See ஜதை, 3.

ஜோடி[4] jōṭi, *n.* See ஜோடிகை. (C. G.)

ஜோடிகை jōṭikai, *n.* <U. *chōḍnā*. 1. Relinquishment in writing of paṭṭā holdings; பட்டா நிலத்தை வேண்டாமென்று விட்டுவிடுகை. (C. G.) 2. Favourable quit-rent payable by inam villages; இனும் கிராமங்களிற் சர்க்கருக்குச் செலுத்துங் குறைந்த நிலத்தீர்வை. (M. N. A. I, 281.)

ஜோடிப்பு jōṭippu, *n.* <ஜோடி- 1. Decorating; அலங்காரம். *Loc.* 2. See ஜதை, 3. எங்கள் பெண்ணுக்கு ஒரு ஜோடிப்பு நகைவேணடும். 3. Beauty; அழகு. அலங்கார ஜோடிப்பு வாடிப் போகும் புஷ்பமே (விவிலி. எசா. 28, 1).

ஜோடிராஜிநாமா jōṭi-rājināmā, *n.* <ஜோடி[4]+. See ஜோடிகை, 1. (C. G.)

ஜோடினை jōṭiṉai, *n.* <Hind. *jōḍna*. Adorning. See சோடினை.

ஜோடு[1] jōṭu, *n.* <Hind. *jōḍi*. 1. See ஜோடி[3]. 2. Match, mate; இணை. 3. Indian-made slippers, country shoes; காலில் அணியும் தோடுதோல்வகை. 4. A cubical measure, used in measuring grain; ஒருவகை முகத்தலளவை. ஒரு ரூபாய்க்கு 2 ஜோடு நெல் போடவும்.

ஜோடு[2] jōṭu, *n.* See ஜதை, 3.

ஜோடுதவலை jōṭu-tavalai, *n.* <T. *jōḍu-tapēla*. A large, cylindrical water-vessel with a pair of rings to lift it by; கைப்பிடிவளையம் வைத்ததும் வாயகன்றதுமான ஒருவகைப் பாத்திரம்.

ஜோடுப்பூட்டு jōṭu-p-pūṭṭu, *n.* <ஜோடு[1]+. Double lock; இரட்டைப்பூட்டு. (C. G.)

ஜோடுமரம் jōṭu-maram, *n.* <id.+. Tree branching out into two stems; இரண்டு கவர்களாகப் பிரியும் மரம். (C. G.)

ஜோத்திரை jōttirai, *n* <Hind. *jātrā* <*yātrā*. 1. The last day of the *kōlāṭṭam* festival; கோலாட்ட உற்சவத்தின் இறுதிநாள். 2. Music party; பாட்டுக்கச்சேரி.

ஜோதி jōti, *n.* <*jyōtis*. 1. See ஜ்யோதி. தன்றெளி விரிதத ஜோதி (இரக்ஷணிய. 113). 2. A kind of lamp used in worship; பூஜையில் ஏற்றும் விளக்குவகை. *Brāh.*

ஜோதிஷ்கர் jōtiṣkar, *n.* <*jyōtiṣka*. One of *nālvakai-t-tēvar*, q.v. See ஜ்யோதிஷ்கர். (மேருமந. 8, உரை.)

ஜோர் jōr, *n.* <Persn. *zōr*. 1. Violence; வலாற்காரம். (W.) 2. Stiffness; விறைப்பு. (W.) 3. Foppishness, show; ஆடம்பரம். 4. Fineness, as of workmanship; நேர்த்தி. *Loc.*

ஜோராவரி jōrāvari, *n.* <U. *jōrāvari*. 1. Depredation. See சோராவரி, 1. (W.) 2. Force, violence. See சோராவரி, 2. *Loc.*

ஜோல்னா jōlṉā, *n.* <Hind. *jōlnā*. See ஜோல்னாப்பை.

ஜோல்னாப்பை jōlṉā-p-pai, *n.* <ஜோல்னா +. 1. Country doctor's medicine bag; நாட்டு வைத்தியரின் மருந்துப் பை. 2. Bag slung on one's shoulder, containing betel, areca-nuts and other things; வெற்றிலை பாக்குப் பை.

ஜோலி[1] jōli, *n.* [T. *tjōli*, K. M. *jōli*.] 1. Work; வேலை. 2. Occupation; தொழில். 3. Affairs; காரியம். என் ஜோலிக்கு வராதே

ஜோலி[2] jōli, *n.* Parbuckle; கப்பலிற் பாரத்தை யேற்றியிறக்குவதற்குரிய கயிறு. (மாலுமிசா. 232.)

ஜோலிகை jōlikai, *n.* An inferior variety of betel vine; மட்டமான வெற்றிலைவகை. (G. Sm. D. I, 1, 215.)

ஜோலிதீர்-த்தல் jōli-tīr-, *v. tr.* <ஜோலி[1] +. To kill; கொல்லுதல். *Tinn.*

ஜோவெனல் jō-v-eṉal, *n.* Onom. expr. of being tumultuous; ஒலிக்குறிப்பு. ஜோவென்று மழை பெய்தது.

ஜோனகன் jōṉakaṉ, *n.* <*yavana-ka*. Muhammadan; முகம்மதியன். (S. I. I. ii, 470.)

ஜோஸ்யம் jōsyam, *n.* <*jyōtiṣa.* Astrology. See சோதிடம்.

ஜோஸ்யன் jōsyaṉ, *n.* <ஜோஸ்யம். Astrologer; சோதிடங் கூறுவோன்.

ஜௌ

ஜௌ jau. The compound of ஜ and ஔ.

ஶ

ஶ ś. Palatal sibilant.

ஶ்மஶ்ரு śmaśru, *n.* <*śmaśru.* Beard and whiskers; தாடிமீசை.

ஶ்மஶானம் śmaśāṉam, *n.* <*śmaśāna.* Burning-ground; சுடுகாடு.

ஶ்மஶானவைராக்கியம் śmaśāṉa-vairākkiyam, *n.* <id.+*vairāgya.* Temporary dislike of the world, on realising the evanescence of the body at the sight of a burial-ground. See மயானவைராக்கியம், 1.

ஶ்யாமம் śyāmam, *n.* <*śyāma.* Black; கறுப்பு.

ஶ்யாமளம் śyāmaḷam, *n* <*śyāmala.* That which is black; கருநிறமானது.

ஶ்யாமளாதேவி śyāmaḷā-tēvi, *n.* <*Śyāmalā*+*dēvī.* Pārvatī; பார்வதி.

ஶ்யேநம் śyēnam, *n.* <*śyēna.* Kite. See சியேனம், 1.

ஶ்ரத்தை śrattai, *n.* <*śraddhā.* See சிரத்தை.

ஶ்ரமணன் śramaṇaṉ, *n.* <*śramaṇa.* Jaina or Buddhist ascetic; சைன சன்னியாசி அல்லது பௌத்த பிக்ஷு. (I. M. P. Trav. 2.)

ஶ்ரமணி śramaṇi, *n.* <*śramaṇī.* Female Buddhist ascetic; பௌத்த மதத்தினளான பிக்ஷுணி.

ஶ்ரமநிலை śrama-nilai, *n* <*śrama*+. 1. Difficult situation or circumstance; சங்கடமான நிலை. 2. Painful circumstance; துன்பநிலை. 3. Practice of arms. See சிரமநிலை.

ஶ்ரமப்படு-தல் śrama-p-paṭu-, *v. intr.* <ஶ்ரமம்+. 1. To be in difficulties; துன்பப் படுதல். 2. To be in mortal pain; மரணவஸ்தைப் படுதல். 3. To take physical exercise; தேகப் பயிற்சி செய்தல். 4. To practise arms. See சிரமஞ்செய்-.

ஶ்ரமம் śramam, *n.* <*śrama.* 1. Difficulty; கடினம். *இந்தப்பாட்டிற்குப் பொருள் காணுவது ஶ்ரமம்.* 2 See சிரமம். 3. Physical exercise; தேகப்பயிற்சி.

ஶ்ரவணம் śravaṇam, *n.* <*śravaṇa.* See சிரவணம்.

ஶ்ரவம் śravam, *n.* <*śrava.* Ear. See சிரவம்[2].

ஶ்ராத்தம் śrāttam, *n.* <*śrāddha.* See சிராத்தம்.

ஶ்ராத்தேயம் śrāttēyam, *n.* <*śrāddhēya.* (Buddh.) A *piramāṇam;* பௌத்தநூல் கூறும் ஒரு பிரமாணம்.

ஶ்ராந்தன் śrāntaṉ, *n.* <*śrānta.* Tired man; களைப்புற்றவன்.

ஶ்ராந்தி śrānti, *n.* <*śrānti.* Fatigue; களைப்பு.

ஶ்ராவ்யம் śrāvyam, *n.* <*śrāvya.* That which is sweet or pleasing to the ear. See சிராவியம். *அவன் ஶ்ராவ்யமாய்ப் பாடினான்.*

ஶ்ராவகன் śrāvakaṉ, *n.* <*śrāvaka.* See சிராவகன்.

ஶ்ராவணம் śrāvaṇam, *n.* <*śrāvaṇa.* See சிராவணம்[1].

ஶ்ரியப்பதி śriyap-pati, *n.* <*śriyaḥ-pati.* Viṣṇu, as the Lord of Śrī; திருமால்.

ஸ்ரீ śrī, *n.* <*Śrī.* 1. Lakṣmī; இலக்குமி. 2. Wealth; செல்வம். *ஸ்ரீயின் மிகுதி (தக்கயாகப். 435, உரை).* 3. Felicity; பாக்கியம். 4. Beauty; அழகு. 5. A title of respect prefixed to the names of deities, eminent persons, sacred places and things; மகிமைக்குறிப்பாகத் தெய்வப்பெயர் பெரியோரின் பெயர் க்ஷேத்திரங்களின் பெயர் முதலியவைகளுக்குமுன் வழங்குஞ் சொல். *ஸ்ரீ வர்த்தமானர் (தக்கயாகப. 375, உரை).*

ஸ்ரீகண்டர் śrī-kaṇṭar, *n.* <id.+*kaṇṭha.* 1. See ஸ்ரீகண்டன். 2. See நீலகண்டசிவாசாரியர்.

ஸ்ரீகண்டன் śrī-kaṇṭaṉ, *n.* <id.+id. Śiva; சிவன்.

ஸ்ரீகரம் śrī-karam, *n.* <*śrī-kara.* 1. That which is auspicious; மங்களமானது. 2. That which beautifies; அழகு செய்வது. 3. See சீகரம்[2].

ஸ்ரீகாந்தன் śrī-kāntaṉ, *n.* <*Śrī*+. Viṣṇu, as beloved by Lakṣmī; திருமால்.

ஸ்ரீகாரியக்கண்காணி śrīkāriya-k-kaṇkāṇi, *n.* <ஸ்ரீகாரியம்+. Manager of a mutt or

temple; கோயில் மடம் முதலியவற்றின் விசாரணைக் கர்த்தா. (S. I. I. ii, 306.)

ஸ்ரீகாரியகர்த்தன் šrī-kāriya-karttaṉ, *n.* <*šrī-kārya*+*kartā*. Manager of a temple, mutt, etc.; கோயில் மடம் முதலியவற்றை மேற் பார்ப்போன். (W.)

ஸ்ரீகாரியம் šrī-kāriyam, *n.* <*šrī-kārya*. Management of temple, mutt, etc.; கோயில் மடம் முதலியவற்றின் மேல்விசாரணை. (S. I. I. ii, 149.)

ஸ்ரீகாளஸ்தி šrīkāḷasti, *n.* See ஸ்ரீகாளஹஸ்தி. (W.)

ஸ்ரீகாளஹஸ்தி šrī-kāḷa-hasti, *n.* <*Šrī-kāla-hastī*. A Šiva shrine. See சீகாளத்தி.

ஸ்ரீகீதை šrī-kītai, *n.* <*šrī*+. The Bhagavad-gītā; பகவத்கீதை. *கண்ணன் எபபொருளும் தானாயிருக்கின்றபடியைக் காட்டி ஸ்ரீகீதையருளிச்செய்து எல்லாரையும் போதித்தாற்போல* (மதுரைக். 763, உரை).

ஸ்ரீகோயில் šrī-kōyil, *n.* <id.+. 1. Temple; கோயில். (I. M. P. Tj. 32.) 2 Jain temple; அருகக்கடவுளின் கோயில். *நேமிஸ்வாமிகளுடைய பொன்மதிலை யுடைத்தாகிய . . . ஸ்ரீ கோயிலுக்கு* (சீவக. 912, உரை).

ஸ்ரீகோசம் šrī-kōšam, *n.* <id.+*kōša*. Sacred book; புனிதமான நூல்.

ஸ்ரீசக்கரம் šrī-cakkaram, *n.* <id.+*cakra*. A mystic diagram pertaining to Šakti; தேவிக்குரிய யந்திரவகை. (தக்கயாகப. பக். 281.)

ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனம் šrī-cūrṇa-pari-pālaṉam, *n.* <id.+*cūrṇa*+. A ceremony performed on the day of the funeral of a Vaiṣṇava; இறந்தவன்று பிரேதத்தின்பொருட்டு வைஷ்ணவர் செய்யுஞ் சடங்குவகை.

ஸ்ரீசூர்ணம் šrī-cūrṇam, *n.* <id.+id. Yellow or red paste of turmeric and rice flour, used in Vaiṣṇavaite sectarian marks; திருமண் பாதங்களின் இடையிலிடப்படும் செம்மை அல்லது மஞ்சள் நிறமான பொடி.

ஸ்ரீசைந்தி šrīcainti, *n.* Corr. of ஸ்ரீஜயந்தி. (W.)

ஸ்ரீதரன் šrī-taraṉ, *n.* <*Šrī-dhara*. Viṣṇu; திருமால்.

ஸ்ரீதாளம் šrī-tāḷam, *n.* <*šrī*+. Talipot palm. See சீதாளம், 1. (W.)

ஸ்ரீதேவி šrī-tēvi, *n.* <id.+*dēvī*. The Goddess Lakṣmī. See சீதேவி, 1. (தக்கயாகப். 775, உரை.)

ஸ்ரீநிவாஸன் šrī-nivāsaṉ, *n.* <id.+*nivāsa*. Viṣṇu worshipped at the Tiruppati Hills; திருப்பதிமலைமேற் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால்.

ஸ்ரீபண்டாரம் šrī-paṇṭāram, *n.* <id.+. Treasury of a mutt or temple. See சீபண்டாரம், 1. (Insc.)

ஸ்ரீபதி šrī-pati, *n.* <id.+*pati*. Viṣṇu; விஷ்ணு.

ஸ்ரீபலி šrī-pali, *n.* <id.+*bali*. See சீபலி. (I. M. P. Tj. 9.)

ஸ்ரீபாததீர்த்தம் šrī-pāta-tīrttam, *n.* <id.+*pāda*+. Water used in washing the feet of a guru, considered sacred; பெரியோரின் திருவடியை அலம்பியதும் பாவனமாகக் கருதப்படுவதுமான நீர்.

ஸ்ரீபாதந்தாங்கி šrī-pātan-tāṅki, *n.* <id.+id.+. Person who bears upon his shoulders the idol on its vehicle; கோயில் மூர்த்தியுள்ள வாகனத்தைத் தோளில் தாங்கி எழுந்தருளப்பண்ணுவோன். (I. M. P. Tp. 258.)

ஸ்ரீபாதந்தாங்கு-தல் šrī-pātan-tāṅku-, *v. intr.* <id.+id.+. To bear upon one's shoulders the idol on its vehicle, as supporting the feet of god; கோயில் மூர்த்தியுள்ள வாகனத்தைத் தோளிலே தாங்குதல்

ஸ்ரீபாதரேணு šrī-pāta-rēṇu, *n.* <id.+id.+*rēṇu*. An unguent with *paccai-k-karppūram* and other fragrant substances, given as *pira-cātam* in the temple at the Tiruppati Hills, as having been smeared on the holy idol; திருப்பதிப் பெருமாளின்மேல் இடப்பெற்றுப் பின்பு பிரசாதமாக வழங்கப்பெறும் பச்சைக்கர்ப்பூரம் முதலியன சேர்த்த கலவைப் பண்டம்.

ஸ்ரீபாஷ்யம் šrī-pāṣyam, *n.* <id.+. A commentary by Šrī Rāmānuja, on the Brahma Sūtras; பிரமசூத்திரத்திற்கு இராமாநுஜர் செய்த பாஷ்யம்.

ஸ்ரீபீடம் šrī-pīṭam, *n.* <id.+. Pedestal for idol, lingam, etc.; தெய்வங்களின் சிலைகளை நிறுத்தும் ஆதாரக் கல். *கிள்ளியூர் மலையில்நின்றும் சிலை கொணடுவந்து சாததிராததமானபடியே ஸ்ரீபீடம் செய்துசாத்த* (S. I. I. vii, 501).

ஸ்ரீபுராணம் šrī-purāṇam, *n.* <id.+. A Jaina work on the lives of the 24 *tīrttaṅ-karar*, in *maṇi-p-piravāḷam*; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருடைய சரித்திரத்தைக் கூறும் மணிப்பிரவாள நூல்.

ஸ்ரீமங்கலி śrī-maṅkali, n. <id. + maṅgalī. Pārvatī, உமாதேவி. ஸ்ரீமங்கலி டங்கன் (தக்க டாகப. 292, உரை).

ஸ்ரீமத śrīmat, n. <śrī-mat. 1. A title prefixed to men's names; ஆடவர் பெயர்முன் வழங்கும் மரியாதைச்சொல்வகை. 2. Auspiciousness; சுபம். 3. Prosperity; ஆக்கம்.

ஸ்ரீமதி śrīmati, n. <śrī-matī. A title prefixed to women's names; பெண்டிர் பெயர் முன் வழங்கும் மரியாதைச்சொல்வகை.

ஸ்ரீமது śrīmatu, n. See ஸ்ரீமத்.

ஸ்ரீமந்தன் śrīmantaṉ, n. <śrī-mat. See ஸ்ரீமான், 1. (W.)

ஸ்ரீமான் śrīmāṉ, n. <śrī-mān nom. sing. of śrī-mat. 1. Lord; rich man. See சீமான், 1. 2. A title prefixed to men's names; ஆடவர் பெயர்முன் வழங்கும் மரியாதைச்சொல்வகை.

ஸ்ரீமாஹேஶ்வரர் śrī-māhēśvarar, n. <śrī + māhēśvara. 1. Devotees of Śiva; சிவனடியார். (I. M. P. Tp. 644.) 2. A class of servants of the Śiva temple; சிவன்கோயிற் பணியாளர் வகையார். (I. M. P. Sm. 24.)

ஸ்ரீமுக śrīmuka, n. <Śrīmukha. The seventh year of the Jupiter cycle. See சீமுக. (பஞ்.)

ஸ்ரீமுகம் śrī-mukam, n. <śrī+. Letter from an eminent person, guru or king; குரு அரசன் போன்ற பெரியாரின் திருமுகம்.

ஸ்ரீமூர்த்தம் śrī-mūrttam, n. <id.+. See ஸ்ரீமூர்த்தி. Loc.

ஸ்ரீமூர்த்தி śrī-mūrtti, n. <id.+. A black fossil ammonite worshipped as a form of Viṣṇu, chiefly found in the river Gaṇḍak. See சாளக்கிராமம்.

ஸ்ரீயுத śrī-yuta, n. <śrī-yuta. A title prefixed to men's names; ஆடவர் பெயர்முன் வழங்கும் மரியாதைச்சொல்வகை. Mod.

ஸ்ரீரங்கநாதர் śrī-raṅka-nātar, n. <śrī-raṅga+. Viṣṇu worshipped at Śrīraṅgam; ஸ்ரீரங்கத்துக் கோயில்கொண்ட திருமால். (I. M. P. Tp. 433.)

ஸ்ரீரங்கம் śrī-raṅkam, n. <śrī-raṅga. Śrīraṅgam, a celebrated Viṣṇu shrine near Trichinopoly. See சீரங்கம்.

ஸ்ரீராகம் śrī-rākam, n. <śrī+. (Mus.) A specific melody-type. See சீராகம். (பரத. இராக. 65, உரை.)

ஸ்ரீராமநவமி śrī-rāma-navami, n. <id. + rāma+. The ninth titi in the bright fortnight of Caittiram, the birthday of Śrī Rāma; ஸ்ரீராமர் அவதரித்த தினமாகிய சைத்திர சுக்கில பக்ஷத்து நவமி. (I. M. P. Tp. 491.)

ஸ்ரீராமஜயம் śrī-rāma-jayam, n. <id.+ id.+. An auspicious term, meaning 'Śrī Rāma's success', used at the beginning of a letter or document; 'ஸ்ரீராமர் வெற்றி' என்று பொருள்படுவதும் கடிதம் முதலியவற்றின் தலைப்பில் எழுதப்படுவதுமான ஒரு மங்கலமொழி.

ஸ்ரீராமானுசம் śrī-rāmāṉucam, n. <id. +. 1. A small stand, shaped like a dish, on which are embossed figures of the sandals of Caṭakōpar, as representing his chief devotee Rāmānuja; சடகோபரின் திருவடிநிலை யமைந்த பீடம். 2. A drinking cup of the Vaiṣṇavas; வைணவர் தண்ணீர் பருக உபயோகிக்கும் வாயகன்ற பாத்திரவகை. 3. That part of the teṉkalai caste-mark, which is on the nose; தென்கலைத் திருமண்ணில் மூக்கின்மீது இடும் பாதம்.

ஸ்ரீருத்திரம் śrī-ruttiram, n. <id. + rudra. A Vēdic hymn; வேதத்திலுள்ள ஒரு மந்திரப்பகுதி. (I. M. P. Tj. 96.)

ஸ்ரீருத்திரர் śrī-ruttirar, n. <id.+. A class of servants of the Śiva temple; சிவன்கோயிலிலே தொண்டுபுரியும் ஒருசாரார். (I. M. P. Sm. 24.)

ஸ்ரீலக்ஷணபாவனை śrī-lakṣaṇa-pāvaṉai, n. <id. + lakṣaṇa+. (Buddh.) Contemplation of the disgusting nature of the body and its impermanence; சரீரத்தின் அநித்தம் அசுசி முதலியவற்றைக் கருதும் பாவனை. (மணி. பக். 389, கீழ்க்குறிப்பு.)

ஸ்ரீவச்சம் śrīvaccam, n. See ஸ்ரீவத்ஸம். (W.)

ஸ்ரீவத்ஸம் śrī-vatsam, n. <śrī+. 1. A mark or curl of hair on the breast of Viṣṇu. See சீவற்சம், 1 2. A gōtra; ஒரு கோத்திரம்.

ஸ்ரீவிகாரஞ்செய்-தல் śrīvikārañ-cey-, v. intr. <ஸ்ரீவிகாரம்+. (Jaina.) To take a walk, as Arhat; உலாவியருளுதல். செந்தாமரைப பூவின் மேலே ஸ்ரீவிகாரஞ்செய்யும் உன்னை (மேருமந். 66, உரை).

ஸ்ரீவிகாரம் śrīvikāram, n. <śrī-vihāra. 1. (Jaina.) A sport of Arhat which consists in His moving among the mortals and bestowing grace upon them; மானிடரோடு உலாவுகையாகிய அருகன் அருட்செயல். (சீவக. 3112, கீழ்க்குறிப்பு.) 2. Jaina or Buddhist temple; ஜைனக்கோயில் அல்லது பௌத்தாலயம். (மேருமந். 8, உரை.)

ஸ்ரீவிமானம் śrīvimāṉam, *n.* <*śrī-vimāna.* 1 Dome over the inner shrine; கோயிற் கர்ப்பக்கிருகத்தின்மேல் கட்டப்படும் விமானம். 2. Inner shrine of a temple; கர்ப்பக்கிருகம். (I. M. P. Tj. 58.)

ஸ்ரீவிஹாரம் śrīvihāram, *n.* See ஸ்ரீவிகாரம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர் śrī-vaiṣṇavar, *n.* <*śrī*+. 1. Vaiṣṇavas in general; வைஷ்ணவர் (T. A. S. ii, 140.) 2. Followers of Rāmānuja among Brahmins; இராமானுசமதத்தைச் சார்ந்த பிராமணர்.

ஸ்ரீஜயந்தி śrī-jayanti, *n.* <*śrī-jayantī.* 1. The birthday of Śrī Kṛṣṇa when Rōhiṇī is in conjunction with the moon on the eighth *titi* in the dark fortnight of the lunar month of Cirāvaṇam; சிராவணமாதத்து அபரபட்சத்து அட்டமி யோடு உரோகிணி நட்சத்திரங் கூடியதும் கண்ண பிரான் அவதரித்ததுமான திருநாள். (*விதான. தெய்வ வழி.* 6, *உரை.*) 2. The festival of Śrī Kṛṣṇa's birthday; கண்ணபிரானது அவதாரத்தைக் கொண்டாடும் நாள்.

ஶ்ருங்கலை śruṅkalai, *n.* <*śṛṅkhalā.* See சிருங்கலை, 1, 2.

ஶ்ருங்காரம் śruṅkāram, *n.* <*śṛṅgāra.* See சிங்காரம்.

ஶ்ருங்காரரஸம் śruṅkāra-rasam, *n.* <id.+. (Rhet.) The erotic sentiment; காமச்சுவை.

ஶ்ருங்கிபஸ்மம் śruṅki-pasmam, *n.* prob. *śṛṅga*+. Medicinal preparation of calcined powder of deer-horn; மான்கொம்பைப் புடம்போட்டுத் தயாரித்த பஸ்மம். (பைஷஜ.)

ஶ்ருதி śruti, *n.* <*śruti.* See சுருதி.

ஶ்ரேணி śrēṇi, *n.* <*śrēṇī.* See சிரேணி, 1, 3.

ஶ்ரேயஸ் śrēyas, *n.* <*śrēyas.* See சிரேயசு, 1.

ஶ்ரேஷ்டம் śrēṣṭam, *n.* <*śrēṣṭha.* That which is best. See சிரேஷ்டம்.

ஶ்ரேஷ்டன் śrēṣṭaṉ, *n.* <*śrēṣṭha.* See சிரேஷ்டன்.

ஶ்ரேஷ்டி śrēṣṭi, *n.* <*śrēṣṭhin.* See சிரேட்டி.

ஶ்ரோத்ரம் śrōtram, *n.* <*śrōtra.* Ear; காது. *ஶீதம் ஶ்ரோத்ரத்துக்கு ஆனந்தம்.*

ஶ்ரோத்ரியம் śrōtriyam, *n.* <*śrōtriya.* See சுரோத்திரியம்.

ஶ்ரோத்ரியன் śrōtriyaṉ, *n.* <*śrōtriya.* Brahmin well-versed in the Vēdas. See சுரோத்திரியன்

ஶ்ரோதவ்யம் śrōtavyam, *n.* <*śrōtavya.* That which deserves to be heard or listened to; கேட்டற்கு உரியது.

ஶ்ரௌதம் śrautam, *n.* <*śrauta.* 1. That which is ordained by the Vēdas; வேதத்தில் ஓதிய தருமம் முதலியவை. 2. Treatise detailing and explaining the modes of observing the rites and ceremonies ordained by the Vēdas; வேதத்திற்கூறிய சடங்குகளை அனுஷ்டிக்குமுறையைத் தெரிவிக்கும் நூல்.

ஶ்ரௌதி śrauti, *n.* <*śrautin.* See சிரௌதி.

ஶ்லாக்யம் ślākyam, *n.* <*ślāghya.* See சிலாக்கியம், 1, 2.

ஶ்லாகி-த்தல் ślāki-, 11 *v. tr.* <*ślāgh.* To praise. See சிலாகி-.

ஶ்லாகை ślākai, *n.* <*ślāghā.* Praise. See சிலாகை[1].

ஶ்லிஷ்டம் śliṣṭam, *n.* <*śliṣṭa.* See சிலிட்டம்.

ஶ்லேஷ்மம் ślēṣmam, *n.* <*ślēṣman.* Phlegm. See சிலேட்டுமம்.

ஶ்லேஷை ślēṣai, *n.* <*ślēṣa.* Paronomasia. See சிலேடை, 1.

ஶ்லோகம் ślōkam, *n.* <*ślōka.* Stanza in Sanskrit. See சுலோகம், 1.

ஶ்வஶ்ரூ śvaśrū, *n.* <*śvaśrū.* Mother-in-law; மாமியார்.

ஶ்வஶுரன் śvaśuraṉ, *n.* <*śvaśura.* Father-in-law; மாமனார்.

ஶ்வானம் śvāṉam, *n.* <*śvāna.* Dog. See சுவானம், 1.

ஶ்வாஸம் śvāsam, *n.* <*śvāsa.* Breath. See சுவாசம்.

ஶ்வேதம் śvētam, *n.* <*śvēta.* White. See சுவேதம்[1], 1.

ஶ

ஶ śa. The compound of ஶ் and அ.

ஶக்தன் śaktaṉ, *n.* <*Śakta.* Strong, powerful person. See சக்திமான்.

ஶக்தி śakti, n. <śakti. See சத்தி[4], 1, 2, 6-12.

ஶக்யம் śakyam, n. <śakya. That which is possible. See சக்கியம்[1].

ஶக்ரன் śakraṉ, n. <śakra. Indra. See சக்கிரன்.

ஶகடம் śakaṭam, n. <śakaṭa. See சகடம்[1].

ஶகம் śakam, n. <śaka. See சகம்[2].

ஶகலம் śakalam, n. <śakala. Piece, fragment. See சகலம்[2].

ஶகவர்ஷம் śaka-varṣam, n. <śaka-varṣa. See சகாப்தம்.

ஶகாரம் śakāram, n. <M. śakāram. Abuse. See சகாரம். *Nāñ.*

ஶகுந்தம் śakuntam, n. <śakunta. See சகுந்தம்[1], 1.

ஶகுந்தலை śakuntalai, n. <Śakuntalā. Śakuntalā, wife of Duṣyanta and daughter of Mēnakā by Viśvāmitra, who was brought up by the sage Kaṇva as his daughter; விசுவாமித்திரருக்கு மேனகை என்னும் அப்ஸரஸினிடம் பிறந்தவளும் கண்வமுனிவரால் வளர்க்கப்பட்டவளும் துஷ்யந்தனுக்கு மனைவியுமான ஒரு பெண்மணி.

ஶகுனம் śakuṉam, n. <śakuna. See சகுனம்[1], 1, 2.

ஶகுனி śakuṉi, n. <Śakuni. See சகுனி[1], 4.

ஶங்கம் śaṅkam, n. <śaṅkha. See சங்கம்[3], 1, 4, 5, 6.

ஶங்கரன் śaṅkaraṉ, n. <Śaṅ-kara. See சங்கரன்[1].

ஶங்கினி śaṅkiṉi, n. <śaṅkhinī. See சங்கினி, 1.

ஶங்கு śaṅku, n. <śaṅku. Spike, stake, pole, peg. See சங்கு[5], 1.

ஶங்கை śaṅkai, n. <śaṅkā. See சங்கை[1]. இன்றாக ஒரு ப்ரமாதம் புகுருகைக்கு ஶங்கை யில்லை யிறே (ஈடு, 3, 9, 9).

ஶசி śaci, n. <Śacī. Indrāṇī, wife of Indra; இந்திராணி.

ஶசீதேவி śacī-tēvi, n. <id. + dēvī. See ஶசி.

ஶடகோபன் śaṭakōpaṉ, n. <Śaṭha-kōpa. Nammāḻvār. See சடகோபன்.

ஶடாரி śaṭāri, n. <Śaṭhāri. 1. See சடகோபம். 2. See சடகோபன்.

ஶத்ரு śatru, n. <śatru. Enemy. See சத்துரு.

ஶதகம் śatakam, n. <śataka. A poem of 100 stanzas. See சதகம், 1.

ஶதம் śatam, n. <śata. Hundred. See சதம்[1], 1.

ஶதமகன் śata-makaṉ, n. <Śata-makha. Indra. See சதக்கிரது.

ஶதமானம் śatamāṉam, n. <śata-māna. 1. Hundred years of age; நூறுபிராயம். ஶதமானம் ஜீவித்திருக்க வேணும். 2. Century; நூற்றாண்டு. *Mod.* 3. Percentage; நூற்றிலொருபங்கு. *Mod.*

ஶதாங்கம் śatāṅkam, n. <śatāṅga. Chariot. See சதாங்கம்.

ஶதாபிஷேகம் śatāpiṣēkam, n. <śatābhiṣēka. Ceremony performed when a man has lived a thousand lunar months. See சதாபிஷேகம்.

ஶந்தனு śantaṉu, n. <Śantanu. A king of the Lunar Race. See சந்தனு

ஶநி śani, n. <Śani. Saturn; சனி.

ஶநைஶ்சரன் śanaiścaraṉ, n. <śanaiś-cara. Saturn; சனி.

ஶப்தம் śaptam, n. <śabda. See சத்தம்[1].

ஶப்தஶாஸ்த்ரம் śapta-śāstram, n. <id. +. Grammar; வியாகரணசாஸ்திரம்.

ஶபதம் śapatam, n. <śapatha. See சபதம்.

ஶபரம் śaparam, n. <śaphara. Carp. See சபரம்.

ஶபரன் śaparaṉ, n. <śabara. Hunter. See சபரன்.

ஶபரி śapari, n. <Śabarī. A huntress devoted to Rāma. See சபரி[1].

ஶபி-த்தல் śapi-, 11 v. tr. <śap. To curse. See சபி[1]-.

ஶம் śam, n. <śam. Prosperity. See சம்[1].

ஶம்பு śampu, n. <Śambhu. Śiva. See சம்பு[2], 1.

ஶமம் śamam, n. <śama. Calmness, peace of mind. See சமம்[1].

ஶமனம் śamaṉam, n. <śamana. Calming, subsiding. See சமனம், 1.

ஶமீ šamī, *n.* <*šamī.* Indian mesquit. See சமி[2].

ஶயனம் šayaṉam, *n.* <*šayana.* See சயனம்.

ஶர்க்கரை šarkkarai, *n.* <*šarkarā.* Sugar. See சர்க்கரை.

ஶர்மா šarmā, *n.* <*šarmā* nom. sing. of *šarman.* A title suffixed to the names of Brahmins. See சர்மா.

ஶர்வரி šarvari, *n.* <*šarvarī* Night. See சருவரி, 1.

ஶர்வன் šarvaṉ, *n.* <*Šarva.* Šiva. See சர்வன்.

ஶர்வாணி šarvāṇi, *n.* <*Šarvāṇī.* Pārvatī. See சர்வாணி.

ஶரண்யன் šaraṇyaṉ, *n.* <*šaraṇya.* 1. One who is capable of affording refuge; சரணமாக அடையத் தக்கவன். 2. Saviour. See சரணியன்.

ஶரணம் šaraṇam, *n.* <*šaraṇa.* Shelter, refuge. See சரணம்[2], 1.

ஶரணாகதன் šaraṇākataṉ, *n* <*šaraṇā-gata.* Refugee. See சரணாகதன்.

ஶரணாகதி šaraṇākati, *n.* <*šaraṇāgati.* Taking shelter; seeking refuge. See சரணாகதி.

ஶரணார்த்தி šaraṇārtti, *n.* <*šaraṇārthin.* See சரணார்த்தி.

ஶரத்காலம் šarat-kālam, *n.* <*šarat-kāla.* Autumnal season. See சரத்ருது.

ஶரபம் šarapam, *n.* <*šarabha.* See சரபம், 1.

ஶரம் šaram, *n.* <*šara.* 1. Arrow. See சரம்[2], 1. 2. Kaus. See சரம்[2], 4.

ஶரவ்யம் šaravyam, *n.* <*šaravya.* Target. See சரவியம்.

ஶரவணம் šaravaṇam, *n.* <*šara-vaṇa.* See சரவணம், 1, 4.

ஶராஸனம் šarāsaṉam, *n.* <*šarāsana.* Bow. See சராசனம்[1].

ஶரீரம் šarīram, *n.* <*šarīra.* Body. See சரீரம், 1.

ஶரீரி šarīri, *n.* <*šarīrin.* Soul. See சரீரி.

ஶல்யம் šalyam, *n.* <*šalya.* 1. Sharp point or head of a weapon. See சல்லியம்[1], 6. 2. Disturbance, trouble. See சல்லியம்[1], 8. 3. Debt; கடன்.

ஶலபம் šalapam, *n.* <*šalabha* Locust. See சலபம்.

ஶலாகை šalākai, *n.* <*šalākā.* See சலாகை[1], 1, 3.

ஶவம் šavam, *n.* <*šava.* Corpse, carcass. See சவம்[1], 1.

ஶஶம் šašam, *n.* <*šaša.* Hare. See சசம்.

ஶஶவிஷாணம் šaša-viṣāṇam, *n.* <*šaša* +. Hare's horn, a term illustrative of non-existence. See சசவிஷாணம்.

ஶஶாங்கன் šašāṅkaṉ, *n.* <*Šašāṅka.* Moon; சந்திரன்.

ஶஶி šaši, *n.* <*Šašī* nom. sing. of *šašin.* Moon. See சசி[1], 1.

ஶஷ்பம் šaṣpam, *n.* <*šaṣpa.* 1. Tender grass. See சட்பம், 1. 2. See சஷ்பம்.

ஶஸ்த்ரம் šastram, *n.* <*šastra.* Weapon. See சஸ்திரம்.

ஶஸ்யம் šasyam, *n.* <*šasya.* 1. Vegetable; காய்கறி. 2. See சசியம்.

ஶா

ஶா šā. The compound of ஶ் and ஆ.

ஶாக்தம் šāktam, *n.* <*šākta.* The religion which holds Šakti to be the Supreme Being; சக்தியே பரதெய்வமென்ற கொள்கையை யுடைய மதம்.

ஶாக்தன் šāktaṉ, *n.* <*šākta.* Follower of the Šākta religion; சாக்த மதத்தவன்.

ஶாக்யமுனி šākya-muṉi, *n.* <*Šākya-muni.* The Buddha. See சாக்கியமுனி.

ஶாகம் šākam, *n.* <*šāka.* See சாகம்[3], 1, 2.

ஶாகை šākai, *n.* <*šākhā.* See சாகை[1], 1, 4, 6.

ஶாட்யம் šāṭyam, *n.* <*šāṭhya.* See சாட்டியம்[1].

ஶாந்தம் šāntam, *n.* <*šānta.* See சாந்தம்[1].

ஶாந்தி šānti, *n.* <*šānti.* See சாந்தி, 1, 2, 3, 4.

ஶாந்திகம் šāntikam, *n.* <*šāntika.* Propitiatory rite performed to avert evil. See சாந்திகம், 1.

ஶாந்திபாடம் šānti-pāṭam, *n.* <*šānti-pāṭha.* Vedic passages recited before commencing and after completing the chanting of the

Vēdas or Upaniṣads; வேதோபநிடதங்களை ஓதத் தொடங்கு முன்னும் ஓதிமுடித்த பின்னும் சொல்லும் வேதவாக்கியம். *Brāh.*

ஶாநா šānā, *adv.* <T. *šānā.* Excessively; profusely; மிகுதியாக.

ஶாபம் šāpam, *n.* <*šāpa.* See சாபம்[1].

ஶாம்பவன் šāmpavan̲, *n.* <*Šāmbhava.* See சாம்பவன்[1].

ஶாம்பவி šāmpavi, *n.* <*Šāmbhavī.* See சாம்பவி[1].

ஶார்த்தூலம் šārttūlam, *n.* <*šārdūla.* Tiger. See சார்த்தூலம்.

ஶார்வரி šārvari, *n.* <*Šārvarī.* See சார்வரி.

ஶாரதா šāratā, *n.* <*šāradā.* Sarasvatī; சரசுவதி.

ஶாரதாம்பா šāratāmpā, *n.* <*šāradāmbā.* See ஶாரதா.

ஶாரிகை šārikai, *n.* <*šārikā.* Myna. See சாரிகை[2].

ஶாரீரம் šārīram, *n.* <*šārīra.* See சாரீரம்.

ஶால்மலி šālmali, *n.* <*šālmali.* 1. The silk-cotton tree. See இலவு[1]. 2. An annular continent. See இலவந்தீவு.

ஶாலி šāli, *n.* <*šāli.* A superior species of paddy. See சாலி[1], 1.

ஶாலை šālai, *n.* <*šālā.* See சாலை[1].

ஶாஶ்வதம் šāšvatam, *n.* <*šāšvata.* See சாசுவதம், 1, 2, 3.

ஶாஸ்த்ரம் šāstram, *n.* <*šāstra.* See சாஸ்திரம்.

ஶாஸ்தரி šāstri, *n.* <*šāstrin.* See சாஸ்திரி.

ஶாஸ்த்ரீயம் šāstrīyam, *n.* <*šastrīya.* See சாஸ்திரீயம்.

ஶாஸ்த்ரோக்தம் šāstrōktam, *n.* <*šast-rōkta.* That which is in accordance with the rules of the Šāstras; வேதசாஸ்திர விதிப்படி யுள்ளது.

ஶாஸ்தா šāstā, *n.* <*šāstā* nom. sing. of *šāstṛ.* A village deity. See சாஸ்தா.

ஶாஸனம் šāsanam, *n.* <*šāsana.* See சாசனம்[1].

ஶாஸனை šāsanai, *n.* <*šāsanā.* See சாசனம்[1], 1, 6.

ஶி

ஶி ši. The compound of ஶ் and இ.

ஶிகாமணி šikāmaṇi, *n.* <*šikhā-maṇi.* See சிகாமணி.

ஶிகை šikai, *n.* <*šikhā.* Tuft of hair. See சிகை[1].

ஶிஞ்ஜிதம் šiñjitam, *n.* <*šiñjita.* 1. The twang of a bow; வில்லின் நாணொலி. 2. Tinkling of ornaments. See சிஞ்சிதம்.

ஶிதிலம் šitilam, *n.* <*šithila.* Crumbling. See சிதிலம்.

ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷம் šimšupā-vrukṣam, *n.* <*šiṃšupā*+. A tree. See சிஞ்சுபம்.

ஶிரஸ் širas, *n.* <*širas.* Head. See சிரசு.

ஶிரீஷம் širīsam, *n.* <*širīsa.* A kind of tree. See காட்டுவாகை.

ஶிரோமணி širō-maṇi, *n.* <*širō-maṇi.* See சிரோமணி.

ஶில்பம் šilpam, *n.* <*šilpa.* See சிற்பம்[1].

ஶில்பி šilpi, *n.* <*šilpin* See சிற்பி.

ஶிலம் šilam, *n.* <*šila.* Seed-grain fallen from ears of corn; தாளையுதிர்ந்த தானியமணி.

ஶிலா šilā, *n.* <*šilā.* Rock, stone; கல்.

ஶிலீமுகம் šilīmukam, *n.* <*šilīmukha.* See சிலீமுகம், 1, 2, 4.

ஶிவம் šivam, *n.* <*šiva.* 1. See சிவம். 2. See சிவன்[1], 1.

ஶிவன் šivan̲, *n.* <*Šiva.* See சிவன்[1], 1.

ஶிஶ்நம் šišnam, *n.* <*šišna.* See சிசினம்.

ஶிஶிரம் šiširam, *n.* <*šišira.* The dewy season. See சிசிரருது.

ஶிஶு šišu, *n.* <*šišu.* Child. See சிசு[1].

ஶிஷ்டம் šiṣṭam, *n.* <*šiṣṭa.* See சிஷ்டம்.

ஶிஷ்டர் šiṣṭar, *n.* <*šiṣṭa.* Great men who strictly observe the prescribed rules of conduct; ஆசாரங்களில் தவறாத பெரியோர். 2. See சிட்டர்.

ஶிஷ்டாசாரம் šiṣṭācāram, *n.* <id.+*ācāra.* See சிஷ்டாசாரம். *ஶிஷ்டாசார முண்டு காணும் ; ஸ்ரீஜனகராஜன் திருமகள் அனுஷ்டித்தாள் காணும்* (ஈடு, 5, 3, 7).

ஶிஷ்யன் śiṣyaṉ, *n.* <*śiṣya.* See சிஷ்யன். வஸிஷ்ட ஶிஷ்யன ஒரு ஸ்திரீ நிமித்தமாக இபபடிப படுவதே (ஈடு, 2, 4, 2).

ஶிக்ஷி-த்தல் śikṣi-, 11 *v. tr.* <*śikṣ.* See சிக்ஷி-.

ஶிக்ஷை śikṣai, *n.* <*śikṣā.* See சிக்ஷை.

ஶீ

ஶீ śī. The compound of ஶ and ஈ.

ஶீக்ரம் śīkram, *n.* <*śīghra.* See சீக்கிரம், 1.

ஶீகரம் śīkaram, *n.* <*śīkara.* See சீகரம்[1], 1.

ஶீதகிரணன் śīta-kiraṇaṉ, *n.* <*śīta+kiraṇa.* Moon; சந்திரன்.

ஶீதம் śītam, *n.* <*śīta.* See சீதம், 1.

ஶீதமண்டலி śīta-maṇṭali, *n.* <id.+*maṇḍalī.* 1. A poisonous insect, whose sting is considered fatal; கடித்தால் மரணத்தை உண்டாக்கக் கூடிய ஒருவிஷப்பூச்சி. 2. See சீதமண்டலி.

ஶீதலம் śītalam, *n.* <*śītala.* See சீதளம்[1], 1.

ஶீதளம் śītaḷam, *n.* <id. See சீதளம்[1], 1.

ஶீலம் śīlam, *n.* <*śīla.* See சீலம், 1, 2, 3.

ஶு

ஶு śu. The compound of ஶ and உ.

ஶுக்தி śukti, *n.* <*śukti.* See சுத்தி[4], 1, 2, 3.

ஶுக்திகாரஜதந்யாயம் śuktikā-rajata-niyāyam, *n.* <*śuktikā+rajata+.* A Nyāya in illustration of false understanding, as mistaking white conch-shell for silver; சிப்பியை வெள்ளியென்று உணர்வதுபோலும் பொய்யுணர்வைக் காட்டும் நியாயம்.

ஶுக்ரம் śukram, *n.* <*śukra.* A disease affecting the pupil of the eye; கருவிழியின் நோய்வகை.

ஶுக்ரன் śukraṉ, *n.* <*Śukra.* See சுக்கிரன், 1, 2.

ஶுக்ல śukla, *n.* <*śukla.* See சுக்கில.

ஶுக்லபக்ஷம் śukla-pakṣam, *n.* <*śukla+.* See சுக்கிலபட்சம்.

ஶுக்லம் śuklam, *n.* <*śukla.* See சுக்கிலம், 1, 2.

ஶுகம் śukam, *n.* <*śuka.* Parrot. See சுகம்[2].

ஶுகன் śukaṉ, *n.* <*Śuka.* See சுகன்.

ஶுசி śuci, *n.* <*śuci.* Purity. See சுசி, 1.

ஶுண்டன் śuṇṭaṉ, *n.* <*śuṇṭha.* Ignorant man. See சுண்டன்[2].

ஶுண்டி śuṇṭi, *n.* <*śuṇṭhī.* See சுண்டி[2], 1.

ஶுத்தம் śuttam, *n.* <*śuddha.* See சுத்தம்[1].

ஶுத்தி śutti, *n.* <*śuddhi.* See சுத்தி[2], 1, 2, 3.

ஶுப்ரம் śupram, *n.* <*śubhra.* 1. Whiteness. See சுப்பிரம், 1. 2. Purity. See சுப்பிரம், 2. 3. Clearness; தெளிவு. *Loc.*

ஶுபம் śupam, *n.* <*śubha.* See சுபம்[1].

ஶுபஸ்வீகரணம் śupa-svīkaraṇam, *n.* <id.+*svī-karaṇa.* See ஶுபஸ்வீகாரம். *Brāh.*

ஶுபஸ்வீகாரம் śupa-svīkāram, *n.* <id.+*svī-kāra.* An auspicious ceremony after the close of funeral ceremonies. See சுபசுவிகாரம். *Brāh.*

ஶுல்கம் śulkam, *n.* <*śulka.* 1. Tax; வரி. 2. See சுல்கம்.

ஶுஶ்ரூஷை śuśrūṣai, *n.* <*śuśrūṣā.* See சிசுருஷை.

ஶுஷ்கம் śuṣkam, *n.* <*śuṣka.* 1. See சுட்கம், 1, 2, 4, 5. 2. That which is boiled down; வற்றினது. 3. That which is dry; ஈரமற்றது. 4. Economy; செட்டு.

ஶூ

ஶூ śū. The compound of ஶ and ஊ.

ஶூத்ரன் śūtraṉ, *n.* <*śūdra.* See சூத்திரன்[1], 1.

ஶூந்யதிதி śūnya-titi, *n.* <*śūnya-tithi.* 1. A day on which neither *titi* is fit for the performance of *śrāddha;* சிராத்தஞ் செய்தற்குரிய திதியமையாத நாள். 2. See சூனியதிதி.

ஶூந்யம் śūnyam, *n.* <*śūnya.* See சூனியம்.

ஶூர்ப்பணகா śūrppaṇakā, *n.* <*Śūrpa-ṇakhā.* A Rākṣasī. See சூர்ப்பணகா.

ஶூர்ப்பம் śūrppam, *n.* <*śūrpa.* Winnow. See சூர்ப்பம், 1.

ஶூரன் śūraṉ, *n.* <*śūra.* 1. Warrior; strong man. See சூரன்[1], 1. 2. An Asura. See சூரன்[1], 2.

ஶூலம் šūlam, *n.* <*šūla.* See சூலம்.

ஶூலி šūli, *n.* <*šūlī* nom. sing. of *šūlin.* See சூலி[2], 1.

ஶெ

ஶெ še. The compound of ஶ் and எ.

ஶே

ஶே šē. The compound of ஶ் and ஏ.

ஶேகரம் šēkaram, *n.* <*šēkhara.* Diadem, crown. See சேகரம், 1.

ஶேஷக்ரியை šēṣa-kriyai, *n.* <*šēṣa*+*kriyā.* See சேஷக்கிரியை.

ஶேஷகாரன் šēṣa-kāraṉ, *n.* <ஶேஷம்+காரன்[1]. Nephew; மருகன். *Nāñ.*

ஶேஷத்யாஜ்யம் šēṣa-tyājyam, *n.* <*šēṣa*+. The unexpired period of *tiyācciyam* running into next day. See சேஷத்தியாச்சியம்.

ஶேஷத்வம் šēṣatvam, *n.* <*šēṣa-tva.* Being a bondservant; அடிமைத்தன்மை. *Vaiṣṇ.*

ஶேஷபூதன் šēṣa-pūtaṉ, *n.* <*šēṣa-bhūta. Vaiṣṇ.* 1. Bondservant; அடிமையாயிருப்பவன். 2. See சேஷபூதன்.

ஶேஷலோகம் šēṣa-lōkam, *n.* <*šēṣa-lōka.* 1. The nether world, as the world of serpents; பாதாளம். 2. Great depth; அதிக ஆழம். *Colloq.*

ஶேஷஹோமம் šēṣa-hōmam, *n.* <*šēṣa-hōma.* The concluding ceremonies in a marriage, performed late in the night of the fourth day and before the dawn of the fifth day; விவாகத்தின் நான்காநாள் இரவில் ஐந்தாநாள் உதயத்துக்குமுன் செய்யும் ஓமச்சடங்கு. *Brāh.*

ஶேஷம் šēṣam, *n.* <*šēṣa.* See சேடம்[1].

ஶேஷன் šēṣaṉ, *n.* <*Šēṣa.* See சேஷன்.

ஶேஷஶாயி šēṣa-šāyi, *n.* <*Šēṣa-šāyin.* Viṣṇu, as recumbent on the serpent Šēṣa. See சேஷசாயி.

ஶேஷி šēṣi, *n.* <*šēṣin.* See சேஷி, 1.

ஶை

ஶை šai. The compound of ஶ் and ஐ.

ஶைத்யம் šaityam, *n.* <*šaitya.* Cold. See சைத்தியம்[2].

ஶைதில்யம் šaitilyam, *n.* <*šaithilya.* State of decay; சிதிலமாயிருக்கை.

ஶைலம் šailam, *n.* <*šaila.* Mountain; hill. See சைலம்[1].

ஶைலி šaili, *n.* <*šailī.* See சைலி, 2.

ஶைலேயம் šailēyam, *n.* <*šailēya.* Stick lac; கொம்பரக்கு.

ஶைவம் šaivam, *n.* <*šaiva.* See சைவம்[1].

ஶைவலம் šaivalam, *n.* <*šaivala.* Duck-weed. See சைவலம்.

ஶைவன் šaivaṉ, *n.* <*šaiva.* See சைவன், 1, 3.

ஶைஶவம் šaišavam, *n.* <*šaišava.* Infancy. See சைசவம்.

ஶொ

ஶொ šo. The compound of ஶ் and ஒ.

ஶோ

ஶோ šō. The compound of ஶ் and ஓ.

ஶோகம் šōkam, *n.* <*šōka.* See சோகம்[1], 1, 2, 3, 4.

ஶோணகாரி šōṇa-kāri, *n.* <*šōṇa-kārin.* Rubefacient; பூசிய இடத்தைச் சிவக்கச் செய்து எரிச்ச லுண்டுபண்ணும் மருந்து. (இங். வை. 33.)

ஶோணம் šōṇam, *n.* <*šōṇa.* Red; சிவப்பு.

ஶோணிதம் šōṇitam, *n.* <*šōṇita.* See சுரோணிதம்.

ஶோதனபத்ரம் šōtaṉa-patram, *n.* <*šōdhana-patra.* Table of errata. See சோதனபத்திரம்.

ஶோதனை šōtaṉai, *n.* <*šōdhanā.* See சோதனை[1], 1, 2, 3, 4.

ஶோதி-த்தல் šōti-, *11 v. tr.* <*šōdha.* See சோதி[1]-.

ஶோபனம் šōpaṉam, *n.* <*šōbhana.* See சோபனம்.

ஶோபனாக்ஷதை šōpaṉākṣatai, *n.* <*šobhanākṣatā.* See சோபனாட்சதை.

ஶோபி-த்தல் šōpi-, *11 v. intr.* <*šōbhā.* See சோபி[1]-.

ஶோபை[1] šōpai, *n.* <*šōbhā.* See சோபை[1].

ஷட்ரிபு ṣaṭripu, n. <ṣaḍ-ripu. The six internal enemies of man. See அறுபகை.

ஷட்வர்க்கம் ṣaṭ-varkkam, n. <ṣaḍ-varga. See சட்வேர்க்கம்.

ஷட்விதலிங்கம் ṣaṭ-vita-liṅkam, n. <ṣaḍvidha-liṅga. The six kinds of linga, viz., ācāra-liṅkam, kuru-liṅkam, civa-liṅkam, jaṅkama-liṅkam, piracāta-liṅkam, makā-liṅkam; ஆசாரலிங்கம் குருலிங்கம் சிவலிங்கம் ஜங்கமலிங்கம் பிரசாதலிங்கம் மகாலிங்கம் என்னும் அறுவகை லிங்கம். (சித். சிகா. 201.)

ஷட்ஜக்ராமம் ṣaṭja-krāmam, n. <ṣaḍja-grāma. (Mus.) The series of seven combinations of the seven notes, the first combination beginning with ṣaṭjam; ஷட்ஜம் தொடங்கி வரும் ஏழு ஸ்வரவரிசைகள்.

ஷட்ஜம் ṣaṭjam, n. <ṣaḍ-ja. (Mus.) Tonic or the first note of the gamut, as produced by the six organs, viz., tongue, teeth, palate, nose, throat and chest, one of sapta-svaram, q.v.; ஸப்தஸ்வரத்துள் முதலாவது.

ஷட்ஜஸ்ருதி ṣaṭja-šruti, n. <id.+. See ஷட்ஜம்.

ஷட்ஸ்ருதிதைவதம் ṣaṭ-šruti-taivatam, n. <ṣaṭ+šruti+. (Mus.) See சட்சுருதிதைவதம்.

ஷட்ஸ்ருதிரிஷபம் ṣaṭ-šruti-risapam, n. <id.+id.+. See சட்சுருதிரிஷபம்.

ஷட்ஸமயம் ṣaṭ-samayam, n. <id.+samaya. See ஷண்மதம், 1.

ஷடங்கபலம் ṣaṭaṅka-palam, n. <ṣaḍ-aṅga-bala. See அறுவகைப்படை. (மேருமந். 924, உரை.)

ஷடங்கம் ṣaṭaṅkam, n. <ṣaḍ-aṅga. The six auxiliaries to the Vēdas. See வேதாங்கம்.

ஷடசீதி ṣaṭ-aśīti, n. <ṣaḍ-aśīti. See சடசீதி.

ஷடசீதிபுண்யகாலம் ṣaṭ-aśīti-puṇya-kālam, n. <id.+puṇya+. The first day of Āṇi, Puraṭṭāci, Mārkaḻi and Paṅkuṉi months. See சடசீதிமுகம், 1. (பஞ்.)

ஷடக்ஷரம் ṣaṭakṣaram, n. <ṣaḍ-akṣara. A mantra of six letters. See சடக்கரம்.

ஷடாதாரம் ṣaṭ-ātāram, n. <ṣaḍ-ā-dhāra. The six mystic centres. See ஆறாதாரம்.

ஷடாயதனம் ṣaṭ-āyataṉam, n. <ṣaṭ+ā-yatana. (Buddh.) The six avenues of knowledge, viz., the mind and the five sensory organs; ஐம்பொறிகளும் மனமும் ஆகிய ஆறு ஞான வாயில்கள். (மணி. 30, 46, உரை.)

ஷடானனன் ṣaṭ-āṉaṉaṉ, n. <Ṣaḍ-ānana. Skanda, as six-faced. See அறுமுகன். ஷடானன புண்டரீகா (திருப்பு. இரண்டாமபதிப்பு, iii, 996).

ஷடாக்ஷரம் ṣaṭākṣaram, n. Corr. of ஷடக்ஷரம்.

ஷண்டகன் ṣaṇṭakaṉ, n. <ṣaṇḍaka. See ஷண்டன்.

ஷண்டன் ṣaṇṭaṉ, n. <ṣaṇḍa. Hermaphrodite. See சண்டன்[2].

ஷண்ணவதி ṣaṇṇavati, n. <ṣaṇ-navati. 1. Ninety-six; தொண்ணூற்றாறு. 2. Thread, for being twisted into the sacred cord; பூணூல் முறுக்குவதற்காக இழைத்துவைத்த நூல்.

ஷண்ணவதிஸ்ராத்தம் ṣaṇṇavati-šrāttam, n. <id+. The śrāddhas which the twice-born are enjoined to perform on 96 occasions in a year, viz., 12 amāvācai, 14 maṉvāti, 4 yukāti, 12 caṅkirānti, 13 vaitiruti, 13 viyatipātam, 16 mahāḷayam, 12 aṣṭakai; 12 அமாவாசை 14 மன்வாதி 4 யுகாதி 12 சங்கிராந்தி 13 வைதிருதி 13 வியதிபாதம் 16 மஹாளயம் 12 அஷ்டகை ஆகிய 96 விசேடகாலங்களிற் செய்யுஞ் சிராத்தங்கள்.

ஷண்மதம் ṣaṇ-matam, n. <ṣaṇ-mata. (சது.) 1. The six Vēdic religious systems, viz., caivam, vaiṇavam, cāktam, kāṇapattiyam, kaumāram, cauram; சைவம் வைணவம் சாக்தம் காணபத்தியம் கௌமாரம் சௌரம் என்னும் ஆறு வைதிக சமயங்கள். 2. The six systems of philosophy, viz., kapila-matam, kaṇāta-matam, patañcali-matam, akṣa-pāta-matam, viyāca-matam, jaimiṉi-matam; கபிலமதம், கணதமதம் பதஞ்சலிமதம் அக்ஷபாதமதம் வியாசமதம் ஜைமினிமதம் என்னும் ஆறு தரிசனங்கள்.

ஷண்முகன் ṣaṇ-mukaṉ, n. <Ṣaṇ-mukha. Skanda, as six-faced. See அறுமுகன்.

ஷபாஷ் ṣapāṣ, int. <U. shabāsh. See சபாஷ்.

ஷர்பத் ṣarpat, n. <U. sharbat. Sherbet, syrup. See சர்பத்து.

ஷரத்து ṣarattu, n. <U. shart. Stipulated rule or regulation; condition; நிபந்தனை.

ஷரா ṣarā, n. <U. sharāh. 1. Clause; நிபந்தனைவாசகம். 2. Condition; நிபந்தனை. 3. Remark, observation. See சரா[1].

ஷராப் sarāp, *n.* <Arab. *sharāb.* Wine; மது. (W.)

ஷராப்பு sarāppu, *n.* <U. *sarrāf.* See சராப்பு.

ஷராப்புக்கடை sarāppu-k-kaṭai, *n.* <ஷராப்பு+. See சராப்புக்கடை.

ஷராப்புக்காரன் ṣarāppu-k-kāraṉ, *n.* <id.+காரன்[1]. Dealer in precious metals; banker; காசுக்கடைக்காரன்.

ஷராய் sarāy, *n.* <U. *ṣarāi.* Trousers. See சராய்[1].

ஷராயக்குத்தகைதார் ṣarāya-k-kuttakai-tār, *n.* <ஷராயம்+. One who holds land on *ṣarāyam* tenure; நிலத்தை ஷராயமாகக் குத்தகை யெடுத்தவன். (R. T.)

ஷராயம் ṣarāyam, *n.* <U. *shrāyam.* See சராயம். (R. T.)

ஷராவ் ṣarāv, *n.* See சராப்பு. (W.)

ஷவ்வால் ṣavvāl, *n.* <Arab. *shawāl.* The tenth month of the Muhammadan calendar; முகம்மதியர்களுடைய மாதங்களில் பத்தாவது. (பெரியவரு. 28.)

ஷறா ṣaṟā, *n.* <*ṣarā.* See ஷரா.

ஷஷ்டாஷ்டமம் saṣṭāṣṭamam, *n.* <*ṣaṣthāṣṭama.* See சட்டாட்டம்.

ஷஷ்டி[1] ṣaṣṭi, *n.* <*ṣaṣṭhī.* See சஷ்டி[1].

ஷஷ்டி[2] saṣṭi, *n.* <*ṣaṣṭi.* Sixty. See சஷ்டி[2].

ஷஷ்டிபூர்த்தி ṣaṣṭi-pūrti, *n.* <id.+. 1. Attainment of one's sixtieth birthday. See சட்டிபூர்த்தி, 1. 2 Ceremony performed on one's sixtieth birthday. See சட்டிபூர்த்திசாந்தி.

ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி ṣaṣṭi-y-apta-pūrtti, *n.* <id.+*abda*+. See ஷஷ்டிபூர்த்தி.

ஷஷ்டிவ்ரதம் saṣṭi-vratam, *n.* <*ṣaṣṭhī*+*vrata.* A fast observed on the sixth *titi* of every bright fortnight. See சட்டிவிரதம்.

ஷஹ ṣaha, *n.* <Persn. *shahr.* A term denoting 'check to the king', in the game of chess; சதுரங்க விளையாட்டில் அரசைத் தடுத்தற்குறி யாகச் சொல்லப்படும் ஒரு குறியீட்டுச்சொல்.

ஷா

ஷா ṣā. The compound of ஷ் and ஆ.

ஷாட்குண்யம் ṣāṭkuṇyam, *n.* <*ṣāḍ-guṇya.* 1. Aggregate of six qualities; அறு குணங்களின் தொகுதி. 2. The six attributes of the Supreme Being. See பகம்[1], 1. 3. The six kinds of political expedients of a king. See அரசஅறுகுணம்.

ஷாடவராகம் sāṭava-rākam, *n.* <*ṣāḍava*+. (Mus.) A melody-type in which six of the seven notes of the gamut occur; ஸப்தஸ்வரங் களுள் ஆறு ஸ்வரம் மட்டுங் கொண்ட இராகம்.

ஷாண்மாஸிகம் sāṇmāsikam, *n.* <*ṣāṇ-māsika.* The Śrāddha ceremony performed on the 6th month after the death of a person; இறந்தோர்பொருட்டு ஆறும் மாதத்துச் செய்யப்படுஞ் சிராத்தம்.

ஷாதி ṣāti, *n.* <U. *shādi.* Muhammadan marriage; முகம்மதிய விவாகம். (W.)

ஷாப்பு sāppu, *n.* <E. Shop, especially of foreign goods; வெளிநாட்டுப் பண்டம் விற்குங் கடை.

ஷாபான் ṣāpāṉ, *n.* <Arab. *shābān.* The eighth month of the Muhammadan calendar; முகம்மதியர்களுடைய மாதங்களில் எட்டாவது. (பெரியவரு. 28.)

ஷாமியானா ṣāmiyāṉā, *n.* <Persn. *shāmiyānā.* Canopy; மேற்கட்டு.

ஷாமிலாத் ṣāmilāt, *n.* <Arab. *shāmilāt.* Village land held in common. See சாமிலாத்து.

ஷாமிலாத்தசபந்தம் ṣāmilāt-tacapantam, *n.* <id.+. Remission of revenue made in lieu of compensation for the construction of a tank, well or channel; குளம் கிணறு வாய்க்கால் முதலியன கட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் வரிவஜா.

ஷாமிலாத்பஞ்சர் ṣāmilāt-pañcar, *n.* <id.+U. *banjar.* Village land held in common. See சாமிலாத்து.

ஷாமீல் ṣāmīl, *n.* <Arab. *shāmil.* That which is included or connected; சேர்ப்பு. (W.)

ஷாயி ṣāyi, *n.* <U. *shiyāhī.* Ink. See சாயி[1]. (W.)

ஷால் ṣāl, *n.* <Persn. *shāl.* Shawl. See சால்வை.

ஷாவில் ṣāvil, *n.* <U. *sāfil.* Second class nañja land; இரண்டாந்தர நன்செய்நிலம். (W.)

ஷி

ஷி ṣi. The compound of ஷ் and இ.

ஷிகாரி ṣikāri, *n.* <U. *shikārī.* 1. Hunting; வேட்டை. 2. Hunter; வேட்டையாடுவோன்.

ஷியா siyā, *n.* <Arab. *shia.* A school of Muhammadanism; முகம்மதியமதத்து ளொருவகை. (W.)

ஷீ

ஷீ sī. The compound of ஷ் and ஈ.

ஷு

ஷு su. The compound of ஷ் and உ.

ஷூ

ஷூ ṣū. The compound of ஷ் and ஊ.

ஷெ

ஷெ se. The compound of ஷ் and எ.

ஷே

ஷே ṣē. The compound of ஷ் and ஏ.

ஷேக்[1] ṣēk, *n.* <Arab. *shēkh.* A term of respect meaning 'venerable old man'; 'வயது முதிர்ந்த பெரியார்' என்று பொருள்படும் ஒரு மரியாதைச் சொல். *Muham.*

ஷேக்[2] ṣēk, *n.* 1. Trimmed hair grown near the temples; கன்னப்பக்கத்தில் வளர்க்குங் குடுமி. 2. Solitary card of a suite in the hands of a player. See சேக்கு[3], 1. 3. Trump card. See சேக்கு[3], 2.

ஷை

ஷை ṣai. The compound of ஷ் and ஐ.

ஷைதான் ṣaitāṉ, *n.* <Arab. *shaitan.* See சைதான்.

ஷொ

ஷொ ṣo. The compound of ஷ் and ஒ.

ஷோ

ஷோ ṣō. The compound of ஷ் and ஓ.

ஷோக் ṣōk, *n.* <Persn. *šauq.* 1. Foppishness, ostentation, pomposity; பகட்டு. 2. Gaiety; களிப்பு. 3. See ஜோக்கு[1].

ஷோடஶகலை ṣōṭaša-kalai, *n.* <*ṣōḍaša* + *kalā.* The sixteen mystic centres. See சோடசகலை.

ஷோடஶம் ṣōṭašam, *n.* <*ṣōḍaša.* See சோடசம்.

ஷோடஶஸ்வரம் ṣōtaša-svaram, *n.* <*ṣōḍaša-svara.* See சோடசசுரம்.

ஷோடஶோபசாரம் ṣōtašōpacāram, *n.* <*ṣōḍašōpacāra.* The sixteen acts of homage. See சோடசோபசாரம். (பூவண. உலா, 60)

ஷோடி sōṭi, *n.* <Hind. *chut.* See சோடி[4]. (R. T.)

ஷோடிராஜிநாமா sōṭi-rāji-nāmā, *n.* <ஷோடி +. Deed relinquishing one's interest in land. See சோடிராஜிநாமா. (R. T.)

ஷோலா ṣōlā, *n.* <U. *shōlā.* cf. சோலை. Wood, forest, woody ravine; காடு. (R. T.)

ஷௌ

ஷௌ ṣau. The compound of ஷ் and ஔ.

ஸ்

ஸ் s. A dental sibilant.

ஸ்கந்தம்[1] skantam, *n.* <*skandha.* 1. Shoulder; தோள். 2. Chapter, section, as of a book; பிரிவு. 3 Crowd, collection; கூட்டம். (மணி. 30, 33, உரை.) 4. (Buddh.) The five constituent elements of consciousness. See பஞ்சகந்தம்.

ஸ்கந்தம்[2] skantam, *n.* <*skanda.* An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

ஸ்கந்தன் skantaṉ, *n.* <*Skanda.* Skanda. See கந்தன்[1].

ஸ்கந்தஷஷ்டி skanta-ṣaṣṭi, *n.* <id. +. A festival. See கந்தசட்டி.

ஸ்கலனம் skalaṉam, *n.* <*skhalana.* See கலனம்[1], 2.

ஸ்கலிதம் skalitam, *n.* <*skhalita.* See கலிதம்.

ஸ்காந்தபுராணம் skānta-purāṇam, *n.* <*Skānda* +. See ஸ்காந்தம்.

ஸ்காந்தம் skāntam, *n.* <*Skānda.* A chief Purāṇa. See காந்தபுராணம்.

ஸ்கூராணி skūr-āṇi, *n.* <E. *screw* +. ஆணி[1]. Screw; மரையாணி. *Loc.*

ஸ்கோல்விரை skōl-virai, *n.* <E. *Ispaghul* + விரை[5]. Seed of Ispaghul; ஒருவகைச் செடியின்விதை. (இங். வை. 124.)

ஸ்த்ரீ strī, n. <strī. 1. Woman; பெண். ஸ்தரீகளைக் கண்டால் உருகுந தேவாகளுடைய (தக்கயாகப். 13, உரை). 2. Wife; மனைவி. Colloq.

ஸ்தண்டிலம் stanṭilam, n. <sthaṇḍila. See தண்டிலம்.

ஸ்தப்தம் staptam, n. <stabdha. Motionless state; அசைவற்ற நிலை.

ஸ்தபதி stapati, n. <sthapati Architect, master-builder, stone-mason or sculptor. See தபதி.

ஸ்தபனம் stapaṉam, n. Corr. of ஸ்நபனம்.

ஸ்தம் stam, part. <stha. A suffix meaning 'remaining in' or 'owning'; இருப்பது உரியது என்னும் பொருள்களிற் சொற்றொடரிறுதியில் வருஞ் சொல்.

ஸ்தம்பம் stampam, n. <stambha. See தம்பம்[1].

ஸ்தம்பரோகம் stampa-rōkam, n. <id.+. Paralysis; பக்கவாதம். (இங். வை. 220.)

ஸ்தம்பனம் stampaṉam, n. <stambhana. See தம்பனம்.

ஸ்தம்பாகிருதி stampākiruti, n. <stambha+ā-kṛti. Pillar-like cylindrical figure; தூண்போன்று உருண்டு நீண்ட உருவம். (W.)

ஸ்தலக்காவல் stala-k-kāval, n. <sthala +. Village watch. See குடிக்காவல். (G. Tn. D. I, 330.)

ஸ்தலகர்ணம் stala-karṇam, n. <id.+ கர்ணம்[2]. Village accountant; கிராமக்கணக்கன். (G. S.A. D. I, 203.)

ஸ்தலசுத்தி stala-cutti, n. <id.+. 1. Cleansing the ground for dining. See தலசுத்தி, 1. 2. Complete destruction; முற்றிலும் அழிகை. Loc.

ஸ்தலபுராணம் stala-purāṇam, n. <id.+. Local purāṇa. See தலபுராணம்.

ஸ்தலம் stalam, n. <sthala. 1. Place. See தலம்[1], 1. நான் வாசம்பண்ண எனக்கு ஒரு பரிசுத்த ஸ்தலத்தை உண்டாக்குவார்களாக (விவிலி. யாத். 25, 8). 2. Sacred place. See தலம்[1], 2.

ஸ்தலமான்மியம் stala-māṉmiyam, n. <id.+. See ஸ்தலபுராணம்.

ஸ்தலவாரி stala-vāri, n. <id.+. Memorandum of cultivated lands. See தலவாரி.

ஸ்தலவாஸம் stala-vāsam, n. <id.+. Residence in a sacred place. See தலவாசம்.

ஸ்தலவிசாரணை stala-vicāraṇai, n. <id +. 1. Local enquiry; காரியத்தை அது நடந்த இடத்தில் விசாரிக்கை. 2. Office of superintending the routine of temples and holy places; கோயில் க்ஷேத்திரம் முதலியவற்றின் நித்தியகாரியங்களைப் பார்வையிடும் வேலை.

ஸ்தலவ்ருக்ஷம் stala-vruksam, n. <id. +. The sacred tree of a shrine; புண்ணிய ஸ்தலத்திற் சிறப்பாக அமைந்த மரம்.

ஸ்தலஸ்தாபனம் stala-stāpaṉam, n. <id.+. Local self-government; சுயவாட்சியுள்ள ஜில்லாபோர்டு முதலியன. Mod

ஸ்தலாங்கச்செலவு stalāṅka-c-celavu, n. <id.+prob. அங்கம்[1]+. Travelling expenses; பிரயாணச் செலவு. Loc.

ஸ்தவம் stavam, n. <stava. 1. Praise. See தவம்[2] (தக்கயாகப. 45, உரை.) 2. (Jaina.) Praise of God, of three kinds, viz, *rūpa-stavam, vastu-stavam, kuṇa-stavam;* ரூபஸ்தவம் வஸ்துஸ்தவம் குணஸ்தவம் என்று மூவகைப்பட்ட தெய்வஸ்துதி. (மேருமந். 64-66, உரைக்குறிப்பு.)

ஸ்தவிரமதம் stavira-matam, n. <sthavira+mata. Buddhism; புத்தமதம். (தக்கயாகப. 183, உரை.)

ஸ்தவிரர் staviirar, n. <sthavira. Buddhist monks of the highest order; உத்தமபிக்ஷுக்கள். (மணி. 26, 66, உரை.)

ஸ்தன் staṉ, part. <stha. A suffix meaning 'remaining in' or 'owning'; இருப்பவன் உரியவன் என்னும் பொருள்களிற் சொற்றொடரிறுதியில் வருஞ் சொல். நாணய ஸ்தன்.

ஸ்தன்யம் staṉyam, n. <stanya. Mother's milk; முலைப்பால்.

ஸ்தனம் staṉam, n. <stana. 1. Breast of a woman. See தனம்[3]. அவளுடைய ஸதனஙகளே எபபொழுதும் உன்னைத் திருப்தி செய்வதாக (விவிலி. நீதி. 5, 19). 2. (Erot.) A mode of sexual embrace; ஆலிங்கனவகை. (கொக்கோ. 5, 46.)

ஸ்தாணு stāṇu, n. <sthāṇu. 1. Post. See தாணு, 5. 2. Śiva. See தாணு, 6.

ஸ்தாதி stāti, n. <Lat stadium. Stadium, a linear measure, approximately 600 feet; சுமார் 600 அடி கொண்ட ஒரு நீட்டலளவை. அந்த ஆலேயிலிருந்து ஆயிரத்தறுநூறு ஸ்தாதி தூரத்திற்கு இரத்தம் புறப்பட்டு . . . பெருகி வந்தது (விவிலி. வெளி. 14, 20).

ஸ்தாபகம் stāpakam, n. <*sthāpaka*. 1. Establishing, settling, founding. See தாபகம். 2. See தாபனம்.

ஸ்தாபகன் stāpakaṉ, n. <*sthāpaka*. Founder, establisher. See தாபகன்.

ஸ்தாபனம் stāpaṉam, n. <*sthāpana*. See தாபனம்.

ஸ்தாபனமுத்திரை stāpaṉa-muttirai, n. <id.+. (Šaiva.) A hand-pose. See தாபன முத்திரை.

ஸ்தாபி-த்தல் stāpi-, 11 v. tr. <*sthāp*. See தாபி-.

ஸ்தாபிதம் stāpitam, n. <*sthāpita*. 1. That which is established. See தாபிதம்[1], 1. 2. See தாபனம், 1, 3. 3. That which is proved; நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஸ்தாயி stāyi, n. <*sthāyin*. 1. (Mus.) Pitch; மேல்நிலையிற் பாடும் இசை யோசை. 2. Tender love; உருக்கமான அன்பு. *Loc.*

ஸ்தாலி stāli, n. <*sthālī*. 1. Earthen dish or pan. See தாலி[3]. 2. Cooking vessel; சமையற் பாத்திரம். 3. A drinking-vessel with a spout; மூக்குவைத்த தீர்த்தபாத்திரவகை.

ஸ்தாலியந்திரம் stāli-yantiram, n. <id +. An earthen vessel covered with an earthen pan, used for calcinating medicine; மண்ணகலால் மூடப்பட்டு மருந்து எரிப்பதற்கு உப யோகிக்கப்படும் கலயம். (சார்ங்க. 225.)

ஸ்தாலீபாகம் stālī-pākam, n. <*sthālī-pāka*. A ceremony performed by a householder. See தாலீபாகம். *Brāh.*

ஸ்தாலீபுலாகநியாயம் stālī-pulāka-niyāyam, n. <*sthālī*+*pulāka*+. A Nyāya. See தாலிபுலாகநியாயம்.

ஸ்தாவரசாஸ்திரம் stāvara-cāstiram, n. <*sthāvara*+. Botany; புற் பூடுகளைப்பற்றிக் கூறும் நூல். *Mod.*

ஸ்தாவரசொத்து stāvara-cottu, n. <id. +. Immovable property; அசையாப்பொருள். (C. G.)

ஸ்தாவரம் stāvaram, n. <*sthāvara*. See தாவரம், 1, 2, 3, 4, 7.

ஸ்தானசுத்தி stāṉa-cutti, n. <*sthāna*+*šuddhi*. (Tantra.) Purification of the place of worship. See தானசுத்தி.

ஸ்தானத்தார் stāṉattār, n. <ஸ்தானம். Temple trustees. See தானத்தார். ஸ்ரீகாரியம் செய்வாரும் இக்கோயில் கணக்கு செல் குப்பையுடை யேனும் உள்ளிட்ட ஸ்தானத்தோம் எழுதது (S. I. I. iii, 184).

ஸ்தானப்ரம்சம் stāṉa-pramšam, n. <*sthāna-bhramša*. Loss of place or position; dismissal from office; தன் நிலையினின்று நழுவுகை.

ஸ்தானப்ரஷ்டன் stāṉa-praṣṭaṉ, n. <*sthāna-bhraṣṭa*. One who has lost his position. See தானப்பிரட்டன்.

ஸ்தானம் stāṉam, n. <*sthāna*. See தானம்[2], 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9.

ஸ்தானுபதி stāṉāpati, n. <id +*pati*. 1. Representative, ambassador, envoy. See தானாபதி, 2. ஸ்தானாபதிகளை அனுப்பிச் சமாதானத்துக் கானவைகளைக் கேட்டுக்கொள்வேணே (விவி. லூக்கா. 14, 32). 2. General manager, as of a temple; மேற்பார்வையிடும் அதிகாரி.

ஸ்தானிகம் stāṉikam, n. <*sthānika*. See ஸ்தானீகம். (W.)

ஸ்தானிகன் stāṉikaṉ, n. <*sthānika*. See ஸ்தானீகன். (W.)

ஸ்தானியம் stāṉiyam, n. <*sthānīya*. 1. Fixed position; சலியாத நிலை. (W.) 2. See ஸ்தானீகம்.

ஸ்தானியன் stāṉiyaṉ, n. <*sthānīya*. See ஸ்தானீகன். (W.)

ஸ்தானீகம் stāṉīkam, n. <*sthānika*. 1. Hereditary right to an office, as in a temple; கோயில் முதலிய ஸ்தானங்களில் ஊழியஞ் செய்வ தற்குப் பரம்பரையாக ஏற்பட்ட உரிமை. 2. See தானிகம்[1], 1.

ஸ்தானீகன் stāṉīkaṉ, n. <*sthānika*. 1. One who holds *stāṉīkam* right in a temple; கோயிலில் ஸ்தானீகம் வகிப்போன். (I. M. P. Tp. 131.) 2. Director of temple ceremonies; தானிகம் வகிப்போன்.

ஸ்திதம் stitam, n. <*sthita*. 1. See திதம்[1]. 2. That which is steady or firm; அசையாதநிலை பெற்றது. (W.)

ஸ்திதி stiti, n. <*sthiti*. See திதி[3], 1, 2, 4, 5, 7.

ஸ்திமிதம் stimitam, n. <*stimita*. Improved condition, as of health; செம்மைப் படுகை. உடம்பு இன்னும் ஸ்திமிதப்படவில்லை.

ஸ்தியானக்கிரந்தி stiyāṉa-k-kiranti, n. <*styāna*+. Non-recollection in the waking state of what one experienced in dreams; கனவிற் செய்தது நனவி லறியாமை. (சீவக. 3076, உரை.)

ஸ்திரசித்திரம் stira-cittiram, *n.* <*sthira*+*citra*. Fresco, mural painting; சுவர் முதலிய வற்றில் அழியாதவாறு எழுதுஞ் சித்திரம். (W.)

ஸ்திரப்படு-தல் stira-p-paṭu-, *v. intr.* <ஸ்திரம்+. To be fixed or steady; to be permanent. See திரப்படு-. வேலை ஸ்திரப்படவில்லை.

ஸ்திரம் stiram, *n.* <*sthira*. 1 Firmness. See திரம்[1], 1, 4. 2. See ஸ்திரராசி.

ஸ்திரரங்கம் stiraraṅkam, *n.* <*sthira-raṅgā*. Indigo plant. See அவுரி.

ஸ்திரராசி stira-rāci, *n.* <*sthira*+. The 2nd, 5th, 8th and 11th houses from the Aries of the zodiac. See திரராசி.

ஸ்திரவாரம் stira-vāram, *n.* <id.+*vāra*. Saturday. See திரவாரம். (பஞ்.)

ஸ்திராஸ்தி stirāsti, *n.* <id.+ஆஸ்தி. Immovable property, as lands, houses; தாவர சொத்து. (C. G.)

ஸ்திரீ stirī, *n.* See ஸ்த்ரீ.

ஸ்திரீதனம் stirī-taṉam, *n.* <*strī*+*dhana*. See சீதனம். (தக்கயாகப. 10, உரை.)

ஸ்திரீதீர்க்கப்பொருத்தம் stirī-tīrk-ka-p-poruttam, *n.* <id.+*dīrgha*+. (Astrol.) A correspondence between the horoscopes of the prospective bride and bridegroom in respect of their natal *nakṣatras*, one of ten *kaliyāṇa-p-poruttam*, q.v.; கலியாணப்பொருத்தம் பத்தனுள் வதூவரர்களின் ஜன்மநட்சத்திரங்கட்குள்ள பொருத்தம்.

ஸ்திரீதீர்க்கம் stirī-tīrkkam, *n.* <id.+id. See ஸ்திரீதீர்க்கப்பொருத்தம். (பஞ்.)

ஸ்திரீநாயகம் stirī-nāyakam, *n.* <id.+. 1. Government of a state by a woman; பெண்ணரசாட்சி. 2. Petticoat government; தலைவன் சலுகையில்லாமல் தலைவியின் சலுகையுள்ள குடிவாழ்க்கை.

ஸ்திரீபோகம் stirī-pōkam, *n.* <id.+*bhōga*. See ஸ்திரீஸங்கமம்.

ஸ்திரீரத்நம் stirī-ratnam, *n.* <id.+. Best of women, jewel of a woman; பெண்டிரிற் சிறந்தாள்.

ஸ்திரீராகம் stirī-rākam, *n.* <id.+. (Mus.) Melody-types expressive of the feminine qualities of mercy, affection, love, etc.; கருணை இரக்கம் சிருங்காரம் முதலியவற்றிற்கு ஏற்ற இராகம்.

ஸ்திரீராச்சியம் stirī-rācciyam, *n.* <id.+. See ஸ்திரீநாயகம்.

ஸ்திரீலக்ஷணம் stirī-lakṣaṇam, *n.* <id.+*lakṣaṇa*. 1. Feminine qualities. See மகடூஉக்குணம். (W.) 2. Physical characteristics of a perfectly developed woman; உத்தமப் பெண்டிர்க்குரிய அங்கவிலக்கணம்.

ஸ்திரீலிங்கம் stirī-liṅkam, *n.* <id.+*liṅga*. (Gram.) Feminine gender; பெண்பால்.

ஸ்திரீலோலன் stirī-lōlaṉ, *n.* <id.+. Lustful, lewd man; பெண்டிரை நாடித் திரிபவன்.

ஸ்திரீவேதம் stirī-vētam, *n.* <id.+*vēdha*. (Jaina.) The fault of a nun, which consists in desiring the companionship of another nun; ஒரு பிக்குணி பிற பிக்குணிகளின் சகவாசத்தை விரும்புவதாகிய தோஷம். (சீவக. 3076, உரை.)

ஸ்திரீவைராக்கியம் stirī-vairākkiyam, *n.* <id.+. Renunciation of the pleasures of sex on realising the faults and defects of one's beloved; தான் விரும்பிய நாயகியினிடம் குணத்தாலும் தேகத்தாலும் தோஷங்கண்டு மனப்பற்றறுகை.

ஸ்திரீஜாதி stirī-jāti, *n.* <id.+. The female sex; பெண்பாலார்.

ஸ்திரீஸங்கமம் stirī-saṅkamam, *n.* <id.+*saṅgama*. Sexual union; பெண்போகம்.

ஸ்திரீஸன்னை stirī-saṉṉai, *n.* <id.+prob. *sanna*. (Jaina.) Attachment to women; பெண்டிரிடத்து வைக்கும் பற்று. (மேருமந். 144, உரை.)

ஸ்திரீஹத்தி stirī-hatti, *n.* <id.+. 1. Slaying of a woman; பெண்கொலை. 2. Sin of slaying a woman; பெண்கொலைப்பாவம்.

ஸ்துத்யம் stutyam, *n.* <*stutya*. 1. That which is praiseworthy; புகழ்தற்குரியது. 2. See துத்தியம்.

ஸ்துதி stuti, *n.* <*stuti*. 1. See துதி[2]. 2. Blessing; ஆசீர்வாதம். இனிமைதரு பழரஸ பாத்திர மேந்தி ஸ்துதி செலுத்தி (இரக்ஷணிய. 49).

ஸ்தூண் stūṇ, *n.* See ஸ்தூணம். (W.)

ஸ்தூணம் stūṇam, *n.* <*sthūṇā*. Pillar. See தூணம்[2], 1.

ஸ்தூணாநிகனனநியாயம் stūṇā-nikaṉaṉa-niyāyam, *n.* <id.+. See தூணநிகனன நியாயம்.

ஸ்தூபம் stūpam, *n.* <*stūpa*. Tope. See தூபி.

ஸ்தூபி stūpi, *n.* <*stūpa.* See தூபி, 1, 2.

ஸ்தூபிக்குடம் stūpi-k-kuṭam, *n.* <ஸ்தூபி + குடம்[1]. Finial of the pinnacle; விமானத்தின் உச்சியில் வைக்குங் கலசம். (S. I. I. ii, 414, 10.)

ஸ்தூலம் stūlam, *n.* <*sthūla.* See தூலம்[2], 1, 2, 3. *ஸ்தூலமொடு ஸூக்ஷுமமும் (தாயு. ஆனந்தமான. 5).*

ஸ்தூலம்பெருத்தவன் stūlam-perut-tavaṉ, *n.* <ஸ்தூலம் + பெரு-. Fat, corpulent man; உடல்பெருத்தவன். (W.)

ஸ்தூலமுள்ளவன் stūlam-uḷḷavaṉ, *n.* <id. +. See ஸ்தூலம்பெருத்தவன். (W.)

ஸ்தூலரோகம் stūla-rōkam, *n.* <*sthūla* +. Hypertrophy; போஷணைமிகுதியால் உறுப்புக்கள் பருக்கும் நோய். (இங். வை. 168.)

ஸ்தூலி-த்தல் stūli-, 11 *v. intr.* <ஸ்தூலம். To grow stout. See தூலி-, 1.

ஸ்தேயம் stēyam, *n.* <*stēya.* Theft; களவு.

ஸ்தேயசாஸ்திரம் stēya-šastiram, *n.* <id. +. Treatise on the art of thieving, களவுநூல். (சிலப். பக. 437, கீழ்க்குறிப்பு.)

ஸ்தேரர் stērar, *n.* <*sthavira.* See ஸ்தவிரர். (மணி. பக். 299.)

ஸ்தைர்யம் stairyam, *n.* <*sthairya.* Stability; ஸ்திரமான நிலை.

ஸ்தோத்திரபலி stōttira-pali, *n.* <*stōtra* +. Thank-offering; நன்றியறிதற்குறியாகக் கொடுக்குங் காணிக்கை. *அதை . . . அவன் ஸ்தோத்திரபலியோடும் . . . படைக்கக்கடவன்* (விவிலி. லேவிய. 7, 12).

ஸ்தோத்திரம் stōttiram, *n.* <*stōtra.* 1. See தோத்திரம்[1]. 2. Glory, glorification; புகழ். *அதை ஸ்தோத்திரத்துக்காகச் செலுத்துவானானால்* (விவிலி. லேவிய. 7, 12).

ஸ்தோத்திரி-த்தல் stōttiri-, 11 *v. tr.* <ஸ்தோத்திரம். To praise; புகழ்தல். (விவிலி. லூக்கா. 1, 64.)

ஸ்தோத்ரபாடம் stōtra-pāṭam, *n.* <*stōtra* + *pāṭha.* Sanskrit verses in praise of guru, etc.; குரு முதலிய பெரியோரைப் புகழ்ந்து வடமொழியில் அமைந்துள்ள பாடல்.

ஸ்தோத்ரம் stōtram, *n.* <*stōtra.* See தோத்திரம்[1].

ஸ்தோமம் stōmam, *n.* <*stōma.* 1. See தோமம். 2. Crowd of followers accompanying great persons, with paraphernalia; சின்னம் முதலியன தாங்கிவரும் பரிவாரம். *ஸ்தோமத்தோடு வருகிறார்கள்.*

ஸ்தௌத்யம் stautyam, *n.* <*stautya.* Praise. See தௌத்தியம்[2].

ஸ்நபனம் snapaṉam, *n.* <*snapana.* Ceremonial bath, as of an idol, in water, etc., purified by mantras; மந்திரபூர்வமாகச் செய்யப்படும் அபிஷேகம்.

ஸ்நாதகன் snātakaṉ, *n.* <*snātaka.* Brahmin who has concluded his *piramacari-yam* with ceremonial ablutions; விதிப்படி பிரமசரியத்தை முடித்து விரதஸ்நானஞ் செய்த பிராமணன்.

ஸ்நானகட்டம் snāṉa-kaṭṭam, *n.* <*snāna* + *ghaṭṭa.* Bathing ghat; நீராடுந் துறை.

ஸ்நானகன் snāṉakaṉ, *n.* <ஸ்நானம். John the Baptist; இயேசுவின் வருகைக்குச் சாட்சியாக அனுப்பப்பெற்ற யோவான். *Chr.*

ஸ்நானம் snāṉam, *n.* <*snāna.* 1. Bathing. See நானம்[2] 2. Purification, of seven kinds, viz., *vāyaviya-snāṉam, tivviya-snāṉam, maṉas-snāṉam, mantira-snāṉam, pauma-snāṉam, akkiṉi-snāṉam, yōka-snāṉam;* வாயவியஸ்நானம் திவ்வியஸ்நானம் மனஸ்ஸ்நானம் மந்திரஸ்நானம் பௌமஸ்நானம் அக்கினிஸ்நானம் யோகஸ்நானம் என்னும் எழுவகை ஸ்நானம். (W.) 3. Giving one a bath, one of *cōṭa-cōpacāram,* q.v.; சோடசோபசாரத்து ளொன்றான நீராட்டுகை.

ஸ்நானீயம் snāṉīyam, *n.* <*snānīya.* That which is meant for use in bathing, as water, vessel, etc.; ஸ்நானம்பண்ணுதற்குரிய நீர் முதலியன. *ஸ்நானீய பாத்திரம்.*

ஸ்நிக்தம் sniktam, *n.* <*snigdha.* That which is smooth or slippery; வழுவழுப்பானது.

ஸ்நுஷை snusai, *n.* <*snuṣā.* Daughter-in-law; மணப்பெண்.

ஸ்நேகம் snēkam, *n.* <*snēha.* 1. Cohesion; அணுக்கள் சேர்ந்திருப்பதற்கு ஏதுவான குணம். (பிரபோத. 42, 2.) 2. See ஸ்நேஹம்.

ஸ்நேஹம் snēham, *n.* <*snēha.* Friendship; நட்பு.

ஸ்நேஹிதன் snēhitaṉ, *n.* <*snēhita.* Friend. See சிநேகிதன்.

ஸ்ப்ருக் spruk, *n.* <*spṛk* nom. sing. of *spṛś.* 1. Relation, connection; contact; சம்பந்தம். *அதில் அவனுக்கு யாதொரு ஸ்பருக்கும் இல்லை. த்ரிதின ஸ்ப்ருக்.* 2. Want of cordiality;

மனத்தாங்கல். இரண்டு பேருக்கும் ஏதோ ஸ்ப்ருக் ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஸ்ப்ருஹை spruhai, *n.* <*spṛhā*. Desire; விருப்பம்.

ஸ்படிகம் spaṭikam, *n.* <*sphatika*. 1. Crystal, quartz. See படிகம்². 2. Clearness; தெளிவு. ஸ்படிக வானம். (W.)

ஸ்படிகமாலை spaṭika-mālai, *n.* <id.+*mālā*. See படிகமணி.

ஸ்படிகலிங்கம் spaṭika-liṅkam, *n.* <id.+. Linga of quartz; படிகத்தாலான சிவ லிங்கம்.

ஸ்படிகஜபாகுஸுமநியாயம் spaṭika-japā-kusuma-niyāyam, *n.* <id.+. A Nyāya in illustration of the principle that a thing partakes of the nature of another thing in its proximity; ஒரு பொருள் சார்ந்ததன்வண்ணமாதல் போலும் நெறி.

ஸ்பர்த்தை sparttai, *n.* <*spardhā*. 1. Rivalry; போட்டி. 2. See ஸ்ப்ருக், 2.

ஸ்பர்ஶம் sparšam, *n.* <*sparša*. 1. See பரிசம், 1, 2, 3, 7, 8. 2. The first twenty-five consonants of the Sanskrit alphabet, from *k* to *m*; வடமொழியில் 'க்' முதல் 'ம்' வரையிலுமுள்ள 25 மெய்யெழுத்துக்கள்.

ஸ்பர்ஶனம் sparšaṉam, *n.* <*sparšana*. See பரிசனம்².

ஸ்பர்ஶி-த்தல் sparši-, 11 *v. tr.* <ஸ்பர்ஶம் See பரிசி-.

ஸ்பஷ்டம் spaṣṭam, *n.* <*spaṣṭa*. 1. Clearness, perspicuity; distinctness; தெளிவு. 2. Being evident or manifest; வெளிப்படை. (W.)

ஸ்புடஞ்செய்-தல் sputañ-cey-, *v. tr.* <ஸ்புடம்+. (Astron.) To ascertain correctly, as the position of a planet, etc.; கிரகநிலைமுதலிய வற்றைக் கணித்து நிச்சயித்தல்.

ஸ்புடம் spuṭam, *n.* <*sphuṭa*. 1. (Astron.) See புடம்², 1, 2. 2. Correction in calculation; கணனத் திருத்தம்.

ஸ்புரணம் spuraṇam, *n.* <*sphuraṇa*. See புரணம்².

ஸ்புரி-த்தல் spuri-, 11 *v. intr.* <*sphur*. 1. To strike one's mind; மனத்திற் றேன்றுதல். 2. See புரி⁷-.

ஸ்புரிதம் spuritam, *n.* <*sphurita*. (Mus.) Doubling of the notes of the gamut, one of ten *kamakam*, q.v.; கமகம் பத்தனுள் ஸ்வரங்களை இரட்டித்துப் பாடுகை. (*பரத. இராக.* 24.)

ஸ்புலிங்கம் spuliṅkam, *n.* <*sphuliṅga*. Spark of fire. See புலிங்கம்².

ஸ்பூர்த்தி spūrtti, *n.* <*sphūrti*. Memory, remembrance; ஞாபகம். இப்போது அந்த விஷயம் என் ஸ்பூர்த்திக்கு வரவில்லை.

ஸ்போடகம் spōṭakam, *n.* <*sphōṭaka*. See போடகம்.

ஸ்மரணம் smaraṇam, *n.* <*smaraṇa*. 1. Remembrance, memory; ஞாபகம். 2. Consciousness; பிரஞ்ஞை. 3. Meditation; தியானம். கோவிந்தநாம ஸ்மரணம.

ஸ்மரணை smaraṇai, *n.* <id. 1. See ஸ்மரணம். 2. Sensitiveness See சுரணை, 1.

ஸ்மரன் smaraṉ, *n.* <*Smara*. Kāma, the God of Love; மன்மதன்.

ஸ்மரி-த்தல் smari-, 11 *v. tr.* <*smṛ*. To remember; to recollect; நினைவுகூர்தல்.

ஸ்மார்த்தம் smārttam, *n.* <*smārta*. 1. Precepts laid down in the Smṛtis. See சுமார்த்தம். 2. Religious philosophy of Śaṅkarācārya; சங்கராசாரியர் மதம். (W.)

ஸ்மார்த்தர் smārttar, *n.* <*smārta*. 1. Those who follow the injunctions of the Smṛtis primarily; ஸ்மிருதி நூல்களிற் கூறிய விதிகளை முக்கியமாகக் கொள்வோர். 2. See சுமார்த்தர்.

ஸ்மாரகம் smārakam, *n* <*smāraka*. 1. Remembrancer; that which helps the memory; ஞாபகப்படுத்துவது. 2. See ஸ்மரணம்.

ஸ்மிதம் smitam, *n.* <*smita*. Laughing, laughter; சிரிப்பு.

ஸ்மிருதி smiruti, *n.* <*smṛti*. 1. Remembrance. See மிருதி², 1. 2. Ancient text-books on Hindu law in Sanskrit. See மிருதி², 2.

ஸ்மிருதிரோதகாரி smiruti-rōta-kāri, *n.* <id.+*rōdha-kārin*. Anæsthetic; பிரக்ஞையைக் கெடுத்து வேதனையை யுணரவொட்டாமற் செய்யும் மருந்து. (இங். வை. 220.)

ஸ்யந்தனம் syantaṉam, *n.* <*syandana*. Car, chariot. See சியந்தனம்.

ஸ்யாத்வாதம் syātvātam, *n.* <*syād-vāda*. 1. See சப்தபங்கி. 2. Jainism; ஜைனமதம். (*மேரு மந். பாயி.* 54.)

ஸ்யாலன் syālaṉ, *n.* <*syāla*. Wife's brother; மைத்துனன்.

ஸ்யாலஸாரமேயநியாயம் syāla-sāra-mēya-niyāyam, *n.* <*syāla-sāramēya*+. See சியாலசாரமேயநியாயம்.

ஸ்ரக்கு srakku, *n.* <*srak* nom. sing. of *sraj*. Garland; மாலை.

ஸ்ரஷ்டா srastā, *n.* <*Sraṣṭā* nom. sing. of *Srastr*. Brahmā; பிரமன்.

ஸ்ராவம் srāvam, *n.* <*srāva*. Copiousness; increase; பெருக்கு.

ஸ்ருக்கு srukku, *n.* <*sruk* nom sing. of *sruc*. The ladle with which ghee is poured into a sacrificial fire; வேள்வியில் நெய்யைச் சொரிவதற்கான துடுப்புவகை.

ஸ்ருகம் srukam, *n.* See ஸ்ருக்கு.

ஸ்ருவம் sruvam, *n.* <*sruva*. A ladle used in sacrifices; வேள்வியில் நெய்யைச் சொரிவதற்கான துடுப்புவகை.

ஸ்ருஷ்டி[1] srusṭi, *n.* <*sṛṣṭi*. See சிருட்டி.

ஸ்ருஷ்டி[2]-த்தல் srusṭi-, *11 v. tr.* <*srj*. See சிருஷ்டி-.

ஸ்ரோதாபத்தி srōtāpatti, *n.* prob. *srōtas* + *ā-patti*. (Buddh.) A kind of meditation; தியானவகை. (மணி. பக். 81.)

ஸ்வ sva, *part.* <*sva*. A prefix meaning 'one's own'; சொந்தமான என்னும் பொருளில்வரும் இடைச்சொல். இந்தப பததிரம ஸ்வஹஸ்தலிகிதம.

ஸ்வகதம் svakatam, *n.* <*sva-gata*. 1. (Drama.) A stage direction meaning 'aside'. See சுவகதம், 1. 2. Anything kept to oneself; தன்னதாகக் கொண்டது. (W.)

ஸ்வகீயம் svakīyam, *n.* <*svakīya*. That which is one's own; தனக்கு உரியது.

ஸ்வச்சதை svaccatai, *n.* <*svaccha-tā*. See ஸ்வச்சம்.

ஸ்வச்சந்தம் svaccantam, *n.* <*sva-c-chanda*. Self-will; தன்போக்கு. அவன் ஸ்வச்சந்தமாய்த் திரிகிறான்.

ஸ்வச்சம் svaccam, *n.* <*svaccha*. 1. Perfect clearness, transparency. See சுவச்சம்[1], 1. 2. Purity. See சுவச்சம்[1], 2. 3. That which is pure or unmixed; கலப்பற்றது.

ஸ்வத்வம் svatvam, *n.* <*sva-tva*. Being one's own property; தன்சொத்தா யிருக்கை.

ஸ்வதந்த்ரன் svatantran, *n.* <*sva-tantra*. See சுதந்தரன், 1.

ஸ்வதந்தரி-த்தல் svatantari-, *11 v. intr.* <*sva-tantra*. To do anything independently or without guidance from others; பராதீனப்படாமல் சுவாதீனமாகச் செய்தல்.

ஸ்வதந்திரம் svatantiram, *n.* <*sva-tantra*. See சுதந்தரம்.

ஸ்வதம் svatam, *n.* <*svatas*. 1. That which belongs to one's self; தனக்குரியது. 2. That which is apart; that which is a class by itself; தனிப்பட்டது.

ஸ்வதர்மம் sva-tarmam, *n.* <*sva-dharma*. One's own duty. See சுதருமம்[2], 1.

ஸ்வதஸ்ஸித்தம் svatas-sittam, *n.* <*svatas-siddha*. 1. That which is natural or innate; இயற்கையாகவுள்ளது. (திவ். திருவாய். 6, 1. பர. பன்னி. அவ.) 2. That which is axiomatic; நிரூபிக்கவேண்டாது தானே விளங்குவது.

ஸ்வதா[1] svatā, *adv.* <*svataḥ*. Of one's own accord; தானாகவே.

ஸ்வதா[2] svatā, *n.* <*svadhā*. Food offered to the manes; பிதிரருக்கு அளிக்கு முணவு.

ஸ்வதேசம் sva-tēcam, *n.* <*sva-dēśa*. One's own country or native land. See சுதேசம்.

ஸ்வதேசி[1] svatēci, *n.* <*sva-dēśin*. Native; தன் நாட்டிற் பிறந்து வளர்ந்தவன்.

ஸ்வதேசி[2] sva-tēci, *n.* <*sva*+*dēśya*. Indigenous goods. See சுதேசியம். *Mod.*

ஸ்வப்னம் svapnam, *n.* <*svapna*. See சொப்பனம்.

ஸ்வபாவம் sva-pāvam, *n.* <*sva-bhāva*. Nature. See சுபாவம், 1.

ஸ்வபாவலிங்கம் sva-pāva-liṅkam, *n.* <id.+. (Log.) Indication of a particular sense of a word out of its many significances, by context; பலபொருட்குப் பொதுவாய சொல் ஓரிடத்து ஒரு பொருளையே சிறப்புறத்தரு நீ தன்மை. (மணி. 27, 10, உரை.)

ஸ்வபூ sva-pū, *n.* <*sva*+*bhū*. See ஸ்வயம்பூ. (W.)

ஸ்வம் svam, *n.* <*sva*. See சுவம்[1]. ஸர்வஸ்வம் (திவ். திருநெடு. 25, வ்யா. பக். 222).

ஸ்வயங்கிருதம் svayaṅ-kirutam, *n.* <*svayam*+. One's own doing. See சுவயங்கிருதம்.

ஸ்வயம் svayam, <*svayam*. *n.* One's self; தான்.—*adv.* By one's self; தானாகவே.—*adj.* Pure, unadulterated. See சுயம்[2].

ஸ்வயம்பாகம் svayam-pākam, *n.* <id.+*pāka*. See சுயம்பாகம். ஸ்வயம்பாகத்திலே வயிற்றைப் பெருக்கினபடியாலே (ஸ்ரீவசன. 83).

ஸ்வயம்பாகி svayam-pāki, *n.* <id. + *pākin.* Cook. See சுயம்பாகி, 1.

ஸ்வயம்பு svayampu, *n.* <*svayam-bhū.* See சுயம்பு, 1, 2, 3. (மணி 27, 103, உரை.)

ஸ்வயம்புரமணம் svayampu-ramaṇam, *n.* prob. id. +. (Jaina.) One of the three oceans; பெருங்கடல் மூன்றனு ளொன்று. (மேருமந். 79, உரை.)

ஸ்வயம்புவன் svayampuvaṉ, *n.* <*Svāyam-bhuva.* See சுவாயம்புவமனு. (W.)

ஸ்வயம்பூ svayam-pū, *n.* <*svayam-bhū.* See சுயம்பு, 1, 2, 3.

ஸ்வயம்வ்யக்தம் svayam-vyaktam, *n.* <*svayam-vyakta.* That which is uncreated or self-formed; தானே தோன்றினது. ஸ்வயம்வ்யக்த மூர்த்தி.

ஸ்வயம்வ்யக்தக்ஷேத்ரம் svayam-vyakta-kṣētram, *n.* <id. +. Sacred place where the image of God is believed to be self-formed; ஸ்வயம்வ்யக்தமான மூர்த்தியைக் கொண்ட ஸ்தலம்.

ஸ்வயம்வரம் svayam-varam, *n.* <*svayam-vara.* Selection of a husband by a princess at an assembly of suitors. See சுயம்வரம்.

ஸ்வயம்வரன் svayam-varaṉ, *n.* <*svayam-vara.* One who is chosen as the bridegroom at a *svayamvaram* of a princess; ஸ்வயம்வரத்திற் கன்னிகையால் உரியகணவனுகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றவன்.

ஸ்வயார்ஜிதம் svayārjitam, *n.* <*svyam + ārjita.* Self-acquisition. See சுயார்ச்சிதம்.

ஸ்வர்க்கம் svarkkam, *n.* <*Svarga.* Indra's heaven. See சுவர்க்கம்[1], 1

ஸ்வர்க்காதிபதி svarkkātipati, *n.* <id. + *adhi-pati.* Indra, as the Lord of Svarga; இந்திரன்.

ஸ்வர்க்காரோஹணம் svarkkārōhaṇam, *n.* <id. + *ā-rōhaṇa.* See சுவர்க்காரோகணம்.

ஸ்வர்க்காவதரணம் svarkkāvataraṇam, *n.* <id +. (Jaina.) One of the five auspicious characteristics of Arhat; அருகதேவனது பஞ்ச கல்யாணங்களு ளொன்று. (மேருமந். 8, உரை.)

ஸ்வர்ணகாரன் svarṇa-kāraṉ, *n.* <*svarṇa-kāra.* Goldsmith. See சுவர்ணகாரன்.

ஸ்வர்ணம் svarṇam, *n.* <*svarṇa.* Gold. See சுவர்ணம், 1.

ஸ்வர்ணதாயம் svarṇātāyam, *n.* <*svarṇādāya.* See சுவர்ணதாயம்.

ஸ்வர்லோகம் svar-lōkam, *n.* <*Svar-lōka.* Indra's heaven. See சுவர்க்கம்[1], 1.

ஸ்வரபங்கம் svara-paṅkam, *n.* <*svara + bhaṅga.* Tremulousness of voice; குரல்நடுக்கம். (W.)

ஸ்வரம் svaram, *n.* <*svara.* 1. (Mus.) Note of the musical scale, of which there are seven, viz., *ṣatjam, riṣapam, kāntāram, matyamam, pañcamam, taivatam, niṣātam;* ஷட்ஜம் ரிஷபம் காந்தாரம் மத்யமம் பஞ்சமம் தைவதம் நிஷாதம் என்று எழுவகைப்பட்ட இசை. 2. Notes in Vēdic chant, of which there are four, viz., *utāttam, aṉutāttam, svaritam, piracayam;* வேதம் ஓதுதலில் வழங்கும் உதாத்தம் அனுதாத்தம் ஸ்வரிதம் பிரசயம் என்று நால்வகைப்பட்ட இசைகள்.

ஸ்வரமண்டலம் svara-mantalam, *n.* <id. + *maṇḍala.* Harp. See சுரமண்டலம்[1].

ஸ்வராட் svarāt, *n.* <*Sva-rāṭ* nom. sing. of *Sva-rāj.* Brahmā; பிரமன்.

ஸ்வராஜ்யம் sva-rājyam, *n.* <*sva + rājya.* Independent sovereignity; பிற அரசுக்கு உட்படாத தனியரசாட்சி.

ஸ்வரிதம் svaritam, *n.* <*svarita.* The Vēdic note between *utāttam* and *aṉutāttam*, one of four *svaram*, q v.; உதாத்தம் அனுதாத்தம் இரண்டுங் கலந்து வேதத்திற் பயிலும் ஓர் ஸ்வரம்.

ஸ்வரூபம் sva-rūpam, *n.* <*sva-rūpa.* See சொரூபம்[1].

ஸ்வல்பம் svalpam, *n.* <*svalpa.* See சொற்பம்.

ஸ்வஸ்தப்படு-தல் svasta-p-paṭu-, *v. intr.* <ஸ்வஸ்தம் +. To be cured, as by medicine, etc.; மருந்து முதலியவற்றாற் பிணி தணமாதல்.

ஸ்வஸ்தப்படுத்து-தல் svasta-p-paṭuttu-, *v. tr.* <id. +. To cure; பிணிதீர்த்தல்.

ஸ்வஸ்தம் svastam, *n.* <*sva-stha.* See சொஸ்தம்.

ஸ்வஸ்தலிகிதம் svasta-likitam, *n.* Corr. of ஸ்வஹஸ்தலிகிதம்.

ஸ்வஸ்தானம் sva-stāṉam, *n.* <*sva +.* Ones own place. See சொஸ்தானம், 1.

ஸ்வஸ்தி[1] svasti, *n.* <*svasti.* See சுவஸ்தி.

ஸ்வஸ்தி[2] svasti, *n.* <Persn. *susti.* Negligence. See சொஸ்தி[1], 1.

ஸ்வஸ்திக்குறைவு svasti-k-kuṟaivu, *n.* <ஸ்வஸ்தி[2] +. See ஸ்வஸ்தி[2].

ஸ்வஸ்திகம் svastikam, *n.* <*svastika.* See சுவஸ்திகம்.

ஸ்வஸ்திவாசனம் svasti-vācaṉam, *n.* <*svasti-vācana.* See சுவஸ்திவாசனம்.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ svasti-śrī, *n.* <*svasti*+*śrī.* A Sanskrit expression used at the beginning of inscriptions, letters, etc., to denote auspiciousness. See சுவஸ்திஸ்ரீ.

ஸ்வஸ்வரூபம் sva-svarūpam, *n.* <*sva*+*sva-rūpa.* (Vaiṣṇ.) Nature of souls, which are of five kinds, viz., *nittiyar*, *muttar*, *pettar*, *kēvalar*, *mumutcukkaḷ*, one of *artta-pañcakam*, q.v.; அர்த்தபஞ்சகங்களுள் நித்தியர் முத்தர் பெத்தர் கேவலர் முமுட்சுக்கள் என ஐவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களின் தன்மை. (அஷ்டாதச. பக். 24.)

ஸ்வஸ்வாமிபாவம் sva-svāmi-pāvam, *n.* <id.+*svāmin*+*bhāva.* The relation of the property and its proprietor, of the thing owned and its owner; உடைமைச்கும் உடையானுக்கும் உரிய சம்பந்தம்.

ஸ்வஹஸ்தலிகிதம் sva-hasta-likitam, *n.* <id.+*hasta*+*likhita.* That which is in one's own hand-writing; தன் கைப்பட எழுதியது.

ஸ்வக்ஷேத்ரம் sva-ksētram, *n.* <id.+*kṣētra.* See சுவக்ஷேத்திரம்.

ஸ்வாகதம் svākatam, *n.* <*svāgata.* Welcome, greeting, salutation. See சுவாகதம், 1.

ஸ்வாகாதேவி svākā-tēvi, *n.* <*Svāhā*+. Wife of Agni. See சுவாகாதேவி. (மணி. 18, 92, உரை.)

ஸ்வாத்யாயம் svātyāyam, *n.* <*svā-dhyāya.* 1. One's own Vēda; தனக்குரிய வேதம். 2. Copulation; புணர்ச்சி.

ஸ்வாத்யானம் svātyāṉam, *n.* See ஸ்வாத்யாயம், 2.

ஸ்வாதந்த்ரியம் svātantriyam, *n.* <*svātantrya.* Independence. See சுதந்தரம், 3.

ஸ்வாதி svāti, *n.* <*svāti.* The 15th *nakṣatra.* See சோதி[4].

ஸ்வாதிஷ்டானம் svātiṣṭāṉam, *n.* <*svādhiṣṭhāna.* A mystic centre in the body. See சுவாதிட்டானம். (சித். சிகா. 201.)

ஸ்வாதீனம் svātīṉam, *n.* <*svādhīna.* 1. See சுவாதீனம். 2. Good condition of the body, health; தேகசௌக்கியம்.

ஸ்வாது svātu, *n.* <*svādu.* See சுவாது, 1, 2.

ஸ்வாபதேசம் svāpatēšam, *n.* <*svā-padēśa.* Inner meaning. See சுவாபதேசம்.

ஸ்வாபம் svāpam, *n.* <*svāpa.* Sleep; தூக்கம்.

ஸ்வாபாவிகம் svāpāvikam, *n.* <*svā-bhāvika.* That which is natural. See சுவாபாவிகம்.

ஸ்வாபிமானம் svāpimāṉam, *n.* <*svā-bhimāna.* 1. Self-love, self-conceit; தன்னை மேலாக மதித்துக்கொள்கை. 2. Love towards one's own kindred; தன்னைச் சேர்ந்தவரென்று உற்றிடத்து உண்டாகும் பிரீதி.

ஸ்வாம்யம் svāmyam, *n.* <*svāmya.* Ownership. See சுவாமியம்.

ஸ்வாமி svāmi, *n.* <*svāmin.* See சுவாமி.

ஸ்வாமிநாதன் svāmi-nātaṉ, *n.* <*Svāmi-nātha.* God Skanda. See சுவாமிநாதன்.

ஸ்வாமிபோகம் svāmi-pōkam, *n.* <*svāmi-bhōga.* 1. The rights of the landlord or mirasdar, in the land; நிலத்தில் ஸ்வான்தாருக்குள்ள உரிமைகள். 2. Rent or share of the produce due to the mirasdar or hereditary proprietor. See சுவாமிபோகம்.

ஸ்வாமினி svāmiṉi, *n.* <*svāminī.* Lady; mistress; தலைவி.

ஸ்வார்த்தபரன் svārtta-paraṉ, *n.* <*svārtha*+. Selfish man, as devoted to his own interest; தன்னலத்தையே நாடுபவன்.

ஸ்வார்த்தம் svārttam, *n.* <*svārtha.* One's own interest. See சுவார்த்தம். (சூசி, 6, 1, 8, அரும்.)

ஸ்வார்ஜ்ஜிதம் svārjjitam, *n.* <*svārjita.* Self-acquired property. See சுவார்ச்சிதம்.

ஸ்வாரஸ்யம் svārasyam, *n.* <*sārasya.* 1. That which is agreeable or of absorbing interest; மனோகரமானது. 2. Relish, taste. See சுவாரசியம், 1.

ஸ்வான் svāṉ, *n.* prob *sva.* See ஸ்வான்தார். (திவ். திருமாலை, 16, வ்யா. பக். 62.)

ஸ்வான்தார் svāṉ-tār, *n.* <ஸ்வான்+U. *dhār.* Owner; சொந்தக்காரன்.

ஸ்வாஸ்த்யம் svāstyam, *n.* <*svāsthya.* See சுவாத்தியம்.

ஸ்வாஹா svāhā, *n.* <*Svāhā.* See சுவாகா.

ஸ்வாஹாபண்ணு-தல் svāhā-paṇṇu-, *v. tr.* <ஸ்வாஹா+. To consume, eat up, as the property of others; பிறர் பொருள் முதலிய வற்றைக் கொள்ளைகொள்ளுதல். *Colloq.*

ஸ்வீகர்த்தா svīkarttā, *n.* <*svī-kartā* nom. sing. of *svī-kartṛ.* One who approves or accepts; அங்கீகரிப்பவன். (திவ். திருவாய். 6, 1, 1, பன்னீ. அவ.)

ஸ்வீகரி-த்தல் svī-kari-, *11. v. tr.* <*svīkṛ.* 1. See சுவீகரி-. 2. To make one's own; தனதாக்குதல்.

ஸ்வீகாரத்தகப்பன் svīkāra-t-takappaṉ, *n.* <ஸ்வீகாரம்+. See ஸ்வீகாரபிதா.

ஸ்வீகாரத்தாய் svīkāra-t-tāy, *n.* <id.+. See ஸ்வீகாரமாதா.

ஸ்வீகாரப்பிள்ளை svīkāra-p-piḷḷai, *n.* <id.+. See ஸ்வீகாரபுத்திரன்.

ஸ்வீகாரபிதா svīkāra-pitā, *n.* <*svīkāra* +. Adopted father; பிறனுடைய பிள்ளையைத் தன் பிள்ளையாகத் தத்தெடுத்துக்கொண்டதால் தகப்பனாகியவன்.

ஸ்வீகாரபுத்திரன் svīkāra-puttiraṉ, *n.* <id.+. Adopted son. See சுவீகாரபுத்திரன்.

ஸ்வீகாரம் svīkāram, *n.* <*svīkāra.* See சுவீகாரம்.

ஸ்வீகாரமாதா svīkāra-mātā, *n.* <id.+. Adopted mother; ஸ்வீகாரத்தகப்பனது மனைவி.

ஸ்வேச்சாதிகாரம் svēccātikāram, *n.* <*svēcchā+adhi-kāra.* Uncontrolled, independent authority; தன்னிச்சைப்படி செலுத்தும் அதிகாரம்.

ஸ்வேச்சை svēccai, *n.* <*svēcchā.* One's own inclination, free will. See சுவேச்சை.

ஸ்வேதம் svētam, *n.* <*svēda.* Sweat, perspiration. See சுவேதம்².

ஸ்வேதஜம் svētajam, *n.* <*svēda-ja.* Sweat-born life. See சுவேதசம்.

ஸ

ஸ¹ sa. The compound of ஸ் and அ.

ஸ² sa, <*sa. part.* A prefix meaning 'with'. See ச².—*n.* (Mus.) Symbol of the first note of the gamut; ஷட்ஜஸ்வரத்தின் குறியீடு.

ஸக்தம் saktam, *n.* <*sakta.* That which fits in or adheres; பொருந்தியது. அதில் ஸக்தமாயிருந்தது.

ஸக்யம் sakyam, *n.* <*sakhya.* Friendship. See சக்கியம்¹. சுக்ரீவ ஸக்யம.

ஸக்ருத் sakrut, *adv.* & *adj.* <*sakṛt.* Once; ஒருகால்.

ஸகர்மகக்ரியை sa-karmaka-kriyai, *n* <*sakarmaka+kriyā.* (Gram.) Transitive verb. See சகன்மகதாது.

ஸகலம் sakalam, *n.* <*sa-kala.* See சகலம்¹.

ஸகலர் sakalar, *n.* <*sa-kala.* See சகலர்.

ஸகலரும் sakalarum, *n.* <id. All; எல்லாரும்.

ஸகளத்திரம் sa-kaḷattiram, <*saha+kalatra. adv.* With one's wife; மனைவியோடு.—*n.* Co-wife; சக்களத்தி.

ஸகளம் sakaḷam, *n.* <*sa-kala.* See சகளம்.

ஸகன் sakaṉ, *n.* See ஸகா.

ஸகா sakā, *n.* <*sakhā* nom. sing. of *sakhi.* Friend. See சகா¹, 1.

ஸகாமலோகம் sa-kāma-lōkam, *n.* <*sa-kāma-lōka.* (Buddh.) The six celestial worlds; பௌத்தசமயத்திற் கூறப்படும் ஆறு தெய்வலோகங்கள். (மணி. பதி. 29, உரை.)

ஸகி saki, *n.* <*sakhī.* Female companion. See சகி².

ஸகிருதாகாமி sakirut-ākāmi, *n.* <*sakṛt-āgāmi.* (Buddh.) The second of the five *tiyāṉam;* தியானம் ஐந்தனுள் இரண்டாவது. (மணி. பக. 81, உரை.)

ஸகுணம் sa-kuṇam, *n.* <*sa-guna.* That which has attributes. See சகுணம்.

ஸகுல்யன் sakulyaṉ, *n.* <*sa-kulya.* Distant agnate. See சகுல்யன்.

ஸகோத்ரன் sakōtraṉ, *n.* <*sa-gōtra.* Person of the same *kōttiram.* See கோத்திரசன்.

ஸங்க்யை saṅkyai, *n.* <*saṅkhyā.* See சங்கியை, 1, 2.

ஸங்க்ரமணம் saṅkramaṇam, *n.* <*saṅkramaṇa.* See சங்கிரமணம்.

ஸங்க்ராந்தி saṅkrānti, *n.* <*saṅkrānti.* See சங்கிராந்தி.

ஸங்க்ராமம் saṅkrāmam, *n.* <*saṅgrāma.* War. See சங்கிராமம்.

ஸங்கடசதுர்த்தசி saṅkaṭa-caturttaci, *n.* prob. *saṅkaṭa*+. A fast observed on the 14th *titi* of every bright fortnight; சுக்கிலபக்ஷத்துச் சதுர்த்தசிதோறும் அனுஷ்டிக்கப்படும் விரதம். (பஞ்.)

ஸங்கடசதுர்த்தி saṅkaṭa-caturtti, *n.* prob. id.+. A fast observed in honour of Gaṇēśa. See சங்கட்டசதுர்த்தி. (பஞ்.)

ஸங்கடம் saṅkaṭam, *n.* <*saṅ-kaṭa*. Trouble. See சங்கடம்[1], 1.

ஸங்கதி saṅkati, *n.* <*saṅ-gati*. See சங்கதி.

ஸங்கம்[1] saṅkam, *n.* <*saṅ-ga*. See சங்கம்.[1]

ஸங்கம்[2] saṅkam, *n.* <*saṅgha*. See சங்கம்[2].

ஸங்கமம் saṅkamam, *n.* <*saṅ-gama*. See சங்கமம்[1], 1, 2, 4, 5.

ஸங்கமுகம் saṅka-mukam, *n.* <*saṅ-ga*+. Mouth of a river, நதி கடலுடன்கூடு மிடம்.

ஸங்கர்ஷணன் saṅkarṣaṇaṉ, *n.* <*Saṅ-karṣaṇa*. A manifestation of Viṣṇu. See சங்கர்ஷணன். (அஷ்டாதச. தத்வத்ரய. பக். 23.)

ஸங்கரம்[1] saṅkaram, *n.* <*saṅ-kara*. 1. See சங்கரம்[1]. 2. (Rhet.) A composite figure of speech. See சங்கீரணம், 2.

ஸங்கரம்[2] saṅkaram, *n.* <*saṅ-gara*. See சங்கரம்[2].

ஸங்கரன் saṅkaraṉ, *n.* <*saṅ-kara*. See சங்கரன்[2].

ஸங்கரஜாதி saṅkara-jāti, *n.* <id.+. Mixed caste. See சங்கரசாதி. (மது.)

ஸங்கல்பம் saṅkalpam, *n.* <*saṅ-kalpa*. See சங்கற்பம்.

ஸங்கிரஹம் saṅkiraham, *n.* <*saṅ-graha*. 1. See சங்கிரகம். 2. Collection; திரட்டு.

ஸங்கிரஹி-த்தல் saṅkirahi-, *11 v. tr.* <ஸங்கிரகம். 1. To abridge. See சங்கிரகி-. 2. To collect; திரட்டுதல்.

ஸங்கீதம் saṅkītam, *n.* <*saṅ-gīta*. See சங்கீதம்[1].

ஸங்கீர்ணம் saṅkīrṇam, *n.* <*saṅ-kīrṇa*. See சங்கீரணம், 1, 2, 3.

ஸங்கீர்த்தனம் saṅkīrttaṉam, *n.* <*saṅ-kīrtana*. See சங்கீர்த்தனம், 1, 2.

ஸங்கேதம் saṅkētam, *n.* <*saṅ-kēta*. See சங்கேதம்[1].

ஸங்கோசம் saṅkōcam, *n.* <*saṅ-kōca*. See சங்கோசம்[2].

ஸங்க்ஷேபம் saṅkṣēpam, *n.* <*saṅ-kṣēpa*. Abstract. See சங்க்ஷேபம். ஸங்க்ஷேப ராமாயணம்.

ஸஞ்சயனம் sañcayaṉam, *n.* <*sañ-cayana*. A funeral ceremony. See சஞ்சயனம்.

ஸஞ்சரி-த்தல் sañcari-, *11 v. intr.* <*sañ-car*. See சஞ்சரி-.

ஸஞ்சாரம் sañcāram, *n.* <*sañcāra*. See சஞ்சாரம்[1].

ஸஞ்சி sañci, *n.* <T. *sañci*. Bag; பை.

ஸஞ்சிகை sañcikai, *n.* <*sañcikā*. See சஞ்சிகை.

ஸஞ்சிதம் sañcitam, *n.* <*sañ-cita*. See சஞ்சிதம்.

ஸஞ்சீவனம் sañcīvaṉam, *n.* <*sañ-jīvana*. 1. Resuscitating. See சஞ்சீவனம். 2. (Buddh.) One of the eight kinds of hell; எண் வகை நரகங்களுள் ஒன்று. (மணி. 6, 181, உரை.)

ஸஞ்ஜீவி sañjīvi, *n.* <*sañjīvī* nom. sing. of *sañjīvin*. Medicine or herb for reviving one from death. See சஞ்சீவி, 1.

ஸஞ்ஜீவினி sañjīviṉi, *n.* <*sañ-jīvinī*. See ஸஞ்ஜீவி.

ஸத் sat, *n.* <*sat*. See சத்து[1].

ஸத்க்ருதன் sat-krutaṉ, *n.* <*sat-kṛta*. Recipient of honours or rewards; வேதமானிக்கப்பட்டவன். நாச்சியார் ஸந்நிதியிலேயும் அநதபபடியே ஸத்க்ருதராய்த திருவீதியிலே எழுந்தருள (கோயிலொ. 50).

ஸத்கர்மம் sat-karmam, *n.* <*sat-karma*. *n.* See சற்கருமம்.

ஸத்கரி-த்தல் satkari-, *11 v. tr. & intr.* <*sat-kṛ*. See சற்கரி-.

ஸத்காரம் satkāram, *n.* <*sat-kāra*. See சற்காரம்.

ஸத்தார் sattār, *n.* <U. *sattār*. Obliqueness. See சத்தார்.

ஸத்தி satti, *n.* <*jagdhi*. Feast. See சத்தி[5].

ஸத்தியசதுஷ்டயம் sattiya-catuṣṭayam, *n.* <*satya*+*catuṣṭaya* (Buddh.) The four-fold truths. See சத்தியம்[1], 3. (மணி. 26, 94, உரை.)

ஸத்தியாய் sattiyāy, *adv.* <*sadyas*. For the present, now; தற்காலத்துக்கு. *Brāh.*

ஸத்து[1] sattu, *n.* <*sat*. See சத்து[1].

ஸத்து[2] sattu, *int.* <T. *saddu*. See சத்து[4].

ஸத்துவம் sattuvam, *n.* <*sat-tva*. 1. See சத்துவம், 1. (மணி. 27, 257, உரை.) 2. See சத்துவம், 2, 3.

ஸத்தை sattai, *n.* <*sat-tā*. 1. See சத்தை, 1. (சா, 6, 1, 8.) 2. See சத்து[1], 5.

ஸத்யபாமை satyapāmai, *n.* <*Satya-bhāmā*. A wife of Kṛṣṇa. See சத்தியபாமை.

ஸத்யம் satyam, *n.* <*satya*. See சத்தியம்[1].

ஸத்யலோகம் satya-lōkam, *n.* <*Satya-lōka*. An upper world. See சத்தியலோகம்.

ஸத்யவ்ரதம் satya-vratam, *n.* <*satya*+*vrata*. 1. Vow of always speaking the truth; உண்மையே சொல்வதென்ற விரதம். 2. True vow; மெய்யான விரதம்.

ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரம் satyavrata-ksēttram, *n.* <*Satyavrata*+. Conjeevaram; காஞ்சீபுரம்.

ஸத்யவதி satyavati, *n.* <*satya-vatī*. Woman who speaks truth; உண்மை பேசுபவள்.

ஸத்யவான் satyavāṉ, *n.* <*satya-vān* nom. sing. of *satya-vat*. 1. See ஸத்யஸந்தன் 2. The husband of Sāvitrī. See சத்தியவான், 2.

ஸத்யஸந்தன் satyasantaṉ, *n.* <*satya-sandha*. Truthful man. See சத்தியசந்தன்.

ஸத்யோஜாதம் satyōjātam, *n.* <*sadyō-jāta*. See சத்தியோசாதம்.

ஸத்ரம்[1] satram, *n.* cf. *sattra*. Choultry. See சத்திரம்[1].

ஸத்ரம்[2] satram, *n.* <*sattra*. A sacrifice. See சத்திரம்[2].

ஸத்வம் satvam, *n.* <*sat-tva*. See சத்துவம்.

ஸத்ஸங்கம் sat-sankam, *n.* <*sat-saṅga*. Association with the good. See சற்சங்கம்.

ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் sat-sampratāyam, *n.* <*sat-sampradāya*. Approved usage, good custom. See சச்சம்பிரதாயம்.

ஸததம் satatam, <*satatam*. *adv.* Always. See சததம்.—*n.* A kind of intermittent fever; சுரநோய்வகை. (சாரங்க. 38.)

ஸதர்க்கோர்ட்டு satar-k-kōrttu, *n.* <U. *sadr*+ Sudder Court, a chief Court of Justice. See சதரதாலத்து.

ஸதனம் sataṉam, *n.* <*sadana*. House. See சதனம்[2].

ஸதஸ் satas, *n.* <*sadas*. Assembly. See சதசு.

ஸதஸத் sat-asat, *n.* <*sad-asat*. See சதசத்து.

ஸதா satā, *adv.* <*sadā*. Always. See சதா[2].

ஸதாகதி satā-kati, *n.* <*Sadā-gati*. Wind. See சதாகதி.

ஸதாசிவன் satā-civaṉ, *n.* <*Sadā-śiva*. A form of Śiva. See சதாசிவன்.

ஸதி sati, *n.* <*satī*. See சதி[8].

ஸந்த்யாகாலம் santyā-kālam, *n.* <*sandhyā*+. Evening; மாலைவேளை.

ஸந்த்யாமடம் santyā-maṭam, *n.* <id.+. A *mantapam* near a tank or river, for performing *sandhyā*. See சந்தியாமடம். (கோயிலொ. 20.)

ஸந்த்யாவந்தனம் santyā-vantaṉam, *n.* <*sandhyā-vandana*. See சந்தியாவந்தனம்.

ஸந்தடி santaṭi, *n.* <T. *sandaḍi*. See சந்தடி.

ஸந்ததம் santatam, <*santatam*. *adv.* See ஸததம்.—*n.* A kind of continuous fever; விடாச்சுரவகை. (சாரங்க. 32.)

ஸந்ததி santati, *n.* <*san-tati*. See சந்ததி.

ஸந்தர்ப்பணம் santarppaṇam, *n.* <*san-tarpaṇa*. See சந்தர்ப்பணை.

ஸந்தர்ப்பம் santarppam, *n.* <*san-darbha*. See சந்தர்ப்பம்.

ஸந்தாபம் santāpam, *n.* <*san-tāpa*. See சந்தாபம்.

ஸந்தானம்[1] santāṉam, *n.* <*san-tāna*. 1 See சந்தானம்[1]. 2. (Buddh.) Continuity or uninterrupted succession, of four kinds, viz., *vāyu-cantāṉam*, *tīpa-cantāṉam*, *tārā-cantāṉam*, *pipīlikā-cantāṉam*; வாயுசந்தானம் தீபசந்தானம் தாராசந்தானம் பிபீலிகாசந்தானம் என நால்வகைப்பட்ட தொடர்ச்சி. (மணி. 30, 38, உரை.)

ஸந்தானம்[2] santāṉam, *n.* <*san-dhāna*. See சந்தானம்[2].

ஸந்தி[1] santi, *n.* <*san-dhi*. See சந்தி[1].

ஸந்தி[2]-த்தல் santi-, 11 *v. tr.* <ஸந்தி[1]. See சந்தி[2]-.

ஸந்தி[3] santi, *n.* <*san-dhyā*. See சந்தி[3].

ஸந்திக்தம் santiktam, *n.* <*san-digdha*. That which is in doubt. See சந்திக்தம்.

ஸந்து santu, *n.* <T. *sandu*. Hole; துளை.

ஸந்துஷ்டன் santuṣṭaṉ, *n.* <*san-tuṣṭa*. See சந்துஷ்டன்.

ஸந்துஷ்டி santuṣṭi, *n.* <*san-tuṣṭi*. See சந்துஷ்டி.

ஸந்தேசம் santēšam, *n.* <*san-dēša.* 1. Message. See சந்தேசம். 2. News; சமாசாரம்.

ஸந்தேஹம் santēham, *n.* <*san-dēha.* See சந்தேகம், 1, 2.

ஸந்தோஷம் santōṣam, *n.* <*san-tōṣa.* See சந்தோஷம்.

ஸந்நத் sannat, *n.* <U. *sanad.* Grant, charter. See சன்னது. *ஸந்நத் வாஙகியாயிற்று.*

ஸந்நத்தம் sannattam, *n.* <*san-naddha.* See சன்னத்தம்.

ஸந்நத்தன் sannattan, *n.* <*san-naddha.* See சன்னத்தன்.

ஸந்நதம் sannatam, *n.* <*san-nata.* See சன்னதம்.

ஸந்நாஹம் sannāham, *n.* <*san-nāha.* See சன்னாகம்.

ஸந்நிதானம் sannitānam, *n.* <*san-ni-dhāna.* See சன்னிதானம்.

ஸந்நிதி sanniti, *n.* <*san-nidhi.* See சன்னிதி.

ஸந்நிதிப்பேர் sanniti-p-pēr, *n.* <ஸந் நிதி + பேர்[3]. Cooks and other servants employed in temples, mutts, etc.; கோயில் மடம் முதலிய இடங்களில் சமைத்தல் முதலிய பணிவிடை புரிவோர். (*கோயிலொ.* 49.)

ஸந்நிவேசம் sannivēšam, *n.* <*san-nivēša.* Situation. See சன்னிவேசம்.

ஸந்நிஹிதம் sannihitam, *n.* <*san-nihita.* That which is near; சமீபமாகவுள்ளது.

ஸந்மார்க்கம் san-mārkkam, *n.* <*sat*+. Virtuous conduct. See சன்மார்க்கம், 1.

ஸந்மானம் sanmānam, *n.* <*san-māna.* See சம்மானம்[1].

ஸந்யாஸம் sanyāsam, *n.* <*san-nyāsa.* See சன்னியாசம்.

ஸந்யாஸி sanyāsi, *n.* <*san-nyāsin.* See சன்னியாசி.

ஸநாதனம் sanātanam, *n.* <*sanātana.* 1. That which is eternal or permanent; எப்பொழுதுமிருப்பது. (*மணி.* 10, 26, *உரை.*) 2. That which is ancient; புராதனமானது.

ஸப்த sapta, *n.* <*saptan.* Seven. See சத்தம்[2].

ஸப்தகம் saptakam, *n.* <*saptaka.* 1. See சத்தகம்[2]. 2. (Mus.) The seven notes of the gamut. See ஏழிசை. (M. M.)

ஸப்தகரணம் sapta-karaṇam, *n.* <*sapta-karaṇa.* A funeral rite for including the deceased among his ancestors, in which the seven things, viz., raw rice, milk, honey, curds, cow's urine, ghee and sesame are mixed together and then divided into three portions to represent the three immediate ancestors of the deceased; பச்சரிசி பால் தேன் தயிர் கோமூத்திரம் நெய் எள் ஆகிய ஏழையும் கலந்து மூன் மூன்று தலைமுறையாரைக் குறித்தற்கு மூன்று கூறாகச் செய்து இறந்தவனை மூன்றோருடன் சேர்க்கும் ஈமச்சடங்கு வகை. (M. M. 784.)

ஸப்ததி saptati, *n.* <*saptati.* Seventy; எழுபது.

ஸப்தபதி sapta-pati, *n.* <*sapta-padī.* 1. A marriage rite. See சப்தபதி. 2. A Sanskrit verse; வடமொழிச்செய்யுள்வகை.

ஸப்தபர்வதம் sapta-parvatam, *n.* <*sapta-parvata.* The seven mountains, viz., *māhēntiram, malayam, pāripātram, rikṣavāṉ, sahyam, šuktimāṉ, vintiyam;* மாஹேந்திரம் மலயம் பாரிபாத்ரம் ரிக்ஷவான் ஸஹ்யம் சுக்திமான் விந்தியம் என்னும் ஏழு மலைகள்.

ஸப்தமி saptami, *n.* <*saptamī.* See சத்தமி.

ஸப்தமேகம் sapta-mēkam, *n.* <*sapta-mēgha.* See சத்தமேகம்.

ஸப்தர்ஷிமண்டலம் saptarṣi-maṇṭalam, *n.* <*saptarsi* + *maṇḍala.* Ursa major, one of *capta-maṇṭalam*, q.v.; சப்தமண்டலத்து ளொன்று.

ஸப்தரிஷி saptariṣi, *n.* <*saptarṣi.* The seven sages. See சத்தரிஷிகள்.

ஸப்தலோகம் sapta-lōkam, *n.* <*sapta-lōka.* The seven worlds. See ஏழுலகம்.

ஸப்தலோஹம் sapta-lōham, *n.* <id. + *lōka.* The five metals, viz., gold, silver, copper, iron, lead and the two alloys, bell-metal, and pinchbeck. See சத்தலோகம். (M. M.)

ஸப்தவாடிகை sapta-vāṭikai, *n.* <*sapta-vāṭikā.* See ஸப்தோத்தியானம். (*தக்கயாகப். பக்.* 278.)

ஸப்தவாதி sapta-vāti, *n.* <*sapta-vādin.* Jain, as following the doctrine of *capta-paṅki;* [சப்தபஙகி வாதஙகூறுவோன்] சைனமதத்தினன். (M. M.)

ஸப்தவிடங்கஸ்தலம் sapta-viṭaṅka-stalam, *n.* <*saptan*+. The seven Šaiva shrines of Tyāgarāja. See சத்தவிடங்கத்தலம்.

ஸப்தஜாதி sapta-jāti, *n.* <id.+. The seven kinds of birth. See எழுபவம். (M. M.)

ஸப்தஸ்தானம் sapta-stāṉam, *n.* <id.+*sthāna*. 1. A festival in which the idols of a Śiva temple are taken in procession to six neighbouring temples; ஒரு சிவக்ஷேத்திரத்திலுள்ள மூர்த்தங்கள் பக்கத்துள்ள ஆறு சிவக்ஷேத்திரங் களுக்கு எழுந்தருளும் உற்சவம். 2. A festival in which the idols of Śiva and Nandi of the Tiru-v-aiyāṟu shrine are taken in procession to the neighbouring temples at Tiru-p-paḻaṉam, Tiru-c-cōṟṟutturai, Tiru-vēti-kuṭi, Tiru-k-kaṇṭiyūr, Tiru-p-pūn-turutti and Tiru-ney-t-tāṉam; திருப்பழனம் திருச்சோற்றுத்துறை திருவேதி குடி திருக்கண்டியூர் திருப்பூந்துருத்தி திருநெய்த்தானம் ஆகிய ஆறு ஸ்தலங்களுக்குத் திருவையாற்றுச் சிவ பிரானும் நந்தியும் எழுந்தருளும் உற்சவம்.

ஸப்தஸ்வரம் sapta-svaram, *n.* <id.+*svara*. (Mus.) The seven notes of the gamut, viz., *ṣatjam*, *riṣapam*, *kāntāram*, *mattimam*, *pañcamam*, *taivatam*, *niṣātam*; ஷட்ஜம் ரிஷ பம் காந்தாரம் மத்திமம் பஞ்சமம் தைவதம் நிஷாதம் என்னும் ஏழிசைகள்.

ஸப்தஸந்தானம் sapta-santāṉam, *n.* <id.+*santāna*. Fame resulting from seven kinds of great deeds. See சப்தசந்தானம். (M. M.)

ஸப்தஸாகரம் sapta-sākaram, *n.* <id.+. The seven annular oceans. See எழுகடல்.

ஸப்தஸாகரயாத்திரை sapta-sākara-yāttirai, *n.* <id.+*sāgara*+. A ceremony which consists in the gift of the seven substances representing the seven oceans, viz., milk, curd, ghee, honey, wine, salt and fresh-water; ஸப்தஸாகரப் பொருள்களான பால் தயிர் நெய் தேன் கள் உப்பு நன்னீர் என்பவற்றைத் தானஞ் செய்யும் விரதம். (M. M.)

ஸப்தாங்கம் saptāṅkam, *n.* <id.+*aṅga*. See சப்தவர்க்கம், 1.

ஸப்தாவரணம் saptāvaraṇam, *n.* <id.+*ā-varaṇa*. 1. Seven square enclosures, one within the other, the innermost containing the central shrine, as at Śrīraṅgam; கோயிலைச் சுற்றி அமைந்த ஏழு பிராகாரங்கள். 2. See சத்தாவரணம். ஒரு ஸபதாவரணத் திருநாளிலே (கோயிலொ. 53).

ஸப்தாவஸ்தை saptāvastai, *n.* <id.+*ava-sthā*. The seven states of the soul. See சத்தாவத்தை.

ஸப்தாஹம் saptāham, *n.* <*saptāha*. Reading and exposition of a Purāṇa in seven days. See சத்தாகம்[1].

ஸப்தி sapti, *n.* <Arab. *zabti*. See ஜப்தி. (R. T.)

ஸப்தோத்தியானம் saptōttiyāṉam, *n.* <*saptan*+*udyāna*. The seven groves surrounding the abode of Pārvatī, on Mt. Kailas; கைலை யில் தேவி திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்துள்ள ஏழு சோலை கள். (தக்கயாகப. பக். 278.)

ஸப்ரஹ்மசாரி saprahmacāri, *n.* <*sa-brahma-cārin*. Classmate; உடன்படித்தவன்.

ஸப்ராணி-த்தல் saprāṇi-, 11 *v.* prob. *sa-prāṇa*. *intr.* To escape from danger; பிராணபாயநிலையினின்றும் மீளுதல்.—*tr.* See ஸமாளி-.

ஸப்ஜா sapjā, *n.* <Hind. *sabzā*. 1. See சப்ஜா, 1. 2. Indian hemp. See கஞ்சா, 1. (M. M.)

ஸப்ஜாடா sapjāṭā, *adv.* <U. *safjāḍā*. Completely. See சப்ஜாடா.

ஸப்ஜாபாத்து sapjā-pāttu, *n.* <ஸப்ஜா+பாத்து[3]. A rice preparation with fenugreek; வெந்தயக்கீரை கலந்தாக்கிய சோறு. (இந்துபாக. 133.)

ஸப்ஜாவிரை sapjā-virai, *n.* <id.+விரை[5]. Seed of Indian hemp; கஞ்சாச்செடியின் வித்து.

ஸபத்நி sapatni, *n.* <*sa-patnī*. Co-wife; சக்களத்தி.

ஸபர் sapar, *n.* <Arab. *safar*. 1. Journey; travel; பிரயாணம். 2. The second month of the Muhammadan Calendar; முகம்மதிய மாதத் துள் இரண்டாவது. (பஞ்.)

ஸபர்யை saparyai, *n.* <*saparyā*. Worship; பூஜை.

ஸபலம் sapalam, *n.* <*sa-phala*. See சபலம்[3].

ஸபா sapā, *n.* <*sabhā*. See சபை.

ஸபாகம்பம் sapā-kampam, *n.* <id.+*kampa*. Stagefright. See சபாகம்பம்.

ஸபாஷ் sapās, *n.* <U. *shābāsh*. A term of approbation. See சபாஷ்.

ஸபிண்டர் sapiṇṭar, *n.* <*sa-piṇḍa*. 1. Agnates within the third degree; மூன்றுமுறைக் குட்பட்ட ஞாதிகள். 2. See சபிண்டர்.

ஸபிண்டீகரணம் sapiṇṭīkaraṇam, *n.* <*sapiṇḍī-karaṇa*. A funeral ceremony. See சபிண்டீகரணம்.

ஸபை sapai, *n.* <*sabhā*. See சபை.

ஸம் sam, *part.* <*sam*. A Sanskrit prefix. See சம்[2].

ஸம்சாயி[r] samcāyi, *n.* <U. *saṃjāish*. See சம்சாயி.

ஸம்சாயி[2]-த்தல் samcāyi-, 11 v. intr. <id. See சம்சாயி-.

ஸம்ப்ரதாபனம் sampratāpanam, n. <sam-pratāpana. (Buddh.) A hell; நரகங் களுள் ஒன்று. (மணி. 6, 181, உரை.)

ஸம்ப்ரதாயம் sampratāyam, n. <sam-pradāya. See சம்பிரதாயம், 1, 2.

ஸம்ப்ரதானம் sampratānam, n. <sam-pradāna. (Gram.) Meaning of dative case. See சம்பிரதானம், 2.

ஸம்ப்ரதி samprati, n. <T. samprati. See சம்பிரதி. அவனுக்கு ஸ்தல ஸம்ப்ரதி என்னும் பேரையும் நாட்டி (கோயிலொ. 44).

ஸம்ப்ரமம் sampramam, n. <sam-bhrama. See சம்பிரமம், 1, 2, 3, 4.

ஸம்ப்ராப்தம் samprāptam, n. <sam-prāpta That which happens naturally or of its own accord; தானாக வந்தடைவது.

ஸம்ப்ரேஷணம் samprēsanam, n. <sam-prēṣaṇa. Sending; அனுப்புகை. தூத ஸம்ப்ரேஷணம்.

ஸம்ப்ரோக்ஷணம் samprōksanam, n. <sam-prōkṣaṇa. A purificatory ceremony. See சம்புரோட்சணம்.

ஸம்பங்கி sampaṅki, n. <T. sampaṅgi <campaka. See சம்பங்கி.

ஸம்படிகா sampaṭikā, n. A pendant hung from the tresses of women near their ears; மகளிர் கன்னப்புறங்களில் மயிரில் மாட்டித் தொங்க விடும் பதக்கம் போன்ற ஆபரணம். Loc.

ஸம்பத் sampat, n. <sam-pad. 1. Wealth. See சம்பத்து. 2. Fulness; நிறைவு.

ஸம்பத்வேஷ்டகம் sampat-vēstakam, n. <sampad-vēṣṭaka. (Mus.) A variety of time-measure. See சம்பத்துவேட்டம்.

ஸம்பந்தம் sampantam, n. <sam-bandha. See சம்பந்தம்.

ஸம்பந்தி sampanti, n. <sambandhin. See சம்பந்தி, 1, 2.

ஸம்பர்க்கம் samparkkam, n. <sam-parka. Union, contact, association. See சம்பர்க்கம்.

ஸம்பவம் sampavam, n. <sam-bhava. See சம்பவம்.

ஸம்பவி-த்தல் sampavi-, 11 v. intr. <id. To happen. See சம்பவி-.

ஸம்பன்னம் sampannam, n. <sam-panna. Completeness. See சம்பன்னம்.

ஸம்பாத்யம் sampātyam, n. <sam-pādya. Earnings. See சம்பாத்தியம்.

ஸம்பாதனம் sampātanam, n. <sam-pādana. Earnings. See சம்பாத்தியம்.

ஸம்பாரம் sampāram, n. <sam-bhāra. See சம்பாரம்.

ஸம்பாவனை sampāvanai, n. <sam-bhāvanā. See சம்பாவனை.

ஸம்பாஷணம் sampāsanam, n. <sam-bhāsaṇa. See சம்பாஷணம்.

ஸம்பாஷணை sampāṣaṇai, n. <id. See சம்பாஷணை.

ஸம்புடம் samputam, n. <sam-puṭa. See சம்புடம்.

ஸம்புத்தி samputti, n. <sam-buddhi. (Gram.) Vocative singular; ஒருமைவிளி.

ஸம்பூர்ணம் sampūrṇam, n. <sam-pūrṇa. See சம்பூரணம். இவ்வருஷம் ஸம்பூர்ண மாக மழை பெய்துள்ளது.

ஸம்பூர்ணராகம் sampūrṇa-rākam, n. <id.+rāga. (Mus.) Primary melody-type, as containing all the notes of the gamut. See சம்பூரணராகம்.

ஸம்பூர்த்தி sampūrtti, n. <sam-pūrti. See சம்பூர்த்தி.

ஸம்போகம் sampōkam, n. <sam-bhōga. Sexual enjoyment. See சம்போகம்.

ஸம்போதனம் sampōtanam, n. <sam-bōdhana. (Gram.) Vocative case; விளிவேற்றுமை.

ஸம்மதம் sammatam, n. <sam-mata. Consent. See சம்மதம், 1.

ஸம்மதி sammati, n. <sam-mati. See சம்மதி.

ஸம்மன் samman, n. <E. Summons; நியாயாதிகாரியின் அழைப்புக்கட்டளை.

ஸம்மானம் sammānam, n. <sam-māna. See சம்மானம்[1], 1, 2.

ஸம்மேளனம் sammēḷanam, n. <sam-mēlana. See சம்மேளனம்.

ஸம்யக்கருமம் samyak-karumam, n. <samyak+. (Buddh.) Right action, one of the eightfold viśuddhi-mārga; விசுத்திமார்க்கம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய நற்செய்கை. (மணி. 30, 179, உரை.)

ஸம்யக்சாரித்ரம் samyak-cāritram, *n.* <id.+. (Jaina.) Right conduct. See நல் லொழுக்கம், 2. (திருநூற். 24, உரை.)

ஸம்யக்ஞானம் samyak-ñāṉam, *n.* <id.+. (Jaina.) Right knowledge. See நன் ஞானம். (திருநூற். 24, உரை.)

ஸம்யக்தர்சனம் samyak-tarcaṉam, *n.* <id.+. (Jaina.) Right faith. See நற்காட்சி. (திருநூற். 24, உரை.)

ஸம்யக்திருஷ்டி samyak-tiruṣṭi, *n.* <id. +. (Buddh.) Right view, one of the eightfold *viśuddhi-mārga;* விசுத்திமார்க்கம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய நற்காட்சி. (மணி. 30, 179, உரை.)

ஸம்யக்வாக்கு samyak-vākku, *n.* <id. +. (Buddh.) Right speech, one of the eightfold *viśuddhi-mārga;* விசுத்திமார்க்கம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய நல்வாய்மை. (மணி. 30, 179, உரை.)

ஸம்யக்வியாயாமம் samyak-viyāyāmam, *n.* <id.+. (Buddh.) Right effort, one of the eightfold *viśuddhi-mārga;* விசுத்தி மார்க்கம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய நன்முயற்சி. (மணி. 30, 179, உரை.)

ஸம்யக்ஸ்மிருதி samyak-smiruti, *n.* <id.+. (Buddh.) Right mindfulness, one of the eightfold *viśuddhi-mārga;* விசுத்திமார்க் கம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய நற்கடைப்பிடி. (மணி. 30, 179, உரை.)

ஸம்யக்ஸங்கல்பம் samyak-saṅkalpam, *n.* <id.+. (Buddh.) Right intention, one of the eightfold *viśuddhi-mārga;* விசுத்திமார்க்கம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய நல்லூற்றம். (மணி. 30, 179, உரை.)

ஸம்யக்ஸமாதி samyak-samāti, *n.* <id. +. (Buddh.) Right concentration, one of the eightfold *viśuddhi-mārga;* விசுத்திமார்க்கம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய நல்லுளத்தோர் தலைப்பாடு. (மணி. 30, 179, உரை.)

ஸம்யகாஜீவம் samyak-ājīvam, *n.* <id. +*ā-jīva.* (Buddh.) Right livelihood, one of the eightfold *viśuddhi-mārga;* விசுத்திமார்க்கம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய நல்வாழ்க்கை. (மணி. 30, 179, உரை.)

ஸம்யுக்தாக்ஷரம் samyuktākṣaram, *n.* <*saṃ-yuktākṣara.* Conjunct consonant in Sanskrit; மெய்கள் இணைந்துவரும் வடவெழுத்து.

ஸம்யோகம் samyōkam, *n.* <*saṃ-yōga.* See சம்யோகம். (சித். சிகா. 197.)

ஸம்ரம்பம் samrampam, *n.* <*saṃrambha.* Activity, commotion. See சம்ரம்பம். கல்யாண ஸம்ரம்பம் சொல்ல முடியாது.

ஸம்ரக்ஷகன் samrakṣakaṉ, *n.* <*saṃrakṣaka.* Protector; காப்பாற்றுபவன்.

ஸம்ரக்ஷணம் samrakṣaṇam, *n.* <*saṃrakṣaṇa.* Protection. See சம்ரட்சணம்.

ஸம்ராட் samrāt, *n.* <*sam-rāt* nom. sing. of *sam-rāj.* Overlord; emperor. See See சம்மிராட்டு.

ஸம்ருத்தி samrutti, *n.* <*sam-ṛddhi.* Fulness. See சமர்த்தி[2]. ஜல ஸம்ருத்தி (ஈடு, 6, 1, 6, ஜீ.).

ஸம்வத்ஸரம் samvatsaram, *n.* <*saṃvatsara.* See சம்வச்சரம்.

ஸம்வத்ஸராதி samvatsarāti, *n.* <id.+ *ādi.* The New Year day of the Telugus and the Kanarese. See யுகாதி, 2. (பஞ்.)

ஸம்வாதம் samvātam, *n.* <*saṃ-vāda.* 1. See சம்வாதம். பல்லூக வியாக்கிர ஸம்வாதம். 2. Agreement; சம்மதி. இதெிறவாகள் பக்கல் நினை வின்றிக்கே பாதி ஸம்வாதமே யுளளது (ஈடு, 4, 1, 1). 3. Authority; மேற்கோள். ததீயருக்கு மோக்ஷ மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (ஈடு, 6, 1, 2, அரும்.).

ஸம்வாதிஸ்வரம் samvāti-svaram, *n.* <*sam-vādin*+*svara.* (Mus.) A class of musical notes; ஸ்வரவகையுளொன்று. ஸம்வாதிஸ்வரம் வாதி ஸ்வரத்திற்கு அதிக உதவியாய் மந்திரியை ஒத்திருக்கும்.

ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தம் samjñā-skantam, *n.* <*sam-jñā*+*skandha.* (Buddh.) Mind and the five senses. See குறிப்பு, 18. (மணி. 30, 190, உரை.)

ஸம்ஶ்லேஷம் samślēṣam, *n.* <*saṃśleṣa.* Union; கூடியிருக்கை. (ஈடு, 6, 1, 4.)

ஸம்ஶ்லேஷி-த்தல் samślēṣi-, *11 v. tr.* <id. To unite; கலத்தல். (ஈடு.)

ஸம்ஶப்தகன் samśaptakaṉ, *n.* <*saṃśaptaka.* One who fights in a battle under a vow not to turn back; போரிற் பின்வாங்குவ தில்லை யென்று சபதஞ்செய்துகொண்டு பொரு வோன்.

ஸம்ஶயம் samśayam, *n.* <*saṃ-śaya.* Doubt. See சஞ்சயம்[2].

ஸம்ஸ்க்ருதம் samskrutam, *n.* <*saṃskṛta.* Sanskrit; வடமொழி.

ஸம்ஸ்கரி-த்தல் samskari-, *11 v. tr.* <*saṃs-kṛ.* 1. To purify; ஸம்ஸ்காரஞ் செய் தல். 2. To cremate; தகனஞ்செய்தல்.

ஸம்ஸ்காரம் samskāram, *n.* <*saṃs-kāra.* 1. Purificatory ceremony; சுத்திக்கிரியை. 2. Cremation ceremony; தகனக்கிரியை. 3. Impres-

sion on the mind, especially of acts done in a former state of existence; பூர்வவாசனை. 4. (Buddh.) Action; செய்கை. (மணி. 30, 16, உரை.) 5. (Astron.) Correction of astronomical data, as for a particular locality; பஞ்சாங்க கணனத்திற் குறித்த இடத்திற்குரிய திருத்தங்களைச் செய்கை. தேச ஸமஸ்காரஞ் செய்துகொள்ளவும். (பஞ்.)

ஸம்ஸ்கிருதம் samskirutam, n. <samskṛta. See ஸம்ஸ்க்ருதம். (தக்கயாகப. பக். 315.)

ஸம்ஸ்தானம் samstāṉam, n. <samsthāna. See சமஸ்தானம்.

ஸம்ஸ்ருதி samsruti, n. <sam-sṛti. See ஸம்ஸாரம்.

ஸம்ஸர்க்கம் samsarkkam, n. <samsarga. See சம்சர்க்கம்.

ஸம்ஸரி-த்தல் samsari-, 11 v. intr. <sam-sṛ. 1. To lead a married life; கிருகஸ்தனுயிருத்தல். 2 To be born, as being subject to mundane existence; ஜன்மமெடுத்தல். (அஷ்டாதச. பக். 16.)

ஸம்ஸாரம் samsāram, n. <sam-sāra. See சமுசாரம்[1].

ஸம்ஸாரி[1] samsāri, n. <sam-sārin. See சமுசாரி.

ஸம்ஸாரி[2]-த்தல் samsāri-, 11 v. tr. & intr. To speak; பேசுதல். Nāñ.

ஸம்ஸித்தி samsitti, n. <sam-siddhi. Great success; நன்கு சித்திக்கை.

ஸம்ஹதம் samhatam, n. <sam-hata. (Buddh.) A hell; நரகங்களுள் ஒன்று. (மணி. 6, 181, உரை.)

ஸம்ஹாரம் samhāram, n. <sam-hāra. See சங்காரம்[1].

ஸமக்ரம் samakram, n. <sam-agra. Completeness; entirety; பூரணம்.

ஸமஞ்ஜஸம் samañjasam, n. <sam-añjasa. Fitness See சமஞ்சசம்.

ஸமதர்ஶி sama-tarši, n. <sama-darśin. One who views impartially. See சமதரிசி.

ஸமதை samatai, n. <sama-tā. See சமதை.

ஸமம் samam, n. <sama. 1. See சமம்[2]. 2. (Mus.) See சமன்[1], 2. (தக்கயாகப. 610, உரை.)

ஸமயசத்ரம் samaya-catram, n. <samaya+chatra. Umbrella signifying victory in religious disputations. See சமயசத்திரம். தர்சனத்துக்கு வெற்றி தோன்ற ஸமயசத்ரத்தை . . . முன்னே பிடிக்கும்படி (கோயிலொ. 49).

ஸமயம் samayam, n. <samaya. See சமயம்.

ஸமயஸஞ்ஜீவி samaya-sañjivi, n. <id.+. One who renders opportune help; சமயத்தில் உதவுவோன். Colloq.

ஸமயோசிதம் samayōcitam, n. <id.+. See சமயோசிதம்.

ஸமர்த்தன் samarttaṉ, n. <samartha. Clever man. See சமர்த்தன்.

ஸமர்த்தனம் samarttaṉam, n. <sam-arthana. Justification; கூறுவதை நிலைநாட்டுகை.

ஸமர்ப்பணம் samarppaṇam, n. <sam-arpaṇa. Dedication. See சமர்ப்பணம்.

ஸமர்ப்பி-த்தல் samarppi-, 11 v. tr. <sam-arpi. 1. To offer, as food to God; நைவேத்தியம் பண்ணுதல். தளிகை ஸமர்ப்பித்தாயிற்று. 2. To dedicate, as to God; அர்ப்பணஞ்செய்தல். 3. To decorate with; to put on; அணிதல். திருவாபரணம ஸமர்ப்பித்தவுடன் புறபபாடு ஆகும்.

ஸமரம் samaram, n. <samara. Battle. See சமரம்[1].

ஸமரஸம் sama-rasam, n. <sama-rasa. 1. See சமரசம். ஸமரஸ பக்தி (சிது. சிகா. 203. 2. Amity, friendship, agreement; இணக்கம்.

ஸமவாயம் samavāyam, n. <sam-avāya. See சமவாயம்.

ஸமவாயிகாரணம் samavāyi-kāraṇam, n. <samavāyi-kāraṇa. Material cause. See சமவாயிகாரணம். பானைக்குக் கபாலமும் துணிக்கு நூலும் ஸமவாயிகாரணங்கள்.

ஸமவேதம் samavētam, n. <sam-avēta. That which is inseparably associated. See சமவேதம்.

ஸமஷ்டி samaṣṭi, n. <sam-aṣṭi. Total, aggregate; தொகுதி. (மணி. 27, 212, உரை.)

ஸமஸ்தம் samastam, n. <samasta. All, everything. See சமஸ்தம்.

ஸமஸ்யை samasyai, n. <samasyā. See சமசை.

ஸமஸ்வரம் sama-svaram, n. <samasvara. (Mus.) Middle note. See சமசுரம்.

ஸமஸப்தமம் sama-saptamam, n. <sama+. (Astrol.) See சமசத்தமம்.

ஸமக்ஷம் samaksam, *n.* <*sam-akṣam.* Presence. See சமட்சம்.

ஸமாசாரம் samācāram, *n.* <*sam-ā-cāra.* News. See சமாசாரம்.

ஸமாதானம் samātāṉam, *n.* <*sam-ā-dhāna.* See சமாதானம்.

ஸமாதி samāti, *n.* <*sam-ā-dhi.* See சமாதி.

ஸமாப்தி samāpti, *n.* <*sam-āpti.* End, completion. See சமாப்தி.

ஸமாராதனை samārātaṉai, *n.* <*sam-ā-rādhanā.* Feeding of Brahmins. See சமாராதனை.

ஸமாவர்த்தனம் samāvarttaṉam, *n.* <*sam-ā-vartana.* Ceremony at the completion of one's Vēdic studies. See சமாவர்த்தனம்.

ஸமாளி-த்தல் samāḷi-, 11 *v. tr.* <K. *samāḷisu.* See சமாளி-.

ஸமானம் samāṉam, *n.* <*samāna.* See சமானம். ஸரிநிகர் ஸமானமாக (பாரதி. தேசிய கீதம், 77).

ஸமானோதகன் samāṉōtakaṉ, *n.* <*samā-nōdaka.* Agnate of more than the seventh degree. See சமானோதகன்.

ஸமாஜம் samājam, *n.* <*sam-āja.* Association. See சமாசம்[1]. (ஈடு, 6, 1, 2, அரும்.)

ஸமாஶ்ரயணம் samāśrayaṇam, *n.* <*sam-ā-śrayaṇa.* An initiation ceremony. See சமாசிரயணம்.

ஸமாஸம் samāsam, *n.* <*sam-āsa.* (Gram.) Compound word. See சமாசம்[2].

ஸமித்து samittu, *n.* <*sam-idh.* Sacrificial fuel. See சமித்து[1].

ஸமிதி samiti, *n.* <*sam-iti.* See சமிதி.

ஸமீபம் samīpam, *n.* <*sam-īpa.* Nearness. See சமீபம்.

ஸமீரணன் samīraṇaṉ, *n.* <*sam-īraṇa.* Wind-god. See சமீரணன்.

ஸமுச்சயம் samuccayam, *n.* <*sam-uc-caya.* Collection. See சமுச்சயம்.

ஸமுத்ரம் samutram, *n.* <*samudra.* See சமுத்திரம்.

ஸமுதாயம் samutāyam, *n.* <*sam-ud-āya.* See சமுதாயம், பாரத ஸமுதாயம் வாழ்கவே (பாரதி. தேசியகீதம், 77).

ஸமூலம் samūlam, *n.* & *adv.* <*sa-mūla.* See சமூலம்.

ஸமூஹம் samūham, *n.* <*sam-ūha.* Assembly. See சமூகம்[1].

ஸமேதன் samētaṉ, *n.* <*sam-ēta.* Companion. See சமேதன். அநுமத் ஸமேதனை ராமசந்த்ரன்.

ஸர்க்கம் sarkkam, *n.* <*sarga.* See சருக்கம்.

ஸர்க்கார் sarkkār, *n* <Persn. *sarkār.* See சர்க்கார்.

ஸர்தார் sartār, *n.* <Persn. *sardār.* An officer. See சர்தார்.

ஸர்ப்பம் sarppam, *n.* <*sarpa.* 1. Cobra; நல்லபாம்பு. 2. See சர்ப்பம்.

ஸர்பரா sarparā, *n.* <U. *sarbarāh.* See சர்பரா.

ஸர்வ sarva, *adj.* <*sarva.* All; எல்லாம்.

ஸர்வகதன் sarva-kataṉ, *n.* <id.+. The Omnipresent; எல்லாப்பொருளிலும் இருப்பவன். (சித். சிகா. 195.)

ஸர்வகலாசாலை sarva-kalā-cālai, *n.* <id.+*kalā*+*śālā.* University. See பல்கலைக் கழகம்.

ஸர்வகலாஸங்கம் sarva-kalā-saṅkam, *n.* <id.+id.+*saṅgha.* See ஸர்வகலாசாலை.

ஸர்வத்ர sarvatra, *adv.* <*sarva-tra.* Everywhere. See சர்வத்திர.

ஸர்வதா[1] sarvatā, *adv.* <*sarva-dā.* Always; எப்பொழுதும்.

ஸர்வதா[2] sarvatā, *adv.* <*sarva-thā.* In every manner; எவ்வகையிலும்.

ஸர்வதாரி sarvatāri, *n.* <*sarvadhārin.* The 22nd year of the Jupiter cycle. See சர்வதாரி. (பஞ்.)

ஸர்வம் sarvam, *n.* <*sarva.* Whole; முழுதும்.

ஸர்வமான்யம் sarva-māṉyam, *n.* <id.+*mānya.* 1. Rent-free grant. See சர்வமானியம். 2. Absolute ownership; முழுவுரிமை.

ஸர்வஜ்ஞன் sarvajñaṉ, *n.* <*sarva-jña.* 1. See சர்வஞ்ஞன். ஸர்வஜ்ஞராகளோடு கலவாது (ஈடு, 6, 1, 2). 2. The Buddha; புத்ததேவர். (தக்கயாகப். 404, உரை.)

ஸர்வஜித் sarvajit, *n.* <*Sarvajit.* The 21st year of the Jupiter cycle. See சர்வசித்து. (பஞ்.)

ஸர்வஸ்வதானம் sarvasva-tāṉam, *n.* <*sarva-sva*+*dāna*. Giving away one's entire property; தனக்கு உரிமையுற எல்லாப்பொருளையும் பிறர்க்குத் தானஞ்செய்கை.

ஸர்வஸ்வம் sarva-svam, *n.* <*sarva*+*sva*. All belongings; எல்லாப்பொருளும். ஸர்வ ஸ்வத்தையும் கொண்டுபோகையில (கோயிலொ 22).

ஸர்வஸங்கபரித்தியாகம் sarva-saṅka-parittiyākam, *n.* <id+*saṅga*+*pari-tyāga*. 1. Renunciation of all worldly ties. See சர்வசங்கநிவிர்த்தி. 2. (Jaina.) Abandoning without like or dislike the four vices, viz., *kurōtam*, *māṉam*, *māyai*, *ulōpam*, the ten *aka-p-paṟṟu*, viz., *mittiyāttuvam*, *napumsaka-vētam*, *stirī-vētam*, *purusa-vētam*, *hāsyai*, *rati*, *arati*, *cōkam*, *payam*, *aruvaruppu*, and the ten *puṟa-p-paṟṟu*, viz., *ksēttiram*, *vāstu*, *hiraṇyam*, *svarṇam*, *taṉam*, *tāṉyam*, *tāci*, *tācaṉ*, *kuppiyam*, *pāṇṭam*; குரோதம் மானம் மாயை உலோப மென்னும் நான்கினையும், மித்தியாத்துவம் நபும்ஸக வேதம் ஸ்திரீவேதம் புருஷவேதம் ஹாஸ்யை ரதி அரதி சோகம் பயம் அருவருப்பு என்ற அகப்பற்றுப் பத்தினையும், க்ஷேத்திரம் வாஸ்து ஹிரண்யம் ஸ்வர்ணம் தனம் தான்யம் தாசி தாசன் குப்பியம் பாண்டம் என்ற புறப்பற்றுப் பத்தினையும் காய்தல் உவத்தலின்றி விடுகை. (மேருமந். 1207, உரை)

ஸர்வஸாக்ஷி sarva-sākṣi, *n.* <id.+. See சர்வசாட்சி.

ஸர்வாணி sarvāṇi, *n.* <*sarvāṇi* nom. pl. of *sarva*. See சர்வாணி².

ஸர்வேஸ்வரன் sarvēsvaraṉ, *n.* <*sarva*+*īśvara*. God, as the Universal Lord. See சர்வேச்சுரன்.

ஸர்வேஸன் sarvēśaṉ, *n.* <id+*īśa*. See ஸர்வேஸ்வரன்.

ஸரஞ்ஜாம் sarañjām, *n.* <Persn. *sar-añjām*. Furniture. See சரஞ்சாம்.

ஸரப்பணி sarappaṇi, *n.* [T. K. *sara-paṇi*.] See சரப்பளி.

ஸரப்பளி sarappaḷi, *n.* See சரப்பளி.

ஸரம் saram, *n.* <*sara*. See சரம்⁴, 1, 2, 3.

ஸரலாந்தர் sara-lāntar, *n.* <ஸரம்+. Chandelier. See சரலாந்தல். *Tinn.*

ஸரளம் saraḷam, *n.* <*sarala*. See சரளம்¹.

ஸரளி saraḷi, *n.* <*svara*+*āvali*. (Mus.) See சரளி¹.

ஸரஸ் saras, *n.* <*saras*. Lake. See சரசு.

ஸரஸ்வதி sarasvati, *n.* <*Sarasvatī* See சரசுவதி¹.

ஸரஸ்வதிபூஜை sarasvati-pūjai, *n.* <ஸரஸ்வதி+. See சரசுவதிபூசை.

ஸரஸம் sarasam, *n.* <*sa-rasa*. See சரசம், 1, 2, 3, 4.

ஸரி sari, *n.* <Pkt. *sari*<*sadṛśa*. See சரி⁷.

ஸரிகை sarikai, *n.* <U. *zarī*. See சரிகை³.

ஸரிபண்டி saripaṇṭi, *n.* A kind of sweet confection; ஒருவகைத் தித்திப்புப் பணியாரம்.

ஸல்லாபம் sallāpam, *n.* <*sallāpa*. See சல்லாபம்.

ஸலாம் salām, *n.* <Arab *salām*. Salutation. See சலாம்.

ஸலிலம் salilam, *n.* <*salila*. Water. See சலிலம்.

ஸலீஸ் salīs, *n.* <U. *salīs*. See சலீசு.

ஸவ்யம் savyam, *n.* <*savya*. Left side. See சவ்வியம்.

ஸவர்ணம் savarṇam, *n.* <*sa-varṇa*. Letters of homogeneous sounds. See சவன்னம்.

ஸவர்ணன் savarṇaṉ, *n.* <*sa-varṇa*. 1. See சவன்னன். 2. Caste Hindu; நால்வகைச் சாதிகளுள் ஒன்றிற் பிறந்தவன்.

ஸவாரி savāri, *n.* <Arab. *sawārī*. See சவாரி.

ஸவிஸ்தாரம் sa-vistāram, *n.* <*sa-vistāra*. See சவிஸ்தாரம்.

ஸற்குணம் saṟ-kuṇam, *n.* <*sat*+. Good nature. See சற்குணம்.

ஸன்னம் saṉṉam, *n.* [T. K. *sanna*.] See சன்னம்.

ஸஜ்ஜநம் sajjanam, *n.* <*saj-jana*. Good natured persons; நல்லோர்.

ஸஜ்ஜம் sajjam, *n.* <*sajja*. Readiness, preparedness; ஆயத்தமாயிருக்கை.

ஸஜ்ஜா sajjā, *n.* See ஸஜ்ஜம். *Colloq.*

ஸஜா sajā, *n.* <Persn. *sazā*. Punishment. See சஜா.

ஸஜாதீயம் sa-jātīyam, *n.* <*sa-jātīya*. One of the same kind or species; ஓரினத்தைச் சேர்ந்தது.

ஸஜாதீயன் sa-jātīyaṉ, *n.* <*sa-jātīya*. Man of the same caste, tribe or class; ஒரே சாதியைச் சேர்ந்தவன். ஹம்ஸரூபியானவனோடு ஸஜாதீயரன்றோ என்றபடி (ஈடு, 6, 1, 4, அரும்.).

ஸஜீவன் sa-jīvaṉ, n. <sa-jīva. Living being; ஜீவனோடு கூடியவன்.

ஸஸ்யம் sasyam, n. <sasya. Vegetable produce; தானியம் காய் கறி முதலிய விளைபொருள்.

ஸஸ்யாதிபதி sasyātipati, n. <id. + adhi-pati. (Astrol.) The planet having control over the nature of the vegetable produce of the year; குறித்த வருஷத்திற் காய் கறி பயிர் முதலியவற்றின் விளைவுக்கு அதிபதியான கிரகம்.

ஸஹ்யம் sahyam, n. <Sahya. A mountain in Coorg, one of sapta-parvatam, q.v.; ஸப்தபர்வதத்துள் ஒன்றானதுங் குடகிலுள்ளதுமான ஒருமலை.

ஸஹ saha, part. <saha. With, together; கூட.

ஸஹகமனம் saha-kamaṉam, n. <id. +. Self-immolation. See சககமனம்.

ஸஹசரன் sahacaraṉ, n. <saha-cara. Friend. See சகசரன்.

ஸஹசரி sahacari, n. <saha-carī. See சகசரி, 3, 4.

ஸஹபாடி sahapāti, n. <saha-pāṭhin. 1. Classmate. See சகபாடி[1]. 2. Friend of one's youth; பாலிய சினேகிதன். Colloq.

ஸஹபோஜனம் saha-pōjaṉam, n. <saha +. Commensality; உடனிருந்து உண்கை.

ஸஹவாஸம் saha-vāsam, n. <saha-vāsa. 1. Living together; உடன்வாழ்கை. 2. See சகவாசம்.

ஸஹஜம் sahajam, n. <saha-ja. That which is natural or innate. See சகசம்[1].

ஸஹஜன் sahajaṉ, n. <saha-ja. Brother. See சகசன்.

ஸஹஜை sahajai, n. <saha-jā. Sister. See சகசை.

ஸஹஸ்ரதாரை sahasra-tārai, n. <sahasra-dhārā. A vessel. See சகத்திரதாரை.

ஸஹஸ்ரநாமம் sahasra-nāmam, n. <sahasra-nāman. Verses containing the thousand and eight names of a deity. See சகஸ்ரநாமம். விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்.

ஸஹஸ்ரநாமார்ச்சனை sahasra-nām-ārccaṉai, n. <id. + arcanā. See சகஸ்ரநாமார்ச்சனை.

ஸஹஸ்ரநாமாவளி sahasra-nāmāvaḷi, n. <id. + āvali. The list of the thousand and eight names of a deity, each name being in the dative case and having 'Ōm' added before and 'namaḥ' after it; நான்காம் வேற்றுமைப் படுத்தி 'ஓம்' என்ற சொல்லை முன்னும் 'நமஃ' என்ற சொல்லைப் பின்னுஞ் சேர்த்து அர்ச்சனையில் வழங்குவனவும் தெய்வத்திற்குரியனவுமான ஆயிரத்தெட்டுப் பெயர்களின் வரிசை.

ஸஹஸ்ரபேதி sahasrapēti, n. <saha-sra-bhēdin. See சகஸ்ரபேதி.

ஸஹஸ்ரபோஜனம் sahasra-pōjaṉam, n. <sahasra-bhōjana. Feeding a thousand and eight Brahmins, invoking one by one each of the thousand and eight names of the deity; தெய்வத்தின் ஆயிரத்தெட்டுப் பெயர்களுள் ஒவ்வொன்றற்கும் ஒவ்வொரு பிராமணனை வரித்து ஆவாஹனஞ் செய்து உணவளிக்கை.

ஸஹஸ்ரம் sahasram, n. <sahasra. Thousand. See சகஸ்ரம்.

ஸஹஸ்ராரசக்கரரேகை sahasrāra-cakkara-rēkai, n. <id. + āra + cakra +. A discusmark on the foot of Lord Buddha. See சகஸ்ராரசக்கரம். (மணி. 5, 104, உரை.)

ஸஹஸ்ராக்ஷன் sahasrākṣaṉ, n. <Sahasrākṣa. Indra. See சகஸ்திராட்சன்.

ஸஹாயம் sahāyam, n. <sahāya. See சகாயம்.

ஸஹானா sahāṉā, n. <U. sahānā. (Mus.) See சகானா.

ஸஹி[1]-த்தல் sahi-, 11 v. tr. <sah. See சகி-.

ஸஹி[2] sahi, n. <Arab. sahih. Truth; correctness; உண்மை.

ஸஹிதம் sahitam, adv. <sahita. See சகிதம். பாராயணஸஹிதம் வரவும்.

ஸஹேதுகம் sa-hētukam, n. <sa-hētuka. That which has a cause; காரணத்துடன் கூடியது.

ஸஹோதரன் sahōtaraṉ, n. <sahōdara. See சகோதரன்.

ஸஹோதரி sahōtari, n. <sahōdarī. See சகோதரி.

ஸா

ஸா sā. The compound of ஸ் and ஆ.

ஸாகரம் sākaram, n. <sāgara. See சாகரம்[2].

ஸாகி sāki, n. <Mhr. sākī. A kind of Mahrātta song; மகாராட்டிர இசைப்பாட்டுவகை.

ஸாட்டு sāṭṭu, *n.* <U. *sagat.* Wholesale; மொத்தம். ஸாட்டாக வாங்கிவிட்டான்.

ஸாத்மி-த்தல் sātmi-, *11 v. intr.* <*sa*+*ātman.* 1. To be digested, assimilated; சீரணமாதல். (ஈடு, 4, 2, 2.) 2. To be fully realised in experience; முற்றும் அனுபவிக்கப்படுதல். மேல்வரும் அநுபவங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காக (ஈடு, 1, 4, பிர.).

ஸாத்யம் sātyam, *n.* <*sādhya.* See சாத்தியம்.

ஸாத்யர் sātyar, *n.* <*sādhya.* A class of divine beings. See சாத்தியர்.

ஸாத்ருஶ்யம் sātruśyam, *n.* <*sādṛśya.* Likeness; ஒப்புமை.

ஸாத்வி sātvi, *n.* <*sādhvī.* Chaste woman; பதிவிரதை.

ஸாத்விகம் sātvikam, *n.* <*sāttvika.* 1. Good nature; நற்குணம். 2. Gentleness; சாந்தம்.

ஸாத்விகன் sātvikaṉ, *n.* <*sāttvika.* 1. Good-natured man; குணவான். 2. Gentle person. See சாத்துவிகன்.

ஸாதகம் sātakam, *n.* <*sādhaka.* See சாதகம்². பெருமாளதிருமேனிக்கு ஸாதகமில்லை யென்று (கோயிலொ. 22).

ஸாதம் sātam, *n.* prob. *pra-sāda.* Cooked rice; சோறு.

ஸாதர்ம்யம் sātarmyam, *n.* <*sādharmya.* 1. Similarity; ஒத்த தன்மை. 2. Generality; பொதுத்தன்மை.

ஸாதனம் sātaṉam, *n.* <*sādhana.* See சாதனம்¹.

ஸாதா sātā, *adj.* <U. *sādā.* See சாதா.

ஸாதாரணை sātāraṇa, *n.* <*Sādhāraṇa.* The 44th year of the Jupiter cycle. See சாதாரணை. (பஞ்.)

ஸாதாரணகாந்தாரம் sātāraṇa-kāntāram, *n.* <*sādhāraṇa*+*gāndhāra.* (Mus.) See சாதாரணகாந்தாரம்.

ஸாதாரணம் sātāraṇam, *n.* <*sādhāraṇa.* See சாதாரணம்.

ஸாதி¹-த்தல் sāti-, *11 v. tr.* <*sādh.* See சாதி¹-.

ஸாதி²-த்தல் sāti-, *11 v. tr.* <*pra-sād.* See சாதி⁴-.

ஸாது sātu, *n.* <*sādhu.* See சாது¹.

ஸாந்நித்யம் sānnityam, *n.* <*sānnidhya.* 1. Holy presence; திருமுன்பு. 2. Manifestation. See சான்னித்தியம். அவர் ஸாந்நித்யம் செய்தருளினபடியினாலே (கோயிலொ. 17).

ஸாபல்யம் sāpalyam, *n.* <*sāphalya.* Efficacy; fruitfulness; பயனுடைமை.

ஸாம்பன் sāmpaṉ, *n.* <*Sāmba.* Śiva; சிவன்.

ஸாம்யம் sāmyam, *n.* <*sāmya.* Equality. See சாமியம்¹.

ஸாம்ராஜ்யம் sāmrājyam, *n.* <*sāmrājya.* See சாம்ராச்சியம்.

ஸாமக்ரி sāmakri, *n.* <*sāmagrī.* See சாமக்கிரி. (கோயிலொ. 11.)

ஸாமந்தன் sāmantaṉ, *n.* <*sāmanta.* See சாமந்தன்.

ஸாமம் sāmam, *n.* <*sāman.* See சாமம்².

ஸாமர்த்யம் sāmartyam, *n* <*sāmarthya.* Skill. See சாமர்த்தியம், 1.

ஸாமர்த்யவான் sāmartyavāṉ, *n.* <*sāmarthya-vān* nom. sing. of *sāmarthya-vat.* See ஸாமர்த்யன்.

ஸாமர்த்யன் sāmartyaṉ, *n.* <ஸாமர்த்யம். Skilful person; சமர்த்தன்.

ஸாமவேதம் sāma-vētam, *n.* <*Sāma-vēda.* See சாமவேதம்.

ஸாமவேதி sāma-vēti, *n.* <*sāma-vēdin.* See சாமவேதி.

ஸாமாயிகம் sāmāyikam, *n.* prob. *sāmāyika.* (Jaina.) A vow to spend at least 45 minutes a day in meditation, thinking no evil of any one; தினந்தோறும் எவரைப்பற்றியுந் தீங்கு நினையாது 45 நிமிடங்களேனும் தியானத்தில் அமர்வதாகிய விரதம். (மேருமந். 144, உரை.)

ஸாமான் sāmāṉ, *n.* <U. *sāmān.* Goods. See சாமான்.

ஸாமான்யதர்மம் sāmāṉya-tarmam, *n.* <*sāmānya-dharma.* 1. The general virtues enjoined on all persons, such as speaking the truth, submission to elders, etc.; பொய்சொல்லாமை பெரியோர்க்குக் கீழ்ப்படிகை என்பன போன்று யாவரும் நடக்கவேண்டிய பொதுவான தருமம். 2. (Log.) General characteristic; பொதுத்தன்மை.

ஸாமான்யம் sāmāṉyam, *n.* <*sāmānya.* 1. See சாமானியம். 2. Ordinary thing; மட்டமான பொருள்.

ஸாமான்யன் sāmāṉyaṉ, n. <sāmānya. See சாமானியன்.

ஸாமானம் sāmāṉam, n. See சாமான். Loc.

ஸாமானாதிகரண்யம் sāmāṉātikaraṇyam, n. <sāmānādhikaraṇya. Appositional relation. See சமானாதிகரணசம்பந்தம்.

ஸாமாஜிகன் sāmājikaṉ, n. <sāmājika. 1. Member of an assembly or society; ஸமாஜத்தைச் சேர்ந்தவன். 2. Mediator; மத்தியஸ்தன்.

ஸாமி sāmi, n. <Pkt. sāmī <svāmin. See சாமி[1], 1, 4, 5, 6, 7.

ஸாமீப்யம் sāmīpyam, n. <sāmīpya. See சாமீப்பியம்.

ஸாமுத்ரிகம் sāmutrikam, n. <sāmudrikā. See ஸாமுத்ரிகாஶாஸ்த்ரம்.

ஸாமுத்ரிகாலக்ஷணம் sāmutrikā-lakṣaṇam, n. <id.+. The typical features, limbs and bodily proportions of an ideal person; இலக்கணப்படி அமையவேண்டிய அவயவாதிகளும் அடையாளங்களும்.

ஸாமுத்ரிகாஶாஸ்த்ரம் sāmutrikā-śāstram, n. <id.+. Physiognomy; the science of interpretation of spots and lines on the body and on the palm of hand; ஒருவனுடைய மச்சம் இரேகை முதலியவற்றின் பலன்களைக் குறிப்பிடுஞ் சாஸ்திரம்.

ஸாயகம் sāyakam, n. <sāyaka. Arrow. See சாயகம்.

ஸாயங்காலம் sāyaṅ-kālam, n. <sāyam+ Evening. See சாயங்காலம்.

ஸாயனம் sāyaṉam, n. <sāyana. (Astron.) The system of calculation which allows for the precession of the equinoctial point; வானசாஸ்திர கணிதவகை. (பஞ்.)

ஸாயுஜ்யம் sāyujyam, n. <sāyujya. See சாயுச்சியம்.

ஸார்த்தகம் sārttakam, n. <sārthaka. 1. Being fruitful; பயனையுடையதாகை. *என் பாயத நம் ஸார்த்தகமாயிற்று.* 2. Being significant; பொருளுடையதாகை.

ஸார்வபௌமன் sārvapaumaṉ, n. <sārva-bhauma. Emperor. See சார்வபௌமன்.

ஸாரங்கம் sāraṅkam, n. <sāraṅga. See சாரங்கம்[1].

ஸாரட்டு sāraṭṭu, n. <E. Chariot. See சாரட்டு.

ஸாரதி sārati, n. <sārathi. Charioteer. See சாரதி[1]. *பார்த்தஸாரதி.*

ஸாரம் sāram, n. <sāra. See சாரம்[3], 1-8.

ஸாரஸபக்ஷி sārasa-pakṣi, n. <sārasa+. 1. The Indian crane. See வெண்ணாரை. 2. Common crane. See கொக்கு[1], 1.

ஸாராம்ஶம் sārāmśam, n. <sārāmśa. Essential part; essence; வடித்தெடுத்த பகுதி.

ஸாரிணி sāriṇi, n. prob. sāriṇī. The string of the *viṇai* which produces the first note of the gamut; ஷட்ஜஸ்வரம் இசைக்கும் வீணைத்தந்தி.

ஸாரூப்யம் sārūpyam, n. <sārūpya. See சாரூப்பியம்.

ஸால்முகிரா sālmukirā, n. The Chaulmugra oil tree, *Gynocardia odorata;* மரவகை. (பைஷஜ. 68.)

ஸால்முகுரா sālmukurā, n. See ஸால்முகிரா. (இங். வை. 47)

ஸால்ஜாப் sāl-jāp, n. <U. savāl+U. jawab. See சால்ஜாப்பு.

ஸாலபஞ்சிகை sālapañcikai, n. <sāla-bhañjikā. Doll. See சாலபஞ்சிகை.

ஸாலம் sālam, n. <sāla. See சாலம்[3], 2, 3, 4.

ஸாலாமிசிரி sālāmiciri, n. <U. sālēb-misr. Salap tuber. See சாலாமிசிரி.

ஸாலியானா sāliyāṉā, adj. <U. sāliyāna. Annual, yearly; வருஷாந்தரத்து.

ஸாலேஹால் sālēhāl, n. <U. sāl-ē-hāl. Current year. See சாலேஹால். (C. G.)

ஸாலோக்யம் sālōkyam, n. <sālōkya. See சாலோக்கியம்.

ஸாவகாஶம் sāvakāśam, n. <sāvakāśa. Leisure. See சாவகாசம்.

ஸாவதானம் sāvatāṉam, n. <sāvadhāna. See சாவதானம்.

ஸாவித்ரி sāvitri, n. <Sāvitrī. See சாவித்திரி.

ஸாளக்ராமம் sāḷakrāmam, n. <sāla-grāma. Black fossil ammonite. See சாளக்கிராமம்.

ஸாஜாத்யம் sājātyam, n. <sājātya. Belonging to the same class; ஓரினமாகை. *ஓராதாரத்தாலே ஸாஜாத்யம்* (ஈடு, 5, 4, 2).

ஸாஷ்டாங்கநமஸ்காரம் sāṣṭāṅka-namaskāram, n. <sāṣṭāṅga+. See சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம்.

ஸாஷ்டாங்கம் sāṣṭāṅkam, n. <sāṣṭāṅga The eight parts of the body, viz., hands, shoulders, knees, chest and forehead; இருகை, இருதோள் இரு முழந்தாள் மார்பு நெற்றி ஆகிய எண் வகை உடலுறுப்புக்கள். அவன் ஸாஷ்டாங்கமாய் அவரை நமஸ்கரித்தான்.

ஸாஹசர்யம் sāhacaryam, n. <sāhacarya. 1. Companionship. See சாகசரியம். 2. Simultaneous occurrence; உடன்நிகழ்ச்சி. கடகருடைய அபிமத ஸாஹசர்யமும (திவ். திருவாய். 6, 1, 2, பன்னீ.).

ஸாஹஸம் sāhasam, n. <sāhasa See சாகசம்[1].

ஸாஹித்யம் sāhityam, n. <sāhitya. See சாகித்தியம்.

ஸாஹீப் sāhīp, n. <U. sāhib. 1. See ஸாஹேப். 2. See சாஹிப்.

ஸாஹூகார் sāhukār, n. <Hind. sāhūkār. Banker, money-lender. See சாவ்கார்.

ஸாஹேப் sāhēp, n. <U. sāhēb. 1. Muhammadan; முகம்மதியன். 2. White man; European; வெள்ளைக்காரன். 3. Master; யஜமானன். Loc.

ஸாக்ஷ்யம் sākṣyam, n. <sākṣya. 1. Deposition. See சாட்சியம். 2. Proof, evidence; சான்று.

ஸாக்ஷாத் sākṣāt, adv. <sākṣāt. 1. Before one's eyes; கண்ணுக்கெதிரில். 2. Directly; நேராக. அவன் எனக்கு ஸாக்ஷாத் ஸஹோதரன். 3. Exactly; சரியாக. 4. See சாட்சாத்து.

ஸாக்ஷாத்காரம் sākṣāt-kāram, n. <sākṣāt-kāra. See சாட்சாத்காரம்.

ஸாக்ஷி sākṣi, n. <sākṣin. See சாட்சி, 1, 2, 4, 5.

ஸி

ஸி si. The compound of ஸ் and இ.

ஸித்தம் sittam, n. <siddha. See சித்தம்[2].

ஸித்தர் sittar, n. <siddha. See சித்தர்.

ஸித்தன் sittaṉ, n. <siddha. See சித்தன்[1], 1.

ஸித்தாந்தம் sittāntam, n. <siddhānta. See சித்தாந்தம், 1, 2, 3, 4.

ஸித்தாந்தி sittānti, n. <siddhāntin. See சித்தாந்தி, 1, 2, 3.

ஸித்தார்த்த sittārtta, n. <Siddhārtha. The 53rd year of the Jupiter cycle. See சித்தார்த்தி. (பஞ்.)

ஸித்தார்த்தன் sittārttaṉ, n. <Siddhārtha. The Buddha. See சித்தார்த்தன். (மணி. 30, 2, உரை.)

ஸித்தி sitti, n. <siddhi. 1. See சித்தி[2], 1, 2, 3, 4. 2. (Buddh.) The supernatural powers attained by Buddhist monks. See இருத்தி. (மணி. 26, 61, உரை.)

ஸிதம் sitam, n. <sita. Whiteness. See சிதம்[1], 1.

ஸிதார் sitār, n. <Hind. sitār. A musical instrument. See சித்தார்[1].

ஸிந்து sintu, n. <sindhu. See சிந்து[3], 1, 4, 5.

ஸிந்தூரம் sintūram, n. <sindūra See சிந்தூரம்[1].

ஸிப்பந்தி sippanti, n. <U. sibandī See சிப்பந்தி.

ஸிபாய் sipāy, n. <U. sipāhī. Sepoy. See சிப்பாய்.

ஸிம்ஹநாதம் simha-nātam, n. <siṃha+. See சிங்கநாதம்[1], 1, 2.

ஸிம்ஹம் simham, n. <siṃha. See சிங்கம்[1], 1, 2.

ஸிம்ஹளம் simhaḷam, n. <Siṃhala. See சிங்களம்.

ஸிம்ஹாவலோகனம் simhāvalōkaṉam, n. <siṃha+ava-lōkana. See சிங்கநோக்கு. (நன். சங்கர. புதுப். பக். 63.)

ஸிம்ஹாஸநம் simhāsanam, n. <id.+. See சிங்காசனம்.

ஸிரை sirai, n. <sirā. Nerve, tendon. See சிரை[2]. (சாரங்க. 26.)

ஸீ

ஸீ sī. The compound of ஸ் and ஈ.

ஸீத்காரம் sītkāram, n. <sītkāra. See சீற்காரம்.

ஸீமந்தம் sīmantam, n. <sīmanta. A ceremony. See சீமந்தம்.

ஸீமை sīmai, n. <sīmā. Limit, boundary; எல்லை.

ஸீரம் sīram, *n.* <*sīra*. Plough; கலப்பை.

ஸீஸம் sīsam, *n.* <*sīsa*. 1 Tin; வெள்ளீயம். 2. Madness; பைத்தியம். *Loc.*

ஸீஸா sīsā, *n.* <U. *shīshā*. Bottle. See சீசா.

ஸு

ஸு su. The compound of ஸ் and உ.

ஸுக்ரீவன் sukrīvaṉ, *n.* <*Su-grīva*. See சுக்கிரீவன்.

ஸுக்ருதம் sukrutam, *n.* <*su-kṛta*. Virtuous action. See சுகிர்தம்[1], 1.

ஸுக்ருதன் sukrutaṉ, *n.* <*su-kṛta*. Virtuous person. See சுகிர்தன்[2].

ஸுகதன் sukataṉ, *n.* <*Su-gata*. See சுகதன்.

ஸுகந்தம் sukantam, *n.* <*su-gandha*. See சுகந்தம்[2], 1, 2.

ஸுகம் sukam, *n.* <*sukha*. See சுகம்[1].

ஸுகரம் sukaram, *n.* <*su-kara*. That which is easy to accomplish. See சுகரம். ஆஶ்ரயணம் ஸுகர மென்னுமிடத்தையும் (திவ். திருவாய். 6, 1, பன்னீ. ப்ர.).

ஸுகுமாரம் sukumāram, *n.* <*su-kumāra*. Softness. See சுகுமாரம், 1.

ஸுதர்மை sutarmai, *n.* <*Su-dharman*. Indra's hall. See சுதன்மை.

ஸுதர்ஶநம் sutarśanam, *n.* <*su-darśana*. See சுதரிசனம், 1, 2.

ஸுதராம் sutarām, *adv.* <*su-tarām*. 1. Utterly, totally; அடியோடு. 2. Excessively; மிகவும்.

ஸுதலம் sutalam, *n.* <*su-tala*. A nether world. See சுதலம்.

ஸுதன் sutaṉ, *n.* <*suta*. Son. See சுதன்.

ஸுதினம் sutinam, *n.* <*su-dina*. Auspicious day, good day; நல்லநாள்.

ஸுதை[1] sutai, *n.* <*sutā*. Daughter. See சுதை[2].

ஸுதை[2] sutai, *n.* <*sudhā*. See சுதை[1], 1, 2, 4.

ஸுந்தரம் suntaram, *n.* <*sundara*. Beauty. See சுந்தரம்[1], 1.

ஸுந்தரன் suntaraṉ, *n.* <*sundara*. See சுந்தரன்.

ஸுந்தரி suntari, *n.* <*sundarī*. See சுந்தரி[1].

ஸுந்நம் sunnam, *n.* <Pkt. *sunna* <*śūnya*. Cipher; சுழி.

ஸுநாயாஸமாய் sunāyāsam-āy, *adv.* prob. *anāyāsa*+. [T. *sunāyāsamugā*.] Without any difficulty; கஷ்டமில்லாமல்.

ஸுப்தி supti, *n.* <*supti*. Sleep; தூக்கம்.

ஸுப்ரதீகம்[1] supratīkam, *n.* <*supratīka*. See சுப்பிரதீகம்.

ஸுப்ரதீகம்[2] supratīkam, *n.* Corr. of ஸுப்ரதீபம்.

ஸுப்ரதீபம் supratīpam, *n.* <*su-pradīpa*. See சுப்பிரதீபம்[1], 1.

ஸுப்ரஹ்மண்யன் suprahmaṇyaṉ, *n.* <*Subrahmaṇya*. See சுப்பிரமணியன்.

ஸுபந்தம் supantam, *n.* <*subanta*. Noun; பெயர்ச்சொல்.

ஸுபர்ணன் suparṇaṉ, *n.* <*Su-parṇa*. Garuḍa; கருடன்.

ஸுபாரி supāri, *n.* <Hind. *supāri*. Areca-nut; பாக்கு.

ஸுபிக்ஷம் supikṣam, *n.* <*su-bhikṣa*. Prosperity. See சுபிட்சம்.

ஸுபீனா supīṉā, *n.* <E. Subpoena, summons of a law court; நீதிஸ்தலத்தில் ஆஜராவதற்குப் பிறப்பிக்குங் கட்டளை.

ஸுபேதார் supētār, *n.* <U. *subādār*. Subahdar, a military officer. See சுபேதார்.

ஸுபோதம் supōtam, *n.* <*su-bōdha*. 1. Perfect consciousness; கலக்கமற்ற மனநிலை. 2. Profound wisdom. See சுபோதம், 1.

ஸுமங்கலி sumaṅkali, *n.* <*su-maṅgalī*. See சுமங்கலி.

ஸுமங்களர் sumaṅkaḷar, *n.* <*Su-maṅgala*. A Buddha; பழையபுத்தர்களு ளொருவர். (மணி. பக். 369.)

ஸுமுகம் sumukam, *n.* <*su-mukha*. Genial countenance; இன்முகம்.

ஸுமுகன் sumukaṉ, *n.* <*su-mukha*. 1. Person of genial countenance; இன்முகத்தினன். 2. Benefactor, one who is helpful; அனுகூலன்.

ஸுமேதர் sumētar, *n.* prob. *su-mēdhas.* A Buddha; பழையபுத்தர்களு ளொருவர். (மணி. பக். 369.)

ஸுமேரு sumēru, *n.* <*Sumēru.* A peak in Mt. Mēru. See சுமேரு.

ஸுரங்கம் surankam, *n.* <*suraṅgā.* See சுரங்கம்.

ஸுரதம் suratam, *n.* <*surata.* See சுரதம்[1].

ஸுரபி surapi, *n.* <*surabhi.* See சுரபி, 1, 3.

ஸுரர் surar, *n.* <*sura.* See சுரர்.

ஸுரஸம் surasam, *n.* <*sva-rasa.* Decoction. See சுரசம்[1].

ஸுரக்ஷிதம் suraksitam, *n.* <*su-raksita.* That which is well protected. See சுரட்சிதம்.

ஸுராபானம் surā-pāṉam, *n.* <*surā*+*pāna.* Drinking spirituous liquors; மதுபானம்.

ஸுல்தான் sultāṉ, *n.* <Arab. *sultān.* See சுல்தான்.

ஸுல்தானி sultāṉi, *n.* Sultana, daughter of sultan; சுல்தானுடைய மகள். (கோயிலொ. 23.)

ஸுலபம் sulapam, *n.* <*su-labha.* Ease. See சுலபம், 1.

ஸுலோசனம் sulōcaṉam, *n.* <*su-lōcana.* See சுலோசனம்.

ஸுளுவு suḷuvu, *n.* <T. *suḷuvu* <*su-labha.* Ease. See சுலபம், 1.

ஸுன்னத் suṉṉat, *n.* <Arab. *sunnat.* See சுன்னத்து.

ஸுன்னி suṉṉi, *n.* <Arab. *sunni.* A sect of Muhammadanism. See சுன்னி.

ஸுன்னை suṉṉai, *n.* See ஸுந்நம்.

ஸுஜாதர் sujātar, *n.* <*Su-jāta.* A Buddha; பழையபுத்தர்களு ளொருவர். (மணி. பக். 369.)

ஸுஷ்டு susṭu, *n.* <*susthu.* 1. That which is good; நன்கமைந்தது. *அது ஸுஷ்டுவாக உள்ளது.* 2. That which is beautiful, elegant; அழகானது.

ஸுஷி susi, *n.* <*susi.* 1. Hole, bore; துளை. இவனைப்போல் ஸுஷியுடையார் இல்லையிறே (ஈடு, 4, 8, 8). 2. Wisdom; ஞானம். (ஈடு, 4, 8, 8.) 3. Shame; லஜ்ஜை. (ஈடு, 4, 8, 8.)

ஸுஷுப்தி suṣupti, *n.* <*su-ṣupti.* See சுழுத்தி[1].

ஸுஷும்நை susumnai, *n.* <*suṣumnā.* See சுழுமுனை.

ஸுஸ்வரம் susvaram, *n.* <*su-svara.* (Mus.) Sweet melody, conforming to the rules of the Śāstra; சங்கீதசாஸ்திர விதிப்படி அமைந்ததுங் கேட்க இனியதுமான இசை.

ஸுஹ்ருத் suhrut, *n.* <*su-hṛd.* Friend, well-wisher; சிநேகிதன்.

ஸூ

ஸூ sū. The compound of ஸ and ஊ.

ஸூக்தி sūkti, *n.* <*sūkti.* Wise utterance. See சூக்தி.

ஸூகரம் sūkaram, *n.* <*sūkara.* Pig; பன்றி.

ஸூசகம் sūcakam, *n.* <*sūcaka.* Sign, indication, omen; அறிகுறி.

ஸூசனம் sūcaṉam, *n.* <*sūcana.* See சூசனம்.

ஸூசிகை sūcikai, *n.* <*sūcikā.* 1. Index, that which indicates; குறிப்பது. விஷய ஸூசிகை. 2. Table, as of contents; அட்டவணை.

ஸூசீ sūcī, *n.* <*sūcī.* 1. See ஸூசிகை. 2. See சூசி, 1, 2, 3.

ஸூசீபத்ரம் sūcī-patram, *n.* <*sūcī-patra.* See ஸூசிகை.

ஸூத்ரம் sūtram, *n.* <*sūtra.* See சூத்திரம்.

ஸூதகம் sūtakam, *n.* <*sūtaka.* See சூதகம்[1].

ஸூதன் sūtaṉ, *n.* <*sūta.* Charioteer; தேர்ப்பாகன்.

ஸூபம் sūpam, *n.* <*sūpa.* Dholl; பருப்பு.

ஸூர்க்கத்தி sūr-k-katti, *n.* <T. *cura-katti.* See சூரிக்கத்தி.

ஸூர்யகாந்தம் sūrya-kāntam, *n.* <*sūrya*+. See சூரியகாந்தம்.

ஸூர்யகாந்தி sūrya-kānti, *n.* <id.+. See சூரியகாந்தி.

ஸூர்யநமஸ்காரம் sūrya-namaskāram, *n.* <id.+. See சூரியநமஸ்காரம்.

ஸூர்யபடம் sūrya-paṭam, *n.* <id.+. *paṭa.* Velvet. See சூரியகாந்திப்பட்டு.

ஸூர்யபுடம் sūrya-puṭam, *n.* <*sūrya-puta* See சூரியபுடம்[1].

ஸூர்யன் sūryaṉ, *n.* <*Sūrya.* Sun. See சூரியன்.

ஸூர்யோபராகம் sūryōparākam, *n.* <id. + *upa-rāga.* Solar eclipse; சூரியகிரகணம்.

ஸூரி sūri, *n.* <*sūrin.* See சூரி[2].

ஸூக்ஷ்மதர்ஶநம் sūksma-tarśanam, *n.* <*sūksma* + *darśana.* See சூட்சுமதரிசினம்.

ஸூக்ஷ்மதர்ஶி sūksma-tarśi, *n.* <id. + *darśin.* Person of acute perception or keen intellect; கூர்ந்தறிபவ-ன்-ள்.

ஸூக்ஷ்மபுத்தி sūkṣma-putti, *n.* <id. +. Keen intellect; நுண்ணறிவு.

ஸூக்ஷ்மம் sūksmam, *n.* <*sūksma.* 1. See சூட்சுமம். 2. That which is sharp; கூர்மையானது.

ஸூக்ஷ்மாவஸ்தை sūksmāvastai, *n.* <id. + *ava-sthā.* (Phil.) Subtle condition; தன்மாத்திரைநிலை. (அஷ்டாதச. பக். 19.)

ஸூக்ஷம் sūkṣam, *n.* Corr. of ஸூக்ஷ்மம்.

ஸெ

ஸெ se. The compound of ஸ் and எ.

ஸே

ஸே sē. The compound of ஸ் and ஏ.

ஸேசநம் sēcanam, *n.* <*sēcana.* 1. Drenching; wetting; நனைக்கை. 2. Sprinkling; நீர்தெளிக்கை.

ஸேது sētu, *n.* <*sētu.* See சேது[2].

ஸேவகன் sēvakaṉ, *n.* <*sēvaka.* See சேவகன், 1, 2.

ஸேவாகாலம் sēvā-kālam, *n.* <*sēvā* +. Recitation of Tivya-p-pirapantam, in Viṣṇu temples. See சேவாகாலம். ஸேவாகாலமாய்த் திருவோலக்கம் கலைந்த பின்பு (கோயிலொ. 50).

ஸேவாகாலம்பண்ணு-தல் sēvākālam-paṇṇu-, *v. tr. & intr.* <ஸேவாகாலம் +. To recite, as Tivya-p-pirapantam before the deity in a Viṣṇu temple; திவ்யப்பிரபந்தத்தைக் கடவுளின் திருமுன்பு திரளவிருந்து ஓதுதல்.

ஸேவை[1] sēvai, *n.* <*sēvā.* See சேவை[1].

ஸேவை[2] sēvai, *n.* <Hind. *sēv.* See சேவை[4].

ஸேனாதிபதி sēṉātipati, *n.* <*sēnādhipati.* See ஸேனாபதி, 1.

ஸேனாபதி sēṉāpati, *n.* <*sēnā-pati.* 1. Commander of an army; படைத்தலைவன். 2. God Subrahmaṇya; முருகக்கடவுள்.

ஸேனை sēṉai, *n.* <*sēnā.* See ஸைன்யம்.

ஸை

ஸை sai. The compound of ஸ் and ஐ.

ஸைந்தவம் saintavam, *n.* <*saindhava.* See சயிந்தவம்[1].

ஸைந்தவி saintavi, *n.* <*saindhavī.* (Mus.) A melody-type. See சயிந்தவி.

ஸைன்யம் saiṉyam, *n.* <*sainya.* Army. See சைனியம்.

ஸொ

ஸொ so. The compound of ஸ் and ஒ.

ஸொண்டி soṇṭi, *n.* <T. *soṇṭī* <*śuṇṭhī.* 1. Dried ginger. See சொண்டி[1]. 2. Lean, emaciated person; மெலிந்தவன்.

ஸொத்து sottu, *n.* <K. *sottu.* Property. See சொத்து[1], 1.

ஸொந்தம் sontam, *n.* cf. *svam.* [T. *sontamu*, K. *sonta.*] See சொந்தம்.

ஸொஜ்ஜி sojji, *n.* <Mhr. *soji.* See சொஜ்ஜி.

ஸொஜ்ஜியப்பம் sojji-y-appam, *n.* <ஸொஜ்ஜி + அப்பம்[1]. A kind of sweet cake. See சொஜ்ஜியப்பம்.

ஸொஸ்தி sosti, *n.* <Persn. *susti.* 1. Debility, impotence; பலஹீனம். 2. Idleness, laziness; சோம்பல். 3. Dilatoriness; தாமதம். 4. Carelessness; சிரத்தையின்மை. 5. Deformity; உடற்குறை.

ஸோ

ஸோ sō. The compound of ஸ் and ஓ.

ஸோதகும்பம் sōta-kumpam, *n.* <*sōda-kumbha.* A ceremony. See சோதகும்பம்.

ஸோதர்யம் sōtaryam, *n.* <*sōdarya.* The relation of brother or sister; உடன்பிறக்கை.

ஸோதரன் sōtaraṉ, *n.* <*sōdara.* See சோதரன்.

ஸோதரி sōtari, *n.* <*sōdarī.* See சோதரி,

ஸோபானம் sōpāṉam, n. <sōpāna Step; stair; படி.

ஸோம்பு sōmpu, n. <T. sōpu. Anise; See சோம்பு³ (பைஷஜ. அட்டவணை, பக். 24.)

ஸோமயாகம் sōma-yākam, n. <sōma +. A sacrifice. See சோமயாகம்.

ஸோமயாஜி sōma-yāji, n. <sōma-yājin. See சோமயாஜி.

ஸோமரோகம் sōma-rōkam, n. <sōma +. Diabetes; நீரிழிவுநோய் (பைஷஜ. அட்டவணை, பக். 24.)

ஸோமலதை sōma-latai, n <id. + latā. Soma plant. See சோமலதை.

ஸோமவாரம் sōma-vāram, n. <id. + vāra. Monday. See சோமவாரம். (பஞ்.)

ஸோமன் sōmaṉ, n. <sōma. 1. Śiva; சிவபிரான். 2. Moon See சோமன், 1. 3. Man's cloth. See சோமன், 10. 4. Kubēra. See சோமன், 3. 5 A Vasu. See சோமன், 5. (தக்கயாகப். 483, உரை.)

ஸோமஸூத்ரம் sōma-sūtram, n. <id. +. See சோமசூத்திரம்.

ஸோமாஸ்கந்தன் sōmāskantaṉ, n. <Sa + Umā + Skanda. See சோமாஸ்கந்தன்.

ஸோமோபராகம் sōmōparākam, n. <sōmōparāga. Lunar eclipse; சந்திரகிரகணம்

ஸோஹம்பாவனை sōham-pāvaṉai, n. <sōham-bhāvanā. See சோகம்பாவனை.

ஸௌ

ஸௌ sau. The compound of ஸ் and ஔ.

ஸௌக்யம் saukyam, n. <saukhya. See சௌக்கியம், 1, 2.

ஸௌகதம் saukatam, n. <saugata. Buddhism; பௌத்தம்.

ஸௌகதன் saukataṉ, n. <saugata. 1. See சுகதன். 2. Buddhist; பௌத்தன்.

ஸௌகர்யம் saukaryam, n. <saukarya. See சௌகரியம்.

ஸௌகுமார்யம் saukumāryam, n. <saukumārya. Softness, tenderness; மென்மை.

ஸௌதாமினி sautāmiṉi, n. <saudāminī. Lightning; மின்னல்.

ஸௌந்தர்யம் sauntaryam, n. <saundarya. Beauty. See சௌந்தரியம். தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலும் . . . ரப்படுத்தி (திவ். திருப்பா. அவ. பக். 18):

ஸௌபாக்யம் saupākyam, n. <saubhāgya. 1. See சௌபாக்கியம். 2. Beauty; அழகு.

ஸௌபாக்யவதி saupākyavati, n. <saubhāgya-vatī 1. See சௌபாக்கியவதி. 2. A goddess believed to reside on the heads of married women; சுமங்கலிகளின் தலையில் வீற்றிருப்பதாகக் கருதப்படுந் தெய்வம். (தக்கயாகப். பக். 308.)

ஸௌம்ய saumya, n. <Saumya. The 43rd year of the Jupiter cycle. See சௌமிய. (பஞ்.)

ஸௌம்யம் saumyam, n. <saumya. See சௌமியம்.

ஸௌம்யவாரம் saumya-vāram, n. <id. + vāra. Wednesday; புதன்கிழமை. (பஞ்.)

ஸௌம்யன் saumyaṉ, n <saumya. See சௌமியன், 1, 2.

ஸௌரம் sauram, n. <saura. 1. See சௌரம்¹. 2. (Astron.) See சௌரமானம். (பஞ்.)

ஸௌரமானம் saura-māṉam, n. <id. +. (Astron.) See சௌரமானம்.

ஸௌராஷ்ட்ரம் saurāṣṭram, n. <saurāṣṭra. See சௌராஷ்டிரம்.

ஸௌராஷ்ட்ரர் saurāṣṭrar, n. <saurāṣṭra. A class of silk-weavers. See சௌராஷ்டிரர்.

ஸௌலப்யம் saulapyam, n. <saulabhya. See சௌலப்பியம்.

ஸௌவீரம் sauvīram, n. <sauvīra. See சௌவீரம், 1, 2.

ஸௌவீராஞ்ஜனம் sauvīrāñjaṉam, n. <id. + añjana. White antimony; ஒருவகை மங்கல் நிறமான அஞ்சனக்கல். (சாரக. 342.)

ஸௌஜன்யம் saujaṉyam, n. <saujanya. See சௌசன்னியம்.

ஸௌசீல்யம் sauśīlyam, n. <sauśīlya. 1. Excellence of disposition; virtuous conduct; நற்குண நல்லொழுக்கம். 2. The quality of moving freely and on terms of equality with persons lower in status than oneself; மிகத் தாழ்ந்தாரோடும் ஒப்பக் கலந்திருக்கும் நற்குணம்.

ஸௌஷ்டவம் sauṣṭavam, n. <sauṣṭhava. Being elegant or beautiful; அழகுடையதாயிருக்கை.

ஸௌஹார்த்தம் sauhārttam, n. <sauhārda. Friendship; சினேகம்.

ஹ்

ஹ் h. Aspirate.

ஹ்ரஸ்வம் hrasvam, *n.* <*hrasva* 1. Defect, deficiency; குறைவு. 2. Short letter; குறில். 3. Shortness; குள்ளம். 4. Emptiness, non-existence; இல்லாமை.

ஹ்ருதயம் hrutayam, *n.* <*hṛdaya*. Heart. See இருதயம்.

ஹ

ஹ ha. The compound of ஹ் and அ.

ஹக்கு hakku, *n.* <U. *haqq*. Right, claim; உரிமை. (C. G.)

ஹக்குதார் hakku-tār, *n.* <ஹக்கு + தார்². Holder of a right. See அக்குதார். (R. T.)

ஹக்குதாரன் hakku-tāraṉ, *n.* See ஹக்குதார். (C. G.)

ஹகீம் hakīm, *n.* <Arab. *hakīm*. Hakeem, physician following the Ūṉāṉi system; யூனானி வைத்தியன். *Loc.*

ஹங்காம் haṅkām, *n.* <U. *haṅgām*. Time, season, period at which anything is most abundant or prevalent, as business; தக்க பருவம். (C. G.)

ஹங்காமி haṅkāmi, *adj.* <U. *haṅgāmi*. Temporary. See அங்காமி. ஹங்காமி சிப்பந்தி. (C. G.)

ஹடம் haṭam, *n.* <*haṭha*. See அடம்², 1, 2.

ஹடயோகம் haṭa-yōkam, *n.* <id. + *yōga*. A yōga. See அடயோகம்.

ஹத்து hattu, *n.* <Arab. *hadd*. See அத்து⁴.

ஹத்துபத்திரிகை hattu-pattirikai, *n.* <ஹத்து +. Statement fixing boundaries; எல்லையைக் குறிக்கும் பத்திரம். (R. T.)

ஹத்துபந்தி hattu-panti, *n.* <U. *hadd-bandhi*. Demarcation of boundaries; எல்லையைக் குறிப்பிடுகை.

ஹத்துமீறு-தல் hattu-mīṟu-, *v. intr.* <ஹத்து +. To transgress; வரம்புகடத்தல்.

ஹத்யை hatyai, *n.* <*hatyā*. 1. Murder; கொலை. 2. Sin of killing a person; கொலைப் பாவம்.

ஹதம் hatam, *n.* <*hata*. Destruction, ruin. See அதம்³.

ஹம்சாயி hamcāyi, *n.* <U. *hamsāyi*. That which is in the neighbourhood; அயற் பக்கத்துள்ளது. (C. G.)

ஹம்சாயிக்கிராமம் hamcāyi-k-kirāmam, *n.* <ஹம்சாயி + Neighbouring hamlet attached to a revenue village; தலைமைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்ததான பக்கத்துக் கிராமம். (C. G.)

ஹம்ஸகமனம் hamsa-kamaṉam, *n.* <*hamsa* + *gamana*. Gait of a swan or goose; அன்னநடை.

ஹம்ஸத்வனி hamsa-tvaṉi, *n.* <id. +. (Mus.) A melody-type; ஓர் இராகம்.

ஹம்ஸதூளிகாமஞ்சம் hamsa-tūḷikā-mañcam, *n.* <id. + *tūlikā* +. Bed with mattress of swan's down; அன்னத்தின் தூவியினாலியன்ற படுக்கையையுடைய கட்டில்.

ஹம்ஸபாதம் hamsa-pātam, *n.* <id. +. Caret, the mark used under a line for interlineating; வரிப்பிளப்பின் குறி. (C. G.)

ஹம்ஸம் hamsam, *n.* <*hamsa*. 1. Swan; அன்னம். ஹம்ஸ நடை. 2. A kind of asceticism, one of four *caṉṉiyācam*, q.v.; சன்னியாசம் நான்கனுள் ஒன்று (கைவல். சந்தே. 158.)

ஹம்ஸமந்த்ரம் hamsa-mantram, *n.* <id. +. Hamsa formula. See அஜபை.

ஹம்ஸன் hamsaṉ, *n.* <*hamsa*. An ascetic who subjects himself to severe austerities and long fasts, spending his days in places made holy by the presence of cows and Brāhmins, one of four orders of *caṉṉiyāci*, q.v.; நால்வகைச் சன்னியாசிகளுள் கடுமையான விரதானுஷ்டானங்களை மேற்கொண்டு பசு பார்ப்பனருள்ள தூயவிடங்களில் வசிக்கும் ஒருவகைத் துறவி.

ஹமேஷா hamēṣā, *n.* <Persn. *hamēshā*. Always; எப்போதும். (C. G.)

ஹயக்ரீவன் haya-krīvaṉ, *n.* <*Haya-grīva* A form of Viṣṇu. See அயக்கிரீவன்.

ஹயம் hayam, *n.* <*haya*. Horse. See அயம்⁸.

ஹயும் hayum, *n.* (R. T.) 1. A kind of *cuvarṇātāyam* which is fixed or subject to little variation; சுவர்ணதாயத்தின் ஓர் பிரிவு. 2. Revenue derived from ginger and other crops grown on the hills; மலையில் விளையும் இஞ்சி முதலிய பொருள்கட்கு விதித்த வரிப்பணம்.

ஹர்க்காரா harkkārā, *n.* <Persn. *harkārā*. See அரிக்காரன். ஹர்க்காராவைப் பார்த்து (பிரதாப. விலா. 137).

ஹர்கத் harkat, *n.* <Arab. *harkat*. (C. G.) 1. Movement, motion; agitation; சலனம். 2. Opposition, hindrance; எதிரிடை. 3. Trouble; உபத்திரவம்.

ஹர்த்தால் harttāl, n. <Hind. haratāl. Closing of shops; கடைகளையெல்லாம் ஒரு சேர மூடுகை. Mod.

ஹர்ஜி harji, n. <U. arzi. Petition. See அர்ஜி.

ஹர்ஷணம் harsaṇam, n. <harsaṇa. (Astron.) A division of time. See அரிஷணம்.

ஹர்ஷம் harṣam, n. <harṣa. Joy; மகிழ்ச்சி.

ஹரணம் haraṇam, n. <haraṇa. 1. Removing, taking away; கவர்கை. 2. (Math.) Subtraction; எண் கழிக்கை. 3. Wasting; வீண் போக்குகை. கால ஹரணஞ் செய்யாதே.

ஹரன் haraṉ, n. <Hara. Śiva. See அரன், 1.

ஹராம் harām, n. <Arab. harām. That which is unlawful and not permitted by religion; மதசம்மதமல்லாதது. ஹராமான சமபாதகியம்.

ஹராம்ஜான் harām-jāṉ, n. <id. + Persn. jān. 1. Illegitimate child; சோரத்திற் பிறந்த குழந்தை. 2. Insolent or rude boy; துடுக்குள்ள பையன். Muham.

ஹராமி harāmi, n. <Arab. harāmi. Rascal. See அராமி

ஹராஜ் harāj, n. Auction; விலைகூறுகை. (C. G.)

ஹரி hari, n. <Hari. Viṣṇu. See அரி[7], 8.

ஹரிகதாகாலக்ஷேபம் hari-katā-kāla-kṣēpam, n. <id. + kathā +. See ஹரிகதை. Mod.

ஹரிகதை hari-katai, n. <id. + id. Exposition of a story from a Purāṇa, generally of Viṣṇu, with songs; பாடல் பக்கவாத்தியங்களுடன் சொல்லப்படுங் கதாப் பிரசங்கம்.

ஹரிசந்தனம் hari-cantaṉam, n. <hari-candana. See அரிசந்தனம்.

ஹரித்வாரம் hari-tvāram, n. <Hari-dvāra. Haridwar. See அரித்துவாரம்.

ஹரிதாளம் haritāḷam, n. <haritāla. Yellow orpiment. See அரிதாரம், 1.

ஹரிதாளிகாவிரதம் hari-tāḷikā-viratam, n. perh. hari-tālikā +. A fast observed on the third titi of the bright fortnight of Pāttirapatam; பாத்திரபதமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துத் திருதியையன்று அனுஷ்டிக்கும் ஒரு விரதம். (பஞ்.)

ஹரியர்த்தர் hari-y-arttar, n. <Hari + ardha. A form of Śiva, with Viṣṇu on the right half of His body; மகாவிஷ்ணுவை வலப்பக்கத்திற் கொண்டதான சிவமூர்த்தம்.

ஹரிஜனம் hari-jaṉam, n. <id. +. Depressed classes of the Hindus; ஹிந்துக்களுள் தாழ்ந்தப்பட்ட வகுப்பினர். Mod.

ஹரிஹரபுத்திரர் hari-hara-puttirar, n. <Hari + Hara + puttra. Śāstā, son of Hara by Mōhini, an avatār of Hari; சிவபிரானுக்கு மோகினியுருக்கொண்ட திருமாலிடம் பிறந்தவரான சாஸ்தா. (நன். சகசா. புதுப. பக். 367.)

ஹரிஹரன் hari-haraṉ, n. <id. + id. 1. A manifestation of God in the combined form of Viṣṇu and Śiva. See சங்கரநாராயணன். 2. See ஹரிஹரபுத்திரர்.

ஹல்வா halvā, n. <Arab. halwā. See அல்வா.

ஹலம் halam, n. <hala. Plough. See அலம்[4].

ஹலாயுதன் halāyutaṉ, n. <Halāyudha. Balarāma. See அலாயுதன்.

ஹலால் halāl, n. <Arab. halāl. That which is lawful and permitted by religion; மதசம்மதமானது. ஹலாலான சமபாதகியம.

ஹவ்யம் havyam, n. <havya. Oblations to the Dēvas; தேவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அவி.

ஹவல்தார் havaltār, n. <Persn. haval-dār. Havildar, Indian military officer; இந்தியச் சேனைத்தலைவருள் ஒரு வகையினன்.

ஹவில்தார் haviltār, n. See ஹவல்தார்.

ஹவிஸ் havis, n. <havis. 1. See அவி[3]. 2. Rice cooked without straining the conjee; கஞ்சிவடியாது சமைத்துஞ் சோறு. Brāh.

ஹளஹளம் halahaḷam, n. A kind of ruby; மாணிக்கவகை. (S. I. I. ii, 78, 2.)

ஹனுமான் haṉumāṉ, n. <Hanu-mān nom. sing. of hanu-mat. See அனுமான்[1].

ஹஜரத் hajarat, n. <Arab. hazrat. Exalted person; eminent person; சிறந்தோன். வந்தாரகோ ஹஜரத (பிரதாப. விலா. 134).

ஹஜாம் hajām, n. <Arab. hajām. Barber; நாவிதன்.

ஹஜூர் hajūr, n. <Arab. huzūr. That which is chief or principal; தலைமையானது. ஹஜூர்க் கச்சேரி.

ஹஸ்தகடகம் hasta-kaṭakam, n. <hasta +. Bracelet; வளையல்.

ஹஸ்தம் hastam, n. <hasta. See அத்தம்[8].

ஹஸ்தமுத்திரை hasta-muttirai, n. <id. +. Gesture, indication by hand; கையாற் செய்யும் அடையாளம். சொல்லப்புக்க வார்த்தையைத் தலைகட்ட மாட்டாதே ஹஸ்தமுத்திரையாலே தலைகட்டா நின்றுள (ஈடு, 4, 4, 1).

ஹஸ்தரோக்கம் hasta-rokkam, n. <id. +. 1. See அஸ்தரோக்கம். 2. Ready money; கைமேற்பணம்.

ஹஸ்தலாகவம் hasta-lākavam, n. <id.+. Dexterity of hand; விரைந்து தொழில் செய்யும் கைவன்மை.

ஹஸ்தவிசேஷம் hasta-vicēsam, n. <id.+viśeṣa. Luck associated with one's hand. See கைராசி. அந்த வைத்தியனுக்கு ஹஸ்த விசேஷம் உண்டு.

ஹஸ்தி hasti, n.<hastin. Elephant. See அத்தி[8], 1.

ஹஸ்திகிரி hastikiri, n. <id.+giri. The hill on which the temple of Śrī Varadarāja at Conjeevaram is situate; காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீவரதராஜப் பெருமாள் கோயிலமைந்த குன்று.

ஹஸ்தினாபுரம் hastinā-puram, n. <Hastinā-pura. An ancient city near modern Delhi. See அஸ்தினபுரம்.

ஹஸ்தினி hastini, n. <hastinī. See அத்தினி.

ஹா

ஹா[1] hā. The compound of ஹ் and ஆ.

ஹா[2] hā, int. Expr. of surprise, pain, sorrow, etc.; வியப்பு நோவு துயரம் முதலியவற்றைக் குறிக்குஞ் சொல்.

ஹாக் hāk, n. <E. Hank, ring of iron, rope, etc., for fixing the staysails to stays; பாய்களைக் கட்டற்குரிய சவாய்களிலுள்ள வளையம். (மாலுமிசா. 210.)

ஹாகினி hākini, n. A class of yōkini; யோகினிகளுள் ஒருசாரார். (தக்கயாகப. பக். 281.)

ஹாசல்கலம் hācal-kalam, n. <U. hāsal + கலம்[2]. That which is written to the point; சாரமாக எழுதியது. (C. G.)

ஹாசில் hācil, n. <U. hāsil. Valuation, as for purposes of stamp duty; மதிப்புத்தொகை.

ஹாசீல் hācīl, n. See ஹாசில். (C. G.)

ஹாஞ்சா hāñcā, n. Halyards, ropes for hoisting or lowering sails, flags, etc.; பாய் கொடி முதலியவற்றை இழுத்துச் சாம்புதற்கேனும் இறக்குதற்கேனும் உதவுங் கயிறு. (மாலுமிசா. 210.)

ஹாத்சிட்டா hātcittā, n. <Hind. hātcitta. Waste book; day book; கைச்சிட்டா. (C. G.)

ஹாப்தா hāptā, n.<Arab. hāfdā. Week; வாரம். ஹாப்தா கணக்கு.

ஹாமிலாத்பஞ்சர் hāmilāt-pañcar, n. <U. hamilāt+U. bañjar. Land partly waste and partly cultivated; ஒரு பகுதி தரம்பாக விடப்பட்டும் ஒரு பகுதி பயிரிடப்பட்டு முள்ள நிலம்.

ஹாயெனல் hā-y-eṉal, n. Onom. expr. (a) indicating care-free condition; கவலையற்றிருத்தற் குறிப்பு· (b) calling the crow to eat the offerings; காக்கையைப் பலியுண்ணக் கூவுதற் குறிப்பு.

ஹார்த்தபாவம் hārtta-pāvam, n. <hārda-bhāva. Secret or innermost thought; உள்ளக்கருத்து. (ஈடு, 4, 5, 11, ஜீ.)

ஹார்த்தல் hārttal, n. <U. haratāl. See ஹர்த்தால்.

ஹாரம் hāram, n.<hāra. See ஆரம்[3], 1, 2.

ஹாராவளி hārāvaḷi, n. <id.+āvali. See ஹாரம்.

ஹாரிணி hāriṇi, n. <hāriṇī. (Śaiva.) The Sakti which unites perfected souls with Siva; தநுகரணாதிகளை மாயையிலோடுக்கிப் பக்குவமானதும் ஆத்மாக்களைச் சிவத்துடன் அடைவிக்குஞ் சக்தி. (சி. சி. 1, 59, சிவாக்.)

ஹால் hāl, <Arab. hāl. n. Present condition, condition of being current; தற்கால வழக்கிலிருக்கும் நிலை. (C. G.)—adj. Present, current; தற்காலத்திலுள்ள. ஹால் மகாமு. (C. G.)

ஹாலாஸ்யம் hālāsyam, n. <Hālāsya. Madura. See ஆலவாய், 2.

ஹாலாஹலம் hālāhalam, n. <hālāhala. 1. The deadly poison that was produced during the churning of the ocean. See ஆலகாலம்[1]. 2. Deadly poison; மிகக்கொடிய விஷம்.

ஹானி hāṉi, n. <hāni. Harm, injury. See ஆனி[3].

ஹாஜ் hāj, n. <Arab. hāz. Pilgrimage to Mecca; மக்கா யாத்திரை. Muham.

ஹாஜர் hājar, n. <Arab. hāzir. A term meaning 'present', used in answering a roll-call; நேரில் வந்திருப்பதைத் தெரிவிக்குஞ் சொல்.

ஹாஜர்ப்படுத்து-தல் hājar-p-paṭuttu-, v. tr. <ஹாஜர்+. 1. To cause to appear, as a person in court; நியாயஸ்தலம் முதலிய இடங்களில் குறிப்பிட்டவர்களை வருவித்தல். 2. To produce,

as a thing before a person; ஒருவர்முன் பண்டம் முதலியவற்றைக் கொண்டுவைத்தல்.

ஹாஜர்ப்பார்-த்தல் hājar-p-pār-, v. <ஹாஜர்+. tr. To spy on the activities of another; to watch the movements of a person; வேவு பார்த்தல். *Loc.—intr.* To check the attendance of employees or workmen; வேலை முதலிய வற்றுக்கு ஆட்கள் வருகையைச் சரிபார்த்தல்.

ஹாஜர்ஜாமீன் hājar-jāmīn, *n.* <id.+. 1. Bail for attendance; நியாயஸ்தலம் முதலிய இடங்களிற் குறிப்பிட்டவர்களைக் குறித்த காலத்து வருவிப்பதற்காகக் கொடுக்கும் ஜாமீன். (C. G.) 2. See ஆஜர்ஜாமீன்.

ஹாஜி hāji, *n.* <U. *hāzi.* Muhammadan who has performed the pilgrimage to Mecca; மக்கா யாத்திரை செய்த முகம்மதியன். (C. G.)

ஹாஜில் hājil, *n.* <Arab. *hāzir.* See ஹாஜர்.

ஹாஸ்யம் hāsyam, *n.* <*hāsya.* See ஆசியம்².

ஹாஸம் hāsam, *n.* <*hāsa.* Laughter. See ஆசம்.

ஹாஹா¹ hāhā, *int.* See ஆகா¹.

ஹாஹா² hāhā, *n.* <*Hāhā.* See ஆகா².

ஹாஹாகாரம் hāhā-kāram, *n.* <*hāhā-kāra.* Cry, as in lamentation, etc.; துக்கம் முதலியவற்றல் புலம்பும் ஒலி.

ஹாஹாவெனல் hāhā-v-eṉal, *n.* Onom. expr. (a) of laughter; சிரிப்போலிக் குறிப்பு: (b) of wonder; ஆச்சரியக் குறிப்பு.

ஹி

ஹி hi. The compound of ஹ் and இ.

ஹிதகாரி hita-kāri, *n.* <*hita-kārin.* Benefactor; நன்மைசெய்வோன்.

ஹிதம் hitam, *n.* <*hita.* See இதம்¹.

ஹிதோபதேசம் hitōpatēcam, *n.* <*hitōpadēśa.* See இதோபதேசம்.

ஹிந்து hintu, *n.* <U. *Hindu* <*sindhu.* Hindu. See இந்து³, 2.

ஹிந்துஸ்தானம் hintu-stāṉam, *n.* <id. +*sthāna.* See இந்துஸ்தானம்.

ஹிந்துஸ்தானி hintustāṉi, *n.* <ஹிந்துஸ்தானம். 1. Hindustani. See இந்துஸ்தானி. 2. (Mus.) The music of Northern India, dist. fr. *karnāṭakam;* வடநாட்டுச் சங்கீதம்.

ஹிநதோளம் hintōlam, *n.* <*Hindōla.* (Mus.) A melody-type. See இந்தோளம்.

ஹிப்பா hippā, *n.* <Arab. *hibbā.* Gift. See இப்பா. (C. G.)

ஹிப்பாதார் hippā-tār, *n.* <U. *hibbā-dār.* Donor, giver; தானஞ்செய்பவன். (C. G.)

ஹிப்பாநாமா hippā-nāmā, *n.* <U. *hibbā-nāma.* Deed of gift; தானபத்திரம். (C. G.)

ஹிம்ஸை himsai, *n.* <*hiṃsā.* Harm, annoyance. See இமிசை.

ஹிமம் himam, *n.* <*hima.* Snow. See இமம்.

ஹிமவான் himavāṉ, *n.* <*Hima-vān* nom. sing. of *Hima-vat.* See இமவான். (தக்கயாகப. பக். 109, கீழ்க்குறிப்பு.)

ஹிமாலயம் himālayam, *n.* <*Himālaya.* See இமாலயம்

ஹிரண்யம் hiraṇyam, *n.* <*hiraṇya.* Gold. See இரணியம், 1.

ஹிரண்யன் hiraṇyaṉ, *n.* <*Hiraṇya.* See இரணியன்.

ஹிரண்யச்ராத்தம் hiraṇya-śrāttam, *n.* <*hiraṇya-śrāddha.* See இரணியசிராத்தம்.

ஹிஜ்ரா hijrā, *n.* <Arab. *hijrā.* See ஹிஜிரி.

ஹிஜிரி hijiri, *n.* <Arab. *hijiri.* 1. The flight of the Prophet Muhammad from Mecca to Medina; மக்காவினின்று மதீனவுக்கு முகம்மது நபிகள் தப்பியோடிய யாத்திரை. 2. The era commencing from the flight of the Prophet; முகம்மது நபிகளின் மதீனயாத்திரையினின்று கணக்கிடும் அப்தம். (பஞ்.)

ஹீ

ஹீ hī. The compund of ஹ் and ஈ.

ஹீனம் hīṉam, *n.* <*hīna.* See ஈனம்¹.

ஹீஹீயெனல் hīhī-y-eṉal, *n.* Onom. expr. of jeering; இகழ்ந்து நகைத்தற் குறிப்பு.

ஹு

ஹு hu. The compound of ஹ் and உ.

ஹுக்கா hukkā, *n.* <Arab. *huqqā.* A kind of tobacco pipe; புகை குடிக்குங் கருவிவகை.

ஹுக்கும் hukkum, *n.* <U. *hukm.* Order, command; உத்திரவு. (W. G.)

ஹுக்கும்நாமா hukkum-nāmā, *n.* <U. *hukm-nāmā* (R. T.) 1. Written order; எழுத்துமூலமாகப் பிறப்பிக்கும் உத்திரவு. 2. Standing order or set of rules for the administration of the revenues of a district; ஜில்லா வருமானநிர்வாகத்தைப் பற்றிய நிரந்தர வுத்திரவு.

ஹுகும் hukum, *n.* See ஹுக்கும். (C. G.)

ஹுங்காரம் hunkāram, *n.* <*hun-kāra.* See உங்காரம், 1.

ஹுசூர் hucūr, *n.* <Arab. *husūr.* See உசூர்.

ஹுசூர்க்கச்சேரி hucūr-k-kaccēri, *n.* <id.+. See உசூர்க்கச்சேரி.

ஹுடாஹுடியாய் huṭāhuti-y-āy, *adv.* <Hind. *hūḍā-hūḍi*+ஆ⁶-. (C. G.) 1. With great effort, பிரயாசையோடு. 2. Swiftly; வேகமாய்.

ஹுண்டி hunṭi, *n.* <U. *huṇḍi.* See உண்டி³. (C. G.)

ஹுண்டியல் huntiyal, *n.* Bill of exchange. See உண்டி³, 1. (C. G.)

ஹுதஞ்செய்-தல் hutañ-cey-, *v. tr.* <*huta*+. To offer oblations in the sacrificial fire; ஓமஞ்செய்தல். (S. I. I. 11, 195.)

ஹும் hum, *int.* An exclamation indicating disapproval or dissatisfaction; அதிருப்தியைக் காட்டுதற்கு அறிகுறியாக வழங்குஞ் சொல்.

ஹுலூஸ்தீர்வை hulūs-tīrvai, *n.* <E. *Hurdis*+. Assessment fixed in Dindigul, by Mr. Hurdis; ஹுர்டிஸ்துரையால் திண்டுக்கல் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தீர்வை. (R. T.)

ஹுன் huṉ, *n.* Pagoda, a gold coin of the value of Rs. 3½; வராகன். (C. G.)

ஹுஜ்ஜத் hujjat, *n.* <Arab. *hujjat.* Obstacle; தடை. (C. G.)

ஹுஜ்ஜத்காரன் hujjat-kāraṉ, *n.* <ஹுஜ்ஜத்+*காரன்*¹. Person who obstructs an officer in the discharge of his duty; உத்தியோகஸ்தனை வேலை செய்யவொட்டாது தடுப்பவன். (C. G.)

ஹுஜூர் hujūr, *n.* See ஹுசூர். (C. G.)

ஹுஷார் huṣār, *n.* <U. *hushyār.* 1. See உஷார். (C. G.) 2. A word uttered as a warning meaning 'beware'; சாக்கிரதை என்று பொருள்படும் எச்சரிக்கைச் சொல்.

ஹுஷியார் huṣiyār, *n.* See ஹுஷார்.

ஹுஸூர் husūr, *n.* See ஹுசூர்.

ஹூ

ஹூ hū. The compound of ஹ் and ஊ.

ஹூணன் hūṇaṉ, *n.* <*hūṇa.* 1. See ஊணன்¹. 2. Foreigner; அயல்நாட்டான்.

ஹூஹூ hūhū, *n.* <*Hūhū.* See ஊகூ.

ஹூஹூவெனல் hūhū-v-eṉal, *n.* See கூகூவெனல்.

ஹெ

ஹெ he. The compound of ஹ் and எ.

ஹெஜீப் hejīp, *n.* 1. Deputy, delegate; பிரதிநிதி. 2. Mirasdar's agent for obtaining information from the Taluk office about revenue matters; தாலூக்காக் கச்சேரியினின்றும் அரசிறைவிஷயங்களை மிராசுதாரின் பொருட்டு அறிந்து வருங் காரியஸ்தன். (R. T.)

ஹே

ஹே¹ hē. The compound of ஹ் and ஏ.

ஹே² hē, *int.* An interjection. See ஏ⁵, 1.

ஹேட்டு hēṭṭu, *n.* <E. *head.* Police head constable. See ஏட்டு.

ஹேத்தி hētti, *n.* Leech of square sails; சதுரப்பாய்களின் பக்க விளிம்பு. (*மாலுமிசா.* 217.)

ஹேத்தியாலத்து hētti-y-ālattu, *n.* <*ஹேத்தி*+. Leech-lines, ropes attached to the leech of a sail to hoist it by; சதுரமான பாய்களின் பக்கவோரங்களிற் கட்டியிருக்குங் கயிறு. (*மாலுமிசா.* 87.)

ஹேது hētu, *n.* <*hētu.* See ஏது³, 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8.

ஹேதுப்ரபவதர்மம் hētu-prapava-tarmam, *n.* <id.+*prabhava*+. (Buddh.) See ஏதுநிகழ்ச்சி. (*மணி.* 3, 4, *உரை.*)

ஹேமந்தம் hēmantam, *n.* <*hēmanta.* A ṛtu. See ஏமந்தருது.

ஹேமம் hēmam, *n.* <*hēman.* Gold. See ஏமம்³.

ஹேமலம்ப hēmalampa, *n.* <*Hēmalamba.* The 31st year of the Jupiter cycle. See ஏவிளம்பி. (*பஞ்.*)

ஹேமாரவிந்தபரிமளநியாயம் hemāravinta-parimaḷa-niyāyam, *n.* <*hēmāravinda*+*parimala*+. (Log.) A Nyāya in illustration of an excellence of one kind co-existing with an

excellence of another kind, as a lotus made of gold having the fragrance of the lotus, பொன்னா லியன்ற தாமரை நறுமணமுமுடையதாய் இருப்பது போலச் சிறந்ததொன்று வேறொரு சிறப்பினையும் பெற்றுள்ளதாகக் கூறும் நெறி.

ஹேயம் hēyam, n. < *hēya*. See ஏயம்.

ஹேளனம் hēḷaṉam, n. < *hēlana*. Jeer. See ஏளனம்.

ஹேஷ்யம் hēṣyam, n. < *ēṣya*. 1. That which is inferred; ஊகிக்கப்பட்டது. 2. That which is desired; விரும்பப்பட்டது. 3. See ஏஷ்யம்.

ஹேஹயர் hēhayar, n. < *haihaya*. See ஏயர்.

ஹை

ஹை hai. The compound of ஹ் and ஐ.

ஹைக்கோர்ட்டு hai-k-kōrṭṭu, n. < E. High Court; உயர்தர நீதிமன்றம்.

ஹைக்கோர்ட்டுப்பப்பளி haikkōrṭṭu-p-pappaḷi, n. < ஹைக்கோர்ட்டு +. A kind of saree; சேலைவகை.

ஹைராமி hairāmi, n. < U. *hairānī*. Trouble, annoyance; உபத்திரவம். அவன் ஹைராமி என்ன சொல்லுவேன. (C. G.)

ஹைஹயர் haihayar, n. < *haihaya*. See ஏயர்.

ஹைஹையெனல் hai-hai-y-eṉal, n. Onom. expr. of urging vehemently or of driving fast; வெருட்டுதற் குறிப்பு.

ஹொ

ஹொ ho. The compound of ஹ் and ஒ.

ஹோ

ஹோ hō. The compound of ஹ் and ஓ.

ஹோதா hōtā, n. < U. *uhdā*. Position, status; நிலைமை. (C. G.)

ஹோபலி hōpali, n. Sub-division of a district; ஜில்லாவின் உட்பகுதி. (R. T.)

ஹோமம் hōmam, n. < *hōma*. Oblation through fire. See ஓமம்², 1.

ஹோராசாஸ்திரம் hōrā-śāstram, n. < *hōrā* +. Astrology; சோதிடம்.

ஹோரை hōrai, n. < *hōrā*. 1. See ஓரை². 2. Half of a zodiacal sign; இராசியின் நேர்பாதி.

ஹோவெனல் hō-v-eṉal, n. Onom. expr. of (a) loud noise, பேரிரைச்சற் குறிப்பு: (b) echoing noise; பிரதித்தொனிக் குறிப்பு.

ஹோளகம் hōḷakam, n. < *hōlakā*. See ஹோளி. (திவ். திருப்பா. அவ. அரும்.)

ஹோளாதிகரணநியாயம் hōḷātikaraṇa-niyāyam, n. < *hōlā* + *adhi-karaṇa* +. A Nyāya in illustration of the principle of following an ancient custom, even though not ordained by Śāstras, as the observance of *hōḷi-p-paṇṭikai*; ஹோளிப்பண்டிகையை அனுஷ்டிப்பது போன்று சாஸ்திராதாரமின்றிச் சிஷ்டாசாரத்தை யொட்டி ஒழுகுவதைக் கூறும் நெறி. (திவ். திருப்பா. அவ.).

ஹோளி hōḷi, n. < Hind. *hōlī* < *hōlā*. See ஹோளிப்பண்டிகை. (பஞ்.)

ஹோளிகை hōlikai, n. < *hōlikā*. See ஹோளிப்பண்டிகை. (பஞ்.)

ஹோளிப்பண்டிகை hōḷi-p-paṇṭikai, n. < ஹோளி +. A spring festival. See காமனீ பண்டிகை.

ஹோளை hōḷai, n. < *hōlā*. See ஹோளி. (திவ். திருப்பா. அவ. அரும்.)

ஹோளோத்ஸவம் hōḷōtsavam, n. < *hōlōtsava*. See ஹோளிப்பண்டிகை. (திவ். திருப்பா. அவ. அரும்.)

ஹோஹோவெனல் hōhō-v-eṉal, n. Onom. expr. of (a) loud and continued noise; தொடர்ச்சியான பேரிரைச்சலின் குறிப்பு: (b) echoing sound; பிரதித்தொனிக் குறிப்பு: (c) accomplishing in a grand manner; அதிவிமரிசையாகச் செய்தற் குறிப்பு.

ஹௌ

ஹௌ hau. The compound of ஹ் and ஔ.

ஹௌதா hautā, n. < Arab. *hauḍā*. Howdah. See ஔதா.

க்ஷ்

க்ஷ் kṣ. A conjunct consonant formed by the combination of *k* with *ṣ*; 'க்' 'ஷ்' இரண்டுஞ் சேர்ந்த கூட்டெழுத்து.

க்ஷ

க்ஷ kṣa. The compound of க்ஷ் and அ.

க்ஷணபங்கம் kṣaṇa-paṅkam, n. < *kṣaṇa* + *bhaṅga*. See கணபங்கம்.

க்ஷணபவபங்கம் ksana-pava-pankam, *n.* <id + *bhava* + *bhanga* See சணபங்கம். சுகரி ரன் பௌத்தசமயத்தனென்றுணர்க, க்ஷணபவபங்கத்தார (தக்கயாகப். 183, உரை).

க்ஷணம் ksanam, *n.* <*ksaṇa*. Moment. See சணம்⁵. (தக்கயாகப். 183, உரை)

க்ஷணனம் ksananam, *n.* <க்ஷணி-. Invitation; அழைப்பு *Nāñ.*

க்ஷணி-த்தல் kṣaṇi-, *11 v. tr.* <M. *ksaṇi*. To invite; அழைத்தல். *Nāñ.*

க்ஷணிகம் ksaṇikam, *n.* <*ksaṇika* See சணிகம்². (மணி. 27, 191, உரை.)

க்ஷணிகலிங்கம் ksaṇika-liṅkam, *n.* <*kṣaṇika-liṅga*. See சணிகம்². (மீனாட். சரித. 1, 27.)

க்ஷத்திரியன் ksattiriyaṉ, *n* <*ksattriya*. Member of the second or military caste, one of *nāl-vakai-varuṇam*, q.v.; நால்வகைவருணத்துள் இரண்டாம் வருணத்தான்.

க்ஷதசுக்கிலம் ksata-cukkilam, *n.* <*ksata* +. Ulcer of the cornea; கண்களின் சவ்வி லுண்டாகும் ரோகம். (இங். வை. 364.)

க்ஷதரோகம் kṣata-rōkam, *n.* <id.+. See க்ஷயரோகம். (பைஷஜ.)

க்ஷதை kṣatai, *n.* <*kṣata*. That which is broken or spoilt; கெடுற்றது. (W.)

க்ஷபணகன் ksapaṇakaṉ, *n.* <*kṣapaṇaka*. 1. The Buddha; புத்ததேவன். (W.) 2. Buddhist; பௌத்தன். 3. Jain; சைனன்.

க்ஷபணமதம் ksapaṇa-matam, *n.* <*kṣapaṇa-mata*. 1. Buddhism; புத்தமதம். 2. Jainism; சைனமதம். (W.)

க்ஷபணன் ksapaṇaṉ, *n.* <*kṣapaṇa*. See க்ஷபணகன்.

க்ஷமாபாரமிதை ksamā-pāramitai, *n.* <*kṣamā*+. (Buddh.) See க்ஷமை, 2.

க்ஷமி-த்தல் kṣami-, *11 v. tr.* <*kṣam*. To bear with, endure, forgive, pardon. See சமி⁵-.

க்ஷமை kṣamai, *n.* <*ksamā*. 1. Patience See சமை². 2. (Buddh) Patience, one of *taca-pāramitai*, q.v.; தசபாரமிதையுள் ஒன்றான பொறுமை.

க்ஷய kṣaya, *n* <*ksaya*. 1. The last year of the Jupiter cycle. See அட்சய. (பஞ்.) 2. (Arith.) Minus; எண்ணின் கழிவு. (W.)

க்ஷயகாசம் kṣaya-kācam, *n.* <*kṣaya*+ *kāśa*. Pulmonary tuberculosis, phthisis; காச நோய்வகை.

க்ஷயபோக்கியம் ksaya-pōkkiyam, *n.* <id.+. Usufructuary mortgage which is extinguished by the mortgagee realising the principal and interest by the enjoyment of the land for a stipulated term of years; வாங்கிய கடனும் வட்டியும் ஒரு காலவளவுக்குள் தீரும்படி கடன் கொடுத்தவனது அனுபவத்திற்கு நிலத்தைவிடும் ஸ்வாதீன அடைமானம்.

க்ஷயம் ksayam, *n.* <*ksaya*. 1. See சயம்³. 2. Pollution on the death of a relation within particular degrees; குறிப்பிட்ட உறவுமுறையார் இறந்ததால் உண்டாவதாகக் கருதப்படுந் தீட்டு.

க்ஷயமாஸம் ksaya-māsam, *n.* <id.+. (Astron) Suppressed lunar month; க்ஷயப்பட்ட சாந்திரமாதம். (பஞ்.)

க்ஷயரோகம் ksaya-rōkam, *n.* <id.+. Consumption. See சயரோகம்.

க்ஷயி-த்தல் ksayi-, *11 v. intr.* <க்ஷயம். To decrease; to wane, as the moon; குறைதல்.

க்ஷவரகன் kṣavarakaṉ, *n.* <*ksaurika*. Barber; அம்பட்டன்.

க்ஷவரம் ksavaram, *n.* <*ksaura*. Shaving See க்ஷௌரம்². (பதார்த்த. 1319.)

க்ஷா

க்ஷா ksā. The compound of க்ஷ் and ஆ.

க்ஷாத்ரம் kṣātram, *n.* <*kṣātra*. 1. That which pertains to a *ksattiriyaṉ;* க்ஷத்திரிய னுக்குரியது. 2. Enmity; பகைமை. (W.)

க்ஷாந்தி ksānti, *n.* <*kṣānti*. Patience, forbearance. See க்ஷமை, 1.

க்ஷாமகாலம் ksāma-kālam, *n.* <*ksāma*. +. Famine; season of scarcity; பஞ்சகாலம்.

க்ஷாமணம் kṣāmaṇam, *n.* <*kṣāmaṇa*. Requesting one to forbear; பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுகை. (கோயிலொ. 41.)

க்ஷாமதேவதை ksāma-tēvatai, *n.* <*ksāma*+. Worthless, poverty stricken person, a term used in derision; உபயோகமற்ற ஏழை.

க்ஷாமம் ksāmam, *n.* <*kṣāma*. Scarcity, famine; பஞ்சம்.

க்ஷாரம் ksāram, *n.* <*ksāra*. See காரம்¹, 1, 2, 3.

க்ஷி

க்ஷி ksi. The compound of க்ஷ் and இ.

க்ஷிதி kṣiti, *n.* <*ksiti*. 1 Earth; பூமி. 2. One hundred trillions; ஒரு பேரெண். (த. நி. போ.

25.) 3. (Mus.) A division of the fifth note of the gamut; பஞ்சமசுருதியுள் ஒருவகை (பரத. இராக. 44)

க்ஷிதிஜம் ksitijam, n. <id.+jyā. Horizon; அடிவானம். (ஜாவிசேர்திசி, இமயமலை.)

க்ஷிப்ரநக்ஷத்ரம் ksipra-naksatram, n. <ksipra+. (Astrol.) Naksatras which have quick apparent motion; வேசமான கதியுள்ள நக்ஷத்திரம். (பஞ்.)

க்ஷிப்ரம் ksipram, n. <ksipram. Quickness; swiftness; விரைவு.

க்ஷீ

க்ஷீ ksī. The compound of க்ஷ and ஈ.

க்ஷீணகாலம் ksīna-kālam, n. <kṣīna+. Time of decay; period of decline; நாசகாலம். (W.)

க்ஷீணசந்திரன் ksīṇa-cantiraṉ, n. <id.+. The waning moon; தேய்பிறை. (W.)

க்ஷீணதசை ksīṇa-tacai, n. <id.+. 1 Weak condition of the body; தேகத்தின் பல வீனம். 2. Destitute condition, poverty; வறுமை.

க்ஷீணம் ksīṇam, n. <ksīna. 1. Wasting away; decay; கேடு. (W.) 2. Weakness; பல வீனம். 3. Emaciation; உடல்மெலிகை. (பைஷஜ. 230.)

க்ஷீணவாதம் ksīṇa-vātam, n. <id.+vāta. Wasting palsy, சதை அசைவற்று க்ஷீணிக்கச் செய்யும் நோய். (இங். வை. 220)

க்ஷீணி-த்தல் ksīṇi-, 11. v. intr. <க்ஷீணம். 1. To waste away, perish; கேடடைதல். 2 To decrease; குறைதல். க்ஷயரோகத்தால உடல் க்ஷீணிக்கும்.

க்ஷீரநாசினி ksīra-nāciṉi, n. <kṣīra-nāśinī. Lactifuge; தாய்ப்பாலை வற்றச்செய்யும் மருந்து. (இங். வை. 34.)

க்ஷீரநீரம் ksīra-nīram, n. <ksīra+nīra. Mixture of milk and water; பாலும் நீரும் ஒன்றாகக் கலக்கை. (W.)

க்ஷீரம் ksīram, n. <ksīra. Milk; பால்.

க்ஷீரரோகம் kṣīra-rōkam, n. <id.+. Improper lactation after parturition; பிரசவித்த பின் பால் கட்டிக்கொள்ளும் நோய். (பைஷஜ. 310.)

க்ஷீரவர்த்தனி kṣīra-varttaṉi, n. <id.+. Lactagogue; தாய்ப்பாலைச் சுரக்கச்செய்யும் மருந்து. (இங். வை. 34.)

க்ஷீரஸமுத்ரம் ksīra-samutram, n. <id.+. The ocean of milk; பாற்கடல்.

க்ஷீரஸாகரம் ksīra-sākaram, n. <id.+. See க்ஷீரஸமுத்திரம்.

க்ஷீராப்தி ksīrāpti, n. <ksīrābdhi. See க்ஷீரஸமுத்திரம்.

க்ஷீராப்திதனயை ksīrāpti-taṉayai, n. <id.+. Laksmī, as born of the Ocean of Milk; இலச்சுமி. (W.)

க்ஷீரான்னம் ksīrāṉṉam, n. <ksīrānna. 1. Rice cooked with milk and sweetened; பாலிற் சமைத்துத் தித்திப்புக்கலந்த அன்னவகை. 2. Cooked rice mixed with milk. See பாற்சோறு.

க்ஷீரோதகநியாயம் ksīrōtaka-niyāyam, n. <ksīrōdaka+. (Nyāya.) A Nyāya in illustration of complete union, as of milk and water; பாலுடன் நீர் சேர்ந்தாற்போல ஒன்றுபட்டிருத்தலைத் தெரிவிக்கும் நெறி. (W.)

க்ஷீரோதகம் ksīrōdakam, n. <ksīra+udaka. Union; ஐக்கியம். (W.)

க்ஷு

க்ஷு kṣu. The compound of க்ஷ and உ.

க்ஷுத்து kṣuttu, n. <ksudh. Hunger; பசி.

க்ஷுத்பாதை ksut-pātai, n. <id.+bādhā. Pain of hunger; பசிவருத்தம். (W.)

க்ஷுத்ரதேவதை kṣutra-tēvatai, n. <kṣudra+. Petty, minor deity; கொடுமையுள்ள சிறுதெய்வம்.

க்ஷுத்ரம் ksutram, n. <ksudra. 1. Smallness, littleness; சிறுமை. 2. Cruelty; கொடுமை.

க்ஷுத்ரஶ்வாஸம் kṣutra-śvāsam, n. <kṣudra-śvāsa. Asthma; சுவாசகாசம். (பைஷஜ. 253.)

க்ஷுரிகை kṣurikai, n. <Ksurikā. An Upanisad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

க்ஷூ

க்ஷூ kṣū. The compound of க்ஷ and ஊ.

க்ஷூணதை kṣūṇatai, n. prob. nyūna-tā. Blemish, defect; குற்றம். (W.)

க்ஷெ

க்ஷெ kṣe. The compound of க்ஷ and எ.

க்ஷே

க்ஷே kṣē. The compound of க்ஷ் and ஏ.

க்ஷேத்திரத்திருவெண்பா kṣēttira-t-tiru-veṇpā, *n.* < *kṣētra* +. A poem in Patiṉorāntirumuṟai by Aiyatikaḷ-kātavarkōṉāyaṉār; ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார் இயற்றியதும் பதினோராந் திருமுறையி லடங்கியதுமான பிரபந்தம்.

க்ஷேத்திரம் kṣēttiram, *n.* < *kṣētra*. 1. See கேத்திரம். *யக்ஞ க்ஷேத்திரத்தை (தக்கயாகப். 704, உரை).* 2. Collection of 12 Sālagrāma stones; பன்னிரண்டு சாளக்கிராமங்கொண்ட தொகுதி. 3. Womb; கருப்பை. 4. Wife; மனைவி.

க்ஷேத்ரகணிதம் kṣētra-kaṇitam, *n.* < id. +. (Math.) Geometry. See கேத்திர கணிதம்.

க்ஷேத்ரபாலன் kṣētra-pālaṉ, *n.* < id. +. See கேத்திரபாலன். (S. I. I. ii, 172.)

க்ஷேத்ரஜ்ஞன் kṣētrajñaṉ, *n.* < id. + *jña*. Soul. See கேத்திரக்கியன்.

க்ஷேத்ரம் kṣētram, *n.* < *kṣētra*. See க்ஷேத்திரம்.

க்ஷேத்ரஜன் kṣētrajaṉ, *n.* < *kṣētra-ja*. Son born of the wife by a person duly appointed to raise up issue to the husband, one of 12 *puttiraṉ*, q.v.; தன்மனைவியிடம் வேறொருவனாற் பிறப்பித்துக்கொண்ட புத்திரன்.

க்ஷேமதண்டுலம் kṣēma-taṇṭulam, *n.* < *kṣēma* +. 1. Articles of food presented by the bride's party to the bridegroom's party when the latter arrive at the bride's house to celebrate the marriage; பிள்ளைவீட்டுக்காரர் கலியாணத்திற்கு வந்தவுடன் பெண்வீட்டார் பிள்ளைவீட்டுக்காரர்க்கு எடுத்தனுப்பும் உணவுப்பண்டமாகிய சிறப்பு. 2. Bundle of rice and dholl for a person starting on a journey; பயணமாகும்போது சேமப்பொருளாகக் கொண்டு செல்லும் அரிசியும் பருப்பும்.

க்ஷேமம் kṣēmam, *n.* < *kṣēma*. 1. See சேமம், 1, 4. 2. Reserve, that which is set apart as reserve; வைப்புப்பொருள்.

க்ஷை

க்ஷை kṣai. The compound of க்ஷ் and ஐ.

க்ஷொ

க்ஷொ kṣo. The compound of க்ஷ் and ஒ.

க்ஷோ

க்ஷோ kṣō. The compound of க்ஷ் and ஓ.

க்ஷோணி kṣōṇi, *n.* < *kṣōṇī*. 1. Earth; பூமி. 2. Trillion; ஒரு பேரெண். (*த. நி. போ.* 25.)

க்ஷோபம்[1] kṣōpam, *n.* < *kṣōbha*. Disturbance, agitation; கலக்கம்.

க்ஷோபம்[2] kṣōpam, *n.* Ten thousand trillions; ஒரு பேரெண். (*த. நி. போ.* 25.)

க்ஷோபி-த்தல் kṣōpi-, *11 v. intr.* < *kṣubh*. To faint, swoon. See சோபி²-.

க்ஷோபிணி kṣōpiṇi, *n.* < *kṣōbhiṇī*. (Mus.) A division of the seventh note of the gamut; நிஷாதஸ்வரத்துள் ஒருவகை. (*பரத. இராக.* 46.)

க்ஷௌ

க்ஷௌ kṣau. The compound of க்ஷ் and ஔ.

க்ஷௌமம் kṣaumam, *n.* < *kṣauma*. White silk; வெண்பட்டு.

க்ஷௌரம் kṣauram, *n.* < *kṣaura*. Shaving. See சௌரம்². (W.)

க்ஷௌளம் kṣauḷam, *n.* Corr. of *சௌளம்*. See குடுமிக்கலியாணம்.

END OF VOL. VI.

FINIS

முற்றும்

PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE, MADRAS.

CORRIGENDA

பிழை திருத்தம்

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
		Volume 1	
அகம்[2]	1	அஃகம.	அஃகம்[1].
அஙகணம்[1]	1	<*angaṇa.*	<*angaṇa.*
அஙகராட்சிணி	2	*rakṣinī.*	*rakṣanī.*
அஙகாடி	1	*angadi.*	*aṅgadi.*
அசாககிரதை	1 & 2	<*a-jagrattā*	<*a-jāgratā.*
அசி[2]	1	<*hasi.*	<*hasikā*
அசிகை	1	cf. *hāsikā.*	<*hasikā.*
அசை	6	*mātra.*	*māttirai.*
அடி சாய-தல	2 & 3	Sun's declining, as indicated by the lengthening of the shadow underfoot; அடியின் நிழல்சாய்தல்	See அடிதிரும்பு-.
அடி திரும்பு-தல்	2	Sun's shadow turning eastward;	To turn eastward, as the sun's shadow;
அடைகொளளு-தல்	1	அடைகொள்ளு-தல் aṭai-koḷḷu-,	அடைகொள(ளு)-தல் aṭai-koḷ-.
அணடசம	1	<*aṇda-ja.*	<*aṇḍa-ja.*
அணுபட்சம	5	சிவபே	சீவபே
அணை[3]	12	ness to	ness, as to
அத்திபேதி	2	*bhedin.*	*bhēdin.*
அததுவசுததி	4	*cancitam*	*cañcitam*
அதன்மாததிகாயம	2	*asti-kāya.*	*asti-kāya.*
அதிசயமாலை	2	Šiddhānta	Siddhānta
அந்தரா	4	*patiṉeṉ-kaṇam,*	*patiṉen-kaṇam,*
அநதாளி	2	*kuriñci*	*kuṟiñci.*
அபபாலுமடிச்சாநதார்	4		*Delete* , and
அபபிரமாணம	2	*pramāna.*	*pramāṇa.*
அபஙகன்	2		*Add* 'man' *after* 'perfect'
அரக்கரிசி	1	<*rakṣa*	<*rākṣā.*
அரசஙகம	1	<*rājyānga*	<*rājyānga.*
அரசன்விருததம்	4	*kalitturai*	*kalittuṟai*
	5	*kalittaḻicai;*	*kalittāḻicai;*
அரந்தை[2]	2	*kuriñci.*	*kuṟiñci.*
அரற்று[2]	4	*kuriñci,*	*kuṟiñci*
அரிதாசா	2	18th	16th
அருமபைததொள்ளாயிரம	3	as;	as
அருவாநாடு	4	*kotun-tamiḻ-nātu,*	*koṭun-tamiḻ-nātu;*
அரைபபு	5	*p-pinnakku,*	*p-piṉṉākku,*

சொல்.	வரி	பிழை	திருத்தம்.
அரோசி-த்தல்	2	அருவருப்பால்.	அருவருப்பாதல்.
அலகுகிட்டு-தல்	1	அலகுகிட்டு-தல் alaku-kiṭu-, *v. intr.*	அலகுகிட்டுதல் alaku-kiṭṭutal, *n.*
	3	கிட்டுதல்.	கிட்டுகை.
அலமரல்	1	<அலமரு-.	<அலமா-.
அலமரு-தல்	1	அலமரு-தல் alamaru-,	அலமா[மரு]-தல் alamā-,
அலௌகிகம்	2	Unworldly,	Unworldliness,
அறுபதம்	4	*Bhringaraja*	*Bhṛṅgarāja.*
அனாகுலன்	1	<*anākulaṉ.*	<*anākula.*
அனுத்துருத பஞ்சமம்	3	*kuriñci*	*kuṟiñci.*
அனுப்பிராசம்	1 & 2	<*anu-prasā.*	<*anu-prāsa.*
அனுராதபுரம்	4		*Delete* Also அனுரை.
அஷ்டபோகஸ்வாம்யம்	2	*savāmya.*	*svāmya.*
ஆக்கிரயணம்	4	*Acuvinam;*	Ācuviṉam;
ஆகுவானஹஸ்தம்	2	<*ahvāna.*	<*āhvāna.*
ஆசு[1]	16	*nēricai-*	*nēricai.*
ஆத்மம்	1	<*Atmam.*	<*Ātman.*
ஆதரவுசொல்(லு)-தல்	2	<*a-dara*	<*ā-dara*
ஆதுளி	1	*atuli.*	*ātuli.*
ஆமணக்கு	1	<*āmanda,*	<*āmanda*
ஆமாத்தியன்	1	<*āma-tya.*	<*āmā-tya.*
ஆயக்கட்டு	1 & 2	[K. M. Tu. *ayakaṭṭu.*]	[T. K. M. Tu. *āyakattu.*]
ஆரியாங்கனை	2	*anganā.*	*aṅganā.*
ஆலிங்கனம்	1	<*ā-lingana.*	<*ā-liṅgana.*
ஆல்மாகாணம்	2	Establishment	Establishment,
ஆள்வீதம்	3	2.	*-adv.*
ஆறாட்டு	2	*āṟattu,*	*āṟāttu.*
ஆறாடு-தல்	2	*āṟātu*	*āṟātu.*
ஆறு[2]-தல்	2	*āṟu.*	*āṟu.*
ஆறுகட்டி	4	*rudrāksa.*	*rudrāksa.*
ஆறுமுகசுவாமிகள்	3	6th.	16th.
ஆனந்ததீர்த்தர்	2	Madhvāchāryā,	Madhvāchārya,
	3	Vēdantic	Vēdāntic.
இஞ்சிசுராசம்	2		*Delete šuarasa*
இடங்கழி நாயனார்	2	Kōnādu,	*kōṉāṭu,*
இடங்கை	5	cōḻā	cōḻa.
இடைக்கணம்	3	*van-kanam*	*vaṉ-kanam.*
	4	*men-kaṇam*	*meṉ-kanam.*
இணைமணிமாலை	3	*venpa*	*veṇpā.*
	4	*venpa*	*venpā.*
இணையடி-த்தல்	2	Knock-knee;	To be knock-kneed;
இணைவிழைச்சி	2	இணைவிழைச்சு	இணைவிழைச்சி.
இந்தம்	1	*cinta.*	*cinta.*
இந்திராணி	1	*Indrāṇi*	*Indrānī.*
இமயவதி	1		*Delete* <இமயம் + *vati,*
	2	*haimavati*	*Haimavatī.*
இமவந்தம்	1	*himavantah*	*himavantaḥ*
இயல்பூதி	1	*būti.*	*bhūti.*
இரக்கை	1	*rākṣā*	*rakṣā.*

சொல்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
இரட்கை	7	*yāl*	*yāḻ*
இரட்டு-தல்	12	*yāl*	*yāḻ*
இரங்கேசவெண்பா	4	Iraṅkēšan	Iraṅkēcaṉ.
இரசகந்தபாஷாணம்	2	*gandaka*	*gandhaka*
இரசாதலம்	3	*kīl-ēl-ulakam*	*kīḻ-ēḻ-ulakam.*
இரணவைத்தியம்	2	*vrana*	*vraṇa.*
இரத்தப்புடையன்	2		*Delete* cf. *sphōtha*
இராப்பத்து	3	*vaikunta-ēkādaši*	*vaikuntha-ēkādašī.*
இராமாயணம்	3	Vālmīkī	Vālmīki
இராவைக்கு	1	*indecl*	*adv.*
இருமல்	3	(M. C D.	(M Cm. D.
இலகடம்	1	*lagada*	*lagaḍa.*
இலட்சாதிகாரி	2	*adhi-kārin*	*adhi-kārin.*
இலம்போதரன்	2	Ganēša	Gaṇēša.
இலாடம்²	1	*radha*	*rādhā.*
இலாமிச்சை	3	வாசனை வேர்	வாசனைவேருடைய புல்
இளந்திரையம்	3	Ilan-tiraiyaṉ	Ilan-tiraiyaṉ
இற்செறி-த்தல்	5		*Add* 'ப்' *before* பெற்றோர்
இற்செறிவு	6		*Add* 'ப்' *before* பெற்றோர்
இறலித்தீவு	2	*ēlu-tīvu*	*eḻu-tīvu*
இறைமகன்	3	Ganēša	Gaṇēša.
ஈசம்	1	*Eša*	*Īša.*
ஈசல்¹	1	*isullu*	*isuḷḷu.*
ஈசாவாசியம்	1 & 2	*Ešāvāsya*	*Īšāvāsya.*
ஈசானகோணம்	1 & 2	*Ešāna*	*Īšāna.*
ஈசானன்	1	*Ešāna*	*Īšāna.*
ஈசானியப்பார்வை	2	*išānya*	*īšānya.*
ஈசுவரார்ப்பணம்	2	*arpana*	*arpaṇa.*
ஈசோபநிடதம்	1	*Eša*	*Īša.*
ஈடகம்	1	*isaka*	*īsaka*
ஈற்றேறு-தல்	2	Grain maturing on the stalk;	To mature, as grain, on the stalk;
ஈனுவாக்கி	1	*hinā*	ஈன்- + ஆ neg.
உச்சரிப்பு	2		*Delete* உச்சரிக்கை.
உஞ்சவிருத்தி	1	*unca*	*uñca*
உணாப்பு	2	Regain	Regaining
உத்தரட்டாதி	4	*mīna-rāci*	*mīṉa-rāci*
உத்தரம்²	2	*cinka-rāci*	*ciṅka-rāci*
உத்தரமீமாஞ்சை	3	*Jñāṉā-kānda.*	*Jñāna-kāṇḍa*
உத்தராபோசனம்	2	*ā-pōšaṇā*	*āpōšana*
உத்தியோகம்	1	*uḍ-yōga.*	*ud-yōga*
உத்தேசத்தியாகம்	4	*agnaye*	*agnayē*
உதயணன்கதை	3	*konku-vēḷir*	*koṅku-vēḷ*
உப்புப்புத்தூக்கு-தல்	2	உபுககட்டு-, 1.	உப்புக்கட்டு-.
உப்பை	3	*kuṟaḷ*	kuṟaḷ
உபதேசபஃறொடை	3	*paṇṭāra-cattiram*	*paṇṭāra-cāttiram*
உபதேசரத்தினமாலை	3	Maṇavāḷa-ma-muṉikal	Maṇavāḷa-mā-muṉikal
உபதேசவெண்பா	3	*paṇṭāra-cāttiram*	*paṇṭāra-cāttiram*

சொல்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உபபாதகம்	2	*pancamā-pātakam*	*pañca-mā-pātakam*
உபயவேதாந்தம்	2	Sanskııt	Sanskrıt
உபாஞ்சு	1	*upāmšu*	*upāmšu*
உபாமசு	1	*upāmšu*	*upāmšu*
உபாயஸ்வரூபம	5	*artha-pañcakam*	*artta-pañcakam*
உருத்திரவீணை	2	*vīna*	*vīṇai.*
உருத்திராககம	1 & 2	*rudrakṣa*	*rudrāksa*
	7	*Eloeocarpu*	*Elæocarpus*
உருத்திராட்சம	1 & 2	*rudrakṣa*	*rudrāksa*
உரூபிகரி-த்தல்	1 & 2	*rūpı-kar*	*rūpī-kar.*
உரோகிணிதனயன்	2	Rohınī	Rōhınī
உலண்டு	1	*lūta*	*lūtā.*
உலோலிதமுகம	6	*v-apiṉayam*	*v-apınayam*
உவகுருவாணன்	2	*upa-kuruvāṅa*	*upa-kuruvāṇa*
உவச்சக்காணி	3	*uvaccan*	*uvaccaṉ*
உவாததினி	1	upādhyāyanī	*upādhyāyānī*
உவாலமபனம	1	*upa-*	*upā.*
உழத்தி	2	*ulavan*	*uḻavaṉ*
உழிஞை	1	*ulıñña*	*uḻıñña*
உழை[3]	1	*usā*	*uṣā*
உளா-தல்	12	*yal*	*yāḻ*
உற்கடிதம்	3	*pañca-tālam*	*pañca-tālam*
உற்கிரமச்சா	1 & 2	*ut-kraṃa*	*ut-krama*
உற்சாகபங்கம	2	*bhanga*	*bhaṅga*
ஊசல்	12	*halambakam*	*kalampakam*
ஊரணநாபி	1	*ūrna-nābhī*	*ūrna-nābhı*
ஊருசன்	1	*ūru-jā*	*ūru-ja*
எடுப்பு[3]	17	அனுகதவெடுப்பு	அநுகதவெடுப்பு
எடைவரி	2	நிறைல்மேல்	நிறைசல்மேல்
எணணுதகணடன்	2	*kantha*	*kantha.*
எருக்கிலைமஞ்சி	2	*mauñgī*	*mauñjī*
எழினி	6	*kataivallalkal*	*kaṭai-vaḷḷalkaḷ*
ஏகம்[1]	9	*akkurōnıs*	*akkurōnı*
ஏகாந்தம	7		*Omıt* one
ஏயர்	2	*yādhava*	*yādava*
ஏழிலைம்பாலை	2	எழிலைப்பாலை	ஏழிலைப்பாலை
ஏற்றியிறக்கு-தல்	4	திருஷ்டிகழிக்துங்	திருஷ்டிகழிக்துஞ்
ஏனோதானோவெனல்	3	callous	callous,
ஐங்கணை	3	love	love,
ஐசுவரியம்	1	*aīšvarya*	*aıšvarya.*
ஐயங்கார்	3	Śrivaısṇava	Śrīvaısnava
ஐராவதம்	3	*asṭa-tīk-kajam*	*asṭa-tık-kajam*
ஒர்லோஸ்கட்டை	2	*horooge*	*horloge*
ஒற்றை	1	*ot'ťa*	*otta*
ஒன்றியவஞ்சித்தளை	3	*kaṉī-c-cır*	*kaṉı-c-cīr*
ஓச்சம்[2]	1	*ojas*	*ōjas.*
ஓசன்	1	*ojas*	*ōjas.*
ஓடுவிப்புருதி	2	ஓடுவிப்புருதிக்கடி.	ஓடுவிப்புருதிக்கட்டி.

சொல்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
ஓடை²	4	Battle wort	Rattlewort.
ஓத்திரி	1	*hōtṛ*	*hōtṛī*
ஓமசாலை	1	*śalā*	*śālā*
ஓமத்திராவகம்	2	*omam*	*ōmam*
ஓஷ்டம்	1	*ostha*	*ōṣṭha*
ஔபாதிகம்	1	*aupādhikā.*	*aupādhika.*

Volume II

சொல்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
கங்காளம்²	1	*gangāḷa*	*gangāḷa.*
கச்சம்²	3	fold	folds
கசை¹	1	cf. 1.	1. cf.
கசடு	1	*kasaṭa.*	<*kasaṭa*
கசப்புவெட்பாலை	2	துடசப்பாலை¹.	துடசப்பாலை, 1.
கஞ்சி¹	1	*ganji*	*gañji.*
	5 & 6	, such water . . . washermen	; conjee used for starching;
கஞ்சிரா	1	*khanjan*	*khañjan.*
கட்டம்²	2	lifficulty	difficulty
கடகடவெனல்	3	expu.	expr.
கடாசலம்	2		*Add* rut- *before* trickling
கடிதாசி	1	*qirṭas*	*qirṭās*
	2	*kaḍatās*	*kaḍalās*
கடிது	1	*kaḍidī*	*kaḍidi*
கடிஸ்தலம்¹	2	*stalam*	*sthala*
கடுகு¹-தல்	1	கடு³-.	கடு¹-.
கடுதாசி	1	*cartez*	*cartaz*
	2	*kaḍatas*	*kaḍalās*
கண்டகிச்சிலை	2	*cāḷakkiramam*	*cāḷakkirāmam*
கண்டு⁴	1	*khaṇḍā*	*khaṇḍa*
கண்டுங்காணாமை	3	பாராது	பாராதது
கண்ரெப்பை	1 & 2	Eyelash	Eyelid
கணிமேதாவியார்	2	*Elāti*	Ēlāti
கதிதம்	1	*kathitha*	*kathita*
கதிப்பொருத்தம்	9	*gatis*	*kati*
கதிர்வாங்கு-தல்	2	aers	ears
கரணிக்கசோடி	2	Karanam's	Karnam's
கரம்⁵	1	*Karam*	*kara*
	2	நூற்றெட்டுபநிடதங்களுளொன்று.	ஓர் உபநிடதம். (சங். அக)
கருங்கலம்	2	*karingalam*	*karingalam*
கருணை²	1	*karnā*	*qarnā*
கருநீலப்பிறப்பு	4 & 5	சிறிதும்	சிறிது
கல்லாடர்	1	கல்லாடம்	கல்லாடம்¹
கலாயி	1	*galaī*	*qalaī*
கலிங்கச்சம்பா	1 & 2	*Kalinga*	*Kaliṅga*
கலிங்கம்	1	*Kalinga*	*Kaliṅga*
கவலை¹	'16	பிரகணங்	பிரகரணங்
கள்ளச்சிரிப்பு	2	நயவஞ்த்கமாக	நயவஞ்சகமாக
களவழிநாற்பது	5	*patiṉeṉ-kiḻ-k-kaṇakku*	*patiṉeṉ-kīḻ-k-kaṇakku*

சொல்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
கற்பியல்	2	*karpu*	*kaṟpu*
கறிப்பெருங்காயம்	3	*yāṉāi-p-perunkāyam*	*yāṉai-p-peruṅkāyam*
கறி[1]-த்தல்	1	*karacū*	*kaṟacu*
கன்னடிகன்	1	*karnāṭaka*	*karṇāṭaka*
கனம்[1]	12	Ṛg and	Ṛg Vēda and the
	13	Vēdas	Vēda
கனிச்சீர்	6	*karu-vilaṅ-kani*	*karu-viḷaṅ-kaṉi*
காத்திரி[1]	1	காத்திரி[3] + -	கா[3] + திரி-.
காத்தடைப்பு	2	a fatigue	fatigue
காதுக்கரட்பான்	4	ஞேய	நோய்
காந்தப்பா	2	Ghandharvas	Gandharvas
காரி[1]	14	*kaṭai-*	*mutal-*
	15	கடை	முதல்
கால்மாடு	2	*mādu*	*māṭu*
காலம்	7	season,	season.
காவல்செய்-தல்	9	Ganēsa	Gaṇēša
காளாமுகம்	2	Šaivaism	Šaivism
கான்பகதூர்	3	*cākib*	*cākip*
கானகச்சங்கம்	2	*šankha*	*šaṅkha*
கானப்பேர்	1 & 2	Kāḷaiyārkōil	Kāḷaiyārkōyil,
கானுகோ	3	governments	government
கிட்டியடி-த்தல்	3	misspend	mis-spend
கிடை[2]	1	*kitappu*	*kiṭappu*
கிண்டல்	1	*kindal*	*kiṇṭal*
கிருட்டிணமிருகம்	1	antelope	antelope,
கிருத்திகை	1	*Kṛttikā.*	*kṛttikā*
கிருத்திரசிவாதம்	2	*grdharasī*	*gṛdhrasī*
கிருஷ்ணார்ப்பணம்	4	Šri	Šrī
கிழம்	4	thing;	thing,
கிருக்கிப்பண்ணு-தல்	2	அருமைபடுத்திக்	அருமைப்படுத்திக்
கீச்சுக்கீச்சுத்தாம்பாளம்	7	produced	produced,
குடத்தி[1]	1	*huda-zatī*	*huḍa-vatī.*
குடா	4	மன்னார்குடர்.	மன்னார்குடா.
குடிபுகு-தல்	4	ize	nize
குடியானவன்	3	Šudra	Šūdra
குணஞ்ஞன்	1	*guṇa-gña*	*guṇa-jña*
குத்தகைப்பொருள்	3	ஒப்பந்தப்படிக்	ஒப்பந்தபடி
குரு[4]	3	முத்துக்குற்றகங்களி	முத்துக்குற்றங்களி
குரு[5]	20	*aṅkam,*	*aṅkam,*
குரு[6]	5	county	country
குருகு	7 & 8		*Delete* ஆளிநன்மான் (அகநா. 381)
குருடன்	5	Dhṛtarāṣtra	Dhṛtarāṣṭra
குருப்பிரசாதம்	2	blessing	blessing,
குருமுடி-த்தல்	6	மருத்து	மருந்து
குருள்[1]	4	நெற்றியில்	நெற்றியின்
குரைமுகன்	2	barking-mouthed dog;	barking-mouthed. Dog;
குலம்	19	*vamṣa*	*vaṃša*
குலவு-தல்	1	*gval*	*jval*

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
Page 1026	Top Index	குலுக்குக்காரி	குலுக்குக்காரி
குறப்பலிகாம	3	*mātti ai*	*mättin ai*
குற்றப்பலுகாம	3	*mātti aī*	*mättin ai*
குறு[2]	13	பதல்வரோடு	புதல்வரோடு
கூட்டுமாய	2	செம்புபாத்திரம்	செப்புப்பாத்திரம்
கூத்தரிசி	3	துற்றிரிசி	துற்றரிசி
கூவனூல	2	கூவனுல்	கூவனூல்
கூவனூலோா	3	கூவனுலில்	கூவனூலில்
கெடுதி	1	*ketuha,*	*kaduha,*
கேத்திரக்கியன்	1 & 2	*ksētra-gña*	*ksētra-jña*
கைகட-த்தல	1	*intr.*	*tr.*
,,	2	one's control	the control of
,,	5	one's hands	the hands of
,,	6	one's reach	the reach of
கைமமருநது	9	தன்வசமாக்க	தன்வசமாக்கப்
கொமபு	6	கோம்பு.	தண்டு.

Volume III

சககிலியன்	2	Chucklers, works	Chuckler, worker
சக்தி	1	சத்தி	சத்தி[4]
சக்ரவததுபபிடி-	2	*cakravarti +*	*cakravartin +.*
	4	சககரவததுபபிடி	சக்ரவததுபபிடி
சகசட்சு	2	*jagat-caksus*	*jagat-cukṣuṣ*
சகணவாததமரோகம்	2	<*chaguna-*	prob. *sagana-*
சகல்	1	Gnats	Gnat
	2	flies	fly
சகஸ்திராட்சன்	2	<*Sahasrā-kṣa*	<*sahasrākṣa*
சகாபாடி	1	சகபாடி	சகபாடி[1]
சகோரம்[3]	3	போரநதை. (பிங.)	போராந்தை
சஙகட்டசதர்த்தி	2	<*Saṅkaṣṭa*	<*saṅkaṭa*
சஙகட்டம	1	<*Sankaṣṭa*	<*saṅkaṭa*
சஙகபபலகை	1	<சங்கம்	<சஙகம[2]
சஙகபுட்பி	1	cf. *saṅkha-*	cf. *śaṅkha-*
சஙகமம்[1]		Transfer 3rd meaning to சஙகமம[2]	as its 3rd meaning
சஙகமருடம்	1	<சஙகமம்[1]	<சஙகமம[2]
சஙகமாணடி	1	<சஙகமம[1]	<சஙகமம்[2]
சஙகறபஞானம	2	. See	;
சசிதரன்	1	<*Saśi-*	<*Śaśi-*
சஞ்சு[2]	2	habits, as peculiar	habits peculiar
சட்பாவம	5	என்ற	அழிதல என்ற
சடகோபன்	5	திருவாய், 1, 1, 1.	திருவாய், 1, 1, 11.
சணடாளர்	1	See	Candālas, whose occupation is to hurt animals.
சணடேசானுக்கிரகர்	2	<*Caṇḍeśvara*	<*Chaṇḍēśa*

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சணபு	2	172, ft.	172
சணமுகிமுத்திரை	4	thumb, forefinger and ring-finger	thumbs, forefingers and ring-fingers.
சத்திகா	1	Celestial	A class of celestials
சததிநிபாதம	3	in	on
சதி[10]	1	See சரி[8]	See சரி[7]
சதைப்பற்று	1	*n.*	*n.* <id.+.
சந்தக்குழிபபு	1	<id.+.	<சந்தம்[2]+.
சந்திரோபராகம	2	See சந்திரக்கிரகணம்	See சந்திரகிரகணம
சந்தோடம	2	சந்தோடமோ	சநதோடமொ
சபதாகபாராயணம்	2	சபதாகம்	சத்தாகம[1]
சபதாகம	2	சததாகம்	சததாகம்[1]
சப்புசசவறு	1, 2	Redupl. of சப்பு	<சபபெனல்+சவறு
சபப்நாமா	1	<id.+.	<U. *sabab-nāmā*
சம்சாரம	2	சமுசாரம	சமுசாரம[1]
சம்ஞை	1	<*sam-jñā*	<*sam-jñā.*
சமமோகம	1	*n.*	*n.* <*sam-mōha.*
சமக்கிரமாய	1, 2	<*samagra*	<*samagra*+ஆ[6]-
சமதளம[2]	1	சனதளம்	சனசதளம்
சமதீதம்[2]	1	*Samati-tā*	*Samatā*
சமந்தகமணி	2	சத்தியாபா	சததியபா
சமாத்து	1	Ability	1. Ability
,,	2	See	2. See
,,	2, 3	Transpose the quotation to the first meaning	
சமரசா	3	arbiter	arbiters
,,	3	மத்தியஸ்தன்	மத்தியஸதா
சமானாதிகரணசமபநதம	3		*Delete* (Gram.)
சர்வதோமுகமா-தல்	4	சாவதோமுகமா	சாவதோமுகமுமா
சரகு	1	சருகு	சருகு[1]
சரசோதிடம	1	<*šara*+.	<*cara*+.
சரடு	7	nose-ring	nose-string
சரற்காலம	1	<*sarat-*	<*šarat-*
சரிசமானம்	1	சரி[8]	சரி[7]
சரிவா-தல்	1	cari-v-ā	cari-vā
சரீரவாக்கு	1, 2	<id.+T. *bāgu*	<id.+.
சருகை	1	சரிகை	சரிகை[3]
சல்லகி	1, 2	சல்லகம், 1.	சல்லகம்[1], 1.
சலசம்	4	Pearl; முத்து	A kind of pearl; முத்துவகை.
சவடி	5	Ear-ornament	An ear-ornament
சவர்லவளான்	1	<id.+.	<id.+லவுரான்.
சவரன்[1]	4	Inhabitants	Inhabitant
	4, 5	பாலைநிலமாக்கள	பாலைநிலமகன்
சவளக்காரர்[1]	3	Ferryman; ஓடம் விடுபவன்	Ferrymen; ஓடம் விடுவோர்
சன்னததுருக்குவேமபு	2	<id.+	<சன்னம+
சன்னி[1]	8	சிமபகம்	சந்திகம
,,	9	சிஃகுலீகம்	சிஃகுலீகம்
சாட்டாஙகம்	2	சாஷ்டாஙகமாய்	ஸாஷ்டாஙகம

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சாட்டியாயனி	1	சாட்டியாயனி	சாட்டியாயனி
சாந்திரமுகூர்த்தம்	2	< id. + .	< சாந்திர + .
சார்[1]-தல்	11	8	— intr.
சார்[2]	6	பழியஞ்சு	பழியஞ்சின
சாலகம்	7	மங்கைமார	மங்கைமார்
சாழல்	8	'சாழலோ'	'சாழல்'
சாளரம்[1]	2	widow	window
சிக்கறு-த்தல்	5	3	*v. intr.*
சிக்கனபாகம்	1	< சிக்கு[3]-	< id.
சிகண்டிசன்	2	*Śikaṇḍ-ja*	*Śikandi-ja*
சிங்கவாகனி	1	< id. + .	< *Siṃha-*
சிந்தாமணி	8	5.	4.
சிந்தூரம்[3]	2, 3	Transpose the second meaning as the further meaning under சிந்தூரம்[1]	
சிம்புகட்டு-	2	< சிம்பு[4]	< சிம்பு[4] + .
சிம்மாசனம்	1	< id. + .	< *Siṃha* +
சிமமு-தல்	1	See சிம்பு-, 2	See சிம்பு[1]-, 2.
சில்லிக்கோல்	1	< id + .	< சில்லி[3]
சிலையுடம்பு	1	< id. + .	prob. சில்லி[2] + .
சிவஞானமுனிவர்	5	Kāñci-p-pūraṇam	Kāñci-p-purāṇam
சிவம்	12	உபதேசசா.	உபதேசகா.
சிற்றுதாயம்	3	சிலலரை	சில்லறை
சிறக்கணி-த்தல்	1	*v. intr.*	*v. tr.*
சிறுமை	21	மாயாசனசனக	மாயாசனக
சிறுவித்தம்	4	போல் கவித.	போல் (கவித.
சிறையார்	2	ft.	three feet
சின்ஞயி	1	ஆய்	ஆயி[1]
சினப்பு[2]	2	வேன்ற கட்டி	வேனிற்கட்டி
சீராளன்	1	*n.*	*n.* < சீர்[2] +
சுக்கான்கல்	2	2.	1.
சுகிர்புரி-தல்	1	சுகிா[1]	சுகிர்[1]-
சுகுமாரநெய்	1	*n.*	*n.* < *sukumāra* + .
சுசிருவைத	1	சுருவைத	சுசுருவைத
சுட்டுப்பெயர்	1	சுட்டு-	சுட்டு
சுணங்கு-தல்	1		*Delete* (W.)
சுபாவஸ்தன்	1	*n.*	*n.* <
சுபோதம்	1	சுபோதம்[1]	சுபோதம்
சுமபி-த்தல்	1	*intr.*	*tr.*
சும்புளி-த்தல்	4, 5		*Delete* these lines
சும்மை[1]	3	கொள கம்பரா.	கொள (கம்பரா.
சுமதி[1]	1		*Delete* (J.)
சுரிந்து	1	< சுரி[2]	< சுரி[1]-
சுவயார்ச்சிதம்	1, 2		*delete* < id. + *ārjita*
சூடு-தல்	11, 12	Transpose the 4th meaning under *intr.* as the 3rd meaning under *tr.*	
சூரசேனம்	2	Mattra	Muttra
சூரியமத்தியம்	2	சூரியனது	சூரியஸ்புடத்தில்

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சூரியன்போடு-தல்	4, 5	பூசையில	மாதகியானிகத்தில்
சூழிகணம்	1, 2	See சூலிகணம	A child's disease in which the eyes are turned up under the lids; கண்ணைச்சொருகுங் கணை நோய்வகை.
செக்காயம	1	<id.+.	<செக்கு[1]+.
செஙகோலறுகு	2	hurrialli	harialli
செய்யுள்	1	<id.+.	<id.
செயி-த்தல்	1	<*jay*	<*jaya*
செரிபபி-த்தல்	6		*delete* 4. See செரி-, 2
செருக்கடு-த்தல்	4	திருவாய், 1, 4, 7	திருவாய், 8, 6, 2
செருநதி	4	சிலந்தி[1], 1	சிலந்தி[2], 1
செலவா-தல்	2	செலவழி-	செலவழி[1]-
செலவுபெயா-தல்	2	To	<id.+. To
செலவோடு-தல	1	<id +.	<செல்-
சேதுபதி	3	guardians	the guardian
,,	3	காவலா	காவலன்
சைனகமம	1	<id.+	<*jaina*+.
சொததுவை-த்தல	1	*v intr.*	*v. tr. & intr.*
சொல்[1](லு)-தல்	1	*5 v. tr.*	*5, 10, 13, v. tr.*
சொல்[3](லு)-தல்	1	*v. tr*	*5 v. tr.*
சொல்லாதசொல	1	<id.+.	<சொல[1]-+.
சொல்லாழம	1	<id +.	<சொல[3]+.
சொல்லிககாட்டு-தல்	2	<id.+.	<சொல்[1]-+.
சொல்லிலக்கணம	2	<id +.	<சொல்[3]+.
சொல்லிவிடு-தல்	2	<id +.	<சொல்[1]-+.
சொல்விழுக்கு	1	<id.+.	<சொல்[3]+.
சொல்லுறுதி	1	<id.+	<சொல்[3]+.
சொறி[1]-தல	3		*delete* நகததால
சோடிராஜிநாமா	4	(G. G.)	(C. G.)
சோதகவாக்கியம	2	<சோதகம[1]	<*cōtaka*
சோதனை[1]	5 & 6	Transpose the 4th meaning as the 2nd meaning under சோதனை[2].	
சோதி[1]-த்தல்	9&10		*Delete* 5th meaning.
சோபனம	3	(கமபா	(கம்பா.
சோமபாக்கு	1	<சோமபு[4]	<சோம்பு[3]
சோரப்போடு-தல்	1	*v. intr.*	*v. tr.*
சோறுவடி-த்தல்	2	<சோறு[2]	<சோறு[1]
சௌளம்	4	முடிவாஙகுகை	குடுமிக்கல்யாணம்
ஞான்றை	1	*n.*	*n. & adv.*
ஞானசரிதன்	2	Ascetic	Person
ஞானசித்தன்	2	Ascetic	Person
ஞானரேகை	2	third	fourth
,,	3	மூன்றும	நான்காம்
ஞெரேரெனல்	4	அகநா. 32	அகநா. 39
டகர்வாஙகு-தல்	1	*v. tr.*	*v tr. & intr.*
டபீராடியடி-த்தல்	3	<டபீராடி	<டபீராடி+
டவணைடையடி-த்தல்	2	<id.	<டவணைடை+
தக்காரி	1	<*tarkari*	<*tarkarī*

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
தக்குத்தடவல்	4	தமொழிப்படிக்கை	தமிழ்ப்படிக்கை
தக்கோலம்	1	<*kakkāla*	<*takkāla*
தகடு	5	வேயந்தெனை	வேய்ந்தன
	4	நகாரீ	நகரப
தகடூர்யாத்திரை	6	புரிந்த	தகடூரீற்புரிந்த
தகப்பன்சாமி	1	<id +.	<தகப்பன் +.
தகப்பன்மார்	1	<id. +.	<id.
தகு-தல்	3	proportionat	proportionate
தகையுமிழைப்பும்	2	<தகை	<தகை^{5}
தங்கிநின்றமழை	1	<id +.	<தங்கு- + நில்- +
தங்குபடி	1	<id.	<id. +.
தமொறுத்தி	4	மாறனலங். சொல்	மாறனலங்.
தண்டிதரம்	1	தண்டி^{4}	தண்டி^{3}
தண்ணெனல்^{1}	3	குறுகுங்காற	குறுகுங்கால
தத்து-தல்	1	*v. intr.*	*v. tr. & intr.*
தந்துரை-த்தல்	1	*v. intr.*	*v. tr.*
தடித்தா	4	தஸ்திரத்துணியிற்	துணியிற
தராதரம்^{2}	1	Redupl. of தரம்	prob. *tara* + *atara*
தலசயனம்	5	பள்ளகொண்ட	பள்ளிகொண்ட
தலைகீழாய்நில்-தல்	2	*v. intr.*	*v. intr.* <தலைகீழாய் +
தலைப்பெயனிலை	4	கடனையிறுத்து	கடனையிறுத்த
தலையாட்டை	2	அலட்டு-	அரட்டு
தவனம்^{1}	2	போல்	பால
தவுக்கார்பண்(ணு)-தல்	1	தவுக்கார்பண(ணு)-தல்	தவுக்கார்பண்ணு-தல்
தழிஞ்சி	1	<தழிஞ்சு-	<தழிச்சு-
தள்ளம்பாறு-தல்	2	<தள-	<தள்ளு-
தள்ளாடு-தல்	1	<தள்-	<தள்ளு-
தள்ளுபடி	1	<id. +.	<தள்ளு-
தளிகைவிடு-தல்	2	To offer	To cause to be prepared offerings of
	3	நிவேதித்தல்	நிவேதிப்பதற்காகச் செய்வித்தல்
தளைபோடு-தல்	1	*v. tr.*	*v. intr.*
தறுதலை	1	<தறி^{2}-	prob. தறி^{1}-
தன்னொடியையின்மை நீக்கியவிசேடணம்	4	வீசேடியம்	விசேடியம்
தனூநபம்	1	*n.*	*n.* <*tanūnapa*
தாசன்^{1}	5	தருமன்	சருமன்
தாசனுப்பொடி	5	கரையை	கறையை
தாட்கிட்டிசன்னி	1	<id. +.	<தாள்^{2} +
தாட்கட்டி	1	<தாள்	<தாள்^{2}
தாட்கூட்டு	1	<id. +.	<தாள்^{1} +
தாட்போர்	1	<id. +.	<தாள்^{1} +
தாடாளன்	2 & 3	ருளடைவீர	ருளணைவீர
தாண்டகவடி	4	யாப். வி. 256	யாப். வி. 456
தாதான்மியசக்தி	2	<*tādānmya*	<*tātātmya*
தாபுக்கொள்(ளு)-தல்	2	*tr.*	*intr.*
தாபசப்பிரியை	2	<*tapas*	<*tāpasa*
தாபத்திரயம்	3 & 4	ஆகிதெய்விகம்	ஆதிதைவிகம்

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
தாம்^{1}	1	< தான்^{1}	pl. of தான்^{1}
தாமபிரபாணி	1	தாமபிரபாணி	தாமபிரபாணி
தாமபூலம்வைத்தல்	4		*delete* ஒவ்வொருவா வீட்டிலும்
தாமரைபபாசினி	2	*vasini*	*vasinī*
தாரதமமியம	1 & 2	prob. *taratama*	< *tāratamya*
தாரம்^{8}	3	(இட்டவில்)	(இட்டலிங)
தாரி^{4}	3	விகுதிவகை	சொல்வகை
தாரித்திரம்	1	< *daridrya*	< *darıdrya*
தாலபீசநியாயம்	2	< id. + .	< *tāla* +
தாவளத்தல்	1	< தா^{1} +	< தாவு^{1}- +
தாவு^{2}-தல	3	(சீவக. கடவுள. 1)	(சீவக. 1)
தாளம்மை	1	< தாள்^{1} +	< தாள^{2} +
தாளி-த்தல்	10	macerate	slake
,,	11	குழைத்தல்	நீற்றுதல்
தான்தோன்றி	6	ஸ்ரீய: பதி	ஸ்ரிய: பதி
தானநிலை	3 & 4	என்று சொலலபபட்டாநினற	எனபபட்டாநின்ற தானநிலை யினையுடைய
தானப்பிரதிபாவியம்	2	< id + .	< *dāna*
திடபத்தி	1	< *drdha*	< *drdha*
திடர்^{2}	1	< *drdha*	< *dṛḍha*
திரிதியை	1	< *tritīyā*	< *trtīyā*
திரிபாத்விபூதி	4	கூறுவது	கூறுள்ளது
திரிவு	5	விளக்கும்	விளக்கும
திருக்குருகூர்	2	திருக்குருகூர் தனுள்	திருக்குருகூர தனுள்
திருமணமபரிமாறு-தல்	2	*v. tr.*	*v. tr.* & *intr.*
திவிபிநாபம்	1	< *dvipi-*	< *dvīpi-*
தின்(னு)-தல்	4 & 5	உணணுஞ்சோறும பருகு நீரு ந	உணணுஞ்சோறு பருகுநீா

Volume IV

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
தீபாவளி^{1}	8	வைகறையிற்	வைகறையில்
துர-த்தல்	10	டொநதனள்	டுறந்தனள்
துலை^{2}-த்தல்	1	*intr.*	*tr.*
துவக்கூசி	1	< id. + .	< துவக்கு^{2}- + .
துவிசக்கரவணடி	2	மிதித்து	மிதித்துச்
துள்ளு^{1}-தல்	6	செஙகையின்	செஙகையினீா
தூமிராக்கன்	2	Hanūmān	Hanumān
தேசாந்தரிக்கட்டளை	3	தேசாந்திரிகளை	தேசாந்தரிகளை
தேட்கொட்டு	3	முனையால்	முனையால்
தொட்டி^{1}	4	வாய்தொட்டி	வாயத்தொட்டி
தொழின்முதல்	3	கருத்தாவைச்	கருததாவைத
தொனுதொனு-ததல்	1	தொனுதொனு-ததல்	தொனுதொனு-த்தல்
நச்சு^{3}-தல	3	சத	சதா
நசை^{2}	1	< cf.	prob.
நனை^{3}	6	பூரனே	பூானே
நாகம்^{5}	1	Jaman	Jaumoon
,,	2	நாவல்மரம்	நாவல், 1.

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
நாகை[1]	1	Jamun	jaamoon
நிர்யோககுற்றம்	4	தன	தன
நிராகாகம்-தல்	5	படுகலி	படுநலி
நிரவிப்பிடி-த்தல்	7	மாக்கி	மாக்கித்
நிலவேம்பு	3	Chiratta	Chiretta
நிறை[5]	9	*ātuu-*	*ātūu-*
நீர்க்கட்டல்	2	அடைப்	அடை
நீர்ப்பாய்ச்சிமானியம்	3	நீராணிக்காரனுக்	நீராணிக்கனுக்
நீலகிரி	4	இளாவிர்த	இளாவிருத
நீழல்[1]	2	தன்குடைக்	தங்குடைக
நுவணை	3	மென்றினை	மென்றினை
நூறு[2]	3	குழீஇன	குழீஇயின
புக்கினநேத்திரகம்	3	புக்கினநேத்திரகம்	புக்கினநேத்திரம்
பகடி[1]	4	imposter	impostor
பகவிருக்கை	4	புரிகை	புரிகை
பட்டடை[1]	9	மிடுந்து	மிடுதந்து
பட்டுக்கிடப்பான்	4	வகைச்	வகைச்
பணி[3]	9	கடப்பதே	சிடப்பதே
பதத்திராசனம்	8	வைத்து	வைத்துக்
பந்திபேதம்	2	அழதுப்	அழது
பயங்கரம்	5	வலயதின்	வலயத்தின
பயற்றங்காய்	3	பயறுள்	பயற்றுள்
பரம்படி-த்தல்	3,4	சாக	சாகப்
பரல்	8	வர்க்கத்திற்	வர்க்கத்தில்
பரிவட்டம்[1]	6	தரிசிப்போற்	தரிசிப்போர்
பருப்பமுது	3	முன்னுழியும்	முன்னாழியும்
பள்ளிகொண்டான்	3	கொண்டத்	கொண்ட
பற்றம்பிடி-த்தல்	3	சேர்ந்துத்	சேர்ந்து
பறவாதி	3	பற்றி	பற்றித்
பனங்கோந்து	2	பனமரப்	பனைமரப்

Volume V

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
பா[3]-தல்	1	See பா[2].	See பா[2]-.
பாடவியம்	2	A musical instruments.	A musical instrument.
பாடியகாரர்	4	on he Grammer	on the Grammar.
பாணி[6]	8	சரகாண்டக	சரகாண்ட
பாதலம்	1	பர்தலம்	பாதலம்
பாய்த்து[2]	1 & 2	See பாய்ச்சல்[3]	See பாய்ச்சல், 1, 2, 3.
பான்மயக்கம்	4	(சிலப். 17, பெரியவனை.)	(சிலப். 17, மடந்தாழு, உரை)
பிரத்தரி-த்தல்	3	இணைததாவ	இணைத்தாவ
பிராயோபவேசம்	4	பொருட்டு	பொருட்டுத்
பிள்ளைத்தமிழ்	3	*ānpar-*	*ānpār-*
பிறந்தநாள்	2	பிறந்தநாளொட்டும்	பிறந்தநாட்டொட்டும்
புகைச்சல்போடு-தல்	4	தீகூட்டிப்	தீமூட்டிப்
புப்புசம்	2	Lung	Lungs;
புராந்தகி	3	(தாயு. மாலைவளர். 5).	(தாயு. மலைவளா. 5).
புறச்சபை	2	Non-conformed	un-confirmed

சொல.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
புறச்சபையான்	2	Non-confoımed	un confirmed
புஷ்பமாரி	2	தூரல்	தூறல்
பூணடி	4	திடர்பட்டக்	திடர்பட்ட
பூதஙகாட்டு-தல	4	விகாரநுமா-ச்கிச்	விசாரநுபமாச்கிச்
பூதவேள்வி	4	பிராணிகட்கு	பிராணிசட்குப்
பெட்டார	2	விரம்பியவர்	விரும்பியவர்
பெயரின்மை	3	சோல்லமுடியாத	பேயர் சோல்லமுடியாத
பெரியதம்பிரான்	3	தம்பிரானுள்	தம்பிரான்களுள்
பெருஙகதை	7	adoption	adaptation
பெருஙகளிற்றுவட்டம	3	நரகங்சத்	நாகத்
பெருந்திணை	9	கூடும்	கூடுவதுமான
பெருவளேபபு	2	vigilence	vigilance
பைதல்	7	chillıness	chillness
பொருத்தம	12	Innoculation	Inoculation
பொருந்தாா	2	நுதிபோல	நுதிபோற
பொருநைத்துறைவன	3	Āṉ poıunaı	Āṉ-poıunaı
பொல்லாமணி	3	யிடப்பெறத	துளையிடப்பெறுந
பொறி[3]	31	பூரணமோதிலும்	ஆரணமோதிலும
பொறு-த்தல்	6	பொறிததிரென்	பொறுததிரென்
பொறை	13&14	பொறையு ந ுணு	நாணமும பொறையு
போதுகட்டுதல்	4	வரைச் சூரியனை	வரை சூரியனை
போரெதிர்-தல்	3	போரெதிந்தற்று	போரெதிாந்தற்றால்
போலிமை	2	போலிமைகிரஙகி	போலிமைக்கிரஙகி
	3	(ரடு, 2, 1, 2, பர. பன்னீ.)	(திவ். திருவாய். 2, 1, 2, பனனீ. பர.)
பௌரகம்	2	யடுத்தப்	யடுத்த
பௌவம்[2]	2	திறை	திரை
மகாசாமந்தன்	2	vassel	vassal
மகேந்திரம	4	ancient an	an ancient
மசகு[2]	4	துளி	துணி
மடடஞ்செய்-தல	6	கடிபபினை	கடிபபிணை
மடிக்கதிா	3	மகளிப்	மகளிர்க்குப்
மணடலம்[2]	23	பாட்டிருக்கிறது	போட்டிருககிறது
மத்தியமணடபம	2	சன்ளின்	கள்ளின்
மது[2]	2	வலிழை	வலிமை
மந்தை	8	Tōṭṭıyaṉs	Toṭṭıyaṉs
	9	தோட்டிய	தொட்டிய
மயிலடிக்குருந்து	3	*Necbuhvıa lınearıs,*	*Nıebuhııa lınearıs,*
மராமரம	2	மாரமர	மராமர
மல்லர்	2	யாசியருள்	யாசிரியருள்
மன்[1]	2	ணிசைக்குமன்	ணிசைக்குமன
மன்றம்	10	மணிவுடை	மணியுடை
மன்னு-தல்	5	பரிட்சத்து	பரிட்சிதது
மாடு[2]	5	oblatıve	ablatıve
மார்[2]	3	படர்க்கை விகுதி	படர்க்கை வினைவிகுதி
	7	பன்மை விதி	பன்மைப்பெயர்விகுதி
மார்க்கராகம்	3	தொட்டு	தொட்டுப்
மாற்றம்	4,5	மாறுதலைக்	மறுதலைக்

T

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
		Volume VI	
முகம்மது	2	Muhammad	[illegible]
முடங்கு[1]-தல்	9	உதாரா	உதாரா.
முதல்	7	மூலத்	மூல
முப்பத்துநோன்பு	4	மாதத்திற்	மாதத்தில்
மூழ்	1	நின்வளி	[illegible]
முளரி[1]	4 & 5	முளரிச்செழு மரமோனா	முளரிச்செழுமரமோ
முறியோலை	2	முகரிவோலை	முகரியோலை
முறைபின்வைப்பு	4	பத்துனுள்	பத்தனுள்
முறைஜபம்	6	வேதமோத	வேதமோதத்
,,	8	ஐம்பத்தொரு	ஐம்பத்தாறு
மெய்ந்நூல்	3	லெனறென்றோதி	லெனறென்றமோதி
மொய்ம்பன்	3	கிழித்து	கழன்று
யவமத்தியயதி	4	பேரிதா	பேரியவா
யாப்பியவுகந்துடைமை	5	நாஞ்சிநாடு	நாஞ்சிநாட்டில்
வஞ்சை			*Delete*
வட்டம்பண்ணு-தல்	3	வற்றை	வற்றைத்
வடமகீதரம்	2	சிரவட	சிகரவட
வடுகா	6	லிருந்துத்	லிருந்து
வணடல்	13	வண்டலுண	வண்டலுண
வயிறறுப்புண்	2	அழலுரை	அழலுகை
வராகம்[1]	11	கோப.	கோபு.
வரியான்	3	*piramavariyūr*	*piramavariyar*
,,	4	பிரமவரியார்	பிரமவரியர்
வலம்	2	வடவாற்சாடு	வடவார்ச்சாடு
வல்லிசைவண்ணம்	2	மிக்த	மிசதப்
வலலை[1]	3	பாலசம்	பலாசம்
வலஞ்சுழி-த்தல்	8	சுழியும்படிக்	சுழியும்படி
வழவழ-த்தல்	4	to wishywashy	to be wishywashy
வள்[3]	5,6	வலிப்பற்றிரும்பு	வலிபற்றிரும்பு
வள்ளம்	3	மகர	மகரக
வளளியன்	12	தலைவாலை	தலைவாலை
வறட்பூல	5	வறட்பூல	வறட்பூலா.
வாடாத்தாமரை	1	பாணர்	பாணர்ச்சு
வாடி[2]	4	losure	closure
வாணன்[1]	9	persues	pursues
வாத்துமாதனம்	3	யூன்றி	யூன்றித்
வாய்	6	கிழித்தன	கிழித்தனன்
வாய்ப்பூட்டு	8	ஊடுருவக்	ஊடுருவக்
வாரம்[2]	14	வாரக்	வார
வாலி	16		*Delete*
வசுவச்சாயை	5	கடிசா	சடிகார
விடக்கு	4	பரு	ஒரு
,,	5	ஒணணுமா	பணணுமா
,,	5	27, வ்யா. பக். 4	4, வ்யா. பக். 27
விடியாமூஞ்சி	3	ones	one's

சொல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
விடை[6]-த்தல்	4	prick	pick
விதிர்விதிர்-த்தல்	5,6	to be agitated with to be ardour	to be agitated with ardour
விந்து	20, 21	பிரசாதமாலை	பிராசாதமாலை
விந்துஞானம்	4	சுத்தமாயாக்	சுத்தமாயா
விபத்தி[2]	2	துர்பாக்கியம்	துர்ப்பாக்கியம்
வியாக்கிரபாதன்	1	வியாக்கிரபதன்	வியாக்கிரபாதன்
விரலேறு	1	<வைரல்	<விரல்
விலஃகு-தல்	2	விலஃகி	விலஃஃகி
விழல்	2	பாவாடை	பாவநடை
விளைவுபலன்	2	விளையு	விளையும்
விற்றூண்	3	சில்லரை	சில்லறை
விற-த்தல்	7	To To fight	To fight
விளை	16	விளைவகை	விளைபகை
வீங்கு-தல்	11	வீங்கிறை	வீங்கிறைத்
வீச்சு	13	Dry	Cry
வீடு[2]	21	கட்டாட்டத்திற்	கட்டானுட்டத்திற்
வீரசிங்காதனபுராணம்	3	Umāpati-Civācāriyar	Umāpāka-tēvar
,,	4	உமாபதிசிவாசாரியரும்	உமாபாகதேவரும்
வீரமகள்	2	வீரலக்ஷ்சுமி	வீரலட்சுமி
வீரை[1]	5	myiobolan	myrobalan
வீழ்[1]-த்தல்	5	கெடுங்	ணெடுங்
	7	வளளித்தாழ	வள்ளிக்கிழங்கு
வெகுட்சி	3	2,	8,
வெடி[1]-த்தல்	5	யெழ	யெழப்
வெடிவை-த்தல்	7	இல்லாவற்றை	இல்லாதவற்றை
வெயிற்குளி-த்தல்	3	bath	bathe
வெரூஉதல்	2	லரயிடை	லாயிடை
வெளகு-தல்	5	வெளக	வெளகி
வெள்ளணி	5	பொருட்டு	பொருட்டுத்
வெள்ளிவேத்திரம்	4	பூமபொருக்கதைதத	பூமடொருககளைத்த
வேட்டஞ்செய-தல்	3	காணடாம	காணடம
வேண்டாத்தனம்	3	வேண்டாப்பொறுப்பு	வேண்டாப்பொறுப்பு
வேணூல்	2,3	அமமடாவாரியலானவும	அமமடவா ரியலானவும்
வேலாவலையம்	4	வேலாவலயம	வேலாவலையம
வேள்[1]	14	பாபபை	பாபபய
வைத்தியநாதன்	7	சிறப்புற்றிலகும	றிருககூட்டததில
ஜல்லி[2]	1	cleanness	clearness
ஜோலி[1]	1	*tjōli*	*tjōli*
ஷண்மதம்	8	*akṣa-pāta-matam*	*akṣapāta-matam*
ஷாணமாஷிகம்	2	on	in
ஸத்கர்மம்	1	<*sat-karma.*	<*sat-karman.*
ஸப்ஜாபாத்	2	fenugreek	fenugreek greens
ஸாஹிப்	1	*sāhib*	*sāhēb*
ஸேவாகாலம்	2	Tivya-	Tivviya-
ஸேவாகாலம்பண்ணு-தல்	3	Tivya-	Tivviya-
,,	4	திவ்யப்	திவ்வியப

TAMIL LEXICON

Published under the authority of the University of Madras

IN SIX VOLUMES

UNIVERSITY OF MADRAS

1936

TABLE OF CONTENTS

PREFACE
OF THE SYNDICATE,
UNIVERSITY OF MADRAS

In 1905 Sir Frederick Nicholson recommended to the Government of Madras that Dr Winslow's Dictionary of the Tamil language, which had been published as long ago as 1862, should be brought up to date with the help of material collected in the interval by Dr G. U. Pope of Oxford The work was to be issued as a Madras University publication, compiled by a committee appointed by the Syndicate of the University, the Government giving financial assistance to the extent of Rs 10,500 spread over three years The proposal was supported both by the Rev Canon Sell, D.D , and by Diwan Bahadur Sir S. Subramania Aiyar, K.C I.E , LL D , members of the Syndicate, the latter observing that a standard dictionary of the kind recommended was a decided want It was urged upon the Government that there was really no first class dictionary in Tamil, Winslow's Dictionary being out of date and defective as a Dictionary of Language and Literature, "that there should be for so ancient and important a language, with a classical literature of so unique a character, a dictionary worthy of its subject," and that scholars were agreed that a new first class dictionary was needed It was suggested that the work should be on what might be called "a national basis", Tamil scholars in general joining in the preparation and the committee being so chosen as to represent the whole body of Tamil learning and of Tamil literary interests in Southern India. Further, one of the things most needed in the country was modern high class vernacular literature, since there was as yet almost nothing for past pupils to read in their vernacular after leaving school—nothing in the way of interesting and informing literature either to assist their further development or even to keep up the knowledge they had acquired; and it was believed that the publication of a standard Tamil Dictionary would foster the growth of such literature. Finally it was urged that the study and development of the language and consequently of vernacular literature must be placed high amongst all work which has the revival and development of the country as its object.

As it appeared, however, that the material in the possession of Dr. Pope could not be properly utilised in Madras and the Clarendon

Press, Oxford, was willing to undertake the publication on reasonable conditions, the Government of Madras recommended the issue of the work by the Clarendon Press under Dr. Pope's supervision at an expenditure of £2000 for a Sub-Editor and Assistant in addition to Dr. Pope's remuneration and the cost of production. The Delegates of the Clarendon Press were ultimately unable to support Dr. Pope's plan for editing the Dictionary and in 1907 the proposal fell through.

Dr. Pope died in 1907 but the material collected by him was brought to Madras. In January, 1911, the Rev. J. S. Chandler, M.A., D.D., proposed to the Government of Madras the publication of a standard Tamil Lexicon based on this material. The Government of Madras expressed sympathy with the proposal and approved of the formation of a committee composed as follows.—one member to be nominated by the Government, one by the Tamil Sangam (Madura), one by the University of Madras, one by the Missionary bodies in Ceylon, and one by the Missionary bodies of South India. It was further suggested that the committee should employ on a salary some capable person for full-time work on the Dictionary and that the chairman of the committee, who would be its correspondent with Government, and who would be in charge of the undertaking, should be a European with a reputation as a critical scholar. The Government expressed the hope that if this committee put forward more feasible proposals than those of the late Dr. Pope, it would be possible for Government to grant such assistance as would enable the committee to carry the scheme to a successful conclusion

The first members of the committee constituted as above were:—

1. The Rev. J. S. Chandler, M A., D D (Chairman)—nominated by South Indian Missionaries.
2. The Rev. A.C. Clayton—nominated by Ceylon Missionaries.
3. M.R.Ry. Rao Bahadur M. Rangacharya Avl., M.A.—nominated by the Government of Madras.
4. M.R.Ry. Rao Sahib T. Ramakrishna Pillai Avl., B.A., F.R.H.S.—nominated by the University.
5. M.R.Ry. P. Pandithorai Tevar Avl.—nominated by the Tamil Sangam, Madura.

Definite proposals regarding the preparation and production of the Lexicon were then made to Government. The total cost of production was estimated at Rs. 1,00,000 to be spread over a period

of about five years. The work was to be supervised and controlled by the Madras University.

These proposals were approved by the Government of Madras and at their instance the Government of India addressed the Secretary of State on the 11th July, 1912, submitting these proposals and recommending the sanction of the expenditure on the ground that "the need for a new Tamil Lexicon is a matter of urgent public importance".

The Secretary of State telegraphed on the 21st August according his sanction and in a subsequent despatch, dated the 30th August, 1912, said: "The estimated cost of Rs. 1,00,000 is heavy, but in view of the evident need for such a work, I have decided to sanction the expenditure .. ..As Your Excellency is aware, in schemes of this character there is often a tendency to exceed the original estimates It would be advisable, therefore, to issue such instructions as will ensure that the expenditure from Government funds shall not exceed the amount specified. I presume that, in consideration of the large amount of assistance afforded, the copyright of the Dictionary will be vested in the Government of Madras".

The Syndicate of the Madras University having previously expressed their willingness to control and supervise the preparation and publication of the Lexicon, the Government by G. O No. 991, dated 9th November, 1912, were pleased to entrust the work to the University. The Government undertook to place at the disposal of the University the estimated amount of expenditure for each succeeding year. The Syndicate was to submit an annual report to Government on the work done and the expenditure incurred. The copyright in the Dictionary was to be retained by Government. The filling up of vacancies in the personnel of the committee was left to the University.

In view of the importance of Madura as a seat of Tamil learning and culture and of the location there of the well-known Tamil Sangam, and its proximity to the large Tamil area of Ceylon, the office of the committee was first located at Madura and work on the Tamil Lexicon was begun in January, 1913 But administrative convenience necessitated the shifting of the office from Madura to Madras and this removal was effected in May, 1915. The editorial staff at first consisted of the Rev. J. S. Chandler, who was to be the editor of the Lexicon and chairman of the committee, and three pandits. An additional pandit was appointed in 1915. M R.Ry. Pandithorai Tevar Avl., member of the committee, having died and M.R.Ry. Rao

Bahadur M. Rangacharya Avl., another member, having resigned, the Syndicate appointed Mahamahopadhyaya V. Swaminatha Aiyar Avl., and M.R Ry. S. Kuppuswami Sastri Avl., (now Mahamahopadhyaya) to the committee.

The first meeting of the Tamil Lexicon Committee was held on the 17th December, 1912 at 3 P.M. at the Senate House. The Syndicate also constituted a committee of its own, to deal with Tamil Lexicon business. The Rev. Geo. Pittendrigh was the first convener and among the other members were Messrs. Mark Hunter, J. H Stone and the Hon. Mr. Justice P. R. Sundara Aiyar A member of the Syndicate was usually present at meetings of the Tamil Lexicon Committee and watched the proceedings.

The first and most important work of the committee was to decide on the plan of the Lexicon. A few specimen pages were printed and circulated to leading Western scholars for their opinion and suggestions. Among them were Dr. (later Sir) W A. Craigie of the Oxford English Dictionary, Mr. D E. Z Wickramasinghe of the Indian Institute, Oxford, Prof. A A. Macdonell, Prof. A. F. Rudolph Hœrnle and Mr. F. E. Pargiter of Oxford, Mr. R. Sewell of the Royal Asiatic Society, Dr. L. D. Barnett of the British Museum, Dr. F. W. Thomas of the Library of the India Office, Prof. E. J. Rapson and Prof J. L. Wyatt of Cambridge University, Prof. A. B. Keith of Edinburgh University, and other scholars in Universities of the United States of America—Yale, Harvard, Columbia, Pennsylvania, California, etc The discussions related to the necessity for and the mode of transliteration, the giving of derivations and cognate Dravidian words, the arrangement of meanings of words and of compound words, the treatment of homonyms, etc. The views elicited from scholars centred mainly round three desiderata:

1. The Lexicon should satisfy the Tamil scholars of the orthodox style by extended investigation of obscure works and by careful elucidation of words rarely, if ever, used, and words used in technical senses, as in Jaina, Medical, Astrological and other literature. In this aspect it had to be more or less encyclopædic in character and to a considerable degree a Tamil-Tamil Dictionary of Tamil literature which would help Tamil scholars who had little or no acquaintance with English.
2. It should satisfy the ideal of Western scholarship by bringing out the philological relations of Tamil with other languages,

3. It should serve the need of the large majority of the Tamil people and those acquainted with English by giving them an accurate, complete and up-to-date dictionary, clearly explaining the words used in spoken and literary Tamil in terms of English words and idioms.

Thus the scheme suggested a dictionary at once many-sided and comprehensive and edited on critical and scientific principles.

In the mean time, the collection of words for incorporation in the Lexicon was being pushed on by the editorial staff. Winslow's Dictionary, the Tamil Sangam Dictionary and the glossaries to classical works prepared and edited by Mahamahopadhyaya V. Swaminatha Aiyar and Dr. Pope were utilised in making the collection In addition, the pandits prepared glossaries for other important printed works and for manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

The Tamil public were invited to co-operate and several gentlemen sent in collections of words. Letters were also addressed to the Sangams at Madura, Tanjore, Chidambaram, Jaffna and other places, the Tamil Academy at Madras and the Saiva Sabha at Palamcottah and similar bodies, asking them to help in collecting accurate information relating to local usages and more particularly to castes and sub-castes; social customs and practices; occupations, trades, tools and utensils; medical practices, herbs, etc.; musical and other technical terms; religious ceremonies and beliefs; terms occurring in manuscript records, documents, etc. Ancient institutions such as religious mutts were also requested to send in words in peculiar and traditional use with them, particularly in reference to Saiva Siddhanta and to hereditary establishments.

The committee also secured the support of a band of specially qualified Tamil scholars who were requested to be Honorary Literary Associates to whom reference for expert advice could be made from time to time. Tamil sangams and associations were also addressed to nominate representatives to serve as Honorary Literary Associates.

Special care also was taken to secure accuracy of definition. The Rev. J. S. Chandler met the Port Officer, native pilots and the headmen of native craft at Pamban to get nautical terms accurately defined. He also went to Jaffna and met Tamil scholars like M.R.Ry. A. Kumaraswami Pillai Avl., M.R.Ry. Mootootambi Pillai Avl., and Prof. T. P. Hudson of the Jaffna College.

The expectant enthusiasm of the public is clearly indicated in a note made by His Excellency Lord Pentland, Governor of Madras, on a visit to the office of the Tamil Lexicon at Madura on 23—2—1914 He wrote: "I am proud to record that, on this day, under Mr. Chandler's kind auspices, I have had the opportunity of hearing and seeing something, in its own workshop, of the construction of the Tamil Dictionary, to the appearance of which all oriental scholars are looking forward with deep interest and with much gratitude to him and his colleagues." A large number of scholars and men of position and influence, European and Indian, made visits to the Lexicon office to see the great work on the anvil.

In the manner above indicated about 80,000 words had been collected by the end of 1916 Of these, about 8,800 words had been defined and made ready to be fair-copied for the press and the total expenditure so far incurred was Rs 38,000

At this stage, the Syndicate examined and made a review of the situation both from the administrative and from the literary point of view. It was found that the expenditure on the Lexicon along with the incidental charges would not fall below Rs 13,000 a year and that at the rate of progress indicated by the work of the preceding four years, it was scarcely likely that the Lexicon would be ready for the press for another four or five years by which time the original grant of Rs. 1,00,000 would have been exhausted, leaving the cost of production still to be met Assuming therefore that all other conditions were satisfactory, the financial condition plainly was not. "There was, moreover, good ground to fear," the Syndicate said, "that, even were financial difficulties surmounted, the Lexicon, if completed on the present lines and with the present staff, would not be a publication worthy of the University."

The Syndicate also felt that its own powers and responsibilities in relation to the Lexicon Committee and the chairman of that committee, and those of the chairman in relation to the other members of the committee, had not been clearly and adequately defined. Further such indications of the contemplated scope and character of the Lexicon as were available showed that it was to be "as nearly standard as possible" and that the work was to be done "as thoroughly as possible". But no clear and comprehensive statement of the plan and the principles on which the dictionary was to be edited had been laid before the Syndicate for its examination. It was certain that the University would be held responsible for the Lexicon and its credit was therefore at stake.

On these grounds, the Syndicate represented to the Government in its letter, dated 11—4—1917, that unless the whole machinery was to be re-organised and reconstituted with powers and duties clearly defined, the Syndicate should be relieved of further responsibility for the production of the Lexicon The Syndicate concluded:—"If the Lexicon be completed on the present lines and with the existing agencies, it cannot fail seriously to disappoint both the student of Tamil literature who seeks in it for a full account and accurate definition of Tamil words and the student of language who looks to the dictionary for scholarly information on the sound value, origin and relationship of the forms printed in it".

Upon this, the Government passed orders, G.O. No 879 Home (Education), dated 3—7—1917, expressing the opinion that the Syndicate should continue to be responsible for the publication of the Lexicon and requesting it to forward definite and detailed proposals for the future conduct and management of the work and to consider carefully the lines on which the dictionary should be completed.

The Syndicate considered G O. No. 879 above quoted, in the light of the memorandum thereon prepared by Mr Mark Hunter, member of the Syndicate, on the scope of the Lexicon, the staff required, the constitution and the powers of the Lexicon Committee, etc. It accepted Mr Mark Hunter's proposals on the scope of the Lexicon as a working basis, and submitted the same to the Government with a recommendation to replace the existing Lexicon Committee by the following:—

Sir P. S. Sivaswami Aiyar, K C.S.I., C.I.E., B.A., B L. (Chairman).

Mahamahopadhyaya V. Swaminatha Aiyar Avl.

M. R. Ry. S. Anavaratavinayakam Pillai Avl., M A., L.T.

,, S. Kuppuswami Sastriar Avl., M.A.

,, T. Ramakrishna Pillai Avl., B.A., F.R.H.S.

Mark Hunter, Esq., M A.

It also proposed an editorial staff-in-chief of three joint editors consisting of the Rev J. S. Chandler, the University Professor of Comparative Philology (*ex officio*) and a graduate, to be selected, with a knowledge of Tamil and Sanskrit.

Upon a further reference from Government in memorandum No. 1625 B-2 Home (Education), dated 15th January, 1919, asking for a clearer idea of the financial effect of the proposals, the Syndi-

cate answered that in all, a total estimated expenditure of Rs. 1,13,542 might probably not be far wrong. The Syndicate assumed that the work already finished by the existing Lexicon Committee and staff would require a thorough revision by the reconstituted committee and staff, and that it was not probable that the Lexicon would be ready for the press in its final form until towards the end of three years from that date. Out of the sum of Rs. 1,00,000 which formed the original grant by the Government, it was expected that, at the end of the financial year under consideration, the balance would be only about Rs. 47,500; and the amount still required, *viz.*, the sum of Rs. 66,042, the Syndicate offered to meet, with the sanction of the Senate, out of the recurring grant of Rs 36,000 made for the development of the South Indian Languages. The Syndicate concluded that it was anxious "that a work of such importance produced under the auspices of the University should be universally commended and should not be crippled by lack of funds, if such are, in any way, available"

In G. O. No. 198 Home (Education), dated 16th February, 1918, the Government approved of the proposed arrangement, adding at the same time that they were not prepared to accept any additional liability from provincial funds on account of the arrangement thus approved. The existing Lexicon Committee was also dissolved as from 31—3—1918, from which date the newly constituted committee began to function. The Syndicate Lexicon Committee was also abolished.

The responsibility for the production of the Tamil Lexicon was thus completely transferred to the University and along with it the financial liability. The Lexicon Committee, constituted as already stated, entered upon their duties with vigour and made arrangements for a thorough revision of the work already done by strengthening the editorial staff.

In March, 1920, a question was raised whether the circumstances necessitating the excess expenditure should not be brought to the notice of the Secretary of State, as it seemed doubtful whether the arrangements that had been made, to meet the extra cost from the grant made to the University by the Government of India, were in strict accordance with the conditions on which the Secretary of State had sanctioned the grant in question. There was also a question raised in the Senate, whether in the circumstances in which the University had undertaken to meet the extra cost of the Lexicon, the copyright should not be transferred to the University. The

entire situation relating to the Lexicon was then reviewed. The Lexicon Committee reported that the work could be finished in six years from April, 1921, and that it would entail an expenditure of Rs. 1,61,000 in addition to Rs. 1,00,000 already spent. Accordingly, the Syndicate requested the local Government to address the Government of India to place an additional sum of Rs. 1,61,000 at its disposal to complete the work. Thereupon the Government of India by their G O. No. 159, dated 21—12—21, sanctioned the revised estimate and permitted the Syndicate to meet the excess over the original grant of Rs. 1,00,000 from the savings in the recurring grant of Rs 65,000. At the same time, the Government of India agreed to the surrender of the copyright of the Lexicon to the University on the condition that the Government should be supplied with 250 copies of the work free of cost

In the mean time in 1919, Sir P S Sivaswami Aiyar, K.C.S.I., C.I.E , had ceased to be the chairman of the Lexicon Committee and the Hon. Mr Justice T. V. Seshagiri Aiyar, B A , B L., was appointed by the Syndicate to the vacancy

In December, 1921, the Rev J S. Chandler resigned and in January, 1922 Mr. S Anavaratavinayakam Pillai, M A , L.T., was appointed editor. For the first time then, manuscript matter of the Lexicon was sent to the press, but partly owing to the delay in settling the form of the Lexicon and the contract with the printers, the Diocesan Press, only 16 formes could be printed by the end of 1923, when Mr. S Anavaratavinayakam Pillai resigned the office of editor.

In February, 1924, Mr. C. P Venkatarama Aiyar, M.A., L.T., was appointed editor, but he reverted to his permanent appointment in the Education Department in October, 1926. The present editor, Mr. S. Vaiyapuri Pillai, B.A., B L., was then appointed to the place in November, 1926. In the interval, Mr. Justice T. V. Seshagiri Aiyar had died in February, 1926, and the present chairman, Rao Bahadur K. V Krishnaswami Aiyar, B A., B.L., was appointed chairman by the Syndicate in March, 1926.

The chairman, in consultation with the Lexicon Committee, inaugurated a detailed scheme of vigorous work for the speedy preparation and publication of the Lexicon. The sympathy and active help of a number of scholars were secured and these were constituted Honorary Referees. Under the scheme, a large number of galley proofs after a first revision by the editorial staff were distributed to groups of Honorary Referees in batches with a request

to them to mark their suggestions and return the proofs before a fixed date The suggestions so made were considered by the editorial staff and wherever acceptable they were incorporated in the proofs.

The editorial staff was overhauled and reconstituted with an editor who is a scholar in Tamil, an assistant editor well qualified in Tamil, Sanskrit and English, a chief Tamil pandit, an additional Tamil pandit, a Tamil and Sanskrit pandit and a graduate assistant

Though there had been frequent discussions about the plan of the Lexicon, the scheme which was being followed had not been put in writing in a consolidated form The Lexicon Committee therefore had such a plan prepared and published, as a safe and sure guide for the future.

The contract with the printers, the Diocesan Press, came to an end in April, 1927 Thereupon, the Madras Law Journal Press were appointed printers and the printing of the Lexicon has been carried on by them since July, 1927

During this period, the cards defining the words that were to go into the Lexicon were revised as carefully as possible. In addition, a large collection of new words was prepared Circular letters were sent to various specialists, gentlemen of local influence and public bodies, requesting them to send in collections of words, together with their meanings, derivations and uses In response to this request, a large number of new words, literary, colloquial, regional and technical, were received and, wherever possible, incorporated in the Lexicon Special words used in legal documents and proceedings and land tenures, in architecture, music, painting and dancing, and in medicine and the arts of healing, and words prevalent amongst communities like the weavers, the kallars, etc., or in particular localities, were all collected with assiduity and incorporated in the Lexicon. Glossaries were prepared for books not already dealt with and inscriptions were studied and words collected therefrom. Books on Jaina and Saiva Siddhanta and other systems of Indian Philosophy were examined and words selected. No pains have been spared to make the work exhaustive The entire Lexicon now comprises 1,04,405 words as compared with the 67,542 of Winslow's Dictionary and the original collection of 80,000 words made by the Rev. J. S. Chandler and his committee and staff.

On the financial side, the total cost of preparation and publication of the Lexicon since its commencement in January, 1913, has come to about Rs 4,10,000. The excess over the Government grant of Rs. 1,00,000 has been met by the University.

A clear idea of the progress of the Lexicon can be obtained from the following table:—

			Date of publication	No of pages		No of words	
Tamil Lexicon, Volume	I	Part 1	8-10-1924	266		7511	
,,		,, 2	20-10-1925	240		6318	
,,		,, 3	26- 6-1926	126		3186	
					632		17015
,,	II	,, 1	20-10-1926	160		4312	
,,		,, 2	16- 2-1927	160		4419	
,,		,, 3	24- 9-1927	160		4067	
,,		,, 4	17- 2-1928	96		2448	
					576		15246
,,	III	,, 1	17- 2-1928	64		1769	
,,		,, 2	15- 6-1928	160		4571	
,,		,, 3	22-10-1928	160		4381	
,,		,, 4	20- 3-1929	160		4136	
,,		,, 5	28-10-1929	182		4816	
					726		19673
,,	IV	,, 1	27- 3-1930	162		4157	
,,		,, 2	16-11-1930	160		4247	
,,		,, 3	15- 6-1931	160		4097	
,,		,, 4	28-10 1931	160		4054	
					642		16555
,,	V	,, 1	21- 3-1932	162		4394	
,,		,, 2	20-10-1932	158		4268	
,,		,, 3	20- 3-1933	160		4019	
,,		,, 4	6-10-1933	160		4359	
					640		17040
,,	VI	,, 1	19- 4-1934	160		4165	
,,		,, 2	24-10-1934	160		4050	
,,		,, 3	29- 3-1935	160		4119	
,,		,, 4	15-10-1935	160		4112	
,,		,, 5	20- 3-1936	72		2430	
					712		18876
					3928		1,04,405

In addition to the published words, there is a collection of about 20,000 words which were collected too late for inclusion in their respective places in the parts of the Lexicon. The Syndicate has resolved to publish this collection as a supplement to the work already published.

ANNEXURE

I

The Tamil Lexicon Committee

M R Ry Rao Bahadur K V Krishnaswami Aiyar Avl, B A, B L, Advocate, and member of the Syndicate (*Chairman*)

,, S Anavaratavinayakam Pillai Avl, M A, L T., Reader in Tamil, Oriental Research Institute, University of Madras.

,, A. Chakravarti Nainar Avl, M A, L T., I E S, Principal, Government College, Kumbakonam

,, Mahamahopadhyaya Vidyavacaspati Pandit S Kuppuswami Sastri Avl, M A., formerly Professor of Sanskrit and Comparative Philology, Presidency College, Madras

,, Rao Bahadur A Lakshmanaswami Mudaliar Avl, B A, M D, F C.O G, V H A S, Second Obstetric Physician and Gynoecologist, Ag Superintendent, Government Hospital for Women and Children, Madras and member of the Syndicate

The Rev Gordon Matthews, M A, B Litt, Professor, Madras Christian College, Madras.

M R Ry Pandit C R Namasivaya Mudaliar Avl, formerly Tamil Pandit, Presidency College, Madras

,, Diwan Bahadur S E Ranganathan Avl, M A, L T., formerly member of the Syndicate of the University of Madras and later, Vice-Chancellor, Annamalai University, Annamalainagar

,, Rao Bahadur P Sambanda Mudaliar Avl, B A, B L, formerly Judge, Small Causes Court, Madras

,, T Sivaramasetu Pillai Avl., M A, B L., Assistant Accountant-General and member of the Syndicate

,, C K. Subramania Mudaliar Avl, B A., Pleader, Coimbatore.

,, Mahamahopadhyaya Dakshinatyakalanidhi Pandit V. Swaminatha Aiyar Avl., D Litt, formerly Tamil Pandit, Presidency College, Madras.

W. H. Warren, Esq, Secretary, Christian Literature Society, Park Town, Madras.

M R Ry S Vaiyapuri Pillai Avl., B A, B L (*Editor and Correspondent*).

II

The Editorial Staff of the Tamil Lexicon

Editor:—M.R.Ry S Vaiyapuri Pillai Avl., B A, B L, from 25—11—1926.

Assistant Editor:—M.R.Ry. V. Narayana Aiyar Avl, M A., M.L., from 27—1—1932

Chief Pandit (*Tamil*):—M.R Ry Pandit M Raghava Aiyangar Avl., from 1—2—1913.

Sanskrit and Tamil Pandit —M R Ry Pandit V M Gopalakrishnamachariar Avl, from 14—8—1915

Additional Tamil Pandit —M R Ry Pandit S Somasundara Desikar Avl, from 26—11—1927

Assistant·—M R Ry P R Minakshisundara Mudaliar Avl, B A, B L, from 14—10—1929

III

The Syndicate Lexicon Committee

(Abolished from 1—4—1918)

The Rev G. Pittendrigh, M A
Mr. Mark Hunter, M A.
Dr J H Stone, M A, C I E, D LITT
The Hon'ble Mr Justice P R Sundara Aiyar, B A, B L
Sir K Ramunni Menon, *Kt*, M A, LL D, Diwan Bahadur
The Rev Dr E. Monteith Macphail, C I E, C B E, M A, D D, LL D

IV

Succession list of Chairmen of the Tamil Lexicon Committee

The Rev. J S Chandler, M A, D D (January 1913 to April 1918)

Sir P. S. Sivaswami Aiyar, K C S I, C I E, B A, B L, LL D., D LITT (April 1918 to March 1919).

The Hon'ble Mr Justice T V Seshagiri Aiyar, B.A, B L (April 1919 to February 1926)

Rao Bahadur K V Krishnaswami Aiyar, B.A, B L (from March 1926).

V

Quondam members of the Tamil Lexicon Committee

M R Ry Pandit E V Anantarama Aiyar Avl, Tamil Pandit, Presidency College and later, Fellow, Oriental Research Institute, University of Madras

The Rev. J. S. Chandler, M A, D D, of the American Mission, Madura, Editor and chairman of the Tamil Lexicon Committee

M.R.Ry Rao Bahadur K Chinnatambi Pillai Avl, B.A, L.T, member of the Syndicate and Principal, Pachiappa's College, Madras

The Rev A. C Clayton, Kodaikkanal

Dr Mark Collins, M A, PH D, Professor of Sanskrit and Comparative Philology, University of Madras

Ferrand E Corley, Esq, M A, member of the Syndicate and Professor, Madras Christian College, Madras.

S J Crawford, Esq, M A, B Litt., Professor, Madras Christian College, Madras.

M R Ry. B V Kameswara Aiyar Avl, M A, Pudukottah

The Rev. Francis Kingsbury, B A., Additional Editor, Tamil Lexicon, now University Professor of Tamil, University College, Colombo

M R Ry Rao Bahadur S Krishnaswami Aiyangar Avl, M A, Ph D, F.R H.S, M R A S, member of the Syndicate and Professor of Indian History and Archæology, University of Madras

Dr. E Monteith Macphail, C I E., C B E, M A, B D, LL D., member of the Syndicate and later, Vice-Chancellor, University of Madras.

The Rev. W. Meston, M A, D D, D Litt, member of the Syndicate and Principal, Madras Christian College, Madras.

The Rev A Moffat, M A, B Sc, F R S E, member of the Syndicate and Professor, Madras Christian College, Madras

M R Ry. Rao Sahib T Ramakrishna Pillai Avl B A, F R H S, chairman, Dravidian Board of Studies, University of Madras

" Rao Bahadur M Rangachariya Avl, M A, Professor of Sanskrit and Comparative Philology, Presidency College, Madras

The Hon'ble Mr Justice T V Seshagiri Aiyar, B.A, B L., Judge, Madras High Court and chairman, Tamil Lexicon Committee

Sir P. S. Sivaswami Aiyar Avl, K.C S I, C I E., B A, B.L., LL D., D.Litt, member, Executive Council, Government of Madras, Vice-Chancellor, University of Madras, and chairman, Tamil Lexicon Committee

Dr P. S. Subramania Sastri, M A, L T, Ph D, Ag Editor, Tamil Lexicon, now Principal, Rajah's College of Tamil and Sanskrit Studies, Tiruvadi, Tanjore District

M R.Ry Diwan Bahadur L D Swamikannu Pillai Avl, M A, B L, LL.B., I S O, C I E, Secretary to Government and later, President, Legislative Council, Madras

" C P Venkatarama Aiyar Avl, M A, L T, F R H.S, Madras Educational Service, and Editor, Tamil Lexicon

VI

Succession list of Editors

The Rev. J. S. Chandler, M A, D.D. (January 1913—April 1918).

The Rev. J S. Chandler, M A, D D and Dr. Mark Collins, M.A., Ph.D. (Joint) (April, 1918—August 1919).

The Rev. J. S. Chandler, M A, D D. (August 1919—January 1922).

M.R Ry. S. Anavaratavinayakam Pillai Avl, M.A., L T. (January 1922—December 1923).

" C P Venkatarama Aiyar Avl, M.A., L.T, F.R H.S. (February 1924—October 1926).

Dr P. S. Subrahmania Sastri, M A., L T., Ph D. (October 1926—November 1926).

M.R.Ry. S. Vaiyapuri Pillai Avl., B.A., B.L., (from November 1926).

VII

Revision Committee

The Rev. J S. Chandler, M A , D D , Editor (*Ex-Officio*)
M R Ry S Anavaratavinayakam Pillai Avl , M A , L.T. (January 1920—December 1921).
B V Kameswara Aiyar Avl , M A , (January 1920—November 1920).
Diwan Bahadur L D Swamikannu Pillai Avl , M A , B.L , LL B , I S O , C.I E (December 1920—December 1921).

VIII

Quondam members of the Editorial Staff

ADDITIONAL EDITOR

The Rev. Francis Kingsbury, B A. (January 1924—June 1926).

ASSISTANT EDITORS

M R.Ry. T. Kanakasundaram Pillai Avl., B A. (February 1919—May 1920).
„ N Srinivasacharya Avl (February 1919—May 1920).
Dr. P. S. Subrahmania Sastri, M A., L T., PH D. (September 1926—October 1926 and November 1926—January 1932)

ASSISTANT TO THE EDITOR

M R Ry. R. Vasudeva Sarma Avl , M.A., B.L. (November 1922—November 1923).

ASSISTANT

M.R Ry E. S. Varadaraja Aiyar Avl., B.A (July 1926—June 1929).

SANSKRIT PANDITS

M R Ry S. Sesha Sastri Avl. (January 1913—May 1913).
„ Subbarama Sastri Avl. (July 1913—January 1915)
„ Sivarama Sastri Avl (January 1915—March 1915).

TAMIL PANDITS

M R Ry. A Shanmugam Pillai Avl (July 1913—November 1913).
„ C. K. Subramania Aiyar Avl. (August 1913—March 1919).
„ Satyavageeswara Aiyar Avl. (September 1913—January 1916)
„ V. Chidambararamalingam Pillai Avl. (1st to 12th October 1927).

TAMIL AND URDU PANDIT

M.R.Ry. S A. Chakrapani Aiyar Avl. (July 1914—December 1914).

TELUGU PANDIT

M.R Ry. A. N. Murthi Avl. (August 1916—December 1922).

URDU MUNSHI

Janab Abdul Rahiman Sahib Bahadur (August 1916—November 1916).

SAIVA SIDDHANTA PANDIT

M.R.Ry. A. Singaravelu Mudaliar Avl. (September 1926—September 1927).

IX

Those who have helped in the preparation of the Lexicon with material

M R Ry Abraham Pandithar Avl—Two copies of Icai-Tamil entitled Karunamirutasagaram

The Rev D Bexell, Madura—A manuscript of Tamil words.

M R Ry. T. Chelvakesavaraya Mudaliar Avl, M A—A copy of Adayavalanjan Arumpatam containing numerous new Tamil Words

„ Diwan Bahadur Sir T Desikachariar Avl, *Kt*, B A, B L—Words regarding temple usage

„ S. Desikavinayakam Pillai Avl, Trivandrum—Local terms, etc

R. Foulkes Esq of Madura—Manuscript in 17 volumes of a dictionary of law terms compiled by R Fischer

Major-General G. G Gifford, C.I.E, Surgeon-General—Lists of Tamil names of diseases, collected from the District Officers.

M.R Ry T. Govinda Aiyangar Avl, of Tinnevelly, Vishnu Temple Committee—Words relating to temple usage

J. R. Henderson Esq, and M R Ry K Rangachariar Avl—List of names of reptiles and plants

M.R.Ry. Pandit Iyodhi Doss Avl—A collection of words.

„ K. Kasturiranga Aiyangar Avl, Trichinopoly Devasthanam—Words relating to temple usage.

Janab N Mahammad Sahib Bahadur, M L.C.—Words relating to Mahammadan usage and customs

M R Ry V Manikkavacakam Pillai Avl, Tinnevelly—Local terms.

„ Muttutambi Pillai Avl of Ceylon—A collection of new words

„ S R Muttukumaru Mudaliar Avl, of Ceylon—Words in use in Ceylon.

„ M Narayanaswami Aiyar Avl, B A, B L, Madura—Local terms.

Sir Frederick Nicholson, I C S—Two volumes "Fauna of British India with a Glossary of Tamil Names of Fishes".

The Rev Archdeacon Palmer of Travancore—English-Malayalam Dictionary (1786) and Malayalam-English Dictionary (1800) (loan).

His Holiness The Pandara Sannidhi Avl, of Tiruvaduturai—Words in the tradition of hereditary establishments

M R.Ry S. Radhakrishna Aiyar Avl, B.A. of Pudukottah—List of musical and other technical terms.

„ Mahavidwan Bhashakavisekhara R Raghava Aiyangar Avl., Ramnad—Literary words

„ A. Raghavachariar Avl., Kumbakonam Devasthanam—Words relating to temple usage.

Sriman Raja Rajeswara Sethupathi Avl, Raja of Ramnad—Two copies of Ramnad Manual.

M R.Ry C. Somasundaram Pillai Avl., Mylapore—Loan of old dictionaries.

Rao Sahib V. P Subramania Mudaliar Avl., G. B. V. C, Vellakal—Loan of medical and other works in Tamil.

Sydney Gordon Roberts Esq , I C S , District Judge—A collection of words in use in courts
M R Ry S Sundararaja Aiyangar Avl , B A , B L of Mylapore—Revenue and land tenure terms
The Rev J E Tracy, D D —A collection of three thousand words
M R Ry Rao Bahadur Vedanayaka Thevar Avl , President, Taluk Board—Words in use among Kallars
T S Viswanatha Srautigal of Madras—Astronomical terms

X

Honorary Literary Associates enlisted by the first Lexicon Committee

Janab M K M Abdul Qadir Rawthar of Ramnad
M R Ry Pandit E V. Anantarama Aiyar Avl , Mylapore.
„ S Anavaratavinayakam Pillai Avl , M A , L T., Madras
The Rev J T Appa Pillai of Ceylon
M R Ry Arunachala Kavirayar Avl , Madura
The Hon Mr P Arunachalam, Colombo
M R Ry Diwan Bahadur S Bavanandam Pillai Avl , I S O , F R H S , M R.A S.
„ T Chelvakesavaraya Mudaliar Avl , M A , Madras
„ Rao Bahadur P. I Chinnaswami Pillai Avl , Palghat
Captain Cook, Pamban
The Rev M Elwin, Kumbakonam.
The Rev R Frohlich, Luthern Mission, Panruti
M R Ry Gangadara Tevar Vathiar Avl , Madras
„ K S Gopalacharyar Avl , Madras
„ A. Gopinatha Rao Avl , M A , Trivandrum
Professor E. Hultzsch, Halle (Saale)
M R Ry Panditamani M Kadiresam Chettiar Avl , Mahipalampatti
Sriman T. Kailasam Pillai Avl , Jaffna
M R.Ry T Kanakasundaram Pillai Avl , B A , Madras
„ Karttikeya Aiyar Avl , Jaffna.
„ Karttikeya Mudaliar Avl , Madras
„ Makaral Karttikeyan Avl , Guindy
The Rev Francis Kingsbury, B A , Jaffna.
M R Ry Rao Bahadur Dr S. Krishnaswami Aiyangar Avl , M.A , Ph D , M R A S , F R H S
„ A Kumaraswami Pillai Avl , Chunnakam, Ceylon.
The Rev. L P Larsen, Bangalore
The Rev L I. Lazarus, D D , Madras
Professor A. A Macdonell, M A , Oxford University.
M R Ry A. Muttutambi Pillai Avl , Jaffna
„ J. M. Nallaswami Pillai Avl , B A., B L , Choolai, Madras.
„ Pandit C R Namasivaya Mudaliar Avl , Madras.
„ P Narayana Aiyar Avl , Tamil Sangam, Madura
„ Pandit Palvanna Mudaliar Avl , Tinnevelly
„ K T Paul Avl , B A , L T , Salem
„ T. Ponnambalam Pillai Avl., M.R.A.S., Alwarkurichi.

The Rev H A. Popley, Erode
M R Ry S Radhakrishna Aiyar Avl, B A, Pudukottah
,, Mahavidwan Bhashakavisekhara Pandit R. Raghava Aiyangar Avl, Ramnad
Sriman Raja Rajeswara Sethupathi Avl, Ramnad
M R Ry Diwan Bahadur T Ramalingam Chettiar Avl, B A., B L, Coimbatore
,, Bhashabharatadhurandhara Pandit M. V. Ramanujachariar Avl., Kumbakonam
,, Diwan Bahadur S Rm Ramaswami Chettiar Avl, Kanadukattan
,, K Ramaswami Naidu Avl., Madras.
,, C. N Saravana Mudaliar Avl, Madras.
,, D Savariraya Pillai Avl, Trichinopoly
,, Rao Bahadur K G. Sesha Aiyar Avl, B A, B.L, Trivandrum.
,, M Srinivasa Aiyangar Avl., M A, Madras.
,, P T. Srinivasa Aiyangar Avl, M A, L T, Madras.
,, T C. Srinivasa Aiyangar Avl, B A, B L., Madura.
,, Subbarayachariar Avl, Tirvellore
,, Rao Sahib V P Subramania Mudaliar Avl, G B. V C, Vellakal.
,, Subramania Sarma Avl., Bangalore.
,, V. J. Thambi Pillai Avl, M R A S, Colombo.
,, V. Thillainayaka Mudaliar Avl., Chidambaram.
,, Pandit Tirunarayana Aiyangar Avl, Madura.
The Rev J. E Tracy, D.D, Kodaikkanal.
M.R.Ry. L. K Tulasi Ram Avl, B A, B L., Madura
,, J. M Velu Pillai Avl., Madras
,, C P. Venkatarama Aiyar Avl, M A, L T, F R H S, Saidapet.
,, N M. Venkataswami Nattar Avl., Annamalai University, Annamalainagar.

XI

Honorary Referees

M.R Ry P. S. Acharya Avl.
,, C. Achyutha Menon Avl, B A.
,, V K. Aiyappan Pillai Avl., M A. (Madras), B.A. (Oxon).
,, Mailai Alagappa Mudaliar Avl
,, Pandit E. V. Anantarama Aiyar Avl.
,, Prativadibhayankaram Annangaracharyar Avl.
,, P. N. Appuswami Aiyar Avl., B.A, B.L.
,, T. G Aravamuda Aiyangar Avl, M.A., B.L.
,, T. V. Balasubramania Aiyar Avl., B A., B.L.
The Rev J. Bittmann.
The Rev. W. L Campbell, M A, D.D.
M R Ry T. Chandrasekharan Avl, M.A., L.T.
,, K Chengalvaraya Aiyar Avl, B A., B L.
,, T. K. Chidambaranatha Mudaliar Avl., B.A., B.L.
,, T. R. Chintamani Avl., M.A., Ph.D.

Ferrand E Corley Esq , M A
Janab B Davood Shah Sahib Bahadur, B A
M R Ry S Desikavinayakam Pillai Avl
,, V Devanesan Avl
,, M. P S Doraiswami Mudaliar Avl , B A , B L
,, T Ekambaram Avl , M A , Ph D
The Rev. Allan F Gardiner, M A
M R Ry R Gopala Aiyar Avl , M A , L T., M Sc
F. W Henderson Esq , M A
J M. Hensman Esq , B A
M.R Ry K. V. Jagannatha Aiyar Avl
,, S Kalyanasundara Aiyar Avl , B A
,, T V Kalyanasundara Mudaliar Avl.
,, B P Kameswara Aiyar Avl , M A
,, S. Kodandarama Aiyar Avl
,, A S. Krishna Rao Avl , M A
,, T. Krishnamachariar Avl
,, R Krishnamurthi Avl
,, K R Krishnaswami Aiyar Avl
,, T M Krishnaswami Aiyar Avl , B A , B L
,, C Kunhan Rajah Avl , M A , D Phil (Oxon).
,, R Kuppuswami Aiyar Avl , B A , B L
,, Mahamahopadhyaya Vidyavacaspati Pandit S Kuppuswami Sastri Avl , M A , I E.S
,, C Lakshminarayana Aiyar Avl , M A , L T
Janab S Mahammad Hussain Nainar Sahib Bahadur, B A , (Madras) M A., LL B (Aligarh)
M R Ry C S Mallinath Avl
,, A Masilamani Mudaliar Avl , L M & S
The Rev Gordon Matthews, M A , B. Litt.
M R Ry T P. Minakshisundaram Pillai Avl , M.A., B L.
The Rev C H Monahan, M A.
The Rev L D Murphy, s j , M A., D D
M R Ry. C. Murugesa Mudaliar Avl.
,, Vaidyaratna C. Murugesa Mudaliar Avl.
,, S R Muttukumaru Mudaliar Avl
,, P A Muttuthandavaraya Pillai Avl
,, Pandit C R Namasivaya Mudaliar Avl.
,, Prakatanavimarsanavicakshana Mahamahopadhyaya Rao Bahadur R Narasimhachariar Avl , M A , M R.A S
,, S L Narayana Aiyar Avl
,, V. Narayana Aiyar Avl , M A., M.L
,, M Narayanaswami Aiyar Avl., B A , B L
,, C. S. Nataraja Pillai Avl., B.A , L T.
,, K. Natesa Aiyar Avl , M.A., L T.
,, C. D. Nayagam Pillai Avl , B A.
,, K. A. Nilakanta Sastri Avl , M.A.
,, M. O. Parthasarathi Aiyangar Avl., M.A., L.T.

M R Ry. Diwan Bahadur T Raghaviah Avl , C S I.
„ V Rajagopala Aiyangar Avl
„ T S Ramachandra Aiyar Avl , B.A
„ V. R Ramachandra Dikshitar Avl , M A , Dip , in Econ
„ K Ramakrishnayya Garu, M A., L.T
„ C K Raman Avl , M A , L T
„ Rao Bahadur K B Ramanathan Avl , M A , B L , L T
„ V K Ramanatha Aiyar Avl , B A
„ S K Ramanatha Sastri Avl
„ P Ramanathan Avl , B.A , B.L.
„ K Rangachariar Avl , M A
„ Diwan Bahadur S E Ranganathan Avl , M A , L.T.
„ O. P. Rangaswami Aiyangar Avl., M.A., L.T.
„ G Ratnam Pillai Avl., B A , L T
„ T V Sadasiva Pandarattar Avl.
„ K. G Sankara Aiyar Avl , B A , B L
His Holiness Sri Sankaracharya Swamigal Avl , of Kumbakonam
M.R Ry V Saranatha Aiyangar Avl , M A
„ D S Sarma Avl , M A , L T
„ P P S. Sastri Avl , M A (Madras), B A (Oxon)
„ Srirangam Satagopachariar Avl
„ S Satchithanandam Pillai Avl , B A , L T
„ Rao Bahadur K G Sesha Aiyar Avl , B A , B L.
His Holiness Sri-la-Sri Shanmuga Sivachariya Swamigal Avl.
M R Ry A Singaravelu Mudaliar Avl
„ P. S Sivagnana Mudaliar Avl., B A , B L.
„ K N. Sivaraja Pillai Avl , B A
„ C Somasundaram Pillai Avl
„ P. T. Srinivasa Aiyangar Avl , M A , L T
„ E V Srinivasachariar Avl , B A , M B & C M
„ N. R Subba Aiyar Avl , M A , L T.
„ S. Subba Rao Avl
Dr P. S Subrahmania Sastri Avl , M A , L T , Ph D
M.R.Ry. C. K Subramania Aiyar Avl
„ P. Subramania Aiya Avl , B A., L T.
„ C. K Subramania Mudaliar Avl , B A.
„ Rao Sahib V P. Subramania Mudaliar Avl , G B.V C
„ Vidwan Subramania Sastri Avl.
„ Sangu Subramaniam Avl.
„ T N. Subramanian Avl
„ V. Sundara Aiyar Avl
„ S. Sundararaja Aiyangar Avl., B.A., B L
„ S S. Suryanarayana Sastri Avl , M.A., B Sc (Oxon), Bar-at-Law
„ R. Swaminatha Aiyar Avl , B.A
„ R. Swaminatha Aiyar Avl , B.A., L.T.
His Holiness Sri-la-Sri Kasivasi Swaminatha Thambiran Avl
M.R.Ry. K. Swaminathan Avl., M A., B L. (Madras), B.A. (Oxon.).
„ E. N. Thanikachala Mudaliar Avl., B.A., B.L.

M R.Ry. L K Tulası Ram Avl , B A , B.L.
" Vadıvelu Chettıar Avl
" T S Vallinayakam Pıllaı Avl , B A
" E S Varadaraja Aıyar Avl , B A
" P. Varadarajalu Naıdu Avl.
" Swamı Vedachalam Avl
" A Venkata Rao Avl , B A , L T
" A V. Venkatarama Aıyar Avl , M A , L T
" O S Venkatarama Aiyar Avl
" T S Vısvanatha Srautigal Avl., B A
W. H. Warren Esq
M R.Ry S K Yegnanarayana Aıyar Avl , M.A
Janab T Zynulabıdeen Sahıb Bahadur, 'Shıfa-ul-Mulk'

ACKNOWLEDGMENTS

The Syndicate would like to express its grateful acknowledgments—

To the Government, but for whose initiative and monetary grants the work could not have been commenced,

To the several chairmen and members of the Lexicon Committee, for their enthusiastic co-operation in the work,

To the past and present members of the editorial staff, for services rendered in the preparation and publication of the Lexicon,

To the several gentlemen who acted as Honorary Referees and gave their time and labour to the Lexicon,

To the several bodies and individuals who helped the compilation by contributing material,

To the Honorary Literary Associates and others who have given useful advice,

To all others who have helped the progress of the Lexicon in any other way, and

To the Diocesan Press and the Madras Law Journal Press for their courtesy, co-operation and competent execution of the printing.

Extract from the minutes of the meeting of the Syndicate, Dated 12th October, 1935

RESOLVED THAT

The Syndicate desires to place on record its deep appreciation of the good work turned out by the chairman of the Tamil Lexicon Committee, M.R.Ry Rao Bahadur K V. Krishnaswami Aiyar Avl , who has been its chairman since 1926 It is largely due to his enterprise, enthusiasm and sustained effort that it has been possible to complete the Tamil Lexicon within this period. The bulk of the work of the Lexicon has been done during his chairmanship and this must have entailed a great deal of labour and time, apart from other difficulties incidental to the work of the chairman of the Committee. The Syndicate therefore desires to express its most grateful thanks to Rao Bahadur K. V Krishnaswami Aiyar for the whole-hearted manner in which he has co-operated with the University Authorities in completing this most important work —the editing and publishing of the Tamil Lexicon.

INTRODUCTION

BY

THE TAMIL LEXICON COMMITTEE

HISTORY OF TAMIL LEXICOGRAPHY

(By the Editor)

'Lexicography is a growth that has slowly developed itself adown the ages' observes Sir James A. H. Murray.[1] The development of Tamil Lexicography has been very slow indeed. Though its beginnings were dimly foreshadowed in so early a work as *Tolkāppiyam*, the first lexicon with an alphabetical arrangement of words appeared only in the eighteenth century. The history of this development is indicated in the following pages.

TOLKĀPPIYAM

Tolkāppiyam, by Tolkāppiyar, is the earliest grammatical treatise now extant in Tamil. Though its date is still unascertained, we cannot be far wrong in holding that it appeared in the early centuries of the Christian Era.

In this ancient work, there is a chapter (*uri-y-iyal*) on 'qualifying words' or *uri-c-col;* and this specifically deals with lexical matter. There are two more chapters, one on 'particles' (*iṭai-y-iyal*) and one on 'literary usage' (*marapiyal*), which also contain matters of lexicographical interest. The chapter on 'qualifying words' is not exhaustive; only a select number of 'hard words' are treated. The author specifically states that there is no necessity to explain 'common words' and that only difficult and obscure words form the subject-matter of the chapter. About 120 words are thus listed and explained. It is interesting to note that some words whose meanings are now very clear are included in this list of 'hard words', *e.g.*, தீர்தல், தீர்த்தல், முழுது, பழுது.

A point which interests the lexicographer is the order of words in this chapter. *Tolkāppiyam* is in the sutra style, and sutras, like other metrical measures in Tamil, often employ, for mnemonic purposes, *etukai* or initial rhyme. It is this initial rhyme that has suggested the arrangement of words and their synonyms in *uri-y-iyal*. There is neither a strictly logical nor an alphabetical order.

There is another point which deserves to be mentioned here. Tolkāppiyar in his chapter on miscellanea (*ecca-v-iyal*) states that the words

[1] The Romanes Lecture (1900): The Evolution of English Lexicography

occurring in the Tamil language may be classified into four groups, *viz.*, (1) common native words, (2) literary words, (3) words of foreign origin (*ticai-c-col*) and (4) words of Sanskrit origin. This rough classification gives us an idea of the sources of Tamil vocabulary at that remote time.

Etymology is another salient feature of lexicography; but, of this, Tolkāppiyar only says that the origin of words is beyond ascertainment. Indeed, with the exception of Dr. Caldwell's attempts, etymologizing in Tamil has been for the most part speculative and fanciful.

The centuries following the age of *Tolkāppiyam* witnessed intense literary activity. Religious propaganda had a large share in the life of the people. Buddhism, Jainism, Šaivism and Vaiṣṇavism, each tried in its own way to obtain supremacy in the Tamil country, and to influence and direct the culture of the people. Sanskrit, then as ever the language of national religion in India, exerted a powerful influence and increased the vocabulary of Tamil. Hence a need arose for works of reference which would serve at once as dictionaries and as encyclopædias.

TIVĀKARAM

The first attempt to meet this need was *Tivākaram*[1]. The author of this work was Tivākarar, and as it was composed under the patronage of Cēntan̲, a chieftain of Ambar, it was named *Cēntan̲ Tivākaram*. There is a reference in this work to the Chalukyas; and among the petty chieftains, Araṭṭar, who may be identified with the Rāṣṭrakūṭas, are mentioned. These facts lead to the inference that the work must have been written before the Rāṣṭrakūṭas rose to power about the middle of the eighth century.

This work consists of twelve sections, each called a *tokuti*. This name strongly reminds one of the Sanskrit term *nighaṇṭu*[2] which is explained by Šankara-Namašivāyar in his commentary on *Nan̲n̲ūl* (sutra 460) as *kūṭṭam* or collection.

The first ten sections of *Tivākaram* deal with class-vocabularies, that is to say, vocabularies divided into sections according to subject-matter. Names of gods and heavenly bodies, names of ranks and orders of men and parts of the body, names of birds, beasts, insects, etc., names of plants, trees, etc., names of places and countries, names of tools, weapons, names of natural products, etc., names of qualities, names of actions, terms connected with sounds and words—all these are separately treated in various sections.

The eleventh section deals with homonyms and the twelfth with group-names. These two sections and their corresponding sections in the other *nikaṇṭus* will be considered later on.

The first edition of this work (1835 A.D.) by Tāṇḍavarāya Mudaliyar covers the first ten sections only and contains many sutras, admittedly com-

---

[1] Some hold that there was another work, by name *Āti-Tivākaram*, far earlier in date. But this opinion has no foundation in fact. There is absolutely no reference to such a work anywhere in literature

[2] The word *uri-c-col* was in use as a generic name for works of this type Though now completely forgotten, it has been applied to many lexical works in Tamil, like *Pinkalantai*, *Uri-c-col-nikaṇṭu*, *Kayātaram*.

posed afresh and added by him. Excluding these additions, about 9500 words are dealt with. The later editions fail to distinguish between the original sutras and these additions. There are indications showing that a like process of addition had gone on even prior to the first edition. The original could have been only a work of moderate size, though sufficiently comprehensive for the time. Its word-content is now difficult to ascertain, but we may safely assume that it far exceeded the slender vocabulary of *Tolkāppiyam* and included not only *uri-c-col* but all classes of words.

The next great collection of class-vocabularies was *Piṅkalantai,* and it had a vocabulary enlarged in many directions. The author was Piṅkalar, son of a certain Tivākarar, doubtfully identified with the author of *Tivākaram.*

PINKALANTAI

This work is first found mentioned in *Naṉṉūl* (sutra 460), a grammar of the 13th century, and may, therefore, be placed between *Tivākaram* and *Naṉṉūl.*

There are ten sections in this work; the first nine exhaust the material contained in all the sections of *Tivākaram* except the eleventh. The sixth and the seventh are worked out in great detail and throw valuable light on the corresponding sections in *Tivākaram.* The last deals with homonyms. The number of words dealt with in the first nine sections is about 14,700. It is obviously a very comprehensive work, as the introductory lines state that it exhausts all the words of all the four kinds mentioned in *Tolkāppiyam.* No wonder *Naṉṉūl* mentions this work in preference to others of the class.

Besides *Tivākaram* and *Piṅkalantai,* there must have been many word-books before the 16th century. Iḷampūraṇar (about 11th century), the great commentator on *Tolkāppiyam,* quotes a *nikaṇṭu* sutra[1], of which the source is not yet traced. *Yāpparuṅkala-virutti* gives (page 222) the various senses of the word *'nēr'* apparently from a sutra not found in any of the existing *nikanṭus.* Commentaries[2] on *Tivviya-p-pirapantam* also quote verses from *nikaṇṭus* which are now untraceable. There is, in the Madras Government Oriental Manuscripts Library, a fragment of a *nikaṇṭu* whose authorship is unknown. It contains six sections beginning from the second and it is in the sutra style. We may, therefore, legitimately infer that many works of this class have been lost by the ravages of time.

The next extant collection is *Nikaṇtu-cūṭāmaṇi.* Its author was Maṇḍala-puruṭaṉ, a Jaina, and its prefatory stanzas make it clear that he was a chieftain of Vīrai and disciple of Guṇabhadra, a Jaina Ācārya. From a reference in the work[3] to Kṛṣṇarāya who may be identified with the famous Vijayanagara king of that name, we may tentatively accept the beginning of the 16th century as its date, *i.e.,* about 1520 A.D.

NIKANṬU-CŪṬĀMAṆI

---

[1] Collatikāram 390, commentary.

[2] For examples, see சூ, 1, 4, 5, 2, 2, 6, 4, 6, 7.

10th verse of 9th section.

The author avowedly follows *Tivākaram* in the scheme of his work; but in preference to sutra, he adopts *viruttam* as being easier to memorise. The work takes stock of words that must have got into currency during the troublous times following the dismemberment of the later Chola Empire. There are twelve sections and the number of words treated in the first ten sections is about 11,000. The present edition of Nāvalar contains 1197 stanzas; but an old verse gives the total as 1125. Therefore, 72 stanzas must have been interpolated in later times. This became the most popular of all the *nikaṇṭus*.

Nikaṇṭu-cūṭāmaṇi was followed by a succession of lexical works in popular metres. The first of these is *Uri-c-col-nikantu*. It is in *veṇpā* which is popularly believed to be the most easily remembered of all stanzas. The author was one Kāṅkēyaṉ and except that he was a Śaivite, nothing else is known of him. He is mentioned immediately after Vīrai Maṇḍalavaṉ in *Arumporuḷ-viḷakka-nikaṇṭu* (18th century) and, in all probability, he composed his work about the beginning of the 17th century. *Uri-c-col* is a very short *nikaṇṭu*, and, in print, it consists of 287 stanzas distributed under twelve sections. But in an old cadjan manuscript, dated Kollam 950 (1775 A.D.), a verse is found which says that Parākrama Pāṇḍya Dēva, a Vaiśya of Tiru-k-kāṉai, arranged this work in ten sections. Probably the last two sections of the printed edition were added by later authors.

URI-C-COL-NIKAṆTU

This was first printed in 1840 at Pondicherry and in 1858 in Jaffna. The editor of *Piṅkalantai*, Mr. Sivan Pillai, brought out another edition in 1890, and Mr. A. Kumāraswāmi Pillai of Jaffna edited it again in 1905. The first 10 sections of this work treat of nearly 3200 words.

Another metre which was very popular was *kaṭṭaḷai-k-kali-t-tuṟai* and this was adopted in *Kayātaram*[1]. Kayātarar, its author, was a native of Tēvai or Rameswaram and son of a certain Sōmēśa, a Brāhmin Śaivite. He is mentioned, in *Arumporuḷ-viḷakka-nikaṇṭu*, immediately after Rēvaṇa Siddhar, the author of *Akarāti-nikaṇṭu* (1594 A.D.), and perhaps he wrote his work about the middle of the 17th century. There are 11 sections and 575 stanzas. The verses are in *antāti-t-toṭai*, a mechanical device intended to help the memory. The first 10 sections treat of about 10,500 words.

KAYĀTARAM

Another work in *kali-t-tuṟai* is *Pārati-tīpam*[2]. Its author was Tiruvēnkata Bhārati alias Paramānanda Bhārati, a Brahmin ascetic of Teṉkaḍambai. It was, probably, composed shortly after *Kayātaram* and so about the end of the 17th century. There are 12 sections in it, and according to *Pāvalar-carittira-tīpam* (page 211) the total number of stanzas is 737. The number of words dealt with in the first ten sections may be about 13,000, calculating from the fragment available to us.[3]

PARATI-TĪPAM

---

[1] Not published.

[2] Not published.

[3] The entire work must have been available to the Rev. M. Winslow as he quotes this work frequently in his Dictionary.

ĀCIRIYA-NIKANTU

Āciriya-nikaṇṭu was composed in *āciriya-viruttam,* another popular metre well-known to students of Tāyumāṉavar. The author of this work was Āṇdi Pulavar of Ūṟṟangāl in Toṇdai-nādu. He was the son of one Pāvāḍai Vāttiyār and disciple of Jñāna-prakāšar. In a prefatory verse he says that he has exhausted all the words found in *Tivākaram, Piṅkalantai, Uri-c-col-nikantu, Kayātaram,* and *Akarāti-nikaṇṭu.* So, he must have composed his work after *Kayātaram,* the latest of the above *nikantuṣ* and the probable date would therefore be the end of the 17th century. There are eleven sections in this work and the total number of stanzas is 263, the words dealt with in the first ten sections being about 12,000. The first two sections alone have been printed.

POTIKAI-NIKANTU

The first part of another work *Potikai-nikantu* was in the same popular metre but with a smaller number of *'cīr'* to a foot. Its author was Swāminātha Kavirāyar of Kallidai-k-kuricci in Tinnevelly District. He was a Šaivite Vēḷāḷa. He must have lived in the second half of the 18th century, as his son Subrahmaṇya Kavirāyar mentions that he composed his *Pūvai-p-purāṇam* in Kollam 985, *i.e*, in 1810 A.D. The work consists of about 500 stanzas, distributed in 10 sections. The first nine sections deal with about 14,500 words, and among these are found many local terms current in the Tinnevelly District.

APITĀṈA-T-TAṈI-C-CEYYUL-NIKANTU

Yet another work which tried to gain popularity by adopting metres of different types was *Apitāṉa-t-taṉi-c-ceyyuḷ-nikaṇṭu.* Its author was one Gōpālasāmi Naicker, son of Vīrāsāmi Naicker, of Kīḻvēḷūr. The first section alone is available in print; it was published in 1878, during the life-time of the author.

KANTACUVĀMIYAM

Mention must be made of another work, *Kantacuvāmiyam,* which, reverting to the sutra style, tried to enlarge its vocabulary by a study of all the previous *nikaṇṭu* works. Its author was Subrahmaṇya Dēšikar of Kīḻvēḷūr. It set forth 24 principles of nikaṇṭu-making and tried to follow them systematically. Each of these principles was called a *kaṭṭalai.* The first two sections were published by the author in 1844 and they treated of 1318 and 1425 words respectively.

KAILĀCA-NIKANTU-CŪLĀMAṆI

Hitherto we have been considering *nikaṇṭu* works which followed *Tivākaram* in the classification of the vocabulary. We shall now deal with works which gave up that scheme as unsatisfactory and attempted fresh classifications. Of these, the foremost is *Kailāca-nikaṇṭu-cūlāmaṇi*[1]. The only manuscript available to us, being incomplete, does not bear the author's name; but it may be conjectured that Kailāsa was his name and that he was a Šaivite. He called his work after *Nikaṇṭu-cūtāmaṇi* of Maṇḍala-puruṭaṉ and so he must have lived long after the 16th century. The cadjan manuscript above

---

[1] Not published.

noted appears to be about 200 years old and the work itself may be roughly assigned to the middle of the 17th century.

The classification adopted is a development from that of *Piṅkalantai*. There are 56 sections and of these, the last seven deal with homonyms The other sections relate to class-vocabularies and contain about 15,000 names.

NĀMATĪPA-NIKANTU

Another work which strikes out a new scheme of classification is *Nāmatīpa-nikaṇṭu*. Its author was Subrahmaṇya Kavirāyar of Kallidai-k-kuṟicci, son of the scholar who wrote *Potikai-nikantu*. *Pūvai-p-purāṇam*, by the same author, was composed, as already mentioned, in 1810 A.D. In *Nāmatīpa-nikaṇṭu*, the grammatical classification into *uyar-tiṇai* and *akṟiṇai* is adopted with suitable sub-divisions; and a chapter on 'qualities' is added at the end. The details of the scheme are set forth in the eight verses forming the introduction. There are 16 sections containing 800 stanzas in *veṇpā* metre. About 12,000 words are treated.

TOKAI-NIKANTU

Before we pass on to works dealing solely with homonyms, we may mention a particular kind of *nikantu*, known as *Pal-poruṭ-kūttattoru-peyar-t-tokuti*. 'Subordinate species of the technical and general terms of science and literature', in Beschi's words, forms its subject-matter. Things are grouped in various numerical aggregates and these group-names are explained in the numerical order. *Tivākaram* and similar works treated of these groups in their final sections. In course of time, separate works on this subject began to appear. *Tokai-nikaṇṭu*[1], by Subrahmaṇya Kavirāyar, is a work of this kind. The manuscript of this work has not yet been traced and our knowledge of it is obtained only from the introductory verses of the author's *Nāmatīpa-nikaṇṭu*.

PORUTTOKAI-NIKAṆTU

Poruṭṭokai-nikaṇṭu is another work dealing with group-names. Its author was Subrahmaṇya Bhārati, son of Vaittīswara Dīksitar of Kuṭumiyā-malai. Its date is unknown. It has been published by the Madura Tamil Sangam and Mr. R. Subrahmanya Kavirāyar, its editor, has added 122 sutras of his own, bringing the total number to 1,000.

TOKAI-P-PEYAR-VIḶAKKAM

Another work of this class is *Tokai-p-peyar-viḷakkam* of Vēdagiri Mudaliyar, published in 1849. In this, the group-names under each numeral are arranged alphabetically.

ILAKKA-T-TIṞAVUKŌL

Several decades after, appeared another small work *Ilakka-t-tiṟavukōl*[2]. Its special feature is that all the group-names are given in one alphabetical list, without being arranged under different numerals.

We have been till now considering class-vocabularies which correspond to the modern 'thesaurus', and group-names. There came into existence,

---

[1] Not published.
[2] More fully *Ilakka-t-tokuti-muṟaiyiṉ-tiṟavukōl*.

in course of time, an increasing number of homonyms which required to be treated in separate word-books of a different kind. Even the early *nikaṇṭu* works contain, as already indicated, separate sections on homonyms. These sections are solely lexicographical in function; and it is here that we find a long course of development, ending at last in the adoption of the alphabetical order.

The arrangement of homonyms in the 11th section of *Tivākaram* is, as in *Tolkāppiyam*, quite arbitiary. There are 384 homonyms in this work; and the printed editions give them in an alphabetical order, dividing the section into two parts, one with the homonyms at the beginning, and the other at the end, of the sutras. But this order must have been introduced by later redactors, as it is absent in several old cadjan manuscripts. *Piṅkalantai* treats of these homonyms in its 10th section and it may be noted that the number of homonyms has increased to 1091. The printed editions of this work also adopt the alphabetical order, though none of the manuscripts support it. The original order of the homonyms in this section seems to have been based on the respective order in which they occur in the preceding nine sections.

It may also be pointed out that *Tolkāppiyam* and *Tivākaram* met only casually the requirements of *etukai* in the arrangement of homonyms. In both the works, the homonyms were intended to be memorised. *Etukai* was adopted not as a constructive principle to facilitate reference but as a decorative principle to help the *sutra* style. In the 11th section of *Cūṭāmaṇi-nikaṇṭu*, we find, for the first time, the principle of *etukai* expressly adopted (vide the introductory stanza), and the section divided into as many subsections as there are *etukais*. Thus some help was provided for easy reference also. Being the first attempt of its kind, this section exhibited a few defects in its arrangement. Sometimes, homonyms of different *etukais* were jumbled together in the same stanza.[1] A good number of otiose adjuncts had also been used for the sake of rhyme or metre. The number of words treated in this section is about 1575.

Even in *nikaṇṭu* works written for popular use, no development in the plan, leading to a change of emphasis from 'memorising' to 'reference', is found. In one or two works (*e.g.*, *Kayātaram*), *antāti-t-toṭai* is adopted to help the memory.[2] In the number of homonyms also, there is no increase. On the contrary, *Uriccol-nikaṇṭu* contains only about 150, *Kayātaram* about 850 and *Potikai-nikaṇṭu* (10th section of the 1st part) about 1350 homonyms.

Alongside of these, appeared works which dealt exclusively with homonyms and improved their treatment in many directions. The earliest work of this kind, so far known to us, is *Arumporuḷ-viḷakka-nikaṇṭu*. Its author was Arumarundaiya Deśikar. He was a Vīra Saivite and his guru was Pacchai-k-kanda Deśikar of Chidambaram. The work is dated Śaka. 1685,

ARUMPORUL-VILAKKA-NIKAṆṬU

[1] Later redactors collected all such stanzas into a separate sub-section and named it *kalappetukai* (mixed *etukai*).

[2] Mr A. Shanmukam Pillai of Śoḻavandān is mentioned as having written an *antāti-t-toṭai-nikaṇṭu* (vide *Taṉi-c-ceyyuṭ-cintāmaṇi*).

i.e., 1763 A.D. It contains about 700 stanzas distributed under various *etukais*. About 3200 homonyms are explained; and *etukais* of different kinds are not mixed up. The work marks an improvement both in its vocabulary and in its *etukai* order.

VĒDAKIRIYĀR-NIKANTU

Another work of this type which calls for notice is *Vēdakiriyār-nikaṇṭu*. Its author was Vēdagiri Mudaliyar of Kaḷattūr, who edited many Tamil works in the second quarter of the last century. He improved the 11th section of *Nikaṇṭu-cūṭāmaṇi* and made it into a separate treatise, nearly twice as long as the original, bringing the total number to 583 stanzas. This work was published by the Jaffna Society in 1842 A.D., the year in which the 'Jaffna Dictionary' appeared. The author himself provided a clear commentary on each of the 2526 homonyms treated in his work.

NANĀRTTA-TĪPIKAI

Nānārtta-tīpikai[1] is also a work on homonyms exclusively. Its author was Muthuswami Pillai of Tinnevelly. The date of the work is about 1850. It deals mostly with Sanskrit homonyms and contains 1100 stanzas and about 5430 homonyms. The *etukai* arrangement is perfected; and unnecessary adjuncts, which obscure the meanings in other *nikaṇṭu* works, do not appear in this work.

ĀRIYA-NIKANṬU

Yet another work on homonyms of Sanskrit origin is *Āriya-nikaṇṭu*[2]. Nothing is known about it, except that it must have been composed in the *sutra* style, as is seen from a verse quoted by Śaṅkara Paṇḍitar of Nīrvēli in his *Caiva-p-pirakācaṉam*.

VIRIVU-NIKANTU

Virivu-nikaṇṭu[3] is also a work on homonyms. Its author was Aruṇāchala Nāvalar of Vīravanallūr. The probable date of this work is 1900. As the manuscript is not in good condition, it is not possible to ascertain its extent. But the last stanza in the copy available bears the number 1150. The homonyms are arranged under various *etukais* and there are a good number of local and professional terms. Of all the works on homonyms, this seems to be the largest.

CINTAMANI-NIKANTU

Mention must be made here of *Cintāmaṇi-nikaṇṭu*, written by Vaidyalingam Pillai of Jaffna and published by him in 1874. *Etukai* arrangement is followed in this work also, though it treats of words having only one meaning. It has 400 stanzas and the number of words explained is about 3000.

One class of *nikanṭus* on homonyms has been considered so far. Its peculiar feature is, as already noted, the *etukai* arrangement. As this arrangement was perfected more and more, the emphasis shifted from 'memorising' to 'reference'. We shall now consider works which gave up the *etukai* arrangement altogether and purported solely to be works of reference.

---

[1] Now under publication by Mr. S. Anavaratavinayakam Pillai, M.A., Reader in Tamil, University of Madras.

[2] Not published.

[3] Not published.

AKARATI-NIKANTU

The first work of this kind is *Akarāti-nikantu*. As the name indicates, it has adopted the alphabetical order in the arrangement of vocables. Its author was Chidambara Rēvana Siddhar, a Vīra-Śaivite. The date of this work is 1594 A.D., as is seen from the introductory verse. All the words beginning with அ are grouped together, followed by words beginning with ஆ and so on to வௌ; but there is no further alphabetical arrangement under the individual letters. This is what is called the first-letter order[1]. There is also another plan that has been adopted. Words beginning with each letter are classed under different sections, according as they have one meaning, two meanings, three meanings, and so on. There are 3368 words treated in this way. Several sections must be looked through to see if a given word occurs.

In spite of these defects, this work is very important in the history of Tamil Lexicography. It was the first reference work in Tamil to adopt the alphabetical order. How this order was arrived at, we cannot say. In Tamil literature, there were species of compositions, like *varukka-k-kōvai*, which were characterised by an alphabetical arrangement of the initial letters of the stanzas. Most probably, these works suggested the idea to the author of *Akarāti-nikaṇṭu*[2]. It is probable that early Sanskrit Nighaṇṭus had also some influence in the matter.

In another respect also *Akarāti-nikanṭu* is noteworthy. It gave us our word for a dictionary.[3] To a person belonging to the 16th century, the term '*akarāti*' would, by itself, convey no meaning other than an alphabetical

---

[1] Students of English Lexicography will note that the Epinal Glossary had advanced exactly to this first-letter order. (Murray Evolution of English Lexicography, p 11).

[2] We find an entry 'Akārādi Nighantu' in Dr. Oppert's Catalogue of Sanskrit Mss (4969) But, this catalogue is an altogether unreliable guide, as it is not based on an examination of manuscripts, and the entry might after all have reference to the Tamil work, *Akarāti-nikantu* We may, however, note that the *Nānārthārnava Sanksēpa*, a Sanskrit Nighantu now available in print, adopts an alphabetical order in the arrangement of homonyms according to gender. This arrangement is expressly meant for easy reference The work was composed under the orders of Rājarāja, son of Kulōttunga II, who reigned from 1146 A D. to 1170 A D. Its author was Kēśavaswāmin, a Sāma-Vēdin in the service of that king

There is also another work in Sanskrit, the *Nānārtha Sangraha* (now under publication by Dr T. R Chintamani, Senior Lecturer in Sanskrit, University of Madras) by Ajayapāla, which follows the alphabetical order This is also a Nighaṇtu on homonyms, as its name indicates. As it is quoted in *Tīkā-sarvasvam* (1159 A.D), it must be far earlier in date

[3] The term *akarāti* (from Sanskrit *Akārādi*) exactly corresponds to the 'Abecedarium' of Richard Huloet's 'The *Abecedarium Anglico Latinum pro Tyrunculis*' published in 1552.

Compare Sir James Murray on the word 'Dictionary' —'The early vocabularies and dictionaries had many names, often quaint and striking, thus one of *c* 1420 is entitled the *Nominale*, or Name-book, mention has already been made of the *Medulla Grammatices*, or Marrow of Grammar, the *Ortus Vocabulorum*, or Garden of Words, the *Promptorium Parvulorum*, and the *Catholicon Anglicum*, later we find the *Manipulus Vocabulorum*, or Handful of Vocables, the *Alvearie*, or Beehive, the *Abecedarium*, the *Bibliotheca*, or Library, the *Thesaurus*, or Treasury of Words—what Old English times would have called the *Word-hord*, the *World of Words*, the *Table Alphabetical*, the *English Expositor*, the *Ductor in Linguas*, or Guide to the Tongues, the *Glossographia*, the *New World of Words*, the *Etymologicum*, the *Gazophylacium*, and it would have been impossible to predict in the year 1538, when Sir Thomas Elyot published his 'Dictionary' that this name would supplant all the others, and even take the place of the older and better-descended word *Vocabulary*.'

arrangement. Hence we find Rēvaṇa Siddhar calling his work *Akarāti-nikaṇṭu* and not *Akarāti* merely. We have already noted (vide *infra* foot-note 2, p. xxvi) that at first the term *uri-c-col* and later the term *nikaṇṭu* were used to designate works of this kind.

An improvement on the plan adopted in the above *nikaṇṭu* was made in *Pal-porut-cūḷāmaṇi*[1], written in 1700 A.D. Its author was Īśwara Bhārati, son of a certain Chidambara Bhārati of Maḍacai. As one of his prefatory stanzas pays homage to the God at Tinnevelly, this Maḍacai must be somewhere in its neighbourhood. The author expressly states that, following Amarakōśa, he divides his work into three sections. In the manuscript available, the third section is not found. The first section deals with words having one meaning each, the second with homonyms, and the third with group-names. It will at once be seen that the classification adopted is somewhat simpler. While many sections must be examined before a word is found in *Akarāti-nikaṇṭu*, it is enough to look through two sections in *Pal-poruṭ-cūḷāmaṇi*. These two sections are in alphabetical order, though that order does not extend beyond the initial letter. There are, in this *nikaṇṭu*, about 2800 words having one meaning, and about 1465 words having more than one meaning, the total number of words being about 4265.

PAL-PORUT - CŪLĀ-MAṆI

Further progress in the alphabetical order was made in *Potikai-nikaṇṭu* (Second Part), which dealt with 2228 words having more than one meaning. This work, a clear reference to which is found in a prefatory stanza of *Nāmatīpa Nikaṇṭu*, must have been composed in about 1750 A.D. The author, as mentioned already, was Swāminātha Kavirāyar of Kallidai-k-kuricci. He definitely gives up all sectional classifications in the treatment of words. This is a great advance upon both *Akarāti-nikaṇṭu* and *Pal-porut-cūḷāmaṇi*. An improvement has also been effected in another important direction, the alphabetical arrangement having been carried as far as the second letter of each word.

POTIKAI-NIKAṆṬU

About this time, the alphabetical order must have become very popular; and the earlier *nikaṇṭus* came to be re-arranged alphabetically, wherever possible. One such manuscript of *Tivākaram* has come down to us. It is dated Kollam 877 (*i.e.*, 1702 A.D.). It divides the 11th section into two separate parts—one with the homonyms at the beginning and the other, at the end, of sutras—and arranges each part in alphabetical order.

Another instance of the popularity of the alphabetical order might be seen in a word-book on the 'hard words' occurring in the Vaisṇava commentaries in *maṇipravāḷa* style. These hard words were all arranged in alphabetical order, and a sort of a dictionary, more properly a glossarium, was provided. A manuscript of this glossarium[2], about 200

GLOSSARIUM OF THE VAIṢNAVA COMMENTARIES

---

[1] Not published.

[2] Not published. This is different from *Sampradāya Akarāti* of unknown date, printed some years ago.

years old, is preserved in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras. It is invaluable as a guide to the colloquialisms of the 13th and 14th centuries. The words explained were mostly colloquial and the explanations were often in Sanskrit, as was inevitable at a time and in a circle dominated by Sanskritists. Thus, the word *'aṭa'* is explained as *'svacchala prakāśōkti'* ('word expressive of one's anger'), a curiosity which has its parallel in the history of English lexicography also.[1]

The popularity of alphabetical arrangement led the way to regular dictionaries. An undated cadjan manuscript of a dictionary, probably anterior to Father Beschi's *Catur-akarāti*, is in existence. Its author is unknown. The title of the work *'Akarāti-mōṉaikakarāti-y-etukai'*[2] is a curious experiment in nomenclature and represents an attempt to describe the dictionary order, *mōṉai* referring to the initial letters, and *etukai* to the second letters of the words. Evidently, this work has not advanced beyond the second-letter order. About 7500 terms are found in this small dictionary; and among them are participles like *akal-v-uṟṟu*, phrases like *cey-poḻil*, sentences like *kāṉ-pōtal-uṟṟār* and proper names like *Akutai*. Common words like *kaḻuttu* (neck), *viral* (finger), *teru* (street) are not included. The definitions in the work closely follow the language of the *nikaṇṭus*; *'vēṟṟicaippā'*, for instance, is defined as 'சருக்கமுடிவினும இலம்பகமுடிவினும் விருத்த நடையது.' (*cf. Tivākaram*, x, 188).

AKARĀTI-MŌṈAI-K-KAKARĀTI-Y-ETUKAI

There is also another work of interest, *Pattu c-col-akarāti*[3], by name. The words in *Tivākaram*, *Uriccol-nikaṇṭu*, *Nikaṇṭu-cūṭāmaṇi* and *Nāmatīpa-nikaṇṭu* are indexed alphabetically and given in 10 sections. The first section gives words of one letter, the second, of two letters, and so on.

PATTU-C-COL-AKARĀTI

Lexicography had, by now, outgrown the crude form of class-vocabularies; 'memorising' had given place to 'reference' and the alphabetical arrangement had been slowly evolved, though it had not advanced beyond the second letter of the word. At this stage, foreign influences began to set in.

With the European merchants, came the missionaries; and the development of Tamil lexicography owes much to the work of these earnest Christians. An intimate knowledge of the Tamil language and the Tamil people was essential for their missionary work; and they settled in small groups in important centres, mixed intimately with the Tamils, and studied their manners and customs, as only strangers could. Tamil literature drew their attention even at the outset. Realizing that printing would greatly help them in their pursuits, they introduced into India the art of printing. The first Tamil

---

[1] Dr. John Bullokar's 'English Expositor' (3rd Edition, 1663) contains an index of 'ordinary English' words defined in terms of a more 'scholastick' nature. *Bashful* had *Verecund* as its corresponding learned equivalent, *Howling* was the same as *Ululation* M. M. Mathews: A Survey of English Dictionaries, p 18.

[2] Not published.

[3] Not published.

types were cut by Joannes Gonsalves, a lay brother of the Jesuits, at Cochin, in 1577 A.D.; and the first dictionary was a Tamil-Portuguese one, printed at Cochin in 1679 A.D.

TAMIL-PORTUGUESE DICTIONARY OF FR ANTEM DE PROENCA

'Sanskrit, Tamil, Malayālam and Syriac were studied by the Portuguese Jesuits at Ambalacatta with great success, and several important works were printed, of which, however, we have only the names left us, as recorded by F. de Souza and others, and still later by Fr. Paulinus. The last tells us that—"Anno 1679 in oppido Ambalacātta in lignum incisi alii characteres Tamulici per Ignatium *Aichamoni* indigenam Malabarensem, iisque in lucem prodiit opus inscriptum: *Vocabulario Tamuelco com a significacao Portugueza composto pello P. Antem de Prœnca da Comp de Jesu, Miss· de Madure.*"[1]

DICTIONARIUM TAMULICUM

Of this dictionary by Father Antem de Proenca, no trace is found. Ambalacatta, where it was printed, was destroyed by order of Tippu when his army invaded Cochin and Travancore. A Dictionarium Tamulicum is said to have been written by Bartholmæus Ziegenbalg in the year 1712 and seems never to have been printed.

CATUR-AKARĀTI

About that time, in 1710 A.D., Father Beschi, better known as Vīramāmunivar, began, in the heart of the Tamil country, his great missionary labours which he continued right up to his death in 1747. His quick mind perceived the value and the charm of the Tamil classics; and he desired to appeal to the people through literature. In the course of his studies, he felt the need of a reliable dictionary and he prepared the famous *Catur-akarāti*. The title of the book, originally published by Mr. J Vinson, is quite characteristic: Thesaurum linguæ Tamulicæ ad pleniorem planioremque scriptorum Tamulensium intelligentiam collegit ac quatuor in partes digessit Constantius Josephus Beschius e Societate Jesu, in regno Madurensi Missionarius ad usum ejusdem Societatis Missionariorum A.D. MDCCXXXII.

This dictionary broke off completely from the methods of the ancient, indigenous works. Its introductory verse declared that the metrical form of the early *nikaṇṭu* works was purposely abandoned, as it tended to obscurity rather than clarity. A strictly alphabetical order was followed. In respect of the lexical matter, the ancient 'hard word' tradition was abandoned for the first time and several ordinary words were included.

Catur-akarāti means 'Quadruple Dictionary'. It consists of four parts: the first *peyar* (noun) gives the several meanings of every word; the second *poruḷ* groups together words of the same meaning (synonyms); the third *tokai* shows the 'subordinate species of the technical and general terms of science and literature', and the fourth *toṭai* is a rhyming dictionary[2]. The

---

[1] Grierson · Linguistic Survey of India, Vol IV, p. 301, *See* pp. 306 and 307 for a bibliography of Tamil Dictionaries published up to 1897.

[2] Cf. *Manipulus Vocabulorum* of Peter Levins, 1570.

first and fourth parts correspond to the eleventh section of such works as *Nikaṇṭu-cūṭāmaṇi;* the second part answers to their first ten sections; and the third comprises the matter in the 12th section. Thus it will be seen that *Catur-akarāti* is an index-treatment of all the special features of the *nikaṇṭu* works. This was the first dictionary which bore the name of '*akarāti*' as its title.

This dictionary was revised, from time to time, by several well-known scholars of the last century. The second section alone (*Poruḷ Akarāti*) was first published by Mr Ellis in 1819 with the help of Tiru-c-ciṟṟambala Aiyar. In 1824, by order of Mr. Richard Clarke, Director of the College at Madras, the whole *akarāti* was published under the supervision of Tāndavarāya Mudaliyār and Rāmachandra Kavirāyar, who revised the manuscript and added a supplement to each of the four sections. A second edition of this work was brought out in 1835 by the Rev. J. Smith of the London Missionary Society; and in this, the supplements were incorporated in their respective divisions. About 12,400 words are treated in the *peyar* section of this edition, but obviously this section in the original *Catur-akarāti* did not contain so many words. In these editions, the several meanings of a word are arranged in alphabetical order; but the manuscripts do not support this arrangement.

Beschi's lexicographical activity included also a Tamil-Latin Dictionary of 9,000 words (about 1742 A. D.), a Tamil-French Dictionary (1744 A.D) and a Portuguese-Latin-Tamil Dictionary. A Latin-Tamil Dictionary is attributed to him by his Tamil biographer, Muthuswami Pillai, and a Tamil-English Dictionary by Beschi is mentioned in the preface to his Vēdiyar-oḻukkam[1]. A dictionary of the common dialect (Tamil) is also ascribed to him. The last three books are not, however, available to us. The popularity of *Catur-akarāti* is evidenced by the large number and wide provenance of cadjan manuscripts of this work. Some of these must have added considerably to the original vocabulary. For in a manuscript, dated Kollam 1007 (*i.e.*, 1832 A.D.) and mentioned to have been copied from an earlier one, the number of words in the *peyar* section is about 12,000.

FABRICIUS'S TAMIL-ENGLISH DICTIONARY

Forty-seven years after the compilation of *Catur-akarāti*, *i.e.*, in 1779, was published the *first* Tamil-English Dictionary that is now available to us. It was prepared by the German Lutheran missionaries, Johann Philip Fabricius and John Christian Breithaupt, when the former was in jail for debts contracted by standing surety for other people. This dictionary enabled him to discharge his liabilities. It was dedicated to the Honourable the Court of Directors of the English East India Company; and it was intended for foreigners, especially missionaries and traders in South India. It included not only literary words but words in daily use. Asterisks were used as 'the sign of Grandam words become usual in the Malabar language.' The total number of words was about 9000, a good collection of idiomatic phrases being included under these words. The work formed a quarto

[1] Father Beschi of the Society of Jesus, His times and His writings, p. 225.

volume of 185 pages and was printed in Madras. Its title-page is interesting:

> [Fabricius, John Phil., and Breithaupt John Chr.] தமிழும் இங்கிலேசுமா யிருக்கிற அகராதி. A Malabar and English Dictionary, wherein the words and phrases of the Tamulian language, commonly called by Europeans the Malabar Language[1], are explained in English; by the English Missionaries of Madras. Printed at Wepery, near Madras, in the year MDCCLXXIX.

This was a very small dictionary[2]; but it served to direct the enthusiasm of other missionary bodies South India and Jaffna in exploring new methods in Tamil lexicography. About 1833, the American Mission at Jaffna planned the compilation of a Tamil-English Lexicon, an English-Tamil Dictionary and a Tamil Dictionary. The Rev. J. Knight, a Church Missionary at Jaffna, assisted by Mr. Gabriel Tissera and by the Rev. Peter Percival, collected the material for these publications. The work had to be suspended in 1838, owing to the death of the Rev. J. Knight.

THE MANUAL DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE (THE JAFFNA DICTIONARY)

From the material collected, the Manual Dictionary of the Tamil Language was prepared by Pandit Chandrasēkhara, a scholar of Jaffna. An appendix was added by Vēdagiri Mudaliyar of Kaḷattūr (Madras). This dictionary was published by the Rev. Levi Spaulding in 1842 A.D. It is popularly called 'The Jaffna Dictionary' or '*Māṉippāy-akarāti*'. Like Beschi's *Catur-akarāti*, it also consists of four sections; but it marks a great advance on that work in respect of its word-content The short introductory note states:

> 'This work, which is now offered to the public, is believed to be the first attempt at a complete dictionary of the Tamil language in alphabetical order. It contains about 58,500 words, being nearly *four times* as many as are found in the whole சதுரகராதி.'

But one way in which the vocabulary had been made up is noteworthy. Instead of collecting words actually in use, either in literature or in speech, large additions of words were made from Sanskrit Lexicons like Wilson's Sanskrit Dictionary, without any reference to their actual currency. Very few words in colloquial and local use in the Tamil country proper, had been included. The meanings were, as in *Catur-akarāti* editions, arranged in alphabetical order.

ORU-COR-PALA-PORUḶ-VIḶAKKAM

Shortly after, *i.e.*, in 1850 A.D., a small Tamil dictionary of 186 pages with the title *Oru-coṟ-pala-poruḷ-viḷakkam* was published. Its author was Annāsāmi Pillai and it was prepared under the guidance of Visākapperumāḷ Aiyar. The scope of the work was very limited, as it confined itself only to

[1] Students of Malayalam literature will remember that the author of *Līlā-tilakam* calls pure Malayalam by the name 'Paḻan-Tamil' (Old Tamil)

[2] A second edition 'revised and corrected by the Rev. Mr. Poezold, Mr. William Simpson and the Malabar Catechists' was printed at Vepery in 1809.

words treated in the 11th section of *Nikanṭu-cūṭāmaṇi*. There is, however, one feature which is noteworthy: each meaning of a homonym is further explained by means of another word.

In the meantime, the American Mission was pursuing its plan with unabated interest. The Rev. Samuel Hutchings worked on the larger English-Tamil Dictionary. This work was published by the Rev. M. Winslow in 1842 and was revised by the Rev. L. Spaulding in 1852.

ROTTLER'S TAMIL-ENGLISH DICTIONARY

A little earlier, *i.e.*, about 1830, a Tamil-English Dictionary in four parts was prepared Dr. J. P. Rottler. To revise this dictionary, the Government of Madras first deputed Mr. Harkness, who was assisted by two *munshees*, and later, Mr. A. Robertson. The first part was printed at Vepery in 1834 and was dedicated to Lord William Bentinck (Governor-General: 1828-1835). The author died while the second part was passing through the press. The editorship then devolved upon the Rev. W. Taylor. Mr. T. Venkaṭāchala Mudaliyar, a certified teacher of the College at Madras, was associated with him in the work of revision and completion. Part II was published in 1836-37. Parts III and IV were revised by the Rev. W. Taylor and Mr. T. Venkaṭāchala Mudaliyar and were published respectively in 1839 and 1841. The complete dictionary formed a quarto volume of 1425 pages. The words and their meanings were largely drawn from *Catur-akarāti*. Beschi's manuscript dictionary of the common dialect and another manuscript dictionary, Tamil and French, prepared by De Bourges, as well as Fabricius's Tamil-English Dictionary, seem to have been made use of. 'Though very valuable, this dictionary is too limited in its vocabulary and deficient in astrological, mythological and scientific terms. It does not include much that is in good use in Ceylon.'[1]

WINSLOW'S TAMIL AND ENGLISH DICTIONARY

Sometime after the publication of Dr. Rottler's Dictionary, the material collected for the larger Tamil-English Lexicon by the Rev. J. Knight and M. Tissera and added to by the Rev. P. Percival, the Rev. L. Spaulding and the Rev. S. Hutchings, were edited by the Rev. M. Winslow at Madras (assisted by the Rev. P. Percival for a short time) and published in July 1862. The Tamil Pandits who assisted in the publication were Messrs. Ramānuja Kavirāyar, Viśākapperumāḷ Aiyar, Vīrāsāmi Chettiyar, Ātimūlam Mudaliyar and Abraham Alliene, another Indian scholar.

This comprehensive Tamil-English Dictionary aimed at embracing both the common and the poetic dialects of the Tamil language and at including the principal astronomical, astrological, mythological, botanical, scientific and official terms, as well as the names of many authors, poets, heroes and gods. It comprised many more words than any previous Tamil Dictionary; and it contained information on the philosophy, the religion and the customs of the Tamils. The following note at the end of the dictionary gives us an idea of its vocabulary;

---

[1] Winslow's Tamil and English Dictionary: Preface.

'This Dictionary contains more than 67,000 words, and Rottler's nearly 37,000. In the former are 67,452 and in the latter 36,901, making 30,551 more in this work than in Rottler's. The proportion of Primaries and Secondaries is about the same in each; this Dictionary having 22,214 Primaries of which 7944 are Sanskrit, and 45,238 Secondaries, and Rottler's having 12,168 Primaries and 24,733 Secondaries.'

Besides this enlargement of vocabulary, three other features of Winslow's Dictionary are worthy of notice here. (1) For a long time, it had been the practice to give the verbal noun as the representative of the verb. The *nikaṇṭu* works and *Catur-akarāti* followed this method. Fabricius gave the present neuter singular of the verbs, as *irukkiṟatu*. Rottler, besides giving it, showed under the same article, past and future, imperative and infinitive forms as well. The Manual Dictionary simply adopted the method of the *nikaṇṭu* works. Winslow gave, for the first time, the *root* of the verb as the leading word. This arrangement is the 'most simple as well as most philosophical'. (2) Another important feature was the separation of the Sanskrit from the Tamil words, indicating the primitives of the former by an asterisk[1] and, in important cases, giving reference to Wilson's Sanskrit Dictionary. (3) A third feature was the addition of Tamil renderings to all the principal words, with English translations of the examples. 'This served the double purpose of fixing the definitions and of making the dictionary useful to the Tamils not understanding English.'

The work was begun and prosecuted, principally, to promote Christian propaganda, by rendering assistance to missionaries in acquiring the Tamil language.[2] But, its scope was not limited by this object It proved to be a great work and it continued to enjoy deserved popularity until at last copies of it became scarce.

POPE'S COMPENDIOUS TAMIL-ENGLISH DICTIONARY

Meanwhile there was a growing need for handy Tamil-English Dictionaries. The Rev. G. U. Pope added indexes (Tamil-English and English-Tamil) to his "Tamil Hand-Book" published in 1859. These indexes were later on revised and published in two parts, the title of the first being "A Compendious Tamil-English Dictionary". An attempt is made here to mark off foreign words ; thus S. (Sanskrit) is prefixed to the word *akaṅkāram*, Ar. (Arabic) is prefixed to *Acūr*. In the treatment of verbs, the root is given as the leading word.

CLASSICAL TAMIL-ENGLISH DICTIONARY

Another compendious work was the 'Classical Tamil-English Dictionary' published in 1870 under the authority of the Director of Public Instruction, Madras. Some years afterwards, in 1888, Mr. Viswanātha Pillai, the then Translator to the Government of Madras, brought out a revised and enlarged edition of this useful work.

---

1 As noted in p. XXXVII, it was Fabricius who began this practice.

2 Winslow's Tamil and English Dictionary: Preface.

We have already mentioned a small dictionary which appeared a few years after the Jaffna Dictionary. Another small work 'Tamil Pocket Dictionary' or *Akarāti-c-curukkam*, compiled by C. Vijayaranga Mudaliyar and revised by C. Rājagōpāla Pillai, was published in 1883. The words in this dictionary number over 3000; and each page is headed by a moral distich from Kuraḷ. A short appendix gives the words used both as nouns and as verbs. This was intended for students only. Hence there was an insistent demand for a handy and at the same time comprehensive work.

TAMIL POCKET DICTIONARY

To meet this demand, the 'Tranquebar Dictionary' appeared in 1897[1]. Though it was expressly based on Fabricius's 'Malabar-English Dictionary', it made a very important change in the treatment of words. It followed Winslow in giving the imperative mood of verbs, *i.e.*, the root, as the leading word. And, what is more, it adopted Dr. Graul's classification of verbs according to their conjugational changes. This obviated the necessity of giving the various forms of verbs in their several tenses and moods. The arrangement was alphabetical only as far as the main words were concerned, the derivatives and phrases being grouped under each main word. The obsolete and rare words and meanings were generally omitted. This edition contained about 11,590 words and 21,305 derivatives and phrases, making 33,000 articles in all.

TRANQUEBAR DICTIONARY

While these bilingual (Tamil-English) dictionaries were thus making rapid progress, the unilingual lexicons remained stationary for a long time. The Jaffna Dictionary (1842), in spite of its defects, was very popular, as it supplied, to some extent, the growing need for a good Tamil dictionary. Several editions of it appeared in Madras and almost every one of them was an enlargement. These enlarged editions were called *Pēr-akarāti* or *Viri-vakarāti*. Many of these were prepared at the bidding of publishers who, in their anxiety to show an appreciable increase in the vocabulary, caused words to be added quite indiscriminately. Even misprints were not corrected; and, with each new edition, errors of various kinds increased in great numbers.

To this general run, there were a few exceptions; and Mr. N. Katiraivēl Pillai's edition was one of these. He made large additions in *Poruḷ-akarāti*, though he left untouched *Peyar-akarāti* which section alone concerns us. The same scholar, in a later edition of his Dictionary, loudly complained that his work had been plagiarized by his own publishers. This clearly shows the irresponsible way in which Tamil dictionaries were being compiled and published.

N. KATIRAIVĒL PILLAI'S DICTIONARY

When such was the order of the day, a scholarly attempt was being made, again in Jaffna, to compile a dictionary from various sources studied expressly for the purpose. The late Mr. C. W. Katiraivēl Pillai was the compiler of this Dictionary. In his preface, dated 1st January 1904, he says:

[1] The second edition of this work was published by the Rev. H. Beisenherz in 1910 and the third, by his successor the Rev. D. Bexell in 1933.

I have included in the present work the words derived and gradually adopted from Sanskrit to meet modern requirements and now appropriated by various writers as part and parcel of the Tamil language. My chief aim has, however, been to rescue from obscurity and present to the public as large a collection as possible of words not found in any previous dictionary, occurring in Sastras, whether existing in print or in manuscript.

'To those wishing to study Hindu Philosophy and Metaphysics, including Vedantam and Saiva Siddhantam, this dictionary will, it is hoped, be a great help. Medical men will be glad to find in this compilation, botanical and medical words collected from the medical books published by the celebrated Pandit Suppiramania. Technical words relating to the science of logic, rhetoric, astrology, astronomy, chemistry and mathematics have received special attention.'

Thus, the vocabulary of this dictionary is substantially increased. In fact, it claims the addition of thousands to the sum total of the words given in previous dictionaries. The Sanskrit Kōšas were laid largely under contribution and a note announces that, for additional words, we may consult with advantage Sanskrit lexicons like Šabda Kalpadruma, Šabdastōma Mahānidhi, Nāmaliṅgānušāsanam, Vācaspatyam, etc.[1] The Jaffna Dictionary had started, in 1842, this practice of incorporating Sanskrit words wholesale. Since that time, dictionary-makers, eager to add thousands of words to what the previous lexicons contained, adopted the easy course of transcribing words indiscriminately from the pages of Sanskrit Lexicons. Though Mr. C. W. Kathiravēl Pillai shared this defect in common with his predecessors, he had, in other respects, a high conception of the duties of a lexicographer. He did not shrink from the more laborious task of studying Tamil literature *in extenso* and adding to the vocabulary He also introduced a few noteworthy features. Citations from standard authors and approved sources were made with a view to illustrating the meanings and uses of words. Words of Sanskrit origin were traced to their sources and these were given in *grantha* characters. The meanings were numbered and given in alphabetical order. The etymology and sometimes the authorities were added at the end along with the number of the meaning.

But, before the materials so assiduously gathered by that scholar could be put into shape and printed, he died; and the whole task of editing the dictionary (except the portion containing அ) devolved on the authorities of the Madura Tamil Sangam, which accounts for the work being popularly known as the 'Sangam Dictionary'. The first volume published in 1910 is fairly full; but, owing to various reasons, the two succeeding volumes, published in

THE SANGAM DICTIONARY

[1] *Cf* The Compiler's Tamil Preface wherein he says that the vocabulary of an ideal Tamil dictionary will be complete only when all the words of the Sanskrit language are incorporated in their *tadbhava* or *tatsama* forms

1923, did not receive adequate attention. On a rough estimate, the first volume contains 17,600 words, the second 18,100, and the third, including the appendix, 28,200. Altogether, the number of words in the Sangam Dictionary is about 63,900.

ILAKKIYA-C-COL-AKARATI

While this dictionary was in the course of publication, another small work, which aimed at meeting the scholar's need only, was prepared and published. It was *Ilakkiya-c-col-akarāti*. Its author was the late Mr. A. Kumāraswāmi Pillai of Jaffna. It deals mainly with nouns in *nikaṇṭu* works and literary works like the Rāmāyaṇam, Pāratam, Kkali-t-tokai, and Cintāmaṇi. About 1500 new words are said to have been incorporated in this small dictionary and these new words are marked with asterisks. The work was published in 1914.

Much, however, remained to be done before a truly comprehensive dictionary could be produced. There were sources that still had to be studied and utilised for lexicographical purposes. The sources already utilised by previous lexicographers had to be carefully examined afresh in the light of more recent research.

In the treatment of words also, there was scope for considerable improvement

(*a*) In each of the three dictionaries, Winslow's, the Tranquebar and the Sangam, were found special and distinctive features not found in the earlier dictionaries. A progressive conception of lexicography demanded the combination in one dictionary of all these good features. These features, moreover, had to be further developed and more systematically adopted.

(*b*) The meanings had to be arranged, following definite principles. The majority of the Tamil dictionaries gave the meanings in alphabetical order. This precluded any attempt at a logical, historical or etymological treatment of the meanings.

(*c*). Careful attention had to be paid to the definitions both in English and in Tamil. The earlier lexicons were defective in this particular in many ways. The English definitions were, in many instances, far from correct The Tamil renderings in several dictionaries were altogether unsatisfactory. As a rule, the Tamil dictionaries did not attempt to give definitions at all.

(*d*) Etymology had received little attention at the hands of the earlier lexicographers. Winslow quoted Wilson's Sanskrit Dictionary occasionally. The Sangam Dictionary indicated the origin of a few of the words derived from Sanskrit, but did not proceed further. Cognates from the Dravidian group of languages had not been given except where the Tamil word had been directly borrowed from these languages. It must be remembered, however, that Dravidian Philology is still in its infancy and has not been worked out by competent scholars.

(*e*) Illustrative quotations with sources had been rarely given in the earlier works. The practice of quoting passages from Tamil works was introduced

by Winslow for the first time; but such quotations were very few and far between. The Sangam Dictionary gave quotations more frequently; but the purpose and scope of such quotations had been only partially understood; and the references were not precisely given. Illustrations are necessary for three purposes: (1) to make the definitions clearer; (2) to give information about the thing denoted by the entry; and (3) to show the historical development of the different significations of the words under which they are given. It may be mentioned that in the present state of linguistic research in the Dravidian languages, the third purpose can hardly be fulfilled.

TAMIL LEXICON

In all the matters noted above, the present Tamil Lexicon has attempted an advance on the previous lexicons. To illustrate the progress in the conception and scope of lexicography, the entries under two sample words, நாகம் and வாரி, in successive *nikaṇṭu* works and lexicons, from very early times to the present, are appended.

தாரம்

A. நிகண்டுகள்

1. திவாகரம் (8th Cent.)

இரசதந் தாரம களதௌதம் வெள்ளி - 6, 20.
அரும்பண்டப் பெயர் தாரமென் றாகும - 6, 36.
....தாரமென்றிவை
எழுவகை யிசைக்கு மெய்தும பெயரே - 10, 135.
உச்சந் தார மோங்கும் வல்லிசை - 10, 117

2. பிங்கலந்தை (10th Cent.)

தாரமென் கிளவி யரும்பண்ட மாகும - 6, 50.
குரலே....................தாரமென்றிவை
யேழும் யாழி னிசைகெழு நாமமே - 6, 301.
தார மிரசதம களதௌதம் வெள்ளி - 6, 133.
வல்லிசைப பெயரும் வாழ்க்கைத் துணைவியும்
யாழி னரம்பு மரும்பண்டமும் வெண்டாதும
தாரவும் நாவும தார மென்ப - 10, 597.

3. நிகண்டு சூடாமணி (About 1520)

தாரம் வல்லிசை நா வெள்ளி தலைவி யோரிசை
கண்ணென்பர - 11, ஙா. 6.
அரும்பண்டம் - 6, 13.

4. அகராதி நிகண்டு (1594)

தாரமே யாழ் நரம்பினி லொன்றும்
அரும்பண்டமும் வெண்கலமுந் தலைவியும்
வெள்ளியும் நாவும் வல்லி(சை)யு மேழ்பெயர.

5. உரிச்சொல் நிகண்டு (About 1600)

தாரமுடனுச்சமது வல்லிசையாம - 9, 16.
தார மிரசதம வெள்ளி - 6, 3.
தாரமில்லாள மனைவி - 2, 7.

6. கயாதரம் (About 1650)

வருகேவலந் தாரம் வெள்ளி நாக்கில்லாளரும்பண்டம் பண - 11, 88.

7. பல்பொருட் சூளாமணி (About 1700)

தார மெனும்பெயர் தாரமும் நாவும்
வல்லிசைப் பெயரும் வாழ்க்கைத் துணைவியும
அரும்பண்டப் பெயரும் யாழ்நரம்பி லொன்றும
வெள்ளியு மெனவே விளம்பப் பெறுமே - 896.

8. பொதிகை நிகண்டு (About 1750)

தாரம் வெள்ளியும் நாவும் வில்லும்
தந்திரியின் ஞோரிசையுந் தலைவியு
மரும்பண்டமும் வல்லிசையு மாகும் - 1234.

9. அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு (1763)

தாரம் வல்லிசை நாவெள்ளி தலைவி யாழிசைநற்
[பண்டம் - 452.

10. நாமதீப நிகண்டு (About 1800)

தாரம் - மனையாள் - 194. வெள்ளி - 378. பண்டம் 388. கண்.- 588. ஏழிசையி னொன்று - 679.

11. வேதகிரியார் நிகண்டு (1842)

தாரமயாழ் நரமபி லொன்று தாலுவல் லிசைகண்
[வெள்ளி
பாரியோர் மருந்து பசசைப பாம்பினஞ் சொடு
[கஞ்சமே - 386

12. நாநார்த்த தீபிகை (About 1850)

தாரம் விண்மீன் கணமணியோர யாழிசைவல் லிசைகா
தலிவெள்ளி யாணிமுத்து முதநின் றூய்மையுமே - 786.

13. விரிவு நிகண்டு (1900)

தாரமநா நீர்கல் பார்வை தாரபனி மனைவி தேவ
தாரஞ்சிற் றரதகை மூக்குத் தனிலெழு மிசைவி
[வாகம்
நாரத்தை சாதி லிங்கம பசசிலைப பாம்பி னஞ்சு
தாரகம் முதது வெள்ளி கடனரி தாரத் தோடு
தாரகை யெல்லையே வல் லிசையரும பண்டங கஞ்ச
மாரியின் றிவலை பாத ரசமழை யிருபத் தேழே.

B. அகராதிகள்

1. அகராதிமோனைக்ககராதியெதுகை (About 1700)

தாரம் வெள்ளி, வெண்கலம், பாரி, அரும்பண்டம், நா, வல்லி, வல்லிசை, யாழ்நரம்பிலொன்று, கண்.—கு.

2. சதுரகராதி (1732)

(*a*) (ஏடு 1832)

தாரம் - அரும்பண்டம், நாக்கு, மனைவி, உச்சவிசை, பொன், மூக்காற்பாடு மிசை, யாழ்நரம்பிலொன்று, விண்மீன், வெள்ளி, வெண்கலம், நல்ல பணியாரம், வில், ஓசை, கண்.

(*b*) (Editions 1824 & 1835)

தாரம் - அரும்பண்டம். இங்குலிகம், நா, பச்சைப்பாம்பி னஞ்சு, பாதரசம், பிரணவம், மனைவி, மூக்காற்பிறக்கு மிசை, வல்லிசை, வீணை நரம்பிலொன்று, வெண்கலம், வெள்ளி.

3. FABRICIUS'S DICTIONARY (1779)

*தாரம், a wife.

4. ROTTLER'S DICTIONARY (1840)

தாரம்; *sub.* 1. the same as அரும்பண்டம், a rare or precious thing; 2 the same as இங்குலிகம், vermilion; சாதிலிங்கம்; 3. the same as நா, the tongue; தாரமேழுடையோன்; an epithet of Agni. 4. the same as பச்சைப்பாம்பின் நஞ்சு, the poison of the green snake; 5. the same as பாதரசம், quicksilver; 6. the same as பிரணவம், the mystic triliteral AUM or O'M; 7. the same as மனைவி, the wife; *Sans.* DARA; 8. the same

as மூக்காற்பிறக்கு மிசை, the nasal sound in vocal music; 9. the same as வல்லிசை, the treble in music; See இசை; *Sans.* TARA. 10 the same as வெண்கலம், bell-metal; 11 the same as வெள்ளி, silver; *Sans.* TARA. 12 one of the seven strings of the Indian lute; வீணைநரம்பி லொன்று. *Sat.*

5. *யாழ்ப்பாண அகராதி* (1842)

தாரம், அரிதாரம், அரும்பண்டம், எல்லை, கடன், கல், தரா, நட்சத்திரம், நா, நீர், பச்சிலைப் பாம்பின் நஞ்சு, பனி, பாதரசம், பார்வை, பிரணவம், மழை, மழைத்துளி, மனைவி, முத்து, மூக்காற்பிறக்கு மிசை, வல்லிசை, வீணைநரம்பி னொன்று, வெண் கலம். வெள்ளி. (*அநுபந்தம்*) நாரத்தை.

6. ஒருசொற் பலபொருள் விளக்கம் (1850)

தாரம்,...வல்லிசை—உச்சவிசை
நா —தாலம்
வெள்ளி —சுவேதம்
தலைவி —மனைவி
யாழிசை —வீணை நரம்பிலொன்று
இரதம் —பாதரசம்.

7. G. U. POPE'S COMPENDIOUS TAMIL-ENGLISH DICTIONARY (1859)

S. *தாரம்*, A wife; மனைவி, பெண்சாதி.

8. WINSLOW'S DICTIONARY (1862)

தாரம், S. Wife, as, *தாரா*, மனைவி. 2. Married state, commonly in reference to a previous marriage, applicable to either party, விவாகம். (*C.*) 3. A rare thing, the best of its kind, அரும்பண்டம். 4. Yellow orpiment, yellow sulphuret of arsenic, அரிதாரம். 5. The tongue, நா. 6. Silver, வெள்ளி. 7. Mercury, quicksilver, பாதரசம். 8. Vermilion, சாதிலிங் கம். 9. The mystic monosyllable *O'm*, as தாரகம், பிரணவம். 10 (in music) The nasal sound, மூக்காற்பிறக்கு மிசை. 11. (in music) The treble, வல்லிசை. 12. The highest of the seven strings of the guitar, வீணைநரம்பி லொன்று (*Sa. Tara*) 13. Bell-metal, வெண்கலம். 14. Venom of the green snake, பச்சைப்பாம்பின் நஞ்சு. 15. A tree of Swarga, as தேவதாரம்.

9. A CLASSICAL TAMIL AND ENGLISH DICTIONARY (1870)

தாரம், அரும்பண்டம், a rarity, a rare thing, the best of its kind. 2. இங்குலிகம், vermilion or red sulphuret of mercury. 3. நா, the tongue. 4. பச்சைப்பாம்பி னஞ்சு, venom of the green snake. 5. பாதரசம், quicksilver, mercury 6. பிரணவம், the mystic monosyllable ஓம். 7. மனைவி, a wife. 8 மூக்காற்பிறக்கு மிசை, the nasal sound. 9. வல்லிசை, the treble 10. வீணைநரம்பி லொன்று, the highest of the seven strings of the guitar. 11. வெண்கலம், bell-metal. 12. வெள்ளி, silver.

10. TAMIL POCKET DICTIONARY: *அகராதிச்சுருக்கம்* (1883)

தாரம், மனைவி, அரும்பண்டம், வெள்ளி, வெண் கலம், ஓர் மருந்து.

11. TRANQUEBAR DICTIONARY (1897)

தாரம், A wife; மனைவி.

12. *நா. கதிரைவேற் பிள்ளை அகராதி* (1905)

தாரம்-அரிதாரம், அரும்பண்டம், எல்லை, கடன், கல், சாதிலிங்கம், சிற்றரத்தை, தரா, தேவதாரம், நட்சத்திரம், நா, நாரத்தை, நீர், பச்சிலைப்பாம்பி னஞ்சு, பனி, பாதரசம், பார்வை, பிரணவம், மழை, மழைத்துளி, மனைவி, முத்து, மூக்காற்பிறக்கு மிசை, வல்லிசை, விவாகம், வீணைநரம்பி னொன்று, வெண் கலம்.

13. *சங்க அகராதி* (1910-20)

தாரம், 1. அரிதாரம்[1]. (*வைத்திய பரிபா.*) 2. அரும்பண்டம்[1] (உ-ம்) *அளந்து கடையறியா வளங் கெழு தாரமொடு* (*மதுரைக்கா.* 697). 3. சிற்றரத்தை. (*மலையக.*) 4. தரா. 5. தேவதாரம். (*பரிபாடல்.*) 6. நட்சத்திரம். 7. நா (*பிங்கல.* 1043.) 8. நாரத்தை. (*வைத்திய. மூ அக.*) 9. நீர். 10. பல பண்டம்[1]. (உ-ம.) "*பல்வேறு தாரமொடு கல்லகத் தீண்டி*" (*மதுரைக்கா.* 290). 11. பாதரசம். 12. பார்வை (சூ. *நிக.* 11: *ரகரவெ.* 6) 13. பிரணவம். 14 மனைவி. (உ-ம்.) "*பழிக்கஞ்சாத் தாரத்தி னன்று தனி*" (*நல்வழி.* 31). 15. மிதுநராசி. (சூ. *உளளமு. ராசி.* 9.) 16 முத்து. 17. மூக்காற்பிறக்கு மிசை. (*பாரத. சிறப்புப்பா.* 17.) 18. மேன்மை. 19. வல்லிசை. 20. வீணைநரம்பி னொன்று. (உ-ம்.) "*தாரத்துட் டோன்று முழை*" (*சிலப. வேனிற்.* 32, *உரை*). 21. வெண்கலம். 22. வெள்ளி. 23. மந்தாரமென்னுந் தெய்வதரு. (*சிலப்பதி.*) 24. சாதி லிங்கம் (*வைத்திய. பரிபா*) (4, 7, 22, *பிங்கல.* 3627).

(*அநுபந்தம்*) 1. தாளகம். 2. பச்சிலை[1]. 3. பாம்பி னஞ்சு[1].

---

[1] *தாளகம்* is the same as *அரிதாரம்*. *பச்சிலைப்பாம்பி னஞ்சு* has been wrongly split up into two words. *பலபண்டம்* is a duplication of *அரும்பண்டம்*.

14 இலக்கியச்சொல் லகராதி (1914)

தாரம், மனைவி, வெள்ளி, வீணையிலொரு நரம்பு, உச்சவிசை, அரும்பண்டம், தரா, நாச்சு.

C. TAMIL LEXICON

தாரம்[1] tāram, *n.* prob. *தா-*. 1. Rare, valuable articles or things; அரும்பண்டம். *கடற்பஃ றாரத்த நாடுகிழவோயே* (*புறநா* 30). 2. Venom of the whip-snake; பச்சைப்பாம்பின் நஞ்சு. (W.) 3. Confines, limit; எல்லை. *பழித்ததாரமாம* (*ஆசாரக்.* 92). 4. Vermilion; சாதிலிங்கம். (W.)

தாரம்[2] tāram, *n.* <*tāra*. 1. The seventh note of the gamut, one of seven *icai*, q v.; நிஷாதசுரம்[1]. (*திவா.*) 2. Highest musical pitch; எடுத்தலோசை. *மந்தர மத்திமை தாரமிவை மூன்றில்* (*கல்லா.* 21, 50). 3. One of the seven strings of the lute; யாழிலோர் நரம்பு. (*பிங.*) 4. A musical mode; ஒரு பண். *பாடுகின்ற பண்தாரமே* (*தேவா.* 582, 3). 5. The mystic syllable *Ōm*; பிரணவம். *தாரத்தினுள்ளே தயங்கிய* (*திருமந.* 1405). 6. Silver; வெள்ளி. (*பிங.*) 7. Copper alloy; தரா என்னும் உலோகம் (*பிங.*) 8. Bell-metal; வெண்கலம். (*அக. நி.*) 9. Mercury, quicksilver; பாதரசம். (W.) 10. Eyesight; பார்வை. (*சூடா.*) 11 Star; நட்சத்திரம். (*யாழ். அக.*) 12. Pearl; முத்து (*யாழ். அக.*)

தாரம்[3] tāram, *n.* <*tālu*. Tongue; நா (*பிங.*)

தாரம்[4] tāram, *n.* <*dāra*. 1. Wife; மனைவி. *தபுதார நிலை* (*தொல. பொ.* 79) 2. Married state; விவாகமான நிலை. *தாரத்துக்குட்பட்டான்.* (W.) 3. Gemini; மிதுனராசி. (*சங. அக*)

தாரம்[5] tāram, *n.* prob. *mandāra*. A celestial tree; தெய்வதருவுள் ஒன்றாகிய மந்தாரம். (*சிலப்.* 15, 157, *உரை.*)

தாரம்[6] tāram, *n.* prob *dēvadāru*. Red cedar. See தேவதாரம். (*தைலவ. தைல.*)

தாரம்[7] tāram, *n.* perh. *dāru*. (*மலை.*) 1. Lesser galangal. See சிற்றரத்தை. 2. Seville orange. See நாரத்தை.

தாரம்[8] tāram, *n.* <T. *dāramu*. Cord, rope; கயிறு. *பொருவில் சற்பத்தியாந் தாரம பூண்டு* (*பிரபுலிங. இட்டலிங.* 20).

தாரம்[9] tāram, *n.* <*அரிதாரம்*. Yellow orpiment, yellow sulphide of arsenic; அரிதாரம். (*மூ. அ.*)

தாரம்[10] tāram, *n.* <*dhārā*. Water; நீர். (*யாழ். அக.*)

[1] *நிஷாதசுரம்* is *மூக்காற் பிறக்கும் இசை.*

வரி: வரி-தல்: வரி-த்தல்

A. நிகண்டுகள்

1. திவாகரம் (8th Cent.)

வரி . வழிககிளவியாகும் - 5, 211.
வரி . நெடிலிவை நீளம - 8, 30.
பாணிவரி . இசைபபாட்டாகும - 10, 115.
புனைததலும வரிததலும பூசலாகும - 6, 46.
வரியே பாடலு மெழுததும வணடும - 11, 206.
குடியிறை - 9, 153.
தெருசசந்தி - 5, 131

2. பிங்கலந்தை (10th Cent.)

இசையும் பாட்டு மெழுதது மிறையும்
நெல்லுங கடலும நிறமுஞ் சுணஙகுஞ
சந்தித தெருவுங கடனும வரியே - 10, 1001.
வணடு - 8, 72.
விரலிறை - 5, 357.
உயாவு - 7, 2.
வரிதல் – எழுதுதல்.
வரிததல் - தடுததல்.

3. நிகண்டு சூடாமணி (About 1520)

வரிசுணங கெழுததுப பாட்டு வாருதி யிறையே நெல்லு - 11, ௩, 8.
நிறம் - 8, 26.
நீளம - 8, 13.
வரிததல் - பூசுதல - 6, 15 ; எழுதுதல் - 9, 12.
வரியுறை...நீளப்போ.

4. அகராதி நிகண்டு (1594)

வரிதல தானே யெழுதலும வரிதலும
வரியே சுணஙகும எழுதது மொழுக்கும்
பாட்டும நீளமும் இறையும நெல்லும
வடிவுந தீயுங கடலும ஈரைம் பெயர்.

5. உரிச்சொல் நிகண்டு (About 1600)

வரிசுரம் வட்டை வழி - 5, 16.
வரியளி தேன்மா மதுகரந் தும்பி - 3, 17.

6. கயாதரம் (About 1650)

வரிபாட் டெழுத் தொழுஙகுந் தீயுட னீளமும் - 11, 143.

7 பல்பொருட் சூளாமணி (About 1700)

வரியெனும பெயரே நெற்பொதுவும் வாரியும்
எழுத்துஞ் சுணஙகும பாட்டும் நீளமும்
குடியிறைப பெயருஞ் சந்தித தெருவுமாம் - 1375.

8. போதிகை நிகண்டு (About 1750)

வரிவாரிதியும் வழியுஞ் சுணஙகும
எழுத்தும் பாட்டு மிறையும் நெல்லும
கணணின் வரியும நிறமும் வடிவும்
நீளமும வணடுந் தீயு மொழுக்கமும
சந்தித் தெருவும் சாற்றினர் புலவர் - 2, 2057.

9. அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு (1763)

வரிநிற மெழுத்துப்பாட்டு வடிவமைநெல் லிறைபிரகம
சரியறி வொழுகக்கமநீளம் தழல்வேலை சுணங்கேரேழ்
[பேர் - 454.

வரித்தல் பூசுதல் பொறித்தல் - 415.
வரிதலே வரித்த லூர்தல் - 386

10. நாமதீப நிகண்டு (About 1800)

வரி.—1. நெல் - 350 2. பசலை - 585. 3. எழுத்து - 673. 4. இசைப்பெட்டாருவின பெயர - 678. 5. குடியிறை - 745. 6. நிறம - 784.

வரிதல - பூசுதல - 714. எழுதுதல் - 728. வேறுக்குதல் - 764.

11. வேதகிரியார் நிகண்டு (1842)

வரிதலே வரைதல் கட்டல் - 330.
வரிகுடி யிறையெழுத்து வழிசாலி சுணங்கு நீளம்
விரலிறை யொழுக்கம பாட்டு வீரைதி வடிவு மாமே.
- 383.

12. நாநார்த்ததீபிகை (About 1850)

வரிசுணங் கெழுத்தி றுபபு வழிபாதி நெலபண ணீளம
- 633.

B. அகராதிகள்

1. அகராதிமோனைக்ககராதியெதுகை (About 1700)

வரி - அழுத, இசைப்பாடல், நீளம், சுணங்கு, வாருதி, இறை, நெல், எழுதல், வடிவு, சுரும்பு.

வரித்தல் - எழுதல், பூசுதல்.

2. சதுரகராதி (1732)

(a) (ஏடு 1832)

வரி, இசைப்பாட்டு, உயர்ச்சி, எழுத்து, கடல், குடியிறை, தீ, தேமல், நீளம், நெல், புலி, வண்டு, வழி, விரலிறை, தெரு, நிறம், வடிவு, நீர்க்கரை.

(b) (Editions 1824 & 1835)

வரி, இசைப்பாட்டு, எழுத்து, குடியிறை, தேமல், நீளம், நெல், வண்டு, வரியென்னேவல், வழி, விரலிறை.

வரிதல், எழுதல், கட்டல், சித்திரமெழுதல்.

வரித்தல், கட்டல், பூசுதல்.

3. FABRICIUS'S DICTIONARY (1779)

வரி, tribute, tax, quit-rent.

வரி, a line.

வரிகிறது, வரிந்துபோடுகிறது, to conjoyn the openings of two bags, that are laid upon a bullock, by a net-work of strings; to write.

4. ROTTLER'S DICTIONARY (1840)

வரி; *sub.* 1. the same as இசைப்பாட்டு, a melody in general. *Sat.* 2. the same as எழுத்து, a letter, writing, line; a dot, or spot. 3. the same as குடியிறை, tribute, tax, quit-rent; 4. the same as தேமல், spots in the face, and on the breast; 5. the same as நீளம், length, distance; 6. the same as நெல், rice-corn, in the husk; 7. the same as வண்டு, a chafer; 8. the same as வழி, a way, or road; 9. the same as விரலிறை, the lines on the inside joints of the fingers; *Sat.* 10. a course of stones or bricks, in a wall. *Besch.* 11. the Imperative of வரிகிறது or வரிக்கிறது.

வரிகிறது; *v. a. Pr.* ரிந்தேன், *Fut.* ரிவேன், *Imp.* ரி, *Inf.* ரிய. 1. to write; to draw lines; வரிந்துபோடுகிறது; 2. to bind in a regular order *sticks for covering a hut;* வரிந்துகட்டுகிறது; 3. to tie together *the openings of two bags intended to be laid on a bullock. Besch.*

வரிதல்; 1. the same as எழுதல், the act of writing; 2. the same as கட்டல், a binding; 3. the same as சித்திரமெழுதல், the act of painting. *Sat.*

வரிக்கிறது; *v. a. Pr.* ரித்தேன். *Fut.* ரிப்பேன், *Imp* ரி. *Inf* ரிக்க; 1. to bind; கட்டுகிறது; 2. to smear; பூசுகிறது.

வரித்தல்; 1. the same as கட்டல், a binding; 2. the same as பூசுதல், a smearing. *Sat.*

5. யாழ்ப்பாண அகராதி (1842)

வரி - அக்கினி, இசைப்பாட்டு, எழுத்து, கடல், குடியிறை, தேமல், நிரை, நீளம், நெல், வடிவு, வண்டு, வரியென்னேவல், வழி, விரலிறை.

வரி-தல், எழுதல், கட்டல், சித்திரமெழுதல்.

வரி-த்தல், கட்டல், நியமித்தல், பூசுதல்.

(அநுபந்தம்) வரித்தல், மொய்த்தல்.

6. ஒருசொற் பலபொருள் விளக்கம் (1850)

வரி.........சுணங்கு - தேமல்.
எழுத்து - அக்கரம்.
பாட்டு - இசைப்பாட்டு.
வாரிதி - கடல்.
இறை - குடியிறை.
நெல் - சாலி.

7. G U. POPE'S COMPENDIOUS TAMIL-ENGLISH DICTIONARY (1859)

வரி, 57[1], write, bind; arrange as guests. [comp. வரை, எழுது, T. *vrāyu*.] வரி (1) tax, tribute; (2) line, 110.

8. WINSLOW'S DICTIONARY (1862)

வரி, *s.* A line; a streak, வரை. 2. The streak on shells; grained streaks in timber, சங்குவரி. 3. Tribute, impost, toll; tax, duty, குடியிறை. 4. A letter, a line of writing, எழுத்து. 5. A course, as of stones or bricks, கல்வரி. (*Beschi.*) 6. A dot; spots, on the face, etc., தேமல். 7. Length, distance, நீளம். 8. Rice in the husk, நெல். 9. A beetle, வண்டு. 10. A road, வழி. 11. A melody in general, இசைப்பாட்டு. 12. The lines in the palm of the hand, விரலிறை. *அது வரிவரியா யிருக்கிறது.*

வரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To write, to draw lines, எழுத. 2. To paint, சித்திரமெழுத. 3. To bind sticks in regular order for covering a hut, வரிச்சல் வரிய. 4. To tie together the openings of two bags to be laid on a bullock, சாக்கு வரிய. (*c.*)

வரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bind, to join as a bridegroom and bride, கட்ட. 2. To smear, to paint, பூச. (*p.*)

9. A CLASSICAL TAMIL AND ENGLISH DICTIONARY (1870)

வரி, இசைப்பாட்டு, a melody in general. 2. எழுத்து, a letter, a line of writing. 3. குடியிறை, tribute, tax, impost, toll, duty. 4. தேமல், spots on the face, etc. 5. நீளம், length, distance. 6. நெல், rice in the husk. 7. வண்டு, a beetle. 8. வரியென்னேவல், *imp.* draw lines, write, paint, bind, join, smear. 9. வழி, way, road. 10. விரலிறை, the lines in the palm of the hand.

வரிதல், எழுதல், writing, drawing lines. 2. கட்டல், binding, tying. 3. *சித்திரமெழுதல்*, painting, drawing.

வரித்தல், கட்டல், binding, joining, as a bridegroom and bride. 2. பூசுதல், smearing, painting.

10. TAMIL POCKET DICTIONARY: *அகராதிச் சுருக்கம்* (1883)

வரி = இசைப்பாட்டு, எழுத்து, குடியிறை, தேமல், நீளம், நெல், வண்டு, வழி.

வரிதல் = எழுதல், கட்டல், சித்திரமெழுதல்.

வரித்தல = கட்டல், பூசுதல்.

(பெயர்)வரி = குடியிறை, வழி, வண்டு, தேமல்.

(வினை)வரி = எழுது, கட்டு, சித்திரி, பூசு, கோடு, வேண்டு.

11. TRANQUEBAR DICTIONARY (1897)

வரி, *s.* 1. A line; கோடு. 2. Tribute, tax, duty; குடியிறை. 3. A spot in the face, etc.; தேமல்

வரி, II *v. i.* 1. Write, draw a line; எழுது. 2. Bind in a regular order sticks for covering a hut; வரிச்சல் வரி. 3 Tie together the openings of two bags intended to be laid on a bullock; சாக்குவரி.

வரி, VI *v. tr.* 1. Bind, join; கட்டு. 2. Smear, paint; பூசு.

12. *நா. கதிரைவேற் பிள்ளை அகராதி* (1905)

வரி - அக்கினி, இசைப்பாட்டு, எழுத்து, கடல், குடியிறை, தேமல், நிரை, நீளம், நெல், வடிவு, வண்டு, வரியென்னேவல், வழி, விரலிறை.

வரிதல் - எழுதல், கட்டல், சித்திரமெழுதல்.

வரித்தல - கட்டல், நியமித்தல், பூசுதல், மொய்த்தல்.

13. *சங்க அகராதி* (1910-20)

வரி, 1. இசை. 2. இசைப்பாட்டு. 3. எழுத்து. 4. சடலம். 5. கடன். 6. குடியிறை. 7. சந்தித் தெரு. 8. தெரிநிலைவினைப்பகுதி. 9. தேமல். 10. நிறம். 11. நீளம். (சூ. *நிக.* 8, 13.) 12. நெல். 13. புள்ளி. (ஐங்குறு. 30.) 14. புகர். (பதிற்றுப்பாட்.) 15. வண்டு. (*பிங.* 2382.) 16. விரல் முதலியவற்றின் இரேகை. (*வழக்.*) (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, *பிங.* 3032.)

வரி-த்தல், 1. எழுதுதல். (சூ. *நிக.* 9, 12.) 2. கட்டல். (*வழக்.*) 3. நியமித்தல். (*திருவிளை. இந்திரன் முடிமேல வளை.* 26.) 4. பூசுதல். (சூ. *நிக.* 6, 15.)

வரி-தல், 1. எழுதுதல். (*பிங.* 2124.) 2. சட்டுதல். (*வழக்.*)

---

[1] Number indicates the para of the Lessons in Pope's Tamil Hand-book, where the word or its kindred form is found.

14. இலக்கியச்சொல்லகராதி (1914)

வரி - எழுத்து, வண்டல், (*புற.*) இசை, இசைப்பாட்டு, குடியிறை, நெல்லு, நிறம், தேமல், (*பிங.*) இரேகை, வண்டு.

வரித்தல் - தெரிந்துபெறல், "*வேண்டுருவரிக்க*" (*இரா.*) தெரிதல், (*பிங.*) பூசுதல், விரும்புதல். *இது வும "விரு" என்பதினின்றும் வந்தது.*

வரிதல் - கட்டுதல், எழுதுதல்.

C. TAMIL LEXICON

வரி^{1} vari, *n* [T. *vari*, K. *bare*, M. *vare.*] 1. cf. *vali.* Line, as on shells; streaks, as in timber; stripe; கோடு. *நுணங்கிய வரியொடு திரண்டு . . . கணை* (*சீவக.* 1702). 2. Ornamental marks on the breast; தோய்யில் முதலிய இரேகை. *மணி வரி தைஇயும்* (*கலித்.* 76). 3. (Palmistry.) Lines at the joint of fingers or on the palm of hand; கையிரேகை. (*பிங.*) 4. Course, as of bricks; line, as of writing; series, as of letters; orderly line, as of ducks in flight; row; ஒழுங்குநிரை. *குருகினெடுவரி பொற்ப* (*பதிற்றுப்.* 83, 2). 5. Letter; எழுத்து. (*நாமதீப.* 673.) 6. Dot; புள்ளி. *வரிநுதற் பொருதொழி நாகம்* (*நெடுநல்.* 117). 7. Spreading spots on the skin; தேமல். *பொனனவி ரேயகரு மவ்வரி* (*கலித.* 22). 8. Beetle; வண்டு. (*திவா.*) 9. Sea; கடல். (*பிங.*) 10. Tie; bandage; கட்டு. *வரிசசிலையாற் றநத வளம* (*பு. வெ.* 1, 16). 11. Junction of streets; பல தெருக் கூடுமிடம். (*பிங.*) 12. Way; வழி. (*உரி. நி*) 13. Music; இசை. (*நாமதீப.* 678.) 14. Tune; melody; இசைப்பாட்டு. *வரிநவில் கொளகை* (*சிலப.* 13, 38). 15. (Nāṭya) See வரிக்கூத்து. *கணகூடு வரியும* (*சிலப.* 3, 14). 16. A poem of the last Šangam; கடைச்சங்கத்து நூல்களுள் ஒன்று. (*இறை.* 1, *பக்.* 5.) 17. Loftiness; உயர்ச்சி. (*பிங.*) 18. Length; நீளம். (*சூடா.*)

வரி^{2}*-தல்* vari-, *4 v. tr.* <*வரி*^{1}. [T. *vrāyu.*] 1. To write; எழுதுதல். (*பிங.*) 2. To paint; to draw; சித்திரமெழுதுதல். *வல்லோன றைஇய வரி வனபபுற்ற வல்லிபபாவை* (*புறநா.* 33). 3. To smear, daub; பூசுதல். 4. To cover; மூடுதல். *புணரே மறைய வரிநது* (*திவ். திருவாய.* 5, 1, 5). 5. To bind, tie, fasten; கட்டுதல். *வரிநத கசசையன்* (*சூளா. சீய.* 11).

வரி^{3}*-த்தல்* vari-, *11 v* <id. *tr.* 1. To write; எழுதுதல். *வளளுகிர வரிதத சாநதின் வன முலே* (*சீவக.* 2532). 2. To draw; to paint; சித்திரமெழுதல். 3. To smear; daub; பூசுதல். (*சூடா.*) 4. To bind, tie, fasten; to fix, as the reepers of a tiled roof; கட்டுதல். *வரிக்குங காட்சியிலா வறிவே* (*ஞானவா. மாவல.* 48). 5. To swarm round; மொய்த்தல். (*யாழ். அக.*) 6. To adorn, decorate; கோலஞ்செய்தல். *புன்னே யணிமலா துறைதொறும வரிக்கும* (*ஐஙகுறு.* 117).—*intr*, To run; to flow; ஓடுதல். *தலைவா யோவிறந்து வரிக்கும* (*மலைபடு.* 475).

வரி^{4}*-த்தல்* vari-, *11 v. tr.* <*vr.* 1. To choose, select; தேர்ந்துகொள்ளுதல். 2. To appoint, assign, allocate; நியமித்தல். *கடவுள் வேதியாகளே வரிதது* (*திருவிளை. இந்திரன்முடி.* 26). 3. To invite; அழைத்தல். *உலோபா முதறிரை தன் னெடுமை வரிதது* (*திருவிளை. அருச.* 2).

வரி^{5} vari, *n.* <*bali.* Impost, tax, toll, duty; contribution; குடியிறை. (*பிங.*)

வரி^{6} vari, *n.* prob. *அரி*^{7}. 1. Fire; தீ. (*அக. நி*) 2. Colour; நிறம். *வரியணிசுடா வான்பொய்கை* (*பட்டினப.* 38). 3. Beauty; அழகு. *வரி வளை* (*பு. வெ.* 11, 12). 4. Form, shape; வடிவு. (*அக. நி.*)

வரி^{7} vari, *n.* <*அரி*^{2}. cf. *vrīhi.* Paddy; நெல். (*பிங.*) *எடுதது வரி முறததினி விட்டு* (*தனிப் பா.* 1, 354, 41).

SOURCES OF THE TAMIL LEXICON

The Rev. M. Winslow's Dictionary was originally taken as the main basis of work. But, the vast amount of literature belonging to the early, the medieval and the modern periods that has been published since Winslow's time has made it absolutely necessary to widen the basis and the scope of the Tamil Lexicon.[1]

(*a*) The great Tamil classics of the Sangam period, the grammatical works, Tolkāppiyam and Iṟaiyaṉār Aka-p-poruḷ and the ethical and other works included in the Patiṉeṉ-kīḻ-k-kaṇakku represent the earliest stage of literary Tamil. The Sangam and post-Sangam classics have been carefully and critically edited by Mahāmahōpādhyāya Dr. V. Swaminatha Aiyar and by a few other scholars. The grammatical works have been mostly edited by the late Rao Bahadur C. W. Damodaram Pillai.

(*b*) Religious and philosophical treatises closely followed the early Tamil literature. These are the first 11 Tirumuṟais of the Šaivites, the Nālāyira-tivviya-p-pirapantam of the Vaishnavites, the Jain works like Cūlāmaṇi, Cīvaka-cintāmaṇi, etc., the Buddhist works, like Maṇimēkalai, etc. The longer poems like Peruṅkatai, Cilappatikāram, etc., and the early *nikaṇṭus* like Tivākaram also belong to this period.

(*c*) Kamban's Rāmāyaṇam, Periya-purāṇam, Kaliṅkattu-p-paraṇi, the three Ulās, Takka-yāka-p-paraṇi, etc., represent the early medieval Tamil literature. To this period must be assigned the Yāpparuṅkalam, Vīracōḻiyam and a few other notable grammars. Among the philosophical and religious works of the period may be mentioned the 14 Šāstras of the Saivites and the exegetical works on the Nālāyira-tivviya-p-pirapantam. The commentaries on Tolkāppiyam, Sangam works, etc., were written during this period.

(*d*) Villiputtūrar's Pāratam and the Purāṇic works such as Kōyiṟ-purāṇam, Pākavatam, Kanta-purāṇam, Tiru-v-ālavāy-uṭaiyāṟ-purāṇam represent the late medieval period of Tamil literature. Commentaries on the 14 Šaiva Šāstras, religious and philosophic treatises like Ñāṉavāciṭṭam, Mērumantara-purāṇam, etc., several minor *pirapantams* and *nikaṇṭus* like Akarāti-nikaṇṭu and Cūṭāmaṇi-nikaṇṭu belong to this period. Some of the special treatises on arts and sciences, like Ciṉēntira-mālai and Cūṭāmaṇi Uḷḷamuṭaiyāṉ (Astrology), Parata-cāttiram (Dancing), Kaṇak-k-atikāram (Mathematics) must also be counted among the works of this period.

(*e*) Contact with the European nations may be taken to inaugurate the modern period. *Pirapantams* of Kumarakurupara-cuvāmikaḷ, Civa-p-

---

1. Winslow himself remarks (in his preface to Spaulding's English and Tamil Dictionary, 1852) 'The period' is to come when a sufficient number of generally received classic authors in the Tamil language shall be in print or accessible in uniform manuscripts, to enable any lexicographer to fix with certainty the standard of language.

pirakāca-cuvāmikal and Civañāṉa-muṉivar, grammars like Ilakkana-viḷakkam, Toṉṉūl-vilakkam and Pirayōka-vivēkam, devotional poems like those of Tāyumāṉavar and Rāmalinka-cuvāmikal, musical compositions like Irāma-nāṭakam and *patams* like of those Kavikuñcara Pārati, minor works like Aṟappalīcura-catakam and Kumarēca-catakam—all these belong to this period. Astrological treatises like Kumārācuvāmiyam, medical treatises like Paicaja-kalpam, Christian works like Iraṭcaniya-yāttirikam are also some of the other important works.

Almost all the works available, ranging from the earliest specimens of Tamil literature to the latest, have been studied and utilised for the Tamil Lexicon, and a fairly exhaustive collection of words has been made from them. Manuscript materials have also been occasionally used. An exhaustive *index verborum* of the important *nikantus* has been prepared and it has been of considerable use in the preparation the Tamil Lexicon.

Besides Winslow's, all the important earlier dictionaries like Catur-akarāti, Fabricius's Dictionary, Rottler's Dictionary, the Jaffna Dictionary and the Sangam Dictionary have been consulted and utilised.

The following sources have also been used:—

(1) The inscriptions (in Tamil) belonging to different periods, published by the Archaeological Department.

(2) Glossaries of the various publications of Mahāmahōpādhyaya Dr. V. Swaminatha Aiyar and other scholars.

(3) Glossaries of judical and revenue terms, such as Wilson's Glossary, Sitarāmayya's Classified Glossary, Col. Yule's Hobson-Jobson, etc.

(4) McLean's Manual of the Administration of the Madras Presidency, Vol. III and the District Gazetteers of the Tamil Districts, Thurston's Castes and Tribes of Southern India.

(5) Text-books on modern sciences and arts.

(6) Special dictionaries like Malai-y-akarāti, Mūlikai-y-akarāti, Cōtiṭa-v-akarāti, Vaittiya-paripāṣai-y-akarāti, Apitāṉa-cintāmaṇi, Apitāṉa-kōcam, Lushington's Vernacular List of Trees, Shrubs and Woody Climbers in the Madras Presidency, Gleeson's Catalogue of Trees, Shrubs and Herbaceous Plants.

(7) Modern Tamil works in prose and verse, as well as articles in leading Tamil journals.

Besides the above, the Tamil Lexicon has also utilised the sources relating to the following:—

(1) Technical terms of the ancient Śastrās, such as Logic, Astro-nomy, Astrology and Medicine.

(2) Mythological names of persons, places and things.

(3) Professional terms and slang of various kinds.

(4) Provincialisms in the Tamil country proper, Jaffna and Nāñci-nāṭu, and local usages of various places.

(5) Usages peculiar to various castes.

To the compilation of words from the above sources, Honorary Workers like Messrs. Sydney Gordon Roberts, Robert Fischer and S. Rādhākrishna Aiyar, and Honorary Referees like Messrs. S. Dēsika-vināyakam Pillai of Nāñci-nātu and S. R. Muttukumāru Mudaliar of Jaffna added considerably. Mahāvidwān R. Raghava Aiyangar was also of occasional help.

Thus, it will be seen that the material for the Tamil Lexicon has been compiled from almost all the available sources.

PLAN OF THE TAMIL LEXICON

All words, derivatives and compounds as well as parent-words, are arranged in a strictly alphabetical order, *viz*., (1) vowels, (2) the aspirate *āytam*, (3) mute consonants, each with its syllabic series, and lastly the Grantha letters adopted (vide the Transliteration Table).

The general order in the arrangement of an article is as follows:—

(1) The word, (2) the transliteration, (3) the part of speech, (4) the origin and derivation, (5) the cognates, (6) the meaning (*a*) in English and (*b*) in Tamil and (7) quotations under each meaning, with chapter and other details of the authorities cited, as also illustrative expressions. All these seven features are not, of necessity, present in all or even in the majority of words; (4), (5) and (7) may be absent under many words for obvious reasons.

To take up each of these in order:

I. *The Word.*

1. Compound words as well as uncompounded individual words are given in the Lexicon.

The compound words admitted are either

(*a*) those that have contracted forms owing to the omission of case-endings, particles, etc., *e.g.*, கைகொட்டு-தல்,

(*b*) those fused into a new unit as it were, *e.g.*, கற்றுச்சன் or

(*c*) those that have acquired new or specialised meanings, *e.g.*, கம்பி நீட்டு-தல்.

Such compound words are usually given in their most common spelling or combination.

Derivative words, such as verbal nouns, are given only when they have acquired new or specialised meanings, *e.g.*, நடக்கை.

2. Words of all parts of speech, words in ordinary use in Tamil, either of native origin or derived from Sanskrit or other languages, words in corrupt forms that usage has sanctioned, words with veiled, euphemistic or ironic meanings, the argot or cant of special classes, technical words of the arts and sciences, local words and expressions, literary words and phrases, technical terms of Tamil Grammar, Prosody and Rhetoric, the special vocabulary of the nursery, the dialectal speech of the vulgar and of special communities—all these find their appropriate places in the Lexicon.

3. Up to the end of page 506 (*i.e.*, to the end of the second part of Volume I), words of non-Tamil origin, used either singly or in combination with other words, are indicated by asterisks preceding them. As the origin

of the words can be found from the etymology given, this feature being redundant, has been discontinued from page 507.

4. In words of non-Tamil origin having the initials ஜ, ஶ, க்ஷ, ஸ, etc., the spelling is not fully tamilised

5. Homonyms of diverse origins are treated as distinct words, *e.g.*,

அத்தம்[1]	அத்தம்[4] < *abda.*	அத்தம்[7] < *asta.*
அத்தம்[2] < T. *addamu.*	அத்தம்[5] < *artha*	அத்தம்[8] < *hasta.*
அத்தம்[3] < *adhvan.*	அத்தம்[6] < *ardha.*	

6. Common or poetical variations from regular forms, such as அறன் for அறம், கேடையம் for கேடயம், have not been included. Rare variations, however, find mention, *e.g.*, அவன் for அவம்.

7. In cases of words that have two forms, *e.g.*, அர்த்தம், அருத்தம்; அர்ச்சனை, அருச்சனை; பக்ஷி, பட்சி, and of words which are spelt with either ர or ற, or ந or ன, the commoner forms of such words are usually given but sometimes both.

8. In naming Ṛṣis or other eminent personages, either the singular or the honorific plural form is used, according to accepted usage. No significance is attached to the use of either form.

9. Names of persons, places, rivers, mountains, gods, goddesses, if occurring frequently in inscriptions or in literature, are included in the Lexicon. Authors and literary works also find mention, with brief indications of the time when the authors flourished or when the works were written.

10. English and such other foreign words have been included only when they have been tamilised in forms, *e.g.*, ஈரங்கி (Hearing); வில்லடி (Bill of lading); or when they have acquired a new significance, *e.g.*, ரயில் (train).

11. Though all verbs can be made the bases of corresponding verbal nouns by the addition of appropriate noun suffixes, only the most important verbal nouns and those most frequently in use, are included in the Lexicon.

12. Where usage has distorted a word beyond recognition of its correct form, the distorted form of the word is also given and is referred to the correct form. Where ordinary usage does not depart far from the correct form, only the correct form is given.

13. In the case of compound words, the final letters of the first element are made to combine with the initial letters of the next, according to sandhi rules; or they appear as simple words unaflected by sandhi, according to prevalent usage.

14. Verbs are given in their radical forms only, though the suffix தல் or த்தல் is added with a hyphen. These are not to be confused with verbal nouns, which, if given, will be found in their strict alphabetical places.

15. Conjugational forms and present and past participles, as derivable from verbal stems according to well-known rules, are not given.

16. The radical elements of some verbs, like அண்-, அள்-, always annex உ in forming verbal stems; others like கொள்-, விள்- sometimes have the

augment and sometimes omit it. The verbs of the former class appear in the Lexicon as அணணு-, அளளு-, and of the latter, as கொள(ளு)-, விள(ளு)-.

17. In the case of verbs like கேள்-, நில-, their hyphenated forms with தல் show the final and initial letter unchanged; while the forms they take according to sandhi rules are given in square brackets.

18. Causative forms which can be easily made with suffixes like பி, வி, are not generally given in the Lexicon.

19. Periphrastic formations, made with auxiliary verbs like இடு-, கொள்-, etc., are not generally given in the Lexicon. But, under the main word இடு-, கொள்-, etc., their character as auxiliary verbs, is mentioned.

20. Where there are several homonyms of the same spelling and only one of them is a verb or a noun, that homonym is referred to in other places in the Lexicon, both in derivations and in meanings, without the superior number, as the reference is clear even without it, *e.g.*, கதி, காழ்-.

21. Words beginning with ஜ, ஷ, க்ஷ, ஸ, etc., have been included in the Lexicon for the following reasons:—

(i) A large number of such words of Sanskritic, Arabic and other foreign origin are found in use, both literary and colloquial; and the modern tendency is to adopt these loan-words with their original spellings.

(ii) Such words are sometimes adopted in Tamil works with their foreign spelling slightly modified, but without fully tamilising them. In some cases, the sense also undergoes a change, *e.g.*, ஷர்வாணி, ஸாஹேப, ஹேட்டு.

(iii) Some of these words, though in common use, have no corresponding tamilised forms, *e.g.*, ஜகா, ஜாப்பா.

II. *The Transliteration.*

1. Every catch-word has been transliterated into Roman script for the benefit of non-Tamilians. The transliteration exhibits only the equivalent of the *written* word. A *phonetic* representation of the word is not attempted. As only the radical forms of verbs are given, the தல் or த்தல் added to the stem is not transliterated.

2. The composition of compound words is made clear, by distinctly marking off, with hyphens, the components and the interposed consonants or semi-vowels, *e.g.*,

aru-v-uru

iṭai-p-paṭu-

iṉ-ṉ-icai.

Where, however, in sandhi, a consonant has been changed into another or lost, the transliteration does not mark off the component parts with the hyphen.

3. The key to the transliteration is given separately in a table.

III. *The Part of Speech.*

1. The part of speech of a word follows the divisions of English grammar; and it is indicated in italics after its transliterated equivalent.

2. When words expressive of sounds are treated, they are given as nouns, with the suffix எனல் added, *e.g.*, ஒல்லெனல். In the illustrative quotation, however, a variant of எனல் may occur.

3. Where a compound word is made up of a noun and a verb, and is related only as subject and predicate, such compound word, if given to indicate idiom, is treated as a noun, *e.g.*, வழிமுட்டுதல்.

4. The verbs undergo various changes of form in conjugation.[1] Such changes have been classified, following Dr. Graul, under twelve type-verbs, *viz.*, (1) செய்-, (2) ஆள்-, (3) கொல்-, (4) அறி-, (5) ஆக்கு-, (6) நடு-, (7) உண்-, (8) தின்-, (9) கேள்-, (10) கல்-, (11) தீர்-, and (12) நட-. The conjugational stems that do not come under these types, like தா-, சா-, காண்-, make a new class (13). The distinctive forms of these type-verbs appear in a separate table. The numeral given after the transliterated form and before the abbreviation *v.* indicates the type-verb which must be followed in conjugation. Compound verbs are not indicated in this way, as such verbs follow the conjugation of their final component. For instance, இடிவிழு-தல் does not bear the reference to the number of the type-verb; but விழு-தல் does.

5. When a verb is both transitive and intransitive in use, its origin or cognate, if known, is given immediately after the part of speech, but before its distinctive use, *e.g.*, ஊன்று-தல் *ūṉṟu-, 5 v.* [T. *ūnu, ūnnu.*] *intr.* 1. To be fixed...—*tr.* To fix...

6. When a word is treated as belonging to several parts of speech, its origin or cognate, if known, is given immediately before the parts of speech, *e.g.*, சற்று.

IV. *The Origin and Derivation.*

1. With regard to the origin of words, there are five points to be noticed:

(*i*) When the origin of a word is certainly known, the original word of the derivate is preceded by the sign < ;

(*ii*) when the suggested origin is probable, *prob.* precedes the original word;

(*iii*) in doubtful cases, *perh.* precedes the suggested origin;

(*iv*) where a possible relation or a mere correspondence is suggested, *cf.* is used; and

(*v*) in cases where no conjecture is possible, nothing is indicated by way of origin.

---

[1] There are certain defective verbs in Tamil as in Sanskrit and certain other languages, and they are conjugated not in all tenses but in a few only In those cases, only such conjugated forms as are indicated by the illustrations should be understood as having been given.

2. Where the origin of a word is Tamil, it is given in Tamil script; in other cases, it is given in italicised Roman script; this transliterated derivation is, except for Sanskrit words, preceded by the abbreviated name of the language to which it belongs.

3. Where a word is derived from English and has the same meaning as the English word, that English word is given as the meaning, preceded simply by <E.

4. Where, for the meaning of a word, reference is made to a variant, no derivation is given, as the same will be clear from the variant referred to.

5. In the cases of compound words, the derivation is indicated for the first element alone; but, elements other than the first are also shown (1) when they are so blended by sandhi that they cannot be easily recognised or (2) when they are not of native origin. The final element omitted after the sign + will be found elsewhere in the Lexicon.

6. 'id.' indicates that the derivation is the same as for the previous word. But in the case of main words, the derivations are repeated, *e.g.*, இங்கிதக்கலி and இங்கிதம்.

7. If the origin of a word is an uninflected nominal stem, the derivation is given in its uninflected form, *e.g.*, இமம். Where the derivation is from a case form, this is given, as in இமவான், குரவன், புலி.

8. Though the source given may appear appropriate to only one meaning of the word, it must be held true of the other meanings also, because words change their senses in various ways.

9. In suggesting sources, the immediate, and not the ultimate, source is usually given.

V. *The Cognates.*

For words of Dravidian origin, cognates from kindred languages, Telugu, Kanarese, Malayalam, Tulu, etc., are given within square brackets. If, of several meanings given to a word, one alone has the cognate forms given, it is to be understood that the Tamil word with that particular meaning has such cognate forms, and not the word with other meanings.

VI. *The Meanings.*

1. The Lexicon has adopted the following principles in arranging the meanings of words:—

(*i*) Where chronological arrangement is possible, it is followed.

(*ii*) Where it is not possible, a logical arrangement is followed; but this is modified by the principle of arranging the meanings in the order of comparative familiarity in usage.

(*iii*) In words of non-Tamil origin, the senses they bear in the original tongue are given precedence over their other significances, irrespective of chronological order.

2. When a single word is used both as a noun and as a verb, the noun and the verb are treated separately in two articles; but in cases, where a word is used in different parts of speech, other than verb, it is treated in a single article. But its meanings are separately numbered under each part of speech.

3. In showing the transitive and intransitive uses of verbs, an invariable order is not followed. Preponderance of use determining the order, sometimes the transitive and sometimes the intransitive is given first.

4. Some verbs are conjugated in two or more ways, as shown by the numerals prefixed to *v*.

5. When, after the mention of the parts of speech of a word, the indication 'See' is written and next to it the word to be looked up, the intention is that the meanings under the same parts of speech are to be referred to.

6. Among synonyms, *i.e.*, among different words having identical meaning, the commonest in use is treated in full; and other words are referred to the commonest synonym, *e.g.*,

அக்காரம்	See மாமரம்
மாதவி[1]	5. See கன்னி[1], 1.

Technical (Latin or other) equivalents are given under the commonly used names of minerals, plants, animals, etc., and not under their less known synonyms.

7. Where, in giving English meanings, the italicised transliteration of a Tamil word is given, the Tamil word thus presented may be referred to in its place in the Lexicon for a full explanation. Thus in 'அழுதவெழுத்து... *tacāṅkam*', the word தசாங்கம் is to be consulted.

8. Technical words pertaining to schools of philosophy, religion, arts, sciences, etc., have abbreviated indications of the special branch of learning they relate to, *e.g.*, சற்காரியவாதம் . . . . (Phil.).

9. As in the case of Winslow's Tamil, Brown's Telugu, Kittel's Kanarese, and Gundert's Malayalam dictionaries, the meaning in English was regarded, in the earliest stages of the Tamil Lexicon, as the main requisite. Consequently, in the earlier parts of the Lexicon, the Tamil equivalents were not given for some simple words; and the English renderings were more detailed than the Tamil equivalents. But from Volume II onwards, the Tamil equivalents are as detailed as the English renderings.

10. The suffix தல் is used in the Tamil meanings of *verbs* and the suffix கை in those of *verbal nouns*, *e.g.*, அறை-தல்-மோதுதல்; அறை-மோதுகை.

11. In the case of well-known enumerative group-names, as எழுகடல், the individuals of the group are mentioned in each case. Each of these is explained, in its respective place, as one of the group, *e.g.*, உப்புக்கடல், one of ***eḻu-kaṭal***, q.v.

12. In words of common gender as *பொறியிலி*, *மூக்கறை*, the meaning is indicated as *அறிவற்றவ-ன்-ள்* and *குறைமூக்குள்ள-வன்-வள்-து* respectively. Sometimes, the masculine alone is indicated.

13. The literal meanings in Tamil are given in small pica types within square brackets.

VII. *Quotations and Authorities cited.*

1. Brief titles of authorities are given in a separate table. The exact method of citing quotations is indicated in the last column of that table.

2. Where necessary and possible, the meanings given are supported by appropriate quotations. In cases where quotations do not elucidate the meaning of the word, where persons, countries, cities, etc., are mentioned, and when commentaries, *nikaṇṭus* or glossaries are quoted, the authorities are mentioned without further details.

3. Where, for the form, provenance and meaning of a word, the authority cited is a dictionary, glossary or *nikanṭu*, such authority is referred to as (W.), (*சது.*), (*நாமதீப.*), (M. M.), (C. G.).

4. Proverbs and popular usages have also been cited in illustration. When the usage of a word is confined to some localities only, *'Loc.'* is used. When the usage is colloquial, *'Colloq.'* is used. With regard to words in use in particular localities, their provenance is indicated, *e.g.*, *Madr.* (Madras); *Tj.* (Tanjore).

5. Where the authority cited is common to all the meanings of a word, it is given at the beginning of the meanings.

6. *Nikaṇṭu* works are cited as they afford some guidance about the period when the word came into use.

7. Dictionaries are cited in the case of words which are not in common use and of which the provenance is uncertain.

8. New sentences are framed when the actual use of words requires to be illustrated.

I

ABBREVIATIONS USED IN THE ETYMOLOGIES AND DEFINITIONS IN THE TAMIL LEXICON

abbrev.	...	abbreviation
abl.	...	ablative
abst.	...	abstract
accg.	...	according
adj.	...	adjectival
adj.	...	adjective
adv.	...	adverbial
adv.	...	adverb
(Advaita.)	...	Advaita Philosophy
affirm.	...	affirmative
(Akap.)	...	Akapporuḷ
(Alch.)	...	Alchemy
Āṉaimalai.	...	Āṉaimalai usage
appel.	...	appellative
Arab.	...	Arabic
(Arch.)	...	Architecture
(Arith.)	...	Arithmetic
(Astrol.)	..	Astrology
(Astron.)	...	Astronomy
(Atheistic.)	...	Atheist Philosophy
Bharata.	...	Bharata usage
Bible.	...	Bible usage
(Bot.)	...	Botany
Bra.	...	Brahmi
Brāh.	...	Brāhmin usage
Braz.	...	Brazilian
(Buddh.)	....	Buddhistic Philosophy
Bur.	...	Burmese
C.	...	Century
C. N.	...	Chetti Nāṭu usage
Cant.	...	Cant term
Caus.	...	Causative
Cd.	...	Cuddappah
Cd.	...	Cuddappah usage
Cempaṭava.	...	Cempaṭavar usage
Cent.	...	century
Ceylon.	...	Ceylon usage
cf.	...	compare
Cg.	...	Chingleput
Cg.	...	Chingleput usage
Child.	...	children's usage
Chin.	...	Chinese
Chr.	...	Christian usage
cir.	...	circum (about)
cl.	...	climber
Cm.	...	Coimbatore
Cm.	...	Coimbatore usage
Co.	...	Coorgee
Coll.	...	Collective
Colloq.	...	Colloquial
Conj.	...	Conjunctional
Conj.	...	Conjunction
contrac.	...	contraction
Corr.	...	Corruption
cr.	...	creeper
Ct.	...	Chittoor
Ct.	...	Chittoor usage
dat.	...	dative
demons.	...	Demonstrative
demonstr.	...	Demonstrative
Dial.	...	Dialectal
Dist.	...	District
dist. fr.	...	distinct from
Dut.	...	Dutch
E.	...	East
E. (after the mark <)	...	English
e g.	...	for example
Ed.	...	Edition
(Engin.)	...	Engineering
ellipt.	...	elliptically
(Erot.)	...	Erotics
esp.	...	especially
euphem.	...	euphemistically
expl.	...	expletive
expr.	...	expression
fam.	...	familiar
Fem.	...	Feminine
(Fig.)	...	Figurative
fig.	...	figuratively
fin. v.	...	finite verb
Fr.	...	French
Fr. In.	...	French India usage
Fri.	...	Friday
Ft.	...	Footnote
fut.	...	future tense
G.	...	Gondi
Gen.	...	Genitive
genlly.	...	generally
Ger.	...	German

Gr.	...	Greek
(Gram.)	...	Grammar
Guj.	...	Gujarati
Heb.	...	Hebrew
Hind.	...	Hindustani
Hindi	...	Hindi
Hon.	...	Honorific
i.e.	...	that is
id.	...	idem (same)
imit.	...	imitative of the sound
imp.	...	imperative
impers.	...	impersonal
ind.	...	indeclinable
(Insc.)	...	Inscription
instr.	...	instrumental
int.	...	interjection
inter. or *interrog.*		interrogative
intr.	...	intransitive
Iruḷar.	...	Iruḷar usage
It.	...	Italian
(J.)	...	Jaffna term
(Jaina)	...	Jaina Philosophy
Javan.	...	Javanese
K.	...	Kanarese
Kaḷḷar.	...	Kaḷḷar usage
Kāṭar.	...	Kāṭar usage
Kodai.	...	Kodaikkanal usage
Kōmuṭṭi.	...	Kōmuṭṭi usage
Konkan.	...	Konkani
Kur.	...	Kurukh
Kuṟava.	...	Kuṟava usage
l.	...	large
l. cl.	...	large climber
l. sh.	...	large shrub
l. tr.	...	large tree
Lat.	...	Latin
(Legal.)	...	Legal term
lit.	...	literally
loc.	...	locative
Loc.	...	Local usage
(Log.)	...	Logic
M.	...	Malayalam
m.	...	medium
m. cl.	...	medium climber
m. sh.	...	medium shrub
m. tr.	...	medium tree
Ma.	...	Madras
Madr.	...	Madras usage
Madu.	...	Madura
Madu.	...	Madura usage
Mahārāṣṭra.	...	Mahārāṣṭra usage
Malay.	...	Malay language
Maṟavar.	...	Maṟavar usage
masc.	...	masculine
(Math.)	...	Mathematics
Md.	...	Madras
(Med.)	...	Medicine
Mercant.	...	Mercantile usage
(Metath.)	...	Metathesis
Mhr.	...	Marathi
(Mil.)	...	Military
Mil.	...	Military usage
(Mīmāṃsā.)	...	Mīmāṃsā Philosophy
misl.	...	misleading
(Mod.)	...	Modern
Mod.	...	Modern usage
Mon.	...	Monday
(Monistic.)	...	Monistic Philosophy
Mr.	...	Madura
Ms.	...	Manuscript
Mss.	...	Manuscripts
Muham.	...	Muhammadan usage
(Mus.)	...	Music
myth.	...	mythology
N.	...	North
n.	...	noun
N. A.	...	North Arcot
N. A.	...	North Arcot usage
N. E.	...	North-East
N. W.	...	North-West
Nāñ.	...	Nāñci Nāṭu usage
Nāṭ. Cheṭṭi.	...	Nāṭṭukkōṭṭai Cheṭṭi usage
(Nāṭya.)	...	Nāṭya
(Naut.)	...	Nautical
Naut.	...	Nautical usage
neg.	...	negative
neut.	...	neutral
nom.	...	nominative
North.	...	North India usage
Nurs.	...	Nursery usage
O. K.	...	Old Kanarese
Oil-monger.	...	Oil-monger's usage
Onom.	...	Onomatopoeic
opp.	...	opposed
opt.	...	optative
p.	...	page
p. n.	...	proper noun
Palmistry	...	Palmistry
paraphr.	...	paraphrase
Parav.	...	Paravar usage
Paṟiah.	...	Paṟiah usage
part.	...	particle
Pd.	...	Pudukkottai
Pd.	...	Pudukkottai usage
perh.	...	perhaps from
pers.	...	person
Persn.	...	Persian
(Phil.)	...	Philosophy

Pkt.	...	Prākṛt
pl.	...	plural
(Poet.)	...	Poetics
Pond.	...	Pondicherry usage
Port.	...	Portuguese
poss.	...	possessive case
pple.	...	participle
pref.	...	prefix
prep.	...	preposition
Pro.	...	Proverbial usage (proverb)
prob.	...	probably, probably from
pron.	...	pronoun
pron. adj.	...	pronominal adjective
(Pros.)	...	Prosody
Prov.	...	Provincial usage
Pudu.	...	Pudukkottai
Pudu.	...	Pudukkottai usage
Pulaiya.	...	Pulaiyar usage
(Puṟap.)	...	Puṟapporuḷ
q.v.	...	quod vide (which see)
R. C.	...	Roman Catholic usage
Rd.	...	Ramnad
Rd.	...	Ramnad usage
Redupl.	...	Ruduplication
ref.	...	reference
rel.	...	relative
resp.	...	respectively
(Rhet.)	...	Rhetoric
S.	...	South
s.	...	small
S. A.	...	South Arcot
S. A.	...	South Arcot usage
s. cl.	...	small climber
S. E.	...	South-East
s. sh.	...	small shrub
s. tr.	...	small tree
S. W.	...	South-West
(Śaiva.)	...	Śaiva Philosophy
(Sāṅkhya.)	...	Sāṅkhya Philosophy
Sat.	...	Saturday
Sec.	...	Second
sh.	...	shrub
sing.	...	singular
Sinh.	...	Sinhalese
Skt.	...	Sanskrit
Slang.	...	Slang usage
Sm.	...	Salem
Sm.	...	Salem usage
Smārta.	...	Smārta Brahmin usage
South.	...	South India usage
Span.	...	Spanish
St.	...	State
sub.	...	substantive
suff.	...	suffix
Sun.	...	Sunday
Syn.	...	Synonym
Syr.	...	Syriac
T.	...	Telugu
term.	...	termination
Thurs.	...	Thursday
Tib.	...	Tibetan
Tinn.	...	Tinnevelly usage
Tj.	...	Tanjore
Tj.	...	Tanjore usage
Tn.	...	Tinnevelly
Tn.	...	Tinnevelly usage
Tp.	...	Trichinopoly
Tp.	...	Trichinopoly usage
tr.	...	tree
tr.	...	transitive
transf.	...	transferred sense
Tranquebar.	...	Tranquebar usage
Trav.	...	Travancore usage
Tu.	...	Tulu
Tues.	...	Tuesday
Turk.	...	Turkish
U.	...	Urdu
usu.	...	usually
v.	...	verb
Vaiṣ.	...	Vaiṣṇava usage
Vaiṣṇ.	...	Vaiṣṇava usage
(Vaiṣṇ.)	...	Vaiṣṇava Philosophy
Vaḷḷuva.	...	Vaḷḷuvar caste usage
var.	...	variant
vbl.	...	verbal
(Vēdānta.)	...	Vēdānta Philosophy
Villi.	...	Villi caste usage
viz.	...	namely
voc.	...	vocative
Vul.	...	Vulgar usage
W.	...	West
(Weav.)	...	Weaving
Weav.	...	Weaver caste usage
Wed.	...	Wednesday
(Yōga.)	...	Yōga Philosophy

II

ABBREVIATION LIST OF AUTHORITIES CITED IN THE TAMIL LEXICON

ABBREVIATION	NAME OF THE BOOK	AUTHOR	PLACE AND DATE OF PUBLICATION
(A.) ...	Quinze Cents Plantes dans L'Inde.	Achart, A. Dj. ...	Imprimerie Des Missions Etrangeres, Pondicherry, 1905.
(A. M.) ...	The English-English-Tamil Dictionary.	Mootootamby Pillay, A	The Navalar Press, Jaffna, 1911, 2nd Edition.
(B.) ...	Some Madras Trees ...	Butterworth, A. ...	The Methodist Publishing House, Madras, 1911.
(C. & T.) ...	Castes and Tribes of South India.	Edgar Thurston ...	The Government Press, Madras, 1909.
(C. E. M.) ...	Terms from the College of Engineering Manual.		Ms.
(C. E. P.) ...	Civil Engineering Papers.		The Higginbothams, Ltd., Madras, 1869.
(C. G.) ...	Classified Glossary ...	Sivaramaiya, C. ...	The Progressive Press, 1908.
(D.) ...	The Useful Plants of India.	Drury, H. ...	William H. Allen & Co., London, 1873, 2nd Edition.
(E. C.) ...	Epigraphica Carnatika...	The Mysore Government Publication.	Government Press, Mysore.
(E. I.) ...	Epigraphica Indica ...	Government of India Publication.	Government Press, Madras.
(E. T.) ...	Castes and Tribes of South India.	Edgar Thurston ...	The Government Press, Madras, 1909.
(F.) or (F.B.) ...	A Malabar and English Dictionary.	Johann Philip Fabricius and John Christian Breithaupt.	Vepery, Madras, 1809.
(F.L.) or (F. Mad.)	List of Vernacular names of fishes of the Madras Presidency.	Madras Government Publication.	Government Press, Madras.
(F. N.) ...	List of names of fishes...	Sir Frederick Nicholson.	Ms.
(G. .. D.) ...	Gazetteer .. District	Madras Government Publications.	Government Press, Madras.
(H. J.) ...	Hobson Jobson: A Glossary of Colloquial Anglo-Indian Words and Phrases and of kindred terms.	Yule, C. H. and Burnell, A. C.	Edited by William Crooke, B.A., and published by John Murray, Albemarle Street, London, 1903.
(H. C. M.) ...	Hindu Caste Marks and Ornaments of the Madrasi.	W. Rae Sheriffs ..	Madras Christian College Magazine, September 1913.
(I. M. P.) ...	Inscriptions of the Madras Presidency.	Madras Government Publication.	Government Press, Madras, 1919.

ABBREVIATION	NAME OF THE BOOK	AUTHOR	PLACE AND DATE OF PUBLICATION
(I. P.) ...	Five Hundred Indian Plants—Their Use in Medicine and the Arts	Pfleiderer, I :	Basel Mission Book and Tract Depository, Mangalore, 1908, 2nd Edition.
(Insc. Pudu. St.)	Inscriptions of the Pudukkottai State.	Published by the Pudukkottai State.	Sri Brhadamba State Press, Pudukkottai, 1929.
(K. R.) ...	A manual of Elementary Botany for India.	Rangachari, K. ...	The Government Press, Madras, 1916.
(L.) ...	Vernacular List of Trees, Shrubs and Woody Climbers in the Madras Presidency.	Lushington, A. W. ..	The Government Press, Madras, 1915.
(M. .. D.) ...	Manual .. District ...	Madras Government Publication.	Government Press, Madras.
(M. E. R.) ...	Madras Epigraphical Reports.	"	"
(M. L.) ...	List of Medical Terms.	Surgeon-General, Madras.	MS.
(M. Navi.) ...	Manual of Navigation ...	P. Mortimer Kulasekaram.	St. Joseph's Industrial School Press, Colombogam, Jaffna, 1917.
(M. M.) ...	Manual of the Administration of the Madras Presidency.	Madras Government Publication.	Government Press, Madras, 1893.
(Nels.) ...	Madura Manual ...	Nelson ..	"
(Or. Mss. Cat.)	Catalogue of the Government Oriental Manuscripts Library.	...	"
(P.) ...	A Hand-book of the Ordinary Dialect of the Tamil Language.	Pope, G. U. ...	The Clarendon Press, Oxford, 1905, 7th Edition.
Pd M. ...	Pudukkottai Manual ...	Published by the Pudukkottai State.	Sri Brhadamba State Press, Pudukkottai.
(R.) ...	A Dictionary of the Tamil-English Languages.	Rottler, Dr. ...	Vepery, 1834-37.
(R. F.) ...	List of Revenue Terms in use in South India.	Robert Fischer ..	MS
(R. T.) ...	List of Revenue Terms.	Sundararaja Aiyangar, S.	MS.
Rd. M. ...	Ramnad Manual ...	Rajaram Rao, T. (Diwan of Ramnad)	Published by the Ramnad State.
(S. I. I.) ...	South Indian Inscriptions.	Madras Government Publications.	Government Press, Madras.
(T. A. S.) ...	Travancore Archæological Series.	Travancore Government Publications.	Methodist Publishing House, Madras, 1910-13.
(T.A.S. H.O.P.)	Travancore Archæological Series—Huzur Office Plate.	"	"
(T.B.) ...	The Tamil Bible ...	...	S.P.C.K. Press, Madras, 1909.

Abbreviation	Name of the Book	Author	Place and Date of Publication
(T. B. D.) ...	The Tamil Bible Dictionary.	Clayton, A. C. ...	The C.L.S, Madras, 1909.
(Tam.) ...	The Tamils Eighteen Hundred Years Ago.	Kanakasabhai, V. ..	The Higginbothams Ltd., Madras, 1904.
(Tr. M.) ...	Travancore Manual ...	Travancore Government Publication.	Methodist Press, Madras.
(Tr. Rev. M.) ...	Travancore Revenue Manual.	,,	,,
(W.) ...	A comprehensive Tamil-English Dictionary.	Winslow, M. ...	The American Mission Press, Madras, 1862.
(W. G.) ...	Wilson's Glossary ...	Wilson ...	W. H. Allen & Co., London, 1855.
(Watt.) ...	The Commercial Products of India.	Sir George Watt ...	Hazell Watson and Viney Ltd., London, 1908.

III

LIST OF AUTHORS CITED IN THE TAMIL LEXICON

Achart, A. Dj. Quinze Cents Plantes dans L'Inde.
Burnell, S. C. and Yule, C. H. Hobson-Jobson.
Butterworth, A. Some Madras Trees.
Clayton, A. C. Tamil Bible Dictionary.
Drury, H. The Useful Plants of India.
Edgar Thurston, Castes and Tribes of South India.
Fabricius, Johann Philip and Breithaupt, John Christian. A Malabar-English Dictionary.
Government of India Publications.
  Ephigraphica Indica.
Kanakasabhai, V. The Tamils Eighteen Hundred years ago.
Lushington, A. W. Vernacular List of Trees, Shrubs and Woody Climbers in the Madras Presidency.
Madras Government Publications.
  Inscriptions of the Madras Presidency.
  List of vernacular names of fishes of the Madras Presidency.
  Madras Epigraphical Reports.
  Gazetteers of Districts.
  Manuals of Districts.
  Manual of the Madras Presidency.
  South Indian Inscriptions.
Mootootamby Pillay, A. The English—English—Tamil Dictionary.
Mortimer Kulasekaram, P. Manual of Navigation.
Mysore Government Publication.
  Epigraphica Carnatika.
Nelson. Madura Manual.
Pfleiderer, I. Five Hundred Indian Plants.
Pope, G. U. A Hand-book of the Ordinary Dialect of the Tamil Language.
Pudukkottai State Publications.
  Inscriptions of the Pudukkottai State.
  Pudukkottai Manual.
Rae Sheriffs, W. Hindu Caste Marks and Ornaments of the Madrasis.
Raja Ram Rao, T. Ramnad Manual.
Rangachari, K. A Manual of Elementary Botany for India.
Rottler, Dr. A Dictionary of the Tamil and English Languages.
Sivaramaiya, C. Classified Glossary.
Travancore Government Publications.
  Travancore Archæological Series.
  Travancore Archæological Series, Huzur Office Plate.
  Travancore Manual.
  Travancore Revenue Manual.
Watt, Sir George. The Commercial Products of India.
Wilson. Wilson's Glossary.
Winslow, M. A Comprehensive Tamil-English Dictionary.
Yule, C. H. and Burnell, A. C. Hobson-Jobson.

IV

முக்காலங்களிலும் வினைகள் வேறுபட்டு வழங்கும் முறையைக் காட்டும் வாய்பாடு

Table of classification of verbs according to their conjugation

வினைப்பகுதி ROOT	நிகழ்கால முற்று PRESENT TENSE	இறந்தகால முற்று PAST TENSE	எதிர்கால முற்று FUTURE TENSE	நிகழ்கால வினையெச்சம் INFINITIVE
1. செய்	செய்கிறேன்	செய்தேன்	செய்வேன்	செய்ய
2. ஆள் / ஆளு	ஆள்கிறேன் / ஆளுகிறேன்	ஆண்டேன்	ஆள்வேன் / ஆளுவேன்	ஆள
3. கொல் / கொல்லு	கொல்கிறேன் / கொல்லுகிறேன்	கொன்றேன்	கொல்வேன் / கொல்லுவேன்	கொல்ல
4. அறி	அறிகிறேன்	அறிந்தேன்	அறிவேன்	அறிய
5. ஆக்கு	ஆக்குகிறேன்	ஆக்கினேன்	ஆக்குவேன்	ஆக்க
6. நடு	நடுகிறேன்	நட்டேன்	நடுவேன்	நட
7. உண் / உண்ணு	உண்கிறேன் / உண்ணுகிறேன்	உண்டேன்	உண்பேன் / உண்ணுவேன்	உண்ண
8. தின் / தின்னு	தின்கிறேன் / தின்னுகிறேன்	தின்றேன்	தின்பேன் / தின்னுவேன்	தின்ன
9. கேள்	கேட்கிறேன்	கேட்டேன்	கேட்பேன்	கேட்க
10. கல்	கற்கிறேன்	கற்றேன்	கற்பேன்	கற்க
11. தீர்	தீர்க்கிறேன்	தீர்த்தேன்	தீர்ப்பேன்	தீர்க்க
12. நட	நடக்கிறேன்	நடந்தேன்	நடப்பேன்	நடக்க

13. தா, சா, காண் முதலியன முதனிலைதிரிந்தும் பிறவாறும் வேறுபடும் வினைகள்.

V

தமிழ் எழுத்துக்களுக்கேற்ற ஆங்கில வெழுத்துக்களைக் குறிக்கும் அட்டவணை

Transliteration Table

அ	a	ஐ	ai	ஞ	ñ	ர	r	ஜ	j
ஆ	ā	ஒ	o	ட	ṭ	ல	l	ஶ	ś
இ	i	ஓ	ō	ண	ṇ	வ்	v	ஷ்	ṣ
ஈ	ī	ஔ	au	த	t	ழ்	ḻ	ஸ	s
உ	u	ஃ	ḵ	ந	n	ள்	ḷ	ஹ	h
ஊ	ū	க்	k	ப	p	ற்	ṟ	க்ஷ	ks
எ	e	ங	ṅ	ம	m	ன	ṉ		
ஏ	ē	ச	c	ய்	y				

VI

குறியீடுகள்

Signs

< இது, சொல்லின் பிறப்பிடத்தைக் குறிப்பது.
< denotes 'from'; i.e., derived from.

+ இது நிலைமொழியோடு தொடர்ந்துவரும் மொழியைக் குறிப்பது.

+ denotes 'and'; i.e. compounded with what follows, viz., a word or a suffix.

———

= இது, சமம் அல்லது விவரம் குறிப்பது.
= denotes 'equivalent with', 'the same as' 'equal to'.

———

∪	அநுத்ருதம்	s	குரு
o	த்ருதம்	ट	புலுதம்
၊	இலகு	+	காகபதம்
∪∪	நிரை	-	நேர்

VII

நூல்களை மேற்கோளாண்ட முறை

METHOD OF CITING QUOTATIONS

1.	நூல், உட்பிரிவின் முதற்குறிப்பு, பாட்டு அல்லது சூத்திரத்தின் எண் ...	கம்பரா. நாட்டுப். 1.
2.	,, உட்பிரிவினெண், பாட்டு அல்லது விஷயத்தின் எண் ...	பிரபோத. 12, 13.
3.	,, பாட்டு அல்லது விஷயத்தின் தொடரெண்	குறள், 1116.
		அணியி. 12.
4.	,, பாட்டெண், வரியெண்	பரிபா. 13, 14.
5.	,, பக்கவெண், பாட்டெண்	தேவா. 139, 6.
6	,, பக்கவெண்	அசுவசா. 15.
7.	,, பெரும்பிரிவின் முதற்குறிப்பு, சிறுபிரிவின் எண் அல்லது முதற்குறிப்பு, பாட்டு அல்லது கண்ணியெண்.	பெருங். உஞ்சைக். 4, 7.
		திவ். இயற். திருவிருத். 2.
		தை. தை. பெரிய. ம. 10.
8.	,, பெரும்பிரிவினெண், சிறுபிரிவின் முதற்குறிப்பு அல்லது எண், பாட்டு அல்லது கண்ணியெண்.	அருட்பா, i, நெஞ்சறி. 4.
		ஈடு, 5, 5, 4.
9.	நூல்மட்டும்	பிங்.
10.	நூல், வரி அல்லது கண்ணியெண்	மதுரைக். 64.
		விக்கிரம. உலா, 21.
11.	,, தொகுதியெண் அல்லது தொகுதியின் பெயர்க்குறிப்பு, பக்கவெண்	S. I. I. i, 29.
12.	,, தொகுதியெண், பக்கவெண் பாட்டெண்	தனிப்பா. i, 17, 79.
3.	,, பிரிவின் முதற்குறிப்பு, அதிகாரவெண், விஷயவெண் ...	விவிலி. மார். 11, 22.
4.	,, பாட்டு அல்லது சூத்திரத்தின் தொடரெண், மேற்கோளெண் ...	மாறனலங். 23, 207.
5.	,, பாட்டு அல்லது சூத்திரத்தின் தொடரெண், பக்கவெண் ...	யாப். வி. 96, 400.
6.	,, பிரிவின் முதற்குறிப்பு, பத்தினெண், பதிகவெண், பாட்டெண்...	திவ். திருவாய். 1, 2, 3.

அகராதியில் ஆளப்பட்ட நூல்களும் அவைகளின் குறியீடு பதிப்பு முதலிய விவரங்களும்

ABBREVIATIONS AND OTHER PARTICULARS OF WORKS QUOTED IN THE TAMIL LEXICON

நூலின் முதற்குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
அக. நி.	அகராதி நிகண்டு	சிதம்பர ரேவண சித்தர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை; 1921	9
அகநா.	அகநானூறு	சங்கப்புலவர்கள்	The Madras Law Journal Press, Mylapore, ருத்ரோத்காரி௵	4
அகராதி	அகராதி	அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளை	Ms	
அசுவசா.	அசுவசாத்திரம்	நகுலசகதேவர்	சென்னை: ஜீவகாருண்ய விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1911	6
அணியி.	அணியிலக்கணம்	விசாகப்பெருமாளையர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, சகாப்தம் 1827 (1905)	3
அபி. சிந்.	அபிதானசிந்தாமணி	சிங்காரவேலுமுதலியார், ஆ.	சென்னை: வைஜயந்தி அச்சியந்திரசாலை, 1910	9
அபிரா.	அபிராமியந்தாதி	அபிராமி பட்டர்	சென்னை: வித்தியானுபாலனயந்திரசாலை, துந்துபி௵ பங்குனி௴	3
அமுதா. பிள்.	அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்	சிவஞான சுவாமிகள்	சென்னை, கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், துன்மதி௵, ஆவணி௴	3
அமுதாக or அமுதாகரம்.	அமுதாகரம்	...	Ms.	3
அரிச. பு.	அரிச்சந்திர புராணம்	ஆசுகவிராஜர்	வித்தியா ரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1913	1
அரிசமய.	அரிசமய தீபம்	சடகோபதாசர்	சென்னை. செங்கல்வராய நாயகர் ஆர்பனேஜ் அச்சுக்கூடம், 1903	1
அரு. அக. or அ. அ. or அ. அ. அ.	அரும்பெயர் அநுபந்த அகராதி	பதினெண் சித்தர்		9
அரு. நி.	அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு	அருமருந்தைய தேசிகர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1931	9
அருங்கலச்.	அருங்கலச்செப்பு	சமண முனிவர்	Ms. Government Oriental Manuscripts Library, Madras	9
அருட்பா	திருவருட்பா	இராமலிங்க சுவாமிகள்	சென்னை: சூளை, கோள்டன் அச்சியந்திரசாலை, பராபவ௵ புரட்டாசி௴, 1906	8
அருணகிரிபு.	அருணகிரிபுராணம்	மறைஞான தேசிகர்		1
அருணகிரியந்.	அருணகிரியந்தாதி	குகை நமச்சிவாயர்		3
அருணா. or அருணா. பு.	அருணாசலபுராணம்	எல்லப்ப நாவலர்	சென்னை: வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1920	1
அல்லியரசாணி மாலை	அல்லியரசாணிமாலை	புகழேந்திப் புலவர்		9

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
அழகர். பிள்.	அழகர் பிள்ளைத் தமிழ்		மதுரை: தமிழ்ச்சங்கம்	1
அழகரகல.	அழகரகலம்பகம்	சாமி கவிகாளருத்திரர்		3
அறநெறி.	அறநெறிச்சாரம்	முனைப்பாடியார்	S. P. C. K. Press, Vepery, 1912	3
அறப். சத.	அறப்பளீசுர சதகம்	அம்பலவாணக் கவிராயர்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1905	3
அறுபது.	அறுபதுவருட பலன்	இராமலிங்கக் குருக்கள்	சென்னை: சூளை: நிரஞ்சன விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1912	3
அனுமா.	அனுமான விளக்கம்	திரு நாராயணையங்கார்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1905	6
அஷ்டப்.	அஷ்டப்பிரபந்தம்	பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்	சென்னை: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1904	1
அஷ்டப்பிரக.	அஷ்டப்பிரகரணம்	கிருஷ்ண சாஸ்திரி	சிவாகமசித்தாந்த பரிபாலன சங்கம், 1925	6
அஷ்டாதச.	அஷ்டாதச ரகஸ்யம்	பிள்ளைலோகாசாரியார்	ஆனந்த அச்சுக்கூடம், 1911	3 or 6
ஆ. நி.	ஆசிரிய நிகண்டு	ஆண்டிப் புலவர்	Ms.	9
ஆசார்ய.	ஆசார்ய ஹ்ருதயம்	அழகியமணவாளப் பெருமாள் நயினார்	நிரஞ்சன விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1912	3
ஆசாரக்.	ஆசாரக்கோவை	பெருவாயின் முள்ளியார்	பாளையங்கோட்டை: சிந்தாமணி யந்திரசாலை, 1058ஞு, சுவபானு ஞு, ஆனி மீ	3
ஆசௌச.	ஆசௌச தீபிகை			
ஆத்திசூ.	ஆத்திசூடி	ஔவையார்	சென்னை: பண்டித மித்திரயந்திரசாலை, 1905	9
ஆத்திசூ. வெ.	ஆத்திசூடி வெண்பா	இராம பாரதி	சென்னை: ஜீவகாருண்ய விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1905	3
ஆதியுலா	திருக்கைலாய ஞான வுலா	சேரமான் பெருமாள் நாயனார்	சென்னை: கலாரத்நாகரம் அச்சுக்கூடம், சாதாரணஞு, ஆவணி மீ	10
ஆதியூரவ தானி	ஆதியூரவதானி சரித்திரம்	சேஷையங்கார்		10
ஆயு. சிகிற்.	ஆயுர்வேத சிகிற்சா சாரசங்கிரகம்	ஸ்ரீ யூகிமுனிவர்	இலக்கணக்களஞ்சிய அச்சுக்கூடம், 1897, நவம்பர் மீ	6
ஆறுமுக. நா.	ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்	கைலாசம் பிள்ளை	சென்னை: வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை, காலயுக்திஞு, தை மீ	6
ஆனைக்கா.	Vide திருவானைக்கா.			
இங். வை.	இங்கிலீஷ் வைத்திய சங்கிரகம்	ஜகநாதம் நாயுடு, மஞ்.	The Guardian Press, Madras, 1909	6
இந்துபாக.	இந்துபாக சாஸ்திரம்	இராமச்சந்திர ராயர்	The Guardian Press, Madras, 1912	6
இரகு.	இரகுவம்சம்	அரசகேசரி	யாழ்ப்பாணம்: வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை, 1887	1
இரத்தினச்.	இரத்தினச் சுருக்கம்	புகழேந்திப் புலவர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை, ரௌத்திரி ஞு, ஆடி மீ	3
இரக்ஷணிய.	இரக்ஷணிய சரிதம்	H. A. கிருஷ்ண பிள்ளை	N. M. S. Press, Vepery, Madras, 1932	3

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆசிரியர்: தொகுத்தோர் பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள்களை முறையைக் காட்டும் எண்
இரா. வை. ம or இராச வைத்.	இராஜ வைத்திய மகுடம்	தேரையர்	சென்னை: ஸ்ரீநாமி வைத்தியகலாநிதி அச்சியந்திரசாலை, 1901, இரண்டாம் பதிப்பு	3
இராம. பண விடு.	பணவிடுதூது	இராமநாதபுரம் சரவணப் பெருமாள் கவிராயர்	சென்னை: இராயப்பேட்டை சாது அச்சுக்கூடம், 1934	10
இராமநா.	இராமநாடகம்	அருணாசலக்கவிராயர்	சென்னை: பூமகள் விலாச அச்சுக் கூடம், 1911	1
இருசமய.	இருசமய விளக்கம்	அரிதாசர்	கலியுகாப்தம் 4951, பிங்கள வரு	2
இலக். அக.	இலக்கியச் சொல்லகராதி	குமாரசுவாமி பிள்ளை	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, ஆனந்த வரு, ஐப்பசிமீ	9
இலக். கொத்.	இலக்கணக் கொத்து	சுவாமிநாத தேசிகர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, விரோதிகிருது வரு, ஆவணிமீ	14
இலக். வி.	இலக்கண விளக்கம்	வைத்தியநாத தேசிகர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, விரோதி வரு, புரட்டாசிமீ	3'
இலிங்கபு.	இலிங்கபுராணம்	குலசேகரபாண்டியன்	சென்னை: இலக்ஷ்மீ விலாஸ் அச்சுக்கூடம், தாது வரு, ஆனிமீ	2
இறை.	இறையனாரகப் பொருள்	கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்	The V. N. Jubilee Press, Madras, விகாரி வரு, சித்திரைமீ	3 or 15
இன. நாற்.	இன்னாநாற்பது	கபிலர்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1909	3
இனி. நாற்.	இனியவை நாற்பது	பூதஞ்சேந்தனார்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1903	3
ஈச்சுரநிச்சயம்	ஈச்சுரநிச்சயம்			6
ஈட்டியெழுபது	ஈட்டியெழுபது	ஒட்டக்கூத்தர்		3 or 9
ஈடு	ஈடு- முப்பத்தாறாயிரப்படி (முதற்பத்து)	நம்பிள்ளை	திருவல்லிக்கேணி: நோபில அச்சுக்கூடம், 1925	8
ஈடு	ஈடு- முப்பத்தாறாயிரப்படி (இரண்டாம் பத்து)	,,	சென்னை: கணேச அச்சுக்கூடம், 1925	8
ஈடு	ஈடு- முப்பத்தாறாயிரப்படி (மூன்றாம் பத்து)	,,	திருவல்லிக்கேணி: நோபில் அச்சுக்கூடம், 1924	8
ஈடு	ஈடு- முப்பத்தாறாயிரப்படி (நான்காம்பத்து)	,,	சென்னை: கணேச அச்சுக்கூடம், 1924	8
ஈடு	ஈடு-முப்பத்தாறாயிரப்படி (ஐந்தாம்பத்து)	,,	திருவல்லிக்கேணி: நோபில் அச்சுக் கூடம், 1926	8
ஈடு	ஈடு-முப்பத்தாறாயிரப்படி (ஆறாம்பத்து)	,,	திருவல்லிக்கேணி: நோபில் அச்சுக்கூடம், 1927	8
ஈடு	ஈடு-முப்பத்தாறாயிரப்படி (ஏழாம்பத்து)	,,	திருவல்லிக்கேணி: நோபில் அச்சுக்கூடம், 1928	8
ஈடு	ஈடு-முப்பத்தாறாயிரப்படி (எட்டாம்பத்து)	,,	திருவல்லிக்கேணி: நோபில் அச்சுக்கூடம், 1929	8

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர். தொகுத்தோர். பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
ஈடு	ஈடு-முப்பத்தாறாயிரப்படி (ஒன்பதாம்பத்து)	நம்பிள்ளை	திருவல்லிக்கேணி: நோபில் அச்சுக்கூடம், 1929	8
ஈடு	ஈடு-முப்பத்தாறாயிரப்படி (பத்தாம்பத்து)	,,	திருவல்லிக்கேணி: நோபில் அச்சுக்கூடம், 1930	8
ஈடு, ஆறா.	திருவாய்மொழி: வியாக்கியானம்: ஆறாயிரப்படி	சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்		8
ஈடு, ஒன்ப.	ஈடு-ஒன்பதாயிரப்படி			8
ஈடு, பன்னீ.	,, பன்னீராயிரப்படி			8
ஈடு, ஜீ. or ஈடு, அரும்.	,, ஜீயரரும்பதம்			8
உண்மைநெறி.	உண்மைநெறி விளக்கம்	உமாபதி சிவாசாரியார்	சிந்தாதிரிப்பேட்டை: சிவஞானபோதயந்திரசாலை, கலி 4996, ஜயஹு தைமீ	3
உண்மைவிளக்.	உண்மை விளக்கம்	மனவாசகங் கடந்தார்	சிந்தாதிரிப்பேட்டை: சிவஞானபோத யந்திரசாலை, கலி 4991, விரோதிஹு ஆனிமீ	3
உத்தர.	உத்தர காண்டம்: இராமாயணம்	ஒட்டக்கூத்தர்	சென்னை: குயப்பேட்டை வித்தியாரத்நாகர அச்சியந்திரசாலை, 1911	1
உபதேசகா.	உபதேசகாண்டம்	குகனேரியப்ப நாவலர்	சென்னை: கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், கஅஎஹு	1
உபதேசரத்.	உபதேசரத்தினமாலை	மணவாளமாமுனிகள்	சென்னை: கணேச அச்சுக்கூடம், 1920	3
உபநி.	உபநிடதம்	கருணாகர சுவாமிகள்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1909, இரண்டாம்பதிப்பு	3
உரி. நி.	உரிச்சொல்நிகண்டு	காங்கேயர்	கொக்குவில்: சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை, விசுவாவசுஹு, சித்திரைமீ	9
உலக.	உலகநீதி	உலகநாதர்	சென்னை: பண்டிதமித்திரயந்திரசாலை, 1906	9
உவமான சங்கிரகம்	உவமான சங்கிரகம்	திருவேங்கடையர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, இரௌத்திரிஹு, ஆடிமீ, நான்காம்பதிப்பு	3
ஏகாதசி பு.	ஏகாதசி புராணம்	வரதராச பண்டிதர் காசி. அ.	சென்னை: பண்டிதமித்திர அச்சியந்திரசாலை, 1898, விளம்பிஹு, ஆனிமீ	3
ஏகாம். உலா	ஏகாம்பரநாதருலா	இரட்டைப்புலவர்		10
ஏரெழு.	ஏரெழுபது	கம்பநாட்டாழ்வார்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, விஜயஹு, தைமீ, மூன்றாம்பதிப்பு	3
ஏலா. or ஏலாதி	ஏலாதி	கணிமேதையார்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1924	3
ஐங்குறு.	ஐங்குறுநூறு	சங்கப்புலவர்கள்	சென்னபட்டணம்: கணேச அச்சுக்கூடம், 1920	3
ஐந். ஐம்.	ஐந்திணை யைம்பது	மாறன் பொறையனார்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1903	3

நூலின் பெயர்க் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளானவை முறையைக் காட்டும் எண்
ஒருதுறைக்.	ஒருதுறைக்கோவை	அமிர்தகவிராயர்	சென்னை: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1905	3
ஒழிவி.	ஒழிவிலொடுக்கம்	கண்ணுடைய வள்ளல்	சென்னை: பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ் அச்சுக்கூடம், 1906	1
ஔவை. கு. or ஔவை கு.	ஔவைகுறள்	ஔவையார்	ஸ்ரீ சுந்தர விலாஸ அச்சுக்கூடம், 1906	1 or 3
கச்சி. வண்டு.	கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது	கச்சியப்பமுனிவர்	சென்னை: கேஸரி அச்சுக்கூடம், பிரமோதூதஹு தைமீ, 1931, இரண்டாம் பதிப்பு	10
கசேந்திர.	கசேந்திரமோட்சம்	திருவடிதாசர்		3
கட்டட. சா. or கட்டடசா.	கட்டட சாத்திரம்		Sri Vani Vilasa Press, Srirangam, 1904	6
கட்டட. நாமா.	கட்டட வேலையின் நாமாவளி		Scottish Press, Mylapore, 1858	6
கட்டளை. or கட்டளைக்.	கட்டளைக்கொத்து		Manonmani Vilasam Press, Madras, 1903	6
கடம்ப. பு.	கடம்பவன புராணம்	வீமநாத பண்டிதர்	சென்னை: வித்தியாவர்த்தினி அச்சுக்கூடம், விக்கிரமஹு, ஆடிமீ	1
கணக்கதி.	கணக்கதிகாரம்	காரியார்	சென்னை: சூளை: நிரஞ்சன விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1927.	9
கணக்கு. பதி.	கணக்குப்பதிவு நூல்	நடேசையர்	தஞ்சாவூர்: லாலி எலக்டிரிக் அச்சுக்கூடம், 1914	6
கந்த. சு.	கந்தபுராணச்சுருக்கம்	சம்பந்தசரணாலய சுவாமிகள்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, இரத்தாக்ஷிஹு, ஐப்பசிமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	1
கந்த பு.	கந்தபுராணம்	கச்சியப்ப சிவாசாரியர்	சென்னை: பிரசிடென்ஸி அச்சியந்திரசாலை, 1908	1
கந்தர் கலி.	கந்தர் கலிவெண்பா	குமரகுருபர சுவாமிகள்	சென்னை: கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், சுபகிருதுஹு, தைமீ	10
கந்தரந்.	கந்தரந்தாதி	அருணகிரிநாதர்	சூளை: பிரின்ஸ ஆப வேல்ஸ அச்சியந்திரசாலை, 1906	3
கந்தரல.	கந்தரலங்காரம்	,,	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, 1906	3
கந்தரனு.	கந்தரனுபூதி	,,	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, 1906	3
கம்பரந்.	கம்பரந்தாதி	சிவஞானசுவாமிகள்	சென்னை: இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலை, நந்தனஹு, சிங்கமதி, இரண்டாம் பதிப்பு	3
கம்பரா.	கம்பராமாயணம்	கம்பநாட்டாழ்வார்	சென்னை: குயபபேட்டை, வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1911	1
கயாகரம்	கயாகரநிகண்டு	கயாதரர்	Ms.	9
கரு. அக. or க. அ. or க. அக. or க. பொ.	கருப்பொருளகராதி			9

நூலின் குறுக் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
கருவூர்ப்பு.	கருவூர்ப்புராணம்			1
கல்லா.	கல்லாடம்	கல்லாடனார்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1911	4
கல்லா.....மயிலேறும்.	கல்லாடம் மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளை உரை	கல்லாடனார்: மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளை	சென்னை: சந்திர மௌலி பிரஸ், ஆங்கிரஸளு, ஆவணிமீ	4
கல்வளை.	கல்வளையந்தாதி	சின்னத்தம்பிப்புலவர்	சென்னை: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1913	3
கல்விவி.	கல்விவிளக்கம்	சுப்பிரமணிய முதலியார், வி. பி.	சென்னை: அல்பியன் அச்சுக் கூடம், 1899	6
கலிங்.	கலிங்கத்துப்பரணி	சயங்கொண்டான்	Minerva Press, 1898	1
கலிங......புதுப்.	கலிங்கத்துப்பரணி புதுப்பதிப்பு	,,	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக் கூடம், உருத்ரோத்காரிளு, வைகாசிமீ	3
கலித்.	கலித்தொகை	சங்கப்புலவர்கள்	The Scottish Press, Madras, 1887	3 or 4
கலைசை ச.	கலைசைச்சிலேடை வெண்பா	தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர்	தஞ்சாவூர்: கல்யாணசுந்தரம் முத்திரா சாலை, 1908	3
கவிகுஞ்.	கவிகுஞ்சர பாரதி பதம்	கவிகுஞ்சரபாரதி		5
களவழி or கள. நாற்.	களவழி நாற்பது	பொய்கையார்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1913	3
களவியற்.	களவியற் காரிகை		Madras: The B. N. Press, 1931	9
கனு.	கனுநூல்	பொன்னவன்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திரா சாலை, 1903	3
காசிக.	காசிகண்டம்	அதிவீரராமபாண்டியர்	சென்னை: ஸ்டார் ஆப் இந்தியா பிரஸ், 1895	1
காஞ்சிப்பு.	காஞ்சிப்புராணம்	சிவஞானசுவாமிகள்	சென்னை. கலாரத்நாகர அச்சுக் கூடம், 1910	1
காரிகை	யாப்பருங்கலக் காரிகை	அமிதசாகரர்	சென்னை: வேப்பேரி: ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த முத்திராக்ஷர சாலை, 1908	1
கால். வி.	கால்நடை வியாதிகள்	சுப்பிரமணிய முதலியார் வி. பி.	சென்னை: நேஷனல் அச்சுக்கூடம், 1885	6
காவடிச்.	காவடிச்சிந்து	அண்ணாமலை ரெட்டியார்		3
காளத். உலா	திருக்காளத்தி நாதருலா	சேறைக்கவிராச பிள்ளை	சென்னை: வைஜயந்தி அச்சுக் கூடம், 1904	10
குசேலோ.	குசேலோபாக்கியானம்	தேவராஜ பிள்ளை	சென்னை: பண்டிதமித்திர யந்திர சாலை, 1904	1
குமர. பிர.	குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு	குமரகுருபர சுவாமிகள்	சென்னை: கலாரத்நாகர அச்சுக் கூடம், சுபகிருதுளு, தைமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	1
குமரேச. or குமரே. சத.	குமரேசசதகம்	குருபாததாசர்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1905	3
குமாரசு. or குமாரசாமி	குமாரசுவாமியம்	குமாரசுவாமி தேசிகர்	சென்னை: வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1923	3

நூலின் முகக் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளான முறையைக் காட்டும் எண்
குருகூர்ப.	குருகூர்ப்பள்ளு	சடகோபப் புலவர்	The Madras Law Journal Press, Mylapore, Madras, 1932	3
குருபரம்.	குருபரம்பராபிரபாவம் (ஆறாயிரப்படி)	பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர்	சென்னை: கணேச அச்சுக்கூடம், பராபவ௵, கார்த்திகை௴	6
குருபரம் or குருபரம...... பன்னி.	குருபரம்பராபிரபாவம் (பன்னீராயிரப்படி)	பூர்வாசாரியர்கள்	கோமளேசுவரன்பேட்டை: சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலை, 1909	6
குலோத். கோ.	குலோத்துங்க சோழன் கோவை	ஒட்டக்கூத்தர்	மதுரை: விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை, 1910	3
குற்ற. ஊடல்	திருக்குற்றால ஊடல்	திரிகூடராசப்பக் கவிராய மூர்த்திகள்	செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்	3
குற்ற. குற.	திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி	,,	மதுரை: விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை, 1912	3
குற்ற. தல.	திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்	,,	மதுரை: விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை, சாதாரண௵ ஆவணி௴	1
குறள்	திருக்குறள்	திருவள்ளுவர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சௌமிய௵, வைகாசி௴	3
குறள்...உரை or பரி.	திருக்குறள்... பரிமேலழகருரை	திருவள்ளுவர்: பரிமேலழகர்	,, ,,	3
குறள், மணக்.	திருக்குறள் மூலமும் மணக்குடவர் உரையும்	திருவள்ளுவர்: மணக்குடவர்	சென்னை திருவல்லிக்கேணி: நோபில் அச்சியந்திரசாலை, 1925	3
குறிஞ்சிப்.	பத்துப்பாட்டு: குறிஞ்சிப்பாட்டு	கபிலர்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1918, இரண்டாம் பதிப்பு	10
குறுந்.	குறுந்தொகை	சங்கப்புலவர்கள்	வேலூர்: வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம்	3
கூர்மபு.	கூர்மபுராணம்	அதிவீரராமபாண்டியர்	சென்னை: தண்டையார்பேட்டை இலக்ஷ்மீ விலாஸ அச்சுக்கூடம், ஈசுவர௵, சித்திரை௴	1
கூளப்ப.	கூளப்ப நாயக்கன் காதல்	சுப்பிரதீபக்கவிராயர்	சென்னை: விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடம்	10
கைவல். or கைவல்ய.	கைவல்ய நவநீதம்	தாண்டவராய சுவாமிகள்	தொண்டைமண்டலம் அச்சியந்திரசாலை, 1905	1
கொக்கோ.	கொக்கோகம்	அதிவீரராமபாண்டியன்	ஹேவிளம்பி ௵, 1898	2
கொடிக்.	கொடிக்கவி	உமாபதி சிவாசாரியர்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1879	3
கொண்டல் விடு.	கொண்டல் விடு தூது			10
கொலைமறு.	கொலைமறுத்தல்	சாந்தலிங்க சுவாமிகள்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, கீலக௵, சித்திரை௴	3
கொன்றை வே.	கொன்றைவேந்தன்	ஔவையார்	சென்னை: பண்டித மித்திர யந்திரசாலை, 1906	9

நூலின் முகக் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
கோயிலொ.	கோயிலொழுகு		சென்னை: ஆனந்த முத்திராக்ஷர சாலை, 1909	6
கோயிற்பு.	கோயிற் புராணம்	உமாபதி சிவாசாரியா	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சாதாரண ௵, இரண்டாம்பதிப்பு	1
கோவி. சத.	கோவிந்த சதகம்	நாராயணபாரதி	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1906	3
சங். அக.	(சங்கத்தகராதி) தமிழ்ச்சொல்லகராதி (முதற்பாகமும் இரண்டாம பாகமும்)	கதிரைவேற்பிள்ளை	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திரா சாலை, 1910	9
சங. அக.	(சங்கத்தகராதி) தமிழ்ச்சொல்லகராதி (மூன்றாம பாகம)	,,	,,	9
சங்கர. உலா	சங்கரசோழனுலா		Ms.	10
சங்கற்ப.	சங்கற்ப நிராகரணம்	உமாபதி சிவாசாரியர்	சிந்தாதிரிபபேட்டை: சிவஞானபோத யந்திரசாலை, கலி 4996, ஜய௵, தை௴, இரணடாம் பதிப்பு	3
சங்கீதகாயகா.	சங்கீத காயகாமிர்த வர்ஷணி	நாராயணதாஸர் & அருணசலம் பிள்ளை	சென்னை: ஜீவகாருண்ய விலாச அச்சுக்கூடம்	6
சங்கீதபால.	சங்கீத பாலபோதினி			6
சடகோபரந்.	சடகோபரந்தாதி	கம்பநாட்டாழ்வார்		3
சதாசிவ.	சதாசிவரூபம்	சட்டநாத வள்ளலார்	மதராஸ்: ரிபபன் அச்சியந்திர சாலை, 1917	9 or 3
சது.	சதுரகராதி	வீரமாமுனிவா	Madras: The Public Instruction Press, 1860	9
சம். அக.	சம்பிரதாயவகராதி		ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முத்ராபக ஸபை, சென்னை	9
சர்வச. கீர்த். or சர்வசமய.	சர்வசமய சமரச கீர்த்தனை	வேதநாயகம் பிள்ளை	சென்னை: வாணீவிலாச அச்சுக்கூடம், 1892	6
சர்வா. சிந்.	சர்வார்த்த சிற்ப சிந்தாமணி	வீராசாமி முதலியார்	சென்னை: ஜீவகாருண்ய விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1905	6
சரசுவதியந்.	சரசுவதியந்தாதி	கம்பநாட்டாழ்வார்	சென்னை: கணேச அச்சுக்கூடம், ஆனந்த௵	3
சரசோ.	சரசோதிமாலை	போசராசபண்டிதர்	யாழ்ப்பாணம்: சோதிடப் பிரகாச யந்திரசாலை, சௌமிய௵ கார்த்திகை௴	3
சரபேந்திர குறவஞ்சி.	ஸ்ரீசரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடகம்	சிவக்கொழுந்து தேசிகர்	சென்னபட்டணம்: கேஸரி அச்சுக்கூடம் ஆங்கிரஸ௵, ஆடி௴, 1932	3
சரவண. பணவிடு. Vide இராம. பணவிடு.				
சாதகசிந்.	சாதக சிந்தாமணி	தில்லை விநாயகன்	Madras: The S. P. V. Press, 1911	3
சாதகா. or சாதகாலங்.	சாதகாலங்காரம்	நடராசர், கீரனூர்	கோல்டன் ஸ்டீம் பிரஸ், 1911	3

நூலின் குறுக் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
சாரங்க.	சாரங்கதரசம்ஹிதை	துரைசாமி ஐயங்கார், எம்.	Madras: The Swadesamitran Branch Press, 1927, 3rd Edition	6
சி. சி.	சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம (1-6 சூத்திரங்கள்)	அருணந்தி சிவாசாரியார்	சென்னை: சிவஞானபோத யந்திர சாலை, சர்வதாரி௵, வைகாசி௴	2
சி. சி.	சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம (7-12 சூத்திரங்கள்)		சென்னை: சிவஞானபோத யந்திர சாலை, விரோதி௵, ஆனி௴, கலியுகாதி 4991	2
சி. சி. பர.	சிவஞான சித்தியார் பரபக்ஷம்		சிந்தாதிரிபேட்டை: சிவஞான போதயந்திரசாலை, சாதாரண ௵, மார்கழி௴	1
சி. போ.	சிவஞான போதம்	மெய்கண்ட தேவர்	சென்னபட்டணம். வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை, பராபவ ௵, சித்திரை௴	8
சி. போ. சிற்.	சிவஞானபோதச் சிற்றுரை விளக்கம்	முத்தையபிள்ளை, கொ.	சென்னை: சைவ வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை and ஸ்ரீநிகேதன அச்சுக்கூடம், 1918	8
சி. போ. வ. தீ. or சி. போ. தீ.வ.	சிவஞானபோத வசனாலங்காரதீபம் or சிவஞானபோத தீபாலங்கார வசனம்	செந்திநாதையர்	சென்னை: வித்யாநுபாலன யந்திர சாலை, நள௵, சித்திரை௴, 1925	6
சி. போ. பா.	சிவஞானபோத பாஷ்யம்	சிவஞானமுனிவர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, துர்மதி௵, மார்கழி௴	8 or 6
சிகிச்சா. or சிகிற்சா.	சிகிச்சாசார சங்கிரகம்	ஸ்ரீயூகி முனிவர்	இலக்கணக் களஞ்சிய அச்சுக் கூடம், நவம்பர்௴, 1897	6
சிங்கைச்சிலேடை வெண்பா	சிங்கைச் சிலேடை வெண்பா	நமச்சிவாயப் புலவர்		1
சித். கட்.	சித்தாந்தக்கட்டளை		Manonmani Vilasam Press, Madras, 1903	6
சித். சா.	சித்தாந்தசாராவளி	திரிலோசன சிவாசாரியார்	சென்னை: சிந்தாதிரிபேட்டை சிவஞான போதயந்திர சாலை, சர்வஜித்௵, தை௴	6
சித். சிகா.	சித்தாந்தசிகாமணி (நாகிசெட்டி எழுதிய உரையுடன் கூடியது)	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	சென்னை: கலாரத்நாகரம் அச்சுக் கூடம், 1910	1 or 6
சித். பிர.	சித்தாந்தப்பிரகாசிகை	சிவஞானசுவாமிகள்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1913	6
சித். மரபுகண்.	சித்தாந்த மரபு கண்டனம்	சிவஞானசுவாமிகள்	சிதம்பரம்: சித்தாந்த வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, விஜய௵, கார்த்திகை௴	6
சித்தர்சிந்து	சித்தர் சிந்து			3 or 6

நூலின் முகூஉக் குறிப்பு	நூல்	ஆசிரியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாளைட முறையைக் காட்டும் எண்
சிந்தா. நி. or சிந்தாமணி நிகண்டு	சிந்தாமணி நிகண்டு	க வயித்தியலிங்கர்	சென்னை: இலக்ஷ்மீவிலாச அச்சுக் கூடம், தாதுஸு, சித்திரைமீ	9
சிலப்.	சிலப்பதிகாரம்	இளங்கோவடிகள்	சென்னை: கமாஷியல் அச்சுக் கூடம், 1920, இரண்டாம் பதிப்பு	4
சிலப். ... அரும்.	சிலப்பதிகாரம் அரும் பதவுரை	,, அரும்பதவுரையாசிரியா	,,	4
சிலப்...உரை	சிலப்பதிகாரம், அடி யார்க்குநல்லாருரை	இளங்கோவடிகள் அடியார் க்கு நல்லார	,,	4
சிவக் பிரபந். or சிவக்கொ ழுந்து பிர.	சிவக்கொழுந்துதேசி கா பிரபந்தத்திரட்டு	சிவக்கொழுந்து தேசிகர்	சென்னபட்டணம்: கேஸரி அச் சுக்கூடம, ஆங்கீரஸஸு, ஆடிமீ, 1932	1
சிவசம.	சிவசமவாத வுரை மறுப்பு	சிவஞானசுவாமிகள்	சிதம்பரம்: சித்தாந்த வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை, விஜயஸு, கார்த்திகைமீ	6
சிவதரு.	சிவதருமோத்தரம்	மறைஞானசம்பந்தர்	சென்னை: மீனாட்சியம்மை கலா நிதி அச்சுக்கூடம், 1888	1
சிவந்தெழுந்த பல்லவ. உலா	சிவந்தெழுந்த பல்லவ னுலா		Ms.	9
சிவப். கட்.	சிவப்பிரகாசக்கட்டளை		Manonmani Vilasam Press, Madura, 1903	6
சிவப். பிரபந்.	சிவப்பிரகாச சுவாமி கள் பிரபந்தத்திரட்டு	சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்	சென்னை: கலாரத்நாகரம் அச்சுக் கூடம, பராபவஸு, தைமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	1 or 7
சிவப்பிர.	சிவப்பிரகாசம	உமாபதிசிவாசாரியா	சிந்தாதிரிபேட்டை: சிவஞான போத யந்திரசாலை, கலி 4996, ஜய ஸு, தைமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	2 or 6
சிவரக.	சிவரகசியம்	ஒப்பிலாமணிதேசிகர்	திருச்செங்கோடு: சுப்பராய கவுண் டர் அச்சியந்திரசாலை, ஜெய ஸு, ஆனிமீ	1
சிவராத். பு.	சிவராத்திரிபுராணம்	வரதராஜ பண்டிதர்	Sacchidanandam Press, etc., சாதாரணஸு, ஆடிமீ	1
சிவாநந்த மாலை	சிவாநந்தமாலை			3 or 6
சிறுபஞ்.	சிறுபஞ்சமூலம்	காரியாசான்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1909	3
சிறுபாண்.	பத்துப்பாட்டு: சிறு பாணாற்றுப்படை	இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக் கூடம், 1918, இரண்டாம் பதிப்பு	10
சினேந்	சினேந்திரமாலை	சைனமாமுனிவா	சென்னை: தனலக்ஷ்மி நர்த்தன அச்சியந்திர சாலை, 1906	3
சீகாழித்.	சீகாழித்தலபுராணம்	அருணாசலக் கவிராயர்	சென்னை: ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக் கூடம், விஜயஸு, மாசிமீ	1

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
சீகாளத். பு.	சீகாளத்தி புராணம்	சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் வேலையசுவாமிகள்	சென்னை: மெமோரியல் அச்சுக் கூடம், சாவதாரிஞு, கார்த் திகைமீ	1
சீதக்.	சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்		Ms.	9
சீவக.	சீவகசிந்தாமணி	திருத்தக்க தேவர்	சென்னை: பிரஸிடென்ஸி அச்சுக் கூடம், 1907, இரண்டாம் பதிப்பு	3
சீவக.	சீவக சிந்தாமணி	,,	சென்னை: கமாஷியல் அச்சுக் கூடம், 1922, மூன்றாம் பதிப்பு	3
சீவரட்.	சீவரட்சாமிருதம்	சுப்பிரமணியபண்டிதர்	சென்னை: மனோன்மணி விலாச அச்சுக்கூடம், கலியுகாதி, 4995, ஜயஞு, கார்த்திகைமீ, இரண் டாம் பதிப்பு	6
சீவோற்பத்.	சீவோற்பத்தி சிந்தா மணி		சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடம், 1900	6
சு. வை. ர.	சுதேசவைத்தியரத்தி னம்	சந்திரசேகர், S.	சென்னை: காடியன் அச்சுக் கூடம், 1916, மூன்றாம் பதிப்பு	6
சுக்கிர. or சுக்கிரநீதி	சுக்கிரநீதி	கதிரேசஞ் செட்டியார்	Part at, Madras: The Indian Printing Works and Part at, Triplicane: The Noble Press, 1926	6
சுத்தா.	சுத்தானந்தப்பிரகாசம்		Ms.	9
சூடா.	சூடாமணிநிகண்டு	மண்டலபுருடன்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை, பரிதாபிஞு, ஆடிமீ	9
சூடா. உள்.	சூடாமணி உள்ள முடையான்	திருக்கோட்டியூர் நம்பி	S. P. V. Press, Madras, 1910	3
சூத. or சூத சங்.	சூதசங்கிதை	தேவராஜபிள்ளை	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, மன்மதஞு, பங்குனிமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	7
சூளா.	சூளாமணி	தோலாமொழித்தேவர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை, 1889	1
செங்கழு. விநா. பிள்.	செங்கழுநீர்விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்	சிவஞானசுவாமிகள்	சென்னை: இந்து தியலாஜிகல் யந் திரசாலை, நந்தனஞு, சிங்கமதி	1
செங்கோன்ற ரைச்செலவு	செங்கோன்றரைச் செலவு		Ms.	9
செந். or செந். பத்.	செந்தமிழ்ப்பத்திரிகை			11
செவ்வந்தி. பு. or செவ்வந் திப்பு.	செவ்வந்திப்புராணம்	எல்லப்ப நாவலர்	சென்னை: மீனாட்சியம்மை கலா நிதி அச்சுக்கூடம், 1887	1
சேக்கிழார்.பு.	சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்	உமாபதிசிவாசாரியார்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை, சாதாரண ஞு, கார்த்திகைமீ	3

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
சேதுபு.	சேதுபுராணம்	நிரம்பவழகிய தேசிகர்	சென்னபட்டணம் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, ஏவிளம்பி ஞு, ஆனிமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	1
சேந். திருப்பல.	சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு	சேந்தனார்	சென்னை; கலாரத்நாகரம் அச்சுக்கூடம், சார்வரி ஞு, ஆனிமீ	2
சைவச.	சைவசமய நெறி	மறைஞானசம்பந்தநாயனார்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, கீலக ஞு, ஆடிமீ, ஐந்தாம் பதிப்பு	1
சைவப்.	சைவப்பிரகாசனம்	சங்கரபண்டிதர்	சிவகாமி அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, அட்சய ஞு, மாசிமீ	6
சைவவி.	சைவவினாவிடை (முதற் புத்தகம்)	ஆறுமுகநாவலர்	சென்னபட்டணம் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, பிரமாதீச ஞு, சித்திரைமீ	6
சைவவி.	சைவவினாவிடை (இரண்டாம் புத்தகம்)	,,	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, விரோதிகிருது ஞு, ஐப்பசிமீ	6
சோதிட. சிந். or சோதிடக்.	சோதிடகிரகசிந்தாமணி	இராமலிங்கக் குருக்கள்	C. P. V. Press, Madras, 1911	6
சோமேச. முது. or சோமே.முதுமொழி.	சோமேசர்முதுமொழி வெண்பா	சிவஞான சுவாமிகள்	S. S. P. W. Madras	3
சோழமண. சத.	சோழமண்டலசதகம்	ஆத்மநாத தேசிகர்	மாயூரம்: கமலா பிரஸ், 1916	3
சோழவமி.	சோழவமிசசரித்திரச் சுருக்கம்	கோபிநாத ராவ், து. அ.	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1910	6
சௌந்த.	சௌந்தரியலகரி	கவிராச பண்டிதர்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சுக்கூடம், 1907	3
ஞானவா.	ஞானவாசிட்டம் (பிறைசை அருணாசல சுவாமிகள் இயற்றிய உரையுடன் கூடியது)	வசிட்டர்	சென்னை: ஸ்ரீ நிரஞ்சன விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1911	1
ஞானா.	ஞானாமிர்தம்	வாகீச முனிவர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1904	3 or 4
ஞானா. கட்.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை		Printed by Muniswami Mudaliar & Sons, 306, Linga Chetti Street, G.T., Madras, 1923	6
த. நி போ.	தத்துவநிசானுபோகசாரம்	தத்துவலிங்கதேவர்		1 or 3
தக்கயாகப்.	தக்கயாகப்பரணி	ஒட்டக்கூத்தர்	சென்னை: கேஸரி அச்சுக்கூடம், சுக்கில ஞு, தைமீ 1930	3 or 6
தசகா.	தசகாரியம்	சிதம்பரநாத தேசிகர்	சென்னை: சுதேசமித்திரன் பவர் பிரஸ், 1914	3 or 6
தஞ்சைவா.	தஞ்சைவாணன் கோவை	பொய்யாமொழிப்புலவர்	சென்னை: அமெரிகன் அச்சுக்கூடம், 1893	3

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
தண்டலை. or தண்டலை. சத.	தண்டலையார் சதகம்	படிக்காசுப் புலவர்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1905	3
தண்டி.	தண்டியலங்காரம்	தண்டி யாசிரியர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சோபகிருதுஞு, ஐப்பசிமீ	3
தணிகை. or தணிகைப்பு.	தணிகைப்புராணம்	கச்சியப்ப முனிவர்	The Scottish Press, Madras, சுபானுஞு, சித்திரைமீ	1
தத்துவப்.	தத்துவப்பிரகாசம்	தத்துவப்பிரகாச சுவாமிகள்	யாழ்ப்பாணம்: சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை, நந்தனஞு, மாசிமீ	1 or 3
தமிழ்நா.	தமிழ்நாவலர் சரிதை		The Caxton Press, Madras, 1921	3
தமிழ்விடு.	தமிழ்விடு தூது		சென்னை. கேசரி அச்சுக்கூடம், ஆங்கிரஸஞு, ஆவணிமீ 1932	6
தர்க்கசங். or தருக்கசங்.	தருக்க சங்கிரகம் அன்னம்பட்டீயம்	சிவஞான சுவாமிகள்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, ரௌத்திரிஞு, சித்திரை மீ ஆறும் பதிப்பு	6
தர்க்கபரி.	தர்க்கபரிபாஷை	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	சென்னை வேப்பேரி, கமலநாயகி அச்சியந்திரசாலை, 1908	6
தர்க்கபா.	தர்க்க(பரி)பாஷை	,,	Strong & Asbury, Printers, Jaffna, 1880	6
தருக்கசௌ.	தருக்கசௌமுதி	,,		6
தளசிங்கமாலை	தளசிங்கமாலை	அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை	6
தனிச். சிந். or தனிச் செய்யுட்சி.	தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி	கந்தசாமிக் கவிராயர்	மதுரை: விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை, 1908	3
தனிப்பா.	தனிப்பாடற்றிரட்டு (உரையுடன்) முதற் பாகம்	சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதர்	சென்னை: வைஜயந்தி அச்சியந்திரசாலை, 1902	12
தனிப்பா.	தனிப்பாடற்றிரட்டு (உரையுடன்) இரண்டாம் பாகம்	சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதர்	Vithiya Ratthinakaram Press, Madras, 1902	12
தக்ஷிணகை.	தக்ஷிணகைலாச புராணம்	சிங்கைச் செகராஜசேகரன்	சென்னை: கலாரத்நாகரம் பிரஸ், 1887	1
தாயு.	தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	தாயுமான சுவாமிகள்	சென்னை: ஸ்ரீநிகேதன அச்சுக்கூடம், 1906	1
தாளசமுத்திரம்	தாளசமுத்திரம்		Ms.	9
திணைமாலை or திணை. நூற்.	திணைமாலை நூற்றைம்பது	கணிமேதாவியார்	மதுரை: தமிழ்ச் சங்கமுத்திராசாலை, 1904	3
தியாக. லீலை.	தியாகராஜ லீலை	மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை	சென்னை பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடம், 1905	1
திராவிடப்.	திராவிடப்பிரகாசிகை	சபாபதி நாவலர்	சென்னை: சாது அச்சுக்கூடம், பிரபவஞு, வைகாசிமீ 1927	6

நூலின் பெயர்க் குறிப்பு	நூல்	ஆசிரியர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள்ளண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
திரிகடு.	திரிகடுகம்	நல்லாதனார்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன அச்சியந்திரசாலை, சுபகிருதுஸு, பங்குனிமீ	3
திருக்கருவை. கலித்.	திருக்கருவைக் கலித்துறையந்தாதி	அதிவீரராம பாண்டியர்	சென்னை: வைஜயந்தி பிரஸ், 1915	3
திருக்கருவை. பதிற்றுப.	திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி	,,	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சுபகிருதுஸு, ஆடிமீ, நான்காம் பதிப்பு	3
திருக்கலம்.	திருக்கலம்பகம்	உதீசி தேவர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை	3
திருக்களிற் றுப்.	திருக்களிற்றுப்படியார்	உய்யவந்ததேவ நாயனார்	சென்னை: சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சிவஞானபோத யந்திரசாலை, தாமுகிஸு, ஆவணிமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	3
திருக்காளத். பு.	திருக்காளத்திப் புராணம்	ஆனந்தக்கூத்தர்	சென்னை: வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், 1912	2
திருக்குற். ஊடற்.	திருக்குற்றாலவூடற் பிரபந்தம்	திரிகூட ராசப்பக்கவிராயர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1927	6
திருக்கூட்டச் சத.	திருக்கூட்டச்சதகம்	தியாகராஜ தேசிகர்	Ms.	9
திருக்கை வழக்கம்	திருக்கை வழக்கம்	கம்பநாட்டாழ்வார்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, வியஸு, தைமீ, மூன்றாம் பதிப்பு	10
திருக்கோ.	திருக்கோவையார்	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, பிரமாதீசஸு, ஆடிமீ	3
திருச்செந். பு.	திருச்செந்தூர்ப் புராணம்	வென்றிமாலைக்கவிராயர்	மதுரை: ஸ்ரீராமசந்திர விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1911	1
திருச்செந் தூர். பிள்ளை.	திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ்	பகழிக் கூத்தர்	மதுரை: ஸ்ரீராமசந்திர விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1911	1 01 3
திருத். திரு வந்.	திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி	நம்பியாண்டார் நம்பி	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சாதாரணஸு, கார்த்திகைமீ	3
திருத். பு. சா.	திருத்தொண்டர் புராண சாரம்	உமாபதி சிவாசாரியர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சாதாரணஸு, கார்த்திகைமீ	3
திருநாகைக்.	திருநாகைக் காரோண புராணம்	மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை	சென்னை: ஏஷியாடிக் அச்சுக்கூடம், சுக்கிலஸு, ஆவணிமீ	1
திருநூற்	திருநூற்றந்தாதி	அவிரோதியாழ்வார்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1905	3
திருநெல். பு.	திருநெல்வேலித் தல புராணம்	நெல்லையப்பக் கவிராயர்		1

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர். தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
திருப்பணி. ஒ1 மதுரைத் திருப.	திருவால வாயுடையார் திருப்பணிமாலை		மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திரா சாலை, சௌமிய௵, மேஷ ரவி	3
திருப்பு.	திருப்புகழ் (முதற் பாகம்)	அருணகிரிநாதர்	சென்னபட்டணம்: மிமோரியல் அச்சுக்கூடம், 1909	3
திருப்பு.	திருப்புகழ் (இரண்டாம் பாகம்)	,,	சென்னபட்டணம்: ஸ்டார் ஆப் இந்தியா அச்சுக்கூடம், 1901	3
திருப்பு. புதுப.	திருப்புகழ். புதுப் பதிப்பு (Volume III)	,,	சென்னை: பி. ஆர். ராமையர் கம்பெனி and காடியன் அச்சுக்கூடம், அக்ஷய ௵, கார்த்திகை ௴ (November, 1926)	3
திருப்புகழ்த்.	திருப்புகழ்த்திரட்டு	திருவிளங்கம் பிள்ளை	யாழ்ப்பாணம்: கொக்குவில் சோதிடப் பிரகாசயந்திரசாலை, 1916	3
திருப்போ. சந்.	திருப்போரூர் சந்நிதி முறை	சிதம்பரசுவாமிகள்	சென்னை: புரசை: நற்றமிழ் விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1907	1
திருமந்.	திருமந்திரம்	திருமூலநாயனார்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1912	3
திருமுரு.	பத்துப்பாட்டு. திருமுருகாற்றுப்படை	நக்கீரர்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக் கூடம், 1918, இரண்டாம் பதிப்பு	10
திருமுறை கண்.	திருமுறைகண்ட புராணம்	உமாபதி சிவாசாரியர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சாதாரண ௵, கார்த்திகை ௴	3
திருவகுப்பு	திருவகுப்பு	அருணகிரிநாதர்	சென்னை: வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலை, 1889	3
திருவரங்கத் தந்.	திருவரங்கத்தந்தாதி	பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1904	3
திருவருட்.	திருவருட்பயன்	உமாபதி சிவாசாரியார்	சிந்தாதிரிப்பேட்டை: சிவஞான போத யந்திரசாலை, கலி 4996, ஜய ௵, தை ௴, இரண்டாம் பதிப்பு	1
திருவருணைக்.	திருவருணைக்கலம்பகம்	எல்லப்ப நாவலர்	சென்னை: டிவைன் பிரெஸ், 1905	3
திருவாச.	திருவாசகம்	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	ஸ்ரீ பத்மநாப விலாச அச்சுக் கூடம், 1907	2
திருவாத. பு.	திருவாதவூரடிகள் புராணம்	கடவுள் மாமுனிவர்	சென்னை: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, பிலவங்க ௵, சித்திரை ௴	1
திருவாய். நூற்.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	மணவாளமாமுனிகள்	சென்னை: கணேச அச்சுக்கூடம், 1920	3
திருவாரூ. பு.	திருவாரூர்ப்புராணம்	சம்பந்த முனிவர்	சென்னை: கலாரத்நாகர அச்சுக் கூடம், ஜய௵, பங்குனி௴	1
திருவாரூரு.	திருவாரூருலா	அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியார்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திரா சாலை, 1910	10

நூலின் முகக் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
திருவாரூ. குற.	திருவாரூர்க்குறவஞ்சி		Ms.	9
திருவால. கட்.	திருவாலவாய்க் கட்டளை		Mononmani Vilasam Press, Madras, 1903	5
திருவாலவா.	திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்	பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி	சென்னை: பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடம், 1906	2
திருவாவடு. கோ.	திருவாவடுதுறைக் கோவை	தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர்	சென்னபட்டணம் வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், 1903	5
திருவானைக்.	திருவானைக்காப் புராணம்	கச்சியப்ப சுவாமிகள்	சென்னை: ஸ்ரீ பத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடம், 1908	1
திருவானை. உலா or திருவானைக். உலா or திருவானைக் காவுலா	திருவானைக்காவுலா	காளமேகப்புலவர்		10
திருவிசை. or திருவிசைப.	திருவிசைப்பா	திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்திநம்பி, காடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர்	சென்னை: கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், சாதாரண ஞு, ஆவணி மீ	7
திருப்பல். or திருப.	திருப்பல்லாண்டு	திருமாளிகைத்தேவர்	,,	3
திருவிருத்.	திருவிருத்தம்	நம்மாழ்வார்	சென்னபட்டணம்: ஸ்ரீநிகேதன முத்தராக்ஷரசாலை, கலி 5004, சோபகிருது ஞு	5
திருவிளை.	திருவிளையாடற் புராணம்	பரஞ்சோதி முனிவர்	சென்னை: வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1912	1
திருவிளை. பயகர.	(திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்) பயகரமாலை	வீரபத்திரக் கம்பர்	சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1927	3
திருவுசாத தான நான் மணிமாலை	(திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்) திருவுசாத்தான நான்மணி மாலை	பழனியப்பஞ்சேர்வைகாரர்		6
திருவுந்தி.	திருவுந்தியார்	உய்யவந்ததேவ நாயனார்	சிவஞானபோதயந்திரசாலை: சென்னை: சிந்தாதிரிப்பேட்டை துர்முகி ஞு, ஆவணி மீ, இரண்டாம் பதிப்பு	3
திருவேங். சத.	திருவேங்கடசதகம்	நாராயணபாரதியார்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1905	3

நூலின் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
திருவேங்கடக. or திருவேங்கடக் கலம்.	திருவேங்கடக் கலம்பகம்	முத்தமிழ்க்கவி வீரராகவ முதலியார்	சென்னை. டிவைன் பிரெஸ், 1905	3
திருவேங்கடவுலா	திருவேங்கடவுலா	...	Ms.	3 or 9
திவ்.	நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம்:—	ஆழ்வார்கள்	மதராஸ்: கோல்டன் ஸ்டீம் பிரஸ், பரீதாபி௵	1 or 7 or 16
அமலனாதி.	அமலனாதிபிரான்	திருப்பாணாழ்வார்		
இயற்.	இயற்பா:			
முதல்திருவந்.	முதல் திருவந்தாதி	பொய்கையாழ்வார்		
இரண்டாந்.	இரண்டாந்திருவந்தாதி	பூதத்தாழ்வார்		
மூன்றாந்.	மூன்றாந்திருவந்தாதி	பேயாழ்வார்		
நான்மு.	நான்முகன் திருவந்தாதி	திருமழிசையாழ்வார்		
திருவிருத்.	திருவிருத்தம்	நம்மாழ்வார்		
திருவாசி.	திருவாசிரியம்	,,		
பெரிய திருவந்.	பெரிய திருவந்தாதி	,,		
திருவெழுகூ.	திருவெழுகூற்றிருக்கை	திருமங்கையாழ்வார்		
சிறிய. or சிறிய திரும. or சிறிய. ம.	சிறிய திருமடல்	,,		
பெரிய. or பெரிய திரும. or பெரிய. ம.	பெரிய திருமடல்	,,		
இராமானுச.	இராமானுச நூற்றந்தாதி	திருவரங்கத்தமுதனார்		
கண்ணிநுண்.	கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு	மதுரகவியாழ்வார்		
திருச்சந்.	திருச்சந்தவிருத்தம்	திருமழிசையாழ்வார்		
திருக்குறுந்.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	திருமங்கையாழ்வார்		
திருநெடு.	திருநெடுந்தாண்டகம்	,,		
திருப்பல்.	திருப்பல்லாண்டு	பெரியாழ்வார்		
திருப்பள்ளி.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்		
திருப்பா.	திருப்பாவை	ஆண்டாள்		
திருமாலை	திருமாலை	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்		
திருவாய்.	திருவாய்மொழி	நம்மாழ்வார்		

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/தொகுத்தோர்/பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
நாய்ச்.	நாய்ச்சியார் திருமொழி	ஆண்டாள்		
பெரியதி.	பெரிய திருமொழி	திருமங்கையாழ்வார்		
பெரியாழ்.	பெரியாழ்வார் திருமொழி	பெரியாழ்வார்		
பெருமாள்.	பெருமாள் திருமொழி	குலசேகரப்பெருமாள்		
திவ்யசூரி.	திவ்ய சூரி சரிதம்	வீராசாமி ஐயங்கார்	Madura, H. S. D Press, 1929	6
திவா.	சேந்தன் திவாகரம்	சேந்தனார்	சென்னை: மநோன்மணி விலாச அச்சுக்கூடம், 1904	9
துகில். தூது	துகில்விடுதூது			
தெய்வச். விறலி.	தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடுதூது	குமாரசுவாமி அவதானி	B. N. Press, 1936	10
தெய்வீகவுலா	தெய்வீகவுலா	இரட்டைப்புலவர்		
தேசிகப். or தேசிகப்பிர.	தேசிகப் பிரபந்தம்	வேதாந்த தேசிகர்	சென்னை. ஸ்ரீவைஷ்ணவ முத்திராலயம், 1928	10
தேவா.	தேவாரம் :		சென்னை : சைவவித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, 1911	5
	,, திருமுறை, 1, 2, 3	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள்		
	,, ,, 4, 5, 6	திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்		
	,, ,, 7	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்		
தேவை.	தேவையுலா	பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவர்	1925	10
தைலவ.	தைலவருக்கச்சுருக்கம்	தேரையர்	சென்னை : எம்பிரஸ் ஆப் இண்டியா அச்சுக்கூடம், ஹேவிளம்பி௵, பங்குனி௴	1
தொண்டை. சத.	தொண்டைமண்டல சதகம்	படிக்காசுப்புலவர்	மதராஸ் : ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1913	3
தொல். எழுத். இளம்பூ. or இளம்பூர.	தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் : இளம்பூரணருரை	இளம்பூரணர்	சென்னை. இந்தியா அச்சுக்கூடம்	1
தொல். எழுத். உரை.	தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் : நச்சினார்க்கினியருரை	நச்சினார்க்கினியர்	சென்னபட்டணம் : வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, கர௵	1
தொல். சொல். இளம்பூ. or இளம்பூர.	தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் : இளம்பூரணருரை	இளம்பூரணர்	சென்னை : குமாரசாமி நாயுடு & ஸன்ஸ், 1927	1
தொல். சொல். உரை.	தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம்: நச்சினார்க்கினியருரை	நச்சினார்க்கினியர்	சென்னபட்டணம் : விக்டோரியா ஜூபிலி யந்திரசாலை, நந்தன௵, புரட்டாசி௴	6
தொல். சொல். சேனா.	தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் : சேனாவரையருரை	சேனாவரையர்	P. R. Rama Iyer & Co., 1923	1

நூலின் முகக் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் . தொகுத்தோர் . பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
தொல்.சொல். தெய்வச்.	தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையாருரை	தெய்வச்சிலையார்	தஞ்சை லாலி அச்சுக்கூடம், 1929	1
தொல். பாயி.	தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தி (தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி)	சிவஞான முனிவர்	சென்னபட்டணம் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, விரோதி கிருதுஸு, ஆவணிமீ, மூன்றும் பதிப்பு	1
தொல். பொ. இளம்பூ. or இளம்பூர.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் இளம்பூரணருரை	இளம்பூரணர்	வாவில்லா பிரஸ், சென்னை	1
தொல். பொ. உரை	தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியருரை & பேராசிரியருரை	நச்சினார்க்கினியர் & பேராசிரியர்	Minerva Press, Madras, 1916	1
தொல். விருத்.	தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி	சிவஞானமுனிவர்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, விரோதி கிருதுஸு, ஆவணிமீ, மூன்றும் பதிப்பு	3 or 6
தொன். வி.	தொன்னூல் விளக்கம்	வீரமாமுனிவர்	ஆர். சூசையப்பர் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1891	3
நந்த. கீர்த்.	நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை	கோபாலகிருஷ்ணபாரதி		9
நந்திக்.	நந்திக்கலம்பகம்		மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1921	3
நம்பியகப்.	அகப்பொருள் விளக்கம்	நாற்கவிராச நம்பி	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1913	3
நம்பியுலா	திருக்குறுங்குடி அழகிய நம்பியுலா	...	சென்னை: இராயபேட்டை, சாது அச்சுக்கூடம், 1932	10
நரிவிருத்.	நரிவிருத்தம்	திருத்தக்கதேவர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1907	3 or 10
நல். பாரத.	பாரதம்	நல்லாப்பிள்ளை	சென்னை: வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1911	1
நல்வழி	நல்வழி	ஔவையார்	சென்னை: பண்டிதமித்திர யந்திரசாலை, 1906	3
நள.	நளவெண்பா	புகழேந்திப்புலவர்	The Minerva Press, Madras, 1911	1
நற்.	நற்றிணை	சங்கப்புலவர்கள்	சென்னபட்டணம்: சைவ வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, இராக்ஷச ஸு, வைகாசிமீ	3
நன். உரை or நன். விருத்.	நன்னூல் விருத்தியுரை	பவணந்திமுனிவர்	சென்னபட்டணம். வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சுபகிருது ஸு மார்கழி மீ	3
நன். சங்கர நமச். or நன். சங்கரந.	நன்னூல் சங்கர நமச்சிவாயருரை	சங்கரநமச்சிவாயர்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1925	3

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆசிரியர் தொகுத்தோர் பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளான பகுதியைக் காட்டும் எண்
நன். மயிலை.	நன்னூல் மயிலைநாதருரை	மயிலைநாதர்	சென்னை வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், 1918	3
நன்னெறி	நன்னெறி	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்		
நாகைக் காரோ.	திருநாகைக்காரோண புராணம்	மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை	சென்னை ஏஷியாடிக் அச்சுக்கூடம், சுக்கில வருஷம், ஆவணி மீ	...
நாஞ். மருமக். மா.	நாஞ்சினாட்டு மருமக்களவழிமான்மியம்	தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை	தமிழன் திருவனந்தபுரம்	3 or 5
நாநார்த்த. or நானார்த்த.	நாநார்த்ததீபிகை	முத்துசாமிபிள்ளை	Ms.	9 or 10
நாம. நிக. or நாமதீப.	நாமதீபநிகண்டு	சிவசுப்பிரமணியக் கவிராயர்	Madras: The B.N. Press, 1930	3
நாலடி	நாலடியார்	சமண முனிவர்கள்	மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1909	3
நான். பால.	நான்காம் பாலபாடம்	ஆறுமுக நாவலர்	சென்னபட்டணம் சைவவித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சௌமிய வருஷம், சித்திரை மீ	6
நான்மணி.	நான்மணிக்கடிகை	விளம்பிநாகனார்	மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1910	3
நாஞசி.	நாஞசிவவாதக் கட்டளை		Manonmani Vilasam Press, Madras, 1903	6
நிகண்டு	நிகண்டு		Ms.	6
நித்தியகரு.	நித்தியகருமானுஷ்டானம்			
நித்தியா.	நித்தியானுசந்தானம்		சென்னை: கணேச அச்சுக்கூடம், 1920	5 or 6
நீதிநெறி.	நீதிநெறி விளக்கம்	குமரகுருபரசுவாமிகள்	சென்னை: கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், சுபகிருது வருஷம், தை மீ, இரண்டாம் பதிப்பு	3
நீதிவெண்.	நீதிவெண்பா		சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, கீலக வருஷம், ஆவணி மீ	3
நீர்நிறக்.	நீர்நிறக்குறிச் சாஸ்திரம்	தேரையர்	சென்னை: எம்பிரஸ் ஆப் இந்தியா அச்சுக்கூடம், கலி 4998, ஹேவிளம்பி வருஷம், பங்குனி மீ, இரண்டாம் பதிப்பு	3
நீல. or நீலகேசி or நீலகேசித் திரட்டு	நீலகேசி		ராயப்பேட்டை: சாது பிரஸ், 1935	1, 3 or 9
நெஞ்சுவிடு.	நெஞ்சுவிடுதூது	உமாபதிசிவாசாரியர்	சென்னை: கலாரத்நாகரம் அச்சுக்கூடம், பராபவ வருஷம் தை மீ, 1905	10
நெடுநல்.	பத்துப்பாட்டு: நெடுநல்வாடை	நக்கீரர்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1918, இரண்டாம் பதிப்பு	10
நெல்விடு.	நெல்விடுதூது	..	சென்னை: சாது அச்சுக்கூடம், 1933	10

நூலின் பெயர்க் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
நேமி. or நேமிநா.	நேமிநாதம்	குணவீரபண்டிதர்	மதுரை தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1903	1
நைடத.	நைடதம்	அதிவீரராமபாண்டியர்	சென்னை: வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1910	7
பகவற்.	பகவற்கீதை	ஸ்ரீபட்டனார்	சென்னை: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1912, இரண்டாம் பதிப்பு	2 or 3
பச். மூ.	பச்சிலைமூலிகை அகராதி			9
பஞ்.	பஞ்சாங்கம்			9
பஞ்ச.	பஞ்சதந்திரப் பாடற் கதை	வீரமார்த்தாண்டதேவர்	Madras: The Manonmani Vilasam Press, 1906	1 or 3
பஞ்ச. திருப்பு	பஞ்சரத்தினத் திருப்புகழ்			3
பஞ்சாக்.	பஞ்சாக்கரமாலை	கண்ணுடைய வள்ளலார்	சென்னை. சாது அச்சுக்கூடம், 1932	3
பஞ்சதந்.	பஞ்சதந்திர வசனம்	தாண்டவராயமுதலியார்		9
பட்டினத். திருப்பா.	பட்டினத்தார் திருப்பாடற்றிரட்டு	பட்டினத்தார்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சுக்கூடம், 1907	1
பட்டினப்.	பத்துப்பாட்டு: பட்டினப்பாலை	உருத்திரங்கண்ணனார்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1918, இரண்டாம் பதிப்பு	10
பண்டாரசா.	பண்டாரசாத்திரம்	அம்பலவாண தேசிகர், தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர், சுவாமிநாத தேசிகர், வேலப்ப தேசிகசுவாமிகள்	சீகாழி: திரிபுரசுந்தரி அச்சியந்திரசாலை, குரோதனஹு, தைமீ, 1926	1 or 9
பணவிடு.	பணவிடுதூது (மாதைத் திருவேங்கட நாதர் பேரில்)		மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1908	10
பதார்த்த.	பதார்த்தகுண சிந்தாமணி	பதினெண்சித்தர்	சூளை: கோபாலவிலாச அச்சியந்திரசாலை, 1907	10
பதிபசுபாச.	பதிபசுபாசவிளக்கம்		யாழ்ப்பாணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, கலி 5008, பராபவஹு, கார்த்திகைமீ	6
பதிற்றுப்.	பதிற்றுப்பத்து	குமட்டூர்க் கண்ணனார், பாலைகௌதமனார், காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், பரணர், காக்கை பாடினியார் நச்செள்ளையார், கபிலர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழார்	சென்னபட்டணம்: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1920, இரண்டாம் பதிப்பு	3 or 4
பதினொ.	பதினொராந் திருமுறை	திருவாலவாயுடையார், காரைக்காலம்மையார், ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், நக்கீர தேவநாயனார், கல்லாட-	சென்னை: கலாரத்நாகரம் அச்சுக்கூடம், சார்வரிஹு, ஆவணிமீ	7

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளான முறைமையைக் காட்டும் எண்
		தேவ நாயனர், கபில தேவநாயனர், பரணதேவ நாயனர், இளம்பெருமானடிகள், அதிராவடிகள், பட்டினத்துப் பிள்ளையார், நம்பியாண்டார் நம்பி		
பரஞ்சோ. வேதா. or பரஞ்சோ. வேதாரணி.	பரஞ்சோதி முனிவர் பாடிய வேதாரணிய புராணம்	பரஞ்சோதிமுனிவர்	சென்னை: தாமஸன் கம்பெனி, குரோதி௵, மிதுனரவி, இரண்டாம் பதிப்பு	1
பரத.	பரதசாஸ்திரம்	அரபத்தநாவலர்	சென்னை தண்டையார்பேட்டை இலக்ஷ்மி விலாச அச்சுக்கூடம், 1876	1
பரி. அக. or ப. பா.	பரிபாஷை அகராதி			9
பரிபா.	பரிபாடல்	சங்கப்புலவர்கள்	சென்னை கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1918	4
பல்பொருட் சூளாமணி or பல்பொருட் சூளா.	பல்பொருட்சூளாமணி	ஈச்சுரபாரதி	Ms.	9
பவுஷ்கரம்.	பௌஷ்கரஸம்ஹிதை		சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த விலாஸ யந்திரசாலை, 1925	3
பழ. or பழமொ.	பழமொழி	முன்றுறையரையர்	S. P. C. K. Press, Vepery, 1917	3
பழ. அக.	பழமொழி அகராதி	அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை	சென்னை: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1913	6
பழம.	பழமலையந்தாதி	சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்	புரசை: கணேச அச்சியந்திரசாலை, கீலக௵, கார்த்திகை௴, இரண்டாம் பதிப்பு	3
பழனிப் பிள்ளைத்.	பழனிப்பிள்ளைத்தமிழ்	சின்னப்ப நாயக்கர்	மதுரை. தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1932	3
பருளை. பள்ளு	பருளைவிநாயகர்பள்ளு	C. V. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை	சென்னை	3 or 9
பன்னிருபா.	பன்னிருபாட்டியல்	பொய்கையார் முதலிய சங்கத்துச் சான்றோர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1904	3
பன்னூற்.	பன்னூற்றிரட்டு	பாண்டித்துரைத் தேவர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1906, இரண்டாம் பதிப்பு	3
பாகவ.	பாகவதம்	செவ்வைச்சூடுவார்	ஸ்ரீ பத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடம், 1908	8
பாடுது.	பாடுதுறை	தத்துவராயர்	சென்னை: மனோன்மணி விலாச அச்சுக்கூடம், 1904	1
பாரத.	மகாபாரதம்	வில்லிபுத்தூராழ்வார்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1907	1
பாரதவெண்.	பாரதவெண்பா	பெருந்தேவனார்	Author's Press, Madras, 1924 & 1925	1 or 9

நூலின் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
பாரதி	பாரதி நூல்கள்	ஸி. சுப்பிரமணிய பாரதி	பாரதிப்பிரசுராலயம், திருவல்லிக்கேணி	11
பாலகனி.	பாலகனிதம்	நாராயணஸ்வாமி ஐயர், வி. கே.	The India Printing Works, Madras	6
பாலவா.	பாலவாகடத்திரட்டு	பழனிசாமிசித்தர்	சென்னை ஸ்ரீ பத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடம், 1908	3
பி. வி.	பிரயோகவிவேகம்	சுப்பிரமணியதீக்ஷிதர்	சென்னபட்டணம் வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலை, விசுவாவசுஞு மார்கழிமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	3
பிங்.	பிங்கலநிகண்டு	பிங்கலமுனிவர்	மதராஸ். ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1917	9
பிரதாப.	பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்	வேதநாயகம் பிள்ளை	Mayavaram: V.G. Arokiasamy & Bros.	6
பிரதாபவிலா	பிரதாபசந்திர விலாசம்	ராமசாமிராஜு, P. V.	Madras: The Andi Saraswati Nilaya Press, 1915	6
பிரபஞ்.	பிரபஞ்ச உற்பத்தி	முனிசாமி முதலியார்	சென்னை: சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடம், 1913	6
பிரபஞ்சவி.	பிரபஞ்சவிசாரம்	சபாரத்தினமுதலியார்	சென்னை: வேப்பேரி செங்கல்வராய நாயகர் ஆர்பனேஜ் அச்சுக்கூடம், 1918	6
பிரபுலிங்.	பிரபுலிங்கலீலை	சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்	சென்னை: கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், இரண்டாம் பதிப்பு, 1905	1
பிரபோத. or பிரபோதசந்.	பிரபோதசந்திரோதயம்	மாதைத் திருவேங்கடநாதர்	பெரியகுளம்: ஸ்ரீ மீனாம்பிகை அச்சியந்திரசாலை, பரிதாபிஞு தைமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	2
பிரமோத.	பிரமோத்தரகாண்டம்	வரதுங்கராமபாண்டியன்	சென்னை: ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சியந்திரசாலை, 1907	2
பிரா. சமு.	பிராயசித்த சமுச்சயம்		Ms.	3 or 9
பிரசாத மாலை	பிரசாதமாலை	ஞானப்பிரகாச பட்டாரகர்	தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1930	3
பு. வெ.	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	ஐயனாரிதனார்	சென்னை: வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், இரண்டாம் பதிப்பு, 1915	2
புட்ப.	புட்பவிதி	ஞானப்பிரகாச பட்டாரகர்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1906	3
புட்பபலன	புட்பபலன்	,,	சென்னை: ரிப்பன் பிரஸ்	3
புலவராற்.	புலவராற்றுப்படை	இரத்தினக் கவிராயர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்கம்	10
புலியூரந்.	புலியூரந்தாதி	மயில்வாகனப் புலவர்	பருத்தித்துறை கலாநிதியந்திரசாலை, 1906	3
புறத்.	புறத்திரட்டு		Ms.	9
புறநா.	புறநானூறு	சங்கப்புலவர்கள்	சென்னை: வே. நா. ஜூபிலி அச்சுக்கூடம், 1894, முதற்பதிப்பு	3 or 4

நூலின் பெயர்க் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
புறநா.	புறநானூறு	சங்கப்புலவர்கள்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1923, இரண்டாம் பதிப்பு	3 or 4
பூகோளவிலாசம்	பூகோள விலாசம்	ஆடத்தாரணா	சென்னை: சாது அச்சுக்கூடம், 1933	10
பூவண. உலா	திருப்பூவணநாதருலா	கந்தசாமிப்புலவா	சென்னபட்டணம்: பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடம், 1904	10
பூவாளூர்ப.	பூவாளூர்ப்புராணம்	கச்சியப்பமுனிவா		1
பெ. மா. or பெ.மாட். or பெரியமாட்.	பெரியமாட்டுவாகடம் same as மாட்டுவாகடம்	பதினெண்சித்தர்	Madras: S.A M. Press, 1923	6
பெரியபு.	பெரியபுராணம்	சேக்கிழார்	சென்னபட்டணம் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சாதாரண வூ கார்த்திகைமீ	1
பெரியபு. வசனம்.	பெரியபுராணவசனம்	ஆறுமுகநாவலா	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, அக்ஷய வூ வைகாசிமீ, 14-ஆம் பதிப்பு	6
பெருங்.	பெருங்கதை	கொங்குவேளிர்	சென்னை கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1924	7
பெருந்தொ.	பெருந்தொகை	இராகவையங்கார், மு.	மதுரை: தமிழ்ச்சங்கம், 1925	3 or 9
பெரும்பாண்.	பத்துப்பாட்டு: பெரும்பாணாற்றுப்படை	உருத்திரங் கண்ணனார்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1918, இரண்டாம் பதிப்பு	10
போகத்.	போகத்தியம்	அகஸ்தியா	S.P.C K. Press, Vepery, 1912	9
பைபிள்.	பைபிள் தமிழ்வசனம்		Madras: The Diocesan Press, 1923	13
பைபிள் அக.	பைபிள் அகராதி	கிலேற்றன், ஏ. சி.	Madras. The C. L. S. Press, 1923	9
பைஷஜ.	பைஷஜகல்பம்	ஜகநாதம் நாயுடு, மஞ்.	Madras: Minerva Press, 1906, 2nd Edition	6 or 9
பொதி. நி. or பொதி. நிக.	பொதிகை நிகண்டு	சாமிநாத கவிராயர்	Madras: The B.N. Press, 1934	3 or 9
பொருட்.நி. or பொரு. நி.	பொருட்டொகை நிகண்டு	சுப்பிரமணியபாரதி	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை	3 or 9
பொருந.	பத்துப்பாட்டு. பொருநராற்றுப்படை	முடத்தாமக்கண்ணியார்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1918, இரண்டாம் பதிப்பு	10
போற்றிப்பஃ.	போற்றிப்பஃறொடை	உமாபதி சிவாசாரியர்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1899	10
ம. வெ. அ.	மறைப்பு வெளிப்படை அகராதி			9
மகளே.	மகளேசுவரியம்	வைத்தியலிங்கப்பத்தர்	சென்னை: சூளை: ஸன் ஆப் இந்தியா பிரஸ், 1910, இரண்டாம் பதிப்பு	1 or 3
மச்சபு.	மச்சபுராணம்	வடமலையப்ப பிள்ளையன்	சென்னை: மினெர்வா அச்சியந்திரசாலை, 1900	1
மணி.	மணிமேகலை	சாத்தனார்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1921, இரண்டாம் பதிப்பு	4

நூலின் முகக் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் : தொகுத்தோர் : பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
மதுரகவி.	மதுரகவிபதம்	மதுரகவிபாரதி		3
மதுரைக்.	பத்துப்பாட்டு மதுரைக்காஞ்சி	மாங்குடி மருதனார்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1918, இரண்டாம்பதிப்பு	10
மதுரைச். உலா.	மதுரைச்சொக்கநாதருலா	புராணத் திருமலைநாதர்	கேஸரி அச்சுக்கூடம், 1981	10
மதுரைத் தல.	மதுரைத்தலவரலாறு		மதுரை: தமிழ்ச்சங்கம், 1906	6
மதுரைத்திருப். or திருப்பணி	திருவாலவாயுடையார் திருப்பணிமாலை		மதுரை தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, சௌமிய ஞு	3
மதுரைப். or மதுரைப் பதிற.	மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி		சென்னை கலாரத்நாகரம் பிரஸ், 1891	3
மநு.	மநுதர்ம சாத்திரம்	இராமாநுஜாசாரியார்	ஸ்ரீபத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடம், 1907	6
மருதூ. or மருதூரந்.	மருதூரந்தாதி	தலைமலைகண்டதேவர்	சென்னை: வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலை, சுபகிருதுஞு ஆடிமீ, நான்காம் பதிப்பு	3
மலை.	வைத்திய மலையகராதி	பதினெண்சித்தர்	சென்னை: ஸ்ரீபத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடம், 1908	9
மலைபடு.	பத்துப்பாட்டு. மலைபடுகடாம்	பெருங்கௌசிகனார்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1918, இரண்டாம்பதிப்பு	10
மறைசை.	மறைசையந்தாதி	சின்னத்தம்பிப் புலவர்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1912	3
மனையடி சாத்திரம்	மனையடிசாத்திரம்	இராமகிருஷ்ண சித்தாந்தியார் & ஐயாசாமிப் பிள்ளை	சென்னை: வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1912	6
மனோன்.	மனோன்மணீயம்	சுந்தரம் பிள்ளை		1 or 9
மஹாபாரத.	மஹாபாரத வசனம்	ராமாநுஜாசாரியார், M. V.		6
மாட்டுவா.	மாட்டுவாகடம் (முதற்பாகம்)	அகஸ்தியர்	Madras: S. A. M. Press, 1923	6
மாட்டுவை. சிந்.	மாட்டுவைத்திய சிந்தாமணி			6
மாலுமி.	மாலுமிசாஸ்திரசுருக்கம்	மோற்றிமர் குலசேகரம்.	Jaffna: St. Joseph's Industrial School Press, 1917	6
மாறன. or மாறனலங்.	மாறனலங்காரம்	திருக்குருகைப்பெருமாட் கவிராயர்	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1915	14
மீனு. சரித.	மீனுக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்	சாமிநாதையர், உ. வே.		6
மீனாட். பிள்ளைத்.	மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்	குமரகுருபரசுவாமிகள்	சென்னை: கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், சுபகிருதுஞு தைமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	1
முக்கூடற் பள்ளு	முக்கூடற்பள்ளு			3

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் தொகுத்தோர் பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளான முறையைக் காட்டும் எண்
முத்தொள்.	முத்தொள்ளாயிரம்		மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1905	9
முது. காஞ். or முதுமொழிக்.	முதுமொழிக்காஞ்சி	மதுரைக் கூடலூர் கிழார்	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1910	9
முல்லைப்.	பத்துப்பாட்டு முல்லைப்பாட்டு	நப்பூதனார்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1918, இரண்டாம் பதிப்பு	10
முல்லையந்.	திருமுல்லைவாயிலந்தாதி	சிவஞான முனிவர்	சென்னை இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலை, நந்தன ௵, சிங்க ௴	3
மூ. அ.	வைத்திய மூலிகை விரிவகராதி	பதினெண் சித்தர்	சென்னை வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1902	9
மூதுரை	மூதுரை	ஔவையார்	சென்னை பண்டிதமித்திர யந்திரசாலை, 1906	3
மூவருலா	மூவருலா	ஒட்டக்கூத்தர்	The B.N. Press, Madras, குரோதன ௵ பங்குனி ௴	10
மேருமந்.	மேருமந்தரபுராணம்	வாமன முனிவர்	சென்னை: சாது அச்சுக்கூடம், 1923	3
யசோதர.	யசோதரகாவியம்	ஜைன முனிவர்	சென்னை: கபாலி அச்சுக்கூடம், 1908	2
யதீந்த்ரப்.	யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம்	பிள்ளைலோகம் ஜீயர்		6
யாப்.	யாப்பருங்கலம்	அமிதசாகரர்	சென்னை: வேப்பேரி: ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த முத்திராக்ஷரசாலை, 1908	1
யாப். வி.	யாப்பருங்கலம் விருத்தியுரையுடன்		Minerva Press, Madras, 1916	3 or 15
யாழ். அக.	யாழ்ப்பாணத்து மானிப்பாயகராதி	சந்திரசேகரப் புலவர்	American Mission Press, Jaffna, 1842	9
வச்சணந்.	வச்சணந்திமாலை	குணவீரபண்டிதர்	சென்னை: கோமளேசுவரன்பேட்டை, சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலை, 1908	1
வரத.பாகவத.	வரதராச ஐயங்கார் பாகவதம் (முதற் பாகம்)	வரதராஜ ஐயங்கார்	சென்னை: ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடம், 1885	1
	வரதராச ஐயங்கார் பாகவதம் (இரண்டாம் பாகம்)	,,	மதராஸ்: ரிப்பன் அச்சுக்கூடம், 1891	1
வருணகுலா.	வருணகுலாதித்தனுலாமடல்	நீலாயதாக்ஷி	சென்னை: புரசை, விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடம், 1899	10
வள்ள.	வள்ளலார்சாத்திரம்	கண்ணுடைய வள்ளல்	சென்னை: மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடம், 1907	1
வள்ளுவமா.	திருவள்ளுவமாலை	சங்கப்புலவர்கள்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சௌமிய ௵ வைகாசி ௴	3

நூலின் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
வாக்குண.	வாக்குண்டாம	ஔவையார	சென்னை: பண்டிதமித்திர யந்திர சாலை, 1906	3
வாயுசங்.	வாயுசங்கிதை	குலசேகர வரகுணராம பாண்டியன	சென்னை: ஆதிகலாநிதி அச்சுக் கூடம, விரோதிஞு ஆவணிமீ	1
விக்கிரம. உலா	விக்கிரமசோழனுலா	ஒட்டக்கூத்தா	மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திரா சாலை, 1914	10
விசாரசந்.	ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம	ஸ்ரீபீதாமபரஜீ	தஞ்சை. ஸ்ரீ வித்தியா விநோதினி முத்திராசாலை, சௌமியஞு, இரண்டாம பதிப்பு	6
விசாரசா.	ஸ்ரீ விசாரசாகரம	சிவராயர், அ.	சென்னை ரிப்பன் பிரஸ், 1914	6
விதான.	விதானமாலை	நாராயணசுவாமிகள	மதராஸ, ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1900, இரண்டாம பதிப்பு	1
விநாயகபு.	விநாயக புராணம	கச்சியப்பமுனிவா	சென்னை: கணேச அச்சியந்திர சாலை, 1910	2
விருத்தாசல.	விருத்தாசல புராணம்	ஞானக்கூத்தா	சென்னை: புரசை, நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1908	1
விவகாரசங். or விவகார. சங்.	விவகாரசாரசங்கிரகம்	சிவராம முதலியாா	ஸடாா ஆப இந்தியா பிரஸ், 1894	6
விவிலி.	விவிலியநூல்		Madras. The Diocesan Press, 1923	13
விவேகசிந். or விவேகசிந். வேதாந்த பரிச்.	விவேகசிந்தாமணியில வேதாந்த பரிச்சேதம்	காசிவாசி நீலகண்ட சுவாமிகள் and குப்புஸ்வாமி ராஜு, வே.	தஞ்சை: ஸ்ரீ வித்யா விநோதினி பிரஸ, 1806	6
விறலி. or விறலிவிடு.	விறலிவிடுதூது	சுப்பிரதீபக் கவிராயர்	சென்னை: கல்வி விளக்க அச்சுக் கூடம, தாமுகிஞு, மாாகழிமீ	10
வீமே. உள். or வீமேசுர.	வீமேசுர உள்ளமுடையான்		சென்னை கலைக்கியான முத்திராக்ஷர சாலை, 1917	3
வீரசோ.	வீரசோழியம்	புத்தமித்திரனுர்	சென்னை: சின்னைய நாடார் அச்சுக்கூடம், 1895	1
வெங்கைக் கல.	வெங்கைக்கலம்பகம்	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	சென்னை: கலாரத்நாகரம் அச்சுக் கூடம, பாாபவஞு, தைமீ, 1906	3
வெங்கைக். or வெங்கைக் கோ.	வெங்கைக்கோவை	,,	சென்னை. கலாரத்நாகர அச்சியந்திர சாலை, 1906	3
வெங்கையு.	வெங்கையுலா	,,	சென்னை: கலாரத்நாகரம் அச்சுக் கூடம், பாாபவஞு 1906	10
வெண்பாப்.	வெண்பாப்பாட்டியல்	குணவீரபண்டிதா	சென்னை: கோமளேசுவரன்பேட்டை: சச்சிதாநந்த அச்சியந்திர சாலை, 1908	1
வேதா. சூ.	வேதாந்த சூளாமணி	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	சென்னை: ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலை, 1909	3
வேதா. தச. கட்.	வேதாந்ததசகாரியக் கட்டளை		Manonmani Vilasam Press, Madras, 1903	

நூலின் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர் தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
வேதா. தத். or வேதா. தத்.கட்.	வேதாந்த தத்துவக் கட்டளை		Manonmani Vilasam Press, Madras, 1903	6
வேதாந். பரி.	வேதாந்த பரிபாஷை	தாமராஜஸ்ரீ கூசித சுவாமிகள்	சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுயந்திரசாலை, 1907	6
வேதாரணி. or வேதாரணிய.	வேதாரணிய புராணம்	அகோர தேவர்	சென்னபட்டணம் ஸ்ரீ லலிதா அச்சியந்திரசாலை, விளம்பி ஞு (1898) கார்த்திகைமீ	1
வேள்விகுடி சாஸனம்	வேள்விகுடிச்சாஸனம்		Indian Antiquary, Vol. XXII	9
வை. மூ.	வைத்திய மூலிகை அகராதி			9
வைத். சங்.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	முத்துக்கருப்ப பிள்ளை	மதுரை தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை	6
வைத். ரத். or வைத்தியரத்.	வைத்தியரத்தினச் சுருக்கம்	அகஸ்தியர்	சென்னை: திருமகள் விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1933	3 or 9
வைராக். சத.	வைராக்கிய சதகம்	சாந்தலிங்கசுவாமிகள்	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, கீலக ஞு சித்திரைமீ, ஐந்தாம் பதிப்பு	3
வைராக். தீப.	வைராக்கியதீபம்	,,	சென்னபட்டணம்: வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, கீலக ஞு சித்திரைமீ, ஐந்தாம்பதிப்பு	3
ஜனவிநோதினி	ஜனவிநோதினி	கா. நமச்சிவாய முதலியார்	கடலகம், மயிலாப்பூர், சென்னை	11
ஜாலத்.	ஜாலதிரட்டு	பீதாம்பரையர்	Madras: Choolai: B.V.B. Press	6
ஜீவரட்.	ஜீவரட்சாமிருதம்	சுப்பிரமணிய பண்டிதர்	சென்னை மனோன்மணி விலாச அச்சுக்கூடம், கலியுகாதி 4995, ஜய ஞு கார்த்திகைமீ, இரண்டாம் பதிப்பு	6
ஜீவோற்பத்.	ஜீவோற்பத்தி சிந்தாமணி		Madras: Manonmani Vilasam Press, 1903	3
ஸ்ரீவசன.	ஸ்ரீ வசன பூஷணம்	பிள்ளை லோகாசாரியர்	சென்னை: ஆநந்த முத்திரா யந்த்ராலயம், 1908	1 or 6

OTHER ABBREVIATIONS USED IN THE TAMIL LEXICON

அத்.	அத்தியாயம்
அதி.	அதிகாரம்
அரும்.	அரும்பதவகராதி
அவை. or அவைய.	அவையடக்கம்
உதா.	உதாரணம்
தனி.	தனியன்
தனிப்பா.	தனிப்பாடல்
ப்ர.	ப்ரவேசம்
பக்.	பக்கம்
பதி.	பதிகம்
பதிப்.	பதிப்பு
பா.	பாடல்
பாயி.	பாயிரம்
பி-ம்.	பிரதிபேதம்
புது. or புதுப்.	புதுப்பதிப்பு
மஹாப்ர.	மஹாப்ரவேசம்
மேற்.	மேற்கோள்
வ்யா. or வ்யாக்.	வ்யாக்யானம்
வார்த். or வார்த்தி.	வார்த்திகம்
விசேடக்.	விசேடக்குறிப்பு
ஸ்வா.	ஸ்வாபதேச வ்யாக்யானம்

VIII
LIST OF AUTHORS QUOTED IN THE TAMIL LEXICON

அகஸ்தியர்
- பேரகத்தியம்
- மாட்டுவாகடம் (முதற்பாகம்)
- வைத்தியரத்தினச் சுருக்கம்

அகோரதேவர்
- வேதாரணிய புராணம்

அடியார்க்குநல்லார்
- சிலப்பதிகாரம்—உரை

அண்ணாமலை ரெட்டியார்
- காவடிச்சிந்து

அதிராவடிகள்
- பதினோராந் திருமுறைப்பகுதி

அதிவீரராமபாண்டியர்
- காசிகண்டம்
- திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
- திருக்கருவைக்கலித்துறையந்தாதி
- நைடதம்
- கூர்மபுராணம்
- கொக்கோகம்

அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்
- திருவாரூருலா

அபிராமி பட்டர்
- அபிராமியந்தாதி

அம்பலவாணக்கவிராயர்
- அறப்பளீசுர சதகம்

அம்பலவாணதேசிகர்
- பண்டாரசாத்திரம்
  - —தசகாரியம்
  - —சன்மார்க்கசித்தியார்
  - —சிவாச்சிரமத்தெளிவு
  - —சித்தாந்தப்பஃறொடை
  - —சித்தாந்தசிகாமணி
  - —உபாயநிட்டை வெண்பா
  - —நிட்டைவிளக்கம்
  - —உபதேச வெண்பா
- அதிசயமாலை
- நமச்சிவாயமாலை

அமிர்தசாகரர்
- யாப்பருங்கலக்காரிகை
- யாப்பருங்கலம்

அமிர்தகவிராயர்
- ஒருதுறைக்கோவை

அரசகேசரி : யாழ்ப்பாணம், நல்லூர்
- இரகுவம்மிசம்

M·

அரபத்த நாவலர்
- பரதசாஸ்திரம்

அரிசில்கிழார்
- பதிற்றுப்பத்து—எட்டாம்பத்து

அரிதாசர்
- இருசமயவிளக்கம்

அருணகிரிநாதர்
- கந்தரந்தாதி
- கந்தரநுபூதி
- கந்தரலங்காரம்
- திருப்புகழ்
- திருவகுப்பு

அருணந்திசிவாசாரியர்
- சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்
- சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்

அருணாசலக்கவிராயர் . சீகாழி
- இராமநாடகம்
- சீகாழித்தலபுராணம்

அருணாசலம் பிள்ளை & நாராயண தாஸர்
- சங்கீதகாயகாமிர்தவர்ஷிணி

அருமருந்தைய தேசிகர்
- அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு

அவிரோதியாழ்வார்
- திருநூற்றந்தாதி

அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர்
- தளசிங்கமாலை

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினர்
- ஆசாரியஹ்ருதயம்

அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை
- பழமொழி அகராதி

ஆசுகவிராசர்
- அரிச்சந்திர புராணம்

ஆண்டாள்
- திருப்பாவை
- நாய்ச்சியார் திருமொழி

ஆண்டிப்புலவர்
- ஆசிரிய நிகண்டு

ஆத்மநாத தேசிகர்
- சோழமண்டல சதகம்

ஆபத்தாரணர்
- பூகோள விலாசம்

ஆழ்வார்கள்
- நாலாயிரதிவ்வியப் பிரபந்தம்

மணவாளமாமுனிகள்
உபதேசரத்தினமாலை
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி
மதுரகவி யாழ்வார்
கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு
மதுரகவிபாரதி
மதுரகவிப்பதம்
மதுரைக்கூடலூர்கிழார்
முதுமொழிக்காஞ்சி
மயில்வாகனப்புலவர்
புலியூரந்தாதி
மயிலைநாதர்
நன்னூல் - உரை
மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை
கல்லாடம் - உரை
மறைஞானசம்பந்தர்
சிவதருமோத்தரம்
மறைஞான தேசிகர்
அருணகிரி புராணம்
மறைஞானசம்பந்த நாயனார் சிதம்பரம்
சைவசமயநெறி
மனவாசகங்கடந்தார்
உண்மைவிளக்கம்
மாங்குடிமருதனார்
மதுரைக்காஞ்சி
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
திருவாசகம்
திருக்கோவையார்
மாதைத்திருவேங்கட சுவாமிகள்
பிரபோத சந்திரோதயம்
மாறன்பொறையனார்
ஐந்திணையைம்பது
மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை
திருநாகைக்காரோணபுராணம்
முடத்தாமக் கண்ணியார்
பொருநராற்றுப்படை
முத்துக்கருப்ப பிள்ளை
வைத்தியசாரசங்கிரகம்
முத்துசாமிப் பிள்ளை
நானார்த்த தீபிகை
முத்தைய பிள்ளை, சோ.
சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம்
முன்றுறையரையர்
பழமொழி நானூறு
முனிசாமி முதலியார்
பிரபஞ்ச உற்பத்தி
முனைப்பாடியார்
அறநெறிச்சாரம்
மெய்கண்டதேவர்
சிவஞானபோதம்

ராகவையங்கார், மு
பெருந்தொகை
ராமசாமி ராஜு, P. V.
பிரதாபசந்திரவிலாசம்
ராமானுஜாசாரியர், M. V.
மஹாபாரதம் - வசனம்
மோத்றிமர் குலசேகரம்
மானும்சாலந்திரச சுருக்கம்
வசிட்டர்
ஞானவாசிட்டம்
வடமலையப்ப பிள்ளையன்
மச்சபுராணம்
வயித்தியலிங்கர், சு.
சிந்தாமணி நிகண்டு
வரதராச பண்டிதர் காசி. அ
ஏகாதசி புராணம்
வரதராஜ ஐயங்கார்
ஸ்ரீ மகா பாகவத புராணம்
வரதராஜ பண்டிதர்
சிவராத்திரி புராணம்
வரதுங்கராம பாண்டியர்
பிரமோத்தர காண்டம்
வாகீச முனிவர்
ஞானாமிர்தம்
வாமன முனிவர்
மேருமந்தர புராணம்
விசாகப்பெருமாளையர்
அணியிலக்கணம்
வில்லிபுத்தூராழ்வார்
மகாபாரதம்
விளம்பிநாகனார்
நான்மணிக் கடிகை
வீமநாத பண்டிதர்
கடம்பவன புராணம்
வீரபத்திரக் கம்பர்
பயகரமாலை
வீரமாமுனிவர்
சதுரகராதி
தொன்னூல் விளக்கம்
வீரமார்த்தாண்டதேவர்
பஞ்சதந்திரப் பாடற்கதை
வீராசாமி ஐயங்கார்
திவ்யசூரி சரித்திரம்
வீராசாமி முதலியார்
சர்வார்த்த சிற்ப சிந்தாமணி
வென்றிமாலைக்கவிராயர்
திருச்செந்தூர்ப் புராணம்